

अथ दत्त राजानुस्मृति का प्रारंभः

असाधारण

॥

पुनः प्राकथा

चक्षुःकुतुबतायाचारंभावत

स्वर्णगोरीवनपूजाच

एकविंश

४३

एकविंशति

४४

१ मंगलाचरणम्

१ व्रतलक्षणम्

१ व्रतकालः

२ व्रतदेशः

२ व्रताधिकारिणः

३ व्रतधर्माः

४ उपवासधर्माः

५ हविष्याणि

५ पंचरत्नानि

६ पंचपल्लवाः

६ पंचगव्यस्वरूपम्

६ तन्व्यं चाश्च

६ पंचामृतानि

६ वेङ्कताः

६ चंदनभागाः

६ सर्वतो

६ कौतुकार्ये दशपदा

६ सप्तसृत्तिकाः

६ सप्तधातवः

६ सप्तधान्यानि

६ अष्टादशधान्यानि

६ दशशाकप्रकाराः

६ कुंभलक्षणम्

६ ननिमादव्यपरिमाणं

६ अनादेशो होमसंख्या

६ कलशाधस्य धान्यम्

६ अनादेशो होमद्रव्यम्

नीवः

द्रक्षणम्

ः धृपाः

र्णमानम्

नमानम्

मानम्

गानम्

अमानम्

स्वात्वरणम्

आचार्यादेर्मूर्ध्नि

व्रतमधुपर्कः

अतिक्रमसंख्या

सर्वतोभद्रमंडलम्

अनेकानि

चतुर्लिंगतोभद्रम्

३७२५

हादशालिगतोभद्रम्

सर्वतोभद्रमंडलविधिः

मंडलदेवताभंजनादिः

लक्षपूजोद्यापनम्

मूर्त्यर्चनसुत्तारणम्

षोडशोपचारपूजा

प्राणप्रतिष्ठा

अग्निमुखम्

मुद्रालक्षणम्

अष्टभिंशदादय उपचाराः

उद्वर्तनप्रकाराः

स्नानपात्रस्थापनीयद्रव्याणि

आचमनपात्रस्य द्रव्याणि

१५

१५

१५

१५

१५

१५

१५

१५

१५

१५

१५

१५	पूजनेशं वशास्त्राद्याविचारः	२४	अनुकूलकथा	३३	आवणशुक्लतृतीयायासकृतम्	४७	सिद्धिविनायकव्रतकथाः
१६	उद्यापन्नानुस्तोत्रापनयोर्विधिः	२५	यमाहृत्य निर्णयः	३४	हरितालिकाव्रतपूजाच	४८	स्वयंनकोपारख्यानम्
१७	व्रतभंगे संपूर्णतायां विधिः	२६	यमाहृतीयाकथाः	३५	हरितालिकाकथा	४९	कपदीगणपतिव्रतम्
१८	सामान्यपूजाविधिः	२७	अथतृतीयाअनुक्रमणिका	३६	हरितालिकोद्यापनम्	५०	कपदीगणपतिकथा
१९	प्रतिपद्दानुक्रमणिकाः	२८	सोभाग्यशयनव्रतम्	३७	बृहद्वीरीव्रतपूजा	५१	दशरथललितावतपूजा
२०	संवत्सरविधिः	२९	गौरीदोलोत्सवः	३८	बृहद्वीरीकथा	५२	दशरथललिताकथा
२१	आरोग्यप्रतिपद्गतं	३०	मनोरथतृतीयाव्रतम्	३९	सोभाग्यसंदरीव्रतम्	५३	दशरथललितापनम्
२२	विद्याप्रतिपद्गतम्	३१	अरुंधतीव्रतम्	४०	चण्डिकाव्रतम्	५४	करकचतुर्थीव्रतकथाच
२३	तिलकव्रतम्	३२	अरुंधतीव्रतकथा	४१	तुर्थीव्रतविधिः	५५	गौरीचतुर्थीव्रतम्
२४	गौरीकव्रतम्	३३	अरुंधतीव्रतपनम्	४२	तुर्थीकथा	५६	वरदचतुर्थीव्रतम्
२५	सर्वशिवव्रतेशुपूजा	३४	असंख्यतृतीयाकथा	४३	पतिव्रतम्	५७	तिलचतुर्थीव्रतम्
२६	दोहित्रप्रतिपत्	३५	असंख्यतृतीयाव्रतम्	४४	एकविंशतिगणपतिपूजनं	५८	संकष्टनाशनकथा
२७	नवरात्रारम्भः	३६	ज्येष्ठशुक्लतृतीयाथारम्भाव्रतं	४५	एकविंशतिमुष्णव्रतिका	५९	अंगारकचतुर्थीव्रतम्
२८	घटस्थापनविधिः	३७	सुवर्णगौरीव्रतपूजाच				

६२	नागपंचमीपूजाभिर्णयः	७४	स्कंदषष्ठीव्रतम्	८२	व्रतविधिः	९६	महालक्ष्मीव्रतम्
६३	नागपंचमीव्रतम्	७५	चंपाषष्ठीव्रतम्	८३	बुधाष्टमीकथा	९६	व्रतविधिः
६३	नागदशव्रतम्	७६	सप्तमीव्रतस्थानुक्रममणिका.	८४	बुधाष्टम्युद्यापनम्	९७	महालक्ष्मीकथा.
६३	ऋषिपंचमीव्रतं	७६	वैशाखशुक्लसप्तम्यांगोत्पत्तिः	८५	दशाफलाष्टमीव्रतम्	१०२	महाष्टमीव्रतम्
६४	भाद्रपदशुक्लपंचम्यांऋषिपू.	७६	शीतलासप्तमीव्रतम्	८५	पूजाविधिः	१०२	अशोकाष्टमीव्रतम्
६४	ऋषिपंचमीकथा	७७	शीतलाकथा.	८५	दशाफलाष्टमीकथा.	१०२	कालभैरवाष्टमीव्रतम्
६५	ऋषिपंचम्युद्यापनम्	७७	असुक्ताभरणसप्तमीव्रतं	८६	जन्माष्टमीनिर्णयः	१०३	नवमीव्रतानुक्रममणिका
६७	उपांगललितव्रतम्	७८	असुक्ताभरणसप्तमीकथा.	८७	जन्माष्टमीव्रतविधिः	१०३	रामनवमीव्रतम्
६७	उपांगललितपूजा.	७९	संरस्वतीपूजाविधिः	८७	पूजाविधिः	१०५	रामपूजा.
६९	उपांगललितकथा.	८०	रथसप्तमीव्रतम्	८८	जन्माष्टमीकथा	१०६	रामनवमीकथा
७२	उपांगललितोद्यापनम्	८०	रथसप्तमीकथा.	९२	जन्माष्टम्युद्यापनम्	१०८	रामनवमीव्रतकथोद्यापनम्
७२	वसंतपंचमीविधिः	८१	अचलासप्तमीव्रतम्	९३	ज्येष्ठाष्टमीव्रतम्	१०९	अदुःखनवमीव्रतम्
७२	षष्ठीव्रतानुक्रममणिका.	८२	पुत्रसप्तमीव्रतम्	९३	पूजा.	१०९	अदुःखनवमीकथा.
७२	ललिताषष्ठीव्रतम्	८२	अष्टमीव्रतानुक्रममणिका.	९४	ज्येष्ठाष्टमीकथा.	१११	महानवमीदुर्गाव्रतम्
७२	कपिलाषष्ठीव्रतंकथाच.	८२	चैत्रशुक्लाष्टम्यांभवान्युत्पत्तिः	९५	दूर्वाष्टमीव्रतम्-	११५	अक्षय्यनवमीव्रतम्.
७४	कपिलाषम्युद्यापनम्	८२	बुधाष्टमीव्रतम्	९५	महालक्ष्मीव्रतम्-	११७	दशमीव्रतानुक्रममणिका.

११७ दशहारावतम्
 ११७ दशहारास्तोत्रम्
 ११८ आषाढदशमीव्रतम्
 ११९ दशावतारव्रतम्
 ११९ विजयादशमीव्रतम्
 १२० एकादशीव्रतस्यानुक्रमणिका
 १२० एकादश्युपवासनिर्णयः
 १२१ एकादश्यां काम्यव्रतविधिः
 १२२ श्रद्धुष्णोकादश्युधापनम्
 १२३ पूजाविधिः
 १२४ साधारणोकादश्युधापनम्
 १२५ गोपदव्रतोधापनपूजाच
 १२६ गोपदकथा
 १२७ पुरुषोत्तमएकादशीव्रतम्
 १२८ प्रबोधविधिः
 १२८ भाष्यपंचकव्रतम्

प्रबोधमंत्रास्तु ५
 मार्गशीर्षहोत्रम्
 १३१ मार्गशीर्षविधिः
 १३३ वैतरणसहितकदलीफू
 एकादश्याः
 १३३ मार्गशीर्षापनम्
 १३५ मार्गशीर्षव्रतम्
 १३६ पौषकृत्वा
 १३७ पौषशुक्लव्रतम्
 १३८ माघकृत्वा
 १३९ माघशर्णयः
 १४१ फाल्गुविधिः
 १४२ फा
 १४३ कार्तिनम्
 भासंक्रमणिका
 गमकः

२०८ वटसावित्रीव्रतनिर्णयः
 २०८ वटसावित्रीव्रतविधिः
 २०९ वटसावित्रीपूजा
 २०९ वटसावित्रीकथा
 २१३ वटसावित्र्युधापनम्
 २१४ गोपदव्रतपूजा
 २१५ गोपदकथा
 २१५ कोकिलाव्रतनिर्णयः
 २१५ कोकिलापूजा
 २१६ कोकिलाव्रतकथा
 २१८ कोकिलाव्रतोधापनम्
 २१९ रक्षाबंधनविधिः
 २१९ उमामहेश्वरव्रतम्
 २२० उमामहेश्वरव्रतकथा
 २२२ कौजागरव्रतनिर्णयः
 २२३ त्रिपुरोत्सवः

२२४ कार्तिकमासीद्यापनम्
 २२५ वत्तिशीर्षव्रतम्
 २२५ वत्तिशीर्षव्रतपूजाः
 २२५ वत्तिशीर्षव्रतकथा
 २२७ वत्तिशीर्षव्रतोधापनम्
 २२७ होलिकोत्सवः
 २२८ अमावास्यानुक्रमणिका
 २२८ भाद्रपदामावास्यायांकुशग्रह
 २२८ अमावास्यायांपितृव्रतं (पिं.
 २२९ आश्विनअमावास्यायांग
 जञ्जायाविधिः
 २२९ लक्ष्मीव्रतम्
 २२९ गौरीव्रतम्
 २३० तद्व्रतोधापनम्
 २३१ सोमव्रतव्रतनिर्णयः
 २३१ सोमव्रतपूजा

१०७५	गोविरात्रोद्यापनम्	१०७५	शसीवाहम्	१०७५	वैशारवशर्कूकादशीकथा.	१०७५	हादशीव्रतानुक्रमणिका.
१०७६	अशौकविराजितम्	१०७६	गदशयुनिक्त-	१०७६	ज्येष्ठशर्कूकादशीकथा.	१०७६	चैत्रशुक्लद्वादश्यादमनोत्सवः
१०७७	त्रयोदश्यामहावारुणिकोयोगः	१०७७	दश्यां या.	१०७७	ज्येष्ठशर्कूकादशीकथा.	१०७७	वैशाखद्वादश्यास्नानाभः
१०७८	शनिप्रदोषव्रतम्	१०७८	उमाभहर्षव.	१०७८	आषाढशुक्लोकादशीकथा.	१०७८	आषाढद्वादशीपारणानिर्णयः
१०७९	शनिप्रदोषपूजा.	१०७९	कदलीव्रतयोगक्रमणिका.	१०७९	आषाढशर्कूकादशीकथा.	१०७९	आषाढद्वादश्यादधिप्रातः
१०८०	पक्षप्रदोषव्रतम्	१०८०	कदलीव्रतम्	१०८०	चातुर्मास्यमाहात्म्यम्	१०८०	पवित्रारोपणम्
१०८१	अनंगव्रयोदशीव्रतम्	१०८१	नरकचतुर्दशीकथा.	१०८१	आवणशुक्लोकादशीकथा.	१०८१	अवणद्वादशीनिर्णयपूर्वकव्रतं
१०८२	अयचतुर्दशीव्रतानुक्रमणिका	१०८२	नरकचतुर्दशीकथा.	१०८२	आवणशर्कूकादशी	१०८२	अवणद्वादशीव्रतविधिः
१०८३	चैत्रशर्कूचतुर्दश्यास्नानाभः	१०८३	वैकुण्ठचतुर्दशीकथा.	१०८३	भाद्रपदशुक्लोकादशीकथा.	१०८३	अवणद्वादश्यामेवामनजन्यं
१०८४	नृसिंहचतुर्दशीव्रतम्	१०८४	वैकुण्ठचतुर्दशीकथा.	१०८४	भाद्रपदशर्कूकादशीकथा.	१०८४	नीव्रतम्
१०८५	नृसिंहचतुर्दशीकथा.	१०८५	शिवरात्रिद्विदशीकथा	१०८५	आश्विनशुक्लोकादशीकथा.	१०८५	अवणद्वादश्यापनंपूजाच
१०८६	अनंतचतुर्दशीव्रतम्	१०८६	शिवरात्रिद्विदशीकथा.	१०८६	आश्विनशर्कूकादशीकथा.	१०८६	सूरूपद्वादशीव्रतम्
१०८७	अनंतपूजासंकल्पः	१०८७	शिवरात्रिकूकादशीकथा.	१०८७	कार्तिकशुक्लोकादशीकथा.	१०८७	त्रयोदशीव्रतानुक्रमणिका.
१०८८	यमुनापूजा.	१०८८	शिवरात्रिकूकादशीकथा.	१०८८	कार्तिकशर्कूकादशीकथा.	१०८८	जयापार्वतीव्रतम्
१०८९	अनंतपूजा.	१०८९	पौर्णिमासीव्रतानुक्रा.	१०८९	अधिकमासशर्कूकादशीकथा.	१०८९	गोविराजव्रतम्
१०९०	चतुर्दशीकथा.	१०९०	पूर्णिमानिर्णयमुत्पत्तिः या.	१०९०	अधिकमासशुक्लोकादशीकथा.	१०९०	गुर्जराचार्यामगोविराजव्रतम्

२३२	सोमवतीकथा-	२४८	फलिव्रतम्	२५८	सुरूपसंक्रांतिव्रतम्	२६०	तांबूलोद्यापनम्
२३४	अयावस्थायाभर्होदयः	२४९	मंगलवारकथा	२५८	तेजः संक्रांतिः	२६१	मीनव्रतोद्यापनम्
२३५	मलमासादिब्रतानुक्रमणिका-	२५०	मंगलव्रतोद्यापनम्	२५८	सौभाग्यसंक्रांतिः	२६१	प्रयादानविधानम्
२३६	मलमासव्रतम्	२५०	शुक्रवारव्रतम्	२५८	तांबूलसंक्रांतिः	२६१	लक्षपद्याविधिः
२३८	स्वस्तिकव्रतंचातुर्मास्ये-	२५१	शुक्रवासरकथा-	२५८	मनीरथसंक्रांतिः	२६२	लक्षदीपविधिः
२३९	रविवारव्रतम्	२५२	शनैश्चरव्रतपूजा-	२५८	अशोकसंक्रांतिः	२६२	लक्षदूर्वापूजा-
२४०	रविवारकथा-	२५२	शनैश्चरकथा-	२५९	आसुः संक्रांतिः	२६४	शिवलक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः
२४१	आशादित्यव्रतम्	२५३	व्यतीपातव्रतम्	२५९	धनसंक्रांतिः	२६५	अभ्यत्यलक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः
२४२	रवौदानफलपूजा-	२५४	नारदपुराणांतर्गतव्यतीपातव्रतम्	२५९	सर्वसंक्रांत्युद्यापनम्		विधिः
२४२	दानफलकथा		पातव्रतम्	२५९	धनसंक्रमणविशेषः	२६७	विष्णुलक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः
२४३	सोमवारव्रतपूजा-	२५५	मासोपवासव्रतम्	२५९	रविष्टुतस्नानम्	२६७	तुलसीलक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः
२४३	सोमवारकथा-	२५७	धारणापारणाव्रतम्	२५९	मकरसंक्रांतौष्टुतकंबलमहिमा-	२६८	गोब्राह्मणहनुमत्प्रदक्षिणाविधिः
२४५	सोमवारव्रतोद्यापनं	२५७	संक्रांत्यादिब्रतानुक्रमणिका		मकरसंक्रांतौदधिमंथनदानम्-		विधिः
२४६	एकशुक्लसोमवारव्रतम्	२५७	धान्यसंक्रांतिव्रतम्	२६०	दधिमंथनकथा-	२६९	लक्षविल्वपूजनम्
२४७	एकशुक्लसोमवारव्रतोद्यापनम्	२५८	लवणसंक्रांतिव्रतम्	२६०		२७०	शिवनानालसापूजाविधिः
		२५८	भोगसंक्रांतिव्रतम्			२७१	तुलसीलक्ष्मप्रपूजाः

व.रा. ॥ ७०७ ॥ गोधिरात्रोद्यापनम्

असीविवाहश्च ॥ १४५ ॥ वैशाखशुक्लैकादशीकथा.

॥ १६७ ॥ द्वादशीव्रतानुक्रमणिका.

व.रा.

४

२७४ विष्णुलक्षपुष्पपूजा.
२७२ बिल्ववर्तिव्रतोद्यापनम्
२७३ रुद्रवर्तिव्रतोद्यापनम्
२७४ माणिक्यवर्त्युद्यापनम्
२७५ विष्णुवर्तिव्रतम्
२७६ देहवर्तिव्रतोद्यापनम्
२७७ विष्णुसूर्यलक्षणमस्कारः
२७८ मंगलगौरीव्रतानुक्रमणि
का.

२७८ मंगलगौरीव्रतम्
२७८ मंगलगौरीपूजा.
२७९ मंगलगौरीकथा.
२८० मौनव्रतम्.
२८३ पञ्चथान्यलक्षपूजा.
२८३ शिवसुधिव्रतम्
२८४ हस्तगौरीव्रतम्
२८५ हस्तगौरीपूजा.
२८६ कृष्णोडाव्रतम्

२८७ कर्कटिकाव्रतम्
२८९ कर्कटिकापूजा.
२८९ विष्णुपञ्चकव्रतम्
२९० विष्णुपञ्चकव्रतोद्यापनं
२९१ क्रौटिदीपदानविधिः
२९१ पार्थिवलिङ्गोद्यापन
२९१ व्रतराजानुक्रमणिकाभ्यो
काः
२९३ सप्तथान्यलक्षपूजा.

२९३ फलानालक्षपूजा.
२९३ फलपूजोद्यापनम्
इति श्रीव्रतराजानुक्रमणि
का समाप्ता. ॥ ॥ ॥
॥ ७१ ॥
॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणम् ॥

हे अनुक्रमणिके च पुस्तक सु सुन्दर्यैथै बापुसदाशिव शेट हे गिष्ठे श्रीकर्हनेकर याणि आपले छापखान्यांत छापिलें शके १७८९
प्रभवनामसंवत्सरे माघशुक्लमतिपत्तिथौ मंदवासरे संपू०

अनुक्रम

इतिव्रतराजानुक्रमणिकासमाप्ता.

॥ अथ व्रत राजप्रांसः ॥

श्रीगणेशायनमः श्रीगुरुभ्योनमः ॐ कारविशेषगुरुसूत्रस्वरस्वतीगौरीशस्त्रयोचहरिचंपैरवम् प्रणम्यदेवान्कुरुतेह्रियं
 शंदैवज्ञशर्माजगतेहिताय १ विष्णवर्चनदानशिवाचनचउत्सर्गधर्मव्रतनिर्णयच वेदान्तपुराणातस्मृतिनश्चतद्द्रुतेक्तसिद्धान्त
 विधिर्विधिते २ संगुह्यसर्वस्यमतं पुराणसिद्धान्तवाक्यसुनिभिः प्रणीतं लोकोपकारायकृतोनिबंधोव्रतप्रकाशः स्तुधिया-
 मुदेस्त्यात् ३ यावतोब्राह्मणालोकधर्मशास्त्रविशारदाः तावतः कृपयायुक्ताः कुर्वंतुग्रथशोधनं ४ विज्ञाप्यतेमयासर्वेपंडि-
 नागुणमंडिताः प्रचारणीयाग्रंथोयंबालवबालकस्यमे ५ रामाकमुनिभूषसंख्ये १७ ९३ वत्सिषंगेहसंख्येके १६.५८ वर्षेशाके-
 शतकूपक्षपंचम्यातपसः शतमे ६ विलोक्यविविधान्ग्रंथांल्लिरच्यतेसुजनायवे तन्निमित्तोभयारम्भः किमज्ञानमनीषिणः ७
 चित्तपावनजातीयः शांडिल्यकुलभंडणः गोपालात्मजदेवज्ञः संगमेश्वरसंज्ञितः ८ दुर्गाघटिवसन्काशशानत्वापितृपिता
 महान् कुर्वेवैविश्वनाथोहव्रतराजस्तुस्तरम् ९ ॥ अथव्रतराजभारम्भः ॥ अथचस्वकर्तव्यविषयोनिधाय
 तः संकल्पोव्रतमिति तत्रअग्निहोत्रसध्यावदनादिविषयसंकल्पेअविप्रसक्तेकिं कृत्वाभियुक्तव्रतप्रसिद्धिविषयः संकल्प
 विशेषः सगवव्रतं नचव्रतसंकल्पयेदित्यनन्वयइतिवाक्यं पाकपचतिदानंदद्यादिनिवत्प्रत्ययानुग्रहार्थप्रयोगोत्पत्तिरिति
 वक्तव्या अथव्रतकालमाह हेमाद्रोगार्ण्यः अस्तगेचगुरोश्चक्रकेबाल्येवदेमल्लस्तुचे उद्यापनसुपारभं व्रतानांनैवकारये
 त् १ तत्रैववृद्धमतुबृहस्पती अग्न्याधानमभित्तांचयज्ञदानव्रतानिच मागल्यम्भ्रिषेकचमलमासेविवर्जयेत् बाले
 वायादिवाहेन्द्रशक्रैचास्तगतेगुरो मलमासेचएतानिवर्जयेद्देवदर्शनं लल्लुः नीचस्येवक्रसंस्थेप्यनिचरणगतेबाल
 हस्तगतेवासन्यासोदेवयात्राव्रतनियमविधिः कर्णवंधस्तुदीक्षा भोजीबंधोथचूडापरिणयनविधिर्वास्तुदेवप्रतिष्ठाव-
 र्ज्याः सिद्धिः प्रयत्नाच्चिदशपतिगुरोर्मिहराशिक्षितेचेति नीचस्थोमकरस्थः कल्पनरोदेवीपुराणे सिंहसंस्थगुरुशक्र
 क्रमसर्वारंभेषुवर्जयेत् प्रारब्धंनचसिद्धेयतमहाप्रयकरंभवेत् पुत्रभित्रकलत्राणिहत्याच्छीघ्रनसंशयः देवारामतडागेषु

ब्रतौद्यानगृहेषु च सिंहस्थं मकरस्थं च गुरुं यत्नेन वर्जयेत् वसिष्ठः सिंहस्थे तु मृगशिरसं गुरुं यत्नेन वर्जयेत् अन्यत्रासिंहमा-
 गतुः सिंहस्थापिनदुष्यति सिंहस्थगुरोर्वर्जनीयत्वं नर्मदोत्तरभाग एव अन्यत्र तु सिंहाशा एव वर्ज्यः तशच मदनरत्नादिद्युत-
 कालविधाने सिंहस्थतः सुरगुरुं यदि नर्मदायास्त वर्जयेत् सकल कर्मसु सौम्यभागे विध्यस्य दक्षिणादिषु प्रवदन्ति चार्योः सिं-
 हाशकर्मगपतावपि वर्जनीयः सिंहाशास्तु पूर्वाफाल्गुन्यः प्रथमः पादः मृगपत्तो मकरस्थे गुरोर्दशविशेषमाह लल्लुः नर्मदा
 पूर्वभागे तु शोणस्योत्तरदक्षिणे गंडक्याः पश्चिमे भागे मकरस्थो नर्मदोषभाक् केषां चिन् रक्षी कर्तृकाणामन्यथा च व्रतानां भागस्त्योद-
 येत्यारम्भमिषेध इति हेमाद्रौ लोगाक्षिः उद्यानिका शिवपवित्रकमेघपूजादूर्वाष्टमी फलविरूढकजागराणि रक्षीणां व्रतानि नि-
 रिवलान्यपि पार्ष्णि काणिकुर्याद्दगस्त्य उदिते नक्षत्राणि निलम्ब्य रिति उद्यानिका व्रतविशेषः शिवपवित्रक आषाढ्या मय्यामाध्या-
 विहितं शिवपवित्रा रोपणम् मेघपूजा व्रतविशेषः दूर्वाष्टमी भाद्रशुक्ल एव फलविरूढकभाद्रपदशुक्ल चतुर्दश्या पालीव्रतक-
 दलीव्रता परनामकं जागरं आश्विनपौर्णमास्यां कोजागरव्रतं कार्तिकशुक्ल चतुर्दश्या विहितं जागरव्रतं वा अत्राप्रयत्रागस्त्योदयस्यावश्यं
 मावितेन विधेरनवकाशापत्तोर्वैकल्यो ज्ञेयः वार्षिकाणीत्यत्र वर्षासु भगवति वार्षिकाणि इत्येव व्युत्पत्तिर्न तु वर्षे भवानीति तथासति शर-
 दादिद्वीष्मपत्येन अंगस्त्योदयानुवृत्ते स्तन्मध्यविहितानां रक्षीव्रतानां सर्वथानारम्भा एवापद्यत इति अंगस्त्योदयकालश्च दिवोदासीये
 उदेति यास्या हरिस्तक्रमाद्वेरे काधिके विंशतिमेत्यगस्त्यः सप्तममेतस्तेष्टवसं क्रमाच्च भयानि गार्गादिभिरत्यत्राणि व्रतारम्भसमा-
 प्योस्तिथिं विशनिर्हिन्मादौ सत्यव्रतः उदयस्यातिथिर्योर्हि न भवेद्दिनमध्यभाक् सारवडानव्रतानां स्यादारंभश्च समापन एतद्व्यति-
 रिक्तायामरवडायां प्रारम्भमाह नैवेद्यं च नृवसिष्ठः अरवडव्यापिनी मातृङ्गाय द्यवडां भवेन्निथिः व्रतारम्भणतस्यामनस्तु गुरु-
 शक्रयुगिति अनस्तमि तगुरुशक्रायातिथौ व्रतारम्भणीयमित्यर्थः रत्नमालायां सोमसौम्यगुरुशक्रवासराः सर्वकर्मस-
 भवन्ति सिद्धिदाः शानुभोमशनिवासरेषु च भोक्तृमेव रवलुकर्मसिद्ध्यति विक्रुद्धं संज्ञादहये च योगास्तेषामभिष्टः रवलुपादजा-

द्यः संवेद्यतिस्तु व्यतिपातनामासर्वोप्यभिष्टः परिघस्य चार्धं तिस्त्रस्तु योगे प्रथमे सवज्ये व्याघातसंज्ञेन पंचशले गंडेति गंडे च षडे
 वनाच्छः शतभेषु कार्येषु विवर्जनीयाः दर्शसंक्रान्तिपातो परिघसुखदलं वेद्यं तिपातयोगं विष्कम्भाद्यत्रिणाडीः शतमहतिपुचषट्गड
 योः पचषले व्याघातवज्रकंकाः पितृमृतिदिवसो नाधिमासान् कुहोरांजद्याज्जन्मोत्पत्तिश्चिरवल्गुनिधिं व्युद्गमाद्भ्युद्ग-
 माश्च ब्रह्मणामले दिनभद्राय दाराचारिभ्रमद्रायदादिवा नत्याज्या शतकार्येषु प्राहुरेव पुरातना इति अथैवद्व्यासः स
 र्वशिलां च्याः पुण्याः सागराः सरितस्तथा अरण्यानि च पुण्यानि विशेषान्नेभिषंवतथा देवीपुराणे देशोनदीगयोशैलंगंगानर्म
 दपुष्कर वाराणसी कुरुक्षेत्रं प्रयागं जंबुकेश्वरम् केदारं वामपादं त्रकुडवं पुष्कराङ्गयम् सोमेश्वरं महापुण्यं तथा चामरकटकं कालं
 जंरं तथा विंध्यं च त्रवांसो गृहस्य च गृहः स्वामिकार्तिकेयः मनुः सरस्वती दृषद्वत्योर्देवनद्योर्यदंतरं तं ब्रह्मनिर्मितं देशं ब्रह्मा-
 वर्तप्रचक्षते यस्मिन् देशे य आचारः पारंपर्यक्रमगतः वर्णानां सौतं रालानां सप्तदाचार उच्यते कुरुक्षेत्रं च मत्स्याश्च पांचालाः
 शूरसेनिकाः एष ब्रह्मविदेशो वै ब्रह्मावतीदनंतरः मत्स्यः विराटः पांचालः कान्यकुब्जः शूरसेनिकाः मथुरा दशाः अनंतरः
 समः हिमवद्विंध्ययोर्मध्ये यत्प्राग्विनशनादपि प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेश उदात्ततः विनशानं कुरुक्षेत्रं आसमुद्रात्तु वै पूर्वादा
 ससुद्रात्तु पश्चिमात् तयोरेवंतरंगीममायावर्तं विदुर्बुधाः सिंधुनदी पश्चिमतीरं व्यावृत्त्यर्थं मित्याह कृष्णासारस्तु चरति मृगायत्र स्व-
 भावतः यज्ञे यो यज्ञो देशो म्लेच्छदेशस्ततः परः एतान् हि जानतो देशान् स अयोरनुप्रयत्न वः याज्ञवल्क्यो यस्मिन् देशे मृगः कृष्णस्त-
 स्मिन्धर्मोन्निबोधत अथ व्रताधिकारिणः स्कादे निजवर्णाश्च आचारानिरतः शूद्रमानसः अलुब्धः सत्यवादी च सवभूतहिते रतः व्र-
 तेषु धिक्कृतो राजन्नन्यथा विफलः अमः अद्धावान् पापभीकृश्च मदं भावि वर्जितः पूर्वनिश्चयमाश्रित्य यथावत्कर्मकारकः अवेद
 निद्रकोधीमानधिकारी व्रतादिषु निजवर्णाश्च आचारे त्येन चतुर्वर्णानामधिकारो गम्यते अतएव कैर्मै ब्राह्मणाः क्षत्रिया वै-
 श्याः शूद्राश्चैव दिजोत्तम अर्चयन्ति महादेवं यज्ञदानसमाधिभिः व्रतोपवासनियमैर्होमस्वाध्यायतर्पणैः तेषां वै रुद्रसायुज्यं-

सामीप्यं चातिनिर्मलं सलोकतात्तमाख्यं जायेत न तत्प्रसादनः देवलोपि व्रतोपवासनिर्गमेः शरीरोत्तापेनैस्तथा वर्णाः नर्वे विमुच्य-
 तेनातके प्र्यानसंशयः अत्र अधिकारिविशेषणस्य पुंस्त्वस्या विवक्षितत्वात् स्त्रीणामप्यधिकारः भारतेनुमासु प्राश्रित्यैकोनैययेपिस्तुः
 पापयोनयः स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि याति परांगतिं कुचिन्मेच्छानामप्यधिकारो हेमाद्रौ देवीपुराणे स्नानेः प्रमुदिते तद्-
 द्देवो ह्येतेऽस्मिन्नेषैः शूद्रैर्मैकियुक्तेः स्त्रैर्छरेत्येवमनवेः स्त्रीषिश्च कुरुषाद्दलनं दिधानमिदं शृणु वेदशतदशस्तुदिदरा
 नाधिकोपवासो न भवति वैश्याः शूद्राश्च ये माहादुपवासं प्रकुर्वन्ते त्रिरात्रं पंचरात्रं वा ते षालुष्टिर्न विद्यते प्राच्यलिखितनिषेधात् व्युष्टिः
 फलं स भर्तृकाणां स्त्रीणां भर्तृजां विना नाधिकारः तत्तथा च मदनरत्ने मार्कण्डेयपुराणे यानारीत्यनुज्ञाता भर्त्रा पित्रा स्मृतं न वा निष्फलं
 नु भवेत्तस्यायत्नरोनिव्रतादिकं भर्त्राज्ञया सर्वव्रतेष्वधिकारः भार्या भर्तृमतेनैव व्रतादीन्याचरेत्सदेति कात्यायनोक्तिः न तथा च पा-
 त्यो जीवति यानारीत्युपवासमनचरेत् आयुष्यं हरेत् भर्तुः सानारीनरकं व्रजेत् इति विष्णुवचनात् तद्भर्तुरनुज्ञापरं यत्तु कश्चित्
 नास्ति स्त्रीणां सत्यग्न्यज्ञानव्रतनायुषोषणम् भर्तुः शत्रुषये वै ताल्लोकानि सानुव्रजंति ताः यदेव प्रोच्य च पित्रादिकेष्वः कुर्याद्भर्ता
 प्यर्चनं सञ्चिन्त्यां च तस्य त्वार्धं साफल्यं चित्तानारीमुद्धे भर्तृशत्रुषयेव इति स्कादात् तस्मात्स भर्तृकाणामेकादश्याद्युप-
 वासादाव नधिकार इति तन्न तस्यापि सत्यकृत्वा तं च्येन भर्तृनुज्ञापरत्वात् अतएव व्यासः कामं भर्तुरनुज्ञानाव्रताधिषधि-
 कारिणी शंखोपि कामं भर्तुरनुज्ञया व्रतोपवासनिर्गमाः स्त्रीधर्मा इति न चानुज्ञया व्रतेऽपि सत्यग्न्यधिकारापत्तिरिति शङ्क-
 तस्याः श्रुत्यर्थानां नधिकारात् यदा स्कादे भर्तुः शुश्रूषाया स्तावत्त्वेनायुषपन्नत्वादिनि न च भर्तुरनुज्ञे वाधिका रसिद्धेः
 विधवायाः व्रतेऽपि अधिकारापत्तिरिति वाच्यं नारीरवत्वनुज्ञानां भर्त्रा पित्रा स्मृतं न वा विफलं तद्भवेन स्यायत्नरोत्योर्ध्वदेहि कं इ-
 ति मार्कण्डेयोक्तेः पित्राद्याज्ञयानस्या अधिकार इति हेमाद्रिः स्त्रीणां व्रतग्रहणे विशेषो हेमाद्रौ देहवशे स्नानचकार्ये शिरसस्तनः
 फलमवाप्नुयात् स्नात्वा स्त्रीभानरुस्यायपत्तिं विज्ञापयेत्सती अथ व्रतधर्माः व्रतसकल्यधिधर्मो रते गृहीत्वोदुंबरपात्रवारिपूर्ण-

मुदङ्मुखः उपवासं नुगृहीयाद्यदासंकल्पयेद्बुधः ओदुम्बरं ताम्रमयम् ओदुम्बरं ताम्रमयम् यद्वान्यन्नं कृत्वा दि-
 कंकल्येदिति कल्पतरुः श्रीदत्तस्तु कल्पतरुमते वाकारश्चार्थेन नायमर्थः यस्तु नक्तादिकुर्नुमिच्छेन्नदपि उक्तविधिर्नैव गुणही-
 यादिति तन्मतेन परिहृत्य वाकारस्यापवासपदस्य च वैयर्थ्यापत्तेः यत्संकल्पयेत्तद्गृहीयादित्यनेनैवोपपत्तेरित्यदूषयत् ताम्रपात्रा-
 द्यभावे हस्तेनापि जलं गृहीत्वा संकल्पयेदिति उक्तं अनङ्गवानं न भट्टाः वर्षे वधारयेदिति पाठः मदनरत्ने देवलवाक्ये तु यथासंकल्पयेदि-
 ति पाठः यथाकामफलमुद्भिरेव दित्यर्थः अतएव भार्कडेयः संकल्पयथाकुर्यात्स्नानदानव्रतादिकं अनंतरं कृत्य माह मदनर-
 त्ने देवलः अफ्रन्त्कामानराहारं स्नात्वा च मयसमाहितः स्तूय्यो देवताभ्यश्च निवेद्य व्रतमाचरेत् अत्र भ्रातृव्रतमाचरेदित्येवान्वयः
 प्रधानक्रियान्वयस्याभ्यर्हितत्वात् अमुल्लेखितुं अशक्तस्याभ्यनुज्ञाने स्त्वादिसहापवादः कश्चित् व्रतदिने भ्रातराहारं अमु-
 क्त्वा व्रतमाचरेदित्याहुः अत्र उपवासव्रते कार्य इत्यनेनैवामुक्तवतो धिकारस्य प्राप्तत्वादेतस्य वैयर्थ्यापत्तेः अन्येतु पूर्वदिने भ्रातरा-
 हारमभुक्त्वा अर्थादकम्पकं कृत्वा स्नात्वा च मयव्रतादिकं कुर्यादित्याहुः परंतु सर्वत्र पूर्वद्वयैरेव सायं संध्योत्तरं व्रतं ग्राह्यं वारं व्रतादौ-
 बहुशस्तथाह सत्त्वात् भ्रातः स्नात्वेति चान्वय इत्याहुः सामान्यधर्मो ह्येवमादौ भविष्ये क्षमासत्यं दयादानशौचमिन्द्रियनिग्रहः दे-
 वपूजाग्निहवनं संतोषः स्तयवर्जनं सर्वव्रतेष्वयं धर्मः सामान्यादशास्थितः देवपूजायै हेवत्यं व्रतं तस्य पूजाअग्निहवनपूज्यदेवतोद्देशेन हो-
 मः उपक्रमो देवतच्छसमीव्रते स्तूयपूजाअग्निहवनं नवमीव्रते दुर्गापूजा अमुक्तदेवताव्रते इष्टदेवतापूजा हवनं व्याहृतिर्होम इति केचि-
 त् अत्र क्षमादीनां स्वातन्त्र्यतया चतुर्वर्गसाधनत्वेन विहितानां व्रतागता विधानं रवादिरीर्यकामस्य यूपकुर्यादिति वत्संयोगसूत्रकू-
 त्वादुपपन्नमिति हेमाद्रिः सर्वव्रतेष्वित्यत्र सर्वव्रतपदं भविष्यपुराणोक्तं सर्वव्रतपरमं नैव व्रतान्तरे विध्यन्तरं स एव होमादीनां संगत्वं-
 नान्यथा अतएव एकादशी व्रतादौ शिष्टानां होमाद्यमाचरणमिति केचित् येष्वेव पुराणां तेषां व्रतेषु होमादिविधिरस्ति तद्विषयक-
 मिव सर्वपदमन्यथा तदितरपरत्वेन संकोचापत्तेरिति सध्वीचं श्रेदयेति पुराणे स्नात्वा व्रतवता सर्वव्रतेषु व्रतमूनयः पूज्यां स्मरणं मय्याद्याः श-

न्यावेष्टुमिशाधिना जपोहोमश्चसामान्यव्रतानेदानमेवच चतुर्विंशद्वादशवापंचवात्रयएववा विप्राः पूज्यायथाशक्तितेभ्यो-
दद्याच्चदस्मिणां व्रतमूर्तयः तदेवप्रतिमाः देवलः ब्रह्मचर्यमहिंसाचमन्यमामिषवर्जनं व्रतेष्वेतानिचत्वारिचरितथा निमित्तशः स्त्री
णांनुपेक्षणांत्स्यशोनाभिः संकथनादपि नश्यतेब्रह्मचर्येनदारश्चतुसगमात् स्वदारश्चतुसगमादितिक्वचित्पारः आभिषमास-
आभिषमितिपानीयं गोवर्जस्तीरमाभिषं मसूरमाभिषंसस्यफलजवीरमाभिषं आभिषंशक्तिकाचूणभारनालंतथाभिषम् इति
स्मृत्यंतरोक्तम् व्रताधारंमद्विद्विआहुंकार्यं तदाहयानातपः नानिस्वानुपितृन्आहुंकर्मकिंचित्समारभेत् गृहीतव्रतानाचरणे
मदनरत्नेछागलेयः पूर्वव्रतगृहीत्वायानाचरेत्कामभोहितः जीवन्भवतिचाडालोभृतेचश्चाभिजायते कामभोहितइतिविशेषणा
क्याथादिनानाचरणेनदाषः तथाचहेमाद्रौस्कादे सर्वभूतभयंव्याधिमदादेरुरुशासनम् अव्रतम्यानिपठ्यतसकृदतानिशा-
रुचनः सर्वेभ्याभूतेभ्यः सकाशाद्रतंकृतुंभयादितिहेमाद्रिः मदनरत्नेतु सर्वभूतभयंव्याधिरपरिचितत्वाद्द्व्यारव्यातः सर्वभू-
तभयभूतेभ्यः सर्पादिभयाच्चव्रतागवेकल्यते व्रतहानिर्भवतीत्यर्थः गुरुशासनगुरोराज्ञासकृदुक्तिसकृत्प्रायश्चित्तं न
दुक्तस्कादगारुडयोः क्रोधात्प्रमादाल्लोभाद्वाव्रतभंगोभवेद्यदि दिनत्रयनभुजीतमुदुनशिरसाथवा नचात्रप्रायश्चित्तोक्तेअ-
तिक्रान्तव्रतानाचरणभित्तिवाच्य प्रायश्चित्तमिदं कृत्वा पुनरेवव्रतीभवेत् इतिस्कादात् अथापवासधर्माः तत्रापवासस्वरूपकात्यायनहृद-
यमिष्टाभ्यादर्शितं उपाव्रतस्यपापेभ्यायस्तुवासोर्गुणैः सह उपवासः सविज्ञेयः सर्वभोगविवर्जितः गुणैरितितज्जाप्यपजनआनतत्कथा
प्रवणादयः उपवासकृताभितेगुणाः प्रोक्तामनीषिभिः दयात्सर्वभूतेषुदांतिरनस्तृयाशौचमनायासोकार्पण्यंचभागल्यमस्तृहेतिवि-
ष्टुधर्मेत्तरगोतमादिप्रतिपादिताः तच्छब्देनोपास्यादेवताव्रतदेवतावापंचपापाणिहत्यागुणानुष्ठानसहितोनिराहारस्यवासोपावस्था
नमुपवासइत्युक्तमवति एवंचफलसाधनस्यापवासस्यस्वरूपमुक्तं उपवासपदार्थस्तुस्मृतिपुराणे व्यवहारैरुद्ध्यानिराहारावस्था
नमात्रम् हृद्ववमिष्टः उपवासेनथाश्चादेनकुर्यादंतथावनं कश्चेन्नित्येषः अतएवतन्निर्दाने दानाकाष्ठमयोगोहानिससकुलानिच-

निवाक्यशेषाद्विधेरिवानेवधस्यापि विशेषपरतायुक्तेनेन अलाभेवानिवेधेवाकाशानांदंतधावने पर्णादिनाविशृङ्खेतजिह्वोत्तरवः स
 देवहि इतिपैत्रीनसिक्चनान् अलाभदतकाशानाभिषिद्धायातयानिद्यौ अपाद्वादशगडूषैर्विदध्यादृतधावन इमिव्यासवचनेदेव
 लः असकृज्जलपानाच्चसकृन्नाबूलचर्वणात् उपवासः प्रणयेतदिवास्वापाच्चैमेथुनात् अशौकौतुनेनैवजलपानमभ्यनुज्ञातम् अत्य
 येचाबुयोननोपवासः प्रणश्यति अत्ययजलपानंविनाप्राणालयविष्णुधर्मे असकृज्जलपानचदिवास्वापंचैमेथुनं ताबूलचर्वण
 मांसवर्जयेद्भूतवासरे असकृदुक्त्यासकृज्जलपानेनदोषः अवपारणान्नन्नंसेयं व्रतातेविप्रभोजनं असमाभिव्रतपूर्वकुर्यान्नेवव्र
 तान्तरइति नस्यापिव्रतवासरत्वान्मासनिषेधः पारणादिनेएवउपवासप्रसक्त्यभावात् अतएवनिर्णयासुतेव्यासः व्रजयेत्यारणेमा
 सव्रताहव्येषधंसदा अष्टेनान्यव्रतध्यानिआपोमूलफलपयः द्विविद्रोक्षणाकाभ्याचगुरोर्वचनमोषध इतिस्कादवचनान् प्रसक्तमो
 षधस्तूपमपिमांसव्रताहवर्जयेदित्यर्थः विष्णुपुराणे स्मृत्यालोकनगोधादिस्वादनपरिकीर्तनं अन्नस्यवर्जयेत्सर्वंयासानां चापि
 काक्षणम् गाभ्याभ्यगंशिरोम्यगंताबूलचानुलेपनं व्रतस्थावर्जयेत्सर्वयज्वान्यद्वलसाराकृत् इतिहरीतः पतितपारवडादिनास्ति-
 कादिसंभाषणानृताभ्युलादिकमुपनासादिषुवर्जयेत् अन्नादिपदेनयत्पुरुषार्थतयासर्वदानिषिद्धं तदपि क्लृप्तार्थनथासंयुज्यते
 अतएवव्रताधिकारेस्मृतुः विहितस्याननुष्ठानमिदं द्रियाणामभिग्रहः निषिद्धंसेवन्निस्वर्जनीयमयत्नतः पतितोदेदर्शनतु
 विष्णुपुराणे नस्यावलोकनात्तद्वर्णयेत्पश्यतमतिमान्नरः स्वशोदोविष्णुधर्मे सस्यशेचनरः स्वात्वायत्तचिरादित्यदर्शनान् स
 प्राप्यतानुशतचिपदंचिनेयदयुतबुधः योगथाजवल्थः यदिवारयमलोपः स्याद्भूतदानंक्रियादिषु व्याहरेद्वैष्णवमंत्रस्मरद्ववि
 ष्णुमव्यय यमः मानसेत्रियमेलुसेस्मरेद्विष्णुमनामय हृहन्नारदीये रजस्वलाचयाडालमहाप्रातकिननथा स्तोत्रकापनिते
 वउच्छिष्टरजकादिकं व्रतादिमध्येगुणयाद्यथाध्वनिमुत्तमः अष्टाक्षरसहस्रतुजपेवैवेदमातरम् वेदमानागायत्री भिना
 क्षरायादक्षः संध्याहीनाशतचिर्नित्यमनहः सर्वकर्मसु यदत्यन्तकुरुतेकिंचिन्नतस्यफलमश्नुते अवग्रतः संध्येवअन्यागामि

त्याहः अविशेषात् नत्संशयान्नरभाविनिकर्मादौ सांगमिभित्युक्तम् आहुः प्राजाः व्रतादिकालः सकल्यस्तुभानः संश्राद्धत्वे कार्यः संश्राद्धः
 बुधः कृत्वा संकल्पं नत आचरेत् इति गौडनिबंधे प्रवृत्तम् तैः सूर्योदयपुराणे सूर्योदयविधाने व्रतनदानादिकक्रम इति क्रम इ -
 ति उपक्रमः स्नानदानादिकाः क्रियाः सूर्योदयशब्देन उपः कालाप्रशस्येते तेष्वनारात्रौ स्नानादिकं नकार्यमिति कल्पनेन छेदो
 गपरिशिष्टेः सद्योपवीतनाभाव्यसदावर्द्धशिवेन च विशिखेल्युपवीतितश्च शल्क्यां निनतं कृतम् पितृभ्यः सन्नानुदवेण आत्मा लभे -
 थपेक्षणे अथोवायुसमुत्सर्गे महोरत्रमभाषणे मार्जारमूषकस्पर्शा आक्रोशोक्रोधसंभवे निभित्तवपुसर्वकर्म कुर्वन् पः स्तशेत्
 मार्कण्डेयपुराणे शिरस्नानश्च कुर्वन्त देवपितृभ्यमयापि वा वराहपुराणे स्नानसंभ्यानर्पणादिजपे ह्यमस्मरार्चनम् उपवासव
 नाकार्यं सायं सध्याहर्तृविना भगवद्गीतायाम् तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपः क्रियाः प्रवर्तन्ते विधानाक्ताः सततं ब्रह्म वा
 दिनां तेतिरीये त्रिमात्रस्तु प्रयाक्तव्यः कर्मारभे प्रसवशः इति सामान्यपरिभाषा विस्तृता चेयं सामान्यपरिभाषा आचा
 रमयूरे वेदप्रव्या अवस्थीणां विशिष्टाहमाद्रोपासे गर्भिणी स्त्रीति कादिश्च कुमारी चारोगिणी यदा श्रद्धात दान्येन कारयेत् न य -
 तास्वयम् प्रयत्नाश्रद्धास्वयंकुर्यादित्यर्थः पुंसोऽप्यपि विधिर्लिंगस्याविचक्षितत्वादिनिहेमादिः एवं स्त्रीभारजो दर्शनेऽपि कार्यम
 तथा च सत्यव्रतः प्रारब्धोद्यतप्रसानाशोणां यद्रजोभवेत् न च न च व्रतस्यस्यादुपरोधः कथंचन व्रतस्य उपवासस्येत्यर्थः -
 पूजादिं कृतुं अन्येन कारयेत् तथा च मदरत्नेमात्स्ये अनरातुरजस्पर्शेषूपजाभ्येन कारयेत् स्तूतकेयेनम् तथा च तंत्रे व पूर्वसंकल्पितेन यच्च व्रत
 सुनिश्चयतंत्रैः तत्कर्तव्यं नरैः श्रद्धादानार्चनविचर्जनं अन्येन कारयेत् इत्यपेक्षायां तंत्रे वैपरीतसिः भार्यापत्यव्रतं न कुर्याद्वायायाश्च प्रतिव्रतम्
 अस्माभ्यर्थे परस्ताभ्यां व्रतमंगो न जायेत तत्रैव वायुपुराणे उपवासलशक्तस्तु आहिताग्निस्थापि वा पुत्रादाकारयेदित्याह्मणादोपिका
 रेयेत् उपवासप्रकुर्वाणः पुण्यं शतगुणं भवेत् नारी च पतिमुद्दिश्य एकादश्यामुपाधिना पुण्यं शतगुणं भोक्तृमित्याह्मणादोपिका
 दीनुद्दिश्य एकादश्यामुपाषणे कृते च भक्तिर्नो विद्याः समग्रफलमाप्नुयुः मोक्षव्रतप्रतिनिधिः तथा च मदनः काम्यप्रतिनिधिर्नास्ति नित्येन

मिनि के न च काम्येषु प्रक्रमादूर्ध्वकंचित्प्रतिनिधिर्विदुः न स्यात्प्रतिनिधिर्मन्त्रस्वामिंदवाग्निकर्मसु संदेशकालयोः शब्दनारणोः पु
 त्रभार्ययोः नापि प्रतिनिधतव्यनिषिद्धं वस्तु कुत्रचित् अथ वने हविष्याणि हेमाद्रौ छंदोगपरिशिष्टे काल्यायनः हविष्य-
 पुष्यवासुरव्यास्तदनुवीहयः स्मृतः माषको द्वगोरादीन् सर्वाभावे पिबर्जयेत् तत्रैव अग्निपुराणे ब्रीहचणकमुद्गाश्रकपालाः सलि
 लपयः श्यामाकाश्चैव नो वारागोधाधुमाधवनेहिताः कूभाडालांबुधंताकपालकज्यास्त्रिकास्त्यजेत् चतुर्भेदयस्सुगुणाः शाकदधि-
 घृतमधु श्यामाकाः शालिनी वारायावकमूलतदुलं हविष्यव्रतनकादात्वधिक्यार्थोदिकेहितं मधुमासविदातव्यसर्वैश्वर्यमिति भिस्त
 ध्या पालकीयाथरीज्योत्स्निकाकोशातकी तत्रैव भाविक्य हेमतिकंस्वितासीनधान्यसुद्गायवास्त्रिलाः कालापकयुनो वारावस्तुक
 हिलमोचिका षष्टिका कालशाकं च मूलकं केसुकं च कंदः संधवः सामुद्रगव्ये च दधिसर्पिषी पयोदधिघृतं चैव पयसास्त्रहरीतकी
 पिप्पलीजीरकं चैव नागरं गकंतिनिणी कदलीलवलीधानीफलान्यगुडं भैक्षवं अनेलपक्कमुनयो हविष्याणि म्रचक्षते लवणे मधु
 सर्पिषी इति क्वचित्पाठः हेमतिकं धान्यं कमलाः तदपि सीतं चेतं अश्विन्तं हविष्यं कालापाः सति नारपर्यायाः मठर इति प्रसिद्धाः वा
 टाणे इति दक्षिणप्रसिद्धा वास्तुकं बभ्रुवा इति रव्यातः शाकः हिलं शकं भाचयति इति क्षीरस्वामी शककासारो हिलसार इति प्रसिद्धः
 शाकः जलोद्भवः गोडदेशे हलाचल इति प्रसिद्धा कालशाक उत्तरदेशे कालिकेति प्रसिद्धं केसुकं केपुत्रा इति पूर्वदेशे प्रसिद्धं नागर
 नारिंग एरावतानागं रोगोनादेषी भूमिजंबुकेत्यमरात् नागरं चैव तिपाठे नागरशरी लवलीराच आवली इति महाराष्ट्रप्राप्योच्यमानफलं हर
 फेरवडी इति मध्यदेशमाषया अनेलपक्कं इत्येतत्कथितं हविष्याणामेव विशेषणं मनुः उत्सन्नानि पयः सोमो मांसं च चानुपस्कृतं अक्षार
 स्तवणं चैव म्रक्त्या हविरुच्यते अनुपस्कृतं अपक्वं अथ व्रताद्युपयुक्तं निवस्तृति तत्र पंचरत्नानि आदित्यपुराणे स्रवणं रजनं सुक्ता-
 राजा वने प्रसक्तं रत्नपंचकमाख्याने शेषवस्तु ज्वरीम्यहं कनककुलशरीलं पद्मरागं च भौतिकं एतानि पंचरत्नानि रत्नशास्त्रविदो विदुः
 इति मधप्रदीपघृतकालिकापुराणां कानिवा कुलिशं हीरकं स्मृतं तरे अभ्रावै सर्वरत्नानां हेमसर्वत्रयोजयेत् विष्णुधर्मोत्तरे मुक्ताफलं हिरण्यं च वै

दुर्योधनरागं पुष्परागं गोमं दं नीलगां रुक्मं कंतया प्रवालसुक्तां सुक्तां निमहारत्नां निवेनव हेमोद्भोद्भस्मांडपुराणे अश्वत्थोदुंबर
 स्मृत्वनन्यग्राधपल्लवाः पंचप्रगादतिरव्याताः सर्वकर्मसशोभनाः पंचप्रगाः पंचपल्लवाः पंचगव्यचतत्रैवस्काद मोभूत्रंगोमयं क्षीरद
 धिसौर्षेय्याक्रमं विष्णुधर्मं गोसूत्रभागान्ध्याधिसहस्रक्षीरस्यचत्रयं द्रवदशोष्टनस्यैकमेकश्चकुशवारिजः गोसूत्रप्रमाणतु प्राप
 च्चिनमधूरैवेत्येयं विष्णुधर्मं गायत्र्यादायगोसूत्रगंधदरनिगोभयं आप्यायस्वतिक्षीरचदधिकान्णायवेदधि शक्रेमस्मीति आज्य
 स्यदेवस्यत्वाकुशोदकं एभिस्तुभंत्रराजैस्तु पंचगव्यपंचक्षते पंचाभूततुहेमादोशिवधर्मं पंचाभूतदधिक्षीरसितामधुघृतस्मृत अन्यत्र
 पयोदधिघृतंचैव शकंरामधुसयुन पंचाभूतभितिरव्यातं भाषितं सुनयोविदुः मदनरत्नेकात्यायनः आज्यक्षीरमधुतथा मधुरत्रयसु-
 न्येने मधुरोम्भश्चलवणः कषायस्तिक्तएवच कटुकश्चेति राजद्रवसषट्कमुदाहृतं चंदनतुगां रुड कस्तूरिकायादोभांगोचत्वा
 रोचंदनस्यच कुंकुमस्यत्रयश्चैव शशिनस्याच्चतुःसमं कुंकुमकेशरं शशीकपूरः कपूरचंदनं दंपंकुंकुमचसभाशकं सर्वगंधमिति
 प्रोक्तं समस्तस्तरभूषणदर्पः कस्तूरिकातथा कस्तूरीत्यागरुश्चैव कपूरश्चंदनं तथा कंकालचभवेदेभिः पंचभिर्नयैस्तु कंदमः अथ
 सर्वौषधीः कुलमासी हरिद्रै देहसंश्लेषं चंदनं वचाचंपकमुस्तचसर्वौषधोदशस्मृताः पाद्रे रसवस्तुणराजचिन्मथावाजाजि
 धान्यकं विकारवचगोक्षीरकुस्तमकुंकुमनया लवणंचाष्टमनसोभागयाहकसुच्यते तूणराजस्नालः अजाजिजीरक आपः
 क्षीरं कुशायाणि दध्यक्षतं निलास्तथा यवाः सिन्धुर्काश्चेति त्रयोधांगः मर्कतितः पंचरात्रं राजसिपंचवर्णा निमंडलां धिंकार
 येन शालितंदुलचूर्णेन शकुवायवसंभव रक्तं कुस्तमसिंदूरकैरि कारिसमुद्भव हरितालाद्वंधीनं रजनीसंभव तथा रुष्णादग्ध्वहरि
 नपीनरुष्णाविभिभ्रितं रजनी हरिद्रा कौतुकसंज्ञानिभिष्ये दूवीयवांकुराश्चैव वालकचूतपल्लवाः हरिद्रादयसिन्धुार्थे शिरसि पत्रार
 गत्वचः कंकणौषधयश्चेता कौतुकारव्यादशस्मृताः अथ समुद्रोमात्स्ये गजाश्वरथवल्मीकसंगमान् रुद्रगोकुलात् सुदमाना य
 कुंभेषु प्रक्षिपेच्च त्वरास्तथा गोकुलावधिसप्तचत्वरणसहाशोमृदोभवेयुशिते हेमादोभविष्ये स्रवणं रजतं ताश्च भारकूटनेथेवच लोहं च

पुनथासीसंधानवः सप्तकीर्तिताः आरकूटपितृलनेष्वषट्त्रिंशन्मते यवगोधूमधान्यानि तिलाः कंगुश्चमुहुकाः श्यामाकंचीनकंचैव
 समधान्यमुदाहृतं समदशधान्यानि माकंडेयपुराणे त्रीहयश्चयवाश्चैव गोधूमाः कंगुकास्तिलाः त्रियंगवः कोविदाराः कोरदूषाः सतीन
 काः भाषामुहामसूराश्च निध्यावाः सकुलित्यकाः आढक्यश्चणकाश्चैव यावनालास्तथास्मृताः क्रमोदवविजानीयान्नान्याः सप्तदश-
 स्मृताः कोरदूषाः कोदवाः सतीनकाः कलापाः सटइति अष्टदशधान्यानि स्कादे त्रीहयवास्तिलाश्चैव यावनालास्तथैव च सतीनकाः
 कुलित्याश्च कंगुकाः कोरदूषकाः भाषामुहामसूराश्च निध्यावाः श्यामसर्पिकाः गोधूमाश्च णकाश्चैव नीवारादृक् एव च क्रमेण जानीयान्नान्याः सप्तद-
 शानि च हेमाद्रोस्तीरस्वायी मूलपत्रकरीरायफलकोडाधिरुदकाः लक्ष्मणकवचचैनिशाकंदशविधं स्मृतं करीरवशाकुरः अग्रपल्लवः कांडनालक
 वचं छत्राकं कलशाउक्ता विष्णुधर्मैर्हेमराजनताश्चाश्च मूलासु मुंरवमष्टागुलं भवेत् पंच च आशाश्च पंचाशाः आशादश पंचाशदं गुलं निर्वैपुल्यमित्यर्थः केचिन्नु
 धेषोदशागुलाः द्वादशागुलमूलासु मुंरवमष्टागुलं भवेत् पंच च आशाश्च पंचाशाः आशादश पंचाशदं गुलं निर्वैपुल्यमित्यर्थः केचिन्नु
 पंचदशागुलं वैपुल्यमित्याहुः प्रानमादव्ययोः परिमाणं हेमाद्रौ भविष्ये अनुक्तद्रव्यमत्सरव्यादेवताप्रतिमानूप सौवर्णीराजनीताम्बीदृक्ष -
 जामार्तेकीनथा चित्रजापिष्टलेयोस्यानिजविचित्ररूपतः आमायात्पलपर्यन्ता कर्तव्या शक्ति संभवे अंगुष्ठपूर्वभारभ्यविनस्यवधिकास्मृता ॥
 मात्स्यतु विशेषः अंगुष्ठपूर्वभारभ्यविनस्यवधिदेवता गृहेतुप्रतिमाकार्यानां धिकाशस्यते बुधेः आषोडशानुभासोदकनद्यानां धिकाततः इत्य
 धिकं कल्यतराप्रतिष्ठाकडे ज्ञेयं तथा अनुक्तमसयाहोमस्याच्छन्ममोक्षेन रस्मृतं मात्स्य होमाग्रहादिपूजायां शतमहोत्तरं भवेत् अष्टाविं
 शतिरहोवायथा शक्तिविधीयते मदनरत्ने ब्राह्मे यथा क्तवस्तसपत्नीयात् न दनुकारि यत् यवाभ्रावे च गोधूमात्रीदृष्टावे च तदुलाः आज्य
 द्रव्यमनादेशं जुहुयाच्च यथा विधि मंत्रस्य देवनायाश्च प्रजापतिरिति स्थितिः मंत्रस्य देवनायाश्च विधानेन प्रजापतिर्देवता समस्तव्याह
 रिति मंत्रः स्मृत्यन्तरेपि नव्याहृत्या समं हुत इति गारुडे प्रणवादिनमो न च चतुर्थ्यं न च सप्तमं देवतायाः स्वकनाममूलमंत्रः प्रकीर्ति
 तः द्रव्याभ्रावे प्रतिनिधिः दध्यलाभे पयोयाहृत्य मध्यलाभे तथा गृहः घृते प्रतिनिधिः कार्योपयोवादि वानुप नत्रे वेमेत्रायणीयपरिशिष्टे दर्मा

भाषंकाशः पेंदीनसिः सर्वाभावेयवाः आज्यहोमेषु सर्वेषु गव्यमेव भवेद्भुतं तदभावे माहिष्यास्तु आज्यभाषिकमेव नु तदभावे नैलं स्यात्तदभावे-
 नु ज्ञानेन तं तदभावे तु कोऽसं न तदभावे तु सार्षपम् अथपवित्रं अननर्गमिनिंसायं कोऽं हि दलमेव च प्रादेशमात्रं विदोयपवित्रं यत्र कुत्रचिन्
 अथेध्याः पलाशाश्वत्थरवदिरवदोदुंबरेव च अथधूपाः अगुरुश्च दनमुस्तासिलह कटुषणतथा समभागं तु कर्तव्याधूयोयमधुना दह्यः
 सिलहं कंसिल्लाद इति प्रसिद्धः दृषणकः स्तूरीषड्भागकुण्डं हि गुणैरुष्णल्लाक्षात्रयपंचनखस्य भागाः हरीतकी सर्जरसः समं सिंभागे
 कमेकं त्रिवलं शिलाजं धनस्य च त्वारिपुगस्य च कोधूपोदशांगः कथिनो मुनींद्रैः सर्जरसः राळइति मांसीजदामांसी त्रिवलं त्रिभागं घनः
 कपूरः पुरं गुगुलः सुवर्णमानवाहयाज्ञवल्क्यः जालसूर्यमरीचिस्वयं च सरेणूरजः स्मृतम् तेष्वेष्टीक्षास्तु नास्ति स्मोराजसर्वपउच्यते मी-
 रस्तुते त्रयः षट्तेयवो मध्यस्तुते त्रयः कृष्णालः पंचते माषस्ते स्मः षणस्तु षोडशपलं सुवर्णं च त्वारः पंचधापि प्रकृतिं निरजनमानमाह दे-
 कृष्णाले रूयमाषो धरणं षोडशैव ते शानमानं तु दशभिर्धरणैः पलमेव तु निष्कं सुवर्णं च त्वार इति नाम्नमानमाह कार्षिकं स्ताम्रिकः प-
 णइति पलचतुर्थं शोनकर्षेणोन्मिंतः कार्षिकं स्ताम्रं संधीपणो मवति कर्षं सज्ञास्त्रनिघंटो नैषोडशाक्षः कर्षोऽस्त्रीपलं कर्षचतुष्टयमि-
 ति ते षोडशमासाः अस्सः हेमाद्रो नारदः अस्सः सच कर्ष इत्यर्थः धरणस्यैव पुण्ये संज्ञानरं नैषोडशस्याद्धरणं पुण्यैव राजतमिति मि-
 ताक्षराया स्मृतेः शानमाने पलपयये सुवर्णचतुष्टयसमतोलितं रूयं राजतो निष्क इत्यर्थः सुवर्णं निष्कस्तु चतुः सौवर्णि को निष्का विदे-
 यस्तु प्रमाणत इति सच पलसमान एव कोत्र कार्षापण इत्यपेक्षायां देशभेदेन कर्षापणो भिन्न इति आह हेमाद्रो नारदे कर्षापणो दक्षिणस्या
 दिशि रोयः प्रवर्तते पणोर्निबद्धः पूर्वस्यां दिशि षोडशस्यैव पणाः अष्टौ दक्षुकाः कार्षापणः पूर्वस्यामित्यर्थः तावता लभ्य रूयं दक्षिणस्या
 स इति हेतुनिर्णये पितामहचरणाः ललावत्याः वराटकानां दशकद्वयत्सां काकिणीनां च पणश्चतस्रः नैषोडशद्रुम्य इहा वगम्यो द्रुम्यैस्त
 शाषोडशभिश्च निष्कः अथ धान्यमानं भविष्ये पलद्वयं तु प्रसृतं द्विगुणं कुडवं मतं चतुर्भिः कुडवैः प्रस्थः प्रस्थाश्च त्वार आदकः आदके
 स्ते च त्रिभिश्च द्रोणस्तु कथिनो बुधैः कुंभो द्रोण द्वयं शूर्पः खरारो द्रोणस्तु षोडश द्रोणद्वयस्यैव शूर्पे दानि संज्ञा पलचतुः कुडवः प्रस्थ आदको

मानलत नगुलद्वयं च द्रवचंदनकाष्ठीरकस्तूरीयाम्बुवर्दमानं कलापसंमिनानेनानुगुलं बहिरास्थिवत् द्रवः सुवेणहोतव्यः पाणि
 नाकुरि हविः स्तवपूणिद्रवाः प्रोक्ताः कठिनाग्रासमानकाः द्रीहयोयवगोधूमप्रियंगुतिलशालयः स्वरूपेणैव होतव्या इतरेषां च तंदुलाः
 अथ कृत्स्निवरणं हेमाद्रोपाद्ये बालाग्निहोत्रिणि विप्रं सरूपं च गुणान्वितं सपत्नीकचसहृज्यभूषणशिविणाः शत्रुचिभूषितान् अंगुल्यायक
 कृत्यान् आनयान्ति जिनः चतुर्विंशतगुणोपेतान् सपत्नीकान् निमंजिनान् अहतावरसंछन्नान् स्तविणः शत्रुचिभूषणं एतानि वैवस्व
 निचतथा कुर्यात्प्रधानदापयेत् नञ्जैवैरंजो वस्त्रयुग्मं तथोष्णीषं कुंडलेकं भूषणं अंगुलीभूषणं चैव मणिबंधसम्भूषणं एतानि वैवस्व
 वर्णिप्रारंभधर्मकर्मणां पुरोहिताय दत्वाथ क्रतुलिङ्गः संप्रदापयेत् इवोक्तभूषणसर्वसोष्णीषवस्त्रसंयुतम् दद्यादेतत्प्रयोजनं भूषणं
 च्छादनपदंतया अनानामधुपर्कमाह विप्रवाभिजः संपूज्य यधुपर्केण क्रतुजिनः कर्मकारयेत् अपूज्य कारयेत् कर्मलिखेण च युज्यते क्र-
 तिजो संख्यामाह मात्से हेमाद्रोस्कादे प्रागुदीच्यागतारेखाः कुर्यादेकोनविंशतिः सवेंदुलिपदः कोणेभ्यस्वरक्षापचमिः पदेः एकादशपदाव-
 अथ सर्वतोभद्रमंडलं हेमाद्रोस्कादे प्रागुदीच्यागतारेखाः कुर्यादेकोनविंशतिः सवेंदुलिपदः कोणेभ्यस्वरक्षापचमिः पदेः एकादशपदाव-
 द्दीप्तिमद्रत्नवमिः पदेः चतुर्विंशत्यदावाभीषिष्यात्पापविधिः पदेः मध्येषोडशभिः कोष्ठैः पद्ममष्टदलस्मृतम् श्वेतेंदुः शंखल्लक्षणावह्नीनिले
 न पूरयेत् शद्रासुणासिनावापीपरिधिः पातवर्णिकः बाह्यांतरदलश्वेताकर्णिकापीतवर्णिका परिध्यावेष्टितपद्मबाह्ये सत्वरजस्तमः तन्म-
 ध्येस्थपापयेदेवास्त्राद्याश्च स्मरेष्वरान् इति सर्वतोभद्रमंडलं अथ लिङ्गतोभद्रं चतुर्विंशतिरालेख्यारेखाः प्राग्दक्षिणायनाः कोणेषु शृ-
 खलाः पंचपदायत्यस्तु पार्ष्वतः पदेर्नवविंशतिभ्यस्वरक्षाः लघुवर्ण्यः पदेः षड्भिस्मृतोष्टादशभिः पदेः द्रुत्वालिङ्गानिवा-
 प्यस्तु स्त्रयोदशपरितरां ततोवायीद्वयेऽप्येव पातं कुर्याद्विचक्षणः तस्य पदाः पंचपदाद्वाराण्यपि तथैव च एकाशीतिपदमध्ये पदस्व-
 स्तिकमुच्यते कोणेषु शृङ्खलाः कार्याः स्त्रिंशतिस्ततः परं पदेऽश्वनुभिर्दिक्षुस्तु भद्राण्येष्टासमननः एकादशपदावल्बोमश्चेष्टदल
 माळिखेत् पद्मनवपदं ह्येव लिङ्गतोभद्रं च्यते श्वरवर्गाः द्वाष्टावर्णितवह्नीनिलेन पूरयेत् रक्तेन श्वरवल्बोमश्चेष्टाः पीतेन पूरयेत्

लिंगाभिष्टुष्टावर्णनिश्वेतैनायथापिकाः पठं सपादंश्वेनेनपीनेनहारपूरणम् मध्येसुः शरवलाक्तावल्लीनिर्दिष्टपूरयेत् मद्राणिपीत
वर्णाभिपीतापंकजकर्णिका दन्त्यानिश्वेतवर्णांनियद्वाचित्राणिकल्पयेत् निस्तोरेखाबहिःकार्याः सितारक्तासिताङ्गमात् अथचतुर्लि
गोद्भवैर्लेङ्गे रेखास्त्वष्टादशशोक्ताश्चतुर्लिङ्गसमुद्भवे कोणेंदुस्त्रिपदंश्वेनस्त्रिपदैः छुष्टाश्चतुर्लिङ्गसप्तपदानीलाम्भदरस्तुषट्
मद्रपाश्वेर्महारुद्रं छुष्टामष्टादशैः पदैः शिवस्त्रिपदंश्वेनस्त्रिपदैः छुष्टाश्चतुर्लिङ्गसप्तपदानीलाम्भदरस्तुषट्
याश्चकुर्यात्पीतं पदत्रयम् लिंगानांस्कथनः कोणाम्भद्रीच्यायनारेखाः षट्त्रिंशद्विप्रकल्पयेत् पदानिद्वादशाशतं पंचविंशतिरेव च ख
क्तं पदसकणिकम् अथद्वादशलिंगोद्भवम् तः पावल्लीभद्रतुनवभिः पदैः त्रयोदशपदावापीलिंगमष्टादशास्मृतं लिंगत्रयस्य
डेन्दुस्त्रिपदः कोणेश्वरवलाः षट्पदैः स्मृताः त्रयोदशपदाः सप्तदशैवतु पूजापक्लिस्तुविज्ञेयोपरितः परिकृतिता पूजापत्त्यतरापक्को
पक्कोनुशोभाकांश्चाश्वनुदशा तेषामुपरिपक्कोनुकोष्ठाः द्वयोः परिध्यंतरकोष्ठेषु सर्वतोभद्रमालिखेत् विशेषश्चात्रविज्ञेयशरवला
श्चाष्टशीतिसंख्यया परिधिः सचविज्ञेयोमंडलं तान् द्वयोः परिध्यंतरकोष्ठेषु सर्वतोभद्रमालिखेत् विशेषश्चात्रविज्ञेयशरवला
षट्पदाभवेत् त्रयोदशपदावल्लीभद्रतुनवभिः पदैः पंचविंशत्पदावापीपरिधिः षोडशात्मकः मध्येनवपदपदाकर्णिकाकेसरान्वितम्
सत्परजस्तमोवर्णाः परितोमंडलस्य च त्रयः परिधयः का परिस्तत्रद्वाशणिकारयेत् सिनेंदुः श्वरवलाहृष्टावल्लीनीलाप्रकीर्तिता मद्रं चैवा
श्वरवतोद्वादशैवतु परिधिः पीतवर्णस्यात्कमलपंचवर्णिकम् इतिसर्वतोभद्र-
रूपांज्ञेयवापीस्याच्छूनकर्णिका लिंगानिहृष्टावर्णांनिपा-
लिंगतोभद्रादिमंडलानि अथसर्वतोभद्रमंडलविधि-
का बाहुमात्रायदावेदोक्त्याच्छुद्धमृदाबुधः तद्देद्यां-
शिवव्रतेषुलिंगतोभद्रं लिखेत् तन्मध्येस्थापयेद्देवान् आद्याश्चसुरेश्वरान् अथमंडलदेवताभारभः तन्मध्येब्रह्माण-
म् ब्रह्मजज्ञानगोतमोवामदेवोब्रह्मात्रिष्टु मध्येद्वास्वावाहनेविनियोगः ॐ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विस्मृतः स्मरुचोवेनऽ

आतः सत्त्वध्याउपमाअस्यविष्ठाः सनश्चयोनिमसतश्चविवः प्रोब्रह्मनुइहागच्छइहतिष्ठपूजांगृहाणममसंभुक्वः सप्रसन्नोवरेदोभव
 इत्येवंप्रक्षरेणसर्वत्रदेवतानांज्ञेयम् ततःउदीचीमारभ्यवायवीपर्यंतंसोमादयोवाग्यंतोष्ट्रोऽकपालाःस्थापनीयाः १ तत्रआप्यायस्व
 राहूगणोर्गोतमःसोमोगायत्री उत्तरेसोमावाहनेविनियोगः ॐ आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्यं भवावाजस्यसंगथे २ अग्नि
 त्वाअजीगर्तिःशूनःशेषदर्शानोगायत्री ईशान्यांईशानावाहनेविनियोगः अभित्वादेवसवितरीशानंवार्याणां सदावन्मागमीमहे ३ इ
 द्रंवोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री पूर्वइंद्रावाहनेवि० ॐ इद्रवोविश्वतस्परिहवामहेजनेभ्यः अस्माकमस्तुकेवलः ४ अग्निदूतंकाण्वोभेधा
 निश्चिरग्निर्गायत्री आग्नेय्यांअन्यावाहनेवि० ॐ अग्निदूतंघृणीमहे होतारंविश्वेदेदसं अस्ययज्ञस्यसुक्रतुं ५ यमायसोमंवेवस्वतो
 यमो नुष्टुप् दक्षिणेयमावा० ॐ यमायसोमंस्वनुतयमायजुहताहविः यमहयशोगच्छत्यग्निदूतोअरुह्यतः ६ मोषुणोघोरःक
 ण्वोनिर्ऋतिर्गायत्री नैर्ऋत्यांनिर्ऋत्यावा० ॐ मोषुणःपरापराभिर्ऋतिर्दुर्हणावधीत् पदोष्टृतृणायासह ७ तत्वायामिशूनःशेषोवस्तु
 णस्त्रिष्टुप् पश्चिमेवरुणावा० ॐ तत्वायामिब्रह्मणावंदमानस्तदाशास्तेयजमानोहविर्भिः अहेळमानोवरुणोहवोऽध्वरुशंसमान
 आयुःप्रमोषीः ८ वायोशतंवामदेवोवायुरनुष्टुप् वायव्यांवाय्वावाह० ॐ वायोशतंहराणायुवस्वपोष्याणा उत्तवानेसहस्त्रिणोर
 यआयातुपाजसा ९ वायुसोमयोर्मध्येअष्टौवसवः जयाअत्रमैत्रावरुणिवसिष्ठोवसवस्त्रिष्टुप् वायुसोमयोर्मध्येवस्वावा० जयाअ
 त्रवसवोरतदेवाउरावंतरिक्षेभर्जयंतशक्ताः अर्ध्विष्टुपरुक्त्रयः ऋणुध्वंश्रोतादूतस्यजग्मुषोनीअस्य १० आरुद्रासःश्यावाश्वएकादशरु
 द्राजगती सोमेशानयोर्मध्येएकादशरुद्रास्ते० ॐ आरुद्रासइंद्रवतःसजोषसोहिरण्यश्वाःस्रवितायगंतन इयंवीअस्मत्प्रतिहृत्यते
 मतिस्तृष्याजेनदिवउत्साउदन्येवे ११ त्र्यंनुमत्स्यःसामदोद्वादशादित्यागायत्री ईशानेन्द्रयोर्मध्येद्वादशादित्यावाह० ॐ तानुस-
 त्रियांअवआदित्यान्याचिषामहे समृद्धीकांअमिष्टये १२ अश्विनावतिराहूगणोर्गोतमोऽश्विनावुष्णिक् इद्रान्योर्मध्येअभ्यवावा-
 ह० ॐ अश्विनावतिरिन्द्रागोमदृस्वाङ्गण्यवत् अर्वाययंसमनसामियच्छंतं १३ ओमासोमधुच्छंदोविश्वेदेवागायत्री अग्नि

यमयोर्मध्ये विश्वेदेव्यावसे ॐ ओमासम्बर्षणीरुतो विश्वेदेवान् आगन् दाशवांसो दाशरूपः स्तुतं १४ अभित्यं देवंगीतमो वासदेवः स
 मयस्सा अष्टौ यमनिर्कृत्योर्मध्ये सप्तयस्त्रावा ॐ अभित्यं देवं सवितारमोणयोः कविक्रतुमर्चा मित्यसंस्वरत्न धामभिप्रियं मतिकं विं
 ध्रियस्वामतिमि अदिद्युतस्तवीमनि हिरण्यपाणिरमिमीत स्तुक्तुः कृपास्वः १५ आयंगोः सार्पराज्ञी सपणायत्री निर्झतिवरुणयोर्म-
 ध्ये सपवा ॐ आयंगोः पृश्निरकर्म दस द्वातरं पुरः पितरं चक्रुच्यन्तस्वः १६ अस्मरसा मेतशक्रव्यभृगोर्गंधर्वाप्सरसो नुष्टुप वरुणवाद्यो-
 र्मध्ये गंधर्वाप्सरसावा ॐ अप्सरसां गंधर्वाणां मृगाणां कर्त्तारो रक्तवर्णीकेतस्य विहायस्वरवास्वादुर्मदितमः १७ यदक्रंदोचथ्यादोयतमास्कृ-
 स्त्रिष्टुप ब्रह्मसोमयोर्मध्ये स्क्रंदावाहने वि ॐ यदक्रंदोदृच्छ्म जायमान उद्यन्तस्मद्रादुतवापुरीषान् श्वेनस्य पक्षा हरिणस्य बाहु उपस्त-
 त्यंमहिजाने अर्वन् १८ तत्रैव क्रषममृषमो वैरगोन दीश्वरो नुष्टुप ब्रह्मसोमयोर्मध्ये नदीम्बरावा ॐ क्रषममासमानानां सपत्ना-
 नां विषासहि हंतारं शत्रूणां कृधिविराजं गोपतिं वा १९ कद्रुद्राय धीरः कण्वः शल्लोगाय च तत्रैव शरलावा ॐ कद्रुद्राय प्रचेतसे मीहृष्ट-
 माय तव्यसे वोचैर्मशानं मेहृदे २० कुमारं कुभारो महाकालस्त्रिष्टुप तत्रैव महाकालावा ॐ कुमारं मातायुवतिः समुब्धगुहा बिभर्मि
 नदद्वानि पित्रे अनीकमस्य नमितज्जनासः पुरः पश्यति निहितमरुतो २१ अदिनिर्लोको बृहस्पतिर्दस्यो नुष्टुप ब्रह्मशानयोर्मध्ये दस्त्रा
 वाहने ॐ अदिनिर्त्यजनिष्टदस्त्रयादुहिता नव तान्देवा अन्वजायत मद्रा अमृतबधवः सोदस्त्रादिसत्तगणान् २२ तामग्निवर्णं शि-
 मरिदुर्गां विष्टुप ब्रह्मद्रयोर्मध्ये दुर्गावा ॐ तामग्निवर्णानि पसाज्वलंती वैरोचनी कर्मफलेषु जुष्टा दुर्गादेवी शरणमहप्रपद्ये स्तुतरसित
 रसेनमः २३ ईदं विष्णुः काणवो मेधातिथि विष्णुर्गायत्री ब्रह्मद्रयोर्मध्ये विष्णवावा ॐ इदं विष्णुविचित्रं मेधा निदधे पद समृब्धमस्य
 पांसरे २४ उदीरतामवरशंखः स्वधापितरस्त्रिष्टुप ब्रह्मान्योर्मध्ये स्वधावा ॐ उदीरतामवर उत्तरासउन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः अ-
 संत्यदियुरदृक्कान्तज्ञास्तेनो वतु पितरो हवेषु २५ परमृत्योः सकुशिको मृत्युरोगास्त्रिष्टुप ब्रह्मयमयोर्मध्ये मृत्युरोगावा ॐ परमृत्यो अ-
 नुपरोहिपथाय स्तेस्व इतरो देवयानान् चक्षुष्येते मृण्वने ते ब्रवीमिमानः प्रजारीरिषो मोतवीरान् २६ गणानां लाशेन को गृत्समदोगण

पतिर्जगती ब्रह्मनिर्ऋत्योर्मध्यगणपत्या० ८० ८१ गतिं त्वागणपतिं त्रिहवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमं ज्येष्ठराजं ब्रह्मणा ब्रह्मणस्पत-
 आनः शृण्वन्तृतिभिः सीदसादनं २७ शन्नो देवारां बरेषा सिधुहोप आपो गायत्री ब्रह्मवरुणयोर्मध्ये अबा वा० शंनो देवारां बिष्टय आ-
 पो भवन्तु धीतये शंयोरभिस्त्रवन्तुनः २८ मरुतो यस्य राहुगणो गौतमो मरुतो गायत्री ब्रह्मवाय्योर्मध्ये मरुदा वा० ॐ मरुतो यस्य हि क्षये
 पाथा दिवो विमहसः सस्रगोपानमोजनः २९ स्योना पृथिवी काणवो मेधा तिथिर्भूमिर्गायत्री ब्रह्मणः पादमूले कणिकाथः पृथिव्या वा० ॐ
 स्योना पृथिवि भवानृक्षरा निवेशनी यच्छानः शर्मसप्रथः ३० इमं मे गंगो सिधुक्षिप्र व्यमेधो गंगा दिनद्योजगती तत्रैव गंगा दिनद्या वा०
 ॐ इमं मे गंगेयमुने सरस्वति स्तुद्रिस्तोमस च तापरुषया असि कन्या मरुदुधे वितस्त याज कीये शृणु स्वासूषो मया ३१ धाम्नो गो
 तमो वामदेवः सप्तसागरानुष्टुप् तत्रैव सप्तसागरावाहने वि० ॐ धाम्नो धाम्नो राजन्निनो वरुणनो मुंच यदापो अभ्यादति वरुणोति श-
 पामहे ततो वरुणनो मुंच मयि वापो मोषधीर्हि सीरतो विश्वव्यचाभूस्स्येतो वरुणनो मुंच ३२ तदुपरि मेरुना मंत्रेण पूजयेत् मेरवे
 नमः मेरुं आवा० ततो मंडलाद्बहिः सोमादिसनिधौ आयुधान्यावाहयेत् सोमसमीपिगदा ईशानसमीपे त्रिशूलं इद्रसमीपे वज्र अ-
 ग्निसमीपे शक्तिं यमसमीपे दंडं निर्ऋतिसमीपे रवङ्गं वरुणसमीपे पाशं वायुसमीपे अंकुशं ८ तद्वाह्ये उत्तरे गौतमाय नमः गो-
 तमं आ० ईशान्यां भरह्राजं पूर्वविश्वामित्रं आग्नेय्यां कृष्णपं दक्षिणे जमदग्निं नैऋत्यां वसिष्ठं पश्चिमे अत्रिं वायव्यां अरुधनीं
 तद्वाह्ये पूर्वादि क्रमेण ऐंद्रां क्रौं मारीं ब्राह्मीं वृष्णीं न्यासुं डां वैष्णवीं माहेश्वरीं वैनायकीं इत्यष्टौ शक्तीः ८ प्रतिष्ठाप्य प्रत्येकं सह वा-
 वाहयेत् पूजयेत् इति मंडलदेवताः अथैलक्षपूजनोद्घापनविधिः उच्यते अद्येत्यादि पूर्वोच्चरित एवंगुण विशेषण विशिष्टाया
 पुण्यतिथौ० मया कृतस्य अमुकदेवतायां त्वर्थं लक्षसंख्यामुकपूजनं कर्मणः सांगता सिध्यन्ते तदुद्घापनं करिष्ये तद्गलेन स्वस्ति
 वाचनं आचार्यवरणं च करिष्ये तत्रादौ त्रिविधता सिध्यन्ते गणपतिपूजनं करिष्ये अस्मलक्षपूजनोद्घापनं कर्मणः पुण्याहं भवतो ब्रुवन्तु
 अस्तु पुण्याहं एवं स्वस्ति भवतो ब्रुवन्तु आपश्चाते स्वस्ति ऋद्धिं भवतो ब्रुवन्तु ऋध्याता श्रीरस्त्विति भवतो ब्रुवन्तु अस्तु श्रीः लक्ष्मीनारायणौ

ब्रीह्यादिधान्ययवतिलैः त्रिकूटं दृष्ट्वा तत्र महीद्यौरित्सादिना अत्राण कलशसंस्थाप्य कलशोपरि उपपात्रं संस्थाप्य तस्योपरि च्यवकर्मत्रेण
 उभयासह च्यवकं वा विष्णुमंत्रेण लक्ष्म्या सह विष्णुं सिद्धिं बुद्धिं साहितं गणेशं अथ वा पत्न्या सहितं सूर्यं वा भवानीं तत्तन्मंत्रेण आभ्याह्य शिरः
 स्य दक्षिणे लक्ष्म्या सह विष्णुं आवाहयेत् शिवस्य उत्तरे सा विन्ध्या सह ब्रह्माणं एवं विष्णवादीनामपि देवप्राणप्रतिष्ठा कृत्वा अस्य श्रीप्राणप्र
 तिष्ठा मंत्रस्य ब्रह्मविष्णु महेश्वरात्मषयः क्रूरयजुः सामाथर्वणिच्छंदासि क्रियामयवपुः प्राणारव्यादेवता आंबीजं ह्रीं शक्तिः क्रीं कालकं
 अस्यां मूर्तौ प्राणप्रतिष्ठापने विनि० ॐ आं ह्रीं क्रीं अं यं रं लं वं शं पं सं हं सं अः क्रीं ह्रीं आं हं सं सो हं अस्यां मूर्तौ प्राण इह प्राणाः निष्ठं तु पुनः
 अस्यां मूर्तौ जीव इह स्थितः पुनः० अस्यां मूर्तौ सिर्वींद्रियाणि वाङ्मनस्त्वक्चक्षुश्चोत्रजिह्वा घ्राणपाणिपादपायूपस्थानी हागल्यस्त्वस्मि सुखं
 चरं निष्ठं तु स्वाहा असृजनी ते पुनरस्मात्० यानस्त्वस्मि गर्भाधानादिपंचदशमं स्कारसि ह्यर्थं पंचदशप्राणवाहानि कारि० ॐ भस्त्रं कां भो धिस्थ
 पोतो ह्युसदरुणसरोजाधिरूढा करालैः पाशं कोटं दं मिहूद्रुवमथ गुणमयं कुशं पंचवाणाम् बिम्बाणां स्फूर्त्वा लज्जिनयनलसिनापी
 नवद्वोरुहं दद्यादेवी त्वात्कार्कवर्णाभवतु सूरवकरी प्राणशक्तिः पराननः षोडशोपचोरेः पंचामूर्तेभ्यो वैदिकमंत्रैः पुराणोक्तमंत्रैः संपूज्य
 रात्रौ जागरणं कुर्यात् प्रातः नित्यं कृत्यं विधाय तस्य लक्ष्मपूजनस्य वात्रनाचारितस्य सागतासि ध्यर्थं पूजनदशांशेन तिलयवत्रोहिहिमिः पायसा
 दिभिर्विहोमं करिष्ये होमस्तु वेदोक्तेन मूलमंत्रेण पौराणोक्तेन वा कुर्यात् अथ अग्निमुखं आचम्य निश्चयादिसंकीर्त्य गवंगुणविशेषण
 विशिष्टायां पुण्यतिथौ अमुककर्मागतया विहितं अमुकद्रव्यं न करिष्ये शकृद्मृदाईशान्याभांश्य उदक्संस्थं चतुरगुल्योन्नतं चतुर्दिस्स
 मालितं कृत्वा द्विः समस्तं गुलं परिधिकं फलितं मष्टादशागुलं विस्तृतं होमानुसारेण नदधिकं वानतु नो नो न्यूनं मध्योन्नतं स्थंडिलं कुशा
 त् नदंगं स्थंडिलं उच्छेपेन उच्छेदयन् अग्निप्रक्षिप्य पनं करिष्ये गोमयादित्तिमेषकृद्देशे स्थंडिन्द्रकुर्यात् स्थंडिलं तद्गोमयेन प्रदक्षिणमुपल
 य दक्षिणे श्वे उदीच्यादे प्रतीच्यां चतुः प्रक्ष्यामर्धमिस्तं गुलानि त्यत्कादक्षिणोपक्रमामुदक्संस्थां प्रादेशमात्रं भो कालेरवानस्या दक्षिणो
 त्तरयोः प्रागागयेने पूर्वरेखया असंस्पृष्टे प्रादेशं समिते हूलरेखे लिखित्वा तयोर्मध्ये परस्परमसंस्पृष्टा उदक्संस्थाः प्रागायनाः प्रादेशसंभि

तास्तिस्वइतिपट्टलेखा यज्ञीयशकलमूलेनदक्षिणहस्तेनोत्थिरव्यलेखास्तु स्थंडिलमद्विरस्तुस्थशकलभागेनयथा
 निरस्त्यपाणिप्रक्षाल्यवायतोमवेत् तेजसादिपात्रेपिधानसहितमग्निमान्नीय स्थंडिलादानेय्यांदिशिनिपाथ जुष्टोदसूनाआत्रेयोवस्तुक्रुतो
 ग्निस्त्रिष्टुप् अर्न्वावा० ॐ जुष्टोदसूनाअतिथिदुरोपदम्बलोयज्ञमुपयादिविद्वान् विश्वाअग्नेआभियुजोविहत्याशत्रूयन्मामपराभोजना-
 वि एत्सग्नइत्यस्यमंत्रस्यराहूगणोगीतमऋषिः अग्निदेवता त्रिष्टुपछंदः अर्न्वावाहनेवि० ॐ एत्सग्नइह होतानिषोदादव्यः सूपुरएताम्र
 वानः अवतोत्वारोदसोविश्वमित्वेयजामहेसोमनसार्यदेवान् इत्यसंतेरावात्य आच्छादनदूरीकृत्य समस्तव्याहृतोनापरमष्टीप्रजापतिः प्र
 जापतिर्वृहती अग्निप्रतिष्ठापनेविनियोगः ॐ ऋषुर्वः स्वरोमित्यग्निप्रतिष्ठाप्य चत्वारिभृगुगोतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् अभिमूर्तिध्यान
 विनियोगः ॐ चत्वारिभृगुगोतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् अभिमूर्तिध्यान विनियोगः ॐ चत्वारिभृगुगोतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् अभिमूर्तिध्यान
 भृगुः सप्तजिह्वोद्दिशोर्षकः त्रिपात्यसन्नवदनः सूरवासीनः शक्रचिस्मितः स्वाहानुदक्षिणेपार्श्वेदेवीवामेस्वधांतथा बिभ्रद्दक्षिणहस्तेस्त्वशा
 क्रिमन्नंस्तुचंस्तुव तोमरव्यजनंवाभेर्पुनपात्रचधारयन् आत्माप्रिसुरवमासीनएवस्तुहोताशनः एषहिदेवः प्रदिशोनुसर्वाः पूर्वोहिजानःस्तु
 रुगर्भेभंतः सविजायमानः सजनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखस्मिन्निति विश्वतोमुखः अग्नेर्वैश्वानरशोडित्यगोत्रमेषध्वजप्राङ्मुखममससु
 रवोवरदोभव तदंगमन्वाधानकरिष्ये आचम्यप्राणानायम्यदेवतापश्चिहार्थेअस्मिन्त्वाहिनेभोजानतेवदसमग्निमिधमेनप्रजापतिप्र-
 जापतिंचायारदेवतेआज्येन अग्नीषोमोचक्षुषिआज्येनात्रप्रधानेदेवताः अमुकहोमद्रव्येण ब्रह्माद्याबाहितेदेवताश्वनाममंत्रेणएकैक
 यान्याहुत्यायस्य शेषेणस्विष्टकृतमग्निमिध्मसनहनेनरुद्रअयासमग्निदेवान्ब्रिघुअग्निवायुसूर्यप्रजापतिच एताः प्रायश्चित्तदेवताः
 आज्यद्रव्येण ज्ञानाज्ञानदोषपरितारार्थेत्रिवारमग्निंसकृतमरुतश्चाज्येन अंगदेवताः प्रधानदेवताः सर्वाः सन्निहिताः सन्तु पवसांगो-
 पांगेनकर्मणासमिद्धिः सद्योयस्ये व्याहृतोनांप्रजापतिः प्रजापतिर्देवताः सूर्यः प्रजापतिर्देवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् हृत्पञ्चदशसि
 अन्वाधानसमिद्धोमेविनियोगः ॐ ऋषुर्वः स्वः स्वाहा प्रजापतयइदमं० इध्मावर्हिषोअश्वसन्नहनं परिसमूहनं० ३ अग्नेः षोडशभि

द्वर्षेः प्राच्यादिषु परित्स्त्रिभिः परित्स्तरणं पर्युत्सणं पवित्रकरणं पात्रासादनं चरुस्थाली प्रोक्षिण्यो, दर्वींस्तुवो प्रणीता आज्यपात्रे इध्माबर्हिषिणान्
 नात्सादयामि प्रोक्षिणीपात्रमुत्तानं कृत्वा भ्रादेशमात्रे द्वेपवित्रे निधाय अग्निः पूरयित्वा गंधपुष्पाक्षतान्निक्षिप्य अंगुष्ठापकनिष्ठिकाभ्यां उदगयेष्ट
 शकृपवित्रे दत्त्वा ऽपस्त्रिरुत्सूय पात्राण्युत्तानानि कृत्वा दध्मं च विस्मृत्य सर्वाणि पात्राणि त्रिः प्रोक्षयेत् ना आपः किंचित्कमंडलोत्सिपेदित्येके प्र
 णीता पात्रमग्नेः प्रत्यङ्मुनिधाय तत्र ते पवित्रे निधाय उदकेन पूरयित्वा गंधपुष्पाक्षतान्निक्षिप्य अस्मिन्कर्मणि ब्रह्मत्वेन त्वामहवृणे पाणिना
 पाणिं स्पृष्ट्वा ततो ब्रह्मा त्वनोस्मिदत्युक्त्वा आचम्याग्नेर्देक्षिणान्निष्ठं न ततो ब्रह्मणे इदमासनं निरस्तः परावक्तुः इदमहमर्वावसोः सादने सी
 दाभि ॐ ब्रह्मन्पः प्रणेव्यामि ब्रह्मस्मिन्ब्रह्मा ब्रह्म सादन आशिष्यते ब्रह्म ते यज्ञगोपायसयज्ञपाहिसयज्ञपतिपाहिसमां पाहि ॐ भूर्भु
 वः स्वर्हस्मिन् प्रसूतः ॐ प्रणय यदि ब्रह्मान भवेत्तदा स्वयमेव तत् प्रणीता पात्रेनासिका समीपं नीत्वा उत्तरतो अग्नेर्निधाय अन्येर्देभ्यो राच्छा
 दयेत् तत्सवित्रं आज्यपात्रे निधाय ततोपरि स्तरणाद्बहिर्नरतो गगानपोह्य तदुपरि आज्यपात्रं निधाय विलीनाज्यं निक्षिप्य वामहस्ते दर्भाग्र-
 द्द्वयं दत्त्वा एकैनेवोत्सुकेनावज्जाल्यदर्भाग्रद्वयं निक्षिप्य उत्सुकेन प्रधानद्रव्यमाहितं त्रिः पर्ये नि कृत्वा उत्सुकं निरस्यां गगानगेनोत्सिपेत् अंगु
 ष्ठापकनिष्ठिकाभ्यां पवित्रे गृहीत्वा सवितुर्देवि तिमंत्रस्य हिरण्यगर्भं स्तूप क्रुषिः सविता देवता पुर उष्णिक् कुष्ठदः आज्यस्योत्सवने विनि० ॐ स
 वितुं क्षाप्रसव उत्सुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यम्यरम्भिभिः प्रागुत्सुनाति सकृन्मंत्रेण हि स्तूषां नेपवित्रे अग्निः प्रोक्ष्य अग्नेो ग्रहरे
 त् स्फंदाय स्वाहा स्फंदाये दंन० तन आत्मनो यतो भूमिं प्रोक्ष्य तत्र बर्हिः सन्न हनोरज्जुमुदगप्राप्रसार्य तनो बर्हिस्तारण तदुपरि आज्य
 पात्रं निधाय कुशान् सुकुसुवोचदक्षिणहस्ते वामहस्ते च गृहीत्वा अग्नेो प्रताप्य दर्वीं निधाय सुववामहस्ते गृहीत्वा सुवविलदर्भाग्रेण
 त्रिः संमृज्य तथैव सुवपृष्ठदर्भाग्रेण आत्मनो भिमुखं त्रिः संमृज्य कुशमूलेन पृष्ठादारभ्य विलपयेत् तं त्रिः संमृज्य प्रोक्ष्य प्रताप्य यतादुत्तरत्
 स्थापयेत् पुनस्तथैव सुत्रिं संमृज्य प्रोक्ष्य प्रताप्य सुवोत्तरतः स्थापयेत् दर्भाग्रं संमृज्य अग्नेो ग्रहरेत् सुवेणाज्यं गृहीत्वा होमद्रव्यमभिधाय
 उदगुहास्य अन्याज्ययोर्मध्ये नीत्वा भूज्याहोक्षिणतो बर्हिषिं सानरमासाद्य तन्मध्ये एकपात्रं निधाय अग्निमलंकृत्य ॐ विश्वानि न द

ल्यनयोर्वक्त्रुतोग्निस्त्रिष्टुप् हाभ्यामन्वेनेत्योपस्थानेविनियोगः ॐ विश्वानिनोर्गहाजातवेदः सिंधुननावादुरितातिपर्वि अग्नेऽ
 त्रिवल्नमसारणानोऽस्माकवोऽयविताननूनां यस्त्वादृकाकिरणामन्यमानोमर्त्यमत्येजोहवीमि जातवेदोयशो अस्मासूधेहिप्रजाम्भिर
 ज्ञेऽमृतत्वमश्या यस्मै त्वं स्रुते जातवेद उलोऽकर्मणेऽङ्गवस्योऽन आम्बिनं सपुत्रिणं वीरवंतं गोमेतरयिनं शतं स्वास्ति अष्टदिदृशं गंधपुष्पा
 दिभिरायतनं आत्मानं चालं कृत्य एकयोपस्थाय ततोपाणिना इभमादाय त्रिरभिधार्य अयंत इभेत्यस्य मंत्रस्य वामं देवः ऋषिः जातवेदाग्नि-
 देवता त्रिष्टुप् छंदः इध्माहवने विनि ॐ अयंत इध्मा आत्मा जातवेदस्तेनेध्मा स्ववर्धस्ववर्धय चास्मान्प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसे नान्नाद्ये
 न संसेधय स्वाहा अग्नये जातवेदसे इदं नमम सुवेणाज्यं गृहीत्वा वायव्यादिशि आरभ्य ईशानदिक्षु पर्यंतं आज्यधारं जुहुयात् प्रजापतये
 मनसा ध्यायन् स्वाहेति जुहुयात् स्वाहेति मुखेन स्मृत्वा तथैव निर्वर्त्तयिदिशि आरभ्य ईशानदिक्षु पर्यंतं जुहुयात् उभयत्र प्रजापतय इदं ॐ उ
 नरे अग्नये स्वाहा अग्नय इदं दक्षिणे सोमाय स्वाहा सोमायेदं ॐ अथ प्रधान होमं कुर्यात् ब्रह्मादिदेवतानां मन्त्रेण ऐक्याज्या हुत्वा य
 ब्रह्मणे स्वा ॐ सोमाय ॐ ईशानाय ॐ इद्राय ॐ अग्नये ॐ यमाय ॐ निर्वर्त्तये ॐ वरुणाय ॐ वायवे ॐ अश्वे वसुभ्यः ॐ एकादशरुद्रभ्यः ॐ द्वादशादित्ये
 भ्यः ॐ अश्विभ्यो ॐ विश्वेभ्यो देवेभ्यः ॐ सप्तयज्ञेभ्यः ॐ भूतनागेभ्यः ॐ गंधर्वास्सरोभ्यः ॐ स्कंदाय ॐ नंदीभ्यराय ॐ भूलाय ॐ महाकात्रा ॐ दक्षादि
 सप्तगणेभ्यः ॐ दुर्गायै ॐ विष्णवे ॐ स्वधायै ॐ मृत्युरोगाभ्यां ॐ गणपतये ॐ अर्द्धः ॐ मरुद्भ्यः ॐ पृथिव्यै ॐ गंगादिनदीभ्यः ॐ सप्तसागरेभ्यः ॐ मेर-
 वे स्वाहा गदायै ॐ त्रिशूलाय ॐ वज्राय ॐ शक्त्यै ॐ इन्द्राय ॐ स्वप्नाय ॐ पाशाय ॐ अकुशाय ॐ गौतमाय ॐ भरद्वाजाय ॐ विश्वामित्रा ॐ कप्यपा
 जमदग्नये ॐ वसिष्ठा ॐ अत्रये ॐ अरुंधत्यै ॐ ऐन्द्रे ॐ क्रैमर्यै ॐ ब्राह्मणे ॐ वाराह्यै ॐ चामुद्रायै ॐ वेष्वायै ॐ माहेष्वर्यै ॐ वेनायक्यै ॐ स्वाहांतं अथ सिद्ध
 कृद्धोमः यदस्य कर्मणोऽत्यस्य मंत्रस्य हिरण्यगर्भः ऋषिः अग्निदेवता अतिथिच्छंदः सिष्टकृद्धोमे विनियोगः ॐ यदस्य कर्मणोऽत्यरा
 चं यद्वा न्यूनमिहाकरं अग्निष्टत्सिष्टकृद्धिद्वान्सर्वं सिष्टं स्रुतं करोतु मे अग्नये सिष्टकृते स्रुतं तुते सर्वं शयश्चित्ता हुतीनां कामानां सम
 धीयिन्ने सर्वान्नः कामान्समर्धय स्वाहा अग्नये सिष्टकृत इदं ॐ त्रिसंधानं रुद्राय पशुपतये स्वाहा पशुपतये रुद्राय ॐ अपउपसृष्ट्वास्तु वेण प्राय

श्रित्तान्जाहुतीः सप्तशुह्यात् तत्रमंत्राः अयाश्चेत्यस्यमंत्रस्यविमदक्र० अयाळ्गिदेवता पंक्तिछंदः सर्वप्रायश्चित्ताज्यहोमेविनियोगः ॐ
 अयाश्वाग्नेस्यनग्निशस्त्रीश्वसत्यमित्तमया असि अयासावयसा छतोया सन्हव्य मूर्हिषेयानोधेहि मेषजं स्वाहा अयसेग्नयइदं० अतो
 देवा इतिह्रयोः काण्वेमेधानिथिर्ऋषिः आद्यादेवादेवता द्वितीयाविष्णुदेवता गायत्रीछंदः प्रायश्चित्तान्जाहुतिहोमेविनियोगः अतो देवा
 अवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे पृथिव्याः सप्तधामभिः स्वाहा देवेभ्यइदं० इदंविष्णुर्विचक्रमेधेधानिदधेपदं समूहं सप्तपांसुरे स्वाहा
 विष्वावइ० व्यससमस्तव्याहृतीनां विश्वामित्रजमदग्निभरहाजमृगवक्रपयः अग्निवायु सूर्यप्रजापनयो देवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टु
 हत्यश्छंदोसि सर्वप्रायश्चित्तान्जाज्यहोमेवि० ॐ मूः स्वाहा अग्नयइदं० भुवः स्वाहा वायवइ० भुवः स्वाहा सूर्याये० मूर्मुवः स्वः स्वाहा प्रजा
 पतयइ० ततो ब्रह्माकर्तारं परित्याग्नेवयिव्यदेशेति मन्त्रेता एव सप्ताहुतीर्मुह्यात् त्यागः यजमानः अत्र कुर्यात् अनाज्ञातिमिति मंत्रद्वयस्य
 हिरण्यगर्भक्रषिः अग्निदेवता त्रिष्टुप्छंदः ज्ञानाज्ञानदोषपरिहारार्थं प्रायश्चित्तान्जाज्यहोमेविनि० ॐ अनाज्ञातं यदा ज्ञातं यज्ञस्य क्रियते
 मिथु अग्नेन तदस्य कल्पयत् १ हिबेत्ययथा तथ २ स्वाहा अग्नयइ० ॐ पुरुषसंमितो यज्ञो यज्ञः पुरुषसंमितः अग्नेन तदस्य कल्पयत् २ हि
 वेत्ययथा तथ २ स्वाहा अग्नयइ० यस्या कत्रेत्यस्यमंत्रस्य आप्तस्त्रितक्रषिः अग्निदेवता त्रिष्टुप्छंदः न्यूनातिरिक्तदोषपरिहारार्थं प्रायश्चित्ता-
 ज्यहोमेविनि० ॐ यत्पाकचामनसा दीनदस्मानयज्ञस्य मन्वते मर्त्यासः अग्निष्टद्धोता कतुविहिजानन्यजिष्ठो देवोऽकतुशो यजति स्वाहा
 अग्नयइ० यद्देवा इत्यस्य अभितपाक्रषिः मस्मन्ते देवता त्रिष्टुप्छंदः मंत्रविपर्ययादिनिमित्तकं प्रायश्चित्तान्जाज्यहोमेविनियोगः ॐ यद्दे
 वा अतिपातयानिवाचा च प्रयुती देव हेळनम् अग्नौ अस्मौ अभिदुह्युना येन्यत्रा स्मन्मरुतस्संनिधेयतन स्वाहा मरुद्भ्यइदं० पूजास्विष्ट-
 नवाहुत्यावल्लिपूर्णाहुतिं चरेत् श्रेयः संपाद्यादानं च अभिषेको विस्मर्जनम् पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति सर्वं वै पूर्णाहुतिः सर्वमेवाप्नोति अथो
 इयं वै पूर्णाहुतिः अस्यामेव प्रतिनिष्ठति० इदमग्नये वै श्वानराय शतक्रतवे सप्तवते अश्वश्च नमम वसो धीरां कुर्यात् धामं ते वा मदेकआ
 पो जगती पूर्णाहुतिहोमेविनियोगः ॐ धामं ते विश्वं सुवनमधिश्चित्तमंतः समुद्देह्य १ नरायुषि अपामनी केसमिथ्य आप्मृतस्तमश्याम

मधुमंतंतं अर्पिस्वा० अद्भ्य इदं० बर्हिषि पूर्णपात्रं निनयेत् पूर्णमसि पूर्णं मिमूयाः सूर्यमसि पूर्णं मिमूयाः सूर्यमसि पूर्णं मिमूयाः सर्वमसि स
 र्वमिमूयाः अस्ति निरसि मा मे द्दोष्ठाः प्राच्यां दिशि देवाः त्रिजो मा र्जयंतां दक्षिणस्थं दिशि मासाः पितरो मा र्जयंतां प्रतीच्यां दिशि ग्रहाः पशवो-
 मा र्जयंतां उदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो मा र्जयंतां ऊर्ध्वायां दिशियज्ञः संवत्सरः प्रजापतिम र्जयंतां आपो अस्मानि त्यस्य देव आवा आप
 क्रियष्टु मा र्जने विनियोगः ॐ आपो अस्मान्मातरः शंभयंतु धृतेन नो द्युतवः पुनंतु विश्वं हि रिप्रं प्रवृंहति देवी रुरुदि राभ्यः शन्न चिरा पूत एमि इदं
 मापः प्रवहत यत्किंचदुरितं मयि यद्वाहमभिदुद्रोहयद्वाशेष उता नृत्तं स्रमिभ्यान् आप ओषधयः संतु इत्येतैर्मे वै मा र्जनं कृत्वा दुर्मिभ्यास्त-
 स्मै संतु योऽस्मान् देष्टुं च वयं द्विष्टा स्तहन्मिति निष्कृतिं देवो कुशाग्रैरपः सिंचेत् माहं प्रजां परासि च यानः सयावरीस्थान समुद्रे वा निनयानिः
 सं पाथी अपाथ शान्तिः शुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु आग्नेय्यामि मुखस्तिष्ठन् अग्निपूजनं विश्वानि नो दुर्गहाजात वेदः ० अग्न्युपस्थानं ज स्वा अ
 मे न यस्तु पथारोये अस्मान् निष्वा नि देव वयुना नि विद्वान् युयोध्या १ स्रज्जुहुराण मे नो भूयिष्ठा ते न म उक्तिं विधेम बोधानो अस्य वच
 सोय विष्टमं हिष्ठस्य प्रभृतस्य स्रधावः पीयति त्वोऽनुत्वा गृणाति वंदारुस्ततनु वंदे अग्ने नमस्कारः मानसो केति मंत्रस्य कुत्स
 ऋषिः रुद्रो देवता जगती छंदः विभूतिग्रहणे विनियोगः ॐ मानसो केति न ये मान आयो मानो गोषु मानो अश्वेषु शीरिषः वीरा न्मानो रु
 द्रमा भितो वधीर्ह विष्मंतः सदमित्वा हवामहे त्र्यायुषज म दग्ने रिति ललाटे कश्यपस्य त्र्यायुषमिति कंठे अगस्त्यस्य त्र्यायुषमिति
 नाभौ यद्देवानां त्र्यायुषमिति दक्षिणस्काधे तन्मे अस्तु त्र्यायुषमिति विषमस्काधे सूर्यमस्तु शतायुषमिति शिरसि इति विभूतिधारण परिसरणा
 न्युनरे विस्मृजेत् परिसमस्त ३ पर्युस्त्य ३ ॐ च मे स्वरश्च मे यज्ञोपचने नमश्च यत्तेन्यूनतस्मे त उपयेति रिक्त तस्मे तेन मः स्वस्ति अ
 द्वा मे धां यशः प्रज्ञा विद्यां बुद्धिं श्रियं बलम् आयुष्यं तेज आरोग्यं देहि मे हव्यवाहन यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयज्ञा क्रियादिषु न्य
 नं संपूर्णतायाति सद्यो वेदेन मच्युतं प्रमादात्कुर्वता कर्म प्रच्यवेता धरेषु यत् स्मरणा देवता द्विष्टोः संपूर्णस्यादिनिश्चुतिः अनेन कर्म
 णाश्च परमेश्वरः प्रीयताम् गच्छताच्छरश्चैष्टस्वस्थाने परमेश्वर यत्र ब्रह्मा देयो देवास्तत्र गच्छतु ताशन होमं संपाद्य उत्तरपू

जोष्ठला आचार्यसंपूज्यगांध्यात् यज्ञसाधनभूतायाविश्वस्याधोघनाशिनी विश्वरूपधरोदेवः प्रीयतामनयागवा ब्राह्मणभोजनं
 संकल्प्य यातुदेवगणाः सर्वपूजामादायपार्थिवीं इष्टकामप्रसिद्धयर्थं पुनरागमनाय च इति अग्निमुखं अथ मुद्रालक्षणं हेमाद्रौ स
 मुखीकृत्य हस्तौ द्वौ किंचित्सं कुचिनांगुली मुकुली तु सभारव्यातापं कजप्रसूतैव सा पूर्वोक्ता मुकुलीया च प्रादेश्योनिः सृतांगुलिः व्याको
 शमुद्रा मुकुलापद्वयमुद्रा प्रदर्शयेत् अंगुष्ठो कुंचितो तोतुस्वकीयांगुलिचेष्टितो उच्चो वा भिमुखो हस्तो योजयित्वा तु निष्ठुरा तर्जन्यो कुंचि
 ते कृत्वा तथैव च कनीयसी अधोमुखी दृष्टनखा स्थिता मध्ये करस्थ तु चतस्रश्चोत्थिताः पृष्ठे अंगुष्ठवेकतः कुरु नालव्यवस्थितौ द्वौ तु-
 व्योममुद्रा प्रकीर्तिता तत्रांतरे सर्वदेवता पूजनसाधारण्येन षण्मुद्रा उच्यते देवताननसंतुष्टा सर्वदा संमुखी भवेत् अंगुष्ठो निक्षिपेत्स्य-
 मुद्रात्वावाहनीमना संग्रह्य निक्षिपेत्स्य मुद्रात्वावाहनी स्मृता अधोमुखी विन्ये च तस्या स्थापनी मुद्रिकामता उच्छ्रिता वृच्छितौ कुर्या
 त्समुखी करणा भवेत् प्रसृतांगुलिको हस्तो मिथः क्लृष्टो तसंमुखो कुर्यात्स हृदयं संयमुद्रा प्रार्थनं सक्षिका इत्येवं सर्वदेवता पूजने षट्प्र
 दर्शयेत् शिवपूजनैस्त्रिमुद्रा उच्छ्रितं दक्षिणां गुह्यवा मांगुष्ठेन बंधयेत् वामांगुली दक्षिणा भिरंगुली भिश्च वेष्टयेत् लिंगमुद्रेति विख्याता
 शिवसान्निध्यकारिणी श्रीकामः शीर्ष्णिकुर्वीति राज्ञ्यकामस्तु नेत्रयोः मुखे लंलादिकामस्तु यो वायारोगांशं तिष्ठत् हृदये सर्वकामी च ज्ञा
 नाथीनाभि मंडले राज्ञ्यकामस्तु गुह्ये च राष्ट्रकामस्तु पानथोः रामपूजने सप्तदशमुद्राः तथा च रामार्चनं चंद्रिकाया अगस्त्यः आवाहनीस्थ
 पनी च संनिधी करणी तथा कृसा निरोधिनी मुद्रा ~~उच्यते~~ इति तथा संकली करणी चैव महामुद्रा तथैव च शंखचक्रगदापद्मधेनुकोस्तु प्र
 गारुडाः श्रीवत्सवनमाले च योनिमुद्रा प्रदर्शयेत् एताभिः सप्तैश्वर्याभिर्मुद्राभिस्तु विषयः यो राममर्चयेन्नित्यं मोदयेत्स सुरेश्वर द्रावणैर्द
 पि विभेदततः प्रार्थितमा मुयात् मूलाधाराद्वा ~~ततः~~ ततमानितः कुरु भोजलिः त्रिस्थानगनने जो भिर्विनीतः प्रतिमादिषु आवाहनी च मुद्रास्या
 हेवार्चनविधौ मुने एवैवाधोमुखी मुद्रास्या ~~शस्यते पुनः उज्जनां भिगुषु~~ योगेन मुष्टीकृतकरहयम् सान्निधी करणी मुद्रा देवार्चनविधौ मुने अं
 गुष्ठगर्भिणी सैव मुद्रा स्यात्संनिरोधिनी उत ~~मुष्टीयुगला संमुखी~~ करणीमता अंगैरेवांगविव्यासः संकली करणी भवेत् अन्योन्यांगुष्ठसं

लूनविस्तारितकरद्वयं महामुद्रयमारख्यातायूनाधिकसमापनी रुनिष्ठानामिकामध्यातस्थांगुष्ठानदधनः गोपितांगुष्ठमूलेनसन्निधामुहु
लीकृता करद्वयेनमुद्रास्याच्छदस्वारेयस्मरार्चने अन्योन्यामिमुखस्पर्शव्यत्ययेनतुवेष्टयेत् अंगुलीभिः प्रयत्नेनमंडलीकरणमुने चक्रमुद्रो
यमारख्यातागदासुद्रातनः परं अन्योन्यामिमुखशक्तिष्ठानतः क्रौञ्चमंसंज्ञका कनिष्ठेन्योन्यसंलग्नेमिमुखोद्दिपरस्परं वामस्यनर्जनीमध्येम
ध्यानामिकयोरपि वामानामिकसंस्पर्शनार्जनीमध्येमिशोभिता पर्यायेणानतांगुष्ठद्वयोर्कोस्तुप्रलक्षणा कनिष्ठान्योन्यसंलग्नविपरी-
तंतुयोनितः अधस्तात्पापितांगुष्ठाभ्युद्रागरुडसंज्ञि ^{रक्षीशः} न्यंगुष्ठमध्यामध्यामनामिकाहयो कनिष्ठानामिकामध्यातजन्यप्रकरद्व
यी मुनेन्रीवत्समुद्रयवमालाभवेचनः कनिष्ठानामि ^{तिष्ठे} त्तुयोनितः कनिष्ठानामि ^{जामध्यामुष्टिरुन्नततर्जनी} परिष्माताशिरस्युच्चैस्तर्जनीभ्यादिवोक्तसः योनिमु
द्रासमारख्याताद्योतत्करद्वयाम्भिना तर्जम्भाकृष्टमध्यानोस्थितानामिकयुग्मिका मध्यस्थलस्थितांगुष्ठासेयंशस्तामुनेचने इतिमुद्राल
क्षणं अथोपचाराः पदायोर्दिशोः पदायाम्भिना तर्जम्भाकृष्टमध्यानोस्थितानामिकयुग्मिका मध्यस्थलस्थितांगुष्ठासेयंशस्तामुनेचने इतिमुद्राल
ध्यपाद्यमाचमनमधुपर्कमुपस्पृशाम् स्नानंनाराजनवस्त्रं आचमंचोपवीतकं पुनराचममेषेचदपणालोकांनतनः गंधपुष्पधूपदीप्योनि
वेष्टेचततः क्रमात् पानीयंतोयमाचमंहस्तवासस्तनः परम् हस्तवासः करोहर्तनं तांबूलमनुलेपंचपुष्पादानंनतः पुनः गतिंवाद्यंतथा
नृत्यस्तुतिचैवप्रदक्षिणाः पुष्पांजलिनमस्तारावष्टत्रिंशत्समीरिताः इत्यष्टत्रिंशदुपचाराः अन्यच्च आसनंस्वागतंचाध्यपाद्यमाचम-
नीयकं मधुपर्कासनस्तानवसनाभरणानिच स्तंभः स्मरनोद्धूयोदीपमन्त्रेनभोजनम् माल्यानुलेपनेचैवनमस्कारविसर्जने इतिषोड
शउपचाराः अर्घ्यपाद्यंचाचमनंस्नानंयस्त्रनिवेदनं गंधादयोर्नेवेद्यांताउपचारादशक्रमात् शारदातिलकेषोडशोपचाराउक्ताः तथाच अ
सनस्तानवराणिभूषणंचविसर्जयेत् रात्रौदेवार्चनेनैवपदायैर्द्वादशैः क्रमात् पूजनंकपिलेनोक्तंत्सर्वचविसर्जयेत् गंधंतेलमथो
दद्याद्देवस्याप्रतिमंतनः दूर्वाचविष्णुक्रांताचश्यामाकंपद्ममेवच पाद्यं गन्धचत्वारिकथितानिसमासतः कर्पूरमगरूपुष्पद्रव्याण्याचमनी
यके सिद्धार्थमस्तनंचैवदूर्वाचतिलमवच यवगंधाफलरूपुष्पमष्टांगंतर्ध्यामुच्यते स्नानेवस्त्रेनथाभक्षेदद्यादाचमनीयकम् उद्धर्तनमपितत्रैव

रजनीसहदेवीचशिरोबलक्षणापिच सहाभद्राकुशाग्राणिउद्धर्तन्मिहोच्यते मंत्रनत्रप्रकाशो अस्मतागंधपुष्पाणिस्नानपत्रेनथात्रयम्
 द्रव्याभावेप्रदानव्याः क्षालितास्तदुल्लाः शक्ताः तत्रैवोक्तं अगस्त्यसंहितायां तथाच मनपात्रेपिदद्याज्ज्ञातीफलंमुने लवंगमपिकंको-
 लंशस्माच्चमनीयकं द्रव्याभावेतत्रानरेउक्तम् तंदुल्लान्द्रक्षिपेनेषुद्रव्याभावेतुतत्स्मरन् प्रयोगपारिजातेव्यासः प्रतिमापदयंत्राणां
 नित्यंस्नानंकारयेत् कारयेत्सर्वदिग्सेयदावामलधारणम् ज्ञानमालाया नाक्षतेरचयेद्विष्णुनतुलस्यागणाधिपम् नदूर्वायजे
 देवांबिल्वपत्रैश्चभास्करम् उन्मत्तमर्कपुष्पंचविष्णोर्वैज्यसदाबुधैः अक्षतास्तुयवाः प्रोक्ताः इतिपदार्थादशेउक्तत्वाद्यवानामेवाऽयं
 प्रतिषेधोनतंदुल्लानांतत्रानरे महाभिवेकसर्वत्रशरेनेवप्रकल्पयेत् सर्वत्रैवप्रशस्तोऽभ्रः शिवसूर्यार्चनंविना अथव्रतोद्यापना
 नुक्तौ पृथ्विचंद्रादयेनंदिपुराणे कुर्यादुद्यापनंयस्यसमाप्तोयदुदीरितं उद्यापनंविनायतुतद्व्रतंनिष्फलमवेत् यत्रचोद्यापनंनोक्तं
 व्रतानुगुणतश्चरेत् वित्तानुसारतोदद्यादनुक्तोद्यापनेव्रते गांचैवकांचनंदद्याद्व्रतस्यपरिपूर्तये समाप्तावुद्यापनमनुक्तोद्यापनविषयंउ-
 क्तोद्यापनेतु आदौमध्येतथाप्येनैवतस्योद्यापनंभवेत् तद्व्रतोद्यापनकार्यं संपूर्णफलमाप्नुयात् अथव्रतभंगेसंपूर्णतायांविधिः हेमा
 द्रीभविष्य युधिष्ठिरउवाच संपूर्णतामनुष्ठानंव्रतानानंदनदन कुरुप्रसादगुल्फार्थमेतन्मेवकुर्महसि श्रीकृष्णउवाच साधु-
 साधुमहाबाहूकुरुराजयुधिष्ठिर रहस्यानारहस्यतेकथयामि व्रतेतव संपूर्णताकृतायव्रतत्रसम्यक्फलप्रदम् यच्चीर्णनवनारी
 भिम्रमेतत्संपूर्णकारकं अवश्यंतच्चकनव्यसंपूर्णफलदं ॥ १८ ॥ केचिद्भग्नप्रमादेनयद्व्रतव्रतिनास्थितम् नत्संपूर्णमेवेत्सव्रतेनाने
 नपांडव उपद्रवैर्बहुविधैर्महामोहाच्चपांडव यद्भग्नंकिंचिदवस्थाद्व्रतविघ्नविनाशनं नत्संपूर्णमेवेत्यर्थसत्यं सत्यनसंशयः कांचनं
 सूर्यकंरूपंशिल्पिनानुघदापयेत् भग्नव्रतस्ययोदेवस्तस्यरूपंविनिर्दिशेत् व्रतस्त्रीपुरुषयोः पार्थप्रारब्धयद्भ्रतं किल नचनिष्पादितंकिंचि
 द्देवात्सर्वनिथास्थितं द्विष्टुजंपकजारूढसौम्यंग्रहसिताननं निष्पादितंशिल्पिनाचतस्मिन्नेवदिनेपुनः नचानेतुमनःप्राप्ते ब्राह्मणेर्विधि-
 नारहे स्नापयेत्सयसादभाद्यतसौद्रसांबुभिः वस्त्रांचदनपुष्पैश्चपूजाकुप्यात्समाहितः तोयपूर्णंस्थकुंभस्यसुरैर्विन्यस्यदेवता धूप

दोषास्तेर्विस्त्रेत्सेर्वेहुप्रकारकैः अर्घ्यप्रदद्यात्तन्नाम्नामित्रेणानेनपांडव उपासनस्यदानस्यप्राथम्यमिच्छतंजले शरणं वः प्रयत्नास्मः कु-
 रुवाद्यादयामम व्रतच्छिन्नतपच्छिद्रं द्रवतकर्मणि तत्सर्वतत्प्रसादेनसंपूर्णजायतांमम कुरु प्रसादसंपूर्णव्रतसंजायतांमम पूर्वदे-
 क्षिणपश्चात्सुउत्तरेचबलिहरेत् उपर्यधस्तात्सर्वेभ्योदिकपालेभ्योनमोनमः इदमर्घ्यमिदं पाद्यं तेभ्यस्तेभ्योनमोनमः पादौचजानुनीचैव-
 कदशार्षिकवक्षसि कुक्षितुहदयं पृष्ठवाक्चक्षुश्चशिरोगुरुहान् पूजयित्वा तु देवस्य ततः पश्चात्तदसमापयेत् पूजितस्त्वयथाशक्त्यानमस्तेस्तु
 स्रोतम तेहिकामुष्मिकीदेवकार्येसिद्धिदिशस्वमे एवंक्षमापयित्वा तु प्रणमेच्चप्रयत्नतः तन्मूर्तिचिह्नजानिभ्योविधिवत्प्रतिपादयेत्
 स्थित्वा पूर्वैर्मूर्खोविभ्रोगृह्णायादूर्ध्वपाणिना विप्रहस्तेप्रयच्छेच्चदानोचैवोत्तरामुखः संत्रेणानेनकोनियसोपवासप्रयत्नतः इदं व्रतं मया
 खंडं कृतमासीत्पुराहिज तत्सर्वपूर्णमेवास्तु तवमूर्तिप्रदानतः ब्राह्मणोऽपिप्रयच्छेत्संत्रेणानेनतद्भनम् वाक्यपूर्णमतः पूजाव्रतानानते
 पुरा संपूर्णस्यान्यसादेनतवपूर्णमनोरथाः ब्राह्मणायत्वासाप्येतेनन्मन्येनदिवोक्ताः सर्वदेवमयाविमानतहचनमन्यथा जलधिः क्षारतांणी
 तः पायकः सर्वभक्षताम् सहस्त्रनेत्रः शक्नोपि कृतो विभ्रैर्महात्मभिः ब्राह्मणानां तु वचनाद्ब्रह्महत्याविनश्यति अश्वमेधफलसायलभते
 नात्र संशयः व्यासवान्भीकिवचनात्पराशरवसिष्ठयोः गर्गगौतमयौन्यात्रिवर्गदेवपुलस्त्ययोः वचनात्पारदादीनां पूर्णं भवतु मे व्रतं एवं
 विधिविधानेन गृह्णान्ब्राह्मणो व्रजेत् दातानत्येषेयत्सर्वब्राह्मणस्य गृहस्य ततः पंचमहायज्ञानकृत्वा वैभोजनादिकं एव यः कुरुते भक्त्या ब्र-
 तमेतन्नरोत्तम तस्य संपूर्णतायानित इतयत्पुराकृतं खंडसंपूर्णतायानि प्रसन्ने व्रते देवते भगवानियानिमदमोहवशाद्ब्रह्महत्याजन्मानरेष्वपि
 नरेणसवत्सरेण संपूर्णपूजनपरस्यपुरोभवंतिसर्वव्रतानिपरिपूर्णफलप्रदानि अथसर्वव्रतेषुसामान्यतः पूजाविधिः सहस्रशोषेत्यावा-
 हनं १ आगच्छागच्छदेवेशतेजोराशेजगत्यने क्रियमाणामया पूजागृहाणसरससत्तम पुरुषा एवेदमित्यास्तु २ नानारत्नसमायुक्तकृतेस्वर-
 विभूषितं आसनं देवदेवेशाग्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां एतावानस्यतिपाद्यं ३ गंगादिसर्वनीथेभ्यो मया प्रायनयादृतं तोयमेतत्सरस्वशरीया
 द्यार्थं प्रतिगृह्यतां त्रिपादूर्ध्वमर्घ्यं ४ नमस्ते देवदेवेश नमस्ते कमलाकांत गृहाणा ध्वनिमास्तु ते तस्माद्गिरालेत्याचम-

नीये ५ कर्पूरवासितं नोयंमंदाक्रियाः समाहृतम् आचम्य तां जगन्नाथमया दत्तं हि प्रकृतिः यत्पुरुषेणेति स्तानं ६ गंगाचयमुनाचैव नर्मदा च सरस्वती
 ती कृष्णा च गौतमी वेणी क्षिप्र्या सिंधुस्तथैव च नापी पयोष्णी रेया च तापयः स्नानार्थं भातृतं तोयमेतत्सरवस्प्रशंस्तानार्थं प्रतिगृह्यताम् पंचासु
 तस्तानं पंचमंत्रैः ५ पृथक्कुर्यात् तं यज्ञमिति वस्त्रं सर्वस्मृदाधिदेसो म्येलोकलज्जा निवारणे मयोपपादिते नुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यताम्
 वस्त्रं च सोमदेवस्य लज्जायास्तु निवारणम् मयोपपादिते नुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यताम् तस्माद्यज्ञादितियज्ञोपवीतम् दामोदरनभस्तेस्तु
 त्राहि मां भवसागरान् ब्रह्ममूत्रसो न रंगं गृहाण पुरुषोत्तम तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत इति गंधं श्रीखंडं च दनं दिव्यं गंधादयं कुम्भनोहरम् वि
 लेपनं स्मरं श्रेष्ठं ग्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां अक्षताश्चरुश्च श्रेष्ठाः कुंकुमाक्षाः सुशोभनाः मयानिवेदिता भक्त्या गृहाण परमेश्वर तस्माद-
 ष्वेति पुष्पं माल्यादीनि स्तुगं यत्पुरुषव्यदधु शितिधूपं वनस्पतिरसोद्भूतं ब्राह्मणोऽस्येति दापं साज्यं च वनसि युक्तं ० चंद्रमामनस इति
 नैवेद्यं अन्नं च तु विधिं स्नादुरसेः षड्विः समन्वितं मास्यं भोज्यं समायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् इदं फलमिति फलं नाभ्या आसीदिति तं
 बूलं पूगीफलं महद्विव्यं नागवल्यादं रुद्रं कर्पूरादिसमायुक्तं नाचूलं प्रतिगृह्यताम् सप्तास्येति प्रदक्षिणा हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमबीजं-
 विभावसोः अनंतपुण्यफलदमतः शान्तिमयच्छोमे चंद्रोदित्यौ च धरणी विद्युदग्निस्तथैव च स्वमेव सर्वज्योतीषि आति वं प्रतिगृह्यता
 नीराजनं यज्ञेन यज्ञमिति पुष्पांजलिः नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते कमलाकां वारुदे व नमोस्तुते यानिकानि च पापानि
 निब्रह्महत्यासमानि च तानि तानि विनश्यति प्रदक्षिणापदे पदे प्रदक्षिणाः नमः सर्वहितार्थीयजगदाधारहेतवे साष्टांगो यप्रणामोस्तु प्र
 णयेन मया कृतः इति नमस्कारः इति सामान्यपूजाविधिः इति श्री ब्रह्मरजोपनिषाया समाप्ता अथादौ प्रतिपदादिति धिब्राना निहिरव्यते
 मात्स्ये वर्जयित्वा मधोयस्तु दाधि क्षीरयुते स्तव दद्याद्दृष्ट्वाणि सुस्थानि रसपात्रे र्धयादि पात्रैः संपूज्य विप्रभिषु न
 मोशमे प्रीयतामिति हेमाद्रोपादे च अर्चयेच्चैत्रमासे नुग्रस्तु गंधान् रुद्रपैः शक्तं गंधं भृतां दद्याद्द्विप्राय श्वेन वाससी मत्स्यानुदक्षिणा द
 द्यात्सर्वकामार्थं सिद्धये गंधवस्त्रदानं मंत्रः चंदनावासगंधानां सखे वृं दारका चिंतं चंदनत्वं प्रसादनं सांद्रानंदप्रदो भव शरण्य सर्वलो

कानां लज्जायारक्षणं परं सत्त्वेपधारित्वयस्माद्वासः शान्तिप्रयच्छमे इति मंत्राभ्यांगंधवाससीदद्यात् अथवा चैत्रशुक्लप्रतिपदिसंवत्सरांशं
विधिब्रह्मे अत्र प्रतिपत्सूर्योदयव्यापिनीयाह्वा श्रीभगवानुवाच चैत्रे मासि जगद्ब्रह्मा स सजप्रथमे हनि शक्रपक्षे स मनेतु तदा सूर्योदये
सति इति वचनान् दिनद्वये व्याप्ताव व्याप्तौ वा पूर्वैर्वत्सरादौ वसंतो दौ बलि राज्येन येन च पूर्वविदेव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वदा बुधैः वसिष्ठवच-
नादिति बहवः शुक्लं तु दिनद्वयेऽद्वयसंबंधाभावे संवत्सरांशं प्रयुक्तकार्यलोपप्रसक्तो यद्वा च न पूर्वयुनायात्वंना विधायकम् दिनद्व-
येन त्संबंधे तु स पूर्णत्वादेव पूर्वाभासेः कादाकार्यमित्याकांक्षा विरहात् पूर्वयुतत्वा विरहाच्चैवेतद्वचनात् पूर्वैर्निब्राह्म्य प्रवर्तयामास तथा-
कालस्य गणनामपि ग्रहानब्दा नृत्तन्मासान् पक्षान्संवत्सराधिपान् ददौ स भगवान्ब्रह्मा सर्वदेवसभा गते ब्राह्म्या सभाया ब्रह्माणमनि-
र्देशयतनुंततः यथोक्तेन मस्य तस्त्ववंतश्चायुपासते ततस्ते कृतशुश्रूषा गत्वा चैव हिमालयं स्वानि स्वात्यथ कर्माणि तेन युक्ताश्च चक्रि-
रे ब्राह्मी सभा कामरूपा विशेषेण तदानघ धारयंत्यमलं रूपा मनिर्देशयंत नौ हरम् ततः प्रभृति योधर्मः पूर्वैः पूर्वैरैः कृतः अद्यापि रूढः स्म-
तरां सकर्तव्यः प्रयत्नतः तत्र कार्यमिहा शान्तिः सर्वकल्मषनाशिनी सर्वोत्पातप्रशमनी कल्लिदुःखप्रणाशिनी आयुः प्रदा वह्निकरी धन-
सोभाग्यवर्धिनी मागत्याचपवित्रा च लोका कृत्यसंस्वावहा तस्या मादौ तु संपूज्यो ब्रह्मा कमलसंभवः पादार्घ्यपूष्यधूपैश्च वस्त्रालंकार-
मूर्षणैः होमैर्वसिष्ठहारेण च ब्राह्मणभोजनैः ततः क्रमेण देवेश्यः पूजाकार्या पृथक् पृथक् कृत्वा कारवषट् करोतु कुशाक्षतैः पु-
ष्पधूपप्रदीपाद्यैर्भोजनेनैश्च यथाक्रमं मंत्रं संपूजनार्थं तु ब्रह्मरूपं दर्शयिष्ये ततः मंत्रमिति ध्यातव्यं तेनैकवचनम् बहु रूपमंत्रं नाना रूपा मंत्रा-
न्यरिस्पृशेत् परिगृण्हीयादित्यर्थः तेन ॐ नमो ब्रह्मण इत्यादि विष्णवे परमात्मने नमस्तेवं मंत्रवाक्यं त्वंदोयात्रा देवताशब्दाश्च तु श्र्यंताः प्र-
णावाद्योनमोनामंत्रत्वेन ग्राह्याः प्रार्थनामंत्राः ॐ नमो ब्रह्मणे तु भ्यं कामाय च महात्मने नमस्तेस्तु निमेषाय त्वदये च नमोस्तु ते ल-
वाय च नमस्तुभ्यं नमस्तेस्तु क्षणाय च नमोनमस्तेकाक्षये कन्धारे नमोस्तु ते नाडिकायै रूपायै मूर्ध्नीयै नमोनमः नमो निशाभ्यः पु-
ण्येभ्यो दिवसेभ्यश्च नित्यशः पक्षाभ्यां चाथ मासेभ्योऽक्षतुभ्यश्च नमोनमः अष्टाविंशति संख्येभ्यो नमोनमः प्रतिवर्षाधिपेभ्यश्च

विज्ञानेभ्योनमःसदा नमोस्तुकुलनागेभ्योसानुयात्रेभ्यएवच सानुयात्रेभ्यःसानुचरेभ्यः नमोस्तुसर्वदिग्भ्यश्चदिक्पालेभ्योनमोनमः
नमःपुरंदरेभ्यश्चतत्सरेभ्येभ्योनमोनमः पंचाशतेनमोनित्यंदत्सकन्याभ्यएवच नमोदेव्यैसप्तद्रायेजयायेचाथ्यसर्वदा स्रशस्त्रायन
मस्तुभ्यसर्वस्त्रजनकायच नमस्तेबहुपुत्रायपत्नीभिःसहिनायच नमोबुद्धैतथावृद्धैर्निद्रायेधनंदायच नमःकुबेरपुत्रायगुह्यकस्त्रा
भिनेनमः नमोस्तुशंखपद्मेभ्योनिधिभ्योभेयनित्यशः भद्रकाल्येनमस्तुभ्यस्करभैचनमोनमः वेदेवेदांगवेदानविद्यासंस्थेभ्यएवच नागाय
क्षस्वरूपेभ्योनमोस्तुगरूढायच सप्तभ्यश्चसमुद्रेभ्यःसागरेभ्यश्चसर्वदा उत्तरेभ्यःकुरुभ्यश्चनमोमेरुगतायच भद्राक्षवेक्तुमालेभ्योनमःस
र्वत्रसर्वदा इन्द्राहतायचनमोहरिवंशायचेवहि नमःकिंपुरुषेभ्यश्चभरतायनमोनमः नमोभारतभेदेभ्योमहद्भ्यश्चाथ्यसर्वदा पातालेश्यश्च
सप्तभ्योनरेकेभ्योनमोनमः कालानिरुद्धशैवेभ्योहरयेक्रोधरूपिणे सप्तभ्यस्त्वयलोकेभ्योमहाभूतेभ्यएवच नमःसंबुद्धयेचैव नमःप्रकृत
येतथा पुरुषायाभिमानायनमोस्तुव्यक्तसूतये हिमवत्सुखेभ्यश्चपर्वतेभ्योनमस्त्वय यौराणीभ्यश्चगंगाभ्यःसप्तभ्यश्चनमोनमः नमो-
स्तादिभुनिभ्यश्चसप्तभ्यश्चाथ्यसर्वथा नमोस्तुपुष्करादिभ्यस्ताथेभ्यश्चपुनःपुनः निम्नगाभ्योनमोनित्यंविनस्तादिभ्यएवच चतुर्दिशेभ्यो
दोर्ध्वेभ्योऽधराणीभ्योनमोनमः नमोधात्रेविधात्रेच छंदोभ्यश्चनमोनमः स्फुरभ्यैरावणाभ्यांचनमोभूयो नमोनमः नमस्तथोच्चैःश्रवसेध्रुवाय
चनमोनमः नमोस्तुधन्वंतरयेशस्त्राभ्यांनमोनमः विनायककुमारायविद्याभ्यश्चनमःसदा शाखायचाविशारवायनेगमयायैवेनमः
नमःस्कंदरुहेभ्यश्चस्कंदमातृभ्यएवच ज्वरायरागपतयेभ्यस्सम्रहरणायच ऋषिभ्योवालखिल्येभ्यःकेशगायनमःसदा अगस्तयेनारदा
यव्यासादिभ्योनमोनमः अप्सरोभ्यःसोमपेभ्योदेवेभ्यश्चनमोनमः असोमपेभ्यश्चनमस्तुषितेभ्योनमःसदा आदित्येभ्योनमोनित्यंद्वादशभ्य
श्चसर्वदा एकादशभ्योरुद्रेभ्यस्तपस्विभ्यो नमोनमः नमोनासत्तद्रत्नाभ्यामश्विभ्यांनित्यमेवहि यात्रेभ्योद्वादशभ्यश्चपौराणेभ्योनमः
सदा एकोनपंचाशतेभ्योमरुद्भ्यश्चनमोनमः शिल्पाचार्योयदेरायनमस्तोविश्वकर्मणे अष्टभ्योल्कोकपालेभ्योमानुगेभ्यश्चसर्वदा आयुधेभ्यो
वाहनेभ्योचर्मभ्यश्चनमःसदा आसनेभ्योदुंदुभिभ्योदेवेभ्यश्चनमःसदा दैत्यराक्षसगंधर्वपिशाचेभ्यश्चनित्यशःषित्भ्यःसमभेदेभ्योयेतेभ्यश्चनमः

सदा कसूक्ष्मोष्मश्च देवेशो भावगम्येभ्यो वाच नमस्तेष्वङ्गुल्याय विष्णवे परमात्मने अथाकिं बहुजो केन भेजेणानेन वार्चयेत् प्राङ्मुखो दहन्तु सौ-
विप्रान् देवानुद्दिश्य पूर्ववत् अथ चाकिञ्चन विस्तरेण ब्राह्मणानेव देवतोद्देशेन पूजयेदित्यर्थः पूर्ववन्मन्त्रोक्तक्रमेण अर्चयेत्तु येषु अथैवैश्वर्यमा-
ल्यैः सुत्तुष्टकसंरामं समर्चयेदित्यर्थः धनधान्यान्तु विभवेर्दक्षिणाभिन्द्य सर्वदा इति हासपुराणानां प्रवक्तृश्च द्विजो नमान् कालज्ञान्वेद
वेदज्ञान्मृत्यान्संबन्धिनां धवान् अनेनैव तु मन्त्रेण स्यात्हांतेन पृथक् पृथक् प्रतिष्ठायानयेद्दोमः कर्नव्यः सर्वतु सये वेदविचक्षुषी दत्ता स्या
नेभ्यो धानिके सदा प्रतिष्ठायाम्नेष्टावेदाविद्दोक्तविधिज्ञः मदन्तरत्ने तु वेदवित् इति पठित्वा वेदोक्तविधिनेति व्याख्यातम् चक्षुषी आज्यभागो
प्राधान्येन प्रधानहोमारेभ्यो होमारेभ्यः कुर्यान्निगलालं मननरः मदन्तरत्ने शालाशोभाततः कुर्यान्निगलालं मननरः इति पठेत् भोजयि-
त्वा द्विजान् सर्वान् सुत्तुष्टकं संबन्धिनां धवान् विशेषेण च भोक्तव्यं कार्यं श्रियापि भोज्यं होतृत्वं नवसंवत्सरारंभः सर्वसिद्धिप्रवर्तकः इति संवत्सरारंभ-
विधिः अथ अत्रैव विष्णुधर्मोत्तरोक्तं आरोग्यप्रतिपद्गतम् पुष्करदुवाच संवत्सरावसाने तु पंचदश्यामुपोषितः प्रातः प्रतिपदि स्नानः कु-
र्याद्व्रतमनन्यथाः पूजयेद्भास्करदेवं वर्णकैः कमलेकृतैः वर्णकैरुक्तनीलश्वेतपीतादिभिः शृङ्गेन गंधमाल्येन चंदनेन स्मितेन च तथा कुंदुरु-
पेन हृत्तदीपेन मार्गव कुंदुरुः सद्भुक्तीनिर्यासः अपूर्णैः सेकतेर्दधौ परमान्नेन भूरिणा सेकतेः शर्कराविकारेः ओदनेन च भक्तेन सतालव-
णसर्पिषा सतालजमेन क्षीरेण च फलेः शुक्लेर्बहुब्राह्मणतर्पणैः पूजयित्वा जगद्दामदिनभोगे च तुर्थके आहारप्रथमं कुर्वात्स घृतं म-
नुजोत्तम सर्वचमनुजेष्वष्टघृतहीनं विसर्जयेत् शुक्लासकलदेवान् भाहारं च समाचरेत् पानीयपानकुर्वन्निब्राह्मणानुभते पुनः प्रथम आ-
हारप्रथमयासम् सर्वप्रथमं च आहारं एकमेव यासं भक्षयित्वाऽवशिष्टं अन्नं त्यजेत् ब्राह्मणानुभत्यां भुजानोपि घृतहीनं भुजित घृतहीनं वि-
वर्जयेदिति निषेधात् संवत्सरमिदं हस्तातनः श्रवस त्रयोदशं पूजनं देवदेवस्य तस्मिन् हानिभोगं वि संवत्सरं शृङ्गु प्रतिपत्सत्रयोदशमिति लिङ्गदर्शनात्
तत्सर्वस्त्रांसहिरण्यं च ततो दद्याद्द्विजातये पूजनं पूजोपकरणं प्रतिपदि व्रतेनानेन धर्मज्ञरोगमेव व्यपोहति आरोग्यमाप्नोति गतिं तथाभ्यायशस्तथाभ्य-
विपलांश्च भोगान् व्रतेन सम्यक्पुरुषो यत्नरीस पूजयेद्यत्सु जगत्प्रधानम् जगत्प्रधानं सूर्यम् इति चैत्रशृङ्ग प्रतिपदि आरोग्यदायकं व्रतम् अ

स्यामेवोक्तविद्याव्रतम् मदनरत्नेविष्णुधर्मे मां फडैयउवाच अष्टपत्रं तु कमलं विन्यसे हर्णकैः शम्भो ब्रह्माद्यां कर्णिकां यातु न स्य स पूजयेद्दि-
 भुम् क्रूरवेदं पूर्वपत्रे तु यदुर्वेदं तु दक्षिणे प्रश्चिमे सामवेदं तु उदङ्कचायवर्णनया आग्नेये च तथा गान्धिमशस्त्राणि नेर्कते पुराणं वै वैवायव्ये
 ईशान्यानाय विस्तर एव विन्यस्य धर्मज्ञः सोपवासस्तु पूजयेत् त्रैत्रशक्नुमथारभ्य सोपवासो जिनेन्द्रियः सदाप्रतिपदं प्रायशक्नुमस्तस्यादव स
 वत्सरमहायजन्मुक्कगंधानुलेपनैः मूषणैः परमानेन धूपदीपैरनं दितः संवत्सरां नेगां दद्याद्द्वेजोर्णे निरोमम इदं व्रतं यस्तु करोति राजन् स वेदवि-
 त्स्याहुविधर्मनिष्ठः कृत्वा सदा द्वादशवत्सराणि विशिचिलोकं पुरुषः प्रयाति इति विद्यामतिपद्मम् अथात्रैव भविष्योक्तं निलकड्वतम् श्री
 कृष्णउवाच वसंते किं शक्नुमशोकशोभिने प्रणिपत्तिथिः शुकान्तस्याप्रकूर्गतिस्तानं नियममाश्रितः नारीनरो वाराजं द्रुसंतर्प्य पितृदेवताः नद्या
 स्तीरितङ्गो वारुहेवानदत्ताभतः पिष्टान् केन विनिरिखे हत्सरं पुरुषाकृतिं पिष्टान्तकः पटवास्य को गंधः इति चूर्णविशेषः तन्मध्यं दनचूर्णेन पुष्प
 धूपादिनार्चयेत् मासतुर्नामभिः पञ्चान्नमस्कारैस्तथा चिर्तैः मासतुर्नामभिश्चैत्रवसंतौ दोष्यनामभिः पूजयेद्ब्राह्मणो विद्वान्मंत्रैर्वेदोदि-
 तैः शम्भोः संवत्सरं पठन्मंत्रं तथा वेदोदितं द्विजः नमस्कारेण मंत्रेण शूद्रोऽपीत्यत्र पूजयेत् शूद्रोऽपीत्यनेन स्त्रीणां परिग्रहः नामां विशेषवि-
 द्यभावे वैदिकमंत्राधिकारान् संवत्सरोऽसिपरिवत्सरोऽसीत्यादियजुर्वेदप्रसिद्धामंत्राः नमस्कारेण मंत्रेण संवत्सराय तेन गङ्गादिनार
 वं मभ्यर्च्य वा सोमिः पञ्चान्नमभिर्वेष्टयेत् कालोद्भवे मूलफलैर्नेत्रैर्वेदोर्मोदकादिभिः ततस्तं पूजयेत्थार्यपुरस्थित्वा कृतांजलिः भगवंस्तत्समा
 देन वर्षं तेममिहास्तु मे संवत्सरोपसर्गमेविलययां त्वशेषतः एवमुक्त्वा यथाशक्त्या दत्त्वा विभ्रायदक्षिणाम् ललाटपट्टे निलकंकुयाच्चिंद
 नं पंकजं ततः प्रभृत्यनुदिने निलकालं कृतं मुखं धार्यं संवत्सराय वच्छशिने वनभस्मलं एव नरो वानारीवा व्रतमेन तस्माच्चरेत् सदैव पुरुषण्या
 प्रभोगान्मुनिभुजस्त्यसौ भूतमेतपि शाचायेदुर्वारो वैरिणो ग्रहाः निरर्थका भवत्येते निलकंकुचीस्त्यनस्तृणात् निरर्थकाः प्रयोजनशून्याः अनि
 ष्टकरणं असमर्था इत्यर्थः अत्र वसंते प्रणिपत्तिथिः शुकान्तस्याप्रकूर्गतिनिवसंतं शक्नुमप्रतिपदं बुद्ध्या नया व्रतमिदं चैत्रे गृहीते द्विजसन्नि
 धौ इत्यग्नेनेन चैत्रस्यैवेति ज्ञायते पूर्वमासीन् महीपालो नाम्ना शत्रुजयोजयी चित्रलेखेति तस्या भूद्भ्यां चिति विभूषणा तया ब्रा

तमिदं भक्त्या गृहीतं द्विजसन्निधौ वत्सरं पूजयित्वा तु ध्यात्वा देवं जन्मार्दनम् हंतुं वा सोमं कामो वा स मागच्छति यः पुनः प्रयाति स प्रियं कृत्स्नदृष्ट्वा
तु नित्यं कंठः सपत्नी हर्षप्रहरावशीकृतमहीतत्वा भर्त्सित्वा प्रदृष्ट्वा सा सुखमास्ते निराकुला पावके भागिधूतं स्तुभनो पुत्रः स्येद नः शिरो ति
नां संप्रयातः स्मृदां स्खदायकः शिरो ति निना शिरो वेदनायुक्तः धर्मराजपुरी प्राप्ताः सर्वे नापकरीततः तं स्मिन् स्तणे महाराजधर्मराजस्य विक्रगाः
तस्याद्धारमनुभासाः प्रविष्टा गृहमेजसा शत्रुजयं समाने तुं कालमृत्युपुरःसराः पार्श्वे स्थितां चित्रलेखं नित्यं कालं कृताननाम् दृष्ट्वा प्रनष्टं स
कल्याः परावृत्य गताः पुनः गतेषु नेषु सन्तुपः पुत्रेण सह भारतं ऋषुजां बुभुजे भोगान् पूर्वकर्मोर्जिताच्छुभ्रान् अक्षरेण सभाख्यानं मम पू
र्वयुधिष्ठिर एतच्चित् लोकं नित्यं कारव्यविष्मृषितं च पुण्यघ्नं तं सकलदुष्टहरं परं च इत्थं समाचरति यः स सखं विदित्य मर्त्यः प्रयाति पदमच्युत
मिदुमौलेः इति नित्यं कव्रतं अस्यामेव न वरात्रारंभः तत्र परं युता ग्राह्या अमायुक्ता न कर्तव्या प्रतिपच्चंडिका र्वने मुहूर्तमात्रा कर्मव्याहृतीया-
यां गुणान्विता अत्रैव प्रपादानमुक्तं अतीति फाल्गुने मासि मासं चैव महीत्सवं पुण्ये हि विप्रकथितं प्रपादानं सभारं भेत् ततश्चोत्सर्जयेद् द्विद्वा
नं चैव नानेन मानवः प्रपेयं सर्वसामान्यं भूतेभ्यः प्रतिपादिता अस्याः प्रदानासितरस्त्य तु हि पितामहाः अनिवार्यं ततो देयं जलं मासं च तुष्ट-
यं प्रपादानुमशक्तेन विशेषाद् धर्ममीप्सुना प्रत्यहं धर्मवदको वस्त्रसंवेष्टिताननः ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलः शक्चिः एष धर्मदोदतो
ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्य प्रदानात्सकला मम संतु मनोरथाः अनेन विधिना यस्तु धर्मकुंभं प्रयच्छति प्रपादानफलसोपि प्राप्नोतीह न संशयः
इति प्रपादानं अथ श्रावण शुक्ल प्रतिपदि सोमवारभारभ्याचारप्रासंगो रटकव्रतं अथ सर्वशिवव्रतेषु पूजाविधिः ममेह जन्मनि सप्तसो भाग्य
प्राप्त्यर्थं धनपुत्रप्राप्तिकामः सार्द्धमासत्रयात्मकं रोटकासोमेश्वरश्रीत्यर्थं बिल्वव्रतं करिष्ये तत्र सोमेश्वरपूजनम् कार्तिकशुक्लचतुर्दस्योत्तया
पनम् मया अनुष्ठितस्य सार्द्धमासत्रयात्मकं बिल्वव्रतं तारयस्य कर्मणः सांगता सिध्यर्थं बिल्वव्रतं रोटकाव्रतोद्यापनं करिष्ये तदुत्तरं शुद्धं कृत्वा
तत्र सप्तमाहं लोकिपालं च पूजयेत् मध्ये सोमेश्वरम् आयाहि भगवन् शंभो शर्वत्वं गिरिजापते प्रसन्नो भव देवेश नमस्तुभ्यं हि शंकर
त्रिपुरांतकरं देवं चंद्रचूडं महाकृतिं गजचर्मपरीधानं सोममावाहयाम्यह आवाहनं कंभूकसन्निभं देवं त्रिनेत्रं चंद्रशेखरं विश्रुद्धा गिरिणं देवं

चारुहासंस्तुनिर्मलम् कपालधाशिणं देवं वरदाक्षयहस्तकं उभयासहितं शंभुध्यायेत्सोमेश्वरसदा ध्यानं विन्धेऽश्वरमहादेव राजराजेश्वरत्रिय
 आसनं दिव्यमीशानदास्ये हंतुं श्रमीश्वर आसनं महादेवमहेशानमहादेवपरास्वर पाद्यं गृहाणमहं पार्वतीसहितेश्वर पाद्यं अंबकेशसदा
 चारजगदादिविधायक अर्घ्यं गृहाण देवेश सावसर्वार्थदायक अर्घ्यं त्रिपुरांतकदीनानिनाशश्चीकंठशाश्वत गृहाणा च मनीयं च पवित्रो
 दककल्पितं आचमनीयं क्षीरमाज्यं दधि मधुशर्करा चामृतं पयः प्रकल्पितं मद्यो मेश गृहाणे दंजगत्पते पंचामृतं गंगागोदावरीरेवाप-
 योष्णीयमुना तथा सरस्वत्यादितीर्थानि स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां स्नानं वस्त्राणि पट्टकुलानि विचित्राणि नवानि च मयानीतानि देवेश प्रस-
 न्नी भवशंकर वस्त्रं सौवर्णराजतं ताम्रं कापसं स्य तथैव च उपवीतं मया दत्तं ग्रीन्यर्थं प्रतिगृह्यतां उपवीतं सर्वेश्वरजगद्गद्घादिव्यासनसम-
 स्थितं गंधगृहाण देवेश चंदनं प्रतिगृह्यतां गंधं गंधोपरि मुक्तामृतान् अमृतान् अश्नन् अस्मिन् अश्नन् अश्नन् अश्नन् अश्नन् अश्नन् अश्नन् अश्नन् अश्नन् अश्नन्
 गृहाण परमेश्वर अस्नानं मात्स्यादीनि सुगंधीनि पुष्पाणि वनस्पतिः धूपं आज्यं चैति दाप्यं अपूपानि च पक्वानि मंडका वटकानि च पाय-
 संस्पृष्टमन्नं च नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं मध्येपानीयं करोद्धर्तनं कृष्णं डमालं लिङ्गं च नारीकरं फलानि च गृहाण पार्वतीकान्तसोमेश प्रतिगृ-
 ह्यतां फलं पूजां फलमिति तं ब्रूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणा अग्निज्योतिर दिव्योतिर्योतिर्नारायणो विष्णुः नाराजयामि देवेश पंचदीपैः सु-
 रेश्वरं नाराजनं हेतवे जगतामेव संसारार्णवसेतवे प्रभवेत्सर्वविद्यानां भवे गुरवे नमः नमस्कारः यानि कानि चेति प्रदक्षिणा हरविभवा
 खिलाधारनिराधाय निराश्रय पुष्पांजलिं गृहाणेश सोमेश्वर नमोस्तुते पुष्पांजलिं विल्वपत्रं सुवर्णं निविश्रूलाकारमेव च भयापितं तु तु
 च्छं भो बिल्वपत्रं गृहाण मे विल्वपत्रार्पणम् अथ कथा सुधिष्ठिर उवाच दृष्टीकेश मया कारित्र न दानान्यनेकधा श्रोतुमिच्छामि देवेश
 व्रतं संपनिदायकम् येन व्रतेन देवेश पुरा राज्यं लभामहे तथा व्रतं तु मे ब्रूहि यादवानां ह्यपाकर श्रीभगवानुवाच वदामि श्रुतं पदं पार्थ
 स्त्रीवृद्धिप्रदायकम् धर्मार्थकाममाप्साणां निदानं परमं व्रतम् सुधिष्ठिर उवाच येन चादौ पुराचीर्णं मयैकं न प्रकाशितम् विधिना केन
 कर्तव्यं तत्सर्वं ब्रूहि केशव श्रीभगवा० आसीत्सौम्यपुरे राजा सोमनाभेति विबुधतः क्षात्रधर्मेति कुशलः प्रजापालनतत्परः तस्य राज्यप्रजाः

सौम्याः सर्वधर्मपरायणाः तस्य राशस्तु चाभात्यः सोऽपि सौम्यः शशमावहः तस्मिन्मरस्तु सौम्यं च सदा सौम्यां बुनाप्तुम अभूत्सोमेभ्यो देवो लोका-
नां पालनाय च तत्राभवत्सोमशमि ब्राह्मणो वेदपारगः वेदार्थविच्छिन्नाविच्छिन्नाचारोति दुर्लभः तस्य भार्यो शशमाचारापुराधीचारुभावि-
णी भर्तृशश्रूषणरता कल्याणी प्रियवादिनी सौकरोच्चक्रुदुर्बाथिकणयज्ञादिनेदिने नलभ्यते धिक्तेन धनं चान्यतथैव च अतीव सेवशि-
न्नस्तु विचार्य च पुनः पुनः किं करोमि ह्यगच्छामि स भार्यो हं महीतले केन कर्म विपाकेन कीदृशलभ्यते फलम् अथ वार्थिकरथमदेव पू-
जादिकं शुभं समो भो शौकरो द्रुक्तिं देत्यनाशाय पार्थिव कदाचिदतिस्विलः सन्सजगाम सरोवरम् अभूत्सोमे शः प्रत्यक्षस्तस्मिन्सौम्यस-
रोवरे वृद्धब्राह्मणरूपेण कृपया परयायुतः तेनासौ दुःखितो दृष्टः सोमशर्मिहिजोत्तमः किमर्थं क्रियते दुःखं त्वया विद्यावरेण च किंचिद्भूतं
नास्ति पूर्वतदर्थं मीदृशीदृशा तस्य तद्वचनं श्रुत्वा ब्राह्मणस्त्विदमब्रवीत् भो भो विप्रवरम्येष्ठ व्रतमेकवदामि ते ननादिष्ट व्रतं चेदपूणं संपत्तिदायकं
सोमशर्मोऽ० भो भो ब्राह्मणशार्दूल व्रतं तदहमेव भो यस्यानुष्ठानमात्रेण लक्ष्मीवृद्धिः प्रजायते कस्मिन्मासे च कर्तव्यं किं दानं कस्य भोजनं धनला-
भाय कर्तव्यं कस्य देवस्य पूजनं कैस्तु पुण्यैः प्रकर्तव्या पूजाचारुतरांशुभा नैवेद्यं कीदृशदेयं अर्घ्यं कैस्तु फलं भवेत् यदि तुष्टासि विप्रं दत्तं तस्य ब्रूहि मे
प्रभो ब्राह्मण उ० साधु त्वया विप्रदृष्ट व्रतं वृद्धिप्रदायकं विधानं तस्य वक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदायकं आरण्ये च सिते पक्षे प्रथमे सोमवासरे प्रक-
र्तव्यं व्रतं विप्रशक्तं नियमपूर्वकं सार्द्धमासत्रयं विप्रकर्तव्यं विधिपूर्वकं विल्वपत्रैरंगैश्च पूजनं च दिने पञ्चसप्तत्रिभिश्चैव पूजनं विधि-
पूर्वकं परिपूर्णं तु कर्तव्यं चतुर्दश्यातु कर्तिके व्रतारंभे तु कर्तव्यं नियमस्तु विचक्षणैः अद्यारंभे व्रतं देवरोटकारव्यमनोहरं करोमि परयाभ-
स्यापाहि माजगतां गुरो दिनेदिने प्रकर्तव्या पूजादेवस्य वृद्धिः कथाविनानभोक्तव्यं प्रत्यहं च पुनः पुनः उपोषणं च तुर्दश्या कर्तव्यं
विधिपूर्वकम् शुचिर्भूत्वा दिनेनास्मिन् कर्तव्यं राटकाव्रतं अथ उपोषणप्रार्थनामंत्रः चतुर्दश्या निराहारः स्थित्वा च परे हनि भोऽस्या
मि पावतीनाथ सर्वसिद्धिप्रदायकं कृत्वा माध्याह्निकं कर्म स्थापयेदव्रणं घटम् पंचरत्नसमायुक्तं पुष्पादिभिरलंकृतम् वेष्टितं श्वेतवस्त्रेण
सर्वाभरणभूषितम् तस्योपरि न्यसेत्स्रावताम्रं चैवाथर्वेण वं विरच्याष्टदलं तत्र पूजयेदुमया शिवं कृत्वा सायान्द्विकर्म नित्यपूजादिकं तथा

तस्याराचोक्तुर्कृत्या पूजादेवस्य शूलिनः शस्त्रैश्चैव प्रदेशोत्तुर्कृत्यः पुष्पमंडपः पूज्यस्तत्र शिवो देवधर्मकामार्थसिद्धये स्तीरादिस्नापनं कु-
र्याच्चंदनादिविलेपनं कृष्णागरुचकर्पूरमृगनाभि मिश्रितम् पुष्पैर्नानाविधैरभ्यर्चयेत् पूज्यो देवो महेश्वरः धनकामेन कर्तव्या पूजा देवस्य भू-
लिनः बिल्वपत्रैरखंडैश्च तुलसीपत्रकैस्तथा नीलोत्पलेश्चरुनरैः कर्तव्या पुण्यवर्धिनी कल्हारकमलैश्चैव कुमुदेश्चातिशोभनैः चंपकै-
र्मालतीपुष्पैर्मुचुकुंदैः शक्रभावेहैः मंदारैश्चार्कपुष्पैश्च पूज्यो देवश्च शिवप्रियैः पुष्पैर्जनुकालोद्भवैस्तथा धूपैर्नानाविधैः
पार्थपुण्यवर्द्धनसाधकैः दीपास्तत्र प्रकर्तव्या घृतपूरणामनोरथाः लेह्यपेक्षैस्तथा भोज्यैः स्वादुभिश्च शिवप्रियैः अन्यैर्नानाविधैरभ्यर्च्यै-
श्याविप्रवरैस्ततः नैवेद्यं तु प्रकुर्वति रोटकानां विशेषतः कर्तव्यारोटकाः पंचसुखाहारमानकाः शालिनंदुलपिष्टेन समभ्रागेन वा पुनः द्वौ
तुविभ्रायदातव्यौ द्वाभ्यां वैभ्राजनं शक्रभम् एको देवाय दातव्यो नैवेद्यायै सदा बुधैः महेशाय च दातव्यं ताबूलसूत्रमनोहरं अर्घ्यदानं प्रकर्त-
व्यं धनसंपत्तिदायकं पनसंनारिकेरं च पूगीजबीरपूरकं खर्जूरं च शक्रभाद्राक्षामानुलिंगं मनोहरं अक्रोडानि च दाडिंबनारिगानि शुभानि च
कर्कटी च शक्रभाद्रोक्ता अर्घ्यदाने मनोहरा अन्यैर्नानाविधैः पार्थक्यैस्तु कालोद्भवैः शुभैः यः करोत्यर्घ्यदानं च तस्य पुण्यं वदाम्यहं इलांच सागरेयुक्तं
रत्नैश्च अन्यैर्मनोहरैः दत्त्वा यत्फलमाप्नोति तेन तत्फलमाप्नुयात् अनेनैव विधानेन तत्कार्यं व्रतसिद्धये पंचवर्षं तु कर्तव्यं मतुलधनमीप्सुभिः पञ्चा-
दुद्यापनं कुयीद्रोटकाश्च व्रतस्य च उद्यापनेन तु कर्तव्यो देमरूप्यो नुरोटको बिल्वपत्रं स्रवणस्य सोमेशप्रातये शक्रं रात्रौ जागरणं कुर्यात् पूज्यो दे-
वो महेश्वरः पूर्णेन विधाना विप्रकर्तव्यं च शिवप्रियं दारिद्र्यनाशनं पुण्यलक्ष्मीदृष्टिप्रदायकं कर्तव्यं विधिवद्भक्त्या श्रोतव्यं तु कथानकं गीतं वा
द्यादिसहितं कुर्याज्जागरणं निशि ततः प्रभाते धिमले स्नात्वा पूजासमापयेत् पूर्वोक्तविधानेन कर्तव्यं शिवपूजनं तत्सर्वदापयेद्भक्त्या ब्रा-
ह्मणाय कुटुंबिने विभ्राय वेदविदुषे वस्त्रालंकारभोजनैः गुरुसंपत्तिकं पूज्यतनोभक्त्या क्षमापयेत् यन्मया कृतं सकल्यो व्रते स्मिन् ब्राह्मणभ-
भो तत्सर्वं पूर्णं नानायातुं युष्मद्दृष्टि विलोकनात् एवं यः कुरुते पार्थशिशून् क्रोत्तरोटकाव्रतं अनायासेन सिध्यंति तद्द्याः सर्वे मनोरथाः स भर्तृकामहा-
नारी करोति विधिवद्भूतं पतिघ्नतासा कल्याणं जायते नात्र संशयः मया अनुष्ठितस्य सार्द्धं मासत्रयात्मा कस्य बिल्वव्रताख्यस्य कर्मणाः सांगना-

सिद्धये ब्राह्मण्या एतद्वायनप्रदानं कारिष्ये ब्राह्मणसंपूज्य विप्राय वेदविद्वेष्योत्रियाय कुटुंबिने नरकोत्तारणाथार्याय शंकरः प्रीयतां नमः इति
दानं मंत्रः इति शिवपुराणे बिल्वरोटकसोमनाथव्रतकथोच्चापनम् अथाश्विनशुक्लप्रतिपदि दौहित्रेण मातामहं आहं कार्यं न दुक्तं हे मादौ
जातमात्रोपि दौहित्रे जीवत्यपि च मातुले कुर्यान्मातामहं आहं प्रतिपद्या शिवे नमिसे इयच्च संगव व्यापिनीयात्येति निर्णयदोषोक्तम् प्रतिपद्या
शिवे नमः कौदोहित्रस्तेकपार्षणम् आहं मातामहं कुर्यात्सपितासंगवेष्यति जातमात्रोपि दौहित्रे जीवत्यपि हि मातुले प्रातः संगवयोर्मध्ये या
ज्वयुक् प्रतिपद्भवेत् अत्र पिता इति विशेषेण ज्जीवात्सितृक एवाधिकारी अनएव पिंडरोहि न कुर्यात् मुंडनं पिंडदानं च प्रेतकर्म च सवशः नजी
वसितृकः कुर्याद्दुर्विणीपतिरेव च अत्रैव न वरात्रारंभः तत्र परविद्धायात्या न दुक्तगोविंदाणं वैमर्कंडेयपुराणदेवीपुराणयोः पूर्वविद्धानुया
मुक्ताभवेत्प्रतिपदाश्विनी न वरात्रघ्नंतं स्या न कार्यं शक्रप्रमिच्छता देशभंगो भवेत्तत्र दुर्भिक्षं चोपजायते न दद्यादशयुक्ताया यत्र स्थाना
मंत्रपूजनं तथा देवीपुराणे न दर्शकलयायुक्ता प्रतिपच्चंडिका र्चने उदये हि मुहूर्तोपि यात्या सोदयस्कारिणी यदा पूर्वदिने स्नुद्धा भूत्वा पर
दिनेषु च वर्धते तदा भूत्वासंपूर्णत्वादमाविना यानि तु हितीयायोगनिषेधपुराणवचना निश्चुतानि तानि आह्वादिपराण्येव परदिने प्र
तिपदोसत्वे तु अमायुक्तापि यात्या अमायुक्ता प्रकर्तव्येति नृसिंहप्रसादोदाहृतवचनान्यपि एतद्दिषयाण्येव अत्र देवीपूजाप्रधान अष्ट
म्यां च नवम्यां च जगन्मातरं भविकां पूजयित्वा शिवं मासि विशेषोक्तो जायते नरः यती च ब्रह्मचारी च विधवा च रजस्वला न वरात्रं चोपवासमेक
भक्तमया चित्तं चैत्रावेद्यानियुक्ता चेत्प्रतिपच्चंडिकार्चने तयो रने विधानव्यंकलशस्थापनं भद्रं प्रतिपद्या भविने मासि भवेद्द्वेधतिचित्रयोः
आद्यपदोपरित्यज्य प्रारंभे न वरात्रकं चित्रावेद्यानिसंयुक्ता प्रतिपत्तु भवेन्नृप वैधृत्या वापि युक्ता स्यात्तदा मध्यंदिने रवौ त्याज्या अशास्त्र
यस्त्वाद्यास्तुरीयां शे तु पूजनम् नरात्रौ स्थापनं कार्यं न च कुम्भाभिषेचनम् भास्करोदयमारभ्य यावत्तु दशनाडिकाः प्रातः काल इति
प्रोक्तः स्थापनारोपणादिषु आद्याः षोडशनाडीस्तु त्यक्ता यः कुरुते नरः कलशस्थापनं तत्र अरिष्टं जायते ध्रुवं वृद्धो समाप्तिरष्टम्या न्हासि
न प्रतिपन्निशि प्रारंभो न वचंश्चास्तु न वरात्रमनर्थकं निथि वृद्धो निथिहासन वरात्रमथार्थकं घटस्थपनविधिः प्रतिपदि प्रातरभ्यग

कृत्वा देशकालौ संकीर्त्य भिमे हजन्मनि दुर्गा प्रीतिहारसर्वापच्छान्तिपूर्वकदोषार्थयुविषुलघनपुत्रपौत्राद्यानवच्छिन्नसन्ततिष्टाद्विस्थिरलक्ष्मीकीर्ति-
 तिक्ताभशत्रुपराजयसदभीष्टसिद्ध्यर्थशारदनवरात्रप्रतिपदिविहितकलशस्थापनदुर्गापूजाकुमारीपूजादिकरिष्ये इति सकलस्य तदंग-
 गणपतिपूजनपुण्याहवाचनमातृकापूजननंदीश्राद्धऋत्विग्वरणचकारिष्ये ततो महीद्यौरिति भूमिस्पृष्ट्वा ओषधयः सबदेते इति यवान्-
 निक्षिप्य आकलशेष्विति कुंभसंस्थाप्य इममेगंगेति जलेनापूर्य गंधहाराभितिगंधं ओषधय इति सवैषधीः कांडात्कांडादिति दूर्वाः अश्व-
 त्येव इति पंचपट्टवान् स्यानाष्टिगीतिसप्तमृदः याः फलिनीरेति फल सहिरत्नानीति पंचरत्नानि हिरण्यरत्न इति हिरण्यक्षिप्य युवा-
 स्रवासा इति वस्त्रेण सूत्रेण वा वेश्य पूर्णादिवीति पूर्णपात्रं कलशोपरिनिधाय तत्र वरुणचक्रसंपूज्य जीर्णायोनूतनायावाप्रतिमायादुर्गा-
 मावाह्यपूजयेत् नूतनमूर्तिकुरणे गन्धुत्तारणकुर्यात् अथ पूजा आगच्छ वरदे देवि देत्यदर्पनिषूदनि पूजागृहाण स्मृत्स्वीनमस्ते शंकर-
 रप्रिये सर्वतीर्थमयवारिसर्वदेवसमन्वित इमं घटसमागच्छ निष्ठदेवि गौः सह दुर्गादेवि समागच्छ सान्निध्यमिह कलस्य बलिपू-
 जागृहाण त्वमष्टभिः शक्तिभिः सह इति आवाह्य शंखचक्रगदाहस्तैश्चक्रवर्णैश्चक्रभासने मम देवि वरं देहि सर्वैश्वर्यप्रदायिनि सह-
 स्वशीर्षां हिरण्यवर्णां आवाहनं नानाप्रभासमाकीर्णं नानावर्णविचित्रितं आसनं कल्पितं देवि प्रीत्यर्थं तव गृह्यताम् पुरुष ० ताम्रं आ ० इत्या-
 सनं गंगादि सर्वतीर्थेभ्यो आनीतं तोयमुत्तमम् पाद्यं ते हं प्रदास्यामि गृहाण परमेश्वरि एतावत् ० अश्वपूणां ० पाद्यं गंधाक्षतेभ्यः संयुक्तफल-
 पुष्ययुतं तव अर्घ्यं गृहाण दत्तं मे प्रसीद परमेश्वरि त्रिपादू ० कांसोष्मितां ० अर्घ्यं गंगागोदावरीन्नेव यमुना च सरस्वती भया आचमनीया-
 यामानीतं तोयमुत्तमं तस्माद्गिरा ० चंद्राप्रभासां ० आचमनीयं ० पंचामृतमयानीतं पयोदधिसमन्वितं द्युतमधुशर्करया प्रीत्यर्थं यनि गृह्यता-
 म् श्रुतिमंत्राः आयायस्व ० दधिकाव्योति ० द्युतं भिमिदोति ० मधुवाता चक्र ३ स्वादुःपवसेति ० पंचभिर्मंत्रैः पंचामृतस्नानम् ज्ञानमूर्ते म-
 द्कालिदिव्यमूर्ते सरेभ्वरि स्नानं गृहाण देवित्वं नारायणिनो मस्तु ते यत्पुरुषेण ० आदित्यवर्णे ० स्नानं सूक्ष्मं तु विनिर्भीतं नानावर्णवि-
 चित्रितम् वस्त्रे गृहाण मे देवि प्रीत्यर्थं यनि गृह्यतां तस्माद्यज्ञात्सर्व ० हस्तपिपासा ० उत्तरीय ० अलंकारान्महादिव्यान् नाना रत्न विनिर्भि-

नान् गृहाणदेवेदं वित्वं प्रसीदपरमेस्वरि अलंकारान्मम० मलयाद्रिसमुद्रतः कर्पूरागरुवासितम् मयानिवेदितं प्रसत्याचंदनं प्रतिगृह्य-
ता नस्माद्यज्ञात्स० गंधद्वारा० गंधं अस्मत्ताम्रसरम्रेष्ठाः कुकुमेन समन्विताः मयानिवेदिता प्रसत्याप्राप्त्यर्थं प्रतिगृह्यताम् अस्मत्तान् मदा-
रपारिजाताश्च पादुलैकैतकीतथा मारुतमोगरं चैव शतपत्राणि चंपक तस्मादश्वा० मनसः कामभा० पुष्पाणि अहिरेवम्भा० अक्रक् परिम-
लद्रव्याणि अथागपूजा दुर्गाये नमः पादोपूजयामि महाकाल्यैः गुल्फोपू० भंगलाये नमः जातुनीपू० कात्यायिन्यैः ऊत्पू० भद्रकाल्यैः
कदीपू० कमलायैः नाभिपू० शिवायैः उदरपू० क्षमायैः हृदयपू० स्कंदायैः कंठपू० महिषासुरमर्दिन्यैः नैत्रपू० उमायैः शिरःपू० विंध्य-
वासिन्यैः सर्वांगपूजयामि दशांगगुग्गुलधूपचंदनागरुसंयुतं मयानिवेदितं प्रसत्यागृहाणपरमेस्वरि यत्पुरुष० कर्दमेन प्रजा० धूप आज्य-
चवर्तिसंयुक्तं वह्निनो योजितमया दीपगृहाणदेवित्वं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् ब्राह्मणोऽस्य० आपस्त्रज० दीपः अन्नं च नुविंधि स्वादुरसैः ष-
द्भिः समन्वितं भक्ष्यमोज्यसमायुक्तं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् चंद्रमामनसो० आंद्रोपुष्क० नैवद्य० आचमनीय० मलयाचलसंभूतं कस्तूरी-
चसमन्वितम् करोहूर्तनं कंदे विगृहाणपरमेस्वरि करोहूर्तनं० इदं फलमयादेवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफलावाप्तिर्भवेज्जन्मानि ज-
न्मनि नाभ्या आसी० आर्द्रयः करिणी० फल० पूगीफलं महद्विज्यं नागवल्गादल्लेयं तम् कर्पूरेखासमायुक्तं नाबूलं प्रतिगृह्यतां नाबूलं हिर-
ण्यगर्भीनिदक्षिणा० यज्ञेन यज्ञ० यः सुचिः प्रयतो० मंत्रपुष्पाजलि० अश्वत्थे गोदायै इत्यादि प्रार्थयेत् श्रिये जातः० नीराजनः श्रीसूक्तस-
पूर्णपठित्वा पुष्पाजलिः मंत्रहर्तनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं स्मरेश्वरि यत्पूजितं मया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे महिषाक्षिभहाभाये चासुंदे सुंदमा-
ल्लिनि यशोदेहि धनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि मे नमस्कारः ततोऽन्तस्त्रिंशत्परम् अथ कुमारपूजा एकवर्षातुया कन्यापूजार्थं ताविवर्जयेत्
गंधपुष्पाफलादीनां प्रीतिस्तस्यानविद्यते मन्वाक्षरमयी लक्ष्मीमातृणां रूपधारिणी नवदुर्गात्मिका सा तत्कन्याभावाहयो म्यहम् द्विवर्षे क-
न्याभारम्भ्य दशवर्षात विग्रहा पूजयेत्सर्वकार्येषु यथाविध्युक्तमार्गतः कुमारिका द्विवर्षातु त्रिवर्षातु त्रिभूतिका चतुर्वर्षातु कल्याणी पंचवर्षातु
मेदिनी षष्ठ्यवर्षातु काली स्यात्सप्तवर्षातु चंडिका अष्टवर्षाशाभावाच्चतुर्गोचिनवमे स्मृता दशवर्षा स्मृताः परिपूर्णयेत् प्रातः

कालविशेषेण कृत्वा म्यगसमाहितः आवाहयन्ततः कन्याभञ्जराभिः पृथक् पृथक् जगत्सूज्यजगद्देसर्वशुक्तिस्वरूपिणि पूजोत्तराहाण
 कोमारिजगन्मातर्मोस्तुते प्रतिपदमारम्य दशमीपर्यन्तं कन्यापूजणवसमेपि त्रिपुरात्रिगुणाधारां त्रिमार्गज्ञानरूपिणी त्रैलोक्यवर्दिता देवी
 त्रिमूर्तिपूजयाम्यहं द्वितीयायां कलात्मिका कलार्तितां कारुण्यद्वयशिवं कल्याणजननीं नित्यां कल्याणीं पूजयाम्यहं तृतीयायां अणिमादि
 गुणाधारां आकाराद्यासरात्मिका अनन्तशक्तिमैदांती रोहिणीं पूजयाम्यहम् चतुर्थ्यां कामचारी कामात्रिका लचक्रस्वरूपिणीं कामदां क
 रुणाधारां कालिकां पूजयाम्यहम् पंचम्यां उग्रहासाचो ग्ररूपां दुष्टासुरनिबर्हिणीम् चार्वांगीं चंडिकां लोके पूजितां पूजयाम्यहम् षष्ठ्या
 सदानंदकरीशानां सवदेवनमस्कृताम् सर्वभूतात्मिकां लक्ष्मीं शाश्वतीं पूजयाम्यहम् सप्तम्यां दुर्गे देवस्तुर्युद्धे भयदुःखविनाशिनीम्
 पूजयामि सदा भक्त्या दुर्गादुर्गातिनाशिनीम् अष्टम्यां सद्दर्शस्वर्णवर्णाभिः सर्वसौभाग्यदायिनीम् सप्तमदजननीं देवीं सप्तमद्रापूजया-
 म्यहम् नवम्यां इति कुमारीपूजनम् अधरात्रेन दोषोद्यंनवरात्रं तिथिस्त्रये सूतके पूजनं प्रोक्तं जपदानं विशेषतः देवीमुद्दिश्य कर्तव्यं तत्र
 दोषो न विद्यते रजस्तलातथाशौचे ब्राह्मणेभ्यः स पूजयेत् गंधालंकारतांबूलपुष्पमालावृत्तैः उपवासनदुष्यति दत्तधावनमजनम् इति
 आम्बिनशक्कप्रतिपत्कृत्यम् अथ कार्तिकशक्कप्रतिपत्सा पूर्वायां त्वा पूर्वे विद्वा प्रकर्तव्या शिवरात्रिर्बल्लदिनिम् वत्सरादो वसंतादौ बलि-
 राज्येन थैवच तैलाभ्यंगमकुर्वणो नरकप्रतिपद्यते प्रातर्गे विर्धनः पूज्यो द्यूतवापि समाचरेत् पूजनीयास्तथागावस्त्याज्यदोहनमजसा अथ क
 था बालस्त्रियाः ऋतुः प्रतिपद्यद्देशेभ्यः गंकुलानीराजनंततः सत्वेभ्यः सक्तथागतिं दीनेभ्यः दिवसनयेत् शंकरस्तुताद्युतंस सजस्रमनो
 हरम् कार्तिकशक्कपक्षे तु प्रथमे हनिसत्यवत् प्रत्युवाच च च्छेदं देवीं प्रति सदा शिवः कालक्षेपाय केषांचित् केषांचिद्धने हेतवे केषां-
 चिद्धननाशाय पश्य द्यूतकृतमया तस्य त्वं को तु कपश्य भुवनं लपयाम्यहम् ऊह्यं त्यं क्रोडिनं ताभ्यां भवान्याच जिंत तदा पुनर्हिताय-
 भुवनं लापितं निर्जितं तया पुनस्तृतीयं भुवनं लापितं निर्जितं तया पुनर्दृष्टं पुनश्चर्म पुनः पन्थगबंधनम् शशिलेखंडमरुकटवृषभं च
 यजीजयन् निर्गतस्तु हरोगेहाच्चीरवल्कलधारकः गगनांतरसमागतस्तस्यां चिंतासमन्वितः तस्मिन् स्रष्टुं कार्तिं कैयः सेल्लिनुं च गतः क्वचित् मया

नीराद्ययोगेहमपश्यत्प्राथिशंकरम् ईषत्कुङ्दं विरक्तचननामचरणोपितुः तेनापि मूर्ध्नि चाघ्रातः पुत्रयाहिगृहं स्मरं तवमात्राजितश्चाहंग
च्छामिगहं नवनं स्कंद उवाच कथमात्राजिनो देवो वनं कस्माच्च गच्छसि अहमप्यागमिष्यामि त्वत्पादौ सेवयाम्यहं शिव उ० विजित्य तवमा
त्रातु क्षणानस्थियमत्रैव मम लोके तथेत्युक्त्वा क्वचिद्गच्छाम्यहं ततः स्कंद उवाच मागच्छ त्वमहादेव द्यूतमार्गं प्रदर्शय आनीय तेन मया जि-
त्वा सर्वतथनादिकं शिवेनापितयेत्पूज्ज्वा द्यूतमार्गः प्रदर्शितः स्कंदोऽपि गृहमागत्य पार्वतीवाक्यमब्रवीत् स्कंद उ० देवि देवो गतः क्वासौष्टुष
भोजनैव संस्थितः शीर्षे च न विद्युः कस्मान्मातः सत्यं वदाद्यम देव्युवा० स्वयमेव हतं द्यूतं स्वयमेव पराजितः स्वयमेव गतः क्वाधात्त्राथ्यनास
कथमया स्कंद उवा० मया सह क्रीडितव्यं कथं तत्क्रीडनं त्विति देव्युक्तीडनेन सार्द्धतः स्कंदेन निर्जितं मयूरेण दृष्ट्वा सत्स्याः शक्त्या पन्नगब-
धनम् दृष्ट्वेणो दुःखमोर्धंगतत्सर्वे तेन निर्जितम् कोपीनं निर्जितं च मृगहीत्वा तदुपाययो गंगातीरे यत्र शिवस्तेत्रागत्य न्यवेदयत् ततो देवी स
मीपेतु विघ्नराजः समाययौ किमर्थं म्लानवदनादे विजानासि तद्द देव्युवाच मया जितो महादेवः स तु गेहादि निर्गतः आयास्यति दृष्ट्वा द्ययमि-
ति संचिंत्य संस्थितिम् तव भ्रात्रा तु नञ्जित्वा सर्वतस्मै निवेदितं नायास्यत्यधुना देव इति चिंता परास्थ्यहम् गणेश उवाच देवि शिष्ययमे द्यूतजे
व्याभिभवात्तरहरम् आनयिष्यामि सामग्रीं यद्यहं स्यां स्मृतस्तव स गृहीत्वा पाशयुगं सारिकाः शीघ्रमाययौ इति पुत्रवचः श्रुत्वा तस्मै द्यूत
मशिष्ययत् पृष्ठापृष्ठा यत्र देवः स्कंदो यत्र व्यवस्थितः गणेश उवाच मयानीता विमोपाशौ सारिका पट एव च क्रीडतं तु मया सार्द्धं देवे
स्याग्नेममाग्रज इति भ्रातृवचः श्रुत्वा ह्युष्माभ्यां क्रीडितं तदा मूषकेन बलीवंदं मयूरं चायजीजयत् शिवस्य सर्वविषयं स्कंदस्य च तथैव च
गृहीत्वा स तु विघ्नेशस्तत्कालं पार्वतीययो पार्वत्यपि च संतुष्टा गणेशं वाक्यमब्रवीत् सम्यक्कृतं त्वया पुत्रनानीतोऽसौ महेश्वरः सामदाना
दिकं कृत्वा अनयात्र महेश्वरम् तथेत्युक्त्वा गणेशोऽसौ समारुह्य च मूषकं त्वरितं चाययोतत्र गृहे न तु महेश्वरम् ईश्वरस्तु समुत्थाय हरिद्वारं स
मागतः नारदं रितदृत्तो नो विष्णुस्तत्र समागतः विष्णुरुवाच अस्मां विद्यां कुरु शिव एकास्मिहं भवाम्यहम् एकश्चास्मावहं पाशक इति
॥ ॥ विग्रहेऽपि परिनिष्ठितरूपत्वात्काणो भवेति शब्दछलम् रावणेन तथेत्युक्तं काणो भवजनादैन विष्णुरुवाच ओतु वत्स शयसे मां तं स्यादो जु

भविष्यसि नारदउवाच देवसिद्धं महत्कर्ममायानि सगणेश्वरः ज्ञानुमन्मभवद्भूतं मूपकस्तस्य धर्पताम् इति श्रुत्वानारदस्य वचनं रावणो यतः
 दुर्बन्धाज्जरिवच्छब्दं मूपको सो पलायितः मूपकं त्यज्य गणपः शनैः शनैरुपाययौ जातो विष्णुः पाश इति दूतस्तद्विलोकितम् प्रणिपत्य महा
 देवं विनयान्तकं धरः गणेश उवाच आगम्य तां देवगृहे देवीमानपुरःसरम् यदि नायासि गृहं त्वं प्राणास्त्यक्ष्यति चां विका त्वया गते मया सर्व
 कार्यमेतदुपायनम् महादेव उवा० एषा व्यक्षा मया विद्याऽधुना गणपतिर्भिन्ता अनया क्रीडते देवी आगमिष्ये शुभं तदा गणेश उ० सर्वथैव क्री
 डितव्यं देव्यानास्त्यक्तं शयः आगम्य तां गृहं देवं भ्रान्तं रया हिमाव्रज इति न त्यक्वचः श्रुत्वा ईश्वरः स गणाययौ नारदोऽपि गतस्तत्र महोत्तुरपि चा
 गतः उपविष्टास्तकैलसे देवास्तत्र समागताः दृष्ट्वा देवीं प्रहस्योदो महेशो वाक्यमब्रवीत् व्यक्षा विद्यामहादेवि गंगाद्वारे विनिर्भिन्ता अनया
 जयसे त्वत्तदा त्वं सत्यं प्रापिणी देव्युवाच वृषादितव समागम्यीमये यं लापिता शिव त्वया किं लाप्यते ब्रूहि दृश्यस्व स दोगतान् इति श्रुत्वा व
 चस्तस्याः प्रेक्षता धो मुग्वं हरः तस्मिन्सणे नारदेन स्वकोपी नं स मर्यातं वीणादं दुश्चोपवीतमेन प्रीयतामिति सदा शिवः प्रसन्नो भूत्वा
 डनं समचक्रतुः यद्यद्याचयते रुद्रस्तथा विष्णुः प्रजायते यद्यद्याचयते देवी विपरीतः पतत्यसौ स्वकोयाभरणार्द्धं च महोदेवेन निर्जितम् स्कंदालका-
 रिकं सर्वपुनरांतं हरेण च ततो गणेशः प्रोवाच वाक्यं सदसि गवितः न क्रीडितव्यं हेमानतः पाशोलक्ष्मी पतिः स्वयम् कृतो हरेण सर्वस्वते हरिष्यति
 मयि ना इति पुत्रवचः श्रुत्वा पार्वती क्रोधमुच्छ्रिता तथा विधाय मालोक्य रावणो वाक्यमब्रवीत् रावण उवा० पापिषे नाद्याशो मीसि दुर्दुरुहे न वि
 ष्णुना अधमोऽयि न कर्तव्य इत्युक्तं मे मया यतः देव्युवाच सर्वान्चापि व्येवत्साहं धूर्तनितां च महाबलान् सामर्थ्यं पश्य मे पुत्रधर्मत्यागफलतथा
 देवयस्मादबलयाकपत्तं च कृतं त्वया तस्मात्तदा स्तुते मूर्धा गंगाभारप्रपीडितः इतस्ततः कुचेष्टा त्वं यतः शिष्यसे मुने स्वभेदिने सस्वस्त्रीणां
 न कदापि भविष्यति यतः कृता त्वं बलया सह माया त्वया हरे एष वैरी रावणोऽयं तव भार्यो न शिष्यति एष वैरी भवितायः अयं पुनस्तव भार्यो न-
 शिष्यति संबंधादयो दत्तं प्रयोगो दुष्टः हिलाभां मानं पुत्रबालकं त्वया कृतं अतस्त्वं न युवा त्वदो बाल एव भविष्यसि गणेश उ० अनेनैवो
 नुस्तेषां मूपकोऽयं पलायितः मथ्ये मागं कृतं विमंशोऽपि न राक्षसाधमम् देव्युवाच यस्माद्विद्रुतं त्वया दुष्टकृतं महाबलस्त्यतु तस्मादयं तव शिष्यः

स्नांघान्तिष्यति इतिदेव्यावचः शुक्तासर्वसंकुद्धमानसाः देवीशापेनमन्त्रकुन्तारोवाक्यमब्रवीत् नारदउवाच कोपं कुर्वतुमादेवानेयेषाया
कदाचन सर्वेषामादिभ्यायेयथायोग्यफलप्रदा नायेशापइयदेवीस्मर्तव्यातुविचक्षणैः गंगासदातिष्ठतु रुद्रमस्तकेबलाइभावानयतुस
पाचरः जायाहरस्याश्रययोचितामृतिश्चानगतृथारहितः कुमारः अहम्भामिधरिणीनस्थातव्यतपोधनैः सम्यग्देवित्वयाप्रोक्तमृषिवद
नांवचोभम सर्वेकोथापनुत्यर्थेननर्तमुनिपुंगवः कक्षानादेषकारोच्चेहोहाहीहीतिचाब्रवीत् तस्यचेष्टाविलोक्याथसर्वहर्षमवाप्नुयुः देव्यु
वाच भोभोविदूषकश्चेष्टकृतहृत्लोसिनादद विदूषकविनोदकृत वरंचरयभ्रंतेयद्युत्थनसिरोचने नारदउवाच याचयतुवरसर्वेकोवाकिया
चयिष्यति सर्वेति याचयिष्यति यथाश्रेष्ठश्रुवतुतेम् शिवउवाच सर्वेसंक्षम्यतादेविजितयद्वृषभादिकं तन्मयातुद्यूतशतनग्नाह्यजगद-
विके देव्युवाच मास्तुलयासमंनयस्वभेपिममचोतर एतदेववरमन्येकोधोभाम्भून्ममोपरि कार्तिकेशः क्लृपहेतुप्रथमहनिसत्यवत् जयोल्ल
ब्धोभयात्वतः सत्येनैवमहेश्वर तस्माद्युतं प्रकर्तव्यं प्रभातेन च्चमानवेः तस्मिन्द्यूतेजयोयस्यतस्यसवत्सरजयः विष्णुरुवाच अहंय
यंकरिष्यामिश्चेष्टवाल्लघुमेववा तथातथाभिवतुसवरमेनं वदाम्यहम् स्कंदउवाच सदाभनस्तपस्यायाममतिष्ठतुदेवताः कदापि विषये-
मास्तुदेयएषवरोभम गणेशउवाच संसारयानिकार्योणितदोभमपूजनम् यातुसिद्धिममकृपाविनासित्यनुमाकचित् रावणउ
वाच वेदव्याख्यानसामर्थ्यममशार्घ्यं भवति सदाशिवेसदाचास्तु भास्तेभेव्यभिचारिणी नारदउवाच कुद्धकुद्धाश्वयेकेचिन्मू
खमूर्खभ्रियेजनाः महाक्यसत्यमित्येवमानयतुसदास्मराः इत्युक्त्वातर्हिताः सर्वदेवारुद्रपुरोगमाः तस्मात्सनिपदिद्युतकुर्यात्सर्वेपि-
वेजिनः द्युतं निषिद्धं सर्वचरित्वाप्रतिपदं बुधाः स्वस्योद्यमादिज्ञानाय कुर्याद्युज्जितमतादितः विशेषवच्च भोक्तव्यसकृद्दिब्रह्मणैः सह पक्वान्नादि
विशेषमित्यर्थः योषितामिश्रसाहितेनेयासाचभवेन्निशा ततः संपूजयेन्मोनेरतः पुरनिवासिनीः पदातिजनसथातान्नेयेयैः कटकैः श
कैः स्वनामकैः स्वयं राजानोषयेत्स्वजनान्मृथकृ वृषभाच्याहिषांश्चैव युत्यमानान्परैः सह गजानश्वाश्वयोधांश्च पदातीन्समलंकृतान्
मंषास्कृद्ः स्वयंपश्येन्नटनर्तकचारणान् यथापतेन्प्रासथेच्चगोमहिष्यादिकृतथा ततोपराधसमये पूर्वस्यादिशिक्षाश्चप मार्गपाली

मध्याध्यासु गमव्यापपादयारः पालातुगनयनम् ॥ भनयत् दशायत्वागजानश्वत्सायमश्वक्रतेनयेत् कृतहोमैर्हिजेदश्रवभृत्
याभ्यर्गपालिकां भार्गपालिनमस्तेस्तसर्वलोकस्वरमदे विधेयैः पुत्रदाराद्यैः पुनरेहिज्वतस्यमे नीराजनं च नैव कार्ये राइजयमदम् मार्गपाक्षी
समुल्लिख्यनीडजास्तस्करान्विताः नस्मादेतन्त्यकुर्वन्ति वृत्ताद्यं विधिपूर्वकम् इति सनल्लुमारसंहितायां द्यूतविधिः तत्रैव बालविल्या
ऊचुः पूर्वविद्धाभकर्तव्यामतिपह्लिपूजनेवर्धमाननिधिनं दायदासा धंत्रयात्मिकाहितोयावर्धगामित्वा दुनरातत्रैवोच्यते बलिमालिरव
देत्येद्वर्णकैः पंचरंगकैः गृहमध्यविशालायां विंध्यावल्यामहासितं जिह्वाचार्वक्षिणीप्रानेकरथो पादयोः स्तले रक्तवर्णनास्यकेशाः कृष्णेनेव स-
मालिखेत् सर्वांगपीतवर्णेन शस्त्राद्यं नीलवर्णकैः वस्त्रं च श्वेतवर्णेन यथाशो भंप्रकल्पयेत् सर्वाभरणशोभाढ्यं हिमुजं नृपस्त्रिहयुक् लोकौ
लिरवेद्गृहस्थांतः शय्यायां शकुनं दुलेः भंत्रेणानेन संपूज्यः षोडशैरुपचारैकैः बलिराजनमस्तम्भं देत्यदानवपूजिन इदमभोभरारानेविष्णुसा
न्निध्यदोषव बलिमुद्दिश्य दीयते दानानि मुनिपुंगवाः यान्यहान्यक्षयाप्याहुर्मयेतत्संप्रदर्शितम् कौमुत्सीति बल्यस्मादीयते स्यादुधिष्ठिर पा
थिवं द्रुमुनिवरास्तेन यं कौमुदी स्मृता योयाह शोभभावेन तिष्ठत्यस्यामुधिष्ठिर हर्षदेत्यादिरूपेण तस्य वर्षे प्रयाति वै बलिपूजां विधायेव पञ्चाङ्गो
क्रीडनं चरेत् गवां क्रीडादिनयत्रात्रोद्दश्येत चंद्रमाः सोमो राजापञ्चून्हीति स्मरन्मिः पूजकोस्तथा मतिपददर्शसंयोगक्रीडनं च गवां मतम् परकिंदे
षुयः कुर्यात्पुत्रदारधनक्षयः अलंकारास्तदागावोद्यासोद्ये श्वस्मरन्मिः गीतवादित्रानि धीर्वेनीयं निगारबाह्यतः आनीय च गृहपञ्चाङ्गयो-
न्नीराजनं विधिम् अथ चेत्यातिपत्स्वल्पानारीनीराजनं चरेत् हितोयायंतदा कुर्यात्सायं मंगलमालिकाम् एवं नीराजनं कृत्वा सर्वपापैः प्रमु-
च्यते मतिपत्पूर्ववैद्वहृष्टिकाकर्षणे भवेत् कुशकाशमयी दुःखी द्विष्टिकां स्मृदं न वामं देवहोरेनृपद्वारेथवानेयाचतुष्यथे तामेकतो राजपुत्रा
हीनवर्णास्तथैकतः गृहीत्वा कर्पयेद्युस्तां यथाचारं मुहुर्मुहुः समसंख्याद्वयोः कार्यां सर्वोपचलवतेराः जयोच्चहीनजातीनां जयोराज्ञस्तवत्सर
म् उभयोः प्रष्टनः कार्यारेव स्वार्षिककरोपरि रेखानेयानेयतस्य जयोभवति नान्यथा जयचिन्हमिदं राजा विदधीत प्रयत्नतः सनल्लुमारसं
हितायाम् बालविल्याऊचुः कार्त्तिकस्य सिते पक्षे अन्नकूटसमाचरेत् गोवर्द्धनीस्तव श्वैव श्रीविष्णुः प्रीयतामिति अणयऊचुः को

सौगोवर्द्धनो नामकस्यान्तेपरिपूजयेत् कस्मान्नदुत्सवः कार्यः कृतो किं फलं भवेत् बालावित्याजुः एकदोभगवान्कृष्णो गोमै गोपालकैः सह गृहीत्वा गाः प्रतिपदिकानि कस्यगतौ वने तत्र नानाविधालोकगोप्यश्वापि सहस्रशः गोवर्द्धनसमीपे तु कुर्वन्त्युत्सवमादरात् स्वाद्यं लेह्यं चोष्यं च पिप्यं नानाधि धं कृते कृतानां रास्तथा नानानृत्यं निचप्रेजनाः नानोपताकाः संगृह्य केचित्त्वा वं निचायतः केचिद्रोपाः प्रतृत्य निस्तवं निचतथा परै- इतस्मनो विनामिनि तोरणानि सहस्रशः दृक्षेत् तत्कोतुं कृष्णो वाक्यमेतदुवाच ह कृष्ण उवाच उत्सवः क्रियते कस्य देवताका च पूज्यते पकाल- रवादनार्थं कल्पितो वात्सवो धुना न भक्षयं निचे देवास्तेभ्यो न्नैव दीयते दृक्षेदशी भवहुधि गोपालो वेधसाकृताः गोपालाजुः एवंमाव दकृष्णात्वं वृत्रहं तु मे होत्सवः वार्षिकः क्रियते स्माभिर्देवैर्द्रस्य च तुष्टये इमं पूजय भद्रं ते भविष्यति न संशयः अद्य कुर्वेति देवैर्द्रमहोत्सवमिमं नरः कुर्वेदिति प्रतिजानातीति शेषः इत्योपआर्षः नर इति राज्ञः लक्षणम् दुर्भिक्षं च तथाऽवृष्टिं देशे तस्य न जायते तस्मात्स्वर्गपिकृष्णात्र कुरुत्सवमने कथा कृष्ण उवाच अयं गोवर्धनः साक्षाद्दृष्टि सौमिहस्यकारकः मधुरास्थेर्ब्रजस्थेऽथ पूर्वचायं प्रपूजितः हित्वैनं पूज्यते लोके वृथेन्द्रः पूज्य- ते कथम् उत्सवं क्रियमाणं च प्रत्यक्षोऽयं भुनक्ति च करिष्यति कृष्णोऽपि सम्यगुपसर्गान् हनिष्यति यदा यदा गत्य जायते तदा न दापूजयामि दृ- ष्यं गोवर्धने गिरिं श्रवणेऽथ वणे गोपावाची कुर्वेति किं त्विदम् तेषां ध्येयैश्चिदुक्तं कृष्णोक्तं क्रियतामिति यदा वादति चान्ने चैन्यो गोवर्धनसदा तदा कृष्णोक्तमखिलं सत्यमेव भविष्यति सर्व एव तदा गोपाविनिश्चित्य च नंदं जं वचनं माहुरित्यं चेन्निश्चयोक्तिस्तदा कुरु सर्वेषामग्रणी भूत्वा गोवर्द्धनमहोत्सवम् ततः कृष्णास्तथैत्युत्का उत्सवं कृतमिच्छयः नानासामिद्रिकं च क्रूर्यथोक्तं नंदस्मृता नानावस्त्राणि पात्राणि विस्तृता- नि नगाग्रतः तत्र दत्तान् पुंजस्तथा गावर्द्धनो महान् भक्तस्सूपा निशाकाश्च कांजिकं वटकांस्तथा शेटकाः पूरिकाद्यंच लङ्कुकांश्च इकादि- कम् दुग्धं दधि घृतं क्षौद्रं लेह्यं चोष्यं तथा मिषम् कथिकाद्यं सर्वमपि तत्र दत्त्वा चोब्रवीत् कृष्ण उवाच मंत्रं पठित्वा गोपालैर्विषमं भी- ल्यंतु च गोवर्धनेन भोक्तव्यं सर्वमन्नं संशयः कृष्ण उवाच गोवर्धन वराधारगोकुलत्राणकारकं बहुबाहुकृतच्छायगवां कौटिमदोम व लस्मीर्यालोकापालानां धेनु रूपेण संस्थिता द्युतं व ह नित्यशार्थं मम पापं व्यपोहतु पठंति दं मंत्रं युनं सर्वे द्युतिं ततोचनाः कृष्णो गोवर्द्धनं विषय

सर्वमन्त्रमस्यैव प्रक्षणावसरैर्कोश्विज्जनेर्होषो गिरिस्तदा अनावा भूतदाश्रयं तस्मै तस्मिन्नीश्वराः तौ नानादीदृयात्कणो गीपान्वाक्यसु-
वाचसः अहोगोवर्द्धनेनाप्रक्षणास्तुक्तमिदं स्फुटम् पश्यंतु सर्वे गीपालाः प्रत्यक्षोऽयं न संशयः यद्यस्मिन्सुखांशवः कुर्वन्त्वस्य महोत्सवस्य इति श्रुत्वा
वचस्तस्य सर्वे विस्मितमानसाः गोवर्द्धनोत्सवं चक्रुरिद्राच्छतगुणं ततः इन्द्रोत्सवं द्रष्टुकामः समागच्छन्त नारदः गोवर्द्धनोत्सवं दृष्ट्वा देवं द्रस्य स प्राप
यो देवं द्रेण कृतानिथ्यो वारंवारं प्रणोदितः नोवाच वचनं किंचिद्देवद्रः प्रत्यप्रापत इन्द्र उवाच युष्माकं कुशलं विप्रवर्त्तने वानवेति वा मदये कथ्यतां दुःखं
मुनीश्वरहराभ्यहम् नारद उ० अस्माकं किं मुनीन्द्राणां मिन्द्रदुःखस्य कारणम् परं गोवर्द्धनः शैलः शक्रो जातो विलोक्यते त्वदुत्सवं पूज्यते सो-
गोपालैर्गोकुले हरिः अतः परं यद्वा भागाच्च होष्यति स एव हि इन्द्रासनं तथैन्द्राणीं क्रमात्सेवगृहीष्यति यस्य वीर्यं च शस्त्रं च तस्य राज्ञ्यं प्रजायते कि-
मस्माकं मुनीन्द्राणां या एवं द्रासने वसेत् वर्षाहा मासपट्काद्वा द्रष्टव्यो सौ स मागतः इत्यमुक्त्वा च देवं द्रमयथो नारदो भुवि इत्यनारदवाक्यं च श्रुत्वा शक्रो
भ्यभाषते अहो आर्वर्त्तसर्वनाद्रोषनीलकण्ठराः सर्वे मे याजलं गृह्य करकाभिः समन्वितं प्रयांतु गोकुलेशीन्द्रं मारयंतु च गोपकान् गोवर्द्धनं स्योतयंतु व-
ज्रपातैर्नैकशः पानयंतु च गाश्चापि गृहाणुष्व्वाटयंतु च ततो घनघटा योषो गोकुले भूत्सुनीश्वरसः जान आरादं धकारो मध्यान्हसमये तदा कथिता
स्तुतदा गोपाः किमकांडमुपस्थितं ववर्षुर्बहुपानीयं करकाभिस्तदा घनाः गोपा उ० हाहृष्ण कृष्णा हे कृष्णा किमिदानीं विधीयतां मृतास्म गोपकः
सर्वे कुपितोऽयं हि वासवः कृष्ण उ० निमील्यास्तीणि भोगोपाध्ये योगो वर्धनो गिरिः रक्षाकर्त्ता स एवास्ति नान्योस्ति जगती तले इत्युक्त्वा तदा न शो-
लं न तले स्थापिता स्तने ततः प्रोवाच वचनं गोपात्रातिबलाग्रजः श्रीकृष्ण उ० अहोगोवर्द्धने नैतत्स्थलं दत्तं ब्रजजन अन्यः कोऽस्ति स्थलं ददातु प्रत्य-
क्षोऽयं न गोतमः एवं समदिनं तोयं वृष्टुं मुसलधारया नानादेशाय युर्गोशनं गोपाः शरणं ययुः गोवर्द्धनस्य नाम्ने वक्रुष्णानित्यं प्रयच्छति पक्वान्ना
निचगोपेभ्यस्तत्र नेभ्यस्त्वमावसन् इत्येवं कौतुकं दृष्ट्वा सत्यलोकयथो मुनिः ब्रह्मन्त्वं किं प्ररुमो भिजायते सृष्टिनाशनं तस्माच्छीघ्रं गोकुलं त्वं
गत्वा वृष्टिं निवारय ब्रह्मोवाच किमर्थं जायते वृष्टिः कथं सृष्टि विनाशनम् कश्चिद्देवः समुत्पन्नः सर्वमाख्याहि मे सुने नारद उ० नो तन्नो दे-
वुरवाकश्चिद्व्यक्तः शक्रोत्सवो भुवि गोपालैरिति संकुद्रो देव एव प्रवर्षति इति तस्य वचः श्रुत्वा हंसमारुह्य वै विधिः आगतो यत्र शक्रोऽति क्रोधा

सौगोवर्द्धनो-

हीत्याचरति ब्रह्मोवाच कथं व्यवसिता बुद्धिरीदृशी तेऽस्मै शर्वर-त्रैलोक्यनाथो भगवान् निर्जितव्यः कथं त्वया एकैवेकरांगुल्या पश्य गोव-
र्द्धनो धृतः ईर्ष्या कथं तेन साकं त्वया शक्रविधीयते इति ब्रह्मवचः श्रुत्वा मेधासंस्तप्य वासवः प्रणिपत्य च तं कृष्णं शक्रो वचनमब्रवीत् स्मृतं
व्यामत्कर्तृत्वं विष्णो दासो हं शरणागतः यद्वोचते न त्वय्येयमपराधापनुत्तये कृष्णो वा० अज्ञात्वा तव सामर्थ्यं गोपालैरचितं त्विदम् एषां दंड
स्तयोगो यं सम्यगेव त्वया कृतः अहं कनीया च ते प्रभूतानवाशा परिपालकः शरणागतजानीनां रक्षणं तु मया कृतम् यदि मम न्नो देवेश
उत्सवो यं प्रदीयताम् गोवर्द्धनाय गिरये गोकुलं रक्षितं यतः शक्रोऽपि च तथेत्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत गते शक्रे गिरिद्वीपं संस्थाप्य हरिश्चर्यात्
कृष्ण उवा० गोपाः पश्यतु माहात्म्यमद्भुतं शैलं तु यत् अद्याप्य प्रकर्तव्यो महानो वर्द्धनोऽस्मवः गोवर्द्धनेन शैलेन निविबलानुधराधुना ए
तत्सारमजानदिः कथं संक्रोडितं पुरा अद्य पर्वत राजंस्तु सर्वे भूतमभायतः एतत्सेवाप्रभावेन बलं लब्धं मया महत् प्रति संवत्सरं तस्मादल्लङ्घ्य
तं विधीयताम् गवां भवति कल्याणं पुत्रपौत्रादिसंततिः ऐश्वर्यं च सदा सौरव्यं भवं द्योवर्द्धनोऽस्मवात् कृतं यत्कर्तुं केऽस्मान् जपहोमार्चनादि
कम् सर्वे निष्फलतां याति नो कृते पर्वतोऽस्मवे एव मुक्तास्त ते गोपाः सत्यं सर्वं भूमन्यत ययुः कृष्णादयः सर्वे न व मेहं निगोक्षुले बालखिल्या
ऊचुः इत्येतत्सर्वं भारव्यात तस्माभिस्तु मुनीश्वराः श्रीकृष्णस्य तु संतुष्ट्यै ह्यल्लङ्घ्यं तदं विधीयताम् नाना प्रकारशाकादिं देशकालोद्भवानि च
पक्वान्नानि विचित्राणि कुर्याच्छिस्तनुसारतः सर्वान्नापर्वंतं कुर्याच्छ्रीकृष्णाय निवेदयेत् गोवर्धनस्वरूपाय मंत्रौ कृष्णोऽदितौ पठन् यत्कुरु
ष्णो रूपां कृत्वैति मंत्रौ एवं यः कुरुते मर्त्या विष्णुलोके महीयते इति श्रासनकुमारसंहितायां प्रति पल्लव्यम् अथाद्वितीयाव्रतानि
कार्तिकशुक्ल द्वितीयाय महीतीया सा अपरा णव्यापिनी ग्राह्या ऊर्जे शक्रकुहिनीयायामपरा णे च येयं स्नानकृत्वा भानुजन्याय मलो
कं न पश्यति ऊर्जे शक्रकुहिनीयायां पूजितस्तर्पितो यमः वैशितः किन्नरैर्हृष्टस्तस्मै यच्छति वांछितं इति स्कांदात् दिनद्वये अपरा
णव्यामोवापरे वेति युग्मवाक्यात् प्रथमेऽप्रावणे भासितथास्माद्रूपे परा तृतीयाश्वयुजे भासिचतुर्थी कार्तिकी भवेत् प्रावणे कुरु-
षानास्तीतथास्मादे-च निर्मला आश्विने प्रेतसंचाराकार्तिं केषाम्यतामतेति च तस्मो द्वितीया उपक्रम्य मया योऽं किं विद्यायश्चित्तम्

द्वितीयायां सरस्वती पूजा तृतीयायां आर्द्रकर्तव्यं चतुर्थ्यायामपूजनम् कार्तिके शक्रपक्षे तु द्वितीयायां शुद्धिश्चिर यमायमुनया पूष्टं भोजि-
 तः स्वर्गहेर्त्तितः अतो यमो द्वितीयेयं त्रिषु लोकेषु विश्रुता अस्यां निजगृहे पार्थनं भोक्तव्यमतो नरैः यत्नेन भगिनी हस्ताद्भोक्तव्यं पुष्टिवर्धनम्
 दानानि च प्रदेयानि भगिनीभ्यो विशेषतः स्वर्णालंकारवस्त्राणां पूजा सत्कारभोजनैः सर्वाभिरग्न्यः संपूज्या अप्राप्तेऽपि पन्नकाः तत्स्थानेन
 माता पितृव्यभगिनी हस्तात्समायां शुद्धिश्चिर मातुलस्पर्शता हस्ताद्वितीयायां शुद्धिश्चिर पितुर्मातुः स्वस्त्यैव तृतीयायां तयोः करान्
 भोक्तव्यं सहजायाश्च भगिन्या हस्ततः परम् सर्वास्तभगिनी हस्ताद्भोक्तव्यं बलवर्धनम् धन्ययशस्य मातुष्यं धर्मकार्यसाधकम् न
 स्याति त्र्योयमुनया यमराजदेवः संप्रभोजितो निजकरात्स्वसौ हृदेन तस्यां स्वस्माकरतलादिहयोऽप्युनक्ति प्रामोतिरत्नधनधान्यमनुत्तमं-
 सः इति हेमाद्रौ भविष्येयमद्वितीयाविधिः अथ कथा बालरिव ल्याऊतुः कार्तिकस्य सिनेपक्षे द्वितीयायामसंज्ञिता तत्रा पराणैर्हर्तव्यं
 सर्वधैवयमार्चनम् मृत्युहं यमुनागत्य यममार्थयतुरा भ्रातर्मम गृहे याहि भोजनार्थं गणावृतः अद्य शोवा परशोवा मृत्युहं वदेत यमः
 कार्यव्याकुलचित्तत्वाद्वाकशोनजायते तदैकदा यमुनाचलात्कारान्निभं भ्रितः सगतः कार्तिके मासि द्वितीयायां सुनीश्वराः नारकीयजना-
 न्मुक्तागणैः सहरवैः स्फुटः कृतानि ख्यो यमुनयानां नापाक्काः कृतान्तथा कृताभ्यंगो यमुनया तैलैर्गंधमनोहरैः उदनेन लापयित्वा स्नापितः सू-
 र्यनंदनः ततो लंकारिकंदन्नाना वस्त्राणि चंदनम् माल्यानि च प्रदत्तानि मंचोपरि उपाविशत् पकान्नानि विचित्राणि कृत्वा सास्वर्गभ्राजने यमं च
 भोजयाभासयमुनाश्रीतमानसा शुक्लपद्मोपि भगिनीमलंकारैः समर्चयत् नानावस्त्रैस्सतः प्राह वं वरय भ्राभिनि इति न हृत्तं श्रुत्वा यमुना वाक्यमब्रवीत्
 भूमनो वाच प्रतिवर्षं समागच्छ भोजनार्थं तु मद्गृहे अद्य सर्वे भोचनीयाः प्रापिनो नरकाद्यम् ये चैव भगिनी हस्तात्क्रियंति च भोजनं तेषां सोऽख्यप्रदो-
 हितमेतदेव वृणोम्यहम् यमउवाच यमुनाया तु यः स्नात्वा स तर्प्य पितृदेवताः पुनक्ति भगिनी गेहे भगिनी पूजयेदपि कदाचिदपि मद्गृहं न स पश्यति
 भ्रातुजे यो रेशीशान् दिग्भ्रागे यमतीर्थं प्रकीर्तितम् तत्र स्नात्वा च विधिवत्संतर्प्य पितृदेवताः पठेदेतानि नामानि आभय्याहू नरोत्तमः सूर्यस्याभि-
 मुखा भो नीनादृचिन्तः स्थिरासनः यमो निहंता पितृधर्मराजो वैवस्वतो दंडधरश्चक्रालः भूताधिपो दत्तकृतान् नृसारी हृतांतमेतदृशं भिर्जपति

एतानिचदशशतैः नामदशकेन ॥

॥ ततोयमेश्वरं पूज्य भगिनीगृहमाव्रजेत् संश्रयेणानेन च यथाभोजितः पूर्णमादरात् आन-
स्तवावुजानाहं शुद्धं स्वभक्ष्यं भिदं श्रुतं मम पीतयेयमराजस्य यमुनायाविशेषतः ततः संतोष्य भगिनीं विष्णुलोकं रणादिभिः स्वमेपियमलोक-
स्य मम विष्यति न दर्शनम् नृपैः कारागृहे ये च स्थापिता मम वासरे अवश्यं ते मे प्रणीया भोजनार्थं स्वस्मृते हि विमोक्तव्या मया पापानरकेभ्यो दद्यात्स-
रे यद्येवं धिक्करिष्यंति तदेज्यामम सर्वथा कनीया भगिनीनास्ति तदा ज्येष्ठा गृहं व्रजेत् तदभावे सपत्न्यायाः पितृव्यास्तदभावतः नदभावे मातृशील्या-
मातृसमशिक्षायाः मातृभगिन्यावा मातुलस्याद्यावा तथा सापत्न्यगोत्रसंबन्धैः कल्पयेच्च यथाऽक्रमं सचाभावे माननीया भगिनीकाचिदेव हि जी-
नद्याद्यवा तस्या अभिवासेन कारयेत् नदभावे प्यरण्यादिकल्पयित्वा सहोदरां अस्यां निजगृहे देविन भोक्तव्यं कदाचन ये भुजंति दुराचारा नर-
केनेपतंति च स्नेहेन भगिनीं दत्त्वा द्रोक्तव्यं पुष्टि वर्द्धनम् दानानि च यदेयानि भगिनीभ्यो विशेषतः आवणेतु पितृव्यस्य कन्याहस्तेन भोजयेत् मातुलस्य
सुताहस्ताङ्गुलीयाद्वा द्रुमासके पितुर्मातुः स्वस्त्यैः कन्येऽभिनेतु तयोः करात् पितृव्यस्त्रयीमातृष्वसेयी च अवश्यं कर्तुं केमासि भोक्तव्यं भगि-
नीकरात् एवमुक्त्वा धर्मराजो यदौ संयमिनीतः तस्मादृषिवराः सर्वे कान्तिकं व्रतकामकाः भुजंतु भगिनीहस्तास्त्यं सत्यं न संशयः यमहितीयां
यः प्राप्य भगिनीगृहं भोजनम् न कुप्याद्वर्षं पुण्यं न श्यतीति रवेः सुतात् यातु भोजयते नारी भ्रातरं युग्मकेति यो अर्चयेच्चापि तां बूलेन सौवे-
धव्यमाभुयात् भ्रातराशुः क्षयोनूनं न भवेत् न हि कर्हिचित् अपराह व्यापिनी सा हितीया भ्रातृभोजने अज्ञानाद्यादिवा मोहान् भुक्तं भ-
गिनीगृहे प्रवाभिनावाभावाद्यज्वरितेनाथबन्दिना एतदुपव्यान कंठ्युत्वा भोजनस्य फलं लभेत् इति श्रीसन्तुभारसंहितायां यमहिती-
याख्यानवंशं पूर्णम् अत्रैव भ्रातृहितीयाविधिस्म्यति तत्वे यमं च चित्रगुप्तं च यमदूतांश्च पूजयेत् आद्याश्चात्र न कर्तव्या मया सह-
जद्वयैः भ्रातृभगिनीभिः सह अर्चयेत् नमंत्रस्त एव हि भ्रातृजपाशहस्तयमांतकालो ककराभरणं भ्रातृहितीयां कृतं देवपूजां गृहाण चा-
र्यं भगवन्नमस्ते धर्मराजनमस्तुभ्यं नमस्ते यमुनाय ज्ञाहि मां किं करैः सार्द्धं सूर्यपुत्रं नमोस्तु ते लैंगेयातु भोजयते नारी भ्रातरं युग्म-
केति यो अर्चयेच्चापि तां बूलेन सौवेधव्यमाभुयात् स्फांदे कान्तिके तु हितीयायां शकूया भ्रातृभोजनम् यान् कुर्वाहि न श्यंति भ्रातरः स भजन्मसु

पादौ उत्तरखंडे ऋद्धेष्माभिनिष्प्रोभासत्वंदंघ्रिसरसीरूहम् श्रेयसेधनमस्तुभ्यभागोहंतवालयम् मृदुवाक्यंततःश्रुत्वासत्वरंक्रियतेनेंदा अद्य
 फ्रान्तृमतीश्रान्तस्त्वयाधन्यास्मिमानद् प्रोक्तव्यंतेद्यमद्भेहेस्वायुषेममानद् कार्तिकिशक्रूपक्षस्यद्वितीयाथासहोदरः यमोद्यमुनयापूर्वप्रो-
 जितःस्वगृहंर्चितः यस्मिन्दिनेयमेनावनारीवापुरुषोपिवा अपरविद्वाकर्मपाशैःस्वेष्ट्रयायपचंतिहि पापेभ्योविप्रमुखास्तेमुक्ताःकर्मनिबं ध
 नात् तेषामहोत्सवोवृत्तोयमराष्ट्रेस्सखावहः तस्माद्दधोत्रमद्भेभोजनंकुरुकार्तिके आशिषःप्रतिगृह्णाथनमस्तुत्यसमर्चयेत् सर्वाभगि
 न्यःसंपूज्याज्येष्ठाउभयतःस्मृताः वस्त्रादिनामस्तुर्धान्निजविज्ञानुसारतः श्रानुरासुष्यहृत्यर्थभगिनीभियमस्यवे पूजनीयाः प्रयत्नेनप्र
 निमाश्रवविधानतः मार्कण्डेयोबलिर्व्यासोहनुमांश्चविभीषणः कृपोद्रोणिःपर्शुरामोअष्टौनेस्त्रिजीविनः मार्कण्डेयमहाभागसप्तकल्यांतजीवि
 तचिंजवीयथात्वंहितथामेष्मानंरंकुरु इतिश्रान्तृद्वितीया अथतृतीयाव्रतानि तत्रचेत्रशक्रतृतीयायांसौभाग्यशायनव्रतम् मास्ये म
 स्यउवाच वसंतमासमासाद्यतृतीयायांजनप्रिय सौभाग्यायसदास्त्रीभिः कार्यपुत्ररुंरंवैष्णभिः शक्रूपक्षस्यपूर्वाणहेतिलैःस्नानंसमाचरे
 त् तस्मिन्नहनिसादेवीकिलविश्वाल्मिकासती पाणिग्रहणकैमेरुमारूढाकरवर्णिनी नयासहैवदेवंशतृतीयास्यासमर्चयेत् फलैर्नानावि
 धैर्धूपैर्दीपैर्नेविद्यसंयुतैः प्रतिमांपंचगव्येनतथांगोदकेनच पंचामृतैःस्नापयित्वागोरीशंकरसंयुताम् नमोस्तुपाटलायैचपादौदेव्याः
 शिवस्यनु शिवायेतिचसंकीर्त्यजयायेगुल्फयोस्तथा त्रिगुणायैतिरुद्रस्यभवान्येजंघयोर्युगम् शिवंरुद्रेशिवायेतिजयायेदितिजानुनी सं
 कीर्त्यहरिकेशायतथोरुत्तरदेवमः ईशायैतिकदिरत्यैशंक्लायेतिशंकरम् कुक्षिहृदयकोटयेंशूलिनः शूलपाणयं मेगलायेनमस्तुभ्यमुदरंचापि
 पूजयेत् सर्वस्मिन्नेनमोरुद्रैशान्येचकुचद्वयं शिवेवेदात्मनेनहृदिद्राण्येकंठमर्चयेत् त्रिपुरस्त्रानिशिवेशमनंतयकरद्वयम् त्रिलोचनायेतिहरं
 त्वादुःकालानलप्रिये सौभाग्यमुवनायेतिमूषणादिसमर्चयेत् नमोर्धनारीशहरंप्रतिनागीनिनासिकाम् नमउग्रायलोकेशाल्लितेनियुतश्रुवो
 शवायपुरहंनारंवरुदेव्येनथालकम् नमःश्रीकंठनाशायशिवंकेशास्तथाचयेत् श्रीमोयसौम्यरूपंपण्यंशिरःसर्वात्मनेनमः शिवमभ्यर्च्यवि
 धिवत्सौभाग्यशक्तमित्यतः स्थापयेद्दूतनिष्ठापंकुसुमंक्षीरजंरक्तम् नृणाराजेस्तुलवणंकुस्तुबुरुमथाष्टमम् दनंसेोभाभ्यद्रुद्रस्याक्षौभाभ्या

एकमिदं ततः एवं निवेद्य तत्सर्वमद्भुतं शिवयोः पुरः चैत्रेऽयं गोदं प्राश्य स्वपेद्भूमावरिदं पुनः प्रभाते च तथारुतः स्नानजपः शक्तिः संपूज्य-
 द्विजदंपत्यभाल्यवरूत्रविभूषणैः सौभाग्याष्टकसंयुक्तं स्तुतुं प्रतिमाद्वयम् प्रथितामत्र ललिता ब्राह्मणाया निवेदयेत् एवं संवत्सारयावत्ततो
 यायासदामुने प्राशनेदानमन्त्रे च विशेषहिनिबोधमे गोमृगोदकमाद्येऽस्या हिंसास्वेगोमयपुनः ज्येष्ठे मदारकुसुमं बिल्वपत्रं शकचौस्मृतम् मा
 धेयकृष्णतिलास्तद्वत्सचगव्यं च फाल्गुने ललिताविजयाभद्राभवानीकुमुदाशिवा वासुदेवी तथोगोरीमंगलाकमलासती उमाचदानकाले तु
 प्रीयतामिति कीर्तनात् महिष्काशोककमलकुसुमोत्पलमालता कुञ्जककरवीरचबाणमम्लानकुकुमम् बाणनीरकुरंदः सिंदुवारचसर्वे
 शुभासेषुकमशः स्मृतम् जपाकुसुमकौसुममालतीशतपत्रिका यथालाभप्रशस्तानि करवीरचसर्वदा एवं संवत्सारयावदुपोष्य विधिवन्तः
 रूत्रिवाभक्त्या कुमारिवाशिवाभक्त्या मय्यर्च्यशक्तिः जनते वायनदद्यात्सर्वोपस्करसंयुतम् उमामहेश्वरं हेमं वृषभचगवासह स्थापयित्वा च शय
 ने ब्राह्मणाया निवेदयेत् अन्यान्यपि यथाशक्त्या भिक्षुना न्यंबरादिभिः धान्यालंकारगोदानैरप्यर्च्य धनसंचयैः वित्तशाल्येन रहितः पूजये
 द्भुतविस्मयः एवं करोति यासम्यक् सौभाग्यशयनव्रतम् सर्वान् कामानवाप्नोति पदमानं त्यमश्नुते फलकस्य च सर्वं गिमेतत्कुर्वन्समा-
 चरेत् यत्र कीर्तिसमानोति प्रतिमासनराधिप सौभाग्यारोग्यरूपायुर्वस्त्रालंकारभूषणैः न विसृज्य भवेद्वाजन्मद्वानां च शतत्रयम् य
 स्तु द्वादश वर्षाणि सौभाग्यशयनव्रतम् करोति सप्तचाष्टौवाञ्छीकठमवनेमरैः पूज्यमानो वसेत्सम्यक् यथावत्कल्यायुतत्रयं नारीवाकुरु
 ते भक्त्या कुमारिवानरेश्वर सापितफलमाप्नोति देव्यानुग्रहललिता इति मत्स्यपुराणे सौभाग्यशयनव्रतम् अत्रैव गोरीदोलोत्सवः
 न तु कंदेमाद्रौ देवापुराणे चैत्रशुक्लतीयायां गोरीमन्त्रसंयुताम् संपूज्य दोलोत्सवकुर्यान् नारीशक्तेष्मका तथा च निर्णयामुते तु
 तीयायां जेद्देवीशकरेण समन्विताम् कुकुमागरूपमणिवस्त्रैरगर्हिताम् संगाधिपुष्पधूपैश्च दमेन निवेशयतः आदोलदोलयेद्दत्ता
 शिवोभातयेत्सदा रात्रौ जागरणं कुर्यात्प्रातरेद्यातु दक्षिणा सौभाग्याय सदा रूत्रिभिः कार्या पुत्रसर्वेष्मभिः इयं च परायात्वा मुहूर्तमावस्य
 लो गिर्देने गोरीव्रतं परे इति माधवोक्तेः इयं च मन्वादिः कृतं आह विधानेन मन्वादिषु युगादिषु वायं मादिहिंसाहस्त्रपितृणां तामिदं भवेत् आ

धियासेपिदं कर्तव्यं अत्र पिदं नानास्ति अथ चेन्न शक्यं तृतीयायां मनोरथतृतीयाव्रतम् ईश्वर उवाच साधु कृतं लयादेवि कृतवत्यापरिग्रहम् अ-
 स्वेह धर्मपीठस्य मनोरथकृतः सति त एव विश्वमोक्षो विष्वक्मान्त्रजुयिष्यति स्म नवाः विष्वक् विश्वमुजो विश्वस्थितु-
 त्पत्तिलयप्रदे नरास्तदर्वकाश्चात्र भविष्यत्यमलात्मकाः मनोरथतृतीयायां यस्ते प्रोक्तं विधास्यति तन्मनोरथसंसिद्धिर्भाविचां मदनुग्रहात् ना-
 श्वापुरुषो वापित इत्ता चरणादिये मनोरथानि ह प्राप्य ज्ञानमने वलभ्यते देव्युवाच मनोरथतृतीयायां व्रतं कीदृक् कथानकम् किं फलकि-
 कृतं नाथ कथयेत त्कृपाकुरु ईश्वर उवाच शृणु देवि यथाष्टमवत्या भवतारणम् मनोरथव्रतं चेत् कुह्या हुत्वा मरपरम् पुलोमतनया पू-
 र्वं तताप परमतपः कंचिन्मनोरथं भासुन चापतपसः फलम् अपूज्य जन्तो मांसं भक्ष्य गौरी महेश्वरम् गीतेन सरहस्येन कलकंठो रेनाहि-
 तदनेनाति संतुष्टो मृदुना मधुरेण च सुतालनसूरेण धातुमात्रकलावता प्रोवाच च वं शरला प्रसन्नोऽस्मि पुलोमजे अनेन च स्मृतीनेन ल-
 नया लिंगपूजया पुलोमजो वाच यदि प्रसन्नो देवेश तदा योगे मनोरथः तं पूर्य महां देवमहादेव्याः प्रियंवद सर्वदेवेषु यो मान्यः सर्वदेवेषु
 सुंदरः यायजूं केषु सर्वेषु यः श्रेष्ठः सोऽस्तु मे पतिः यथाभिलषितं रूपं यथाभिलषितं स्वरम् यथाभिलषितं चाशुः प्रसन्नो देहि मे भव यदा
 यदा च पत्या मे सगः स्याच्च सुखं च्छया तदा तदा च तं देहं त्यक्त्वा न्यदेहमानुयाम् सदा च देवपूजायां मम प्रक्रियन्तु तन्मा मम पूजा भगवति-
 जरा मरणहारिणी भर्तुर्व्ययेपि वै धनं तल्लुक् भजितेन्द्रिया मनोरथतृतीयायाऽचरणेन भविष्यति तस्याभये व्रतवस्ये तद्विधेहि यथोदितम् तेन व-
 रिमनोरथः लप्स्यसे व्रतचर्यायां तल्लुक् भजितेन्द्रिया मनोरथतृतीयायाऽचरणेन भविष्यति तस्याभये व्रतवस्ये तद्विधेहि यथोदितम् तेन व-
 तेन चोर्णिमहासो भाग्यदेन तु अवश्यं भाविता बालितवचैव मनोरथः पुलोमकन्योवाच करुण्य वारिधेशं सोऽप्रणतार्तिहरं प्रिय किं नाम चा-
 थका भक्तिः क्व पूज्या तत्र देवता कदाच सा विधातव्या इति कर्तव्यता च का इत्याकर्ण्य शिवो वाक्यं तानुग्रीत्या जगाद ह ईश्वर उवाच मनोरथ-
 तृतीयायां व्रतं पोलोमि तच्छृणु पूज्या विश्वभुजा गौरी चतुर्भुजविशालिनी वरदो भयहस्तश्च साक्षस्त्वः समोदकः देव्याः पुरस्ताद्विना पू-
 ज्य आशा विनायकः चतुर्भुजश्चारी रुनेत्रः सर्वासिद्धिहरः प्रभुः चेन्न शक्यं तृतीयायां कृत्वा वेदं तथावनम् सायं तन्मोच निर्वर्त्य नाति तृप्यां मुजिर्क-

यायासुचिनिगृहीयाजितक्रोधोजितेन्द्रियः संत्यक्तासृश्यसंभारं शरुचिस्तद्गतमानसः प्रातर्ब्रतंचरिष्यामिमातर्विष्वभुजेनये विधेहि
 न सांनिध्यमन्यनोरथसिद्ध्ये नियमंचेतिसंगृह्यसपेद्रात्रौशक्तप्रस्मरन् प्रातरुत्थायेमथावीविधायायशयकंविधिम् शौचमाचमनंकृत्वा द
 तक्षप्रसमाहरेत् अशोकहृदस्यशक्तप्रसर्वशोकविनाशनं नित्यतनंचसपाद्यविधिविधिदावरः स्नात्वाशुद्धावरः सायंगौरीपूजांसमाचरेत् आ
 दोविनायकंपूज्यघृतापूषान्निवेदयेत् ततोचयेद्विश्वभुजामशोककुर्मैः शक्तैः अशोकवर्तिर्निवेद्यधूपेभ्यागरुसंप्रवेः कुरुमैनातुलियादोए
 कमुक्ततत्त्वेन अशोकवर्तिसहितेघृतपूरैर्मनोहरैः एवंचेन्नतीयायाव्यतीतायांपुलोमजे चैत्रादिफाल्गुनांस्तत्ततीयास्तन्नतंचरेत् क्रमे
 णादतकाष्ठानिकययामितवानये अनुलपनवस्तुनिकुरुमामनितयेवच नैवेद्यादिगजास्यस्यदेव्याश्चापिशक्तप्रव्रते अल्लानिचैकप्रक्तस्यशृणु
 तानिफलाप्तये जंब्वपामार्गस्वदिरज्जानीचूतकदंबकाः पुक्ष्मोदुंबरस्वर्जरीबदरीदाडिमीतथा दंतकाष्ठद्रुमाएतेव्रतितिनःसमुदाहृताः सिंदूराग
 रुक्तसूरीचंदनरक्तचंदनम् गोरोचनदेवदारुपद्माक्षचनिशाह्वयम् प्रीत्यानुलपनबालेयक्षकदर्भसंप्रवम् सर्वेषामप्यल्लभेचप्रशस्तोय
 क्षकदर्भः कस्तूरिकायाद्वौभागोद्वौभागो कुंकुमस्यच चंदनस्यत्रयोभागाः शशिनस्त्वैकएवहि यक्षकदर्भ इत्येषसमस्तसरवक्षुभाः अ-
 नुलियाथकुर्मैरचयेद्विज्ञान्यपि पाटलीमल्लिकापद्मेतकीकरवीरकैः उत्तलैराजचंपैश्चनदावर्तैश्चराजभिः कुयारीभिः कणिका
 रैरल्लभेनच्छदैः सह स्रगंधिभिः प्रसूनार्धैः सर्वाल्लभेपिपूजयेत् करंभोदधिप्रक्तंचसचूतरसमंडकः फेणिकावटकाश्चैवपायसंचस-
 शर्करम् समुद्रसंघतभक्तकार्तिकेविनिवेदयेत् उदेरिकाश्चलेडुकामाधेलपासिकाभुष्मा मुष्टिकाः शर्करागर्भाः स्रविषापरिसाधिताः निवे
 द्यफाल्गुनेदेव्येसार्धेविघ्नजितामुदा निवेदयेद्यदल्लहि एकप्रक्तपितल्लम्तम् अनिवेदनसमूहंभुजानोन्यपतेदधः प्रतिमासततीयायामे
 कमारार्थवत्सरम् व्रतसंपूर्त्येकृत्यस्थंडिलेग्निसमर्चनम् जातवेदसंपन्नैर्गणतिलज्यद्रविणेनच शतमष्टाधिकहोमकारयेद्विघ्नान्नव्रती
 सेदेवनक्तेपूजोक्तातदानक्तेतुभोजनम् नक्तएवहिहोमोयनक्तएवक्षमापनम् गृहाणपूजामेभक्त्यामातर्विघ्नजितासह नमोस्तुतेविश्वभु
 जेपूरयाशक्तमनोरथम् नमोविघ्नक्तेतुभ्यंनमआशाविनायक त्वविश्वभुजयासाहृमभदेहिमनोरथम् एतौमंत्रौसमुचायपूज्यौगौरीवि

नायकौ व्रतसमापने देव्याः पर्यंकस्तूलिकावितः आचार्यं च सप्तलीकपर्यं के उपवेश्य च व्रतीसमन्वेयेदस्त्रैः करकर्णविष्णुषणौः दद्यात्पर्यस्त्रि-
नग्राञ्च व्रतस्य परिपूर्तये मनोरथतृतीयाया व्रतमेतन्मथाकृतम् न्यूनातिरिक्तसंपूर्णमेतदस्तु भवद्दिश इत्याचार्यसमागच्छत्तथेत्युक्तञ्चने-
नैवे प्रातश्चतुर्थ्यासि पूज्य चतुरश्वकुमारकान् एवं संपूर्णनाथातिव्रतमेतत्सन्निर्मलम् चिन्तितं प्रतेकामं व्रतस्यास्य निषेवणात् इति श्रौ-
त्स्फंदपुराणे चैत्रशुक्लतृतीयायामनोरथव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथ चैत्रशुक्लप्रतिपदमारभ्य त्रिषात्र पूर्वकतृतीयायां अरुधतीव्रतम् तत्र स्त्री-
णामेवाधिकारः अवैधव्यादिफलश्रवणात् तत्रादौ सकल्पः सम इह जन्तानि जन्तोरेवावल्लेख्यनाशार्थम् अनेकसोभाग्यपुत्ररूपस-
पत्ति समुत्पद्यं अरुधतीव्रतमहं करिष्ये निविघ्नतासिध्यर्थे गणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं आचार्यवरणं च करिष्ये पञ्चासृज्यादि आचारेण
कारयेत् वैशाखे श्रावणे मासि माघे वा कर्तिके तथा प्रतिपत्त्या तस्मिन् स्थाने स्थापयन् कृत्याशुक्लतिला मूलकैः प्रतिपदि दिनेन कृतं द्वितीयाया मया चितम् तु
तीयाया सुषोण्यं च आचारेण ततः सह रात्रौ अधिवासनम् सवर्णनिर्मितं दिव्यां हि भुजं प्रतिमात्रयम् अरुधतीं विसिष्टं च ध्रुवं चैव पृथक्
न्यसेत् शिलोपरि सर्वतोभद्रस्थायनं कलशं धातुमयं तदुपरि ताम्रपात्रं प्रतिमायां अग्न्युत्तारणं कृत्वा तदुपरि अरुधतीं विसिष्टं च ध्रुवं चैव पृथक्
पथेत् कुंकुमाक्षैः पूजयेत् अथ अरुधतीपूजा अष्टकर्णिकया युक्ते मंडले पूजयेत्तुताम् अरुधतीं महादेवीं विसिष्टं सहिनां सतीम्
आवाहनं अरुधतिमहादेवि सर्वसोभाग्यदायिनि दिव्यं सूचारुवेषं च आसनं प्रतिगृह्यताम् आसनं सूचारुशीतलदिव्यं नानागाय-
सूवासितम् पादगृहाण देवेशि अरुधतिनिमोस्तुते पादम् अरुधतिमहाभागे विसिष्टप्रियवादिनि अर्घ्यगृहाण कल्याणि भर्त्रा सह-
पतिव्रते अर्घ्यं गंगानोयं समानीतं सूवर्णकलशो स्थितम् आचम्यतां महाभागे विसिष्टसहितेन ये आचमनीयम् गंगासरस्वतीरे-
वापयोष्णीनर्मदाजलैः स्नापितासि मया देवि तृथा शांतिं कुर्वामि स्नानं नानारंगसमुद्भूतं दिव्यं चारुमनोहरम् वस्त्रं गृहाणे देवेशि
अरुधतिनिमास्ते वस्त्रं कंचुकीमुपवस्त्रचनानारत्नैः समन्वितम् गृहाण त्वमया दत्तं अरुधतिनिमोस्तुते उपवस्त्रं कर्पूरकु-
मैर्युक्तं हरिद्रादिसमन्वितम् कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यताम् चंदनसमं हरिद्राकुंभं चैव सिंदूरं कज्जला चितं मया निवेदि-

तं सन्त्यागृहाण ममेश्वरि सौभाग्य इत्याः सात्यादीनि सङ्गः पुण्यं वनस्पतिरसोद्भूतो धूपः आज्यं च वर्ति दीपः अन्नं च तुरीयं धस्वादुरसोऽष्ट-
 द्विः समन्तिनम् नैवेद्यं गृह्यतां दोषि यसीदपरमेश्वरि नैवेद्यं दूरीफलं महद्विष्यं नागवत्यादौ लेयुतं कर्पूरैस्तसमायुक्तं तांबूलं यतिगृह्यता-
 म् तांबूलं इदं फलमयादिविस्थापितं पुरतस्तव तेन मे स फलावाप्तिर्मे वेज्जन्मनि जन्मनि फलं हिरण्यगर्भगर्भस्य हे मबीजं विभाव-
 सौः अनंतपुण्यफलदमनः शांतिप्रयच्छ मे दक्षिणाः पुब्रान्देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सत्त्वने अन्त्याश्वसर्वकामाश्वदेहि देवि नमो
 स्तुते ॥ प्रार्थनाः अरुंधति महाभागे वसिष्ठ प्रियवादिनि सौभाग्यं देहि मे देवि धनं पुत्राश्वसर्वदा उत्तरार्घ्यं द्विषु जांचारुसर्वो गीसास-
 सूत्रकमंडलुम् प्रतिमां कान्चनीं कृतानामभिः परिपूजयेत् अम् देव वंद्याय नमः पादौ पूजयामि लोकवन्द्यायै जानुनीपूः संपदिदधियै-
 कटीपूः गंभीरनाभ्यै नाभिपूः लोकधात्र्यै स्तनौपूः जगत्धात्र्यै कंठपूः शांत्यैन बाहुपूः वरप्रदायै हस्तौपूः धृत्यैनमः मुरवंपूः अरुंधत्यै शि-
 रःपूः सकलप्रियायै शिखापूः वसिष्ठ प्रियायै वसिष्ठभ्रवसाहिना सर्वो गपूजयामि नमो देव्या इति नीराजनं पुष्पांजलिः वायनं दद्यात् वंश-
 पात्रे स्थितं पूर्णवाणकं धृत संयुतं अरुंधती प्रीयतां च ब्राह्मणाय ददाम्यहम् वायनं स्रवणं मूर्तिं संयुक्तं वसिष्ठभ्रवसंयुताम् असंख्यं
 सोपचारा ब्राह्मणाय ददाम्यह मूर्तिदानं भद्रं गच्छ देवि यथास्थानं सर्वालंकारभूषिता अरुंधति नमस्तुभ्यं देहि सौभाग्यं सुचमं इति विस-
 र्जनम् इति पूजनम् अथ कथा स्कंद उवाच पुरावृत्तमिदं विष्णोः शृणु ध्वं व्रतमुत्तमम् आसीत् कश्चित् पुरविभ्रः सर्वशास्त्रविशारदः तस्यै-
 काकन्यका जाता रूपेणा प्रतिमां भुवि तनो विवाहं सम्यग्वै पिता तस्या करो द्विजः कुलशीलवते दत्तासा कन्यावर वणिनी अचिरेणैव काले
 न भर्तुः तस्या मृतो द्विजः बालरं डातु सा जातानिर्वेदागम इहात् यमुना तीरमासाद्य चकार विपुलतपः एकमुन्म्यादिकं श्ववृक्कृच्छ्राद्राय
 गौस्तथा मासोपवासनियमैरात्मानं पावयेत्सती कदाचिदागतस्तत्र भ्रमन् गौयां सदा शिवः यमुना तीरमासाद्य वनिनां ददर्श सा
 रूपयच्च शिवागौरीमहादेवमुवाच सा देवकेनेह शीघ्रासा बालैर्वधव्यनादशां वद मां रूपया देव रूपं कुरु दयानिधे महादेव उवाच अयं वि-
 प्रः पुरागौरीकुलशीलयुतो भुवि तेन कन्यापरीणीता रूपरूपा युवती सती ॥ सती विवाद्यत रुणीं विदेशमगम द्विजः तनो बहुनिधं कालं सा पश्यद्

नुरागमम् नागतस्तुतदाविप्रोयावज्जीवंगनोद्भिजः तस्याजन्मगतं सर्वविफलपतिनाविना तेनपापेनविप्रोसोनारीत्वंप्राप्तवान्शिषे स्वना
रीन्द्रः परित्यज्यनिर्दोषांकुलसंभवाम् यानिदेशान्तरचाथ आंश्याइवमहाणीने परदाररतोवास्थादन्यावाकुरुतेस्त्रियम् सोन्यजन्मनिदेवेशि
स्त्रीभूत्वाविधवाभवेत् यानारितुपतित्यक्तामनोवाक्कायकर्मभिः रहः करोतिर्विजारागत्वावापुरुषातम् मोहात्पुत्रोपापनादपद
मदासनी तेनकर्मविपाकेनसानारीविधवाभवेत् स्वपत्नीकुलसंभूतापनिव्रतरतासनी अनुकूलापरित्यज्यपरायोयातिस्वच्छया सणा
पीजायेत्यस्मिन्स्त्रीहीनोविप्रजन्मनि अनेनसदृशदेविलोकस्मिन्नास्तिपातकम् नैवेधव्यापरोज्वरः नैवेधव्यात्प
रः शोकोनैवेधव्यात्परोकुशः निरयोनचवैध्यात्कष्टवैधयतानृषु तेनपापेनबहुनाजायतेबालरडका इतितस्यवचः श्रुत्वासांगौरीविस्मि-
ताभवत् पप्रच्छतंमहादेवंगौरीसाकरूणान्विता केनेदृशंमहत्सापदान्देवैधव्यदायकम् नश्यतेकर्मणाकेनतन्माचदकृपकुरु म
हादेवउवाच शृणुदेविप्रवस्यामिबालैवेधव्यनाशनम् अरुंधतीव्रतंपुण्यनारीसोभाग्यदायकम् यत्कृत्वाबालवैधव्यान्मुच्यतेनात्रसशा
यः श्रुतमेतत्तदाविप्रगौर्याः शंकरतोव्रतम् यमुनातीरमासाद्यउपदिष्टं तदाद्भिजाः तस्येनार्यैर्महादेव्याकारितं व्रतमुत्तम् तेनपुण्येनमह-
ताव्रतजेनमुनीश्वराः सानारीचागमत्सर्गेमुक्तगैवेधव्यतातदा इत्येव नश्रुतसम्यगुपदिष्टं मुनीश्वराः कृतमन्यैश्वर्यहुप्रिस्तोपिमुक्तामु
नीश्वराः अरुंधतीव्रतमित्सदाकार्यमुनीश्वराः नारीवैधव्यतोमुच्येत्योभाग्यशामुयात्परम् इतिश्रीस्कन्दपुराणे अरुंधतीव्रत
म् अथउद्यापनम् युधिष्ठिरउवाच उद्यापनविधिंजिह्विअरुंधत्याः स्मरेश्वर प्रकितः श्रानुमिच्छामि व्रतसंपूर्ण
हेतवे कृष्णउवाच अरुंधतीव्रतंवश्येनारीसोभाग्यदायकम् येनचरिणिनैवेसम्यकनारीसोभाग्यभामुयात् जायतेरूपसप
न्नापुत्रपौत्रसमन्विता वसंतेतुसमासाद्यतृतीयायायुधिष्ठिर माधेवाभाधेवैचेवत्यागणेकार्तिकेयवा स्नानं कृत्वा तु वैसम्यक्त्रिरात्रोपो
षितासनी मिथुनानिचचत्वारिसमाहृत्यमतिव्रता पूजयेत्पुच्यता येनैव्येनयाक्षतैः कुङ्कुमागरुकम्परीकपूरमृगनाभिभिः शिला
पटेचसंस्थायजीरकंरुद्रगान्धितम् द्वाष्टकेनसनायुक्तंरुद्रंरुद्रवेष्टितम् आवाहयदरुंधतींविप्रिष्टप्राणसमितां पतिव्रतानांसर्वा

सो मुरव्यायैव साभिनीं द्विभुजांचासुवर्गीसाक्षसूत्रकमंडलुम् प्रतिमांकांचनीकृतानामभिः परिपूजयेत् वसिष्ठे च ध्रुवं च प्रतिमापू-
जयेद्भुजां देवघोषेनमः पादौ जानुनीलोरुवंदिते कटिसंपूजयेत्तस्याः सर्वसंपन्निरायायिनीम् नाभिं गंभीरनाभ्येतुलोकधात्र्ये तथा स्तनौ
जगद्वात्र्येतथा स्तनौ बाहू शोभ्येनमस्तथा हस्तौ तु वरदायै तु मुखं धृत्येनमः पुनः श्रुद्धयेत्तथा पूज्यं शिरस्तु सकलप्रियम् एवं संपूज्यतां देवा
गंधपुष्पापचारैः पूजयित्वा सतीदोगीततश्चाध्यर्पद्रापयेत् अरुंधतिमहाभागो वसिष्ठप्रियवादिनि सौभाग्यं देहि मे देवि धनं पुत्रांश्च सर्वदा
पुत्रान् देहि धनं देहि सो भाग्यं देहि सुव्रतं अन्याश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते सुवासिन्योऽसंपूज्याः समाप्तिदिवसंतदा शशभगंधोक्षतैः पुष्पैर्द-
द्याच्छूर्पेण भक्षकान् होमं चैव तदा कुर्यात्समिद्धिश्च तैलैः पुथुक् अष्टोत्तरशतं संख्याप्राधानमन्नतः सुधीः मिथुनानि च संपूज्य मूषणाच्छा-
दनादिभिः नानाविधां पचारैश्च चतुर्विंशतिसंख्यया आचार्यां च चगादद्याद्दृष्ट्वा ण्यभरणानि च शर्या सोपस्करां दद्यात्कास्य पात्रसदीपक-
आदर्शचामरं चैव अर्घ्यं दद्यात्संभोजनम् यथा वद्रो जायित्वा धारिस्त्रयः सूर्यो नृसमो दकान् मोदकान् कांचनं चैव तथा वस्त्रं यथा विधिं यो
लिकाभूतपूपाश्च पूरिकाश्च विशेषतः सोहालिकाश्च दातव्या एकेकं द्विगुणं तथा भोजनद्वयपर्यासदीनानां च पूजयेत् अननैव विधानेन
साभिनीं कुरुते व्रतं अवैधव्यत्यमाप्नोति तथा जन्म सहस्रं पुत्रपौत्रसमायुक्ता धनधान्यसमाहता जीवंदृषातसाग्रसहभर्त्रा महाव्रता
एवमभ्यर्चयित्वा तु पदं च्छेदनामयं देवभार्यायथा स्वर्गोऽभिभार्यायै तथैव च राजते च महाभागा सर्वकामसमृद्धिभिः इति श्रीस्कंदपुराणे
अरुंधतीव्रतो द्वापनम् अथ वैशाखशुक्लतृतीयायां प्राविष्टोन्नरोक्तमक्षय्यतृतीयाव्रतम् तीर्थवातद्दिने स्नानं तिलैश्च पितृतर्पणम्
दानं धर्मघटादीनामधुसूदनपूजनम् माधवे मासिकुर्वीतमधुसूदनतुष्टिदम् तुलामकरमेषेतु प्रातः स्नानं विधीयते हविष्यं ब्रह्मचर्यं
च भद्रापातकनाशनम् वैशाखस्ताननियमं ब्राह्मणानामनुज्ञया मधुसूदनमभ्यर्च्य कुर्यात्सकल्पपूर्वकम् वैशाखं सकलमांसमेष-
संक्रमणो रंभः प्रातः सनियमस्तथा प्रीयतां मधुसूदनः मधुसूदनसंतोषाद्ब्राह्मणानामनुग्रहात् निर्विघ्नमस्तु मे पुण्यं वैशाखस्तानमन्वहम् माधवे
मेषगंभा नौ मुरारिर्मधुसूदनः प्रातः स्नानेन मेनाथ फलदः पापहा भव यदान जायेते नाम तस्य तीर्थस्थसो द्विजाः तत्र उच्चारणं कार्यं विष्णुवीर्यमि

दंष्ट्विति अपिसम्यग्विधानेनार्गीयापुरुषोपिवा प्रातःस्नानः सनियमः सर्वपापैः प्रमुच्यते वैशाखेविधिवत्स्नात्वाभोजयेद्ब्राह्मणान्दश कृ-
त्स्नैशः सर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः इतिवैशाखस्नानविधिसंविध्यं इयमेवतृतीयापरशुरामजयंती साचप्रदोषव्यापिनीत्यात्या नदुक्तं
भार्गवाचनदीपिकायास्कादमविष्ययोः वैशाखस्य सितपक्षे तृतीयायापुनर्वसौ निशायाः प्रथमयामे रामारख्यः समये हरिः रेणुकायास्तुयोगमिति
वतीर्णो विष्णुः स्वयं दिनद्वये तथा व्यामौ अंशतः समव्यामौ च परा श्रद्धा तृतीया वैशाखे शुद्धोषोष्या दिनद्वये निशाया पूर्वयामे चेदुत्तरान्
यत्र पूर्विका तत्र वैशाख तृतीया अक्षय्य तृतीया साचपूर्वाह्नव्यापिनीत्याद्या दिनद्वये तद्वा मौ तु परैवेति इयं युगादिरपि यामत्वाद्या
युगाद्याश्च नित्यस्तसु मानवः स्नात्वा हुत्वा च जप्त्वा च दत्त्वा नन फललभेत् आर्दे पि पूर्वाह्नव्यापिनीत्याद्या पूर्वोक्ते तु सदा कार्यः शुक्लामनुशु-
गादयः देवैर्कर्मणि पैत्र्ये च कृष्णो चैवा पराह्लिका वैशाखस्य तृतीयां च पूर्वार्धे हि द्वाकरोति वै हव्यं देवान गृह्णति कव्यं च पितरस्तथा इति वैशा-
खस्य तृतीयायाश्च समेतं जगद्गुरुं नारायण पूजयेच्च पुष्पधूपार्घ्यलेपनैः यो स्याददाति करकान् यारि व्यजन संयुतान् स्याति पुरुषो वीरलोका-
न् वै हं ममालिनः वैशाख शुक्लपक्षे तु तृतीयायां तैवेव च गंगतोय नरः स्नात्वा मुच्यते सर्वकिल्बिषैः श्रीकृष्णाय हुनात्र किमुक्तेन किंवद्ब्रह्मरभालया वैशा-
खस्य भितामेकां तृतीयां सप्तयाशृणु तस्यास्नानं पोहोमः स्वाध्यायः पितृ तर्पणं दानं च क्रियते तस्या तत्सर्वस्यादिहास्यं आदिः कृतयुग-
संययुगादिस्तेन कथ्यते सर्वपापप्रशमनी सर्वसौख्यप्रदायिनी पुरा महोदये पार्थवणिगासीत्स्मरिधनः प्रियवदः सत्यव्रतं तेव ब्राह्मण-
पूजकः पुण्यारण्ये नैकचित्तो भूत्तु दुर्बे व्याकुलो पिसन् तेन श्रुता वाच्यमाना तृतीया रोगहिणी युना यदा स्याद्बुधसंयुक्ता तदा सा तु महत्कला-
य स्याच्छ्रीयते किंचिदक्षय्य स्यात्तद्वदि इति श्रुत्वा च गंगायां संतर्प्य पितृदेवताः गृहमागत्य करकान् स्नानानुदक संयुतान् अभ्यर्पणान्
बृहत्कुम्भान् जलेन विमलेन च यवगोधूमलवणान् समुदृश्योदनं तथा इक्ष्वाक्षीरविकाराश्च साक्षिरण्याश्च शक्तिः शक्तिः शुद्धेन मनसा ब्राह्मणेभ्यो
ददौ वीणकं भार्यया वार्यमाणोऽपि कुटुंबासक्तचित्तया तावत्स्थोऽस्थिरसत्वे मत्वा सर्वविनश्चर धर्मो भक्तमतिः पार्थकालेन च हुना ततः जगाम पं-
चत्वं सौवा सुदेवमनुस्मरन् ततः सदात्रियोजातः कुशवत्यां युधिष्ठिर वंशवत्सास्य तस्य समृद्धिर्धर्मसंयुता ईजे स च महायज्ञैः समाप्तवदस्मि

षोः सददोगोहिरण्यानिदानान्यन्यान्पहनिशम् बुभुजेकामनोभोगान्दानां धांस्तर्पयन्च्छनेः तथाप्यक्षयमेवास्यांक्षयंयातिनन्दनं अहं
 पूर्वतृतीयायांयदुत्तविषमविना इत्येतच्चसमारव्यान्श्रूयतामत्रयोविधिः तृतीयायांसमारव्यातः स्नात्वासनय्यदेवताः एकभक्ततदाकुशुद्धा
 स्तुदेवप्रपूजयेत् तस्याक्रययिवेहोमोयविविष्णुसमर्चयेत् यवान्दद्याद्द्विजातिभ्यः प्रयतः प्रार्थयेद्दिजान् उदकुम्भान्सकरकान्सान्नान्सर्वरसेः
 सह यवगोधूमचणकान्सकुन्दधोदनंतथा गोष्ठाकसर्वमिवात्रसम्यकृदानेप्रशस्यते तृतीयायांतुवेशाखेरोहिण्युद्देशप्रपूज्यच उदकुम्भप्र
 दानेनशिवलोकमहीतले तत्रमंत्रः एषधर्मघटोदत्तोब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्यप्रदानान्प्रयतुपितरोपिपितामहाः गंधोदकतिलैर्भि
 अस्मान्कुरुमंसदक्षिणम् पितृभ्यः सप्रदास्यामिह्यदस्यमुपतिष्ठतु छत्रोपान्प्रदानचगोभूकाचनवाससाम् यद्यदिष्टकेशवस्यतद्दया
 मविशंकया एतत्तेसर्वमारव्यातकिमन्यच्छेदतुमिच्छसि अनारव्ययंनमोकिंचिदस्तिस्वत्यतुतेनय नास्यातिथौक्षयमुपैतिहुतंचदत्तंता
 स्सयेनिकथिनामुनिभिस्तृतीया उद्दिश्यदेवतपितृनुक्रियतेमनुष्यैस्तच्चाक्षयंभवतिभारतसर्वमेव इतिश्रीभविष्ये अस्त्य्यतृतीयाव्रत
 म् अस्यामवविष्णुधर्मोत्तरेपिउक्तम् वेशाखशक्नुपक्षेतुतृतीयायामुपोषितः रात्रौशुक्लेवत्सरेतुमन्वादिषुयुगादिषु अभिस्व
 द्वाष्टिमंत्रंचअष्टोत्तरशतजपेत् कृतोपवासाः सलिलंयेयुगादिदिनेषुच दास्यत्यन्नादिसाहितंतेषालोकामहोदयाः अस्त्य्यफलमाप्नोति-
 सर्वस्यसकृन्त्यच तथासाकृत्तिकोपेनाविशेषेणचपूजिता तत्रजमहुतंरत्नसर्वमस्त्य्यमुच्यते अस्त्य्यासातिथिस्तस्मात्तस्यांस्कृतम
 क्षयं अक्षयैः पूज्यतेविष्णुस्तेनसायक्षयास्थृता अक्षयैस्तुनरः स्नानोविष्णोर्दत्त्वातथाक्षनान् सकृद्व्रसंस्कृताश्वेबहुलाचपशुगुनदन् एका
 क्षय्यतृतीयायासर्वासानुफलमेत् अत्रैवपरशरामनयनीदोलात्सवम्ब्रह्मेमाद्रीभविष्ये इतिअस्त्य्यतृतीयाव्रतसंपूर्णं अथज्येष्ठशु
 कृततीयायांरमाव्रतं तदुक्तमाधवीयेभविष्ये वृष्णाउवा० भद्रकुरुष्यत्नेनरंभारव्यव्रतमुत्तमं ज्येष्ठशुकृततीयायास्नातानियमवत्सरा
 पूर्वेविद्वानिथिर्धात्वातत्रैवव्रतमाचरेत् बृहत्तपात्तथारंभास्मावित्रोवटपैतृकी वृष्णाष्टमीचभूताचकर्तव्यासमुखीतिथिः इतिरंभाव्रतानिर्ण
 यः अथआवणशुकृततीयायामधुस्त्रवारव्यागुर्जरेषुप्रसिद्धा सापरयुतायात्वा अथाचारप्राप्तंआवणशुकृततीयायास्वर्णमोरीव्रत

मृ. तच्च कर्नाटकदेशे भाद्रपदशुक्लतृतीयायां प्रसिद्धं तत्र संकल्पः समग्रहजन्मनिजन्मांतेरेच अक्षय्यसौभाग्यप्राप्तिकांसायाः पुत्रपौत्रादि
 धर्मधार्म्यैश्वर्यनाम्यर्थे श्रीपरमेश्वरीत्यर्थे स्वर्णगौरीव्रतमहं करिष्ये तत्र पूजा देविदेवि समागच्छ प्रार्थयेऽहं जगत्पते इमां मया कृतं पूजां
 गृहाण स्मरसन्तमे आवाहनं भवानित्यमहादेवि सर्वसौभाग्यदायकं अनेकरत्नसंयुक्तभासनमतिगृह्यताम् आसनम् सूच्यारुणीति
 लोदिव्यं नानागंधसुवासितम् पादगृहाण देवेशिमहादेवि नमोस्तुते पाद्यम् श्रीपार्वतिमहाभागेशंकरप्रियवादिनि अर्घ्यगृहाण कल्या
 णिभर्त्रा सहपतिव्रत अर्घ्यं गंगातोयसमानितं स्वरणकलशोत्थितं आचम्यतां महाभागभद्रं जलसाहितेन च आचम्य गंगासरस्वतीरे वाका
 वरीनर्मदाजलैः स्नापितासि मया देवितथाशांतिं कुरु मे स्नानं सर्वभूषाधिके सौम्ये लोकोक्तज्ज्ञानिचारणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्र
 तिगृह्यतां वस्त्रं कंचुकीं आचम्य कर्पूरकुंकुमैर्युक्तं हरिद्रादिसमन्वितं कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं हरिद्राकुंकुमैश्चैव
 सिंदूरकज्जलं तथा सौभाग्यद्वयसंयुक्तगृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्यं मान्यादीनीतिपुष्पाणि देवद्रुमरसोद्भूतः कालागरुसमन्वि
 तः आग्रयनामयधूपो भवानिघ्राणतर्पणः धूपं आज्यं चेतिर्द्विपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः पट्टैः समन्वितं मद्यं भोज्यं समायुक्तं नैवद्यं प्र
 तिगृह्यतां नैवेद्यं आचम्य कर्पूरकालवंगादितांबूलोदलसंयुतं क्रमुकादिफलं चैव तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इदं फलं मया देवि विस्थापितं पु
 रतस्तव तेन मे सफलतायां निभवेज्जन्मनिजन्मानि फलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणा नीराजने नमस्कारः प्रदक्षिणा पुष्पांजलिः पुत्रान्द्विहधनं
 देहि सौभाग्यं देहि सन्तं अन्याश्च सर्वकामाश्च देहि देवि नमोस्तुते इति मर्थना भवान्याश्च महादेव्या व्रतसंपूर्णं हेतवे प्रीतये हि जव
 यीचवाणकं प्रददाम्यहम् स्वलक्ष्मताः स्ववासिन्यः पातिव्रत्येन भूषिताः समकामसमृद्धयर्थं प्रतिगृह्यतां दत्तिस्व
 र्णगौरीपूजा अयकया पुरा कैलासशिखरे सिद्धगंधर्वमेविते इमया सहितः स्तुतः पद्मच्छाशिवमन्ययम् स्तुतः उवाच कुरु
 णासागरेशानलोकानां हितं काम्यया व्रतं कथय देवेश पुत्रपौत्रभर्तृन्मम शंकर उवाच साधुष्टुतमहाभारकथया मियदानं स्वर्णगौरीव्रतं ना
 म सर्वसंपत्करं वृणां पुरा सरस्वतीतिरे विमलारव्यामहापुरी तत्र चंद्रमोनामराजा मूढनदीपमः महादेवीं विशालास्थीं भार्ये बालभृंगसंगे तं यः प्रियतर

ज्येष्ठातस्थास्तीन्द्रपतेर्मता सकदाचिह्नं मे जेसृगयासक्तमानसः तत्रशादूलवाराहवनमाहिषकुंजरान् हत्वा बभामवृष्णानोददर्शस्म महत्स-
रः चक्रेरचककारडस्वजरीकशताकुलम् उल्लुक्लक्लहरोद्दामकुमुदोत्पलमंडितम् अपूर्वमवनीशोमोददशाप्सरसागणम् समासाद्य स-
रस्तीरपीताजलमनुत्तमम् भक्त्योगोरीमर्चयंतददशाप्सरसागणम् किमेतदिति पप्रच्छ गजाराजीवलोचनः स्वर्णगोरीव्रतमिदं कियते स्मा-
भिरुत्तमम् सर्वसंपत्करन्तृणां तल्लुक्लक्लपोत्तम गजोवाच विधानकीदृशं ब्रूत किं फलव्रतचाराणां तां ऊचुर्गोषितः सर्वानभ्रमासिद्धती-
यके प्रारब्धव्यं व्रतमिदं गोर्थाः षोडशवत्सरान् तच्छ्रुत्वा सोऽपि जग्राह व्रतं नियतमानसः गुणैः षोडशसंयुक्तंदोरकंदक्षिणे करे बंधानेन मंत्रे-
णाकर्षिष्ये हं व्रततव ततः कृत्वा व्रतंदेव्या अग्रमभ्यर्त्तयामि दिरे विशालाक्ष्या तनोदृष्टो राजा गोर्थाः प्रपूजकः बद्धंतंदोरकं हस्ते दृष्ट्वा च पतिकोपना-
नकर्तव्यं न कर्तव्यमिति राजा वदत्यपि त्रुटिलासाच निसेप बाह्वं शकृत् रूपरि तेन संपृष्टमात्रेण तरुः पट्टवतागतः तद्दिनीया तनोदृष्ट्वा विस्म-
याद्भुज्जिता भवन् तन्मूले दोगं कच्छिन्नं गृहीत्वा सा बंधहं ततस्तद्भुतं माहस्म्यासंति प्रियतरा भवन् देवी व्रतापचारेण सात्यकादुःखिता वने प्रय-
शोऽसामहादेवी ध्यायंती नित्यमन्विता मुनीनामाश्रमे पुण्ये निवसंतीत्यपि क्वचित् निवारिता मुनिवरे गच्छोपाये यथाशुखम् धावन्ती विपिनयो-
रगणाध्यक्षं दर्शहं तेन दृष्ट्वा पिसागोरीरक्षाम्यहमुपोषिताम् तनोदृष्ट्वा यत रुगच्छती च सरोवरम् तनो वनश्रियं चाये सवर्षाभिरणभूषिता-
पश्यती शनैर्केतुस्तद्भुज्जितो चिवमानुषो तेस्ते निराकृता दृष्ट्वा निर्विण्णानि पसादहं ततस्तत्पुण्यागोरी प्रादुरासीन्महासती तां दृष्ट्वा दंडवद्भु-
भोजत्वा सुदानुपधिया जयदेवि नमस्तुभ्यजय भक्तवरप्रिये जयशंकरसर्वोर्मंगले सर्वमंगले तनोलब्ध्वा वरं प्रस्थागोरीमभ्यर्चयंत द्रुतं चक्रे-
देवी पदंत्ये देवो भ्रातृसंपदः इति तस्थाः प्रसादेन सर्वभोगानवाप्य च अंतेशिवपुरप्राप्तः कालाभिः सहितो नृपः यच्छोभनं व्रतमिदं कथि-
तं शिवायाः कुर्यान्मम प्रियतरो भाविता च गोर्थाः प्राथश्रियं प्रसतनं भुवि शत्रुसंधानिर्जित्य निर्मलपदं सहसा प्रयाति इति श्रीस्कंदपुराणे-
नोऽशस्वदे स्वर्णगोरीव्रतकथा अथोद्यापनं युधिष्ठिर उवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि तृतीयायाः सरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छा-
मि भिन्नतसंप्रति हितवे कृष्ण उवाच उद्यापनविधिं वक्ष्ये सावधानेन वैशृणु त्रिशदंडप्रमाणेन प्रमितं दक्षिणोत्तरे प्रत्यक् प्रागपि राजेन्द्र नव-

मोक्षमिष्यते गोचर्ममात्रं संल्लिगोमयेन विचक्षणः मंडपं कारयेत्तत्र नानावर्णैस्स शोभनम् ग्रहमंडलपार्श्वेषु पद्मसङ्घट्टं कल्लिखेत् मंत्राभ्येष्ट्या
 पर्यैकुंभमव्रणं मृन्मयं शक्यम् ताम्रपात्रं प्रकुर्वीत पल्लैः षोडशभिस्तथा तदर्थाधेन वाक्यार्थाद्विंशतिविजयेत् कर्षमाणं संवर्णेन प्रति-
 मोकारयेद्बुधः तदर्धमध्यमं योक्तं तदर्धं तु कनिष्ठकम् कृत्वा रूपप्रयत्नेन पारित्याश्वहरस्य च अथ ताम्रमये पात्रे प्रतिमां तत्र विन्यसेत्
 श्वेतवस्त्रयुगच्छन्नेयेत यज्ञोपवीतनम् आजनेन च तिलैः पूर्णं कलशोपरिविन्त्यसेत् पारित्यास्तु युगदद्यात्स्थापयित्वा विधानतः वेदो-
 क्तेन प्रतिप्राच कर्तव्या तु यथाविधि पंचामृतेन स्नपनं कृत्वा देवस्य चोत्तमम् स्नानं च कारयेत्पश्चात्ततः पूजां समाचरेत् चंदनेन संगां धे-
 नस्तु पुष्पेष्वथ पूजयेत् धूपं च कल्पयेद्भ्यं चंदनागरुमं युतम् नानाप्रकारैर्नैवेद्यं तथा दीपं च कारयेत् अर्चयेत्पूजयेद्भ्यं चंदन्यागंधपुष्पैः
 फलाक्षतैः आवाहनादिकर्तव्यं पुराणागसमुद्भूतैः कार्यविधानतः पूजाभक्तिश्चिदाविधानतः देवदेवसमागच्छ प्रार्थयेद्देहं जगत्पते इमाम्
 याकृता पूजां गृहाण स्वरसत्तम एव पूजां प्रकर्तव्या रोत्रो जागरणततः गीतं नृत्यादि संयुक्तं कथाश्रवणं पूर्वकम् अर्चयेत्स्वदेवं पश्चाद्धौ
 मंसमाचरेत् स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वाग्निस्थापनं ततः प्रारभेच्च ततो होमं नवग्रहपूरः सरम् तिग्माभ्ययवसं मिथ्यानाज्यं न च परितुतान्
 संकर्षणेन मंत्रेण गौरीमंत्रेण वा शिवम् एवं समाप्य होमं तु तत्राचार्यं प्रपूजयेत् अध्यपुष्पं प्रदानेन श्रवस्त्रान्देकारं भूषणीः शक्त्या सदसि-
 णां दद्यात्प्रचारेणोर्ध्वं धेनुं सदक्षिणां दत्त्वा कृत्वा च पर्यास्त्रिणीम् स्वर्णशृंगीरोप्य रघुं कांस्यदोहनं संयुताम् रत्नपुच्छाव-
 स्त्रयुतां ताम्रपृष्ठां मल्लकृताम् सवत्सामव्रणां भद्राधेनुं दद्यात्प्रयत्नतः स्वरुर्णेन सरोपेनामाचार्याय च साधने षोडशभिः प्रकरैश्च प-
 कान्तेः प्राणयेत्सदा षोडशप्रभितैर्दद्याद्ब्राह्मणेषु प्रयत्नतः वंशपात्रं स्थितैः पश्चात्सकान्नवार्यनैः शकैः अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणां
 च प्रयत्नतः वंशुभिः सह मुजीतनियतश्च परेहनि एवं कृत्वा भवेत्तार्थपरिपूर्णां व्रतीयतः इति श्रीस्कंदपुराणे स्वर्णगौरीव्रतोद्यापनम्
 अथ स्फुटतृतीयां श्रावणं स्फुटतृतीयायां स्फुटतृतीयायां सामध्यान्हव्यापिनीयात्था शौनके उवाच सर्वं कर्म प्रदानानि व्रतानि क-
 थितानि वै व्रतं कथय यत्नेन येन श्रेयो हमाप्नुयाम् स्मृतं उवाच साधुसाधु महाभाग लोकांनाहितकाम्यया कथयामि व्रतं दिव्यं यो-

विनोक्तद्वयम् कृष्णस्यावरजासाध्वीसुभद्रानामविश्रुता स्तुत्यावण्यसंपन्नासुभगाचारुहासिनी गण्डावधन्वनश्वासोद्योषितान्व
 वराप्रिया त्रैलोक्याधिपतिः कृष्णस्तस्याहंभगिनीप्रिया इतिगर्वसमाविष्टानकिंचिदक्रोच्छुभ्रम् कालोपियस्यआज्ञोवैशिरसाधारय
 त्सदा समेभानासखारुघोदनुजानांनिकृतेनः इतिसेचित्यमनसिनकिंचित्साकरोत्तदा सर्वज्ञानतदातेनदेवेनशाडिणा इतिसंचित्य
 मनसिआनृतान्यभगोरवात् भवाव्यितारणकिंचिदूतत्वान्नकारिष्यति ध्यात्वामुहूर्तमनसिआकृष्णोभक्तवत्सलः सुभद्रानिकटेगहाव
 चनंचैदमब्रवीत् परलोकजिगीषार्थेनकिंचिदपितेकतेम् व्रतंकुरुष्वमनसासर्वान्कामानवाप्स्यसि सुहृन्तारकलोकेलोकानांहितकारकम्
 गृह्णतासर्वपापेभ्योसुच्यतेनान्नसंशयः मुक्तिमुक्तिप्रदंचापिसर्वसोभाग्यदायकम् व्रतंकुरुष्वचोदेवसुकृतस्यफलाभये कालोहंसव
 लोकेषु बृहत्स्वरूपेणसंस्थितः धर्मस्तस्यचमूलाहिम्नतवस्तथैवच मासाद्वादशसख्याकाश्चोपशाखात्वनुक्रमात् प्रस्थाधिकचत्रिश
 नंफलानिसमजायत पणानिघटिकाः श्रीकाकालोहृत्सूरूपकः तस्मात्फलानांप्राप्त्यर्थंव्रतंकुरुष्वशोभने नभ्रसिमासेसंप्राप्तिभ्युत्पदस
 चभाभिनि तृतीयाहस्तसंयुक्ताव्रतकार्यमिदंशुभ्रं प्रातश्चैवसमुत्थायदत्तधावनपूर्वकम् स्नानंकुर्याद्यथान्यायहरिद्राभिः समन्वितं म
 ध्यान्हचैवसंप्राप्ते कृत्वागोमयमंडलं चतुर्दशसहितंमंडपतत्रकारयेत् वेदिविरच्यध्वलाहस्तमात्राविशेषतः तन्मध्येष्टदलपद्म-
 मक्षतैःपरिकल्पयेत् पीठेमांचोपरिस्थाप्यक्षीराब्धितनयासह उपचारैः षोडशभिः पूजयेद्भक्तिसंयुतः प्रस्थाधिकचत्रिशतंरुक्मस्य
 फलशक्तिर्गोधूमस्यचूर्णफलशक्तिर्गोभिः समन्वितं ओदुवरस्यबृहत्स्यफलशक्तिश्चकारयेत् वेणुपात्रेचसंस्थाप्यवाणकचद्विजातये साहिर-
 ण्यसंताबुलदुद्याच्चैवयथाविधि वायनमंत्रः पुत्रपौत्रसमृद्धयर्थेसोभागवाप्तयेतथा वाणक्येप्रदास्याभिव्रतसंपूर्णहितवे पितृस्यचफ-
 लानांवेपायसपरिकल्पयेन् भ्रातृस्वत्पिणमाचमोनयित्वायथाविधि इतिहृत्वाचविधिवत्समायचततःपरम् तृतीयवत्सरेप्राप्तेउद्या-
 पनविधिंचरेत् आचार्यविरयेद्भक्त्यावेदवेदांगपारगम् सुशीलसर्वधर्मज्ञशानंदातकुटुंबिनम् स्वस्तिवाच्यद्विजैः साकंनदीश्राद्धंविधा-
 यच हेमांचप्रतिमांकुर्यान्निष्कनिष्कार्धसंख्याया क्षीराब्धितनयासाकंमांप्रतिष्ठाप्यभक्तितः नवीनकलशताम्रपिधानेनसमन्वितम्

पक्षेऽथैवाहिरण्येऽथैव रूपं न वेष्टितम् तन्मध्येमां प्रतिष्ठाप्य उपचारैः प्रपूजयेत् ततः पुष्पांजलिं दद्यात्समाप्य च ततः पुनः वाणकं हि
 प्रदद्याच्च व्रतं संपूर्तिहेतवे लक्ष्मीनारायणो देवो ह्यस्मान् सारसागरात् रक्षेद्देसकलात्पापादिह सर्वदा तु मे अच्युतः प्रतिगृह्णाति अ
 च्युतो वै ददाति च अच्युतस्तारको भ्राभ्यामच्युताय नमो नमः रात्रौ जागरणं कुर्याद्भित्तिवादित्रमंगलेः पुराणश्रवणेनैव रात्रि शेषं ततो जयेत्
 प्रभाते विमले स्नात्वा नित्यकर्म समाप्य च विष्णोर्नुक्तं सक्तुमिव होममंत्रं ह्यस्मृतम् अष्टाधिकद्विशतं च नित्ये हेमंतु कारयेत् करुशं प्रति
 मायुक्तमाचार्याय निवेदयेत् गादद्यात्कपिलं चैव सालं कारासदक्षिणाम् आचार्यं पूजयेद्भक्त्या वस्त्रैराभरणैरपि ब्राह्मणान्मोजयेत्पश्चा
 च्चतुर्विंशतिसंख्यकान् आशिवो वै गृहीत्वा स्वयं भुजीत भक्तिनः इति तस्य वचः श्रुत्वा तत्सर्वं हि चकार सा भुक्त्वा भोगान्यथा कामम
 ते स्वर्गं जगाम सा इति श्रीभगवित्पुनरपुराणे स्कृतव्रतोद्यापनम् अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयायां शिष्टपरिग्रहीतं हरितालिकाव्रतम्
 तच्च पशुष्विदायां कार्यं मुहूर्तमात्रसत्वेऽपि दिने गौराव्रतं परे इति माधवोक्तेः हरितालिकाव्रतसत्वेऽपु रस्कारेणापि परविद्वाद्यहणवचनादि
 वोदासीये उदाहृतत्वाच्च तत्र व्रतविधिः भाद्रपदशुक्लतृतीयायां प्रातः स्नित्वा मलकल्केन स्नात्वा पट्टवस्त्रं परिधाय मासपक्षा
 शुद्धिरव्ययमसमस्तपापक्षयपूर्वकं सप्तजन्मराज्यं अखण्डितं सौभाग्यादिविचक्ष्ण्ये उमामहेश्वरप्रीत्यर्थं हरितालिकाव्रतमहक
 रित्ये तत्रादौ गणपतिपूजनं करित्ये गौरायुक्तं महेश्वरपूजयेत् अथ पूजा पीतकोशेयवसनं देसाभाकमन्दासनां प्रक्ता
 नां वरदानित्यं पार्वतीचिंतयाम्यहम् मंदारमालाकुलतालकायै कपालमालां कितशेखराय दिव्यज्वराये च दिगंबराय नमः शिवाये च न
 मः शिवाय उमामहेश्वराभ्यां नमः ध्यायामि देवदेवसमागच्छ प्रार्थये हं जगन्मये इमामया ह्ना पूजां गृहाण स्वरसत्तम उमामहेश्वराभ्या
 नमः आवाहनं भवानित्थं महादेविसर्वसौभाग्यदायिकं अनेकरत्नसंयुक्तमासनं प्रतिगृह्णताम् आसनं सुचारुशीतलदिव्यं नानाग
 धसमन्वितम् पादौ गृहाण देवेशिमहादेवि नमोस्तुते पाद्यं श्रीपार्वतिमहाभागेशं करप्रियवादिनि अर्घ्यं गृहाण कल्याणि भवत्रिस्त
 हपतिव्रते अर्घ्यं गंगाजलसमानं पीतं सुवर्णकलशोस्थितम् आचम्यतां महाभागैरुद्रेण सहितेन ये आचमनं गंगा सरस्वती रंया

पयोष्णीनर्मदाजलेः स्नापितासिमयादेविनथाशांतिं कुरुष्व मे स्नानं पयोदधिद्युतं चैव शर्कणमधु संयुतम् पंचामृतेन स्नपनं यो न्ययं प्रतिगृह्य-
 ताम् पंचामृतस्नानं किरणाधूतपापाचपुण्यतोयासरस्ती मणिकर्णजलशङ्कस्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् स्नानं सर्वभूषाधि० वस्त्रं उप-
 वीतं कंचुकीमुपवस्त्रं च नानारत्नैः समन्वितम् गृहाणत्वमयादत्तं पार्वती च नमोस्तुते कंचुकीं कुंकुमागरुकपूरं चंदनं कस्तुरीयुतम् वि-
 लेपनं महादेवि गंधं द्राक्षाभिमन्त्रितः गंधं रंजिताः कुंकुमोद्येन अक्षताश्चातिशोभनाः भक्त्या समर्पितास्तुभ्य प्रसन्नाभवयामि
 अक्षतान् हरिद्राकुंकुमं चैव सिंदूरं कज्जलान्वितम् सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्याणि सेवंति कावकुलचंपक-
 पाटन्नाञ्जैः पुन्नागजाति करवीररसालपुष्पैः बिल्वप्रवालतुलसीदलमालतीभिस्तत्पूजयामि जगदीश्वरि मे प्रसीद पुष्पं अथो
 गपूजा उमायै नमः पादौ पूजयामि गौरीयै नमः पार्वत्यै नमः जगद्धात्र्यै उरूः जगत्प्रतिष्ठायै कटीः शांतिरूपिण्यै नाभिं
 देव्यै उदरं लोकोद्वेदितायै स्तनौ काल्यै कंठं शिवायै मुखं भवान्यै नेत्रे रुद्राण्यै कर्णौ शवण्यै ललाटे मंगलदात्र्यै शिरः पूः देवदुमर-
 सोद्भूतः हस्तागरुकसमन्वितः आनीतोयमयाधूपो भवानि प्रतिगृह्यताम् धूपं त्वं ज्योतिः सर्वदेवानां तेजसां तेजोऽन्तम आत्मज्योतिः परं
 धाम दीपोऽयं प्रतिगृह्यता दीपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितम् भक्ष्यं भोज्यं समायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यता नैवेद्यं आचमनीं म-
 लयाचलसंभूतं कपूरेण समन्वितं करोहर्तनं चकारुगृह्यता जगतः पते करोहर्तनं इदं फलं मया देवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे स फलावाप्तिर्मे
 वैज्जन्मनिजन्मनि फलं पूगीफलं महादिव्यं नागवत्यादलेयुतं कपूरेलासमायुक्तं नाबूलं प्रतिगृह्यतां नाबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं देहमबीजं
 विभावसोः अनंतपुण्यफलदमनः शांतिं प्रयच्छ मे दक्षिणां वज्रमाणि क्यवे इयमुक्ताधिद्रुमं दितं पुष्पागसमायुक्तं भूषणं प्रतिगृह्यताम्
 भूषणं च द्रादित्यौ च धरणीविद्युदग्निस्तथैव च त्वमेव सर्वज्योतीषि आतिथ्यं प्रतिगृह्यतां नाराजनं अथनामपूजा उमायै नमः गौरीयै पार्वत्यै ज-
 गद्धात्र्यै जगत्प्रतिष्ठायै शांतिरूपिण्यै हरायै महेश्वराय शंभवे शूलपाण्यै पिनाकधृषेण शिवाय पशुपतये महादेवाय पुष्पाजल्लिप्तं यानि
 कानि च प्रापानि ब्रह्महत्यासमानि चेति प्रदक्षिणां अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम तस्मात्कुरुण्यभावेन क्षमस्व परमेश्वरि नमस्कर-

पुत्रान्देहिधनं देहि सोभाग्यं देहि सुव्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते इति प्रार्थना ननौ वेणवपात्राणि सोभाग्यं द्रव्यसहितानि
 वायनानि दद्यात् अन्नस्रवणपात्रस्थसवस्त्रफलदक्षिणम् वायनगोशिविधायददाभिप्रीतयेतव सोभाग्यारोग्यकामाय सर्वसंपत्समृ-
 द्धये गोरिगोरिधातुस्यार्थं वायनं ते ददाम्यहमिति मंचाभ्यां वायनं तस्मिन्वहनि कर्तव्यं पूजनं रजनं मुरवे अर्द्धरात्रे उमाकोते अर्चनं जागर-
 चरेत् इति पूजा अथ कथा स्तुतवाच मंदारमालाकुलितालकायेकमालमालादालाकिशोरवराय दिव्यंबारये च दिगंबराय नमः शि-
 वाये च नमः शिवाय १ केल्यान्मशिररैरस्मै गौरीपृच्छति शंकरम् गुह्याहुद्वारं गुह्यं कथयस्व महेश्वर सर्वेषां सर्वधर्माणामल्पायांसमहत्क-
 लं प्रसन्नोऽसि यदनाथ तथ्यब्रूहि मभाभतः केन त्वहिमया प्राप्तस्तपोदानव्रतादिना अनादिमभ्युत्थि धनो भर्तृ चैव जगत्प्रभुः ईश्वर उवाच
 शृणु देवि प्रवक्ष्यामि तवाग्नेव्रतं मुनिभम् यदोत्थममसर्वस्व कथयामि तव प्रिये यथाचोद्गुणे चंद्रोद्गहाणाभानुरेव च वणिनां च यथावि-
 श्रोदेवानां विष्णुरेव च नदीनां च यथा गंगा पुराणां च भारतम् वेदानां च यथा सामं दं द्रियाणां मनो यथा पुराणं वेदं सर्वस्व मागमेन यथोदितम्
 एकाग्रैर्गामृणुष्वेतद्यादृष्टपुरातनम् येन व्रतं भभावेन प्राप्तमर्थसिद्धिं तत्सर्वं कथयिष्ये हं त्वममप्रेयसीयतः माद्रे मासि सिनेपसे तनी
 याहस्तसंयुता तदनुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते शृणु देवि त्वया पूर्वयद्भूतं चरितं महत् तत्सर्वं कथयिष्यामि यथावृत्तं हिमालये पार्वत्यु-
 वाच कथं कृतं मयानाथ व्रतानां मुनिभवंतम् तत्सर्वं श्रातुमिच्छामि त्वत्सकाशां च महेश्वर शिव उवाच अस्ति तत्र महादिव्यो हिमवान्नग उ-
 त्तमः नानाभूमिसमाकीर्णो नानाद्रुमरमाकुलः नानापद्मिसमायुक्तो नानामृगविचित्रकः यच्च देवाः स्रगंधर्वाः सिद्धचारुणगुह्यकाः विचरंति
 सदा तद्दृष्ट्वा गंधर्वा गीततत्पराः स्फटिकैः कांचनैः शृंगैर्मणिष्वैर्दूर्यभूषितैः पुजैर्लितं निवाकाशं सन्देहो मंदिरं यथा हिमेन पूरिते नित्यं गंगा-
 ध्वनिनिनादितः पार्वतित्वं यथा बाल्ये परमाचरती नपः अब्दद्वादशकं देवि धूम्रपानमधोमुखी संवत्सरचतुःषष्टिपक्षपणशिनं कृतम् मा
 धमासे जले भग्नावेशाखे चाग्निसेवनम् श्रावणे च बह्विर्वासा अन्नपानविवर्जिता दृष्ट्वा तानेन तत्कष्टं चिंतयादुर्लभितो भवत् कस्मै देयाम्
 याकन्या एव चिंतानुरोभवत् तदेवावसरे प्राप्नो ब्रह्मपुत्रस्तु धर्मवित् नारदो मुनिशार्दूलः शैलपुत्री दिदृक्षया दत्त्वा ध्ये विषरपाद्य नारदं प्रोक्तवा

नगिरिः हिमवानुवाच किमर्थमागतः स्वामिन् वदस्व सुनिश्चितम् महद्भाग्येन संप्राप्तं त्वदागमनमुत्तमम् नारद उवाच शृणु शैलेन्द्र महत्कर्म
 विष्णुनांप्रपि नोऽप्यहम् योग्ययोग्यायदातव्यं कन्यारत्नमिदं त्वया वारुदेव समो नास्ति ब्रह्मविष्णुशिवादिषु तस्मै देया त्वया कन्या अत्राशेषं
 मनमम हिमसन्तु० वारुदेवः स्वयं देवः कन्या प्रार्थयते यदि तदाभया प्रदातव्या त्वदागमनगौरवात् इत्येव गदितं श्रुत्वा न भ्रमस्यानर्था ये मुनिः य
 यो पीतांबरधरं शर्वचक्रगदाधरम् कृष्णजालिपुटो मूला मुनीन्द्रस्तमभाषत नारद उवाच शृणु देव भवत्कार्यं विवाहो निश्चितस्तव हिमवान्
 तदागौरौ मुवाच वचनं मुदा दत्तासि त्वं मया पुत्री देवाय गरुडः अजे श्रुत्वा वाक्यं पितुं देवी गता च सखि संदिग्धम् भूमौ पतित्वा सा देवी विल्लाषा
 निदुःखिता विलपन्ती तदा दृष्ट्वा सखी वचनमब्रवीत् सरयुवाच किमर्थं दुःखिता देविका शयस्व भगवतः यद्भवत्यामिलपितं करिष्ये हं न
 मशायः पार्वत्युवाच सखि शृणु मम प्रीत्या मम नो मिलिषितं मया महादेवं च भर्तृ करिष्ये हं न संशयः एतन्मोचि तन्कार्यं तातेन कृतमन्यथा
 तस्माद्देहपरित्यागं करिष्ये हं सखि प्रिये पार्वत्या वचनं श्रुत्वा सखी वचनमब्रवीत् पितायन्नजानाति गमिष्यामि मोहित हू नम
 इत्येव समतं कृत्वा निजसिखं महहनम् पिता निरोक्षया मास हिमवास्तु गृहे गृहे केन नीतासि मे पुत्री देवदानव किन्नरैः नारदा मे कृतसत्य
 किं दास्ये गरुड अजे इत्येवं चितया विष्टो मूर्च्छितो निपपातह हा हा कृत्वा प्रधावति लोकास्ते गिरिपुंगवम् ऊचुर्गिरिवरं सर्वे मूर्च्छितं गिरिवद
 गिरि रुवा० दुःखस्य हेतुं शृणु तं कन्यारत्नं दत्तं मम दृष्ट्वा कालसर्पेण सिंहव्याघ्रेण बाहता न जाने कृता पुत्री केन दुष्टेन वा हता चक्रेपेशो
 कसंभो वा तेन वमहातरुः गिरिर्वनादूतया तस्त्तदालोकनकारणात् सिंहव्याघ्रेभ्यश्च भद्रैश्च रोहिभिश्च महावनम् त्वचापि विपिने धीरे व्रज
 तासखिभिः सह तत्र दृष्ट्वानदीं गम्यान्तीरे च महागुहां तां प्रविश्य सरवी सा दूढं मन्त्रं भोगविवर्जिता संस्थाय बालुका लिंगं पार्वत्या साहितं मम
 प्रादुर्गुह्यं नीयायां अर्चयन्ती तु हस्तमे तत्र बाद्येन गीतेन रात्रौ जागरणं कृतम् व्रतराज प्रभावेन आसनं च लितं मम संप्राप्तो हतदातत्र यत्र
 त्वं सखिभिः सह प्रसन्नोऽस्मि मया प्रोक्तं वरं ब्रूहि वरानने पार्वत्युवाच यदि देव प्रसन्नोऽसि भव मे हे श्वर तथेष्टु त्वा तु संप्राप्तः कैलासं पु
 नरेव च ततः प्रभाते संप्राप्तेन द्या कृत्वा विसर्जनम् पारणतु कृतं तत्र सरव्या सा दूढं त्वया शक्र मे हिमवानपितं देशमाजगाम यनवनं चतुरा

शानिरीक्षस्तु विह्वलः पतितोऽपुवि दृष्ट्वा तत्र नदीतीरे प्रसक्तं कन्यकाद्वयम् उत्थाय योत्संगभारोप्यरोदनं कृतवान् गिरिः सिंहव्याघ्राहिं प्रच्छेदकेने
 दुष्टकृतः स्थिता पार्वत्युवाच शृणु तात मया ज्ञातं त्वं दास्यसीश्वराय भो न दन्यथा कृतं तातेनाहं वनमागता ददासि तातं यदिसाम् श्वराय त-
 दागृहम् आगमिष्यामि न वंचेदिह स्यास्यामि निश्चिन्तम् तथेत्युक्त्वा हिमवतानीतासि त्वंगृहं प्रति पश्चाद् दत्ता त्वमस्माकं कृत्वो वै वाहिनी-
 क्रियाम् तेन व्रतप्रभावेन सोभाग्यसाधितं तस्या अद्यापि व्रतराजस्तु न कस्यापि निवेदितः नामास्य व्रतराजस्य शृणु देवियथाभवत् आ-
 लिभिर्हीरतायस्मात्तस्मात्सा हरितालिका देव्युवाच नाम देवकथितं देवविधिवदममप्रभो किंपुण्यं किं फलचास्य केन चक्रियते व्रतम् इश्वर उ०
 शृणु देवि विधिवं स्वयं नारीणां व्रतमीदृशं कथिष्यति प्रयत्नेन यदि सोभाग्यमिच्छति तोरणादिप्रकर्तव्यं कदलीस्तम्भमंडितम् आच्छाद्य पट्टव-
 स्त्रैस्तु नानावर्णविचित्रैः चंदनेन स्रग्धेन लेपयेद्गृहमण्डपम् शंखभेरीमृदंगैस्तु कारयेद्बहुनिस्सूत्रैः नानामंगलगीतं च कर्तव्यं मम सद्य-
 नि स्थापयेद्दालुकां लिङ्गं पार्वत्याः सहितं मम पूजयेद्बहुपुष्पैश्च गंधधूपैश्च भिर्नवैः नानाप्रकारैर्नवैद्यैः पूजयेज्जागरचरेत् नारीकैरैः पू-
 णफलैर्जंबवैर्बहुभिस्तथा बीजपूरैः सनारिङ्गैः फलेभ्यो न्यैश्च भूरिशः ऋतुकालोद्देवैर्भूरिप्रकारैः कंदमूलकैः गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्मंत्रेणा-
 नेन पूजयेत् ओं नमः शिवाय शान्ताय पंचवत्क्रायशरल्लिने नंदिभंगिमहाकालगणयुक्ताय शोभवे शिवाय हरकान्तये प्रच्छत्यै साष्टिहेतवे
 शिवायै सर्वभोगान्यै शिवरूपेण न्यै शिवैकल्याणदेनित्यं शिवरूपेण भोऽस्तुते शिवरूपेण मस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः नमस्तेऽब्रह्मचारिण्ये
 जगद्धात्र्ये नमो नमः संसारभ्रमसनापात्राहिमांसिहवाहिनि येन कामेन देवित्वं भूजितासि महेश्वरि राज्यसोभाग्यसंपत्तिर्देहि मां भवपावनि
 भेत्रेणानेन देवित्वां पूजयित्वा मया सह कथां श्रुत्वा विधानेन दद्यादन्नं च भूरिशः ब्राह्मणेभ्यो यथायात्मा देवाय स्त्राहिरण्यगाः अन्येषां शू-
 यसीदेषां स्त्रीणां वा भूषणादिकं भर्त्रांसिहकथां श्रुत्वा भक्तिर्युक्तेन चेतसा कृत्वा व्रतेष्वरं देवि सर्वपापैः प्रमुच्यते सप्तजन्मभवेदाज्यसोभाग्ये
 चैव वधेने तृतीयायां नुयानारी आहारं कुरुते यदि सप्तजन्मभवेदंशो वैधव्यं जन्म जन्मनि दाम्नि चोपव्रजं शोकं कर्कशादुःखं भागिनी पच्य-
 ते नरकं घोरेनोपवासं करुणिया राजतेकांचनेनाम्ने वैषणवे चाथ मृन्मये भाजनेनोक्त्यसे दन्नं स वस्त्रं फण्डं दक्षिणा दानं च हि जवर्गयदशां दने च पा

रणम् एवंविधियाकुरुतेचनारीत्यासमानारमतेचभर्त्रा भोगानेकान्मुविभुज्यमानासायुज्यमतेलभनेहरेण अश्वमेधसहस्राणिवा-
जपेयशतानिच कथाश्रवणभात्रेणतत्फलप्राप्यतेनरेः एतत्तेकथितेदेवितवायुव्रतमुत्तमम् कोटियज्जकृतंउपयमस्यानुष्ठानमात्रतः इ-
तिश्रीभविष्योत्तरपुराणेहरगोरीसंवादेहरितालिकाव्रतकथासंपूर्णा अथोद्यापन पार्वत्युवाच उद्यापनविधिब्रूहि तृतीयायाः स्मरे-
श्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णहेतवे महादेव उवाच उद्यापनविधिवंदयेव्रतराजस्यशोभने यस्यानुष्ठानमात्रेणसंपूर्णहिव्र-
तंभवेत् चतुस्तंभंचतुर्द्वारंकदलीस्तंभमंडितम् घटिकाचामरयुतंकमलैरुपशोभितम् चंदनागरुकपूरैरेलेपितंमंडपंशुभम् मध्येविना-
नंबध्नीयात्यचवर्णैरिलंकृतं तन्मध्ये कारयेत्पद्मपंचवर्णैः स्तशोभनैः तस्योपरिन्यसेद्ब्रूहीनद्रोणेनपरिसंमितान् सौवर्णराजतनाम्नक-
लशोविन्यसेद्बुधः पंचरत्नानिनिक्षिप्यसर्वेषाधिसमन्वितम् तस्योपरिन्यसेत्पात्रंसौवर्णराजतचवा दृषास्तदमहादेवरजतेनविनिर्मितं
सर्वावयवसंयुक्तागोरीहेम्नाविनिर्मितां पूजयेन्नत्रगंधादर्थैः पुष्पैर्नानाविधैः शक्नोति राज्ञो जागरणकुयत्किंथावाचनपूर्वकम् ततः प्रभातस-
मयेकृत्वास्नानादिकर्मच पूर्ववच्चान्वयेद्दोषपश्चाद्दोमसमाचरेत् स्वगृह्योक्तविधानेनकृत्वाग्निस्थापनततः प्रारभेच्चततोहोमंनवग्रहपु-
रःसरं निलाश्रयवसंभित्थानाज्येनचपरिपुतान सुहुयादुद्रमंवेणगोरीमंत्रेणवेदवित् अष्टोत्तरशतंत्वापिअष्टाविंशतिमेववा एवंसमाप्यहोम-
वृत्तचार्येप्रपूजयेत् स्रवणरत्नवासोकिर्गोदद्याच्चयथाविधि शय्यासोपस्करादद्यादाचार्यायप्रयत्नतः षोडशह्रिजयुमानिपक्षान्नेश्वरसंभो-
जयेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणिवशापात्राणिषोडश दातव्यानिप्रयत्नेनब्राह्मणेभ्योयथाविधि अन्येभ्योह्रिजवर्षेभ्योदक्षिणाचप्रयत्नतः प्रय-
सौपरयाभक्त्याप्रदद्याच्छिवतुष्टये उद्दिश्यपार्वतींशाचसर्वकुर्यादतद्रितः बधुभिः सहसंजितानिनियतश्रपरेहनि एवंयाकुरुतेनारीव्रतराजमे-
नोहरं सौभाग्यमश्विलंतस्थाः समजन्मस्वसशयः इतिश्रीहरितालिकाव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथाश्विनकृष्णतृतीयायां बृहद्वेरीव्रतं
डोकातिनिदेशाभाषाया शारवामूलफलेः सहस्रं विणिगिं गृहे आनीयसिकतावेद्यां निक्षिप्यउदेकेनासिच्यचंद्रोदयदृक्षास्सन्नातापचसरिचकिः
सहअलंकृत्यप्रपूजयेत् तद्यथा ममइहजन्मनिजन्मानरेचाक्षय्यसौभाग्यप्राप्तिकामा पुत्रपौत्रादिधनधान्येष्ववयवप्राप्त्यर्थंश्रीगोरीश्रीश्रीत्यर्थं

बृहद्गौरीव्रतमहंकरिष्ये कलशेवरुणसंपूज्यबृहद्गौरीप्रपूजयेत् चतुर्भुजांरुवर्णाभांनानालंकारभूषिताम् हिमैंदुतुहिनाभांतांमुक्तामणिविष्णु
षिकाम् पाशांकुशधरोद्वीध्यायेत्सवायसिद्धिदाम् कमंडलुधरांस्सुस्मापानपानत्रचबिभ्रनीम् ध्यायाभि एहिमातर्विमुक्तं त्रिगुणपरमेश्व
रि आवाहयामिभक्त्यात्वाप्रसन्नाभावसर्वदा आवाहनं हेमरत्नकृतदेवि आसनेते विनिर्मितम् पाशांकुशधरोद्वीध्यायेत्सवायसिद्धिदाम् हिमैंदुतुहिनाभांतांमुक्तामणिविष्णु
आसने अस्मत्पाशांकुशधरोद्वीध्यायेत्सवायसिद्धिदाम् कमंडलुधरांस्सुस्मापानपानत्रचबिभ्रनीम् ध्यायाभि एहिमातर्विमुक्तं त्रिगुणपरमेश्व
णत्वंबृहद्गौरीरिगंधास्तनसमन्वितम् अर्घ्यं भक्तानामिष्टदेमानः सर्वलंकारसंयुते आचम्यतज्जगन्मातृहृद्गौरीनमोस्तुते आचमनं न
तः पंचामृतं स्नापयामिजगन्मातृस्वास्त्यतीर्थजलेनैव प्रार्थयित्वा मया देवि सद्यं स्नापयामि विनाशानि स्नानं वस्त्रधौनं मया देवि द्रुकूलतविनि-
र्मितम् भक्त्या ससर्पितं मानर्गन्धानां जगदं विके वक्त्रं हरिद्रांकुं कुमं चैव सिंदूरं कज्जलां न्यतम् सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि
सौभाग्यद्रव्यं पंचसूत्रनिर्मितं दोरकं अपीयेत् मलयाचलसंभूतं वनमारुमनोहरम् गंधं गृहाण देवि त्वं बृहद्गौरीनमोस्तुते गंधं कर-
वोरैर्जानिकुसुमैश्चंपकैर्बकुलैः शृंगैः शतपत्रैश्च कल्होरैरचयेत्परमेश्वरीम् पुष्पं धूपं यंगृत्य तां देवि कालागरुसमन्वितः आघ्रेयः स्तु-
वदेवानां देवदुमरसोद्भवः धूपं दीपं गृहाणे देवेशि त्रैलोक्यमिति निरापहम् वन्निनायोजितं मानत्वं बृहद्गौरीनमोस्तुते दीपं नैवेद्यं गृत्य तां देवि
भक्तिमेतद्यच्छलांकुरु ईप्सितं मे वरं देहि परत्र च परांगतिम् नैवेद्यं पानीयं इदं फलमिति नारीकेरुफलं पुष्पां फलमिति तंबूलं हिरण्यगर्भेति द-
क्षिणां नीराजनं पुष्पां जलिं अथ कंठे दोरकं बध्नायात् धारयिष्यामि भद्रं त्वात्वं द्रुकात् त्वत्परायणा आयुर्देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि मे शिवे
दोरकबंधनं क्षेमसंपत्करे देवि सर्वसौभाग्यदायिनि सर्वकामप्रदे देवि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इति विशोषार्घ्यं क्षीरोदाणवसं
भूतलक्ष्मीबंधो निशाकर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्यासाहितः शशिनः प्रार्थना रगनागणसदीपक्षीराब्धिमथ नोद्भव भाभासिता दि-
गंतारमानुजनमोस्तुते आनीतास्मि मया देवि प्रजितास्मि याम्युभौ सौभाग्यमभंदेहि त्वं यत्र स्थानत्र गम्यताम् इति विसर्जनम्
अथ कथा विजयो वाच अथान्यच्च बृहद्गौरीव्रतं वक्ष्यामि कल्पके मासि भाद्रपदे कृष्णानुतीयायां च न दूतम् आनयेद्बृहत्गौरी

शंशास्वामूलफलैः सह शिंशिणीचंद्रमंसमूलं आनयेत् निक्षिप्य गृहवेद्यानुनदधः सिकतांशुभ्राम् न्यसेच्चंद्रोदयं दृष्ट्वा स्नात्वा धौतां बराष्टता
 सखीभिः संहिता सम्यक् अलंकृत्य प्रपूजयेत् गौरीमावाद्या विधिवत् भिकतामंडलेभ्युग्मे गंधपुष्पाक्षतेदिव्यैर्धूपदीपैरेनेकशः सर्वोपचारे
 बृहतीपंचपचभिरर्चयेत् एवं पूज्य यथा शक्त्या कृत्वा चैव भद्रदक्षिणाम् बभ्रीयादोरकपश्चात्तत्पंचकनिर्मितम् बभ्राभिमिदोरककठे त्वङ्गुला
 त्वत्परायणा आयुर्देहि यशोदेहि सोभाग्यदेहि मे यशमे अनेन दोरकवध्या चंद्रायाऽयं समर्पयेत् क्षेमसंपत्करे देवि सर्वसोभाग्यदायिनि
 सर्वकामप्रदेवि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते गगनागणसंदीपदीराच्छिमथनोद्भव भाभासितदिगांतां तसोभराजतमोस्तुते कथमिमांश्च मृगु
 यादोयेयैतन्मनाः सदा ततो गोधूमचूर्णे निपंचभिः कुंडवैद्युतम् पक्षान्ममर्द्धविभ्रापदत्वाभुंजीनचस्वयम् एवं वेपंचवप्राणि कृत्वा व्रतमनु
 त्तमं सर्वान्कामानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ऋषिकन्यायाच केनचोदोपूराचीपि व्रतमेतत्स्वयोदितं ईप्सितं कोपिलेभ्यो वा व्रतस्यास्य प्र
 भावतः विजयीवाच मृगुकन्येयथा प्राप्तं पार्वत्या कथितं पुरा स्मृतं उवाच मृगुध्वमृषयः सर्वे नैमिषारण्यवासिनः पुरा कृतयुगस्यादौ सर्वभूत
 हि नैषिणा शंभुना कथितं गोधूमेति द्रुतकथयाम्यहं कदाचिदुपविष्टं पावतीपयं पृच्छत पार्वत्युवाच शंभोत्वा प्रभुमिच्छामि कुरुणा करश
 कं सर्वबाधोपशमनं सर्वकामफलप्रदं व्रतानां सर्वदानानामुत्तमं ब्रूहि तत्त्वतः आयुरारोग्यददव पुत्रपौत्रप्रदायकम् एतद्रुतं ब्रूहि देवेश यद्य
 हंतव वल्लभा ईश्वर उवाच मृगुर्देवि परं गुत्वा व्रतं परमदुर्लभं पुरा भूद्वा परस्याने पंडोः प्रियवरा गना वर्षषोडशसंपूर्णसिषन्नवयवीवना
 अनपत्यानुसाकुनीभर्तारमिदमब्रवीत् कुलुवाच केन कर्म विपाकेन पुत्रहोनास्मिदुःखिता अनपत्यप्रतीकारमिदानीं ब्रूहि तत्त्वतः पंडु
 रुवाच ऋषिशापोस्मि मे भद्रं दयतस्तेन भविष्यति मनुस्मद्भूचनं श्रुत्वा पितृगृहे भ्रम्यागत्स्वयम् पितृगृहे विवर्तमाने कुनीज्यासे ददर्श ह नम
 स्तुत्यं च तं प्राह कुनीमुकुलितनामलिः कुलुवाच व्रतमेकथया शक्यं पुत्रसंतानकारकं सर्वसंपत्करं व्रतं व्रतमेकमहामुने व्यास उवाच मृ
 गुर्ब्रह्महनीगोया व्रतं सन्तानदायकं प्राद्रुक्ष्यात् तृतीयायां निशि चंद्रोदयेभ्युग्मे स्नानं कृत्वा च विधिवत् भौर्नैमिषत्वा व्रतं चरेत् सर्वसंपत्करं चैव
 स्त्रीणां पुत्रान्नसौख्यकृत् मूहिरण्यादिदानानां सर्वेषामधिकं व्रतं पंचवर्षविधानं व्यतन उद्यापनं चरेत् उद्यापनविधानेन संपूर्णं फलमश्नु

ते अनेतुकारयेद्वत्स्यासौवर्णं हृत्फलं षष्ठ्युत्तरचतुर्भिश्च्युभैर्बजिर्युतंतुतत् देव्याः पुरस्तु संस्थाप्य पूर्ववत्प्रतिपूजयेत् आचार्यपूजा
 येद्वत्स्याविप्रान्यचतथैवच स्रवांसिन्यः पंचपूज्यावस्त्रालंकारभूषणीः कंचुकैश्चैव तारकैः कंठसूत्रैर्हरिप्रियाम् वंशपात्राणि पंचैव सूत्रैः
 संवोष्टानि च सिंदूरजीरकैश्चैव सौभाग्यद्रव्यसंयुतम् गोधूमपिष्टजान्तच्छहतीफलपंचकं वायनानि च पंचैव ताभ्यो दद्यात्तु भोजनं
 अर्घ्यं दत्त्वा वायनानि दत्त्वा भुजीत वाग्रता तत्फलधारयेत्कंठे सर्वकामसमृद्धये ततः प्रातः समुत्थाय सालंकारासरविजनेः गीतवाद्ययुतान्
 द्यांगोरीनांतु विसर्जयेत् आगच्छ वरदे देवि पूजितासि मया शशभे मम सौभाग्यदानाय येष्टंगम्यतां त्वया एतद्व्रतप्रभावेन काचिद्वा ह्मणक
 न्यका पतिसंजीवयामास निर्भत्स्यमकिं करान् तस्माच्चरत्वं व्रतमेतदाद्यभायुः प्रदं पुत्रसमृद्धिदं पुत्रैश्च यौत्रैश्च युनाच पत्न्या गौरीप्र
 सादाद्भवजीववत्सा यद्दंष्टृणुयानित्यं भावयेद्दासमाहितः समुत्काविपुलाभोगानने शिवपदं व्रजेत् इति भाविष्योत्तरपुराणे बृहद्गो
 रीव्रतोद्यापनं पूर्णं इदं कर्णादिकं प्रसिद्धं अथ भागशिविमायेवाहुष्यात्तृतीयाया सौभाग्यसूक्तं रीव्रतं तच्च चतुर्थीयुतायार्कार्यं न द्वि
 तीयाविद्धायां द्वितीयावैधरहितादृतीयायासिता भवेत् चतुर्थीयोगिना किंचित् शरूढावापियदा भवेत् नारद उवाच भगवंस्ते प्रजा
 सृष्टानानावर्णस्तिथागुणाः स्वेदजाः शंडजाश्चैव उद्भिजाश्च जरायुजाः देवाः स्रगाः सगंधर्वाः सयद्दोरागराक्षसाः एके स्वरूपाः स्रग्भगा
 बालिनश्चापरे तथा न्येदुः स्वसंयुक्ताः काणामूकाश्च पंगवः दुःशीलादुर्भगादीनाः पापकर्मकराः सदा एवं भेददिसंतापः संशयं
 छेत्तुमर्हसि ब्रह्मोवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि त्वं भक्तोसि प्रियोसि मे कर्मबीजप्ररूढहिंशरीरपांचभोक्तिकं येदत्तदानजायते स्वरूपाः स्फुरि
 नोजनाः तपः प्रभावाज्जायेते बालिनः स्रग्भगास्तथा अदत्तदाना जायते परकर्मकराः सदा परापवादवक्ताः परद्रव्यापहारकाः हनारः प्राणि
 नानेवैव अभिप्राणांच भक्षकाः कर्मशोनरकान् भुक्त्वा जायते कुल्लितानराः दरिद्राः पंगवो भूकाः काणाद्यादुर्भगास्तथा नारदेव स्वकभेत्त्या
 नरानार्यश्च दुःखितः नारद उ० उपायं ब्रूहि भगवन् येन कर्मक्षयो भवेत् तपोदानव्रतं तीर्थशरीरस्य च शोषणं दुःखसंतापतप्तानां जीवि
 तान्तराणां च तन्मोक्षो० शृणु नारदः यद्दत्त्वं वतानामुत्तमं व्रतं सर्वदुःखप्रशमनव्याधिदारिद्र्यनाशनं स्रस्वसौभाग्यजननं पुत्रपौत्रप्रदायकं

वसिष्ठायपुरोक्तं ऋषीणां च समागमे कैलासशिखरे रम्येशंकरेण महात्मना नारद उ० कस्मात्सोवाच भगवान् कृपाकृत्स्नाच्च जायते
ब्रह्मोवाच दृष्ट्वा द्रुतं च सौभाग्यमरुंधत्या जगत्प्रभुः तथारूपं च शीलं च सौभाग्यमनुलतथा कृत्वा शिरः प्रकंप च जहास मृदुशूकरः पृ-
ष्ठवान् शंकरं देवं सिसृक्षुः स्मितकारणं ईश्वर उवाच अहो ब्रतं स्पृष्ट्वा हास्यं मृत्युना मृषिसत्तमाः पुराजन्मनि शूद्रस्य दासकर्मकरासदा
उच्छिष्टभोजनानित्यं उच्छिष्टशयनासदा कुक्ष्यादुर्भगादीनां रुक्षा गद्गद्भाषिणी नाम्ना मेघवतीख्याता दुर्दशिवदनाश्रमा एकदाम
षणार्धसागता ब्राह्मणसन्निधौ श्रुतं ब्रतं च नाराणां वाच्यमानं हि जन्मना सौभाग्यसुंदरीनाम तृतीया सर्वकामदा ज्ञानाचारागमेशास्त्रैस्स
र्वकामफलप्रदा मया प्रकाशितं सर्वभ्राथितेनोभया तथा चीर्णतांसां प्रसंगाच्च मेघवत्या प्रसंगतः कृत्स्नं चैव नैवेद्यं दत्तं दानं च किं च न
हविष्यं च तथोच्छिष्टं पारणं च तथा कृतम् केवलं च ब्रतं चीर्णं ब्रह्मा पूतेन चेतसा अद्वयाधार्यते धेमी च दुर्भिनोर्धिशिभिः ऋषयश्च्यक्ति-
रैधमं अद्वयाभावितात्मना तेन धर्मो विपाकेन निषादाधिपतेः सन्ता स्तरूपा च कृशीला च सर्वलक्षण संयुता संपूर्णा विषयवाजानां तस्या देव्या
प्रसादतः उच्छिष्टभोजनज्ज्ञानानिषादानां च योनिषु अदत्तदानात्संजाता तपसा भोगवर्जिता ब्रतप्रभावात्संजाता स्तरूपा च पतिव्रता म-
हासौभाग्यसंयुक्ता सा साक्षाद्दृष्ट्वा रिचापरा सर्वकामप्रदा देवी नंदिनी वसंतगृहे तद्भुतं चास्ति देवर्षे सर्वकामफलप्रदम् नारद उवाच ब्र-
तस्यास्य विधिं ब्रूहि कौविधिः किंच पूजनं कस्मिन्नासे प्रकर्तव्यं देवताका प्रकीर्तिता किंपुण्यं किंच नैवेद्यं ध्यानं कस्य च पूजनं ब्रह्मोवाच ब्र-
तस्यारम्भाणं चार्चो मागशीर्षेथिमाद्यैकं द्वितीया वैधरहितात्तृतीयायासिना भवेत् चतुर्थी योगिनी किंचिच्छुद्धावापियदा भवेत् उपवासप्र-
कुर्वति दंतधावनपूर्वकं अपामार्गेण कुर्वति दंतशुद्धिं तदा ब्रती उमेदे विनमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धधारिणि प्रसीदन्मीमहे शानिकरिष्ये ब्रत-
मृतमम् सान्निध्यं कुरु देवैः शिवोस्मिन् हरवद्भुमे नियममंत्रः सौभाग्यसुंदरीनाम वशिनी सा प्रकीर्तिता सर्वकामप्रदा देवि स-
र्वसंपदशंकरा तस्यादर्शनमात्रेण सदा संजायते जगत् द्रोणपुष्पैश्च संपूज्या दाडिमं चाघ्यं हेतवे नैवेद्यं मोदकान् दद्यात्कपूरं प्राश-
येत्ततः वस्त्रोपासिते पद्मे तृतीयाया ब्रतं भवेत् चेलिकादंतकाष्ठचमकेण च पूजनम् राज्यसौभाग्यदानां सुंदरी पूजयेत्ततः

धात्रीफलतदेवाध्यैककोलप्राशयेन्निशि नैवेद्येवतकाः कार्यार्घ्यदानशर्करयान्विताः कंकोलांबुतथाप्राशयराज्यसोभाग्यहेतवे घृतेनबो-
 धवैद्दीपरात्रौजागरणंतथा सर्वकामप्रदादेवीसर्वदुःखहृगपरा सर्वेश्वर्यप्रदादेवीसर्वपापहराशुभा एकापिर्बहुधाभानं नामरूपप्र-
 भेदतः माघमासेचसंप्राप्तेबर्हस्पतिर्वातप्रातःकुनिनियमंरूपसोभाग्यहेतवे अपराणहेततः स्वात्सर्वाभरणमूषिता चूतपुष्प-
 श्रसंपूज्यारूपसोभाग्यसुदूरी नारीकेगार्घ्यदानचनैवेद्येशकुलीस्थिता प्राशनचैवकस्तूरीरूपसोभाग्यसंयुता पूजयेत्तत्रयासव-
 कामसोभाग्यसुदूरी फाल्गुनस्यसितेपक्षेप्रातर्नियमसंयुता सोभाग्यसुदूरीबिम्बदत्तकाष्ठनुकारयेत् स्नानकृत्वातथानारीकाच-
 नारेश्चपूजयेत् नैवेद्यंस्तवस्तत्रघृतशर्करयान्विताः यक्षकर्मजोलेपोधाधूपाध्वगरुसंप्रवाः सर्वास्तुचतृतीयास्त्वविधिरुषउदाहृतः
 बीजपूरार्घ्यदानंचप्राशनंचदनीदकम् प्राशनस्यग्रभावेनसर्वान्कामानंवाप्नुयात् पारणचप्रकृतंल्यसहस्रैश्चबाधैवै चैत्रमा-
 सिप्रकर्तव्यातृतीयापापनाशिनी प्रयत्नेनप्रकर्तव्यास्तरवसोभाग्यसुदूरी दत्तकाष्ठसमुद्दिष्टजबूक्षसमुद्भवम् पूजादमनका-
 नामत्तद्यर्घ्येबिल्वफलस्मृतम् नैवेद्येमंडकाः प्रोक्ताशर्कराघृतसंयुताः स्तरवसोभाग्यप्राप्त्यर्थंप्राशनंवाधरिणाः वैशाखस्यसितेप-
 क्षे तृतीयायामुपोषयेत् मालतीदत्तकाष्ठचनियमग्रहणंततः पतिसोभाग्यदोदेवीसुदूरीपूजयेत्ततः पद्मेःसितेः स्तरकैश्चमहि-
 काभिश्चपूजयेत् दधिभक्तमकरपूरशर्कराघृतसंयुतं नैवेद्यंकल्पयेद्युवा अर्घ्यंचात्रफलंभवेत् हे मोदकं वसं प्राश्यपुष्टिसोभाग्यमा-
 मुयात् ज्येष्ठमासितृतीयायांउपवासपराभवेत् यूथिकादत्तकाष्ठचत्त्रवर्णयस्समगार्थिनी मस्तिकाकुक्षमैः पूज्यायक्षकर्मचर्चिता
 ल्मवर्णयस्समगादेवीसुदूरीपूजयेत्ततः कदलीफलार्घ्यदानंचनैवेद्यंघृतपूरिका मौक्तिकांबुततः पीत्यालावणयस्समगाभवेत् आश्व-
 देचतनोमासिपतिसोभाग्यसुदूरी प्रातरुत्थायकर्तव्यं दत्तकाष्ठमशोकजम् नियमतंत्रकुर्वन्तितृतीयायांप्रयत्नतः द्विल्वपत्रैः क्रोम-
 लेश्चपतिसोभाग्यसुदूरी जंबूफलार्घ्यदानचनैवेद्यंपायसंस्मृतं शर्कराघृतसंयुक्तसुदूरीप्रापतामम विदुर्नामुनिशिप्राशयहविष्ठा
 पारणस्मृतं मृपत्नीनांपुरनैवसापशपनिकदाचन प्रावणेप्रासिसंप्राप्तेतृतीयायामुपोषिता वैलंबाबादरकाष्ठजानिपुष्पैश्चपूजनं सर्वै-

श्वर्यचसौभाग्यसुंदरीपूजयेत्ततः नैवेद्यं श्वेतपक्वान्धूपदीपादिकं तथा कदलीफलार्घ्यदानं च प्राशयेद्वाज्जतं पयः गजाश्वपशुदासाणां
 हेमरत्नादिवाससा ईश्वरीसर्वलोकानां भगवत्याः प्रसादतः मासि भाद्रपदे प्राप्तिपूज्यासौ भाग्यसुंदरी दंतकाष्ठदुर्गतव्यमानुल्लिंगीसमुद्भूतं
 उत्सलेः पूजयेद्देवीमर्घ्यं कफादकी फलं नैवेद्यं शोक्वानित्यापि बेन्माणि क्यजपयः कर्पूरागरुकस्तूरीमुखदेशे सुसंराधिना आश्वयुज्यासिते
 पक्षे तृतीयाया व्रतचरेत् दंतकाष्ठप्रकर्तव्यं पुस्तकसमुद्भव पूजयेत्परथा भक्त्या पुत्रसौभाग्यसुंदरी उत्पलेः शतपत्रैश्च पूजाकार्या प्रयत्नतः
 नारिगमर्घ्यदानार्थं कृष्णांडवापिकल्पयेत् नैवेद्यं गणकात्वात्माच्छर्कराद्यतपाचितान् औदुंबरे पयः प्राशय सुंदरी प्रीयतां मम पुत्रपौत्रसमायुक्ता
 सुखसौभाग्यसुंदरी कान्तिके मासि संभ्रासितृतीयायामुपाधिना औदुंबरं दंतकाष्ठं कृत्वा व्रतमुपाचरेत् केन कीं भिक्षुसौभाग्यप्राप्तयोगाच्च सुंदरी
 निवेद्येदपूजाश्रमसंग्रहात्संभ्रवान् अक्रोडाचार्यदानं च लवंगं प्राशयेत्ततः सावियोगनचाप्नोति पितृभ्रान्तसम्राट्भिः एवं चोपेति कुर्वा
 दुद्यापनविधिततः सर्वशास्त्रमधीयानमार्गमेषु विशारद आचार्यप्राशयेत्त्वा नर्गशीर्षियथाविधि चीर्णव्रतं मया चार्थउद्यापनविधिं मम व्रत
 वकल्यनाशाय याशास्त्रमाहितः सुंदरी मंडलं कार्यगौर्गनिलं कमेव वा उमामहेश्वरदेवसौवर्णेनितुकारयेत् व्रतारं भेयथाशास्त्राराजतं वापि-
 कारयेत् विनशाद्येन कुर्वीत सति द्वयं फलार्थिना वर्षप्रपूज्यनामृतिता मेवं मंडले च येत् सर्वपिचारंगधैश्च पुष्पैर्नानाविधैरपि एकैतसा जगन्माता
 बहुरूपाव्यवस्थिना रूपांश्चैतदशमिश्चैव पूज्या सौभाग्यसुंदरी ततः पद्मनिभां देवीं रक्तयस्त्रोपशोभिनाम् रक्ताभरणशोभादयारक्तंकुमुच-
 चिता ध्यात्वा चैव विधादेवीपूजयेदेकमानसा रात्रौ जाग्रदं कां योगीति वादित्रनिःस्वनेः ततः सर्वाणि पुष्पाणि नैवेद्यादि फलानि च अर्घ्यांश्च परि-
 कल्प्यानि सर्वकार्यसिद्धये ततः प्रभ्राते विमले रत्नानंदत्वाविधानतः कुसुमकुसुमेर्होमं किं कर्तव्यं पिकारयेत् अष्टोत्तरशतपूणं मध्यान्
 पयसा वित्तम् नदभावेन कर्तव्यः शतपत्रोर्वधानतः आसरेण च मंत्रेण गौणमुख्यं समाचरेत् भोजयेच्च प्रयत्नेन च त्वार्येष्टो विधानतः भिक्षा
 न्नेन सपत्नीकान् भक्त्या विपरितोषयेत् वस्त्रालंकरणैश्चैव याशास्त्र्या प्रपूजयेत् सौभाग्यवस्त्रं चैकैकनारीणां चैव दापयेत् ततो हस्ते प्रदा-
 तव्यं कुंकुमं लवणं गुडम् नारीकेरतं थावद्वा दूर्वासिंदूरं कज्जलम् मंगलाष्टकमेतद्देवत्वासौभाग्यमाप्नुयात् आचार्यच सपत्नीकं व-

स्मृत्यलंकरणैः शक्तैः परिधाययथाशक्त्यामंडलतत्समर्पयेत् प्रार्थयेच्चतनोदेवासर्वसोभाग्यसंदरीम् पूजितासि मंघादो विसर्वसोभाग्य
 संदरी त्वामर्थितान्कामानगच्छदेवियथास्मत् मूर्तिचमडलेद्व्याउपहारश्च सर्वशः गुणगृहाण सर्वस्वसंदरी प्रीयतामिति त्वत्
 सादान्मया चीर्णं व्रतमेतत्सदुर्लभम् क्षमस्व विप्रशार्दूल प्रसादस्सुखो भव एवं चीर्णं व्रतनारीकृतकृत्या भवेत्सदा येन दं च कृतं वर्षसाया
 संजननः फलं नानः परतरे किंचिद्व्रतं सोभायकारकं देहांते शिवलोकं तु देहान्मुक्ताय येप्सितान् इति भाविष्योत्तरसोभाग्यसंदरी व्रतोद्या
 पनसंपूर्णं अथ चतुर्थी व्रतानि लिख्यन्ते तत्र श्रावण कृष्ण चतुर्थी संकष्ट चतुर्थी व्रतं तच्च चंद्रोदय व्यापिन्याकार्यं श्रावणे बहोले पक्षे चतु
 र्थ्यां नुविद्युदये गणेशपूजयित्वा नृचंद्राया अग्रप्रदापयेत् १ दिनह्रयेन द्वाप्तो पूर्ववे मानुविद्वागणशस्य इति वचनात् दिनह्रये अव्याप्तिप
 रेव हेमाद्रौ चंद्रोदयाभावे चतुर्थी निशि षट्घटि व्याप्ताया परैव व्रते इति अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्वह्नि रव्या नित्यो मम विद्याधन पुत्रपौत्र
 प्राप्त्यर्थं समस्त रोगमुक्तिकामः श्रीगणेश प्रीत्यर्थं संकष्ट चतुर्थी व्रतमहं करिष्ये तत्रादौ स्वस्मिन्वाचनं गणपतिपूजनं कुलशार्चनं च
 करिष्ये सोवर्णरोप्य ताम्रमुन्मयाद्यन्यतमां गणपतिमूर्तिं कृत्वा जलपूणं वस्त्रयुतं कुंभं तस्याग्रे स्थापयित्वा षोडशोपचरैः पूजयेत्
 आदौ ध्यानम् तद्यथा लंबोदरं चतुर्बाहुं त्रिनेत्रं रक्तवर्णकम् नानारत्नैः स्रवेषाढयः प्रसन्नास्यं विचिंतयेत् १ ध्यायेद्भजनं देवं त-
 स्रकाचनं सप्रभम् चतुर्बाहुं महाकायं सूर्यकोटिसमप्रभम् २ इति ध्यानम् आगच्छ त्वं गगनाद्यस्तरास्तरमस्तरतः अनाद्य
 नाथ सर्वज्ञ विघ्नराज कृपाकुरु सहस्रशीषि पुरुषः ३ गजास्थायः ० आवाहयामि गोभ्रातृ सर्वलोकानां भिद्रादीनां विशेषतः भक्त
 दारिद्र्या विच्छिन्नाणकंदतनमोऽस्मृते पुरुषा एवेदं सर्वयद्भूते ० विघ्नराजायः ० आवाहयामि गोभ्रातृ सर्वलोकानां भक्तानां वरदाय क
 देवदेवनमस्ते स्तुभक्तानां फलदो भव एतावानस्य महिमा ० लंबोदरायः ० पाद्यः ० महाकायमहारूप अनंत फलदो भव देवदे
 यनमस्ते स्तु सर्वेषां पापनाशन त्रिपादूर्ध्वदेतुरुरुः ० शंकरस्सूने ० अर्घ्यः ० कुरुष्वार्चनं देवस्तरं वद्यस्तराह न सर्वाद्यदलन-
 स्वाभिन्तीलकंठनमोऽस्मृते तस्माद्विराळजाय न विराजो ० उमास्तनायः ० आर्चमनीयः ० स्नानं पंचामृतेनैव गृहाण गणनायक

अनाथनार्थसर्वज्ञानमौषधकवाहन पद्मोदधिघृतचैवषाफिरामधुसंयुतम् पंचामृतेनस्नपनंश्रीयतांगणनायकः वक्रंतुडाय० पंचामृतस्नानं
 गंगाचयमुनाचैवगोदावरोसरस्वती नर्मदाभिधुकावेरीजलस्नानार्थकल्पितम् यत्पुरुषेणहविषा० हेरंबाय० स्नानं० रक्तवस्त्रंरक्त
 युग्मचंदेवानामपिदुर्लभम् गृहाणमंगलंदेवलंबोदरहरास्त्रज तंयज्ञंबर्हिषित्री० शूर्पकर्णाय० वस्त्रं० बह्मसूत्रंसीनरीयंगृहाणम
 णनायक आरक्तब्रह्मस्त्रचक्रनक्षत्रोत्तरीयकम् तस्माद्यज्ञादित्युपवस्त्रं कुङ्काय० यज्ञोपवीतं० गृहाणेश्वरसर्वज्ञादिव्यचंदन
 मुत्तमम् करुणाकरअङ्गाक्षगौरिस्तनमोस्तुते तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतक्रयः सामानि० गणेश्वराय० गंधं० अक्षताश्वत्थरश्मिषुकुङ्कु-
 माक्ताः स्रुशोभिताः मयानिवेदिताभक्त्यागृहाणगणनायक अक्षनान् स्रुगंधिदिव्यमालांचगृहाणगणनायक विनायकनमस्तुभ्य
 शिवस्तूनामोस्तुते मालां माल्यादीनिस्रुगंधीनि० तस्मादम्बाअजा० विघ्ननाशिने० पुष्याणिस० अथांगपूजा गणेश्वराय
 पादौपूजयामि विघ्नराजाय जामुनीपू० आरुवाहनाय ऊरूपू० हेरंबाय० कंठीपू० कामहारिस्तनवे नाभिपू० लंबोदरा० उदरंपू० गौ-
 रीस्तनाय० स्तनौपू० गणनायकाय० हृदयंपू० स्थूलकंठा० कंठंपू० स्कंदाग्रजा० स्कंधौपू० पाशहस्ताय० हस्तौपू० गजवक्त्राय० वक्त्रंपू० विघ्न
 हर्त्रे० ललाटेपू० सर्वेश्वराय० शिरःपू० गणाधिपाय० सर्वांगपू० जयामि दशांगगुग्गुलधूपमुत्तमंगणनायक गृहाणदेवदेवेशउमास्तन
 मोस्तुते यत्पुरुषंअर्धधुःकं० विकटायनमः धूपं० सर्वज्ञसर्वज्ञादयसर्वेशिविबुधप्रिय गृहाणमंगलंदापंशुतवर्तिसमन्वितम् ब्राह्मणा-
 स्यमुरवमासी० वामनाय० दीपं० नैवेद्यं० गृह्यतोदयनानामोदकसंयुतम् पक्वानफलसंयुक्तंषड्रु सेश्वसमन्वितम् चंद्रमामनसोजान
 सर्वायन० नैवेद्यं० कृष्णावेण्यागौनर्मानांपयोष्णीनिर्मदाजलैः आचम्यतांविघ्नराजप्रसन्नोभवसर्वदा आचमनं फलाभ्यमृतकल्पा-
 निस्रुगंधीन्यघनाशन आनीतानियथाशक्त्यागृहाणगणनायक सर्वार्तिनाशिनेन० फलं० तांबूलं० गृह्यतांदेवनागवल्यादेलैर्युतम्
 कपूरेणसमायुक्तंस्नगंधंमुखभूषणम् विघ्नहर्त्रेन० तांबूलं० सर्वदेवाधिदेवायसर्वसिद्धिप्रदायक भक्त्यादत्ताभयादेवगृहाणजग-
 दीश्वर सर्वेश्वरायनमः दक्षिणास० पंचवर्तिसमायुक्तंवह्निनायोजितंमया गृहाणमंगलंदापंविघ्नराजनमोस्तुते नीराजनं

यानिकानिष्पापानि० नाभ्याआसीतिप्रदक्षिणा नमोस्त्वनंनाय० सप्तस्येतिनमस्कारः यज्ञेनयज्ञमिति मंत्रपुष्पांजलिं गवंपू-
 न्नाप्रकर्तव्यायोडशैरूपचारकैः मोदकान्कारयेदेवमेकाविंशानिसंख्यया तेषामध्येप्रकर्तव्यादशसंख्याश्रवणार्पणी देवाग्रेस्थापयेत्सचंप-
 चविभ्रायकल्पयेत् पूजयित्वातुर्विप्रंभक्तिभावेनदेववत् दक्षिणांचयथाशक्त्यादत्त्वावेपंचमोदकान् पूजयेन्निशिवंदेच अर्घ्यदत्ताय-
 थाविधि स्तरसगारसंभृतस्मृत्स्मृतिशाकर गृहाणार्घ्यमयादत्तगणेशप्रीतिवर्धन रोहिणीसहितचंद्रायनमः इदमर्घ्यस०
 स्तोत्रेदाणविसंभृतस्मृत्स्मृतिशाकर गृहाणार्घ्यमयादत्तरोहिण्यासहितः शशिन रोहिणीसहितचंद्रायनमः इदमर्घ्यसमर्प-
 गणेशायनमस्तुभ्यंसर्वसिद्धिप्रदायक संकष्टहरमेदेवगृहाणार्घ्यनमोस्तुत कृथापसेचनुर्ध्यानुपूजितोसिविधुदये क्षिप्र
 प्रसादनोदेवगृहाणार्घ्यनमोस्तुते संकष्टहरगणेशायनमः इदमर्घ्य० त्रियोनामुनमेदेविगणेशप्रियवद्भूमे सर्वसंकष्ट-
 नाशायचतुर्थ्यर्घ्यनमोस्तुते वायनमंत्रः विप्रवर्यनमस्तुभ्यंमोदकान्वेददाम्यहम् मोदकान्सफलान्यचदक्षिणाभिः समन्वि-
 तान् आपदुद्धरणार्थायगृहाणहिजसन्तम प्रार्थना अबुद्धमतिरिक्तवादव्यहीनमयाकृतम् तत्सर्वपूर्णतायानुविप्ररूपगणेश्वर
 ब्राह्मणान्भोजयेदेवयथासंख्ययथास्त्वयम् स्वयंभुंजीतमौनेनमोदकान्ब्राह्मणैः सह अशक्तैश्चैकमन्त्रंभुंजीतदधिसयुन
 म् अथवाभोजनंकार्यमेकवारंहिमाद्रिजे प्रतिमांगुरवेदद्यादाचार्यायसदक्षिणाम् वस्त्रकुंभसमायुक्तामादौमन्त्रमिभमजपेत्
 ॐ नमोहरेंबमदमोदितसंकष्टान्निवारयनिवारय इतिमूलमंत्रंगकविंशानिवारंजपेत् विसर्जनमंत्रः गच्छगच्छस्तरम्येष
 स्वस्थानेत्यगणेश्वर व्रतनानेनदेवेशयथोक्तफलदोषव इतिप्रजा अथकथा अथयजुः दारिद्र्यशोककष्टा-
 द्योःपीडितानांचचेरिभिः राजश्रेष्ठैःनृपैः सर्वैःक्रियतेकिंशभार्थिभिः धनहीनैर्नरैः स्कंदसर्वोपद्रवशीर्द्धितैः ॥ विद्यापुत्रगृह
 ऋष्टेयोगियुक्तैः शस्त्रार्थिभिः कर्तव्यैः किंवदोपायपुनः स्मभार्थसिद्धये स्कंदउवाच शृणुभ्रमुनयः सर्वव्रतानामुत्तमव्रतम्
 संकष्टतरणनामसंपत्तिस्करवदायकम् ॥ येनोपायेनसंकष्टतरतिष्णुविदेहिनः ॥ यद्भूतं देवकीपुत्रः कृष्णोभर्मायदत्तवान् अ-

रणयेद्भिशयमानायपुनःक्षमायसिद्धेयं यथाकथितवान्पूर्वगणेशोभानरं प्रति तथाकथितवान्श्रीशोहापरेपांडवान्प्रति
 ऋषय ऊचुः यथाकथितवान्बापार्वतीश्रीगणेश्वरः तथापृच्छतिमुनयो लोकानुग्रहकाक्षिणः स्कंद उवाच पुराकृतयुगेषु
 ण्येहिमाचलरुक्तासती तपस्तप्तवतीभूरितेनालब्धः शिवः पतिः तदास्मरत्साहस्रं बगणेशं पूर्वजं सततम् तत्सणादागतं दृष्ट्वा गणे-
 शं परिपृच्छति पार्वत्युवाच तपस्तप्तमया यो रदुश्चरं लोभहर्षणम् न प्राप्तः समयाकांतो गिरिशो मम बद्धुमः सकष्टतरण-
 दिव्यव्रतनारद उक्तवान् तदीयं यद्भतं तावत्कथयस्व पुगता नम् तच्छ्रुत्वा पार्वती वाक्यं सकष्टतरणव्रतम् प्रीत्या कथितवान् देवगणे
 शो ज्ञानसिद्धिदः गणेश उवाच श्रावणे बहुले पक्षे च तु रथ्या तु विधूदये गणेशं पूजयित्वा तु चंद्रायार्घ्यं प्रदापयेत् पार्वत्युवाच क्रिय
 ते केन विधिना किं कार्यं किंच पूजनम् उद्यापनं कदा कार्यं मन्त्राः केस्युस्तु पूजने किं ध्यानं श्रीगणेशस्य गणेशवद्विस्तारत् गणेश उ-
 चतुर्थ्या मातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकं ग्राह्यं व्रतमिदं पुण्यं सकष्टतरणं शुभं कर्तव्यमिति सकलव्यव्रते स्मिन्गुणपद्मरेत् स्वीकारम्
 चः निराहारोस्मि देवेश यावच्चंद्रोदयो भवेत् भोऽस्यामि पूजयित्वा हसं कष्टान्तरयस्व माम् एवं सकलव्यव्रते स्मिन्गुणपद्मरेत् स्वीकारम्
 आह्निं कर्तुं विधायैव पश्चात्पूज्या गणाधिपः त्रिभिर्मोक्षैर्न देयेन तृतीयां शो न वा पुनः यथा शक्त्या तु वा हेमी प्रतिमा क्रियते मम माषमा
 भान्तर्दधे स्थितृतीयां शो न वा पुनः यथा शक्त्या तु वा हेमीनां श्रम्यापि यथा स्मरवम् सर्वथैव दरिद्रेण क्रियते मन्त्रं यथाशुभा वित्तशा
 वधानं कर्तव्यं कृतं कार्यं विनश्यति मलपूणे वस्तुयुतं कुंभं तस्याग्रतो न्यसेत् पद्ममष्टदलैः कार्यं गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् एवं व्रतं प्र
 कर्तव्यं चतुर्थ्यां श्रावणे सति स्वीकार्यं श्रवणं याचार्घ्यः सकष्टहरणे निधौ गणाधिपं तया चार्घ्यं सर्वशास्त्रविशारदम् अद्भ्युत्थाप्रा-
 र्थयेदो दीनोक्तं विधिमाचरेत् एकाविंशतिविभ्रांश्च वस्त्रालंकारभूषणैः पूजयेद्गोहिरण्याद्यैर्हुत्वा गोविधिपूर्वकम् होमद्र
 व्यं मोदकाश्च तिलयुक्ता धतुकुताः अष्टोत्तरसहस्रवानो च दष्टोत्तरशतम् अष्टाविंशति संख्या कैर्मोदकैर्वसि शर्करैः अश
 क्तोष्टोशुभान्स्थूलान् जुहुयाज्ज्ञानवेदसि वेदिकेन च मंत्रेण आगमोक्तेन वानथा अथ वानामं चैण होमं कुर्याद्यथा वि-

धि पुष्यमंडपिकाकार्यागणेशाल्हादकारिणी पूजयेत्तत्रगणपंभक्तसंकष्टनाशनम् गीतवादित्रनिर्देशमिक्किमावपुरस्कृतैः पुराणवेद-
 निर्धिषेस्तोषयेच्चगणेशकम् एवंजागरणंकार्येशात्म्यादानादिकंनया सपत्नीकमथाचार्यतोषयेदहरभूषणैः उपानच्छत्रगोदान-
 कमंडलुजलादिभिः यथाशान्त्याप्रकृतंव्यदारिद्र्याभावाभिच्छता एकविंशतिविभ्रांश्चमौजयेन्नाभमिर्मम गजास्योविमराज-
 श्वलंबोदरशिवात्मजौ यन्मण्डःशूर्पकर्णःकुञ्जश्चैवविनायकः विघ्ननाशाहिविकटोवामनःसर्वदेवतु सर्वातिनाशीभगवान्प्रविभ्र-
 हर्तचधूम्रकः सर्वदेवाधिदेवश्चसर्वेषोऽशवेस्मृताः एकदंतःशूर्पकर्णोभालचंद्रागणेश्वरः गणपंश्चैकविंशाश्चसर्वेएतेगणेश्वराः
 दुर्गोपेन्द्रश्चरुद्रश्चकुलदेव्याधिकभवेत् विशेषेणाष्टसंख्याकैर्मोदकैर्हवनंस्मृतम् एवंकृतविधानेनप्रसन्नोहन्संशयः ददाभिवाञ्छिता-
 न्कामांस्तद्धृतंमस्त्रियंकुरु श्रीकृष्णउवाच एवमुक्तंयित्तंसंवर्गणेशेनस्वयंनृप पावत्यातत्कृतराजनृपंतंसंकष्टनाशनम् व्रतेनानेन
 सार्धोद्दिप्रापशंभुंपतिस्वकम् तत्कुरुष्वमहाराजव्रतंसंकष्टनाशनम् चतुर्थीसंकदानामस्कंदेनकथितात्रभूवीन् अग्निमिलोककामे
 स्तेलोकैकितुतदिदंव्रतम् सूतउवाच कृतंयुधिष्ठिरेणेनद्राज्यकामेनवेद्भिज तेनशत्रून्निहत्याजोस्वराज्यप्राप्तवान्चवयम् तस्मात्स
 र्वप्रयत्नेनव्रतंकार्यंविचक्षणैः येनधर्मार्थकामांश्चमोक्षस्वार्थमिवेत्किंल यःकरोतिव्रतंविभ्राःसर्वकामार्थसिद्धिदम् सर्वांछितफ-
 लंप्राप्यपश्चाद्गणपतिंव्रजेत् यदायदाव्रतंविभ्रानरःप्रामोतिंसंकटम् तदातदाप्रकृतंव्यव्रतंसंकष्टनाशनम् त्रिपुरंहंतुकामेनकृतंदे-
 वेनशतलिना त्रैलोक्यभृतिकामेनमहेंद्रेणतथाकृतम् रावणेनकृतंपूर्वबलिबंधनसंकटे स्वकीयंप्राप्तवान्वाज्यगणेशस्यप्रसादतः
 स्मीनान्वेषणकामेनकृतंवायुस्तेनच सकल्यदृष्टवान्स्त्रीनांगमप्रियापुरा दमयंत्याकृतंपूर्वनलान्वेषणकारणान् सापत्तिर्नैषंध-
 लेत्तैःपुण्यद्व्यंशकंछिजोनमाः अहल्यापिपतिलेभेगौतमंप्राणवल्लभम् विद्याथीलभतेविद्याधनार्थोधनमाप्नुयान् पुत्रार्थीपुत्रमा-
 मोदिरीगीरीगाल्पमुच्यते इतिश्रीस्कंदपुराणेसंकष्टचतुर्थीविनोद्यापनंनंपूर्णम् अथआवणेकार्तिकिवाशकृत्तुष्यादूर्वा
 गणपतिव्रतम् मदनरत्ने कौरपुराणे स्कंदउवाच केनव्रतेनभगवन्सौभाग्यमनुलभवेत् पुत्रपौत्रधनेष्वर्थैर्मनुजःसुखमेध

ते तन्मेवदमहादेवव्रतानामुत्तमं व्रतम् महादेवः० अस्ति दूर्वागणपतेर्ब्रतं त्रैलोक्यविश्रुतम् भगवत्यापुराचीर्णीपार्वत्याश्चन्द्रया सह
 सरस्वत्या च द्वादशैश्वर्यानां धनं देन च अन्यैश्च देवैर्मुनिभिर्गंधर्वैः किन्नरैस्तथा चीर्णमेतद्भूतसर्वैः पुराकल्पे षडानन चतुर्थीयाभवे
 च्छुक्लानभोमासस्य पुण्यदा तस्या व्रतमिदं कुयात्कानि क्यावापडानन कार्तिके शक्नुपदेत्तु चतुर्थ्यामुत्तमं व्रतम् राजाननं चतुर्बाहुमेक
 दंतविपाटितं विधाय हेम्ना विघ्नेशं हेमपीठासनस्थितं तथा हेमयोर्दूर्वातदाधारे व्यवस्थितां संस्थाप्य विघ्नकर्तारं कलशोत्तमं भाजने
 वेषितं रक्तवस्त्रेण सर्वतोभद्रमंडले पूजयेत् रक्तकुस्मैः पत्रिकाभिश्च पंचभिः विल्वपत्रमपामार्गशमीदूर्वाहरिप्रियाः गंधपुष्पैश्च दू
 पैश्च कुस्मैश्च सुगंधिभिः फलेभ्यो मोदकैः पश्चादुपहारं प्रकल्पयेत् उपहारैस्तु विधिना पूजयेद्दिग्गजास्तम् उमास्तनमस्तुभ्यं वि
 श्वव्यापिन्सनातन विघ्नेयां च्छिंद्विस्सकलान्सर्वमाद्यं वदामि ते गणेश्वराय देवाय उमापुत्राय वेधसे पूजयेच्च महादेवगृहाण भगवन्
 मम विनायकाय श्रूराय वरदाय गजानन उमास्तनाय देवाय सर्वविघ्नेष्वहा गिणे उमागमलसंभूतो दानवानां वधायै अनुग्रहाय-
 लोकानां सदेवः पातु विश्वधक् परं ज्योतिः प्रकाशाय सर्वसिद्धिप्रदायक दीपंतुभ्यं प्रदास्यामि महादेवाय तेन मः गणेश्वरागणाध्यक्षे गो
 रीपुत्रगजानन व्रतसंपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादादिष्मानन एवं संपूज्य विघ्नेशायथाविभवविस्तरैः सौपस्करगणाध्यक्षमाचार्यानिवेद
 येत् गृहाण भगवन् ब्रह्मनागराजस्य दक्षिणम् व्रतं त्वद्वचनादद्य पूर्णतां यातु सुव्रत दानं श्रावणे शक्नुपक्षस्य चतुर्थ्या तु जितेंद्रि-
 यः कुर्याद्वर्षत्रयं सर्वसिद्धिप्रदायकम् एवं यः पंचवर्षाणि कृत्वा दद्यापनमाचरेत् ईक्षिताल्लभने कामान्देहांतेनां शंकरं पदम् उद्या
 पनविनायस्तु करोति व्रत उत्तमम् तेन शक्नुते लैः कार्यं प्राप्तः स्नानं षडानन हेम्ना वाराजतेनापि कृत्वा गणपतिबुधः पंचगव्यैस्तु सं-
 स्नाप्य दूर्वाभिः संपूजयेत् मंत्रैस्तु दशभिर्मन्त्र्या दूर्वायुक्तैः शिखिचज दूर्वायुग्मैः पंचगव्यैः पूजनं दशमंत्रकैः गणाधिपनमस्तेस्तु
 उमापुत्राघनाशन एकंदंते भवक्रेतितथामूषकवाहन विनायके शत्रुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक कुमारगुरुदेवतुभ्यं गणेशाय प्रपूजयेत्
 इत्येवं कथितं सम्पूज्य सर्वसिद्धिप्रदं भुजम् व्रतं दूर्वागणपतेः किमन्यच्छेत्तातुमिच्छासि इति सोऽगुरुणा क्तं दूर्वागणपतिव्रतो दद्यापनम्

अथैकविंशतिदिनगणपतिपूजनं तत्र आगवणशङ्खचतुर्थाभिरभ्यश्चावणकृष्णादशमीपर्यंतं गणपतिपूजनं सामध्यान्हव्यापिनीकन्या
 एकदंतेभूपर्कणैर्गजतुंडं चतुर्भुजम् पाशांकुशधरदेवं मोदकं बिभ्रतं करे ध्यानं आगच्छजगदाधारस्करास्करवराचिंत अनानाथ
 सर्वज्ञगीर्वाणपरिपूजित आवाहनं स्वर्णसिंहासनदिव्यनानास्त्रसम्बन्धितम् समर्पितमया देवतत्रत्वं समुपाविश आसनं
 देवदेवेश सर्वेश सर्वतीर्थहृत् जलम् पाद्यं गृहाण गणपदं पुष्पाक्षतैर्युतम् पाद्यं प्रवालमुक्ताफलपूगारत्नतांबूलजांबूनदमष्टग
 धम् पुष्पाक्षतैर्युक्तममोघशक्तेर्दत्तं मया अर्घ्यं सफलीकुरुष्व अर्घ्यं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यः प्राथितं तोयमुत्तमम् कपूरैर्लालवर्गेभ्यः यु-
 क्तमाचम्यतां विभो आचमनं चंपकाशोकबकुलमालतीमोगरादिभिः वासितं स्निग्धताहेतुस्तेलचारुप्रगृह्यताम् अभ्यंगस्ना-
 नं कामधेनुसमुद्भूतं सर्वेषां जीवनं परम् पावनयज्ञहेतुं श्रवणः स्नानार्थं मर्पितम् पयस्नानं पयसस्तु स मुद्भूतं हिमादिद्रव्ययोग-
 तः दद्यान्निर्गतमया देवस्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् दधिस्नानं नवनीतसमुत्पन्नसर्वसूतोषकारकं यज्ञांगदेवताहेतोर्युते स्नानार्थं मर्पितं
 घृतस्नानं पुष्पासारसमुद्भूतं भक्षिकैराहृतं च यत् सर्वतृष्टिकरं देवमधुस्नानार्थं मर्पितम् मधुस्नानं इक्षुरससमुद्भूतं शर्करासू-
 मनोहरम् मत्स्यापहरणस्नाने गृहाण त्वं मया मर्पितम् शर्करास्नानं सर्वमायुर्यताहेतुः स्नादुः सर्वप्रियं करः पुष्टिस्तु सानुमानोत्तमोत्तम
 सारभोवो गृहः गुडस्नानं कांस्ये कांस्येन पिहितं दधि मधुघृतं पयः मधुपर्कं मयानीतः पूजार्थं प्रतिगृह्यताम् मधुपर्कस्नानम्
 सर्वतीर्थोद्धतं तोयं मया प्रार्थनया विभो सखासितं गृहाण दसम्यं कृत्स्नातुं स्मरेश्वर स्नानं रक्तवस्त्रयुतं देवलं कलज्जानिवारणम्
 अनर्घ्यमिति सूक्ष्मं च गृहाणे दमया मर्पितम् वस्त्रं राजतंबूतं सूत्रं च काचनं रत्नं संयुतम् शक्त्योपपादितं देवगृहाण परमेश्वर यज्ञो-
 पवीतं स- अनेकरत्नयुक्तानि मूषणानि बहूनि च तनूद्वेगैर्काचनानि योजया भित्तवा ज्ञया मूषणः पूर्वादिक्रमेण अष्टौ दिक्पाला-
 नावाहयेत् दृष्टगंधसमायुक्तं रक्तचंदनमिश्रितम् द्वादशांगेषु ते देवलं पिपयामि लुपां कुरु चंदनं रक्तचंदनं संमिश्रा स्तु दुर्लभं
 लकोपरि शोभायेत् संप्रदास्याभिगृहाण जगदीश्वर अक्षतान् पादलं कर्णिकारं च बंधूकरं कर्तपंकजम् मोगरं मालती पुष्पं गृह्य

तांभुवनेश्वर पुथाणि नानापंकजपुष्पैश्चग्रथितापद्भैरेपि बिल्वपत्रच्युतांमालांगृहाणकमनोहराम् मालां अथोंगपूजा
गणेशायनमः पादोपूजयामि गौरीपुत्राय० गुल्फोपू० विश्वेश्वराय० जानुनीपूज० गजाननाय० ऊरुपू० लेखोदराय० वक्षस्थलपू० गणना-
शाय० स्तनोपू० हेमातुराय० कंठपू० वक्त्रं तु दाय० शिरःपूजयामि अथैकविंशतिपत्रपूजा गणाधिपाय० भृंगराजपत्रं स० उमापुत्राय०
बिल्वपत्रं स० गजाननाय० दूर्वापत्रं० लेखोदरा० वदरीपत्रं० हरसूत्रवे० मधुपत्रं० गजवक्त्राय० तुलसीपत्रं० गुहायजाय० अपामार्गप-
त्रं स० एकदंताय० बृहतीपत्रं० इक्षवक्त्राय० शमीपत्रं० विकटाय० करवीरपत्रं० विनायकाय० अम्बुलपत्रं० कपिलाय० अर्कपत्रं० बटवे-
न० चंपकप० अभयदाय० अर्जुनपत्रं० पत्नीहिताय० विष्णुक्तापाय० सराधिपतये० देवदारुप० मालचंद्रा० अगुरुपत्रं० हेरंबा० श्वेत-
दूर्वा० शूर्पकर्णाय० जानीप० सरनाथाय० धत्तूरप० एकदंता० धत्तकीपत्रं० अथैकविंशतिनामपूजा गजाननाय० विघ्नराजा० लंबोद-
राय० शिवात्मजा० वक्त्रं तु दाय० शूर्पकर्णाय० कुआय० विनायकाय० विघ्ननाशनाय० विकटाय० वामनाय० सर्वातिनाशिनेन० भगवते
न० विघ्नहर्त्रे० धूम्रका० सर्वदेवाधिदेवाय० एकदंता० कृष्णपिंगा० मालचंद्राय० गणेश्वराय० गणपाय० पुष्पं स० २१ दशोंगगुलंधू-
पं सर्वसौगंधिकारकम् सर्वपापक्षयकरं गृहाणत्वमयार्पितं धूपं सर्वज्ञसर्वलोकेशतमो नः शानमुत्तम गृहाणमंगलदोषदेवदेवन-
मोस्तुते दीपं नानापक्वान्संयुक्तं पायसं शर्करान्वितं गजिकाथान्यसंयुक्तं मेथीपिष्टसतक्रकं हिंगुजीरककूष्मांडैर्मरीचिमाषपि-
ष्टकैः संपादिनैः स्तूपधैश्च भर्जितैर्वदेकैर्युतम् मोदकापूपलड्डुकशक्नुलीवदकादिभिः पर्यट्टरससंयुक्तं नैवेद्यममृतान्वितं हरिद्राहिं-
लवणसाहितं स्तूपमुत्तमं सप्तामुद्रं गृहाणेदं भोजनं कुर्यादहं मयानि वेदिनं तु भ्यं गृहाण जगदीश्वर नैवेद्यं अतिवृत्तिकरं तोयं सुगंधि-
चपिबेच्छया तथिवृत्ते जगत्सन्निस्तुते महात्मनि मध्ये पार्जय० उत्तराणो ग्रानार्थेनेदं द्योतयं स्रज्वासितं मुखपाणिविशस्त्यर्थं पुनस्तो-
तदाभिने दाडिमं मधुरं निंबूजं ब्याम्भपनसादिकं द्राक्षारं भाफलं पक्कं कर्कंधूः खामुरं फलं नारिकेलं च नारिं गंकलिं भांजिरं तथा उवर्कं च
देवं शफला न्येतानि गृह्यतां फलाणि गृहाण चंदनं चारुकरांगो हर्जनं शुभम् नानापरिमलेद्देव्यैर्भिर्भित्तूणि मुत्तमम् अचीरं नाम कंकपु-

ण्यङ्गाधिचारुप्रमुह्यताम् चारुत्वाद्गुरसंभूतं वेगशस्वारसमुद्भवम् सचन्द्रपूगचूर्णादंशस्वादिरेणचमयुनम् एलालवेगसंभिभ्रंताबृन्प्रतिगृह्य
 तां न्यूनातिरिक्तपूजायां संपूर्णफलहेतवे दक्षिणांकांचनोदेवस्थापयाभितवायतः दक्षिणां सितपीतंस्तथारक्तैर्जलेः कुर्मैः शर्मैः यथि
 नांस्कंदराभाल्पगृहाणपरमेश्वर भालाः हरिताम्रचनवर्णावापंचत्रिपत्रसंयुताः दूर्वाकुरामयादत्ताएकविंशतिसंमिताः गणाधिपायनमः
 दूर्वाकुरान्समर्पयामि उमापुत्राय० अभयप्रदाय० एकदताय० मूपकशाहनाय० विनायकाय० ईशपुत्राय० इमवक्राय० सर्वसिद्धिप्रदाय
 काय० लंबोदराय० विघ्नराजाय० विक्रदाय० मोदकप्रियाय० विघ्नविध्यंसकर्त्रेण० विन्म्वंदाय० अमरेशाय० गजकर्णाय० नागय-
 ज्ञोपवीतिने० भालचंद्राय० विद्याधिपाय० विद्याप्रदायनमः इतिदूर्वा गणेशहृदयेद्यात्वासर्वसंकष्टनाशनम् एकविंशतिसंख्या
 काः करोमिचप्रदक्षिणाः प्रदक्षिणाः ओदुंबरेराजतेवाकांसेकांचनसंभवे पात्रेप्रकल्पितान्दीपान्गृहाणचक्षुरर्पितान् पंचार्ति
 पंचदीपैश्चदीपितां परमेश्वर चारुचंद्रप्रभंदीपगृहाणपरमेश्वर पंचार्ति कर्पूरस्यमयादेवदीपस्तेचनिवेदिनः यथास्यनेसतेभस्मत
 थापापविनाशाय कर्पूरदीपं स्तोत्रेनानाविधैः सूक्तैः सहस्त्रनामभिस्ततः उपविश्यस्तुवीतैनं हस्तास्थिरतरमनः दीनानाथदयानिधे
 सरगणैः संसेव्यमानोद्दिजब्रह्मेशानमहेन्द्रशेषगिरिजागंधर्वसिद्धैः स्तुतः सर्वारिष्टनिवारणेकनिपुणत्रैलोक्यनाथप्रभोभक्तिमेसफ
 लांकुरुष्वसकलां संत्तापराधान्मम आवाहनंनजानामिनजानामितवार्चनम् विसर्जनंनजानामिसम्यताजगदोशवर क्षमापनं गोरी
 स्तननमस्तेस्तुसर्वसिद्धिप्रदायक सर्वसंकष्टनाशार्यमर्ध्यमेप्रतिगृह्यताम् अनेनएकविंशतिअर्घ्याणि हजपूजायाः सांगतासिध्दा
 र्थेब्राह्मणाद्यवायनप्रदानकरिष्ये ब्राह्मणपूजनम् दशभोदकसंयुक्तवाणकचक्रप्रदम् गणेशप्रीणानार्थायगृहाणत्वाद्विजोत्तम
 वाणकम् सांगतासिद्धयेब्राह्मणान्भोजयेत् इत्येकविंशतिदिनगणपतिपूजा अर्थेकविंशतिदिनगणपतिकथा शौनकउ
 वाच स्तुतस्तुतं ब्राह्मणसविद्याविशारद सकृदेचसमुत्पन्नेकार्यसिद्धिः कथंनृणाम् स्तुतुवाच शृणुञ्जमुनयः सर्वेशो
 नकप्रमुखानघाः संकष्टनाशनं पुण्यव्रतवच्चियाश्रुतं यत्कृत्वासर्वकार्यणिमिद्विंशतिनसंशयः पूजयित्वागणेशाहिएकविंशदिना

वधि शौनकउवाच कथंभूज्योगणाध्यक्षोविघ्नहर्तागणाधिपः केनचादोपुशचीर्णं व्रतंविघ्नहरस्यच वदसर्वमहाप्राज्ञअस्माकंविधि पूर्वकं प्रामोसित्वंमहाप्राग्यादरण्येसत्रमंडपे स्मृतउवा० एवमेवपुशपृष्टःषण्मुखोवदनावरः सनत्कुमारमुनिनाब्रह्मपुत्रेणयोगिना सनत्कुमारउ० कार्तिकेयमहाप्राज्ञदेवसेनाधिपप्रभो संकटापुत्रकथमुच्येज्जानोर्विज्ञानदुर्लभः श्रुत्वावाक्यंब्रह्मसूतोःसर्वेषांकार्यगौरवम् सेनानीस्तुतदाहर्षान्नमस्कृत्यमहामुनिम् स्फुटउवा० विप्रवर्यमहायोगिन्यार्वत्यामुखतः श्रुतं वदामितद्व्रतंतुभ्यंशृणुसर्वसमासतः कैलासंभुवनैरभ्येवसमानोमहेश्वरः स्नानुजगामप्रगवान्भोगवत्याययास्मरवम् तस्मिन्नेवदिनेअंबात्वाभ्यगस्नानभारभत् स्वशरीराचमलगृह्यतस्यमूर्तिमकल्पयत् सजीवचपुनःकृत्वाणहिरुज्ज्वेत्यचोदयत् अवदद्वैततोनामबद्धवस्त्वविनायकः पुत्रगच्छबहिर्द्वीरेतिष्ठतत्रहृदायुधः आयास्यनिकदाचिद्वैद्युरुषोभवनान्तरे तंनिवारयितुंशक्तोधावत्स्नानकरोम्यहं ममाज्ञांगृह्यपश्चात्संप्रवेष्टुमर्हसि ध्रुवं मात्राज्ञांगृह्याशिरसिअगमद्द्वारदेहली मुद्गरंतुसमादायहस्तेबद्धवनाभक्तः अरस्मद्द्वारदेशंसपार्वत्याज्ञांस्मरन्बलात् तदानीमेव आयातंविभूत्याचर्चितंविष्णुम् संप्राप्तेभवनद्वारेशंशुःसर्वेश्वरोहरः देहलींप्राविशान्यावद्द्वारयद्द्वारपोबली दारपालउ० कोसित्वंचकिमर्थंहिगम्यतेभवनेशुभे मात्राज्ञायानियावत्स्वस्थानव्यतावेदवहि स्फुटउ० द्वारपालवचःश्रुत्वाशंशुःक्रोपमथाकरोत् शंभुरु० कस्याज्ञाचमयायात्वाकोसित्वंभाषसेकथं गृहीत्वाडमरुहस्तेद्वारपालाशिरोहनत् प्रविशच्चततस्तूर्णस्वगृहंषार्वतीपतिः दृष्ट्वानाशंसकोपंसा चिंतयत्यार्वतीहृदि बहुधाबाधतेस्फुटेशंकरेकोपकारः अलंकृताचस्नानाथार्वतीजगदेबिका पायसेनतु पूर्णेद्विभक्तभोज्येनसंपुते संस्थाप्यचैवपीठाग्रेघृतेनस्सितयान्विते पात्रद्वयंसमालोक्यअवदत्सार्वतीशिवः शंभुरुवा० दिव्यकांचनभूतोददर्विभ्यांचस्फुलोचने भोज्यपात्रंतु कस्येदंस्थापितंचद्वितीयकम् भोजनार्थंद्वितीयोद्यकोयातिवदवद्धुमे नायातित्रययाचात्रविलंबेकारणंवद इतिश्रुत्वा वचःशंभोःसर्वशस्यमहासती प्रीतिहर्षसमायुक्तासर्वज्ञभवदत्तदा पावत्युवाच ममाद्यस्नानसमयेउद्धर्तनमलोद्भवम् पुत्रैर्विरच्यचटदोदेहल्यास्थापितोमया तदर्थंचिद्वितीयैर्वैभाजनस्थापितंभक्तम् इतिश्रुत्वावचस्तस्याश्वकंप्रेप्राकृतोयथा

शिवउवाच प्रविशंतंचमांदारेतवपुत्रोन्यवारयत् कोसितंचमयापृष्टस्तेनोक्तातवाभिधा कोपेनचततस्तस्यशिरश्छित्त्वानिपा-
 नितम् इतिश्रुत्वाततोदेवीविह्वलापनिताश्रुवि पार्वत्युवा० पुत्रजीवयसेदेवतर्हिस्मिदयेमहेश्वर तथैवचममप्राणागमिष्यतिनसंश-
 यः इत्युक्त्वाचततोदेवीहाकष्टमित्यवीवदत् पुनःपपातसाम्भूमौवानेनकंदलीयथा शिवउवा० उतिष्ठभद्रकिदुःखपुत्रार्थमाकुरुष्वि-
 ये अधुनातवपुत्रं हिजीवयामिशिरोधिना प्रियामेवंचआम्बास्यगतोद्धारस्वयविशुः इतस्ततोवलोक्त्वाथगजोद्देशोमृतसदा निहृत्यचना-
 गशिरोबद्धंवयोजयद्विभुः संजीव्यबद्धवंपुत्रपार्वतींमिनिवेदयत् दृष्ट्वागजशिरंपुत्रपार्वतीहर्षनिर्भरा भोजयित्वापतिपुत्रस्वर्णया-
 त्रेकशोभने नमस्कृत्यततोदेवंपतिपात्रेउपाविशत् बुभुजेतुततोदेवीपतिशेषंतुभोजनम् कैलासमुवनेरम्येपार्वत्यानिवसन्बहु अटन्
 विभुः कदाचित्सहस्रमेणबलीयसा पार्वत्यासाहितोदेवः प्राप्तवान्नर्मदातदम् रम्येरेवातददृष्ट्वापार्वतीत्यवदच्छिवं पार्वत्युवा० दे-
 वदेवमहादेवशंकरमाणवह्नुभ्रं अक्षक्रिडनकामाहृत्ययासार्द्धस्नेहश्वर शंकरउ० अक्षक्रिडनकामात्वमासनेस्मिन्स्थिराभव जये
 पराजयेचात्रसास्यर्थंयोजयप्रिये स्वाभिवार्यंचसाश्रुत्वाएरकागृह्यमुष्टिना नराहृतिमथाकल्प्यप्राणान्सासमयोजयत् देहतस्य
 चसासूयपाणिपदोनसांभसा तमुवाचततोबालमक्षक्रिडांवित्रोक्तय आवाभ्याक्रिडयमानाभ्याकोजेष्यनिवदभ्रव इतिमानवर्षः
 श्रुत्वाबालकोवैतथेतिभोः अक्षक्रिडासमारब्धापार्वत्याशंकरेणच जयोजातश्वपार्वत्याशंकरस्तुपराजितः शंकरस्तुतदापृच्छत्को-
 जिनोयदबालक अवदह्वालकस्तत्रजितंदेवनश्रुत्विना पुनःक्रिडांप्रवृत्तासासाक्षीहृत्वातुबालकम् पुनर्जितंतुपार्वत्याशंकरस्तु
 पराजितः बालंपप्रच्छसादेवीजितंकेनवदाधुना पुनरप्याहबालोसोजितंदेवेनशरत्तिना हर्षेणचसमायुक्तःपार्वतीमाहशंकरः
 क्रिडांकुरुमहादे विरोधंत्यजशमानने क्रिडतीसापुनर्देवाजितोदेव्यासशंकरः लज्जितःशंकरोबालंकोजिनोवदमिश्रितं शंकरमा
 हबालारब्धोजितस्तंभुवनाधिप बालवाक्यंसमाकर्ण्यपार्वतीकोपनिर्भरा भिष्यावदसिदुष्टास्मन्यादहीनोत्रकदंभे पच्यमानोतिदुःखे
 नभाविष्यसिनसंशयः बालउ० विशापंकुरुमांमातर्बालिभावाचमयेरितम् इतिश्रुत्वावचस्तस्यमातृभावादयाब्धिना पार्वत्युवा०

नागकथायदापुत्रपूजायर्थंचनेत्युभे गणेशपूजायत्यायादृक्षाहूजाविधिंशिवम् नासांश्रुत्वावचोदिव्यंतवप्रसक्तिर्भविष्यति गणेशपूजायि
त्वातुमगसान्निध्यमेष्यसि इत्युक्त्वाभान्तोदधीहिमाचलमगादुषा व्यतीतेवत्सरेपूणेआवणेमासिचागते गणेशपूजनार्थेतामाग-
कन्याः समागताः दृष्टवान्भर्मदानारेस्त्रिदंबद्वहुमृषितम् बालउवाच किमर्थचागतावाद्याः किंचाचक्रियतेधुनो भयनीभिःपू-
ज्यतेकः किंफलंवदनाद्यमे नागकन्याऽऽ० वत्सपूजागणेशस्यक्रियतेस्माभिरुक्तमा पूजितेतुजगन्नाथेलभतेवाञ्छितंभवम्
बालउ० कथंपूज्योगणाध्यक्षः क्रियत्कालवदाद्यभौः क्रोविधिः केचसंभाराः कदापूज्योगणेश्वरः नागकन्याऽऽहुः आवणेमासि
संप्राप्तेचतुर्थ्याचिरवगोदये नित्यामलककरक्केनस्नानंकुर्याज्जलाशये शरद्वृक्षेसमारभ्ययादृक्षादशमीभवेत् मध्याह्नेपूजयेत्ता
वदेकविंशद्दिनावधि एकविंशतिदूर्वाभिस्मावन्युधैः शरभैः सदा मोदकैरेकविंशेऽथपूजयेत्यत्यहजनः मोदकादशविभ्रायदातव्याश्वस
दक्षिणाः एकगणाधिपेदत्वास्वयंचाद्याद्दशैवतु पूजामौनेनकर्त्तव्यामोजनंचतयानय ब्रह्मचारीभूमिशायीभूदप्रावणवर्जितः ह
विष्याशीतथाभूयाच्छुचिरनेर्बहिः सदा एवंनियममास्थायपूजांकुर्यात्सदाव्रती तान्नपात्रेजलगृह्णगंधपुष्पसमन्वितम् फलरत्नस
मायुक्तमर्घ्यदद्याद्गणाधिपे दक्षिणेतिसदावत्स एकविंशतिवर्त्येन पूजासमाप्तौविभ्रायवायनंचसमर्पयेत् गणेशायनमस्तेस्तुपा
वर्तनिंदनायच गंधपुष्पसमायुक्तगृहाणार्घ्यनमोस्तुते गणेशप्रीतयेतुभ्यवायनंदशमोदकम् दक्षिणाफलसंयुक्तवशापात्रैस्सकल्पि
नम् गणेशः प्रतिगृह्णानिगणेशोवैददानीच गणेशस्मारकोभ्राभ्यागणेशायनमोत्तमः एवंपूज्योगणाध्यक्षोनामर्दोभक्तिजः शरभः ग
णेशपूजितेवत्सतवसिद्भिर्भविष्यति एवमुक्त्वागतादेव्योनागकन्याः शरुचिस्मिताः बालकेनकृतपश्चादन्यस्मिन्वत्सरेततः आवणेमा-
सिसंप्राप्तेशरद्वृक्षेनिथौभुभे चतुर्थ्यांकृतसंभारोव्रतयाहबालकः गणेशनामर्दंतच एकविंशद्दिनावधि विधिवत्पूजयामासनम
स्सद्गुणेश्वर गणेशोवरदोजातोयाचयस्वयदीप्तिनं श्रुत्वावाक्यंगणेशस्यहर्षनिर्भरमानसः बालउ० नमस्कृत्यगणेशानंवरंदेहि-
नमोस्तुते पादयोर्भेबलंदेहिवासंशंकरसान्निधौ गणेशउवा० यथेच्छसितथैवास्तुप्रार्थित्याः प्रीतिरस्तुते इत्युक्त्वातुगणेशोशोभोतत्रै

वानर्देयेविष्णुः दृढपादश्चबालोसौकेलासमगमन्नतः दृष्ट्वाहरस्यचरणौशिरसाजगद्देसुभौ शिवउवाच उनिष्ठवृत्सनेपादौकथंजा-
 नौदृदौवद् कस्यप्रसादात्समिहआगतोसिममाल्भ्यम् बालउवाच कृतंमयागणेशस्यएकविंशतिनात्मकम् श्रुतचनागकन्याभ्यस्त
 द्रुतंनृजनमया तेनपुण्यप्रभावेनप्राप्तोहंतवराग्निधौ गणेशस्यप्रसादेनशरीरंरुदतागतम् शिवउवा० कीदृशतंद्रुतंमृहिकश्च्येह-
 चतंद्रुतम् वरुभ्रायादर्शनाथेपार्वत्यारोषशान्तये बालउवाच आवणेश्चुपक्षेत्तुचतुर्थ्याचिसमारभेत् आवणेबहुलपक्षेद-
 श्म्याचसमापयेत् गणेशपूजयेन्नित्यमेकविंशतिनावधि एकविंशतिदूर्वाभिःपुष्पैरपिनयेवच कर्नव्यामोदकास्तत्रएकविंशति
 संख्यकाः दशविभ्रायदत्वानुएकदेवेनियोजयेत् अवशिष्टाः स्वयंभक्ष्याः श्रुतमेवमयाविभो किमथाद्यत्वयाज्ञप्तंकर्तव्यवर्तनेविभो
 आचरच्छंभुरयेवगणेशस्यव्रतंशुभम् पूजनानुगोणस्यपार्वत्याश्रयलितमनः हिमाचलनमस्कृत्यवचनंचेदमब्रवीत् पार्वत्यु-
 वाच गम्यतेद्यमयातानेकेऽस्मिन्निजमंदिरम् शिवस्यचरणौद्रष्टुमुत्सुकमेमनोभवत् शीघ्रंदेहिममाज्ञाभोः स्मृणस्थानुनश-
 क्यते हिमाचलउवा० प्रेषयिष्येक्षणनिष्ठविमानेनार्कवर्चसा सैन्यददामिरक्षार्थंनवमार्गेशहचिस्मिन्ते पितृवाक्यसमाकर्ण्यवि-
 मानचारुरोहसा स्मणमात्रेणसायाताकैलासमवनोत्तम दृष्ट्वामहेश्वरदेवंप्रणनामविहस्यच किंकृतंभोनजानीममनोमेचात्तन
 त्वया वाक्यंश्रुत्वाप्रियायाश्रमनसाचाह्लिलिग्यनाम् अवदत्कारणतस्याहरणेमनसोध्वम् शिवउवाच कृतंमयागणेशस्य
 पूजननवहेतव तेनपुण्यप्रभावेनआगतत्समभानिकम् पार्वत्युवाच कथंपूज्योगणाध्यक्षोवदमत्तंजगदिभो अहमद्यकरि-
 व्यामिसेनानीदर्शनायच शंकरउवाच कुरुदेविगणेशस्यपूजनचयथाविधि एकविंशतिदूर्वाभिःपुष्पैर्नानाविधैःशक्तेः मोदके
 रेकविंशेश्चएकविंशतिनाच अर्घ्यंस्त्वावतिसंख्याकेस्तथाब्राह्मणनर्पणैः त्रिलोचनमुरवाच्छुलागणेशः पूजितस्तथा एकविंश-
 तिनास्यश्चात्कुमारोभ्यगमरस्वय स्कंददृष्ट्वातदादेव्यास्मनाभ्यानिर्द्देशयवुः स्तमालिग्यसादेवीचुंचुंबेचमुखपुनः वत्साद्यचमुवंह
 ष्ठगणेशस्यप्रसादतः बहुकालंचमाल्यत्कागतःषण्मुखबालक कृतकृत्याद्यजानास्मिदर्शनानेनसशायः शेषंत्यजमहाबुद्धेशपथंतेव

समस्तपापक्षयपूर्वकसमजन्मराज्यसौभाग्यादिविद्वद्भ्येऽउभामहेऽम्बरसारुज्यतासित्त्वर्थेषुषण्मासपर्यन्तगुणपतिप्रोत्थयर्दूर्वाघ्नंतकरिष्ये
बोर्डसोपचारेः पूजयेत् सततउवाच क्लेशसशिरवररमेयसर्वदेवनिधेवने सिद्धसंघसमाकार्णोर्गंधर्वगणसंवितं देव्यासह
महादेवोदाव्यंरूप्यसैविनीदतः जितासित्वंजितेत्याहपार्वतीपरमेश्वरः सापित्वंजितइत्याहसविवादस्तयोरभूत् चित्रनेमिसूनदा
दृष्ट्वाभृषावादमभाषत तदाक्रोधसमाविष्टागौरिशापददौततः प्रसादितातस्तेनविशापकुरुपार्वती पार्वत्युवाच य
दासरोवररमेयचरिष्यनिभ्रवान्भुवि तदास्वर्गणिकाः सर्वावीक्ष्यन्ति त्वांसमागताः नदाभ्रवविशापस्तमित्युक्तः सपपातह ततः
कनिपयाहोभिः कृष्णानंतसरोवरे कृष्णोभूलावसंस्तत्रददृशस्त्विल्लासिनीः ततस्तुसागरंगत्वापप्रच्छश्रणिपत्यताः क्रियंतेकिंय
हाभागाः पूजायावाच्छ्रितं च किम् ततस्ताअब्रुवन्स्मैदूर्वाविघ्नेश्वरघ्नतम् क्रियतेस्थाभिरिहचपरत्राभीष्टसिद्धये नतोब्रवीच्चित्र
नेमिब्रतंभेदातुमर्हय येनाहंगिरिजाशापान्बुच्येयंचिरदुःखिनः ततस्ताअब्रुवन्सर्वावतमेतदनुत्तमम् दूर्वाविघ्नेश्वरोयत्रपूज्यते
सर्वसिद्धिदः शक्रपक्षेचतृथीयाभानुवारेणसंयुता नस्यानिथीसमारभ्यषण्मासघ्नतमाचरेत् प्रत्यहषट्पदनमस्काराः षट्दूर्वाः षट्पद
क्षिणाः शुक्रपक्षेचतृथीयप्रत्येकैकविंशतिः एकभक्तचकर्तव्यं कथाचमृगुयादिमां ध्यायेद्दिनायकदेवंसमाहितमनः सदा त
रुणारुणसकाशसर्वाभरणभूषितं जदाकल्पापस्रभ्रगंकुंकुमेनापराजितं गजाननमसन्नास्पसिद्धूततिलकाकितम् विशालवस्त्र
संभ्रान्मुक्तामणिविभूषितम् चतुर्भुजमुदायांगकिंकिणीककरणैर्युतम् पाशाकुशयथदेवंदंतमोदकधारिणम् महोदरमहानागवृ
द्धकुक्षिमुदान्वितम् सुंदरांशुकसर्वाभिरभिरास्यमपराजितम् प्रणताभरसंदोहमौलिभाणिकपरभ्रिभिः विराजिनाधिकमलसव
देवनमस्तनम् अभीष्टफलददेवंसर्वभूतोपकारकं एवंध्यात्वाजपेन्नित्यंविनायकमंतंदिनः एवंचरित्वाषण्मासान्शतचिः सत्यपरा
यणः पश्चाद्गधादिदूर्वाभिरर्चयेत्तसदापुनः उद्यापनप्रकर्तव्यं देशकालानुसारतः ततोमगधदेशस्यमानेनयवपिष्टकम् दशमान
कमादायदशाष्टावपिमोदकम् कृत्वाथतप्तुतान्सम्यक्षट्देवायषडात्मने षट्चविप्रायदानव्याः श्रोत्रियायकुटुंबिनेविनाय-

कोरगणाध्यसोविशेषः श्रीगणाधिपः वरदः समुखश्चैव दूर्वाचंदकेः प्रपूजयेत् षट्दूर्वाश्चतया दद्यान्महापूजाप्रकल्पयेत् एवं कुरु महेशानप्रीत्यर्थमभिवाञ्छितम् तथेत्युक्ताचित्रनेमिः श्रीणयित्वा विनायकम् शापान्मुक्तः स्तनः शंभुमभ्यगात्प्रहसन्निव शंकरेण ततः पृष्ट्वा चित्रनेमिस्तथाजगौ व्रतं श्रुत्वा ततः शंभुर्गणेशस्पर्कुत ह्लात् गोरीकोपप्रसादाय शिवोपि कृतवानश्च शिवेनोक्तं व्रतं च क्रेगणेशस्य प्रसादजं कार्तिकेयोपि संयासः सेनानी त्वंच नम्रहत् व्रतं च कारनं दीचकार्त्तिकेयोक्तमादरात् सोपिराजा प्रसादाय पुत्रार्थं च चकार हततः क्रमेण लोके स्मिन्मृगशीर्षूतमुत्तमं व्रतं दूर्वागणेशस्य सर्वसिद्धिकरं परं शोकव्याधिप्रयोद्वेगबंधव्यसनदुःखतः विमुक्तः पुत्रपौत्रादिधनधान्यसमावृत्तः इह लोके सुखी भूत्वा पश्चाच्छिवपुरं व्रजेत् व्रतनामेन दूर्वाख्यविशेषेऽस्य प्रसादतः यः पठेत् परयाधत्स्याकथामेतां दिनीं दिने शृणुयाद्वापि स तन सर्वसिद्धिर्भवामुयात् इति श्रीस्कंदपुराणोक्तं दूर्वागणपतिव्रतनोद्यापनं संपूर्णं अथ भाद्रपदशुक्लचतुर्थ्यां सिद्धिविनायकव्रतं हेमाद्रौ स्कांदे तच्च मध्याह्नव्यापिन्याकार्यम् प्रातः शक्नुनिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेन्नुप पार्थिवस्य गणेशस्य तत्रैव पूजनं चरेत् दिनद्वये तद्वा सो एकदेशव्याप्तौ वा पूर्वाऽन्यथा परा चतुर्थी गणनाथस्य मातृविद्वाप्रशस्यते मध्याह्नव्यापिनी सानुपरतश्चेत्परं हनि इति हहस्पत्युक्तेः अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्युद्दिश्य मम हेजन्मनि जन्मानरे च पुत्रपौत्रधनविद्याजययशः स्त्रीकामाद्युत्थित्यर्थं सिद्धिविनायकप्रीत्यर्थं यथाज्ञानेन पुरुषसूक्तपुराणोक्तमंत्रैर्यानि बाहनादिषोडशोपचारैः पंचामृतैः सह पार्थिवगणपतिपूजनं करिष्ये तथा च भूतौ प्राणप्रतिष्ठादिकमासनादिकलशाराधनं पुरुषसूक्तन्यासचक्ररिष्ये पार्थिवमूर्तेर्दिवस्थापनं हेरंबा० मृदाहरणं समुखाय० सयदूनं गौरीस्तनाय० स्थापनं अथ प्राणप्रतिष्ठा कुर्यात् अस्य श्रीप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वराक्षयः करपजुः सामाथर्वाणिच्छंदांसि क्रियामयवपुः प्राणाख्या देवना आर्वाजं न्दोशाक्तिः क्रौंकीलकं अस्यामूर्तौ प्राणप्रतिष्ठापने विनियोगः ॐ आं न्दीक्षौं अंयं रंलं वंशं पंसं हंलं क्षअः अस्यामूर्तौ प्राणास्मिंस्तु पुनः आ० अस्यामूर्तौ जीव इह स्थितः पुनः ॐ आ० अस्यामूर्तौ सर्वोदियाणि श्रोत्रं तत्तत्कर्जिं ब्रह्माघाणवाक्प्राणिपादपायूपस्थानि देहवागलक्ष्मरवचिरतिष्ठतु स्वाहा असुनीते पुनरिति च च पठित्वा

गर्भाधानादिपंचदशसंस्कारसिद्ध्यर्थं पंचदशप्रणवावृत्तीः करिष्ये ॐ १५ तच्चक्षुर्देवहितं ० देवस्याज्येननेत्रोन्मीलनंकृत्यापंचोपचार
 पूजनंकृत्या अथध्यानम् एकदंतं शूर्पकण्ठगजवल्कलचतुर्भुजम् पाशांकुशधरदेवं ध्यायेत्सिद्धिविनायकं ध्यायेदेवं महाकायं तप्त
 कान्चनसंनिभं दंतास्त्रमालापरशूपूर्णमोदकहस्तकम् मोदकासक्तशङ्खाग्रमेकदंतं विनायकं ध्यायेत् आवाहयाभिविघ्नेशसुसराजा
 चितेश्वर अन्यायनाथ सर्वज्ञ पूजाय गणनायक सहस्रशर्षपेत्यावाहनं विचित्ररत्नरचितं दिव्यास्तरणसंयुतम् स्वर्णसिंहासनचारुगृहा
 णस्तरपूजितं पुरुष एवे ० आसनं सर्वनीयं समुद्भूतपाद्यगंधादिसंयुतम् विघ्नराजगृहाणोदभगवन्भक्तवत्सल एतावा ० पाद्य ० अर्घ्यं
 च फलसंयुक्तगंधपुष्पाक्षतैर्युतं गणाध्यक्षनमस्तस्तु गृहाण करुणानिधे त्रिपादूर्ध्वं अर्घ्यं दध्याज्यमधुसंयुक्तमधुपर्कमथाहृतम् गृहा
 ण सर्वलोकेश गणनाथ नमोस्तुते मधुपर्कं विनायक नमस्तुभ्यं त्रिदशैरभिषेदितं गगोदकेन तोयेन शीघ्रमाचमनकुरु तस्माद्विराज
 आचमनीयं पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतम् पंचासृतेन स्तूपनाट्यायतांगणनायकः पंचासृतस्नानं गंगादिसर्वतीर्थेभ्य आनीततोय
 मुत्तमम् मन्त्र्यासमर्पितं तुभ्यं गृह्णास्वामीष्टदायक यत्पुरुषेण स्नानं रज्ज्वस्त्रमिदं देवदिव्यकांचनसंभवं सर्वप्रदगृहाणेदं नंबोदर
 हरात्सज तं यज्ञमिति वस्त्रं राजतं ब्रह्मस्त्रं च कांचनचोचरीयकम् गृहाण चारुसर्वज्ञ भक्तानावरदोभव तस्माद्यज्ञा ० उपक्त्र
 यज्ञोपवीतं उद्याद्रास्करसंकाशं संध्यावदरूपं प्रभो वीरालं करुणं दिव्यं सिद्धं प्रतिगृह्यतां सिद्धं नानाविधानि दिव्यानि नानारत्ना
 ज्ज्वलानि च भूषणानि गृहाणे शोभा वर्तते प्रियं नंदन आभरणानि कस्तूरीचंदनं चैव कुंकुमेन समन्वितं विलेपनं सरस्यैष्ठ चंदनं प्रतिगृ
 ह्यतां तस्माद्यज्ञात्सर्वं हृतं तिगंधं रक्ताक्षतांश्च देवेश गृहाणाद्भिरदानं ललाटपटलं चंद्रस्तस्योपर्यवधार्यतां अक्षतान् माल्यादीन् सु
 गंधानि मालत्यादीनि वै प्रभो मया हतानि पूष्याणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां कर्षवीरैर्जीनिकुसुमैश्चार्पकैर्वकुलैः शरभैः शतपत्रैश्च कल्हा
 नैरचयेद्गणनायकं तस्मादश्वा ० पुष्पाणि अथांगपूजा गणेश्वराय नमः पादौ पूजयामि विघ्नराजाय जानुनीष्ट ० आशुवाहना
 उरुष्ट्र ० हेरंबाय ० कटीष्ट ० कामारिस्तु नवे ० नाभिंष्ट ० लंबोदराय ० उदरंष्ट ० गौरीसुताय ० स्तनौष्ट ० गणनायका ० हृदयं पूज ० स्थूलक

र्णाय० कंठपू० स्कंदाय जाय० स्कंधीपू० पाशाहस्ताय० हस्तोपू० गजवक्राय० वक्रपू० विमहर्त्रे० ललाटपू० सर्वेश्वराय० शिरःपू० गणाधिपाय० सर्वगि
पू० अथपत्रपूजा स्मसुरवाय० मालतीपत्रं० गणाधिपाय० भृंगिराजपत्रं० उमापुत्राय० बिल्वपत्रं० गजाननाय० श्वेतदूर्वापत्रं० लेबोद
राय० बदरीपत्रं० हरसूतनव० धनुषपत्रं० गजकर्णाय० तुलसीपत्रं० वक्रगुडाय० शमीपत्रं० गुहाग्रजाय० अपाभागपत्रं० एकदंताय०
बृहतीपत्रं० विक्रताय० करवीरपत्रं० कपिताय० अर्कपत्रं० गजदंताय० अजुनपत्रं० विमरजाय० विशुक्रांतापत्रं० बटवेनमः दाडिभीपत्रं०
सुराग्रजाय० देवदारुपत्रं० मालचंद्राय० मरुप० हंरवाय० अश्वत्थपत्रं० चतुर्भुजाय० ज्ञानीपत्रं० विनायकाय० केतकीप० सर्वेश्वराय०
अगस्तिपत्रं० २१ दशांगनुरगुलं० धूपरुगंधं० चमनोहरम् गुहाणसर्वदेवेश उमापुत्रनमोस्तुते यत्पुरुषं व्यदधुः० धूपं० सर्वज्ञसर्वलो
केशत्रैलोक्यनिमिरापहं गुहाणमंगरुदीपं रुद्रप्रियनमोस्तुते ब्राह्मणोस्य० दीपं० नैवेद्यं गुह्यतां देवभक्तिमहाचलाकुरु ईशितं
मेवरं दहियन्नचपरागतिं नानारवाद्यमयं दिव्यं तु द्रव्यं ते निवेदितम् मया भक्त्या शिवापुत्रगृहाण गणनायक चंद्रमामनसो
नैवेद्यं० एतौशीरलवंगादिकर्पूरपरिवासितम् प्राधानार्थं कृतं तोयगृहाण गणनायक मध्येयानीयं० उत्तरापोशनं० सुखप्रक्षाल
मलयाचलसंभूतं कर्पूरमन्त्रितं करोहर्जनं कंचारुगुह्यतां जगत्पते करोहर्जनं बीजपूरारूपनसरज्वरीकदलीफलं नारी
केलफलं दिव्यगृहाण गणनायक इदं फलं मया० फलं० एकविंशतिसंख्याकान्मोदकान्मृतपाचितान् नैवेद्यं फलं दद्यान्ममस्तेवि
मनाशिते गणेशाय० मोदकार्पणं पूगीफलं महादिव्यं नागवल्लीदलैर्युतं कर्पूरैलासमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् तांबूलं० हि
रण्यगर्भं निदक्षिणां० वज्रभाणिक्यं वेड्यं सुक्ताविदुममंडितम् पुष्परागसमायुक्तं भूषणप्रतिगृह्यतां भूषणानि० दूर्वायुग्मं गृहा
णेदं गंधपुष्पाक्षतैर्युतम् पूजयेत्सिद्धिद्विधेशप्रत्येकं पूर्वनामभिः गणाधिपनमस्तोस्तु उमापुत्राधनाशन एकदंतेप्रवर्कतितथामूष
कवाहनविनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिसदायक कुमारगुरवे तुभ्यं पूजनीयः प्रयत्नतः इति दूर्वापणं चंद्रादित्यौ च धरणीविद्युद
ग्निस्तथैव च तमेव सर्वतेजांसि आर्तिव्यं प्रतिगृह्यताम् नाराजनम् विमेश्वरविशालाक्षसर्वांगीष्टफलप्रदं प्रदक्षिणां

॥१॥ भेत्तां सर्वान्कामान्प्रच्छमे नाम्ना आसीत् प्रदक्षिणां० नमस्ते विप्रसंज्ञेन मस्ते ईप्सितप्रद नमस्ते देवदेवेश नमस्ते गजायक
 स गस्यासत्य० नमस्कारान् विनायके शपुत्रे निगणराजसूरोत्तम देहि मे सकलान्कामान् देहि सिद्धिं विनायक यज्ञेन यज्ञमय०
 मंत्रं गुणजलिं० अथैकविंशतिं गृह्य मोदकान् धृतपाचिनान् स्थापयित्वा गणाध्यक्षसमीपे कुरु नन्दन दशविधायदानव्यास्थाप
 येदृश आत्मनि एकगणाधिपे दद्यात्संघृत मोदकं शुभं दशानामोदकानां च फलदक्षिणया युत विप्राय न वतु स्य विनायक नन्दे दद्यात्
 हं वायनमंत्रः विनायकस्य प्रतिमां वस्त्रयुगेन वेष्टिताम् तुभ्यं संप्रददे विप्र प्रीयतां मे जनार्दनः विनायक गणेशान सर्वदेवनम
 स्कृत पावती प्रिय विघ्नेशमम विघ्ने विनाशय इति प्रार्थना अथ कथा शौनकाचार्य विप्र गणाने मिषारणयवांसिनः सूतं पौराणि
 कश्चेष्टमिदं मृत्युर्वचस्तदा ऋषय ऊचुः निविघ्ने न तु कार्याणि कथं सिद्ध्यन्ति सूतज अर्थसिद्धिः कथं नृणां पुत्रसौभाग्यसंप
 दः दंपत्योः कलहे चैव धुमे देतयानृणाम् उदासीनेषु लोकेषु कथं सुमुखता भवेत् विद्यारंभेन थानृणां वाणिज्ये च कथं यथा नृ
 पतेः परचक्रस्य जयसिद्धिः कथं भवेत् का देवतानमस्कृत्य कार्यसिद्धिर्भवेन्नृणां एतत्समस्तं विस्तार्य ब्रूहि मे सूत पृच्छतः सूत
 उवाच सन्नद्धयोः पुराविद्याः कुरुषां देवसेनयोः पृष्ठवान् देवकीपुत्रं कुंतीपुत्रं यो धिष्ठिरः युधिष्ठिर उवाच निविघ्ने न जयं मत्पदत्वं देवकीसु
 तं का देवतानमस्कृत्य सत्यं राज्ञ्यं लभेमाहि कृष्ण उ० पूजयस्व गणाध्यक्षं मुमामलसमुद्रं न स्मिन्संपूजिते देवे भ्रूवं राज्ञ्यमवाप्स्य
 सि मासिमाद्रपदे मुक्ते चतुर्ध्या पूजयेन्नृप मासिमाधे आवणे वामार्गशीर्षे विनथा भवेत् गजवक्त्रं तु सुकूयां चतुर्ध्या पूजयेन्नृप
 यदा चोद्भवते भक्तिस्तदा पूज्यो गणाधिपः प्रातः शक्नुते तिलैः स्नात्वा भग्यान्ते पूजयेन्नृप निष्कमात्रं सवर्णनतदधो धेनवापुनः स्वं
 शान्त्या गणनाथस्य स्वर्णं मेधमया कृतिं अथ वामं नृमयीं कुर्याद्विजशाठ्यं न कारयेत् एकं दंतं शूर्पकर्णं गजवक्त्रं तु भुज पाशा
 कुशार्धं देवध्यायेत् सिद्धिं विनायकं कृत्वा पूजां प्रयत्नं स्नाप्य पंचामृतैः पृथक् गणाध्यक्षेति नाम्ना वेगंधं दद्याच्च भक्तिनः आवाह
 नाध्ये पादां च दत्वा पश्चात्सपत्नतः रक्तवस्त्रयुगे चैव दद्याद्देवाय भक्तिनः विनायकेति पुष्पाणि धूपं चोमास्तनाय च दीपं रुद्रप्रियायेति नैवेद्यं

विघ्ननाशिने किंचित्सर्वगुणं च तं बलं च समर्पयेत् ततो दूर्वांकुरान्गृह्णाद्विंशतिं चैकमेकं ह पूजनीयः प्रयत्नेन एभिर्नोमपदैः सह गणाधिप नमस्ते स्तुतुमा पुत्राधनाशन विनायकेशपुत्रोत्तिसर्वा सिद्धिप्रदायक एकदत्त भक्त्येकतितथा भूषकवाहन कुमारगुरवे तुभ्यं पूजनीयः प्रयत्नतः दूर्वा युग्मगृहीत्वा तु गंधपुष्पादीर्नैर्घृतम् एकैकेन तु नाभ्यावेदत्वेकं सर्वनामभिः अथैकविंशतिं गृह्णामोदकान् घृतपाचितान् स्थापयित्वा गणाध्यक्षसमीपे कुरुन्दन दशविभ्रायदातव्याः स्वयं ग्राह्यास्तथा दश एकगणाधिपे दद्यात्स नैवेद्यान्तृपो नम विनायकस्य प्रतिमां ब्राह्मणाय निवेदयेत् तुभ्यं संप्रददं देव प्रीयतां मे गजाननः विनायकगणेश त्वसर्वदेवनमस्कृत पार्वती प्रियविघ्नेशममविघ्नविनाशाय गणेशः प्र तिगृह्णान्ति गणेशो वैददाति च गणेशस्तारकोष्ठाभ्यां गणेशाय नमो नमः कृत्वा नैमिषिकं कर्म पूजयेदित्येदं देवताम् ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चाद्गुजीयान्ते लवजितम् एवं कृते धर्मराज गणनाथस्य पूजने विजयस्ते भवेन्मूनस्य सत्यमयोगितम् वेद्यावाद्यास्तदीक्षा सुभ्रादौ पूज्या गणाधिपः तस्मिन् संपूजिते विष्णुरीशो भानुस्तथा तद्गुभा हव्यं वाह मुखं देवाः पूजिताः स्युर्न संशयः चण्डिकाद्यामातृगणाः परितुष्टा भवन्ति च तस्मिन् संपूजिते विभ्राभक्त्या सिद्धि विनायक यद्दंष्ट्रगुणान्नित्यं श्रावयेद्वासमाहितः सिद्धिं नित्यं सर्वकार्येणि विनायकप्रसादतः इति सिद्धि विनायकव्रतं भविष्योक्तं संपूर्णम् मासि भ्राद्रपदशक्लेशिवलोके प्रपूजिता तस्यास्तन तथा दानं पवासी च न तथा क्रियमाणं शतगुणं प्रसादाद्याति कौतुप चतुर्योन्यनुषंगः अस्यामेव च द्रदर्शनं दोषमाह पराशरः कन्यादित्ये च तुभ्यं च शक्लेशं च द्रस्य दर्शनम् मिथ्या भिद्रूषणं कुर्यान्न स्म्यात्पश्येन्न तसदा तद्दोषशतं ये जात्या विष्णुनोक्तं च मन्त्रकम् सिंहः प्र सेनमवधीत्सिंहो जांबवताहतः स कुमारकमारो दीस्तव द्यौपस्य मन्त्रकः अयस्य मन्त्रकोपाख्यानं नोदिकं श्वर उवाच शृणुष्वैका प्रचितः सन् व्रतं गणेश्वरमहत् चतुर्थ्यां शक्लपक्षे तु सदा कार्यं प्रयत्नतः सनत् कुमारयोगीन्द्रयदीच्छेच्छुभमात्मनः नारी वा पुरुषो वापि यः कुर्याद्द्विधिवद्भुतम् सो च यत्प्राशस्त्यं प्रदत्तस्य कष्टाद्भुतिं न हितम् अपवादहरं चैव सर्वविघ्नप्रणाशनम् कान्तारे वि पर्मवापिरणेरान्कुलेऽथवा सर्वे सिद्धिकरं विधिग्रताना मुत्तमव्रतम् गजाननप्रियं चाथात्रिषु लोकेषु विश्रुतम् अतो न विद्यते

ब्रह्मन् सर्वसंकलनाशनम् सनत्कुमार उ० केन चादौ पुरा चीर्णं मर्त्यलोके कथगतम् एतत्समस्तविस्मयं ब्रूहि गणेश्वर मह-
 त् नंदिकेश्वर उ० च त्रैलोक्यजगन्नाथो वासुदेवः प्रतापवान् आदिष्टो नारदेनेव दृष्ट्या लोच्छनमुक्तये सनत्कुमार उवा० यद्गुणैश्चर्य-
 संपन्नः सृष्टिसंहारकारकः वासुदेवो जगद्व्यापी प्राप्तवान् लोच्छनकथं एतदाश्चर्यमारब्धवान् ब्रूहि त्वं नंदिकेश्वर उ०
 मूर्ध्नि भारनिवृत्त्यर्थं वस्ते वस्त्वनां भूभौ रामच्छृणोमस्मृत्यन्वोपपन्नान् भूषणैश्चरो जरासंधप्रयात्स्नो हारकांसमकल्पयत् विश्वक-
 माणिमाहूय पुरीहाटकनिर्मिताम् तत्र षोडशसाहस्रस्त्रीणां चैव शताधिकम् भवनानि मनोज्ञानि तेषामध्ये व्यकल्पयत् पारिजात-
 तर्कमध्ये तासां भोगाय कल्पयत् यादवानां गृहास्तत्र षट्पचाशतकोटयः अन्येपि बहवो लोकावसंति विगतज्वराः यत्किंचिच्चिपुलो-
 केषु सुंदरतत्र दृश्यते सत्राजितप्रसेनारव्योपुत्रावुग्रस्य विभ्रुतौ अभो धितीरभासादान्मनस्कतया च सः सत्राजितस्तपस्तेपे सूर्यमु-
 दिश्य बुद्धिमान् व्रतनिरशनं गृह्य सूर्यसंबद्धलोचनः ततः प्रसन्नो भगवान् सत्राजितपुरस्थितः सत्राजिनोपितुष्टावदृष्ट्वा देवदिवाकर-
 ने जगोशनमस्तेस्तु नमस्ते सर्वतोभुरव विश्वव्यापिन्ममस्तेस्तु हरिदं ध्वनमोस्तुते ग्रहराजनमस्तेस्तु नमस्ते चंद्रोचिवे वेदत्रयनमस्ते
 स्तु सर्वदेवनमोस्तुते प्रसीद पाहि देवशस्त्रदृष्ट्या मां दिवाकर इत्यसंस्त्य मनोसो देवदेवो दिवाकरः स्निग्धगंभीरमधुरसत्राजितमुवा-
 च ह सूर्य उ० वरं ब्रूहि प्रदास्यामि यत्ते मनसि वर्तते सत्राजितमहाभाग तुष्टाहंत वनिश्चयात् सत्राजित उ० स्यमतकमणिं देहि य-
 दितुष्टोसि भास्कर देदौ तस्य च तद्रत्नं स्वकं ठादवतार्य सः भास्कर उ० भाराष्टकं शातकुंभं स्रवते सोमहा मणिः शत्रुविधानासदाधार्य-
 त्वमेतन्महोत्तमं सत्राजितक्षणेनैतद्धतिस्त्रुभमानसम् इत्युत्कान्तर्धे देवस्तेजोराशिदिवाकरः तत्कंठरत्नं ज्वलमानरूपी पुरीषं ह-
 ष्ठास्यविवेश सस्वरम् दृष्ट्वा तु लोकामनसा दिवाकरं संचिंतयतो हि विनष्टदृष्टयः सभागनो यहरिदं शब्दो धिनिर्जनादनं द्रष्टुमसंश-
 येन नायं सहस्रांशरितीह लोकाः सत्राजितो यं भणिकं वभास्वान् स्यमेतकमहारत्नं दृष्ट्वा तत्कंठमंडले स्पृहां च केजगन्नाथो न ज-
 हारमणिगततः सत्राजितो जातभयो याचयिष्यति मां हरिः प्रसेनायदो भ्रात्रे धारयेयं शत्रुचिनात्वा एकदा कठदेशे सोऽस्ति स्थानं म-

णिसुत्तमं भृगुयात्रादीनार्थावययौ कृष्णो न संयुतः अश्वारूढोऽशुचिश्चासौ हतः सिंहेन तत्क्षणान् रत्नमादाय सिंहोऽपि गच्छन् जाययता हतः नी-
 चासविंशरत्नददौ पुत्राय जायवान् पुरीं विवेश कृष्णोऽपि स्वकैः सर्वैः समावृतः प्रसेनोऽद्यापि नायाति हतः कृष्णो न निश्चितम् मणि लोभेन ह-
 कृष्टवोऽयः पणपिना हतः द्वारकावासिनः सर्वे जना उचुः परस्परम् व्यापवाद संतप्तः कृष्णोऽपि निरगाच्छनैः सहैव नैयथाऽरण्ये दृष्ट्वा सि-
 हं नयाति तम् प्रसेनं वाहनयुतं तत्तदनुचराः शनैः क्रक्षेण निहतं दृष्ट्वा कृष्णोऽपि विलगतः विवेश योजनशतं मधकारस्य तेजसा निवा-
 रयन् ददौ ग्रीष्मादा बद्धभ्रमिकम् तं कुमारे जायवतो दोलायाभिभूतिम् माणि क्यं लं च मानं च ददर्श भगवान् हरिः रूपयौवनसंपन्ना
 कन्या जायवती युनः दोलां दोलयमाना च ददर्श कर्मलेक्षणाः महान्तं विस्मय चक्रे हत्वा तां चारुहासिनीं दोलां दोलयमानां च जगौ गीति भिंदुमुहुः
 सिंहः प्रसेनमवधत्सिंहा जायवता हतः सुकुमारकमारो दीप्तिवत्येषस्य मंतकः मदतज्जरदाहार्तो दृष्ट्वा तं कर्मलेक्षणं उवाच ललितं बालागम्य
 तां गम्यतामिति रत्नगृहं तावेगेन यावच्छेते तु जायवान् इत्याकर्ण्य हसन् शौरिः शरवद्धूमौ प्रतापवान् आकर्ण्य सहसोत्थाय युयुधेयस्य सारादत्त
 तः तयो गृहं पृष्ठं द्वारं हसि जायवतो रत्नदा द्वारकावासिबः सर्वे गतास्ते सप्तमे दिने मृतः कृष्णो निरीक्षते नो निः संदिग्धं विचार्य च परलोकं कि-
 यां च कुः परेत स्य तु ते न दा एकविंशदिने यावद्वाहुप्रहरणोऽपि भुः सुयुधेतेन क्रक्षेण युद्धं कर्मणि तोषितः जायवा न्याक्तं न स्मृत्वा दृष्ट्वा देव
 बलमदत्तं जायवान् अजयोऽहं सुरैः सर्वैर्यस्य साराक्षसदानवैः त्वया जितोऽहं देवेश देवस्त्वमसि निश्चितं जने त्वां वैष्णवं ते जो नान्यथा बलमीदृश
 इति प्रमादा देवेशादौ माणिक्यमुत्तमं सुतो जायवती नाम मार्यायं विरवर्णिनीम् पाणिं वै ग्राहयामास देवं च जंजाववान् मणिमादाय देवोऽपि ज्वा
 बवत्यापि संयुतः तद्दत्तानं समाचरे द्वारकावासिनां स्वयं सत्राजितं स्थामाणि क्यदत्तवान् ससदि स्थितः मिथ्यापवादमशङ्कित्वा सचान्मधुसूद-
 नः सत्राजितोऽपि सत्रस्तः कृष्णाय प्रददौ कृतां सत्यमामां महाबुद्धिं देवो सर्वगुणान्वितम् शतधत्वा कुरमुखया द्रवादुष्टमानज्ञाः सत्राजि-
 तेन तैर्वै च कुरत्नामिलापिणः दुरात्मा शतधत्वापि गते कृष्णे च पांडवान् सत्राजितं निहत्या श्रमणिजग्राह पापधीः कृष्णस्य पुरतः सत्या-
 समाचरे विचेष्टितम् अंतर्दृशो बहिः कोपी कृष्णः कपदिनायकः बलदेवपुरोवाक्यमुवाच धरणीधरः हत्वा सत्राजितं दृष्ट्वा मणिमादा

यगच्छति निहत्यशतधन्यान्गृहीतारत्नमावयोः ममभोग्यंचतद्रत्नं भविष्यतिस्तन्निश्चितम् गतच्छुत्वाभयाञ्चसंः शतधन्वाविषया
दवः आहूयाङ्कुरनामानं भाणिक्यं प्रददौ चसः आरुत्वाद्यडवावेगान्निर्गतो दक्षिणां दिशम् रथस्यावतुगच्छेनांतारा मजनार्दनौ शनयो
जनभात्रेण ममारवडवानदा पलायमानो निहतः न च कृष्णो पदातिना रथस्थे बलदेवे नु हते रत्नास्य लोचनः न दृष्ट तत्र तद्रत्नबलदेवपु
रेव दत्तं तदा कर्पयमहोषादुवाच च न बली कपटी त्वं सदा कृष्णालोभी पापी भूः निश्चितम् अर्थयस्व जनं हंसिकृत्स्ना बंधुसमाश्रयेत्
अनेकशपथैः कृष्णो बलदेव प्रसादयन् सोपि धिक्कष्टमित्युक्त्वा ययौ वेदमर्ममंडलम् दृष्ट्वा पिरयमास्तु द्वारकाप्रययौ पुनः नथेवोचु
र्जनाः सर्वे न साधीयानयं हरिः निष्कासितोरत्नलोभाज्ज्येष्ठे भ्रातृना बलो बली तच्छुत्वा दीनवदनः पापीयानि वसं स्थितः दृष्ट्वा भिक्षा
पात्संतसो बभूव सजगत्सतिः अङ्कुरोपिविनिष्क्रम्य तीर्थयात्रा निमित्तनः काशी गत्वा सखेना सोयजन्यज्ञपनि प्रभुम् नोषमुत्पादयामा
सनेन द्रव्येण बुद्धिमान् सत्पालयगृहे श्रित्रैर्नगरं समकल्पयत् न दुर्मित्सं नैर्वे रोगादंतयान च विद्वरम् शुचिना धार्यते तत्र भणिः सूर्य
स्य निश्चितम् जानन्वापि हितत्सर्वमानुषभावमाश्रितः लोकाचारतथाभायामज्ञानचममाश्रितः बंधुर्वैरसमुत्पन्नलोच्छनसमुप-
स्थितं दृष्ट्वा पवादबहुलजायमानकथं हरेत् इति चिन्तानुरं कृष्णानारदः समुपस्थितः गृहीत्वा तत्कृता पूजां स्तुतवा सनगतो ब्रवीत्
नारद उवाच किमर्थं खिद्यसे देव किं वा ते शोककारणम् यथा दत्तं समाचष्टे नारदाय च के शवः जानांमि कारणे देवयदर्थं लाछनं त
व त्वया भाद्रपदे सुक्ले च नुश्यां च ददर्शनम् दृष्टे तेन समुत्पन्नलोच्छनं नु वृथे वहि श्रीकृष्ण उ० वदनारद मे शीघ्रं को दोषश्च ददर्शने कि
मर्षं तु द्वितीयायां नस्य कुर्वति दर्शनं नारद उ० गणनाथेन संशयं श्रद्धं द्मारूपं गर्वतः न दर्शनेन राणां हि दृष्टानि दां भविष्यति श्रीकृ
ष्ण उ० किमर्थं गणनाथेन संशयं श्रद्धं द्मास्य न कश्चेष्टयथा वदतु मर्हसि नारद उ० गणानामाधिपत्ये च रुद्रेण वि
हितः शुग अपि मामहिमां चैव लक्ष्मिमां गरिमां तथा प्राप्तिः प्राकाम्यभीक्षित्वं वशित्वं चाष्टासिद्धयः भार्थार्थं प्रददौ देवो गणेशस्य प्रजा
पतिः पूजयित्वा गणाध्यक्षस्तुतिं कर्तुं प्रचक्रमे बद्धो वाच गजवक्त्रगणाध्यक्ष लंबोदरवरप्रद विघ्नराजाधिदेवेश सृष्टिसंहार

कृत्वा संपूजयेद्गणाध्यक्षं मोदकाद्यैः प्रयत्नतः तेषां प्रजायते सिद्धिर्निर्विघ्नं न संशयः असंपूज्यगणाध्यक्षं ये वा छेदितस्तस्तस्राः न नैषा-
 जायते सिद्धिः कल्पकोटिशतेरपि त्वद्भक्त्या तु गणाध्यक्षं विष्णुः पालयते सदा रुद्रोऽपि सहरत्याश्रित्य हृत्तुं देवैः वक्रोऽप्यहम् इत्यसंस्तुयमानो
 सो देवदेवो गजाननः उवाच परमप्रीतो ब्रह्माणजगतां पतिः श्रीगणेश उ० वरबृंहि प्रदास्यामि येन मनसि वर्तते ब्रह्मा वाचं क्रियमा-
 नास्य मे सृष्टिर्निर्विघ्नं जायतां प्रभो एवमस्ति तदेवो सोऽगृहीत्वा मोदकाङ्करैः सत्यन्त्रोऽकान्तसमागत्य स्वेच्छया गगने शनैः चन्द्रलोकां समा-
 साद्य च लितो गगनायकः उपहासं न दाचक्रे सोमो रूपमदाबन्धितः तं दृष्ट्वा कोपताम्रा सो गणनाथः शशाप हं स्फुट-
 श्वाहं भित्तय गविनो मिशशां कल्लं फलमाप्स्यसि सत्वरम् अद्य प्रभृतिन्त्रोकास्त्वन हि पश्यंति पापिनम् ये पश्यंति प्रमादेन त्वानरा
 मृगल्लांछनम् मिथ्याभिशापसंयुक्ता मविष्यन्ती हने ध्रुवम् हाहा कारो महान् जातः श्रुत्वा शापचक्षीषणम् अत्यंतम्लानवदनं श्वेदो-
 जलमथाविशत् कुमुदं कोमुदीनाथः स्थितस्तत्र हजालयः ततो देवर्षिगंधर्वा निराशो हिग्ममानसाः तुराबाहपुरोधा यजग्मुस्तेन पिता
 महम् देवं शशाङ्कम् अद्रस्य गणेशस्य च चेष्टितम् दत्तेः शापोगणेशेन कथयामासुरादरात् विचार्य भगवान् ब्रह्मा तान् सुरा निदम्
 अबीत् गणेशशायो देवेंद्राः शक्यते केन वान्यथा कर्तुं रुद्रेण न मया विष्णुना चापि निश्चितम् तमेव देवदेवं शशजं ध्वंशरणसूराः
 स एव शापमोक्षं च कारिष्यन्ति न संशयः देवा ऊचुः केनोपायेन वरदो गजवक्त्रो गणेश्वरः पिता महमहाभ्राज्ञ न दस्माकं वद प्रभो
 पिता मह उ० चतुर्थ्यां देवदेवो सोऽपूजनीयः स देवा हि कृष्णा पक्षे विधौषेण न तत्कुर्याच्चितद्रुतम् अप्रुपेर्धृतं संयुक्ते मोदकेः परितो ययेत्
 मधुरान्नहविष्यं च स्वयं भुजीत वाग्यतः स्वर्णरूपं गणेशस्य दातव्यं हि जसत्तमे शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्दित्तं शाठ्येन कारयेत् एवम्
 भेलने सर्वेषु यामासुराण्यनिम सगत्वा कथयामास च दाय ब्रह्मणो दितम् अनच केतनं श्वेदो ययोक्तं ब्रह्मणा पुरा आविर्बभूव भग-
 वान् गणेशो ब्रननो धितः तं कीडमान गणनायकं चतुश्चाव दृष्ट्वा तु कलानिधानः त्यकारणकारणानां वेत्ता सिंच च विभो प्रसीद
 प्रसीद देवेश जगन्निवास गणेश लंबोदरकनुड विशिचि नागयणपूज्यमान क्षमस्व मे गर्वकृतं च ह्रास्यम् येत्नाम संपूज्य गणेशान्नूनं वा-

छानिमूढाः स्फुटार्थसिद्धिम् तदेवनष्टाविश्रुतं चलोके ज्ञातो भयाने सकलः प्रभावः ये चाश्रुदासीन न राशु पापास्ते यां निवासं न के सदेव
हेरं बलबोदरमेक्षमस्वदुश्चेष्टितं तत्करुणा समुद्र एव संस्तूयमानो सांचेद्रेयाय गजाननः गणेश उवाच० तुष्टो हंत वदास्थाभिनेतृयं
यातव ननो ब्रह्मादयः सर्वसमाजमुर्मयादिताः विशापकुरुदेवेश प्रार्थयामो वयं नव विशापमकरोच्चंद्रं कमन्तासनगौरवात् शुक्लप-
क्षे चतुर्ध्यातुये पश्यति सदेव हि मिथ्यापवादमावर्षाप्स्यतीह न संशयः भासो दो पूर्वमेव त्वाये पश्यति सदा जनाः चतुर्ध्याशुक्लपक्ष
स्य तेषां दोषो न जायते न तदा प्रभ्रानिलो कोयं द्वितीयाया हृतादरः पुनरेव नु प्रपच्छ कलावाचा गजानायकम् केनोपायेन देवेश तुष्टो भवसित
द्वद गणेश उवाच० सदा कृष्णचतुर्ध्यातु मोदकाद्यैः प्रपूज्य माम् रोहिण्यासहितं त्वाच समभ्यर्च्य विधानतः यथा शक्त्या च मद्रूपस्वर्णे
नपरिकल्पितम् दत्त्वा हि जायमुक्ताय कथां श्रुत्वा विधानतः सदा तस्य कश्चिदपि मिश्रं कष्टस्य निवारणम् आदृशः कुरु चतुर्ध्यातु मृच्ययीम
निमासु आ हेमाभावे तु कर्तव्यानानां पुष्पैः प्रपूज्य माम् ब्राह्मणान्मोजयेत्पञ्चाज्जागरचविशेषतः स्थापयेद्वर्णकुंभं यान्यस्योपरि
शोभितं यथा शक्त्या च मद्रूपशानकुंभेन निमित्तम् वस्त्रद्वयसमाच्छन्मोदकाद्यैः प्रपूज्य मां रक्तावरधरो मत्प्री ब्रह्मचर्यधनः शुचिः रा
जतस्य नुरूपमेयथा शक्त्या विनिमित्तं वस्त्राणि वस्त्राणि विप्रयायेति उपवस्त्रगणाधिपे गंधं बौदराये निपुष्पांसिद्धिप्रदायके धूपगजमुखाये
निदीपमूषकवाहने विघ्ननाथाय नैवेद्यं फलसवीर्यसिद्धिदे तं ब्रूलं कामरूपाय दक्षिणां धनदाय च दक्षदंडैर्भोदकैश्च होमकुर्याच्चिना
मभिः विसर्जनतः कुर्यात्सर्वसिद्धिप्रदायकम् एव संपूज्य विशेषं कथां श्रुत्वा विधानतः मंत्रेणानेन तत्सर्वं ब्राह्मणाय निवेदयेत् दानेना
नेन देवेश प्रीनो भवगणेश्वर सर्वत्र सर्वदा देवनिर्विघ्नं कुरु सर्वदा मानो न त्ति च राज्या च पुत्रपौत्रान्मदेहि मे गाश्च यान्य च वासांसि दद्या
त्सर्वं स्वशक्तिः दत्त्वा नु ब्राह्मणेः सर्वैः स्वयं भुंजीत वागतः मोदकापूपमधुरं लवणक्षारवर्जितम् एव करोति यश्च दनं स्याह सर्वदा जय
सिद्धिचयनधान्ये च ददाभिषिपुलाप्रजा इत्युक्त्वा न देधे दो विघ्नराजो विनायकः न द्वात कुरु कृष्णा त्वगतः सिद्धिभाष्यसि नारदेनेव मु
क्तश्च ब्रतं च के हरिः स्वयं मिथ्यापवादं निर्मुज्यत नः कृष्णो भवच्छुचिः येऽष्टुण्वंति न वाख्या न स्य भक्त कमणीयकम् च दस्य चरितं सर्व

तेषां दोषेन जायते भाद्रशक्लचतुर्थ्यां तु किञ्चिदस्य दर्शनम् जाततत्परिहारार्थं श्रोतव्यं सर्वमेव हि यदायदा मनः कष्टं सदेह उपजा-
 यते तदानदा च श्रोतव्यमारव्यानकष्टनाशनम् एवमुक्तं गतो देवो गणेशः कृष्णानोषितः यदायदा चरति कारय उच्यते तोनादीनरश्चाथ
 करोति तद्भुतम् सिद्धं तिकार्याणि मेनेप्सितानि किंदुर्लभं विघ्नहरं प्रसन्ने इति श्रुत्स्मदपुराणे नंदिकेश्वरसंनकुमारसंबादे स्य भूतं के-
 पारव्यानसंपूर्णम् अथ कपदी विनायकव्रतम् श्रावणस्यासिते पक्षे चतुर्थ्यामेकमुग्रती व्रतं कुर्याद्गणेशस्य मासमेकव्रतं चरेत्
 सर्वसिद्धिकरणं सर्वेष्वेव सुरेश्वर तद्विधिः तिथ्यादि स्मृत्या मम चतुर्विधपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं कपदी गणेशव्रतमहं करिष्ये
 मूलभूतत्रेण षडगन्यासपूजाकृत्वा समाश्रयेत् ॐ नमो भगवते सकलश्रुणात्मशक्तिरुद्रानंतयोगपीताय नमः अष्टदलं कारयेयुः
 ॐ तीव्राये नमः ज्वालित्ये नमः नर्मदाये नमः कामरूपिणे नमः उग्राये ० तेजोयत्ये ० मध्ये विघ्नविनाशिन्ये नमः अथ ध्यानं
 एकदंतं महाकायं लंबोदरं गजाननम् विघ्ननाशकरं देवगणेशं प्रणमाम्यहम् इमां पूजां गृहाणे शक्यं पदं गिणनायक आगच्छ इ-
 ति त्रिवारं पठेत् विनायक नमस्तुभ्यं सुमामलसमुद्रं इमां भयाकृतां पूजां प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् सहस्रशोर्धित्यावाहनम् अ-
 लंकारसमायुक्तं मुक्तमणिविभूषितम् स्वर्णसिंहासनचारुप्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् पुरुष एवेदमासनं गौरीसूतनमस्तस्त्वुशकर-
 प्रियकारक भक्त्यापाद्यं मया दत्तं गृहाण गणनायक एतावानस्येति पाद्यं व्रतमुद्दिश्य विघ्नेशं गंधपुष्पादि सयुतम् गृहाणां धर्मया-
 दत्तं सर्वसिद्धिप्रदायक तस्माद्विराळाचमनीयं अनाथनाय सर्वज्ञगीर्वाणपरिश्रजितं स्नानं पंचामृतं देवगृहाण गणनायक आप्या-
 यस्वेति दुग्धं दधिकाणोदं तिदधि घृतं भिक्षुं स्नेति घृतं मधुवातेति मधु स्वादुः पवस्वेति शर्करा इति पंचामृतं स्नानं गंगाजलसमा-
 नीतं हेमांशोरुहवासितम् स्नाने स्नानं विघ्नेशं कपदी गिणनायक यत्पुरुषेति स्नानं हरिद्वस्त्रद्वयं देवदेवागवसनोपमम् भक्त्या
 दत्तं गृहाणे शंखं लंबोदरं हरात्मजं तयज्ञं भित्तिवस्त्रं ० नानालंकारं संयुक्तं नाना रत्नविभूषितम् अनेकदिवाभरणं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्य-
 ताम् आपभरणानि राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचनं चोत्तरीयं कं भालं च द्धनं मस्तुभ्यं गृहाण वरदो भव तस्माद्यज्ञादिति यज्ञोपवीतम्

गंधं कर्पूरसंयुक्तं दिव्यचंदनमुत्तमम् विलेपनं सरश्चैष्ट्रप्रालयर्थं प्रतिगृह्यताम् तस्माद्यज्ञात्सर्वद्वेतिगांधं अस्तु तान् च वलान्देवसिद्ध-
 गंधं वपूजितं भक्त्या दत्तान् गृहाणेमान् सर्वसिद्धिप्रदायकं अस्तु तान् स्रग्धीनि च पुष्पाणि क्रुद्धिसिद्धिप्रदायकं कपदिगिणनाथेश-
 श्वेतपुष्पददाम्यहम् तस्मादश्वेतिपुष्पं अथांगपूजा कपदिगिणनाथाय० पादोपूजयामि गणेशाय० जानुनीपू० गणनाथाय०
 ऊरूपू० गणकीडाय० कटीपू० वक्रतुडाय० हृदयपू० लंबोदराय० कंठपू० गजाननाय० स्कंधोपू० हरेर्बाय० हस्तोपू० विकटाय० मुख-
 पू० विघ्नराजाय० नेत्रेपू० धूम्रवर्णाय० शिरःपू० कपर्दिने नमः स्रग्धीनि पूजयामि अथावरणपूजा ईशानाय० अघोराय० तल्लुरुषा-
 य० वामदेवाय० सद्योजनाय० इति प्रथमावरणं १ वक्रतुडाय० एकदंताय० महोदराय० गजाननाय० विकटाय० विघ्नराजा० धूम्रवर्णा-
 य० विनायकाय० द्वितीयावरणं २ ब्राह्मेय नमः माहेश्वर्यै० कोमार्यै० वैष्णव्यै० वाराह्यै० इंद्राण्यै० चामुंडायै० महालक्ष्म्यै नमः तृतीया-
 वरणं ३ इंद्राय० अग्नये० यमाय० निऋतये न० वरुणाय० वायवे न० सोमाय० ईशानाय० वरुणनिऋतयोर्मध्ये अनंताय० इंद्रेशानयो-
 र्मध्ये ब्रह्मणे० इति चतुर्थीवरणं ४ वज्राय० शक्त्यै० दंडाय० खट्वाय० पाशाय० अंकुशाय० गदायै० त्रिशूलाय० चक्राय० अस्त्राय०
 इति पंचमावरणं ५ दशांगुगुलुधूपंचदनागरुसंयुतम् उभास्तनमस्तु गृहाण वरदो भव यत्पुरुषमिति धूपम् गृहाण मंगलं दे-
 वद्युतवर्तिसमन्वितम् दीपज्ञानप्रदचारुद्राधियनमोस्तु ते ब्राह्मणोऽस्येति दीपं भवेद्यगृत्यता० चंद्रभामनसोऽनिवेद्यम् आचम-
 नीय० इदं फलमिति फलं० पूगीफलमिति नां बूलं० हिरण्यगर्भेति दक्षिणा० अग्निर्ज्योतिरविर्ज्योतिरिज्योतिरग्निर्विष्मावस्तुः ज्योतिस्तस-
 र्वदेवानां गणाधिप नमोस्तु ते नीराजनं० यानि कानि च पापानि० नाम्ना आसीति प्रदक्षिणा० नमोस्तु नंताय स० सप्तास्या इति नम-
 स्कारः गणाधिप नमोस्तु नमस्ते स्तु गजानन लंबोदर नमस्ते स्तु नमस्ते त्वं विक्रास्तन एकदंत नमस्ते स्तु नमस्ते स्तु भवप्रिय स्तु
 दाग्न नमस्ते स्तु नमस्ते स्तीक्ष्णप्रद कपदिगिणनाथेश सर्वसंपत्प्रदायक यज्ञेन यज्ञमिति मंत्रपुष्पांजलिं अथ ब्रह्मचारीपू-
 जा आकणान्मुष्टिगणकान् विंशत्यष्टौ वराटकान् विप्राय बरवेदद्याद्गंधपुष्पां चिताय च नंदुलान्वेते नोदद्यात्ताके चान्वे च शा-

भनान् कपदीगणनायासोप्रायतांतदुल्लैः सदा कथांश्रुत्वाविधानेन देवमुद्रासयेत्ततः इतिकपदीगणपतिपूजा अथकथा
 कदाचिदुपविष्टश्च पार्वत्या सह शंकरः द्युतेच्छाकिं अस्मिदेविक्रीडितुं तव किंशुभे दुरोदरमिवाज्जेतुं वांछितं प्रत्युवाच सा ममापि अ-
 स्मि सापेक्षादीयते चेत्पणो मम तव किं किमप्रीष्टं तु दास्यामि परमेश्वरि लोकत्रयं वा दच्छास्ते किमन्येव चेनेदृश्या पृच्छामित्वावचोदेवि
 दातव्यं किं किमिच्छसि विश्वासो येन जायेत तद्दाद्यशुभानने वाक्यमेवं विधुं श्रुत्वा शर्वाणि च शिवांतिके न विश्वासोऽस्ति तवाक्से जि-
 त्वा दास्यासि मत्पणः इति श्रुत्वावचोदेव्याः शंकरः ग्राहनिश्चरं पणः प्रकल्य तादेवि दीयते तेन संशयः भावं संचित्य देवस्य सत्वरश्चिदि-
 तुं ययौ आयुधानि ततो देवः पणो योजितवान्हरः त्रिभूलं त्रिदशं च्छवीजितवत्येव वदद्ग्रा तास्मिन् कर्मणि न जित्वा पणमन्य शिवाग्रही-
 त एव रमरुद्रा दीनि तान्यन्याजयत् पृथक् दीनो मूलाग्रहो देवो भवानी मब्रवीदिति शार्दूलचर्म तन्मध्ये देहि मे गिरिजे शूभे न चैव-
 वक्तुमुचितं महादेव पणे गते पणे जिनेन दास्यामि पूर्वमुक्तोऽसि तस्मै अविचिंत्य ब्रवीषित्वं जगदीश ह्यप्राणिभ्ये इति श्रुत्वावचोदेव्याः
 कुपितोऽसौ महेश्वरः आह्लादशार्दिने देवि न करिष्यामि साधनम् इत्युक्त्वा च महादेवस्ते चैवांतरधीयत रक्षरस्स महादेव किं जीव नम-
 तः परम् इति संचिंत्य साद्रष्टुमुद्यानं प्रत्यपद्यत गिरिजातत्रवनिता दृढहस्ता ब्रवीदिति किमर्थं प्रागताः सर्वाः किमेन लिख्यते धुना
 कपदीमणनायस्य व्रतं कर्तुमिहागताः तस्य पूजां विहाया दोदानीं श्रूयते कथा किमर्थं न हृतं नार्यो युष्माभिः क्रियते वने फलमस्य कि-
 मस्तीति पार्वती प्राह ताः प्रति पृच्छते किं स्यादेवि नैरनीराभिरं बिके अप्रीष्टास्मिद्विरस्मिस्तु वर्तते भुवनत्रये इति श्रुत्वा च स्ता-
 सां पार्वती प्राह तां भुवि मानः कुपित्वा भगवान् निर्गतस्तु महेश्वरः तस्य संदर्शनायेव कश्चिद्व्यव्रतमुत्तमम् व्रतस्येतस्य किं दानं विधानं
 कीदृशं मम सर्वविचिंत्य मनसा कथयंतु सुरागनाः कालो विधानं दानं च भ्रतस्यास्य फलं तथा तत्सर्वसावधानेन वक्ष्यामि मृग-
 पावति स्त्रिय ऊचुः पातादिदोषरहिते स च तुभ्यं निवासरे इषे मासि व्रतं सम्यक् कृणोति शापि न मानसः तैलं तांबूलं भोगादीन् वर्ज-
 यित्वा शिवप्रिये मंदवारं तु भुंजीयादेकवारं भित्तयथा प्रातः काले शशचिभ्रूलास्नानं कुर्याद्विधानतः वापीकूपं तदागेषु नद्यां शुक्ल-

तिलैः सह संध्यादिकं यथाचित्यं सर्वं निर्वर्त्य यत्नतः अर्चनागारमासाद्य गोमयेनोपलिप्य च गोचर्ममात्रं तन्मध्यैः कुर्यादंधेनमंडलम्
 तन्मध्येऽष्टदलं पद्मं तन्मध्ये गणनायकम् पूजयेत्सच्छकुम्भैर्हरिद्राभिश्चिताक्षतैः गांगीगुंगैर्गौगश्च न्यासकृत्वा ततः परम् मंत्रेणा
 नेन कुम्भमैर्देवमावाह्य निक्षिपेत् अथ वा गणनायस्य प्रतिमामथ पूजयेत् ततस्तद्गतचित्तः सन्धानं कुर्याद्विधानतः एकदंतमहाका
 यं लंबोदरगजाननम् विघ्ननाशकरं देवं हरं ब्रह्मणामभ्यहम् इमां पूजां पृहाणे शक्यपदि गणनायक आगच्छति चिरञ्चार्य कुर्यादावाह
 नादिकम् पुराणमंत्रैरथ वा वेदमंत्रैश्च योऽंशैः पूजयेदुपचारैश्च मूलमंत्रेण पार्वति तत्तत्सकाशं कैर्मंत्रैर्गंधिपुष्पाक्षतादिभिः इन्द्रादिलो
 कपालांश्च पूजयेद्देवमान्निधौ लंबोदरमस्तेस्तु नमस्ते स्त्वंबिकास्त एकादंतमस्तेस्तु नमस्ते स्त्वामि तमद कपदि गणनायस्य सर्व
 संपत्प्रदायिनः पूजाप्रकारः कथितस्तवताभिः श्रुचिस्मिते अकृणानजलिमतां च हविष्यव्रीहिं तदुलान् स्वच्छान् यत्नेन संशोध्य ह
 र्णं कुर्यान्नादेश्वरि शिवे तु ह्मर्णं प्रथमं सानुवारेऽर्धं चिद्रवत् कुर्याद्वितीये संक्षूर्णं चिद्रवत्पिष्टकाष्टकम् तृतीये पायसान्नं च दध्नान्नं च चतु
 र्थं के आनीयांशं शक्यं देवं संपूज्य भक्तिः अकल्पिता न्नानि विधिवद्दिद्यं ते या निता निच तेषां तेषामष्टमांशं तस्मै सम्यक् सप्त
 र्पयेत् ततः शुद्धापवटवेदद्या देवं वराटकम् मुष्ट्या मितं तदुलंश्च भुंजीयाद्वागसप्तकम् याः कामयेते ये भक्ताः पूजास्ते प्राप्नुवन्ति हि इत्थं
 बुक्ता भवन्तीति स्त्रियो विगतकल्मषाः तासां तद्वचनं श्रुत्वा तदानीमकरोद्भूतं तत्र क्षणाच्च विध्वंशः प्रत्यक्षः समजायत विलोकनाय देवेश
 करुणाकरशंकर दीनामनन्यगतिका भक्तवत्सलपाहिमां तुष्टश्च शंकरः प्राह कथमेतत्प्रकृतं कपदी गणनायस्य माहात्म्यात्किं न सिध्य
 ति व्रतस्यैतस्य माहात्म्यं ज्ञातुं वांछितवान् स्ययम् उद्दिश्यागमनं विष्णोरकरात्तद्व्रतं शिवः तदानीं गङ्गाद्वारः समाराध्य तम ब्रवीत् मदा
 गमनिमित्तं किं कृतं शंकर त्वया ममापि ज्ञापनीयं तदित्युक्ते ज्ञापयच्छिवः अथैतदकरोद्दिष्ट्युक्तं उद्दिश्यागमनं विधेः आगतः सन् विधिः
 श्रीघ्नममाज्ञापयमाधप प्रयोजनं चास्ति विधेयं तवागमनकारणं एकदंतव्रतं किंचिद्रवत्येव न संशयः इन्द्रागमनमुद्दिश्य तदानीं तेन तत्कृतम्
 आगत्य सह सासोऽपि ममाज्ञापय विश्वरूढ हे स्वं व्रतमाहात्म्यं दृष्टमैवं कृतं मया ममापि तावनीयं तदित्युक्ते विधिर्नोदितम् विक्रम

दित्यमुद्दिश्यवज्जीतदकरोच्चसः आगतोऽहंमनुष्यस्त्वामिद्रमन्तेकिमीप्सितम् कपर्दिहस्तिवदनव्रतमाहात्म्यमीदृशम् इति ज्ञातुमयाऽ
 भीष्टतल्लब्धतंतदाऽब्रवीत् विधानंतस्यमाहात्म्यं ज्ञापनीयंतयेति मे पप्रच्छविक्रमादित्यउत्सकश्चपुरंदरम् पुरंदरमुखाइत्यालात
 त्सर्वस्वपुरीमिति सायुधः प्रययौ राजापराक्रमपरायणः कपर्दीशव्रतं कृत्वा महिष्यापुरतोऽवदत् जेष्यामिसकलान् शत्रून् प्राप्स्यामि च
 महोन्नतिम् तस्य व्रतस्य किंदानमिति सा माह विक्रम प्रत्युवाच क्रिया मर्कटोदयोदेकं वराटकम् एवं चेत्तत्र कर्तव्यं मे हे यत्र कुत्र चित् एवं
 राजो मुखान्छुलादूषयामास तद्रुतम् कपर्दीगणनाथो न किंयते मया नाथ कपर्दीरव्यंतु यद्रुतम् इत्यादिदूषणादा
 शुक्लव्याधिमया प्स्यसि कुष्ठव्याधियुता पत्नी दृष्ट्वा राजाऽब्रवीन् नदा न स्थानव्यंतयाऽत्रेति सर्वराज्यं विनश्यति अकंस्यवचनं श्रुत्वा श
 व्याश्रममगाच्च सा परिचर्यावशानुशास्तस्याः सर्वमुनीश्वराः निश्चित्य योगमार्गेण सर्वताम ब्रुवन्सतीम् कपर्दीशव्रताप्तेपादुः खं प्राप्तं
 त्वया शुभे कुरुष्व तद्रुतं सम्यक् सर्वं भद्रं भविष्यति कर्षणा माज्ञया सा च कपर्दीशव्रतं महत् तदानीं राज महिषीदिव्यदेहमया पसा अ
 स्मिन्नंतरिते काले भवान्यासहशकरः अगमच्च वषा रूढो भुवनानि चतुर्दश मध्येमार्गे हि जद्रस्यरोदनं भववल्लभा श्रुत्वा ब्राह्मणमारेदीः
 किमर्थं न यरोदनम् न किमप्यस्ति मे दुःखं दारिद्र्यादेव केवलात् दुःखं चेत्तव विभ्रं द्रकपर्दीशव्रतं कुरु एतत्कर्तुं व्रतं देवि सामर्थ्यं नास्ति मेऽ
 धुना विक्रमार्कपुरे सर्ववैश्यो दास्यति तत्कुरु कपर्दीशव्रतं नैयमंत्रितं प्राप्स्यामि ध्रुवम् दारिद्र्यामोचनं सम्यक् भविष्यति न संशयः गृहं
 प्रति समागम्य गृहीत्वा तं दुलान्दिजः वैश्यादृहीत्वा तत्सर्वं तदानीमकरोद्रुतम् तस्मिन्नर्के पुरे विप्रस्तभं चित्त्वमवापसः आसाप्यत्कपदी
 शव्रतं वैश्यस्य तत्क्षणात् अकरोत्स्व सुतायाश्च विक्रमः पतिरस्ति ज्ञात प्रभावादादित्यमुपेये मे विषाः सुता अनेनैव विवाहेन परां प्रीतिमवा
 पसा एव संतर्पिते काले मृगया र्थं प्रविश्य सः गहनं क्षुत्तृषार्त्तः सन् ययौ मुनिवराश्रमम् उपचारैः श्रमं नीत्वा तेषाम कोमिनोरमाम् रमणीया
 श्रमेन स्मिन्दर्शयामास विक्रमः इत्थं पृच्छन् मुनीन् सर्वान्देया चैषाममागता तव यं महिषी लुक्कानयेनास्मै समर्पयन् समं महिष्यास्वपुत्री
 दित्यनारी नैर्युतां तदृष्टः सन् विक्रमादित्यः स भ्रमात्पाहं क्षुपतिः कपर्दिगणनाथस्य व्रतं कृत्वा स्त्रिया सह अजयद्विक्रमादित्यः सकलं श

त्रुमंडलं गणनाथव्रतैर्नैवपुत्रपौत्रव्रतश्चसः धनधान्यादिसंपद्भिः सुरवेनन्यवसद्गुणि एतद्भुतयेकुर्वन्तिषाम्बकल्पक्रियानतः चतुर्णांपुरुषा
 यन्निर्तेषांश्राप्तिर्भवत्क्षुब्धं हयमधस्थधिमेतुसंजानेसगरःपुरा इदमेवव्रनंकृत्यापुनरम्बमलब्धवान् इमांकथापंचचारप्रथमेभानुवासेरे
 द्वितीयेचतृतीयेचषड्वारम्भणुयाद्वती इतिश्रीस्कंदपुराणेकपर्दीविनायकव्रतकथासमाप्ता आम्बिनरूपाचतुर्थ्यादिशरथललिताव्रतम्
 तच्चपौर्णिमांतमासेनकार्तिकवद्यचतुर्थ्याकार्यम् देशकालोसंकीर्त्य भमपुत्रपौत्रादिसकलकामनासिद्ध्यर्थेदशरथललिताश्रीत्यर्थेयथाभी
 लितोपचारैः पूजनमहंकरिष्ये आसनादिकलशाराधनंकरिष्ये आगच्छललितेदेविसर्वसंपत्प्रदायिनि यावत्सूजाकरिष्यामितावत्त्वं
 सन्निधौभूय आवाहयामि नीलकौशेयवसनोहेमाभ्रमकमलासनाम् भक्तानांवरदानित्यंललितोचिंतयाम्यहम् ध्यायामि कार्तस्व
 रमयेदिव्येनानामणिसमन्विते अनेकरत्नसंयुक्तेआसनेसंविशस्वभो आसनं गगादिमर्वतीर्थेभ्योभयाप्रार्थनयाहृतं तोयमेतत्सुरय
 स्पशंपाद्यार्थंप्रतिगृह्यताम् पाद्यं दक्षस्यदुहितामाध्वीरोहिणीनामविश्रुता पुत्रसंपत्तिकार्यार्थिगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते अर्घ्यं क्षीरोदा
 र्णवसंभूतलक्ष्मीबन्धोनिशाकर गृहाणार्घ्यंशशाकेशरोहिण्यासहितः शशिन् अर्घ्यं पाटलोशीरकर्पूरस्फुरभिस्वादुशीतलम् तोय
 माचमनीयार्थीशिशिरेप्रतिगृह्यताम् आचमनं पयोदधिद्युतंमध्याशर्करासूगुणान्वितं पंचामतेनस्नपनंभीयतांपरमेश्वरी पंचामृत
 स्नानं मंदाकिन्याःसमानितंहेमाभ्रमकहवासितं स्नानायतेमयाभक्त्यानीरस्वीक्रियतांशिवे स्नाःसर्वसत्त्वाधिकेसौम्येलोकलज्जानि
 वारणे मयोपपादितेतुभ्यंवाससीप्रतिगृह्यताम् वरुणं मलयाचलसंभूतंघनसारमनोहरम् त्वादयानंदनचारुचंदनंप्रतिगृह्यतां
 चंदनं हरिद्रांकुमंचैवसिंदूरकज्जलान्वितम् सौभाग्यद्रव्यं कृष्णोडैर्मालनीकाद्यैर्जीतो
 पुष्पैःसुगंधिभिः मयाहृतानिपुष्पाणिपूजार्थंप्रतिगृह्यताम् पुष्पाणि अथांगपूजा दशांगललितोयनमः पादोपूजयाभि भवा
 न्यैःगुल्फौ० सिद्धेश्वर्यै० जंघेपू० अङ्गकान्त्यै० जानुनीपू० श्रियै० उरूपू० विश्वरूपिण्यै० कटीपू० देव्येनमः नाभिपू० वरदायै० कुक्षिपू०
 शिवायै० त्वादयंपू० चागीश्वर्यै० स्कंधौपू० महादेव्यै० बाहू० भद्रायै० करौपू० पादित्यै० कंठपू० सरस्वत्यै० मुखंपू० कमलासनार्येन०

नासिकां पू० महिषमर्दिन्यै० नेत्रे पू० लक्ष्म्येन० कर्णौ पू० मवान्यै० ललाटं पू० विंध्यवासिन्यै० शिरः पू० सिंहवासिन्यै० सर्वांगं पू० वनस्य
 तिरसोद्गतो गंधादयश्च मनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् धूपं० साज्यं च वर्ति० दीपं० नैवेद्यं० मध्येपानीयं० इदं फल
 भित्तिफलं० पूगीफलं महर्दिव्यं० तांबूलं० हिरण्यगर्भं तिदक्षिणां० कर्पूरगौरं० नीराजनं० नमो देव्यै महादेव्यै० मंत्रपुष्पं० यानिकानि च पापानि०
 प्रदक्षिणां० अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम तस्मात्कारुण्यभावनं स्तुतां परमेश्वरि दशरथनामया देवी दशपुष्पादशास्त्रा पुत्रार्थी
 कामये देवि सर्वान् कामान् यच्छ मे प्रार्थना दशरथललिता देव्या व्रतं संपूर्णं हेतवे वाणकं द्विजवर्याय स हिरण्यं ददास्य ह वायनं० सवाह
 नाशक्ति युता वरदा पूजिता मया ममानुग्रह कुर्यान्नागच्छ लज्जाम् दिर अथ कथा स्रूत उवाच अरण्ये वर्तमानास्ते पांडवा दुःख
 कर्षिताः कृष्णा हृष्टा महत्मानं प्रणिपत्य यथाक्रमम् युधिष्ठिर उवाच देवदेव जगन्नाथ लक्ष्मीप्रिय जनादेन कथयस्व सुसुर्योष्ठ द
 शांगललिता व्रतं कथमेषां समुत्पन्ना केनादौ पूजिता भुवि पूजनार्त्तिकं फलावाप्तिः कथयस्व सुरेश्वर श्रीकृष्ण उवाच पुराचरता युगेषा
 र्यराजा दशरथो महान् तस्य भार्या तु को सत्या अपुत्रा सापतिव्रता अथाजगाम कस्मिंश्चिदृष्य भृगु ऋषीश्वरः स्वागतं च कृतं राजा सोऽपि
 खो वरासने तेन राजा मुनिश्चैष्ठः स्तोत्रैश्च बहुतो वितः तस्य भक्त्या तु संतुष्टो ऋषिर्वचनमब्रवीत् मुनिरुवा० तुष्टोऽहं तव राजेन्द्र को सत्याभा
 र्यया सह ब्रूहि त्वं च महाभाग किं प्रियं ते करोम्यहं दशरथ उवा० यदि तुष्टोऽसि मे विप्र अपुत्रोऽहं ऋषीश्वर तोयं वा व्रतमेकं वा तद्दत्तं स्वमुनीश्वर
 मुनिरुवा० शृणु राजन् नवहितो व्रतमेकं ब्रवीमि ते पुत्रकाम व्रतं श्रेष्ठं कृतं राजन् सुरेश्वरः रोहिणी नाम च द्रस्य भार्या परमवल्लभा सा च बललिता
 नान्सीरोहिणीति नराधिप आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यादि प्रजयेत् दशम्यादि च तु श्र्यंतं दिग्दिना निव्रतं चरेत् आश्विनस्य सिते पक्षे
 चतुर्थ्यां तु विशेषतः स्नात्वा सायं तने काले सन्नमन् भक्तिभावतः कृष्णोऽहं मातुलिं गाद्यैर्जाती पुष्पैः सुगंधिभिः गंधपुष्पैस्तथा धूपैर्नैवेद्यैर्द
 शमोदकैः अर्घ्यं दद्याच्च देव्यये पूजयित्वा स्तुतां प्रयेत् ततो मंगलवाद्यैश्च गायत्रिं श्वनरेश्वरं चंद्रोदये च सप्तामे अर्घ्यं दद्याद्द्युधिष्ठिर शरवेनाय
 समादाय सपुष्पाक्षतं च दर्शनैः जानुभ्यामवनीगत्वा च द्वायाध्यं निवेदयेत् पंचरत्नसमायुक्तं दशपुष्पैः समन्वितम् अक्षतैश्च समायुक्तं च द्वाया

अर्थनिवेदयेत् दशरथनामयादेवी दशपुष्यादशांजलिः चद्रेणसाहितेदेविगृहाणार्ध्यनिमोस्तुते दशरथनामयादेवीभित्यमाराधितामया पु
 त्रांर्थीकामयेदेविसर्वाङ्कामान्यच्छमे दशसरल्योश्चकरकान्शीतोदकसमन्वितात् वर्षेवर्षेपदेयानिमत्येकंकरकानिच इत्थंमपूजयेद्दशैसर्व
 दातुमयत्नतः अर्वाकृयादशवर्षाणापूजयेद्भक्तिभावतः नारीनरोवाराजेद्रवतमेतत्करातिवै यंयंचितयतेकामंव्रतस्यास्यप्रभावतः पुत्रपौ
 त्रधनधान्यलभनेनात्रसशयः इतिभविष्योत्तरपुराणेदशरथललिताव्रतकृत्यासपूणा अथोद्यापनम् उद्यापनविधिविद्वद्व्रतसंज्ञिह
 तवे कृष्णपक्षेचतुर्थ्यानुआश्विनेव्रतमाचरेत् दशविभ्रैः सपत्नीकैर्वेदेवेदांगपारगैः क्वात्वासायनेकालसर्वेस्तेभक्तिभावतः चतुस्तेभव
 तुहार्कदलीस्तेभ्रमंडितम् तन्मध्येकारयेत्पद्मपंचवर्णैः सुशोभितं कलशास्थापयेत्तत्रविधानेनसमन्वितं तास्रवामृन्मयंकुम्भवस्त्रथुमेज
 वेषयेत् तस्योपरिन्यसेद्द्वंगोहण्यासाहितंविधुं स्रवर्णनिर्मितंदेवंचतुर्भुजसमन्वितं सौवर्णशोहिणीकार्याचंद्रमारजतस्यच ह्रस्वोक्ते
 नविधानेनपूजां कृत्वासमाहितः एवंपूजाप्रकर्तव्यापोडशैरुपचारैः मोदकान्कारयेद्वाजन्तिलजानेकविंशतिम् दशविमायदानव्याआ
 त्मार्थस्थापयेद्दश एकोदेवायदानव्याललितानांतिपेवनी दशरथललितादव्याव्रत संपूर्णोदेवेषोवाणकंहिजवर्षायसहिरण्यददाम्यहं
 दशरथनामयादेवीनित्यमाराधितामया पुत्रार्थीकामयेदेविसर्वाङ्कामान्यच्छमे इतिमप्राथ्यं देवेशींचंद्रायार्ध्यनिवेदयेत् स्वगृह्या
 क्तविशानेनकृत्वाग्निस्थापयेत्ततः होमं चैवसंपाद्यातिलपायसलडूकैः अष्टाक्षरशानसद्यो अष्टाविंशतिमववा मुहुयाच्चंद्रमंत्रेणगण
 ज्ञानेनयवच एवंसमाप्यहोमंतुतत्राचार्यमपूजयेत् सुहृदिर्दशयुग्मैश्चपक्षांस्त्रैश्चमपूजयेत् विभायपीठदानचततः कुर्याद्विसर्जनम्
 ततः पुत्राः प्रजायनेधनधान्यसमन्विताः सौभाग्यपुत्रसंपत्तिजायतेभूभृतावर अवैधव्यचलभनसर्वाङ्कामानवानुयात् एतनेक
 श्रितं स्रूपकिमन्यच्छुनुमिच्छसि कृतं दशरथनांमललितामुविर्कान्तिता एतनेकश्रितं राजन् दशागल्ललिताव्रतम् यद्ददृक्षुणुयान्नि
 न्याराजोभार्ययामहमोदते तस्माद्दशरथानामललितामुविर्कान्तिता एतनेकश्रितं राजन् दशागल्ललिताव्रतम् यद्ददृक्षुणुयान्नि
 त्यंश्चावयेद्दशसमाहितः अश्वमेधसहस्रस्यफलतस्यध्रुवंभवत् इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेदशरथललिताव्रतोद्यापनसंपूर्णम्

अथकार्तिकरूपाचतुर्थ्यां अथवादीक्षिणदेशे आश्विनरूपाचतुर्थ्यां करकचतुर्थीव्रतम् तच्चलिरव्यते अचरूपाणामेवाधिकारः तास्मामेव
फलश्रुतेः आचम्यमासपक्षाद्युल्लिख्य ममसौभाग्यपुत्रपौत्रादिस्मृतिरश्विप्राप्तये करकचतुर्थीव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य चंद्र-
लिरव्यततः अधस्ताच्छिवेषणमुत्तुक्तां गौरीं लिखित्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् पूजांमन्त्रः नमः शिवायै शर्वाण्ये सौभाग्यसंतति
शुभाम् प्रयच्छ भक्तिमुक्तानां नारीणां हरवल्लभेति ततः नमोतनाममंत्रेण शिवपुण्यमुरवगौरीगणपतीनां पूजाकार्या ततः सपक्का
न्नान् अक्षतसंयुक्तान् दशकरकान् ब्राह्मणाय दद्यात् ततः पिष्टकैर्बेद्यं भोज्यं सर्वं निवेदयेत् ततश्चंद्रोदयोत्तरं चंद्रायार्घ्यं दद्या-
त् अथकथा मां धातोवाच अर्जुनेतुगेतनुं दद्रुकील गिरिं प्रति विषणमनसा सुष्मद्रौपदीं समं वितयत् अहोकिरीटि-
नाकर्मममारब्धसुदुष्करम् बहवाविघ्नकतीरोमार्गे वै परिपशिनः वित्तयित्वेति सा देवी कृष्णा कृष्णा जगदुरुम् भर्तुः प्रियचिकीर्ष-
ती साऽपृच्छ द्विघ्नकारणम् द्रौपद्युवाच कथयस्व जगन्नाथ व्रतमेकं सुदुर्लभम् यत्कृत्वा सर्वविघ्नानि विलययानि तद्द श्रीकृष्ण उवाच
एवमेव महाभाग शंभुः पृष्टः क्लिप्तमया तस्यास्तद्वचनं धृत्वा प्राह देवो मे हर्षः शृणु देवि वरारोह वक्ष्यामि त्वामहेश्वरि सर्वविघ्नहरेत्याह क-
रकाख्याचतुर्थिका पार्वत्युवाच भगवन्कीदृशी प्रोक्ता चतुर्थी करका मिधा विधानकीदृशं मोक्तं केन यंच पुरा कृता ईश्वर उवाच शक्रप्र-
स्थपुरं रम्यं विद्वज्जनसमाकुलं स्वर्णरोष्यसमाकीर्णं रत्नमाकारशोभने दिव्यनारीजनलोके वशीकृतजगन्मये वेदध्वनि समाधुक्ते स्वर्गाद-
पिमनोहरे वेदशर्मा द्विजस्तत्र सन्देशो विदांवरः पलितस्यैव विप्रस्यनाम्ना लोलावती शुभा तस्यां सजनयामास पुत्रान् सन्नामि तोजसः क-
न्याचीरावती नाम्नी सर्वलक्षणसंयुता नीलोत्पलाभनयना पूर्णदुसदृशानना ततः कालेशुभदिने विधिवच्च द्विजोत्तमः ददौ वेदां ग-
विदुषे विप्राय विधिपूर्वकम् अत्रांतरं तु सातत्र चक्रे गौर्याः शक्रमव्रतम् चतुर्थ्यां कार्तिकस्याथ कृष्णायां तु विशेषतः स्नात्वा सायंतने
काले सर्वान् तान् भक्तिप्रावतः बिलिरव्य चटवृत्स च गौरीं तस्म्यले लिरवेत् शिवेन विघ्ननाथेन षण्मुरेन समन्विताम् गंधपुष्पास्तैर्गो-
रीं मंत्रेणानेन पूजयेत् नमः शिवायै शर्वाण्ये सौभाग्यसंततिं शुभाम् प्रयच्छ भक्तिमुक्तानां नारीणां हरवल्लभे तस्याः पार्वत्ये महादेवि

मन्नाथपडाननम् पुनः पुष्पाक्षतेधूपैर्येचैचपृथक् पृथक् पक्वान्नाक्षानसपन्नान्सदीपान्करकान्दश तथापि एकैव द्वाभोज्यं सर्वं निवेदयेत्
 प्रतीक्षत्यः स्त्रियः सर्वाश्चंद्रोदयपरस्थिताः सावालाविकलादीनास्तुष्टुद्रुवांपरिपीडिता निपपातमहोष्टेरुद्रुबोधवास्तदा समन्वा
 स्थचते तां तु मुखमभ्युदयवारिणा तद्भूताचित्तित्वैवमारुरोहमहावटम् हस्तेचोल्कांसमादाय ज्वलतीं स्नेहपीडितः भगिन्येदं श
 यामास च द्रव्याजादिततदा नंदस्वाचार्तिमुत्सृज्य बुभुजे भाग्यसंयुता चंद्रोदयतमाज्ञाय अर्घ्यदत्त्वा विधानतः तदोयेण मृतस्त्वस्याः प
 निस्तस्यापदूषितः पतितथाविधदृष्ट्वा शिवमभ्यर्च्य सापुनः व्रतनिरशनचक्रैवावत्संस्मरगतः चक्रुः संस्मरेतिति व्रतंतद्वातृयेष्विनः
 पूर्वोक्तेन विधानेन सापिचक्रेशुमानना तदायाताशचीदेवी कन्याभिः परिवारिता एतदेव व्रतं कर्तुं भागतास्वर्गलोकतः वीरावत्यास्तदाभ्या
 शमगमद्भाग्यतः स्वयं दृष्ट्वा तामनुशीदेवी पप्रच्छ सकलं शन्वा वीरावती तदा पृष्ट्वा प्रोवाच विनयाब्जिना अहंपितृगृहं प्राप्ता मृतोयं मे पतिः
 प्रभुः न जनैर्कर्मणः कस्य फल प्राप्तमयाधुना मम भाग्यवशाद्देवि आगतामि मे देव्यरि अनुगृह्णीष्व मां मानजिविया मृतं निमम इद्राण्युवा
 च त्वयापितृगृहे पूर्वैर्कृत्या करकव्रतम् तदेवाध्यत्वा दत्तं विना चंद्रोदयशुभे तेन ते व्रतदोषेण स्वामी नोकांतरगतः इदानीं कुरुयस्त्वेन कर
 कव्रतमुत्तमम् पतिते जीवयिष्यामि व्रतस्यास्य प्रभावतः कृष्णा उवाच तस्यास्तद्वचनं युत्वा व्रतं च के विधानतः प्रसन्ना सा भवद्देवी श
 कस्य प्राणवल्लभा तया व्रते कृते देरीजलेनाभ्युक्ष्य तत्पतिम् जीवया मास चंद्राणी देववच्च बभूवुसः ततश्चागाद्गृहं स्त्रीयरे मे सापतिनाम
 ह धनं यान्यमुपुत्राश्च दीयं मायुश्च लब्धवान् तस्मात्स्वयापियत्नेन व्रतमेतद्विधीयताम् स्मृतुवाच श्रीकृष्णस्य वचः श्रुत्वा च कारद्रोपदी
 व्रतम् तद्व्रतस्य प्रभावनिमित्त्वा तां कौरवानुरणे लोभेरेराज्यमनुत्पण्डवादुरवनाशनम् ये करिष्यन्ति सुभगा व्रतमनन्विशागमे ते वं यु
 वाच धनधान्यसौभाग्यं चातुल्यशः करं कर्क्षरसं पूर्णो नोय पूर्णमथापि वा ददामि रत्नसंयुक्तं चिरं जीवतु मे पतिः इति मंत्रेण करकान् प्र
 दद्याद्भिजसत्तमे सुवासिनीं प्यादद्याच्च आदद्यात्ताभ्या एव च एव व्रतं याकुरुते नारी सौभाग्यकाम्याया सौभाग्यं पुत्रपौत्रादिलभते सुस्थि
 राश्रियम् इति स मन्त्रपुराणे करकाभिधाचतुर्थवित्तं संपूर्णम् अथ मायशुक्लचतुर्थ्या गौक्षे चतुर्थी व्रतं हेमाद्रो ब्राह्मण्य उमाचतुर्थ्यामा

येतुशुक्लायायोगिणीगणैः प्रागृभक्षयित्वास्तृत्वाचभूयस्त्वांगस्वर्केगणैः तस्मात्सान्नसंपृज्यानरैः स्त्रीभिर्विशेषतः कुंदपुष्पैः प्रफले
नसम्यक्भक्त्यासमाहितैः कुंदमालक्तकाभ्याचरक्तसूत्रैः सकर्णैः रक्तपुष्पैस्तथाधूपैर्दोषैर्बलिभिरेवच गुडार्द्रकाभ्यापयसालवणे
नाथपालकैः पालकमुद्रांडं इतिहंभादिः पूज्यास्त्रियश्चविधिस्तथाविध्याश्चोभनाः सौभाग्यवृद्धयेदेवंभोक्तव्यंबंधुभिः सह इतिगो
रीचतुर्थीव्रतब्रह्मपुराणोक्तम् अथभाषशुक्लचतुर्थ्यविरदचतुर्थीव्रतम् तदुक्तंकाशीखंडे भावशुक्लचतुर्थ्यांतुनक्तव्रतपरायणाः ये
त्वांधुडश्चैथियंतितेर्चास्तुरसुरद्रुहाः विधायवर्षिकोस्यान्नाच्चतुर्थीनाप्यमाधवीम् शुक्लान्नतिलान्गुडैर्बध्वाभ्यायाल्लडुकान्नव्रती
अन्ननक्तग्रहणात्सदोषव्यापिनीयादेतिमिहम् इतिवदचतुर्थीव्रतम् अथमाधकृष्णाच्चतुर्थीतिलकचतुर्थीव्रतम् अथपूजा
विधिः येभ्योभानाक्तकृ १ एवापिचैतिचजपित्वा आगमायंतु ० घटानादकृत्वा अपसर्पवितिलोदिकासुद्रां ० तीस्त्रादंष्ट्रेतिस्त्रेचपलंसंभ्राय्य
आचम्यप्राणानायम्य ममसहकुंदबस्यक्षेमं स्तेयविजयाभयआयुरारोग्यैश्चर्यामिहृद्यर्थैर्मार्थकाममोक्षचतुर्विधपुरुषार्थैर्मिहृद्यर्थैश्चीन्म
कटहरगणेश्वरप्रतियर्थनारदीत्यपुराणोक्तप्रकारेण पुरुषसूक्तविधानेनयथासंभावितनियमेनयथापचारमभिलितद्रव्यैः सकृष्टचतुर्थीव्रतां
गत्वेनगणपतिपूजनमहंकरिष्ये कलशार्चनेशंरवार्चनेचकुर्यात् अथन्यासंकुर्यात् अस्य श्रीगणपतिमंत्रस्यशक्लकृत्तुषिः श्रीसक
ष्टहरगणपतिर्देवता अनुष्टुप्छंदः श्रीसकष्टहरगणपतिप्रतीत्यर्थेन्यासेविनियोगः ओं नमोहरंब अंगुष्ठाभ्यान्नमः मदमोदिततर्ज
नीभ्यान्नमः ममसंकल्पनिवारयमध्यामाभ्यान्नमः निवारयअनामिकाभ्यान्नमः हुं फट्कनिष्ठिकाभ्यां ० स्वाहाकरतलकरपृष्ठाभ्यां ०
एवंतदद्यादि स्मृषुवस्वरोमितिदिग्बंधः ओं नमोहरंबमदमोदितममसंकल्पनिवारयहुं फट्स्वाहा अथध्यानम् श्वेतांगंश्वेतवरुद्र
मितकुसुमगणैः पूजितंश्वेतगंधैः क्षीराब्धोरत्नदीपैः स्मरतरुविमलेरत्नासिंहासनस्थम् दोर्भिः पाशांकुशोशाभयधनकरचिरचद्र
मोक्षं चिन्तयेच्छांत्यर्थमीशं गणपतिममलं श्रीसमेतं प्रसन्नम् लंबोदरंचतुर्बाहुं त्रिनेत्रं रक्तवर्णकम् सर्वभरणशोभादयम्
सन्नास्थं विचिंतयेत् ध्यायामि आगच्छविघ्नराजेंद्रस्थानेचास्थितोभव आराधयिष्येभक्त्याहं भवंतसर्वसिद्धये सहस्रशीर्षित्यावाहनं

गणेशाय० आवाहयामि० अम्नामितार्थसिद्ध्यर्थं प्रलितोयः सरासरैः सर्वविघ्नच्छिदेतस्मै गणाधिपतये नमः० पुरुषं एवेदमासमं विघ्नना
 शिने नमः० आसनं० गणाधिपनमस्तेस्तु सर्वसिद्धिकरप्रभो० पाद्यं गृहाण देवेश सरासरस्रपूजित० एतावानस्य० लंबोदराय० पाद्यं० रक्त
 गंधासतोपंतरक्तपुष्पासमन्वितम्० अर्घ्यं गृहाण देवेश मया दत्तं हिमं क्तितः० त्रिपादूर्ध्वं० चंद्रार्धधारिणेन० अर्घ्यं० सुरासुरसमासाध्य सर्व
 सिद्धिप्रदायक० मया दत्तं सरश्च गृहाणा चमनीयकम्० तस्माद्विराज० विश्वप्रियाय० आचम० पयोदधिद्युतं चैव शक्रगमधुसुतम्० पं
 चामृतेन स्नानं करिष्ये सर्वसिद्धिदम्० यत्पुरुषेणोति स्नानं० पंचाभृतस्नानम्० गंगादिसलिलं शृङ्खलं स्नानं कलशस्थितम्० सुवासितं प
 रिमलैः स्नापयामि गणेश्वर० पुरुषस्तेन शुल्बोदकस्नानं० रक्तांबरवस्त्रयुग्मं सर्वकार्यार्थे सिद्धये० मया दत्तं गणाध्यक्षगृह्यतामरिवला
 र्थं दत्तं यजं० सर्वप्रदाय० वस्त्रयुग्मं० कुंकुमाक्तं मया दत्तं सौवर्गमुपवीतकम्० उत्तरीयणसंयुक्तं गृहाण गणनायक० तस्माद्यज्ञोत्सर्वहुतः
 संभृ० वक्रतुंडाय० यज्ञोपवीतं० चंदनागरुक्पूरं कुंकुमादिसमन्वितम्० गंधगृहाण देवेश सर्वसिद्धिप्रदायक० तस्माद्यज्ञोत्सर्वहुतो न
 गणाध्यक्षाय० गंधं० अक्षताञ्च सरश्चैष्टाः कुंकुमाक्ताः सुशोभनाः० गृहाण विघ्नगजेंद्रमया दत्ता हिमं क्तितः० गजवदनाय० अक्षता
 न् रक्तपुष्पाणि विघ्नेशैकविंशतिं सरव्यया० गृहाण सरभुवोभूत्वा मया दत्तान्युमासुत तस्मादस्था० गुणशानिने नमः० पुष्पाणि स० सुगा
 धीनि च मात्यानि गृहाण गणनायक० विनायकनमस्तभ्य शिवभूतो नमोऽस्ते० विघ्ननाशिने नमः० मात्यानि० एकविंशतिनामभिः० दूर्वाभिः
 पूजयेत्० ॐ गजाननाय नमः० विघ्नराजाय न० लंबोदराय० वक्रतुंडाय० शिवात्मजाय० वक्रतुंडाय० सूर्यरूपीय० कुन्दाय गणेशाय० विघ्ननाशिने०
 विक्रदाय० वामदेवाय० सर्वदेवाय० सर्वाभिर्ननाशिने० विघ्नहर्त्रे न० धूम्राय० सर्वदेवादिदेवाय० उमापुत्राय० कृष्णपिंगलाय० भालच
 द्राय० गणाधिपाय० गंकदंताय० २१ एकविंशतिदूर्वापुष्पाणि समर्पयामि० अथांगपूजा० संकटनाशिने नमः० पादोपूजया० स्थूल
 जघाय० जघेष्ट० गंकदंताय० जानुनीष्ट० आगवुवाहनाय० ऊरुष्ट० हरेबा० कटीष्ट० लंबोदराय० उदरंष्ट० गणाध्यक्षाय० हृदयंष्ट० स्थूलकटा
 कंठंष्ट० स्कंदाग्रजाय० स्कंधोष्ट० परशुहस्ताय० हस्तोष्ट० गजवक्राय० वक्रंष्ट० सर्वेश्वराय० शिरःष्ट० संकटनाशिने नमः० सर्वांगपूज०

अथावरणपूजा गणाधिपाय० उमापुत्राय० अघनाशिने० हरेवाय० लंबोदराय० गजवत्क्राय० एकदंताय० धूम्रकेतवे० भालचंद्राय० ईशपुत्राय० इक्षवत्क्राय० मूषकवाहनाय० कुमारगुरवे० नमः० संकष्टनाशिने० इतिप्रथमावरणम् १ विघ्नगणपतये० वीरगणपतये० भूर्पकर्णगणपतये० नसादगणपतये० वरदगणपतये० इंद्रगणपतये० एकदंतगणपतये० लंबोदरगणप० क्षिप्रगणप० सिद्धिगणप० द्वितीयावरणम् २ रामाय० रामेशाय० हर्षाकाय० रतिप्रियाय० पुष्पवाणाय० महेश्वराय० वराहाय० श्रीसदाशिवाय० तृतीयावरणम् ३ आदित्याय० चंद्राय० कुजाय० बुधाय० हहस्पतये० शक्राय० शनैश्चराय० केतवे० सिद्धे० समृद्धे० कांत्ये० मदनरत्ने० मदद्रागिण्ये० वसुमत्ये० वेनायक्ये० चतुर्थावरणम् ४ इंद्राय० अग्नये० यमाय० निर्ऋतये० वरुणाय० वायवे० सोमाय० ईशाय० पंचमावरणं ५ अथपञ्चपूजा गणाधिपाय० पार्चाप० सुमुखाय० भृंगराज० उमापुत्राय० विल्वप० राजवक्त्रा० भवेतदूर्वा० लंबोदरा० बदरी० हरस्तनवे० धन्तूर० गुहायजा० तुलसीप० गजकर्णा० अपामार्ग० एकदंता० दहतो० इक्षवत्क्राय० शमी० मूषकवाहना० करवीर० विनायका० वेणुप० कपिलाय० अर्कप० क्षिन्नदंताय० अर्जुनप० पत्नीहिताय० विष्णुक्रांताप० पटवेनमः दंडिमीप० भालचंद्राय० देवदारूप० हरेवाय० मरुपत्रं० सिद्धिदाय० सिंदूरपत्रं० स्मरायजाय० ज्ञातीपत्रं० विघ्नराजाय० केतकीप० इत्येकविंशतिपत्राणि अथपुष्पपूजा सुमुखाय० ज्ञातीपु० एकदंताय० शैवंतीपु० कपिलाय० झुयिकापु० राजकर्णीय० चंपकपु० लंबोदराय० कल्हारपु० विक्रदाय० केतकीपु० विघ्ननाशिने० बकुलपुष्पं० विनायकाय० जपाकुसुमं० धूम्रकेतवे० पुन्नाग० गणाध्यक्षाय० धन्तूरपु० भालचंद्राय० मानुलिंगपु० पत्नीहिताय० विष्णुक्रांतापु० उमापुत्राय० करवीरपु० राजाननाय० पारिजातपु० ईशपुत्राय० कमलपु० सर्वसिद्धिप्रदाय० गोकर्णिकापु० मूषकवाहना० कुमुदपु० कुमारगुरवे० तगरपुष्पं० दीर्घशुंदाय० सुगंधिराजपु० इक्षवत्क्राय० अगस्तिपु० संकष्टनाशनाय० पाटलापु० इत्येकविंशतिपुष्पाणि २१ अथाष्टोत्तरशतनामपूजा ॐ अस्य श्रीअष्टोत्तरशतविघ्नेश्वरदिव्यनामाष्टतस्तोत्रमंत्रस्य गृत्समदक्षिः गणपतिर्देवता अनुष्टुप्छंदः गंभीजम् नंशक्तिः मंक्रालकम्

श्रीगणपतिप्रसादसिद्धये पूजने विनियोगः ॐ कारपूर्वकनामानि विनायकाय विभ्राजाय गौरीपुत्राय गणेश्वराय स्कंदा
 यज्ञाय अत्ययाय पूताय दक्षाध्यक्षाय न द्विजप्रियाय अग्निगर्वच्छिंदेन इंद्राप्रियाय वाणीबलप्रदाय सर्वसिद्धिप्र
 दाय शर्वतनयाय शर्वप्रियाय सर्वात्मकाय स्तुतिर्त्तन देवानीकार्विताय शिवाय शंकाय बुद्धिप्रियाय शान्ताय ब्र
 ह्मचारिणे गजाननाय ह्येमातुराय मुनिस्तुत्याय भक्तविघ्ननाशिने एकदंताय चतुर्बाहवे शक्तिमयुताय चतुराय लंबोद
 राय शूर्पकर्णीय हेरंबाय ब्रह्मवित्तमाय कालाय ग्रहपतये कामिने सोमसूर्याग्निलोचनाय पाशाकुशधराय चंडाय
 गुणातीताय निरंजनाय अकल्मषाय स्वयंसिद्धाय सिद्धार्चितपदावुजाय बीजपूरकाय अत्यक्ताय वरदाय शाश्व
 ताय कृतिने विद्वत्प्रियाय वीतभयाय गदिने चक्रिणे इक्ष्वापधनेन अस्त्रोत्पलकराय श्रीशाय श्रीपतये स्तु
 तिहर्षिताय कुलादिभूते जटिने चंद्रचूडाय अमरेश्वराय नागयज्ञोपवीतिने श्रीकंठाय रामार्चितपदा व्रतिने स्थूलकंठा
 ययीकर्त्रे सामयौषधिया पुरुषोत्तमाय स्थूलतुंडाय अग्रगण्याय ग्रामण्याय गणपाय स्थिराय वृद्धिदा सुभगदा श्वराय
 वागीशाय सिद्धिदा दूर्वाविल्वप्रियाय कालाय पापहारिणे कृतागमाय समाहिताय वक्रतुंडाय श्रीपदाय सौम्याय भक्त
 काक्षितदा अत्युताय कंबलाय सिद्धाय नमः सच्चिदानंदविग्रहाय ज्ञानिने मायायुक्ताय दानाय ब्रह्मिष्ठाय भयवर्जिता
 य १०० प्रभक्तैस्त्यभयप्रदाय व्यक्तमूर्त्तयेन अमूर्त्तकाय पार्वतीशंकरोत्सवलालसाय समस्तजगदाधाराय च
 रदसूषकाहनाय त्रैलोक्यविनायक सर्वसिद्धिप्रदायकाय १०८ अष्टोत्तरशतैर्नैवंनाम्ना विघ्नेश्वरस्य च तुष्टा
 वशकरः पुत्रं त्रिपुरहं तु मुदातः यः पूजयेदनेनैव भक्त्या सिद्धिं विनायकम् दूर्वादलेर्विल्वदलेः पुष्पैश्चंदनाक्षतैः सर्वकामानवा
 प्नोति सर्वपद्मः प्रमुच्यते इति भाविष्यपुराणे विघ्नेश्वर अष्टोत्तरशतदिव्यनामस्तोत्रं संपूर्णं वनस्पतिरसोद्भूतं दशांगगुगुलान्वितं गृहाण
 सर्वकार्यमया दत्तं विनायकं यत्पुरुषव्यदधु उमापुत्रा धूपं घृताक्तवर्तिसंयुक्तं दीपं शक्तिप्रदायकं गृहाणे शंभया दत्तं नैजोराशौ जगत्पते

ब्राह्मणोऽस्य रुद्रप्रियाय० दंप० अल्लं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितम् भक्त्या निवेदितं देवैर्वेदां प्रतिगृह्यताम् भक्त्यैर्नाना
विधैरुक्ता नृमोदकान् चतुर्णां चितान् गृहाण विघ्नराजेंद्रं तिललड्डुसमन्वितान् चंद्रमामनसो० विघ्ननाशिने० नैवेद्यं० फलानीमानि रा
म्याणि स्थापितानि तवायतः तेन मे सफलावाभिर्भवेज्जन्मनि जन्मैर्नि संकष्टनाशिने० फलं० पुगीफलमहद्विज्यं० नाभ्या आसी० सि
द्धि विनाय० तां पूज० श्रिये जात इति नीराजनं० पूजाफलसमृध्यर्थं तवाग्नेस्वर्गमीश्वर स्थापितं तेन मे प्रीतः पूणीन् कुरु मनोरथान् सप्ता
स्यासन्० विघ्नेशाय० सवर्णपु० अथ दूर्वा गणाधिपाय० दूर्वायुग्मं स० उमापुत्रा० दूर्वा० अपनायनाय० दूर्वा० गवदंताय० दूर्वायु०
इभं वृक्षाय० दू० मू० वल्हू विनायकाय० दूर्वा० सर्वसिद्धिप्रदायकाय० दूर्वा० कुमारयुवेन० दूर्वा० श्रीगणेश्वराय० रा
कं दूर्वाकुरस० गणाधिप नमस्तेः स्तु उमापुत्रा घनाशन एकदंते भवच्छ्रेतितया मूषकवाहन विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्र
दायक कुमारगुरवे तु भ्यं गणराजप्रयत्नतः एभिर्नामपदैर्नित्यं दूर्वायुग्मसमर्पयेत् श्रीगणेशो वक्तुं दुःखापुत्रस्तथैव च विघ्नरा
जः कामदंश्च गणेश्वर इति स्मृतः जीमूतः शक्तिरत्युग्रस्तदाजनममप्रभः योगिद्वये यो दिव्यगुणो महाकाय इतीरितः ततश्च सि
द्धिदः प्रोक्तो महोदर इति स्मृतः गजवच्छः कर्मप्रीमस्ततः परशुधार्यपि करिकुम्भो विश्वभूतिरुग्रतेजास्ततः परम् लंबोदरस्ततः
सिद्धिर्गणेशश्चैकविंशतिः नामानिरमणीयानि जपेदसिद्धिपुत्रयेत् गणेशाच्च स्य नश्यति सकष्टानि महत्यपि महासंकष्टदग्धोऽ
हंगणेश शरणगतः तस्मान्न्यनोरथं पूज्यं कुरु विश्वेश्वरप्रिय ततः स्वर्णमयं पुष्पां विघ्नेशाय निवेदयेत् प्रदक्षिणानमस्कारान्कृत्वा देवं क्षमापये
त् यज्ञेन यज्ञं० संकष्टनाशना० पुष्पांजलिं० नमोस्तु देवदेवेश भक्तानामभयप्रद विघ्नानां शाकत्रं च हरताम जनमोस्तुते विघ्ननाशिने० न
मस्कारं० ततः ओं नमो हरे च इति मूलमंत्रं एकविंशतिवारजपेत् अथ गणेशायार्घ्यं दद्यात् गणेशाय नमस्तुभ्य सर्वसिद्धिप्रदायक
संकष्टहर मे देव गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते संकष्टहर गणपत० इदमर्घ्यं० कृत्वा पक्षे च तु रथानुसंगं जितविघ्ने देये क्षिप्रं प्रसीद देवेश गृहा
णार्घ्यं नमोस्तुते एताभ्यामंत्राभ्यामर्घ्यं दद्यात् तिथीनामुत्तमे देवि गणेशप्रिय चक्षुभे सर्वसंकष्टनाशाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते

चतुर्थेनमः इदमर्घ्यं ० रोहिणीसाहितं चंद्रं चोपचारपूजयेत् क्षीरोदारणवसंभृतलक्ष्मीबंधानशाकरं गृहाणाध्यमथादनशाहण्या
 साहितः शशिन इति त्रिअर्घ्यं ३ गगनांगणसंदापक्षीराधिभयनोद्भव आभासितदिगंतोतसोमराजनमोस्तुते चंद्रायनमस्का
 रः ततः आचार्यपूजयेत् वायनंदद्यात् मोदकान्सफलान्यंचदक्षिणाभिः समन्वितान् गृहाणत्वेष्टुजश्रेष्ठव्रतस्यपरिपूरतेये वायनमं
 नः प्रतिमादानमंत्रः प्रतिमागुरवेदद्यादाचार्यायसदाक्षिणाम् वस्त्रकुंभसमायुक्तामौसंनमिजपेत् गणेशस्यप्रसादनममसंतुम
 नोरथाः तुभ्यसंपददेविप्रप्रतिमांतुगजाननीं इष्टकामार्थासिद्धयंपुत्रपौत्रप्रयद्दिनीम् गणाधिराजदेवेशविघ्नराजविनायक तवमूर्तिप्र
 दानेनप्रसन्नोभवसर्वदा इतिकलशप्रतिमादानमंत्रः अथप्रतिग्रहमंत्रः गणेशः प्रतिगृह्णातिगणेशो वैददाति च गणेशस्मृतको
 भाग्यांगणेशायनमोनमः संसारपीडाव्यधितं हिमांसदा संकष्टमृतं सुखमसीद त्वं चाहिमांशायकष्टसंघान्ममोनमः कष्टविनाश
 नाय इतिप्रार्थना यदुद्दिश्यकृतं तेऽद्ययथाशक्तिः प्रपूजनम् संकष्टहरमेदेव उमास्तनमोस्तुते इतिनमस्कारः इतिपूजावि
 धिः अथकथा स्मृतउवाच अरण्येवर्तमानंतंपांडुपुत्रयुधिष्ठिरम् सवांधवं सरवासीनं प्रययौव्यास आदरात् तदस्वामुनि
 शार्दूलं व्यासप्रस्थापयौ नृपः मधुपर्कंच सार्द्धं च कृत्वा तस्मै द्युवाच तम् युधिष्ठिर उवाच अद्यमेसफलजन्यभवतागमनेहते येसक
 षाहिसंजाता वनेममनिवासिनः ते सर्वेर्विलययानां भवतोदशनेन हि आत्मानं साधुमन्येहं राज्यदृष्ट्वा पगङ्गपुरं दुःखितं मां कथं
 स्वाभिन् राज्यं भ्रष्टं वने स्थित एतेऽस्मीमादयः सर्वे बांधवाव्यययतिभ्यो दुराधयोः सुवीर्यो हि मच्छासनविधोरताः इयंतुद्रोपदी
 साध्वीराजपुत्रोपतिव्रता राज्योपभोगयोग्यासाय्यद्यदुःखोपभोगिनी मयाचक्रि कृतव्यासपूर्वकं सानुजीविता दायोर्देवी वि
 तेराज्यं द्यूतछद्मरतैस्तथा पराजिता वयं ब्रह्मन्सहृदिर्बोधुमिस्तथा वनंमस्थायपितादतौ रितमृचुस्तथैवच कुर्वंतुगमनंशा
 ग्रं वनाय भवदादयः इत्यनिराहताः स्वाभिन्वदातदूनमागताः अहंतदाप्रभृत्याहो न इत्यामिमादृशान् यद्यस्ति व्रतमेकं हि सर्वे
 संकष्टनाशनं तद्भक्तकथय ब्रह्मन्ननुग्राह्योस्मि सुव्रत इत्युक्तवतं राजानं सर्वसंकष्टनाशनं उवाच श्रीणयव्यासो धर्मजं मेदिनीपतिम् व्या

स उवाच नास्ति भूम्ण्डले राजंस्त्वत्समो धर्मतत्परः कथयामि व्रतं तेऽद्य व्रतानामुत्तमोत्तमं संकष्टनाशनं नित्यं शशभद्रफलदं सुवि
यत्कृत्वा सर्वकार्येणानिष्पत्तिर्जीयते शुभं विद्यार्थं लभते विद्याधनार्थं लभते धनम् प्रीतिनायापुनर्धीचक्रोति व्रतमुत्तमं इच्छितं
लभते सर्वपतिना सह मोदते संकष्टेऽपि यदादोक्षो मानवो यद्गुणोदितः साम्राज्ये दीर्घस्ति नो नित्यं भञ्जिभिः परित्यज्यतेः सुहृद्भिर्बहुभिश्चै
व नयापुनैः समन्वितः तस्य तु प्रियकर्त्री च फली गुणवर्ता प्रिया नानारत्ना वलीत्यासीत्सति व्रतपरायणा तयोः परस्परप्रीतिरभयश्च गुणा
ग्रयी कदाचिद्वैद्ययोगेन हृतं राज्ञ्यं च वैरिभिः कोशो बलं चापहृतं विध्वस्तो बंधुभिः सह रत्ना वल्यातया साध्व्या निर्गतो भूमिबल्लभः गने
क्षुधार्तः क्रभितो ह्येकवासास्तुषार्दितः इतस्तनश्चरन् राजन्नातपेनातिपीडितः एकाकीवनमासाद्य तया साह्यं युधिष्ठिरं सूर्यं चास्ता
चलयाते अरण्यं च शिवादि ते व्याघ्राश्च चुक्रुशुस्तत्र पर्जन्योऽपि वर्षाहं कंदर्कः कूशिता राजा दीदुःखमाकंदपीडितो नां विलोक्य नृपञ्च
ष्टोदुःखैर्नैव नुपीडितः ततः प्रप्रात समये मार्कण्डेयं महाभुनिं ददर्श राजानं चैव विस्मया विष्टमानसः उपगम्य शनैस्तु दंडवत्पतितो मुखे
अब्रवीच्च न राजा मार्कण्डेयं महाभुनिम् किं कृतं हि मया स्वाभिचूदुष्कृतं कथयस्व तत् केन कर्म विपाकेन राजज्यलक्ष्मीः पराङ्मुखी मा
कंडिय उवाच भृगुराज न्यवस्थाभियस्तया पूर्वे जन्मनि पूर्वाहिलब्धकश्चास्मीर्गतोऽसि गहनवनम् मृगशार्दूलशशका नृहन्य
मानो वने न दातस्मिन्नात्रौष्मन् राजान् चतुर्ध्यामाद्य कृष्णार्के दृष्टशंभुं च कृष्णायास्तडागं पृथुनिर्मलम् तन्नीरेनागकन्यानां समू
हं रक्तवाससाम् गणेशं पूजयतीनां दृष्ट्वा निरयमव्रतम् उपगम्य शनैस्तत्र पृष्टतां सा तया विभो आर्योऽकिमेतन्मै सर्वकथयस्व हि
तस्वतः नागकन्या ऊचुः पूजयामो गणपतिं वयं सिद्धिप्रदायकं शांतिं दुष्टिदं नित्यं सर्वव्याधिर्विनाशनम् पुनः पृष्टत्वा त
त्र किं दानं पूज्यते उचकः स्त्रिय ऊचुः यदा चोत्सद्यते भक्तिर्मासि पूज्यो गणाधिपः कृष्णायां च चतुर्थ्यां वै रक्तपुष्पैः प्रपूजयेत् धूपै
दीपैश्च नैवेद्यैर्नैर्भक्तिसमन्वितैः विविधान् चोदकां कृत्वा शूरिकाद्युतपाचिताः नैवेद्यां च दुसं सर्वगणेशाय निवेदयेत् मनो गृहीतं राजे
द्रत्नया संकष्टनाशनम् अभवद्बुधनान्यते पुत्रपौत्रसमन्वितम् कस्मिंश्चिद्भित्तमये राजन् बुधनमनेन सिद्धिदम् किं स्मृतं तद्व्रतं सर्वल

यायत्नेनभूतिदं ततः प्राप्तहिपंचत्वं त्वया प्राणविनाशनम् तत्प्रभावाद्वाजकुले विशाले प्रातमुत्तमं त्वया जन्म नृपश्चैराज्यं प्राप्तं त्वया वि
 भोः सत्त्वन्निवप्रियायुक्तः प्राप्तोसि विपुलं वस्त्रं कृतावज्ञाव्रतस्यानेतस्याप्तफलमीदृशं राजोवाच अधुना क्रियते स्वाभिन्कथ्यतां
 ममस्मव्रतं यत्कृत्वा सकलराज्यं प्राप्यते च मया पुनः ऋषिरूवाच व्रतं सकल्पमाशक्तुं कुराज नृपोत्तमं प्राप्स्यसि त्वं हि राज्यं च संसेदं भ्रातु
 रुप्रभो इत्युक्त्वा समुनिश्चोत्थं तद्दानं भगान्तः मुनेस्तद्वचनं श्रुत्वा व्रतं सकल्पमातनोत् राज्ञारज्ञीमुनिप्रोक्तसकलतद्रतं शप्तं आयाताः
 सकलास्तस्य मन्त्रिभ्यस्त्याश्च सौनिकाः समायेयौ नृपश्चैस्तत्सणा त्वयमेव हि लब्धास्त्वकीयराज्यं चरणे शस्यप्रसादतः बुभुजे मेदिनीरा
 जापुत्रपौत्रसमन्वितः तस्मात्त्वमपि राजेन्द्रकुसुं सकलनाशनं व्रतं सिद्धिप्रदं नृणां स्त्रीणां चैव विशेषतः युधिष्ठिर उवाच सविस्तरव्रतं
 ब्रूहि कृपया कलनाशनं व्यास उवाच यदा संकुशितो राजन् दुःखैः सकलदरुणैः पुमान् कृष्णाचतुर्ध्यातु तदा पूज्यो राणाधिपः श्रा
 वणं बहुलेपक्षे चतुर्ध्यातु विधूदये तस्मिन् दिने व्रतं ग्राह्यं सकलशरणा रज्यं युधिष्ठिर निराहारो दौर्देवेश यावच्चंद्रोदयो भवेत् माघशर
 णापक्षे चतुर्ध्यातु विधूदये तस्मिन् दिने व्रतं ग्राह्यं सकलशरणा रज्यं नृपोत्तमं प्रातः शुचिर्भवेत्सम्यग्दत्तं धावनपूर्वकं निराहारो द्यदेव
 शयावच्चंद्रोदयो भवेत् क्रोश्यामि पूजयित्वाऽहं राणेशं शरणगतः एवं सकल्पमादौ तु स्मात्वा शकूतिलैः श्रुमैः अश्रुक्लृप्तं विधायै
 वं पूजं च कुरुस्व व्रतं यथा शक्त्या तु सौवर्णीप्रतिमां च विधाय च सौवर्णेन जतेतां स्मृन्मृन्मये वा यशस्कितः कुंभे पुष्पैः फलैः पूणे दिवं तत्रैव
 विन्यसेत् श्रुमेदेशे न्यसेत्कुंभं वस्त्रं तत्र निधाय च पद्ममसदलं कृत्वा गंधादौः पूजयेत्ततः रक्तपुष्पैश्च धूपैश्च एभिर्नामपदैः पुथुकु आ
 वाहनं गणेशाय आसनं विघ्ननाशिने पादालं बोदरायेति अर्घ्यं चंद्रार्धधारिणे विश्वप्रियाया च मनस्मान च ब्रह्मचारिणे च दनं
 रुद्रपुत्राय पुष्पं च गुणशालिने भवानीप्रियं कर्चधूपं दद्याद्यथाविधि दीपं रुद्रप्रियायेति नैवेद्यं विघ्ननाशिने तांबूलं सिद्धिदाये
 ति फलं सकलनाशिने इति नामपदैः पूजां कृत्वा मासयमानं मृणु श्रावणे सप्तलङ्कानुनमस्येदधिभक्षणं आश्विने चोपवासचका
 तिर्के पयमस्तणाम् मार्गे मासि निराहारः पौषे गोभूत्रभक्षणं तिलानश्नतमाघेष्ठाध्वन्यैश्च तशक्तं शर्कराम् चैत्रे मासि पंचगव्यं दूर्वा रसं

तुमाधवे ज्येष्ठेष्टुतंपलंभोज्यमापादेमधुमक्षणां इतिमासयमान्कृत्वानरोसुन्येतसंकटात् भुंजीयाद्वातथासमास्यान्वास्वेच्छयास्त-
 रवम् अशक्तश्चेत्ततःसिद्धिर्भविष्यतिनसंशयः मंत्रेणानेनसंशय्यदेवदेवजगद्रुक्रमं एवंपूजाप्रकर्तव्याषोडशैरुपचारकैः नानाभक्ष्यैः
 दिसंयुक्तमुपहारप्रकल्पयेत् मोदकान्कारयेद्राजनृतिलजान्दृशासख्यकान् देवाग्रस्थाययेत्संचदशविधायदापयेत् पूजयित्वातुतवि-
 मंभक्तिभावेनदेववत् दक्षिणांचयथाशक्त्यादत्त्वापचैवभोदकान् समारपीडाव्यथितंहिमासदासंकष्टमृतस्फुरवप्रसीद त्वच्चाहि-
 मांनाशयकस्तसंधान्नभोन्नमः कस्तविनाशनाय इतिमंभ्राट्यदेवेशंचंद्रायार्घ्यंनिवेदयेत् ब्राह्मणान्भोजयेत्सञ्चाद्रुणेशमीतयेसदा स्वं
 यंभुंजीतपंचैवभोदकान्बंधुभिःसह अशक्तौत्वेकमन्त्रंवाभुंजीयाद्दधिनासह अथवाभोजनंकार्यमेकवारंहिंशाइव भूमिशायी
 जितक्रोधोलाभंदंभविर्वाजितः प्रतिमागुरवेदद्यादाचायायनिवेदयेत् गच्छगच्छस्फुरश्चरस्वस्थानेपरमेश्वर व्रतनेनेनसमीतोय-
 थोक्तफलदोभव एवंव्रतंभक्तर्तव्यंचतुर्थ्यमासकृष्णके गाणपत्यंतथाकार्येसर्वशारूत्रविशारदम् आचार्येवरयेदादौयथोक्तविधि-
 नाचयेत् एकविंशतिविमान्गैवस्त्रालकारभूषणैः पूजयेद्रोहिरण्यादौभोदकैर्यैवहोमयेत् असोत्तरसहस्रंतुशतंत्वासाधिकंतथा
 अष्टविंशतिरदौषावेदोक्तैस्तिप्तसर्पिषा सपत्नीकस्तृणदौर्गांश्चवस्त्रादिभूषणैः छत्रंचोपानहौदद्यात्कमंडलुगृहादिभिः आचार्येपूजये-
 द्राजन् गणेशस्यतुप्तये एवंकृत्वाविधानंभस्मोनावसंशयः प्रतिमासंतुयः कुर्यात्त्रिण्यद्वान्येकमेववा अथवाजन्मभयोदानस्य
 दुःस्वकदाचन दारिद्र्यनभवेत्तस्यसंकष्टनभवेदिह वत्सरातेद्वादशात्वेद्वाह्मणान्भोजयेत्ततः विद्यार्थिलभतेविद्याधनार्थलभतेधनं
 पुत्रार्थलभतेपुत्रान्सौभाग्यंचकृपासिनीं शृण्वंतिचेन्नतमिदंशक्रममीदृशंहितैर्वैसरवंसुविमनोव्रतपूणकामाः नित्यंभयंतिनलनाः
 पुरुषाः सुखिन्यस्तेषुत्रपौत्रधनधान्ययुताः पृथिव्याम् एवमुक्त्वाततोव्यासस्तत्रैवांतरधीयत शुद्धिश्चिरस्तत्सर्वभिक्षोद्राजसत्तमः तेन
 व्रतंभभावेनस्वराज्यंभान्तपः हत्वारिपूजुर्कुरुदक्षत्रंस्वराज्यमलभन्तुपः इतिस्त्रीनारदायपुगणेरुक्थाचतुर्थीसिकष्टहरव्रतसह-
 र्णम् अथअंगारकचतुर्थीव्रतलिरच्यते देद्रउवाच अंगारकचतुर्थ्यांचिविशेषोविहितःकुतः वदमेकपयाब्रह्मभ्रथयानियमेनच

शृण्वतो न च मेतृसिर्गजाननकशोभासु अहो वाच अंगारकचतुर्थ्यास्तु महिमानं महीपते शृणु श्वाहितो मूलाकथयामितवायु
 तः अवंतीनारे राजन् भरद्वाजो महामुनिः वेदवेदांगविद्याज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः अग्निहोत्रतो निन्यं शिवध्यानं च तत्सरः नदीतीरे
 गतो तिष्ठन्नुष्ठानरतो मुनिः अकस्मात्काभिर्निर्दृष्ट्वा कामासक्तो भवन्मुनिः कामबाणाभिस्तूतः सान्निपपातमर्हान्ते अतिविह्वल
 लगात्र स्वतस्परतस्तदा स्प्रवलत् प्रविष्टं तस्य तद्देतः प्रथिर्थाविलमध्यतः तत एकः कुमारो मूलापाकुः क्रमसंनिभः तं धरित्रीस्नेह
 वशात्पालयामास सादरम् जनुः स्वनेन धन्यसमन्यते पितरौ कुलम् ततः सप्ततर्षस्तापप्रच्छन्ननर्त्तनिजाम् मर्हान्तो हि यत्नमात
 मनुष्वेदेहमाश्रितः कथमेजनकोमातस्तन्मया च ह्रस्वाप्रतम् धरो वाच भरद्वाजमुनेरत स्प्रचलितं गयिसंगतम् ततो जातोसिरे
 पुत्रवर्धितो सिमयासुभम् रूत उवाच तर्हितं मे मुनिमातर्देशय स्वतपोनिधिम् ब्रह्मो वाच तमादाय तदा देवी भरद्वाजजगाम ह
 धरो वाच भरद्वाजनमस्तु त्वत्तर्हयि प्रभवस्तम् वर्धितं तं पुरोधा यस्तीक्ष्णसुने धुना तदा जगान्नयौ धात्री स्वधामरुचिरं तदा
 भरद्वाजः स्तुतं लब्ध्वा मुमुदे चाल्लिगतम् आघ्राय शिर उत्सरोस्थापयामास तमुदा मुहूर्ते शतमूलने च चकारोपनयं मुनिः वेदशा
 स्त्राण्युपाशिक्ष्य गणेशस्य मनुशतम् उवाच कुर्वनुष्ठानं गणेशपीतये चिरम् सतु शोदास्य तं कामान् सवोस्तयमनोगतान् ततो म
 दाकिनीतीरे पद्यासनगतो मुनिः संनियम्येंद्रियाण्यशब्दाय च हरे च भगवता जजाप परमं ब्रवायुम दत्तामृतं मुनिः एवं वर्षसहस्रं
 सस्तपस्तेपे कदारुणम् माघकृष्णचतुर्थ्यां तमुदये शशिनः शतमे दर्शयामास स्वरूपगणना यो यादिरभुजम् दिव्यां वरं भालचंद्र
 नानालंकारमंडितं ददर्श स्मरं देवस्य स बालः पुरतः स्थित उत्थाय प्रणिपत्येनं तु दावजगदीश्वरम् नमस्ते विघ्ननाशाय नमस्ते विघ्नकारि
 णे सुरासुरशिरोरत्नसर्वाशस्त्युपबृंहिणे निरामयाय देवाय निरुणाय गुणच्छिदे नमो ब्रह्मविदां प्रोक्ष्यति संद्धारकारिणे नमस्ते जगदुधा
 रनमस्ते लोभ्यपालक दयानिधे ब्रह्मविदे ब्रह्मणे ब्रह्मरूपिणे लब्ध्यान् लब्धस्वरूपाय दुर्लक्षणच्छिदे नमः इति स्तुतः प्रसन्नोत्सापरमा
 त्मा गजाननः उवाच श्लक्ष्णया वाचा वरया च य बालक एव मुक्तोऽस्मि पि पुत्रस्तन ऊत्तं गजाननम् प्रोम उवाच धन्यो तातो मम हि जन

नंदर्शनात्तेस्मरेशधन्यज्ञानकुलमपितयोर्येनहृषोसिंहात्त धन्यावाणीवसतिमथियापादपद्वेचभक्तिर्जातोसितंवरदसुलभोभक्तिसिंहावेनदेव यदिदुष्टोऽसिदेवेशस्वर्गभवतुमेस्थितिः अमृतं पातुमिच्छामिदेवैः सहगजानन कल्याणकारिमेनामरव्यातिमेतुजग
 अये दर्शनमेचतुर्ध्यायिज्जायतेपुण्यदंविभो अतः सापुण्यदानित्यं सर्वसंकटहारिणी कामदाव्रतकर्तृणां त्वत्प्रसादात्सुरेश्वरगजा
 नमउवाच अमृतमाप्स्यसेसम्यक्देवैः सहधरास्त मंगलेतिचन्नास्त्वाल्लोकैरव्यातिंगमिष्यसि अंगारकेतिरक्तत्वाद्दूस्मृत्या
 यतः स्तुतः अंगारकचतुर्थीचैकरिष्यतिनरास्तुवि तेषामब्दभंगपुण्यसंकटव्रतसंभवम् निर्विघ्नतासर्वकार्येष्विविष्यतिनसंश
 यः अवंतीनगरेराजाभविष्यतिपरंतपः व्रतानामुत्तमयस्मात्कृतं मेव्रतमुत्तमम् यस्यसंकीर्तनात्मस्यः सर्वकामानवाप्नुयात्
 इतिदत्वा वरान् देवोत्तर्हंधोद्विरदाननः ततस्सुमंगलोदेवंस्थापयित्वा प्रयत्नतः शुद्धासुरवदशसुरवसर्ववियवस्तदस्माद
 कारयामासगजाननमुदावहं संज्ञामंगलमूर्तिंचदेवदेवस्यसोकोरात् ततोभवक्तामदतस्त्रैत्र्यसर्वजनस्ययत् अनुष्ठानात्सूजना
 च्चदर्शनात्सर्वमोक्षदम् ततोविनायकोदेवोविमानवरसुत्तमम् प्रेषयामासस्वर्गणान्भौममानेतुभक्तिके तेगत्वातेनदेहेनभौममा
 नीतवान्तदा गणेशस्यातिकंठजन्तदद्भुतमिवाभवत् ततोभौमोभवत्स्व्यातस्त्रैलोक्यसचराचरे यतोभौमेनअकटचतुर्थी
 भौमसंयुता कृत्वाभासयथास्वर्गसुधापानस्मरैः सह अतश्चांगारकयुताचतुर्थीप्रथितास्तुवि चिंतितार्थप्रदानेनचिंतामणिशिवि
 या प्रयानोभंगलभृतिः सर्वानुग्रहकारकः परणेतुं सनगरात्पश्चिमप्रथितोभवत् चिंतामणिरितिरव्यातः सर्वविघ्ननिवारणः
 अतः ससिद्धगंधर्वैः पूज्यतेसर्वविधूदये ददातिवांछितानथान्मुत्रपञ्चादिसंपदः इतिश्रीगणेशपुराणे ब्रह्मेन्द्रसंवादे अंगारक
 चतुर्थीव्रतसंपूर्णम् अथपंचमीव्रतानिलिरव्यंते अथचैत्रशुक्लपंचमीकल्यादिः चैत्रेमासिसितेपक्षेपंचम्यापूजयेद्भरिम्
 तत्रदोलोत्सवकुयात्पुष्पधूपैश्चपूजयेत् नारीनरोवाराजेंद्रसंतर्प्यपितृदेवताः स्वक्वदनसमायुक्ताश्चाक्षणांभोजयेत्ततः
 इतिहेमाद्रौभविष्ये अथश्रावणशुक्लपंचमीनागपूजायांपरा पंचमिनागपूजायांकार्यविष्टासमन्विता तस्यांतुतुषिताना

गा इतरासाचतुर्थिका अथनागपंचमीव्रतं हेमाद्रौ प्रभासरवड इश्वरउवाच श्रावणेमासि पचम्याशुक्लपक्षे तृतार्वेति द्वारस्थो भ्रा
 यतोलेरव्यागोभयेन विषोल्बणाः सातु पुण्यतमा प्रोक्ता देवानामपि दुर्लभा कुर्याद्वादशवर्षाणि पंचम्याचवराने चतुर्थ्यमेकभक्तं
 नुतस्थानं भक्तप्रकीर्तितम् छरिचंद्रमयनागमयवाकलधौतजम् कृत्वादारुमयवापि अथवा मृन्मयप्रिये हरिद्राचंदनेनैव पंचसर्प
 स्तुलेखयेत् पंचम्यामर्चयेद्भक्त्या नागाः पंचफणाः स्मृताः पूजयेद्द्विधिवद्दीरलाजपंचाभूतैः सह करवीरैः शतपत्रैर्जातिपुष्पैश्च प
 द्यकैः तथा गंधादिभिश्च पूजयेन्नागपंचकम् ब्राह्मणान् भोजयेत्संख्याहृतपायसमोदकैः अनंतवास्तुकं शेषपद्यं कंबलमेव च
 तथा कर्कटं नागभुजगांश्च तरतथा धृतराष्ट्रं शंखपालं कालीयं तक्षकं तथा पिंगलं च महानागं मासिमासि प्रकीर्तिताः व्रतस्था
 ने पारणस्यात्सूरैर्ब्राह्मणभोजनम् स्रवणं भारनिष्यन्ननागदद्याच्चरातथा तथा वस्त्राणि देयानि व्यासायामिते जसे एवं स
 पूजयेन्नागांस्तदा भक्त्या समन्वितः विशेषतस्तु पंचम्यापयसापायसेन च दिवारात्रौ नरैस्तत्र मेदिनीखननं नहि इति मन्मासरं दे
 नागपंचमीव्रतम् अत्रैव नागदशव्रतम् हेमाद्रौ भ्राविष्योत्तरपुराणे स्मृतं उवाच नागदशेन राराजन् प्राप्य मृत्युं व्रजत्यर्थः
 अधोगत्वा भवेत्सर्पो निर्विषो नात्र संशयः शतानीक उवाच नागदशः पितायस्य भ्राता वा दुहितापि च मातापुत्रौ तथा भार्यक
 र्तिव्यं तद्दस्त्वमे गोक्षाय तस्य विमोद्गदानव्रतमुपोषणम् ब्रूहि मे हि जशादूलयद्रवे तत्करोम्यहम् स्मृतं उवाच उपोष्यापंच
 मीसम्यक् नागानां चलवर्धिना स्मरेकं मेकं यावच्च विधानं शुभं भारत स्मरेकं सवत्सरम् उपोष्येति दियाम्भोजनाभावः तस्यानक्तं
 भिल्लयोनकोक्तेः श्रावणेमासि पंचम्याशुक्लपक्षे नराधिप सापि पुण्यतमा प्रोक्ता मास्दा सागतिकाभ्यां चतुर्थ्यमेकभक्तं च प
 चम्यानक्तमाचरेत् कुर्याच्चंद्रमनागमयवाकलधौतजम् हेमरीयचेत्यर्थः अथ दारुमयं मृन्मयं वा वायशक्तिः पंचम्या
 मर्चयेद्भक्त्या नागपंचफणतया करवीरैस्तथा पद्मैर्जातिपुष्पैः स्रगंधिभिः गंधपुष्पैश्च नैवेद्यैः स्नायस्वीनादिभिर्नृप ब्राह्मणा
 न् भोजयेत्संख्याहृतपायसमोदकैः अनंतवास्तुकं शेषपद्यं कंबलमेव च तथा कर्कटं नागनागमश्च तरनृप धृतराष्ट्रं शंख

पालं कालियं तक्षकं तथा पिंगलं च तथा नागं भासिमासि क्रमाद्यजेत् पूजयित्वा प्रयत्नेन पंचम्यां नक्तभुक् भवेत् । एवं द्वादश कृत्वा
 वैश्यावणे तु सिते नृप वत्सरांते यथाशास्त्रस्या अन्नदानं च कारयेत् ब्राह्मणानां यतीनां च नागानुद्दिश्य भक्तिः इति शस्यं विदनां गका
 चनं रत्नचित्रितम् गां च दद्यात्सर्वस्मां चैसर्वोपस्करं संयुताम् दानकाले पठेत्स्तस्मै नारायणे विभुम् सर्वगंधर्वधातारमननमपरा
 जितम् ये कंचिन्मोकुले सर्पादृशः प्राप्तास्तद्धारयति स्म व्रतदानेन गोविंदसुक्तिं भाजो भवतु ते इत्युच्चार्य क्षते र्युक्तं शिशुं तच्च दनं भिक्षि
 तं वास्तु देवाग्रतो भूयतो यंतो येथ निक्षिपेत् अनेन विधिना सर्वे ये मरिष्यन्ति वा मृताः सर्पतस्तैस्तैर्भियास्यंति स्वर्गेति नृपसत्तम
 कृत्वा सर्वान्स्ममुद्धृत्य कुलजात्कुरु नदनं प्रयाति विष्णुसान्निध्यं सैव्यमानो जस्य गणैः वित्तशाय्य विहीनो यस्मै सर्वमेतत्कुलं मेतु न के
 न भक्तिः सहिताः सितं पंचमीषु यज्ञयति स्म भगवान्कुरु सुभो पहारैः तेषां गृहं च भयदाहि भवति सर्पा अर्चो न्विता मणिमयै रसुख विभासि
 तां गाः येन स्यात्पूजयंती ह नागान् भक्तिः पुरः सराः न तेषां सर्पतो वीर भयं भवति किंचन इति नागदष्टपंचमी व्रतं भविष्योक्तं अथ भ्रा
 द्रपद शुद्धपंचमी व्रतं तच्च मध्याह्नव्यापिन्यां कार्यं तथा च माधवो हारीतः पूजा व्रतेषु सर्वेषु मध्याह्नव्यापिनीति स्थिः दिनहयेन
 द्यामौ वा पूर्वकिं द्यां कार्यं भिति मदनरत्नात् प्राप्य भ्राद्रपदे मासि शुकूपक्षस्य पंचमी तस्या मध्याह्नसमये नद्यादौ विमले जले ह
 त्वा पासां र्गसंभिधा अशोचं शताधिकाः अथ चाकारयेत्सप्तदश धावनं मादितः वनस्पति आर्यना आयुर्वलयं शोर्वर्चः पूजाः पशुवस्त्रानि
 च ब्रह्मभक्ष्या च मेधां च तृणोदेहि वनस्पते संप्राप्त्यनेन मंत्रेण कुर्याद्देवतं धावनम् तत्र मंत्रः सुखदुर्गधिना शायं दंतानां च विशुद्धये
 क्षीवनाय च गान्नाणां कुर्वेद्देवतं धावनं अनेन दंतान्स्मशोधयन्त्या त्स्मृत्स्नानं पूर्वकं पंचगव्यमंत्रः देशकालौ संकीर्त्यं प्रमुक्क काय
 शूद्रार्थं पंचगव्यमहं करिष्ये गायत्र्या गृह्यगोमूत्रं गंधद्वारं तिगोमयं आप्यायस्वैति चक्षुरं दधि काव्योति वै दधि शक्नुमसि ज्योति
 रसि अमृतमसि नाम धामसि प्रियदेवानां यनां जुष्टं देवयजमानमसि इत्याज्यं देवस्य त्वेति कुशोदकम् आपो हि षेति मयं येन तस्य
 चतुर्भांगं हुत्वा सप्तपत्राः शक्रादं भां अक्षतां चैवं संस्थिताः तेनैवोद्धृत्य होतव्यं अग्नये स्वाहा इत्येव तीधेनुमती ।

इदं विष्णुः ब्रह्मजज्ञानं मानस्तोके गायत्र्या विष्णवे ब्रह्मणे रुद्राय सूर्याय स्वाहेति होमयेज्जलमभ्येवा प्रणवेन अश्वकेशेवेति
 नाममंत्रेण सूत्रीणां पंचगव्यं कुर्यात् प्राशयेदिति नद्यादिकेतदास्नात्वा कृत्वानियममेव च ब्राह्मणीक्षत्रियवैश्याश्च द्वाविपिवरानने
 कृत्वानैमित्तिकं कर्म गत्वानिजगृहं पुनः वेदोसम्यक् प्रकुर्वन्निगोमयेनोपलियता इति हेमाद्रौ रंगवल्लीसमायुक्ते सर्वतोभद्रमंडले अब्र
 णसततं कुंभं तां मृत्वा यमेव वा संस्थाप्य वस्त्रसंयुक्तं कंददेशं सशोभितम् पंचरत्नसमायुक्तं फलगंधाक्षतैर्युतं सहिरण्यसमासाद्या
 ताम्ब्रेण परलेन वा वंशमृन्मथपात्रेण यवपूर्णं निचैवाहि आच्छादयेत्तंचैलेन लिखेदष्टलततः तत्र सप्त कर्षां द्वाभ्यान् भक्तियुक्तः प्र
 पूजयेत् अथ संकल्पः मासपक्षाद्युल्लिख्य समन्त्रतु संपर्कजनिन दोष परिहाराय अंसुधत्वा संहितं कश्यपादिसप्तर्षिग्रीत्यर्थं क्रुषि
 पूजनमहं करिष्ये अथ पूजाविधिः आगच्छतु मद्भागाश्च त्वेव परायणाः यावद्भुतमिदं कुर्वन्कृपया भवतामह आवाहयामि
 भूतिं ब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मण्यतेज उन्नमं सूर्यकोटिप्रतीकाशमृषि हृदो विचिंतयेत् ध्यानं करयजुः सामवेदानां स्वरूपेभ्यो नमोनमः
 पुराणपुरुषेभ्यो हि देवैर्विभ्यो नमोनमः आसनं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं पादां गुह्यं तृणैर्द्विजाः प्रसादं कुरुत प्रीतास्तृष्टाः संतु सदा मम पा
 दौ न भ्रमस्ये शक्रकूपं च म्यामि चिंतां क्रुषि सत्तमाः दहंतु पापं मे सर्वं गुह्यं त्वर्घ्यं नमोनमः अर्घ्यं लोकां नानुष्टिकतां योयुष्यं सर्वतपोध
 नाः नमो वीधर्मविज्ञेभ्यो महर्षिभ्यो नमोनमः आचमनीयं पंचामृतस्नानं पयोदधिघृतं चैव शंकराभ्युसयुतम् पंचामृतं न रूप
 नं करिष्ये क्रुषि सत्तमाः पंचामृतस्नानं पंचाभ्युसयुतम् मंदोक्त्याः समानीतं धमुना गौतमीजलम् दृष्ट्वा च नमदातापीताभ्यः स्नानार्थं माहृतम्
 स्नानं सर्वं नित्यं तपोनिष्ठा ब्रह्मज्ञाः सत्यवादिनः वरुच्याणि प्रतिगृह्णन्तु मुक्तिदाः संतु मे सदा वस्त्रं नाना मंत्रैः समुद्भूतं त्रिवृ
 त्यब्रह्म सूत्रकं प्रत्येकं च प्रच्छामि क्रुषयः प्रतिगृह्णताम् उपवीतानि कुंकुमागरुकं पूरं स्नगंधैर्निमितं शक्रभम् गंधादयश्च द
 नं दिव्यं गुह्यं त्वं क्रुषि सत्तमाः गंधं शक्रमाक्षताश्च संपूर्णाः प्रक्षाल्य च नियोजिताः शोभायैवो मया दत्ता गृह्णतां सुनिश्चिताः
 अहस्ताः सालतीचंपकादीनि भालद्यादीनि वैद्विजाः मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्णतां पुष्पाणि वनस्पतिरसोद्भूतो गंधा

दध्यः समनोहरः आम्रयः सर्वदेवानां धूपोयं प्रतिगृह्यताम् धूपं० आज्यं च वर्ति संयुक्तं० द्वापं० नानापक्वान्संयुक्तं रसैः षड्विः सम
न्विनम् गृह्णतु क्रषयः सर्वैर्नैवेदां प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं० मद्येपानीयं० उत्तरापोशनं० करोद्धर्तनार्थे चंदनं० नमो वेदविदः श्रेष्ठा क्रषयः
सूर्यसन्निष्ठाः गृह्णन्ति देफलं तुष्टाभयादृजं हि भक्तिः फलं० पूरीफलं महर्द्विष्यं० पूरीफलं० हिरण्यगर्भं तिदक्षिणां० यानिका निच
पापानि ब्रह्महत्यासमानि च तानि त्यागि विनश्यंति प्रदक्षिणापदेपदे प्रदक्षिणां० नमो स्तुः क्रषिदं देव्यो देवर्षिभ्यो नमो नमः सर्वपापहरे
भ्यो हि वेदविद्भ्यो नमो नमः नमस्कारः एतं सप्तर्षयः सर्वभक्त्या संपूजिताभया सर्वपापं त्ययो हंतु ज्ञानतो ज्ञानतः कृतम् प्रार्थना वा
यनम् कृतायाः पूजायाः सांगता सिद्धयुं ब्राह्मणा यवायनप्रदानं करिष्ये तथा च ब्राह्मणपूजनं वायनफलं संयुक्तं संधृतं दक्षिणा
न्वितं द्विजवर्षा यदा स्थाभिघ्नत संपूर्णं हेतवे भवंतः प्रतिगृह्णन्त्योतिरूपास्तपोधनाः उभयो स्तारकाः संतु वायनस्य प्रदानतः वाय
नं० न्यूनातिरिक्तकर्माणि मया या नि कृता निच क्षमध्वंता नि सर्वाणि धूयं सर्वतपोधनाः यांतु देवगणाः० विसर्जनम् एव संसृज्य
विधिवद्भक्तियुक्तेन चेतसा तेषामग्रे च श्रोतव्यं शतं चैव कथानकं इति पूजाविधिः अथ कथा हेमाद्रौ ब्रह्मांडे सिताश्वक
श्रुतानि देवदेवेश श्रुतानि सुबहूनि च सामंतमेव समाचक्ष्वन्नतं पापप्रणाशनं ब्रह्मोवाच शरणुराज न्यवस्थाभिघ्नतानां सुतम
तं कृधिपंचमि विख्यातं सर्वपापहर्षणम् येन चार्णे निराजं द्रनरकं नैव पश्यति तत्रैवोदाहरिष्यति इति हासपुत्रातनम् वेदं चिद्वि
जवरो उत्तं कोनामनामतः तस्य आयाः सुशैलितिपतिव्रतपरायणा तस्या अपत्ययुगलं पुत्रो हि सुविभूषणः आधीतवान् स्तनस्त
स्य वेदान् सांगपदक्रमान् समानेन कुलीनेन स्तुतावपि विवाहिता विवाहिता च सा देवा द्वेध्वं प्राप सत्तमा सती त्वं मालयतीसा
आस्ते निजपितुर्गृहे तस्यादुःखेन संतप्तः स्तनं संस्थाप्य वेश्मनि गंगातीरं वनं प्राप्तः कदाचित्तु नयासह सतत्राध्यापयाभास
शिष्यान् वेदं हि ज्ञातमः सुता च कुरुते न स्य पितुः शस्त्रूषणं परं पितुः शस्त्रूषणं कृत्वा परिश्राना कदाचन निशीथे किल संसुप्ता कभिग
शिरजायत शिष्यास्तथा विधादृष्ट्वा विषरूपा प्रस्तरं स्थितां शिष्यानि वेदयाभासु स्तथातुः करुणां स्थिताः नजानीमो वयं किंचिद्वेदं

वींसाधीन्तथाविधाम् कृमिराशिमयीजातामातःसंप्रतिदृश्यते वज्रपातसमंश्रुत्वातल्लिख्येऽथउदाहृतम् साभ्रातरानसाशीघ्रे
 तत्समीपमुपागतम् सातांतथाविधाह्रस्वाविललापसुदुःखिता उरश्चताडयामासस्तरांभोहमापच क्षणेनप्राप्तचैतन्यमुत्थाव्यप
 रिमृज्यच समालब्धचबाहुभ्यांनित्येतत्सितुरतिकम् स्नामिन्कथयमेसाध्वीकेनदुःस्रुतकर्मणा निशीथेचप्रसूतेयंजायते कृमि
 संकुला एवंश्रुत्वाततोवाक्यंक्रुधिर्यानिपरायणः सात्त्वानिवेदयामासतस्याःप्राक्जन्मचेष्टितम् क्रुधिरुवाच प्रागियंसप्तमे
 तीतिजन्मनिब्राह्मणीत्वामृतं रजस्वलाचरंजानामाडादीन्यस्पृशन्नदा अस्यास्तृपाथनानेनजायतेकृमिवहपुः रजस्वलायाः
 पापेनशुक्तामवतिसानये प्रथमेहनिचंडालीद्वितीयेब्रह्मधातिनी तृतीयेरजकीप्रोक्ताचतुर्थेहनिशःक्षति तयातयासरथीसं
 गाड्रतंह्रस्वावमानितम् दृष्टव्रतप्रभावेनजाताद्विजकुलमले अवमानाद्रुतस्यास्यकृमिराशिमयीःधुना एतत्तेकश्चित्तंसर्व
 कारणंदुःकृतस्यच कृशीलोवाः दर्शनादपिजन्मस्याद्विभ्राणांनिर्मलेकुले जन्मयुष्माद्विधानांहिजायतेब्रह्मतेजसा अवज्ञया
 प्रजायतेनिशीथेकृमिराशयः महाश्चर्यकथेनायतद्रुतकथयस्वमे क्रुधिरुवाः कृशीलेऽथशृणुतस्म्यकुप्रतानामुत्तमंव्रतम्
 येनचोर्णेनिसहसापापादस्मात्प्रमुच्यते दुःखत्रयाच्चमुच्येतनारीसौभाग्यमानुषान् कल्याणाभिधिवर्त्ततेसंपदश्चनिरापदः
 युधिष्ठिरउवाच श्रुतानिदेवदेवशत्रतानिस्त्वहंनिच साप्रतमन्यदाचस्वव्रतपापप्रणाशनं श्रीकृष्णउः अयान्यदपिराजद्र
 पंचमीक्रुधिसंज्ञिता कथयिष्यामियत्कृत्यानारीपापात्प्रमुच्यते युधिष्ठिरउः कीदृशंपंचमीकृष्णकथंचक्रुधिसंज्ञिता प्रात
 कान्मुच्यतेकस्मान्नारीय दुकुलोद्भव पापानिचबहून्यत्रविद्यतेनिलकेशव कथंवाक्रुधिपंचम्यानारीकस्मात्प्रमुच्यते कृष्णउ
 वाच अज्ञानान्नानतोवापिचार्थीजातारजस्वला दुष्टास्पृशतिभांडानिगृहकर्मणिस्संस्थिता प्राप्नोतिसामहापापंसत्यसान
 रकंव्रजेन् शृणुतत्कारणंयस्माद्वर्जनीयारजस्वला प्रोत्सार्यगृहतोदूरंचातुर्वयेनभारत ब्रह्महत्यापुराशकोवृत्रहत्वाह्मवा
 पच तयावैराजशार्दूलव्रीडिनोवचस्वदनः ब्रह्माणसमुपागच्छदात्मनःशत्रुहिकारणान् शत्रुशिशक्रस्यराजद्रमहृष्टेनतरात्मना

विभज्य ब्रह्म हत्यातु चतुर्धा च चतुर्मुखः प्राक्षिप द्वाजशार्दूलं चतुर्स्थानेषु वेतदा बह्वीप्रयमज्वालाकनदीषु प्रथमोदके पर्वताग्रेषु क्ष
जातो नारीरजसि पाथिर्व ततो रजस्वला नारी प्रोत्साय च प्रयत्नतः ब्रह्मणः शासनात्पार्थचातुर्वर्ष्येन सर्वदा प्रथमे हनिचाडालो द्वि
तीये ब्रह्मघातकी तृतीये रजकी प्रोक्ता चतुर्थे हनिशुभ्यति भर्तुः शूद्रा चतुर्थे हि देवे पित्र्ये च पंचमे अज्ञानात्मानतो वापि जातं संपर्क
पातकं तत्सापसंस्कारार्थं वैकायं यं क्रुषिपंचमी सर्वपापप्रशमनी सर्वोपद्रवनाशिनी ब्रह्मह्मत्रयविद्वद्भूद्रुग्भीभिः कार्यविशेषतः कृष्णा उवा
च अत्रार्थेयितुराहन्तं प्रवक्ष्यामि कथानकं पुराहन्तं गुरोराजाविदर्भायावद्भवह इयेन जिन्नामराजं विश्वातुर्वण्यानुपालकः तस्य देशे शिव
सर्वविभो वेदे वेदांगपारंगः सः भिचोनामराजद्रसर्वभूतहिते रतः कृपित्वा सदा युक्तः कुतुबपरिपालकः तस्य भार्या ससाध्वी च
पतिशूद्रभूषणे रता जयंती नाम विरव्यातावहुभृत्यसंलज्जना अतिचिंतान्विता सा च ग्राहृत्काले समध्यमा क्षेत्रादिषु रता साध्वी
व्याकुलीकृतमानसा एकदा सात्मनः प्राप्तमृतुकालं व्यलोकयत् रजस्वलापिसाराजनगृहकर्मचकार ह भांडादीन् च स्पृश द्राज नृतौ
प्राप्ते पिभामिनी कालेन बहुना साध्वीपत्न्यमगमत्तदा तस्या भर्ता सिविप्रो सौकालधर्ममुपेयिवान् एवं तौ दंपती राजनृस्वकर्मवश
गौतदा भार्या तस्य जयंती सा क्रतुसंपर्कदोषतः शूद्रनियोनिं समुत्पन्ना शूद्रा च भून्नेरंश्चर तस्याः संपर्कदोषेण बलीवदो बभूव ह
एवं तौ दंपती राजनृस्वकर्मवश गौतदा क्रतुसंपर्कदोषेण निर्ययो निमुपागतौ स्वधर्माचरणाः ज्ञाता बभौ जाति स्म रौ तथा सुत
स्यैव गृहे राजनृस्वरतो पूर्वपातकम् समिन्नस्य च पुत्रो मृद्गुरुशूद्रभूषणे रतः समतिर्नाम धर्मज्ञो देवता उतिथिपूजकः अथ क्षया
हं संप्राप्तेऽपि तु स्तुतस्तुतस्तदा भार्या चंद्रवती सा हस्तमतिः अत्यथान्वितः अद्या सा वत्सरदिनं पितुर्मे चारुहासिनि भोजनीया
द्विजाभीरुपाकशब्दं विधीयताम् तया कृतापाकशब्दं स्मरते मर्तुराज्ञया मुक्तपाचसभाडे वै संपरणारलंततः हस्वा ब्र
ह्मवधाद्रीता शूद्रा भांडानि सा स्पृशत् द्विजभार्या च तां हस्वा उल्बुकं न जयानह भांडादीनि च मृशाल्यत्यस्कापाकं सुम
ध्यमा पुनः पाकं च कृत्वा तु आत्यकृत्वा विधानतः ततो मुक्तेषु विप्रेषु नोच्छिष्टं च ददौ बहिः भूमौ क्षिप्तं तथा शुन्या उपवास

स्ततोभवत् ततोरात्र्याप्रहणायतारुचादुधामृशम् बलावदमुपागत्यमतोरमिदमब्रवीत् बुभुक्षिताद्यद्द्वैभर्तनदत्तमोजना
 दिकम् यासादिकंचनप्राप्तैस्सुधासाबाधितैर्मृशम् अन्यस्मिन्दिवसेषुत्रोममनेत्यददात्यसौ अद्यमह्योक्तिमयेषउच्छिष्टमपि
 नोददौ पायसान्नेपपाताद्यगरलेसर्पसंभवम् मयाविचिन्त्यमनसामरिप्यतिद्विजोत्तमाः संस्पृष्टपायसंगत्वाबन्धुः हंतादिनाशुश
 म् दुःखितंतेनमेगात्रंकरिर्मगनाकरोमिकिम् ततः प्राहसचानद्वान्मद्रेतेपापसग्रहान् किंकरोमिदृशशक्तोऽहंभारवाहोद्यसिस्थि
 तः अद्याहमात्मजद्वेनेवाहितः सकलंदिनम् मारितश्चात्मजनाहंमुखवन्ध्याबुभुक्षितः वृथाश्राद्धंकृतंतेनजाताद्यममकटता
 कृष्णउवाच तयोः संवदतोरैवंमातापित्रौश्चभारत श्रुत्वापुत्रस्तदावाक्ययदुक्त्वनतदोभयोः ततोरजन्यातत्कालद्रौतस्यैवसौ
 जनम् पितरौतौविदित्वातुदत्तवान्स्मरन्तिस्तदा तदाः सौदुःखितः पुत्रोऽज्ञान्वावस्थ्यातदातयोः मातापित्रोस्कराजेंद्रतदासौम
 स्थितोवनम् जातुमिच्छामि कष्टवैभानापित्रौश्चभारत तत्रगत्वा ज्ञानवृन्दानुर्धनपरमधार्मिकान् प्रणिपत्यब्रवीद्वाक्यं हि
 तं चैवनदातयाः स्मरतिरुवाच कथयस्वैविमययोः प्रश्नमेकं समाहिताः केनकर्मविपाकेनापितरौमेतपोधनाः इमाभवस्थो
 संप्राप्तौमुच्येतेपातकात्कथम् कृष्णउवाच तदाकण्ठवचस्तस्यस्मरतेदुःखितस्यच ऋषिः सर्वतपोनामसर्वज्ञः करुणावि
 तः स्मरतिप्रत्युवाचेदतिसित्रोमुक्तयेतदा ऋषिरुवाच त्वमातापुत्राभिप्रस्यगृह्वान्भ्रातः प्रानमृतुंविदित्वातुसंपर्कमकरो
 द्विज तेनकर्मविपाकेनशून्योनिमुपागता पितापिस्पर्शदोषेणबलीचदाचिन्मवह एतयोर्भुक्तिकामाधिकुरुत्वमुषिपचमो प्रा
 ययासहविमंद्रऋषीन्संप्रज्ययत्नतः आचरस्वव्रतंतत्रभजनपूहिजोत्तम भर्तृनाद्यापनकुर्याद्विचाराद्यधिवर्जितः शाकाहारस्तु
 कर्त्तव्योनीवारैः श्यामकैस्तथा कंदवाऽथफलमूलहलकंदनमदायत् प्राप्यमादरेमासिशुकुपदस्यपचर्मा तस्यामध्याह्नसम
 येनद्यादौविमंजले कृत्वापामार्गसमिधादंतधावनमादितः आसुचन्त्यशोचर्चः प्रजाः पशवस्तृनिच ब्रह्मप्रज्ञानमेधोचल्य
 नोदेहिवनस्पते संप्राथ्योनेनमंत्रेणकुर्याद्वेदंतधावनम् मुखदुर्गंधिनाशाचदतानाचविशक्तद्वये द्वावनायचगान्त्राणोकुर्वेऽहंतथा

वनम् अनेनदन्तान्स्शोध्यस्तायान्मुक्त्वा न सर्वकम् तिलाभलककल्केनकेशान्स्शोध्यत्यलतः परिधायनवेश्नेवाभसीचसमाहितः
विधायनित्यकमीणिगत्वा द्वारवतीमृषान् द्वारवतीमग्निहोत्रशाला स्नापयेद्विधिवद्रक्त्यापचापुतरसैः शम्भैः चंदनागरुकुपूरैर्विल
यचस्सर्गाधिभिः पूजयेद्विधिधैः पुष्पैर्गन्धपुष्पादिदीपकैः समाल्लादाशम्भैर्वस्त्रैः सोपवीतैर्यथाविधि ततोभैद्यसंपन्नैरर्घ्यैर्दद्याच्छु
भैः फलैः पूजयस्वक्रद्धीन् दिव्यान् रुधत्यासमन्वितान् कथयौत्रिभर्महाजोविश्यामित्रोथगौतमः जमदग्निर्वसिष्ठश्चसाध्वनिर्वा
प्यरुंधती मन्त्रेणानेनसमर्पन्मूजयेत्स्समाहितः वनेनऋषिपंचम्याः कृतेनैवद्विजोत्तमः क्रतुसंपर्कजोदोषः क्षयंयातिनसंशयः
श्रीकृष्णउवाच तच्छ्रुत्वास्मत्तिवोक्त्यपरमंऋषिभाषितं गृहमेत्याव्रतंचक्रेसभार्यः श्रद्धयान्वितः व्रतंतुऋषिपंचम्याः सर्वपापप
णाशनम् कृत्वासर्वयथोक्तंचमातापित्रोः फलददौ व्रतपुण्यप्रभावेनमानानस्यश्रवयोनिनः सुकानुपनिशादूलबिमानवरमास्थिता
दिव्यावरधराभूलागतास्वर्गचिभारन पितापिसमृत्तो गच्छत्सामनेः पशुयोनिनः स्वर्गप्राप्तो महाराज व्रतस्यास्यप्रभावतः
दिव्यावरधरोभूत्यागतः स्वर्गचिभारत काथिकर्वाचिकर्वापिमानस्यस्त्वदुष्कृतम् तत्सर्वविलययानिव्रतस्यास्यप्रभावतः यस्यय
ज्जायतेपुण्यतच्छ्रेणुश्चनृपोत्तम सर्वव्रतेपुण्यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषुयफलम् सर्वदानेषुदत्तेषुतदेतद्रुतचाराणात् कुरुतेयाव्रतंनारी
साम्रवेत्स्वरवभागिनीरूपलावण्यसुक्ता चपुत्रपौत्रादिसंयुता इहलोकैस्सुखभूयात्सरत्रपरागतिम् एतत्तैकथितंरजन्व्रताना
मुत्तमं व्रतम् सर्वसपत्न्यदंचैव नारीणां पापनाशनम् धन्यशश्चस्वर्गंचिपुत्रानपि युधिष्ठिर पदतोऽशृण्वतोऽपि सर्वपापप्रणा
शनम् इति श्रीभविष्योत्तरपुराणेऋषिपंचमीव्रतकथासंपूर्णा अथोद्यापनम् युधिष्ठिर उवाच किमस्योद्या
पनं भोक्तव्रतपूर्णफलमदम् स्ममतिः केनविधिनाचकारवदतत्त्वतः कृष्ण उवाच पूर्वस्मिन्दिवसेकुर्यादेकभक्तं समाहितं
प्रातरुत्थाय स्मृत्वा तंस्ततो गुरुहं व्रजेत् प्रार्थयेत्तंममाचार्यो भोद्यापनकर्मणि पूर्वोक्तैर्विधिना स्नात्वा भक्त्या सम
न्वितः शत्रौ देशे समाहित्य सर्वतो भद्रमंडले अव्रणं सजलं कुंभं तान्मृन्मयमेव च संस्थाप्य वस्त्रं संवीतं कंठदेशे सुशो

भनम् पंचरत्नसमायुक्तफलगंधाक्षतैर्युतम् सहिरण्यसूमाद्याताघ्रेणपटलेनवा वंशमृन्मयपात्रेणयवपूणेनैवैहि आ
 न्छादयेत्तच्चैलेनलिरवेदशदलंततः सौवर्णीप्रतिमाकार्योऽर्घीणांभावितात्मनाम् पलेनवार्तदेनितदधार्धेनवापुनः शक्त्यावा
 कारयेन्नत्रवित्तशार्तयोविवर्जितः कृष्णउवाच वितानंपंचवर्गान्चफलपुष्पसमन्वितम् बद्धीयादुपरिश्रामत्सभारान्संविशाय
 च मध्याह्नेपूजयेद्भक्त्याऽर्घीन्श्रद्धासमन्वितः कश्यपोऽत्रिभिरद्वाजोविश्वाभिन्नोऽथगौतमः जमदग्निर्वमिष्ठश्चसाध्वैचैवा
 वाप्यरुंधती गृह्णत्वर्ध्वमयादत्तुंशुभ्रभवतुमेसदा एवंपूजाविनिर्घृत्यऋषीन्ब्रूध्यात्वासमाहितः अनेनविधिनासप्तवर्षाणि
 व्रतमाचरेत् आदौमध्येतथाचातेकुर्यादुद्यापनबुधः आचार्यानवरयेत्सप्तवेदेवेदांगपारागान् प्रतिमाःसप्तकुर्वन्सुवर्णेन
 स्वशक्तिः जटिलासाक्षस्तृणाश्चकमंडलुसमन्विताः मंस्थाय्यकलशेधेतान्मृन्मयेध्वजेषुच स्नापयेद्विधिवद्रक्त्यापचामृत
 पयादिभिः पूर्वोक्तविधिना राजन्कृत्वापूजासमाहितः शन्नोऽजागरणंकुर्यात्पुराणअवणादिभिः कृतनित्याक्रियः प्रातर्जुहुयान्ति
 लसर्पिषा वैदिकोवाऽथपौराणआधिकारांमनुस्मृतः सहस्त्रोमाः सदावाथनाममंचैस्नुवापृथक् अष्टोत्तरसहस्रंवाशतमष्टोत्तरं
 तुवा पुनःपूजानतःकृत्वागुरुसंपूजयेद्भूमी स्वर्णागुर्नयवासोभिःकुण्डलाभुतभोजनैः सप्तगांधैवदातव्यावस्त्रालंकारसंयुताः दद्यादे
 कांसवत्सोच्चगुरवेगापयस्विर्नाम् पूजयेदृत्विजःसप्तवासोभिर्देहिङ्गिणादिभिः कलशानुपवीनानिदद्यात्तेभ्यःसूभक्तिः आ
 चार्यैस्सपत्नीकर्मणिपत्यसमापयेत् भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्यादीनानाथान्प्रत्येकं सोपस्करास्ताःप्रतिमाआचार्येभ्योऽनेवे
 दयेत् लब्ध्यानुजातुंमुंजीतदर्थैर्वैधुजनैःसह उद्यापनविधिः श्रोक्तोऽसर्वत्रायंफन्दायिनाम् अनेनविधिनासम्यकव्रतमेतत्समा
 चरेत् सर्वघनेषुयत्पुण्यसर्वनीधेषुयत्फलं सर्वदानेषुदत्तेषुतदेतद्भुतचरिणां एवयाकुरुतेष्टपुद्यापनविधिपरम् सर्वपापविनिर्मु
 क्तास्वर्गलोकेमहायने इहलोकेचिरकालंमर्त्यसहश्रचिस्मिता पुत्रपौत्रैःपरिवृतामुक्ताभोगान्मनोहरान् निःपापासुभगानित्य
 लभतेवाक्षयागानिम् इतिश्रीमविष्णोत्तरपुराणोक्तपिपचमीशतोद्यापनविधिःसंपूर्णः आश्विनशुक्लपंचम्यासुपांगलिलिताग्रंत

यस्याहिरण्यं विंदेयं गामश्च पुरुषानहम् आसनं गंगादि सर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हृतं तोयमेतत्स्मरस्वष्ट्रिपाद्यां प्रितिगृह्यतां अश्वपूणारिथमध्याहस्तिनादप्रमोदिनो धिये देवी सुप्लव्ये श्रीमी देवी जूषतां पाद्यं निधीनां सर्वरत्नात्त्वमनर्घ्यं च गुणाद्यसि तथापि मन्त्र्याललिते गृहाणा ध्येनमोस्तने कां सोऽस्मितां हिरण्यप्रकाराभाद्रां ज्वलन्तीं सातपथीनाम् पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तां मिहोपल्लव्ये धियम् अध्यम् पादलो शरि कर्पूरकर भिस्सादुशीतलम् तोयमाचमनीयार्थं ललिते प्रितिगृह्यताम् चंद्रां प्रभासां यशसां ज्वलन्तीं धियं लोकं देवजुष्टा मुदारां तां पद्मनीमीं शरणमहं प्रद्यो लक्ष्मीं निश्चयतां तां वृणोमि आचमनीयं पयोदधि द्युतं चैव शर्करामधु संयुतम् पंचामृतं न स्तपन ग्रीयतां परमेश्वरी आप्यायस्व तिक्रकृ १ दधि काव्यो तिक्रकृ १ द्युतं मिमिक्षे इति क्रकृ १ मधु वाने तिक्रकृ १ सादुःपवस्व तिक्रकृ १ पंचामृतस्त्वा० मंदाकिन्याः समुद्भूतं हे मा भो रूहवासितम् स्नानाय ते मया मन्त्र्या दत्तस्त्विक्रियतां जलम् आदित्यवर्णेति प सोधि जातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः तस्य फलानि तपसानुदंतु मायांतरायाश्च वात्या अलक्ष्मीः स्नानम् सर्वभूषाधिके सौम्ये लोक्लज्जानि वारणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रितिगृह्यताम् उपेतु मां देवसर्वः कीर्तिश्च मणिना सह प्रादुर्ध्वतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्दिददातु मे वरम् वसुक्ता मणिगणोपेतमनर्घ्यं च सरस्वप्रदं उत्तरीयं सरस्वश्रीं ललिते प्रितिगृह्यताम् उत्तरीय वस्त्रम् कृष्णाकाचाष्टसंयुक्तं सूत्रं ये वैयंकतया दास्यामि कंठमालार्थं प्रत्यंगेन ललितेन व कंठमालाम् मलयाचलसंभूतं धनसारं मनोहरम् तद्दद्यानं दनं चारुचंदनं प्रितिगृह्यताम् क्षत्तिपासामलाज्येष्ठा मलक्ष्मीनां शयास्यहम् अमृतिमसमृद्धिं च सर्वो निर्णुद मे गृहान् चंदनं अक्षतां विमलाः शः ह्यसुक्ताभाससमप्रभाः भूषणार्थं मया दत्ता गृहाण परमेश्वरि गंधदारादुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ईश्वरीं सर्वभूतानां नाभिहोपल्लव्ये धियम् अक्षताः मालतीं चंपकादीनि ना नापुष्पैः सुवासितैः मया हृत्ता निपुष्पाणि पूजार्थं प्रितिगृह्यताम् मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीमहि पशूनां रूपमन्मस्यमथि योः श्रयतां यशः पुष्पं अथांगपूजा उपांगललितार्थेन मः पादौ पूजयामि भवान्यै गृन्मैतेषू० सिद्धेभ्यै० जंघेष्ट० भद्रकाल्यै० जानुनीष्ट०

श्रियै० ईरुपू० विश्वरूपिण्यै० करीपू० देव्यै० नाभिपू० वरदायै० कुक्षीपू० शिवायै० हृदयपू० वागीश्वर्यै० स्कंधोपू० महादेव्यै० बाहूपू०
 प्रकृतिभद्रायै० करौपू० पद्मिन्यै० कंठपू० सरस्वत्यै० मुखपू० कमलामनोयैत० नासिकापू० महिषमर्दिन्यै० नेत्रपू० लक्ष्म्यै० कर्णोपू०
 भवान्यैत० ललाटपू० विध्यवासिन्यै० शिरःपू० सिंहवाहिन्यै० सर्वांगपू० देवद्रुमरसोद्भूतः कालागरुसमन्वितः आद्येयतामयधूपो
 भवानिघ्राणतर्पणः कर्दमेनप्रजाभूतामयिसंभ्रमकदम्ब श्रियंवासयमेकुलमातरपद्ममालिनीम् धूपः चक्षुषां सर्वलोकानांति
 भिरस्यनिवारणम् आर्तिक्यकल्पितभक्त्यागृहाणपरमेश्वरि आपस्वजंतुस्त्रिगधानिचिक्कितवसमेगृहे नीचदेवीमातरश्रियं
 वासयमेकुले दीपं मोदकापूपलङ्कवटकोदुवरादिभिः सद्यंतपायसान्नेचनैवेद्यंप्रतिगृह्यताम् आर्द्राषुकरिणीपुष्टांस्त्रवणाद्दे
 वमालिनीम् सूर्योहिरण्यगोर्लक्ष्मीं जातवदोभमावह नैवेद्यं मलयचलसंभृतधनसारभनोहरम् करोदुर्त्तनकचारुगृहाणपरमे
 श्वरि करोदुर्त्तनं कर्पूरैलालवंगादितांबूलदीदलसयुतम् ऋभुकस्यभूलतुभ्यतांबूलप्रतिगृह्यताम् आर्द्रायः करिणीयष्टीपिंग
 लापद्ममालिनीं चंद्राहिरण्यगोर्लक्ष्मीं जातवेदोभमावह तांबूलं मातुलिंगानारिकेलफलंस्कजूरसंभवम् जंबीरपनसंवापिगृ
 ह्यतांपरमेश्वरि ददंफलंमयादेविस्थापितंपुरतस्तव तेनमेसफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि ताम्आवहजातवेदोलक्ष्मीमनपगा
 भिनीं यस्यांहिरण्यप्रभृतिगावोदास्योश्चान्नविदेयंपुरुषानहं फलम् हिरण्यगर्भगर्भस्थं यःश्रुचिःप्रयतोभूत्वानुहुयादाज्यम
 न्वहम् सूक्तंपचदशर्वचश्चीकामः सततंजपेन् दक्षिणां चंद्रादित्यौचधरणाविद्युदग्निस्तथैवच त्वमेवसर्वज्योतीषिआर्तिक्य
 प्रतिगृह्यताम् पद्मासनेपद्मऊरुपद्माक्षिपद्मसंभवे तन्मेभजमिपद्माक्षि येनसौख्यंलभाम्यहम् नीराजनं उपांगललितेमा
 तर्नमस्तेविध्यवासिनि दुर्गेदेविनमस्तुभ्यंनमस्तोविश्वरूपिणि अश्वदायैगोदायैधनदायैमहाधने धनमेजुषतांदेवीसर्वकामां
 श्वदेहिमे पुष्पांजलिं अयदूर्वांकुरान्साग्राञ्चत्वारिंशत्तथाष्टभिः अधिकान्हस्तआदायमंत्रमेतज्जपेदुधः मंत्रः बहुभ्रो
 हासततमभृताहरितालता यथैयललितेमातस्तन्नामस्युर्मनोरथाः इत्युक्त्वापूजयेद्देवीं दुर्गाभिः कुसुमैस्तथा मंत्रेणाष्टच

त्वारिशद्भक्तितस्तसमाहितः दूवंकुरान् प्रदक्षिणात्रयंदेविप्रयत्नेनमयाकृतम् तेनपापानिसर्वाणिव्यपोहंतुनमाम्यहम्
 प्रदक्षिणां० साष्टांगोऽयंप्रणामस्तेनमस्कृत्य यथाविधि त्वद्वासइतिमाभक्त्याप्रसीदपरमेश्वरि नमस्कारः दीनोहंपापयुक्तोहंदा
 रिन्दैकनिकेतनः समुद्धरूपासिंधौकामान्येसफलान्कुरु मार्यना अथवायनम् द्विजायवाणकंदद्याद्विशत्यावदकादिभिः क
 इदंक्रमेतिमंत्रेणआचार्यायनिवेदयेत् पक्वान्फलसंयुक्तंमधुतदक्षिणांन्वितम् द्विजवर्यायदास्यामिअन्नसंपूर्णहेतवे वाणकं
 द्विजवर्यायसाहिरण्यददाम्यहम् इतिवायनमंत्रः ततःकथासमाकर्ण्यवाणकान्नस्यसरव्याया स्वयंभुजीतचैवान्नवाग्य
 तःसहबांधवैः रात्रौजागरणकुथान्त्वत्प्रीतादिमंगलैः प्रभानेपूजयेद्वीर्यतःकुर्याद्विसर्जनम् सवाहनाशक्तियुतोवरदा
 पूजितामया मातर्माभनुगृह्याथगम्यतानिजमदिरम् इतिविसर्जनं इतिवाक्विक्रूजाविधिः अथकथा सूतउवाच पुराकैलास
 शिखरेमहर्षिगणसेविते षडाननस्तरयासीन्मिदमूचुर्महर्षयः महासेनमहादेवनंदनानंदविक्रम आरव्याना
 निरूपुण्यानिश्रुतानित्वत्प्रसादतः कथास्त्वहचनादेवप्ररूताभ्ररिभृतयः नतमिमधिगच्छामःपायपायस्तथाभिवशुश्रूष
 योवयंदद्याव्रतंतत्कथयस्वनः मनोभिलषितार्थानांमिद्वैस्मिन्नुत्तेभवत् स्कंदउवाच साधुपुंसमहादेव्यामाहात्म्यमुनिषु
 गवाः वक्ष्यि सर्वविधानेनतच्छृणुध्वंजगद्भूतं त्वगुप्तेचैकिलपुराविभोभूहोतमाभिधः श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञाधीनीचबहुबाधवः
 अनपत्यस्यतस्याथजज्ञातेजरसःसूनौ श्रोपतिगोपतिश्चैवनामनीविदधतयोः अचिरेणैवकालेनसंपचत्वमगाद्वृजः तौतुवा
 लीयनंबंधून्हिलासाधर्मचारिणी सतीविवेशदहनंस्वर्यातुपतिनासद् अथतेबोधवाःसर्वेहाकरमितिचुक्रुश्रुः निदतोदुःखि
 ताश्चकुस्तत्रियांपारलौकिकीम् अथतस्यसपत्नोभूद्भ्रातासजगृहंधनम् आक्रोशंतौचतौगेहंनिजमानीयदुमनाः नास्ति
 चक्रेधनसर्वताभ्यांकिंचिन्नवेदौ ततोमौजीधरोबालौबधुभिःकथितवसु यथाचतुःपितृव्यतंदेहिनोद्रविणंहितत् सनाबुत्ते
 गतंद्रव्ययुवाकेनप्रतारितौ निगच्छताममगुहादित्यादिरुषवबहु तौतद्वचाभिर्निर्विण्णौबालौश्रोपतिगोपती ब्रामाषातेभिथःक

अंधिगहोपितहानता यत्तोदेशांतरयन्त्रस्वजनोनास्तिकश्चन अनाभाष्येयस्वजनान्जगमत्तुदिशसुनराम् भिक्षाचारैर्बहुन्देशा
 न्वनानिस्मरितोगिरीन् समतिक्रम्ययत्तुविशालानामतःपुरीम् कासारमीक्षाचक्रानितनोस्थाः सन्निधौप्रभं पुंडरीकवनोकोणै
 रन्नसंध्याविभूषणम् संध्याभ्रक्षुपितचारुयथातारकितनभः श्रान्तौपथिगतौबालौक्षणविश्रम्यतन्तरे आचम्यशिशिरतोयं
 स्मृतुस्तोयथाविधि गताध्यखेदौविभ्राग्द्वौपुरंभ्राविशतांततः दीथीचतुःपथियुतचारुगोपुरमंडितम् देवतागाररुचिरंमौध
 राजिधिराजितम् नानावीथिरतिक्रम्यविभ्रावासमवापतुः कस्यचित्त्वयविप्रस्यस्फुरिपासादितौगृहं इत्यनुवेदिकायातावुपविशे
 अमातुरौ स्वामीतनोस्यगेहस्यविवेकइतिविश्रुतः आयातौवैश्वदेयानेसददर्शतिथिद्विजौ अनापृच्छस्तथाशीलतथाचकुलना
 मनी कषिवत्पूजयाभासस्वरन्धर्मसनाननम् अतिथीभोजयामासस्वाहन्नसहचात्मना तौब्रह्मचारिणोविप्रौसपर्यंतावि
 लोक्यच देशवंधुपरित्यागखेदयुक्तौवभूवतुः अथापृच्छद्विजस्तौनृकोयुवांकुतआगतौ किमर्थमत्यवयसौनिर्गतौस्वगृ
 हादिति नद्विवेकस्यवचनमाकर्ण्यथीपतेस्तदा आनुपूर्वेणसकलवृत्तातसमभाषत पितृहीनौचनौसालात्यक्तौबंधुजने
 नच आश्वास्यस्थापयामासस्वगृहेबहुवासरं प्रचक्रमेऽथशिथैश्चसहाध्यापयितुंश्रुतिम् वस्वतुश्रुतौबालौगुरुशुश्रूषणे
 रतौ गुरुरेहैव्यवसनाभागतानिर्मलाशरत् कुलपद्विशालाक्षीप्रसन्नेदुश्रुमानना तस्यासिष्यभाचार्यचरंतंवनसुत्तमम् प
 प्रच्छतुर्भौकिमिदमावाप्त्याभितिकथ्यतां ताभ्यामिवंक्तेप्रभौविवेकइदमब्रवीत् विवेकउवाच उपंगललितादेव्याव्रतंदेवर्षिपूजि
 तं सर्वकामकरंनृणामस्थाभिः समुपास्यते विद्याकामेनकर्तव्यतथैवधनकाम्यया सतार्थिनाप्रकर्तव्यव्रतमेतदनुत्तमम् वि
 द्याकामौचतौबालौव्रतमाचरतुमुदा भक्तितोर्गुर्वनुज्ञातौयथाशक्तियथाविधि व्रतप्रसादात्सकलवेदशास्त्रमवापतुः अत्य
 स्मिन्हायनेभक्त्याविहाथप्रचक्रतुः श्रौपतिगोपतिश्चैवव्रतमेतत्तपोधनाः अचिरेणैवकालेनमासिमायेतयोगुरुः स्वावि
 वाहोविनांकन्यानाम्नागुणवतीमिति विनीतायश्रुतवतेयूनेश्रीपतयेतदा विचार्यबांधवैःसाकंददौपुण्यसंवासरे पारिवर्हंबहु

मुदाप्रादाहुहि तृवत्सलः विवेकोपि मुदं लेप्सा नुरागौ विलोक्यते । अन्याब्दे पुनरेतत्तु घतं देव्याश्च क्रतुः । आतरोतौ भिज्जदेशभिच्छतौ
च धनादिकम् । अथान्येह निकस्मिंश्चित्तावुपाध्यायमूचतुः । स्वामिन्मुष्यत्प्रसादेन लब्ध्वा विद्यां तथा वसुः । अनुजानीहि गच्छावो नि
जं देशं भितः पुनः । इत्याकर्ण्य समालोक्य शक्रप्रवासं सारमादतः । स्वयंप्रापयितुं तौ विप्रो कन्या च निर्ययौ । अथ देव्याः प्रसादेन पितृ
व्यस्यत योः किल । अन्वेषणे मतिर्जाता गतौ श्रीपतिगोपनी । निर्गतौ क्लृप्तौ देशं वसतः । क्लृप्तं चिंतयत् । लोका नि दंति मां नित्यं जा
ता । अन्वेषणे मतिः । दिदृक्षुस्तौ ततः सोपि निर्जगाम निजात्सुरात् । किंचित्सनगरं प्राप हि जबालो गवेषयन् । तदेव नगरं प्राप्सो विवेका
रव्यो हि ज्ञोचमः । सशिष्यः कन्यया सार्द्धं कमन्वा गं शनैः शनैः । तत्र तेषां समजनि संगमो मुनिपुंगवाः । विदां च कारतौ कृच्छ्रान्मध्यमे
वयसि स्थितौ । मूर्ध्नि वप्राय तौ पश्चान्मुदं लंभे परंतपः । न शक्नुवन्मुदा वक्तुं प्रेमै गद्गदया गिरा । पादानां गुणवतीं विवेकेन प्रणोदिताम्
आशीर्वादं बहूविधैस्तान्नुषां समयोजयत् । विवेकस्तदा तत्र संप्राप्य च परस्परम् । विवेक उवाच । स्मृता वेतौ मया ऽनीतौ पालितौ
पठितौ तव । संप्रापितुं प्रयातोऽस्मि भवतां ग्राममुत्तमम् । इति संप्राप्यमाणस्ते भृगुक्षेत्रं यमुमुदा । ज्ञातिभिः सह संगम्य शृण्वद्वि
स्ताद्विचक्षितम् । तौ पितृव्यगृहे स्थित्वा हायनान्यरुससच । स्वपितृव्यगृहे काश्चिदुषित्वा दिवसास्तदा । लब्ध्वा पितृधनं गेहं सर्वं श्रीप
तिगोपनी । इयं तु स्तदनुजानो विवेकः स्वापुराय यौ । श्रीपतिगोपिते स्तत्र विवाहमकरोत्तदा । नावेकचेतसो सत्रं च क्रतुर्हि जतर्पणम्
श्रीपतिः । अद्भ्यथा युक्तः कनीयान्वयशंक्तिः । विचार्य भार्यया साकं विभक्तः । श्रीपतेरभूत् । स भोगान् विविधान् भुज्यन् प्रमत्तो बहुस
पदा । न देव्याराधनचक्रे गोपतिः स्रुतं वलपटः । अथ स्वल्पेन कालेन नष्टं स्य शनैर्धनम् । अकिंचनो गतश्चिंतां भार्यया श्वासितस्तदा
नवभ्यान् गृहे विप्राभुजं ते बहवः सदा । गच्छावो नुदिनं कातत्र भोक्तुमुभावापि । एवं भोजनं वेलायाभागत्यागत्य तद्गृहम् । भुजन्
भुजन् निजगृहे गतौ ग्रीवहुवासर । कदाचिदागतो यावद्गोपतिर्भार्यया सह । उपविष्टेषु विप्रेषु भोक्तुं नो विददासनम् । अथान्न
राशेरभ्याशो भोजनाय दक्षधातुरः । उपविष्टः श्रीपतेस्तु भार्यया सानिवारितः । अस्मादुत्तिष्ठ वै तूष्णं त्वमुच्छिष्टं करिष्यसि । तिष्ठ

तिष्ठस्पर्शं चैव पश्चादुं स्वेति चाब्रवीत् गोपतेः कान्ताया दृष्टं ततो विमनसा तु भौ अमुक्ता वेव निष्क्रान्तौ जगमनु निजमंदिरम् ततः स्व
जायां प्रोवाच निजमीर्गं विचिंतयन् भ्यातामया समं वित्तं संविभक्तमपि प्रिये दुर्बलोऽहं धनोन्मत्तः श्रूयतामत्र कारणम् पुराऽवा
भ्यागुरुगृहे व्रतमाचरितं श्रमम् उपांगललिता देव्या विद्यादि सकलततः प्राप्तमयानत्सकलं परित्यक्तं प्रमादतः ज्येष्ठ आचर
ते नित्यं तस्याच्छ्रीस्तत्र वर्तते तस्मादहंतदा भो ह्यो यदा द्रव्याभितं शिवाम् इत्युक्ता निर्गतस्तस्माद्गृहादकृतं भोजनः तद्वा
यांचिंतया विद्या साधितस्थावनश्चती शुक्लवत्स ब्राह्मणेष्वापि पतिः पर्यपृच्छत कृतगो गोपतिरिति तच्छ्रुत्वा सोऽपि दुःखिनः
गोपतिस्तस्मिन्निर्गवनिबहुशोभ्यन् पृच्छंश्च पथिकान् मार्गे निदेव्याः पदमभ्यगात् पंचमेवासरेश्चैकस्तिपासापदितीव
ने अलब्धदर्शनी देव्या दुःखिनो निपपातह तं कृच्छ्रगतमालोक्या भवानीभक्तवत्सला कृतापराधमपितमनुजग्राहवैतदा ग
तमूच्छः समुत्थाय दिगंतान् प्रविलोकयन् ददर्श दूरतो गोपंचारयंतं गवांगणम् तं दृष्ट्वा किंचिदाश्वस्तो ययौ तस्यातिकंशनेः
अपृच्छत्कृमवान् यातः कुचत्यः कुत आगतः कोऽयं देशः कः सृपालः किं पुरनामतद्दद निशाम्य वचनेन तस्य वक्तुं गोपः प्रचक्रमे
गोप उवाच उपांगनामनगरमुपांगनामभूपतिः तत्र त्योऽहं समायातः पुनस्तत्र व्रजाम्यहम् उपांगललिता देव्या विद्याते तत्र मंदिरम्
इत्याकर्ण्य वचस्तस्य विप्रः समुदितो भयतः सायं विचरन् प्रविवेश ह दूराद्दर्शं भवनं पुरमध्ये तपोधनः उपांगललिता
देव्याः स्फाटिकगगनं लिहम् सौवर्णेनो विचित्रेण कलशेनोपशोभितम् यथोदयाचलः शैलो दधानो भानुमंडलं त्वरितो गोपमाम
व्यभासादंसययौ मुदा प्रणम्य दंडवद्रूपौ बह्मजलिपुस्तदा उपांगललिता देवी मथस्तोनु प्रचक्रमे गोपतिरुवाच नमस्तुभ्यं जगद्वा
त्रिभक्तानां हि तकारिण जगद्गतिविनाशिन्ये सर्वमगलमूर्तये हत्वानिशंभं माहिषभृतीन् स्मरशीनि द्वादशो निजपदेषु यथाश्रि
षिक्ताः लोकत्रयावनगृहीतमहावतारे भातः प्रसीद सततं कुरु मेऽनुकंपाम् त्वामुत्तये निजजनाः कुटिलीकृतांगी रौरी निजेषु वि
कुंडलिनीं भ्रजंति मुक्तौ च देवभुजाः कनकारविदंबद्वा सनाम गिरत कमलास्तु वति सापराधोऽस्मि सततं प्राप्तस्त्वां जगदंबिके इदानीं

मनुकं प्योहं यद्वां च्छामि कुरुष्वतत् इति स्तत्त्वाऽथ शर्वाणीं प्रणिपत्य पुनः पुनः कृतसंध्याविधिस्तत्र सच्चापाकृतभोजनः स्वप्ने मू-
 र्तिमयी देवी विग्रहमेवं समादिशत् गोपने वत्सतुष्टास्त्रिगच्छोपांगमहीपतिम् मत्सूजनकरंडस्य प्रार्थयस्व पिधानकं तत्सूजयन्निजगृह-
 परामृद्धिमवाप्स्यसि स्वप्नइत्याप्तसंदेशो प्रभाते गोपतिस्तदा राजदर्शनवेलायानुपहारसमभ्यगात् प्रविष्टो सौ नृपसभां प्रतीहारे-
 निवेदितः राज्ञा संभाषितस्तत्र निषसादासने शस्त्रे पृष्टांगमनहेतुं श्रयया चे नृपपुंगवम् देव्यर्चनकरंडस्य पिधानं देहि मे नृप इत्यर्थितः
 सविभ्रंजजातो देशो नृपो ददौ पिधानकं नमस्कृत्य तस्मै चाभ्यर्चनं दिकम् आशीर्षि रक्षि नं द्याथ तमामभ्यर्चय च भूपतिम् उपांगललितो दे-
 व्याः प्रासादपुनरागमत् प्रणिपत्या बिकोविग्रमस्त्वरितो निर्ययो पुरात् समीपे स्वपुरंदृष्ट्वा त्दशे गृहमुपागमत् स्मृत्तद्विः सहसंग-
 म्य सर्वतनुकथयन्मुदा पूजयित्वा पिधानं त्वद्विदधे पारणंहिजः एवमाराध्यमानस्तस्मै ससमुद्भाभवपुनः सोपि संत्रसमारंभे
 द्विजाग्र्यो बहुवासरम् एकान्तस्था भवत्कन्याललितानामस्मदरी कन्या पिधानमादाय विहृतुं याति सवेदा प्रमत्तत्वा स्त्रियत्वाच्च
 पितृभ्यामनिवारिता कदाचित्स्वयस्याभिः स्नानं गंगजले शस्त्रे कीदृती ददृशो तोये नीयमानकलेवरम् पिधानहस्तास्मांसि च द-
 न्याश्चाजलिभिस्तदा ससर्पदंष्ट्रउत्तस्थौ ततो देव्याः प्रसादतः साऽतिश्रान्तिं हि जहृ ह्याभनसाचितयत्यति जुहावाभ्यवहाराय जनकस्य
 भिकेतनं मार्गे च परिपप्रच्छ कुलं शीलं च तस्य सा सोपि सर्वसमाचरव्योगुणराशीतिनाम च ललितामंत्रयामास गुणराशिं हि
 ज्ञोत्तमम् परि विष्टपुचान्नेषु पितृवेषमदिमै हिज गृहीता पोशनो भूत्वा भार्यार्थं मां त्वमर्थय मयानुमोदितस्तानः समांतुभ्यं प्रदा-
 स्यति यथोक्तगुणराशिस्तथा सर्वचकार ह गोपति भार्यया च्छान्नासमालोभ्यस्व बांधवैः परीक्षिताय विप्राय विद्याया कुल-
 शीलयोः प्रतिजज्ञेत ततः कन्याललितगुणशालिने शस्त्रमेमुहूर्ते च तयोर्विवाहं कृतवान्प्रभुः वराय ब्राह्मणेभ्यश्च ददौ बहु धनं तदा
 विदधे च तयोर्गेहं नानिदूरस्ववधमतः तत्रोषतुः सानुरागौ भिथस्तौ दपती चिर पिधानकं तयानीतं निजललितया गृहं शनैरथ धनं सर्वं
 गोपतेरगमद्गृहात् गुणराशिर्धनीजातो महादेव्याः प्रसादतः करंडस्य पिधानं तज्जनन्या बहुवासर याचिता पिने वैयादा ललितपूजिते

गृहे अथसागोपनेर्भायितस्यैवानर्चनाद्वतम् इत्थंविचिंत्यपापात्माजामातसमधानयत् समिदर्थंवनयातः स्वयंतद्देहमायै शोचं
 तीकिलतांकन्यासं तु देव्याः प्रसादतः उत्थायविपिनादेत्यमुक्ताशोतेस्सर्वगृहे पादसंवाहनतस्य कुरते ललितानदा नंदस्वादुःखिताभूमी
 प्रणिपत्य पुनर्पुनः भजितां कच्छतः भूषभजिपापन्यवेदयत् स्फुटउवाच गुणराशिस्तदानस्यैवायश्चित्तं देदीवहु आत्मानवहु कालेन पूतं
 कच्छेऽशकारद्द अपितेस्वचलान्स्थोत्तमांलोक्यातपोधनः गोपमिस्तुयथा पृच्छन् भ्रातस्त्वतं सेकयम् किमचरसि कल्याणं येन श्रीर
 नपायिनी इतितस्य वचः श्रुत्वा श्रौपतिर्विस्मितः पुनः अस्माभिस्तद्भूतं देव्याय कृतं गुरुं दिने सोपि देव्या व्रतं च के पुनर्भ्रात्रोपदेशितं लेभे
 सपरमामृद्धिं पुत्राश्च मुदितो भवत् उपगालं कृतां देव्याः कुर्यादा राधनततः एवमेतत्पुनरावृत्तमाहात्म्यं काथितं मया कृतमन्यैश्च बहुभिस्ते
 पिलब्धमनोरथाः स्फुटउवाच विधानमस्य वक्ष्ये हतच्छृणुष्वेतपोधनाः शक्रूपक्षे तु पंचम्यामिषेमासिचरे द्रुतम् गर्जिते संध्य
 योस्त्याज्यं दिनवृद्धिं स्योतया निर्वर्त्या वश्यं कर्म शुचिरारागविर्जितैः चत्वारिंशत्तथाऽष्टौ च कल्पयित्वा विधानतः दंतकाष्ठा
 न्युपादाय तडागं वानदीं व्रजन् आयुर्वलयशोवर्चः प्रजाः पशून् वस्तूनि च ब्रह्मप्रसांच मेधांच त्वनो देहि हवनस्य ते दंतधावनपूर्वाणि
 मज्जनानि समाचरेत् नतोयथाविधि स्नात्वा शक्रूवासा गृहं जेत उपचारैः षोडशभिरोष्मिर्भोजैः समाहितः कुर्यात्सुजां प्रयत्नेन दूषाभि
 श्चाविशेषतः शुचौ देशे मंडपिकां कृत्वाः तीव्रमनोहरां सौवर्णीं प्रतिभाशक्त्या कल्पयेन्वात्र पूर्विकाम् द्विजाय वाणकं दद्याद्द्विस्रत्यावद
 कादिभिः ततः कथासमाकर्ण्य वाणकान् स्वयमद्या नंदवान् चारयत् स हर्षाधर्षैः राजौ जागरणं कुर्वीन् नृत्यगीतादिभि
 गलैः प्रभाते पूजयेद्देवीततः कुर्याद्द्विसर्जनम् सवाहनाशक्तियुतावरदां प्रजितामया भानर्मां मनुगृह्याथ गस्थतां निजमर्दरं ताम
 च गिरुर्वेदद्याद्दानानि च सप्तरिशः व्रतमेवं च यः कुर्यात्पुत्रवान्धनवान् भवेत् विद्यावान् रोगनिर्मुक्तोऽस्वर्गो धनमाप्नुयात् अवैधव्या
 चलमते स्त्रीकन्यावरमुत्तमं विजयं पुष्टिमायुष्यं चान्यदपि चांछितं इत्येतद्भुतमारल्यानं सेति हासं महर्षयः शृण्वन् लपिनरोऽस
 त्स्यात्सुखमाप्नोति निश्चितम् निर्मुक्तः सः सुखी धीमान् च तराज प्रसादतः वित्तमारोग्यमायुष्यं प्राप्नोति च प्रसादतः इति श्रीस्कंदपु

राणेउपांगललिताकथासंपूर्णा अथाद्यापनम् आचार्यवरयेत्पश्चाद्विजोविंशतिंतथा उपलिसेशचौदेशेविनरेवन्मंडलंतनः
 ब्रह्मादींश्चतनःस्थाप्यपूजयेद्विधिसंव्रतः अव्रणेकलशेशरुद्रललितंस्थापयत्तथा गव्योजागरणंरुत्वाप्रभातिहोमभाचरेत् इक्षु-
 रवंडितैःशुद्धैःपायसेनापिवावती अष्टोत्तरशतंहस्ताबलितानसमाचरेत् वायनंचनतोदद्याद्वंशपात्रेनिधायच वरकान्विशतिंसंख्या
 निर्मलानुद्यतपाचितान् आचार्यपूजयेत्पश्चाद्वस्त्रालंकारधेनुतः ऋत्विजश्चतथादद्यात्कुंभंस्त्रंसदसिणिं विस्तृत्यचतनःपीठमा-
 चार्यायनिवेदेयेत् भोजयेच्चततोविघ्नपायसान्नेनभक्तितः विघ्नज्ञांचनतोदद्यात्स्वयंभुजीतबंधुभिः इतिश्रीस्कंदपुराणेउपांगल-
 लिताव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथमाघशुक्लपंचम्यावसनप्रवृत्तिः सामध्यान्हव्यापिनीयाद्या दिनद्वयेतद्व्यासावव्यासोवापूर्वा
 मुहूर्तमात्रसत्त्वोपराग्राह्या तत्रविष्णोःपूजाकार्या साधेभामिमितेपक्षेपंचम्यापूजयेद्भरिम् पूर्वविद्वाम्र्कतं व्यावसनादो न
 श्येवच तैलाभ्यंगतनःकृत्वाभूषणानिचधारयेत् नित्येनेमिनिकंकृत्वागुलोलिनाचयेद्भरिम् गंधपुष्पेष्वधूपेथ्यनेवेद्यैःपूजये-
 त्सदा नारीनरोवासांजंद्रसंतर्प्यपितृदेवताः स्वक्चंदनसमायुक्तान्वाद्याणान्भोजयेत्तनः इतिहेमाद्रौवसनपंचमीविधिः
 अथषष्ठीव्रतानि तत्रभाद्रशुक्लषष्ठ्याल्ललिताव्रतम् सामध्यान्हव्यापिनीयाद्या तद्व्यासावव्यासोवापूर्वाजागरप्रधानत्वात्
 कृष्णउवाच संप्रभाद्रपदेभामिशुक्लषष्ठ्यास्संयुता नारीस्तात्याप्रभातेनुशुक्लमात्यांबराशक्तिः स्रवेषाभरणोपेता-
 मृत्वास्मृत्यवानुकां आनीयंशपात्रेनुपंचपिडाकृतिंशक्त्याम् ध्यात्वातुल्लितान्देवीतपोवननिवासिनो पंकजंकरवी
 रंचनेयालीमालतीतथा नीलात्यलंकृतकंचसंगृह्यतगरंतथा गणैकाकृशतंशाल्यमष्टाविंशतिरेवच असताःकलिकाया
 त्यास्ताभिर्देवींसमर्चयेत् प्रार्थयेदग्रतोभूत्वादेवीतांगिरिशप्रियाम् गंगाद्वारेकुशावर्तबिल्वकेनीलपर्वति स्नात्वाकनरव
 लेनीर्थेहंरुलब्धवतींपतिं ललिनेललितेदेविंसोख्यसोभाग्यदायिनि अनंतदेहिंसोभाग्यपुत्रपौत्रप्रवर्धनम् मंत्रेणानेनकु
 स्ममेश्वपंकवकुलःशक्तैः गवमप्यव्यविधिनानैवेद्यपुरनोन्यसेत् ॐपुसेरापिक्कुष्मांडनीरैकैरेःस्रदाडिमेः वीजपूरेःस

मुंडीरेः कारवैलेः सन्निपिटेः फलेः स्तत्कालसंभूतेः कृत्वाशोभांतदग्रतः विस्तृतैर्धान्यसंभूतेर्दीपिकाभिः समंततः सार्धैः सगुणकैर्धूपैः सौहारीकरंजकैः घृतपक्वैः कर्णवैष्टेर्गौदके रूपमौदकैः बहुप्रकारैर्नैवेद्यैश्चाविभक्तभारतः एवमप्यन्यविधिवद्वाज्रौजागरणोत्सवम् गीतवाद्ययुतेर्नृत्यैः प्रक्षरणत्परेन कथा भस्वीभिः स्मृतितासाध्वीतोरात्रिमशमनयेत् नच संभालयेन्नेनारीयामचतुष्टयं दुर्भगादुःखितावध्यानेन सनीलनाम्नैव त एवं जागरणकृत्वा सप्तम्यासरितं प्रति स्नात्वा वस्त्रपरीधाय धार्यसौभाग्यकुंकुमं गंधपुष्पादिधूपैश्च गीतवाद्यधुरःसरं तच्च दद्याद्द्विजेंद्राय नैवेद्यादिसुभद्रके ततो गृहसभागत्यद्भुत्वोवैश्चानरं कृत्वा तद्देवान् पितॄन् ब्राह्मणांश्च पूजयित्वा सुवासिनीः कन्यकाश्चैव संभोज्या दीनानां चांश्च भोजयेत् भक्ष्यमोज्यैर्बहुविधैर्देवत्वादानां निभूतिरिषीः ललितामिदं स्तुभ्रप्रीता इत्युत्कानुविसर्जयेत् यः कश्चिदाचरेत् देतद्भुतसौभाग्यदपरं षष्ठ्या तु ललितानां संसर्गपापनिबर्हणम् नरोवायदिवानारीतस्य पुण्यफलं शृणु यत्तुल्यं त्रैतैश्चान्ये दीनैर्वीनुपसन्नम् तपोभिर्नियमैर्वापितं देतेन हिलभ्यते इहैवैवातुलासंयत्सौभाग्यमनुभूय च कृत्वा मूर्ध्नि पिदं पार्थसपत्नीनां यशस्विनीं मुताशिवपुरं प्राप्य देवैरस्तरपन्नैः प्रामोतिदर्शनं देव्या तयानुसहभोदने पुण्यशेषादिहागत्य पुण्यसौख्येकमाजन भर्त्रा स्महयुतानारीसीति वप्रियवल्लभा इदं यः शृणुयान् पार्थपठेद्वा साधुसंसादि सौपिपापविनिर्मुक्तः शाकलोके महीयते षष्ठ्या जलांतरगतावरवंशपात्रे संगृह्य पूजा धितया सिकताक्रमेण नक्तं च जागरमनुव्रतशेषशालाकुर्यादसौत्रिभुवेन ललितैर्भवानि इति हेमाद्रौ ललितानां षष्ठीव्रतं इदं गुर्जरदेशे प्रस्मिद्धं अत्रैव भाद्रपदकृष्णपक्ष्यां कपिलाषष्ठीव्रतं तत्र योगविशेषणपूर्वस्यावाकायम् तेच योगाः पुराणसमुच्चये दर्शिताः भाद्रमास्यसितपक्षभागे चैव करे स्थिते पाने कुजे च रोहिण्यां साषष्ठीकपिलास्मृता संयोगे तु चतुर्णां च निर्दिष्टा परमेष्ठिना अथ कथा हेमाद्रौ स्कंदे चित्रांगुवाच रूपसपदमारोग्यं संतीति चतिपुक्लाम् प्रामुबंति नरो येन नियतं तद्देवस्वमे अगस्त्य उवाच साधुसाधुत्वया प्राज्ञायत् एषो हं श्रुचि व्रतं तत्सर्वं कथयिष्यामि ततः श्रेयो भविष्यति शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि

भिस्वर्गमोक्षप्रदं नृणां यच्च शुभं पुरोदयान् ब्रह्मरुद्रं देवतैः अस्मराणां च सर्वेषां राक्षसानां तेषु वच शंकरेण पुरोचैतत् षण्णुपुरा
 यनिवेदितं षण्णुदेवेन ममारब्ध्या तं महापातकनाशनं तदस्यैव ब्रह्महा गोप्तः अगारदाहीगरदः सर्वपापरतोपि वा सु
 च्यते सर्वपापेभ्यः स्वर्गलोकां च गच्छति यच्च पुण्यं यद्विचित्रं नृणां भद्रुतमंगलं उपकाराय लोकां तन्थातव नृपात्तम शृणु भूपम
 हापुण्यं येषां भाहात्म्यमुत्तमं भाद्रमास्यसिते पक्षे षष्ठीभोमेन संयुता व्यतीपाते नरोहिण्या सा षष्ठी कपिला स्मृता आश्विन
 स्य सिते पक्षे महापुण्यं यत्र वर्धिनी षष्ठि संवत्सरस्योत्तमा पुनस्तन संयुता चैत्रे वैशाखे चार्धमास्ये सिते पक्षे शक्रादये वैशाखे वि
 चराजेंद्रद्वारधत्या परा स्मृता तस्यां चैव हुतं तं यत् किंचित् प्रीति प्रादित तस्य सर्वस्य पुण्यस्य संख्या वक्तुं न शक्यते यस्मिन्
 काले भवेदंते गुणैः षष्ठीयुता तदा पंचम्यामेकमने च कुर्यात्तत्र विचक्षणः षष्ठ्या प्रातः समुत्थाय कृत्वा दोदं तं धावनम् जल
 पूर्णं जलं कृत्वा इमं भद्रमुदीरयेत् निराहारोद्यदेवेश त्वद्रक्तस्वत्परायणः पूजयिष्याम्यहं भक्त्या शरणं भवभास्कर अर्घ्यं
 दत्त्विति संकल्प्य कृत्वा यत्नाच्छुचिस्मितः स्नानं कृत्वा प्रयत्नेन नद्यातीर्थो द्रवे हृदे तदागेदोधि काया वागृहे वा नि यतात्मवान् दे
 वदारुनथाशीरं कुकुमे लामनः शिलम् पद्मकपत्रकं यष्टि मधुगन्धिनं पंषयेत् क्षीणिणां ह्यकल्केन स्नानं कुर्यात्समंत्रकं आप-
 स्वमसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव पापं शमयेदं वैशमने वाक्कायकमंजं पंचगव्यं कृतं स्नानः पंचगव्यं स्नुमाजयेत् आनयेन्मृत्तिकां शक्रां स्वा
 नार्थं वै प्रयत्नतः मृत्तिके ब्रह्मपूता भि काशं पना भिमं विना पवित्रं कुः समा नि न्यस्य सर्वपापात्समुद्धर मंत्रेणानेन वरुण पूजयेद्भक्तिमान्तरः पा
 शाग्रहस्तवरुण सर्ववारीश्वरप्रभो अद्याहं प्रार्थयामि त्वां पूजनार्थं स्फुरेश्वर आदित्यो भास्करो भानू रविः सूर्यो दिवाकरः प्रभाकरो
 भितो वीरो देवः सर्वेश्वरो हरिः गोमयेनोपति सांघा भूभ्यो वैकुंठे कुमेन नु मंडलं सर्वतो भद्रमालिखेद्भुक्तिमान्तरः तत्र मध्ये लि
 खेत् पद्ममष्टपत्रं सकर्णिकं पूर्वपत्रे न्यसेत्सूर्यमग्रे येतप नं न्यसेत् सकवर्णरेतं स याभ्यं नैर्ऋत्ये च न्यसेद्दिवि आदित्यं वारुणे पा
 ने वायव्ये च दिवाकरम् सौम्यं प्रभाकरं तत्र सूर्यं मीशान पत्रके तीव्ररश्मिधरं देवं ब्रह्माणं चैव विन्यसेत् आधाररूपं पिणं देवं मध्ये

चेवारुणंन्यसेत् सहस्ररशिंस्तूर्यचस्रस्यस्त्युत्तगुणान्वितं सर्वगं सर्वरूपं च मध्येभास्करमेव च सप्ताम्बरयामारूढं पद्महस्तं दिवाकरं
 अक्षस्तं च धनुः पाणि कुण्डलैः सुकुटेन च रत्नैर्नानाविधैर्युक्तं सौवर्णतन्त्रकारयेत् शक्तितस्तु पलादूर्ध्वतदर्थं कथनोपि वा सौव-
 र्णमरुणकुशोद्भूतं चैव तथा विधा सप्तम्यैर्भूषितं कृत्वा रथं तस्याग्रतः स्थितं अरुणं विनतापुत्रं गृहीतांश्च मन्दूरकं एवं रूप-
 शं कृत्वा पद्मस्योपरिविन्यसेत् तस्योपरिन्यसेद्देवरक्तवस्त्रविभूषितं रक्तचंदनमाल्यादिभूषितं चातिशोभनं अग्रतः सारथि कृ-
 त्वा पूजयेदरुणं शक्रचिः रक्तपुष्पैस्तु गंधैश्च तथा न्यैरपि शक्तिनः विनता नयो देवः कर्मसाक्षी तपोनुदः सप्ताम्बरः सप्तरज्जुश्च-
 अरुणो मे प्रसीदतु मंत्रेणानेन संपूज्य सारथितदन्तरं देवस्य शंसनं कल्प्य प्रभृतादिकपंचकं प्रभृतं विमलं सारसाराध्य परमं
 शक्रं दीप्तादिशक्तिसिंघैश्चैव ततो भानुं प्रपूजयेत् दीप्तास्तृप्तान तथा भद्रा विंविनी विमलानघा अमोघा वैद्युता चैति नवमा सर्वतो-
 मुखी अपवित्रः पवित्रो वा सर्वो वस्थागतोपि वा यः स्मरेद्भास्करं देवं स बाह्याभ्यन्तरे शक्रचिः शिरवायां भास्करं न्यस्य ललाटे सूर्य-
 भवच चक्षुर्मध्ये न्यसेद्भानुं सुरवेतत्र रविं न्यसेत् कठे न्यसेद्भानुं मंतं पद्महस्तं दिहस्तयोः तिमिरक्षयकृद्देवं स्तनयोरविविन्यसे-
 त् जातवेदाभिमिधेनाभ्यां कृत्वा भानुं तथा न्यसेत् उग्ररूपं गुह्यदेशे तेजोरूपं द्विजं घयोः पादयोः सर्वरूपं तु सूर्यसंस्थुलं गुणान्वि-
 तम् एवं यथोक्तं विन्यस्य पात्रं गृह्यततो रविम् द्वं सदिवाकरं चेति पादयोर्मुकुटावधि पादो जंघे तथा जानुद्वयमूरूकटीशक्रमे नाभिं व-
 तं डं भानुमादित्यं भास्करं तपनं रविम् द्वं सदिवाकरं चेति पादयोर्मुकुटावधि पादो जंघे तथा जानुद्वयमूरूकटीशक्रमे नाभिं व-
 क्षास्थलशोभिमेतेष्वंगेषु पूजयेत् आने च दध्यं पात्रं च सौवर्णं पीप्य ताभ्यजं अर्घ्यार्थं देवं तं पात्रमुदकेन प्रक्षुरयेत् पूजयेच्चाथ प्रा-
 गादि देवता स्नाः समाहितः दिग्देवतास्तनः पूज्या गंधपुष्पांस्तुलेपेनः पात्रतोयं समादाय स्फुष्य फलसंयुतं जानुभ्यामवनि-
 गत्वा स्तूर्यागार्धं न्यवेदयेत् वेदगर्भनमस्तुभ्यं देवगर्भनमोस्तुते अव्यक्तमूर्तये तु भ्यमर्घ्यं गुणहनमोस्तुते ब्रह्ममूर्तिधराये
 वचतुर्वक्त्रसनातन सृष्टिस्थिति विनाशाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा सर्वतोमुखः जन्ममृत्कजरा

शोकसंसारमयनाशनः विष्णुरूपधरोदेवः पीतवस्त्रश्चतुर्भुजः प्रभवः सर्वलोकानामर्ध्यगुणहन्मास्तुते दारिद्र्यसूनध्वंसीश्चीमान्पा-
 नुदिवाकरः स्रवर्णः स्फाटिकोभातुः स्वर्णरेतादिवामणिः हरिदशोशमालीचअर्ध्यगुणहन्मोस्तुते चतुर्भिर्भुजिभिः सम्यगष्टाभिः परि-
 गीयते सामध्वनिस्तुतोयज्ञे अर्ध्यगुणहन्मोस्तुते अर्ध्यगंधचपुष्पंचतथाधूपप्रदीपकं नैवेद्यंचथाशक्त्या प्रार्थयेत्सूर्यदेवताम् अ-
 श्विमीढेनमस्तुभ्यंनमस्तेजातेवेदसे इषेवैवेनमस्तुभ्यं अग्नेचैवेनमो नमः आत्मरूपिन्ममस्तुभ्यं विश्वसूतेनमो नमः त्वंधाता त्वं
 चैवैविष्णुस्त्वंब्रह्मा त्वं हुनाशनः मुक्तिकामो ह भिच्छामि प्रार्थयामि सरेश्वर विश्वतश्चक्षुरारव्यातो विश्वतश्चरणेनमः विश्वात्मा सर्वे
 तोदेवः प्रार्थयामि सरेश्वर इमं मंत्रं समुच्चार्य नमस्तु कूर्वीत मास्करं संवर्चसेति पाणिभ्यां तोयेन विमृजेन्मुरव हंसः शत्रुषु दित्य
 चोत्सूर्यस्यैवावलोकनं उदुत्यं चित्रमित्येतत्संकेतं देवाग्रतो जपेत् पद्मकेसरकोणेषु फलकैश्चैव कारयेत् फलेः पुष्पैरक्षतेन च भस्मै
 नीना विधेरपि शय्यांतत्र च देवस्य शस्त्रे देशे प्रकल्पयेत् षट्धान्यं षड्रसं चैव रोप्यं चैव महाप्रभु पुरुषं रवद्वहस्तं च कारयेच्चैव बुद्धि-
 मान् वस्त्रयुग्मेन संछाद्य लवणोपरि विन्यसेत् अनेनैव तु मंत्रेण स्नानमर्ध्या च नततः नमस्ते क्रोधयुक्ताय रवद्वहस्तजिघांसेव जि-
 घांसेन च तं दृष्ट्वा दुःखदुःखः सर्वदेवताः त्वया व्याप्तं मे रूपं संचडमास्करं सप्रभ अनस्ता पूजयिष्यामि अर्ध्यगुणहन्मोस्तुते क्षणयि-
 त्वानुतां रात्रिगीतवादित्रभिः स्वेनैः ततस्त्वभ्युदिते सूर्ये होमं कुर्यात्स्वशक्तिः पूजयेत्तत्र शक्त्या च देवांश्च विधिवद्भुक् होमोर्क-
 स्य समिद्धिश्च द्युतमिष्टौ स्तिले स्तथा सिद्धान् च चरुद्रव्यद्यतं च जुहुयाद्भुजः आहूतो नेति मंत्रेण शतमष्टोत्तरं क्रमात् होमो
 व्याहृतिभिर्वीथिस्त्रिष्टुहज्जदन्तरं कपिला पूजयेद्देवो भवत्सा पापनाशिनी वस्त्रयुक्ता संधां च स्वर्णशृंगविभूषितां नाम्ना
 एष्टी रोष्य रवुरां कोस्यलो हनकान्वितां मंत्रेणानेन तां दद्याद्वाह्यणा येति शक्तिः कपिले सर्वभूतानां पूजनीयां सरोहिणीं स-
 र्वनीर्थमयीं यस्मादतः शान्तिं प्रयच्छेम आचार्यस्य ततो भक्त्या सर्वपापेणो विनिक्षिपेत् गोप्सु हरण्यवासां सिद्धीह शैलवर्णानि
 लाः एतत्सर्वं मदत्वा तु कपिला प्रार्थयेन्नतः कपिले पुण्यकर्मणि निधया पेपुण्यकर्मणि मामुद्धारय पापापानुदतो ह्यक्षयंकुं दि-

विवादिविशब्देऽश्वसेव्यतेकपिलासदा तथाविद्याधराः सिद्धाभूतनागगणाग्रहाः कपिलारोगमसंख्यातास्तत्तद्देवाः प्रतिष्ठिताः पुष्पह-
 स्त्रिभुवंचितिनित्यमाकाशसंस्थिताः ब्रह्मणोत्पादितोदेवीमशिकुंडात्स्रस्तप्रभा नभस्तेकपिलेपुण्येसर्वदेवनमस्कृते जयनित्यं-
 महासत्त्वसर्वनीयादिसंगले दातारंस्वजनोपेतब्रह्मलोकनयाश्रमा ततः प्रदक्षिणाकृतानलाब्राह्मणपुंगवान् आशीर्वादान्वदेयु-
 स्तेषुत्रयोब्रधनागमान् आरोग्यरूपसौभाग्यं सर्वदुःखविचर्जितः अनेगोलोकमासाद्यनिरायुः स्फुरवभाग्भवेत् यदा स्वर्गात्प्र-
 चरति राजा भवति धार्मिकः सप्तदीपवतीं शुद्धैः सदाराज्यमकंदकं अहोव्रतमिदं पुण्यं सर्वदुःखविनाशनं अतः परं प्रवक्ष्यामि दा-
 नस्य फलमुत्तमं कपिलारव्यायदाषष्ठी जायते शुविमानद व्रतं सर्वव्रतश्रेष्ठमिदमयं महाफलम् उद्धरिष्यति दातारं नूनमसंख्यम-
 व्ययं एवं देवगणाः सर्वेषूत्तमं धाम हर्षयः आकाशस्थाः प्रवक्ष्यति पुण्येस्मिन् दिवसागमे पात्रभूताय ऋषयेऽत्रियाय कुटुंबिने
 एवं यः कपिलां दद्याद्दिधि दृष्टेन कर्मणा स याति परमं स्थानं यावन्न च्यवेत्ते पुनः उद्यापनविधिं ब्रूहि भक्ताय भवतत्त्वतः कृष्ण उवाच
 पूर्वस्मिन् दिवसे कुर्यादेकप्रक्तं समाहितः शत्रौ देशे समाभिव्यस्य सर्वतोभद्रमंडलं स्थापयेदव्रणकुंभं च दत्तोदकं पूरितं संवेष्ट्य व-
 स्त्रयुग्मेन कंठदेशे स्फुशोभनं पंचरत्नसमायुक्तं दूर्वापुष्पाक्षतान्वितं रक्तवस्त्रयुगच्छन् न ताम्रपात्रेण संयुतं रथं रोष्य पलस्ये
 वचतु रक्षेर्विचित्रितः सौवर्णी पलसंयुक्तं मूर्तिं सूर्यस्य कारयेत् कुंभस्योपरि संस्थाप्य गंधपुष्पैस्तथा च येन आदित्यं पूजये-
 द्देवं नाम भिस्त्वेयं शोधितैः आदित्यं भास्करं भानुरविं स्तूर्यं दिवाकरं प्रभाकरं नमस्तुभ्यं सारांश्चान्मांसमुद्धरं शुक्तिमुक्तिप्रदो य-
 स्मान्माच्छान्तिं प्रयच्छेम नमोनमस्ते वरदं कृत्वा मायजुषां पतेन नमोस्तु विश्वरूपाय विश्वधोत्रे नमोस्तु ते एवं संपूज्य विधिबद्धं
 देवं दिवाकरं पूजयेत् कपिलो देवीं वस्त्रमाल्यानुलेपनैः दानमंत्रैः दिव्यमूर्तिं जगच्चक्षुर्द्वादशात्मा दिवाकरः कपिलासहितो देवा-
 मममुक्तिं प्रयच्छतु यस्मात्त्वकपिले पुण्ये सर्वलोकस्य पावनी प्रदत्ता स हस्तूर्येण मम मुक्तिप्रदा भव इति हेमाद्रोस्कांदेक
 पिलाषष्ठीव्रतोद्यापनसंपूर्णं अथ कान्तिकेस्कंद षष्ठीव्रतं हेमाद्रौ भाविष्ये श्रीहृष्ण उवाच षड्यापलाशेन राजन्विशे

वात्कार्तिकेनूप राज्यच्युतोविशेषेण त्वंराज्यंलभन्तेचिरात् षष्ठीनिमित्तिमहाराजसर्वदासर्वकामदा उपोत्थासाप्रयत्नेनसर्वकालं
 जयार्थिना कार्तिकेयस्यदथिताएषाषष्ठीमहानिधिः देवसेनाधिपत्यंहिमासमस्यामहात्मना अस्यांहिश्चीसमायुक्तोयस्मात्तुस्कं
 दोभवत्सुरा तस्मात्षष्ठ्यानशुजीनमासुयाद्गर्गवीसदा दत्वाध्यकार्तिकेयायस्थित्ववैदक्षिणामुखः दद्याद्वसतोदकैः पुष्पैर्मंत्रेणाने
 नस्मन्न सप्तर्षिदारजस्कंदसेनाधिपमहाबल रुद्रोभाग्निजषड्भ्रूगंगार्गभनमोस्तुते प्रीयतां देवसेनानीः संपादयतुल्लङ्घनं दत्वा-
 विप्रायचामान्यच्चान्यदपिर्वर्तेते पश्चादुक्तेलसौराय्याभूमिकृत्वातुभाजनं एवंषष्ठीव्रतस्थस्यतुस्कंदेनयत्फलम् तन्निबोध
 महाराजप्रोच्यमानंमथारिवलं षष्ठ्याफलाशनोयस्तुनक्ताहारोभविष्यति शक्रायामथदृष्ट्यायावत्सचार्यासमाहितः तस्यसिद्धिं
 धृतिंपुष्टिराज्यमायुर्निरामय इहलोकेपरत्रापिदद्यात्तुस्कंदोनसंशयः अशक्तश्चोपवासैर्वैतेननक्तंसमाचरेत् तैलंषष्ठ्यानशु
 जीतनदिवाकुरुनंदन यस्तुषष्ठ्यानरोनक्तंकुर्याद्भरतसत्तम सवयोपैर्वैनिर्मुक्तो गंगेयस्यप्रसादतः स्वर्गेचभियंतवासोलभतेना
 न्नसंशयः इहचागत्यकालान्तेयथोक्तफलभागभवेत् देवानामपिवंद्योसौराजराजोभविष्यति इति० स्कंदषष्ठीव्रतंप्रविष्योक्तं
 संपूर्णं अथमार्गशीर्षशुक्लेष्मादपदेवांचपाषष्ठीव्रतंहेमाद्रौस्कोद स्कंदउवाच मातराज्यंचराजानंधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम्
 कदाचिदायौद्रुंद्रुर्वीसासुनिसत्तमः तंप्रच्छमहान्तेजाधर्मस्तनुः कृतजलिः राज्यलाभः कथंजातोमभविप्रतपोभिधे तंद्वनंश्रो
 तुमिच्छामिकर्तुंचसुनिसत्तम दुर्वीसाउवाच ऋणुराजन्महाभागव्रतानासुत्तमं व्रतं अस्तीहयच्चीर्णमात्रं सर्वकामास्तुपूरयेत्
 सर्वपापक्षयंकुर्यादरवंडितव्रतान्यपि षष्ठीष्मादपदेशक्रुर्वैधृत्वाचसमन्विता विशारवाभोमयोगेनसात्पादतिविश्रुता देवास्तरम
 नुष्याणांदुर्लभाषष्ठिहायनेः कृतेव्रतायांपचाशब्दायनीद्वापरेपुनः त्वारिशत्कलौत्रिशब्दायनीदुर्लभाततः आदोद्वतयुगपूर्वं
 याचीर्णोविष्वकर्मणा नत्फलंदिश्वकतेत्यत्राजापत्यमवामुवान् दृष्टुनाकार्त्तवीर्येणसुविनारायणेनच ईश्वरेणमयासार्धइत
 रेतरेलिप्सया यथैतद्विधिवत्कुर्यात्सेत्यात्यंतफलमसुते युधिष्ठिरउवा० तद्विधियेतुमिच्छामिविस्तराद्गतोमेन केमन्वाः

केचनियमाः साधिकंलक्षणामवेत्तु दुर्वासाउवाच द्विदैवत्यस्मैसौमेनवैद्येतेनसमन्विता भ्रात्रेमासिसेषेष्ठीसाचंयोनिनिगद्यते
 पंचम्याभियमंकुर्यादेकमुक्तंसमाचरेत् चंपाषष्ठीव्रतंकुर्याद्यथोक्तंवचनाद्गुरोः ततःप्रभातेविमलेदंतधावनपूर्वकं हृत्वास्नानं
 शतचिह्नंत्वासंकत्यचयथाविधि निगाहारोद्यदेवेशाल्लङ्घस्वत्परायणः पूजयिष्याम्यहंभक्तयाशरणंप्रवप्मास्कर संकल्पमंत्रः
 ततःस्नानप्रकुर्वीतनद्यादौविमलेजले मृदमालप्रयमंत्रैश्चतिलैःशक्रेऽश्वमंत्रावत् सावित्रंपरमंलाहिपरधामजलेमम त्वेतेजसापरि
 ष्वष्टपापंथातुसहस्रधा प्रार्थना आद्यस्त्वमसिदेवेशज्योतिषोपतिरेवच पापेनाशयमेदेववाह्वानः कर्मभिः कृतं स्नानमंत्रः
 ततःसंतर्पयेद्देवानुर्वान्वितृणानपि ततःश्वेत्यगृहंमोनीपारंगंडालापवर्जितः स्यादिलंकारेच्छुद्धंचतुरश्रंस्फुषोभनं स्यापये-
 दव्रणकुम्भपंचरत्नसमन्वितम् कुंकुमेनलिवेत्पद्मदादशारमकर्णिकं तस्योपरिन्यसेत्सूर्यसौवर्णसंस्काररूपं शक्त्यावाविन्त
 सारेणावित्तशाठ्यविवर्जितः तमवेयंद्वंधपुष्टौर्विधिमंत्रपुरःभार पंचासृतेनस्तपनंकुर्यादकंन्यसंयतः ततस्तुगंधनोयेनपरापू-
 जांसमारमेत् गंधैर्नानाविधैर्दिव्यैः कर्पूरागरुकुंकुमैः फलैर्नानाविधैर्दिव्यैः कुंकुमैश्चस्फुरंगंधिभिः मंडपंकारयेत्तत्रपुष्पमाला
 विस्तृषितं यथाशोभंमकुर्वीतअथश्वापरिसर्वतः ततःसंपूजयेद्देवमास्करकमलोपरि मध्येदलेषुपूर्वादित्यादीनांस्तु
 जयेत् आदित्याय० मास्कराय० भानवेन० अर्यम्णेन० विश्वचक्राय० अंशुमते० सहस्रांशवेन० रवगाय० स्फुराद्याय० सूर्याय०
 य० द्वादशात्मने० प्रभाकराय० १२ जन्मांतरसहस्रेषुदुक्तंयन्मयाकृतं तत्सर्वनाशमायातु त्वत्प्रसादाद्दिवाकर तनोरप्य
 पूजा ततःसंपूजयेद्देवमभ्युनंतद्रथेस्थितं अष्टाक्षरेणमंत्रेणगंधपुष्पादिभिः क्रमात् मंत्रः ॐ ह्यणिः सूर्योऽआदित्यः —
 इतिमंत्रः कालात्मासर्वभूतात्मावेदात्माविश्वतोमुखः जन्ममृत्युजरोरोगसंसारमयनाशनः उदयेअर्धमंत्रः ततःसंपूजये-
 च्छुक्कांसवत्सांगपयस्विनीं सवरूपांघटाभरणाकास्यपात्रेचदेहिनीं ब्रह्मणोत्पादितेदेवि सर्वपापविनाशिनि संसारार्णवम-
 ग्नमोगामातस्त्रातुमर्हसि स्फुरूपाबहुरूपाश्चमांतरीलोकमातरः गावोमामुपसर्पंतु सारितः सागरंयथा यास्रद्धमीः सर्वदेवा

नां ग्राचदेवेषु संस्थिता धेनु रूयेण सा देवी भमपापं व्यशो हतु निलहोमं ततः कुर्यात्सा विद्या श्रोत्रं शानं ततस्तां कल्पयेद्भुजं भक्षो मिश्रीय
तामिति आचार्याय ततो दद्यादादित्यं सरथारुणं सकृत् सरक्तं रवेन्द्रश्च सर्वोपस्करं संयुतं मनोमिलिषिता वासिं करोतु भमभास्करः दान
मंत्रः गुणहामिभास्करं रथे भवन्तं विश्वतोमुखं मनोमिलिषिता शानिमुभयोः कर्तुमर्हसि प्रतिग्रहणमंत्रः सर्वनीथिं मर्यादेभ्यो सर्वेय
जमयीं शरुभां सर्वदानमयीं देवीं ब्राह्मणा यददास्यं ह गोदानम् गुणहामिस्करमीं देवीं सर्वयज्ञमयीं शरुभां उभोऽपुनीं हवरं देवदुःस-
योस्तारका भव ततस्तु भोजयेद्द्विग्राचं द्वादशैव स्वशक्तिनः दद्याच्च दक्षिणोत्तरभ्यः प्रणिपत्य विसर्जयेत् अथैकं न्यसेत् तस्य शानिमा
सुद्विजोत्तम अभिनंदय तमाशीमिस्ते सर्वे अभिनंदिताः ततस्तु स्वयमश्नीयाद्द्विजानामवशिष्टकं सहपुत्रैः कलेत्रैश्च अन्यैर्बहुजने
भूतः एवयः कुरुते राजन् सोऽत्यंतं पुण्यमस्तु ते मसूणां च विधिः योक्तः सर्वेषां दृष्टिगोचरः सर्वेभ्यो तद्भक्तं कार्यं स्वशक्त्या दुःखभीरु-
भिः प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनु कल्पेन वर्तते विफलं न तु तस्य रथादनुशस्तानु कल्पितः अथ निर्धनस्य विधिः पंचम्या नियमं कु-
र्यादाचार्यं वचनाद्वतीं घड्यान्त्वा न प्रकुर्वीत संनय्य पिबेदेवताः अस्य स्य रगृहं भौनीं सूर्यमनसि चिंतयेत् स्थापयेदग्रं कुंभं सूर्या
चंचतस्रोपरि तस्यापरि न्यसेत्सूर्यं फलकं न विनिर्मितं सौवर्णं भक्तिं संयुक्तं रथं स्मारयिष्यात्तानां तं तमर्चयेज्जगन्नाथगृहं ह्वाजागु
रोः स्वयं षडद्वारेण मंत्रेण गंधपुष्पाक्षतादिभिः ॐ नमः सूर्यायैति मंत्रः संयुज्या विधिं देवं फलपुष्पादिं कंचयत् सूर्यं निवे-
देत् सूर्यं सूर्योर्मिं यत्नामिति ततः प्रस्मृते धिमले गत्वा रुरगृहं प्रति सर्वोपकरणैः सूर्यमाचार्याय निवेदयेत् धान्यपुष्पफलं च-
स्त्ररत्नैश्चैवादि कंचयत् गवां कोटि सहस्रं नुक्कुक्षेत्रे कपर्वणि चंपादानस्य राजेंद्रकन्तं नानाहनि पोटुर्दशीं सर्वनीथिं प्रदाना नित-
थान्यान्वपि षोडशं चंपयानुलिना नीदृचंपकाल्पतिरिच्यते इति श्रीस्कंदपुराणे चंपाषट्पदं त्रयं संपूर्णं अथ मार्गशीर्ष शुक्ल
चंपाषष्ठी मार्गमासे शुक्लपक्षे षष्ठी वैष्णवि संयुता रवि वारं गमस्युक्ता सा चंपा इति कीर्तिता इति महर्षिस्माहात्म्ये मार्गशी
र्षे मले पक्षे षष्ठा वारं श्रुमालिनः शततारागते चंद्रलिंगं स्याद्दृष्टिगोचरमिति इयं योगविशेषेण पूर्वोयोगाभावे पराग्राह्या इति

चंपाषष्ठी अथसप्तमीव्रतानि तत्रैवशाखशक्रसप्तम्यांगोत्पत्तिः तत्रपूजाचोक्तासृष्टिवीचंद्रोदयेज्वाहो वैशाखशक्रसप्तम्यां जन्तुनाजान्हवीस्वयं कोधात्यतीतात्पुनस्त्यक्ताकर्णरंध्रात्तुदक्षिणात् तांतत्रपूजयेद्देवीगंगागगनमेखला इतिहरिवंशपुण्य कव्रतोने अब्दमातः स्नानमभिधाय गंगायाव्रतकथाभद्राशस्कराउक्ता मयूषचसनास्तानंकार्यमंदाकिनीजले अन्यत्रवा जलेस्तानंशक्रपक्षेहरिप्रिये एतद्गंगाव्रतनामसर्वकामप्रदंशक्रमे सप्तसप्तचससाथकुलानिहरिवल्लभे स्त्रीतिरयतिधर्मज्ञो गंगाव्रतकचारिणी देयंकुसुहस्तनुगंगायाव्रतकेशक्रमे तारणंभिद्धिदं चैवतव्रतं सर्वकामकं वैशाखेवशक्रपक्षे तु सप्तम्यापूजयेद्दरि गंगायांविधिवत्स्नात्वाभोजयेद्ब्राह्मणान्दश पूजयेत्सहस्रवर्षेभ्यश्चपुण्यसकृदनेः शक्रमेः पूजकः सर्वपापेभ्योमुच्यते नात्रसंशयः इयंचशिष्टाचारात्तुमध्याह्नव्यापिनीयाह्या दिनइयेतद्व्याप्तौएकदेशव्याप्तौवापूर्वापुष्पवाक्यात् इतिगंगासप्तमीव्रतं अथशक्रकुादिव्यावणकृष्णसप्तम्यांशीतलाव्रतं तच्चमध्याह्नव्यापिन्याकार्यं तच्चमाधवीयेहारीतः पूजाव्रतेषुसर्वेषुमध्याह्नव्यापिनीतिथिरिति अथव्रतविधिः भासपद्माद्युल्लिख्य ममइहजन्मनिजन्मातरेचअवैधव्यभासये अखडितमर्तुसंयोगपुत्रपौत्रादिधनधान्यभ्रातृपुत्रीशीतलाव्रतंकरिष्ये तयाचययार्मीलितोपचारेः शीतलापूजयिष्ये तत्रअसदलपीठे अव्रणफलशंसंस्थाप्य तदुपरिसौवर्णशीतलापूजयेत् अथध्यानंस्कंदे वंदेहंशीतलादेवीरासप्रस्थ्यादिगंगरां माजनीकलशोपितांशरूपंलंकृतमस्तका कुंभेसंस्थापयेद्देवा पूजयेन्नाममन्त्रतः शीतलदहमेपापं पुत्रसौख्यफलप्रदे धनधान्यप्रदेदेविषू जागृणहन्मोस्तुते इतिध्यानं आवाहनं आभनं पाद्यं विधायशीतलाकारिअवैधव्यस्तनप्रदे भ्रावणस्यमितेपक्षेअर्घ्यं गृणहन्मोस्तुते अर्घ्यं नाममंत्रेणपूजनीया आचमनं स्नानं वस्त्रं उपवस्त्रं विलपनं अलंकारं पुष्पाणि धूपं दीपं श्री तलेदंक्षपक्कान्दशोदनयुतंशक्रमे नैवेद्यंगृह्यतांदेविघृतमिदं च संस्तरि संपूज्यसप्तगोरीश्वभोजयेच्चप्रयत्नतः नैवेद्यम् करोद्वर्तनं फलं तांबूलं दक्षिणां नीराजनं पुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारं व्रतसंपूर्णफलवाप्तयेद्ब्राह्मणयवायनं नवमं

नः दध्यन्नं दक्षिणायुर्कं वाणकं फलसंयुतं शीतलामीतयेतुष्यं ब्राह्मणाय ददाम्यहं इति पूजनं अथ कथा हेमोदोष्मविष्ये ह्म
 ष्ठाऽउवाच मसिदंश्रुयतां रस्यं नगरं हस्तिनापुरं इंद्रदुष्मन्श्च राजा भून्तु पतिलोकपालकः धर्मशीलाभिधाचासीन्नस्य भार्याय-
 शस्तिनी क्रियाकंडेरतासाध्वी दानशीलाभियवदा बभूव प्रथमः पुत्रो मद्राधर्मिनिनामतः नंदते पितृवात्सल्यात्कालेन्यस्मिन्नत-
 तो भवतु द्वितीया च तथा पुत्री तस्य जाता गुणेन मा पुत्री लक्ष्मणसंपन्ना शक्रकारिनिनामतः बहुधेसापितुर्गृहे सर्वगुणसंदरी-
 नास्मात्सूयसाबालाभयोसा च गुणाधिका सा द्विकगुणोपेता पद्महस्ताभियवदा कौण्डिन्यनगरे राजा स्मृमित्रो नामनामतः ते-
 त्पुत्रो गुणवान्नाम शक्रभार्योः पतिर्बभौ त्रे हेनमानेन लक्ष्मीवान् रूपवान् गुणैः गुणवान् शक्रभार्याः पाणिजग्राह-
 धर्मवित् गृहीत्वा पारिवर्होणिगते सो नगरं प्रति पुनः समागतो राजा गुणवान् हस्तिनापुरं आजगाम परिरजेने स्तत्पुत्र्या नय-
 नोत्सुकः प्रणम्य च पितुः शोदोत्वरितं चारुद्राभिसिनी आज्ञां ददामि महाराज श्वशुरस्य गृहं प्रति तद्गृहं तं च पितुर्ज्ञात्वा मातुस्तु शत-
 मकारिणी रथमारुह्य हेस्वामिन्यास्यामि स्वपुत्रं प्रति ततः पिता तु तस्याथ दंपत्योः शक्रभंदहेतवे पुत्रिखं स्मृस्थिराभूत्वा-
 वारैकं चक्षुमस्वमे शीतलासप्तमीनाम व्रतं च शक्रभद्रं कन्योवाच तात तत्र परिज्ञानं यदुक्तं पद्मयौनिना पतिव्रतासंमो-
 धर्मो नास्तीह सुवनत्रये ततस्तं कारयामास शीतला व्रतसुत्तमं सो भार्या रथयजनकमवैधव्यकरं परं पुत्रो च मे षड्यामास-
 ब्राह्मणो वेदपारगः व्रतोपकरणं सर्वगृह्यपूजां सरोवरे मार्गे पिद्मानि संगृह्य व्रतोपकरणं शक्रा शीतलापूजने हेतोर्गता साध्वी-
 सरोवरं न ब्राह्मं तया मोहान्नडांगं विधिमाधनं वस्त्राभसावने शन्ये स्मरंती शीतला व्रतं अतिश्रान्ता यथोमाहा त्स्मरंती शीतला-
 बहु ददर्शमानतो नारीं वृद्धां रूपगुणां न्वितां विप्रस्तुस्वपिना मार्गे दृष्टिहीनो मृतस्तदा शक्रभकारो ततो वाक्यं वृद्धा उच्यं यथा
 स्मिन्नी मविष्यति चिरं जीवी भर्तृराज कन्यकं आगच्छ पूजनार्थं यदर्थयाभिसरोवरं नयास हगता साध्वी तडांगं विधि-
 पूर्वकं पूजया मासरागीणीतोषयामास शीतला पूजयित्वा च तं देवीं स्वपथंगंतुमुद्यता शीतला यावरं गृह्य स हसरत्वा

चमस्थिता ततोसादृशेरण्ये ब्राह्मणं दृष्ट्वा सर्पकं भार्या तु तस्य निकटे ब्राह्मणस्य महात्मनः ब्राह्मणो निद्रया कृतः पूर्वकर्मप्रभा-
वतः दृष्ट्वा पुंजंगरूपेण कालेनैव हतस्तदा विधेर्हृतं पतिं दृष्ट्वा रुरोद ब्राह्मणी बहु राजपुत्रीलब्धवराशीतलायाः पतिव्रता वरसं-
गृह्यशालायां रुरोद करुणं बहु तयोस्तुरुणं पत्यो योग्यं सो भ्राग्यदर्शनात् रुदंती करुणं बालाशोचयाभासतवरं यावन्पर-
लोकस्थजनसंगत्यतनुक्ते तावदेन स हमा अनुगच्छामि विन्दुना तिष्ठति छस्रणं कस्तुगमिष्यामि हि पावकं अर्जयिष्येदि-
वं दिव्यमक्षय्यं भवनांतरं राजपुत्रीवचः श्रुत्वा ब्राह्मण्याः करुणान्विता सस्मारशीतलो देवीमहो वैधव्यभंजनो आगच्छच्छी-
तलातत्र वरं दातुं शक्नुस्मिन्ना शीतलो वचः वरं वरय वत्से त्वं किंदुःखं चारुहासिनि शीतला व्रतजं पुण्यं देहि त्वं ब्राह्मणीं शिरसं
तेन पुण्यं भगवतेन भर्ता स्यानि विधो भवेत् इति देव्या वचः श्रुत्वा अदद ब्राह्मणी ततः बुबोधाश्रुततो विप्रश्चिरं कृतं सा यथा पुनः
शीतला यावते बुद्धिं ब्राह्मण्याश्चाभवत्तदा अकरोत्सापि तत्पूजां भक्तिं भावपुरःसरां तत्रांतरे राजपुत्र्या पतिरागादनाति-
कं सोऽपि देशेऽथ सर्पेण गच्छत्यग्रे ददर्श ह विललापततः साऽवीसर व्यासह वनांतरे शीतलो वचः वत्से मया पूर्वमुक्तं स्मर-
तद्हरवर्णिनि शीतला व्रतचारिण्या वैधव्येनैव जायते स्वयमुत्थाय कल्याणि पतिं कृतं गृहे यथा बोधयाश्रु पतिं श्रीरु व्रतं वैध-
व्यनाशनं इत्युक्ता बोधया मासभर्तारं सा प्रतिव्रता भर्तापि मुदिता दृष्ट्वा स्तंभिश्रीं पतिं कर्मणि दृष्ट्वा तु महदाश्चर्येन द्वाभ्यं स्थायि-
नोजनाः सर्वेति विस्मयं जग्मुर्ब्राह्मणी पतिरक्षणात् ब्राह्मणीं हर्षितां ह्यं प्राणिपत्यं पतिव्रता देहि मा तनं मे स्तेस्तु अवेधव्यं वि-
योगता अन्यापि शीतला यास्तु व्रतनाशीकारिष्यति अवेधव्यमदारिद्र्यमभिशो गः स्वभर्तृभिः नथेत्यंतर्दधे देवी शीतला कामरू-
पिणी शीतला या वरं लब्ध्वा जगामात्मीयं वैश्वमनि पद्मानि वा सप्रफुल्लिच्य वद्यं समर्हणा सा धिति विश्वमंगला प्रसादमासाद्य
च शीतला या नित्योत्सवापार्वति वद भूव इति भविष्ये शीतला व्रतं संपूर्णम् अथ भाद्रशक्नु स तस्यो मुक्ताभरणव्रतं हे-
माद्रो भविष्ये सामधान् व्यापिनी याद्या तस्या सा वद्या सोपरा मम इह जन्मनि अरवंडितं सति निपुत्रे यैत्र हृदये मुक्ता-

भरणव्रतेऽपि महेश्वरपूजनं करिष्ये अथ पूजा देवदेवमहेशानपरमात्मन्जगद्गुरो प्रतिपादितया सोमपूजया पूजयाम्यहं
 आवाहनं अनेकरत्नरवचितं सोवर्णमणि संयुतं मुक्ताचिंतमहोदेवगुहाणासनमुत्तम आसनं पाद्यगुहाणदेवेश सर्वविद्या
 परायण ध्यानगम्यसांशोमोसर्वेश्वरनमोस्तुते पाद्यं इदमर्घ्यमनर्घ्यं त्वमराधीश शंकर किंकरीभूतया सोमयादत्तं
 गुहाणभोः अर्घ्यं गंगादि सर्वतीर्थेभ्यः समानीतं सुशीतलं जलमाचमनीयाद्यं गुहाण उभयासह किंकरीभूतया सोमयादत्तं
 ज्यशर्कराभिश्च मधुना परिकल्पितः शंकरप्रीतये तुभ्यं मधुपर्को निवेदितः मधुपर्कं पयोदधि दत्तं चैव शर्करामधु संयुतं पंचा
 मृतेन स्नपनं प्रीयतां परमेश्वरः पंचा मृतस्नानं गंगाचयमुना चैव गोदावरी सरस्वती नर्मदा सिंधु कावेरी स्नानार्थं प्रतिगृह्य
 तां शृङ्गोदकस्नानं स्नानादूर्ध्वमहोदेव प्रीत्या पापप्रणाशनं वस्त्रयुग्मं भयादेव गृह्यतां कांतया सह वस्त्रं उपवीतं सोमनरी
 चनानां मूषणभूषितं गुहाण सोमं विमलं मया दत्तं मिदं शक्तं उपवीतं मलयाचल संभूतं धनसारं स्फुरं धियुक् चंदनं पंच
 वदनगुहाणवनितासह चंदनं जातीचंपक पुन्नागवकुलैः पारिजातैः शतपैत्रैश्च कल्होरैरर्चयेद्दमुमापतिं पुष्पाणि
 त्रैलोक्यपावनं तद्य परमात्मन्जगद्गुरो चंदनागरुकपूरधूपं दास्यामि शंकर धूपं शक्तमवर्तियुतं संपित्तोडितं वन्दिनायुतं
 दीपमेकमेकार्कं प्रतिमं कलयत्विमं दीपं पयसाक्षपदं सरदुग्धान्नसंशुद्धोदनं दिव्यान्नं षड्रसापतं स्फुधारसमन्वितम्
 समर्पयामि देवेश किंकरीशंकरायते नैवेद्यं पुनराचमनं शृङ्गकुंरो सोमावुनामुना सुरवशतश्चिंकरदेवद्वयया त्वं गुहाणभोः
 अयमनीचं कस्तूरिकासमायुक्तं मलयाचलसंभवम् गुहाण चंदनं सोमकरोदनेन कशक्तं करोदनेन नारिकरफलं ज
 बूफलं नारंगमुत्तमं कृष्णं पुंरतो भक्त्या कल्पितं प्रतिगृह्यतां फलं पुगीफलं मितां नूलं हिरण्यगर्भं निदक्षिणां नी
 राजनं पुष्पाजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारं महोदेव महाराज प्रीत्या प्राप प्रणाशनं अस्माकं कुवंतां पूजाभवता साधु योजि
 ता ज्ञानतो ज्ञानतो वापि त्वतो विहितं चया संपूर्णा सा तु विश्वेश विमल त्वत्प्रसादतः इति प्रार्थना देवदेव जगन्नाथस

र्वसोभारयदायक गुणहीयादोरकंरूपं पुत्रपौत्रप्रवर्धनं दोरकग्रहणं समसामोपगीतं त्वंधारयाभिजगद्गुरो स्तत्रग्रंथिस्थितं
नित्यंधारयाभिजगद्गुरो स्तत्रग्रंथिस्थितं नित्यंधारयाभिस्थिरोभव इति दोरकबंधनं हरपापाभि सर्वाणि तुष्टिं कुकुरदशभि
धे प्रसन्नः सन्नुमाकांतर्दार्घ्यसुः पुत्रदोभव इति जीर्णदोरकोच्चारणं अथवायनं मंडकान् सफळान्युक्ता न सद्यतान् दक्षि
णापुनान् गकादशशतं कृत्वा ब्राह्मणाय कुटुंबिने वेदशास्त्रप्रवीणाय दद्यात्सोमस्य तुष्टये शंकरः प्रतिगृह्णाति शंकरो वेद
दाति च शंकरस्तारकोभाभ्यां शंकराय नमो नमः इति वाचनम् एवया पूजनं कुर्यात्सोमस्य स्फुरदस्य च सर्वान् कामान्
वाप्नोति पुत्रपौत्रैश्च मोदते प्रार्थना इति पूजा अथ कथा श्रीकृष्ण उवाच मुनीन्द्रो लोमशो नाम मधुरायां गतः पुरा
सोर्वि नो वस्मन् देवेन देवक्या च युधिष्ठिर उपविष्टः कथाः पुण्याः कथयित्वा मनोरमाः ततः कथयितुं भूयः कथामेतां प्र
चक्रमे कंसेन ते हताः पुत्रा जाता जाताः पुनः पुनः मृतवत्सो देवकित्वं पुत्रदुःखेन दुःखिता यथा चंद्रमुखा दीना बभूवन् दु
षप्रिया पश्चाच्चोर्णव्रता चैव बभूवन् तत्र वत्सका तमपि देवकितया भविष्यति सप्तशयः लोमश उवाच अयोध्याया पु
राराजान् हनुषो नाम विद्युतः तस्य स्त्रीरूपं सपत्न्या देवी चंद्रमुखा प्रिया तथा तस्यैव नगरे विष्णुगुप्तो भविष्यति ज्ञः आसीद्
णवती तस्य पत्नी भद्रमुखा तथा तयोरासीदतिभीतिः स्तरुणीया परस्परम् अयेते द्वे अपि सरव्यो स्नानार्थं शरद्वृज्जने प्रा
मेभ्यामाश्च तत्रैव वल्द्व्यो विनगरांगनाः ताः स्नात्वा मंडलं चक्रुस्तन्मध्ये व्यक्त रूपिणं लेखीयत्वा शिवं शांतमुभया सह शंकरम् यं
धपुष्याक्षतेर्भक्त्या पूजयित्वा यथाविधि प्रणम्य गंतुकामास्ताः यमच्छतुरुभेस्त्रियो नाऊचुः अस्माभिः शंकरो देवो पार्व
त्या सह पूजितः बध्वा स्तत्र मयं तं तु शिवस्यात्मा निवेदितः धारणीयमिदं तावद्यावत्प्राणा विधारणं तासां तद्वचनं श्रुत्वा स
रव्यो ते चापि देवकि कृत्वा च समयं तत्र बध्वा दोष्यांस्तु दोरकं ततस्ताश्च गृहं जग्मुः स्वसर्वाभिः समाहृताः कालेन महता
तस्या स्तद्व्रतं विस्मृतं शतभम् चंद्रमुखाः प्रसन्नाया विस्मृतः स तु दोरकः भद्रमुखास्तथा भद्रे विस्मृतं सर्वमेव तत् मृता

केश्चिदहोरात्रेः सावभूवल्लवगमी भद्राख्याकुक्कुटीजातान्नभंगच्छुभानने संभूयभूयः समयं भाकृव्रतं चक्रतुः सदा कालेन पं
 चतांभामेसर्वोभावात्सहेवेन अदेवभातेकेदेशेजातगोकुलसंज्ञके भद्रारव्याब्राह्मणीजातायासीच्चंद्रसुरवीपरा नास्माभ
 द्रसुरवीयासाभूषणानामसाभवत् अग्निमीळस्यसादत्तापधानस्यपुरोधसः अतोववल्लभाचासीद्भूषणाभूषणप्रिया भू
 धिताभूषणवैररूपेणान्द्रकृतास्त्वय तस्याबभूवुरक्षेत्रपुत्राः सर्वगुणान्विताः स्नातृवद्भूपसपत्न्याः पितृवद्भूमपालिनः सस्त्रै
 तेनेनवदच्चजातेजानिस्मरेकिल पुनर्निरतामीतिस्तयोरासीद्यथापुरा कालेबहुतिथेजोतेजातासंन्यक्तयौवना मध्येवयसि
 राज्ञीसापुत्रमेकमजीजनत् ईश्वरोरोगिणंमूकंमज्जाहानंचविस्वरं तादृशोपिमहाभारोमुतोसोनववार्पिकः ततस्ताभूषणाद्र
 शुमीश्वरोपुत्रदुःखितां सरदोभावादितिस्नेहात्युत्रैः स्वैः परिवारिता असुक्ताभरणभद्रास्वरूपेणैवभूधिता साहिभद्रा
 द्विजस्याभूद्दायोभूषणनामिका पुनर्हितस्याः कालेनकुक्कुटीबहुपुत्रिणां तादृखातादशीभव्याप्रजज्वालश्वरीरुया ततोगृहमे
 पयित्वाब्राह्मणीर्नात्रमत्सरा चितयाभ्यामसाशायितस्याः पुत्रवधमति मिश्रित्यचेतसाकुराघातयामासनत्सतान् हताहताश्च
 तेपुत्राः पुनर्जीवंत्यनामयाः तदद्भुततरदृष्ट्वासर्वोभाहूयभूषणा उपविश्यासनेच्छे बहुमानपुरःसरं अहच्छद्विस्मयाविष्टारा
 ज्ञीसानुपवल्लभा ब्रूहितथ्यमहाभारोकिंत्वयासकृत्कृतं कृतं दानं व्रतं तपोवापिशूद्रपणसुपाषणं येनेतिहताः पुत्राः पुनर्जीवंत्य
 नामयाः तथाहिबहुपुत्राचर्जीवद्वत्साशक्तमानना असुक्ताभरणानित्यंभर्तुश्चेतस्यवस्थिता अतोवशोभसेभद्रोवद्युद्वयथा
 वैर भूषणोवाच मृणुदेविप्रवक्ष्यामिजन्मानरविचेष्टितं किंनक्षिर्विस्मृतं सर्वमयोध्यायां कृतं हियत् आवाभ्याव्रतं चकल्य
 प्रमत्ताभ्यावरानने येनवभूवर्गीजानाजानाहकुक्कुटीतथा तथापित्रतैवेकल्यं लयाचापल्यतः कृतं मयातुसर्वमाचनेनचेतसाध्या
 यशंकरं नित्यंयोन्यनुसारणमनोव्रत्याद्यनुष्ठितम् एतद्विकारणंभेदंनान्यत्किंचितुक्तरोम्यहं लोभशउवाच इत्याकपण्यव
 चः स्मृत्वापूर्वजन्मविचेष्टितं ईश्वरीचतयासाद्धं पुनः सम्पाकृचकारह व्रतस्यास्यमभावेनपुत्रैर्वादिभंभव मुक्तातुसौरव्या

मनुलभुताशिवपुराता तस्मात्त्वमपिकल्याणि व्रतमेतत्समाचर आरब्धस्मिन् व्रतेति द्वे जीवसु त्रामविष्यसि देवक्यु-
वाच ब्रह्मन्नाख्याहिमे सम्यक् व्रतमेतत्स्वरवप्रदम् संनानवृद्धिकरणं शिवलोकस्थितिप्रदं लोमश उवाच भद्रभाद्रप-
दे मासि सप्तम्यासंलिप्ता शोभे स्नात्वा शिवमंडलके लेखयित्वा सहा बिकाम् तत्र संपूज्य समयं कुर्याद्ब्रह्मकारेण गुण याव-
ज्जीवं मया आत्मानुशिवस्य विनिर्वादनः इत्येवं समयं कृत्वा ततः प्रभृतिदोरकं सौवर्णराजतं वापि सूत्रं वाधारयेत्करं मंडका-
न्वेष्टितान्दद्यान्मांसं पक्षेयवाढ्यं स्वयं तद्वैभवं भुंजीत व्रतभगभयाच्छुभे प्रतिमासं तु सप्तम्यां शक्रपक्षे विशेषतः कुर्यादे-
वं व्रतभेद्रवर्षातिप्रितुं दयं किं कारिता सुदिक्कं शैवी हं मीरूप्यास्वशक्तिनः नाम्नपात्रोपरि स्थाप्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् आचार्यो-
य विशेषेण स्वरुणस्यागुल्मीयकं पुष्पकुसुमसंयुक्तं तद्वृत्तां घृत्वा जनसूत्रकैः सहार्थे तृतीया एवं तत्कारयित्वा तु व्रतं संतिव-
र्धनं सर्वपापविनिर्मुक्तं मुक्तासौख्यमनामयं संतानं वर्धयित्वा च शिवलोकमहीयते एतत्सर्वमारब्धान्माख्यातं व्रतमुत्तमं-
कुरु देव किं यत्नेन जीवतु पुत्राभविष्यसि कृष्ण उवाच इत्युक्त्वा तु मुनिश्चैष्टस्त्रैयानरधीयान चकार सर्वयत्नेन यदुक्तेन
धीमता व्रतस्यास्य प्रभावेण देवकोमामर्जीजनत् तस्मात्प्रार्थनरैः कार्यं विशेषतः व्रतं पापप्रशमनकरव-
सनतिवर्धनं एव यः शृणुयाद्भक्त्या यश्चैतत्प्रतिपादयेत् व्रतमारब्धान्साहितं सोऽपि पापैः प्रमुच्यते आरब्धान्कं व्रतमिदं
स्मरवसौख्यकामायास्त्रीकारिष्यामीति शिवस्तदयेभिर्नाथ दुःखविहाय बहुशो गतं कल्मषौघासास्त्रीव्रताद्भवति शोभनजीवव-
त्सा इति हेमाद्रौ भविष्ये मुक्ताभरणसप्तमीव्रतं संपूरा अथ आश्विनशक्रपक्षम्यां सरस्वती पूजा सा उदयव्यापिनी च।
त्या शुगाद्यावर्षे द्विश्च सप्तमीयावती प्रिया रवेरुदयमीक्षते लनास्मृतिं यद्युग्मेकं प्रतापमानं डेभविष्योक्तेः वर्षद्विर्द्विर्जन्मतिथिः-
तत्रैव मूलनक्षत्रे पुस्तकस्थापनमुक्तं रुद्रयामले मूलश्रुक्षेः सधाधीशपूजनीया सरस्वती पूजयेत्प्रत्यहं यावत्श्रवणांते वि-
सर्जयेत् नाभ्यापयेन्न च लिखेन्नाधीयति कदाचन पुस्तकं स्थापिते देव्या विद्याकोमो द्विजान्तमः अहं भद्राचमद्राहं नावया

रंतरं क्वचित् सर्वसिद्धिं प्रदास्यामि भद्राया ह्यर्चिताम्यहं आश्विनस्य सिते पक्षे मे धानास सरस्वती मूलनावाहं देहवीं चरणेन शिस-
 र्जयेत् इति सरस्वती पूजनं अथ राघवसमीपं तं अस्यां स्नानविधिः तच्च अरुणोदयव्यापिन्या कार्यं तदुक्तं मदनरत्ने स्मृ-
 तिसंश्लेषे स्वर्यग्रहणतुल्या साधुः कुमाभायस्य सममी अरुणोदयवेलायां स्नानं तत्र महाफलं साधेमाप्तिं सिते पक्षे समसमीको-
 तिपुण्यदा कुर्यात् स्नानार्घ्यदानाभ्यामायुरारोग्यसंपदः दिनद्वये अरुणोदयव्यापित्वे पूर्वैव सौवर्णे राजतेताम्रे भक्त्या लो-
 भयेतथा तेनैव वर्तिता न व्यामहापात्रे तुरंजिता समाहितमना सत्त्वादीं पशिरसिधारयेत् भास्करं हृदये ध्यात्वा द्रुमं मंत्रमुदा-
 रयेत् नमस्कृतं रुद्ररूपाय रसानोपतेये नमः अरुणारुणमस्तेस्तु हारिदश्च नमोस्तुते जलोपरि दापांस्तोत्वा संतर्प्य पितृदेवताः
 लोलाकरयससम्यास्तात्वांगार्दिसंगमे ससज्जन्महेतैः योपैर्मुक्तो भवति तत्क्षणान् इति गरीः षष्ठासप्तमि योगे नारथा रुद्रां
 वरुमात्तिनः योगेयं पद्मैकानामसहस्यार्कग्रहेः समः एतच्च स्नानं तिथ्यादिस्मरणानंतरं शिष्टाचारात् समाकंपणीं नि सप्तवद-
 रापवाणिशिरसि न धाय तत्र मंत्रः यद्यज्जन्मकृतपापं मया सप्तसप्तजन्मसु तन्मैरांगं च शोकं च माकरीं हंतुं सप्तमी स्ना-
 नानंतरं मर्त्यं च दानं च मंत्रपूर्वकं समसना वदहीत सप्तलोकां प्रदापन सप्तम्या साहि तोदयगृहाणां धीं दवाकर अर्घ्यं जननी
 सर्वभूतानां सप्तमी सप्तसप्तिके सप्तव्याहृतिं कैदेविनमस्ते स्वर्यमंडले प्रार्थना इति स्नानविधिः अनेनैव तृतीये ण प्रजयेच्च
 दिवाकरं कृत्वा षोडशधारा जन्मसाम्प्रथमं डले अथ कथा युधिष्ठिर उवाच कथं सांक्रियेत कृष्णामनुश्चरय सप्तमी
 च कर्तव्यं फलदाया हि रव्यातां च ग्रामम कृष्ण उवाच आसीत्कावो जविषये यशोवत्सर्जनराधिपः वृद्धेययसि तस्यासी-
 त्सर्वव्याधिभुतः स्तुतः तत् कर्म पापं सोऽष्टच्छदिनी तं द्विजपुंगवं समाहराजन्वैशेयं कृष्णः पूर्वजन्मनि ददर्श रथसप्तम्या-
 क्रियमाणं ब्रह्म तन्मृगं व्रतदर्शनमाहान्या दुन्यन्तो जटरे तव अदाता विभवेयस्मात्तस्मात्स आधितो भवत् ततः स्वराजापमच्छ-
 दिमेन स्य विधीयतां यस्य सदृशानां प्राप्तालोभी स्थानमनुत्तमं ब्राह्मण उवाच तदेवाक्रियतां राजन रथसप्तमि संज्ञितं व-

तंयापहरयेनचक्रवर्तित्वमायते राजोवाच ब्रूहि विप्रव्रतं कृतं सविधानं समं व्रतं रोगिणं च दरिद्राणां सर्वसंपत्प्रदायकम्
 दिजउवाच शक्रपक्षे तु माघस्य पथ्या मासव्रते इह स्नानं शक्नुते तिलैः कार्यं नद्यादौ विमले जले वापीकूपतडागेषु अग्नि
 वद्वर्णधर्मतः देवादीन् पूजयित्वा तु नत्वा सूर्यालं गतः सूर्यं पूज्य नमस्कृत्य पुष्पधूपामृतैः शस्त्रैः आगत्य भुवनपञ्चात्
 पंचयज्ञांश्च निर्वपेत् संभोजयान्ति शिभृत्याश्च बालकानां श्रितान् स्वयं विद्यामो नर्तनैश्चोयात् वाग्यतस्ते लवजितं रात्रौ विप्रा
 न्मसमाहूय सर्वज्ञानं वेदपारगान् संपूज्य नियमं कुर्व्यो त्सूर्यमाधाय चेतसि सप्तम्या तु निराहारो भुक्त्वा भोगवि वर्जितः भो
 क्ष्यंश्च भ्याजगन्नाथं निर्विघ्नं तत्र मे कुरु इत्युच्चार्य नृपश्चेष्टतोयं तोयैषु निक्षिपेत् ततो विस्मृत्य तं विप्रस्त्वेदं भोजितेन्द्रियः
 ततः प्रातः समुत्थाय कृत्वा शौचं शस्त्रचिन्तनैः कारयित्वा रश्मिदिव्यं किंकिणीजालमालिनं सर्वोपस्करं संयुक्तं रत्नैः सर्वांगविशि
 तं कांचनं राजतं वायहयसारथि संयुतं ततो मध्याह्नं समये कृतस्नानादिको व्रती अतिर्यग्वीक्ष्य माणस्तु पादं वडालापवर्जि
 तः सौरस्त्वं जपेत् प्राज्ञ आगच्छेत् स्वमालयं निवृत्तं नित्यं कार्यस्तु कृत्वा ब्राह्मणवाचनं वस्त्रमंडपिकामध्यस्थापयेत् न रथो
 तमं कुंकुमेन स्फुरगंधेन चर्वयित्वा समततः मालाभिः पुष्पधूपैश्च समततं परिवेष्टयेत् धूपनागरुमिश्रेण धूपयित्वा ततोप
 रि रथस्थं पूजयेद्भानुं सर्वसंपूर्णलक्ष्मणं विनानुसारं हेमचविनशाठ्यवि वर्जितः शाठ्याद्भजति वै कल्यैवैकल्यादिकलप्रवे
 त् ततो देवं समभ्यर्च्य सरथं सहसाराग्निं पुष्पधूपैस्तथा गंधैर्वस्त्रालंकारसूषणैः फलेर्नानाविधैर्मर्त्यैर्नैवेद्यैर्घृतपाचितैः
 पूजयेद्भ्रास्करं सन्त्यामंत्रैरेभिस्त्रिभिः क्रमान् भानो दिवाकरादित्यमार्तं डजगतां पते अपांभिर्धेजगद्भूतभ्रातृभ्रातृभ्रातृ
 रप्रणतानि हरान् वित्वा विश्वचिंतामणो विभो विष्णो हंसादिभूते शआदिभ्यां तन्मास्कर भक्तिहीनं क्रियाहीनं मंत्रहीनं जग
 त्यते प्रसादान्न वसं पूर्णमर्चनं यदिहास्तु मे एवं संपूज्य देवेशं प्रार्थयेत्स्मृतमो गतं ददानि प्रार्थितं भ्रातृभ्यां संतोषितो नरैः
 विनहीनोऽपि विधिनोऽसर्वमेतत्प्रकल्पयेत् रथं ससारथि सांस्वर्णकैर्भिन्नलेशिवत् सौवर्णं च तथा भानुं यथाशक्त्या विभिर्मितं

प्रागुक्तेन विधानेन पूजयित्वा स्फुटिस्तरं जागरं कारयेद्वाञ्छो गीतवादित्र निस्त्वेनः प्रेक्षणीये विन्नेष्वपुण्यारव्याचक्रयादिभिः रथ
 यात्राप्रपश्येत् भानोरायतनं श्रिया अनिमीलितेन च स्तुनेनोरजनीलुधः प्रभाते विमले स्नात्वा कृतकृत्यस्ततो द्विजान् तर्पयेद्द्वि
 विधैरेत्ने दानैर्वा सो विभूयैः अश्वमेधेन तुल्यं तदिदं ब्रह्मा विदो विदुः अतो देयानि दानानि यथा शक्त्या विचक्षणैः रथस्तु गुरुवेदे
 योग्यं शोपस्करं संयुतः सरक्तवस्त्रगुरुगुलोरुक्तेषु समन्वितः एवं चाणव्रतो राजन किं नाभोति जगन्त्रये तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुरुत्वरथ-
 समर्था येनारोग्यं भवेत् पुत्रस्त्वदीयान् पसन्नं व्रतस्यास्य प्रभावेन प्रसादाद्वा स्करस्य च भविष्यति महोते जा महो बलपराक्रमः
 भोगान् सो विपुलान् राजन् मुक्तेराज्यमकटकं दत्त्वा सो रथसमम्या जायेत माने यो नमः लभते पुत्रपौत्राश्च स्वं लोके स पश्यति तत्र-
 स्थित्वा कल्पमेकं कर्तव्यं भाविष्यति हृष्टा उवाच इति सर्वं समाख्यायते पौत्रोक्तो द्विजोत्तमः यथागतं जगाम सो नृपः सर्वं च कारह
 यथा दिष्टं द्विजे द्रेण तजस्सर्वं विभूय ह एवं स च कर्तव्यं त्वं मासवान् पुनर्दनः श्रूयते यस्तु माधानां पुराणे पुपुंरतपः य इदं शृणु याद्
 न्याथावयेच्च यथाविधि न स्येव तुष्यते भानुयच्छत्येवापि संपदः एवं विधरथवररथवाजियुक्तं हेमं च हेमशतदधि धितिना समे
 तं दद्याच्च भावसितसममिवासेरयोऽसमं सर्वं चक्रगतिरेव महं सुनक्ति इति रथसंज्ञा अत्रैव अचला सतं व्रतं युधिष्ठिर उ-
 कथयिष्येः स्वरूपाः स्तुः स्रग्भगाः स्रग्भगास्तथा पुण्यस्य महत्तं श्चात्र सर्वं सतं फलं यतः अन्याया सेनस्स महद्येन पुण्यमवाप्य
 ते कथयस्व प्रसादेन येन येनो भविष्यति श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां भरत श्रेष्ठ रथस्य सुनिर्भाषितं यन्मया कस्यचित्नाक्तं भवत्लास
 मर्माद्यंतं वेश्याचंदुर्मर्तानां मरूपोदायं गुणाब्जिता आसीत् कुरुकुलेश्रेष्ठ सगरस्य विलासिनो सावसिष्ठाश्रमं पुण्यं जगाम गजगा
 मिनो वसिष्ठमुपि मासीनं प्रणम्याननकंधरा कृतांजलिपुटां मूत्वा प्राह दंजगतो हि नं मयानंदं नं हुतं नो पवासं कृतं व्रतं भक्त्या-
 संश्रुजितः शंभुः स्वामिन् शार्ङ्गधरो न च सांप्रतं न व्यमानाया व्रतं किंचिददस्त्वमे येन दुःखं वा पापो वा नृपः तं
 न स्याः सकृद्वृत्तं श्रुत्वा निरुणं वचः कारुण्यात् कथयामास वसिष्ठो मुनिपुंगवः माधस्यमितसमम्या सर्वं कामम्या स्रवं भदः कुरुप्रसो

भाग्यजनने स्तानं कुंरुवरानने कृत्वा पृथ्वाभेकभक्तं सप्तम्यां भिक्षुं जलं रात्र्यंते चालयेत् शस्त्रं दत्वा शिरसि दीपकं माघे स्थसि सप्त-
 म्यामचलेनातिनेचयत् जलामलानो सर्वेषां स्नानं प्रक्षालनं ततः वसिष्ठवचनं श्रुत्वा तस्मिन् न हनि भारत चकारे दुमती स्नानं दा-
 नं सम्यग्रथार्थावधि स्नानस्यास्य प्रभावेन भुक्त्वा भोगान्यथेयमितान् इंद्रलोके सरोमध्ये नायकत्वमवाप सा अचला सप्तमी स्ना-
 नं कथितेने विशापते सर्वपापप्रमनं सर्वसोभाग्यवर्धनं युधिष्ठिर उवाच सप्तमी स्नानमाहात्म्यं श्रुतं तेनैव विशेषतः सोऽप्रतं श्रो-
 तुमिच्छामि विधिं सत्रसमन्विनं श्रीकृष्ण उ० एकभक्तेन संतिष्ठेत् षष्ठ्यां स पूज्य भास्करं सप्तम्यां तु ब्रती प्रातः स्रगाभीरं जला-
 शयं सारित्सरिस्तडागं वा देवरवातमथापि वा स्रगरवागाहं सखेष्टं दुष्टं सखेष्टदूषितं व्यालां पुक्षिमिथ्यैव जले गेर्म त्स्य कच्छेप-
 नकेन चाल्यते यावत्तावत् स्नानं समाप्ते त् सौवर्णं राजते यत्र भक्त्या लाबुमयेद्यवा तैलस्य वर्तिता तव्यामहारजनरंजिता महा-
 रजतं कुसुमं समाहितमना मृदा दत्वा शिरसि दीपकं भास्करं हृदये आत्वा इमं मंत्रमुदीरयेत् नमस्ते रुद्ररूपाय रसानोपत-
 येनमः वरुणाय नमस्ते स्तु हरि वासनमोस्तुते जलोपरि हरद्वीपं स्नात्वा संतप्य देवताः चंदनेन लिखेत् पद्ममष्टपत्रं सकर्णिकं
 मध्ये शिवं सपत्नीकं प्रणवेन च संयुतम् शांकरं देवविः पूज्या भानुमैवानले तथा याम्ये विवस्वान्नेर्भेत्ये भास्करं पूजयेत्ततः प-
 श्चिमे सवित्ता पूज्यः पूज्यां कञ्चा निले देव सौम्ये सहस्रकिरणाः शेषे सर्वात्मको नृप पूज्याः प्रणवपूर्वास्तु नमस्कां राक्षसो जि-
 ताः पुष्टेः स्रगाधूर्ध्वैश्च पृथक्त्वेन युधिष्ठिर विरुज्य वस्त्रं संवीतं स्वस्थानं गम्यतामिति विसर्जिते सहस्रांशौ समागम्य स्व-
 मालयं ताम्रपात्रे वा शक्त्या मुन्ये वाथ भक्तिमान् स्थापयेन्निर्गपिष्ठं समधृतं मण्डं तथा कांचनं तालकं कृत्वा अशक्तस्ति ले-
 पिष्ठं संस्थाप्य रक्तवस्त्रेण पुष्पैर्धूर्ध्वैर्पैरथा चयेत् ततस्तंचालयेद्दिग्देद्यान्मंत्रेण तालकं आदित्यस्य प्रसादेन प्रातः स्नानं फले-
 न च दुष्टदोषा गृध्रदुःखं भ्रमं तथा दत्तु तालकं तालकं तालकं पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् ततो दिनं समग्रं च स-
 नं रोध्यानं नृपरः भास्करस्य कथाः शृण्वन्ननन्याश्चापि संहिताः पारवंडादिभिरालापदर्शनस्पर्शनादिकं वर्जयेत् क्षपयेत्त्या-

जस्तनोर्बधुजनेः सह एतन्नेकथितं पार्थरूपसौभाग्यकारकं अचलासममीस्तानं सर्वकामफलप्रदम् इति पठति समग्रं यः स्म-
 र्णोति प्रसंगात्कलिकलुषविनाशं सममीस्तानमेतत् मतिमपि च जनानां यो ददाति प्रयत्नात्स्मरसदनगतोसोसेव्यते चासुरोभिः
 इति अचलासममीव्रतकथा समाप्ता अस्यामेव पुत्रसममीव्रतं मदनरत्ने आदित्यपुराणे आदित्य उवाच माधमासे तु श-
 क्रायांसमभ्यासमुपोषितः यः पूजयेत् मां भक्त्या तस्याहं पुत्रतां व्रजे एवं चोभयसमभ्यामासिमासि स्मरो नम यस्तु मां पूजये-
 द्भक्त्या रत्नमेकमेकमादरात् रत्नमेकः संवत्सरः प्रयच्छामि स्मृतं तस्य आत्मनो ह्यंगसंभवं विजये शशस्तथा पुत्रमारोग्यं परममदा-
 माधमासे तु यो विभ्रः शक्रपक्ष्मजितो द्वयः पाण्डवान् पतितानं न्यान्नजत्येद्विजिते द्वयः उपोष्य विधिवत् वक्ष्याम्येतमात्यविश्लेषेनैः
 पूजयित्वा तु मां भक्त्या निशि भूमेस्वपेद्बुधः प्रातरुन्ध्याय समभ्यासं कृत्वा स्नानादिकाः क्रियाः पूजयित्वा तु मां ब्रह्मन् यो रद्दो मंसमान-
 रेत् वीरहो मं नाम अग्निहोत्रं ह्योमः श्रीणां यित्वा हरिं भक्त्या हविषा पश्य लोचनं हरिः आदित्यः दध्योदने न पश्य सा पायसे न द्विजोस्त-
 या तस्यैव कृष्णपद्मस्य पद्म्या सम्यगुपोषितः तस्यैवेति माधमासस्य रक्तात्यन्तैः स्रग्धादेयै रक्तापुष्पैश्च पूजयेत् एवं यः पूजयेद्भ-
 क्त्या नरो मां विधिवत्सदा उभयोरपि देवेन्द्रं रूपुत्रं लभते वरं इति पुत्रसंज्ञं संपूर्णं अथाष्टमीव्रतानि लिख्यते चैत्रशक्लहस्त्या
 प्रवान्नुत्पत्तिः तत्र युग्मवाक्यान् परायात्या अथ भवानीयात्रोक्ताकाशीखंडे भवानीयस्तु पश्येत शक्लहस्त्यामधोनरः न जानु
 शोकं लभते सदानंदमयो भवेत् अशोककलिकाश्चाद्येयोपेति पुनर्वसौ चैत्रे मासि सनाहम्यानेने शोकमवाप्नुयुः त्वामशोकह-
 राभं हं मधुमाससमुद्भवं पिबामिशोकं संतप्तो मामशोकं सदा कुरु पुनर्वसुबुधोपेतो चैत्रे मासि सनाहमो प्रातस्तु विधिवत्स्न-
 त्वा वाजपेयफलं लभेत् चैत्रे मासि च संध्यायां भस्म ते च जनादेने बुधाष्टमीनकर्तव्याद्वातिपुण्यं पुरा कृतं तच्च बुधवारयुक्ता-
 यां शक्लहस्त्या बुधाष्टमीव्रतं शक्रपक्ष्महर्मिचैव शक्रपक्ष्मे च तुर्दशी पूर्वविद्धानकर्तव्या कर्तव्या परं संयुता दिनद्वये तद्ध्याना
 वध्यासौ वापूर्वा मुहूर्तमात्रसत्वेऽपि परा अव्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम इह जन्मनि जन्मांतरे चावाल्याद्यारभ्य कर्म

पाभनसावाचाजानानाजाननावापरस्वाद्यपहृतिदोषपरिहायार्थपुत्रपोत्रादिसकलमनोरथसिद्धिप्राप्त्यर्थश्चापमेश्वरप्रीत्यर्थं
 धाष्टमीद्वयमहंकरिष्ये बुधंषोडशोपचौरैः कल्शोपरिपूजयेत् चतुर्विंशत्यहर्निस्तप्तसत्त्वसुरवंबुधं ध्यायेद्दशरवचक्राभिप्राया
 हस्तमिलाम्रियं ध्यानं पीतमाल्यांबरकर्णिकारममद्युते गृहाणपूजाभगवन्समागत्यग्रहेश्वर आवाहनं उदुध्यध्वमि
 तिऋत्वंपदत् मध्येबुधंआवाहयामि अधिदेयतांविष्णुमिदंविष्णुरितिभैत्रेणप्रत्यधिदेयतांनारायणसहस्रशीर्षोनिस्तुक्तेनावाल्य
 इत्यापीतनमस्तेस्तुनिशेशम्रियस्तुनेव हेमसिंहासनंदेवगृहाणप्रीतयेमम आसनं शीतलोदकमार्नतंस्फुट्यसरिदु द्रव पाद्यगृ-
 हाणदेवेशममाद्यपरितुष्टये पाद्यं नारास्तनमस्तेस्तुसततंभगवन्प्रिय गृहाणाध्यगृहपतेनानाफलसमन्वितम् अर्घ्यं सुगं
 धद्रव्यंसंयुक्तैः शक्रैः स्वादुस्सारिज्जलेः आचम्यतानिशानाथनंदनप्रीतयेमम आचमनं पयोदधिद्युतेऽवैवमधुशर्करासंयुतैः
 पंचामृतैस्तथादेवस्नानंतत्स्वीकुरुभूमौ पंचामृतं वासिंतंगंधकर्पूरैर्निर्मलंजलमुत्तमं स्नानायतेमयाभक्त्यादायतेव्रतसिद्धये
 अतोदेवादिकैः षड्भिः स्नापनीयस्तनोबुधः पौरुषेणचस्तेनउदुध्यस्वेत्येकया स्नानं पीतवस्त्रद्वयंदेवराजवंशकरप्रभो उवै
 शीनाथजनकगृहाणप्रीतयेसदा वल्य यशापवीतकस्तूत्रिगुणैर्निदशप्रिय ममपापविनाशार्थंगृहाणप्रीतयेबुध उपवीतं हरिचं
 दनकस्तूरीकपूरादिसमन्वितं गंधंभगवतेनुम्यमिलानाथनमोस्तुते गंधं अक्षताञ्च अक्षताः माल्यादीनिस्फुट्यध्वाणि अंशो
 गगुजा बुधायनमः पादोपूजयामि सोमपुत्राय० जानुनीपू० तारकाय० कर्दीपू० राजपुत्राय० उदरपू० इत्यादिप्राय० नन्दयपू० कु
 माराय० वक्षस्थलपू० पुरुषधःपित्रे० बाहूपू० सोमस्तनाय० स्कंधोपू० पीतवर्णाय० मुखपू० ज्ञानाय० नेत्रपू० बुधाय० मूर्धनपू०
 सोमस्तनेवन० सर्वांगपू० वनस्पतिगस्सो० धूप० आज्यंचेति दीपं नेवेद्यगृ० नेवेद्यं पूर्णाफलमितितांबूलं इदंफलमितिफलं हि
 रण्यगर्भेतिदीक्षणां नीराजनदीपं उदुध्यध्वमितिपुष्पाजलिं उवंशयाश्चपतियंस्तुयः पुरुरवसःपिता ग्रहमध्येस्फुरेपोयोबुधो
 नःसंप्रसीदतु विशेषार्घ्यं याभिकानिर्चोतिप्रदीक्षणां नमस्कारं आवाहनंनजानामि० प्रायना संतुष्टोवायनावस्मादिलानाया

ग्रहेभ्यः सतोबुलाश्लङ्कुं वायनं प्रतिगृह्यतां वायनं इति पूजनं अथ कथा श्रीकृष्णउवाच बुधारुमीव्रतं स्मरन् वक्ष्यामि शृणु
 पांडव येन वीर्णेन नरकं नरः पश्यति न क्वचित् बुधिद्विरुवा० बुधारुमीव्रतं किं तत् कस्मान्न पापाच्च मुंचति तत्सर्वं वदनिश्चित्य
 मम देव दयानिधे श्रीकृष्णउवाच पुराकृतयुगस्यादौ इलोराजा वभूवह बहुभृत्यमहर्भिक्षैर्मन्त्रिभिः परितारितः जगाम हि मव
 त्पार्श्वं महादेवेन शापितं योस्याप्रविशति भूमौ स स्त्रीभ्रवति निश्चितं सराजासुगयासक्तः प्रविष्टस्तदुमावनं एकाकीहयमारूढः
 क्षणात्स्त्रीलंजगामह सावभ्रामवेन शरत्प्रीनोन्नतपयोधरा क्राहं कस्य कुतः प्राप्ता न सा बुध्यत किंचन तां ददर्श बुधस्तन्वीरूपो-
 दार्यशुणान्वितो अष्टभ्यांबुधवारैश्च तस्यास्तुष्टो बुधयहः ददौ गृहाश्रमरप्यमात्मीयं रूपं तोषितः पुत्रमुत्पादयामास यो सौरव्यातः
 पुरुरवाः चंद्रवंशकरो राजा आद्यः सर्वमहीभृतां ततः प्रभृति पूज्यं साष्टमी बुधसंयुता सर्वपापप्रशमनी सर्वोपद्रवनाशिनी अथा
 न्यदपि ते वच्मि धर्मराज कथानकं कृष्णउवा० आत्मीदाजा विदेहायां निभित्तामसे वैरिभिः संश्रामे निहतो राजा तस्य भार्योति निर्ध-
 ना उर्मिलाताम बभ्राम मर्ही बालकसंयुता अवतिनगरं प्राप्य ब्राह्मणस्य निकेतने च करोतु दत्तं पुत्र्यं भित्त्यं कंठनपेवणे तृत्यासास
 मगोधूमान् ददौ बालकयोस्तदा कारुण्यात्पुत्रवात्सल्यात्क्षुधासंपीड्यमानयोः कालेन बहुना साध्वीपंचत्वमगमनदा पुत्रस्त-
 स्यादिति देहायां गत्वा स्वर्गपुत्रराश्रमे उपविष्टः सत्ययोगादुभ्रजे गामनाकुलां अन्विष्य धर्मराजेन साकन्यानिमिवेशजा शामला
 नाम चावर्गं सर्वलक्षणसंयुता गार्धर्वेणोपयत्वा च नीता स्वनगरं प्रति तामुवाच वरारोहा धर्मराजः स्वकां प्रियां बहस्त्वसर्वव्यापा
 रश्याम लेखं गृहे मम कुरु बसर्वं मृत्यानां दानं शिंसाय योचितो किं तेने प्रवराः समकीलैरिति यंत्रिताः कदा बिदपिनो ह्याद्यास्त्व
 यो वै देहि नंदिनि एवमस्ति निर्वैमोक्ता निजकर्मचकारह ततो मुक्त्वा बुधस्याग्रे बांधवैः प्रीतिपूर्वकं तां देवहिं सोक्तव्ययावत्सा-
 कथ्यते कथा कदाचिद्वाकुलीभूत्वा धर्मराजविदेहजा उह्वाटयित्वा प्रवरं दर्शजननीं स्वकां पच्यमानां च रुदतीं भीषणैर्येमकिंक
 रेः लीलया क्षिप्यते बध्वा तमने लेषु सापुनः तथेव तलका बध्वा पीडिता सामनस्विनी दितीयेन रकेत इत्तां दर्शस्व मातरं यंत्रेनि

षीज्यमानासाशिलायांलोष्ठकेनच तृतीयप्रवेरतदन्तमेवचदर्शसा करिभिः पांज्यमानसाघंटायुक्तेष्वकल्पितैः श्वप्तिश्चतुर्थे
प्रवेरभीषणैर्दोरुणाननैः अप्रक्षयप्रक्षणाद्यैश्चक्रंदतीनांपुनः पुनः पंचमेप्रवेरभूमेकंदेपादेनतडितं संदेशैर्धनपातेश्चष्टिद्यमा
नोसहस्वशः षष्ठेतामिक्षयंत्रस्थामस्तकेमुहराहतां संपीज्यमानामभिंशंरुद्रशंदांरुद्रवत् सप्तमेप्रवेरैवैवैकमिरूपैः सुदा
रुणैः दृष्ट्वातथागतानांतुमातरंदुःखकषिंतां श्यामलाभ्दानवदगाकिंचिन्नोवाचमामिमी किमर्थंभ्लानवदनाभिषिभिलमनि
दिते कारणंतत्रमेञ्जृहिकिंचिन्नो ह्वादितास्त्वया एतेप्रवरकाः सप्तनिषिद्धायेपुरामया इत्युक्ताश्यामलाप्राहमंतोरविनयाभिता
किंनुपापंरुतंराजनृमममात्रासुदारुणं येनेत्यंविधेयोरेर्वाध्यतेबहुशस्त्वया इत्युक्तः प्रिययामाहतायमः ग्रहसन्निव तव
मात्रासुतः स्नेहाद्गोधूमोद्वेत्ताः किल किंनजानासितद्देयेनपृच्छसिमामिह ब्रह्मस्तेप्रणयादुक्तं दहत्याससंकुले तदे
वैकमिरूपेणक्लिशत्याससंकुल गोधूमास्तद्भेषूत्वाकमिरूपाः स्फुराः येपुराब्राह्मणगृहेहतास्तेत्यत्कृतेतया जाना-
म्येतदहं सर्वंयेन्नेमात्राकृतंपुरा श्यामलोवाच तथापित्वांसमासाध्यदेवंजामातरंविष्णुं मुच्यतेतेनप्रापेनयथात्वमधुनाकु
रु तच्छ्रुत्वाचितयाविष्टाश्चिरंध्याजगादतां धर्मराजः स्फुरवासीनः प्रियांप्रापाहरेश्वरी इतस्त्वंससमेततेजन्मनिब्राह्मणी
श्रुत्वा आसीत्तस्मिन्तदासगात्सरवीनांपर्युपोषिता बुधाष्टमीतुसंपूर्णा यथोक्तफलदायिनी तस्याः पुण्यंददस्त्वयंयदिस
त्यंममागतः तेनमुच्येतनरकात्तेमातापापसंचकृत् तच्छ्रुत्वात्वरितस्तात्वादौपुण्यत्रिवाचकं स्वमात्रेषयामलातुष्टोतेनमो
क्षंजगामसा उर्मिलारूपसंपन्नादिव्यदेहावंगंशरुका विमानवरमारुढादिव्यमात्यावराहता भर्तुः समीपेस्वर्गस्थादृश्य
तेद्यापिसाजनेः बुधस्यपार्श्वेनभामिनिभिराजसमीपगा विस्फुरतीमहाराजबुधाष्टम्याः प्रभावतः युधिष्ठिरउवाच य
द्येवंप्रवराक्षणातिथिर्वेतुबुधाष्टमी तस्याएवविधिंञ्जृहयदितुष्टोसिमाधव श्रीकृष्णउवाच शृणुपांडवयत्नेनबुधा
ष्टम्याविधिंश्रुत्वा यदायदासिताष्टम्यांबुधवारोभवेद्यदि तदातदाहिंसायाद्याएकभक्ताशेनेर्नृभिः स्थात्वानयातुपूर्वा

एहेगृहीत्याकरकनवं जलपूर्णतलसद्गुणैः कृत्यान्धैः समन्वितं पूजयेच्चगृहं नीत्वा बुधमेकं क्रमेण तु एकमाध्रमूर्तं न तदधीधे
 नवापुनः कारयेद्बुधरूपं तु स्वशक्त्या वा प्रयत्नतः अंगुष्ठमात्रं पुरुषं चतुर्बाहुं सुलक्षणं पद्माभयेव्रणं कुंभं पूजयेत्स्मिततंडुलैः
 हेमपात्रे च संस्थाप्यार्पितवस्त्रयुगेन च वस्त्रापरिस्थितं देवपीतवस्त्राक्षतादिभिः पंचामृतेन संस्त्राप्यतनन्मंत्रैः क्रमेण तु नैवेद्य
 गुरुलघूपदशो ग्लस्रगंधितं पायसैर्धृतपूपैश्च मोदकाशोकवर्तिकैः फलेभ्यो विविधैश्चैव शंकराभिर्गुडैः शर्करैः ततः पुष्पाक्ष
 तैः पीतैर्वक्ष्यमाणैश्च नामभिः नमो बुधाय पादौ तु सोमपुत्राय जानुनी तारकाय कर्तुं चैव राजपुत्राय चोदरं इलाप्रियाय हृद
 यं कुमाराय निवक्ष्यसि बाहू पुरुषः पित्रे अंसो सोमस्कृताय च सुरवंतु पीतवर्णा यजानाय च स्तनद्वयं मूर्धानं तु बुधायै नित्यं पु
 स्थानेषु पूजयेत् सौवर्णं राजतं ताम्रपात्रमादाय शोभनं गंधपुष्पाक्षतैः पीतैर्गुडमिश्रां बुधैर्हृतैः जानुभ्यामवनिगन्ध्यानेन च
 ध्वजैर्निवेदयेत् उर्वश्याः श्वशुरोयस्तु यः पुरुषः वसः पिता शोभहाणामधिपतिर्दुधोनः संप्रसीदतु वरं च विष्णुना दत्तान् कर्मान्
 प्रसीदतु मंत्रेणानेन दत्वा ध्वजं स्वामत्रमि मबुधः प्रथमे मोदकान् दद्याद्द्वितीये रूणि कास्तथा तृतीये मृतपूर्णं च चतुर्थे वटका
 स्तथा पंचमे मंडकान् दद्यात्षष्ठे सोहालिकास्तथा अशोकवर्तिका चैव सप्तमे समसि कारयेत् अष्टमे शंकराभिः रत्नां देवद्वयमुद्धि
 र विप्राय वायनं दद्याद्द्वितीये भोजनमाचरेत् एवं क्रमेण कर्तव्यं बुधाष्टम्यां बुधश्चिरं वाधैवैः सप्तमिन्नेश्च भोक्तव्यं प्रीतिपूर्वकं सौम्य
 मारव्यानं कंश्चण्वन्नं कैश्चो विमुच्यते सोमात्मजात्मकमशेषस्वरप्रदंतयः पूजयेत्सकलनीरयुतं च कुंभं पक्वान्पात्रसहितं स
 हिरण्यवस्त्रं पश्यत्यसौ यमपुरीनं कदाचिदेव सुधिश्चिरउवाच उद्यापनाधिं ब्रूहि हिरण्यपात्रं च त्वत्स कस्मिन् काले च किं
 द्रव्यं कथं सफलं साग्भवेत् श्रीकृष्ण उवाच आदौ मध्ये तथा चोत्ते कुप्यो दुष्टापनाक्रिया सप्तम्यां प्रयतो भूत्वा कुप्यो हृतप्रधानं
 आचम्य कुप्यो त्सं कल्पं दशविभ्रां निमंत्रयेत् अष्टम्यां प्रातः कृत्या यशस्विंस्त्वावती नतः गंगाद्यादि मद्रातीर्थे स्नान्वा नि त्म कृतक्रि
 यः गृहमध्ये शक्तौ देशे रंगवल्या विराजिते पुण्याहवाचनं कृत्वा कुप्यो ह्रीं स्वाविधानं कं प्राणानां यम्य विधिवत् कृत्वा संप्रकल्पनादिकं

निश्चयाद्युत्तरवनाचनवननामप्रकीर्तयेत् भयाहृतं बुधाहस्यं व्रतं सागफलाप्तये उद्यापनं करिष्ये ह भित्तिक्षतकुशोदकं कृत्वा च यो
 दिव वरणं कुर्याद् इत्यादिभिः फलैः ब्राह्मणहृणयानचवस्त्रतां वृत्तपूषणैः ततः पूजादिकं कुर्याद् द्रव्यशतपुरःसरं ततस्त्वष्टदत्तकु-
 र्यान्मन्त्रैः कर्णिकया सन्नं पंचवर्णैः समापूर्यं सकेसरदत्ताभिश्च कर्णिकायान्यसेद्भान्यं पंचप्रस्थप्रमाणतः दत्तेषु च दत्ताग्रेषु यथा
 शक्त्या विनिक्षिपेत् तत्रैवं स्थापयेत् कुंभान्मध्येषुर्वादिदिक्षु च गंगाजलेन संपूर्य वस्त्रादिभि रलहृतान् पंचत्वक्पल्लवोपेतान्
 वकुंभान्यथाविधि तदुत्तरं ग्रहान्नसर्वान्मंडलस्यापयेत्ततः तत्पूर्वे स्थापयेत् कुंभं वारुणच विशेषतः वस्त्रत्वक्पल्लवयुतैः पं-
 चरत्नैः सकांचनैः तत्तन्मंत्रैः प्रतिष्ठाप्य पूजयेच्च यथाविधि सप्तजन्माजितं चौर्यपातकादिच्यत्कृतं तद्दोषपरिहाराय बुधाष्ट-
 मीव्रतं कृतं तस्य सागफलप्राप्त्यै पूजाहोमं करोम्यहं बुधप्रीत्ये च तत्सर्वमिति संकल्प्य पूजयेत् कर्षमात्रेण राजेंद्रतदर्थी धीनवा-
 पुनः बुधस्य प्रतिभां कुर्यात्स्वर्णेन विचक्षणः कर्णिकायामग्न्यं कुंभेनास्त्रपात्रे बुधन्यसेत् पंचाभुतेन स्तनपनं वस्त्रयुग्मेन वे-
 षयेत् आत्रेयं पीतवस्त्रं च पीतपुष्पासनादिभिः उपचारेः षोडशभिः पुरुषसूक्तं विधानतः तद्दक्षिणे विश्वमिदं विष्णुरि-
 त्यधिदेवतं सहस्रशीर्षो पुरुषवामे मन्यधिदेवतं दत्तेषु विन्यसेद्भान्मन्त्रागारभ्यप्रदक्षिणं रविं च द्रुकुजगुरुशुक्रकाकीराहुके-
 तुके ओमं तं वामं न विष्णुशैरीं सन्यजनादनं हंसनारायणं चाक्षो दत्ताग्रेषु च पूजयेत् धूपेर्दीपैश्च नैवेद्यैः फलेभ्यो विविधैर्य-
 जेत् बहिरिद्रादयः पूज्या दशदिक्पालिकास्तथा यमं च चित्रगुप्तं च श्यामलां दक्षिणे न्यसेत् कुंभेषु वंशपत्रेषु अष्टावष्टौ-
 च लङ्कान् यज्ञोपवीतान् कलशान् दक्षिणां संहितान्यजेत् पूजयित्वा ततो होमं शारवोक्तं विधिना स्फुटीः मंडलान् पश्चिमे-
 भागौ स्थंडिलं च नुरस्त्रकं कृत्या तुत्तरवनादर्गिनं कृत्वा शिंस्थ्यापयेत्स्फुटीः इध्मदर्भैः परितस्तोर्यपात्रासादनमाचरेत् पूर्णपा-
 त्रविधानां तेजस्मासनमतः परं इध्माधानं मुखव्रताने प्रधानाहुतिं हावनं अपा मार्गं समिद्धिंश्च यवव्रीहिं तिष्ठंतैः गोधूमैश्च
 मिनेर्होमं सथ कृत्वा गतं दितः उद्बुध्यस्वेति मंत्रेण होममष्टोत्तरं शतं विष्णुमंत्रेण जुहुयात्तथानारायणं हनुमे

अधिप्रत्यधिदेवैचमंत्राभ्याञ्जुहुयान्तथा ग्रहादिभ्यश्च जुहुयात्तु यो ब्रह्मविसर्जनं पूर्णपात्रोद्वासनंच बलिर्दानमतः परं बन्ध्या
 दिपूजनं कृत्वा देवतोद्वासनं नतः अभिषिच्यार्थानिलकरं द्वाबंधनमेव च आचार्यंच सपत्नीकं पूजयित्वा यथाविधि प्रतिमावस्त्र
 कलशान् गौदानं दक्षिणां तथा दत्त्वा ब्रह्मादि विप्रैः कलशं च मदीक्षिणान् ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चादाशिषो वाचयेत् तथा
 इति श्रीभिक्षुध्यापिनीयाख्याः अथ शतकृद्दिश्या वणकृष्णाम्यादशाफलञ्चतः सानिशीथव्यापिनीयाख्या नोच्यते त्पराः
 ग्रान्था तत्र पूजाविधिः तमद्भुतं बालकमंबुजेक्षणं च तु मुजशंखगदायुदायुधं श्रीवत्सलद्वंसगलशोभिर्कोस्तुभं पीतांबरसादृ
 यं योदसौभगं महाहं वैदुर्यं किरोटकं डल्लिषापरिषक्तसहस्रकुंतल उद्दामकाच्यंगदकंकणादिभिर्विराजमानं वस्त्रदेवं नंदनं
 कृष्णाय० ध्यानं वासुदेवाय० आवाहयामि शेषशायिने० आसनं० तीर्थपादाय० पाद्यं० गंगाजनकाय० अर्घ्यं० यमुनावेगसं
 हारिणेन० आचमनीयं० नित्यमुक्ताय० पंनाभृतस्ता० श्रीगोपालाय० स्नानं० रीतवाससेन० वस्त्रं० यज्ञप्रियाय० यज्ञपर्वतं०
 सर्वेश्वराय० चंदनं० अधोद्वजाय० अस्तान् कमलाप्रियाय० पुष्पाणि तु लसी० नाम पूजा कृष्णाय० विष्णवे० हरयेन० शेष
 शायिने० गोविदाय० गरुडभ्रजाय० दामोदराय० लक्ष्मीकेशाय० पद्मनाभाय० उपेन्द्राय० १० अयंदोरकबंधनं संसारार्णवम
 ग्रानंनराणां पापकर्मिणां इह मोक्षफलार्वापि कुरुष्व पुरुषोत्तम इति दोरकबंधनं पारिजातापहाराय० धूपं० ज्ञानमदीपाय०
 दीपं० चक्रिणं० नेत्रेद्यं० अघनाशिने० तांबूलं० सर्वव्यापिने० दक्षिणां० पद्मनाभाय० नाराजनं० अनंताय० पुष्पांजलिं दे
 वदेवनमस्तेस्तु भक्तप्रियदयानिधे गृहाणाध्यमयादत्तं देवक्या सहितं प्रभो विशेषार्घ्यं त्रिलोकनाथो देवेशः सर्वभूतदयानि
 धिः दानेनानेन स्मृतीनां भवत्विह सदामम वायनमंचः श्रीकृष्णः प्रतिगृह्णानि श्रीकृष्णो वेददानि च श्रीकृष्णस्तारकोभाभ्यां
 श्रीकृष्णाय नमोनमः इति वायनं यस्य स्मृत्येति प्रार्थना अथ कथा स्मृतुः० शृणुध्वमुषयः सर्वे नैमिषारण्यवासिनः पुराचक्ष्ण
 स्याते कृष्णदेवेन भाषितं तद्भुतंच प्रवक्ष्यामि सांगोपांगं सुनीश्वराः पुराचक्षे परस्थानं पांडवाः कौरवास्तथा द्युतं प्रचक्रिरे सर्वे धनमाने

नमोहिताः निर्जिताः पांडवाहुः स्वाद्वनं प्राप्नुमुर्नीश्वराः कुन्तीविदुरगेहेतुसंस्थितात्तमहायशाः तच्छ्रुत्वा हृष्टा देवोपि ह्यपयापरयायुतः
 आययोगरुडास्तु विदुरस्य गृहं गतिं तदापश्यन्महाबाहुः कुन्तीपरमहृषिता विदुरेणार्चितः हृष्टाः कुन्तीचेवाहभक्तिः नमामिला
 महकुन्तिलब्धितं च विडं वनं त्वत्पुत्रास्तुमद्बाहुः स्वान्माययुगेहनं वनं तत्रापि स्ममद्बाहुः स्वसर्वदातन्ममाप्रियं कुन्तुवाच त्व
 धीकेशमहाबाहो महद्दुःखेन कर्षिताः कृपया परयादेव रक्षितानां यमीदृशाः मम चेवमहद्दुःखं त्वं जानासि चेवमस्मा मत्पुत्रास्तु
 महद्दुःखात्तमदिष्टा गृहं वनं ह्यपया विदुरो मन्थ्य कोरच्यः कस्य संमितं ददाति मीतिदः कृष्णार्जविनायमहामतिः गृहस्य पञ्चमे
 प्रागेव स्मामि च जनादनं दर्शिता कोरवाणां हि सर्वपां कुसतिरत्तया इति तस्यावचः सुत्या कृष्णः परमधर्मवित् आहर्चेनां यास्ते
 वोभक्तप्रियतमस्तदा व्रतं कथयिष्यामि यनदुःखात्तममुच्यते पुत्रयोर्वैः परिहृतास्त्वं राज्ञ्यं प्राप्स्यसे चिरात् दशाकम्भं भित्तिरव्या
 तं तद्वत्तं कुरुस्त्वने कुन्त्यवाच कस्मिन्काले तु कर्तव्यं तद्व्रतं केशवभो वदमाप्तिं इत्थं क्तेजगादया देवे श्वरः श्रावणस्यासिते
 पक्षे अष्टम्या च निशीथे के देवक्या वास्ते नृप भ्रातृभूतो नमः शयः तस्याग्रे दशयुगितं सूत्रं स्याद्व्यमपूजयेत् हस्ते वज्रा तु तत्सूत्रं
 दशाहं व्रतमाचरेत् संसाराणवमशाना नराणां पापकर्मिणां दहामुद्रफलावाप्तिं कुरुषु पुरुषोत्तम अनेन दोरकं वध्यादश वर्षव्रतं च
 रेत् देवस्य पुरतो नित्यं दशपद्मानि कारयेत् ततश्च नृपुण्यात्तु पुण्या कथामेतां श्रुत्वा वहां तुलस्याः कृष्णवर्णाया दले दशभि रचे
 त् कृष्णविष्णुर्दधीकेशो गेविंदं गरुडध्वजं दामोदरं तृधै केशं पद्मानां भद्रं प्रभु एते श्रयनामभिनिर्त्य कृष्णदेवं समर्चयेत् नम
 स्कारं ततः कुर्यात्तदस्त्रिणसंभितं गृहं दशदिनं कुर्याद्ब्रतानां भुक्तमं व्रतं आदौ मध्ये तथा चोत्ते होमं कुर्याद्विधानतः कृष्णामंत्रे
 ण जुहुयाच्च रूपाष्टोत्तरशतं ततो होमाने विधिवदाचार्ययुजयेत्स्मधीः सोवर्णेनास्त्रपात्रे वा मृन्मये वैष्णुपात्रे के सोवर्णे तु लसीप
 चंकारं शिलास्फुटं क्षणं यनिमां च तथा कृत्वा अर्चयेत् शिला विधानतः निधाय प्रतिमां तत्र आचार्याय निवेदयेत् दातव्या गौः सवत्सा च
 वस्त्रालंकारभूषिता दशहोमे तु कृष्णाय पूरिकादशार्चयेत् दापयेत्तु ब्राह्मणाय स्वयं भक्तानंथे वच उपायं नृचगृहोप्यसर्वोप

स्वरसंयुतं संसारार्णवमंशां प्राहि लो देवकी स्मृतं एवं चोपायं नंदत्वा नमस्कृत्वा ह्यमापयेत् दक्षिणाभिर्भुजैर्देविकर्तव्यं ह्येषा स
निधौ व्रताते दशविप्रैः प्रत्येकं दशपूरिकाः एवं दशस्वरवेषु व्रतं कुर्यादंतद्रितः एवं व्रतं त्वयो देविकर्तव्यं ह्येषा सान्निधौ एव
मुक्ता तु कृष्णो न कुंतीस्तु त्वामुदात्तानि ता उवाच कृष्णो देवं साममविनंतं विद्यते मृत्युवाच हृषीकेशस्तव विनंतं प्रविष्यति एवमुक्त्वा
ययौ कृष्णः कर्णेन्द्रं सुस्वरवान्वितः कर्णोऽपि च महात्मानं कृष्णं दृष्ट्वा प्रहर्षितः सिंहासनं ददौ तस्मै पादमर्धं नयेच्च कर्णोऽप्युवा
च देवेशां किमर्थं न वचागमः इत्युक्तः कृष्णो देवो यतवमाता तिरुःखिता कर्णोऽवाच भूरिभक्त्या तया कृष्णमातरं प्रणमाम्यहं म
कथं वादुःखिता माता प्रमुच्येत वदस्व मे श्रीकृष्ण उवाच स्वरणं पात्रं संपूर्य पायं संधीर संयुतं महस्त्रशतं निष्कनुदानं व्यवापु
हस्तेनैकं तव मातान् तथा प्रीता भविष्यति न संशयः एवमुक्त्वा तया कृष्णो द्वारकामाजगाम ह कृष्णवाक्यं ततः श्रुत्वा कर्णश्चक्रे म
हायशाः पंचभस्त्रसमायुक्तं पात्रं स्वर्णेन पूरितं शतभिस्त्रसमायुक्तं वायुहस्ते मदाय सः महसंतीतं था कुंती पात्रं दृष्ट्वा थ हर्षि
ता देवस्य सन्निधौ कुंती व्रतं चक्रे थ भक्तिः कृष्णो न कारितं सर्वं ममागार्यै वै भवं कृष्णपूजां ततः कृत्वा कथां श्रुत्वा थ भक्ति
तः उपायं नंदो न व्रज्वा ह्मणे श्यो यथाक्रमं तुलसीदत्तं स्वरणेन कारयित्वा सुलक्षणं प्रतिभा विष्णु भक्त्या स्वर्णपात्रे निधाप
य च गोदानेन समायुक्तमाचार्याय माह्वमेते कुंतीददौ महादेवी विष्णुर्नः प्रीयतामिति व्रतं दशस्वरवेषु च कारोद्यापनं ततः तद्वन
स्य प्रभावेण तनूजा आगता स्तनः हत्वा शङ्खं नृधेयं सर्वान् कृष्णं स्थेयं व्रजसादतः युधिष्ठिरस्तु धर्मोत्सास्वराज्यं प्राप्तवान् स्फुटीः
प्रोवचिदं व्रतं कुंतीद्वौ पदौ च पतिव्रतां दशाफलमिति रत्नानां कृष्णो देवेन भाषितं यूयं सर्वे महादुःखं निस्तीर्य स्वपुरांगताः व्रतस्य
स्य प्रभावेण कृष्णं स्थेयं व्रजसादतः लभ्ये व्रतं भद्रं कुरुष्व स्वसमाहिता पुत्रपौत्रैः परिहृता सर्वोत्कामानवाप्स्यसि आचरन्त्यौ
तद्व्रतं तं स्थेयं कुंती परमहर्षिता सापि चक्रे महाभागा द्वौ पदौ व्रतयुक्तं तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन कर्तव्यं स्फुर्जनैः सदा स्मृत्वा कुरुते
नारी व्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वान् कामानवाप्नोति विष्णुलोकं महीयते इदं व्रतं महापुण्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं वदतां नृपवंतां चैव वि

धुलौकोमवेष्टुवं इति श्रौतं दशाफलवतोद्यापनसंपूर्णं अवमूलचिंत्यं अथ कृष्णादिमासेन भाद्रकृष्णाष्टम्याजन्माष्ट-
मीव्रतं न च अर्धरात्रव्यापिन्यां कार्यं रोहिण्यासहिता कृष्णाभासि भाद्रपदेष्टमी अर्धरात्रेतु योगोयं तारापत्कदयेतथा मि-
थ्यात्माशतचिः सम्यग्ज्ञातत्रभवर्तयेत् इति विष्णुधर्मोत्तरे तस्य कालतत्वेष्टुक्तं दिनद्वये अर्धरात्रव्यासावत्यासो वापदैवप्रा-
तः सकल्यकालसत्वाद्दिवा रात्रियोगा दर्जनीयाप्रयत्नेन सममीसंयुताष्टमी ब्रह्मवैवर्ते सममीष्टुक्तानिवेधाच्च यदा पूर्वैष्टुर्नि-
शीथे केवलं अष्टमी उत्तरेष्टुर्निशीयास्यर्शिन्यष्टमीरोहिण्याष्टुक्ततदा पूर्वैव यात्या कर्मकालसत्वाद्गोहिणीयोगस्तु केवलं फला-
योगनिशार्थोनवमीबुधादियोगवत् न तु निर्णयोपयोगी येतयो निर्णयानां तु येतलं नाशितं नरेः येः कृताश्चावपेमासि अष्ट-
मीरोहिण्याष्टुना किंपुनर्बुधारेण सोमेनापि विशेषतः किंपुनर्नवमीष्टुक्ता कुलकोट्यास्तु मुक्तिदा उदयेचाष्टमी किंचिन्नव-
मीसकलायदि भवेत्तु बुधसंयुक्ता आजापत्युदासंयुता अपि वर्षशतेनापि लभ्यते यदि वा न वा तत्र उदयशब्दस्य द्वांद्वोदयपरः सू-
र्योदयपरत्वे तु यदा पूर्वैष्टुर्निशीथे केवलं अष्टमी उत्तरेष्टुर्निशीथस्यर्शिन्यष्टमीरोहिण्याष्टुक्ततदा पूर्वैव यात्या न द-
सोर्वपियावद्वचनवाचनिकमिति यावत् यदि तु बुधभावे परोहिण्यायोगमात्रा नंदेवोत्तरोच्चेत न दारोहिणीयोगाभावे पितु-
भात्रसद्भावात् उत्तरा क्रस्योगवद्धारस्यापि प्राशस्त्यहेतुत्वाच्च किंच यथा पूर्वैष्टुर्निशीथेः अष्टमीमात्रसत्वे उत्तरेष्टुश्च निशी-
थात् पूर्वैः क्रस्योगे बुधसंयुक्तत्वे एतद्वचनादुत्तरेष्टुव्रतं एव पूर्वैष्टुर्निशीथे स क्रदाष्टमी बुधाधिक्या उत्तरेष्टुव्रतापत्तिरिति यच्च वि-
ष्णुरहस्ये आजापत्युदासंयुक्ता कृष्णानभासिचाष्टमी मुहूर्तमपि लभ्येत सोपोष्याच मह्यफला अत्रापि मुहूर्तपदं निशीथारव्य-
यदा हि शरद्धाव्यष्टम्यर्धरात्रे वर्तमानायात्या न दारोहिणीसहिता मुहूर्तमप्यहोरात्रे यस्मिन् नित्यं हिलभ्यते अष्टम्यारोहिणी-
क्रस्तासकपुण्यमुपावसेत् विष्णुरहस्ये एव स्पष्टैर्वाहोरात्रसंबंधियत् किंचिन्मुहूर्तमतीतिरिति कालतत्वं विवेचनेन तद्विपरानं-
क्रस्योगस्य वातात्कालिकत्वेन सार्थक्यात् किंचेन दचनद्वयगतापि शब्दस्य स्वार्थे तात्पर्योभावेन क्रस्योगात् तत्राशस्त्यबोध-

कत्वस्यैव उचितत्वादिनि यत्पुनस्तत्रोक्तं कर्मकालव्याप्तिशस्त्रादेव प्रधानभूताया अष्टम्या एव अर्धरात्रसंज्ञप्रयास आख्यत्वं दि
वावायदिवारात्रौ नास्ति चेद्राहिणीकला रात्रियुक्तां प्रकुर्वीति विशेषणं दुसंयुता इति वचनेन रोहिणीयोगाभावविषयः क्रयते एवं न
स्यार्थः दिनावच्छेदेन रात्र्यवच्छेदेन वा कलाभात्रापि चेत् रोहिणी अष्टम्या नास्ति तदेवं चंद्रोदयसंयुता अर्धरात्रव्यापिनीति या
वत् दिनद्वयेपि तादृश आभावे बहु रात्रिसंयुता मुनरां प्रकुर्वीति नैदं कर्मकालशास्त्रबाधकमन्यथा व्यर्थं संभवात् तथा हि
दिनद्वयेष्वप्येव निशीथस्य र्शो अहोरात्रावच्छेदेन रोहिणीयोगाभावे च विशेषणाधिक्यं न दुसंयुता अधिकनिशीथव्यापिनीया
त्येति यावद् रोहिणीयोगत्वधिकनिशीथव्यापिनीस्य विहाय स्वत्यापि निशीथयोगी रोहिणीयुतेव यात्येति व्याख्यांतरं मयैव द
ष्टव्यं पारणंतुतिथिभोते कार्यं तदा ह भृगुः जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविद्धे वक्तव्यं निशीथभोते च पारण
निषेधोपि ब्रह्मवैवर्ते अष्टम्या मथ रोहिण्यान कुर्यात्पारणं क्वचित् हन्यात् पुरा कृतं कर्म उपवासाजितं फलं तिथिरष्टगुणं हंति
नक्षत्रंच चतुरेणं तस्मात्प्रयत्नात् कुर्वीति तिथिभोते च पारणं तत्रादिव से उभयान्ते पारणमिति सुख्यः पक्षः एकतरांते त्वनुकल्य
यदा तु तिथिनक्षत्रयोरन्यतरस्यैव दिनात्स्तदा होरात्रे पारणाभिषेधादन्यतरांते पारणाभ्यनुज्ञानात् द्वैवांन्यतरांते कार्यम् अ
तएव बह्निपुराणे भोते कुर्यान्ति ये वीपशस्तं भारत पारणं इति जन्माष्टमी निर्णयः अथ यत्र विधिः यत्र पूर्वदिने दंत
धावनं कृत्वा उपवासं दिने भातः उत्थाय तत्र द्रव्यं प्रावणस्याभिते पक्षे शोचमाचमनं कृतं तस्यांम आनृत्समये न चादौ विम
ले जले कृत्वा पाभार्गसमिधादंत धावनं भादितः तिलाभलककण्ठेन स्नानं भुत्स्नानपूर्वकं नद्यादिकेन दास्त्वात्वास्तृत्वा नियम
मेव च परिधाय नवे शस्त्रे वा ससोऽस्ससमाहितः ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चापि तथा चरेत् कृतोने भित्तिकं कर्म गन्धानि
जगृहं पुनः वेदीं सम्यक् प्रकुर्वीत गोमयेनोपलिव्यते सूर्यः सोमो यमः कालः सोऽभूता न्यहः क्षण पवनो दिक्पति भूमि
राकाशं रेचरानराः ब्रह्मशासनमास्थाय कल्यंतामिह संनिधिं इत्युक्त्वा स फले पुष्पाक्षतजलपूर्णं ताम्रपात्रमादाय मांसप

क्षाद्युल्लिख्य अमुकफलकामः पाप क्षयकामोवाहृष्णामीत्यहृष्णजन्माहृष्णीव्रतंकरिष्ये तथा वास्तुदेवंसमुद्दिश्य सर्वपाप
प्रशान्तये उपवासं करिष्यामिहृष्णाहृष्णानमस्यहं अद्यहृष्णाहृष्मोचैव नमस्त्वं दंसरोहिणीं अर्चयित्वा पवासो नमो ह्येहमपरे-
हनि एनसोमोक्षकामोस्मियद्देविं दानियोजितं तन्मे मुंचतु मां चाहर्षितं शोकसागरे आजन्म मरणयावद्यान्मया दुष्कृतं श-
नं तनुमणाशायगोविंदप्रसोदपुरुषोत्तम इत्युक्त्वा पात्रस्थजलं निक्षिपेत् ततः कदलीसंभवसोभिरान्नपल्लवयुतसजल
पूर्णकलशैर्द्वयोः पुष्पमालाभिर्युतस्वगरूढपितं अग्रवद्गृह्णाच्छागरक्षामिणिद्वारन्यस्तमुसलादियुतं मंगलपेत् पश्चाद्
वक्यास्तृतिवाराहविधायनस्य समंतादिति पुकुक्षमाजलीनदेवगंधवीदीनरवद्गन्धर्वदेवकीनंदयशोदागभोगोपी-
गोपान् कंसनिनुक्तान् गोपेनुकुजरान् यमुनातन्मध्ये कालियं अन्यच्च तत्काननं गोकुलचरितं यथासंभवं लिखित्वा स्तुतिं कागृहम
ध्यमच्छाद्य द्धनं च कंस्थापयेत् अथ पूजाविधिः कृत्वोने भित्तिकर्मस्नात्वा निजगृहं पुनः येष्यो माते वा पित्रेति मंत्रान्जपि
त्वा आगमार्थं तु घंटानादं कृत्वा अपसंपत्स्विच्छोदिकासुद्रां तीक्ष्णदंष्ट्रेति क्षेत्रपालं प्रार्थ्य आचम्य प्राणानायम्य संकल्प्य
मम सहकुटुंबस्य क्षेमस्यैयं विजया प्रयागुरारोग्येष्वर्थो भिवद्ध्यर्थं धर्मार्थं काममोक्षचतुर्विधपुरुषार्थं सिद्ध्यर्थं निशीथे स प
रिवारश्च हृष्णामीत्यर्थं च पुगोक्तप्रकारेण पुरुषस्तुक्ता विधानेन च यथासंभवं नियमेन यथोपचारमीलितद्रव्यैः जन्माष्टमीव्रतं
त्वेन परिवारमहितश्च हृष्णापूजनमहं करिष्ये कलशाच्च नंशं रवार्चनं च कुर्यात् पुरुषस्तुक्तनन्यासं कुर्यात् रंगवल्लीसमायु-
क्तं सर्वतोभद्रमंडलं अव्रणं सजलं कुंभं ताम्रमृन्मये मवां संस्थाप्य वस्त्रसंवातं कंठदेशे सुशोभितं पंचरत्नसमायुक्तं फ
लंगंधाक्षतैर्युतं सहिरण्यं समासाद्य ताम्बेण पटलेन वा वंशमुन्मयपात्रेण यवपूर्णं नैवेदिह आच्छादयेत् चैत्रैलेन लिखेत् हृद-
लेन ततः काचनीराजतीताम्बापित्तलीमुन्मयी च वा वाक्ष्मीं भणिमयी चैव वर्णं कैलेशं विताथवा इत्युक्त्वा न्यते मेन प्रतिमां विधा-
य अभ्युत्तारणं कृत्वा प्रतिमाकपोलौ स्तुत्यात्तद्देवतानाममूनं मंत्रं व्रणवादिचतुर्थ्यंतं नाम अस्मै देवत्वा संस्थाप्यै स्वाहेति मंत्रं पठन्

याणमितिष्ठांकुर्यात् अस्मइत्यस्यस्थानेतत्तद्भवतानामग्रान्धं गायद्भिः किंनराद्यैः सततपरिवृतावेणुवाणास्त्रिनोदः शृंगारादशं
कुंतप्रवरकृतकैरैः किंनरैः सेव्यमाना पर्यंकेस्वास्तृताया मुदिततरसुरवीपुत्रिणीसम्यगास्ते सादेवीदेवमाता जयति स्रवदनादे
वकीदिव्यरूपा इतिदेवकीं मंचकेबालकसंसर्पयंकेस्तनपाणिनं श्रीवत्सवक्षसंशांतनीलोत्पलदलच्छविं एयंदेवकीसह
श्रीकृष्णभ्रात्या ॐ नमोदेव्यैश्रियेइतिश्रियं देवकीसहितंवस्तेवंयशोदासहितंनंद श्रीकृष्णसहितंबलदेवंचंडिकांचु
नमोतेनोममंत्रैः पूजयेत् तत्रमंत्रः योगेश्वरायदेवाययोगिनांपतयेविष्णो योगोद्भवायनित्यायगोविंदायनमो नमः स्नानं
यज्ञेश्वरायदेवायतथायज्ञोद्भवायच योगानांपतयेनाथगोविंदायनमो नमः वस्त्रं कृष्णाय० चंदनं० कृष्णाय० यज्ञोपवीतं
पुष्पाणि अथांगपूजा गोविंदाय० योदोपू० माधवाय० जंघोपूज० मधुस्तदनाय० कटीपू० पद्मनाभाय० नाभिपू० हृषी
केशाय० हृदयपू० सकर्षणाय० स्तनोपू० वामनाय० बाहूपू० दैत्यस्तदनाय० हस्तोपू० हरिकेशाय० कंठपू० चारुसुरवाय०
सुरवपू० त्रिविक्रमाय० नासिकोपू० पुंडरीकाक्षाय० नेत्रेपू० नृमिहाय० ओत्रेपू० उपेद्राय० ललाटेपू० हरये० शिरःपू० श्रीकृ
ष्णाय० सर्वोंगपू० कृष्णाय० धूपं० कृष्णाय० दीपं० विश्वेश्वरायदेवायतथाविश्वोद्भवायच विश्वानांपतयेतुभ्यगोविंदायनमो
नमः नेवेद्यं यज्ञायज्ञेश्वराययज्ञपतयेयज्ञसंभवायगोविंदायनमो नमइति आदौसर्वेषांयज्ञपदानांस्थानेयोगपदादित्यु
क्त्वा अयमेवमंत्रः स्नानविश्राय० विश्वेश्वरायइत्युक्त्वा नेवेद्यं आचमनोयं० करोद्वर्तनं० फलं० तांबूलं० दक्षिणां० नी
राजनं० पुष्पांजलिं० धर्मोपधर्मेश्वरायेत्यादिस्वाहांतस्तिहोमे विश्वायविश्वेश्वरायेत्यादिश्रायने सोमायसोमेश्वरायेत्या
दिचंद्रपूजायांइतिमंत्राउक्ताः ततो गव्यघृतेनाग्नेवसोर्धारांक्वचिद्गुडघृतेनेति ततो जानकर्मनालच्छेदपृष्ठां प्रजानामकर्माणि
संक्षेपेणकार्याणि ततश्चंद्रोदयेरोहिणीयुतचंद्रस्थंडिलेप्रतिमायावानाममंत्रेणसंपूज्य शंखनायंसमादायसप्तपुष्पकुशाचंदनं
जानुभ्यामवनिंगत्वाचंद्रायाध्वंमिवेदेयेत् स्वीरोदार्णवसंभूतअत्रिगोत्रसमुद्भव गृहाणाध्वंवाशांकंदरोहिण्यसमिहितोमस जो

तत्त्वायाः पतयेतुभ्यं ज्योतिषां पतयेनमः नमस्तेरोहिणीकांतस्फधावासनमोस्तुते नमोमंडलदीपाय शिरोरत्नाय धृजंते कलाभि
 र्वर्धमानाथनमश्च दायचारैवे इति प्रणमेत् अनंतचामनंगौरावेकुंठं पुरुषोत्तम वास्तुदेवं तृतीयांशमाधं वभधुस्तदनं वराहपु
 ङ्गरीकास्तृप्तिं हंतैत्यस्तदनं दामोदरं पद्मनाभं केशवं गरुडध्वजं गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतमपराजितं अधोक्षजं जगद्धीजं सर्गो
 स्थित्यंतकारणं अनादिनिधने विष्णुं त्रिलोकेशं त्रिविक्रमं नारायणं चतुर्बहुशं रवचक्रगदाधरं पीतांबरधरं नित्यं वनमालावि
 भूषितं श्रीवत्सांकं जगत्सेतुं श्रीकृष्णं श्रीधरं हरिं शरणं त्वां प्रद्योतं सर्वकामार्थसिद्धये प्रणमामि सदा देवं वास्तुदेवं जगन्पतिं
 इति मंत्रैः प्रणम्य त्राहिमां सर्वलोकेशहरे संसारसागरात् त्राहिमां सर्वपापघ्नदुःखशोकार्णवान् प्रभो सर्वलोकेश्वर त्राहिप
 तितं मां प्रवर्णये देवकी नंदन श्रीशहरे संसारसागरात् त्राहिमां सर्वदुःखघ्नं रोगशोकार्णवान् देहनाश्रयासे विष्णो यस्मिन्
 नित्यं कृत्स्नसकृत् सोहं देहातिदुर्घनस्त्राहिमां भवसागरात् पुक्कराक्षनिमग्नो हं मायाव्यज्ञानसागरे त्राहिमां देवदेवेश न्वनान्ते
 स्तिरक्षिता यद्वा न्ययच्च कोमारैर्यौवने यच्च वार्धके यत्पुण्यं वृद्धिमानोति पापहर हलायुध इति मंत्रैः प्रार्थयेत् ततः स्तोत्रं पठन्
 पुराणश्रवणादिना जागरणं कुर्याद् द्वितीयोऽह्नि प्रातः काले स्नानादि नित्यं कृत्वा पूर्ववदेव पूजयित्वा ब्राह्मणान् भोजयेत् तेषु यः स्म
 वर्णधेनुवस्त्रादिदत्त्वा कृष्णो मे प्रीत्यतामिति वदेत् नमस्ते वास्तुदेवाय गोब्राह्मणहिताय च शांतिरस्तु शिवं चास्तु इत्यं
 वत्त्वा प्रतिमां सुद्रास्य तां ब्राह्मणाय दत्त्वा पारणं कृत्वा व्रतं समापयेत् सर्वयसर्वेश्वराय सर्वेषां पतये नमः सर्वसंभवा
 यगो विंदाय नमो नम इति पारणं ० स्मृतय भूतपतये नम इति नमस्कारः इति पूजाविधिः अथ कथा सुधिश्चिरउवाच
 जन्मादमी व्रतं ब्रूहि विस्तरणममाच्युत कस्मिन्काले समुत्पन्नं किंपुण्यं कोविधिः स्मृतः श्रीकृष्ण उवाच मत्पुत्रो द्वेप-
 रावत्ते शमिते कुंकुराधके स्वर्जने बहूभिस्त्रीभिः समैः स्त्रिगैः समावृते हते कंसास्तरुदुष्टमधुरायां सुधिश्चिर देवकीमाप
 रिध्वज्य कृत्यां संगरोदह वस्तुदेवोपितैरेव वात्सल्यात् प्ररुदह समातिंगयाद्युवदनः पुत्रपुत्रैर्यत्कवाचह संगद्गदस्वरोदीना

बाधपर्याकुलेक्षणः बलमद्वचमोचेवपरिषज्यमुदापुनः अद्यमेसफलजन्मजीवितंचसुजीवितं उभाभ्यामद्युत्राभ्यांसमुद्गतः
 समांगमः एवंहर्षणादांपत्यंतुष्टुष्टुनदात्यभूत् प्रणिपत्यजनाः सर्ववभूतुस्तेप्रहर्षिताः एवंमहोत्सवंदृष्ट्वासमाजेभ्युसूदनं
 जनाऊत्तुः प्रसादःक्रियतामस्यलोकस्थान्तस्यदुःखहन् यस्मिन्दिनेचप्रास्तृतदेवकीत्याजनादनम् तद्दिनं देहिवैकुण्ठकुर्म
 स्तत्रमहोत्सवं एवंस्तुतेजोर्धेनवस्तेयोगेभ्येक्षितः विनोक्थवलभद्रचभाचल्लहन्तूरुहः उवाचसमभोदेशालोकोनृजन्माह
 मीत्रं मथुरायानतःपद्यात् प्रायस्यकुप्रकाशितं कुर्वतुद्वाह्याः सर्वैव्रतंजन्माष्टमीदिने क्षत्रियाश्चैवयैवश्याः शूद्राये-
 न्येपिधर्मिणः युधिष्ठिरउवाच कोदृशतद्गतदेवसर्वदेवैरुष्टितं जन्माष्टमीतिसंज्ञचपवित्रंपापनाशनं येनत्वंतुष्टिमाया
 सिकात्तेन्यनप्रभाव्यय एतन्मेतत्ततोद्गृहिसविधानंसविस्तरं श्रीकृष्णउवाच मासिभाद्रपदेष्टम्यांनिशीथैकृष्णपक्षके
 शशीकेष्वघराशिस्थेऋतेरोहिणिसंज्ञके योगेस्मिन्वस्तेदेवाद्दिदेवकीमामजीजनत् प्रगवत्याश्चतैर्वैक्रियतेस्ममहोत्सवः
 योगेस्मिन्कथितेष्टम्यांसिंहराशिगतेरैवो समम्यांलघुमुक्कुक्रुयाद्व्रतं धावनपूर्वकं उपवासस्यभियमंरौत्रोत्सवेज्जितेन्द्रियः
 केवलंनोपवोसनतस्मिन्जन्मदिनेमम समजन्मकृतात्पापान्मुच्यतेनात्रसंशयः उपाहनस्तृपापेभ्योयस्तुवांसोर्गुणैःसह
 उपवासःसर्वज्ञेयः सर्वभोगविवर्जितः ततोष्टम्यांतिंलेः स्नात्वा नद्यादौदोषिमलेजले स्तेदेशेशाभनंकुर्याद्देवक्याः स्तुतिं
 गृहं सितपीतैस्तथारक्तैः कर्तुरैर्हरितैरपि वासोभिः शोभितकृत्वासंमतात्कलशैर्नैवैः पुष्पैः फलेरनैकैश्चदीपादि-
 भिरितस्ततः पुष्पमालाविचित्रचन्दनागरुधूपितं अतिरम्यमनौपम्यंरक्षामणिधिभूषितं हरिवंशस्थचरितं गोकुलंच
 विलसवयेत् तनंवादित्रनिर्देवांणावेणुरवाकुलं नृत्यगीतक्रमोपेतं मंगलेऽश्वसंमततः वैष्टकारिणोद्गरवङ्गकृत्यानादच
 यत्नतः द्वोरविन्यस्यभुसलंरक्षितंरक्षपालैकैः षष्ठ्यादेव्याधिष्ठितंचतद्रुहंचोत्सेवेस्तथा एवंविभवसारेणकृत्यातत्सृति
 काशुहं तन्मध्यप्रतिमास्थाप्यासाचायस्वविधास्मृता कंचनीराजनीताम्बीपेन्नलीमृन्मयीतथा वासोमणिमयीचेववर्णकै

लिखितानया सर्वलक्षणसंपूर्णोपर्यं केचाष्टशाल्यके प्रतप्तकाचनाभासांमहाहांसुतपत्तिनीं प्रस्तुतांचमस्तुमांचस्थापयेन्मंच
 कोपरि मांतत्रबालकंस्तुमपर्यंकेस्तनपायिनं श्रीवत्सवस्वसंशांतंनीलोत्पलदलच्छविं यशोदांतचैकस्मिन्प्रदेशेस्तुति-
 कागृहे तद्वच्चकल्येतत्पार्थप्रस्तुतांवरकन्यकां तथैवममपाम्भस्थाः कृतांजलिपुटानुप देवाग्रहास्तथानागायक्षविद्याधराम
 राः प्रणताः पुष्पमालाग्रचारुहस्ताः सरासराः संचरन्तद्वाकांशोप्रहारेरुदितोदितैः वस्त्रदेवोपितत्रैवरवद्वचर्मधरः स्थितः
 कश्यपोवस्त्रदेवोयमादितिश्चैवदेवकां शोषोवैवल्लदेवायंयशोदादितिरन्वभूत नंदः प्रजापतिर्देव्यागर्गश्चापिचतुर्भुवः
 गोप्यश्चाप्सरसश्चैवगोपाश्चापिदिवोकसः एषावतारोराजेंद्रकंसोयंकालनेमिजः तत्रकंसनिगुक्ताश्चमोहितायोगनिद्रया
 गोंधेनुकुंजराश्चैवदानवाः शास्त्रपाणयः नृत्यंतश्चाप्सरोभिस्तेगंधर्वागोततत्पराः लेखनीयश्चनत्रैवकालियोयसुनाह्ने इ
 त्थंयमादियत्किंचिद्विद्येतेचरितंमम लेखयित्वाप्रयत्नेनपूजयेद्भक्तिंनृपराः रम्यमेवंबीजपूरैः पुष्पमालादिशोभिन्तं काल-
 देवोद्भवैः पुष्पैः फलेश्चापियुधिष्ठिर पाद्यार्घ्यैः पूजयेद्भक्त्यागंधपुष्पास्त्रैः सह मंत्रेणानेनकोतेयेदेवकीं पूजयेन्नरः गाय
 त्रिः किंनरौद्योः सततपरिहृतोवैपुर्वाणानिनोदोर्भृगारादर्शकुंभप्रकटकृतकैरैः किंनरैः सेव्यमाना पर्यंकेस्वास्तुतेयासुदितत
 रसुरवीपुत्रिणीसम्यगास्तेसादेवीदेवमाताजयन्तुचमस्तुतादेवकीकांतरूपा पादावभ्यंजयंतीसाश्चिद्व्याश्वरणांतिके नि
 शीथेपंचकैः पूज्यादिव्यगंधानुलेपैः पंकजैः पूजयेद्देवींनमोदेव्यैश्चियेदृति देववत्सेनमस्तेस्तु कृष्णोत्पादनतत्परा पाप-
 क्षयकरीदेवीतुष्टिंयानुमयाचिंता प्रणवादिनमोतंचष्टकनामानुकीर्तनं कुर्यात्पूजाविधिश्चसर्वपापपुनर्तये देवकैव
 स्तु देवायस्त्रुदेवाथैवहि बलदेवायनंदायशोदायैष्टथकृष्टथक् क्षीरादिस्तपनं कृत्वाचंदेनानुलेपयेत् विध्यनरस-
 मीच्छंति केचिदेवैवस्तूरयः चंद्रोदये शशाकायार्घ्यं दत्त्वा हरिस्मरन् अनंतवामनं शौरि वैकुण्ठं पुरुषोत्तमं वासुदेवं तृषीके
 शंभाधवं मधुसूदनं वराहं पुंडरीकाक्षं नृसिंहं ब्राह्मण प्रियं गोपीशं पुंडरीकाक्षं स्तुष्टिं स्थित्यंतकारकं अन्नादिनिधनं विष्णुं

त्रेलोकेषां त्रिविक्रमं नारायणं चतुर्बाहुं शंखचक्रगदाधरं पीतांबरधरं नित्यं वनमालाविभूषितं श्रीवत्सांकजगत्सेतुं श्रीप-
 निं श्रीधरं हरिम् योगेश्वराय देवाय योगिनां पतये नमः योगोद्भवाय नित्याय गोविंदाय नमो नमः यज्ञेश्वराय देवाय त्रयाजल-
 शायय च यज्ञानां पतये नाथ गोविंदाय नमो नमः एभिर्मन्त्रैः समाराध्य अर्चयेत् पूजयेद्भरिं जगन्नाथ नमस्तुभ्यं ससार-
 भयनाशन जगदीशाय देवाय भूतानां पतये नमः धर्मेश्वराय धर्मेशं भवाय जगत्यते धर्मज्ञाय देवाय गोविंदाय नमो न-
 मः मंत्रेणानेनैव दंशय नानां पतये नमः चंद्राया र्ध्वं च मंत्रेण अनेनैवाथ दापयेत् क्षीयादार्णवसंभूतं अत्रिगोत्रसमुद्भवं गु-
 हाणां ध्यंशशंकरो रोहिण्यस्माहि तोमस ज्योत्स्नापतेन मस्तुभ्यं ज्योतिषां पतये नमः नमस्ते रोहिणीकांत अर्घ्येनः प्रतिगृह्य-
 तां स्थंडिले स्थापयेद्देवं शशांकरो हिणीयुते देवक्या वस्तुदेवं च नंदं चैव यशोदाया बलदेवं मया साधं भक्त्या परमयानुप संपू-
 ज्य विधिवद्देही किं नो भोत्यति दुर्लभं एकादशीनां विंशत्यः कोटयोऽयाः प्रकीर्तिताः ताभिः कृष्णाष्टमी तुल्याते न तत्तत्तुर्दशी
 अर्धरात्रे वसो धारां पातयेद्द्रव्यसर्पिषा ततो वर्धापयेन्नालषष्ठीनां मार्गदं कमम कर्तव्यं तत्क्षणाद्रात्रौ प्रभातेन वसोदिने यथा
 मम तथा कार्यो भगवत्याम होत्सवः ब्राह्मणा न भोजयेद्भक्त्या तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां हिरण्यमेदिनी गावायासां सिकुसुमानि च
 यद्यदिष्टं तं मंततत्तत्तुल्यं ऋषीमेभीयतामिति यंदेवं देवकी देवी वस्तुदेवा दजीजनत् भोमस्य ब्रह्मणो गुह्ये तं स्मै ब्रह्मात्मने नमः न
 मस्ते वास्तुदेवाय गोब्राह्मणहिताय च शांतिरस्तु शिवं चास्तु इत्युक्त्वा मां विसर्जयेत् तं तं च धुजे भोगं च दीनानां याश्च भो-
 जयेत् भोजयित्वा स्रग्शांतां स्नानं स्वयं संजितवाग्यतः एवं यः कुरुते देव्या देवक्याः स्म होत्सव प्रतिवर्षं विधिन स भक्ते
 धर्मनंदन नरो वाय दिवानारीय येयं कलभते फले पुत्रसंतानमो रग्यं सो भगवन्तु लंभेत् इह धर्मरतिभूत्या भूतो वै कुरुमा-
 सुयान् तत्रैव विधोनेन वर्षलक्षं पुष्टिश्चिर भोगान्ना नाविधानं सुक्ता पुण्यशेषादिहागतः सर्वकामसमुद्भूतं च सर्वोत्तम
 विविर्जिते कुले नृपा निशीलानां जायेते तच्छेषोपम यस्मिन् स देवदेवो तुलितं रिवं तु पटार्पितं समजन्मदिने यच्च सर्वोत्तं कार

श्रीषितं पूजयेत् पांडवश्चेष्टजनेनैरुत्सवसंयुतैः परचक्रभयंतवनकदोपिभवेत् पुनः पर्जन्यः कामवर्षीस्यादीतिभ्योनमस्यंभ्र-
देत् गृहेवाप्रज्यतेतत्रदेवक्याश्चरितेसम तत्रसर्वसमुद्भूतस्यान्नोपसर्पादिकंभवत् पशुभ्योनकुलाख्यालान्पापयोगाच्चपात-
कात् राजतश्चौरतोवापिनकदोत्विद्यंभवत् संसर्गेगाप्रियोभक्त्याव्रतंपश्येदनाकुलं सोऽपिपापविनिमुक्तः प्रयातिहरिर्मदि-
रं जन्माष्टमीजनमेनयनाभिसामापापहासकृतिर्नविदधानिगोपाः योदेवकोऽस्तयुतांचभजेद्विदितस्यापुत्रानवाप्यस-
मुपैतिपदसंविष्णोर्गतिं व्यासउवाच निहन्तेभारेनयुद्धेऋतशौचोयुधिष्ठिरः उवाचवाक्यधर्मात्माहृष्टादेवकिनंदनं शु-
धिष्ठिरउवाच त्वत्प्रसादान्तुगोविंदंनिहताःशत्रुवारणे कर्णश्चनिहतः सैन्येत्वंप्रसादाज्जनार्दन मांसंनिकेतंकराज्यंरु-
त्वाकर्मसदुष्करं आत्मारोददुर्गीतश्चराजधर्मोऽक्रियान्विताः अधुनाश्रोतुमिच्छामिश्रुजंजन्माष्टमीव्रतं जन्माष्टमीव्र-
तं ब्रूहि विस्मरेणममान्युत कुतः कालेसमुत्पन्नं किं पुण्यं कोविधिः स्मृतः श्रीकृष्णउवाच शृणुराजन्मवद्व्यामिब्रताना-
मुत्तमं व्रतं यतः यश्चरति विरव्यात फलेन विधिनान्वितं राजवंशसमुत्पन्नैर्देव्यार्नैकैः स्रुपीडिता धराभारभराक्रान्ता ब्रह्मा-
णशरणययौ ज्ञानानदाप्रभु ब्रह्माष्टमेभारं समाहितः श्वेतदोपं समागत्य सर्वदेवसमन्वितः समाहितमतिब्रह्माभां तुष्टाव-
विशोपते स्तुत्यात्पराहं संप्रीतस्तेषां हृगोच्चरोभवम् दृष्ट्वाभाषाणपत्न्याश्रमं किंभावसमन्वितः ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा तु-
ष्टाः सर्वे दिव्योक्तसः विजिज्ञप्तुर्महाराजश्रुमिभारापनुत्तेय उपधार्यतदोतेषां वचनेचान्वचितयम् केनोपायेन हंतव्यादान-
वाः क्षत्रियोद्भवाः स्वधर्मनिरताः सर्वे महाबलपराक्रमाः ततोनिश्चिन्त्यमनसा ब्रह्माणमहमब्रुवम् वरुदेवोदेव कीचय-
जाकामो पुरानृप भक्त्या मां भजमानो नो तं सर्वतो महत्तपः तयोः प्रसन्नः संप्रीतो याचनां वरमुत्तमं अब्रुवंतावपिततो वर-
यामासतुः किल यदि देव प्रसन्नो भित्वा दृशो नो भवेत्स्फुटः तथेति च मया ताभ्यामुक्तं प्रीतेन च तस्मा तत्कामपूरणा शोच-
संभविष्याम्यहंतयोः दिव्योक्तसोऽपि स्वोशेन संभवतु स्फुरस्त्रियः योगमाया च नंदस्य यशोदायोऽभिविष्यति देवक्या जटरे

गर्भमसंताममामकं सन्निकृष्यततन्तूणैरोहिण्याजदरेकुरु इति संदिश्यतान्सर्वानहमंताहिं तो भवम् ततो देवैः सम-
 ब्रह्मातो दिशंप्रणिपत्य च आश्वास्य च मही देवो वरधात्रो जगाम ह ततो ह देवर्का गर्भमिं विशस्वेन तेजसा हतेषु षट्सु बा-
 लेषु देवक्याधो ग्रसे विना कारागृहस्थितायां च वस्ते देवेनैवे सह गते र्धरात्रसमये स्मृते सर्वजने निशि भाद्रमास्यसिते-
 पक्षे ऽष्टम्या ब्रह्मार्क्षसंयुजि सर्वयज्ञशक्ते काले प्रसन्नहृदया षोडश्यायां संनिजेनैव रूपेणान्यवनीपते वस्ते देवोपि मां दृष्ट्वा
 हर्षशोकसमन्विनः मीतः कंसादतिनरां तुष्टावचकृता जलिः पुनः पुनः प्रणम्याथ प्रार्थयामास सादरं वस्ते देव उवाच अलो
 किकमिदं रूपं दुर्दर्शयोगिनामपि यजेजसार्च्छगृहमभ्रवत्संप्रकाशिनं उद्दिशो भगवन्कंसाद्यो मे बालानघातयन् उपसहर-
 तस्माच्च एतद्द्रूपमलौकिकं शंखचक्रगदापद्मालसत्कोस्तु भ्रमालिकं किरीटहारमुकुटकेयूरवलयांकितं तडिदस्मिन्सर्वी
 तं कृणतु काचने मेखलं स्फुरद्वाजीवनाभ्यास्संस्त्रिधा जनसमप्रभं महामरकतस्वच्छं कोटिस्तूर्यसमप्रभं क्लृप्त्वा उवाच
 एवं संप्राप्यि तो राजन् वस्ते देवेनैवे तदा तेनैव निजरूपेण भूत्वा हं प्राकृतः शिशुः नयमंगो कुलमिति वस्ते देवमन्वेदयं समादा
 यागमत्सोऽपि नंदगो कुलमजसा द्वाराण्यपाकृता न्यासन् मन्मन्मन्मावात्स्वयंप्रभो दंदो मार्गे च कालिंदी जलकल्लोलमालिनी
 ततो यशोदाशयेन न्यस्य चानकं दुग्भिः तत्पर्यं के स्थितां गृह्यदारिकामगमत् पुनः द्वाराणि पिहितान्यासन् पूर्ववन्निगंडन
 तः विन्यस्य पादयोरास्ते शयनेन्यस्य दारिकां तनोरुदमहतास्वरेणाधूर्यसादिशः तस्यारूढितशब्देन उल्लिखितारस्य कारगृ-
 हात् कंसायागत्य चाचरन्तुः प्रसूता देवकी तच्च सोऽपि तन्यात्समुत्थाय भयेनानीव विह्वलः जगाम स्तूति कारो ह देवक्याः
 प्रसवलम्यथि दारिकां शयनात् गृह्य रुदं त्याश्वैव स्वस्वकः अपो ययत् शिलापृष्ठे सापितस्य कशाल्युता उवाच कंसमा
 माय्य देवीत्याकाशगासती किं मया हनयामं दजातः कुत्रापि ते रिपुः इत्युक्ते सोऽसंकं पाभूत् परस्मै द्विगममानसः आज्ञाप
 यामास ततो बालानां कदनायैवे दानवा अपि बालानां कदनं च कुरुयताः वनेषु पर्वने चैव पुरश्चामवेन षपि अहं च गोकुले स्थि

त्वापूतनांबालघातिनीं स्तनदानुं प्रवृत्तान्त्प्रणोः सममशोषयं तृणावर्तवकारिश्रान्धेनुकैकेशिनंतथा अन्यानपिरवलान्नुहत्वास्व
प्रभावमदर्शयं नतश्चमयुरागत्वाहत्वाकंसादिदानवान् ज्ञानीनांपरमहर्षिकृतवार्निस्मसादरं देवकीवस्फुदेवोचपरिष्वज्यमुदाम
म आनंदजेजलैर्मूर्ध्निसेचयामासतुर्नृप तस्मिन्पुरवरेमह्यान्नुहत्वाचाणूरसुरव्यकान् गजकुवलयपीडकंसंभ्रान्तृनेनकशः
एवंहतेस्फुरकंससर्वलोकैकंदके अन्येषुदुष्टदैत्येषुसर्वलोकभयकरे लोकाः समुत्सकाः सर्वेऊतुमोचसमावृताः कृष्णाह
ष्णामहायोगिन्भक्तानामभयप्रदं प्रलयात्पाहिहोदेवशरणागतवत्सल अनाथनाथसर्वज्ञसर्वभूतहिते रते किंचिद्विज्ञ-
मुकामोहंतन्नावक्तुंत्वमर्हसि तवजन्मदिनंलोकैकनज्ञानेनचित्क्वचित् जाल्वाचतन्वतःसर्वकुर्मोवधोपनोन्मव तेषादृष्टाम
याभक्तिः शक्रद्वान्चमृधिसौहृदं मयाजन्मदिनंतेभ्यःख्यातंनिर्मलेचेतसा श्रुत्वानेपितयाचक्रुर्विधिनायेनतच्छृणु पार्थतद्दि-
वसेप्रापेदंतधावनपूर्वकं स्त्रात्वापुण्यजलेशक्तदेवाससीपरिधायच निर्वत्यावश्यकंममव्रतंसंकल्पमाचरेत् अद्यस्थित्वा-
निराहारः श्वोभूतेतुंपरंहनि भोद्व्यामिपुंडरीकाक्षशरणमेभवाव्यय गृहीत्वानियमंचवसपाद्योर्ध्वनसाधनं मंडपंशोभनंरु-
त्वापुष्पमालादिभिर्युतं तस्मिन्मापूजेयद्रक्तयागधपुष्पास्तेः क्रमात् उपचरिः षोडशभिर्दोदशाक्षरविधया सद्यःप्रसूतो
जननीवस्फुदेवचारिष बलेदेवसमायुक्तारोहिणीगुणशोभिनीं नंदयशोदांगोपाश्वगोपान्गाश्चैवसर्वशः गोकुलंयमुना
चैवयोगमायांचदारिका यशोदाशयनेस्तप्तोसद्योजातावरमभा एवंसंपूजेयत्सम्यक्कृनामभैत्रैः पथ्यक्रुत्यक् संवर्णशै-
ष्यनाम्भारमृदादिभिरलंकृताः काष्ठपाषाणरचितश्चित्रमय्यथेलखिताः प्रतिमाविधिः योक्तास्तास्तस्माचनरोयजेत् रा
त्रौजागरणंकुर्याद्भोतनृत्यादिभिः सह पुराणेः स्तोत्रपाठेश्चजाननामादिषुत्सवैः श्वोभूतेपारणंकुर्याद्द्विजान्संभोज्ययत्न-
तः एवंकृतेमहाराजव्रतानामुत्तमव्रतं सर्वान्कामानवाप्नोतिविष्णुलोकैकमहीयेते मोहान्नकुरुतेयस्तुयातिसंसारगङ्गेरे न
स्मान्कुर्वन्प्रयत्नेननिष्पापोजायतेनरः अत्रैवोदाहरंतीमभिमितिहासपुरातनं अंगदेशोद्भवोराजाभिन्नजिन्नामनामतः त-

स्यपुत्रोमहातेजाः सत्यजित्सन्पथस्थितः पालयाभासधर्मज्ञोविधिवद्वंजयन्प्रजाः तस्यैवंवर्तमानस्यकदाचिद्वैवयोग
 तः पारवैडैः सहसंवासाबभूवबहुवात्सरं तत्संसर्गोत्सन्नृपतिरधर्मभिरनोभवत् वेदशास्त्रपुराणानिविनिद्यबहुशोनुप आ
 ह्योषुतथाधर्मविदेवंपरसंगतः एवबहुनित्येकालेगेतेभारतमत्तम कालेननिधनंभामोयमदूतवशंगतः बध्वापोशेनीयमा
 नोयमदूतेर्यमांतिकं योडितस्ताड्यमानोसौदुष्टसंगवशंगतः नरेकेपतितः प्रापोयातनाबहुवत्सरं सुक्तापापस्यशेषेणपै
 शार्चांयोनिमास्थितः तृषाक्षुधासमाक्रानोभ्रमन्समरुधन्वस्स कस्यचित्तथैवैषयस्यदेहमाविषयसंस्थितः सहतेनैवसं-
 प्राप्तोमधुराणुपयदापुरीं तन्नत्सेरक्षकेः सोथानेद्देहाचुबहिष्कृतः वक्त्रामविपिनेसोपिभ्रषाणामाश्रमेक्षपि कदाचिद्वैदयोगा
 गेनममजन्माष्टमीदिने क्रियमाणामहापूजांवातिभिर्मुनिभिर्हिंजेः रात्रौजागरणंत्वेवनामसंकीर्तनादिभिः ददशोसर्ववि
 धिवच्छ्रुत्यावचहरैः कथाः निःपापस्तत्क्षणादेवशतद्वनिर्मलमानसः येनदेहंसमुत्सृज्यविष्णुलोकेविमानगः ममदूतेः स
 मानोतीरिव्यभोगसमन्वितः ममसान्निध्यमापन्नोव्रतस्यास्यप्रभावनः नित्यमेवव्रतंचेतत्पुराणसार्वकालिकं गीयतेविधि
 वत्सम्यक्कुमुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः सर्वकालिकमेवैतत्कृत्वाकामानवाप्नुयात् एतत्सर्वमारव्यातंव्रतानामुन्नमं व्रतं ममसानि
 ध्यकृद्वाजनकिंमृत्युः आनुमिच्छसि बुधिक्षिरउवा० उद्यापनविधिंज्झृद्दि सर्वदेवदयाभिधे येनसंपूर्णतोयातिव्रतमेत-
 दनुनमं श्रीकृष्णउवाच पूर्णोतिथिमनुप्राप्यवित्तिचिंतादिसंयुतः पूर्वद्वुरकप्रक्ताशः स्वपन्मासंस्मरन्तद्दि आ
 तरुत्थायसंस्मृत्यपुण्यश्लोकान्समाहितः निर्वर्त्योवश्यकर्मब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयेत् गृहमानीयधर्मज्ञेवदेवेदंग
 पारंगं वृणुयाद्विजज्ञैर्ववस्त्रालंकरणादिभिः पलेनवातदर्धेनतदधोर्धेनयापुनः शक्त्यावापितृपत्येष्टवित्तशक्त्यवि
 वर्जितः सौवर्णोपनिमाकार्योपाचार्य्यचमनीयकं पात्रंसंपाद्यविधिवत्पूजापकरणंतथा गोचर्ममात्रंसंलियमथ्येमंड
 लमाचरेत् ब्रह्माद्योदवनास्तत्रस्थापयित्वाप्रपूजयेत् मंडपंस्वयेत्तत्रकदलीस्तममंडितं चतुर्दशरसमोपेतंफलपुष्पा

दिशोभिन्नं वितानं तत्र बभूव्यादिचित्रैश्चेशोभनं मंडलेस्थाय पथेन कुंभं ताम्रं वामृन्मयं यश्चिं तस्यापरित्यक्तैस्त्रां प्रजतं वैष्णवं तु
वा वाससाच्छाद्यैकोनेय पूजयेत्तत्र मां बुधः उपचारैः षोडशभिर्मंत्रैरेतैः समाहितः ध्यात्वा बाह्यां मृतीं कृत्य स्वागतोद्दिशि प्रादरा
त् ध्यात्वा चतुर्भुजं देवं शंखचक्रगदाधरं पीतांबरयुगौपतं लक्ष्मीयुक्तं विष्णुवितं लसत्कौस्तुभशोभाढ्यं मेघघयामं सुलोचनं
ध्यानं आगच्छ देव देव शजगद्योनेरभापते शरुदेत्यास्मिन्निधिष्ठाने मन्त्रिर्धौ हं कृपां कुरु आवाहनं देव देव जगन्नाथ गरु-
डासनं संस्थितं गृहाण चासनं दिव्यं जगद्गतं नमोस्तुते आसनं नानातीर्थोद्धतं तोयं निर्मलं पुष्पभिर्मन्त्रितं पाद्यगृहाण देव
शविश्वरूप नमोस्तुते पाद्यं गंगादि सर्वतीर्थेष्वप्यस्मिन्त्यानीतं सुशीतलं गंधपुष्पास्तोपेतं गृहाणा ध्यानं नमोस्तुते अर्घ्यं
कृष्णावेणीसमुद्भूतं कालिंदीजलं संयुतं गृहाणा च मनो देव विश्वकाय नमोस्तुते आचमनं दधि क्षौद्रं घृतं शरुं द्रुकपिलायाः स-
गंधियत् स्फुरवा दुग्धधुरं शीरे मधुपर्कं गृहाण मे मधुपर्कं पुनराचमनं पथेदधिघृतं चैव शर्करा मधु संयुतं पंचामृतं नस्त्वपन-
लक्ष्मीकांत नमोस्तुते पंचामृतं संदाकिनी गौतमी च यमुना च सरस्वती ताभ्यः स्नानार्थं मानोति गृहाण शिशिरं जलं स्नानं
शरुं द्रुजो वृन्दं प्रवेद्य तद्दिद्रा स्फुरयेत्त्रिधा मयौपपाटितं तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां वस्त्रयुग्मं यज्ञोपवीतं किरीटकुंडलादी
निकं चोत्तमं ययुग्मकं कौस्तुभं वनमानां च मूषणां निवभभो मूषणां निमलयाचलं संभूतं घनसारं मनोहरं तृदयानंद
नं चारुचंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं अक्षताश्च स्फुरयेत्त्राः कुंकुमोक्ताः स्फुरोभनाः अरवंडिताश्च देवशमयादन्नाहिमन्ति तः
कुंकुमाक्षतान् मालतींचपकादीनि द्यूधिकाचकुलानि च तुलसीत्रयमिच्छाणि गृहाण स्फुरसत्तम पुष्पाणि इति परिवा
रं देवतापूजा अथांगपूजा अधनाशनाय० पादोप० वामनाय० गुल्फोप० शीरेय० जंघोप० वेकुंठवासिनेन० ऊरुपू०
पुरुषोत्तमाय० भेद्रूप० वासुदेवाय० कटीपू० तृतीक्ष्णाय० नाभिपू० माधवाय० तृदयपू० मधुसूदनाय० कंठपू० वरा
हाय० बाहूप० नृसिंहाय० हस्तोप० देवसूदनाय० मुतापू० क्षोभादेवाय० नाभिकापू० पुंडरीकाक्षाय० नेत्रेपू० गरुडध्वजा

य० श्रोत्रेष्पू० गोविंदाय० ललाटपूजे० अच्युताय० शिरःपू० कृष्णाय० सर्वोंगपू० देवकीवत्सुदेवचरोहिणीसबलातथा सभा
 त्यकिंचोद्धवाक्ररावुग्रसेनर्दिद्यादवान् नंदयशोदांतनकाले प्रसूतागोपगोपिकाः कालिंदीकालियंचैव पूजेयन्नाममन्त्रतः
 वनस्पतिरसोद्भूतकालागरुसमन्वित धूपगृहाणगोविंदगुणासागरगोपते धूप आज्यचर्वितसंयुक्तवन्दिनायोजितमया
 दीपगृहाणदेवेशेत्रेलोक्यतिमिरादह दीपं शाल्योदनपायसंचसिताद्यतधिभिञ्जितं नानापक्वान्नसंयुक्तनेवेद्यं प्रतिगृह्य
 तां नैवेद्यं उन्नरपो० इदं फलमिति फ० पूगीफलमिति तांबूलं हिमयगर्भेति दक्षिणा नीराजयेत्ततो भक्त्या भगलसमुदीरय
 न् जयभगलभिर्घोषैर्देवदेवसमर्चयेत् नीराजनं दत्तापुष्पाजलिचैव प्रदक्षिणपुरःसरं प्रणमेद्दंडवद्भूमौ भक्तिमद्धः पुनः
 पुनः स्तुत्वा नानाविधैः स्तोत्रैः प्रार्थयेत्तज्जगत्पुंतिं नमस्तुभ्यं जगन्नाथ देवकीतनय प्रभो वत्सुदेवात्मजानंतं यशोदानंद
 वर्धनं गोविंदगोकुलाधारगोपीकांतनमोस्तुते नतस्तुदापयेदध्वमिंदोरुदयतः शतचिः कृष्णाय प्रथमं दद्याद्देवकीसिंह
 ताय च नारिकेरेण शरुदेन दद्यादध्वं विचक्ष्णः कृष्णाय परयाभक्त्या शयंकृत्वा विधानतः जातः कंभवधायाथ भूभारात्तार
 णाय च गृहाणार्घ्यं मया दत्तं देवकीसहितो हरे कृष्णार्घ्यमंत्रः शरैव कृत्वा ततस्तोत्रं सप्तपुष्यफलचंदनं जानुभ्यामवनिग-
 त्वा च द्वायाध्यनिवेदयेत् स्त्रीरोदाणं वसंभूतं अत्रिगोत्रसमुद्भवं गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्यासहितः प्रभो ज्योत्स्नापतनम
 स्तुभ्यं नमस्तेज्योतिषापते नमस्सरोहिणीकांतगृहाणार्घ्यं नमोस्तुते चंद्रार्घ्यमंत्रः इत्थं संभ्राज्यं देवशरीरो जागरणं च रत्न
 गीतं नृत्यादिना चैव पुराणव्यवर्णादिभिः प्रन्यूषेयमल्लस्तात्वा पूजयित्वा जगद्गुरुं पायसेन तिलज्यैश्च मूलसेनेषभिर्भक्तैः
 अष्टोत्तरशतं हुत्वा ततः पुरुषस्तुक्ततः इदं विष्णुहरिर्तिनाकाजुहुयाद्दद्यात्ताहुतीः द्वांमशेषसमाप्याथ पूजां हुतिमतः परं आच
 र्य पूजयेद्भक्त्या भूषणाच्छादनादिभिः गामेकांकपिलादद्याद्भ्रतसंपूर्णं हनव प्रयस्विर्नोस्म शीलान् च सबत्सां सगुणान् तथा स्वर्ण
 मृगीरोष्यस्वरीकांस्यदेहाह्निकान् गुतां रत्नपुच्छान्ताम्रसृष्टीकंदेघटासमन्विताम् वस्त्रच्छन्तां दक्षिणादद्यामेवं संपूर्णं तां यजेत्

कपिलाया अमात्रे तु गौरन्यापि प्रदीयते ततो दद्याच्चक्रतिलिष्यो अन्त्येष्ट्यश्चेव दापयेत् ब्राह्मणान्मोजयित्वा यशुज्जातसहवर्षुभिः
 एवं हस्ते महीराजन्त्रे तोद्यापनकर्मणि निःपापन्तर्क्षणादेव जायते विबुधोपमः पुत्रपौत्रसमारुकोऽथ नधान्यसमन्वितः ॥
 क्त्वा भोगान् चिरकालमनेममपुत्रम्रजेत् इगि श्रीभ्राविध्यपुराणे कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे जन्माष्ट० व्रतोद्या० संपूर्णं अथ
 मादशरक्कासम्या ज्येष्ठर्के ज्येष्ठा व्रतं इदं च ज्येष्ठा योगवशेन पूर्वे विद्याया परिगृह्यायां वा कार्यं दिनद्वयेन द्योगे परे वनोचैतू
 वा ज्येष्ठा पूजनं लगे कन्याम्याकोऽसमो शरक्का ज्येष्ठर्के महीराज्ये ज्ञातत्रपूजयेत् कन्यार्के यो
 गोत्रकेवलस्तावक एव मासस्तु माद्रपदश्चाद्रा एव श्राव्यः मासि माद्रपदशरक्के पक्षे ज्येष्ठर्के सयुते यस्मिन् कस्मिन्दि
 ने चापि ज्येष्ठां देवीं प्रपूजयेत् हेमाद्रौ नवम्या नवकार्यो स्यादष्टमी ज्ञात्रसंशयः मासि माद्रपदशरक्के पक्षे ज्येष्ठर्के सयु
 ता रात्रौ यस्मिन् दिने कुर्याज्ज्येष्ठायाः परिपूजनं यस्मिन् दिने भवेज्ज्येष्ठा मध्याह्नादूर्ध्वमय्यपुः तस्मिन् हविष्यं पूजाचन्य
 नाचैत्पूर्ववासरे पूजादिनात् पूर्वं दिने अनुराधाया मावाहनं सुत्तरादिने मूलै च विसर्जयेत् तथा च स्कंदे मैत्रेनावाहयेद्देवीं
 ज्येष्ठाया तु प्रपूजयेत् मूलै विसर्जयेद्देवीं त्रिदिनं व्रतं सुत्तम अथ पूजा तिथ्यादिसंक्रांत्यं मम मृतं वंध्यादिदोषपरि
 हारार्थं पुत्रपौत्रादि वृद्धयेदरे द्रुना शार्थं यथा मूर्ति तोपचारैः ज्येष्ठा पूजनं करिष्ये त्रिलोचनां शरक्कुंदं तीं विभ्रतीं कंचनीं
 तनूम् विरक्तारक्तनयनां ज्येष्ठा श्राया मिस्फरीं ध्यान एते हि त्वं महाभागे स्मरा स्मरनं संस्कृते ज्येष्ठा त्वं सर्वदेवा
 नां मत्समीपगता भव आवाहनं श्वेतसिंहासनस्थानु श्वेतवस्त्रै रलंकृता वरदं पुस्तकं पात्रं विभ्रतीं वैनमो नमः आसनं
 ज्येष्ठे श्वेतेन पोनिष्ठे धर्मिष्ठे सत्यवादिनि समुद्रमथनोत्पन्ने पाद्यं गुणह्नमोस्तुते पाद्यं श्रीरवंडकं पूरयुतं तोयं पुष्पनसं
 युतं गृहाणार्धं मया दत्तं ज्येष्ठां देवि नमोस्तुते अर्घ्यं ज्येष्ठां येनेनमस्तु प्यं श्वेता येनेनमो नमः ज्येष्ठे श्वेतेन पोनिष्ठे ब्राह्मि

ष्टसत्यवादिनि आचमनं पयोदधिघृतचैवक्षौद्रशर्करयान्वितं यंचामृतमयावीतिस्तानंगुणह स्फुरेष्वरि पंचामृतं मंदा-
 किन्याः समानीतं हेमांशोरुहवासितं स्नानार्थेनैरयानोतिस्तानंकुरुजगन्मये स्नानं सूक्ष्मतनुमेवेष्वेतेधोतेऽमिलवारि-
 णा चारणेलोकलज्जायावाससीप्रतिगृह्यतां वस्तुशुभम् आचमनं हरिद्राकुंभचैव करुसूत्रचताढकं सिंदूरकज्जल-
 चारुवदसौभाग्यगृहाणभोः सौभाग्यद्रव्यं श्रीगवेंद्रं चंदनं अक्षताश्चस्फुरेश्चक्षुः० अक्षतान् नूपुरोभेरवलाकांचीकं
 कणानिस्फुराभने नासिकायांमयादनामुक्ताकांचनसंयुता अलेकारान् चंपकादिस्फुरंगंधानि० पुष्पाणि० वनस्पति०
 धूपं० आज्यंचेतिदीपं गोधूमपिष्टशाल्यादितंदुल्लानोचकारयेत् हृत्प्राप्तमिमांसास्तुष्टुरिकाघृतपाचिताः शाल्यादहनस्त-
 पयुक्तं दधिदुग्धं घृतं तथा नानाव्यंजनसंयुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं स० उत्तरापोशनं० कराद्वर्तनं० फलं० तांबूलं० हि-
 रण्यगर्भेतिदक्षिणा नीराजनं मंत्रपुष्पं प्रदक्षिणा नमस्कारः शार्ङ्गबाणाल्लखड्गगारिप्रासतोमरमुद्गरेः अन्यैर-
 व्यायुधैर्युक्ताज्येष्ठत्वाभर्चयाम्यहं पुष्पाजलिः लालदस्मीस्त्वमहादेवी त्वज्येष्ठसर्वदाभरेः पूजितासिमयादेविवरदाभवमे-
 सदा इतिभार्यना पूजाविधिः अथकथा युधिष्ठिरउवा० मृतवंध्यानुयानारीकाकबंध्यातथापरा गर्भस्त्वावीतृतीयाच-
 नानादोषैस्तुदूषिता निर्धनाश्चनरायैवैदारिद्र्येणहताश्चये कर्मणाकेनसूच्येततन्मेद्विज्जनादेन श्रीकृष्णउवा० मासिभ्रा-
 द्रपदे शंक्कुपक्षज्येष्ठाचदाभवेत् रात्रौजागरणंकुआंहीतवादित्रिभिः स्वनेः एवंविधिविधानज्ञाणमिर्मन्त्रैश्चपूजयेत् ए-
 द्येहित्वंमहाभागेस्फुरास्फुरनमस्कृतं ज्येष्ठेष्टेष्टेनपोनिष्ठेधमिष्टेसत्यवादिनि ससुद्रमथनोत्यन्नेज्येष्टेष्टेनैवेदनमोदनमः शा-
 रदंपुस्तकंपात्रंपाशाहस्तेनमोदनमः ज्येष्ठेष्टेष्टेनपोनिष्ठेधमिष्टेसत्यवादिनि ससुद्रमथनोत्यन्नेज्येष्टेष्टेनैवेदनमोदनमः शा-
 र्दुबाणाल्लखड्गारिमासतोमरमुद्गरेः अन्यैरय्यायुधैर्युक्तां ज्येष्ठेत्वाभर्चयाम्यहं त्वत्सदस्मीस्त्वमुमादेवी त्वज्येष्ठेसर्वदाभरेः पू-
 जितासिमयादेविवरदाभवमेसदा भार्यना पुत्रदारविहङ्ग्यं त्वत्सयाश्चैवविहङ्ग्ये अलक्ष्म्याश्चविनाशायसर्वकालेः

द्विजोत्तमं गुह्यं पूजयेद्भक्त्या वस्त्रैराभरणैः ततोद्वादशवर्षाणि पूजनीया प्रचलतः यावज्जन्म तथा पूर्वविधिना नमान-
वेः ददाति विन्तुं पुत्राश्च अर्चनीया सदा स्त्रिया अननविधिना प्रोक्ता यो हि पूजयेन्नारी तस्या लक्ष्मीर्विवर्ध-
ते वंश्चास्तुल्यभते पुत्रान् दुर्भाग इव तद्भवेत् एवंविधिं विधानेन ज्येष्ठा देवी समर्चयेत् विश्वास्तस्य प्रणशयति यथा फलव-
णतया तथा यादृक्पुत्रैश्च ज्येष्ठायाः शोभनं व्रतं नीगजने दत्ते चेव दीपो ग्राह्यः स भक्तिः नैवेद्यसहितं प्राशय व्रती त्वये-
युधिष्ठिर गुरुहस्तात्सदा ग्राह्या दीपः प्रज्वलितो महान् व्रतस्थो भक्तिमुक्तश्च शक्तिः प्रयतमानसः अनेन विधौ न चैव व-
तं कार्यं युधिष्ठिर ज्येष्ठानाम परं देवी भक्तिमुक्तिप्रदायिनी यस्तु पूजयेत्तैराजन्तस्मै सर्वं प्रयच्छति कृष्णा उवाच रासिमा-
द्रूपदेव शक्यं पश्येज्येष्ठसंयुगे तस्मिन् दिने व्रती कुर्याज्ज्येष्ठायाः परिपूजनम् तद्वाहस्या यदा वारो भानो ज्येष्ठर्क्षमेव च प्रति
वर्षं व्रतं यच्च विहितं केवलं शरभं यानः स्नानं नरः कुर्यात्तस्या देव्या दिनें शक्नोति भक्तिमुक्तः शक्तिः कुर्याज्ज्येष्ठा देव्यास्तु पूजनं
जलाशयात्तु पूर्वैद्युरानयेत्तं च शर्कराः देवी रूपं च तत्र वदन्ता वास्यापयेत्ततः गोमयेनोपलिमेच हेमीं वा कारयेद्बुधः स्थाप-
येद्वाजतीताम्बीलिरया वापदकूल्ययोः आवाहयेत्ततो देवीमथ वा मुस्तके पिवा त्रिलोचनं वरकूदनीं बिभ्रती राजती तन्तु-
विरक्तं रक्तनयनां ज्येष्ठां आयाभिस्संदरीं इति मंत्रेण तं देवीमावाह्यं सकृदतीव्रती स्नानं दद्यात्तथा यश्च पादयो रूपा यो हि-
ज श्रीरवडुर्गूरयुतं दद्यात्तर्प्यं च भक्तिः पंचामृतं तथा स्नानं निजं लेन जलेन च वस्त्रं गंधं तथा पुष्पं धूपं दीपादिकं च यत्
पूजयित्वा च सौभाग्येर्द्रव्यैर्नानाविधैः शरभैः गोधूमशालितं दुलेर्नानाद्रव्यैश्च निर्मितं कृत्वा प्रस्तुतमात्रास्तु पूरिकाद्यत-
पाचिताः भक्त्या मया स्मरेशानियदन्नं दीयते तव तद्गृहाण महोर्देव ज्येष्ठे श्रेष्ठे नमोः स्तुते निवेदनीयं यत्किंचिद्दद्याद्देव्यै-
प्रयत्नतः ततः स्तुता महोर्देवी सर्वकामफलप्रदां ज्येष्ठां ये तेन मस्तुभ्यं श्रेष्ठोऽये तेन मोनमः ज्येष्ठे श्रेष्ठे तेन पोनि श्रेष्ठमिष्टं स-
त्यवादिभि नतः क्षमायतां देवींस्तु वीतस्तव नोचमैः ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्सर्वासिन्त्यस्तथा बहु दास्यादासाश्च संभो

ज्यादीनां धरूपणास्तथा देवीं विममनुज्ञाप्य स्वयं मुंजीत वाग्यतः सद्स्यित्वा तथा च म्यदेवी नित्वा पुनः पुनः शायीत ब्रह्मवर्षे
ण कुर्यात् प्रातर्विसर्जनं एवमेव प्रकुर्याद्देवतं तु परिवत्सरं ज्येष्ठा विसर्जनांते तु शर्करा वारिणि स्मिपेत् दध्यादनतया साकंदे
यं स्वस्थशरुभासये ज्येष्ठे देवि नमस्तुभ्यमलक्ष्मीनां शहेतवं पुनरेरिह वत्सरांते मम गेहे शरुभप्रदे एवं संपादयित्वा देवीं गीतवा
द्यपुरःसरैः अपूपवत्कान् दद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्ततो द्विजं कुर्यादेव प्रयत्ननसायं वाथ विसर्जयेत् विद्यायीमां सुयाद्विद्या
स्त्रीकामः त्रियमेव च लक्ष्मीवान् जायते मर्त्यः स्त्री तु भो देतमर्तरि विनायके न साहितां देव्याः कुर्याद्विसर्जनं सौवर्णीराज-
तीनाम्भीं मुन्मथं वापि शक्तिः व्रतं स्वयंचकृतवान् सिद्धं चाप्यकृताहंणः देव्यामहत्वं कथितं वेदां विधिश्च मंत्रांच वसपुन
स्तथा मंत्रोपि सायुज्यकरो व्रतस्य तथाभयोत कथितं सदैव अथोद्यापनं यस्याः सिंहो रेशु कोत्याप्रश्वापि महबलः ज्येष्ठा मह
मिमां देवीं यपद्यं शरणं शरुभां तामग्निवर्णं नित्यं साज्वलतीति मत्यावात्य आपोहिष्ठेति तस्मिन् अपि हिंसे चेतु हन्ताचाष्टदलं
पद्मं स्थापयेत्तत्र सवती नाम मंत्रेण कुर्वीत पाद्यमर्घ्यं सथासनं स्नानमाचमनं चैव मधुपर्कं अकंचुकी वस्त्रगंधाः क्षताशु
ष्पधूपदीपे प्रयत्नतः नैवेद्याचमनीयं च कुर्यात् इतं न कशरुभं तां हूलदक्षिणादानं ततो नीराजयेच्छुभा स्थापिते श्रोततः प
श्चाद्भामसंशो न रशानं द्रव्येर्दधि मधुक्षीरघृतैः कुर्यात् नयत्नतः तर्पणं च ततः कुर्यादेभिर्मंत्रैर्विचक्षणः ज्येष्ठोयैः श्रेष्ठा
द्यैः सत्यायैः कलिनां शिष्यैः विद्यायैः वेनायकैः तर्पणं नृपायैः त्रिपैः कृष्णायैः ब्रह्मिष्ठायैः विस्तृत्य च ततो देवीं ब्राह्म
णाथ निवेदयेत् व्रतांते प्रतिमां कुशांस्तोवर्णीपिलसंभितो कृष्णवस्त्रणसंयुक्ता माचार्योय निवेदयेत् वस्त्राभरणमान्यादि
लेपनैः पूजयेद् द्विजं प्रणिपत्य ततः पश्चात्तस्मै सर्वं निवेदयेत् अनेन विधिनान्यस्तु ब्राह्मणानां च तुष्टये ब्राह्मणान् भोजयेत् प
श्चात्स्वयं मुंजीत वाग्यतः ब्राह्मणांश्च ततो नत्वा याचयेन्मंगलं एवं स्रुवाभिनीमो ज्या पूज्या सर्वसमुद्भये एवं कृते बने स
म्यक् सर्वशान्तिः प्रजायते धनधान्यसमृद्धिश्च आरोग्यं भवति अहं इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे ज्येष्ठदेवीव्रतोद्यापनसंपूर्ण

तत्रैवमाद्रशक्लाष्टम्यादूर्वाष्टमीव्रतं सापूर्वाग्रह्या आवर्णीदुर्गनवमीदूर्वाष्टमिहुताशनी पूर्वविद्वानुक्तर्तव्याशिवरात्रि
 बलिर्दिनं इतिवद्वयसवचनान् शक्लाष्टमीतिथिर्यातुनोन्नरासाविधीयते इतिहेमाद्रिः सुहृत्तरोहणेष्टम्यापूर्वा
 वायदिवापरा दूर्वाष्टमीतुसाकार्यज्येष्ठाभूलक्षसंयुता तथाच प्राप्तेमाद्रपदेमासिशक्लाष्टम्यातुभारत दूर्वाभस्म्यर्चयेद्
 षड्व्यं दूर्वाष्टमीसदात्याज्याज्येष्ठाभूलक्षसंयुता तस्याच प्राप्तेमाद्रपदेमासिशक्लाष्टम्यातुभारत दूर्वाभस्म्यर्चयेद्
 न्याज्येष्ठाभूलक्षवर्जयेत् गेदक्षेष्टजितादूर्वाहृत्यपन्यानिनान्यथा भनुराशुहंराभूलक्षनस्मान्नोपरिवर्जयेत् इतिमदनर
 तैस्कांदे शक्लेमाद्रपदेमासिदूर्वासंज्ञावशाष्टमी सिंहार्कएवकर्तव्यान्कर्तव्यैकैकदाचन सिंहस्थसोत्तमासूर्येनुदिते
 मुनिसन्तम मदनरत्नैस्कांदोक्तेः अगस्त्यउदितेनातपूजयेदस्मृतोद्गवास् वेधव्यंपुत्रशोक्चदशजन्मानिपंचच य
 दातुमाद्रशक्लाष्टम्याअगस्त्योदयस्तदातत्पूर्वैकृष्णाष्टम्याकार्यं शक्लपक्षाभावोपयोगिभानमासेनमाद्रपदमात्र
 लाभान् यदातुमाद्रपदोधिकस्तदासिंहार्कएवेतिउदात्तवचनात् अधिमासेतुसंप्राप्तेनभस्म्यउदयेमुनेः अवगोवव्रतंका
 यंपरतोनुकुत्रविदिति निर्णयदीपके स्कादाच्चाधिकैवकर्तव्यं इदंस्त्रीणानित्यं यानपूजयेतदूर्वाभोहादिहयथा-
 विधिं त्रीणिजन्मानिवेधव्यलभतेनात्रसंशयः तस्मात्सर्वप्रयत्नेनप्रतिवर्षवधूजनेः ज्येष्ठाभूलक्षदिरोहितापूजयेच्चाष्टमी
 शक्ला कर्तव्यैवैकभक्तेनज्येष्ठाभूलक्षयदाभवेत् ज्येष्ठाभस्म्यर्चयेद्भक्त्यानवध्यादिवसनयेत् इतिभविष्योत्तरनुकल्पेनानु
 स्ताननतुसर्वतोलापः अथदूर्वाष्टमीव्रतं हेमाद्रोभाविष्ये ब्रह्मन्माद्रपदेमासिशक्लाष्टम्यामुपोषितः पूजयेत्पुंकर-
 भक्त्यायोनरः श्रद्धयान्वितः सयातिपरमस्थानत्रयेवस्त्रिलोचनः गणेशपूजयेद्यस्तुदूर्वयासहितंमुने गणेशःशिवः फ
 लानांशकलैर्दिव्यैर्गंधपुष्पैर्विलेपनैः दूर्वापूजयेतेशानंमुच्यतेसर्वपातकैः शक्लोदेशप्रजातायादूर्वायाज्ञाह्मणोन्नम स्थाप्य
 लिंगंनतोर्गंधैःपुष्पैर्धूपैःसमर्चयेत् स्वर्जरेर्नोरिकैरेस्वमातुलिंगफलेस्तथा पूजयेच्छंकरभक्त्यादूर्वायाविधिवद्भुज दध्य

क्षतेर्दिजश्चेष्टाअर्धदद्याच्चित्तोचने दूर्वाशमीभ्यांसंपूज्यमानवः अद्भुतान्वितः सर्वस्तु कृतजन्मस्थात्सर्वदेहेस्तु वेदितः वि
 द्याप्रामोतिविद्यार्थी पुत्रार्थी पुत्रमाप्नुयात् धर्मानामोतिधर्मार्थी कन्यार्थी लभेत्तत्तदा भोतिमानवः
 य एवं पूजयेद्दूर्वाभूते शमानवः फलैः ससजन्मजपपोषैर्मुच्यते नात्र संशयः कृतोपवासः सप्तम्यामसम्यापूजयेच्छिवं दूर्वास
 भोतिविद्येद्रदध्यक्ष त फलैः शक्रभैः दूर्वाभंत्रः त्वदूर्वेभृतजन्मासिर्वदत्तासिस्मरेरपि सोभाय संततिर्दिह सर्वकार्ये करीषव
 यथाशारवामधारवाभिर्वस्तुतासि महीतले तथा विस्तृत संतानं देहि त्वमजरामरे तद्विगमैरे शानमर्चयेत् प्रयतः शक्रचिः त
 तः संपूजयेद्दिभान् फलेर्नानाविधेर्दिज अनशियस्कमद्योयादन्तदधिफलं तथा अक्षारत्ववणं ब्रह्मन्नास्मीयान्मधुनान्वितं द
 द्यात् फलानि विविधेषु फलाहारः स्वयं भवेत् प्रणम्य शिरसा दूर्वां शिवं शिवमुपाश्रुते गवयः कुरुते भक्त्या महोदवस्य पूजनम्
 गणत्वात् यत्सो ब्रह्मन्मुच्यते ब्रह्मा हत्यथा एवं पुण्यापापहरा अष्टमी दूर्वसंजिता चतुर्णामपि वर्णानां स्त्रीजनानां विशेष
 तः शक्रकुहभ्यानुसंग्रोसिमासिमाद्रपदे तथा दूर्वां प्रशस्तास्तन्वेतामुन्नराशाभिर्गामिनो पूजयेद्दृहमानो यगंधमाल्यानुले
 पनैः फलेर्मूलेस्तथा चैव धूपदीपैश्च पूजयेत् अनशियस्कः यत्सर्वं नैवेद्यं चक्रं चन भोक्तव्यं च तथा ब्रह्मन्न्मिपकुं विस्
 र्जयेत् दूर्वांकुरस्थांसंपूज्य प्रतिमां शंकरस्य च यो वनं स्थिरमायाति यत्र यत्रासि जायते अष्टम्या फलपुष्पैश्च वज्रैर्नोरि
 केरकैः द्राक्षाभोदकपिष्टैश्च दाडिमैर्वंदरेस्तथा नारंगैर्जंबुकैश्चैव तेषु वीजपूरकैः दध्यक्षतेः स्वर्जोभिश्च धूपैरेव सदी
 पकैः मंत्रेणानेन राजेंद्रं शृणु स्वावहितो नृप दत्त्वा पिष्टानि विशेष्यः फलं च विविधं प्रभो तिलपिष्टकगोधूमधान्यपिष्टानि
 पांडव भोजयित्वा स्तुतिं च स्वयं बंधुजनैस्तथा ततोऽमुं जीत तच्छेषं स्वयं अद्भुतं सन्वितः कर्तव्याश्चैकभक्तेन ज्येष्ठामूलं
 यदा भवेत् दूर्वाभ्यर्चयेद्भक्त्या न वंद्यं दिव संनयेत् पक्षे भाद्रपदस्यैवं शक्राष्टम्यां गुधिं शिर दूर्वाष्टमी व्रतं पुण्यं यः करे
 तीह मानवः न तस्य क्षयमाप्नोति संततिः सप्तपौरुषा नंदते वर्धते नित्यं यथा दूर्वा तथा कुलं इति श्रीभविः दूर्वाष्ट० संपूर्णं

अथभाद्रशुक्लपक्षे षोडशदिनपर्यन्तं महालक्ष्मीव्रतं तच्चार्यरात्रमभिक्रम्यवर्तिन्यां अष्टम्याकार्यम् तदुक्तं चैव
प्रकाशे स्मृत्यन्तरे अर्धरात्रमभिक्रम्यवर्तने यो न रात्रिनिधिः तस्याज्येष्ठायाया प्रारम्भः कार्यः तथा च रक्तादे मासि भाद्र
पक्षे रक्ते पक्षे ज्येष्ठायाया तस्माभिः तदभावे केवलायाभिः कार्याः समापनं तु
हृत्पाष्टम्या चंद्रोदयव्यापिन्या कार्यं चंद्रोदयव्रते चैव तिथिस्तात्कालिकी भवेत् दिनद्वये चंद्रोदयसत्वे च कृष्णपक्षे ह
मी चैव त्यादिवाक्यात् पूर्वैव अपरे दिने चंद्रोदयानंतरं त्रिमुहूर्तं चित्परेव तदुक्तं भदनरत्ने पुराणसमुच्चये पूर्वापरवि
द्धावाशान्ना चंद्रोदये सदा त्रिमुहूर्ता तु सा पूज्या परतश्चैर्धर्माभिनी अथ व्रतविधिः हेमाद्रौ रक्तादे अथ पूजनं
आलयते हि कथितं कमलकमलालये विमलकमले त्वास्मिन् स्थितिं त्वं कृपया कुरु आवाहनं कमले पाहि मे देवि स्व
र्णसिंहासनं शक्रं गृहाणे दमया दत्तं भक्तिमुक्तेन चेतसा आसनं गंगादि सलिलाधारं तीर्थं मन्त्राभिर्मन्त्रितं दूरया
त्राश्रमं हरपाद्ये मे प्रतिगृह्यतां पाद्यं अर्घ्यम् आचम्य जगदाधारे सिद्धिं लक्ष्मीं जगत्प्रिये च पले देविते द
नं तोयं गृह्णहर्षोऽस्तुते आचमनं पयोदधिघृतं क्षौद्रं सितयाच समर्पितं स्नानं पंचामृतं तेनाद्य कुरु देवि दयानि
धे पंचामृतं इदं तव महालक्ष्म्याः कर्पूरागरुवासितं तीर्थेभ्यः स्रसमानं तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां स्नानं सूक्ष्मतनुं
भवं वस्त्रं निर्भिर्भितं विश्वकर्मणा लोकलज्जा हरदेवि गृहाण स्वरसन्तमे वस्त्रं कंचुकी नानासौभाग्यद्रव्यं मलयाचलस
मृतं धनसारमनोहरं शीतलंबं बहुलामोदं च दनं प्रतिगृह्यतां चंदनं नीलोत्पलं महामोदं भक्तालिकुलसंकुलं आनीद
नं दनोत्पन्नं पद्मगुणं हनमोऽस्तुते पुष्पाणि अथ नामपूजा अथैनमः लक्ष्म्ये नः वरदायै विष्णु पत्न्यै क्षीरसागर
वासिन्यै हिरण्यरूपायै स्वरवर्णमालिन्यै पद्मवासिन्यै पद्मप्रियायै मुक्तालंकारिण्यै तूयायै चंदाननायै विश्वमूर्त्यै सु
नेत्र्यै मुक्तिदात्र्यै कन्दर्प्यै समृद्धये नः तुष्ट्यै पुष्ट्यै धनेश्वर्यै शक्रायै भोगिण्यै भोगदायै धात्र्यै गंधसंभारसन्नद्धक

स्तूरीमोदसंभवं सुरासुरनरानंदिधूपदेविगृहाणमे धूपं मार्तण्डमण्डलारखंडचंद्रविवाग्निजेजसा निधामंदेविदीपोयनिर्म
 तस्तवभक्तिः दीपं देवतालयापालभूतलाधारधाम्यजं षोडशाकारसंभारनैवेद्यतेनमः सदा नैवेद्यं स्नानादिकं वि
 धीयतेत्यतः श्रद्धिः प्रजायते गतदाचमनीयचमहालक्ष्मीविधीयता आचमनं करोदनेन पातालतलमभूतवदनाभो-
 जभूषणं नानागुणसमाकीर्णं तांबूलप्रतिगृह्यतां तांबूलं द्विरणयगर्भेतिदक्षिणा आज्यंचेतिनीराजनं शारदेदुकलाका
 तिः स्निग्धनेत्राचतुर्भुजा पद्मयुग्माचाभयदाकरयग्रकरावुजा पुष्पांजलिं विष्णोर्वक्षसिपद्मेचशंखचक्रगदावर लक्ष्मीदे
 विवियथामित्वमधिनिन्यतथातव आर्यना उत्तार्येदोरकंबाहोर्लक्ष्मीपार्श्वे निवेदयेत् लक्ष्मीदेविगृहाणत्वंदोरकं यन्मयाधृतं क
 याश्रुत्वास्त्वर्णीचदत्त्वाचार्योयदक्षिणां एवंभिर्कस्यैविधिवत् पूजनं बटुकस्य च चातुर्वर्ण्यं च संभोज्यं यथाशक्त्या च दक्षिणां
 दीपोऽप्यष्टोडशापूरान्गोधूमानां द्विजानये दत्त्वा तत्संख्यया भक्तकारोत्रो जागरणं चरेत् चंद्रोदये च संजोते अस्य दद्यात्ततोऽब्रवी म-
 त्रेणानेन बिभ्रेदं शंखेनां बुफलान्वितं नमोस्तुतेति शानाथ लक्ष्मीप्रानर्तनमोस्तुते व्रतसंपूर्णतां यापुगृहाणां ध्यानमोस्तुते चंद्रार्घ्यं
 प्रातर्विसर्जयेद्देवीं त्रेणानेन स्मृत्वा त्रपंकजं देवि संत्यज्य समवेत्मानि संविश यथासंपुत्रभृत्यो हं सुरवीस्यां त्वत्प्रसादतः विमो-
 र्जनं इति पू० अथ कथा स्कंदपुराणं सोमभाग्यजनने स्त्रीणां दोर्मार्ग्यपरिकृतनं परमेश्वर्यजननं तद्भुतं ब्रूहि शंकर ईश्वर उ-
 साधुस्साधुमहाबाहोयैतत्प्रष्टो ह त्वयानघ तत्राहं संप्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं येन त्रीणि न नरो दुर्गतिं याति कति हि चित् सप्रभा
 दुर्भगावर्वापि स्त्रियो वा विधवा गृह अस्ति देव्या व्रतं पुण्यं महालक्ष्म्याः षडानन नारीणां च नराणां च सर्वदुःखापहंनया देवा
 स्तरुमभूद्वृक्षं पूर्णमब्दशतं पुरा वृत्रे स्मराणामधिपे देवानां च पुरंदरे तत्र देवेर्महावीर्यैर्नारायणबलाश्रयात् अस्मरानिर्जिताः स
 र्वपातालतलमाययुः केचिद्विलंघिताः केचित्प्रविष्टा वरुणा लयं गिरिदुर्गं समाश्रित्य केचित्स्थुर्भहाबलाः तत्र कोलासुरोना
 ममहावीर्यो महाबलः गोमंतदुर्गं मुर्गंगिरिमाश्रित्य निर्मयः याराजकन्यकालोकैरूपवत्यामहागुणाः आनीय गिरिदुर्गस्था

रमयामाससर्वशः रमयित्वापिनास्तत्रकामरूपीविहंगमः एतस्मिन्नेवकाले तु आगतौ मुनि सत्तमौ श्रुतिप्रभावं संपन्नौ पुलस्त्योगौ न
मस्तथा तीर्थयात्राप्रसरेन श्रुत्वा वाक्यजनस्य तत्र कोलास्करजयभित्तिकन्याद्वेतोः शिखिबध्नज तावृचतुर्जनसर्वमगस्त्यास्तिमहा
मुनिः येन तायनिधिः पीतो विध्याचलनिवासिना वातापील्वलनामनोदेत्योयेन विनाशितो नंगच्छामो वयं सर्वे कोलास्करवध
यच्च इत्यामन्त्रजनाः सर्वे गत्वा च भूमिवाद्यच्च ऊचुः सर्वे यथा हनं कोलास्करं विच्छेदितं नच्छुत्वा भगवानाह मे आवरुणरम्भोः
रुष्टिस्थिति विनाशानां कारणं भक्तवत्सलाः रामस्यादोतपस्यति ब्रह्मविष्णुभूमे हेश्वराः तिरुः संध्यामूर्तिमत्यस्तेषां श्रुषणेर
ताः प्रविश्यतामहालक्ष्मीः शक्तिरूपेण संस्थिता सर्वशक्तियुता दीवली कानां हिनकास्यया इत्कृत्वा खरितं गत्वा कोलास्करवधा
सये निवेद्य निखिलं तेभ्यस्तस्यः आजल्योजनाः तच्छुलानि खिलं तेभ्यो ब्रह्मविष्णुभूमे हेश्वराः संध्यात्रयं समाहूय वाचं प्रोत्तुर्ज
नेश्वराः हविष्यति महालक्ष्मीर्युद्धे कोलास्करं रिपुं भगवत्योमूर्तिमत्यो दंडं परलादिभिर्वरेः आयुर्धोर्विविधैः कृत्वा जयमाप्स्यथ-
संयुगे युष्माकं तु महायोसो सुषमाश्नाधसमुद्भवः भूतनाथो भूतमन्युर्यः सहायो भविष्यति इत्कृत्वा खरितं गत्वा रुरुधुः
कोलराक्षस निरुध्य च पुरी देव्यो जगज्जलदस्वनाः सिंदल्यश्च दिशस्तद्वर्धयं रथ्वतत्कुध कोलास्करो धितच्छुत्वा प्रो
त्पपानमहासनात् रोषेण क्रोधात्मास्त्रोमेरोरिव समुगतकः हस्त्यश्चरय पादान् चतुरंगबलान्विता निर्गयोऽतनायोऽनुं कोलिका-
यादवाशानिः स कुडलशिरस्त्राणकवचीभूतबाणधीः बहुगोधांशुनित्राणः कुक्षो हव इवापरः नेतो राक्षससैन्यतद्भूतनाथेन सं-
गतं देवनारीमनोह्रासि युद्धं चक्रेति मीषेण महारावैर्भीमघोषैर्बोणेः कंकारनिःस्वेनैः गोरवराणां निजोद्देश्यलोकः शब्दमेशो
भवत् जयभिधीति वदता धावता भित्तेरनं वधे समरधोरमुष्मासुष्टिकचाकचि उद्धेतो राक्षसबले भूतनाथेन गेयमहाबलः मम दे-
राक्षसानां कंशरवर्षेश्च दारुणेः हतं दृष्ट्वा स्फुरबलं कुधः कोलास्करेण अभिद्रुत्य गदापाणिस्ताडयारासं मेरुं यथोमहो
महावीर्यस्तेनाभि हतमस्तकः नेतो देव्योतिवेगेन त्याभिद्रुतु रुरुद्धेत त्रिशूलैरभिजम्बस्तपद्भिश्च व्यधनयन् सुषिभि-

स्ताडयाभास्मर्नरेवेश्वाभिव्यदोरयव पादघातेः समाजक्रः सिंहः करिवरयथा संकुडलशिरस्त्राणोदहोष्टिरस्फलोचनः कृतश्च
 कुटिवन्त्रोसौरास्ससस्तामुहुमुहुः गदयाताडयाभास्सशिरः कंठासकुक्षिषु बभञ्जुस्तांगदांतांतुहसंत्यस्ताभदाकुलाः ततोऽध
 नुर्धयोभूत्वाबाणजालमवाकिरन् तासाशरीरमर्भाणिभिदंछरपुरोगमेः ननादबद्धवेरोस्मोत्तदयंचाभिनच्छरेः ततः क्रुद्धत
 रास्तास्तुपादेनजगृहुर्भृशं आकाशेकामयित्वातच्चिक्षिपुर्गगनेक्रुधः कोलास्फुरोपिपतितोयावदुत्थातुमिच्छति तावन्निर्ग-
 त्यलक्ष्मीस्तपादाभ्यामत्यपीजयन् तत्पादपीडितोदैत्योविह्वल्यनयेन्भृशं मुक्तकंठस्वनं ह्रत्वाततोमोहमुपयिवान् नतोदेवाः
 संगंधर्वामनुथाऋषयोस्तुवन् देवनाथाश्चदेव्यश्चननृतुः समुदाकुलाः देवदुंदुभयोनिदुःपुष्पदृष्टिः पपातह दिशः प्रसेदुर्मरुतो
 ववुर्मंदरवंजगत् सुरास्फुरशिररत्नापीडितांघ्रिसरोरुह देव्योदिव्येनयानेनयातिकेलापुरं प्रति आयातोपद्वाजावीक्ष्यसुक्कया
 दविश्रुतवत्तः तुष्टावपरयाभक्त्याराजकन्यागणोमुदा राजकन्याऋतुः वंदाकवीरस्फुरदंदाकिरीटरत्नरोचिच्छटानिकरकस्मि
 नरत्नदीपम् देवित्वदीयचरणं जनानां सेवामहे सकलमंगलवर्धनाय उत्फुल्लैर्कैरवदलायतलोचनोयेगंडोल्लसच्चपल
 कुंडलमंडितायै राकाशशिप्रतिभदानेनकोमलोयेनस्येनमः कमललोचनवल्लभायै सद्भक्तकल्यलतिकारिकंठभूषोकेयूर
 हेमकटकोज्ज्वलकंकणाका संसारस्मृगारसुरवेपतेममाद्योर्दहन्वदीयकरयक्षिमनगमातः दृष्ट्वादेविजनजयायविविधा
 ब्रह्माधिपन्यगताविष्णुर्बक्षसियांचकारतरलालीलाजुमालाभ्रमं केशायप्रहितं त्वदीयचरणदंदाज्जसेवारतकारुण्याम्
 तत्सारपूरितदृशामासंबपाद्वात्सरि मल्लिकाफुल्लकुसुमोज्ज्वलमध्याभागधस्मिन्नुभारीजनतारकदंडशोभाम् उत्तसेहम-
 निकषोज्ज्वलकायकांतिलदंस्मीस्वयंप्रणमनोऽग्रभातेनोति इतिस्तुत्वामहालक्ष्मीभक्तानामिष्टदायिनी योगिन्योद्यप्रविष्य
 ध्वमितितासांवरंदो दृष्ट्वातास्तुमुदोदेवीसारूप्यचमदापयन् नाभिर्निषेवितादेवीवरं वयंदेदोमुदा राजकन्यास्तनः स-
 र्वोमुक्ताः स्वपुरमायसुः ततः प्रभृति लोकेषु पूज्यास्तुः सर्वकामदाः ताश्चतुःषष्टियोगिन्योमहालक्ष्मीपरिग्रहान् नृत्यंतिनि

वहे स्तचगीतवादित्रनिःस्वेनैः पुरादेव्यामहालक्ष्म्या करहाटपुरेनिशि एवं प्रभावासादेवी विष्णुरामापडान्न व्रतस्यास्य वि
धानचशृणुमनोविधानतः मासिमाद्रपदेशकैः पक्षेज्यैश्चायुताष्टमी मारव्यव्यव्रतनत्रमहालक्ष्म्याथतात्मभिः करिष्याभिन्न
नंदेवित्दत्तस्वत्सरायणाः नदविद्येनमया तु समासितवत्प्रसादनः इत्यच्चार्यतेतावद्वाद्योदरकंदक्षिणेकरे षोडशग्रंथि-
संहितंगुणैः षोडशभिर्गुणम् नतान्वहमहालक्ष्मीपूजयेन्नियतात्मवान् राधपुथैः सनेवेद्येयावत्कृष्णा
हृस्मीदिनम् तस्मिन्दिनेनुसं प्राप्ते कुर्यादुद्यापनव्रती वरुचमंडपिकांकृत्वा मात्याभरणशोभिताम्
त्रिभूमिकांचनश्लक्ष्णानानादीपेयशोभितां चतस्रः प्रतिमाः कृत्वा सौवर्णीस्तत्स्वरूपिणीः स्नपनकारयनामापचाभृतीवि
धानतः षोडशैरुपचारैश्च धूपदीपादिभिस्तथा जागरंतत्रकर्तव्यगीतवादित्रनिःस्वेनैः ततो निशोथिसंश्रानेप्युदितेभृनदी
धिभौ कृत्वा तु स्थान्दिलपद्मं षडंगं पूजयेन्नतः दद्यादर्घ्यंचरोगेण व्रतान्तस्मेसमाहितः क्षीरोदाणवसंभृतंचंद्रलक्ष्मीसहोद
रपीयूषधामनरोहिणयासहितोर्घ्यगृहाणैव क्षीरोदाणवसंभृतेकमलेकमलालये प्रयच्छु सर्वकामान्मेविष्णुवक्षस्थ-
लाशये पुत्रानंदेहियशोदेहिदेहि सौभाग्यमेवच कालिकालिमहाकालिविकरालिनमोस्तुते त्रैलोक्यजननित्राहिवरदेभ-
क्तवत्सले मकनाथे जगन्नाथे जमदग्निप्रियनधे रेणुकेत्राहिमांदीवराममातः शिवंकुरु कुरु श्रियं महालक्ष्मीं अश्रियं त्वाशक्त
नाशाय मंत्रैरेतेमहालक्ष्मीप्राथ्यैश्चोत्रिययोगिषितः श्रीस्तुक्तेनतथा वद्भोपद्यानि जुहुयाच्छुचिः पायसंचैव बिल्वानितदला
मेतथाघृतं ग्रहेष्वेव होतव्यं समिच्चरुतिलादिकं चंदनं तालपत्रंचपुष्पमालादिकं तथा नवशरावेभक्ष्याणि क्षिप्वांब
हुविधानिच प्रत्येकं षोडशोतानि पूरापूर्णाभिचैव हि तान्यन्येन समाच्छाद्य व्रती दद्यात्समभक्तं क्षीरोदाणवसंभृतालक्ष्मीं श्रद्ध
सहोदरा व्रतेनानेन संतुष्टाभीरतां विष्णुवल्लभा इंद्रिराप्रतिगृह्णाति इंद्रिरावैददातिच इंद्रिराताकोभाभ्यामिंद्रिरायेन मोन-
मः दद्यादुपायनादीनि श्रोत्रियाणांच योषितां चतस्रः प्रतिमास्तस्तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं कृत्यं तु निर्वर्त्य व्रती भोजनमा

चरेत् स्कंद उवा० केनेदं स्वीकृतं पूर्वं कथमस्मिन् प्रकाशितं ब्रूहि मे तत्तनो देव यद्यहं तव वल्लभाः शंकर उ० आसीद्वाजा सर्वभौमो म-
 गलार्ण इति श्रुतः कौण्डिण्येन गेरस्येतस्य पद्मावती प्रया तभागतः कश्चिदेकः सेवको ब्राह्मणोत्तमः अज्ञातनाम्नस्तस्यासौ नाम-
 चक्रे नृपस्तदा तवल्लक इति रथ्यातो बभूव द्विजसन्तमः कदाचिन्मृगयासक्तो मृपालो वनमाविशात् तत्र विधावराहादीन् मृगान्
 हत्वा सहस्वशः क्षुत्तृप रिगतः श्रान्तो ब्रह्मामृतमुपाश्रितः उदकोत्प्लवणे चारान्प्रेषया मासमवशः वने जलं तुना पश्यन् क्वचि-
 च्छाताः प्रयत्नतः तेन त्वानृपति प्रोचुर्नीत्रां भद्रा इति दुःखिताः तवल्लकोऽपि वक्ष्यामि विपिनं तदंतं द्रितः फ्रममाणस्तदा पश्यत् कस्मि-
 श्चिद्वनगङ्गे रम्यं सरोवरं दिव्यकुसुदोत्पलमंडितं तत्रापश्यद्देवकन्यादिव्यरूपमनोरमाः चावंगीश्वारुनयनाः योनिनन्त
 पयोधराः हाटकं कणकयूरनूपुरालंकृताः शक्रभाः पूजयतीर्महालक्ष्मीं ब्रतस्तेपणचादरान् तवल्लकोऽपि प्रच्छ किमिदं क-
 थ्यतामिति किञ्च यदुच्युः महालक्ष्मीं व्रतामिदं सर्वकामफलप्रदं क्रियते स्माभिरेकाग्रमनोभिस्तनुभक्तिनः तवल्लकोऽपि
 नच्छुत्वा व्रतं जगद्भक्तिमान् नदनुशागृहीत्वा च जलमादाय सत्वरः आजगाम जलंतस्मे दत्वा चाभोजनैः सह जलपी-
 त्वानृपस्तस्य हृष्ट्यान्तोरकं करे किमिदं दोरकं विदुर्न किं व्रतं कृतवानसि राज्ञा पृष्टस्तवल्लोऽपि कथयामास तद्भुतं तच्छ्रु-
 त्वा राजशार्दूलो व्रतं जगद्भक्तिमान् तवल्लं केन सहितो राजा स्वपुत्रमायथो पद्मावत्या गृहगता तयारतुगतः सह रममा-
 णाय सा देवी तेन राजा प्रियेणैवे तदृष्ट्या दोरकहस्ते कृपितास्यंत कोपना कया त्वं वंचितो ब्रूहि कथादत्तः सः दोरकः ज्वाला-
 मालाकुले वन्द्योऽस्मिन् वत्यति कोपिता हाहा कष्टमिदं पापं कृतं मृदतया त्वया इति निर्भस्तस्य ताराजा तत्याज वनगङ्गे सा
 च हानिये योपश्चान्न हानिये योनृपः महालक्ष्म्या पचारेण सारण्ये जनवर्जिते मृगमाणावेनेतस्मिन् न कश्चिद्भूतिमाप्नु-
 यात् विचरंती वने नन्नश्रेः कस्यचिदाश्रमं ददर्श मृगसंकीर्णं शातकृष्णामृगान्वितं तत्रापश्यद्देन रम्ये वसिष्ठमुनिपुं-
 वं ववंदे चरणौ तस्य विषं ज्ञादुःखकारणं महालक्ष्म्या पचारेण ज्ञातं

विज्ञानचक्षुषा तद्भूतेकारयामासतस्याहुः रवोपशान्तये तदुःखं तत्तत्क्षणदेव विनष्टमभवन्नदा पुनश्च भूगयासक्तौ भूपातो
वनमाविशत् क्वचिन्मृगासमाविध्य बाणेनैकेन दाहुमान् अन्वगच्छन्मृगपदेन स्याभूच्चयदागमः वरमुनिं ददर्श यो वसि
ष्ठो नतकल्मषं कृतातिथ्यक्रियो दृष्ट्वा चरन्तीं बहिर्हरतिके हावभावाकटाक्षे च हरन्तीं हरिणे क्षणां मदीनिर्गत्य नृपतिः प्रोवाच
संस्मितं वचः रंभोरुकासिकल्याणिकिमर्थं चरसेवने किन्नरीमानुषीवा त्वं यस्मिणी चारुहासिनि किमत्र बहूनां क्लेशमजमा
नं भजस्व मां नृपेणेन भक्त्या क्तसस्मितावाक्यमब्रवीत् पुनर्भजामि चाहं त्वा भवेद्दिमिदिषीं तव महालक्ष्म्या पञ्चरेण त्वया-
हीना वसाम्यहं मुनीन्द्रस्याश्रमे रम्ये नरगुण्योपशोभिते ममोपरि रूपाविद्यो महालक्ष्मीव्रतोत्तमं कारयामास विधिवत् सर्ववि
धोपशान्तये तद्योक्तं वचनं श्रुत्वा स चोत्कृष्टं विलोचनः ऋषे रनुजामादाय प्रिया मादाय सत्वरः तदष्टपुष्टजनेन जुष्टं पताका
ध्वजशोभितं प्रविवेश तया सार्धं सपरैरभिषेदितः महान्दक्षो व्रतं स्य रत्नयास हचकार ह फण्डेन ह भोगां न्विपुलान् पुत्र
पौत्रसमाहृतः भूपालः सार्वभौमो मृतवत्सो मात्यतां ययौ महालक्ष्म्याः प्रसादेन सन्निधिः सर्वसंपदा एवंप्रभावासादेवो
वराणां भिष्टदायिनो सर्वपापहरो देवीसर्वदुःखापह्ना रिणी एवंपोदश वर्षं तु कृतं व्यं व्रतमुत्तमं याकरिष्यति मे प्रीत्या स्वयं
सिद्धिमुपासते लोकपालाश्च तु ख्यं तिदासा इव मनोरथान् नारीवापुरुषः करिष्यति मुदा भक्त्या व्रतं यत्नतः सेवते हरि-
द्रुपश्च नरकराः कुर्वन्ति तस्य प्रियं तत्पादं परिरंजयति मनुजामौलिप्रभाम डले स्तस्मिन्नेव कुटुंबिनी वसति स्या लक्ष्मीः स्व
यं विष्णुना स भक्त्या वाप्य भक्त्या वा कुर्वन्ति व्रतमुत्तमं अतः कोले चतान् विष्णुः संसारात्परिरक्षति यद्ददंश्च ण्यान्ति तं
आवेद्येद्वासमाहितः न संत्यजति तं लक्ष्मीरलक्ष्मीर्नैव जायते सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते युधिष्ठिर उ० स्व-
स्थानलाभपुत्रायः सर्वैश्वर्यशक्तप्रदं व्रतमेकं समाचक्ष्व विचार्य पुरुषोत्तमं कृष्ण उवा० दुर्बारे चैवेदेत्येदं परिव्यासेन वि-
ष्टये एतदेव कृतस्यादो देवदः प्राह नारद तस्य श्रुत्वा ततो वाक्यं समुनिः प्रत्यभाषत नारद उवा० पुरंदरपुसा पूर्वपुरमासीत् म

शोभते रत्नगर्भाभवद्भूमिर्यत्र त्वाद्व्यभूधराः यत्रांगनाजप्तापांगभृङ्गालोचनसायकैः त्रैलोक्यस्ववशात्त्रैलोक्यकुसुम
 सायकः चतुर्वर्गजनिर्यत्र तच्च विश्वकर्मापि यद्दीप्त्यकं पयस्यनिर्गेशिरः तत्राभवन् महापालो राजा भू
 न्मंगलालयः चिह्नदेवीप्रियातस्य दुर्भोगोकावभूवह अन्यातुचोले देवीयामहिषीसायशस्विनी कदाचिन्मंगलो राजा चो
 ले देवीमहायवान् प्रासादशिरवरारूढः स्थलीसिकम्पश्यत तामालोक्य महापालः स्मरस्मरसुखं वावुजः चोले देवीप्र
 तिमाह दंतघोतितदिड्युरवः चंचलास्तिनोद्यानं कांतिनिर्दिनं दनं कारयामितपोद्दिष्टस्तबोद्यानमकारयत् संपन्नतुं
 तदुद्यानं नानादुमलतान्वितं नानाफलसमायुक्तं नानापक्षिसमावृतम् तत्रागत्य महाक्रोडस्तनुत्यस्तनभस्थलः प्राज्ञद
 कालघनश्यामचक्षुराक्षिप्तचंचलः दंष्ट्रावहृष्टचंद्राकः प्रलयोभोधरध्वनिः उद्यानं भंजयामासनानां दुमलतान्वितम्
 कांश्चिदुत्पादयामास पादपात्रपादुनंदन कांश्चिदंतग्रहारेण कांश्चिदंतग्रधर्षणैः अधानकाश्चिन्पुरुषान् रत्नकान्तकोपमः
 तद्गुनर्कीर्तिविज्ञायसंहृत्यो ज्ञानगालकाः सभयास्तस्य घृणातमूचुश्च नृपतेः पुरः तदाकर्णयन् नो राजां क्रोधाकृणितलोचनः व
 धाय दंष्ट्रिणस्तस्य संदिदेशाखिलं वलं ततश्च चालभूपालस्त्रिगुणलितैर्गजैः आस्रावयन्महीसर्वोवाजिदं ददृतां वरां
 चालयन् सफलान् शैलान् स्यंदनौघमरुदं वैः पदातिभिर्महावीरैः पूरयन् निखिलदशैः ततो गादसमावृत्य तदुद्यानं नरेष्व
 रः पत्निव्रातमहाधामैः पूरयन् निखिलदशैः पथियस्य वराहोयं प्रयात्कपवनांतरं तस्यावशं शिरश्छुदं विदधाभिरिपोरिव
 तस्य भूषस्य तद्गोक्यं समाकर्ण्य ससूकरः जगामास्यैव मार्गेण प्राणिनां चेष्टितं यथा ततः ससूकरासक्तः कशयानं प्रताडयन् च
 व्रीडाकलंकितस्य दुर्भोगं तस्यैव सो गमत् गत्वाथ विपिनं धारं सिंहशार्दूलसंकुलं तस्माल्लालिहंतालशालार्जुनलतान्वितं
 शिखीझंकारमभारवाचाटितदिगंतरं कोलोवे लामवाप्याशमोभवद्राजसंमुखः भल्लेन सोऽवधीत्कालं वज्रेणाद्रियथाहरिः
 अथ च्योम्नि विमानस्थः स्मरस्कंदरविग्रहः क्रोडरूपं परित्यज्य सोऽब्रवीन्मंगलनृप गधर्व उवाच स्वस्ति ते स्तुमहोपाल त्व

यामुक्तिः कृतात्मम तमाकर्णयन्तान्तयेनाहं जात ईदृशः एकदा देवता वृन्दैः संसृतः कमलासनः चंचत्पुटादिभिस्तोलैः षड्जोद्यैः समभिः स्वरैः मंद्रादिभिस्त्रिभिर्मनैर्गीयमानं मयानृप नानास्थानगुणोपेतमञ्जोषीद्गीतमुत्तम गीयमानं श्रुतः स्थानात्ततो हं कर्मणा मुना शमश्चित्ररथस्तेन ब्रह्मणा सृष्टिकर्मणा ब्रह्मोवाच कोलोमवत्स मे दिव्या मुक्तिस्तेस्तु तदा भवेत् निर्जिताखिलभूपा लोमंगलस्तत्वाद्गन्धिष्यति नदद्यद्यदितं सर्वं त्वत्प्रसादान्महीपते मदृहाणवरभूपदेवस्यापि सद्गुल्लंभं महालक्ष्मीव्रतं दिव्यचतुर्वर्गफलप्रदं लभस्व सार्वभौम त्वगच्छ राज्यानि जन्तु नारद उवाच चित्ररथाय गंधर्व उल्लेखं दं भूपतिं प्रति अंतर्धानं गतस्तुष्टः शरत्काल इव बुद्धः अथ मंगलभूपा लः पार्थस्य द्विजमागतं विलोक्य बद्धुकं कंचित्कक्षा निक्षिप्तमशंवत् उवाच मधुरावाचस्मिन् पूर्वोपशिक्षिस्मिन्तां देवस्त्वदानवस्त्वया गंधर्वोवाथ राक्षसः सत्यवदबटाकस्मात्किमर्थं त्वमिहागतः श्रुत्वेतत् शिष्यभावं त्वग्राहस्व देवसंभवः अहं साधं त्वया यातस्तदा दिशय शोचितं राजा यातमुवाचिदं त्वं वदोन्नतनाद्वयः अपास्थानं विलोक्य त्वत्तूणं तोयममानय अथ विश्वम्यभूपा लबद्धुको वद पादपे तथा कृत्य तुरगच समारुत्यामहामतिः जगाम पक्षिघोषेण यत्रास्ते संस्तरसरः कमलैकनिवासैरनृथागाभरणेन च वनमालालयत्वेन दधन्ना रायणी तन्नं भयवायुशतद्योगमस्सारं विषवर्जितं नाशितागस्ति तृष्णार्तिप्रसन्नं सागराधिकं पंकैर्मग्नो यतत्रांभिः पृष्ठाद्दुचीयतस्य सः चतुर्दिशं निरीक्ष्याय तस्यैव समस्तेष्ट दिव्यवस्त्रपरीधानं दिव्याभरणभूषितं कथयंतं कथां दिव्यां स्त्रीणां सार्धं मपश्य त उपसृत्याथानं सोयस्व हन्तानं निवेद्य च कृतांजलिं रिति ग्राहं बद्धुर्मधुरयागिरा बद्धुकां च एतत् किं क्रियेत सार्धं त्वया भक्तिपरेण वै कोविधिः किं फलं चास्य ब्रूहि तन्मे यथा तथं श्रुत्वा च तमुवाच देवसार्धः करुणयागिरा सार्धं क उवाच शृणु विप्रैकचित्तेन भद्राभक्तिः समन्वितः यामाया प्रकृतिः शक्तिश्चेत्त्रेलोक्येऽप्यभिधीयते व्रतमेतन्महालक्ष्म्यास्तस्याः सर्वफलप्रदं आकर्णय विधिं चास्य कथ्यमानं मया बरता भ्राद्रमासि सितारुम्यामारंभोऽस्य विधीयते यातः षोडशकृत्वस्तु प्रक्षाल्या

श्रीकरोमुखं तंतुषोडशसंमिद्धं यथिषोडशसंयुतं मालतीपुष्पकपूरचंदनागरुचर्चितं लक्ष्म्येनमोथमंत्रेणप्रतिग्रंथ्यभि-
 मंत्रितं धनधान्यधराधर्मकीर्तिमायुर्यशःश्रियं तुरगानंदतिनःपुत्रानंदमहालक्ष्मीप्रयच्छमे मंत्रेणानेनबध्वाथदोरकदक्षि
 णेकरे कौजानिषोडशादायदूर्वायाश्चाक्षतांस्तथा एकचिन्नःकथाश्रुत्वापूजयेन्नेश्वदोरकं ततस्तुप्रातरारभ्ययावत्स्याद
 सिताष्टमी तावत्प्रक्षाल्यहस्तौतुपादादीनिकयांतथा शृणुयात्प्रत्यहंविभ्रतत्सरेव्ये रक्षितादिभिः अथहृष्टाष्टमीप्राप्य
 नक्तकालेजितेद्रियः स्नानःशुक्लावरधरोव्रतीपूजागृहंविशेत् तत्रोपविश्यपूर्वास्यश्चारुधौतासनोपरि श्वेतपत्रंलिखेदष्टद
 लंकमलमुत्तमं ऐन्द्रादिशक्तिंसंयुक्तं पार्श्वेपत्रंसकसर कर्णिकायांतोलक्ष्मीकपूरक्षोदपांडुरां शुभ्रवस्त्रपरीधानांमुक्ता
 मरणाभूषितां पंकजासनसंस्थानांस्मेराननसरोरुहां शारदंदुक्लाकांतिस्त्रिगधनेत्राचतुर्भुजां पद्मयुगामभयदां
 करद्वयग्रकरांबुजां अमितोराजयुग्मेनसिन्ध्यमानाकराबुना संचित्येवल्लिखेद्देवीं कर्पूरागरुचंदनैः ततस्त्वावाहनकुया
 न्मंत्रेणानेनसुव्रती महालक्ष्मीसमागच्छ पद्मनाभपदादिह पंचोपचारपूजेयंतदर्थेदेविकल्पिता षोडशाहेतुसंपूर्णकु
 र्यादुद्यापनंव्रती विधिनार्येनविप्रेन्द्रशृणुश्रद्धासमन्वितः दानव्याधिनुरेकांवेस्वर्णशृंगादिसंयुता श्रोत्रियायस्वर्णचतया
 न्नवर्मानादिकं यथाशक्त्यास्वर्णचदत्वापूणभवेद्व्रतं किंजिभ्यःषोडशेभ्यश्चमृदद्यादसनादिकं सायउवाच एतन्ने-
 कथितंविप्रव्रतानामुत्तमंव्रतं तद्विधानादनाथासाहस्रभूतेवांछितंफलं हृत्वाव्रतंपरंविप्रत्वंराज्ञातस्वकारय व्रतमेतत्त्वया
 विप्रदेयंश्रद्धावेतेपरं नास्तिकानांपुरस्तान्नप्रकाशकथंचन नमस्कृत्याथतस्मार्थंपंकादुःश्राप्यवाजिनं सरसोभस्तथा
 दायपथिनीपद्ययंभितं आरुह्यतुरंगंविमोराजानिकमुपागमत् निवेद्यतद्व्रतंविमोराजानमभ्यकारयत् नानाप्रकारसंभूतं
 मान्वलंबदुकस्यच व्रतप्रभावादभवत्सभूषकभूषुतावरः अथारुह्यमहीपालोबहुवर्षाणिनंहयं तद्व्रतस्यप्रभावेनतूर्णं
 स्वपुरमागतः तन्प्रायांतसमालोक्यराजानंभूपुरंदर उत्सवंचक्रिरेपौरास्तोर्गोर्गोदिकपुरःसराः चलत्पताकदोर्भोलंलस-

ल्ललशमौलिकं पुरं नृस्यदिवाभाति छन्नघं दौघघर्षदैः अयोत्कलिकाकाश्चिद्भावंति स्मवरांगनाः स्वर्णसुक्तालताजाले
 श्वतुष्कमिभकुर्वन्ता काचिद्विमुक्तकेशोपशगान् नयनाजसा काचिन्निनंबभारार्तिकाचित्पीनपयोधरा अथाविशान्मही
 पालोबटुनासहितोगृहं पौरनारीजनाद्विस्तलाजेः पुरितविग्रहः अतोत्तीर्यहयान्तस्माद्दुर्बाहुवलंबितः जगाममंगला
 राजाचोत्तदेवीतुयत्रैव हस्वातुनोत्तदेवीसादोरकराजबाहुके विमृश्यमनसाकुक्षशकाचक्रेनृपेतिमाम् आरवेटक
 स्थव्याजेनगतोन्यावन्नुभां प्रति सोभाग्यायतया बद्धादोरकोदक्षिणेकरे तथेवबटुकश्चायं द्रुष्टुमांशेषितोभुवं ततोहस्त्वैवदु
 शत्माकोपादाच्छिद्यदोरकं चिक्षेपचमर्द्दपृष्ठे स्वरोभायंस्सर्वैः सह ननुबोधचताराजात्रोटयंतोच्चदोरकं साभृतमंत्रि-
 मृत्याद्यैः कुर्वन्वार्तामनोद्भवां चित्पुदेव्यास्मदाकाश्चिद्दामी द्रुष्टुं सभागता तथादोरकमादायबटुमापृच्छ्यतद्रुतं तद्रतस्य
 विधानार्थमस्वामिन्येनित्वितं ततो नृत्तनमाहूयचिच्छिद्यदेव्येकरोद्भूतं अथसंवत्सरेतीतलक्ष्मीपूजादिनेनृप नौर्यत्रिकस्य-
 निः स्नानंचित्पुदेव्यागृहेष्टणान् तदाकर्ण्यमहीपालो नृत्तनंबटुमब्रवीत् अहहाद्यदिनंलक्ष्म्याः सम्रतस्यैकदोरकः इतिष्ट
 छानुपंप्राह दोरकत्रोटनक्रमं तच्छ्रुत्वा मंगलोनाजाचोत्तदेव्येप्रकुप्यच मयाद्यपूजनंकार्यंचित्पुदेवीगृहंमति अथमंग-
 लमूपालोबटुबाहुवलंबितः चत्वालकमलावात्येचिच्छिद्यदेवीगृहंमति अत्रांतरेमहालक्ष्मीर्द्विद्वारूपविधायच जिज्ञासा
 र्थगृहंतस्याश्चोत्तदेव्याः समागता गच्छगच्छाद्यदृष्ट्वकिमिहागत्यकराधिमे तयादुराशयात्यर्थलक्ष्मीः साप्यवमानिता त
 तः कुक्षामहालक्ष्मीश्चोत्तदेवीमभाषत शशापायमहालक्ष्मीश्चिच्छिद्यदेवीनिकेतनं बहुधाचिच्छिद्यदेव्यासालक्ष्मीसंमानिता
 र्तिता वद्धारूपंपरित्यज्यप्रत्यक्षासांभवत्तदा पंचोपचारपूजाभिः त्रियंराज्ञीततोचयत् अनितुष्टांतोलक्ष्मीश्चिच्छि
 देवीमुवाचह लक्ष्मीरुवाच अर्चनान्तेप्रसन्नस्मिचिच्छिद्यदेविवरहणु वमेवरंतनोराज्ञीचिच्छिद्यदेवीशभाशया चिच्छिदे
 व्युवाच येकरिच्यंति तेदेवि व्रतमेतत्स्मरेन्मरि तद्देशमनलयात्याज्यंयावच्चंद्रदिवाकरो अद्यारभ्यतथात्येकमूपसंबधिती-

तथा रयानियातु हितो देवि भक्तिर्भवतु मे त्वयि सद्भावेन कथामेतां येभ्यः पतिपदं निच तेषां च वांछितं सर्वं त्वया देयं सदैव
 हि नथेत्युक्त्वा महालक्ष्मीस्तत्रैवांतरधीयत अथ मंगलभूषणलस्तत्रागत्य श्रियोर्वचनम् चक्रे परमया भक्त्या चिह्नं देव्या स
 मन्वितः अष्टैर्ध्यादुरात्वा राचिह्नं देवी गृह्णति चोले देवी समायाता द्वारस्थे वीरिता जनेः ततो जगाम विपिनं यत्रासीदंगि-
 रामुनिः अथालोक्याद्भुताकारा ज्ञानदृष्ट्या विचिंत्यता मुनिस्तु श्रीव्रतं दिव्यं चोले देवीमकारयत् व्रते ह्येतथ संजातञ्चो-
 ले देवी महायशाः दाक्षिण्यके लिलीला मिलो वण्येक भिकेतनं ततः कदाचिदागत्य वनमारुवेत नृपः मुनेर्वैश्वमिनिराजा-
 तां ददर्श वामलोचना अथ राजा मुनिग्राहकं यन्धन्यतिकथ्यता तद्वृत्तांतं समाख्याय राज्ञोता प्रददौ मुनिः अथागत्य निज-
 राज्यं चिह्नं देवी समन्वितं चिह्नं देव्या च सहितो बुभुजे मंगलो नृपः चिह्नं देवी वरं व्रते चोले देवी समागमम् समुद्रस्य यथा
 गंगा यमुने मंगमे सदा तथा मंगलभूषण्य आलिख्य वामलोचना परस्परं अधिकैतेतु प्रिये मान्ये वभूवतुः चिह्नं देव्या स-
 मंसोथ चोले देव्या सहारिवलाम् सप्तद्वीपवतीं पृथ्वीं बुभुजे मंगलो नृपः व्रतस्यास्यैव समाभ्यर्था दूतैः सोपनूतनः अभून्मंग-
 लभूषण्य मंत्रीत वयथा गुरुः सुक्त्वाथ सकलान् भोगान् मंगलो भूभुजावरः संपुनः स्वर्गमेत्याभून्मन्त्रं त्रिष्टुप् देवतम्
 नारद उवा० एतेनेकं शितं शक्रव्रतानां मुत्तमं व्रतम् यत्तु कथाश्रवणनापिलभत वांछितं फलं प्रयागं भिचरतीर्थेषु देवेषु
 मंगवानिव नदीषु च यथा गंगा व्रते खेत्त तथा व्रतं धर्मचार्यं च कामं च मोक्षं च यदि वांछसि तर्हीदं च व्रतं शक्रकुरुक्षेत्रास
 मन्वितः धनं धान्यं धरां धर्मं कानिमांशुयशस्विनं तुरंगान् दंतिनः पुत्रान् महालक्ष्मीं प्रयच्छति इति श्रीभविष्योत्तरपु-
 राणे महालक्ष्मीव्रतोद्यापनं संपूर्णं अथ आश्विनशुक्लाष्टमी महाष्टमी तत्राष्टम्यां भद्रकालादक्षयज्ञविनिशिनी प्रा-
 दुर्भूता महाघोरा योगिनी कोटिभिर्वृता देवीपुराणे सप्तमी विधं संयुक्ता येः कृता तु महाष्टमी पुत्रदा राधेर्नैर्द्वीनां प्र-
 मतीर्हपि शान्चवत् शरज्जन्माष्टमी पूज्या नवमी संयुता सदा सप्तमी संयुता नित्यं शोकसतापकारिणी जप्तेन सप्तमी युक्ता

पूजिताचमहाष्टमी इंद्रेणानिद्रतो जंभस्तस्यां दानवपुंगवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सप्तमीसहिताष्टमी धर्जनीयाप्रयत्नेन मनु-
ष्यैः शक्रप्रकाक्षिभिः सप्तमीकलया यत्र परतश्चाष्टमीतथा तेन शल्यमिदं प्रोक्तं पुत्रेणोत्रक्षयप्रदं पुत्राचूहति पशून् हति
राष्ट्रं हति सराज्यकं हति जानपदांश्च अपि सप्तमीसहिताष्टमी शक्रपक्षेष्टमी चैव शक्रपक्षे च तु देशा पूर्वा विद्वानकते व्या-
कर्तव्या परसंयुता अत्र त्रिमुहूर्ते न्यूनासत्यपि सप्तमीवर्जनप्रयाजिका न त्रिमुहूर्ते व सप्तमीस्त्वत्यसंयु-
क्ता वर्जनीया सदाष्टमी स्तोकापि सातिथिः पुण्याय स्यात्सुत्रोदये सति नवमीयुक्ताया अलाभे तु सप्तमीयुतेनैव कार्या
उपवासं महाष्टम्या पुत्रवान्नसमाचरेत् सप्तशत्यास्तु पाठेन तोषयेज्जगदं विका अथ आश्विन कृष्णाष्टम्या अशोका-
ष्टमीव्रतं हेमाद्रौ आदित्यपुराणे आश्विनस्यासिते पक्षे पूजनीया ल्यशो किका गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपैश्च सर्व-
दा तस्मिन् न हनि या भुंक्ते नक्तं मिदु विवर्जिते भवत्यथ विषोका सायत्र यत्राभिजायते पूर्वाष्टमीषु सर्वास्मन्वेच्छक्रेति-
वैमुने प्रोक्ष्य द्यामतीतायां यास्यात् कृष्णाष्टमीयुता तत्र कार्यं व्रतं तत्सर्वकामफलप्रदं इति अशोकाष्टमी अथ मार्ग-
शीर्ष कृष्णाष्टम्या काशीरवंदे कालं भैरवस्य पूजेन्ता मार्गशीर्षासिताष्टम्या कालं भैरवसन्निधौ उपोष्य जागरं कुर्व-
न्सर्वपापैः प्रमुच्यते इति काशीरवंदानं रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्तव्या संसुखीतिथिः इति ब्रह्मवेवर्तञ्च दिनद्वये शतो-
रात्रिव्याप्तौ उत्तरे वभैरवोत्पत्तिः प्रदोषकालव्याप्ता वितिकेचित् तत्र शिवरहस्ये मध्याह्ने भैरवोत्पत्तेः श्वश्रवणात् तत्रै-
व नित्ययात्रादिकं कृत्वा मध्याह्ने संस्थिते रवावित्युपक्रम्य ततो ग्रहपानवधीनतः श्रीकालभैरवः आविरासीन्न दालो-
कान् भूमीषयन्न्खिलान् मति कृत्वा च विविधां पूजां महासंभारविस्तारैः नरो मार्गासिताष्टम्या वार्तिकं विभ्रमुत्सृजेत्
तीर्थैकालोदके स्नात्वा तर्पणं विधिपूर्वकं विलोक्य कालराजानं निरयादुद्धरेत्यनृन् सत उवाच व्रतानि च प्रवक्ष्या-
मिष्टगुणं धंसुनिपुंगवाः तत्र कृष्णाष्टमीपुण्या सर्वपापप्रणाशिनी विष्णुत्वप्राप्तवान् विष्णुः सरे शत्व शचीपतिः कुबे-

शेषस्तराज्यत्वं नियंतृत्वं यमः स्वयं चंद्रश्चंद्रत्वमापन्नो गणेशत्वं गणाधिपः स्कंदः सेनापतित्वं चतथा चान्ये गणेश्वराः कृ-
 त्वा चैश्वर्यमापन्नाः सौभाग्यं देववल्लभाः व्रतस्यास्य प्रभावेन तत्त्वस्याः पतिरभूद्धरिः यथातिः सार्वभौमत्वं तथा चान्ये नृपो न-
 माः ऋषयो मुनयः सिद्धगंधर्वाणां च कन्यकाः कृत्या वै परमांसिद्धिं यामाश्नुमुनिपुंगवाः नदीश्वरेण यत्प्रोक्तं नारदाय महात्मने
 कृष्णाष्टमी व्रतं श्रेष्ठं सर्वकामफलप्रदं मेरोर्यद्दक्षिणं गंगं स्तरासरनमस्कृतं तत्र नदीश्वरं हत्वा सर्वं शंशुवल्लभं उपास्यमा-
 नं मुनिभिः स्तूयमानं मरुद्गणैः सर्वानुग्रहकर्तारं स्तुत्वानुविधिः स्तैवैः अत्र वीतुं प्राणिपत्याथ दंडवत्नारदो मुनिः नारद उ-
 वा० भगवन् सर्वतत्त्वज्ञ सर्वेषां भयप्रदं केन व्रतेन भगवन् स्तपो हृदि यजायते सौभाग्यं कतिरेकं श्रेष्ठं मय्यच्युतं शस्तथा शा-
 श्वती मुक्तिरनेतच्च कर्म पाशविमोचनी भगवंस्तद्भूतं ब्रूहि कारुण्यं च्छुं करप्रियं नंदिकेश्वर उवा० कृष्णाष्टमी व्रतं श्रेष्ठं स-
 स्ति नारद तच्छृणु गणिशत्वं मया लब्धं येन पुण्येन भो मुने मासि मार्गशिरे श्रीमे कृष्णाष्टम्या जितं दिव्यः अश्वत्थ दत्त काष्ठेन
 कृत्या वै दंतधावनं स्नानं कृत्वानुविधिवत् नृपणं चैव नारद आगत्य भवने चैव पूजयेच्छंकरं भृशं गोसूत्रं प्राशय विधिं वद पुंगवाभि-
 मवेति निशि अनिरात्रस्य च जज्ञस्य फलं चाष्टगुणं भवेत् सर्पिषः प्राशनं पौषे दत्तं काष्ठं च तत् स्मृतं पूजयेच्छं मुनामानं भगव-
 तं महेश्वरं वाजेपयाष्टकं पुण्यं प्राप्नोति श्रद्धयान्वितः माघे वटस्य काष्ठं च गौक्षीरं प्राशनं स्मृतं महेश्वरं संपूज्य गोसूत्रं गोसंधाष्ट-
 गुणं फलं फाल्गुने चैतदेवैतत् सर्पिषः प्राशनं च यत् संपूजयेन्महादेवं राजसूयाष्टकं फलं काष्ठं मोदुंबरं चैव प्राशनेन मर्जिता-
 यवाः पूजयेच्छं मुनामानं मन्त्रमेधाफलं भवेत् शिवं संपूज्य वैशाखे पीत्वानैव कुशोदकं नारमे गच्छ कपुण्यं मामोत्ये विहि-
 नारद ज्येष्ठे शुद्धं भवेत् काष्ठं संपूज्य पशुपतिं विष्णुं गवांश्च गोदं कं प्राशय स्वपेदे वस्य सन्निधौ गवांकोटिप्रदानं स्य तत् फल-
 तदवा मुद्यात् आषाढे चोग्रानामानि भिक्षासंभ्राश्रयगोमयं सौत्रामणेस्तु यज्ञस्य फलं संपूज्यं भवेत् पालाशं प्रावेणे मो-
 क्तं सर्वं संपूज्य नारद प्राशयित्वा कं पत्राणि कल्मं शिवपुरं भवेत् मासे भाद्रपदे हर्म्याश्रयं बकसं संपूजयेत् प्राशनं विल्वपत्रं

स्यसर्वदीक्षाफलं लभेत् आम्बिजेज्जुष्टस्य दंतकाष्ठमुदीरितं ईश्वरं पूजयेद्भक्त्या प्राशयेत्तुलोदकं पौडरीकस्य यज्ञस्य-
फलमष्टगुणं भवेत् मासे तु कार्तिके षष्ठ्या दशानां व्यग्रपूजयेत् पंचगव्यसह तृतीया अग्निहोमफलं लभेत् उद्यापनचवर्षा नेत्र-
कुर्याद्भक्तिनत्परः विरच्यलिंगानां द्रूपपूजयेत्सर्वदेवताः वितानं तत्र वस्त्रीयात् पंचवर्णं स्फुशोभनं आचार्यवरयित्वा च कृत्वि-
जोरुद्रसंयुतान् स्फुवर्णं प्रतिमां तत्र वृषभं रजनस्य च कलशपूजयित्वा च रात्रौ जागरमाचरेत् यस्मात्तच्च पुनः पूज्या अग्नि-
स्थ्यापनमाचरेत् हुने ददृशतं चैव तिलद्रव्यं घृतं पुतं व्यवेकन च त्रैणगोयथिश्चैव दृथकूटस्थकू वधानेभ्यो जयेद्दिप्रान्दं शिव-
भक्तिं समन्वितान् पायसं घृतं संयुक्तं मधुना च परिशुतं शक्त्या हिरण्यवासोमिभक्त्योतिभ्यो निवेदयेत् देवाय चापि दध्म-
न्मंत्रिवितानं ध्वजचामरं कृष्णां पयस्विनीं गंगां च घटाकंदुकवाससीं सरत्नां तत्र कलशं मलं कृत्य च नारद अलंकारचक्रं च दक्षि-
णां च स्वशक्तिः भक्त्या प्रणम्य विधिवद्वाचार्यानि वेदयेत् करोत्येवं व्रतं पुण्यं वर्षमेकं निरंतरं महापातकं निर्मुक्तः सर्वेभ्य-
र्यसमन्वितः कल्पकोटिशतं सार्धं शिवलोके महीयते कृष्णाष्टमी व्रतं सस्य कूंदं वर्षैः कथितं भया व्रतस्यास्य प्रभावरयः पठे-
ज्जापुरा स्तुत उवा० एवं नदीं श्वराच्छुत्वनानरेदो मुनिपुंगवः कृष्णाष्टमी व्रतं पुण्यं ययौ बद्धिरिकाश्रमं व्रतस्यास्य प्रभावरयः पठे-
द्वाष्टण्यं दपि सयाति परमं स्थानं यत्र देवो भद्रेश्वरः इति श्री आदित्यपुराणे कृष्णाष्टमी व्रतं नाम एकं अद्वितीयं अध्यायः इति का-
लभैरवाष्टमी इत्यष्टमी व्रतानि समाप्तानि अथ नवमी व्रतानि लिख्यंते तत्र चैत्रशुक्ल नवम्याराम नवमी व्रतं इदं च
परविद्धांशमध्याह्न्यापिन्याकार्यं तदुक्तं अगस्त्यसंहितायां चैत्रशुक्ला तु नवमी पुनर्वसु युता र्यादं सेवमध्याह्न्ययोगे
नमहापुण्यतमा भवन् दिनद्वये ऋक्षयोगे मध्याह्न्या सावेकं देशव्याप्तिं वा परान्यथा पूर्वा तदुक्तं तत्रैव नवमी च्चाष्टमी
विद्धा त्याज्या विष्णुपरायणेः उपोषणं नवम्यां वैदशम्यां पारणं भवेत् चैत्रमासे नवम्या तु जातो रामः स्वयं हरिः पुनर्व-
स्तुक्षसंयुक्ता सा तिथिः सर्वकामदा श्रीराम नवमी शोक्ता कोटिस्तूपं ग्रहविका केवलापि स दोषा ध्यानं न सोऽत्राब्दसंग्रहा

त् तस्मात्सर्वात्मना सर्वैः कार्यं वेन वमीव्रतं अथागस्त्यसंहितायास्म
 गोरशिशोस्त्रैश्चैग्रहपंचके मेघपूषणिसंप्राप्तैलगेककाटकाद्वये आविरासीत्सकलयाकौशल्ययाचापरः पुमान् प्रा-
 कपक्षे शक्रपक्षे उदये लगु रुरोगोशो गुरुनवाशो तस्मिन् दिने तु कर्तव्यमुपवासव्रतं सदा तत्र जागरणकुशोद्रधुनाथप
 रोमुवि भुवि इति वद्वदिव्यावृत्यर्थं प्रातर्दशम्या हृत्वा तु संध्याद्याः कालिकाः क्रियाः संपूज्य विधिवद् रामभक्त्या विनानुष्ठा
 रतः ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या दक्षिणाभिश्च तोषयेत् गोभूतिलहि रणयोद्यैर्वस्त्रालंकारभूषणैः रामभक्त्या प्रयत्ने
 न पूजयेत् परया मुदा एवं यः कुरुते भक्त्या श्रीरामनवमीव्रतं अनेकजन्मसिद्धानि पातकानि बहून्यपि भस्मीकृत्वा च
 जेत्येव तद्दुष्णोः परमपदं सर्वेषामथ यधर्मो भक्तिमुत्तैरेकसाधनः अशुचिर्वापि पापिष्ठः हृत्लेदव्रतमुत्तमं पूज्यः स्या
 त्सर्वभूतानां यथा रामस्तथैव सः यस्तु रामनवम्यां वैभक्ते स च नराधमः कुंभीपाकेषु घोरेषु पच्यते नात्र संशयः अ-
 कृत्वा रामनवमीव्रतं सर्वव्रतान्नमं व्रतान्यन्यानि कुरुते न तस्य फलभाग भवत् रहस्या निष्पापा नि प्रख्याता नि बहू
 न्यपि संहति च प्रणश्यंति श्रीरामनवमीव्रतान् एकामपि नरो भक्त्या श्रीरामनवमीमुने उपोष्य हृत हृत्यः स्या
 त्सर्वपापैः प्रमुच्यते नरो रामनवम्या तु श्रीरामप्रतिमा प्रदः विधानेन मुनिश्चैष्ठसमुक्तो नात्र संशयः स्मृती स्मृता
 वाच श्रीरामप्रतिमादानविधानवाक्यमुने कथयस्व मुनिश्चैष्ठसमस्तस्य भविस्तरात् अगस्त्य उवाच कथयिष्या
 मिति दिवद्वनप्रतिमादानमुत्तमं विधानं चापि यत्नेन यतस्त्वैवैष्णवोत्तमः अष्टम्यां चैत्रमासे तु शक्रपक्षे यजितेन्द्रियः द-
 तधावनपूर्वतु मातः स्नायाद्यश्राविधि नद्यातडो गेकूपवाहदे प्रस्त्रवणे पिवा ततः संध्यादिकाः कार्याः संस्मरन् नराधव
 त्त्वेदि गृहमासाद्य विभ्रेद्रकुर्यात् पूजादिकं परं दातुं कुटुंबिनां विभ्रेद्रं दशास्त्रं परं मुदा श्रीरामपूजा निरतं कशीलं दं भवजि
 ते विधिज्ञ राममंत्राणाममंत्रैकसाधन आहूय भक्त्या संपूज्य दृणुयात् मार्ययान्ति ति श्रीरामप्रतिमादानं करिष्ये

हं द्विजोत्तम भक्त्याचार्यो भगवतीतः श्रीरामो मितमेव च इत्थं कृत्वा पूज्य विप्रं दस्तापि यत्नतः परं तैलेनाभ्यज्य च रत्ना-
याचि नयनराघवं हृदि तैलेनाभ्यज्य स्नापयित्वेत्यन्वयः श्वेतावरधरः चेतनराघमाभ्याभिधारयेत् अर्चितो भूषितश्चैव ह
तमध्यान्हिक्रियः अर्चितः सतार्चनः आचार्यमोजयेद्भक्त्या सात्विकान्तेः सधिस्रारं भ्रंजीत स्वयमभ्येव हृदि रा-
ममनुस्मरन् एकभक्तव्रती तत्र सहाचार्यो जितेन्द्रियः शृण्वन् रामकथादिव्यामहः शेषं न येन्मुने सायसध्यादिकाः
कुर्यात्क्रियाराममनुस्मरन् आचार्यसाहितो रात्रावधः शार्थी जितेन्द्रियः वसेत्स्वयने चैकाते श्रीरामार्पितमानसः त
तः प्रातः समुत्थाय स्नात्वा संध्योचया विधिं प्रातः सर्वाणि कर्माणि शीघ्रमेव समापयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा विद्भिः
साहितो नद्यः स्वगृहस्थोत्तरे देशेदारस्थोत्तरमंडपं स्वगृहसमीपे चतुर्द्वारपताकादयस्का विभारं स्फुरणं मनो-
हरं महोत्सवं पुष्पाद्यैः सफलं कृतं शरवचक्रहनुमद्भिः प्राग्द्वारे समलंकृतं गरुत्सच्छादं बाणेभ्यश्च दक्षिणे समलंकृतं ग
दारवद्भागदेश्चैव पश्चिमे समविभूषितं पद्मं स्वस्तिकं नीले श्वकौबेरैः समलंकृतं मध्ये हस्तचतुष्कायैर्वोदिकायुक्तमा
यनं प्रविश्य नृत्यगीतैश्च वाद्यैश्चापि सुसंयुतं पुण्याहं वाचयेत्तत्र विद्भिः प्रीतमानसः ततः सकल्मयेद्देवं राममेव स्मर
न्मुने अस्थारामनवम्याचरामाराधनतत्परः उपोष्याष्टस्य गोमेषु पूजयित्वा यथाविधि दमास्वर्णमयीं रामप्रतिमां च प्र
यत्नतः श्रीरामप्रीतये दास्ये रामभक्ताय धीमते प्रीतो रामो हरत्वा शक्रपापानि सुबहूनि मे अनेकजन्मसिद्धानि अ
भ्यस्ता निमहां निच विलिखेत्सर्वतो भद्रं देवोदिकोपरि सुंदरं मध्ये तीर्थोदके युक्तं पात्रं संस्थाप्य चर्चितं सोवर्णराज-
तेनास्त्रपात्रेषु दंकोणमालिखेत् ततः स्वर्णमयीं रामप्रतिमां पलमात्रतः निर्मितां दिक्पञ्चादिव्यां वा माकस्थितं जानकी
विष्णुतीर्थादक्षिणकरं ज्ञानमुद्रामहा मुने वामेनाधः करेण शांतेवीमालिख्य संस्थिता सिंहासनं राजतेत्रपलद्वयविनिर्मि
ते पञ्चासृतस्तान् पूर्वसंपूज्य विधिवन्ततः मूलमंत्रेण नियतो न्यासपूर्वमर्तद्वितः दिवैव विधिवत् कृत्वा रात्रौ जागरणत

तः दिव्योरामकथाश्रुत्वारामभक्तेः समन्वितः नृत्यगीतादिभिश्चैव रामस्तोत्रैरेनेकथा रामाष्टकैस्तथा पूजागंधपुष्पाक्षतादि-
 भिः कर्पूरागरुकस्तूरीकल्हाराद्यैरेनेकथा पूजयेद्दिवि वद्वन्त्यादि वारात्रनयेद्बुधः ततः प्रातः समुत्थाय स्नानं समादि-
 काः क्रियाः समाप्य विधिवद्गामपूजयेद्दिवि वत्सुजे ततो होमं प्रकुर्वति मूलमंत्रेण भवति पूर्वोक्तप्रसक्तुदेवास्थंडिले-
 वासमाहितः लौकिकाद्यो विधानेन शतमं शोचनततः आज्यनपायसेने वस्मरन् राममनन्यधीः ततो भक्त्या समस्तोऽथ आचार्य-
 पूजयेत्सुमे कुंडलाभ्यां सरत्वाभ्यां गूलोयैरेनेकथा गंधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्विधेयैः समनो हरेः ततो रामस्मरन् दद्यादेवं भवमुदी-
 रयेत् इमां स्तुतिं सम्यगतिमां समलंकृतान् चित्रवस्त्रयुगच्छन् नारासो हराय वायते श्रीरामभीतये ददास्य तुष्टो भवतुराघ-
 वः इति दत्त्वा विधानेन दद्याद्देदक्षिणां पुनः अन्येष्वथ यथान्यायगोहिरण्यादिशक्तिः दद्याद्वासोयुगधान्ययथा विप्रव-
 माहृतः ब्राह्मणैः सह भर्ज्यते तेषां दद्याच्च दक्षिणाम् ब्रह्महत्यादिपापभ्यो मुच्यते नात्र सशयः तुलापुरुषदानानि फल-
 प्राप्नोति सुकृतः अनं कजन्मसंमिद्धपापेभ्यो मुच्यते भवं बहुना किमिहोक्तेन मुक्तिस्तस्य करे स्थिता कुरुक्षेत्रे महापुण्येस्म-
 ये पर्वण्यशेषतः तुलापुरुषदानाद्यैः कृतैर्यत्सुप्यते फलं तत्फलं भूतेभ्यो दानेन न सद्गती इति रामप्रीतिमादानोदाघात-
 निधिः अथ रामपूजा आचम्य प्राणानाथस्य मासपक्षमाद्युद्धिरव्यसकलपापक्षयकामः श्रीरामप्रीतये रामनवमीव्रतमह-
 करिष्ये तदंगत्वेन रामपूजां करिष्ये यथाराममंत्रेण षडंगन्यासं कलशां च नं करिष्ये फलपुष्पाक्षतां सहितं जलपूजां ता-
 म्पानं गृहीत्वा उपोष्य नवमीं त्वया मे च भूतैः रावव तेन प्रीतो भवत्येव मे संसारान्त्राहिमाहरे इति मंत्रेण पात्रस्थं जलं क्षिपेत्
 ततः शक्तिः हे भो राम प्रतिमां कृत्वा अस्तु तारापूजं कर्तुं लोकोस्तु त्वा मूलमंत्रेण षडंगं दत्त्वा तुष्टं तं नाम रामाग्रे देवत्वं संख्याय
 स्वाहोति मंत्रं पठन् प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् ततः कामलाक्ष्मिं विद्यालाक्ष्मिं इतीति न स मम मं दक्षिणां गदशरथं पुत्रां वं क्षणतत्परं
 पृष्ठतो लस्मणं देवं सद्यः वं कनकं मे पार्श्वे भवत राशुभ्यो तानं वं नं करानुभो अग्रे व्यग्रं हनूं मंतरा मानुच ह काक्षिण इति ध्या-

येन अथ योऽशोपचारैः पूजयेत् आवाहयामि विश्वेशं जानकीवल्लभं प्रमं कोसल्यातनयं विश्वं श्रीरामं प्रकृतेः परं सह-
स्त्रशीर्षेत्यावाहनं श्रीरामगच्छ भगवन् रघुवीरन् पोतम जानकीसहरोजं द्रुमस्थिरो भव सर्वदा रामचंद्रमहेश्वरं स रावणा-
नकराधव यावत् पूजां समाप्य हंता क्लृप्तं निधो भव इति सन्निधापनं रघुनायक राजर्षेण मोराजीवल्लोचन रघुनंदनमंद-
वद्वीरामाभिमुखो भव इति समुखीकरणं राजाधिराजरोजं द्रुमचंद्रमहोपेतं रत्नसिंहासनं तुभ्यदास्यामि स्वीकुरु प्रभो
युरुषावेदमासनं त्रैलोक्यपावनानं तनमस्ते रघुनायक पाद्यं गृहाण राजर्षेण मोराजीवल्लोचन यतावानस्येति पाद्यं परिपूर्णं
दत्तं रानंदनमो रामाय वेधसे गृहाणार्घ्यं मया दत्तं कृष्णविष्णो जनादनं त्रिपादूर्ध्वमर्घ्यं नमः सत्याय श्रद्धाय नित्याय ज्ञानरू-
पिणे गृहाणा च मननाय सर्वलोकैकनायक तस्माद्विराळाचमर्नायं नमः श्रीवासुदेवाय तत्त्वज्ञानस्वरूपिणे मधुपर्कगृ-
हाणेदं जानकीपतये नमः मधुपर्कं पंचामृतं मथानीतं पयोदधिघृतं मधु शर्करामधुसंयुक्तं रामत्वं प्रतिगृह्यतां पंचामृतं
शुद्धोदकेन स्नानं पुष्पं धूपं दीपं नैवेद्यं निर्माल्याविसर्जनं ब्रह्मांडोदरमग्नये स्त्रीयैश्च रघुनंदन स्नापयित्वा म्यहं
भक्त्या त्वं गृहाण जनादनं युरुपसूक्तेन स्नानं तमकांचनसंकाशपीतांबरमिदं हरे संगृहाण जगन्नाथ रामचंद्रनमोस्तुते
तं यज्ञमिति वरं श्रीरामाच्युतयज्ञे वा श्रीधरानंत राघव ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृहाण रघुनंदन तस्माद्यज्ञादिति यज्ञोपवी-
तं कुंकुमागरुकस्तूरीकर्पूरचंदनं तथा तुभ्यं दास्यामि राजं द्रुमं श्रीरामस्वीकुरु प्रभो तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतेति गंधं अक्षताः
परमादिव्याः अलंकारार्थे अक्षतान् तुलसीकुंदं मंदारजानीपुन्नागचंपकैः कंदं बकरधौरेश्च कुसुमैः शतपत्रकैः नीला-
वुजैर्विल्वपत्रैर्वैद्यैः दाघवं धिक्कम् पूजयिष्याम्यहं भक्त्या संगृहाण जनादनं तस्माद्वैवतिपुष्पाणि अथो गपूजा श्रीरा-
मचंद्राय नमः पादौ पूजयामि राजीवल्लोचनाय० गुल्फौ पू० रावणातकाय० जानुनीपू० वाचस्पतये० उरू पू० विश्वरूपाय०
जंघे पूज० लक्ष्मणाय जाय० कटीपू० विश्वमूर्तये० मेढूपू० विश्वामित्रप्रियाय० नाभिपू० परमात्मनेन० हृदयपू० श्रीकंठाय०

कंठपू० सर्वास्त्रधारिणो० बाहूपू० रघुद्वहाय० सुरवपू० पद्मनाभाय० जिह्वापू० दामोदराय० दंतानपू० सीतापतये० ललाटपू० ज्ञा-
 नाभ्याय० शिरःपू० सर्वात्मने० सर्वांगपू० वनस्पतिरसो द्रुतोगंधाह्योगधुत्तमः रामचंद्रमहीपालधूपोयंत्रतिगृह्याना यत्पु-
 रुषेतिधूपं ज्योतिषापतयेतुष्यनमो रामायवेधसे गृहाणदीपकंचैवत्रैलोक्यनिभिरापहं ब्राह्मणोस्वेतिदीपं इदं दिव्यान्-
 ममृतरसैः षड्भिः समन्वितं रामचंद्रशेनेवेद्यसीतिशान्तिगृह्याताम् चंद्रमाभनमइतिनेवेद्यं ततः आचमन इदं फलमिति
 फलं नागवल्लीदेनेयुक्तं पूगीफलममन्वितं तौ ब्रह्मलंगृह्यातां रामकर्पूरादिसमन्वितं इति तौ ब्रह्म हिरण्यगर्भेति दक्षिणामूं
 नाभ्या आसीति प्रदक्षिणा नृत्येर्गतिश्च वाद्येषु पुराणपठनादिभिः पूजापचारैरिबिलैः संतुष्टो भव राघव मंगलाश्रमहीया
 न्नीराजनमिदं हरे संगृहाण जगन्नाथ रामचंद्रनमोस्तु नो राजन नमो देवाधिदेवाय रघुनाथाय शार्ङ्गेण चिन्मयाननरूपाय सीतायाः पत-
 येनमः सप्तस्थार्मन्निनिमः संवलोकशरणाय रामचंद्राय वेधसे ब्रह्मानंदं कुरु प्रायसीतायाः पतयेनमः यजेनय० मंत्रपु० यानिकानि चै-
 तिप्रदक्षिणां अशोककुम्भेयुक्तं रामायाध्वेनिवेदयेत् दशाननवधाथोयधर्मसंस्थापनाय च राक्षसानां वधाथोयदैत्यानां निधनाय-
 च परित्रायाय साधुनां जातो रामः स्वयं हरिः गृहाणाध्वं मया दत्तेऽस्मान्भिः सहितो नद्य इत्यर्घ्यं इति पूजनं अथ
 कथा अगस्त्यउवा० रहस्यं कथयिष्यामि स्मृतीक्ष्णसुनिमत्तम चैत्रमासेन वस्यातु शक्रपक्षे रघूनमः प्रादुरासीत् नो
 ब्रह्मन् ब्रह्मानंदं केवलः तत्र जागरणं कुर्याद्रामस्य पुरतो बुधः प्रतिमायाय आशक्तिं पूजाकार्यं व्याविधि शानदेशाभ्या
 स्नात्वेव क्रत्यासंध्यादिकाः क्रियाः संपूज्य विधिवद्रामं भक्तिविज्ञानुसारतः ब्राह्मणान् भोजयेत्सम्यक् दक्षिणाभिश्च तौ
 पथेत् गोभूति लहिरण्याद्यौ वेत्स्नालंकारसूपणेः रामं भक्त्या प्रयत्नेन ग्रीणयेत्तु परया मुदा रावंशः कुरुते भक्त्या श्रीराम
 नवमीव्रत अनेकजन्मजातानि पापानि स्मृत्वा ह्रिन च भस्मीभवंति पापानि याति विष्णोः परंपदं सर्वेषामय्यं धर्मो भू-
 क्तिमुक्त्यैकसाधनः अथ रुचिर्वापि पापिष्ठः कृत्वेदं व्रतमुत्तमं पूज्यः स्यात्सर्वभूतानां यथारा मस्तयेव सः यस्तु रामनव-

अथावेमं द्वेः सनुनाधमः कुर्मपाकेषु घोरपुपनत्येवनसंशयः अहृत्वारामनवमीव्रतंसर्वोत्तमंव्रतं अताल्यत्यानि कुरुते न तस्य फलभारमवेत् सहात्यपि प्रणश्यति पापानि न वमीव्रतात् एकाभिपित्तो भक्त्या श्रीरामनवमीव्रतो उपोष्य हृतकृत्यः स्यात्सर्वे पापैः प्रमुच्येते ततो रामनवम्यां तु श्रीरामप्रतिमा परःविधानेन नरः अष्टसमुक्तो नात्र संशयः सक्तीष्ट्यात् ० श्रीरामप्रतिमा दानं विधानं वा कथं मुने कथय स्वयथा रामभक्तस्य मयि स्तरात् अगस्त्य उवाच ० कथयिष्यामि ते भक्त्या प्रतिमादानमुत्तमं विधानं वापि यत्नेन यत्स्ववैष्णवोत्तमः असुस्थो चैत्रमासे तु शुक्लपक्षे जिते द्विद्यः दंतधावनपूर्वतुभानः स्नात्वा यथाविधि नद्यानङ्गो कूपे वा हृदये स्तवणे पिवा संश्यादिकाः क्रियाः कुर्यान्संस्मरन् राघवं हृदि गृहभारात्त्यविमं द्रकुर्यादोपासनादिकं दातं कृतं विर्न विप्रं वेदशास्त्रविदो वरं श्रीरामपूजाभिरतं शरुष्विंदं भगवितेन सर्वजगाम भ्राणाराममंत्रे कसाधन आहूय भक्त्या समूज्य हृणुयात् प्रार्थयेद्भूतं श्रीरामप्रतिमादानं करिष्ये हं द्विजानस तत्राचार्यो भव भ्रातः श्रीरामो भित्तमेव च इत्युक्त्वा भोक्तृभाषां न स्थापयित्याततः स्वयं तद्देवाभ्यर्ज्य च स्नायाच्चित्तयेद्वाघवं हृदि स्नेतां वरधरं देवं गंधमाल्यादिधारयेत् अर्चितो भूषितश्चैव कृत्यामाध्यानिर्कर्मक्रिया आचार्यपूजयेत् पश्चात्सात्त्विकान्तेः स्रविस्तरं भ्रज्जीयात्स्वयमेव वरं मल्लदिमं नुस्मरन् एकभक्तव्रतं न च सहाचार्यो जिते द्विद्यः शयीत भूतले सस्य कृश्रीरामापितमानसः ततः प्रातः समुत्थाय स्नात्वा संध्यायथाविधि प्रातः सर्वाणि कर्माणि शीघ्रमेव समापयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा विद्वद्भिः साहितेन यस्वगृहे चोत्तरभागं मंडपं श्रद्धया सुज्ज्वलं मंडपं च चतुर्दशं ध्वजाः कार्याः स्रविस्तरैः फलेनानाविधैर्युक्तं पुष्पमालास्फुषोभनं कदलीस्तंभसंयुक्तं यद्विधेस्तेरलंकृतं सतोपगोभनोरभ्यैः पुष्पाद्यैः समलंकृतं शंखवचक्रहस्तमग्निः शारङ्गैरसंभलंकृतं गरुत्मच्छाद्गोषोणं च दक्षिणे शुभिभूषितं गदाखट्वांगोदंश्चैव पश्चिमं च विभूषितं पद्मस्वस्तिकर्नाले च कोबेयांसंभलंकृतम् मध्ये तु चतुरस्रां चैव दिकां हस्तमायता विभे श्रुगंतनुत्स्यै च वाद्यैश्चापि समन्वितं पुण्याहं वाचयित्वा च विद्वद्भिः श्रीतमानसेः ततः सकल्ययेद्देवरां

भवेममनुस्मरन् अस्यांरामनवस्यतु रामाराधनतत्परः उपोष्याहसक्यामेषु पूजयित्वा यथाविधि इमांस्पर्णमर्थोऽयमप्रतिभां तु प्रय-
 त्नतः श्रीरामप्रीतये दास्ये रामभक्ताय धीमते स्तुतो रामो दहत्याशु पापानि स्रवहूनि मे अनेकजन्मलभानि अभ्यस्तानि म-
 हानि च विलिखेत् सर्वतोऽभद्रं वेदिकोपरि स्फुरं मध्ये तीर्थो दकैर्युक्तं पात्रं संस्थाप्य चर्चितं सौवर्णे राजते तान्मे पात्रेषु द्रुकोण
 मालिखेत् ततः स्पर्णमयी रामप्रतिमा यत्नमात्रतः निर्मितं तद्विशुज्जरम्यावाभाकस्थितजानकीं विभ्रतीं दक्षिणे हस्ते ज्ञानमु-
 द्रां महासुने वामे नाधः करेणेनां देहमालिङ्ग्य संस्थितां सिंहासनं राजत च पल्लवय विनिर्मितं पंचाभुतज्ञानपूर्वसंपूज्य वि-
 धि च ततः मूलसंवेण नियतो दद्याच्चैव भर्तृदितः एवं संपूज्य विधिवद्रात्रो जागरणतया दिव्यं रामकथां श्रुत्वा रामभक्तिमन्वि-
 तः गीतनृत्यादिभिश्चैव रामस्तोत्रैरेनेकथा रामाष्टकेन संस्तुत्य गंधपुष्पाक्षतार्पादिभिः कर्पूरागरुकस्तूरीकल्हाराद्यैरेनेकथा
 संपूज्य विधिवद्भक्त्या दिव्यारात्रिनेयं दुधः ततः प्रातः समुत्थाय स्नानसंध्यादिकाः क्रियाः संस्तवाय विधिवद्द्वाम पूजयेद्विधि-
 वन्मुने ततो होमं प्रकुर्वीत मूलसंवेण सत्रं विन् पूर्वोक्तकुण्डे गृत्यां कस्थं डिले वा समाहितः लोकिकांशो विधानं न शतमशौन-
 रं मुने आज्येन पायसेनैव स्मरन्नाममर्तुं दितः ततो भक्त्या सदा तुष्टं आचार्यपूजयेत्सुने कुण्डलाभ्यां सुवर्णाभ्यां मंगुलीये-
 रनेकथा गंधपुष्पाक्षतैर्वैवेचैर्विचैस्तु मनोहरैः ततो रामस्वयं दद्यादिमं सत्रं सुदुरयेत् इमांस्पर्णमर्थो रामप्रतिभां स मल्ल-
 तां चित्रवस्त्रयुगच्छन्नां रामो हाराधयते श्रीरामप्रतिमां दास्ये प्रीतो भवतु राघवः इति दत्त्वा विधानेन दद्याद्बेददक्षिणां भव अ-
 न्येष्वप्ययथाशक्त्या गोहिरण्यादिभक्तितः दद्याद्वासो धान्यं यथा लंकरणा निच अगस्त्य उवा० एवं यः कुरुंत रामप्रति-
 मादानमुत्तमं ब्रह्म हत्यादि पापेष्वप्यो मुच्यते नानात्र सायः तुला पुरुषदानेन फलमाप्नोति स ब्रतात् अनेकजन्मसंसिद्धपापे-
 ष्वप्यो मुच्यते भवं बहुनात्र किमु केन मुक्तिस्तस्य करे स्थिता तुला पुरुषदानेन च मुने यत्सुभने फलं तत्फललभते मत्स्यो दानेनोनेन
 स्मरन् स्मृतीं स्मृणा उवा० प्रायेण हि नराः सर्वे दरिद्राः कृपया सुने अगस्त्य उवा० दरिद्रस्य महाभागा स्वस्य विना तु सारतः प

लार्थेनतर्धेनतदर्थार्धेनवापुनः विनशाद्व्यसकृत्वेवकुयीद्वेव्रतमुने यदिघोरतरंदुष्टपातकनेहतेकचित् अकिंचनोपिगत्नेनउ
पोष्यनवमीदिने समाहितोतिगत्नेनउपोष्यनवमीदिने एकचिन्नोतिगत्नेनसर्वपापैः प्रमुच्यते प्राप्तिश्रीरामनवमीदिनेमत्स्योवि
मूढधीः उपोषणनकुरुतेकुर्मपाकेषुप्रच्यते यत्किंचिद्राममुद्दिश्यक्रियतेनस्वशक्तिः शौरवेसनुमूढात्मापच्यतेनात्रसंश
यः सन्तीक्ष्णउवा० यामाष्टकेनुपूजोवेतव्रचोक्तामहामुने मूलमंत्रेणसंयुक्ताताकाथावदसूत्रत अगस्त्यउ० सर्वपापसंग-
त्राणामंत्रराजंषडक्षर इदंनुस्कादेमोक्षसर्वेष्टश्रीरामंभतिरुद्रीतायांरुद्रवाक्यं सुमूर्धेर्मिणकण्योतेअर्धोदकनिवासिनः अ
हंदिशामितेसंचतारकस्यापदशतः श्रीरामरामरामेतिगुत्तारकमुच्यते अतस्त्वजानकीनाथपरंब्रह्माग्निधीयते त्मरकंब्रह्म
चेत्कृत्तेनपूजाप्रशस्यते पीठांगदेवतानानु आह्वनीनांतथेवच आदावेवप्रकुर्वीतेदेवस्यभीतमानसः उपचारैः षोडशभिः
पूजाकार्योचथाविधि आवाहनस्यापनेचसंभरवीकरणतथा एवंमुद्राप्रार्थनाचपूजासुद्राप्रयत्नतः शरवपूजाप्रकुर्वीतपूवो
क्तविधिनाततः कलशवासमभारोच पूजाद्रव्याणिचादरात् पीठेसंपूज्ययत्नेनआत्मानमन्त्रमुच्चरेत् पात्रास्मादनमयेवंकु
र्याद्यामेष्टतद्रितः पीतांबराणिदेवाथप्रापयन्त्रयेत्सुधीः स्वर्णयज्ञोपवीताभिदद्याद्देवाथप्रकृतितः नानारत्नविचित्राणिद
द्यादाभ्ररणाभिच ह्रिमांबुधृष्टरुचिरंधनसारंमनोहरं क्रमात्तुमूलमंत्रेणउपचारान्प्रकल्पयेत् कल्हारेः केतकेजोत्यैःपु
न्मागोद्यैःप्रपूजयेत् चंपकैः शतपत्रैश्चसुगंधैःसुमनोह्रैः पाद्यचंदनधूपैश्चतन्मंत्रैःप्रपूजयेत् मस्त्यभोज्यादिकंभक्त्यादेवा
यविधिनापयेत् येनसोपस्करंदेवंदेवत्वापौपैःप्रमुच्येत जन्मकोटिकृतंघोरनानारूपैश्चदार्ढ्यैः विमुक्तः स्यात्क्षणादेवरा
मएवभवेन्मुने अहंधानस्यदानव्यंश्रीरामनवमीव्रतं सर्वलोकाहितायेदंपवित्रंपापनाशनं लोहूनभिर्भितंवापिशिलया-
दारुणापिवा एकैर्नैवप्रकारेणयस्मेकस्मेयवासुने कृतंसर्वप्रयत्नेनयत्किंचिदपिप्रकृतितः जपेदेकातमासीनोद्यावत्सदश
मीदिनं अनेनस्थान्पुनःपूजादशम्याभोजयेद्द्विजान् भक्त्याभोज्यैर्बहुविधैर्देव्याद्रक्त्याचदक्षिणां कृतकृत्योभवेत्तेनस

शोरासः प्रसीदति तूष्णीं निष्ठल्लनो वापि पुनराद्यनिवर्जितः द्वादशाब्दे हृतेनापियत्पापं चापि मुच्यते विलयं यानि
 नत्सर्वं श्रीरामनवमीव्रणात् जपश्च रासमेवाणाद्योनजानानितस्यैव उपोष्य संस्मरेद्रासं न्यासपूर्वमर्तं द्रितः गुरुलब्धे
 यं मंत्रस्तु न्यसेत्यासपुरःसरः यामेयोमेचविधिना कुर्यात् पूजां समाहितः मुमुक्षुश्च सदा कुर्यात् श्रीरामनवमीव्रतं सु-
 च्यते सर्वपापेभ्यो याति ब्रह्मसनातन इति श्रीस्कंदपुराणे अगस्त्यसंहिताया अगस्तिसंस्मृतीक्ष्णासवादे रामनवमीव्रतं संपूर्ण
 अथ रामनामव्रतं तत्रैव रामनवमीमारभ्य अथ च सर्वकालेपि रामनामजपलेखनं कुर्यात् आचम्य प्राणानां यस्य मा-
 मपक्ष्माद्युद्गिरव्यसकलपापस्य कामोवाविष्णुलोकप्रामिकामोवा श्रीरामप्रातेये रामनामजपलेखनं करिष्ये इति संकल्प्य
 अथ रामनामपूजां नाम संश्लेषेण योऽहोपचारैः पूजयेत् अथ कथं योद्यापनं च पार्वत्युवाच धन्यास्म्यनुगृहीतास्मि ह-
 तार्थास्मि जगत्प्रभो विच्छिन्नो मेद्यसंदेहं ग्रंथिभवं दनुयहात् त्वन्मुरवाहं नितं देवत्वाभूत रसायनं पिवत्यामि मनोदेवन
 त्वं व्यतिष्ठ वापहम् श्रीरामस्याभूतं नाम श्रुतं संक्षेपतो मया इदानीं श्रोतुमिच्छामि विस्तेरेण स्फुटाक्षरं श्रीमहोदेव उवा-
 च शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुण्या इत्यन्तरं महत् प्रामोति परमांसिद्धिदं घृतं पुत्रसंपदं रामनामलिखेद्यस्तु नृसृक्षोऽश्वातां
 वधि एकैकमक्षरं पूसां महापातकनाशन सकामोपि निर्वेद्यस्तु निःकामस्तु किंपुनः इहैव कुरुवमाप्नोति अतः च परम
 पदं आदावने च मध्यं च व्रतं स्याद्यापनं चरेत् उद्यापनं विनोनेन फलसिद्धिर्भवामुयात् तस्मात्सर्वयथत्वेन नाम स्मर्याप
 नं कुरु पार्वत्युवाच नतास्मि देवे देशभक्तानुग्रहकारक नाम्ना उद्यापनं ह्रीर्विस्तेरेण समप्रभो श्रीशिव उवाच
 शृणु देवि प्रवक्ष्यामि विस्तेरेण यथाविधि नाम्ना उद्यापनं चान्न भक्त्या भवदनुग्रहात् सौवर्णं कंदरुं कुर्यात्सीतां रामं सल-
 क्ष्मण हनू मत्प्रतिमां तव चतुर्थ्योऽंशेन हादकेः स्वर्णं स्वप्रमाणं तु फलाष्टकमुदीरितं अशक्त्येव पलेनेव तदर्थं निव-
 पुनः श्रीरामप्रतिमां कलाविनशाच्छपनकारयेत् राजनेनासनं कुर्यान्मोक्षैः षोडशसंभितैः पीतवस्त्रेण संवेष्टयापथे-

ब्रह्मादिभिस्तुतस्तुपुण्यं वक्तुं शक्नुमि किंचन अस्मभेधसद्ब्रह्माणि वा जपेयशाननिच एकेन राभनाभ्यानुतत्फलं लभते नरः नारी
 सूपुरुषो वापिशूद्रो वाथ धर्मानरः रामनाभ्यानुसुक्तास्ते सत्यसत्यं वरानने मूलैकल्यदुभस्थारिवत्तमणिविलसद्भक्तिसिंहासनस्थ
 कोददुधारयन्तलितकरयुगेनापितलस्पर्शेन वामाकन्यकुलसीतं भरतधृतमहामौक्तिकद्वयकांतशत्रुघ्नं चामराभ्यां विलभित
 मनिशोरामन्चंद्रभजे हं वंदे तत्र महेशानं चंडकोदंडखंडनं जानकीलुदयानंदवर्धनं रघुनंदनं चरितं रघुनाथस्वयं शतको-
 टिभ्रविस्तरं एकैकमक्षरं पुसां महापातकनाशन इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे उभा महो रामनाम लखनोद्यापनं संपूर्णम्
 अथादुःखनवमीव्रतं आद्रपदशरुक्नुनवभ्यामुहूर्तमात्रसंस्वपि परयुताया अदुःखनवमीव्रतं देशकालौ स्मृत्वा त्रामेहजन्मनि
 जन्मानं रचभर्त्रा सह सकलपातकादिदुःखनाशार्थं व्रतं रवडकस्योक्तफलावाप्त्यर्थं श्रीगौरीदेवताप्रीत्यर्थं अदुःखनवमीव्रतपू-
 जनमहं करिष्ये तत्रादौ निर्विघ्ननामिदं चार्थस्त्वस्ति पुण्याहवाचनं च करिष्ये इति संकल्प्य गोमयेनोपलितसमूहो वेदिकारु-
 डक्षिणाद्रुक्छादितां अपूपपायसान्वितां उपरिमंडपिकायुतां कृत्वा तत्र पीठे आसनादिकलशमिति श्रान्तं कृत्वा अग्न्युत्तरणा
 पूर्वकं गौरीप्रतिमां संस्थाप्य गणपतिचतुष्टयं द्वादितो कपालाभ्यां वा ह्यगौरीभिर्मायेति नमो देव्या इति वामं त्रैलोक्यं दे-
 वपात्रधारादेवीं विष्णुं त्रिचलोलोचनीं दुग्धान्नदाननिरतां गौरीं त्रांचिंतयास्य हं ध्यानं गौरीदुःखहरादेवीं शिवस्याधीगथा
 श्रिणीं कर्नीलवस्त्रसंयुक्तामुभां मावाहयास्य हं आवाहनं प्रसन्नवदने मातर्नित्यं देवैर्विषंस्तुते मया भ्रावेन यद्दत्तं पीठं त-
 न्प्रतिगृह्यतां आसनं सर्वतीर्थं मयि द्रव्यं सर्वभूतोपजीवनं मया दत्तं च पानीयपाद्याथं प्रतिगृह्यतां पाद्यं अर्घ्यं गृहाणेत्यर्घ्यं
 गंगादि सर्वतीर्थेष्व्योम्रिक्तयानीतं स्फुशीतलं गंधपुष्पास्तोपेतं गृहाणा ध्यानं भोस्तुते अर्घ्यं मातः सर्वोपि नीयानि गंगाद्या
 श्रुतयानदाः स्नानार्थं तव देवेशि मयानीताः स्फुशाभनाः स्नानं सर्वभूषाधिके सोम्ये लोका लज्जानिवारेण मयोपपादि-
 ते तुल्यं वाससी प्रतिगृह्यतां वस्त्रं श्रीखंडमिति गंधं माल्यादीनीति पुष्पं वनस्पतिरस इति धूपं आज्यं चेति दीप्यम्

नोभेकेदारभूतभावनं गत्वाभनःसमाधायकुक्कुटीभनसास्मरन् उत्पत्यसकुलेगहधनाद्येवेदपारो इतिमत्वास्वेदहंसव-
स्मिन्मधेन्यपातयत् पुनर्भवेराजपत्नीइतिमत्वाचमर्कटी अकरोत्स्वतनुत्यागनद्वाक्येनेवबोधिना कुक्कुटीसामहोदेव्याःप्रसादे
नतथाकुले विप्राणाकन्यकामृत्वाभर्ताधिमलरत्नदः दिव्यवर्धनशीलासानिरतापतिसेवने इतराराजपत्नीत्वमासासावध-
मर्कटी उभेजानिस्मरेजानेमहोदेव्याःप्रसादतः अथसाकुक्कुटीपंचपुत्रान्जनेपितुःसमान् वभ्रवधनसपन्नारूपशीलगु-
णान्विता मर्कटीपुत्रशोकार्ताबभ्रवव्यथिताभृशं पूर्वकर्मस्मरतीसाकदाचिद्देवयोगतः अपश्यत्कुक्कुटीपुत्रान्पंचैवचपि
तुःसमान् अमारयत्स्वभृत्यैस्तान्पुत्रान्नाममर्कटीतदा तच्छिरांसिगृह्णत्यातुकुक्कुट्येवाणकंदौ अद्भुःखनवमीप्राप्यत्र
तस्थान्वबभ्रवसा गौरीकृपाविजननीजननीभक्तवत्सला शिरांस्थादाग्यमवेषापुत्रकास्तान्जीवयत् तद्वाणकस्त्वर्ण-
स्यशिराभिःपर्यकल्पयत् कुक्कुटीपूजयान्वंकगौरीदुःखविनाशिनी त्वनःसदाजीवतोयमोक्तुगृहमगान्ततः तदान
दाणकंप्रेक्ष्यस्त्वर्णप्रेषितापश्यन् स्वभर्तृपुत्रपुत्रकायहृद्वावेदयनंदिनो पुनर्वनागतास्तास्तुसाददर्शालिपुत्रकान्
दृष्ट्वापुनःपुनःसाधकरोदभृशदुःखिता आत्मानंनिंदयामासमर्कटीविह्वलासती आगत्यसरव्याःसदनमात्मानसा-
न्यवेदयेत् पापिन्यहदुराचारादुर्मगाभृतपूर्वकं बालहत्यात्मकं पापचरितनाशसशयः इत्याकर्ण्यमरवीवाक्यकुक्कु-
टीविस्मिताभवन् अष्टच्छत्कारणंक्षिप्रशोकसागरदायक इदंशीलकथंभद्रकस्मादुदसिचात्मवान् विभोगाराज-
पत्नीत्वंमान्याममसरवीचपि मर्कटीकुक्कुटीवाक्यश्रुत्वाहानंन्यवेदयत् गत्वाचकुक्कुटीपुत्रैःप्रायश्चित्तमकारयत् स्म-
रतीचव्रतंदेव्याःकुरुत्वचयथाविधि अथदेव्याःप्रसादनमर्कटीस्त्वुवेक्तं स्मरस्वरनामष्टवीभारसहंवरं रा-
जपत्नीविप्रपत्नीस्तुखित्योसबभ्रवतुः इहलोकेदुःखितस्यअद्भुःखनवमीव्रतं सीतयायत्कृतंचेतहमयत्याकृतंलिदम्
अन्याभिर्बहुभिःकृत्रीभिर्व्रतमाचरितंलिदं याकरोतिव्रतमिदंमृणोतिचकथामिमां सादुःखभाटुनभवतिसत्यंमत्वा

वरास्याहं सर्वदुःखहरं लोके किमन्यच्छेत्तुमिच्छय इति श्रीस्कंदः अतुः खनः प्रकः सः अथ आश्विनशुद्धे बीजं देवाः द्वौ विष्णु-
 धर्मौ अथ पूजा विधिना पूजयेत्केन भद्रकालीनराधिप नवम्यामाश्विने मासि शुक्लपक्षे नरोत्तम पुंकर उवाच पूर्वोत्तरतुदिग्भागे शिव
 वास्तुमनोहर भद्रकाल्यागृहं कार्यं चित्रवस्त्रैरलंकृतं भद्रकालीगृहं गत्वा तत्र संपूजयेद्ब्रुज अथादशभुजाकार्या भद्रकालीमनोहरा आ-
 लीढस्थानसंस्थानाच्चतुःसिंहरथे स्थिता अक्षमालाभिशूलचक्रवद्भुजास्तथा बाणचोपचक्रतैव्यं शंखपद्मं द्यौतयेत्तत्र च स्तुक् स्तुवौ
 चतथा कार्यो नथावेदिकमंडलं दंडशक्तीचकर्तव्यं तथा पाशादुनाशनौ हस्ताभ्यां भद्रकाल्याश्च भवेत्कांतिकरः परः एव साध्य
 महाभाग रत्नपात्रधरा भवेत् आश्विने शुक्लपक्षस्य अष्टम्यां प्रयतः शक्तिः तत्र चारुधर्मोद्यं छत्रं वस्त्रं च पूजयेत् पु-
 ष्यैर्मध्येः फले भद्रये प्रोज्ये च सुमनोहरैः बलिभिश्च विचित्रैश्च प्रोक्ष्यादां नैस्तथैव च राज्ञो जागरणं कुर्यात्तत्रैव वसु-
 धाधिप उपोषितो द्वितीयेन पूजयेत् पुनरेव तं आयुधाद्यं च सकलं पूजयेत् दक्षधाधिप एवं संपूजयेत् देवीं वरदा -
 भक्तवत्सलां कात्यायनीं कामगमां बहुरूपां वरप्रदां पूजिता सर्वकामैः सा मुनक्ति वसुधाधिप एवं हि संपूज्य जगत्प्रधानायात्रा
 बुदेयावस्थाधिपेन प्रामोनि सिद्धिं परमां मेदशाज्जनस्तथान्योपि च विनशक्त्या ब्रह्मोवाच भृशुसर्वप्रवक्ष्यामि यथा त्वप-
 रिष्टच्छासि महासिद्धिप्रदधान्यं सर्वशत्रुनिबर्हणं सर्वलोकोपकारार्थं पूजयेत्सर्ववृत्तिषु कर्तव्यं ब्राह्मणाद्यैश्च क्षत्रियैश्च
 मिपालेन गोधनार्थे वत्सैर्वैश्यैः शूद्रैः पुत्रसुरवारिधिभिः सो भाग्यार्थं तथा स्त्रीभिर्धनार्थं धनकांक्षिभिः महाव्रतं महापुण्य
 शक्त्या द्येयं अनुष्ठितं कर्तव्यं देवराजं देव्याभक्तिं समन्वितैः कन्यासंस्थैरवोशकैर्देवीमाराध्य नंदिका नंदिका प्रतिपत्
 अयास्त्रियैर्वेकाशीनक्ताशील्यवायदः प्रातस्तायीं दिनद्वन्द्वं चिकालं शिवपूजकः शिवश्च शिवाच शिवो जपे होमे सदा भ-
 क्तः कन्यकां भोजयेत्सदा अष्टम्यां नवमे चान्दिहारुजा निशुभमा निच एकं वाचित्तभावेन कारयेत्सुरोत्तमं तस्मिन् देवीं प्र-
 कर्तव्यां देवीं वाराजनीं त्रुवा मुद्राक्षालवणोपेतारवद्रुते च पूजयेत् सर्वोपहारसंपन्नवस्त्ररत्नफलादिभिः कारयेद्दण्डलोहा

दिदृष्ट्वा च बलिं देविकाम् बलिमाग्राहिणो देवभैरवाद्या विनायकः तत्संबन्धिनी बलिं देविकीम् सुखेऽश्वेद्रेण बलिं देवोर्जतिपुन्नागत्यैव
 केः द्रोणः कुरुबकः विचित्रां चरयेत्सूजामष्टम्यामुपवासयेत् गुरुचशरणगलागुणहीयान्मन्त्रमुत्तमं दुर्गाग्रतो जयेन्मन्त्रदुर्गापा
 देन संस्तुता तदर्धयाभिनीशोपविजयार्थं नृपोत्तम पंचाब्दलक्षणां पेतमहिषारव्यसुपूजितं विधिवत्कालिकालीति जस्वारव
 द्भेन घातयेत् तस्यात्यंरुधिरं मांसगृहात्वा पूजनादिषु निर्भेताथ प्रदातव्यं महाकौशिकमन्त्रितं तस्याग्रतो नृपस्त्वाथाच्छत्रुहृ-
 त्वा नृपिष्टजं रवेद्भेन घातयित्वा तु दद्यात्स्कंदविशारवयोः ततो देवां पुनः ग्रीतः क्षीरसर्पिर्जलादिभिः कुंकुमागरुकपूरचंदने-
 श्यापि धूपयेत् हेमादिपुष्परत्नानि वासांसि स्रष्टृषणानि च नैवेद्यं पायसं चैव दंयं देव्याः सुभाविभिः देवीभक्तान् पूजयति कन्य
 काग्रमदादि च हिजातीनथ पारवडान्नदानेन तोषयेत् दुर्गाभक्तिपराये तु महाव्रतपराश्वये पूजयेत्तान् विशेषेण तद्गुपाश्याचं
 कायतः मातृणां चैव देवीनां पूजा कार्या तदानीं शि धजछत्रपताको दीनुच्छ्रये च्चंद्रिकाग्रहे रथ्यायां च बलिं स्तूपपदुवाद्यर
 चाकुले कारयेत्तुष्यते येन देवी शास्त्रविधानैकैः अश्वमेधमवाप्नोति भक्तिः सुरसत्तम महानवम्या पूजयेत् सर्वकामप्रदाय-
 का सर्वेषु वत्सवर्णेषु तव भक्त्या प्रकीर्तिता कृत्वा मीति यशोराज्यं पुत्राद्युर्धनसंपदः ब्रह्मोवाच आश्वयुक् शुक्लपक्षस्य नवम्या
 प्रथमात्मवान् भक्त्या संपूजयेद्देवदेवीं संप्राथयेत्ततः महिषाग्रिमहाभाये चासुडे सुडमालिनि इव्यभाराग्रविजयं देहि देवि
 नमोस्तुते स्मृतं प्रेतपिशाचिभ्यो रक्षोभ्यश्च महेश्वरि देवेभ्यो मानुषेभ्यश्च भयेभ्यो रक्षमांसदा उमे ब्रह्माणि कोमारी विश्वरूपे-
 प्रसीद मे कुमारो भोजयित्वा च दद्यादाच्छादनादिकं नवमसाष्टके चैव स्वस्थविना नुसारतः शास्त्रं च यस्य यच्चैव स तदन्नेन पू-
 जयेत् ततः शास्त्रेषु सां देवीनि वसत्येव संततम् शास्त्रमिति पाठः शास्त्रतत्पुस्तकं ये स्रष्टुं स्रष्टुर्धनसंधतं स्रष्टुतां भिष-
 कां पंचासु तैर्गिरि सुतामभिषेचयेति ते दिव्यकल्मसु भूय सुवेषरूपा राज्याभिषेकमतुल्य पुनराभुवन्ति दुर्गाभक्तिरंगिण्य
 देवीपुराणे सुगंधिपुष्पतोयेन स्नापयित्वानरः शिवा नागलोकममासाद्य क्रीडते पन्नगेः सह द्रोणपुष्पं बिल्वपत्रं करवीरोत्प

स्नाप्य च स्नानकाले प्रयोज्याभिदेव्यै प्रीतिकराणि च भगवत्येनरोदत्ताविष्णुलोके महीयते स्नापयित्वानरोदुर्गानवम्याहेमव
 रिणा सोवर्णयानमारुढो वसुभिः सह सोदते रत्नोदके विष्णुलोकलभते बांधवैः सह घृतेन स्नापयेद्यस्तु नस्य पुण्यफलं
 अष्टणु दशपूर्वा न दशपरा नाम्नात्मानं च विशेषतः भवार्णवात्समुद्भृत्य दुर्गालोके महीयते क्षीरेण स्नापयेद्यस्तु अक्षाम्भक्ति-
 समन्वितः चंडिकां विधिवद्दीरदुंदुल्लोके महीयते स्नापयेद्विधिवद्दीरदुंदुल्लोके महीयते राजनेन विमानेन शिवलोके-
 महीयते पंचगव्येन यो दुर्गांतथा च कुशवारिणा स्नापयेद्विधिवन्मंत्रैर्ब्रह्मस्नानं हितत्स्मृतं एकाहं विचर्यो दुर्गां पंचगव्ये
 न चंडिकाम् स्नापयेन्नुपशार्दूलमगच्छेद्विष्णुसन्निधौ चंडीगायत्री नारायण्ये च विद्महे चंडिकायै च धीमहि तन्नो-
 चंडिः प्रचोदयात् कात्यायन्ये च विद्यहे कन्यकुमारी धीमहि तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात् कपिला पंचगव्येन दधि क्षीरयुतेन च
 स्नानं शतगुणोक्तमितरेष्यो नराधिप चंडिका स्नापयेद्यस्तु नरदक्षुरसेन च गरुडेन सया नेन विष्णुना सह सोदते पि-
 तृनुद्दिश्य यो दुर्गां मधुना पयसापि च स्नापयेत्तस्य पितरस्तु मावर्षं सहस्रकं चतुर्दश्या नवम्या वा असम्या वा नराधिप स्ना-
 पयित्वानार्थं जले वा जपेय फलं भवेत् स्नापयित्वानदीतो यैर्गंधं च दनवारिणा च द्वाशुनिर्मलः श्रीमान् चंद्रलोके महीयते
 स्नापयेद्यस्तु वैदेवी नरः कर्पूरवारिणा सगच्छति परं स्थानं यत्र सा चंडिका स्थिता चंडिका स्नापयित्वा तु अक्षुयाग रुवारिणा
 इंदुलोकं समासाद्य क्रीडते सह किन्नरैः वाराह तंत्रे षडक्षरेण मंत्रेण पाद्यादीनथ षोडश इतरे रुरुपचारैश्च पूर्वयोक्तैश्च भैरवं
 द्वादशांगेन योर्धेण चंडिकां पूजयेन्नरः दशपद्म सहस्राणि वर्षाणां मोदते तदिव आपः क्षीरं कुशाग्राणि अक्षतादधि तंदुलाः
 सहसिद्धार्यं कादूर्वाकुं कुसरोचनं मधु अर्घीयं कुरुशार्दूल द्वादशांग उदाहृतः महासिद्धी कुमारी उपक्रम्य अनेन पू-
 जयेद्यस्तु सयाति परमार्गं अष्टांगार्थं समापूर्य देव्या मुग्धनिवेदयेत् दशवर्षं सहस्राणि दुर्गालोके महीयते आपः क्षी-
 रं कुशाग्राणि दधिसर्पिश्च तंदुलाः तिलाः सिद्धार्थं काश्चैव अष्टांगार्धः प्रकीर्तितः रक्तविल्वाक्षतेः पुष्पेर्दधि दूर्वाकुशेोस्ति

लेः सामान्यः सर्वदेवानामर्घ्यार्थपरिकीर्तितः मृत्पात्रेण नरोदलावाजपेयफललभेत् ताम्रपात्रार्घ्यदानेन पेंडरीकफललभेत् दत्वासीव
र्षपात्रेण लभेद्दुसुवर्णकं हेमपात्रेण सर्वाणि इंक्षितानि लभेद्दुवि अर्घ्यदत्वातुरोयण आधूराज्यशफलभेत् पलाशपत्रपात्राभ्यांगो
सहस्रफललभेत् रोयपात्रेण दुर्गायै विष्णुयागफललभेत् विलिख्य ह्यष्टागारुणावाजपेयफललभेत् फल्तूरीतिपनहृत्वाज्योनिशोमफललभेत्
चंदनागरुकपूर्वैः श्रद्धया पिष्टैः सकुकुमैः दुर्गामालिख्य विधिवत्कल्पकोटिवसेद्दिवि चंदनमदकद्वररोचनचतुष्टयं ए
तेन लेपयेद्देवीसर्वकामानवासुयात् महिका उत्पलपद्मं शमीपुन्नागचपकं अशोककर्णिकारचंद्राणपुष्पविशेषतः करवी
रशमीपुष्पकुसुमनागकेसर कुंदश्च पूथिकामल्लीपुन्नागचपकनवं जपाचकेन कीमल्लीदृहतीशतपत्रिका तथाकुसुदकल्हार
बिल्वपाटलमालनी यावनीबकुलाशोकरक्तनीलात्यलाभिच दमनमरूबकैचैव शतधा पुण्यद्वये केतकीजातिमुक्तश्च बधू
कंबकुलान्यपि कुसुदं कर्णिकारचर्मिंदूराभंसमृद्धये ऋषिष्ये प्रत्येकमुक्तपुष्पेषु दशानि फललभेत् स्वर्गबद्धेषु च तेष्वेव
द्विगुणकांचनस्यनु बिल्वपत्रैरवदोद्यैः सकृद्देवीमपूजयेत् सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकमहीयते मणिमौक्तिकमा-
लाचवितानचंद्रकुलकं घटादिसर्वदा दत्वा हि मपुष्पतु शक्तिः तावद्भिश्च हताः पुत्रैः पौत्रैश्चैव समृततः श्रियासहे-
वयुज्यते हेमपुष्पैः शिवाचनान् करवीररुज्जाभिश्च पूजयेद्यस्तु चंद्रिका सोमिष्टोमफललब्ध्वा सूयलोकैर्महीयते इ
जयित्वानराभक्त्या चंद्रिकापद्ममालया ज्योतिष्टोमफलप्राप्त्यस्तूर्यलोकैर्महीयते शमीपुष्पस्त्रजाभिश्च आर्याभंसपूज्य-
त्ततः गोसहस्रफलप्राप्य विष्णुलोकैर्महीयते पूजयित्वा च राजेंद्रश्चंद्रया विधिवन्तुप कुशपुष्पस्त्रजाभिस्तु पितृलोकम-
वासुयात् सुगंधयुनपुष्पैस्तु पूजयेद्यस्तु चंद्रिका मालाभिर्मालया वापि सोममेधफललभेत् सुवर्णानां सुवर्णस्य शनेदने
फललभेत् मालया बिल्वपत्राणानवम्यां गुरुलेन च नीलोत्पलस्त्रजाभिश्च पूजयेद्यस्तु चंद्रिका वाजपेयफलं प्राप्य रुद्रलोकै-
र्महीयते नीलोत्पलसहस्रेण यो वै मालाप्रयच्छन्भि नरैः इमहस्त्राणि वर्षकोटिशतानि च दुर्गानुचरनांथातोरुद्रलोकैर्म

हायेते तथा विलिप्ताज्ञेयदुर्गोदित्यपुष्पाविधासितल्लोहितं तेन संवीज्य महासत्रफलमेतन् भविष्ये सर्वेषामेव धूपानां
 दुर्गायां गुगुलुः प्रियः मंत्रस्तु धूपोयं देवदेवेशि घनगुगुलु योजितः गृहाण वरदे मानदुर्गे देवि नमोस्तुते कृष्णागरुनरोदत्तागो
 सहस्रफलं लभेत् माहिषारव्यघ्रनाभ्यक्तं दत्त्वा विल्वमथापि वा वाजपेयफलं दद्यात्सूर्यलोकं महोयते सहस्रधा गरुधूपेन समा-
 हिषारव्यनसंगला शोधयेत्पापकलिलं यथा शिरिवकाचनं कृष्णागरुसकपूरं च दत्तं सिंहकं तथा तथा शब्दसमुच्चये स
 गवत्येनरोधूपमिदं दत्त्वा नराधिप इह कामानवाप्नोति दुर्गोलोके महीयते घनदीपप्रदानेन चंडिकापूजेन नरः सोऽभ्यर्च्य
 फलं प्राप्य दुर्गायास्तु नरो भवेत् तेलदीपप्रदानेन पूजयित्वा च चंडिका वाजपेयफलं प्राप्य मोदते सहस्रकिन्नरैः अग्निज्योती-
 रविज्योतिश्च इज्योतिस्तथैव च ज्योतिषा मुत्तमो दुर्गे दीपो यं प्रतिगृह्णातां देदीप्यते सकनको ज्ज्वलत्पद्मरागरत्नमभाभरण
 हेममये विमाने दिव्यांगना परिहृते नयनाभिरामं प्रज्वाल्य दीपममलं भवेत्तं भवान्याः विशेषतो न वस्यतां भक्त्या अद्भ्यस्तम
 न्वितः यावंतं दीपसंघातं घृतेनापूर्ये वोधि तं तावत्कल्पसहस्राणि दुर्गोलोके महीयते दीपप्रदानेनोदयादेवैषु ब्राह्मणेभ्यश्च
 तेन दीपप्रदानेन अभ्यर्थांगानि मासु यात् गुडरवं दं घृतान्नं च तथा शर्करां च दत्तेन परिपक्वान् दत्त्वा च ब्रह्मणः पदं स्या
 दिनिशेषः शाल्वोदनं रसालं च पानवदं रजतं तथा यः प्रयच्छति दुर्गायै स गच्छति शिवालय ईषदास्तु दधि शर्करा पयः साशि
 ते दुग्भिरिचं सुगालितं पित्तनाशमकुचिं हति वै मोदनं च कुरुते रसालयं गोडमस्तमनस्तवापानकं सुवर्भीकृतं तदेव रवड-
 मुदीका शर्करा सहितं पुनः साम्लं सुतीक्ष्णं सुहितं पानकं स्यान्निरत्ययं अद्भ्यथापायसयुतं शर्करा सहितं नरः यः प्रयच्छति दुर्गा
 येन स्यराज्यं करे स्थितं आभिर्क्षा परमान्ते च दधि चापि शर्करं महादेव्यै निवेद्यैव वाजपेयफलं लभेत् दुर्गासु हि शयपानी-
 यं केतकी पुष्पवासितं यः प्रयच्छति रोगे द्वाणोऽसंगाधिपतिर्भवेत् आभ्यर्चनां रिकरं च खज्जूरी बीजपूरकं यः प्रयच्छति दुर्गा
 ये स याति परमपदं भक्ष्यं मोज्यं च रवाय च पेयं चोष्यं च पंचम परमान्ते पिष्टकं च यावकं हृत्सरतया मोदकं दृष्टुं कादीनि देव्येषु

कानिचोत्तुजेत् दद्यादित्यर्थः निवेद्येन्महोदेव्येसर्वाणि त्वं जनानि च क्षीरादीनि च गव्यानि माहिषाणि च सर्वशः तां बृहता
 निचदत्वा तु गंधर्वैः सह मोदते तंतु संतानं सन्तुष्टं रजितं रागवस्तुना दुर्गे देवि भजस्वेदं वासस्ते परिधीयतां वस्त्राणि तु विचि
 त्राणि सूक्ष्माणि च मुद्गूनि च यः प्रयच्छति दुर्गायै स गच्छति शिवालये यावेतस्तं वेर्वारि ते पुनर्वस्त्रेषु संस्थिताः तावद्वर्षे सह
 स्त्राणि मोदते चंडिकागृहे अलंकारं तु यादद्यादि प्रायाथ सु राय वा स गच्छेद्दारुणलोकं नानाभूषणमृषितः जातः दधि-
 व्यां कालेन तेन दीपपतिर्भवेत् विभूषणमदानेन राजा भवति भूतले सुवर्णं निलकं यस्तु भगवैर्येयच्छति स गच्छति परं
 स्थानं यत्र सा परमा कला सौवर्णे राजते वापि अस्मिणीयः प्रयच्छति गोसहस्रफलं प्राप्य स्रुं लोके महीयते श्रोणि सूत्रम
 दानेन महीसागरमेरुवलां प्रशास्ति निहता मित्रः मित्रहृष्या च मोदते हेमनूपुरदानेन स्थानं सर्वत्र विदति देदीप्यते कन
 कदंडविराजितैश्च सच्चाभरैः प्रचलकुंडलसुंदरीभिः दिव्या गनास्तनधिराजितभूषिता गः कृत्वा तु चामरयुता वरवरूपा
 जा गैरी कस्य तु पात्राणि दुर्गायै यः प्रयच्छति तस्य पुण्यफलं भोक्तारंगणपदं दिवि गैरिकं सुवर्णं निष्ककोटिप्रदानादि
 रजनस्य ततो अधिकं हेमपात्राणि यद्वा हत्वा पुण्यं स्याद्दुर्गारगे ताम्रपात्रप्रदानेन देव्यै शतगुणं भवेत् तस्माच्छतगुणं श्रेयं कंदला
 मुन्मथमादरात् मुन्मथकरकादि उपस्करप्रदानेन प्रियमाभोत्यनुत्तम उपस्करः प्रहृजार्थं धूपदीपादिपात्रक चंद्राशतमि
 र्मलं स्वच्छं दर्पणमणिभूषितं यद्योपशोभितं कृत्वा दिव्यमाल्यानुलेपनैः दुर्गायाः पुरतः कृत्वा विष्णोर्वाशांशकरस्य वा राजसू
 यफलं प्राप्य हंसलोके महीयते हंसः सूर्यः दत्वा तु यः परमभक्तिं युतो भवान्याघंटावितानं मथ्यामरभातपत्रं केयूरहारमणि कुंड
 लभूषितो सोऽपत्ताधिपो भवति भूतलचक्रवर्ती शरवकुंदुसंकाशप्रवालमणिभूषितं हेमदंडमयं छत्रं दुर्गायै यः प्रयच्छति
 सच्छेत्रण विचित्रेण किंकिणीजालमालिना धार्यमाणेन शिरसि शिवलोके महीयते यानं शय्यामणिं छत्रपादुके वा सुपानं हे
 वाहनं गार्हवापि विदशाये प्रयच्छति वायुलोके समासाय क्रीडते वा युनासह आर्यायाश्चामरं दत्वा मणिदंडं विभूषितं भू

सुवर्णरूपं चित्रं वा दुर्गालोके महर्षये नमः । मयूरपिच्छव्यजननानारत्नविभूषितं भगवत्येनरोदत्वासलभेषु सुवर्णकं नालंघनं महाबाहो ।
चित्रकर्मोपशोभितं भगवत्येनरोदत्वावेषावस्य फलेन भवेत् वैष्णवाय ज्ञानं घंटानि वेदयेद्यस्तु लभते वा छितं फलं हि नस्ति देवताने ।
जोसिस्वनेनापूर्ययाजगत् साधंदापातु नो देवि पापेभ्यो नः स्मृता निच इति संपूज्य निवेदयेत् अनः शकटमातराति कोशात् ।
यः शय्यां तु प्रयच्छेत् न देवेषु च गुरुषु च ज्ञानहर्द्वेषु विभेषु दानान्नरकं व्रजेत् रत्नोपकरणैश्चुत्कासारदारुमयीं शिखां शय्यां निवेद-
येद्यस्तु भगवत्येनराधिप दुक्कलवस्तु तत्तापरि सरव्यानुयावतो नावदुर्षसहस्राणि दुर्गालोके महर्षये पादुकासनदानेन भग-
वत्यै कृतं ननु अग्निहोमफलप्राप्य विष्णुलोके महर्षये योगोपयस्विनीं शक्रान्नरुणीं शीलमंडनां भगवत्येनरोदद्यादम्बोध-
लेन भवेत् वृषभं परिपूर्णं गमुदासीनं शशिप्रभं यस्तु दद्यात्ततो भक्त्या भगवत्यै सहस्रन्नरः शार्वतिरोमकूपाणि दृष्टे ह हस्थिता-
नितु तावत्कत्स सहस्त्राणि रुद्रलोके महर्षये सुविनीतां स्त्रियं दासीं श्रुत्य कं वानराधिप प्रयच्छति च दुर्गो ये राजसूयांश्च मेध-
माक् प्रतिपाद्य तथा भक्त्या अजं भिदशवेशमनि निर्दहत्याश्रुपापा निमहापातकजान्यपि अजं श्वेतपताकादि अथ वा पंचर-
गिकां किंकिणीजालसंवीतां येन पद्मोपशोभितां दत्वा दत्तये महाबाहो शक्रलोके महर्षये ध्वजमात्माकुलं यस्तु कुर्याद्वै च-
द्रिकालयं महाध्वजाष्टकं चापि दिशां स्फुटिदिशां सत्त्वं कल्पानां तु शतं सायं दुर्गालोके महर्षये यावद्भुतः प्रमाणेन पताका-
प्रतिपादिता तावद्दुर्षसहस्राणि दुर्गालोके महर्षये प्रभूतबलिदानं च न वभ्यां विधि वच्चरेत् कृष्णोदमिक्षुदं-
डं च मद्यमांसा निचैव हि एते बलिसमाः प्रोक्तास्तस्योच्छ्रागसमाभिताः ननत्र दंशेदुर्गं भिक्षं न च दुःखं प्रवर्तते नाकालेभ्ययेनेक-
स्त्रितपूज्यते यत्र चंद्रिका शरत्काले महाष्टम्यां च चंद्रिकां यः प्रपूजयेत् विमानवरमारुह्य मोदते ब्रह्मणा सह अथावरणपूजा-
देव्या दक्षिणे सिंहं प्रपूजयेत् पूर्वादि क्रमेण कादशां देवीनां मंत्रेण पूजयेत् ॐ ह्रीं जयंत्येनमः ॐ ह्रीं मंगलायै नमः ॐ
ह्रीं काल्यै ॐ ह्रीं प्रदक्तायै ॐ ह्रीं कपालित्यै ५ ॐ ह्रीं दुर्गायै ॐ ह्रीं क्षमायै ॐ ह्रीं शिवायै ॐ ह्रीं ध्यायै ॐ ह्रीं हांस्त्व-

धार्ये० ॐ ह्रीं स्वाहाये० ११ इति प्रथमवारं जनाम पूजनं अनया रीत्या सर्वत्रादौ ॐ कारः ह्रीं कारश्च पटनीयः ॐ ह्रीं उग्र
 चंडिकाये० १ ॐ ह्रीं प्रचंडाये० २ ॐ ह्रीं स्वाहाये० ३ ॐ ह्रीं प्रद्वाराये० ४ ॐ ह्रीं चंडवत्ये० ५ ॐ ह्रीं चंडरूपाये० ६ ॐ ह्रीं उग्र
 दंष्ट्राये० ७ ॐ ह्रीं महादंष्ट्राये० ८ ॐ ह्रीं दंष्ट्राकरालाये० ९ ॐ ह्रीं बहुरूपिण्यै० १० ॐ ह्रीं भीमसेनायै० ११ ॐ विशाला
 क्ष्ये० भ्रामर्यै० मंगलायै० मंगलदायै० नंदिन्यै० भद्रायै० लक्ष्म्यै० कामदायै० भोगदायै० पृथिव्यै० मेधायै० साध्ये० यशो
 वत्यै० शोभायै० बहुरूपायै० धृत्यै० आनंदायै० स्रुतंदायै० नंदायै० विजयायै० मंगलायै० महीधृत्यै० शिवायै० क्षमायै०
 सिद्धयै० तुल्यै० जयायै० पुष्ट्यै० ऋद्धौ० रत्यै० दीप्त्यै० कांत्यै० पद्मायै० लक्ष्म्यै० दंष्ट्रयै० शक्त्यै० जयंत्यै० ब्राह्म्यै०
 ५० जयंत्यै० अपराजितायै० अजितायै० भानिन्यै० श्वेतायै० नंदिन्यै० मायायै० मोहिन्यै० रतिप्रियायै० लालसायै० नारायै०
 विमलायै० कोमार्थ्यै० शरण्यायै० गोरूपिण्यै० कामाक्ष्यै० मर्त्यै० दुर्गायै० क्रियायै० अरुंधत्यै० घंटायै० करालायै० कपालि
 न्यै० रोद्ध्यै० कालिकायै० त्रिनेत्रायै० स्फुरूपायै० बहुरूपायै० अंबिकायै० चर्चकायै० देवपूजितायै० वैवस्वत्यै०
 कोमार्थ्यै० माहेश्वर्यै० वैष्णव्यै० महालक्ष्म्यै० काल्यै० कोशिक्यै० शिवदूत्यै० चासुंदायै० शिवप्रियायै० सुंदहंभ्यै० दुर्गपारा
 यै० महिषमर्दिन्यै० रव्यायै० धूम्रायै० अतिशोभ्यायै० दीदायै० वाराहिन्यै० १०० रुद्राण्यै० मयूरवाहिन्यै० विं
 ध्यै० वासिन्यै० गंगायै० महाचंडायै० नवचंड्यै० चंडिकायै० १०८ इति नाममंत्रैः पूजयेत् ततः कालिका ली स्वाहा
 त्त्तदयाय नमः कालिका निलो हंदायै स्वाहा सुरवे कालिका लिलो हंदायै स्वाहा नेत्रे पुरतः अथ पंचवक्त्राणि दृशा
 नाय० शिरसि कालिका नितलु रूपाय० सुरवे वज्रेश्वरी घोराय० त्त्तदये० लोहदंडायै० नाभौ वामदेवाय० पादयोः स्वाहा
 सम्योजानाय० सर्वांगेभ्यः अथायुधानि दक्षिणोर्ध्वकरादि विशूलं खड्गं बाणं शक्तिं वामे खेटं पाशां अंकुशं घंटां
 ततो वज्रं नखदंष्ट्रायुधाद्यमहासिंहासनाय ॐ हुं फट् नमः इति सिंहं महिषासनाय० नागपाशाय० इति पूजा वर्षैः

पदासहस्रैस्तु यत्पापं समुपाजितं तत्सर्वविलयं याति घृताप्यगोनेन नृप घृतेन पयसा दध्ना स्नापयेच्छिडिकां नृप निबपञ्चैश्च-
गंधाद्यैर्घर्षयेद्यत्नतस्ततः इति महानवमीदुर्गावर्तविधिः अथ अक्षय्यनवमीव्रतप्रारंभः वाल्मिल्या उज्जुः कार्तिके-
शकृन्वमीतत्राभूदापरयुगं पूर्वोपरापहृगायात्याक्रमाद्गोनोपवासयोः अवक्रुष्माडकोनामहतोदेत्यस्तुविष्णुना तद्गो-
मभिः समुद्भूतावत्यः कृष्णाडसंभवाः तस्मात्कृष्णाडदानेन फलमाप्नोति नश्चितं कृष्णाडं बहुबीजाद्व्यवहृणाभिर्मित-
पुरा दास्याभिविष्यावेतुभ्यं पितृणां तारणाय च कृष्णाडं पूजयेच्चैव गंधपुष्पाक्षनादिना पंचरत्नेः समालुक्तं गोघृतेन स-
मन्वितं फलान् न दक्षिणायुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् देवस्य त्वं मित्रेण पित्राणां दत्तमक्षयं अस्यामेव नवम्यां तु कुर्यात्कृष्णेन
योनरः स्वशारवोक्तं न विधिना तु नृस्यः करपीडनं कन्यादानं फलं तस्य जायते नात्र संशयः कार्तिके शकृन्वमीतं समवाप्य
जितेन्द्रियः हरिं विधाय सोवर्णं तु नृस्यः सहितं शक्रं पूजयेद्द्विधिवद्भक्त्या व्रतीति त्रिदिनत्रयं एवं यथोक्तविधिना कुर्यादेवा-
हिकं विधिं ग्रान्दीभिरावमंवेन नवम्यामनुरोधतः मध्याह्नव्यापिनी ग्रान्द्यानवमीपूर्ववेदिना धात्र्यश्वत्योचैकैकत्रोपयित्वा
समुद्भूतं ननश्यते तस्य पुण्यं कल्पकोटिशतैरपि अत्रैवोदाहरतीति मिति दासं पुरातनं वभूव विष्णुकां च्यानुं क्षत्रियः क-
नकाभिधः धनाद्यो वैश्यहन्ति श्ववैष्णवा जपूजितः बहुकालो गतस्तस्य विना पत्यमुनीश्वराः नतानां व्रते जाता कन्या क-
मललोचना स्फुरणलक्ष्णोपेतानां गुणसमन्विता पिता तस्या नाम च्चेकिकिशोरीति च विष्णुनं एकदा तद्दृष्टवानो जन्म
पत्रनिरीक्षकः दर्शयित्वा जन्मपत्रं कथय कन्यामवब्रूय ततस्तेन क्षणं ध्यात्वा कनकमण्डपं वचः यदि त्रिवर्गमि सस्यं चैव नव-
दुःखं भविष्यति यद्यसन्धमहं द्यूयमिथ्या त्वमजायते तस्मान् सन्धं वदिष्यामि यदोचति तथ्या कुरु अस्याः करग्रहं कुरु
दसौ वज्रास्मरिष्यति इति तद्गुणं श्रुत्वा कनकोदुःखितो भवेत् न चाकारि विवाहोऽस्याः सा च ब्राह्मणा पूजेन नियुक्तान्यद्गृहं
सातु नानेयामन्मुरवाग्रतः हस्ते मारुपसंपन्नाः दुःखं मे बाधयिष्यति स्थित्वान्यस्मिन् गृहे सातु दिजानि च्यमचीकरत्

कदाचिद्देवयोगेन तत्रागाद्द्विजपुंगवः यात्रार्थं विष्णुकां च्यास्तु वेशावेमासि सांकरः कनको विग्रहश्चूषी ज्ञात्वा त्रैवसभागतः
 आगत्योगणमधेतु उपविष्टो द्विजोत्तमः किशोरीगाल्यचातिथ्यशंकरस्य कृतं तदा हस्तांतारुणी नम्रां सुवेषां विनयान्वितां
 अजात करपीडां च सरवीं हस्ताभ्युवाच सः शंकर उवाच चंदने वदशां ह्यं त्वं किशोरी न विवाहिता किमत्र कारणं जातं तरुणी
 कामरूपिणी इति न दूच न श्रुत्वा चंदना सर्वमब्रवीत् तदा कृपालुना तेन तत्पित्रये निवेदिनं अस्मै मंत्रप्रयच्छामि श्रीविष्णो
 दां दशाक्षरं करोतु वर्षधितयं जपमस्य सुलोचना यातः स्नानवती चास्तु तुलसीवनपालिका कार्तिकस्य सिने पक्षे नवम्यां
 विष्णुना सह सौवर्णेन तुलस्याश्च विवाहं कारयस्वित्यं तेन व्रतप्रभावेन विधवानभविष्यति तस्मिन्नापि तथेत्युक्तं प्रायश्चि-
 नं स दत्तवान् किशोरी वैष्णवं धर्मं समग्रं चादिदेश सः द्विजेनेतेन यत्प्रोक्तं किशोरी यं पितृया करोत् वर्षत्रयं यथाशीन्त्या-
 किशोरी या तद्गतं कृतं चतुर्थे कार्तिके मासि किशोरी स्नपनाय च प्रातः काले गता बाला तस्मिन् मार्गे सुलोचना क्षत्रिये पाप-
 दाहं पापमोहं जडात्मकः पृष्ठे तस्यास्तु संलग्नो भावयंस्नामनिदितां केचित्तादृशदूर्गाल्के चित्यंशंति गुप्ततः स्त्रियोपि
 तां प्रपश्यंति पुरुषाणां तु का कथा यथादिर्नया च द्रस्य दर्शने चोत्सुकजनाः तथारात्रो प्रतीक्षन्ति तद्दूरं सकला जनाः निमि-
 षमात्रमर्केण हृष्टा स्थितानुबालिका अधिकं किं वर्णनीयं तस्मै दयं मुनीश्वराः केचिद्ददंति देवाय नागकन्येति चापरे क-
 दसं मोहनार्थं यजानासां विश्वमोहिनी सानपश्यति लोकांश्च न मार्गेन सरवागणं आयाति तद्दये विष्णुं तुलसीदेव रूपिणीं
 तां गृहीतुं मनश्च केविलेपी द्रव्यवान्वली नानाभेदाः कृतास्तेन नले भेचांतरं क्वचित् मालाकारगृहं गत्वा तस्यैद्रव्यमयच्छनं
 येन केन प्रकारेण किशोरी सह संगमः यथास्थालि रयतां भेदे देयमस्माच्चतुर्गुणं प्रतिमासं किशोरीयादीयमाना तद्रव्यादधिकं
 ददामि नया च बहवो पाया हृष्टास्तद्गृहणाय च न ददर्शत तो पायमवदत्मा विलेपिनं न दृश्यते मयोपाय स्वयाय तद्रोच्य
 तेषु ना मया ते देव कृतं व्यंद्रव्यग्रहणा मिदये विलेपी उवाच तव कन्या तु भूत्वा हनया मि कुसुमानि च अग्रे यद्वा विभव-

तु गृहाणां न्दिशं शतं तथापि च तथैत्युक्ते सप्तम्यां निश्चयः कृतः अष्टम्यां सागता तत्र किशोरी ता मुवाच ह माता । अरे श्वो न व
मी तुलस्याः पाणिपीडनं तिष्ठत्यतस्त्वयि नैयाम् कृताः पुण्यसंभवाः मालिन्युवा० सक्त्या चागता आमानानां कौतुककारिणी
यद्यत्र मोक्तव्या बाले समानेऽप्यति सत्वरं तथापि च तथैत्युक्त्वा मालिनी स्वगृहं यौ कथितः सर्ववृत्तांतो विलेप्येते तो प्रव
त् प्राप्ता महेन्द्रपदवी न्येवं स्वरं वभापसः मालिन्यारं चिताराधौ मुकुटाधिगधास्तदा विष्णुकां च्यानं दारा जाजयसे नो वभू
वह नस्य पुत्रो मुकुंदो भूत्सूयं संनिपरायणः किशोर्यास्तु श्रुतो न वानं यमनि सुंदरा तदोते न मुकुंदे न संकल्पः कृतं गव-
हि किशोरी यादिभार्या मे भविष्यति दिवाकर तदान्नमहमश्नामि अन्यथा स्यान्मृतिर्मे म कल्पेभ्यस्तु सतु संकल्पमुपवास
न चक्रमे सममेहनिस्तूर्यो सौ स्वमेव च नमज्जवीत् स्तूयं उवाच किशोर्या विधवा योगो वर्तते सौ कथं भवेत् सा ते पत्नी प्र
दास्यामि त्वन्यापमायेते क्षणा मुकुंद उवा० यदि देव प्रसन्नो भित्तिं विध्वंस्यसृजसि प्रप्नो बाले वैधव्ययोगं च हंतुं न्वंचक्ष्मो-
द्यासि इति तस्य वचः श्रुत्वा सा त्वना बहूना कृता नमन्यते मुकुंदो सौ तथैत्युक्त्वा गते रविः तुलसी व्रतमाहान्म्यो त्वमो भू
त्कनकस्य तु इयंकन्या न्वयादेया मुकुंदाय महांते तुलस्तुद्राह माहात्म्यादिधवान्वगमिष्यति रात्रौ स्वप्नः किशो यो
स्तु तस्या मे वाभ्यजायत आगता कन्यका कानि द्वयोस्तद्वदति स्वप्ने मम माता किशोरिकां तद्रात्रौ
पितथैत्युक्तं प्रदास्ये वलिमुत्तमं एतद्धस्तेन प्रश्नानुविवाहो स्यात्प्रविष्यति श्रुत्वा वलिप्रदानं सा स्वप्ने चिंता नुराभवत्
कुदा दशाक्षरी विद्या केदं विष्णुसमर्चनं नरकदारमूलं च सद्गस्तान् पशमाराणं एवं सानु समुन्धाय स्वप्नोयमिति भिष्टि
त भावयित्वा समाहूय च दत्तावाक्यमब्रवीत् निवेद्य हस्तं स्वभक्तुं काटगस्य फलं यद चं दत्तो वाच फलं तु सम्यक्कृत्या-
णितवानि स विनश्यति विवाहां प्रविताशां च तुलसी व्रतं कारणात् इत्यं स्वभक्तं श्रुत्वा ततो वृकुटशब्दितं श्रुत्वा सा सह
सोत्थाय स्नात्वा योगमचीकरत् याविदायाति सा स्नानं कृत्वा गेहे किशोरिका ता वदित्ते पामालिन्याः पुत्री भूत्वा समायेगो

कृत्वा केशांश्च गोपुच्छैः शमश्रुचोत्यादि तं बलात् अंतरेणाकटंगुत्थनिबुध्वा च स्तनोद्धतौ सर्वालंकारशोभा द्याकटाक्षयति
चापराजं न ज्ञाता सा तु केनापि पुमान् स्त्रीरूपधारकः ध्यानं धत्वा तया हस्तौ प्रसार्य ते यदा तदा दत्तेन विलेपापुष्पाणि विलोक्य-
ति सर्वतः कथमस्याममस्पशो भविष्यति विचिंतयन् एवं दिनत्रयं तस्य प्रयातनु सुनीश्वराः तस्मिन् हनि संजातो कनकः शो-
कर्षादितः किं कार्यमधुना स्माभीराजपुत्रो वरिष्यति एवं चितयत स्तस्य प्रातः कालो बभूव ह राजलोकाः समायाता गृही-
त्वा वस्त्रवाहनं अप्यंतरे स मागत्य मंत्रीवचनमब्रवीत् गृहे स्ति न वक्तव्ये का मुकुंदार्थं प्रदीयतां सा विचारोस्तु भवतो नृपा-
ज्ञापरिपाल्यतां कनकेन तथेत्युक्तं मम प्रागयमुपस्थितं महाराजकुमारस्य वधूः कन्या भविष्यति ततः प्रोक्त्वच संव्रतिं द्वाद-
श्यां लयमुन्नमं राज्ञोतिष्ठ निरुग्मा रव्यं रविः षष्ठे विधुश्च रेवः षष्ठे भोमोसु रुधर्मेषु च मे बुधमार्गवो शनिस्तृती योरोराहुर्वि-
वाहसमयः स तु उभो संभृतसंभारा बुभा वपि धनान्वितौ द्वादश्याभ्यां यथोसायं राजपुत्रः संसेनिकः अब्रवीत् चक्रनकं
नेकीराजपुत्रो हिनः नेकिरुवाच अयोनिरोधः क्रियतां किशोर्याश्च नृपाज्ञया भविष्यति महादेवा नो दृश्या पुरुषैः क-
चित् इति तद्वचनं श्रुत्वा पुरुषास्तु निराकृताः जायारूपो विलेपी तु देवान् चैव संस्थितः ततो धरा च वेलायां मुकुंदोऽभ्यंतरे य-
थो तुलस्ये स्थिता वाला किशोरी संस्मरन् हरिं ततो घनघटाशब्दस्तु मूलः समपद्यत महावायुर्वैतत्रयशाताः सर्वदी-
पकाः विद्युत्तुलाश्च कमिता अंधा मृतो रिव लोजनः आस्वानुगाच नो भिध्या मुकुंदो चिंतयद्बुद्धिं अन्यैः प्रतर्कितं लोके वैध-
व्यस्य तु कारणां भीनो मुकुंदो हृदये यावद्भ्यायति भास्करं तस्यो संधो धृतं तस्याः करपद्मं विलेपिना तस्याः करस्य सम-
र्गांस्त्वगोद्गज्यं पपानह नीतस्तेन विलेपी तु तत्कालं यममंदिरं बाह्यासीत् कलकलो मुकुंदो यं मृतस्त्विति क्षणादेव-
ततो ज्ञातं मालाकारं मृता मृता ततस्त्वयोरिव बाहो मूद्रां ज्यं पापकिशोरिका किशोर्याश्च समुत्पन्ना भ्यान्तरस्तुलसीव्रतान्
आदेशास्त्र्यं सत्यमासीत् ततो देवो दिवाकरः तुलसीव्रतमाहात्म्यात्कथं नस्तुर्मनोरथाः सोभाग्यार्थं धनार्थं च विद्यार्थं रुड्-

निवृत्तये संनत्यर्थं प्रकृतं व्यतुलस्याः पाणिपीडनं इति श्रीसनत्कुमारसंहितायां कार्त्तिकशङ्कनवम्यां अक्षय्यनवमसप्तमं इति
 नवमीव्रतानिसं० अथ दशमीव्रतानिलिरव्यंते अथ ज्येष्ठशक्कुदशम्या दशहराव्यस्नानदानादिकव्रतं स्कां दे ज्येष्ठस्य-
 शक्कुदशमीसंवत्सरसुरवास्मृता तस्यास्नानं प्रकुर्वीत दानं चैव विशेषतः यां कांचित्सरितं प्राप्य प्रदद्याच्च तिलोदकं मुच्यते दश-
 भिः पापैर्विष्णुलोकं स गच्छति ज्येष्ठशक्कुदशम्या तु भवेत्सोम्या दिनं यदि ज्ञेया हस्तक्षं संयुक्ता सर्वपापहरातिथिः दशमीशुक्ल
 कुपक्षे तु ज्येष्ठमासे शुभे हनि अवतीर्णा यतः स्वर्गाद्दत्तं स्तर्क्षं च सीरद्वरा हरने दशपापानि तस्माद्दशहरास्मृता ज्येष्ठे मासि मिते
 पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गरानंदे व्यतीपाते कन्याचंद्रद्वेषे वा दशयोगेनरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते तस्या दशम्या
 मेतच्च स्तोत्रं गगाजले स्थितः पठेद्यद्दशवारं यः सर्वपापैः प्रमुच्यते सोऽपि तत्फलमाप्नोति गंगं संपूज्य यत्नतः इति दशहरावि-
 ॥ अथ दशहरास्तोत्रं पठेत् चतुर्भुजां भिन्नां च सर्वां वयवशो भितां रत्नकुंभसितां भोजवरदाभयसत्कराभं श्वेतवस्त्रप-
 रीधानां सुंक्तामणिविभूषिताम् एवं ध्यायेत्स्फुटं सोम्यां च चंद्रायुनसमप्रभां चामरेर्धोज्यमानां च श्वेतछत्रोपशोभिताम्
 सुभसन्नां च परदां करुणाद्रिं निरतराम् सुधाह्लाधितं भूषणं दिव्यगंधानुलेपनां त्रेतां कथयति मितं गंगां सर्वदेवे रधिधि-
 ताम् दिव्यरत्नविभूषां च दिव्यमाख्यानुलेपनाम् ध्यात्वा जले यथा प्रोक्ता तथा चाभयपूर्ववत् ॐ नमो भगवति हि हि हि हि-
 त्सि मित्सि मित्सि गंगे मा पावय यस्वाहा अनेन संत्रेणागामेत्कपंचोपचारपुण्यां जलं श्रीगंगायै निवेदेयत् सान्यादी-
 नि सुगंधाणि मालत्यादीनि वैभ्रमो मया त्वतानि पुण्याणि पूजार्थं मतिगृह्यतां दशगंगुगुलं धूपं सुगंधिचमनोहरं गुह्य-
 णमंगलं दीपं घृतवर्तिसमन्वितं रुद्ररूपेन समन्वितं गुह्यं हाणवरदाभय परदारपरद्वय परदोहपरास्तुखः गंगाव्रते कदा-
 गत्य मामयं पावयिष्यति एवं श्रीगंगायाः ध्यानाच्चैव विधाय पश्चाज्जलमध्यस्थत्वा ज्येष्ठमासे मिते पक्षे मतिप-
 दमारभ्य दशमीपर्यंतं प्रतिदिनमेकोनरहस्यां सर्वपापक्षयार्थं दशहरास्तोत्रं जपमहं करिष्ये अक्षोवाच

३० नमः शिवायै गंगायै शिवदायै नमो नमः नमस्ते विष्णु रूपायै ब्रह्मसूत्र्यै नमो नमः नमस्ते ब्रह्मरूपिण्यै शांकर्यै ते नमो नमः सर्वदेवस्वरूपिण्यै नमो प्रपञ्चमूर्तये सर्वस्य सर्वव्याधीनां पिषक्यै नमो नमो स्तुते स्थाणुजंगमसंघतविषहृद्यै नमो स्तुते संसारविषनाशिन्यै जीवनाय नमो स्तुते नापत्रितयसंहृद्यै प्राणेश्यै ते नमो नमः शांतिस्तानकारिण्यै नमस्ते शक्रमूर्तये सर्वसंमिद्धिकारिण्यै नमः यापारिमूर्तये भुक्तिमुक्तिप्रदायिन्यै भद्रदायै नमो नमः भोगोपभोगदायिन्यै भोगवर्त्यै नमो स्तुते मंदाकिन्यै नमस्ते स्तु स्वर्गदायै नमो नमः नमस्त्रै लोकाय भूपायै त्रिचदायै नमो नमः नमस्त्रिशक्र सैव्यै ते ते जावत्यै नमो नमः नंदायै त्रिगुणधारिण्यै सुधाधारात्मने नमः नमस्ते विश्वसुरव्यायै नमो देव्यै नमो नमः ब्रह्मैतेन मस्ते स्तु लोकायै नमो नमः नमस्ते विश्वमित्रायै नमो नमः दृष्ट्यै शिवामूर्तये च सुदृषायै नमो नमः परापर- शनादयै तारायै ते नमो नमः पाशजालनिहन्त्रिन्यै अभिन्नान्यै नमो नमः शांतयै च वरिष्ठायै वरदायै नमो नमः उद्योयै सु- रवजगंधै च संजीविन्यै नमो स्तुते ब्रह्मिष्ठायै ब्रह्मदायै दुरितनश्यै नमो नमः प्रणतार्तिप्रभञ्जिन्यै जगन्मात्रे नमो स्तुते सर्वापत्- प्रतिपद्दायै संगजायै नमो नमः शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे सर्वस्वार्तिहरेर्देवनारायणि नमो स्तुते निर्लेपायै दु- र्गहृद्यै दक्षायै ते नमो नमः परापरपरयै च गंगे निर्वाणदायिनी गंगे मासयतो भूया गंगे मे देवि पृष्ठतः गंगे मे पांश्वयै देवि त्व- यि गंगे स्तु मे स्थितिः आदौ त्वमेतमध्यं च सर्वं त्वंगं ते शिवे त्वमेव सूलप्रकृतिस्त्वपुमान् परएव हि गंगे त्वं परमात्मा च शि- वस्तुभ्यं नमः शिवे यद्ददं पठते स्तोत्रं भक्त्या नित्यं नमः प्रियः शृणोति श्रद्धया युक्तः कायवाक्चित्तसंभवेः दशाधाः संस्थि- ते दोषैः सर्वैरेव प्रमुच्यते रोगस्थो मुच्यते रोगादापद्मश्च प्रमुच्यते द्विषद्भ्यो बंधनाद्यैश्च मयेष्यश्च प्रमुच्यते सर्वोन्का- मानवाप्नोति प्रेत्य ब्रह्मणि लीयते इमं स्तवं गृहे यस्तु लखेति विनिक्षिपेत् नाशि चोरभयं तत्र पापेभ्यो हि मय न हि ज्ये- ष्ठे मासि मिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता संहरो अत्रि विधपापबुधवारण संयुता न स्यादशम्या मितं च स्तोत्रं गंगाजले स्थितः

यः पठेद्दशकृत्वस्तुदीर्घोवापिचाक्षुसः सोऽपितत्कलमाप्नोतिगंगां संपूज्ययत्नतः पूर्वोक्तेनविधानेनयत्फलं संप्राप्नोति तं यथागौरीतथागंगानस्माद्गौरीस्तु पूजने विधिश्चविहितः सम्यक् सोऽपिगंगाय पूजने यथाशिवस्तथाविष्णुर्यथा लक्ष्मीस्तथा उमा लक्ष्मीरुमानथागंगा चतुर्भुवनं प्रियते विष्णुकटांतरं यच्च श्रीगौरीरंतरं तथा गंगोगौरीरंतरं च योऽङ्गुले स च सुदधीः शैरवादिषु घोरैषु नरकैषु पतत्यधः प्रदत्तानामुपादानं हि सोऽर्चैवाविधानतः परदारोपसेवा च कायिकं श्रिविधं स्मृतं पारुष्यमनृतं चैवैषैश्वर्यं चापि सर्वतः असंबद्धप्रलापश्च वाऽऽयस्याच्चतुर्विधं परद्रव्येष्वभिधानं मनसा निष्ठितं विनयाभिनिवेशश्च मानसं विधं स्मृतं गतानि दशपापानि हरत्वमथ जान्ते वि दशपापहराय स्मान्स्माद्दशहारा स्मृताऽर्गते दशविधैः पापैः कोऽरिजन्मसमुद्भवैः सुव्यतेनात्र सदेहो ब्रह्मणो वचनयथा दशत्रिंशच्छतान् सर्वान् पितृनथपितामहान् उद्धृत्यैव संसारान्मंत्रेणानेन पूजिता ॐ नमो भगवत्यै नारायण्यै दशपापहरायै शिवायै गंगायै विष्णुमुखायै क्षयायै रे वन्ये भागीरथ्यै नमोनमः ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशम्यां द्वादशहस्तयोः गरानंदे व्यतीपाते कन्या चंद्रे वरैवौ दशयोगे नरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते सितकनकनिषण्णं शक्रवर्णाग्निनेत्रांकरधनकलशाब्जासुद्युताभ्यां भाषां विधिहरिहरसूयांशोऽनुकोटीरजुषां कतिनसि नदुक्कलां जान्ते गीतानमाभि आदावादिपितामहस्य नित्यमव्या भारपात्रे जलपञ्चात्यन्तगशांशिनो भगवतः पादोदकं पावनं मूयः शं सुजटाविभूषणमणिर्जन्तुर्महर्षिरयंकन्याकल्मषनाशिनी भगवती भागीरथी दृश्यते इति काशीरवडे दश० स्तोत्रं संपू० अथ आषाढशुक्लदशमीमन्वादिः सा पूर्वाणहव्यापिनी याह्या तत्र शक्रकूटशम्भ्या आषाढदशमीव्रतं हेमोदोऽप्रविष्ये युधिष्ठिरपुत्रा० कथमाशादशम्येषा गोविंदं क्रियते कदा दमयंत्या नलस्यैव यथा ज्ञातः समागमः कृष्णउवाच राज्याशया राजपुत्रः द्रव्यार्थं च क्लृप्तावलः वाणिज्यार्थं वणिक् पुत्रः पुत्रार्थं गुर्विणीतथा धर्मकार्थं सिसृक्षे लोकः कन्यावरार्थिनी यष्टुकामो द्विजवरो योगीश्वर्योऽर्थमेव च चिरप्रवसिते कोऽन्ते बाले दंत-

निर्णीहि ते एतदन्येषु कर्तव्यमाशाव्रतमिदं तथा यस्माद्यस्य भवेदार्तिः कर्तव्यं तेन तद्व्रतं शुक्लपक्षे दशम्या तु स्नात्वा संपूज्य दे-
वताः नक्तमाशासंपूज्या वै पुष्पभक्तकचंदनेः गुह्यगणोत्तरवर्गित्वायेवैः पिष्टान्ते केन वा रत्नीरूपाश्चादिदेवस्य शस्त्रवाहनवि-
हिताः अदिदेवस्य तन्नादिकृपालस्य इन्द्रादस्य च्छत्रं वा हस्ते च विहितं तालेख्ये त्वेत्यर्थः दत्त्वा घृताक्तने वेद्यं यथा कृदीपाश्च दापयेत्
फनानि कामजातानि ततः कार्यनिवेदयेत् ततः आशास्वाशाः सदा संतु सिद्धयतां मे भो रथाः भवतीनां प्रसादनं सदा कल्याणमा-
स्थिताः एवं संपूज्या विधिवद् हत्वा विद्यायत्क्षिणां अनेन क्रमयोगेन मासि मासि समाचरेत् वर्षमेकं कुरु श्रेष्ठ ततः पश्चात्समुद्ययेत्
अर्वाकृसंवत्सरस्यापि सिद्धयर्थं वासमुद्ययेत् सोमर्णकिरयेदाशारां यथा पिष्टान्ते केन वा ज्ञातिवंधुजनैः सार्धं ततः सम्यगलं कृतः स
जाश्चक्रमयोगेन मंत्रैरेभिर्गृहाण भो त्वयि सन्निहितः शक्रः स्रगरास्तरु नमस्कृतः पूर्णं त्वं भुवनस्यास्य ऐं दीं दिग्देवते नमः अग्नेः प-
रित्रहादां शैलमायेयेति पठ्यते तेजोरूपापराशक्तिराद्येयीवरदा भवै धर्मराज सभाश्चिन्त्यलोकान् सयमयस्य भून् तेन सयमि-
नीचासियास्ये सक्ता मदा भव रवद्रहस्ताति विहृतानि च्छेति स्थानमाश्रिता तेन निवृत्तिना मासित्वमाशा पूरयस्व मे त्वया स्तोमु-
वनाधरो वरुणायादसापतिः कामार्धं समधर्मार्थं वारुणो भवणाभव अधिष्ठितासि यस्मात्त्वं वायुना जगदायुना वायव्य-
त्वमतः शान्तिं नित्यं यच्छममालये धनेदेनाधिष्ठिता त्वं प्रव्याना त्वमिहो नरा निरुत्तरा भवास्मासु दत्त्वा सद्यो भनोरंशं ऐं शा
निजगदीशो न शंभुना त्वमलंकृता पूरयस्वाश्रमे देवि वां छित्तानि नमो नमः भुजंगाष्टकुले न त्वं सेवितासि यतो ह्यधः नागाग-
नाभिः सहिता हिता भवममाद्ये सर्वलोकोपरिगता सर्वदा त्वं शिवाय च सनकाद्यैः परिवृता ब्राह्मिणः प्राहि सर्वदा नक्षत्रा-
णि च सर्वोणिग्रहास्तारां गणस्तथा नक्षत्रमातरो योश्च भूतत्रयत विनायकाः सर्वमेतदसि च्छयर्थं भवंतु भवणाः सदा एभिर्मंत्रैः
समप्यन्त्यं पुष्पधूपदिनाततः वा सोभि रभिषेकोद्यैः फलानि विनिवेदयेत् ततो घटानि नादेन गतवादित्रमंगलैः नृत्यनोभि-
र्वररुर्ध्वाभिर्जीयत्याच निशानयेत् कुंकुमाक्षततांबूलदानमानादिभिः सुखप्रभाते वेदविदुषे ब्राह्मणाय निवेदयेत् अनेन विधि

नासर्वेक्षमाप्यप्रतिपत्य च पुंजोत्तमित्रसहितः सत्तद्वधुजनेन च एवंयः कुरुते पार्थदशमीव्रतमादरान् सर्वोन्नतामानवाभो
तिमनोभिलषितान्नरः स्त्रीभिर्विशेषतः कार्यव्रतमेतद्युधिष्ठिर प्राणिवर्गेत्यनार्यः श्रद्धाकामपरायणाः धन्ययशस्यमायुष्यं
सर्वकामफलप्रदं कथितं ते महाराजमया व्रतमनुत्तमं येमानवामनुजपुंगव कामकामाः संपूजयन्ति दशमीषु सदा दशाशाः
तेषां विशेषनिहितान् तद्वैपिकासः नाशाः फलं त्यजन्मलबहुनोदितेन इति श्रीभविष्योत्तरे आशाद्रशमीव्रतं अथ भाद्रश
कुदशम्या दशावतारव्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच व्रतं दशावतारारव्यं कृष्णब्रूहि सविस्तरं समञ्जसरहस्यं च सर्वपा
पौपशांतिदं कृष्ण उवाच दशम्यां शक्रपक्षस्य भासे शोष्ठयदेशतः स्तान्वाजलाशये स्वच्छेपिते देवादि तर्पणं कृत्या कुरुकुल
श्रेष्ठगृहभागन्यमानवः गृणहीयाद्दान्यचूर्णस्य स्वहस्तप्रस्थति त्रयं क्रमेण पाचयेत्तु पुंसं दधत पायसं वर्षे वर्षीदनेन तस्मिन्ने
व वर्षाणि वै दश प्रथमे पूषक्रान्ते वर्षीदितौ ये दधत पूरिकां तृतीये पूषकासारान् चतुर्थे सोदकान् शम्भान् सोहा न्निकान् पंचमे
वैषष्टे तु रंयं देवैश्च कान् सममेदे कोकरसान् कपुष्पान् तथाष्टमे नवमे कर्णवैष्ठाश्च दशमे मडकान् शम्भान् दशात्समोद
शहरे दशभिः प्रापदापयेत् क्रमेण प्रस्सयेद्दत्त्वा यथा कृतिगिधिनानृप आर्धार्धं विष्णवे देयमर्धार्धं चिद्विजातये ततो परार्धं
मभ्नीयाद्भृत्वारम्ये जलाशये दशावतारमभ्यर्च्य पुष्पधूपविलेपनैः मंत्रेणानेन मेधावीहो रमस्तुष्ट्यगाणा मन्त्र्यकूर्मवराहचक्र
रसिंहचक्रवासनं रामं रामचन्द्रकृष्णचक्रबौद्धं च कल्किनं तथैति गतोस्मि शरणं देवं हरिं नारायणं विशुं प्रणतोस्मि जगन्नाथं
समे विष्णुः प्रसीदतु छिनत्तु वैष्णवीं मायां भक्त्या भीतो जनादनः श्वेतद्वीपं नयन्त्वस्मान्मया त्मासन्निवेशितः अत्र हेमी
मेहाहीश्च दशमूर्तीः सुलक्षणाः गंधपुष्पैश्च नैवेद्यै रचयेद्दिधि पूर्वकं एवंयः कुरुते भक्त्या विधिनोनेन स व्रत व्रतं दशावतार
रारव्यतस्य पुण्यफलं मणु आच्यते यास्ति भालोके पुरुषाणां दशादश ताश्चिनन्ति न स देहश्चक्रनहरणो विभ्रः संसा
रसागराहोरात्समुद्भूत्य जगत्पतिः श्वेतद्वीपं नयन्त्याश्रवते नानेन तोषितः किंतस्य न भवेत्लोकै यस्य तु हो जनादनः य

दुर्लभं फलं प्राप्नुमन् सोऽन्यन् गोचरं न दप्य प्रार्थितं ध्यातो ददाति प्रभुः सुदतः सोऽहं जनार्दनः साक्षात् कालरूपधरोऽच्युतः मत्स्य-
लोकेऽस्वयंप्राप्य म्भूमांशो नारणाय च या रून्नीव्रतमिदं पार्थक्यं तिमयोदितं सा च लक्ष्म्या युता नित्यं पुत्रभक्तिसमन्वि-
ता मत्स्यलोके निरस्थिता मत्स्यलोके महीयेत ये पूजयन्ति रुपाः पुरुषोत्तमस्य मत्स्यादिकास्तु दशमं षड्दशावतारान्
मत्स्ये दशस्वपि दशासु सुखं विन्दत्येतां नित्यानमधिकं ह्यभूरा रिलोकं इति म० भाद्र० शुक्ल दशम्या दशावतारव्रतं संपू-
अथ आश्विनशुक्ल दशम्या विजया द० व्रतं सा च तारकोदयव्याधिर्नाश्यात् तदुक्तं चिंतामणौ आश्विनस्य सिते प-
क्षे दशम्या तारकोदये सकाले विजयेनाम सर्वकामार्थसाधकः रत्नकोशे इषत्सं ध्यामति क्रांतः किं विदुर्द्वन्द्वता-
रकः विजयेनाम कालोऽयं सर्वकामार्थसाधकः दिनद्वयेतद्व्यासावव्यामोवा अपराजितपूजायां पूर्वैव तदुक्तं हेमा-
द्रोस्कां दे दशम्यां तु नरैः सम्यक् पूजनीया पराजिता ईशानीर्दशमाश्रित्य अपराणहे प्रथमतः या पूर्णानवमी युक्तात-
स्या पूज्या पराजिता क्षेमार्थं विजयार्थं च पूर्वोक्तविधिनानरैः नवमीशेषं संयुक्तदशम्यामपराजिता ददाति विजयं दे-
वा पूजिता जयवर्धिनी आश्विने शुक्लपक्षे तु दशम्या पूजयेन्नरः एकादश्या न कुर्वीत पूजनं चापराजितं आश्विनस्य-
सिते पक्षे दशमी सर्वशशिषु सायंकाले शूराभ्यान्नादिवाचं विजयक्षणे एकादशमुहूर्तो यो विजयः संप्रकर्तितः तस्मि-
न् सर्वविधातव्यान्ना विजयकार्षिभिः दिनद्वये एकादशमुहूर्तव्यासावव्यामोवाश्रयेण युक्ता ग्राह्या तथा च हेमाद्रौ
मदनरत्ने कश्यपः उदये दशमी किंचित्संपूर्णे कादशी यदि श्रवणक्षये दाकाले सानिधि विजयाभिधा श्रवणक्षे तु पूर्णा-
यां काकुत्स्थः प्रस्थितो यतः उल्लंघयेयुः सीमानं तद्दिनक्षेते नराः अत्र कृत्यं भविष्ये शमीं स्तलक्षणां पेतामीशान्या-
शां प्रतिक्षितां संप्राप्येतां च स पूज्यत्वा शानीं संमुखो भवेत् शमीपूजा ध्यानं शमीशमयेते पापशमी शत्रुविनाशिनी
अर्जुनस्य धनुर्धरी रामस्य प्रियवादिनी शमीशमयेते पापशमी लोहिहंतकं दका धारिन्त्यर्जुनबाणानां रामस्य प्रियवादिनी

कृत्यमाणयात्रायां यथाकालं सरं वमया तत्र निर्विघ्नं कर्त्तव्यं तस्मात्संभवेन गृहीत्वा साक्षतामाद्रौ शमीमूलगतं तं मुदमु
गीतवादित्रनिर्घोषैरानयेत्त्वगृहं प्रति ततो भूषणवस्त्रादिधारयेत्सज्जनैः सह शम्यभावेन राजपूजाकार्यं तत्र संत्रः आदि
राजमहाराजवनराजवनस्पते इह दर्शनमिच्छान्त्राचूणाच प्रराजयः अथापराजितदशम्यां पूर्वोक्तविजयासु हूते उक्तं
प्रास्थानिकमित्युपक्रम्य अथ विजयारव्यानं कृष्या उवाच अलंकृतो भूषितभृत्यवर्गः परिकृतोत्तुंगतुरगनागः वादित्र
नादप्रतिनादिताशः सुसंगल्लाचारपरंपराशीः राजानि रंगित्य भवनात्पुरोहितपुरोगमः प्रास्थानिकं विधिक्षत्वा प्रतिष्ठेत् पूर्वतो दि
शि गत्वा नगरसीमां तं वास्तुपूजा समाचरेत् संपूज्य चाथ दिक्ष्यालान् पूजयेत्यथि देवताः मंत्रैर्वैदिकपौराणैः पूजयेच्च शमी
तरु अमंगलानां शमनी सर्वोसिद्धिकरी शक्रभाद्रुः स्वप्रशमनार्थिन्यां प्रपद्यं शमीशक्रभाद्रुः ततः कृताशीः पूर्वस्यां दिशि विष्णु
क्रमान्क्रमेत् शत्रोऽप्रतिकूलं कृत्वा ध्यात्वा रामं तथार्थं शरणस्वर्णपुरं रेव विष्णुं हृदयमर्मणि दिशा विजयमवाप्स्य शठन
व्याः पुरोधसा गवमेव विधिक्षत्वा दक्षिणादिभि रचयेत् पूज्यान् दिजाञ्च संपूज्य सावत्सारपुरोहितो गजवाजिपदानां प्रा
प्ता को नु कमाचरेत् जयमंगलशब्देन ततः स्वभवनं वेशेत् नीराजमानः पुण्याभिर्गोणकाभिः सुमंगलं य एवं कुरुते राजा व
र्षे वर्षे सुमंगलं आसुरारोग्ये मे श्वर्यं विजयं च समगच्छति नाद्यो व्याधये श्रवणभवंति पराजयाः श्रियं पुण्यमवाप्नोति विजयं च
सदा भूवि उक्तं परव्यानं व्याख्यास्यामः अनेषु गमिष्यत्सु गार्थिं वध्नुं दुष्मन्वीणाश्रयोपवादयेत् ततः आम्बिनस्य मिते
पक्षे दशम्यां च घटोत्थापनानंतरं सुचारुवैद्यैः सह सभारानुपकल्पयित्वा एकादशभुहर्ते श्रवणयोगे सीमां ते गत्वा पश्चाद्देह
जनेः सह सुवर्णसहितं ग्रामं आविशेत् गोपिनां को नु कैश्च न ज्ञानिर्नदीपं रजनानुलपनकारयित्वा वासोगंधस्वक्पुष्पैश्च पूज
यित्वा दिरण्यरूपमिति मंत्रेण स्तवणं पूजनं कृत्वा आशिषः प्रतिगृह्य लक्ष्मीं नमस्कुर्यात् सर्वो भगिनीः वस्त्रालंकारभू
षणैः पूजयेत् ब्राह्मणान् पूजयेत् तत्र गंधपुष्पैश्च दीपकैः इति भविष्ये विजयादशमी ब्रह्मसं० इति दशमी ब्रह्मनिमस

मामानि अथ एकादशीव्रतानि नत्र एकादश्यामुपवासमनिर्णयः निषेधपरिपालनात्सकोवन्नरूपश्च साचिधाशरुद्वादशा
 मीविद्वाचवेधोपिद्विविधः अरुणोदयेदशमीसंबंधात्सूर्योदयेन नत्र आचोवेष्णवेस्त्याज्यः नथाच भविष्ये अरुणोदय
 कालेनुदशमीयदिदृश्यते साविदेकादशीतत्र पापमूलमुपाषण नथा दशमीशेषसंयुक्तो यदि स्यादरुणोदयः नैवोपो
 व्यवेष्णवेन तर्हि नैकादशीव्रतं अरुणोदयस्वरूपं तु हेमाद्रौ स्मृत्यन्तरे दर्शिनं निशि प्राप्ते तु यामार्धे देववादित्रिभिः स्वने सार
 स्वने अर्धयेन अरुणोदय उच्यते यामार्धमुहूर्तद्वयपलक्षणं अतएव सोरधर्म आदित्योदये वेलायायामुहूर्तदयान्विता त्रैका
 दशीति संपूर्णा विद्वान्यापरिकीर्तिता यच्च साधवीयेस्कोदे उदयात् प्राकृचतस्त्वर्धटिका अरुणोदयः तदपि द्वात्रिंशत् य
 टिकारात्रिमानप्रसेतुमुहूर्तद्वयस्य तावत्परिमाणव्यमुक्तमिति हेतुनिर्णयः ब्रह्मवेवर्तनं च तस्माद्यटिकाः प्रातररुणोदयनि
 श्रयः चतुष्टयविभागोत्रवेधादोनां किलोदितः अरुणोदये वेधः स्यात्साहूतुयटिकात्रयं अनिवेधोदिघटिकः प्रभासदर्श
 नादवेः महावेधोपि नैत्रेव दृश्यते कोनदृश्यते तुरीयस्तत्र विहितो योगः सूर्योदये सति अन्यच्च पंचपंचउषः कालः सप्तप
 चारुणोदयः असंपंचमंत्रप्रातः शेषः सूर्योदयः स्मृतः वेष्णवलक्षणं तु स्कोदे परमापदमापन्नो हर्षवासमुपस्थिते नैकाद
 शीत्यजेद्यस्तु तस्य दर्शनातु वेष्णावी प्रविष्य यथाशक्नुतथाहृष्यायथाहृष्याण योनरा तुल्येते मन्यते यस्तु स हि
 वेष्णाव उच्यते अनिवेधादयः सर्वे ये वेधास्तिथिषु स्मृताः सर्वे व्यवेधाविज्ञेया वेधः सूर्योदयः स्मृतः तत्र शरुद्वा विद्वा एकाद
 शीन्वतुधां अधिक एकादशी अधिक एकादशी उभयाधिका अनुभयाधिका च शरुद्वाया एकादश्या
 धिक्ये परेद्युरूपवासमाहनारदः संपूर्णेकादशीयत्र द्वादश्याद्विगाभिनी द्वादश्यालंघनं कार्यं त्रयोदश्यानुपारणं वृ
 द्धचमिष्ठः एकादशीयदालु सा परतोद्वादशी भवेत् उपोष्याद्वादशीतत्र यदोच्छेच्च परांगतिं मृगुः संपूर्णेकादशीयत्र
 प्रभाते पुनरेव सा ततोपोष्यादितीया तु परतोद्वादशी यदि प्रथमे ह नि संपूर्णो व्याप्या होरात्र संयुता द्वादश्यानु

नदोपोऽथादृश्यतेऽनुनेवसा पूर्वाकार्यगृहस्थंश्चयतिभिश्चोन्नराविभो मार्कण्डेयः संपूर्णकादशीयत्रपरत्रपुनरेदच्च पूर्वोसु
पवसेत्कामीर्निष्कामस्तुपरावसेत् हेमाद्रौ विद्वाप्यविद्वाविज्ञयापरतोद्वादशीनचेत् अविद्वापिचविद्वास्यात्परतोद्वा
दशीयदि एकादशीविहृद्भक्त्युक्कुक्कुषोविशेषतः उन्नरांतुयतिः कुर्यात्पूर्वोसुपवसेद्गृही सनत्कुमारः नक्तोर्तहिगोमूदग
कादश्यामुपोषणं सनरोनरकंयानिरोरेवतमसावते यदाच्छिद्विपुलान्भोगान्मुक्तिं चात्यन्तदुष्टमा उपोष्येकादशीनित्यप
क्षयोरुभयोरपि माधवेत्युक्तं एकादशीद्वादशीचेत्सुभयवर्धनेयदा तदापूर्वदिनेत्याज्यस्मार्तिर्गोत्यपशदिनं त्रयोदश्यान्ल
प्येतद्वादशीयदिकिञ्चन उपोष्येकादशीतत्रदशमीभिश्चित्तायदीतिस्कादान् हेमाद्रिभने शक्त्याविरक्तद्वाहेनदात्रिधान्यूनसमा
धिकैः षट्प्रकाराः पुनरेवैधाद्वादशयूनासमाधिकैः इत्येवैकादशीभिदाः पादो संपूर्णकादशीत्याज्यापरतोद्वादशीयदि उपो
ष्याद्वादशीशक्रद्वादश्यामेवपारणम् पारणाहेनलभ्येतद्वादशीकलयापिचेत् तदानींदशमीविद्वाउपोष्येकादशीतिथिः
बहुवाक्यविरोधेनसंदेहो जायतेयदा द्वादशीतुनदायात्यात्रयोदश्यानुपारणं इतिमार्कण्डेयैकैः कान्यायनः असव
र्षाधिकोमर्त्यो द्वादशीतिन्यूनवत्सरः एकादश्यामुपवसेत्पक्षयोर्दश्यापि भगिष्ये ब्रह्मचारीचनारीचशतकृमेवमदा
गृही सधवायास्तुभ्रचांजयाधिकारः पन्योजीवितयानारीउपाय्यव्रतमाचरेत् आयुष्यहरेतेभर्तुः सानारीनरकव्रजेत् को
र्मनदुक्तंमदनरत्वेस्मृत्यंतरे शयनीवैधिनीमथेयाकृष्णेकादशीभवेत् सेवोपायागृहस्थेननान्याकृष्णाकृत्तचन नान्याकृ
ष्णेतिनिषेधः संक्रांत्यामुपवासंचकृष्णेकादश्यासरे चंद्रसूर्यग्रहेचैवनक्त्यानुत्पन्नानगृही नारदः आदित्यहनिमंक्रांतो
ग्रहणेचंद्रसूर्ययोः पारणंचोपवासंचनक्त्यानुत्पन्नानगृही माधवीयेकात्यायनः अर्केपर्वद्वयगोत्रोचतुर्दशयष्टमीर्दिवा
एकादश्यामहोरात्रमुक्ताचांशयणचरेत् अथकाम्यव्रतविधिः क्रांत्यभासमस्तुराश्चचणकान्कोरदूषकान् शाकंमधुप
रान्नंचत्यजेदुपवसनस्त्रियं शाकंमाषंमस्तुराश्चपुनर्मौजनैमेयुनं दूतमत्यंबुपानंचदशभ्योवैष्ठावस्त्यजेत् मदनरत्ने-

नारदीये अक्षरलवणाः सर्वे हविष्यान्निषेविषणः। अवर्नानत्यशयनाः प्रियासंगविवर्जिताः हेमादौ देवलः असहज्ज
 लपानाच्च समकृत्ता ब्रूलत्तर्वणात् उपवासः प्रणयेयत दिवा स्वापाच्च मेथुनात् अशक्तौ तु मद न रत्ने देवलः अत्यये चांबुपाने च नो
 पवासः प्रणश्यति अत्यये कष्टे विष्णुरहस्ये गात्राभ्यंगशिरोभ्यगता ब्रूलत्तचातुलपन व्रतस्थो वज्रयेत्सर्वयच्चान्यच्च निराकृतं
 एषुभ्राथी श्रितं स्तनहिंसकयोः सरव्यं कृत्वा संन्यन्तं हिंसनं प्रायश्चित्तं व्रती कुप्यो ज्जयेन्नाम शतत्रयं मिथ्यावादे दिवा स्वापे बहूशो बहु
 निषेवेण अष्टाक्षरं जपेन्मंत्रशतमशेत्तरं शत्रुचिः ॐ नमो नारायणायैति अष्टाक्षरः हेमादौ वर्षासुः उपवासं सत्तथा द्वा द्वे न कुप्यादृत-
 धावनं दंतानां काष्ठसंयोगो दहत्यासममं कुलं एकादश्याश्चाष्टमो माधवीयकात्यायनः उपवासोऽयदानित्यः श्राद्धोन्नेमि निकम
 वेत् उपवासं तदा कुर्यादाद्याय पितृसंविनं मातापित्रोः क्षयप्राप्ते भवेत्तद्कादशी चिदि अभ्यर्च्य पितृदेवांश्च आजिघ्रेति पितृसंविनं
 प्राप्ते हरिदेसम्यक् विधाय नियमं निशि दशम्यामुपवासं च प्रकुर्याद्वैष्णवव्रतं तत्र एकादश्यासं कल्पः गृहीत्वोदुंबरपात्रवारि-
 पूर्णमुदङ्मुखः उपवासं तु गृह्णीयाद्यथासंकल्पयेद्धुधः ओदुंबरताम्रमयं मंत्रः एकादश्यां निराहारः स्थित्वा ह्रमपेरहनि
 मोदयाभिपुडरीकाक्षारणमेभगव्युत शोवादीनां तु हेमादौ सारपुराणे सावित्र्याथ यवानां स्नांसं कल्पं तु समाचरेत् वाराहे इ
 त्युच्चार्य ततो विद्वान्पुष्पांजलिमथार्पयेत् अष्टाक्षरेण मंत्रेण त्रिजमेनाभिर्मन्त्रिणं उपवासं फलं मेष्कः पिबेत्पात्रगनजल इति काला
 यनां क्तैः मध्यरात्रे उदये वा दशमी विधेरात्रोऽसंकल्प इति माधवः विन्दोपवासो न शस्तु दिनं त्यक्त्वा समाहितः रात्रौ सप्तजयेद्विष्णुस-
 कल्पं च सदाचरेत् देवलः देवस्य पुरतः कुर्याज्जागरं नियतो व्रती अजानति भिराधस्य व्रते नाने केशव तस्मादस्मसुरेवानाथ ज्ञा
 नदृष्टिप्रदो भव दिवानिद्रापरा न्मन्त्रं पुनर्भोजनं मेथुनं क्षौरं कांस्यं सापतेनं द्वादश्यामष्टवज्रयेत् पुनर्भोजनमध्याशोभार आ-
 यासं मेथुने उपवासं फलं हन्युर्दिवानिद्रा च पंचमी स्कादे असंभाष्याद्भिसंभाष्य तुलस्याश्चापि न दल आमलक्याः फलवापि प्रा
 रणे भस्मशुक्लं भोजनानंतरं विष्णो रपि नंतुलसीदलं भक्षणात्पापनिर्मुक्तिश्चां द्वायणशताधिका इति विष्णु क्तैः सूतकानेन

रः स्नात्वा पूजयित्वा जनार्दनं दानं दत्त्वा विधानेन व्रतस्य फलमश्नुते स्त्रीभिस्तुरजो दर्शनेनैषिकार्यं एकादश्यां न भुञ्जीत नारी दृष्टेरज-
 स्यपि इति मात्स्येनोक्तेः यदा द्वादश्यां भ्रवणं सन्तदा शत्रुभ्यामयेकादशीत्यन्काद्वादशीमुपवसेत् शत्रुकावायिदिवा कृष्याद्वादशीं भ्रव-
 णान्विता तयोरेवोपवासश्च त्रयोदश्यां तु पारणं इति नारदोक्तेः तत्र शत्रुद्धाधिकेकादशीउन्मीलिनी द्वादशीवर्द्धनेचेत्सा-
 व्यं जुली वासरत्रयस्पर्शनिर्भिस्पर्शा अथपर्वणः संपूर्णाधिकत्वेपक्षवर्धिनी पुष्यक्षयुताजया भ्रवणयुताविजया पुनर्वसु-
 ताजयंती रोहिणीयुतापापनाशिनी एताअष्टौमाहाद्वादश्यः एताः पापक्षयमुक्तिकाम उपवसेत् अवमूलं हेमाद्रौ ज्ञेयं द्वादश्यः
 प्रथमः पादो हरिवासरसंजितः तमनिक्रम्य कुर्वीत पारणां यष्टुततपरः अन्यत्र सर्वेषामुपवासानां प्रातरेव हि पारणं इति एक-
 दशीनिर्णयः अथ शत्रुकृष्टयोकादश्युद्यापनं मार्गशीर्षे शत्रुकृष्टपक्षे कान्तिके वा तथैव च श्रुतमासे तु कार्या सार्धं कृष्टा उभे-
 तयोः व्रतविधिः दशम्यामेकमृक्तेतु दंतथावनपूर्वकं एकादश्यां शत्रुचिर्भूत्वा आचार्यवरयेन्नतः तत्र संकल्पः गणेशस्मर-
 णपूर्वकं मासपक्षाद्युहितरव्यतिथ्यादिसंकीर्त्य मयाः चरितस्याचारिरश्रुमाणास्य वा शत्रुकृष्टयोकादशीव्रतस्य सांगतां सिध्यं संपू-
 र्णफलमाख्यर्थं देशकालाद्यनुसारतो यथाज्ञानेन शत्रुकृष्टयोकादशीव्रतोद्यापनमहं करिष्ये तदंगत्वेन गणपतिपूजनपुण्याहवाच-
 नमाचार्यवरणंच करिष्ये ततो गणेशोदशोपचारैः पूजयेत् ततः करिष्यमाणशत्रुकृष्टयोकादशीव्रताद्यापनकर्मणः पुण्याहं
 भवतोद्भवतु अस्तु पुण्याहं स्वस्ति भवतोद्भवतु आयुष्यते स्वस्ति अक्षिभूषवतोद्भवतु कर्मकृष्यता श्रागस्त्विभिभवतोद्भव-
 तु अस्तु श्रीः वर्षशान्तपूर्णमस्तु शिवं कर्मास्तु गोत्राभिहृद्भिरस्तु यजापतिः प्रीयतां उद्यापनकर्मणि आचार्यवरयेत् श्रुताध्य-
 यनसंपन्नोऽक्रोधलोभविजितौ आचार्यौ वरयेत्यश्राद्धज्ञानसमन्वितौ अस्मिन् कर्मणि आचार्यो भव यथाज्ञानेन कर्मकरि-
 ष्यामि उपोष्य भियनो राजा आचार्यसहितो व्रती कुर्यादाराधनं विष्णोर्गथाशक्त्या जगद्गुरोः देवालये गवांगोष्ठशत्रुचौदेशो यथागृहे
 अंशगुलोच्छ्रितां वेदीं च तुरस्त्रां प्रकल्पयेत् वितस्ति इयं विस्तीर्णीति तेः कृष्टयोः प्रपूरेयेत् तस्यापि दशपत्रंच कमलं परिकल्पये

न नन्मये स्थापयेत्कुम्भं नवीनमव्रणं शक्रमम् । ह्रद्योस्ति लेख्यं पूर्णं कृष्णवस्त्रोपशोभितम् । अथ त्यपर्णयुग्मेन-
पंचरत्नैः समन्वितम् । समं तादंतिकं चैव नामसं कर्षणादिभिः उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्प्रपन्नो नरः । आग्नेयादि चतु-
र्ध्वत्रे पूजयेद्गणमातृकाः । गणेशं मातृकाश्चैव दुर्गाक्षेत्राधिपं तथा । समाहितमनाः कोणे ध्याने यादिषु विन्यसेत् ।
शक्रकुमारेकादशीं तदन्तैः शक्रैश्च पूजयेत् । शक्रकृवस्त्रेण सर्वेभ्यः पूजयेत्परया सुदा । समं तादंतिकं चैव
नामभिः केशवादिभिः । तदग्रे सर्वतोभद्रं लिखेत् । देवतासालिध्यार्थं स्फूर्णसूतौषगन्धुनारणं करिष्ये । ततो
द्वंद्वचसौवर्णं स्नाय्य पंचामृतादिभिः । गंधपुष्पाक्षतोपेतमयपुण्यजलैः शक्रैः । गृहीत्वा वाहयेत्कुम्भे रमायुक्तं चतुर्भुजं । एवं वि-
ष्टुमावाहयेत् । ॐ नमो विष्णवे तुभ्य भगवन् परमात्मने । कृष्णो मिदेव कोपुत्र परमेश्वर उत्तम । अजो नादिश्च विष्वात्मा सर्वलो-
कपितामहः । क्षेत्रज्ञः शाश्वतो विष्णुः । श्रीमान् नारायणः परः । त्वमेव पुरुषः । सत्यो तो द्विषोऽसि जगत्यते । यत्ते न जः परस्त्वस्मिन्नेन
मां वेदिकां विश । ॐ भूः पुरुषं आवाहयामि । ॐ भुवः पुरुषं । ॐ स्वः पुरुषं । ॐ भूर्भुवः स्वः पुरुषं । विष्णो इहागच्छ इह तिष्ठ
पूजां गृहाण स्फुटं प्रसन्नो वरदो भव । रुक्मिणीं सहजावतीं सत्यभामां श्रियं च पूर्वपश्चिमदलाभ्यन्तरेषु षोडशस्त्रीसहस्राणिक
त्ययेत् । शंखचक्रं गदापद्ममीशानादिषु कल्पयेत् । तद्वहिः पूर्वपश्चादिष्वष्टपत्रेष्वनुक्रमान् । विमलात्कर्षिणीज्ञाना । ३ क्रिया
योगा । ५ तथैव च । मन्त्री । ६ सत्या । ७ तथाज्ञाना । ८ नृगहापद्ममध्यागा । देवस्थायो नतः कृत्वा वेदिकायां रवेभ्यः । एवमावाह्य लोक
पालानवस्थाप्य । दिक्षु पूर्वोदिषु क्रमात् । देवान् तदस्ति तिष्ठान् स्थापयेत् । अतो देवा इत्यादि षोडशमंत्रैः षोडशोपचारैः पूजयेत् । न
तः पूर्वोदिद्वादशापद्मपत्रेषु केशवादीनावाह्य । अतो देवा । १ इदं विष्णु । २ विष्णोः कर्माणि पश्यत । ३ त्रीणि पदाच । ४ तद्विष्णोः । ५
स्तद्विष्णोः विचक्रमे । ६ ७ विष्णोर्नुकं । ८ प्रतद्विष्णु । ९ नने विष्णो । १० अविष्णवे । ११ तदस्ये । १२ इरावती । १३ तावा । १४ वषट्ते । १५
नुक्रमेणाहि । प्रदद्यादासनं पादमध्यमाचमनीयकं । स्नानं वस्त्रं चोपवीतं गंधपुष्पाणि चेततः । धूपदीपं च नैवेद्यं नीराजनं प्रदक्षि

यो केशवाय०१ नारायणाय०२ माधवाय०३ गोविंदाय०४ विष्णवे०५ मधुसूदनाय०६ त्रिविक्रमाय०७ वामनाय०८ श्रीधराय०९
 तृतीये०१० पद्मनाभाय०११ दामोदराय०१२ एताः शकृच्छोकादशोमंडले देवता एवमेव छुण्डोकादशीमंडले संकर्षणाय०
 संकर्षणं आ० वासुदेवं० प्रद्युम्नं० अनिरुद्धं० पुरुषोत्तमं० अधोक्षजं० नारसिंहं० अन्युतं० जनादेनं० उपेन्द्रं० हरिं० श्री
 कृष्णं०१३ इति छुण्डोकादश्याः उभयेकादश्यायदा एक आचार्यः तदा द्वादशपद्मदत्तेषु पूर्वोदिक्रमेण एकत्र देवतास्थाप्य
 पूजयेत् स्तवनं विष्णुस्तूत्रैश्च परित्यज्य च नामभिः नमोर्तैर्वैष्णवेभ्यो स्तन्यमूर्तेषु जयेत्स्फुटीः ततो देवाद्योऽष्टमौ सर्वतोऽग्रे
 मंडले ब्रह्माद्यादेवताः सर्वाः पूजनीयास्तनुक्रमात् उपचारादिकं कुर्यान्नेव कार्यं विसर्जनं गीतार्थोस्तथा नृत्यैरिति होमोऽसंनोर
 भैः पुरोणैः सक्त्याभिश्चरात्रिशोषनयेत्स्फुटीः यस्मात्ते विमले स्नात्वा कृत्वा शौचदिकारः क्रियाः चतुर्विंशतिसंख्याकान् विधानाग
 मदर्शिनः आकारयेज्जनतः पश्चात् पूजयेच्च समागतान् आचार्येण समं कुर्यादुपचारादिकं जनतः होमसरव्यास्तु सारेण स्थंडिलं
 कारयेज्जनतः उल्लेखनादिकं कृत्वा प्रणीतास्थापनं जनतः अस्मिन् शकृच्छोकादशीव्रतोद्यापनहोमकर्तुं स्थंडिलादिकं मकरि
 च्ये अग्निध्यानांतं कृत्वा ततो न्वाधानं क्रियमाणे शकृच्छुण्डोकादशीव्रतोद्यापनहोमे देवतापरिश्रहायं न्वाधानं करिष्ये च
 शकृषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा अन्नप्रधानं अग्निं इन्द्रं प्रजापतिं विद्धान् देवान् ब्रह्माणं पुरुषं नारायणं मृत्युचं आज्येन वासुदे
 वं वसुदेवं श्रीविष्णुं सप्तवारं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं एताः प्रधानदेवताः पायसद्रव्येण केशवादिद्वादशदेवताः आज्यमिश्रि
 तपायसद्रव्येण विष्णुं अद्यो नरशताहुत्यावापायसद्रव्येण ब्रह्मादिदेवताश्च एकैकया ज्याहुत्या शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि
 प्रणीता प्रणयनांतं कृत्वा अन्वाधानसंभिद्भिर्मुहुयात् पायसं प्रयित्वा चरोः प्रापणमुद्धरेत् पवित्रं ते इति मंत्रं जपन् प्रापण
 मुद्धरेत् पायसादुद्धृतं किंचित् प्रापणंतं प्रकीर्तितं अन्वाधानादिकं कुर्यादाज्यभ्रागांतमेव च आज्यसंस्कारादिकं आ-
 ज्यभ्रागांतं कृत्वा इदं सुपकल्पितं हवनीयद्रव्यं चार्द्धदेवतमस्तु अनोदेशाहुतीः पंच होतव्याः सर्पिषा जनतः योरुषेणाथ स्तूते न प्रत्यु

चञ्चुहुयाद्वृत्तं पायसं सघृतं चैव हुनेदुन्नरं शतं घृताक्तनिलपाशशसिभिर्द्विचैरुहयात् एतच्छु
 न् इदं विधिं विवर्तितस्तेन जुहुयात् निलसर्पिषा वासुदेवाय स्वाहा बलदेवाय स्वाहा श्रिये स्वाहा विष्णवे ० विष्णोर्विक्रमकृ नद-
 स्वाप्रिय ० मतद्विष्णु ० परोमात्रया ० इदं विष्णुर्वि ० श्रीणि पदाक्तकृ ब्याहृतिभिश्चेति जुहुयात् केशवादिद्वादशनामभिः पाय
 संहत्वा विष्णुं अन्नोन्नरशतं पायसेन जुहुयात् ह्रस्वोकादश्या एव संकर्षणादिद्वादशनामभिरेव शतकृद्दण्डोकादश्याः एका
 चार्यैकस्थंडिलपक्षे चतुर्विंशतिनामभिर्हुत्वा मुख्यदेवतां अन्नोन्नरशतं हुत्वा ब्रह्मादिदेवताः एकैकया ज्याहुत्वा हुनेत् त
 तः प्रापणार्थं भगवत्प्राथना तामेकमाद्यं पुरुषं पुराणं नारायणं विश्वसृजमात्मः मयेकमागोविंदतो विधेयो गृहाण हव्यज
 गन्नामधीश इति प्रापणं निवेद्य उपनिष्ठेत् चतुरोवा प्रदक्षिणमग्निं वेदिकां च परिक्रम्य सिंधि विन्वा इति जानुनीनि पात्य क्रव
 स्तूक्तं जपेत् पुरुषस्तूक्त्वा अन्नोपदानिर्मातृतिदिशंगतेर्मे त्रैजपत् कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने शरणयाया प्रमेथाय
 गोविंदाय नमो नमः नमः स्थूलाय सूक्ष्माय व्यापकाय व्ययाय च अनंताय जगद्वात्रे ब्रह्मणे नंतमूर्तये अथ तं निवेदितं प्राप
 णं समूर्ध्नि हुत्वा योषयेत् कैवेष्वावा इति त्रैजं वेदत् वयं वैष्वावाः वयं वैष्वावा इति प्राश्य आचम्य गृहमागत्य सिद्धये स्वाहेति जुहु-
 स्तरमंत्रेण ॐ नमो भगवते वासुदेवायेति इदमहममृतं प्राश्नामि इति प्राश्य आचम्य गृहमागत्य सिद्धये स्वाहेति जुहु-
 यात् यत्तद् इदमगमह इत्यात्मानमग्निमंथ्य सर्वप्रायश्चित्नादिसमापयेत् स्विष्टकृदादिहोमशेषसमाप्य उत्तरपूजाकृत्वा
 विष्णुस्तूक्ता निजस्त्वा अन्नोदेवा इति ॐ स्तूः पुरुषं उदासया भिक्रमेण उदासयेत् ततो होमानवसाने च गामेरागां पयस्विनीं स
 वत्सां कृष्णवर्णां च सवत्सां कास्य दोग्हिनीं दद्यात् तसमाख्यर्थं भाचार्योय स दक्षिणा भूषणा निविचित्राणि वासांसि विविधा-
 नि च चतुर्विंशतिसंख्यानि पक्वान्ना निचदापयेत् आचार्योय प्रदेया नि दक्षिणां भूयसीं तदा यदीच्छेदात्मनः श्रेयो व्रतस्यो
 द्यापमंचरेत् विप्रान् द्वादशसंख्याकान् नामभिः एतथ गर्त्तयेत् उपवीतानि तेभ्यो वेदद्यात्कुंभान् स दक्षिणान् पक्वान् फलसं-

शुक्लान्तरुदुक्तास्तुदापयत् भोजयित्वा ततो विमानपक्वान्नेन च भक्तितः अन्यानपि यथाशक्ति ब्राह्मणान् भोजयेद्वृत्ती व्रतं
 ममास्तु संपूर्णमित्युक्तेः पूजितोर्द्विजैः अस्तु संपूर्णमित्युक्ता आचार्ये सहितो व्रती जलवेषणावस्त्रक्तानि प्रणम्य च पुनः पुनः
 ॐ ह्रीं पुरुषं उदासयाभि इति क्रमेणोदासयेत् इदं विष्णु रिति पीठं आचार्यं तु भ्यमहं संप्रदेद देवस्य त्वेति मंत्रेण प्रतिशृ-
 न्येतो मतिगुणहभि अस्य मया हृतस्य शक्रकृष्णोकादशी व्रतोद्यापनकर्मणः सागता सिध्यर्थं चतुर्विंशति ब्राह्मणान् भोज-
 यित्वे नमस ततो बंधुजनेः सार्धं शिष्टैरेष्टे भोजयेत् इत्याह भगवान्यो धायनः इति वीधाय नोक्तशक्रकृष्णोकादशी
 व्रतोद्यापनसंपूर्णं अथ पूजाविधिर्ब्राह्मे एकादश्यामुभेपक्षे निराहारः समाहितः नानापुण्यैर्मुनिश्चेष्टविचित्रं मंदपंश-
 मं स्नात्वा सम्यग्विधानेन सौपवासो जितेन्द्रियः संपूज्य विधिवद्विष्णुं श्रद्धया स्मृतमोहितः गंधपुष्पैस्तथा धूपैर्दीपैर्नैवे-
 द्यकैः परैः उपचारैर्बहुविधैर्जपहोमैः प्रदक्षिणैः स्तोत्रैर्नानाविधैर्दिव्यैर्गतिवाद्यैर्मनोहरैः दंडवतप्रणिपातैश्च जयशब्दैस्त-
 थो नमैः एवं संपूज्य विधिवद्ब्राह्मणान् जागरं याति विष्णोः परं स्थानं नरो नास्त्यत्र संशयः पंचाभूतेन संस्नाय्य गकादश्याजना-
 दनं द्वादश्यापयसा स्नाय्य हरिमाकृत्य मध्वते इति पूजाविधिः अथ शक्रकृष्णोकादश्याद्यापनविधिः अर्जुन उवाच का हवत-
 विसर्गोच विधानं चात्र कीदृशं संपूर्णं हि भवेद्येन तन्मे वदत रूपानिधे श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव यत्नेन प्रवक्ष्यामि तदव्ययं
 शक्तः स्वर्णसहस्रं तु अशक्तः काकिणी तथा ददाति श्रद्धया पार्थ संभस्यादुमयोरपि शक्त्येद्विगुणं तदाद्य योक्तो मध्यमो विधिः
 उक्ताधर्मप्यशक्तस्य दानपूर्णफलप्रदं तद्वृषा विधिमप्येकं कथयामि तवाग्रतः यानि कष्टेन चोर्णा निवृत्ता नि कुकुरः सनम विफला-
 न्येव सर्वोणि उद्यापनविधिंचरेत् भवौधसमये पार्थ कुर्यादुद्यापनक्रियां मार्गशीर्षे विशेषेण उद्यापनविधिंचरेत् दशम्या
 दिनशेषेण रात्रौ गुरुह्वजेन एकादशीं दिने प्राप्ते गुरुभयमर्थं शक्तितः गृहीत्वा चरणौ मूर्ध्ना तदर्थं च विचक्षणः पुण्यदेशोद्भव-
 विभ्रंशान्तर्बेगुणान्वितं सदाचारनपार्थं वेदेदंगपारंगं अस्मदीयं व्रतं विप्रविष्णु वासरसंभव संपूर्णं तु भवेद्येन तत्कुरुष्व हि जैन

श्रुतिर्वाक्यवाचुचिः कृत्वाजागरणंविद्योर्ध्वमैपापकोटिभिः मुक्तोवाक्यवाचुक्तो जागेरसमुपस्थितः सुच्यतेसर्वापे-
त्योविष्णुलोकंसगच्छति यावत्पदानिस्वगृहात्केशवायनंनमति अश्वमेधसमाभिस्तुर्जागरार्थंप्रयच्छतः पादयोः प्रांस्रकणिकाध-
रण्यानिपतंतिद्याः तावद्वर्षसहस्राणिजागरादहसतेतिवि बहून्यपिचपाशाभिहृतंजागरणंहरेः भिदंहेन्मेकृतुल्यानियुगकोटिशतान्य
पि मनसासंस्मरेद्वंतांरात्रिमतिवात्यच प्रभातेविमलस्तृत्याविमानाकारयेत्संधीः चतुर्विंशतिसंख्याकान्विमानागमदर्शकान् स-
र्वैकुर्याद्विधानेनजपहोमार्चनादिकं स्वगृह्योक्तेनविधिनाकृत्वाभिस्थापनंनतः उत्तरवनादिकंकुर्यात्तत्रप्रणीतास्थापनादिकं तत्राद्यौच-
चंरुक्त्वाचरोःप्रापणमुद्धरेत् पवित्रंतेवितर्तमितिभंत्रपरेत् अन्याधानादिकंकुर्यादाज्यभागातमाचरेत् तिलाज्यपायसान्नेश्चस-
मिदिर्जुहुयात्तस्यक् शतमश्वेनरंहोमः सर्वत्रापिप्रशस्यते इदंविष्णुर्हजानीनाहोममंत्रः प्रकीर्तितः इत्द्राणांचैवसर्वेषांमंत्रमष्टा-
ह्वारंविदुः विविधैरपिबस्त्रैश्चभ्राज्जेनरासनेः सह छत्रोपानहंगोभिश्चदद्यात्सार्थंएथकृत्स्यक् द्वादशैवाथशक्त्यावावस्थान्तकारभू-
षणेः पूजयेत्पुष्पमालाभिः सपत्नीकान्द्विजोत्तमान् कुंभाद्वादशदानव्याः पक्कान्नजलश्रिताः भोजयित्वातनोविमानभक्तिर्नोवि-
चरेद्बुधः एकाहकपिलादेयासर्वकामफलप्रदा यथास्वर्ग्यमोक्षश्च इहसंपूर्णतावने नभस्तेकपिलेदेविसंसारार्णवतारिणि मयाद-
नादिजेंद्रायत्रीयतांभेजनार्दनः सपत्नीकोगुरुः पूज्यामंडले हरिसन्निधौ भूषणाच्छादितेर्मौज्यैः प्रणामैः परितोपयेत् समाख्येव
षावधर्मंदद्यात्सर्वधनंजय इहृत्तान्यद्यथाशक्त्यावित्तशाल्याविवर्जितः जलदानंविशेषपणभूमिदानमनः परं मार्थयेत्युरुंवाधीशा-
नतोभक्त्याकृताजलिः सयाद्यास्मिन्ब्रूतेदेवयद्रूपंकृतंविमो सर्वभवतुसंपूर्णवत्तमसादाज्जनार्दन नयिभक्तिः सदैवास्तुममदांमो-
क्षममो पुण्यपुद्भिः सतांसेवासर्वधर्मफलंचमे जपच्छिद्रंतपच्छिद्रंयच्छिद्रंवनकर्मणि सर्वसंपूर्णतांयातुंनृत्तमसादाइमापने यद-
क्षिण्यंततः कृत्वादं इवत्प्रणिपत्यच मंडलंमूर्तिंसंयुक्तंमोपहारंसदक्षिणं प्रीयतांविष्णुरित्युक्त्वा आचार्येणयनिवेदेयेत् सर्वैविसर्ज-
येत्पद्मात्मंतोषपरिभोज्यच तदाज्ञायान्तः कुर्यात्तत्पारणं वंपुभिः सह एकादशीव्रतंचैवपथाविधिहृतंपुत्रा यौवनाश्वेनभूयेनकथि

नंपुरतस्त्व धनंजयतवभीत्याभनयानुग्रहकारणान् यः कुरीतिनरोभक्त्याव्रतभेतद्रथापहं सयानिवेषावस्थांमदाहप्रलयवर्जितं उ-
क्तस्त्व्यापनंचेवमुभयोः कुरुभनस किमन्यैर्बहुभिवाक्यैः प्रशंसापरमाप्नुवि एकादश्याः परतरत्रैलोक्येन हिवद्यते अत्रदानं तु गो-
दानं भूभिदानं तथापि वा गोरोमबीजसूत्रानां समसंख्यायुगाभिहि दातासो विष्णुभवेन एकादश्यावसति हि येषि शृण्वंति सततं क-
व्यमानोक्त्यामिसां नोपि पापविनिमुक्ताः स्वर्ग्यापननसशयः इत्याकर्णयं जुनोवाक्यकृष्णस्य परमाद्भुतं आनंदपरंपरापसोरत्यचापि-
निरंतरं इति साधारण एकादशीविनोद्यापनं संपू अथ गोपयव नोद्यापनविधिः तत्र पूजाविधिः चतुर्भुजं महाकायं जाबूनद
समग्रं शरवचक्रगदापद्मरमागरुडशोभितं सौवर्तं मुनिभिर्देवैर्यद्वगंधर्वकिन्नरैः एवं विधं हरि रध्यात्वा ततो यजनमारभेत् अथ
नं आवाहयामि देवेश भक्तानामभयप्रदं संस्तिग्धं वरदशानं मनसा वाह्याभ्यह आवाहयामि सुवर्णमणिभिर्दिव्यैः रवचिने देव
निर्मिते दिव्यसिंहासने स्तिग्धे प्रविशान्वसुराधिप आसनं गंगोदकसुंदरं सुवर्णकलशस्थितं गंधपुष्पाक्षते युक्तं गृहाणारमया
सह पाद्यसमं अन्नगंधसमायुक्तं स्वर्णपात्रस्थितं जल अर्घ्यं गृहाण भो देव भक्तानामभयप्रद अर्घ्यं देवदेवनमस्तुभ्यपुत्राणपुत्र
घोनम मया दत्तामिदं तोयं गृहीत्वा च मनोयकं आचमनं पयोदधिद्युतैः स्नानं मधुशर्करया युतैः मध्ये मध्ये च पूजा च कर्तव्या व्रतिभिः
सदा पंचामृतस्नानं नदीनां चैव सरसां यानीतं जलं शूभं अनेन स्नानं कुरु भो मंत्रैर्वारुणसंभवेः स्नानं वस्त्रयुग्मसमानीतं पट्टस
त्रेण निर्मितं सरस्पापां सनत्नां सुवर्णेन विराजितं वस्त्रं नारायणनमस्ते स्तुत्राहि मां भवसागरान्न ब्रह्मस्त्रं सो नरीयं गृहाण पुं कुरु
न्नम यजोप० केयूरमुकुटं श्वे वनूपुरं रगुलीयकैः पूजितो मियत्ने नरद्वैराभरणैर्विभो आप्रणानि चंदनं मलयोद्भूतं कस्तूर्यगरुस
युतं कर्पूरेण च संभिन्नं स्त्रीकुरुष्वानुलेपनं चंदनं शतपत्रैः कर्णिकोरैश्च पंकैर्मल्लिकादिभिः पुष्पैर्नानाविधैश्चैव पूजयामि सुंदरं सु
व्याणि दशांगो गुरुताद्भूतः सुगंधिश्च मनोहरः आग्नेयो देव देवेश धूपो यं प्रतिगृह्यतां धूपसं एकान्तिकं स्मरं श्रेष्ठं गोघृतं नक्तं वतिना
संयुक्तं तेजसा कृष्णा गृहाणादित्यदीपित दीपः अन्नं च पायसं भक्ष्यं सितालिद्यसमन्वितं दधि क्षीरं घृतं युक्तं गृहाण स्फुरत्पूजितं नैवेद्यं

नागवल्गुदलधुकपूगीफलसमन्वित कर्पूरवदिरैर्युक्तनाबूलभातगुह्यना नाबूल हि
 मेजोराशेभषादत्तलोकानंदकुरभमो नीराजनं अंजलिस्थानिपुष्पाणिअर्पयामिजगत्युते गुहाणस्मृतेभूत्वाजगदानंददायक पुष्पांज
 लिं यानिकानीतिप्रदं नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेगरुडध्वज नमस्तेविष्णवेतुभ्यव्रतस्यफलदायक नमस्का० संवहीनेक्रियाहीनमिति
 प्रार्थना सांगतासि० वायनप्रदानंकारण्ये परमान्तिमिदंदिव्यंकांस्यपात्रेणसंगुनं वाणकंरिजवयायसाहिरण्यंदाम्यहं इतिपूजासं
 अथकथा व्यासंवसिष्ठनभारंशक्तेः पौत्रभक्त्यपराशरात्मजंवंदशक्तनानतपोनिधिं सूतउवाच द्वापरेद्दारवत्यांचनामदः कृष्ण
 दशेनात्र उत्साहेनाभ्यगान्त्रददर्शयदुनंदनं पूजितंश्चैवकृद्योनविस्मयादिभिरादरात् नतः प्रोवाचतंविष्णुजीरंदलोकपूजितं श्रीकृ
 ष्णउवा० शृणुलोकजनेदंरुषेभुवनविचरन्सदा लोकानरेषुचरितंयद्विशेषंवदस्वमे नारदउवा० भगवन्देवदेवेशभक्तोस्मिन्वचोक्ति
 तन्नाश्चर्यमिदंब्रह्मधर्मस्यसदसिस्थितं तत्रसर्वसमासीनाः स्रगादंदाश्चतुर्दश आहुश्चैकादशरुद्राप्रार्द्रित्यादादशस्मृताः वसवोऽश्वी
 तयानागायस्तराहस्यपन्नगाः तेसर्वेयममाहुश्चस्थितंसिंहासनेशरुमे भालुच्यंदुदुषेऽश्वर्भोच्छादनार्थंवदस्वनः यमउवा० चातु
 र्मास्वव्रतंचैकसंक्रान्तिव्रतमेवच नकुर्वन्तिचयानार्थस्तासांभाच्छादनंत्वचा कुर्वंतुदुदुषेभ्यास्यविचारंघ्नमहाभटाः तेतस्यवचनंशु
 त्वाभटाः यद्विशरुषंगं स्वाभिनिदमहाश्चर्यमनस्त्वांशवदामिच तच्छुत्वात्वरितकृष्णः प्राहोकांनपुरस्थितान् तथाकुर्वंतुलोकाश्चमा
 र्गः पुण्यंनंसंनिहि तच्छुत्वाचरितंकृष्णनारीभिर्नगरेषुच कृष्णांज्जयाकृष्णादूताः प्रोचुस्तेसर्वेयोषितः पुरः सराः प्रभृणवतुनगरस्थाश्च
 योषितः अन्यच्चयत्रकुत्रापिउत्तुस्तायदुनंदनं त्वत्सोदरीविनास्वाभिन्नान्यानांयोत्रसंनिहि तच्छुत्वाभयसंनस्तः सोदरीप्रत्यप्रापन्
 कृष्णउवा० रुमंद्रेकिं करोषीह आगतायमंसेवकाः व्रतंत्वयाकृतंभेदेपुराणेषुद्रवशरुपं सुभद्रोवा० सर्वव्रतानिहेकृष्णकृताव्ययान
 स शयः नोचैतत्सोदरीनस्यांयोषिचाप्यर्जुनस्यच नस्याभाताप्रिमन्योर्वैयमदूनाः कथंविप्रो कृष्णउवा० कुरुत्वंप्रगिनीमेयव्रत
 मेकंरुभप्रदं गोपमामिनिविरव्याजं व्रतंलोकेषुविद्युतं स्तेनकथितंपूर्वपूरीणांहितकाम्यया नैमिषंहिमवत्योर्वीसिद्धाश्रमसम

नुचमं तत्रस्तुतो गम इह सुनो नाय जमुनम तदहलामुनयः सर्वे हर्षिताश्च मुहुर्मुहुः अविनाश्रनतः सर्वैरर्थादि क्षियंथाभिधि अप्रत्यक्षं न
 सुभिरिया ऊचुस्ते श्रीनिपूर्वकम् अमय ऊचुः भवांस्तो कस्य धर्मज्ञो भक्तानां ज्ञानसाधनः समर्थं सर्व सुकीर्त्तनां सर्वसो भाग्य कोटि-
 कं हृषयस्तु निशादूल कथय स्तोत्रमघनं स्तुत उवा० शृणु अमृषयः सर्वे व्रतानामुन्नमं व्रतं गोपयामि नितिरय्यातं सर्वपाप हरं परं
 सर्वदुःखोपशमनं सर्वसंपत्प्रदायकं यमस्य दहनं यस्मादुरीकृतमनुत्तमं स्फुवासिन्यास्तु सो भाग्य पुत्रपोत्रप्रवर्धनं अमय ऊचुः
 कस्मिन्मासि कथं कृत्वा किं फलं कस्य पूजनं केन चीर्णं पुरासाधो न त्सर्व कथयस्व नः स्तुत उवा० आषाढशतकूपक्षस्याः कादश्यां विशे-
 षतः तदारभ्य कार्तिकस्य द्वादश्यं न व्रतं चरेत् गोष्ठे च शतद्वे गोस्थाने गोमेये नोपनिष्य च त्रयस्त्रिंशच्च पद्यानि कारयेद्ब्रिहिपिष्टकैः
 शोभयेत् पंचरंगैश्च गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् तत्संख्याया च कर्तव्यानमस्कारप्रदक्षिणाः तत्संख्यायात् पूपांश्च ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 वायनं रिचवर्गीयप्रथमं वत्सरे शतं द्वितीये वत्सरे दद्यात्प्रायः सर्वे वनिर्भितं तृतीये मंडकाच्चतुर्थे पूष्णीमिष्टिनाम् पंचमेयांश्च
 कादद्यात् पूर्णे उद्यापनं चरेत् एकादश्यामुपवसेद्दत्तं धावनं पूर्वकं मंडपकारयेत् तत्र कदलीस्तंभमादितं नाना पुष्पैश्च शोभादय
 मरवरतन्त्रकारयेत् तन्मध्ये सर्वतोभद्रं पंचरंगैः समन्वितं पुण्याहं वाचयित्वा नृप्रतिमायां यजेच्चरि कर्षमात्रं स्तवर्णेन तदर्धा
 धेनिवापुनः आचार्यं वरयित्वा च कलशं स्थापयेत् ततः लक्ष्मीनारायणस्थायि सोवर्णेन प्रकल्पितं ब्रह्माद्यावाहनं तत्र पूजयेद्ब्रह्मपदी
 पंकैः द्वादशैव तु नामानि प्रत्येकं पूजयेद्ब्रह्मी राधौ जागरणं कृत्वा गीतवाद्यादिमंगलैः ततः प्रभातं उत्थाय स्नात्वा होमं नु कारयेत् सति
 तान्त्र्यसमिद्धं च हुनेद्द्वादशनामभिः पायसं च शतं चांशो हुत्वा पूर्णाहुतिं चरेत् वत्सेन सहितो धेनुं आचार्याय निवेदयेत् विमानं पंच
 सपत्नीकान् भोजयेत् षड्भैरवतीं भुंजीत बंधुभिः साहूमेकाग्रं हृतमानसः अन्यानीपि यथाशक्त्वा ब्राह्मणानि पिभोजयेत् ह
 त्वा चिद्व्रतं पुण्यसर्गान् कामानवाप्नुयात् अंतस्वर्गपदगच्छेत्सर्वपापविजितः कृष्णास्य वचनं श्रुत्वा सुभदानं तथा करोत् प
 चाब्दव्रतमेतस्या रात्रौ यावत्तच्छये गोपद्यानि च संप्रज्य भ्रातृहं लाहताशनं एवं व्रते कृते पश्चात्संयां यमभटा विशन् यमभटा ऊ०

सुप्तमेतवदेहस्य चोर्ध्वे चागतावयं सप्तमे गोवा० गोष्ठे पद्यानि चान्यत्र सर्वं पश्यंतु हे भद्राः अन्योन्यवाद् सप्तमर्थे विष्णुदूताः स-
भागवाः तान् देहत्वात्ताडयामासुर्व्रतस्यास्य प्रभावनः पत्यायितामहाभीनाः स्मरन्तो यमशसनं तान् दृष्ट्वा रक्तदिग्धागान्य
मोभयसमन्वितः कस्येदं हृत्यभिनिच जान्तातींद्रियदर्शनात् उवाच दूताः शृणु नयत्र संपूज्य ते हरिः नगं नव्यमवद्विभ्रसत्
सत्यवदाम्यहं प्रामवन्तो देवशशिदिविशम्भमहाभद्राः इत्युक्त्वा धर्मराजो सोशा लायाच विवशाहं तेनैव क्रपिणं भयं कथितं-
व्रतमीदृशं दमयं स्यात्तथा बाल्ये राज्ञं शतं व्रतं व्रतस्यास्य प्रभावे न राज्यसो भाग्यसंपदः पुत्रपौत्रादि सो भाग्यं मुक्ता
मोक्षमवाप्नुयात् नृषय ऊचुः त्वत्प्रसादात्कृतार्थाभोगच्छामः स्वाश्रमालयम् प्रणम्य मुनिभिः साकं स्तनध्यानं हितो भव
त् मुनिभिः सर्वलोकेषु कथितं व्रतमुत्तमं नातः परतरं पुण्यं त्रिपुलोकैषु विष्णुतं इति श्रीभ० गोपद्वयनोद्यापनं संपूर्णं अथ पुरु
षोत्तमभासस्यैकादशां युधिष्ठिर उवा० भगवन् श्रानुमिच्छामि व्रतानां मुत्तमव्रतं सर्वपापहरं चैव फलं मुक्तिं प्रदायकं पुरु
षोत्तमस्य भासस्य कथां ब्रूहि जनार्दन कोविधिः किं फलं तस्य को देवस्तत्र पूज्यते अधिमासे तु संप्राप्तिं व्रतं ब्रूहि जनार्दन कस्य
दानस्य किं पुण्यं किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो कथं स्नानं च किं जाप्यं कथं पूजाविधिः स्मृतः किं भोज्यं मुत्तमं चान्नं सारो वै पुरुषोत्तमे
श्री कृष्ण उवाच कथयिष्यामि राजेंद्र प्रवतः स्नेहकारणात् अधिमासे तु संप्राप्ते भवेद्देकादशीतया कमलानामनामेति
तिथीनामुत्तमानिधिः तस्याश्चैव प्रभावेन कमलाभिमुखी भवेत् ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय स्मृत्या तं पुरुषोत्तमं स्नात्वा चैव विधानेन
व्रती नियममाचरेत् गुह्यं लेकगुणं जाप्यं नद्यां दशगुणं स्मृतं गवां गोष्ठे शतगुणं मग्या गोरदशाधिकं शिवसे त्रेषु तीर्थेषु देव-
तानां च सन्निधौ सहस्त्रशतकोटीनामनंतं विष्णुसन्निधौ अवल्यमभविद्विप्रः शिवधर्मेति नामतः तस्यात्मजेषु पंचेषु कनि
ष्ठो दुष्टकर्मकृत् तदापि त्रापरित्यक्तस्त्यक्तः स्वजनबांधवैः स्वकर्मणः प्रभावैर्नगतो दूरतरवनम् एकदा देवयोगेन तीर्थरा-
जं समागमन् क्षुत्स्नामोदीनवदनं स्थिरेण स्नानमाचरेत् ऋषीणामाश्रमं तत्र विचिन्वन् सूक्ष्मधारितः हरिं भिन्नमुनेस्त-

ब्रह्माश्रमत्रयदशोह पुरुषोत्तमस्मासे तु यद्वाक्यकमलास्तुता एकादशीपुण्यनभाभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी पुरुषोत्तममासस्य
 नानांचसमागमे यथाश्रमेकयणतोकथाकल्मषनाशिनी अपनश्रमेणतंशुत्वाकमलापहारिणी व्रतं कृतं चैतेः साधुस्थित्याश्र
 न्यालयेतदा निशीथेसमनुप्राप्तेकमलात्रसमागता वरददामिप्रोविप्रकमलायाः प्रभावतः विप्रउवा० कात्वेकस्यासिरंभो
 रुप्रसन्नान्चकथंभम ऐंद्रीत्वमिंद्रदेवस्यभवानीशंकरस्यच बधूर्वाचंद्रसूर्यस्यगंधर्वाकिन्नरीतथा तत्सदृशीनदृष्टाचनश्रु-
 ताचरुभ्रानने लक्ष्मीरुवाच प्रसन्नासांप्रतंजातौवैकुण्ठादहभागता प्रेरिताहरिदेवेनएकादशयाः प्रभावतः पुरुषोत्तम
 मासस्यकृष्णपक्षेतुयाप्तवेत् कमलानामसामोक्ताकमलादतुमागता पुरुषोत्तममासस्ययापक्षेप्रथमाभवेत् तस्याव्रतंत्व
 याचीर्णेप्रियगिसुनिसन्निधौ व्रतस्यास्यप्रभावेनवशागाहनसशयः तववेशेभविष्यतिमानवादिजसन्नम लभतेमत्प्रसादं
 सत्येनेव्याहृतंमया विप्रउवाच प्रसन्नार्थदिमेपमेव्रतंविस्तरतोवद श्रुत्वासासुप्रवर्ततेराजनोयेजगद्दिताः लक्ष्मीरुवा०
 श्रोतृणांपरमंश्राव्यपवित्राणामनुमं दुःस्वप्ननाशनपुण्यश्रोतव्यथल्लतस्ततः उत्तमश्रद्धयायुक्तः श्लोकस्तोकाध्रमेवच
 पठित्वासुच्येतेसद्योमहापातककेदिभिः मासानांपरमोभासः पक्षिणां गरुडोयथा नदीनांचयथांगगतिथीनाद्वादशीवि-
 थिः तमर्चयंतिविबुधानारायणमनामयं येयजंतिसदाभक्त्यानारायणमनामयं तानर्चयंतिसततंब्रह्माद्योदेवतागणाः नाराय
 णपरायेचहरिकीर्तनतत्पराः हरिप्रज्ञागरायेच कृताथी स्तोकलोयुगे शङ्कुवायदिवाकृष्णोभवेदेकादशीद्वयं गृहस्थानांचपूर्वा
 सुयतीनासुनरास्मृता एकादशीद्वादशीचरात्रिशेषेत्रयोदशी व्रतेऋतुशतपुण्यत्रयोदशयानुपारणे एकादशस्मनिराहारः
 स्थित्वाहमपेरहनि भोस्त्यामिपुंडरीकाक्षशरणंभमवाच्युत असुमंत्रंसमुच्चार्यदेवदेवस्यचक्रिणः भक्तिभावेनतुष्टात्मा
 चोपवासंसमर्पयेत् देवदेवस्यपुरतोजारंनियतोव्रती गीतैर्वीद्यैश्चतृत्येभ्यपुराणपठनादिभिः ततः प्रातःससुत्थायद्वा
 दशीदिर्वसेव्रती स्नात्वाविष्णुसमभ्यर्च्यविधिवत्प्रयतेद्विषः पंचामृतनसंस्नाप्यएकादशयाजनार्दनं द्वादशयाचपथः स्ना

नहरेः सारुव्यमस्तुत अज्ञानतिमिराधस्यव्रतेनाननकशव प्रसीदस्ममुदवीनाथज्ञानहोष्ट्रयदोभवे एवविज्ञोव्यदशदश
चचक्रिणं ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चान्नेभ्योदद्याच्चदक्षिणां ततः संबन्धुभिः सार्धं नारायणपरायणः कृत्वा पंचमहायज्ञानस्व
यं भुंजीत वारयतः एवयः प्रयतः कुर्यात्पुण्यमेकादशीव्रतं सयानि विष्णुभवनं पुनरावृत्तिं दुर्लभम् इत्युक्त्वा कमलान्तस्मिं प्रस
न्नात्म्यवशजान् सोपवित्रो धनीभूत्वा पितुर्गृहं समाविशत् एवं चः कुरुते राजन् कमलाव्रतमुत्तमं शृणुयाद्दासरेविष्णोः सर्वपापैः प्र
मुच्यते इति श्रीब्रह्मांडपु० पुरुषोत्तमसंस्कृतमलानामेकाद० साहान्त्यं सं० अथकार्तिकशतकौकादश्याप्रबोधविधिः हेमा
द्रोब्राह्मे एकादश्यानुशक्तकृपाकार्तिके मासिकेशवं प्रसूमेवोपयेद्रोत्रोअन्दाभक्तिसम्बन्धितः नृत्येगीतैस्तथावेदं ऋग्यजुः
साममंगलैः वीणापणवशब्दैश्च पुराणश्रवणेन च वास्तदेवकयाभिश्च स्तोत्रैरेत्येवं श्रवणैः सुभाषितैरिन्द्रजालैर्भूषणैश्चोष्णि
रेव च पुष्पैर्धूपैश्च नैवेद्येर्दीपमालासुशोभनैः होमैर्भक्ष्यैरद्रूपैश्च फलैः शर्करपायसैः इक्षुविकारैर्मधुरैर्द्राक्षौद्यैः सह दाडिभैः कु
ठैव कस्यभज्योभालत्याकमलेन च कुठैरकः पर्णशरः कृष्णतुलसीनिकेचित् तृताभ्यां शिवतस्काभ्यां च दनाभ्यां च सर्वदा कुकुमार-
क्तकाभ्यां च रक्तसूत्रैः सकरणैः नथानानाविधैः पुष्पैर्द्रव्यैर्वीरक्रियाद्वैतैः क्रयमाणः क्रयोवीरः क्रयविहितं सूत्र्यं दत्त्वा तस्यां रा
श्यां व्यतीनाद्यादादश्यामरुणोदये आदिष्टे ह्युतेनेदस्वेण मधुना स्नापयेत्ततः दध्माक्षीरेण च तथा पंचगव्यं न पूजयेत् उद्धतयेन्मासत्र
णं शर्करामलकीतया सर्पशंश्च प्रियं गूश्च मानुलिंगं रसेंस्तथा सर्वेषां धीः सर्वगंधान् सर्वबीजां निःकंचन मंगलानि यथाकामं रत्नानि च
कुर्यादकं एवं संशोध्य देवेशं दद्याद्द्वारोत्तमशरभं ततस्तु कलशान् स्थाप्य यथाप्राप्तं स्तलं कृतान् जातीपल्लवसंयुक्तान् सफल्
श्च सकांचनान् पुण्याद्देवदशाब्देन वीणावेषुरवेण च एवं संस्नाप्य गंधां विंदंस्त्रुलिसंस्त्रलंकृतं स्यात्समस्तसृज्यस्मनो-
भिः सकुंकुमैः धूपैर्दीपैर्मनोज्ञैश्च पापसेन च भूषिता हविष्येभ्यश्चान्नदोनेभ्य होमैः पुष्पैः सदक्षिणैः वा सोमभिर्भूषणैरेत्येगो
प्तिरथैर्मनोजैवैः ब्राह्मणाः पूजनीयाश्च विष्णोरीड्याश्च भूतयः यत्तु शिष्टाभ्युतपश्चाद्भोक्तव्यं ब्राह्मणैः सह इति उद्यापनउत्स-

वीविधिः अथकार्तिकशक्लैकादश्यामीषपंचकघनं हेमाद्रौनारदीये नारद उवाच ॥ यदेतदचलपुण्यव्रतानामुत्तमं व्रतं कर्तव्यं कार्तिके मासि
 प्रवत्ताद्भीषपंचकं विज्ञानं न स्य विस्मयं फलं वापि ततो वरं कथयत्स प्रसादेन सुनीमो हितकाम्यया ब्रह्मोवाच ॥ प्रवक्ष्यामि महापुण्यं व्रतं ब्रह्मवि
 दां वरं भीष्मोपेक्षं संप्राप्तं व्रतं पंचदिनात्मकं सकाशादास्ते देवस्य तेनोक्तं भीषपंचकं व्रतस्यास्य गुणान्ब्रूय कः शक्तः केशवा हते व्रतं चैतन्महा
 पुण्यं महापातकनाशनं अनोवरं मयत्लेन कर्तव्यं भीषपंचकं बालरिक्त्या ऊचुः कार्तिकस्यासिते पक्षे स्त्वात्मा सम्यग्यनव्रतः एकादश्या तु शु-
 कहीयाद्भूतं पंचदिनात्मकं शरपंजरसुखेन भीष्मेण तु महात्मना राजधर्मदानधर्माभोक्षधर्मास्ततः परं कथिताः पांडुदाशोदः कृष्णो नापि
 श्रुतास्तदा ततः श्रीनेमनभनसावास्ते देवेन भाषितं धन्यधन्योसि भीष्मत्वं धर्माः संश्रावितास्त्वया एकादश्या कार्तिकस्य याचितं च जलं त्व
 या अर्जुने न समानीतं गंगाबाणस्य वेगनः तुष्टानि तव गात्राणि तस्मादद्यादिनावधि पूर्णान्तं सर्वलोकास्तानप्यंतर्ह्यर्घ्यदानतः तस्मात्सर्वप्रय
 लेन मम सन्तुष्टिकारकं एतद्भूतं प्रकुर्वतु भीषपंचकं सजितं कार्तिकस्य व्रतं हत्वा न कुर्व्याद्भीषपंचकं समग्रं कार्तिकं व्रतं हत्वा न स्य मा विध्यनि
 अशक्तश्चेन्नरो भूयादसमर्थश्च कार्तिके भीषस्य पंचकं हत्वा कार्तिकस्य फलं लभेत् सत्यव्रताय शतत्रये गंगेयाय सहात्मने भीष्मायेन
 दृढाभ्यर्घ्यमाजन्म ब्रह्मचारिणो सव्येनानेन मंत्रेण तर्पणं सार्ववर्णिकं व्रतांगत्वात् पूर्णिमायां प्रदेयः पापपूरुषः अपुत्रेण प्रकृतं वं सर्वथा भीष्मपं
 चकं यः पुत्रार्थं व्रतं कुर्यात्स रत्नीको भीषपंचकं प्रदत्त्वा पापपूरुषं वर्षभध्ये स्मृतं लभेत् अवश्यमेव कर्तव्यं तस्माद्भीषस्य पंचकं विष्णुप्रीतिकरं
 प्रोक्तं मया भीषस्य पंचकं अत्रैव हि प्रकर्तव्यः प्रबोधस्तु हरेः रवग हनः शरवास्तुरोदंत्येन भस्मः शक्नुपक्षके एकादश्या ततो विष्णुः श्चामुमा
 स्य प्रसूतं सवान् क्षीरोदधौ जायते सोषावेकादश्या तनु कार्तिके अतः प्रबोधनं कारयेमेकादश्या तनु वैष्णवेः उनिषो निष्ठशंखं उनिषा प्रोधि च
 रक उनिष्ठसु निनोधारं त्रैलोक्ये मंगलं कुरु उनिष्ठधरणीधारवराहादिकथारकं कूर्मरूपधेतिष्ठत्रैलोक्ये मंगलं कुरु उनिषो निष्ठवा-
 राहं दंष्ट्रां नृनवसुंधरं हिरण्यसाधनाधानि त्रैलोक्ये मंगलं कुरु हिरण्यकशिपु मत्प्रहादानं ददायक तस्मापेते समुनिष्ठत्रैलोक्ये ॥ उन्वि
 ष्वबलिदत्तं मयैव दददायक उनिष्ठादि विपुत्र तत्रैव ॥ उन्विष्ठे हे हयाधीशा समस्तकुलनाशन रेणु काम्य तसु निष्ठत्रैव ॥ उन्विष्ठरक्षोदलन अ-

योऽथास्वर्गदायकः समुद्रसेतुकर्तृस्त्वैत्रे० उन्निष्ठकंसहरणमदधूर्णितलोचनः उन्निष्ठहलपाणेत्वंत्रे० उन्निष्ठत्वंगयावासि
 स्यस्तेलौकिकहनकः उन्निष्ठपद्मासनगेत्रे० उन्निष्ठस्तेल्लुनिवहस्वद्रुमसहारकारकः अश्वबाहसुगोनेत्वंत्रे० उन्निष्ठानिष्ठ
 गोविंदउन्निष्ठगरुडध्वजः उन्निष्ठकमलाकान्तेत्वंलोक्मंगलंकुरु इत्युक्ताशंखभेर्यादिभानः कालेतुवादयेत् वीणा
 वेणुमुदंगादिगीतनृत्यादिकारयेत् उत्थापयित्वा देवशपूजानस्य विधाय च सायंकाले प्रकनकस्तुलस्युदाहजो विधिः अ
 वश्यमेव कर्तव्यः प्रतिवर्षं तु वेण्यावैः विधितस्य प्रवक्ष्यामि यथासागाक्रिया भवेत् विष्णोस्तु प्रतिमाकृत्या त्यलस्य स्वर्णजायक
 भ्रा तदर्थांश्च न दर्थांश्च यथाशक्त्या प्रकल्पयेत् प्राणप्रतिष्ठा कृत्वा च तुलसी विष्णुरूपायाः तत उत्थापयेद्देवपूर्वोक्तेऽश्वस्तवादि
 भ्राः उपचारैः षोडशभिः पुरुषस्तेन पूजयेत् देशकालोत्ततः स्मृत्वा गणेशं तत्र पूजयेत् पुण्याहवाचयित्वा यथादीक्षा
 ऋतुसमाचरेत् वेदवाद्यादिनिर्घोषैर्विष्णुमूर्तिसमानयेत् तुलस्यानिके देसा तु स्यात्प्याचां नरितापैतैः आगच्छ भगवन् देव
 अर्चयिष्यामि केशव तुभ्यं ददामि तुलसीं सर्वकामप्रदो भव दद्यान्निवारमर्घ्यं च पादो विष्टरमेव च ततश्चाचमनीयं च त्रिक
 त्काचप्रदापयेत् ततो दधिघृतं क्षौद्रं कास्त्यपात्रपुटीकृतं मधुपर्कं गृहाण त्ववासुदेवनमोस्तुते ततो ये स्फुल्लचाराः कर्तव्या
 विष्णुतुष्टये हरिद्रालपनाभ्यागः कार्यः सर्वविधाय च गोधूलिसमये पूज्यो तुलसी किशोरा पुनः दयकृपयकृततः कार्यास्त
 सुरवभगलंपठेत् ईषदृष्टेभ्रास्तेरनुसकल्पतु समर्पयेत् स्वर्गोन्नप्रवरानुक्त्वा नथात्रिपुरुषादिकं अनादिमध्यमिधनेत्रे लो
 क्यप्रतिपालक इमां गृहाण तुलसीं विवाहविधिनेश्वर पार्वतीं बीजसंभूतां वृंदाभस्मनि सस्थिता अनादिमध्यमिधनां बहु
 भ्राच ददाम्यहं पयोघटैश्च सवाभिः कन्यावद्वर्धिनामया त्वत्प्रियां तुलसीं तुभ्यं ददास्यामितं गृहाण भ्राः एव दत्वा तु तुलसी
 पञ्चमो पूजयेन्नतः रात्रौ जागरणं कुर्याद्दिवा होत्सवपूर्वकं प्रतिवर्षं मिदं कुर्यात् कान्तिकं व्रतं सिद्धये इति सनतकुमार-
 साहिताया कान्तिकं शक्रे कृकादश्यादादं बानुलं विवाहविधिः ततः प्रभानसमये तुलसीं विष्णुमर्चयेत्

वन्निःसंस्थापनं कृत्वा द्वादशाक्षरविद्या पायसाज्यक्षौद्रानिलैर्हनेदसो नरं शनं नतः स्विष्टकृतं हृत्वा दद्यात् पूर्णाहुतिं ततः आचार्यं च समभ्यर्च्य होमशेषं समापयेत् चतुरोवाषिकान् मासान् नित्यमयस्य यत्कृतं कुर्याद्यत्वादिजिभ्यस्तन्नाथान्यन्परिपूजयेत् इदं व्रतं मया देवकृतं भूत्येन वप्रभो न्यूनं संपूर्णताया तुल्यं प्रसादाज्जनादन रेवतीतुर्थचरणे द्वादशीं सिद्धिं नरः न कुर्यात्त्यारणं कुर्वन् व्रतं निष्फलं तां व्रजेत् नतो येषां पदार्थानां वर्जनं तु कृतं भवेत् चातुर्मास्येषां चोर्जं ब्राह्मणेभ्यः समर्पयेत् ततः सर्वसमं श्रीयात् यद्वाद्युक्तं व्रते स्थितः दंपतीभ्यां संहैवात्र भोक्तव्यं वादिजैः सह ततो भुक्त्युत्तरं या निगलितानि दलानि च तुलस्या स्नानि भुक्त्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते भोजनानंतरं विष्णोरपि तं तुलसीदलं भक्षणात् प्राप्तिं मुक्तिंश्चाद्रायणशानाधिका इक्षरवडनथायात्रीफलपूगीफलं तथा भुक्त्वा तु भोजनस्यानेन योच्छिष्टं विनश्यति एषु त्रिषु न भुक्तं चेदेकैकं समर्पयेत् ततो विस्मृच्छिष्टं आवर्षं नरो सो नान्नं शयः नतः सायं पुनः पूज्या इक्षरं शेषं श्रमं डितो तुलसीवाक् देवो च कृतकृत्या भवेन्नरः ततो विस्मृज्जनं कुर्यादृत्वा देयादि कंदहरः चेकुटंगच्छ भगवन् तुलस्या सहितः प्रभो मत्कृतं पूजनं गृह्य समुद्यो भव सर्वदा गच्छ गच्छ सुखं स्वस्थानं परमेश्वर यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ जनार्दन एवं विस्मृज्य देवेश माचार्या यमदापयेत् सूर्यादिकं सर्वमेव कृतं कृत्यो भवेन्नरः प्रतिवर्षं कुर्यात् यं तुलस्सुदृहनं शतम् इह लोके परत्रापि विपुलं संघशोलं भवेत् यतिवर्षं तु यः कुर्यात् तुलसीं कुर्यादनें प्रक्तिमान् यनयान्येभ्यश्चुको भवति निश्चितं इति श्रौतम् संहितायां कानि कश्चैकुकादशी व्रतम् अथ मागर्गशीर्षकृष्णोकादशी अर्जुन उवाच ॐ नमो नारायणाया व्यक्तायात्मस्वरूपिणे सृष्टिस्थित्यंतकत्रचकेशवाय नमोऽस्तुते तमेव जगतां नाथ अंतर्यामी त्वमेव च शास्त्राणां च कवी शश्वक् त्वेव जगत्यने एकादशी कथं स्वाभिन्नुत्यन्ना इति गीयते एतं हि संशयं मे दधच्छेत्तु महं सितं प्रभो ब्रूयुः स्मिन् गधस्य शिष्यस्य गुरवो गृह्यमस्तु न ममोपरि कृपां कृत्वा इदानीं वक्तुं मर्हसि मार्गशीर्षे कृष्णपक्षे किं नामैकादशी भवेत् किन्नामैकां विधिस्तस्माः को देवस्तत्र पूजयेत् कृतो केन पुरा देव एतद्विस्तर

नोवद श्रीकृष्णउवाच ऋणुराजनप्रवक्ष्यामि कथापातकनाशिनीं दृष्ट्वा च या त्वया राजन् लोकांनां हितकाम्यया मार्गशी
 र्षे कृष्णपक्षे चोत्सर्जितो मनामतः तस्यामुपेयं नैव धामि को जायेत नरः धर्माद्रवति सत्यं वै नृक्षमाः सत्यानुसारिणी पुरा वै मुमु-
 नाशाय उत्पन्ना मम बहुभा ये कुर्वन्ति नरा राजन् ते पाप्मो रव्यं भवद्भुवं तथा पापानि नश्यन्ति नार्ह्यानि यमालय अर्जुन उवाच
 उत्पन्ना सा कथं देव कथं पुण्याधिकाशुभा कथं देव पवित्रो वै कथं च देवता प्रिया श्रीकृष्ण उवाच पुरा कृतयुगे पापार्थमकनोमि
 ति दानवः अत्यदुतो महीरौद्रः सर्वलोकाभयकरः इन्द्र उच्छ्रितस्तेन ह्याद्यो देवः पुरंदरः आदित्याश्च शिवो ब्रह्मा वायुरग्निस्तेष्वे-
 व च नवभ्रमिष्ठितेन गवमादिभ्यः न जय देवताभिर्जितस्तेन अत्युग्रैस्तु पांडव स्वर्गोऽग्निवाकृतो देवा विचरन्ति महीतले सा
 शंका मयभीता स्तगताः सर्वमेहं श्वरं इंद्रेण कथितं सर्वमाश्वरस्यापि चायतः स्वर्गलोकं परित्यज्य विचरन्ति महीतले सत्येषु-
 संस्थिता देवान शोभन्ते मेहं श्वर उपायं ब्रूहि मे देव अभराणां तु कार्गतिः शिव उवाच गच्छ गच्छ स्मरश्च दृश्यश्चास्ति गरुड ध्वजः
 शरणागतो दानार्तं परित्राणपरायणः ईश्वरस्य वचः श्रुत्वा देवराजो महीरामतिः त्रिदेशैः सहितः सर्वे गतिस्तत्र धनं जय अस्मरो
 गणगर्ध्वैः सिद्धविद्याधरो रंगैः यैवैव स जगन्नाथः स भ्राता स्तिन्नजनादेनः कृतां नलिपुटो मूला इदं स्तोत्रमुदाहरयत् ॐ नमो
 देवे देवेश देवानामपि वंदितं देव्यो रंपुंडरीकाक्षत्राहिमांभुस्तदन नमस्तस्मिन् नाशाय नमस्तस्मिन् जगत्पते नमो देव्यविनाशा-
 यत्राहिमांभुस्तदन स्मराः सर्वसमायुक्ता भयभीताः समागताः शरणं त्वाजगन्नाथ प्राहिमांभया वदन्तं त्राहिमांदि वदे-
 व शत्राहिमां त्वं जनार्दन त्राहिमां त्वं स्मरानंद दानवानो विनाशक त्वं गतिं स्वर्गं भित्तिं देवत्वं कर्तुं त्वं गता सर्वगोप्ति-
 त्वं त्वमेव हि जगत्पिता अत्युग्रैर्गणैर्देवेनाभिर्जितो रूद्रशः यभ्रा स्वर्गं त्यक्त्वा जगन्नाथ विचरन्ति महीतले इन्द्रस्य वचनं श्रु-
 त्वा विष्णुर्वचनमब्रवीत् विष्णुरुवाच कीदृशो वो भवच्छत्रुः किन्नामा कीदृशो बल किं स्थानं तस्य द्रुष्टव्यं कथं यैवैकः परा-
 क्रमः इन्द्र उवाच बभूव पूर्वं देवशास्त्रो ब्रह्म समुद्रवः तालजंघेति नान्ना च अत्युग्रोति महीरामः तस्य पुत्रोति विरव्या

तोसुरनामेतिदानवः उत्कटश्चमहावीर्योब्रह्मलब्धवरोमहान् पुरीचंद्रवर्तनामनत्रस्थानेवसत्यसौ निर्जितादेवताःसर्वाःस्वर्गा
 च्चेवनिराकृताः इंद्रोऽन्यश्चकृतस्तेनअन्योदेवोहुताशनः चंद्रस्त्र्यैकृतौचान्योचमोवरुणएवच सर्वमात्मीकृतेनेनसत्यसत्य
 जनादेन नस्यतइचनसुलाकोपाविष्टाजगत्पतिः हनित्येदानवदुष्टमित्याहभगवान्हरिः त्रिदेशैःसहितस्तत्रगतश्चंद्रवर्तो
 पुरीं दृष्ट्वादेवान्संयुधेदानवोवलदपहा असंख्यानेश्चशस्त्रास्त्रैर्दिव्यग्रहरणायुधः हन्यमानास्तुतेर्देवाअस्मरेश्चपुनःपु
 नः अस्तादेवास्ततःसर्वेगताःसर्वेदिशोदश हरिंनिरीक्ष्यतत्रस्थानिष्ठमिष्टाव्रवीद्वचः सतंनिरीक्ष्यग्रोवाचअस्मरस्मधुसूद
 नः रेदानवदुराचारमवाहुंनिरीक्ष्यच चक्रंचेवसमायातंसक्रोधोरक्तलोचनः ततस्तसंसुरवाःसर्वैर्विष्णुनादानवाहनाः
 हनोवाणैःपुनर्दिव्यैर्वभूवासातिवक्त्रलः चक्रमुक्तुंलुह्योनेर्देत्येसैन्यचपाडव तेनैवल्लिन्नशिरसोवहवोनिधनगताः ए
 कंगोदानवस्तत्रयुध्यमानासुहुमुहुः नष्टाःसर्वेस्फुरास्तेननिर्जितोमधुसूदनः निर्जितेनचैदेत्येनबाहुयुद्धंचयाचिनम् बाहु
 युद्धंकृतेनेर्दिव्यवर्षसहस्रकं विष्णुश्चिंताम्रपन्नश्चनष्टाःसर्वोदेवोक्तसः विष्णुःपराजितस्तनगतोबदारिकाश्रमं गुहांसिंह
 वर्तनामनवस्कृतोजनादनः दानवःसहतालमःप्रविष्टस्मार्गहोत्तमा अस्कृतत्रमाहृष्ट्वादानेवनस्कृभाषितं हनिष्यामिनसंदेहो
 अस्मराणांभयंकरः इत्येवमुक्तेवचनेर्देत्येनाभिन्नकर्षिणा निर्गताकृत्यकोचैकाजनार्दनशरीरतः रूपेणानिस्वरूपाद्व्यादिव्य
 प्रहरणाशुधा विष्णुतेजःसमुद्भूतामहाबलपराक्रमा मोहितोदानवस्तत्रमुरनाभिनिपाडव स्माकन्याशुयुधेनेनसर्वयुद्धवि-
 शारदा निहतोदानवस्तत्रनथादेवःप्रबुद्धवान् पतितंदानवंदृष्ट्वाततोविस्मयमागतः केनेन्यनिहतोरोद्रोममशत्रुभयकरः
 नंदेवोचगंधर्वोचनसमोस्यास्तिभूतले एवंपार्थतदाजानोविस्मितोमधुसूदनः अकस्मादेवसोवाचवाचादिव्याशरीरिणा
 एकादशयुवाच मयाचनिहतोदुष्टोदेवासुरभयंकरः जितायेनस्फुराःसर्वेस्वर्गोच्चैवनिराकृताः तस्यास्तद्धंचनश्रु-
 त्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत् विष्णुरुवाच उपकारस्त्वयाभद्रमभकारुण्यभावनः दानवोनिहतोदुष्टःस्फुराणांचभयंकरः

सोऽहं विनिर्जितो येन कं सोऽयेन ति पाति तः विष्णोः स्तद्वचनं श्रुत्वा देवीवचनमब्रवीत् एकान्तशयस्महो वष्णोऽसर्वशत्रुविनाशिना सा
 याचं निहतो दैत्यः स्मराणां चासकारकः इत्येतद्वचनं श्रुत्वा देवदेवो जनार्दनः आहतुष्टोस्मि भद्रं ते वरं वरय वाञ्छितं निहतो दैता
 नं वद्रे च स तुष्टास्तत्र देवताः तृष्टपुष्टास्तनो गत्वा आनन्दं च समागताः आनन्दश्चिपुलोकैः पुमुनयोऽमुदभागताः ब्रूहि त्वं वच
 नं भद्रं येन ते भर्ता सितवर्तने ददां भिचनसंदेहः स्मराणां भापि दुर्लभं गंकादशशुवाच अदितुष्टोस्मि मे देव सत्यमुक्तं जनार्दन य
 दि सत्यं जगन्नाथस्ति स्योवाचो ददस्मै श्रीभगवान् सत्यमेतन्मया भोक्तुं भवश्यत वक्तव्येन विस्त्रावाचा मया दत्तास्त
 ववाक्यं भवेदिति गंकादशशुवाः त्रैलोक्येषु च देवशामन्वतरयुगेऽपि अहं च त्वमिया नि त्वं यथास्थानं कुरु मे वरं सर्वं निशि
 प्रधानं च सर्वं विद्म विनाशिना सर्वपापापहन्त्रा च आयुर्वल विवर्धिनी येन पाप्यंति मे मन्त्र्या महाभक्त्या जनार्दन सर्वं मिद्विर्भ
 वेनेषां यदि तुष्टोऽसि माधव श्रीकृष्ण उ० यत्सर्वदसि कल्याणतत्सर्वं च भविष्यति धर्मार्थकाममोक्षं च यस्त्वां भवं कर्गिष्यति
 मम भक्ताश्च ये लोका ये च भक्तास्तर्वापि च तनुयुगेषु विरच्यतां त्रिपुलोकैः पुत्रैः परं त्वां च भक्तामहं मन्ये एकादशित्रते स्थिताः
 मम भूजां कर्षिष्यति एकादशयानसंशयः सर्वं निश्च्युत्तमा त्वं च मत्तमसा दाद्विष्यसि गवमुत्थगततः सा तु ते त्रैयां त रथायतं पु
 रौकैः कटकदेशकणीकनगरेषु च कर्णसेने निराजार्घ्यं वसदृक्षि मत्तमजः ब्राह्मणेः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चैवास्तुभ्यो दत्तमः
 न दुर्भिक्षं न दारिद्र्यं न तस्मिन् राज्ञि स्थिते प्रभो अकालहृदि न व्याधिर्न वतस्कृतापि च संपत्संतानहीनश्च कोपतत्र न विद्य
 ते पुत्रदुःखं पिताक्वापि न पश्यति च कुचरितं एतादृशं महाराजं प्रशासति प्रजाः प्रभो धनहीनो द्विजः कोपि न्कृतक्षाभो विप
 दंगतः कुटुंबभरणा सक्तः कृच्छ्रात्तमनुवर्तते भर्तुः शुश्रूषणे सक्ता सदा चोरगृहस्थता स्मृता माना मविप्रपिभार्यासाध्वी च
 सत्तमा रहः पृच्छति भर्तारं म्लाना न वदते न मा स्वाभिनुपापकृते प्रवर्धमानस्तु जायते धर्महीने न धनं नास्ति धर्महीने क्रिया
 नाह तस्मात्कृनायुपायेन धर्मस्य जननं कुरु एवं स्मिन् न ते राजन् देवर्षिः समुपागतः दंपती चोत्थितौ न ब्रमधुपकं गृहाण

सो आसनेतिष्ठोस्वाभिन् अर्ध्यगृहणहन्मोस्तुते अद्यमेसफलंजन्मअद्यमेसफलाःक्रियाः अद्यमेसफलं सर्वभवतोदशा-
नेनच अस्मिन्पुरेदुयेस्वाभिन् सर्वेतेस्करिवनेजनाः अहंतुपनहीनत्वान्महादुःखेनपीडितः कथयस्वप्रसादेनधनाढ्यः
स्यामहंकथं धनहीनस्यलोकेस्मिन् दृश्याजन्ममनोरथाः एवंमुत्वात्तराजेन्द्रवचनंनारदोब्रवीत् नारदउवा० मार्गशीर्षसि
तेपक्षेउत्पन्निर्नामनामतः तस्यामुषोषणेनैवधनाढ्याजायतेअव तयापापानिनश्यतिएतत्सत्यंवदाभिने सर्वेसौरव्यकर
नृणांहरिवासरमुत्तमं गतेतुनारदेपश्चाद्भूतंकृत्वाप्रयत्नेनः तस्याव्रतप्रभावेनरुक्प्रसन्नोऽनार्दनः स्वयमेवाश्रितालक्ष्मी-
र्यत्रासौहिज्जमंदिरं भोगान् सविपुलान् सुक्तागतो वैकुण्ठसन्निधौ एतस्मात्कारणाद्राजनृकर्तव्यहरिवासरं अंतरनेव
कर्तव्यप्रशस्तवनकारिभिः निधिरैकाभवेत्सर्वापस्यारुभयोरपि उदयेकादशीस्त्वत्याअंतरेचच योदशी मध्येचद्वादशी
पूर्णाधिस्पृष्टासाहरिप्रिया एकाउपोषिताचैवसहस्रेकादशीफलं सहस्रगुणितंदानमेकादश्यानुपायेण अष्टम्येकादशी
षष्ठीतृतीयाचतुर्दशी पूर्वविद्भानकर्तव्याकर्तव्यापरसंयुता एकामुषोषयन्तातुद्वादशीविष्णुवल्लभा दशमीविधसंयुक्ता
हंतिपुण्यपुराकृतं एकादशीअहोरात्रप्रभातेघटिकाभवेत् सातिथिः परिहर्तव्याउषाव्याद्वादशीसुता एवंविधामयाप्रोक्ता
पस्यारुभयोरपि एकादश्याप्रकुर्वीत उपवासंनसंशयः सयातिपरमंस्थानयत्रास्तेगरुडध्वजः धन्यास्तिमानवालोकिविष्णु
भक्तिपरायणाः एकादश्याश्चमाहात्यं पर्वकालेनयः पठेत् गोसहस्रफलतस्यपुण्यं भवतिभारत दिवावायदिवारात्रोयः श्रु-
पोतीहभक्तिः कुलकोटिसमायुक्तेविष्णुलोकवसेद्भुव एकादश्याश्चमाहात्यं पठ्यमानंशृणोति यः ब्रह्महत्यादिपापानि-
नश्यंतेनात्रसंशयः एकादशीसमानास्ति सर्वपातकर्ताशिनो इतिश्रीभ० मार्गशी० कृ० उत्पन्निर्नाममा० संपूर्णे अथमार्ग-
शक्लैका० वैतरणीव्रतंहेमोदोभविष्य कृष्णउ० शरतत्यगतंभीष्मपर्वएच्छद्युधिष्ठिरः व्रतेनयेनपुण्येनयमलोकानदृश्यते
नारीवापुरुषोवापियमलोकंनपश्यति नत्समाचक्षुधर्मेज्ञापितामहंरुपांकुरु श्रीभउवाच एकादशीवैतरणीनाकृत्वा-

चविमुच्यते यमलोकांनपश्येच्चशोकंचैव न विंदति युधिष्ठिर उवाच केनाननविधानेन कर्तव्यासामहाफला पितामहसमाख्या-
 हितद्विधानं समप्रप्नोतीति श्रुत्वा मार्गशीर्षवर्षेण तामासाद्य नरः सम्यकगृह्णाया न्ययमशक्तिः
 एकादशीमिधिः कृष्णानाम्नोवैतरणीश्रुत्वा सावनेन त्वया कार्यवर्षेण कोपवांसिना मध्याह्नतुरः स्नात्वा नित्यानिर्वर्त्य स क्रियाः
 रोज्ञोऽस्मरिभ्रमानियकृष्णामेवैद्यथाविधि सापूर्वाभिमुखीकार्याकृष्णगोः किल भूतले अग्रपादात्समारभ्य पञ्चान्यादद्वयाविधि
 गोपुच्छतुसमासाद्य कुर्याद्दोषपतनपणं ततः पूजाप्रकर्तव्या शास्त्रदृष्टविधानतः गांचैव अद्भुतयुक्तश्च दनेनानुलेपिता -
 गंधनोयेन चरणौ च गेहप्रक्षाल्य शक्तिः ततो नुपूजयेद्भक्त्या पुष्पगंधादिवासितैः मंत्रैः पुराणसंग्रहैर्यथास्थाने यथाविधि
 ततो गौरयपादाभ्यांगौरास्यायनमोस्तुते गोभृष्टगाभ्यान्च संपूज्य गोस्केधाभ्या तैश्च गोः पुच्छायनमस्तेस्तुगोः पुच्छात्मादयो
 स्तथा गोः सर्वांगेषु संपूज्य स्थानेषु देवताः स्थानेष्वेतेषु गंधांश्च प्रक्षिपेच्छुद्धमानसः पश्चान्नमदापेयद्वूपंगोदीपः प्रनिरृ-
 द्यतां अमिषपञ्चादिकं चोदनदीवैतरणीनया प्रसादोत्ततरिष्यामि गोमातस्तेन मोनमः यज्ञसाधनभूताया विश्वस्याधोघनांशि
 नी विश्वरूपधरो देवः प्रीयतामनयागवा सरवेन तीरयेत्यस्मान्नदीवैतरणीभ्रवम् तस्मादेकादशीकृत्वानाम्नोवैतरणीनरः
 हेमशृंगीरोध्रवुरीसघंतामरणो वरा ताम्रसृष्टीकांस्यदोर्ध्वीस्त्वर्णीन्नरदक्षिणां सवत्सोद्भिज्जमुखाय पूजयित्वा समर्पयेत्
 आनंदकृत्सर्वलोके देवानां च सदा प्रिया गोस्वपाहि जगन्नाथदोषो यं प्रतिगृह्यतां आच्छादं न गेव देह्यात्सम्यक् शृङ्गं स्नानं
 तं सराभिर्वस्त्रदोनेन प्रीयतां परमेश्वरी मार्गशीर्षादिकं भक्त्या वर्षमेकं नुपूजयेत् मांसमांसि प्रकुर्वीत मांसदादशकव्रतं
 उद्यापनतनः कुर्यान्पूणे सवत्सरं नदा युधिष्ठिर उवाच मार्गशीर्षे सिते पक्षे उद्यापनीं विधेयं य इच्छे
 त्सफलं जन्मजीवितं च सज्जीवत विनाशसर्वपापानां सकुर्याद्द्वादशीमिमाम् युधिष्ठिर किमिष्टं न शिष्टे रत्येव लुहितैः दुष्टानि-
 तरदुर्गाणि तोषयत्यचं केशवं मार्गशीर्षे सिते पक्षे द्वादश्यां कारयेदिदं यदावा भक्तिकृपन्ना देवदेवं अनादन एकादश्या

निराहारो मासि मास्यर्चयेद्दरिं द्वादश्यां द्वादशैतानि नामानि परिकर्तयेत् केशवं भार्गवीं च पौषे नारायणं विदुः माधवं
 माघमासे तु गोविंदं सफलान्गुने चैत्रे विष्णुं तथा विंदां द्वे शारे व मधुसूदनं त्रिविक्रमं तथा ज्येष्ठे आपादे वामनं विदुः श्राव-
 णे श्रीधरं विद्धि त्वर्षी केश तु भ्राद्रके आश्विने पद्मनाभं च ऊर्जदा मादरं विदुः कृष्णान्तो न्युतश्च क्रीवें कुंठाथ जनार्दनः उपे
 द्रो यज्ञपुरुषो वासुदेवस्तथा हरिः योगीशः पुंडरीकाक्षो मासनामान्यलुक्रमात् एतानि प्रातस्तथाययः पठत्पुरुषः सदा अ
 पि दुर्गतिं कास्तस्य पिपतरः स्वर्गमाप्नुयुः निलपात्रद्वादशकं यो दद्यात्प्रत्यहं द्विजे एवं द्वादशभिर्मसैस्त्रितं पारंगमिष्यति व्रजोत्ते
 ब्राह्मणान् शानान् माससरव्यान् निमत्रयेत् द्वादशाभ्युपयेत् पुण्यापयेच्छुक्रतंडुके ॐ तस्मै नमः आयातु इति आवाहयेत् ए
 शक् संस्थाप्या धिततः प्राच्यां आयेद्य आत्मसंभुरवान् आसनं पादमर्धं च गंधपुष्पादिना तथा धूपदोषांश्च वाक्सांसि होमशेषस-
 मापयेत् दत्ताचा च मनं पश्चाद्दोमं शेषं निवेदेयत् अष्टासुसभिर्धोमे हुत्वा शिष्टं धनाहुतीः यवस्था हुतिमैकैकाम साष्टौ च ति-
 लाहुतीः अग्निप्रतिष्ठनं होमं देवभ्यश्च निवेदेयत् पूर्णाहुतीं प्रवेन्मंत्रस्तद्विष्णोः परमपद एवं कृते तु होमोत्तगाः कृष्णाद्वाद-
 शाष्टवा षट्चतस्त्योपि वा देया एका वापि पयस्विनी शय्यास्तत्तिलकाकार्योदपत्याः परिधानकं सवत्सा कृष्णवर्णा तु धेनुर्दे-
 या पयस्विनी सौवर्णी स्मरं भिर्कृत्वा स्थापयेत् तृल्लोकैर्धर सुरभिर्भूजयेन्मंत्रैः पूर्वोक्तैर्भक्ति संयुतः ततस्तु गुरवे दद्यात्सर्वत-
 त्रक्षमापयेत् कृष्णभक्ताय शान्तार्या विधिज्ञो मे हात्मने ते प्रीयतामि तन्मोक्तो देवाद्वादशमासिकान् मासेषु मुद्गरस्वेति गवां वा
 न्यः परिग्रहः मासि मासि भवेत्तेषु निलपात्रेषु ते धैर्यैः तस्मिन् काले प्रदातव्या घरास्ते मासनाभिः समाप्य तु व्रतं पुण्यं तस्मा
 दर्घ्यं प्रदापयेत् उद्धारयेत् पि नृगणान् दशपूर्वान् दशापरान् आत्मानं मेकं विशच्च कृष्णो कादशसु पोषणात् भारिलो हस्यदा
 तव्यः कार्पसो द्रोण संयुतः वैतरण्यां समाव्यर्थं ब्राह्मणाय कुंदुबिने नारी वा पुरुषो वापि व्रतस्यास्य प्रभावतः राज्यं बहुदिनं सु
 क्ता स्वर्गलोकं महायेत इति श्रीभविष्येत्तरपुराणे भार्गवीं पृच्छंशोकादश्यां वनरणी व्रतोद्यापनं संपूर्णम् इति ए० ब० समाप्तं नि

श्रीगणेशायनमः अथकथा स्तुतउवाच एवमाल्यापुराविप्राः श्रीकृष्णनपरव्रत काथनतन्प्रयत्नेनयःकुर्याद्
 विमानवः १ मुक्ताभोगानेकांस्तुविष्णुलोकं प्रयातिसः पार्थउवाच उपवासस्यनक्तस्यतथैवायाचितस्यभा २ किं
 पुण्यं किंविधानं हि ब्रूहि सर्वजनार्दन श्रीकृष्णउवा ० हेमं तैवेवसंप्राप्तमसिमागं शिरश्रुप्तं शतकूपक्षेनथा पार्थएकाद-
 श्यासुपोष्यच दशम्यांचैवयात्किंचिन्प्रकुर्यात्सहृदद्वनं ४ नक्तंचतर्दिनेकृत्यादशम्यादंतधावनं दिवसस्याष्टमेभागेमं दीप्तेन-
 दिवाकरे तत्रनक्तं विजानीयान्नक्तं निशिभोजनं ५ ततः प्रभानसमयेसंकल्प्यनियमांश्चरेत् मायान्हेचनथा पार्थश्रुचिः स्ना-
 तः समाहितः ६ नद्यांतदुगोवाप्यावाद्युत्तमं मध्यमं स्वधः क्रमाज्ज्ञेयंतथा कूपेन दत्तमावेप्रशस्यते ७ अश्वक्रान्तेरथक्रान्तेविष्णु
 क्रान्तेवस्संघेरे मृत्तिकेहरिमेपापयन्मया पूर्वसंन्वितं त्वया हतेन पापेन गच्छामि परमागतिं अनेन मृत्तिकारूपांस्तानां विदध्यात्तुव्रता
 नरः ९ नालंपेत्पतितैश्चौरैस्तथा पारवंदिभिः सह मिथ्यापवादिनो देवे देवब्राह्मणानिंदकान् १० अन्यंश्चैव दुराचारानगम्याणां
 भिनस्तथा परद्रव्यापहर्तृश्च देवद्रव्यापहारिणः ११ नसंभाषेत्तदहं ह्यापिभास्करं चावलोकयेत् ततो गंगां विदमभ्यर्च्य नैवेद्यादिभि
 रादरात् १२ दीपं दद्याद्गृहं चैव भक्तिभुक्तेन चेतसा तर्हि नेवर्जयेत्पार्थानिंदामैयुनमेवच १३ गीतशारुविनोदेन दिवारात्रीनयेद्भ-
 ती रात्रौ जागरणं कृत्वा भक्तिभुक्तेन चेतसा १४ विप्रैर्म्योदक्षिणां दत्त्वा प्रणिपत्यक्षमापयेत् यथाशक्नुतथा कृष्णामान्यो वै धर्मतत्परैः
 १५ एकादशेर्दशैराजन्विभैर्देवैर्वकारयेत् एवं हि कुरुते यस्तु शृणुतस्यापियत्फलम् १६ शंखोद्घोरनरः स्नात्वा दत्त्वा दत्त्वा दत्त्वा
 रम् एकादशयुपवासस्य कलानां हि निषोडशी १७ व्यतीपाते च दानस्य लक्ष्मिं कं फलं स्मृतम् संक्रान्तिषु च तुल्यं संयोददानि धनं जय
 १८ कुरुक्षेत्रे च यत्पुण्यं ग्रहणे च द्रसूययोः तत्सर्वं लभते यस्तु द्यौकादशया सुषोषितः १९ अश्वमधस्य यज्ञस्य करणाद्यतु फलं लभेत् ॥
 ततः शतगुणं पुण्यमेकादशयुपवासतः २० तपस्विनोर्गृह्णित्यं तुल्यं संयस्य च सुजेने षष्टिवर्षसहस्राणि तस्य पुण्यं च यद्भवेत् २१ ए-
 कादशयुपवासेन फलं त्रामोति मानवः गोसहस्रे च यत्पुण्यं दत्तेन वेदांगणरगे २२ तस्मान्पुण्यं दशगुणमेकादशयुपवासिना नित्यं-

चभुंजेनेयस्यदशैर्वैद्विजोत्तमाः २३ भवेत्तद्देदशगुणंभोजनेब्रह्मचारिणः एतत्सहस्रंषट्कोनेकन्यादानेनतुनत्स्मृतम् २४ तस्माद्दश-
गुणंभोक्तविद्यादानेनेयवच विद्यादशगुणंनान्नयोददानिबुभुक्षिते २५ अन्नदानसंभोजनंभूतेनभविष्यति त्विमायातिकोनेय-
स्वर्गस्थाः पितृदेवताः २६ एकादशयाव्रतस्यापिपुण्यसंख्यानविद्योते एतत्पुण्यप्रभावंचयत्स्वरैरपिदुर्लभम् २७ नक्तस्यार्द्धफलंन
स्यएकभक्तस्यसत्तम एकभक्तंचनक्तंउपवासस्तथैवच २८ एतेध्वन्यतमवापिव्रतंकुर्याद्धरोर्दाने तावद्भर्जनितीर्थानिदानाभिन-
यमायमाः २९ एकादर्शानसंप्राप्त्यावावत्तांस्त्वन्मरवाअपि तस्मादेकादशीसर्वैरुपाख्याप्रवर्गीकृतिभिः ३० नन्वेनपिबेनोयंनहन्या-
न्मन्त्यस्तूकरान् एकादश्यानभुंजीतयन्मांस्त्वष्टसेर्जुन ३१ एतत्केकथितंसर्वव्रतानामुत्तमव्रतं एकादशीसंभोजनंस्तिष्ठतंयज्ञस
हस्वकं ३२ अर्जुनः उक्तत्वायाकथ्यंदेवपुण्येयसर्वतस्तिथिः सर्वेभ्योपिपवित्रेयमुक्ताल्येकादशीतिथिः श्रीहृष्णः ३३
पुराकृतयोगोपायमरुनाम्नाहिदानवः अत्यदुतोमहोरौद्रः सर्वदेवभयंकरः ३४ इंद्रोविनिर्जितस्तेनअत्युग्रेणचपांडव इंद्रेणक-
थितःसर्वव्रतानांशंकरायैव ३५ सर्वलोकपरिभ्रष्टाविचरामोमहीनले उपायञ्चूहिमेतेवअमराणांनुकागतिः ३६ इत्थरः ३७
देवराजस्वरैर्यष्टयन्नास्तिगरुडध्वजः शरण्यश्चजगन्नाथः परित्राणपरायणः ३७ तत्रगच्छामहेसर्वेसनःकार्षीविधास्यति ई-
शस्यवचनंश्रुत्वादेवराजोमहामनाः ३८ पुरस्कृत्यमहोदेवंसगणंसमरुद्गणं यत्रदेवोजगन्नाथःप्रसक्तोहजनार्दनः ३९ जल-
मध्येप्रसक्तस्तुदृष्ट्वादंजगत्सति कृतांजलिपुटोभूत्कारुदः स्तोत्रमुदीरयत् ४० ॐ नमोदेवेदेवायदेवेदेवैःस्फुंदित दैत्यैर
पुंडरीकाक्षत्राहिनोमधुस्तदन ४१ दैत्यमीताइमेदेवाभयासहस्रभागताः शरणंत्वांजगन्नाथत्वंकर्तृत्वंचकारकः ४२ त्वं
भानासर्वलोकानात्वमेवजगतःपिता त्वंस्थितिस्त्वंतथोत्पत्तिस्त्वंचंसारकारकः ४३ सहायस्त्वंचदेवानांत्वंचशांतिंकरःप्रभो
त्वंधरात्त्वमाकाशःसर्वविभ्योपकारकः ४४ भवस्त्वंचस्वयंप्रह्लात्रैलोक्यप्रतिपालकः त्वंरविस्त्वंशशांकश्च त्वंचदेवोद्भुता
शानः हव्यंहोभोद्भुतस्त्वंचभवंत्रित्विजोत्तमः यजमानश्चयज्ञस्त्वंफलभोक्तात्वमीश्वरः ४५ नत्वयारहितंकिंचिन्नैल्लोक्यसचरा

चरे भगवन्देवदेवेशशरणागतवत्सल ४७ आहिन्नाहिमहायोगिन्भीतानांशरणंभव दानैर्वैर्निर्जितादेवाः स्वर्गप्रप्ताः ४८ कृताविमो ४९
 स्थानप्रज्ञजगन्नाथविवरंतिमहीतले रुद्रस्यवचनंश्रुत्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत् ४९ श्रीभगवानुवा० कासौदैत्योमहामायोदे
 वायेनविनिर्जिताः किंस्थानंतस्याकिंभक्तिबलकस्तदाश्रयः एतत्सर्वसमाचंस्त्वमथवन्निर्भयोभव इन्द्रउवाच भगवन्देव
 देवेशभक्ताग्रहकारक ५१ दैत्यः पूर्वमहानासीन्नाडोजंघदतिस्मृतः ब्रह्मवशसमुद्गतोमहोयः सरस्तदनः ५२ तस्यपुत्रोनि
 विरव्यातोमरुनामामहास्तरः तस्यचंद्रवतीनामनगरीत्त्वगरीयसी ५३ तस्यावसन्सदुष्टात्माविश्वंनिर्जित्यवीर्यवान् स्तरान्स्त्वशमादि
 न्येनिराकृत्यत्रिविष्टपान् ५४ इन्द्राग्निमवात्सीशसोमनिर्जनिपाशिना पदेषुस्वयमेवासीन्स्त्र्योभूत्वानपत्यपि ५५ पर्जन्यः स्वयमेवासी
 देवसर्वाश्चदेवताः जहितंदानवविष्णोस्तराणोजयमावह ५६ तस्यतद्वचनेश्रुत्वाकौपाविहोजनार्दनः उवाचशत्रुदेवंद्रहनिध्यतेमहाव
 र्त् ५७ मयातुसाहिनाः सर्वेचंद्रवत्यामहाबलाः इत्युक्तामययुः सर्वपुरस्कृत्यहरिस्तराः ५८ दृष्टोदैवेस्मृदैत्येद्रागर्जमानस्तुदानैवैः अ
 संख्यातसहस्रेस्तुदिव्यधरपायुधैः ५९ हन्यमानास्तदादेवा अस्मैरेदोहशालिभिः संग्रामेतेसमुत्सृज्यपलायनेदिशादश ६० त
 तोहस्वात्तर्षाकिशंसंगामेसमुपस्थितम् अन्यधावन्भिक्षुद्धाविविधायुधपाणयः ६१ अथतानमृदुतानहृत्वाशंखचक्रगदाधरः वि
 व्याधसर्वगात्रेषुशरैराशीविषोपमेः ६२ तेनाहतास्तेशतशोदानवानिधनगनाः एकांगोदानवः स्थित्वासुक्ष्ममनोमुहुर्मुहुः ६३ तस्य
 परित्पथिकेशोयद्यदायुधमुत्सृजन् पुष्पवन्तंसमभ्येतिकुठितंतस्यतेजसा ६४ शास्त्रास्त्रैर्विध्यमानोपियदाजेतुनशक्यते युयोध
 नदाक्रुद्धोवाहुभिः परिधोपमेः ६५ बाहुसुद्धंक्रुतेतेनाद्वयवर्षसहस्रकं तेनश्रान्तः सभगवानगतोवदरिकाश्रमं ६६ तत्रहेमवतीना
 म्नीगुहापरमशोभना तांमविश्यमहायोगीशयनार्थजगत्पतिः ६७ योजनद्वादशायाभागकद्वाराधनंजय अहंतत्रयस्कृतोस्मिप्र
 यभीतो न संशयः ६८ महायुद्धेनतेनैवश्रान्तोहंपांडुनंदन दानवः पृष्ठतोत्तमः प्रविशे शसतो गृहा ६९ यस्कंसमानदाहृत्वाचिंतयद्दान
 वोत्तदि हरिमेनंहनिष्येहदानवानांस्त्रयावह ७० एवंसुद्धमेतस्त्वय्यवसायंभवस्यच समुद्गतामभोगेभ्यः कन्यैकाचमहाप्रभा

७१ दिव्यप्रहरणादेवीयुद्धायसमुपस्थिता ईक्षितानदानवैन्द्रेणभरुणापांडुर्नन्दन ७२ युद्धं समाहितं तेन स्त्रियातत्रमयाचितं तेनायु-
 अतसानित्यं तां दृष्ट्वा विस्मयगतः ७३ केनेयं निर्मितो दा अलुयाशनिपातिनी इत्युत्क्रादानवदोसोसुषुधेकन्ययातया ७४ तत
 स्तयाभहादेव्यात्वरयादानवोबली छित्वासर्वाणि शस्त्राणि क्षणेन विरथः कृतः ७५ बाहुमहरणोपतोधावमानो महाबलात् नलेनाह
 त्येह देयतया देव्यानिपातिनः ७६ पुनरुत्थाय सोधावत्कन्याहननकाक्षया दानवंपुनरायंतरोषेणाहल्यतच्छिरः ७७ क्षणाग्नि
 पानयाभासभूमौ तच्च समुज्ज्वलन् देव्यः कृत्वा शिराः सोथययौ वैवस्वताल्लयम् ७८ शेषाभयादितादीनाः पातालं विविशुर्दिवः
 ततः समुत्थितो देवः पुरोदृष्ट्वा स्फुरहतं ७९ कन्यापुरि स्थिता चापि कृताजित्पुदानतां विस्मयोत्फुल्लनयनः प्रोवाच जगतापतिः ८०
 केनायं निहतः संरब्धे दानवो दुष्टमानसः येन देवाः सगंधर्वाः सैदाश्च समरुद्गणाः सनागाः सहलोकशालादैरेव विभिर्जिताः येनाहं
 निर्जितो भूत्वा भीतः स्फुमोगुहामिमो ८१ केन कारुण्यभावेन रक्षितो हं नलायितः कन्योवाच मया विनिहतो देव स्वदंशोद्धूत
 यापमो ८२ दृष्ट्वा स्फुमं हरेत्वा तु यतो हंतुं समुद्युतः त्रैलोक्यकंदकस्यत्यवसायं प्रबुधन् ८३ हतो मया दुरात्मा सो देवता निर्भयाः क
 ताः तवैवाहं महाशक्तिः सर्वशत्रुभयकरी भेत्ताकारस्तणार्थी यहतो लोकप्रयकरः निहतं दानवं दृष्ट्वा किमाश्चर्यं वद प्रभो ८४
 श्रीभगवानुवाच निहते दानवेंद्रेस्मिन्संतुष्टो हंतवानये तदथाः पुष्टाश्च वै देवा आनंदः समजायत ८५ आनंदस्त्रिषु लो
 केषु देवानां यस्त्वया कृतः प्रसन्नोऽस्मिन् ये तु भ्यवरवरयस्कृजने ८६ ददाभिर्ननसंदेहो यत्सैरैरापि दुर्लभं कन्योवाच यदितुष्टो मि
 मे देव यदि देयो वरो मम ८७ तारयेहं महापापादुपवासपरं नर उपवासस्य यत्तु पुण्यतस्यार्धेन कभाजने ९० न दद्वै च भवेन स्या ए
 कमुक्तं करोति यः यः करोति व्रतं भक्त्या दिनेमभाजितेन्द्रियः ९१ सगत्वा वैष्णवं स्थानं कल्पकोटिशतानि च मुंजानो विविधान्-
 प्रोगा नुपवासी भित्तेंद्रियः ९२ भगवंस्त्वत्प्रसादेन भवलेषधरो मम उपवासं च नक्तं च एकभक्तं करोति यः तस्य धर्मं च विनंच
 भोक्षं देहजनाद न ९३ श्रीभगवानुवा० यत्स्ववदसि कल्याणि तत्सर्वं च भविष्यति मम भक्ताश्च ये लोकास्तव भक्ताश्च ये नराः ९४

त्रिषु लोकेषु विख्याताः प्रापयन्ति मम सन्निधौ एकादश्यासमुत्पन्ना मभाक्तः परायतः ९५ अत एकादशीत्येवं वनामभाविष्य
 ति दग्धपापानि सर्वाणि दास्यामि पदमव्ययं ९६ तृतीयाचाहमीति वनवमीच चतुर्दशी एकादशी विशेषणित्ययो मे महाप्रियाः ९७
 सर्वनीर्याधिकं पुण्यं सर्वदानाधिकं फलं सर्वमताधिकं चैव सत्यं सत्यं वदामि ते ९८ एवं दत्त्वा वरतस्यास्ते त्रेवांतरधीयत तद्वा तुष्टा
 तु सा जानान दा एकादशीतिथिः ९९ इमा मे एकादशी पार्थ कश्चिन्मनसास्तु ये तेषां शत्रुं ह निष्यामि दास्यामि परमं गतिम् १०० अन्ये
 पिये कश्चिन्मनसास्तु ये हरा भिन्नेषां विभ्राश्च सर्वसिद्धिं ददामि च १ एवमुक्ता समुत्पन्नैरकादश्याः स्रज्यास्तन इत्यमेका
 दशी नित्या सर्वपापसूयं करो २ एकैव च महापुण्या सर्वपापनिभूदनी उदिता सर्वलोके पुंसु सर्वसिद्धिं करोतिथिः ३ शतं कृत्वा यथवा
 कृष्णा इति भेदनकारयेत् कर्तव्ये उभये पार्थ न तु त्याहादशीतिथिः ४ अंतरं नैव कर्तव्यं समस्ते नैव न कारिभिः निश्चिरेका भवत्सर्वा पक्ष
 योरुभयो रपि ५ एकादशी तु संपूर्णमभाते घटिकायादि सातिथिः परिहर्तव्या उपोष्याद्वादशीतदा ६ एवं विधाय योक्ता पक्ष-
 योरुभयो रपि उपवासमकुर्वन्ति एकादश्या नराश्च ७ तेषां निपरमं स्थानं यत्रा स्ते गरुडध्वजः धन्यास्ते मानवा लोके विष्णु भक्ति
 परायणाः ८ एकादश्यास्तु माहात्म्यं सर्वलोके पुनः पठेत् अश्वमेधस्य यत्पुण्यं तदा मोतिन संशयः ९ एकादश्या निराहारः स्थि
 त्वाचां हं परे हनि भो ह्य्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भवाम्युत १० इत्युच्चार्य ततो विद्वानपुण्यां जलिसंशयं येन अष्टाक्षरेण मंत्रेण-
 निर्वृत्तिं प्राप्तिं भवति ११ उपवासफलयेष्फः पिवेत्सात्रगंजलं दिवा निद्रां परान्ने च पुनर्भोजनं भयुते १२ ह्योदंकास्यामि बने
 नैवा दश्यामसर्वजयेत् असंभार्य हि संभार्य भक्षयेत्तुलसीदले १३ आमनक्याः फलं यापि पारणे भक्ष्यं शक्यं धनं आमध्यान्हा
 च शजेद्वादश्यामरुणोदये १४ स्नानार्चनक्रिया कार्यादानहोमादि संयुताः संकेदो विशेषेभ्यो नो दादश्या पारणकर्यम् १५ अ-
 दिहस्तु पारणं कुर्यात्पुनर्भुजं नंदोपकृतं यः कृणोति दिवा रात्रौ नरो विष्णु परायणः १६ तद्भक्तपुरवनिष्पन्नो कथां विष्णोः सुमंग-
 लां कलावो गिरि समायुक्तो विष्णुलोके महायते १७ एकादश्याश्च माहात्म्यं पादमेकं कृणोति यः ब्रह्महत्यादि कपापं नश्ये नाना-

संशयः १८ विष्णुधर्मसंमनास्तिव्रतनामसनातनं इति श्रीमद्विष्णुपुराणे श्रीकृष्णार्जुनो दे मार्गशीर्षक माहा० संपूर्णम्
अथ मार्गशीर्षशतैकादशकथा युधिष्ठिर उवाच विदेविष्णुप्रसुसाक्षा लोकत्रयस्तरुमदम् विश्वेशो वन्धक तीरं पुराणपु-
रुषेनमं १ एच्छामि देवदेवेश संशयोऽस्ति महान्मम लोकानां तु हिताथो यपापानां च क्षयाय च २ मार्गशीर्षे भित्तपक्षे किन्नामे
कादशी भवेत् कादशाश्च विधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते ३ एतदा चक्षमे स्वाभिन् विस्तरं णयथा तथ श्रीकृष्ण उवाच सम्यक्
पृच्छंस्व याराज न साधुते विपुलयशः ४ कथयिष्यामि राजेन्द्र हरि वासर सुत्तम उत्सन्नासासिते पक्षे द्वादशी मम वल्लभा ५ मार्गशी-
र्षे समुत्पन्ना मम देहान्तराधिप सुरस्य च वधार्थाय प्ररव्याता मम वल्लभा ६ कथिता सामया चैव त्वदग्रे राजसत्तम पूर्वमेकाद-
शी राजन्वै लोकत्रयसचराचरे ७ मार्गशीर्षे सिते पक्षे चोत्पत्तिरिति नामतः अतः परं प्रवक्ष्यामि मार्गशीर्षे सिता तथा ८ तस्याः अ-
वणमात्रेण वाजपेयफलं तमेत् मोक्षान्नाम्नातिविरल्याता सर्वपापहरा परा ९ देवं दामोदरं तस्या पूजे ये च प्रयत्नतः तत्रापि पूजनं चै-
व गीत नृत्यैः स्तुतं गतैः १० अणुराजेंद्र वक्ष्यामि कथं गौराणि कं शक्रां अधोगतिं गता ये वै पितृमातृकुतादयः ११ अस्याः पुण्य-
प्रभावेन स्वर्गं याति न संशयः एतस्मात् कारणाद्वाजन्मृद्विमानं शरणं चतम् १२ पुरा देव नगरस्य गोकुले न्यवसन्तु १३ धैरवानसे-
नि दाजर्षिः पुत्रवत्या लयन् भजाः १३ द्विजाश्च न्यवसन्तश्च नृवंदपरायणा नृवंसराज्यं कुर्वन् गौराद्यौ तु स्वभ्रमथतः १४ ददर्श जन-
कं संतु अधो योगि गन्तु नृपः एवं दृष्ट्वा तु नतत्र विस्मयो त्कुललोचनः कथयामास वृत्तान्तं हि जायेत् स्वभ्रमं भवं राजोवाच मया तु स्त्विति दृ-
ष्टान्न केपयति नो द्विजाः नारयस्त्वेति माता त अधो योगी न गतस्तु १६ इति द्रुवाणः सतदा मया दृष्टः पिता स्वयम् तदा प्रभृति भो विभाना-
हं शर्मल भाम्यहो १७ एतद्राज्यं मम महदसत्यागस्तरुवं तथा अन्धगजारथाश्चैव न भो रोचंति सर्वथा १८ न शोकोऽपि स्मरवायेति
न किंचित् स्मरवदं मम न दारान् स्मृता मर्त्यो रोचंति हि जसत्तमाः १९ किं करोमि कृगच्छामि शरीरं मे तु दह्यते दानं व्रतं तपो योगो येनैव
मम पूर्वजाः २० मोक्षमायांति विभेद्वा स्तं देव कथयन्तु मे किं तेन जीवता लोके स्फुत्रेण बलीयसा २१ पिता तु यस्य नरके तस्य ज-

न्मनिरर्थकं ब्राह्मणाऽस्तुः एवतस्यसुनेरत्रआश्रमोभिनिकटेनृप २२ रायतोराजशार्दूलभूतंभयविजानतः तेषांश्रुत्वानतोवाक्यंवे
 रवानोराजसत्तमः २३ जगामतत्रयत्रासावाश्रमेपर्वतोसुभिः ब्राह्मणैर्वेधितः शान्तेः प्रजाभिश्चक्षुसंमततः २४ आश्रमोवपुलस्तस्य
 सुनिभिः सन्निधिविनः क्रुण्वेदामिर्गजुषेध्वसाभ्यायवर्णकोपिदेः २५ वेदितोसुनिभिस्तत्राद्वितीयद्वयपयजः हत्वातमुनिशार्दूलं
 राजावैरवानसस्तदा २६ जगामत्तर्वाग्निमुभ्यार्तंहरन्पणनामच पप्रच्छकुशान्नस्यसमस्वर्गेषोसुभिः २७ राज्येभिः कंठकत्वं
 चराज्यं सौरव्यसमान्वितं राजोवाच प्रसादात्कुशलंविप्रअगेपुगमसमस्त २८ दिभवेन्ननुकूलेषुकश्चिद्विद्मउपस्थितः एतंभेस
 शयं ब्रह्मन्प्रभुत्वांचसमागतः २९ गदंश्रुत्वानुपदचः पर्वतोसुभिरुत्तमः ध्यानोस्त्वामितेनोसोभूतंभवंविचिंतयन् ३० सुहृत्मेकं
 ध्यात्वाचप्रत्युवाचनृपोत्तमं सुनिरुवाच जगैर्नृपतशर्गेद्रोपितुः परंपरिकर्मणः ३१ पूर्वजन्मनितीपत्रासपत्नोक्तनेदेषतः का
 मासर्केनचैकत्रक्रन्तुभगः कृतस्त्रियः ३२ आदिदेहीतज्जन्मत्याक्रतुदाननरशधिप तंनदेतंदीपत्रातुनदत्तोक्रतुरायहात् ३३ कर्मणा
 तेनसतंतनरेकगतोत्थयम् राजोवाच केनैवैवतदनेनमोक्षस्तस्यभवेन्नृणे ३४ निरयात्यापसंश्रुक्तानन्ममाचिद्वचश्च्युतः
 सुनिरुवाच मार्गशीर्षेसितेपक्षेमोक्षानाम्नीहरेस्तिथिः सर्वेस्तुतद्वतंकृत्वापित्रेपुण्यंयदीयताम् तस्याः पुण्यप्रभावेनमोक्षस्तस्य
 प्रविध्यति ३५ मुनेर्वाक्यततः श्रुत्वानृपः स्वगृहमागतः आयहाद्योणिकोक्तंछातृभोसोभरतसत्तम ३७ अंतःपुरचरैः सर्वैः पुत्रेदो-
 रेस्तथानृपः व्रतकृत्वाविधानेनपुण्यदत्त्वानृपायतत् ३८ तस्मिन्वदत्तेतदापुण्यपुथ्यहाहरस्मृद्दिवः वैरवानसपितोनेनगतः स्वर्गं
 स्तुतोर्गणैः ३९ राजानमतंरिक्षाच्चशृङ्गागिरमभापत स्वस्त्यस्तुतेपुत्रसंदत्तुत्कासात्रिदिवंगतः ४० एवंयः कुरुतेराजनेमोत्सोभ
 कादशीमिमाम् तस्यक्षपंक्षयंयत्प्रतमृतोमोक्षमवानुयात् ४१ नान्यापरतराकाचित्सोक्षदाविमलाश्रमा पुण्यसरव्यातुराजिद्र
 नजनेनृतुयैः कृता ४२ पठमाच्छवणत्तस्यावाजेपयफलंलभेत् चिन्माश्रणिसमाप्त्येषास्वर्गमोक्षप्रदायिना ४३ इतिश्रीब्रह्मा
 नृपराणेमार्गशीर्षशक्तेकृकादश्यामोक्षानाम्नामाहान्त्यंसमा० अथेपोषस्र्णैकादशिकथा सुधिधिरउवा० पोषस्यरुण्य

पक्षेतुदादशीयाभवेनप्रभो किं नामकोविधिस्तस्याः कोदवस्तत्रपूज्यते १ एतदानक्षत्रमस्वाभिनुविस्तरणजनार्दन श्रीकृष्णउ०
कथयिष्यामि राजेन्द्रभवतः स्नेहकारणात् २ तथातुष्टिर्नमेराजनृक्तुमिश्वासदक्षिणैः यथातुष्टिर्भवेन्महामेकादशयाव्रतेनवे ३ त
स्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्योहरिवासरः पौषस्यकृष्णपक्षेतुदादशीयाभवेनपु ४ तस्याश्चैवचमाहात्यशृणुष्वैकाग्रमानसः गदिताया
श्रवैराजनृकादश्याभवेतिह ५ तास्मापिहिसर्वासाविकल्पनेनैवकारयेत् तथापित्थकादश्याश्चपुणराजनृकथानकं ६ अतः
परंभवस्यामिपौषस्यैकादशीतव लोकानांचिहतार्थोयकृशयिष्येविधितव ७ पौषस्यकृष्णपक्षेयासफलानामनामतः नारायणो
धिदेवास्याः पूजयेन्तप्रयत्नतः ८ पूर्णनिविधिनाराजनृकनर्तक्यैकादशीजनैः नागानांचयथाशेषः पक्षिणांगरुडोयथा ९ यथाश्वमेधोयथा
नानदीनांजानूवायया अतानांचतथाराजनृकवैकादशीतिथिः १० तेजनाभरतेश्वरमपूज्याश्चसर्वशः हरिवासदसंस्तुवर्तेत
येजनामृश ११ सफलानामयामाक्तानस्याः पूजाविधिंशृणु फलेर्मापूजयेन्नत्रकालदेशाद्देवैः श्रभैः १२ नारिकेरफलेः श्रुद्धे
स्तथावैबीजपूरकैः जंबीरेर्दाडिमैश्चैवतथापूणीफलेरीप १३ तवर्गोर्वैविधेश्चान्येस्तथाचान्नफलादिभिः पूजयेद्देवदेवेशधूपा
दापैर्यथाक्रमं १४ सफलायादोपदानंविशेषेणप्रकीर्तनं रात्रौजागरणंनवकनंयन्वप्रयत्नतः १५ यावदुन्मीलयेन्नवताक्ज्जागति-
योनिशि एकाग्रमानसोभूत्वातस्यपुण्यंशृणुष्वतत् १६ तत्समोनास्तिवैयज्ञस्तीर्थंतत्सदृशंनिह तत्समंनवतंकिंचिद्दिलोक-
नराधिप १७ पंचवर्षसहस्राणितपस्तत्त्वाचयत्फलम् तत्फलंतसमवाप्नोतिसफलायाव्रतेनवे १८ श्रूयतांराजशार्दूलसफलायाः
कथानकं चंपावतीनिविरव्यातापुरीमाहिष्मतस्यच १९ माहिष्मतस्यराजर्षेश्चत्वारश्चाभवन्स्कृताः तेषामध्येतुयः श्रष्टः सम
हापापसंयुतः २० परदाराभिगार्भीचवेदश्यासंगरतः सदा पितुर्द्रव्यंसपापिषेगमयामाससर्वशः २१ असहृन्निरतो नित्यं देवता
द्विजनिदकः वेद्यावानोचदेवानां नित्यं निंदारतः सैव २२ ईदृग्विधतदाहस्तापुत्रमाहिष्मतोनुपः लुपकोनामनाम्नेनिकृतवानत्यम
र्षितः २३ राज्यान्निष्काशितस्तेनपित्रांचैवापिबधुभिः परिवारजैः सर्वैस्त्यक्तोराज्ञोभयादिति २४ लुपकोपितदात्यक्तश्चिनया

मासदेवकलः मयात्राकिंप्रकर्तव्यत्यक्तः पित्राचवांधवैः २५ इतिचिंतापराभूत्तामर्तिनंपापेनदाकरोन् मयातुगमनंकार्येवनेत्यत्कापु
 रंपितुः २६ तस्मादनात्पितुः सर्वव्यापयिष्येपुरंभिशि दिवायेनचरिष्यामिरात्रावपिपितुः पुरम् २७ इत्येवंसमर्तंकृत्वालुंपकिा
 देवपानितः निर्जगामपुरानस्माद्गतोसौगहनवनं २८ जीवधानकेशोर्नित्यंनित्यंस्तेयपरायणः सर्वेचनगरंतेनमुषितंपापकर्म
 णा २९ गृहीतश्चपरित्यक्तोराज्ञोमाहिष्यतेभयात् जन्मान्तरीयपापेनराज्यभ्यष्टः सपापकृत् ३० आभिषाभिरेतोर्नित्यंनित्यंवेफ
 लमक्षकः आश्रमस्तस्यदुष्टस्यवास्तुदेवस्यसंमतः ३१ अश्वत्थोर्वतेनत्रजीणोविहृलवार्धिकः देवलंतस्यष्टक्षस्यवर्तेतद्दनेमह
 त् ३२ तत्रैवानवसंश्चासौलुपकः पापबुद्धिमान् एवंकालक्रमेणववसेतस्तस्यपापिनः ३३ दुष्कर्मनिरतस्यास्यकुर्वतः कर्मनि
 दितं पौषस्यकृष्णापक्षेनुपूर्वाण्हैसफलादिने ३४ दशमीदिदवसेराजन्मनिशाचाशीतपीडितः लुंपकोवस्त्रहीनोवैनिश्चैष्टेत्यभवत्
 दा ३५ पीड्यमानस्तुशीतेनअश्वत्यस्यसमीपगः ननिद्रानस्करवंतस्यगतप्राणइवाभवत् ३६ पादयन्तदशनेंदंतानेवंचर्गामानि
 शा भान्नदयेपितस्याथनसंज्ञासमजायत ३७ लुंपकोगतसंज्ञास्तुसफलादिवसेतदा मध्याह्नसमेयशोसेसंज्ञालेभेसालुंपकः ३८
 ग्राससंज्ञोमुहूर्तेनचोत्थितोसौतदासनात् प्रस्वलश्चपदव्योसेः पंगुवच्चलितोमुहुः ३९ वनमध्यगतस्तत्रक्षुत्तृवापीडितोभवत्
 नशान्तिर्जीवधानस्यलुंपकस्यदुरात्मनः ४० फलानिभ्रमेोपितानान्याजहारसलुंपकः यावत्सचागतस्तत्रतावदस्तमगाद्रविः
 ४१ किंमविष्यतिनानेतिविललाषमिदुःखितः फलानितानिसर्वाणिष्टक्षभूल्यवेदयत् ४२ प्रलुवाचफलेरेभिः प्रीयतांभगवा
 न्हरिः उपविष्टोलुंपकश्चनिद्रालेभेनैवेभिशि ४३ तेनजागरणंजातेभगवान्मधुसूदनः फलानां पूजनंभेनेसफलायास्तथाव्रतं
 ४४ कृतमेवंलुंपकेनत्यक्स्माद्धतमुत्तमं तेनव्रतमभावेनमांसराज्यमकंदकम् ४५ पुण्यांकुरोदयाद्राजन्मयथाप्राप्तंनथाशु
 रवेरुदयेबलायादिव्योम्यश्चाजगामह ४६ दिव्यवस्तुपरावारोलुंपकस्यसमीपतः तस्योसतुरगोराजन्वांगुवाचाशरीरिणी ४७
 प्राप्नुहित्वनुपस्कृतस्वराज्यंहनंकंदकं वास्तुदेवमसादेनसफलायाः प्रभावतः ४८ पितुःसमीपंगच्छत्वंभुंस्तराज्यमकंदकम् ॥

तथेत्युक्तात्सौतत्रदिव्यरूपधरोभवत् ४९ कृष्णमतिद्वयतस्यास्तीत्यरभौवेष्यावतथा दिव्याभरणशोभाढ्यस्तानंनत्वास्थितोर्गृहं
वेष्यावायनेनोदन्तं पित्रा राज्यमकंदकं कृतं राज्यं तु तेनैव वर्षाणि स्रक्तवह्न्यपि ५० हरिवासरसलीनो विष्णुमभक्तिरतः सदा सज्जो
जास्तस्य पुत्राः स्युर्दाराः कृष्णमसादतः ५१ ततः सवर्धके राज्ञे नान्येषु त्रिभिर्वयनं वने गतः संयतात्मा विष्णुमभक्तिपरायणः ५२
साधयित्वा तथात्मानं विष्णुलोके जगाम ह गमः कृष्णस्य सान्निध्ये यद्गन्तव्यं शोचति एवं ये वै प्रकुर्वन्ति स फले कादशीद्वितम्
द्रुहलोकैः यशः प्राय मोक्षयास्यत्यसंशयः ५५ धन्यास्ते भानवा लोके स फलावतफारिणः अस्मिन् जन्मनि ते मोक्षं लप्स्यन्ते नान्य-
संशयः ५६ स फलायाद्व्यमाहात्ययवर्णाद्दिवशापेन राजसूयफलनाप्यवसेत्स्वर्गे च मानवः ५७ इति श्रीपिप्लुकादशी
सफलानाम्यामाहात्यं संपूर्णम् तथैषोपशतके कादशीकथा सुधिविरचिता कथितो वेत्तथा कृष्णस फले कादशीररुभा
कथयस्व मसादेन शक्रो योषस्य या भवेत् १ किं नाम कोविधिस्तस्याः कोदवस्तनमृज्यते कस्मेतुष्टोत्तर्षिकेशस्त्वमेव पुरुषोत्तम २
श्रीकृष्ण उवाच शरपु राजन् प्रवक्ष्यामि शक्रकृष्णोपावस्यथा भवेत् तस्या विधिं महाराज नृलोकानां च हितायैव ३ पूर्णनिविधिनारा
जन् कर्तव्येषामयत्नतः पुत्रदेति च नाराम्यसौ सवर्षापरहरापरा ४ नारायणो धिदेवो स्याः कामदः सिद्धिदायकः नातः परतदाकाचि
श्रेलोकैः सचराचरे ५ मृणुराजन् प्रवक्ष्यामि कथोपापहरं यशं दृशे प्रदावर्तनाम्नी राजानत्र सुकेतुमान् ६ तस्य राज्ञो यरज्ञी
च शेषे व्यानाम्भोति वश्रुना पुत्रहीने न राजा नृलोकानां भवेत् ७ नेवात्मजं नृपो लभे वंशकर्तारमेव च तेनैव राजा जायते मृणुचि
निते बहुकालतः ८ किं करोमि क्व गच्छामि स्मृतमापिः कथं भवेत् नराक्षि न पुरं सोरभ्यं न मे राजा सुकेतुमान् शेषे व्यानां कान्तया सा
र्द्धं प्रत्यहं दृष्टुं शिवतो भवत् ९ तावुं सोदपती नित्यं चिन्ता शोकपरायणो धितरस्तु जलं दत्तं कवेः पृथगमुज्जित १० राज्ञः पश्चान्न पश्य
मोयोऽस्मान्संतर्पयिष्यति इत्येवं संस्मरं लोस्यापि न रोदुःखिनो भवन् ११ तेषां तद्दुःखं भूलं च ज्ञात्वा राजाप्यतप्यत न बांधवान
भिन्नाणि नामात्याः सुहृदस्तथा १२ रोचन्ते न स्य भूपस्य न राजाश्च पदानयः नैराशं यद्गृहे तेनैस्तस्य जनस्यैव लजायतु १३ नरस्य पु-

अहीनस्य नास्ति वैजन्मनः फलं असुत्रस्य गृहशस्य ल्ददयः दुःस्वितं दद्या १४ पितृदेवमनुष्याणां नानि त्वं स्मर्त्तुं विना तस्मा
 त्सर्वप्रयत्नेन स्मृतं मुत्तादेयन्तरः १५ इह लोके यथास्तेषां परलोकिके धर्मा गतिः तेषां तु कर्म कर्तृणां पुण्यं जन्म शतोद्भवम् १६ आ
 सुरारोग्यसंपत्तिस्तेषां गेहे प्रवर्तते पुत्राः पौत्राश्च लोकाश्च भवेयुः पुण्यकर्मणां १७ पुण्यं विना न च प्राप्तिर्विष्णुभक्तिर्विना तथा पु
 त्राणां संपदो वापि विद्यायाश्चैतिमेमतिः १८ एवं चिंतयमानो सौमरा जायमानं लब्धवान् मत्स्येषु चिंतयद्वा जातिशीये चिंतयन्त्या १९
 ततश्चात्मा विनाशो वै विचार्योथ स्फुरेत्तुमान् आत्मधाते दुर्गतिं चिंतयित्वा तदानुपः २० हस्वात्मदेहं प्रक्षीणमपुत्रत्वं क्षेपे च
 पुनर्विचार्योत्सृज्य ह्वात्मनो हितकारणं २१ अश्वा रूढस्तनो राजा जगाम गहनं वनं पुरोहितो ददयः सर्वे न जानंति गतं नृप
 २२ गंभीरो विधिपतेन राजा मृगपक्षिनिषेविते विचचार तदानीं स्मिरुन हस्वान् विलोकयन् २३ वदानश्च तस्य विल्वोश्चरवर्जं रानुपन
 सांस्तथा वकुलांश्च सदापर्णानि तुलांस्तिलकानपि २४ शालांस्तालांस्तमालांश्च ददर्श सरलान् नृपः इगुदीककुभाश्चैव
 श्लेष्मातकविभीतकान् २५ शल्लुकीकरमर्दोश्च पाटलान् रवदिरानपि शाकांश्चैव पलाशांश्च शोभितान् ददर्शो पुनः २६ सु
 गव्याश्च वराहोश्च सिंहान् शारवाभृगानपि ददर्श भृजगान् राजा वल्मीकादिभिनिःस्तान् २७ तथा वनगजान् मत्तान् कल्
 कैः सह संगतान् यूथपांश्च चतुर्दंतान् करिणीगमथगान् २८ तान् दृष्ट्वा चिंतयामास त्यात्मनः संगजान् नृपः तेषां सवि
 चरन्मध्यराजा शोकमवाप ह ३० महदाश्चर्यं संयुक्तं ददर्श विपिनं नृपः क्वचिच्छिवारुतं मृणवन्तु लूकविरुतं तथा ३१ तांस्तान् प
 क्षिगणान् पश्यन् बभ्राम वनमध्यागः एवं ददर्श गहनं नृपो मध्यं गतैवौ ३२ हस्तदृष्ट्या पीडितो राजा इतश्चेतश्च धावति चिंत
 याभामास नृपतिः संश्रुत्कलंकं परः ३३ मया तु किं कृतं कर्म प्राप्तं दुःखं यदीदृशं मयो वै नोपि नादवात्यजे पूजाभिरेव च ३४
 नैथैव ब्राह्मणादानैस्तोषिता मिष्टभोजनैः प्रजाश्चैव यथा कालं पुत्रवत्परिपालिताः ३५ कस्माद्दुःखं मया मामीदृशं दारुणं म
 हन् इति चिंता परो राजा जगामाथाग्रतो वनं ३६ स्मृत्कृतस्य प्रभावेन सरोदृष्टं मनोरमं मानसं स्पृधमानं च पद्मिनी परिशोभि तं ३७

कारंडेवैश्वक्रवाकैराजहंसैश्वनादितं मकरैर्बहुभिर्गुरुकर्मण्येर्जलचरैर्युतं ३८ समीपेसरसस्तनसुनीनामाश्रयावहून् ददर्शराजा
लक्ष्मीवाग्निभिर्नैः शक्रभयसिभिः ३९ सव्यात्परतरचक्रः प्रास्फुरच्चतथाकरः स्फुरितैस्तस्यराज्ञश्च शंसितं शक्रभलक्षण ४० न
स्थनीरैः सुनीनैः दृष्टाकुर्वाणान्नेर्गमजंप अवतीर्यहयान्स्मान् सुनीनामयतः स्थितः ४१ दृष्ट्यकृष्टयकृवंदेसमुनींस्तान् शंसितव
तान् कृतार्जलिपुटोभूत्वा दंडवच्चम्रणम्यसः ४२ हर्षेण महता विष्टो बभूव नृपसत्तमः तमून्नुस्तेपि सुनयः प्रसन्नास्मो वयतव ४३
कथय स्वाद्यैवैराजन् यत्ते मनसि वर्तते राजोवा ० कसूयमुयनपसः किमारत्याभवनामपि ४४ किमर्थमागतायुयंवदंतुमभवत्त्वतः
मुनय ऊचुः विम्वेदेवायं राजन् स्नानार्थमिह त्वागतः ४५ माधो नि कटभायान एतस्मात्पंचमेहनि अद्येत्येकादशी राजन् पुत्र-
दानामनामतः ४६ पुत्रं ददात्यसौ शक्रा पुत्रदा पुत्रमिच्छतां राजोवाच एषैव संशयो मन्ये स्मृतस्योत्पादने महान् ४७ यदि तु
ह्यभ्रवन्तो मे पुत्रो वै दीयतां तदा मुनय ऊचुः अस्मिन्नेवादिने राजन् पुत्रदानाभवर्तते ४८ एकादशीति विरव्यानां क्रियतां व्रतमुत्तम
आशीर्वादेन चास्माकं केशवस्य प्रसादतः ४९ अवश्यं तव राजेंद्र पुत्रमाप्तिर्भविष्यति इत्येव वचनाच्चेष्टां कृतं राजा ज्ञातं शक्रमस् ५०
द्वादश्यापारण कृत्वा मुनीन् नित्वा पुनः पुनः आजगाम गृहं राजा राजीगर्भं समादधौ ५१ सुनीनां वचनेनैव पुत्रदायाः प्रसादतः
पुत्राजानस्तथा काले ते जस्वी पुण्यकर्मकृत् ५२ भितरं तोषयामास प्रजापालो न भूवसः एतस्मात्त कारणाद्वाजन् कर्तव्यं पुत्रदा
व्रतम् ५३ लोकानां हि तार्थीयतवाग्ने कथितं मया एतद्भूतं तु ये मत्याः कुर्वन्ति पुत्रधाभिधे ५४ तेषां चैव भवेत् पुत्रो ह्यवश्यं मोक्ष-
सागिनां पतनाच्छ्रवणाद्वाजन् न्यमेधफलं लभेत् ५५ इति श्रीमत् पौषधः ० पुत्रदानान्ध्यामा ० सं ० अथ माय कृष्णो काद
शीकथा दालस्य उवाच मर्त्यलोके तु संप्राप्ताः पापं कुर्वन्ति जनवः ब्रह्माहत्यादि पापैश्च त्वन्ये श्वविधेय युताः १ परद्रव्यापहारा
श्वपरव्यसनमोहिताः कथं नायाति नरकान् ब्रह्मास्तद्ब्रूहि तत्त्वतः २ अनायासेन भगवन् दानेनाल्पेन केनचित् पापं प्रशममायानिये
नतदं तु महसि ३ गभस्तिरुवाच साधुसाधु महाभाग गुह्यमेतद्ब्रूहि तत्त्वतः यन्न कस्यचित् दारव्यान् ब्रह्मा विष्णोर्ब्रूदेवैतैः ४

तदहंकथयिष्यामित्यष्टशोद्विजोत्तम ततोभाषेति संश्रयः श्रुतिः स्मृतौ जितेन्द्रियः ५ कामक्रोधाभिमानेष्पीत्मेभ्योपैशून्यवर्जितः
देवेदेवं च संस्मृत्य पादौ प्रस्तास्य वारिणा ६ सूमावपतिनं यात्यगोमयं तत्र मानवः नितानप्रक्षिप्य कार्पासं पिंडकोट्यैव कारयेत् ७
अष्टोत्तरशतं चैव नात्र कार्या विचारणा ततोभाषे च संश्रयः स्मृतौ चैव भवेद्यदि ८ मूले वा कृष्णपक्षस्यैकादश्यां नियमं नतः गृणहीयात्
पुण्यफलदं विधानं तत्र भेष्येण देवेदेवं समभ्यर्च्य स्मृतः भयतः श्रुतिः कृष्णानामाभिसंकीर्त्यैकतज्जं प्रास्व सर्वदा १० रात्रौ जाग
रणं कुर्याद्वात्रौ होमं च कारयेत् अर्चयेद्देवे देशं शरवचक्रगदाधरं ११ चंदनागरुकर्पूरैर्नैवेद्यं कृत्सरं तथा संस्मृत्य नाम्ना च ततः
कृष्णारत्येन पुनः पुनः १२ कूर्वादेर्नारिकेरैश्च त्वथ बाबीजपूरकैः सर्वाभाविषिभिर्भेदं शस्तं पूगीफलं तथा १३ अर्घ्यं दत्त्वा विधानेन पूज
यित्वा जनार्दनं कृष्णकृष्णकृपातुल्यस्वर्गतीर्तां गतिमदं १४ संसारार्णवमग्नानां प्रसीद परमेश्वर नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वेश्वरभावन १५
सूत्रं ब्रह्मण्यनमस्तस्मिन् महापुरुषपूर्वज गृहाणार्घ्यं मया दत्तं तल्लक्ष्म्या सह जागृत्यते १६ न तस्तु पूजयेद्दिग्भुमुदकुंभं दापयेत् छत्रोपा न ह
वरैश्चैव कृष्णो मे प्रीयतामिति १७ कृष्णाधेनुः प्रदातव्या यथा शक्त्या दिजोत्तम निलपात्रं दिज्यैष्टदद्यात्तत्र विचक्षणः १८ स्नानप्रा
धानयोः शास्ताः श्वेताः कृष्णास्तिलासुने तान् प्रदद्यात्तत्र प्रयत्नेन यथा शक्त्या दिजोत्तम १९ नावदूर्ध्वसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ति
तस्मात्प्रीति लोहो मीति लोदकी २० निलसुकुंति लदाना च षट्तिताः पापनाशकाः नारद उवाच कृष्णकृष्णमहाबाहो नमः
स्तेभ्यं नमः २१ षट्तितां कादशीं भूतं कीदृशं फलमश्नुते सोपाख्यानं मम ह्युद्दिश्यादिशुद्धौ सिदादव २२ श्रीकृष्ण उवाच श
पुत्रं ब्रह्मन् यथा वृत्तं दृष्टं तत्कथयामि ते मृत्युलोके पुरा त्वासीद्ब्राह्मणी तत्र नारद २३ व्रतं चर्य रता नित्यं देवप्रजाराता सदा मा सोप
वासा निरता मम भक्ता च सर्वदा २४ कृष्णापवाससंयुक्ता मम पूजा परायणा शरीरं क्लेशं तं नित्यमुपवर्षोर्दिजोत्तम २५ दानानां
ब्राह्मणानां च कुमारिणां च भक्तिः गृहादिकं प्रयच्छंती सर्वकालं महाभक्तिः २६ अति कृच्छ्ररता सा तु सर्वकाले भुवि दिज शक्र
मस्याः शरीरं हि ब्रूतेः कृच्छ्रे न संशयः २७ अर्थिनं वैष्णवं लोकाय क्लेशं नैव तथा न दत्तं मनदानं हि येन नृसिः पराभवेत् २८

एतज्ज्ञातमथाब्रह्मन्मृत्युलोकमुपागतः कापिलंरूपमास्थायभिश्चापान्नेययाचिना ३९ आह्निपशुवाच कस्माल्वसाग्नौब्रह्मन्
वदयस्मात्समागतः पुनरेवमथाप्रोक्तं देहिभिश्चांश्च संस्तरि ३० तयाकोपेनमहतामृतपिण्डस्ताम्बभाजने क्षिसोऽयावत्तयादिव्या
पुनः स्वर्गगतोद्दिज ३१ ततः कोलेनमहतातापसीरूपमहाव्रता कदाचित्स्वर्गमायानाव्रतचयाप्रभावतः ३२ मृत्पिण्डस्यप्र-
भावेनगृहंयासंनोरसं संजातंचैवविष्वधैधान्यकोशविविर्जितं ३३ गृहंयावन्निरोक्षेतनकिंचित्तत्रपश्यति तावद्गृहादिनिष्क्रान्ताम
मोत्तागताद्दिज ३४ कोथेनमहताविष्टाददंवनमब्रवीत् मयाव्रतंश्चकृच्छ्वत्सुपर्वोत्सरेनेकशः पूजयाराधितोदेवः सर्वलो
कस्यभावनः नधनंदृश्यतेकिंचिद्गृहंमभजनार्दन ३६ ततश्चोक्तामयासातुगृहगच्छयथागत आगमिष्यंतिस्मरंरोकोत्तहूलसम
न्विताः ३७ देवपत्यस्तवद्रष्टुंविस्मयनसमन्विताः द्वारंनोद्घाटनीयं हिपट्ठानिलापुण्यवाचनान् ३८ एवमुक्तागतानासातुयदोवेमा
नुर्षातदा अत्रानेरसमायातादेवपत्यश्चनारद ३९ तामिश्चकथिततत्रत्वादङ्गुहिसमागताः द्वारमुद्घाटयत्वंचपश्यामन्वाश्रमा
नने ४० मानुष्युवाच यदिद्रष्टुमथाकार्यसत्यवान्चविशेषतः पट्ठानिलावदतपुण्यद्वारोद्घाटनकारणात् ४१ एकपितृवनवद
तपट्ठानिलाव्रतनाशनः अन्ययाकथिततत्रद्रष्टव्यामानुषामया ४२ ततोद्वारंरसमुद्घाटयद्घाताभिश्चभानुषा नृदेवीनचंगंधवी
नास्मरीनचपन्नगी ४३ दृष्ट्वापूर्वतयानारीद्रष्टशीसाद्विजर्षभ रूपकान्तिसमायुक्ताक्षणेनसमपद्यत ४४ धनंधान्यन्ववरुद्रा
दिस्वर्णरीष्यमेकच सर्वभवनसंपन्नपट्ठानिलायाः प्रसादतः ४५ अतितृष्णानकतं व्यावृत्तशोभयवजयत् आत्मन्विना
नुसारेणतिलान्वरुद्रादिदापयेत् ४६ तन्मतेचैवमारोग्यंतनोजन्मभिजन्मानि दारिद्र्यानचकष्टेनचदोभोग्यमेकच ४७ नभवे
द्देहिज्यैरुषट्ठानिलायामुपाषणात् अनेनविधिनाराजन्तिलदानान्नसंशयः ४८ मुच्यतेपानेकैः सर्वैर्नात्रकार्योविचारणा दानं
चविधिसाम्यकसर्वपापप्रणाशनं ४९ नानर्थः कश्चिन्नायासः शरीरेभूमिसत्तम ५० इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेमाघकृष्णे
कादशीषट्ठानिलान्नीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथमाघशक्लैकादशीकथा सुप्रसिद्धिरुवाच साधुकृष्णत्वयामोक्ताआदि

देवजगत्सते स्वेदजाअंजज्जैवउद्दिज्जाम्भजराजुजाः १ तेषां कर्ता विकर्ता चपालकः क्षयकारकः माधस्यरूपापक्षेनुषद्मिलाक
 शितालया २ श्रुक्तेचैकादशीयाचकथयस्वप्रसादतः किं नाम केति विधिस्तस्याः कोनेरम्भानुपन्यसे ३ श्रुक्तेचैकादशीयाचक
 शिष्याभिराजेदशक्रेमाधस्ययाभ्रमेव जयानाम्भोति विरव्याता सर्वपापहरापरा ४ पवित्रापापहन्त्री च पिशाचत्वविनाशिनी ने
 वनस्याव्रतेचीर्णेभ्रितं त्वं जायेते नृणाम् ५ नानः परतराकाचित्यापद्मीमोक्षदाभिनी एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्यं प्रयत्नतः ६ श्रु
 यन्तराजशार्दूलकथांपौराणिकं श्रुत्वा पंकजेच पुराणेस्यामाहमाफिथितोभया ७ एकदानागलोके वेदद्रोराज्यचकारह देवाश्च
 नत्रसौरव्येन निवसन्ति मनोरमे ८ पीयूषपात्रभिरताद्यप्सरोगणैर्सोविताः नंदनं तु वनंतत्र परिजानोपशोभितम् ९ रमयंति रमंत्य
 चन्द्राप्सरसाभिर्देवौकसः एकदारममाणोसो देवेन्द्रः स्तेच्छयानृप १० नर्तयाभासदृशोत्स पंचाशत्कोटिनाथिकाः गंधर्वास्तत्रगायं
 ति गंधर्वः पुष्पदंतकः ११ चित्रसेनश्च नैत्रैर्विचित्रैस्त्रेसेनस्फुता तथा मालिनीति च नाम्ना तु चित्रसेनस्य काभिनी १२ मालिन्यां तु ससु
 त्यन्तः पुष्पवर्णिनाभतः पुष्पदंतस्य पुत्रो वै माल्यवान् नामनाभतः १३ गंधर्वीपुष्पवन्यारव्यामान्यवत्यतिमोहिता कामस्य च शरै
 स्तीक्ष्णैर्विद्धांगीसावभूवह १४ तयाभ्रावकटोक्षैश्च माल्यवांस्तु वशीकृतः लावण्यरूपसंपन्नानस्यारूपं नृपटणु १५ बाहूनस्या
 स्तु कामेन कंठपाशोऽकृता विव चंद्रवद्दंतस्यानयने च वणाग्रे १६ कर्णौ तु शोभिन्तौ तस्याः कुंडलाभ्यां नृपेक्षितम् कंबुघ्रीवायुतं चै
 वीदित्याभरणभूषिता १७ पीनोन्नतौ कुचौ तस्यामुष्टिमात्रं च मध्यमं मितंबौ विपुन्नो तस्या विस्तर्णं जयनस्यलम् १८ चरणौ शोभ
 मानौ तौ रक्तोत्पलसमद्युती ईदृशपापुष्पवत्याचमाल्यवानिति मोहितः १९ श्रुक्तेचैकादशीयाचकथयस्वप्रसादतः किं नाम केति विधिस्तस्याः
 त्वाप्सरोगणसंगतौ २० नशरुद्धगानं गायेतां चित्तश्रमसमन्वितौ यद्धृद्घातथान्योन्यं कामवाणवशंगतौ २१ ज्ञात्वा लैरवर्षभस्तत्र
 संगतमानसतथाः तालकालक्रियाभानलोपादीतावभंजनात् २२ चिंतयित्वा नुमधवानवज्ञानतयात्मनः कुपितश्च तनयोरित्यं
 शापं दास्यन्निदं जगौ २३ धिगवापापरतोमूढावाज्ञाभंगकैरोमम युवां पिशान्चौ भवतां दंपतीरुपधारिणौ २४ मृत्युलोकमनुगमौ

भुजानौकर्मणः फलम् एवंमधवनाशासालुभौदुः शिवतमानसौ ३५ हिमवंतंगिरिप्रामाविंदशापविमोहितौ उभौपिशाचतांप्राप्तौ
दारुणंदुःखमेवच ३६ संतप्तमानसोतत्रमहाकृच्छ्रगतलुभौ गंधरसंचस्पशंचिनजानेतौविमोहितौ ३७ पांड्यमानोतुदाहेन
देहपानकरेणच नोननिद्रासुखंप्राप्तौकर्मणाननपीडितौ ३८ परस्परं द्वादसौनौचेरतुर्गिरिगह्वरं पांड्यमानोतुशीतनसुषारप्रभवे
नतौ ३९ दंतघर्षप्रकुर्वाणैरोमांचितवपुर्धरो ऊचेपिशाचः शीतार्तः स्वपत्नींतुपिशाचिकां ३० किमावाभ्याकृतपापमत्यंतदुः-
खदायकम् येनप्रांसंपिशाचंस्वेनदुःकृतकर्मणा ३१ नरकंदारुणंमत्वापिशाचत्वंचगर्हितं नस्मात्सर्वप्रयत्नेनपापंनेत्रस-
माचरेत् ३२ इतिचितापरोतचत्वास्तांदुःखेनकशीतौ देवयोगानयोः प्राप्तामाधस्येकादशीसिता ३३ जयानाम्भोतिविरव्याताति
शीनामुत्तमातिथिः तस्मिन्दिनेतुसंप्राप्तितावाहारविवर्जितौ ३४ आसूनिनत्रपूनेजलपानविवर्जितौ नहृतोजीवधातश्चनपत्रफ-
लप्रक्षरणम् ३५ अश्वत्थस्यसमीपेतुपतितौदुःखसंयुतौ खरस्तगताराजन्तथैवस्थितयौस्तयोः ३६ प्रासात्तैर्वनिशाधोरा-
दारुणाशीनधारिणी वेपमानोतुनोतत्रहिमेनचजडीकृतौ ३७ परस्परं संप्रसादयोगात्रयोर्भुजयोरपि ननिद्रानरतिनत्रनचेसौरव्य-
मविंदताम् ३८ एवंतौराजशार्दूलशापेनंद्रस्यपीडितौ द्रव्यंतयोर्दुःखितयोर्निर्जगामतदानिशा ३९ जयायास्तुव्रतेधीर्णरात्रो-
जागरणेकृते तत्रैर्व्रतप्रप्ताविनयथाश्यासीनथाशृणु ४० द्वादशीदिवसेप्राप्तेताभ्यांचीर्णेजयावने विष्णोः प्रभावावन्तृपतेपिशा-
चत्वंतयोर्गतिं ४१ पुष्यवतीमाल्यवांश्चपूर्वरूपेवभूवतुः पुरातनस्त्वेहयुतौपूयांतंकारसंयुतौ ४२ विमानमधिरूढातावप्सरा
गणसेवितौ स्तूयमानौतुगंधर्वैस्तुंबकप्रभसुरैवेस्तथा ४३ हावभावंसमायुक्तौगतौनोकेमनोरमे देवेंद्रः स्थाग्रतोत्वाप्रणामं
कृतुर्मुदा ४५ तथाविधौतुनोदृष्ट्वाभयवान्विस्मिनोब्रवीन् इदंउवाच वदंतंकेनपुण्येनपिशाचत्वंविनिर्गतम् ४५ मम
शापवशंप्राप्तौकेनदेवेनमोचितो माल्यवानुवाच वास्तुदेवप्रसादेनजयायाः स्तुवनेनच ४६ पिशाचत्वंगतंस्वामिन्सत्य
भक्तिप्रभावनः इतिश्रुत्वावचस्तस्यप्रत्युवाचस्मरः ४७ पवित्रोपावनेजान्तौवदनीयौममापिच हरिवासरकर्तारौविष्णुप्र

क्तिपरायणो ४८ हरिभक्तिरतायेच शिवभक्तिरतास्तथा अस्माकमपितेमर्त्याः पूज्यांवंद्यानसंशयः ४९ विहरस्वयथा-
 सौरभ्यपुष्पवत्यास्फुरालये एतस्मान्कारणाद्राजन्कर्तव्योहारवासरः ५० जगद्गतं नुराजं देवहाहृत्यापद्गारकं सर्वदानानि
 दत्तानियज्ञास्तेन कृतानृप ५१ सर्वतीर्थेषु सुस्नानः कृतयेन जयाव्रतम् यः करोति नरो भक्त्या श्रद्धासुक्तोजयाव्रतं ५२ कल्प-
 कोटिशतं यावदेकुरेमोदते भवं पठनाच्छ्रवणाद्राजन्मग्निशिखफललेभत ५३ इति श्रीभविष्यात्तरपुराणमाध्याह्निके
 दशजियानास्यामाहात्म्यसंपूर्णम् अथ फाल्गुनकृष्णोकादशीकथा शुधिभिरउवाच फाल्गुनस्यासिते पक्षे किं
 नाभ्येकादशी भवेत् वास्तुदेवप्रसादेन कथयस्व ममाग्रतः १ श्रीकृष्ण उवाच कथयिष्यामि राजं द्रुहृष्ण्याया फाल्गुनी भवेत् वि-
 जयेति च सा योगेक्ता ५४ नृणां जयदासदा २ नस्याश्रवतमाहात्म्यसर्वपापहरपरं नारदः परंप्रपच्छ ब्रह्माणं कमलासनम् ३
 फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजयानामयातिथिः नस्याव्रतं स्मरत्येष्ट कथयस्व प्रसादतः ४ इति दृष्टेनारदेन प्रत्युवाच पितामहः
 ब्रह्मोवाच शृणु नारद वक्ष्यामि कथां पापहरां परां ५ यन्न कस्यचित्पितृदरव्यातं मयेति द्विजयाव्रतं पुरातनं व्रतं ह्येतत्पवित्रं पा-
 पनाशनम् ६ जयं ददाति विजयानृणां चैव न संशयः रामस्तो वने यातो वर्षाण्येव च नृदंश ७ न्यवसत्पंचवदयां तु समीतश्च
 सलक्ष्मणः तत्रैव वसतस्तस्य राघवस्य सह्यात्मनः ८ रावणेन हता भार्यासीतानास्मीतपत्स्विनो तेन दुःखेन रामो मोह-
 मभ्यागतस्तदा ९ क्षमज्जटायुं पतत्रददर्श विगतगुणम् कबंधो निहतः पश्चाद्भ्रमत्तारण्यमभ्यतः १० राज्ञो विज्ञाप्य तत्सर्वं सो-
 पि मृत्युवशागतः सः श्रीविणसमं सारथ्यमर्जयन् भ्रमजायत ११ वानराणां मनीकानि रामार्थं संगतानि वै ततो ह नृमता हृष्टालंको-
 द्यानि तु जानकी १२ रामसंज्ञापनं गेस्ये दत्तं कर्म महत्कृतं समेत्य रामेण पुनः सर्वं तत्र निवेदितं १३ अथ श्रुत्वा रामचंद्रो वाक्यं
 चैव ह नृभूतः सः श्रीवानुभूतेनेव प्रस्थानं समरोचयत् १४ सगत्वा वानैरः सार्द्धं नारदनदीपतेः दृष्ट्वाब्धिं दुस्तरां मोविस्मिनो-
 भूत्कपिप्रियः १५ प्रोक्तुं ह्यलोचनो भूत्वा लक्ष्मणो वाक्चम ब्रवीत् सो भिक्षेकेन पुण्येन नीर्यते वरुणालयः १६ अगाधसलि-

तः पूर्णानेकैर्भाभिः समाकुलः उपायैर्नैव पश्यामि येनैव स्मृतो भवेत् १७ तद्वत्प्रणउवाच आदिदेवस्त्वमेवासि पुराणपुरुषो-
त्तम ब्रह्मदात्म्योऽसुनिश्चाद्यवर्तते दीपमध्यतः १८ अस्मान्स्थानाद्योजनार्थमाश्रमस्तस्य राघव अनेन दृष्टा ब्रह्माणो बहवोरशु-
नन्दन १९ तं दृच्छ्य गत्वा राजेन्द्र पुराणमृषिपुंगवम् इति वाक्यतः २० तुल्यतद्वत्प्रणस्यति शोभनं २१ जगाम राघवो ब्रह्म ब्रह्मकदात्म्यमहा-
मुनिं प्रणनाम मुनिं सृष्टो रासो विष्णुमिवाग्रः २२ सुनिश्चितं तैरा मपुराणपुरुषोत्तमं केनापि कारणेनैव प्रविष्टं भालुर्धनं २३
उवाच सत्क्रषिस्तत्र कुतो राम न वागमः राम उवाच त्वत्प्रसादादहो विप्रवरुणा लयसन्निधिम् २४ आगतोऽस्मि ससेन्यात्र
लंकां जेतुं सराससां भवतश्चानुकूल्येन तीर्थे तेऽधि रथाभया २५ तमुपायं वद मुने प्रसादं कुरु स्वव्रत एतस्मात्कारणं देवद्रुत्वा
महभागतः २६ सुनिरुवाच कथयित्वा म्यहं राम व्रतानां सुतमं व्रतं कृतेन येन सहसा विजयस्तेऽभि विष्यति २७ लंकां जित्वा
रास्यसांश्च दीर्घार्थं किं नैव वाप्स्यसि एकाग्रमानसो भूत्वा व्रते मेतत्समाचर २८ फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजये कादशी भवेत् तस्यात्र
ते कृते रामा विजयस्तेऽभि विष्यति २९ निःसंशयं समुद्रं च तिरिष्यसि सवानरः विधिस्तु श्रूयानां राम व्रतस्यास्य फलप्रदः ३० दशमीदि-
वसे प्राप्ते कुंभमेकं च कारयेत् हेमवाराजं तथापि तन्मन्त्राव्याथ्य मृन्मयं ३१ स्थापयेच्छोभितं कुंभं जलपूर्णं स फल्लवम् तस्यापरि-
न्यसेद्देवं हेमनारायणप्रभुं ३२ एकादशीदिने प्राप्ते प्रातः स्नानसमाचरेत् निश्चलं स्थापयेत् कुंभं गंधमाल्यानुलेपनैः ३३ दाडि-
मेर्नीरिकैश्च पूजयेच्च विशेषतः समधान्यान्यधस्तत्र यवानुपरिविन्यसेत् ३४ गंधैर्धूपैस्तथा दीपैर्नैवेद्योर्विवधेरपि कुंभाग्र-
तद्दिनं रामनीयेत भक्तिभावतः ३५ रात्रौ जागरणं तत्र तस्याग्नेकारयेद्बुधः द्वादशीदिवसे प्राप्ते मातुं तस्योदयं प्रति ३६ नीत्वा
कुंभं जलोद्देशेन द्यामस्त्वणेन तथा तडागे स्थापयित्वा वा पूजयित्वा यथाविधि ३७ दद्यात्सदैवं तं कुंभं ब्राह्मणे वेदपारगे कुंभेन-
सह राजेन्द्र महादानां भद्रपयेत् ३८ अनेन विधिनारायणप्रभुः सहसंगतः कुरु व्रतं प्रयत्नेन विजयस्तेऽभि विष्यति ३९ इ-
ति श्रुत्वा वचो राभाय शोक्तमकरो न दा कृते व्रते स विजयी बभूव रघुनन्दनः ४० अनेन विधिनाराजस्यै कुर्वन्ति नराः सुवि इह लो-

केजयस्तेषांपरलोकेतथाक्षयः ४० एतस्मान्कारणात्पुत्रकर्तव्यं विजयाव्रतम् विजयायाश्च माहात्म्यं सर्वकिल्बिषनाशनं
 ४१ पठनाच्छ्रवणान्तस्यवाजपेयफलं लभेत् ४२ इति श्रीस्कंदपुराणे फाल्गुनकण्ठोकादशीविजयानाम्नीमाहात्म्य-
 संपूर्णम् अथ फाल्गुनशकृत्कादशीकथा मांधातोवाच वद ब्रह्मन् महाभारगेनेत्येयो भवेन्मम इदं गृह्णीह ब्रह्मयो
 नेयद्यनुग्रहनामयि १ सरहस्यं संहितासंघनानामुन्नमं व्रतं वसिष्ठ उवाच कथयाम्यधुना तुभ्यं सर्वव्रतफलप्रदं २ आ-
 मलक्याम्रतराजन्महापातकनाशनं भोक्षुदं सर्वलोकानां गोसहस्रफलप्रदं ३ अथैवादाहरतीमिमांतिहासपुरातनं य-
 था मुक्तिमनुमांसो व्याधो हिंसासमन्वितः ४ वैदशानगरं नाम तदृष्टपुष्टजनकुलम् ब्राह्मणेः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समलं क-
 तम् ५ रुचिरं नृपशादूलं ब्रह्मघोषनिनादितं न नास्ति कोटुष्कृतिकस्तस्मिन् पुरवरे सदा ६ तत्र संसामान्वयाराजाधिरव्यातः
 शशबिंदुकः राजा चैत्ररथो नाम धर्मात्मा सत्यसंगरः ७ नागायुतबलः श्रीमांछस्वशास्त्रार्थपारगः तस्मिन् शासति धर्म-
 श्रेयधर्मात्मनि धरामभो ८ कृपणो नैव कुत्रापि दृश्यते नैव निधिनः सकालः क्षेममारोग्यं तस्मिन् राज्यं प्रशासति ९ विष्णुभक्ति-
 रतालोकास्तस्मिन् पुरवरे सदा हरिपूजारताश्चैव राजा चार्वापि विशेषतः १० न शक्नोति नैव कृष्णां च हादशीं भुंजते जनाः सर्व-
 धर्मान् परि त्यज्य हरिभक्तिपरायणाः ११ एवं स वत्स राजगमुर्बह्वो राजसन्तम जनस्य सारव्यमुक्तस्य हरिभक्तिरतस्य च १२
 अथ कालेन संशया साहादरीपुण्यसंयुता फाल्गुनस्य मिते पक्षे नाम्नात्मा मलकी स्मृता १३ नामवाप्य जनाः सर्वे बालकाः स्थ-
 विरानुप नियमं चोपवासं च सर्वे च कुर्नरा विभो १४ महाफलं व्रतं ज्ञात्वा स्नानं कृत्वा नदीजले तत्र देवालये राजालोकसुकोम-
 हा प्रभुः १५ पूर्णकुंभमवस्थाप्य छत्रोपानहं संयुतं पंचरत्नसमायुक्तं दिव्यगंधादिवासितं १६ दीपमालान्वितं चैव जामद-
 ग्न्यसमन्वितं पूजयामास रथयाधात्रिं च मुनिभिर्जनाः १७ जामदग्न्यनमस्ते स्तुरणुकानंदवर्धन आमलकीकृतछायश्रुति-
 मुक्तिवरप्रद १८ धात्रिधातृसमुद्भूते सर्वपातकनाशिनि आमलकिनमस्तु भग्यगृहाणाध्योदकं मम १९ धात्रिब्रह्मस्वरू-

पासित्वेतुरामेण पूजिता मदीक्षिणाविधानेन सर्वपापहराभव २० तत्र जागरणं च कुर्जनाः सर्वस्वभक्तिः एवस्मिन्नेव काले नु
व्याधस्तत्र समागतः २१ क्षुधाश्च मपरिव्यासो महाभारेण पीडितः कुटुंबार्थं जीवधातीसर्वधर्मबहिष्कृतः २२ जागरनप्रसो
पश्यतामलक्ष्योक्षुधातुरः दीपमालाकुलं दृष्ट्वा तत्रैव निषसादसः २३ किमेतदिति संचित्य प्राप्तो विस्मयनाभृशो ददशकुंभ
नवस्थं देवं दामोदरं तथा २४ ददशमलकी वृक्षं तत्रस्थं श्वेदीपकान् वैष्णवं च तथा रव्यानं स्मृत्वा पवतान् नृणाम् २५ एकादश्या
श्रवमाहात्म्यं स्मृत्वा वक्ष्यति तोषिसन् जाग्रतस्तस्य साराग्रिगता विस्मितं चेतसः २६ ततः प्रभातसमये विविश हर्नगरं जनाः
व्याधोपि गृहमागत्य बुभुजे प्रीतमानसः २७ ततः कालेन महता व्याधः पंचत्वमागतः एकादश्याः प्रभावेन रात्रौ जागरणेन च
२८ राज्यं प्रपेद सुमहत् चतुरंगवलाबितं जयंतीनामनगरीतत्र राजा विद्वरथः २९ तस्मात्सतनयोजनेनाम्ना वस्करश्चो बली
चतुरंगबलौपेतो धनधान्यसमन्वितः ३० दशायुताभिर्यामाणां बुभुजे भयवर्जितः तेजसादित्यसदृशः काल्याचंद्रसमप्रभः
३१ पराक्रमो विष्णुसमः क्षमया स्यादथिर्वासमः धार्मिकः सत्यवादी च विष्णुभक्तिपरायणः ३२ ब्रह्मज्ञः कर्मशीलश्च प्रजापालनतल
रः यजेतो विविधान् यज्ञान् सराजा परदर्पहा ३३ दानानि विविधान्येव प्रददाति च सर्वदा एकदा मुगया यतो देवान् मार्गपरिस्तुतः
३४ नदिशैने विविदिशं वेनितत्र महीपतिः उपधाय च दोमं लभे काका गहने वने ३५ आनश्च दक्षधितो त्यंतं संविशेमहीपतिः
अत्रांतरं म्लेच्छगणः पर्वतांतरवासमाकृ ३६ आयं योतत्र यत्रास्तराजा परबलादनः कृतं वैरास्तु ते राजा सर्वदेवोपनामिनाः ३७
परिवार्यतस्तस्थूराजानं प्ररिदक्षिणं हन्यता हन्यतां चायं पूर्ववैरविरुद्धधीः ३८ अनेन निहताः पूर्वं पितरो भ्रातरः सुताः पौ
त्राश्च भागिने याश्च भानुलाश्च निपातिताः ३९ निष्काशिताश्च सस्यानां द्विक्षिप्ताश्च दिशो दश एतावदुत्क्रांतैः सर्वे तत्रैवं हंतुं मुद्यताः
४० पाशेऽपि दृष्टोः खड्गे बाणैर्धनुर्विस्मस्यितैः सर्वतो रीगणास्ते च राजानं हंतुं मुद्यताः ४१ सर्वाणि शस्त्राणि समाद्रवन्ति न वै शरी
रेन विधातितस्य ते चापि सर्वे हतशस्त्रसंधाम्लेच्छा वप्सु ब्रुगते देहजीवाः ४२ यदापि च लितुं तत्र न शोकुस्ते ऽरयो मृशाम् शा

स्त्र्याणि कुंदितांजसुः सर्वेषां हन्ते चेत्तसो ४३ दीनावशुबुस्ते सर्वे येतं हंतुं समागताः एतस्मिन्नेव काले तु तस्य राज्ञः शरारतः ४४
 निःसृताग्रमदाद्येका सर्वावयवशोभना दिव्यगंधसमायुक्ता दिव्याभरणभूषिता ४५ दिव्यमाल्यांबरधरा फल्गुकुटी कुटिलान
 ना स्फुलिगाभ्यां च नेत्राभ्यां पावकं वमनी बहु ४६ चक्रोद्यतकरांचेव कालशत्रिं विपरा अभ्यधावत संकुद्रान्मेलंछानत्यंत दुः
 खितान् ४७ निहताश्च न दाल्लेच्छास्ते विक्रमरतास्तथा न तो राजा विबुद्धः सन् ददर्श महद्दुःखं ४८ हतान्मेलंछगणान् दृष्ट्वा राजा
 हर्षमवापसः इह केन हताम्लेच्छाभ्यंतं वीरगोत्रम् ४९ केन चेदमहत्कर्म कृतमस्मद्दिनाधिना एतस्मिन्नेव काले तु धारावा
 चाशरीरिणा ५० तं स्थितं नृपतिं दृष्ट्वा निकामं विस्मयाच्चित्तम् शरणं केशवादन्योनोऽस्ति कोपि द्वितीयकः ५१ वनात्तस्मात्स
 कुशलीसमायातोऽपि भूमिभुक् राज्यचकार धर्मान्माधरायो देवदेव वत् ५२ वसिष्ठ उवाच ० तस्मादामलको राजन् ये कुर्वन्ति
 नरात्तमाः तेषां तैवैष्णवं लोकं नात्र कार्या विचाराणा ५३ उक्तं श्रीव्र ० फाल्गु ० श्रु ० माहात्म्य संपूर्णम् अथ चैत्रकृष्णोका
 दशीकथा युधिष्ठिर उवाच ० फाल्गुनस्य सिते पक्षे श्रुता सामलर्कामया चैत्रस्य कृष्णपक्षे तु किं नो भोका दशी भवेत् १ श्रीकृष्ण उवाच
 शृणुराजेंद्र वदस्वामि अज्ञातपापनाशनं यज्ञोपशो व्रवीत्युद्योमां यात्रा च कर्तव्यतां २ मां भातो वाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि लोका
 नां हितकाम्यया चैत्रमास्य सिते पक्षे किं नो भोका दशी भवेत् ३ कोविधिः किं फलं तस्य ० कथयस्व प्रसादतः लोमशा उवाच
 श्रूयतां राजशार्दूलकामदोऽसिद्धिदा तया कथां विचित्रां शर्मदां पापहा धर्मदां यिनीम् ४ पुरा चैत्रश्रोतेशो असौ रागणसे वि
 ते वसंतसमये प्राप्ते पुंश्चैराकुलिते वने ५ गधर्वकन्यास्ते चैत्रवर्मा तिसह किं नरेः पाकशासनसुरव्याश्च क्रीडन्ते च
 दिवौकसः ६ नापरं सुंदरं किंचिद्विदुः शिवश्चैत्ररथाद्हनम् तस्मिन्नेन नृमुनयस्तपति बहूलतपः ७ सहदेवैस्तु मधवारभते मधुमा
 धवौ एकोऽमुनिवरस्तत्र मेधावी नाम नामतः ८ अप्सरास्तमुनिवरं माहनायापचक्रम मज्जुघोषेति विरव्याताभा वतस्य विचिन्वती ९ क्रोश
 मात्रं स्थितानस्य प्रयादाश्च मसन्निधौ गायंती मधुरं साधुपिडयंती विपचिका १० गायंती नाम यथालोक्य पुष्यचंदने वेष्टितां कामोपविज

याकांक्षीशिवभक्तंमुनीश्वरं ११ तस्याः शरीरसंसर्गशिबेवरमनुस्मरन् तुल्यश्रुवैधुः केटीगुणं कृत्वा कटाक्षकम् १२ मार्गं
 पौनयेन कृत्वा पक्षयुक्तो यथाक्रमं कुचैकृत्वा पटकुटो विजयायोपसंस्थितः १३ मंजुघोषाभवत्तत्र कामस्य ववस्तुथिनी मे
 धाविनं मुनिं हृत्वा सापकोमिनी पीडिता १४ यो वनोद्भिन्नदेहो सो मेधाव्यातिविराजते सितोपधीतस्मिंहितो दडीस्मरद्वपरः १५ मे
 धावि वसतिस्मासौ न्यवनस्याश्रमे शरमे मंजुघोषास्थितानत्र दृष्ट्वा तं मुनिपुंगवं १६ मदनेन स्ववशांशमामदं मदगायत रणद्व
 लयसंयुक्तासिंजन्तू पुरमेखला १७ गायंती भ्रावसंयुक्ता विलोक्य मुनिपुंगवः मदनेन संसेन्येन नीतो मोहवशो बलात् १८ मंजु
 घोषासमागम्य मुनिं हृद्वा तथाविधं हावभा वकटाक्षेस्तु मोहया मासचांगना १९ अधः संस्थाप्य वीणां सासस्त्वेतं मुनीश्वर
 वल्लीवाकुलिता वृक्षं वानवेगेन वेपिता २० सोऽपि रे मे नयासाधे मेधावी मुनिपुंगवः तस्मिन्नेव वनोद्देशे दृष्ट्वा तं देहमुत्तमं २१
 शिवतत्त्वंगतं नस्य कामतत्त्ववशातः न निशान्तिं न सोऽपि रमन् नृजानाति कासुकः २२ बहुलश्रवणतः कालो मुनेराचारलोपकः
 मंजुघोषाद्वलोकं गमना योपचक्रमे २३ गच्छंती प्रत्युवाचा यथ रमतं मुनिपुंगवः ओदिशो दीयतां ब्रह्मन् स्वधामगमनाय मे २४
 मेधाव्युवा० अद्यैव त्वं समायातामदोषो वरानेन यावत्प्रभातं संध्या स्यान्नावितिष्ठ ममातिके २५ इति श्रुत्वा मुनेर्वक्त्रं प्रयमो
 नाबभूव सा पुनर्वैरमया मासतं मुनिं क्रुधिमत्तमं २६ मुनिशापमया द्रोता बहुलान्मरिवत्सरान् वर्षाणां पंचपचाशच्छतं मा-
 सान् च दिनत्रयं २७ सारे मे मुनिनातेन शार्द्धं भिवचा भवन् सा च तं प्रत्युवाचा यतिस्मिन्काले गतं मुनिम् २८ ओदिशो दीयतां ब्रह्म
 नृगतं व्यस्वर्गहमम मेधाव्युवाच प्रातः कालो धुनेवास्ते श्रुयतां वचनं मम कुर्वे सं ध्यां दिनयावत्तावत्स्वैव स्थिरा भव २९
 इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा मयेन च सभाकुला स्मितं कृत्वा तु सा किंचित् प्रत्युवाच सविस्मिता ३० अप्सरा उवा० कियत्प्रसम्माणा
 विमं द्रनवसंध्यागतानया मयि प्रसादं कृत्वा तु गतः कालो विचार्यताम् ३१ इति तस्या वचः श्रुत्वा विस्मयोक्तुं लुलोचनः संध्यात्वा
 ल्हदि विषेन्द्रः प्रमाणमकरोत्तदा ३२ समाश्रयसं पंचाशत् रगताममतया सह नेत्राभ्यां विस्कुलिंगान्सं मुचमानो गिकोपनः ३३

कालरूपं च तं दृष्ट्वा तपसः क्षयकारिणीं दुःस्वार्जितं समनयोनी तं तदनया क्षयं ३४ संकपोष्ठो सुनिस्तत्र प्रत्युत्पन्नचाकुरेन्द्रियः स
 तां शशाप मेधावीलं पिशाचिभिर्वेनितं च ३५ धिक्त्वा पापेदुराचरे कुलदेपातकप्रिये तस्य शापेन सादृग्धा विनयावनता स्थिता ३६
 उवाच वचनं सुश्रूः प्रसादं वाच्छती मुनिं प्रसादं कुरु विधेयं द्रशापस्यानुग्रहं कुरु ३७ सतां संगोहि फलानि वचोभिः ससमेपदे त्वया
 सह मम ब्रह्मन् गताः स्मरुहवः सभाः ३८ एतस्मान् कारणात्त्वा भिन्मसादकुरु कुरु वत मुनिरुवाच वरुण मे वचनं भद्रं शा
 पाच ग्रहकारकं किं करोमि त्वया पापे क्षयनीतं महत्तपः ३९ चैत्रस्य कृष्णपक्षे या भवेदेकादशी शरुभा पापमोक्षनिका
 नाम सवर्ष पापक्षयं करो ४० तस्या व्रते कृते स्म श्रुः पिशाचत्वं प्रयास्यति इत्युक्त्वा तां समेधावीजगाम पितुराश्रमम् ४१ त
 मागतं समालोक्य वचनं प्रत्युवाच ह किमेतद्विहितं पुत्रत्वया पुण्यक्षयः कृतः ४२ मेधासुवा पापं कृतं महत्तपसा हन्ता तस्मात्तत्त्वा
 प्रायश्चित्तं विहितं तनयेन पापक्षयो भवेत् ४३ च्यवन उच्यते चैत्रस्य चासितपक्षे नाम्ना विपापमोचनी अस्या व्रते कृते पुत्रपापराशिः
 क्षयं व्रजेत् ४४ इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं कुरुते न व्रतो न मं गतं पापक्षयतस्य पुण्ययुक्तो बभूव सः ४५ सायं वै संजुघोषाच कृत्वा न
 द्रुतमुत्तमम् पिशाचत्वा विनिर्मुक्ता पापमोचनिका व्रतान् ४६ दिव्यरूपधरा सा पिगतानां कवरासराः लोमश उवाच इत्यस्मै
 तत्र प्रभाविहि पापमोचनिका व्रतम् ४७ पापमोचनिकाराज नये कुर्वीत च मानवाः तेषां पापं च यत्किंचित्त्सर्वं क्षयतां व्रजेत् ४८
 पतनाच्छ्रवणाद्वा जनगोसहस्रफलप्रदा ब्रह्महोमहारी चरुरापो गुरुनल्मगः ४९ व्रतस्य चास्य करणात्पापमुक्ता भवन्ति ते
 बहुमुक्तिपदं त्येतत्करणं द्रुतमुत्तमं ५० इति श्रीमच्चैत्रकृष्णोका पापमोचनी माहासंपूर्णं अथ चैत्रशुक्लैकादशी कथा
 स्तुत उवाच देवकी नंदनं कृष्णं वसुदेवात्मजं हरिम् नमस्कृत्वा मम वक्ष्यामि महापातकहानि तु १ युधिष्ठिराय कृष्णेन कथितानि म
 हात्मना एकादशी महात्म्या निनाना पापहराणि च २ अष्टादश पुराणेष्व्या विविच्य सुमहात्मना चतुर्विंशतिसंख्या निनाना
 रक्ष्यैर्नैर्युतानि च ३ तानि वक्ष्यामि मोविभ्राः शृणुष्वं स्म स माहिताः युधिष्ठिर उवाच देव नमस्तुभ्यं कथयस्व ममाग्रतः ४

चैत्रस्यशरद्वृक्षेनुकिंनोमैकादशीभवेत् श्रीकृष्णउ० शृणुष्वैकमनराजन्त्रकथामेतांपुरातनीं ५ वसिष्ठोयामकथयन्त्रागदितोपाय
पृच्छते दिलीपउवा० भगवन्श्रोतुमिच्छामि कथयस्व प्रसादतः ६ चैत्रमासि सितेपक्षे किंनोमैकादशीभवेत् वसिष्ठउवा
साधुपृष्टं नृपं श्रेष्ठकथयामितवाग्रतः चैत्रस्यशरद्वृक्षेनुकिंनोमैकादशीपुण्यतमापापं धेनदवानला श्मशुराज
नकथामेतांपापघ्नीपुण्यदायिनीं ८ पुराणो गिपुरे रम्ये हर्मरत्नविष्णुषिणे पुंडरीकसुरवानागानि वसंति मदोत्कटाः ९ तस्मिन्पुरे पु
ंडरीको राजाराज्यं करोति च गंधर्वैः किन्नरैश्चैव वल्ह्यप्सरोग्भिः ससेव्यते १० वराप्सरास्तुल्ललिता गंधर्वोल्ललितस्तथा उभो रागण-
संयुक्तौ दंपती कामपीडितौ ११ रेभाने स्वर्गहरेष्वेधनधान्ययुते सदा ललितायास्तु तद्दये पतिर्वसति सर्वदा १२ तद्दये तस्य ल
लिता निर्यवसति भाभिनी एकदा पुंडरीकाद्याः क्रीडंति सदसि स्थिताः १३ गीतमानमकुर्वन्ते ललितोदयिता विना पदबधे स्खल
ज्जित्क्लोबभूव ललितां स्मरन् १४ मनोभावं विदित्वा स्वकर्कटो नागसन्तमः पदबधं च्युतिं तस्य पुंडरीके न्यवेदयन् १५ श
शापल्लितं तत्र मदनातुरत्नेन समं राक्षसो भवदुर्बुद्धेः क्रव्यादः पुरुषादकः १६ यतः पत्नी वशो जातो गायमानो भमाग्रतः वच
नान्तस्य राजेन्द्ररक्षोरूपो बभूव ह १७ रोद्राननो विरूपाक्षो दृष्टमात्रो भयंकरः बहुयोजनविस्तीर्णो मुखं कंदरसन्निभं १८
चंद्रसूर्यनिभेनेत्रे ग्रीवापर्वतसन्निभा नासारं ये तु विबेरं अथ रो योजनार्धको १९ शरीरतस्य राजेन्द्र उच्छ्रितं योजनाष्टकम् ईदृशो
राक्षसः सो भूः कुंजानः कर्मणा फलं २० ललिता तमथालोक्य स्वपतिं विहृता कृतिं चिंतयामास मनसा दुःखेन महता दिता २१ कि
करोमिक्कगच्छामि पतिः पापेन पीडितः इति संस्मृत्य मनसानशर्मलभ्रमेतुसा २२ चचार पतिना सा दुल्ललिता गहने वने वप्राभवि
पिनेदुर्गे कामरूपः सराक्षसः २३ निर्घृणः पापभिरतो विरूपः पुरुषादकः नक्तस्खलभ्रमेतरोत्रो न दिवा पापपीडितः २४ ललिता दुः
खिवता तीव्रपतिहृत्स्वा तथा विधे भ्रमंती तेन सार्धं सारुदंती गहने वने २५ कदाचिदगमिद्दुःखशिरवरे बहुकोतुके क्रुध्यंशुंगसुने
स्तत्र हृत्स्वाश्रमपदं शरुभ २६ शीघ्रं जगाम ललिता विनयावनता स्थिता अत्युवाच मुनिहं स्वाकांक्षं कस्य कृता शरुभे २७ किमर्थं

हिंस न्यंबदममायनः ललितोवाच वीरधन्वेतिगंधर्वः सुतानस्यमहात्मनः २८ ललितां नाममं विद्धि पत्यर्थी महिचागता
 भर्तमिशापदोषणराक्षसोपहृन्महामुने २९ यौद्ररूपोदुराचारस्तदस्त्वानास्ति मे स्मरव संप्रतं शाधिमा ब्रह्मनः प्रायश्चित्तं च वद प्रभो ३०
 येन पुण्येन विमैद्रराक्षसत्वाद्भि सुच्यते ऋषिरुवाच चैत्रमासस्य रमोरुक्लृपक्षस्य संप्रतं ३१ कामदेकादशीनाम्नाया-
 कृता कामदानुणां कुरु ध्वत इतं भद्रं विधिपूर्वमयोदितं ३२ तस्य व्रतस्य यत्पुण्यं तत्त्व भर्त्रे प्रदीयतां दत्ते पुण्यक्षणा नस्य शापदो-
 षः प्रशाम्यति ३३ इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं ललिता हर्षिता भवत् उपोष्ये कादशी राजन् ब्रह्मदशी दिवसे तदा ३४ विप्रस्येन्द्रमभीपे-
 तु वास्ते वायनः स्थिता वाक्यं चैव च ललिता स्वपत्युस्तारणा यैव ३५ मया तु यद्भ्रतं वीर्णं कामदाया सुपोषणं तस्य पुण्यप्रभावेन
 गच्छत्वस्य पिशाचना ३६ ललिता वचनोदवर्तमानोपित नृक्षणे गतपापः सललितो दिव्यदेहो बभूव ह ३७ राक्षसत्वं गतं त-
 स्य मासो गंधर्वतां पुनः हेमरत्नसमाकीर्णो रैरेभे ललितया सह ३८ तौ विमानसमारूढौ पूर्वैरूपाधिका बुभौ दंपती चापि शोभे-
 तां कामदायाः प्रभावतः ३९ इति ज्ञात्वा नृपश्रेष्ठ कर्तव्ये पाप्रयत्नतः लोकानां च हिता र्थाय तवायेकथिता मया ४० ब्रह्महत्यादि
 पापघ्नी पिशाचत्वविनाशिनी नातः परतरा काचिन्नैलोक्ये सचराचरे ४१ पठनाच्छ्रवणाद्वापि वा जपेयफलं लभेत् ४२ इति श्रीवरा-
 हपुराणे चैत्रशुक्ल १० कामदानमैका १० माहा १० संपूर्णं अथ वैशारवकृष्णो कादशीकथा सुधिष्ठिर उ १ वैशारवस्यासितपक्षकिं-
 नाभे कादशी भवेत् महिमानं क्रयमेवांस्ते देवनेमास्तुते १ श्रीकृष्ण उवाच सौभाग्यदायिनी राजान्निहल्लोके परत्र च वै-
 शारवकृष्णपक्षे तु नाम्ना चैव वरूथिनी २ वरूथिन्यां व्रते नैव सौरव्यं भवति सर्वदा पापहा निश्च भवति सौभाग्यप्राप्तिरेव च ३ दुर्भ-
 गापि करोत्येनां रूथी सौभाग्यमवाप्नुयात् लोकानां चैव सर्वेषां सुक्तिमुक्तिं प्रदायिनी ४ सर्वपापहरा नृणां गार्भवासिं कृतनी वरू-
 थिन्यां व्रते नैव मां धाता स्वर्गतिं गतः ५ धुंधुमारदयश्चान्ये राजानां बहवस्तथा ब्रह्मकपालनिर्मुक्तो बभूव भगवान्भवः ६ दशवक्-
 सां हस्माणि तपस्तप्यति योनरः तत्पुण्यफलमाप्नोति वरूथिन्यां व्रतादपि ७ अश्रुवान्यस्तु कुरुते वरूथिन्यां व्रतं नरः वंछितं लभते

सोपिदह्लोकेपरत्र च ८ पवित्रापावनीत्येषामहापातकनाशिनी शुक्तिमुक्तिप्रदाहोपाकर्तृणांनृपसत्तम ९ अश्वदानान्पृथ्वीसृगजै
दानंविशेषतः गजदानाद्भूमिदानंनिलदानंनंतोधिकं १० ततःसुवर्णदानंतुअन्नदानंनंतोधिकं अन्नदानात्परक्षानंनभूतंनभ
विध्यति ११ पितृदेवमनुष्याणांनृसिरेनजायते तत्समंकविभिः प्रोक्तंकन्यादानंनृपोत्तम १२ धेनुदानंचतनुत्यभित्याहभ
गवान्स्वयं प्रोक्तेभ्यःसर्वदानेष्वोविद्यादानंविशिष्यते १३ तत्फलसमवाप्नोतिनरः कृत्वावस्तुथिनीं कन्यावित्तेनजीवंभियेन
राः पापमोहिताः १४ तेनरानरकंयागिनियावदाभूतसंक्षुब्धम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेनयात्यकन्यकाधनम् १५ यश्चगृणहातिलोभे
नकन्यांभीत्वात्वनद्धनम् सोऽन्यजन्मानिराजेंद्रोऽनुर्भवतिनिश्चितं १६ कन्यांविनेनयोदद्याद्यथाशक्तिस्त्वंलंकृतम् तत्पुण्य
संख्याकर्तुंहिचित्रगुप्तोपावत्यलं १७ तत्फलंसमवाप्नोतिनरः कृत्वावस्तुथिनीं कांस्यमांसमस्तूरान्नचणकांकोद्रवास्तथा १८
शाकंमधुपरान्नचपुनर्मौजनंमैथुने वेष्णवोव्रतकर्ताचदशुभ्यादशवर्जयेत् १९ द्यूतंभीडांचनिद्रांचतांबूलंदंतधावनम् परा
पवादपैश्वर्यपतिनेः सहभाषण २० क्रोधं चैवानृतंवाक्यमेकादश्याविवर्जयेत् कास्यमांसमस्तूरान्नचणकांद्रविनथभाषण
२१ व्याथामंचप्रवासंचपुनर्मौजनंमैथुने क्षोद्रंनैलंपरान्नचद्वादश्यापरिवर्जयेत् २२ अनेनविधिनाराजन्निहितायेर्वस्तुथिनी
सर्वपापक्षयकृत्वादद्यात्प्रानेक्षयागतिं २३ रात्रौजागरणंकृत्वापूजितोऽर्जुनादेनः सर्वपापविनिर्मुक्तास्तेयातिपरमागतिं
२४ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्यापापस्त्रीरुषिः क्षुपारितनयार्द्धोर्नैरदेवस्तुथिनी २५ पटनाच्छृणाद्वाजगृगोसहस्रफलंलभेत्
सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहायते २६ इतिश्रीमद्विष्णोर्वे० कृ० वस्तुथिनीना० मा० संपूर्णम् अथवैशाखशक्लैकादशी
कथा युधिष्ठिरउवा० वैशाखशक्लपक्षतुर्किंनोमेकादशीभवेत् किंफलंकोविधिस्तस्याः कथयस्वजनार्दन १ श्रीकृष्णउ
वाच कथयामिकथामेतांशृणु बंधमनंदन वसिष्ठोयामकथयत्पुरारामायटच्छते २ रामउवाच भगवन्श्रोतु
मिच्छामिब्रतानामुत्तमं व्रतम् सर्वपापक्षयकरं सर्वदुःखं रविनिर्हंतनम् ३ मयादुःखानिभुक्तानिसीताविरहजानिवै

ततो हं भयभीतोऽस्मिष्टच्छामित्वां महासुने ४ वसिष्ठ उवा० साधुष्टल्यारामतैवेपि षष्ठीभक्तिः त्वन्नामग्रहणेनैव पूतो भवति
मानवः तथापि कथयिष्यामि लोकानां हितकांक्षया पवित्रपावनानां च व्रतानां सुनमं व्रतं ६ वेशारवस्म्यसितपक्षे द्वादशीरामया-
भवेत् मोहिनीनामसाप्रोक्ता सर्वपापहरा परा ७ मोहज्जालान् प्रमुच्येत पातकानां समूहतः अस्याव्रतभभावेन सत्यं सत्यं वदाम्य
हं ८ अतस्तु कारणाद्राभकर्तव्ये पापभावादंशैः पातकानां क्षयकरी महादुःखविनाशिनी ९ शृणु वैकमनाराम कथां पुण्यप्रदां शु-
भाम् अस्याः श्रवणमात्रेण महापापप्रमणश्चति १० सरस्वत्यास्तं रस्य पुरीषद्रावतीं शुभा द्युतिमान्नाम नृपतिस्तत्र राज्ञ्यं करा-
तिवै ११ सोमवंशोद्भवो राजा धृतिमान् सत्यसंगरः तत्र वैश्यो निवसति धनधान्यसमृद्धिमान् १२ धनपाल इति रज्यातः पुण्यकर्मप्र-
वर्तकः प्रपत्ताद्याय तनन उगाराभकारकः १३ विष्णुभक्तिरतः शांतस्तस्या सन् पंचपुत्रकाः सुमना द्युतिमान् अश्वेव मेधावी स्त-
कृती तथा १४ पंचमोऽष्टबुद्धिश्च महापापहतः सदा वारस्त्रीसंगतिरतो विदगोष्ठीविशारदः १५ द्यूतादिव्यसनासक्तः परस्त्री-
रतितालसः नंदवान्नातिथीनृहृद्धानपि पट्टं चैव हि जानापि १६ अन्यायकर्ता दुष्टात्मापि तुर्द्व्यक्षयंकरः अभसभसक्तः पापः स्त-
रापानरतः सदा १७ वेश्याकंठस्मिन् सबाहुर्भ्रमदृष्टश्च तृण्यथे पित्राभिष्काशितो गेहात्यगित्यक्तश्च बांधवैः १८ स्वदेहभूयणा-
न्येव क्षयं नीतानि तेनैव गणिकाभिः परित्यक्तो निर्दिष्टश्च धनक्षयात् १९ ततश्चिंतो प्ररोजातो वस्त्रहीनः द्रुधादितः किं क-
रोमि क्व गच्छामि केनोपायेन जीव्यते २० तस्करत्वं समारब्धं तत्रैव न गरेषु नः गृहीतो राजपुरुषेषु नृक्तः श्रवणं गौरवान् २१ पुनर्ब-
द्धः पुनर्मुक्तः पुनर्मुक्तः स संश्रमेः धृष्टबुद्धिर्दुराचरो निबद्धे निगंडे हटैः २२ कशापोने स्ताडितश्च पीडितश्च पुनः पुनः न
स्थानव्यहिमं दात्सवत्यामेदं शोचरे २३ एवमुक्त्वा ततो राज्ञो मोचि तो हटवंधनात् निर्जगाम भयात्तस्य गतो सो गहनं वनम्
२४ स्तूतृषापीडितश्चायमिति श्रुत्वा ध्यायति सिंहवन्निजधानो सोऽमुगस्सुकरचिन्ततात् २५ आभिषाहारानिरतो वेति निष्ठति सर्व-
दा करशरासनकृत्वा निषंगंष्टसंगतं २६ अरण्यचारिणो हंति पक्षिणश्च चतुष्पदान् चकोराश्च मधुराश्च कंकास्तितिरसूषकान्

२७ एतानन्यानुहंतिनित्यं दृष्टधीर्नर्ततद्युगः पूर्वजन्मकृतैः पापैर्निमग्नः पापकर्तृमे २८ दुःखशोकसमाविष्टश्चिंतयत्सोव्यहर्नि
शं कौण्डिन्यस्याश्रमपदं प्राप्तः पुण्यवशान्तक्वचित् २९ माधवमासिजान्द्वयाकृतस्नानंनयोधन आससाददृष्टबुद्धिः शोकभोरणपीड
नः ३० तदस्त्रविदुस्मर्शनागतपाश्चाहताशरुषः कौण्डिन्यस्याग्रतः स्थित्वा प्रत्युवाच कृत्वा जलिः ३१ दृष्टबुद्धिरुवाच प्रायश्चि
नं वद ब्रह्मन् विनायत्नयद्भवेत् आजन्मकृतपापस्यनास्ति विनंममाधुना ३२ ऋषिरुवाच शृणुष्वैकमना भूला येन पापपक्षयस्तव
वेशारवस्य भित्तपक्षे मोहिनीनामनामतः ३३ एकादशीव्रतं न स्याः कुरुमद्वाक्यं नोदितः मेरुतुल्यानि पापा निक्षयं नयनिदेहि नो ३४
बहुजन्मा जितान्येषा मोहिनी स सुषोषिता इति वाक्यं सुनेः श्रुत्वा दृष्टबुद्धिर्हंसमहदि ३५ व्रतं च कारविधिवत् कौण्डिन्यस्यापदे
शतः कृतव्रतं नृपश्च दृष्टं नृपापो बभूव सः ३६ दिव्यदेहस्तनो भूत्वा गरुडोपरि संस्थितः जगाम वैष्णवं लोके सर्वोपद्रववर्जित ३७
इतीदृशं रामं चंद्रतमोमोहं निहंतं नानः परतरं किंचिच्छ्रेयो लोके सत्त्वरत्नैः ३८ यज्ञादितीर्थदानानि कलां नार्हं निषोदशो पठनाच्छ्रव
णाद्वा जन्मगोसहस्रफलं लभेत् ३९ इति श्रीकूर्मपुराणे वेशारवशक्तुर्मोहिनीनोमैकादशीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ ज्येष्ठसह
स्रोकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच ज्येष्ठस्य कृष्णापक्षे नु किं नोमैकादशी भवेत् श्रोतुमिच्छामि माहात्म्यं नददस्व जनार्दन १
श्रीकृष्णउवाच साधुष्टं त्वयाराजं द्वौ कानां हितं काम्यया बहुपुण्यप्रदा त्वेषा महापातकनाशिनी २ अपरानामराजेंद्र अपार-
फलदायिनी लोके प्रसिद्धतां याति अपरायस्तु भवेत् ३ ब्रह्महत्याभिभूतोऽपि गोत्रहा प्रभूणां हानथा परापवादवादेन परस्त्रीरसिको
पि च ४ अपरासेवनाद्वा जन्मविपाप्मा भवति श्रव कूटसाक्षमानकूटं तुलाकूटं करोति यः ५ कूटवेदं पठेद्विमः कूटशास्त्रं करोति च
ज्योतिषी कूटगणकः कूटायुर्वेदको भिषक् ६ कूटसाक्षिसमाख्येन विज्ञेयानरकोकसः अपरासेवनाद्वा जन्मपापमुक्ता भवति ते ७
स्त्रियः स्त्रात्रयं यस्त्यक्ता सुद्धा त्वलायते स याति नरकं यो रस्त्रीयधर्मं बहिष्कृतः ८ अपरासेवनाद्वा जन्मपापं त्यक्ता दिवं व्रजेत् वि
द्यामधीत्ययः शिष्यो गुरुनिंदां करोति च ९ महापातकयुक्तेऽपि निरयं याति दारुणं अपरासेवनात्सोऽपि सद्गतिं प्राप्नुयान्नरः १०

महिमानं चापरायाः शृणुराजन्वदाम्यहं पुष्करभ्रितये स्त्वात्वाकार्तिं कथायतफलं भेत् १ गंगायां पिंडदानेन पितृणां तृप्तिदोषशः सिंहस्थि
 ने देवगुरौ गीतमीत्त्वानेको नरः १२ यतफलं समवाप्नोति कुम्भे केदारदर्शनात् बदर्याश्रमयात्रायां तत्तीर्थसेवनादपि १३ यतफलं समवा
 ष्मोति कुक्षे त्रेत्रविग्रहे गजाम्बुहे मदानाभिर्यजेत् कृत्स्नसुवर्णादः १४ यत्फलं समवाप्नोति अपराया व्रतान्नरः अर्धपस्तंगां दत्वा सु
 वर्णेषु सुधां तथा १५ नरस्तत्फलमाप्नोति अपरा व्रतसेवनात् पापद्रुमकुरारो यं पापं धनदधानलः १६ पापधिकारस्तुर्यो यं पापसारगके
 सरी बुद्धदा इव तोषेषु नि का इव जंतुषु १७ जगन्ते मरणायेव एकादश्या व्रतं विना अपरां समुपोयैव पूजयित्वा त्रिविक्रमं १८ सर्व
 पापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं व्रजेन्नरः लोकानां च दत्तायैव तयोमेकयितं मया १९ परनाच्छ्रवणाद्वा जन्मसर्वपोषैः प्रमुच्यते २० इति
 श्रीब्रह्मांडपुराणे ज्येष्ठहोत्रे एकादशी अपरानाम्नामाहात्म्यं सू ४ अथ ज्येष्ठहोत्रे एकादशी कथा श्रीमसेन उवाच पिता
 महमहाबुद्धे शृणु मे परमं वचः सुधि शिरश्च कुंती च तद्वा द्रुपदं नृदिनी १ अर्जुनेन कुलध्वेव स ह देवस्तेष्वेव च एकादश्या न भुंजति क
 दाचिदपि सूत्रं २ नेमां भुवोर्नैवेदिन्यं मां सुस्तं ह को दत्त अहं नानुवृत्ता तव भुक्त्वा दुःसहामम ३ दानं दास्यामि विधिं धत्त पूजयिष्या
 मिके शवं विनोपवासं लभ्येत कथमेकादशी व्रतं ४ श्रीमसेन वचः सुत्वा ध्यामां वचनमब्रवीत् व्यास उवाच यदि स्वर्गोत्पत्ती
 यस्ते नरकोटुष्टएव च ५ एकादश्यां न भोजनं न पशुयोरुपयोगोऽपि श्रीमसेन उवाच ६ पितामह महाबुद्धे कथा भितवा यतः ६
 एकमुक्तेन शक्नोह सुपवासाः कुनो मुनि वृकनाम गुरोर्विद्भिः ससदा जने रमस ७ अतीवार्येयदाश्या भितदा स सुपशाम्य जिगृक्षुः एक
 शक्नोस्म्यहं कर्तुं चोपवासमदा मुने ८ येनेव शक्यं स्वर्गस्तत्करोमि यथा तथम् तदेकं वदन्निश्चिद्यत्येन येन येनोदाहृतम् ९ व्या
 स उवाच श्रुताभिमानवाधमां वै दक्षादश्रुताभ्यश्च कलौ युगेन दक्षयति नैवेकं पुनराधिप १० स्मरवापायान्मन्मथमन्यकृशा
 महाफलं पुराणानां च सर्वेषां सारं हतुं वदामि ते ११ एकादश्या न भुंजीत पशुयोरुपयोगोऽपि एकादश्या न भुंज्जेथो न श्यानि नर
 कंतु सः व्यासस्य वचनं श्रुत्वा कौपिनेयः प्रभुवत् श्रीमसेनो महाबुद्धिर्भाति वाक्यमभाषत १२ श्रीमसेन उवाच पितामह

नशक्तो हमुपवासं करोमि किं नतो बहुफलं ब्रूहि व्रतमेकं मम मनसो १४ व्यास उवाच ० वृषस्थे भिक्षुनस्येवाशक्तो लोकदशी भवेत्
 ज्येष्ठभासे प्रयत्नेन सोपाध्याजलवर्जिता १५ स्नाने चान्नमेनैवैवर्जयित्वा दकं बुधः माषमात्रं स्वरुणस्य यत्र मज्जति वै भणिः १६
 एतदाचमनं भोक्तृपवित्रकायशोधनम् गोकर्णं हृतहस्तेन माषमात्रं जलापिबेत् १७ तन्यूनमधिकं पीत्वा स्नानसमं भवेत् उपपु-
 त्रीनैवान्यं व्रतं संगोन्यथा भवेत् १८ उदयादुदयं यावद्दर्जयित्वा तथोदकं अपपत्नादवाप्नोति दशदशीफलम् १९ ममानेति व-
 मलेजने द्वादश्यां स्नानमाचरेत् जलं सुवर्णदत्त्वा च द्विजातिभ्यो यथाविधि २० भुञ्जीत कृतकृत्यस्तु ब्राह्मणेः सहितो वशी एवं ह-
 ते तु यत्पुण्यं भीमसेनः कृणुष्वत २१ सवत्सरस्य यामध्ये एकादशे भवन्ति वै तासां फलमवाप्नोति अत्र भेनास्ति सशयः २२ इति
 मां केशवः ग्राहशंखचक्रगदाधरः सर्वधर्माभिरित्यज्यमाभेकं शरणं व्रज २३ एकादश्यां निराहारान्नरः पापात् प्रमुच्यते इव्यश-
 द्विः कलौ नास्ति संस्कारः स्मार्त एव च २४ वैदिकश्च कुतश्चास्ते प्राप्ते दुष्टे कलौ युगे किं नु ते बहुनेक्तेन वा युषुश्च पुनः पुनः २५
 एकादश्यां न भुञ्जीत पक्षयोरुपयोरपि एकादश्यां सिते पक्षे ज्येष्ठस्योदकवर्जितम् २६ उपोष्य फलमाप्नोति तच्छुश्रूषकोदर-
 सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलं २७ तत्फलं समवाप्नोति दमां कृत्वा हकोदरं संवत्सरं यावत्सुः शक्रः कृष्णा हकोदर २८
 उपोषितास्ताः सर्वास्तुरेकादशेन सशयः धनधान्यवहासुर्दोः पुत्रोरोग्यफलप्रदाः २९ उपोषितानुरव्याम्र इति सत्यं वदामि ते
 यमदूता महाकायाः करालाः कृष्णपिंगलाः ३० दंष्ट्राशार्धरौ द्रानोपसर्पितं नरम् पीतांबरधराः सौम्याश्चक्रहस्ता मनाजवाः
 ३१ अतः कालेनयं त्यवमानवैवेष्णावीपुत्रीम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सोपोष्यादकवर्जिता ३२ जलधेनुं तथा दत्त्वा सर्वपापैः प्रमु-
 च्यते इति श्रुत्वा तदा चक्रुः पांडवा जने मेजय ३३ तथा त्वमपि मृगपालसोपवासात् चर्चनं हरेः कुरुत्वं च प्रयत्नेन सर्वपापप्रशान-
 ये ३४ करिष्याम्यद्यो देवेश जलवर्जमुपोषणं भोक्ष्ये परे र्हि देवेशात्पानं वातववासरान् ३५ इत्युच्चार्य नतो मंत्रमुपवासपरा-
 भवेत् सर्वपापविनाशाय श्रद्धादमसमन्वितः ३६ मेरुमंदरमानं तु स्थियो यः पुरुषस्य वा सर्वतद्रूपं नोपाति एकादश्याः प्रभावनः ॥

सकाचनः प्रदातव्यापदोवस्त्रेणसंयुतः तोयस्यनियमतस्याकुरुतेवैसपुण्यभाक् ३८ पलकोटिसुवर्णस्य यामेयामिश्रुतेनफलम्
स्नानदानंजपंहोमंयदस्याकुरुतेनरः ३९ तत्सर्वंवाक्ष्यंभोक्तमेतत्तृह्णास्यभाषितं किंवापरेणधर्मेणनिर्जलेकादशीन्प ४० उ
पोपिताचविधिवैद्वेष्ट्यावपदमाश्रुयात् सुवर्णमन्त्रवासांसि यदस्यासंप्रदीयते ४१ तस्यैवचकुरुष्ट्रेषसर्वंवाप्यक्षयंभवेत् ए
कादशीदिनेयोनंमुक्तेपापंमुनक्तिः ४२ १० लोकसंचालोमृतः प्राप्नोतिदुर्गतिं येप्रदास्यतिदानानिद्वादशीसमुपोष्यन् ४३
ज्येष्ठमासेसितपक्षेमाप्यनिपरमपद ब्रह्महामयपस्तेनोगुरुदशसदानुनी ४४ सुच्यतेपातकैः सर्वैर्द्वादशीयेरूपोपिता विंशे-
षंशुक्तेनैयनिर्जलेकादशीदिने ४५ यत्कर्तव्यंनरैः स्त्रीभिः श्रद्धादमसमन्वितैः जलशायीतुसंयुज्योदेयाधेनुश्वतन्मयी ४६
प्रत्यक्षवानुपश्रुष्टघृतधेनुमथापिवा दक्षिणाभिश्चश्रेष्ठाभिर्मिश्रान्नेश्चएथग्विधैः ४७ तोषणीयाः प्रयत्नेनहिजाधर्मस्तनावर
नुक्षोभवतिवैक्षिप्रंनेस्तुष्टेर्मोक्षदोहरिः ४८ आत्मद्रोहः कृतस्तेस्तुष्टेर्नैषासमुपोपिता पापात्मानोदुराचारादुष्टास्तेनाश्वसंश
यः ४९ कुलानां च शतसायमनाचारतंसदा आत्मनासहसन्नीतवासुदेवस्यमंदिरं ५० शान्तेर्दानपरेष्टेव अर्चद्भिश्चतथाह
रिं कुर्वद्भिर्जीगरंरात्रौयेनैरेः समुपोपिता ५१ अन्नं पानं तथा गावो वस्त्रं शय्यासनं शरभं कमंडलुस्तथा छत्रं दानव्यं निर्जलादिने
५२ उपाने होच यो दद्यात्सावभूते द्विजोन्ममे ससेवर्णेनयानेन स्वर्गलोकं व्रजेत्कृत्वा ५३ यश्चेमांश्चणुयाद्भक्त्या यश्चापि परिकर्तये-
त् उभौ नोऽस्वर्गोऽस्त्यानां नात्र कार्यो विचारणा ५४ यद्दत्तं तु सिनीवाल्या राहु यस्तेति दत्वा करे कृत्वा आर्द्रं लभेन्मर्त्यस्तदस्याः श्र
वणादपि ५५ नियमं च प्रकुर्वीत दंतधावनपूर्वकं एकादश्याग्निराहोरो वर्जयिष्यामि वैजलं ५६ केशवप्रीणनार्थाय अन्यदा च भ
नाहते द्वादश्यां देवदेवेशः पूजनीयश्चिक्त्रिमः ५७ गंधपुष्पैस्तथा दीपैर्वीरिभिः प्रीणयेद्द्वारिम् पूजयित्वा विधानेन मंत्रमेनमुक्षे-
रयेत् ५८ देवदेव त्वदीकेशस्मसाराणवतारक उदकुंभप्रदानेन नयमां परमां गतिम् ५९ ततः कुम्भाः प्रदातव्या ब्राह्मणेभ्यः स्वश-
क्तिः सान्नावस्त्रसुताभीम लोपा न वृफलाब्धिनाः ६० दानान्यन्यानि देयानि जलधेनुर्विशेषतः भोजयित्वा ततो विभ्राव स्वयं भुं

जौनवारयतः ६१ गवयः कुरुते पूर्णां दश्यापनाशिनीं सर्वपापविनिर्मुक्तः पदं गच्छत्यनामयं ६२ ततः प्रमृतिमीमेन कृतात्येका
दर्शशरुभा पांडवदादशीनाम्नालोके रव्यानावधुवह ६३ इति त्रीं ब्रह्मैवे वर्तपुराणे ज्येष्ठशः निर्जले कादशीमा संपूर्णम्
अथापादकृणोकादशीकथा युधिष्ठिर उ० ज्येष्ठशः कुं निर्जलायामादात्म्यैवेत्युतमया आषाढकृष्णपक्षे ह किं नोमेकादशी
भवेत् १ कथयस्व नमसादेन ममाग्नेमधुसूदन श्रीकृष्ण उवाच व्रतानामुत्तमं राजन कथया भितवाग्रतः सर्वपापक्षयकरं मुक्तिमु
क्तिप्रदायकं आषाढस्यासि तं पक्षे योगिनीनामनामतः ३ एकादशी नृपञ्चैष्टमहापातकनाशिनी संसारार्णवमग्नानां पोत रूपास-
नातनी ४ जगच्चेयसारं मृत्योर्गतिनाधिप कथयामि कथां तस्याः पौराणीया पहरिणी ५ अलकाधिपतिर्नाम्ना कुबेरः शि-
वपूजकः तस्यासीत् पुण्यवदुको हेममालीतिनामतः ६ तस्य पत्नी स्फुरत्याच विशान्नादशीतिनामतः सतस्यास्ते ह संयुक्तः कामपा
शवशागतः ७ मानसालुष्यं निचयमानियस्व गृहे स्थितः पत्नीप्रेमसमायुक्तो न कुबेरालयगतः ८ कुबेरो देवसदने करोति शिवपू-
जनम् मध्याह्नसमये राजन पुष्याणि न समीक्षिते ९ हेममाली स्वभवेन रमेते कान्तया सह यक्षराट् भक्षुवाचाय कालाति क्रम-
कोपितः १० कस्मान्नायाति शोयस्सा हेममालीदुरात्मवान् निश्चयः क्रियतामस्य भक्षुवाच पुनः पुनः ११ यक्षाऽज्जुः वनिताका-
मुको गेहे रमेते स्वेच्छयानृप नेपावाक्यं समाकर्ण्य कुबेरः कोपप्रतिः १२ आक्षयमासं तं पूर्णवदुं हेममालिनं ज्ञात्वा कालात्यं
सोपि मय व्याकुललोचनः १३ आजगाम नमस्कृत्य कुबेरस्याग्रतः स्थितः तं ह स्वाधनदः क्रुद्धः कोपं संरक्तलोचनः १४ अत्युवा-
च नरुपाविष्टः कोपान्नमस्फुरिताधरः धनद उवाच रेपापदुष्टदुष्टं कृतवान् दवं हलनम् १५ अतो भवन्मित्रयुक्तो विसुक्तः कांतया-
सदा अस्मात्स्थानादप्यध्वस्ते गच्छस्थानमथाधमम् १६ इत्युक्ते वचनेन तस्मात्स्थानात्पपातसः महादुःखाभिभूतश्च कु-
ष्ठपीडितविग्रहः १७ न वै तोयं न भक्ष्यं च वने रोद्रेलभत्यसौ न स्मरं बंदि वसेत स्य न निद्रां लभते निशि १८ छायायां पीडित ननु निर्दा-
घेयं तपीडितः शिवपूजापभावेन स्मृतिस्तस्य न लुप्यते १९ पातकेनाभिभूतोऽपि पूर्वकर्मस्मरत्यसौ प्रममाणस्ततो गच्छद्भिमा

दिपर्वतोत्तमम् २० तत्रापश्यन्सुनिर्वरं मार्कण्डेयं तपोनिधिं यस्याशुविद्यतेराजन् ब्रह्मणोऽपि नमस्कं २१ अमं सगतस्तस्य ब्र-
 ह्मसदः समम् ब्रह्मदेवचरणो नस्य दूरतः पापकर्मकृत् २२ मार्कण्डेयोऽसु निर्वयो ह्रस्वातं कुष्ठिनं तदा परोपररणायायि सभाह्वयेद-
 मब्रवीत् २३ मार्कण्डेय उवाच कस्मात्कुष्ठाभिभूतस्त्वं कुतो निद्यते रोह्यसि इत्युक्तः मत्पुत्राचार्यमार्कण्डेय न धामना २४
 हेममात्सुवाच यक्षराजस्यानुचरो हेममालीति नामतः मानसात्तुष्पनिचयमानीय मत्पुत्रहर्षेण २५ शिवपूजनं वलायां कुबराय स-
 मर्पये एकस्मिन् दिवसे काललोपश्चर्वा विहोतमया २६ पत्नी सोरव्यमसेन कामव्याकुलं चेतसा ततः कुण्डेन शोभां हराजराजेन वैभु-
 ने २७ कुष्ठाभिभूतः संजातो विभक्तः कांतया सह अधुना तव सान्निध्यं प्राप्सोस्मि शरुमर्कणा २८ सतोऽस्वभावतश्चिन्तयरोप-
 करणक्षणम् इति ज्ञात्वा सुनिश्चयं दृष्ट्वा धिमां च कृतेन समम् २९ मार्कण्डेय उवाच त्वया सत्यमिह गोकं ननासत्यं प्रापितं यतः अ-
 तोऽवतोपदेशं ते करिष्यामि शरुमर्कणं ३० आषाढं कृष्णपक्षं तं योगिनीव्रतमाचर अस्य व्रतस्य पुण्येन कुष्ठत्वं मुच्यसे सुवम् ३१ इ-
 तियाचं मुनेऽश्रुत्वा दंडवत्सतितोऽसुवि उत्थापितश्च सुनिनावभूवती वद्मर्षितः ३२ मार्कण्डेयोपदेशेन कृतं तेन व्रतेन समम् न द्रुतस्य
 प्रभावेन देवस्तपोवभूवत्सः ३३ संयोगं कांतया तैमिबुमुजे सोरव्यमुत्तमम् इदं गंधं नृपश्च दृष्ट्वा कथितं योगिनीव्रतम् ३४ अथाशीत-
 सहस्त्राणि दिजान् सोऽजयेत नृप ३५ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते आषाढं कृष्णे काद- योगिनीनां १ अथ आषाढं शरुं कादशीकथा-
 कादशीचर्चायां योगिनीनृप ३६ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते आषाढं कृष्णे काद- योगिनीनां १ अथ आषाढं शरुं कादशीकथा-
 युधिष्ठिर उवाच आषाढं स्वर्गसिने पक्षे किं नो भेदादशी भवेत् कौंदवः को विधिस्तस्या गतदारव्याहिर्केशव १ श्रीकृष्ण उवा-
 कथयामि महापालकथाभाश्चर्यकारिणीम् कथयामास यो ब्रह्मानारदाय महात्मने २ नारद उवाच कथयस्व मया देवि विष्णो-
 राराधनाय मे आषाढं शरुं पक्षे तु किं नो भेदादशी भवेत् ३ ब्रह्मोवाच वेष्णो वासि सुनिश्चयं दृष्ट्वा धुष्टं कलिप्रिय नातः पर-
 तं रं लोके पवित्रं हरिवासात् ४ कर्तव्यं नृपयत्नेन सर्वपापापनुत्तं न तस्मान्नेहं मवस्थाभिः शरुं एकादशीव्रतं ५ एकादशीव्रतं पुण्यं

पापघ्नं सर्वकामदम् न कृतं येनैरलोकेनेनरानिदयेषिष्ठाः ६ पद्मानामेति विख्याता शतौख्येकादशीसिता लृषीकेशाभीत्येतु क
 तं व्यं व्रतमुत्तमम् ७ कथयामितवाग्रेहं कथं पौराणिकीं श्रुताम् यस्याः श्रवणमात्रेण महापापप्रणश्यति ८ मां धातानामराज
 षिर्विवस्वदंशसंभवः बभूवुस्त्वक्रवर्ती ससत्यसंधः प्रतापवान् ९ धर्मतः पालयामास प्रजाः पुत्राभिबोरसान् नतस्वराज्ये दुर्मि
 क्षनाधयो व्याधयस्तथा १० निरातकाः प्रजास्तस्य धनधान्यसमन्विताः नान्याथोपाजितं तद्रव्यं कोशेनस्यमहीपतेः ११ तस्यैव
 कुर्वतो राज्यं बहुवर्षगणोक्तः अथोक्तदचित्संप्राप्ते विपक्वे पापकर्मणः १२ वर्षत्रयं तद्विषयेन वर्षवर्षबलाहकः तेनोद्दिष्टाः प्रजा
 स्तत्र बभूवुः क्षुधया दिताः १३ स्वाहास्वधावषट्कारवेदाध्ययनवर्जिताः बभूवुर्विषयास्तस्य सस्यामा विनपीडिताः १४ अ
 थ प्रजाः समागत्य राजानां भिदमभुवन् श्रूयतां वचनराजन् प्रजानां हितकारकम् १५ आपो नारादिति प्रोक्ताः पुराणेषु मनीषिभिः
 अयं नतामगवतस्तेन नारायणः स्मृतः १६ पर्जन्यरूपी भगवान् विष्णुः सर्वगतः सदा स एव कुरुते दृष्टिं दृष्टेरन्नंततः प्रजाः १७
 तदभावेन नृपते क्षायं गच्छंति वै प्रजाः तथा कुरु नृप मेष्ट्रयोगक्षेमो यथा भवेत् राजो वाच सत्यमुक्तं च भवता न मिथ्याभिहि
 तं वचः अन्नब्रह्ममये मोक्तमन्ने सर्वमितिष्ठितं १९ अन्नाद्भवति भूतानि जगदन्नेन वर्धते इत्येवं श्रूयते लोके पुराणे बहुविस्तेर
 २० नृपाणामपचारं प्रजानां पीडनं भवेत् नाहं पश्याम्यात्मकृतं दोषं बुद्ध्या विचारयन् २१ तथापि प्रयतिष्यामि प्रजानां हितका
 म्यथा इति कृत्वा मतिं राजा परिमेयबलान्वितः २२ नमस्कृत्य विधानं राजगामगहनं वनं च चारसुभिः सुरयानामाश्रमांस्तु प्रसेधि
 तान् २३ ददृशाथि ब्रह्मस्तु मृषिभिरसंनृपः तेजसाद्यो निति दिशो द्वितीयमिव प्रमज्जं २४ तं दृष्ट्वा हर्षताराजा अवताय च वाह
 नात् नमश्चक्रे स्वचरणौ कृताजलिपुटो वशी २५ सुनिस्तमभिर्नद्याथ स्वस्तिवाचनपूर्वकं प्रपच्छ कुशलं राज्ये सप्तस्वंगेषु भू-
 पतेः २६ निवेदयित्वा कुशलं प्रपच्छानामयं नृपः ततश्च सुनिनाराजा दृष्ट्या गमनकारणः २७ अब्रवीन्सुनिशार्दूल स्वस्या गमनका-
 रणम् राजो वाच भगवन् धर्मविधिनाममपालय तोमहीम् २८ अनादृष्टिः संप्रवृत्तानां हवेद्यत्र कारणम् संशयच्छेदनाथी

त्दागतौ हतवातिकम् २९ योगक्षेमविधौ न प्रजानां कुरुनिर्घमिं क्रूरिषु वाच एतत्कृतयुगं राजन् युगानां मुन्नसं स्मृतं
 अत्र ब्रह्मोन्नरा लोका धर्मश्चात्र चतुष्पदः ३० अस्मिन् युगे तपायुक्ता ब्राह्मणानेतरजनाः विषयतवराजं द्रष्टुं यत्नं ३१
 अकार्यकरणान्तस्य न वर्षति बलाहकः कुरुतस्य वधेयं त्र्येन दोषः प्रशाम्यति ३२ राजो वाच नाहमेन वधिष्यामि न पस्यतम
 नागसं धर्मोपदेशं कथयन्तु पसर्गविनाशनम् ३३ क्रूरिषु वाच यद्येवं ताहि नृपते कुरुष्वेकादशी व्रतम् शत्रुचिमा-
 से सिते पक्षे पद्मानो मोति विद्युता ३४ तस्या व्रतप्रभावेन स्रष्टुं विमं वितायुवम् सर्वसिद्धिप्रदात्येषा सर्वोपद्रवनाशिनी ३५
 अस्या वतं कुरु नृपस प्रजः सपरिच्छदः इति वाक्यं युनेः मुला राजा स्वगृहमागतः ३६ आपादमासे संभ्राते पद्मा व्रतमथा क
 रोत् प्रजाभिः सह सर्वाभिश्चालुर्वर्णसमन्वितः ३७ एवं कृते व्रते राजन् नृप वर्ष बलाहकः जलेन ह्लाविता भूमि रभवत्सस्य
 मालिनी ३८ तृषो केश प्रसादेन जनाः सौरव्यं प्रपदिरे एतस्मान् कारणादेव कर्तव्यं व्रतमुन्नमम् ३९ मुक्तिमुक्तिप्रदं चेव
 लोकानां स्मरवदायकं पठनाच्छ्रवणादस्याः सर्वपापैः प्रमुच्यते ४० इयमेकादशी राजन् शयनीत्यभिधीयते विष्णोः प्रसाद-
 सिद्धयर्थमस्यां च शयनव्रतम् ४१ कर्तव्यं राजशार्दूलजने मोक्षेच्छुभिः सदा चानुर्मास्य वनारं भोग्यस्यामेव विधीयते ४२
 युधिष्ठिर उवाच कथं कृष्णा प्रकर्तव्यं श्रीविष्णोः शयनव्रतम् तद्ब्रूहि ह्युपादेव चानुर्मास्य व्रतानि च ४३ श्रीकृष्णः
 शृणु पार्थ मवक्ष्यामि गोविंद शयनव्रतम् चानुर्मास्ये च यान्युक्तान्यासे स्तानि व्रतानि च ४४ कर्कराशि गते सूर्यशरत्तौ शक्रैस्तु
 पक्षके एकादश्यां जगन्नाथं स्वापयेन्मायुस्तदनं ४५ तुलाराशिस्थिते तस्मिन् पुनरुक्त्या पयेद्भूरिम् अधिमासे पिपतिने गणपत
 विधिः क्रमात् ४६ नान्यथा स्वापयेद्देवं नैवेद्यापयेद्भूरिम् आपादस्य सितपक्षे एकादश्यां सुपोषितः ४७ चानुर्मास्य व्र-
 तानां मुकुर्वीत परिकल्पनम् एवं च प्रतिमां विष्णोः स्थापयित्वा युधिष्ठिर ४८ स्नापयेत्प्रतिमां विष्णोः शंखचक्रगदाधराम् पी-
 नां वरधरां सौम्यां पर्यंकैर्वेसितैः शस्त्रैः ४९ सितवरत्रसमाच्छन्ने सोपधाने शुधिष्ठिर इति हासपुराणज्ञो ब्राह्मणो वेदपारगः ५०

स्नापयित्वा दधिस्त्रीरघृतक्षौद्रसिनादिभिः समालय्य शशैर्गंधैर्धूपैर्द्विष्वहूरिषाः पूजयेत्तत्कुसुमैः शस्त्रैर्मंत्रेणानेन पांडव
 ५१ शाथिनस्त्वत्क्षौद्रं केशपूजयित्वा श्रिया सह प्रसादं कुक्कुटैर्वेशः तस्मै सासहजनार्दन ५२ सक्तैर्वायजगन्नाथजगत्सक्तैश्चरा
 चरम् एव तां प्रतिमो विष्णोः स्थापयित्वा युधिष्ठिर ५३ तस्या एवाग्रतः स्थित्वा गृह्णाया निरयमान्नरः चत्वारो वर्षिकान्मासा
 न्देवस्योत्थापनावधि ५४ प्रातः संध्यादि कृतं सर्वं नित्यकर्म समाप्य च गृह्णाया निरयमान् शतद्वान्निर्विघ्नं कुक्कुटमेषो ५५ इति सं-
 ग्रहार्थं देवेशं प्रकृतः संशतद्भुमानसः स्त्रीवानरौ वामदक्षौ धर्मार्थं च धनव्रतः ५६ गृह्णाया निरयमानेनानन्दतथावनपूर्वकम् व्रत-
 मारंभकालास्तु मोक्ताः पंचैव विष्णुना ५७ उपक्रमं च तृमोसं व्रतानं च नरः शक्तौ एकादशीद्वादशी चैर्पोषिमाचनथाष्टमी ५८ क-
 र्कटोच्चैर्वसंक्रान्तिस्तु कुर्वाद्यथाविधि चतुर्धा गृह्यैर्वैर्वाणं चातुर्मास्यव्रतनरः ५९ कार्तिकेशं शक्रपक्षे तु द्वादश्यां तत्समापयेत् तेषां फ-
 लानि वक्ष्यामि कर्तृणां तेऽप्यकूटयकू ६० आषाढेशं शक्रपक्षे तु एकादश्यामुपोषितः चातुर्मास्यव्रतं कुर्वाद्यत्किंचिदवनीपते ६१
 नान्यथा चाब्दकृत्वा पापो विनिर्हन्ति प्रयत्नतः नशेषावं न मोक्षं च शक्रगुर्वर्न वार्धकं ६२ रवंडत्वे चित्तये दादौ चातुर्मास्यविधौ नरः रवं
 हांगव्यापी त्मा तं डोयद्यं रवंडा भवेन्नृत्तिः ६३ अशुचिर्वीरशुचिर्वीरपि यदि स्त्रीयादिवापुमान् व्रतमेकं नरः कृत्वा मुच्यते सर्वपातकैः
 असंक्रान्तं तथा मासे देवेषु अथैव कर्मणि मलरूपमशौचं च वर्जयेन्मतिमान्नरः ६४ प्रतिवर्षं तु यः कुर्वाद्ब्रतं वै संस्मरन् हरिम् देहान्ते
 ति प्रदीपेन विमानं नार्कते जप्ता ६५ मोदते विष्णुलोकं सौयावदाभूतं स पूवं देवतायनेन नित्यं मार्जनं जलसंचनं ६७ प्रलेपनं गो-
 मयेन रंगवल्यादिकं तथा यः करोति नरः अष्टचातुर्मास्यमन्तं दिनः ६८ समो सो च यथाशक्त्या कृत्वा ब्राह्मणभोजनं स सजन्म
 सुविभ्रं द्रः सत्यधर्मपरो भवेत् ६९ द्वाक्षीरेण च ज्येन क्षौद्रेण सितया तथा स्नापयेद्द्विषादो वंचातुर्मास्ये जनाधिप ७० स
 याति विष्णुसारूप्यं सरवस्य मश्नुते त्र्येणाम्निर्मातव्या यथाशक्त्या च कंचनम् ७१ विप्राये देवसु दिश्य स फलं च स दक्षि-
 णं अक्षय्यालभते भोगान् स्वर्गं ददद्वापरः ७२ लोकं च समवाप्नोति विष्णो रत्र न संशयः देवा ये हेमपद्मस्तु दद्यान्नेव दसंयुतम् ७३

गंधपुष्पाक्षनाद्यैर्देवब्राह्मणभारिषि पूजायः कुरुते नित्यं चातुर्मास्ये त्रिनीनरः ७४ अक्षयं स्मरन् स्वमाप्नोति पुरंदरं रज्ज्वेत् य
 स्तु वै च तुरो मासान् तुल्यं स्याद्द्वारमर्चयेत् ७५ तुलसीकांचनीकृत्वा ब्राह्मणार्थं निवेदयेत् कांचनेन पिमानेन वैष्णवीं लभते ग-
 तिं ७६ देवाय गुरुगुलं यैर्वेदीपं चार्पयेत नरः स भोगी जायेत श्रीमान् तथा सोमाग्यवानपि ७७ समाप्तौ धूपिकादद्याद्दीपि-
 कांचमहाभते प्रदक्षिणां तु यः कुर्यान्निमस्कारं विशेषतः ७८ अश्वत्थस्याथ वा विष्णोः कार्तिक्यामवधिर्मवेत् पादं प्रादानं
 रस्यस्य करो कृत्वा च संयुतो ७९ स्तुतिं वा चिह्निहृदि ज्ञानं च तुरंगाग्रं प्रदक्षिणा संध्यादीपप्रदो यस्तु प्रांगणे द्विजदेवयोः ८० समाप्तौ
 दीपिकादद्याद्दृक्चैर्कंचकांचनं वायुमालभेन यस्तु ते जस्वी सप्तवेदिह ८१ वैमानिको भवेद्देवो गंधर्वाप्सरसेवितः विष्णु-
 पादोदकं यस्तु पिबेच्छ्रद्धासमन्वितः ८२ विष्णोर्लोकमवाप्नोति न च स्मिन् जायेत नरः शतमशोत्तरं यस्तु गायत्रीजपमाचरेत्
 त्रिकालं वैष्णो वेदहर्षे स न पापेन लिप्यते अक्षस्तत्रं पुस्तकं च धत्ते पद्मं कं डलु ८४ चतुर्वक्त्रा तु गायत्री श्रोत्रियाणां गृहे ह स्थिता
 सर्वलोकमयी देवी गायत्री यात्रयी मयी ८५ नित्यां शास्त्रसमाख्यानां लोकां न्यातुं प्रबोधयेत् व्यासस्तु ध्येनितस्याशत्रविष्णुलो-
 कं स गच्छति ८६ अत्र चोद्यापेन शास्त्रपुस्तकं दानमेव च सर्वविद्यासंभोजनं करणं लज्जिताक्षरम् पुस्तकं संप्रयच्छाप्तिप्रीता-
 मवतु भारती ८७ पुराणं पुराणानि त्यं धर्मशास्त्रमथापि वा पुण्यवान् धनवान् भोगी सत्यशौचपरायणः ८८ ज्ञानवान् लो-
 कविख्यातो बहु शिष्यः स धार्मिकः कांचनेन युगं वस्त्रं पुस्तकं च निवेदयेत् ८९ नामं भवत परः शंभोर्वै किं शवस्य वा समाप्तौ
 प्रतिमां दद्यात्तस्य देवस्य कांचनीं ९० पंचवक्त्रो वृषास्तुतः शनि वक्त्रं त्रिलोचनः कपालशतलखं द्वंगी चंद्रमौलिः सदा शिवः ९१
 त्वयासु राणाममूर्तं विहाय हालाहलं संहते मे वयस्मात् तथा स्मराणां त्रिपुरं च दग्धमेकं पुणालो क हितार्थमांश ९२ तद्रूपदा
 नादहं पुण्यवांश्च दोषैर्विमुक्तश्च गुणालयो हम् तथा कुरुत्वा शरणं प्रपद्ये मम भो देव वरप्रसीद ९३ कृतं नित्यं क्रियो मूलो स्म
 र्वांशार्थं निवेदयेत् सूर्यमंडलमध्यस्थं देवं ध्यात्वा जनादनम् ९४ समाप्तौ कांचनं दद्याद्भक्तवत्सलं च गीतं तथा आरोपयं पूर्णमायुश्च

कीर्तिलक्ष्मीवल्लभेत् १५१ निलहोमंतुयः कुर्याच्चातुर्मास्येदिनेदिने भक्त्याव्याहतिभिर्मन्त्रैर्गीयज्यावाव्रतान्वितः १६ अष्टोत्तर-
शतं चाथ अष्टाविंशतिरेव वा निलपात्रं समासौ तु दद्याद्दिप्रायधीमते १७ वाङ्मनः कायजनिनेः पापैर्मुच्येत संवितैः नरो गैर-
भिष्मृयेत लभेत्संततिमुत्तमाम् १८ देवे देवजगन्नाथवालिनाथफलप्रद निलपात्रं प्रदास्याभिनेन पापं व्यपोहन् १९ अन्म
होमंतुयः कुर्याच्चातुर्मास्यमंतदितः समासौ घृतकुंभं तु यस्त्वं कांचन संयुतम् १०० आरोग्यं कौन्तिमतुलां पुष्पसौभाग्यसंपदः
शत्रुक्षयचलभन ब्रह्मणा प्रतिभो भवेत् १०१ अम्बत्यसेवायः कुर्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते विष्णुभक्तो भवेत्पश्चादनेव रस्त्रं प्रदाप-
येत् २ सकांचनं ब्राह्मणाय नैव रोगान् स विंदेत तुलसीधारयेद्यस्तु विष्णुभीति करं शक्तमाम् ३ विष्णुलोकमवाप्नोति सर्व-
पापैः प्रमुच्यते ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चाद्दिष्णुमुद्दिश्य पांडव १०४ यस्तु स सेतुर्धौ केशदूर्वा मभूत संभवाम् सदा प्रातर्वेहन्मूर्ध्नि
शरद्धाल्मा च भद्रतु द्वये १०५ मंत्रेणानि नरो जद्र लक्ष्मीनाथस्य तुष्टये त्वद्ब्रह्मजन्मा सि विदिता सि स्मरारस्त्रैः १०६ सौभाग्यं संन-
तिं दत्वा सद्यः कार्य करीभव व्रताने च कुरु श्रेष्ठ दूर्वां स्वर्णं विनिर्भेताम् १०७ सायसर्वदलोपतां सवस्त्रां द्विजपुंगवे प्रदद्याद्-
क्षिणा सार्द्धं मंत्रेणानेन स्कन्धत १०८ यथा शारवा मशारवाभिर्विस्तृता सि महीते तै तथा समापि संतानं देहि त्वमंजरा मरम् १०९
एवं धृतं यः कुर्यात्तच्चातुर्मास्यमंतदितः नचतुः स्वभयंतस्य न च रोगभयं भवेत् ११० नाशरुसंभ्रामं शज्जानु पापेभ्यः त्रिविमुच्य-
ते मुक्ता तु सकलान् भोगान् स्वर्गलोकं महीयते १११ गीतं तु देवदेवस्य केशवस्य शिवस्य वा करोति नित्यमाभोति नरो जा-
गरणे फल १२ व्रताने च व्रती दद्यात्तद्यं देवाय सुस्वरात् गुरोर वक्तव्या यच्चा न ध्यायेत्थयनं कृतं १३ सरस्वती जगन्नाथज-
गज्जाड्या पहारिणी साक्षाद्ब्रह्मकलत्रं च विष्णुरुद्रादिभिः स्तुता १४ तन्ममाध्ययनोत्पन्नजाड्यं हरवरानेन घटादनेन तु-
ष्टात्वं ब्रह्मणी लोकपालिनी १५ विप्रपादविनिर्मुक्तो रंयः प्रत्यहं पिबेत् चातुर्मास्ये नरो भक्त्या मद्रूपं ब्राह्मणं स्मरन् १६
मनोवाक्कायजनिनेर्मुक्तो भवति किल्बिषैः व्याधिभिर्नाशिष्ये न श्रीरायुस्तस्य वर्धते १७ समासौ गौशुगदद्याद्गामिका वा-

पयस्विनीम् तत्रायशक्तोराजेन्द्रदद्याद्वा सोयुगं व्रती १८ ब्राह्मणं च देतयस्तु सर्वदेवमयं स्मृतम् हृतदृत्यो भवेत्सद्यः सर्वपापैः
 प्रमुच्यते १९ अस्ययं स्मरवमामोतिपितृभक्तिपरो नरः समासो भोजयेद्विद्यानायुर्वित्तचर्चिदात् २० स भ्रामाननरः कृत्वा समातो
 घृतकुम्भदः वस्त्रयुग्मं तिलानुघंदां ब्राह्मणापि न वेदयेत् २१ सारस्वतं यानि तलविद्यावास्तु भवेदिति संस्पृशेत् कपिलां यो वै नित्यं
 भक्तिसमन्वितः २२ तामेवा तं कृतां दद्यात्सर्वं भूमिभयापि वा सार्वभौमो भवेद्वाजा दीर्घायुश्च प्रतापवान् २३ दानशीलः सदा र
 भः सर्वकंठकवर्जितः रूपवान् भाग्यसंपन्नो लभते स्मरवमस्तयम् २४ सर्वसेदिद्रवत्सर्गवत्सरानुरोमसं भिमान् नमस्करो
 नित्यः स्तूर्यगोशं वापि नित्यशः २५ आयुरारोग्यैर्मन्त्रैर्लभते कांतिमुत्तमाम् विमराजमसादेन प्राप्नुयादिति स्मृतं फलम् २६
 सर्वत्र विजयं चैव नात्र कार्यं विचारणा रविः कार्यः स्मरणस्य सिद्धिरारुणसन्निभः २७ निवेदेयद्वा ह्यष्टाण्य सर्वकामार्थसिद्धये
 उरसा शिरसा हस्त्यामनसा वचसा तथा पद्मांकराभ्यां जानुभ्यां प्रणामो ह्यंग उच्यते अष्टांगसिद्धिर्नैनापि नमस्कारेण योर्वचयेत् २९
 सयागतिमवाप्नोति न तां क्रतुशतैरपि यस्तुरोग्यं शिवमीत्येदद्याद्द्वर्षोऽक्रतुद्वये ३० ताम्प्रवाप्रत्यहं दद्यात्स्वशक्त्या शिवतुष्टये
 सुरूपांस्तु भते पुत्रान् रुद्रभक्तिपरायणान् ३१ समाप्तो मधुपूर्णं तु प्राञ्जराजतमुत्तमम् मदद्यात्ताम्रदाने तु नाम्ना पात्रगुडान्वितं ३२
 ताम्प्रपुष्टिकरं देवदेवमीति करं शक्रं सर्वरक्षाकरं नित्यमनः शान्तिं प्रयच्छमे ३३ यस्तु स्मृतं तृषीकेशोऽस्वर्णदानं स्वशक्तिः य
 र्स्त्रयुग्मं तिलैः सार्द्धं दत्त्वा पापैः प्रमुच्यते ३४ इह सुक्ता महाभोगान्ते शिवपुरं व्रजेत् स्मरणं रजतं ताम्रनिन्यदानं च धान्य
 कम् ३५ नित्यं शार्द्धं देवपूजां सर्वमेतत्सदस्मिणं वस्त्रदानं तु यः कुर्याच्चानुमोऽस्वेदि जानये ३६ अप्यन्यैर्गंधपुष्पाद्यैः स विष्णुः
 प्रीयतामिति शय्यां दद्यात्समाप्तौ तु वासः कांचनपट्टिकां ३७ अक्षयं स्मरवमामोति धनं च धनोपमम् योगोपी च दनं दद्यान्नि
 त्यवर्षा स्मरानवः ३८ श्रीपतिस्तस्य संतुष्टो भक्तिं सुकिंददाति च ये देवांगसंलग्नं कुकुमादि विलेपनम् ३९ जलक्रीडास्त्रगोपीनां
 द्वारवत्याम्बुदान्वितम् गोपीचंदनमित्युक्तं मुनीन्द्रैः किल्विषा पंहं ४० तस्माद्देयं प्रयत्नेन विष्णुर्दिशति वाञ्छितं समाप्तावपि तद्दद्यात्

तुलापरिमितं शक्रं ४१ तदर्धं वातदर्धं वासवस्त्रं च सदक्षिणं यस्तु सप्तैहिकेशो भूतस्य हंतुव्रतान्वितः दद्याद्दक्षिणया सार्द्धं श-
करामपि वा गुडम् अमृतस्य कलाप्रोक्ता इक्षुसारजशर्करा ४३ तस्यादोनेन संतुष्टो भानुर्दिशति वांछितम् एवमेतत्संपूर्णं कुयो-
दुद्यापनबुधः ४४ कारयेन्नाम्न पात्राणि प्रत्येकं तु पलाष्टकं विन्तशाठ्यमकुर्वाणो यदा पलचतुष्टयम् ४५ अष्टोच्चत्वायैकं वा प्रत्ये-
कं च सशर्करम् दक्षिणाफलवस्त्रेण प्रत्येकं वेष्टिता निच ४६ सहधान्या निविधेभ्यः श्रद्धया प्रतिपादयेत् ताम्रपात्रं सवस्त्रं च
शर्कराहमसंयुतं ४७ सूर्यभीति करं यस्माद्रोगग्रंथापनाशनं पुष्टिदं कीर्तिदं नृणां नित्यं संतानकारकम् ४८ सर्वकामप्रदं स्वर्ग-
मायुर्वर्धनमुत्तमम् तस्मादस्य प्रदानेन कीर्तिरस्तु सदा भव ४९ एवं व्रतं तु यः कुर्यात्तस्य पुण्यफलं दृष्टुं गंधर्वविद्यासंपन्नः स
र्वयोगिषित्प्रियो भवेत् ५० राजापिलभने राज्ञ्यपुत्रार्थीलभने रक्तान् अर्थाधीना मुयादर्थे निष्कामो मोक्षमाप्नुयात् ५१ य-
स्तु वैचतुरो मासान् शाकमूलफलादिकम् नित्यं ददाति विधेभ्यः शक्त्या यत्संभवे द्विजः ५२ व्रतं ते वस्त्रयुग्मं च शक्त्या दद्या-
त्सु दक्षिणम् स्वरवीभूत्वा चिरकालं राजयोगी भवेन्नरः ५३ सर्वदेवप्रियं यस्माच्छाकं तृप्तिकरं नृणाम् देवर्षिभीतिदं कंदमू-
लपत्रसपुष्पकं ५४ ददाति ते नंदवाद्याः सदा कुर्वंतु भंगलम् यस्तु सुप्ते हृदी केशप्रत्यहं तु क्रतुर्दये ५५ दद्यात्कंदुभ्रयं मर्त्यो गृहप-
र्याप्तमादरात् ब्राह्मणाय सुशीलाय दिने शशीतयेन यः ५६ दक्षिणासी हर्तं विप्रं भोजेणानेन सुव्रतं कंदुभ्रयमिदं यस्माद्रोगग्रंथं स वै
देहिनां ५७ तस्मादस्य प्रदानेन प्रीतो भवतु भास्करः एवं कृत्वा व्रतं तं सम्यक् कुर्यादुद्यापनबुधः ५८ कृत्वाम्बर्णमयीं शंखदीं मरीचीमा-
गधीमपि सवस्त्रां दक्षिणायुक्तां दद्याद्दिवा यधीमते ५९ एवं व्रतं यः कुरुते स जीनेच्छरदंशनं गाम्पुगदीक्षितान् योनेने स्वर्गं व्रजे-
दिति ६० सुक्ता फलाभियोनित्यं दद्याद्दिवा य सन्मतिः अन्नवान् कीर्तिमान् श्रीमान् जायते वस्त्राधिप ६१ चातुर्मास्ये प्रत्यहं
तुक्षीरकुम्भं प्रदापयेत् वेषयित्वा सवस्त्रेण फलेर्देक्षिण्यामह ६२ स्ववासिनीं श्रियं मत्वा गंधपुष्पैरथार्चयेत् तांबूलं फलं मे-
कं वा दद्याच्छीपतेन यपुनः ६३ समाप्तो यो यो धितं विप्रसूक्ष्मवस्त्रं विभूषणेः भिक्षुर्न पूजयित्वा तु जानीषुषेः सुशोभनेः ६४ पुमां-

स्तुस्त्रियमामोतिनारी फर्त्तारमाभुयात् पुमास्तुश्रियमामोतिकमलाभिवमाधवः ६५ तांबूलदानयः कुरं ज्ञयेद्वज्जितेन्द्रियः
 रक्तवस्त्रद्वयं दद्यात्करं कंच सदाक्षिणं ६६ महालावण्यमामोतिसर्वे रोगविवाजतः मेधावोस्त्रभगः प्राशोरक्तकं ६७ ज्ञायेत् ६७
 गंधर्वत्वमामोतिस्त्वर्गलो कंच गच्छति तांबूलं श्रीकरं मद्रं ब्रह्मविष्णुं शिवात्मकं ६८ अस्वमदानाद्ब्रह्माद्याः श्रियं ददत्तुष्क-
 लाम् पूगे ब्रह्माहिरिः पत्रे चूर्णे साक्षान्मेहश्चरः ६९ एतेषां संप्रदानेन बसन्तु मे भाग्यसंपदः प्ररितं पुगचूर्णेन नागवल्लीदलान्वितं
 ७० सत्तूर्णरवादि रं चैव पत्राफलसमन्वितम् एलालवंगं संभिन्नं गंधर्वास्मरसां प्रियम् ७१ कनकलं निरानकलं प्रसादात्कुरुष्वमाम्
 न्वातुर्मास्वव्रतोपेतः सुवासिन्मैदि जायच ७२ नारीवापुरुषोवापि हरिद्रां संप्रयच्छति लक्ष्मीमुद्दिश्य गौरीवानतः पात्रं दक्षिणां नि-
 तं ७३ प्रदद्याद्भक्तिं संयुक्तं देवीमयी च तामिति भर्त्ता सहस्रतं मुक्तेनारी नार्थान्थापुमान् ७४ सो भाग्यमस्तु यो भ्रान्धनपुत्रस-
 मुन्नीति संग्राह्यरूपलावण्ये देवीरूपमहीयते ७५ उमामहेशमुद्दिश्य चातुर्मास्यो देवेनेने संपूज्य विप्रमिथुनं तस्मै विमायशक्ति-
 तः ७६ दद्यात्सदाक्षिणं हेमउमेशः प्रीयतामिति उमेशप्रतिमो हेमोदद्यादुद्यापने बुधः ७७ पंचोपचारैः संपूज्य धेन्या च द्रुष्य भेष-
 च भोजयेदपि भिष्टान्नं तस्य पुण्यफलं स्पृणु ७८ सो भाग्यं पूर्णमायुष्यं संपत्तिश्चान्पायिनी संपत्तिरस्तु या किं निर्जोयते व्रतं रं भवान्
 ७९ इह मुक्ताखिलात्कामानंते शिवपुरं व्रजेत् तत्र स्थित्वा चिरं कालमुपसृज्य स्मरं वमहत् ८० पुण्यशेषादिद्वागस्तु जायते धर-
 णीपतिः फलदानं तु यः कुर्याच्चातुर्मास्यमर्तं द्रितः ८१ समाप्तो कलधौतानि तानि दद्याद्द्विजानये सर्वान्मेनोरथान्माय्यसर्तं गिंचा-
 नपायिनीम् ८२ फलदानस्य माहात्म्यान्मोदते नंदने वने पुण्यदानं व्रतं चापि स्वर्णपुष्पादिदापयेत् ८३ सप्तो भाग्यं परं ग्राह्यं गंधर्व-
 पदमाभुयात् वास्ते देवे प्रमुते च चातुर्मास्यमर्तं द्रितः ८४ नित्यवामनमुद्दिश्य दध्यन्नं स्वादुपुद्रंसेः भोजयेदथ वा दद्यादेकादश्या-
 नं भोजयेत् ८५ दानमेव प्रकुर्वीत ग्रहणोदो नैवेद्यं च अशक्तो नित्यदानं तु कुर्यात्पंचस्रपर्वस्र ८६ मृताष्टम्याममा यो च पूर्णिमाया-
 तयापि च प्रत्यर्कं वारमथ वा प्रतिभागं ववासरम् ८७ पक्षद्वये पि दद्यादश्यामवश्यं दानमेव एव कृत्वा स मासो तु यथाशक्ति महो

ददेत् ८८ अशक्तोऽभूभिदोनेतुं धेनुं दद्यादलङ्कृतम् नत्राप्यशक्तो वास्त्यश्च स रुक्मं पादुके तथा ८९ लङ्घोऽपानदरुलङ्घुनं दानं सर्वधरास्य
 ते द्विजानां भोजनं चैव स्तत्रियस्य यथा स्मरवम् मृग्यादि सुमिश्रां दुर्लभेषु स्य वस्तु विना ९० ब्राह्मणस्यापि शक्तस्य शरदस्यापि
 नयाभनम् कुवेरेण पुरा चूर्णशंकरस्थोपदेशतः ९१ जन्तुना गौते मनीषशक्तैः पाणिप्लुतं पुरा अमृष्य मन्त्रमाप्नोति पुत्रे पोत्रादि स
 पदम् ९२ दृढांगः पूर्णमायुष्यं लभते वैशनाशनम् स्यात्स्थिरं विष्णुभक्तिं च न याति हरिभक्तिम् ९३ आवोग्यं सारथ्यमनुलं रूपसं
 पत्तिमेव च अवध्याकर्तृकं च दमनं फलदायकम् ९४ नित्यं पयस्विनीं दद्यात्सालं कारांशुभावाहो दत्त्वा तु दक्षिणां शतधा सस-
 र्वज्ञानवान् भवेत् ९५ न परमं यत्तां याति ब्रह्मलोकं च गच्छति अक्षयं सरलमाप्नोति पितृभिः संहितो नरः ९६ वार्षिकान् चतुरो
 मासान् माजापत्यं चरेन्नरः समोऽगो गुरुं दद्यात्तद्वत्वा ब्राह्मणभोजनं ९७ सर्वपापविशुद्धात्सायाति ब्रह्मसङ्गतं एकान्तयोग
 वोसेतुं सीराण्यथोददापयेत् ९८ वस्त्रकाचनं युक्तानि शय्याया सह मांभिना अनङ्गुदयसंयुक्तं लालं कर्षणक्षमम् ९९ सर्वोप-
 स्करसंयुक्तं ददाभिप्रीयतां हरिः शाकमृलं फलेर्वीपि चानुमांस्यनं यन्नरः १०० समोऽगो भदो न स गच्छेद्दिष्णुमदिरं पयोवती तथा
 मोति ब्रह्मलोकां समानम् १ व्रतोत्तमं दद्याद्दामेकां च पयस्विनीं रमायाश्च पलाशेषु योऽंशुं क्ते च कतुदय ३ वस्त्रयुग्मं च का
 स्यं च शतं दद्यात्सर्वो भवेत् कांस्यं ब्रह्माशिवो लक्ष्मीः कांस्यमेव विभावस्कः ३ कांस्यविष्णुमयं यस्मादतः शान्तिं प्रयच्छे
 नित्यं पलाशो जीचे ते लाभ्यं गवि वर्जितः ४ सदहृत्यतिपापानि तूलराशिं मिवानलः ब्रह्ममन्त्रं करपद्मं दालघातकरश्च यः ५
 असत्यवादिनो ये च रश्मी घातं व्रतघातकः अगम्यागांभिनेऽपि विषावागांभिनेऽपि प्रस्त्रीगांभिनेऽपि स्तिनी ८ अलं
 ते सर्वे पापनिर्मुक्ता व्रतेनानेन केशव ७ समोऽगो कांस्यपात्रं तु चतुःषष्टिपलं धेनुम् सवत्सां च यो दद्यात्सालं कारां पयस्विनीं ८ अलं
 कृताय विदुषे स वस्त्राय स्तु वै विणे स्मृगो विलिप्य योऽंशुं क्ते देवं नारायणं स्मरन् ९ दद्याद्भूमिं यथा शक्तिः स्यात्वा बहुजलान्तिके आरोह्य
 पुत्रसंपन्नो राजा भवति यामिकः १० शत्रोर्मयं नलभते विष्णुलोकं स गच्छति अयाचिते न ज्ञाहं सहि रण्यं स च दत्त ११ षड्रसं भो

जनं दद्यात्सयातिपरमंगतिं यस्तु सुस्तेलधीकेशेन क्तं च कुरुते व्रतम् १२ ब्राह्मणान् भोजयेत् पञ्चाच्छिवलोकमहीनियते एकमुक्तेन
 रः कृत्वा भित्तिशीतं दद्व्रतः १३ यो च ये च तुरोमासान् वास्ते वसना कृत्वा समासा भोजयोद्भान् शन्तया दद्याच्च दक्षिणाम् १४
 यस्तु सुस्तेलधीकेशोक्षितिशाधी भवेन्नरः शय्यासोपस्करा दद्याच्छिवलोकमहीनियते १५ पादाभ्यगनवोयस्तु वर्जयेच्च क्रुदुदये
 पादाभ्यगनरः कुर्याद्ब्राह्मणानां च भोजनं १६ दक्षिणां च यथाशक्त्या सगच्छेद्विष्णुमंदिरम् आषाढादिचतुर्मासान् वर्जयेन्नरव
 क्तं न १७ आरोग्यपुत्रसंपन्नो राजा भवति धार्मिकः पायसं लवणं चैव मधुसर्पिः फलानि च १८ चतुर्मास्ये वर्जयेत् न तैरीशं क
 र्त्तुष्टये कर्तिक्यां च पुनस्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् १९ सरुद्रलोकमाप्नोति रुद्रव्रतनिषेवणात् यवान् भक्षयेद्यस्तु अथ वा
 शालयः शक्रमाः २० पुत्रपौत्रादिभिः सार्द्धं शिवलोकमहीनियते तैलाभ्यंगपरित्यागी विष्णुभक्तः सदाव्रती २१ वर्षीकृति विष्णुम-
 प्यच्यैवेष्णा वीलभते गतिं समासोकां स्य पात्रचक्रवर्णेन समन्वितं २२ तैलेन शरितं कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् वार्षिकान् च तु
 रोमासान् शाकादिपरिवर्जयेत् २३ विष्णुलोकमाप्नोति पितृर्त्तिः प्रजायते व्रतं ते हरिमुद्दिश्य पात्रराजं तमेवाह २४ वस्त्रेण वे
 रयेयद्रूपपुष्पैः समर्चयेत् मूलपत्रकरीराग्रफलकांडादिरुद्रकाः २५ तस्मिन् कवचं च त्रिशकम् षड्विधं स्तनम् समभ्यर्चयथा
 शक्त्या ब्राह्मणान् वेदपारगान् २६ दद्याद्दक्षिणया सार्धं व्रतसंपूर्णहेतवे शिवसायुज्यमाप्नोति प्रसादाच्छूद्रपाणिनः २७ अप्रपव
 जेनं कृत्वा भोजनव्रतमाचरेत् कर्तिके स्वर्णगोधूमान् वस्त्रदत्वाभ्येधेयं २८ गोधूमाः सर्वजंतूनां बलपुष्टिर्वर्धनाः सुरध्यात्र
 हव्यकथ्येषु तस्मान् मे दत्तः त्रियम् २९ आषाढादिचतुर्मासान् व्रतं कर्त्तुं नाकं वर्जयेन्नरः कारवल्लीफलं वा पिप्पलां वा पुण्डूलं तथा ३० यद्यत्
 फलं श्रियं चास्ति वर्जयेत्तु च तत्फलम् चतुर्मास्ये ततो व्रते रोष्यायेति नाभिकारयेत् ३१ मध्ये विद्रुममुक्तानि लवचयित्वा तु शक्तिः
 दद्याद्दक्षिणया सार्द्धं ब्राह्मणायानि भक्तिः ३२ अर्भाष्टदेवमुद्दिश्य देवो मे प्रीयतामिति सदा घृमायुरारोग्यपुत्रपौत्रान् सरूपता
 म् ३३ अक्षय्यां संततिं कर्त्तुं तिलव्यास्वर्गमहीनियते फलत्यागी भवद्यस्तु विष्णुलोकं संपूज्यते ३४ समांसां कलधौतानि न दद्या

द्विजानेय आवणेवर्जयेच्छाकंदधिभाद्रपदेतथा ३५ दुग्धमाश्वयुजेसामिकान्तिकद्वितल्यजेत् चत्वार्येनानिनिन्यानिचतुरा
श्रमचर्त्तमाभू ३६ प्रथमेमामिसिकर्त्तयेन्निम्यंशाकवर्त्तनेरः द्वितीयेमामिसिकर्त्तये दधिव्रतमनुत्तमम् ३७ पयोव्रतं तृतीयतुत्तयेद्वि
दलंतथा कृष्माडराजमाश्वमूलके गंजनंतथा ३८ करमदं चेद्वृकदंडं चातुर्मास्येत्यजेन्नरः मसूरं बहुवर्जयेच्चतुर्ताकं चैवव-
र्जयेत् ३९ नित्यान्येनानिर्वैर्द्रवतात्याहुर्मनापणः विशेषाद्द्विधात्रीमलाबुंविंविणीत्यजेत् ४० ज्योतिषात्रोफलं ग्राह्यं
जीर्णो ग्राह्याचचिंविणी वार्षिकान्चतुरोमासान्प्रसूतेचजनार्दने ४१ मंचखद्वादिशयनवर्जयेद्रक्तमान्नरः अनर्तोवर्जयेद्वा-
योऽङ्गो गच्छन्नदूष्यति ४२ मधुचैर्लाचिशिशुंचानुर्भास्येत्यजेन्नरः द्वंताकंचकलिंगंच विल्योदुंबरीमः सदाः ४३ उदरेयस्य
जीर्येतेतस्यहूरनरोहरिः उपवासस्तथानक्तमेकप्रसूतमयान्वितम् ४४ अशक्तस्तु यथाकुर्यात्सायमानरं वडिनं स्नानपूजार्दि
संयुक्तः सनरोहरिलोकमाक ४५ गीतवाद्यकंरोविष्णोर्गांधर्वलोकं भासुयात् मधुसुकुचं भवेद्राजा पुरुषो गुडवर्जनात् ४६
लेभेच्च संततिदीर्घपुत्रेभ्योत्रादिवर्धिनीम् तैलस्यवर्जनाद्राजन्मदंशर्गाः प्रजायेत ४७ कौसुंभेनैलसंत्वागाच्छुनाशमवासु
यात् मधूकृतैलत्यागाच्चरुसोभायफलं लभेत् ४८ पुष्पादिभोगत्यागेनस्वर्गे विद्याधरो भवेत् योगाभ्यासी भवेद्यस्तुस
ब्रह्मपदवीं भियात् ४९ कदुतिकंचमधुरकथायलवणान् रसान् वर्जयेत्सचैवेरूयं दोगं अंनसमात्सदा ५० तांबूलवर्जनाद्रोगी
सद्योमुक्तामयो भवेत् पादाभ्यंगपरित्यागाच्छिरोभंगस्य पार्थिव ५१ दीप्तिमान् दीप्तिमकरणो यस्तद्व्यपतिर्भवेत् दधिदुग्ध
परित्यागी गोलोकं लभेन्नरः ५२ इहलोकमवामो निस्थालीपाकविजर्जनात् एकांतरोपवासो ब्रह्मलोकं केमहीयते ५३ च
तुरो वार्षिकान्मासान् नखरोभाणि धारयेत् कल्यस्थायी भवेद्राजन्मनरोनामशयः ५४ नभोनाशयणायेतिजपित्वानंत
कंफलम् विष्णुपादांबुजस्पर्शात् कृतसुलोभमेवन्नरः ५५ लक्ष्मदक्षिणायस्तु करोति हरिमव्ययम् हंसयुक्तविमानेन
सयाति वैष्णवीपुरीम् ५६ त्रिरात्रभोजनत्यागान्मोदनेदिधिदेववत् परान्नवर्जनाद्राजन्मदेवो वैभालुभो भवेत् ५७ प्राजापत्यं

चरेद्योवेचानुभास्येव्रतनरः सुच्यतेपान्तैः सर्वैर्द्वित्रिविधैर्नात्रसंशयः ५८ ततस्कृच्छानिहृच्छाभ्यांयः क्षिपेच्छयनहरेः सयातिपरम-
 स्थानं पुनरावृत्तिवर्जितम् ५९ चांदायेणेन योराजन् क्षिपेन्मासचतुष्टयम् दिव्येदेहाभवेत्साथिशिवलोकचगच्छति ६० चानु-
 भास्येनरोयोवेत्यजेदन्नादिभक्षणम् सगच्छेद्धरिसायुज्येनभूयस्तुभजायेत ६१ भिक्षाभोजनोरोयोहिंसभवेदेदपारगः
 पयोव्रतेनयोराजन्क्षिपेन्मासचतुष्टयम् ६२ तस्यवशासमुच्छेदः कदाचिन्नोपपद्यते पंचगव्याशनः पार्थचांद्रायणफललभेत्
 ६३ दिनत्रयं जलत्यागान्नरोगरभिभूयते एवमादिब्रूतेः पार्थतुष्टिमायानिकेशवः ६४ स्मृतउवाच ऋणुज्वंक्रपयः सर्वेऽप्यवणे
 व्रतमुत्तमं सर्वदुःखोपशमनं सर्वसंपन्नप्रदायकं ६५ यमस्यदंडनयस्मादरीकृतमनुत्तमम् स्रुवासिनीनां सोभाग्यपुत्रैर्भोजप्रव-
 र्धनम् ६६ ऋषय ऊचुः कस्मिन्मासिकथं कृत्वा किं फलं कस्य पूजनं कोविधिः केन नियमास्तत्सर्वं कथय स्वनः ६७ स्मृतउ-
 आवणे शक्रपक्षस्य प्रतिपद्यां विशेषतः तदारभ्य च दशान्तमाचरद्रतमुत्तमम् ६८ युधिष्ठिर उः यत्कृत्वा सुच्यते जनुर्महापातक-
 पंचकान् तत्सर्वं ब्रूहि गोविंदयादितुं शोभिकेशव ६९ श्रीकृष्ण उवाच आवणस्य विधिं वदस्य कृष्णपुत्र युधिष्ठिर यच्छ्रुत्वा-
 सादरं भूयो नरो जायते भुवि ७० पुण्यभासे सति पक्षप्रतिपद्यारभेद्रतम् एतेष्वन्यतमं पक्षं समारभ्य व्रतं चरेत् ७१ नभभासे
 भ्रियं देवमर्कं गणपतिं शिवां उमापतिं च सहितं माधवं पूजयेन्नरः ७२ पंचाभूतेर्गंधपुष्पैर्नैवेद्यं धूपदीपैकैः नपुष्पैः पूजयेद्यस्तु
 माधवं च शिवापतिं ७३ कुलनाशाभवेत्तस्य पुण्यं तस्य विनश्यति आवणे पूजयेद्देवं बिल्वपत्रैश्च पुष्पैकैः ७४ कुलकोटिसमायुक्तो मा-
 देते विष्णुमंदिरं मौल्यादानीय पुष्पाद्यं स्त्रीशरद्राद्यैर्नृपोत्तम ७५ ब्राह्मणैः कारयेत् पूजाभासमेकं नंतरम् माधवं तुलसीपत्रैः क-
 रंदस्थे दिवाकरे ७६ सकृदभ्यर्च्य देवं शनपुनर्जायेते भुवि यः कुर्यात्तुलसीहीनां आवणे सिंदूरे रथो ७७ कुलानां च शतं तस्य
 नरेके पातयत्यसौ योर्वचेदिद्विल्वपत्रेण शिवगणपतिं शिवम् ७८ कुलकोटिसमायुक्तो शिवलोकमहीयते पितृन् शरत्समुद्दिश्य
 तुलसीविष्णवेर्पिता ७९ ब्रह्महत्याकोटिशतमगम्यानां सहस्रकम् यः पूजयति देवं शकमेलेः कमलेक्षणम् ८० तस्य पुण्यफल-

वर्तुक्तः शक्तो दिवि वा सुवि आवर्णे मासि यो दद्याज्जानी पुष्पमुमापतिम् ८१ जम्बकोटि स हस्ते पुनर्दारद्रो भवेन्नरः वेधव्यं नैव मा भोतिना
 रीजन्मशतेऽपि ८२ नारी वा पुरुषो वा पि न भेदं पुष्पं सुगंधि च दत्वा चैकं महाविष्णो ब्रह्म हत्या व्यपोहति ८३ दशांगगुणलक्षं
 समर्पयति विष्णवे न तस्य संतेतं ह्रीं नर्पार्थं जायते कुले ८४ घंटानां तु यः कुर्यात् पूजा काले महात्मनः स्तूयमानो सुनिग
 णो विष्णुलोकं महीयते ८५ घंटानां दर्विहानं तु यः कुर्याद्देवतर्चनं स सुक्ता नरकान् यो रान स मूको विधिरा भवेत् ८६ दीपदा
 नं तु यः कुर्याद्देवाय परमात्मने अज्ञानां धर्तृमोक्षित्वा साक्षात् पश्यति तं हरिं ८७ दीपायैतं तं वर्ति वा प्राञ्चया यो ददाति च स्त्री
 नराश्च पुनः कर्मलेशमात्रं न विद्यते ८८ तैलपात्रं न थावति न ददाति स्वशक्तिनः अभावे सर्वथा कुर्यात्परदीपत्रयो धनम् ८९
 भूत्वा पश्चाद्द्विजकुले जन्मसोपि महायशः कर्तुं रस्यार्तिकं भक्त्या विष्णो र्यस्तु निवेदयेत् ९० ब्रह्मलोकं समासाद्य सुक्ता भोगा
 न्मनोरथान् न भोगांसि शिवं विष्णुं कुर्याद्यदि प्रदक्षिणं ९१ प्रदत्तं पदं मेधस्य फलं मासो निमित्तं यशः एवं स पूज्यं देवशक्त्या
 शुक्लाहरिरसाम् ९२ एवं स्नात्वा मासमकम्भयेन्माधवं शिवं इमाः कथास्तथा श्रुत्वा नगर्भवसति भवं ९३ युधिष्ठिर उवाच
 तव वागमृतं पीत्वा तृप्तिर्नास्तीन्ममात्मनः विना जडमर्ति लोकं श्रवणात्को नु नृप्यति ९४ सूर्यः आवर्णमाहात्म्यनात
 विस्तरतो वद श्रीभगवानुवाच ९५ अष्टगुरोर्जैर्द्रवह्यामि न भो माहात्म्यमुत्तमं ९६ यत्तज्ज्ञात्वा जायत शक्तिर्मनसा महदह
 सः आवर्णे तु स रेवेति घनं यः स्नाद्यादुष्ठावारिणा ९६ बह्नि रशिमहाचारपतत्या शक्तन संशयः आवर्णमाधव देव पञ्चसास्त्रा
 पयेद्यदि ९७ स्नापयेत्पंचगव्येन सकोटिकुलमुद्धरेत् रुद्रस्तेन देवेशं स्नापयेन्माधवं शिवं ९८ कल्पकोटि स हस्त्राणि
 मोदते शिवसंदिरे आवर्णे मासि राजेन्द्र यः कुर्यान्नक्तभोजनं ९९ अश्वमेधफलं प्राप्य शिवलोकं च गच्छति यः कुर्याच्छ्रावणे
 मासि सुनिघ्नेषु भोजनं १०० ब्रह्मलोकं समासाद्य मोदते ब्रह्मवर्चसा शिवं विष्णुसमुद्दिश्य ब्राह्मणान् भोजयेद्यदि १ आव
 र्णे शक्रकुहादश्यां मुच्यते च ऋणत्रयात् आवर्णे मासि कर्तव्यं फलं राशि विमोक्षणम् २ तस्यैव संतेतं ह्रीं निराकल्प्येनैव जायते

यो दद्याच्छ्रावणेमासिमानुसिंगदिजानये ३ तस्यपुत्रोभवेद्राजन् सर्वपापैः प्रमुच्यते श्रावणेनुच्यतीपाते ब्राह्मणान् भोजयेद्यदि
 पायस्तेनष्टतक्तनैवंध्यापुत्रमवाप्नुयात् येच विष्णुकथासक्तयेचनद्यजनाशयाः ५ गायत्राजपिनरतानपयातनमालयम् स
 हस्वनामपदनेनिरतास्तोत्रपाठकाः ६ गीतापाठेचनिरतास्तेनयांति यमालयम् गोदानस्यप्रदाताः शिवयात्रापरायणाः ७ गो
 पीचंदनसिंगानेनयांति यमालयम् येषां गृहेऽग्निहोत्रं पुस्तकं भागवतस्य च गीतायाः पुस्तकं वापिनेतयांति यमालयम् रुद्रा
 हंसचप्रवालंचहेममुक्तागलेस्थिताः ९ धारयन्वरद्वजपात्रचननेनयांति यमालयम् श्रावणेमासिकर्तव्यं सोमवारव्रतं श्रुतम् १० नक्त
 व्रतप्रदोषचकर्तव्यं विधिपूर्वकं इत्यादिष्टाभगवताऋषयः शंसिनव्रताः ११ सदाविष्णुकथासक्तचतसाभाविनात्मनाः कर्मलोप
 पूरयन्ति कृत्वा कृत्वाप्यहर्निशम् १२ स्मालाविष्णुकथां श्रुत्वा तथा संपूज्यमाधवम् सर्वबंधादिनिर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् १३
 आदावनेनथामधेयथाशक्तियथारुचि उद्यापनं विनाराजन् फलनेव भवेत्स्वचित् १४ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन उद्यापनविधिचरेत्
 पंचाशदाशतं वापि ब्राह्मणान् भोजयेन्नतः १५ एतच्छास्त्रप्रवक्तारयथाविभवमर्चयेत् अपूजयित्वा वक्तारयः शृणोति कथाभि
 माम् १६ द्रष्टुं यत्रैवं हि संस्थित्वा सुविव्यालोद्दिजायते नष्टणोति कथां यस्तु वाच्यमानाद्दिजावरः १७ अरण्ये निर्जले देशे भ
 वति ब्रह्मराक्षसः धर्मशारूत्रप्रवक्तारशान्तं दानं जितेन्द्रियम् १८ भिक्षुर्नेर्भोजयेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते अनेन विधिना य
 स्तु चातुर्मास्यव्रतं चरेत् १९ तस्य पुण्यफलं वक्तुं विष्णुब्रह्माशिवो यमः नेदोनसूर्यो वरुणो मन्वाद्याः किमुतापरं २० व्रतेने
 कर्मयोगैः पांडवेभ्यश्च भावनः कल्पस्थायी विष्णुर्लोकैव स तेनाग्रसशयः २१ ततो विवाहयेद्देवं शरवचक्रगदाधरम् कार्तिकेश-
 कृपस्यत्येकादश्यां एवास्मत् २२ उनिष्ठो निष्ठेदेवेश योगनिद्रां विहाय च लक्ष्मीं विस्तृत्य लोके त्वमलक्ष्मीं नृदकेशव २३
 शृणोति ध्याति यस्तेन त्रिजुहोत्वारव्याधियानरः हरेर्मक्तिकरः पार्थसगच्छेद्दंष्ट्रावपदम् २४ दुग्धाब्धिर्विनिशयेन भगवानने
 नो यस्मिन् दिनेन स्वपिति चाथ किं बुधनेन च तस्मिन्नन्यमनसा सुपवासभाजोऽपुसाददाति च गतिं गरुडासनोत्तमो २५ इति श्री

मविद्योत्तरपु० विष्णोः शयन्येकादशीचा. मा. आवणकृ. सं.

ए. भा.

अथ आवणकृष्णोकादशीकथा शुषिधिरउ. आषाढशुक्ल
पक्षे तु यद्देवशयनव्रतम् तन्मया श्रुतपूर्वो हि पुराणे बहुविस्तरं १ आवणे शुक्लपक्षे तु किं नो मेकादशी भवेत् एतत्कथय गोविंद
वासुदेवनमोस्तुते २ श्रीकृष्णउ० शृणुराजन्मप्रवक्ष्यामि ब्रतं पापप्रणाशनं नारदाय पुरा राजन् पृच्छते च पितृमाहः ३ परं यदुक्तं वा—
स्तातदहं ते वदामि च नारद उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि त्वन्नाहं कृमलासन ४ आवणस्यासिते पक्षे किं नो मेकादशी भवेत् कोदे-
वः को विधिस्तस्याः किं पुण्यं कथय भूभो ५ ब्रह्मोवाच शृणु नारद ते वच्मि लोकानां हितं काम्यया आवणे कादशी कृष्णा कामिके नि-
वनाभतः ६ तस्याः आवणमग्निं प्राजापयेत् फलं लेभेत् तस्यापः पूजयेद्देवं शंखचक्रादाधरम् ७ श्रीधरारव्यहरीं विष्णुमाधवं मधुसूदनं
यजते आर्यते यो वै तस्य पुण्यं फलं शृणु ८ नंगायानकाशयैर्वैभो भियेन च पुष्करे नत् फलं समवाप्नोति यत् फलं विष्णुपूजनात् ९ केदारे
च कुसुंसेने राहुग्रस्ते दिवा केरे नत् फलं समवाप्नोति यत् फलं कृष्णपूजनात् १० सस्मार्गवर्नोपतां शोददति वस्त्रं धरां गोदा वर्यं शुभे सिंहे
व्यतीपाते च गडके ११ नत् फलं समवाप्नोति यत् फलं कृष्णपूजनात् कामिका व्रतकारी च त्र्युम्नो फलं समोऽस्मृतौ १२ प्रसूयमानो यो धेनुं
दद्यात्सोपस्करो नरः नत् फलं समवाप्नोति कामिका व्रतकारकः १३ आवणे श्रीधरं देवं पूजयेद्यो नरोत्तमः तेनैवं पूजितो देवांग-
धर्वैरगपन्नाः १४ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कामिका दिवं संहारः पूजनीयः यथाशास्त्राभिलुष्यैः पापभीक्ष्णिभिः १५ ससाशरणवस
मो येषां पंपंकसमाकुलाः तेषां सुहृदणार्थाय कामिका व्रतमुत्तमम् १६ नातः परतया कान्तिनर्पणं विद्यापणं जगिणी गङ्गानरदजा
नीहि स्वयमाह पुरा हरिः १७ अथ्यात्मा विद्याभिरंते र्यत् फलं प्राप्यते नरैः ततो बहुतरंगि विह कामिका व्रतसेवात् १८ रात्रौ जा
गरणं कुर्यात् कामिका व्रतकृन्नरः न पश्यति यमरोद्रं नैव पश्यति दुर्गतिं १९ न पश्यति कुशोमिन् च कामिका व्रतसेवनात् कामिका
या व्रते नैव केवलं योगिनो गताः २० सर्वैः सर्वप्रयत्नेन कर्तव्या नि यतात्मभिः तुलसी भूभवेः पत्रैर्ये निरुपूजयेद्धरिम् २१
नैवेदं स लिप्येते पापैः पद्मपत्रमिवांभसा स्कवर्णभारसंकेतं पूजयन्तं च तुरगम् नत् फलं समवाप्नोति तुलसीदलपूजनात् २२

रत्नमौक्तिके वैदूर्यप्रवालादिभिरर्चितः ननु यत्नितया विष्णुस्तलसो प्रजनाद्याथा २३ तुलसीमंजरीभिस्तु प्रजितो येन केशवः आ
 जन्मकृतप्रापस्यते न संमार्जिता लिपिः २४ यादृशानि शिवलाघसंशमनी दृष्टवपुः पावनो रागाणां भागवदता नरसना। सक्तान कथा
 सिनी प्रत्यासन्निविधा यिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपितान्यस्ता न चरणे विमुक्तिफलदातस्य तुलस्ये नमः २५ दीपंददाति यो मर्त्यो दिवा
 रात्रौ हेरदिने तस्य पुण्यस्य संख्या न चिन्नु सोऽपि वेत्ति २६ कृष्णायैदो पक्षायस्य ज्वलेदं कादशीदिने पितरस्तस्य तृप्यन्ति अमृते न दि
 विस्थिताः २७ द्युते न दीपं प्रज्वाल्य नित्ये ते लेन बापुनः अयानि स्वर्यलोके सो दीपकोटि शोते हतः २८ अयंत वाग्रे कथितः कर्माभिकाम
 हि माभया अतो नैरः प्रकर्तव्या सर्वपानकहारिणी २९ ब्रह्महत्यापहरिणः कृष्णहत्या विनाशिनी त्रिदिवस्थानदात्री च महामहापुण्यफलप्रदा
 ३० श्रुत्वा माहात्म्यमेतस्या नरः अद्भुतसमन्वितः विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते ३१ इति श्री ब्रह्मवैवर्त्या ३२ कामिकानां
 माहात्म्यं संपूर्णं अथ आवावणशतकुं कादशीकथा युधिष्ठिर उवाच आवावणस्य स्मिते पक्षे किं नो मेकादशी भवेत् कथयस्व प्रसादनं
 ममाग्रमधुसूदन १ श्रीकृष्ण उवाच अष्टणुषावहि नो राजन् कथा पापहरा परां यस्याः अवावणमात्रेण वाजपेयफलं लभेत् २ द्वापर
 स्य युगस्यादौ पुराभा हिष्मतीपुरे राजा महीजिदारव्यातो राज्यपालयति स्वयं ३ पुत्रहीनस्य न संख्ये वनतद्राज्यं स्वरुपदं अपुत्रस्य स्वरुवं ना
 स्ति दहलोकैः परत्र च ४ यततोऽस्य स्मृतं प्रोक्तं कालावह न रोगतः न भ्रातृश्वसुनोराज्ञा सर्वसौख्यप्रदो नृणां ५ दृष्ट्वा त्मानं प्रवयसं राजा-
 चिंतापरो भवन् सदेगताः प्रजामध्ये इदं वचनमब्रवीत् ६ दहजन्मनि सो लोका न मया गतकं कृतं अन्यथा याजितं वित्तं क्षिप्तं कोशमया
 न हि ७ ब्रह्मस्वदेवद्विषां न गृहीतं मया क्वचिन् न्यासापहारान कृतः परस्ववद्गुपापदः ८ स्मृतवत्यादिना लोका धर्गेणा विजिता मही दु
 स्तेषु पाति तो दंडो बंधुपुत्रोपमेव पि ९ शिष्याः सुप्रजिता लोकां द्रव्याभ्यां पि महाजनाः १० इत्येवं ब्रजंतो मार्गे धर्मयुक्ते द्विजोत्तमाः क
 स्मान्मम गृहे पुत्रो न जातस्तद्विचार्यताम् ११ इति वाक्यं द्विजाः श्रुत्वा सप्रजाः संपुरोहिताः संत्रयित्वा नृपं हतं जमुस्ते गहनवनम् १२
 इतस्ततश्च पश्यन् आग्रमान्नुषि से वितान् नृपतेर्हितं मिच्छे तो ददशकुर्मै नि सत्तसं १३ तप्यमानं तपो यो रविगनं दनि रामयं निराहारं जि

तात्मानंजितक्रोधं सनातनं १४ लोमशार्धमेतत्त्वज्ञं सर्वशास्त्रविशारदं दीर्घायुषं महात्मानमेकब्रह्मसंभितं १५ कल्प्ये गते यस्य एक
मेकं लोमविशीर्यते अतो लोमशानामानं चिकालं ज्ञं महासुनिं १६ तं दृष्ट्वा हर्षिताः सर्वे आजगमुस्तस्य सन्निधौ यथान्यायं यथाहं
तेन मध्यक्रुर्यथोदितम् १७ विनयावनताः सर्वे ऋतुश्चैव परस्पर अस्माद्भाग्यवशादेव प्राप्तो येषु निसत्तमः १८ तांस्तथा प्रणता
न दृष्ट्वा लघुवाचमुनि सत्तमः लोमश उ- किमर्थमिह संप्राप्ताः कथयध्वं स्वकारणम् १९ महर्शनाल्हादगिरः स्तुवंत इह मां कि
मु असशयं करिष्यामि भवतां यद्विदं भवेत् २० परोपकृते जन्ममादृशानां संशयः जनाः ऊचु- श्रूयतामभिधास्यामो व
यमागमकारणम् २१ संशयच्छेदना र्थाय तव सन्निधिमागताः पद्मयौनेः परतरस्त्वनः श्रेष्ठो न विद्यते २२ अतः कार्यवशात् प्राप्ताः
समीपं भवतो वयम् महीजिन्नाम राजा सोपुत्रो हीनोऽस्ति सांप्रतं २३ वयतस्य प्रजाब्रह्मन् पुत्रवनेन पाठिताः तं पुत्रं रहितं दृष्ट्वा
तस्य दुःखेन दुःखिताः २४ तपः कर्तुमिहा यातामिति कृत्वा तु नैरुक्ताम् तस्य भाग्यवशाद् दृष्ट्वा तस्माभिर्हि जित्तम २५ म
हता दर्शनेनैव कार्यमिदं विवेच्यताम् उपदेशं वदमुने राज्ञः पुत्रो यथा भवेत् २६ इति तेषां क्वः श्रुत्वा मुहूर्तं ध्यानमास्थितः प्र
त्युवाच मुनिर्ज्ञात्वा तस्य जन्मपुरातनम् २७ लोमश उवाच पूर्वजन्मनि वैश्योऽयं न हीनो नृशंसकृत् वाणिज्ये कर्मणि रत्नोऽग्रा
माद्रा मांतरं भवन् २८ ज्येष्ठमासि सिते पक्षे दशमी दिवसे तथा मध्याह्ने द्युमणौ प्रोसिद्यामसीं स्मिजलाशयं २९ कूपिकां -
सजला दृष्ट्वा जलपाने मनोदधौ सद्यः स्तूतां सवत्सान् च धेनुस्तत्र समागता ३० तृषातुरा निदाघानां तस्यानीरं पयोनुस्मा- पिवन्ति
वारयित्वा तामसौ तोयं स्वयंपयो ३१ कर्मणास्तस्य पाकेन सपुत्ररहितो नृपः पूर्वजन्मकृतात् पुण्यात् प्राप्तं राज्यमकंदकं ३२
जनाः ऊचुः पुण्यात् पापं क्षयं याति पुराणे श्रूयते मुने पुण्यापेदं शक्यं येन पापक्षयो भवेत् ३३ यथा भवन् मसोदनपुत्रो
स्य भाविना तथा लोमश उवाच श्रावणे शक्रपक्षे तु पुत्रदानां भाविश्रुता एकादशी तिथिश्चास्ति कुरुध्वं तद्वं तं जनाः ३४ य
था विधियथा न्यायं यथोक्तं जागरान्वितम् तस्याः पुण्यं स्तुतिं विलं ददंतु मृतपतेर्जनाः ३५ एवं कृतं सन्नियतं राज्ञः पुत्रो भविष्यति श्रु

स्वेतहोमशवचस्तंप्रणम्यद्विजोत्तमं ३६ मजगमुः स्वगृहात्सर्वे हर्षोन्मुविनोचनाः आवणंतसमासाद्यस्मत्पलातोयशस्मापितम् ३७ राज्ञोऽस्य
 हव्रतेचक्रुः सर्वे अश्वासमन्विताः द्वादशीदिवसेषु पुण्यं ददुर्गुपतेयजनाः ३८ दत्तेषु पुण्ये यथा राज्ञीर्गर्भमाधत्तशाश्वनः प्राप्ते प्रसवकालसा
 मुषु वेपुश्चर्जितम् ३९ एवमेवानृपश्च पुत्रदानामविश्रुता कर्तव्यासुरवमिच्छद्विरहलोकप्रसन्न ४० श्रुत्वा माहात्म्यमेतस्याः सर्वेषा
 म्यैः प्रमुच्यते इह पुत्रसर्वप्राप्य परत्र स्वर्गतिर्भवेत् ४१ इति श्रीमद्विद्योत्तरपु० श्रावणकृ० पुत्रदानास्त्यामा० संपूर्णम् अथ भा-
 द्रपदकृष्णोकादशकीकथा युधिष्ठिरउवाच ॥ माद्रस्य ह्यष्टौ पक्षेऽनुकिं नोमैकादशी भवेत् एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं कथयस्व जनार्दन १
 श्रीकृष्ण उवा० शृणु धैर्यं कर्मनाराजन् कथयिष्यामि विस्तरात् अजेति नामतः प्रोक्ता सर्वपापप्रणाशिनी २ पूजयित्वा दृषीकेशं व्रतनस्याः
 करोति यः पापानि तस्य नश्यन्ति व्रतस्य अथ वणादपि ३ नातः परतराराजन् लोकाद्वयं हि तावहा सत्यमुक्तं यथा न्योनन्मसं त्यं मापितं म
 म ४ हरिश्चंद्र इति रव्यातो बभूव नृपतिः पुरा चक्रवर्ती सत्यसंधः समस्तायां भुवः पतिः ५ कस्यापि कर्मणो योगादाज्यं श्रेयं बभूव सः
 विक्रीत्वा विनिनां पुत्रं सचकारात्मा विक्रयं ६ पुत्कसंस्थं च दासत्वं गताराजा सपुण्यकृत् सत्यमालंघ्य राजेंद्रमुने चैलापहारकः ७ सोम
 वन् नृपतिश्चैषो न सत्याच्चलितस्तथा एवंगतस्य नृपतेर्वहोवत्सरागनाः ८ ततश्चिनापरोराजा बभूवा न्यतदुःखितः किं करोमि क्रग
 च्छामि निहृतिर्मैकं भवेत् ९ इति चिंतयन् तस्तस्य मग्नस्य ह्यजिनार्णवं आजगाम मुनिः कश्चिद्विज्ञात्साराजान्मालुर १० परोपकरणा
 र्थाय निर्मितो ब्रह्मणा द्विजः सतद्वत्त्वा द्विजवरं ननाम नृपसत्तमः ११ कृतांजलिपुटो भूत्वा गीतमस्याग्रतः स्थितः कथयामास हन्ता
 तमात्मनो दुःखं संयुतम् १२ श्रुत्वा नृपतिवाक्यानि गीतमो विस्मयान्वितः उपदेशं नृपते यं व्रतस्यास्य सुनिर्देशं १३ मासि मादपदे
 राजन् कृष्णपक्षे तु शोभना एकादशी समायाता अजानान्यतिपुण्यदा १४ तस्याः कुरु व्रतं राजन् पापनाशो भविष्यति नवभाग्य-
 वशादिषां समसेहि समागता १५ उपवासपरो भूत्वा रात्रौ जागरणं कुरु एवं तस्या व्रते चोर्णं सर्वपापक्षयो भवेत् १६ नवपुण्यप्रभावे
 न चार्गतो हं नृपोत्तम इत्येवं कथयित्वा तु मुनिं रतरधीयत १७ मुनिवाक्यं नृपः श्रुत्वा चकार व्रतमुत्तमं कृतं नस्मिन् व्रते राज्ञः पापस्या-

तो भवतु क्षणान् १८ श्रूयतां राजशादूलभभाषोऽस्य व्रनस्य च यद्दुःखं बहुभिर्वर्षेभ्योक्तं व्यतस्तस्योभवेत् १९ निस्तीर्णदुःखो राजाऽसी-
 द्रतस्यास्य भभावतः पत्यात्महममोद्यागं पुत्रजन्तुवनाभापसः २० देवदुःखयोगेन दुःखवर्षमभूद्दिवः एकादश्याः प्रभावेन प्रासराज्य-
 मकंदकं २१ स्वर्गलेशेद्दरिश्चंद्रः सपुनः सपरिच्छदः ईदृग्विधं वं तराजनैर्यकुर्वति द्विजोत्तमाः २२ सर्वपापविनिर्मुक्तास्त्रिदिव्या
 भितेभुवम् पठनाच्छ्रवणाद्राजन्त्येवमधफलं भवेत् २३ इति श्रीद्वि० भाद्रपद कृष्णा अजानारुयकादशी माहात्म्यसंपूर्णं अ-
 थस्मादपदशतकैः कादशी कथागारभ्यते युधिष्ठिर उवाच न भस्मसितपदेषु किं नो मे कादशी भवेत् को देवः को विधिस्तस्याः किं-
 पुण्यं च वदस्व नः श्रीकृष्ण उवाच कथयामि ममाहा पुण्यास्वर्गमोक्षमदायिनीम् वामने कादशी राजन् सर्वपापहरांपरां २४ इति भविज-
 यंत्याख्यामाहरे कादशीनृप यस्याः श्रवणमात्रेण सर्वपापक्षयो भवेत् २५ वाजपेय फलभोक्तृनातः परतरं नृणाम् पापिनां पापना-
 शाय जयंती व्रनमुन्नमं २६ नातः परतरा राजन्नेव मोक्षमदायिनी एतस्मात्कारणाद्राजन् कर्तव्या गतिमिच्छता २७ वैष्णवेर्मम भोक्तैस्तु
 मनुजैर्मत्परायणैः न भस्येवामनोयेस्तु पूजितं रमजंगत्रायं २८ पूजितं न भद्रं ददहस्तेयंति हरिसन्निधिं वामनः पूजितो येन कम-
 लेः कमलेक्षणः २९ न भस्यसितपक्षे वृजयंत्ये कादशीदिने तेनाचितं जगत्सर्वत्रयो देवाः सनातनाः ३० एतस्मात्कारणाद्राजन् क-
 र्त्तव्यो हरिवासरः अस्मिन् कृतेन कर्त्तव्यं किंचिदस्ति जगत्रयं ३१ अस्यां प्रसूयां भगवति रंगपरिवर्तनं तस्मादेतं जनाः सर्वे वदंति प-
 रिर्वर्तनीम् ३२ युधिष्ठिर उ० संशयास्ति महात्मस्य श्रूयतां च जनार्दन कथं रम्यं मिदं देवा कथं गम्यं गन्तव्यं ३३ किं मर्थं देवदेव श-
 बलिर्बन्धस्तथास्तरः संतुष्टाः पृथिवी देवाः किमकुर्वन् जनार्दन ३४ को विधिः किं व्रतं च वचातुर्मास्यमुपासतां त्वयि स्मृतं जगन्नाथ किं
 कुर्वंति जनाः प्रभो ३५ एतद्दिस्तरतो ब्रूहि संशयं हर मे प्रभो श्रीकृष्ण उवा० श्रूयतां राजशादूल कथापापहरांपरां ३६ बलिर्वैदान-
 वः पूर्वमासीच्चिन्तायुगेनृप अप्रजयंश्चर्मानि त्यमद्रको मत्परायणः ३७ जपेस्तु विविधैः स्तुक्तेर्यजते मां सान्निध्यशः द्विजानां पूज-
 को नित्यं यज्ञकर्मकृताशयः ३८ परं त्विदं कृतं देवी देवलोकमजीजयन् सदृशमिदं लोकं वैजितं तेन महात्मना ३९ बिलोक्य च ततः

सर्वदेवाः संहत्यमंग्रयन् सर्वैर्मित्वागतव्यदेवविज्ञापितुप्रभुम् १८ ततश्चदेवान्निधिभिः साकर्मिद्विगतः प्रभुम् शिरसात्प्रवर्तयन्तः
 स्तुतद्रंशस्त्रिभिः गुरुणादैवैतैः सार्द्धं बहुधा पूजितोत्त्यहम् ततो वामनरूपेण त्यवता णश्च पञ्चम २० अत्युग्ररूपेण दासं वदन्
 ह्योडरूपिणा बालकेन जितः सो वै सत्यमालं च्यत स्थिवान् २१ युधिष्ठिर उवाच त्वया वामनरूपेण सोऽस्मरश्च जितः कथम् एतत्
 कथय देवेश मद्यं भक्त्या य विस्तरात् २२ श्रीकृष्ण उवाच मया लीकितं स बलिः प्राथितो बहुरूपिणा पदत्रयभिर्तोऽस्मिन् देहि मे शु-
 वनत्रयम् २३ दत्तं भवति ते राजन् नानाकार्या विचारणा इत्युक्तं श्रमया राजा दत्तं तर्वास्त्रिपदां सुव २४ सकल्पमात्रा
 द्रव्ये धेहस्त्रे विक्रमः परं मूलोके तु कृतो पादोऽसुवर्लोके तु जालुनी २५ स्वर्लोके तु कटिं न्यस्य महर्लोके तथोदरम् जनलोके तु ल-
 दपतपो लोके च कंदकम् २६ सत्यलोके सुरवस्थाप्य उत्तमागतोऽर्ध्वतः चंद्रसूर्यग्रहाश्चैव भ्रमणो योगसंयुतः २७ सैन्द्राश्चैव नदा-
 देवानागाः शोषादयः परे स्तुवतो वेदसंभूतैः सूक्तैश्च विधेयस्तुभाम् २८ करगृहीत्वानुबलिमनुवचनं नदा एकेन प्रगिता पृथ्वीदि-
 तीयेन त्रिविधं २९ तृतीयं स्तुपादस्य स्थानं देहि ममानय एवमुक्ते मया सोऽपि मस्तकं दत्तवान् बलिः ३० ततो वै मस्तके त्येकं पद-
 म्यस्तं मथानदा क्षिभारसाते लराजन् दानं वो मभयूजकः ३१ विनया वनं दृष्ट्वा प्रसन्नोऽस्मि जनादनः बेलवसां भिमतं सन्निधौ तव मान-
 द ३२ इत्यवोचं महाभागं बलिं वैराचरिणं तदा नभस्य शक्रपक्षे तु परिवर्तिनिवासरे ३३ ममैकान्तं भूमूर्तिश्च बलिमाश्रित्य तिष्ठति दि-
 तीया शेषे षट्शे वैक्षीराब्धौ सागरोत्तमे ३४ सुष्यते बल्लर्धं किं यो यावच्छाया तिकार्निका तावद्भवति न तु पुण्यं सर्वपुण्योत्तमोत्तमः ३५ एत-
 स्मात्कारणा द्राजन् कर्तव्ये या प्रयत्नतः एकादशी महामुण्या पवित्रा पापहारिणी ३६ अस्यां भूमौ भगवानेत्यंगपरिवर्तनम् ए-
 तस्यां पूजयेद्देवं त्रैलोक्यस्य पितामहं ३७ दधिदानं न कर्तव्यं रोप्यं तुलसं युतं रात्रौ जागरणं कृत्वा मुक्तो भवति मानवः ३८ गवयः कु-
 रते राजन्नेकादश्यां द्रव्यं सर्वपापहरं चैव मुक्तिमुक्तिप्रदायकं ३९ सदेव लोकं संप्राप्य भ्राजति चंद्रमा यथा शृणुयाच्चैव यो म-
 र्त्यः कथापापहरापरा ४० अश्वमेधसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ४१ इति श्रीस्कंदपुराण भाद्रपदशतकं परिवर्तिनो मेकादश-

अथ आश्विनहृणोकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच कथयस्व प्रसादेन ममाग्नेमधुसूदन आश्विने हृष्णापक्षे तु किं नो भिक्षदशी भवेत् १
श्रीहृष्णा उवाच आश्विनस्यासिते पक्षे इंद्रानामनामतः तस्याव्रतप्रभावेन महापापं प्रणश्यति २ अथेयो निगता नाना चित्तृणां गतिदा
यिनी शृणु ब्राह्मिणो राजन् कथां पापहरो पराम् ३ यस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेय फलं लभेत् पुरा कृतयुगे राजा बभूव रिपुसूदनः ४
इंद्रसेन इति ब्रह्मन्तः पुरीमाहिष्मतीं प्रति सराल्यपालयामास धर्मं यशसा न्वितः ५ पुत्रपौत्रसमायुक्तो धनधान्यसमन्वितः माहि-
ष्मत्यधिपो राजा विष्णुभक्तिपरायणः ६ जपत्रगोविंदनामानि मुक्तिदा निरराधिपः कालं नर्याति विधिवद् ध्यात्वात्मस्य विचिंतकः ७ ए
कस्मिन् दिने स रात्रिस्तु रावासीने संदोगते अवतीर्या गमद्भीमान् वरान्नारदो मुनिः ८ तमागतमभिधेयं प्रत्युत्थाय कृतं जलिः पू-
जयित्वा र्घविधिना चास्ने संन्येव शयन् ९ स्मरं पापविष्टः समुनिः प्रत्युवाच नृपोत्तमं कुशलं तव राजेंद्र समस्वंगे शुर्वते १० धर्ममतिर्व-
र्तते न विष्णुभक्तिरतस्तथा इति वाक्यं तु देवैर्ब्रह्मराजा नमब्रवीत् ११ राजोवाच तत्प्रसादान् मुनिश्चैष्ट सर्वत्र कुशलं मम अद्य
तु भियाः सर्वाः सफलास्तव दर्शनात् प्रसादं कुरु विभर्षे ब्रह्म्यागमनकारणम् इति राजोवाच १२ श्रुत्वा देवर्षिर्वाक्यमब्रवीत् १३ नारद उवाच
श्रुयतां राजशार्दूलमद्वचो विस्मयमदम् ब्रह्मलोकाद ह्यतीत्य भूलो कं कं नृपानाम् १४ शर्मनेनार्चितो भक्त्या उपविष्टो ब्रह्मसेन धर्मशी-
लः सत्यवांस्तु भ्रातृकरि समुपासते १५ बहुपुण्यप्रकर्तौ च ब्रतैर्वै कल्यंदोषतः सभायां श्राद्धदेवस्य मया दृष्टः पिता तव १६ कथितस्तेन सं-
देशांस्तिबोधजनेश्वर इंद्रसेन इति रव्या तो राजा माहिष्मती प्रभुः १७ तस्योत्रे कथय ब्रह्मन् स्थितं मायमसन्निधौ केनापि कृतं रायेण
पूर्वजन्मोद्भवैव १८ स्वर्गं प्रियमां पुत्र इंद्राव्रतदानतः इत्युक्ते हं समायातः समीपं तव पार्थिव १९ पितुः स्वर्गते ये राजन्निदिश-
व्रतमाचरन्ते न व्रतप्रभावेन स्वर्गं यास्यति ते पिता २० राजोवाच कथयस्व प्रसादेन भगवन्निदिशव्रतम् विधिना केन कर्तव्यं कस्मि-
न्येक्षेति यो न तथा २१ नारद उवाच शृणुराजन् हंतं वच्मि व्रतस्यास्य विधिं श्रुतम् आश्विनस्यासिते पक्षे दशमी दिवसे शतं २२ प्रातः
स्नानं प्रकुर्वीत अष्टाध्यानेन मयै स्नानं कृत्वा बहिर्जले २३ पितृणां प्रीतये श्राद्धं कुर्याच्छुद्धात् २४ नः एकमुक्तिं

तः कृत्वा रात्रौ म्ममोशयीतं च २४ प्रभाते विमले जाते प्राप्ते च कादशी दिनेन सुखप्रदालने कुत्राहृतं वापनं पूरे २५ उपवासं न्ययि मंगण्डो
 याद्रक्तिमावतः अद्य स्थित्वा निराहारः सर्वभोगविवर्जितः २६ श्वाभ्यां द्यपुंडरीकादशशरणं भिषवाच्युत इत्येवं नियमं कृत्वा मध्याह्नस
 मयेनथा २७ शालग्रामशिलायेतु श्राद्धं कृत्वा यथाविधि भोजयित्वा दिजान् शतकुण्डदक्षिणाभिः सुश्रुजितान् २८ पितृशेषं सभाश्रायण
 वेदद्याद्विचक्षुणः पूजयित्वा तृषीकेशधूपगंधादिभिस्तथा २९ रात्रौ जागरणं कुर्यात्तु केशवस्य स भीपतः ततः प्रभातसमये संभ्रासे द्वाद
 शी दिने ३० अर्चयित्वा हरिं सक्त्या भोजयित्वा दिजानय बंधुदोहित्रप्राद्यैः स्वयं भुंजीत वायतः ३१ अनेन विधिनाराजकं कुरुव्रतमने
 दिद्रतः विष्णुलोकं प्रयास्यति पितरस्तव भूयते ३२ इत्युक्तान् पतिराजन् मुनिं रतर्थायत यथोक्तविधिनाराजाचकारव्रतमुत्तमम् ३३
 अनेनः पुरेण साहितः पुत्रभृत्यसमन्वितः कृते व्रते तु कौंतेय पुष्पहृष्टिरस्मद्दिवः ३४ तत्पितागरुडास्तु दोजगाम हरिं मंदिरम् इंद्रसेनोपि रा
 जर्षिः कृत्वा राज्यामकंदकं ३५ राज्ञि निवेशयत नयं जगाम भिर्भिदिवं स्वयम् इंद्रिराजतमाहात्म्यं तवाग्रे कथितं मया ३६ पठनाच्छ्रवणा
 च्चास्य सर्वपापैः प्रमुच्येत मुक्तेर्हर्नि रत्नान् भोगान् विष्णुलोकं वेसं चरम् ३७ इति श्री ब्र० आम्बि० कृ० इंद्रिरासा० संपूर्णम्
 अथ आम्बिनश्चक्रे कादशीकथा युधिष्ठिर उ० कथयस्व यसादनं भगवन्मधुसूदन इषस्य शतं कूपसेतु किं नो मंकादशी भवत् १
 श्रीकृष्ण उवाच शृणुरजिद्रवक्ष्यामि माहात्म्यं पापनाशनं शतं कूपसे चाम्बुजिभिर्वेदेकादशीनुया २ याशां कुंशाति विरल्यानां स
 र्वपापहरापरा पद्मनाभाभिधानतु पूजयन्त ब्रह्मानवः ३ सर्वाभीष्टफलमाप्स्ये स्वर्गं मोक्षं प्रदन्तुणा तपस्तत्त्वा न रस्तीं चित्रं रस्मि
 यतेन्द्रियः ४ यत्फलं समवाप्नोति तन्न त्वागरुडध्वजं कृत्वा पिबद्दुशः पापं नरो मोक्षं स मन्वितः ५ नयाति नरकं यो रत्नत्वा पापद
 रं हरिं सधि च्यायाति तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च ६ तानि सर्वाणि प्राप्नोति विष्णोर्नामानुकीर्तनात् देवं शाङ्गधरं विष्णुं च प्रप
 न्नाजनादनम् ७ नतेषां यमलोकं च नृणां वैजायने क्वचित् उपोध्ये कादशीमि कां प्रसंगेनापि मानवाः ८ नयाति यातनायासी पाप
 कृत्वा तुदारुणम् वैष्णवः पुरुषो भूत्वा शिवं नंदो करोति यः ९ यो नंदे देहं वैष्णवं लोकं स याति नरकं भुवम् अथ मेधसहस्राणि दयाजस्तु

यशतानिच १० एकादशसुपवासस्यकलानाहं निषोडशीं एकादशीसमंपुण्यं किंचिद्लोकनविद्यते ११ नेहशंपावनं किंचिद्विभ्रिलोकेषु विद्यते यादृशंपद्मनाभस्यदिनंपातकहानिदम् १२ तावत्तपापाभिनिष्ठं तिदेहस्मिन्मनुजाधिप यावन्नोपोष्यते जंतुः पद्मनाभदिनशभ्रम् १३ व्याजिनापिहृत्ताराजन्नदशयनिभास्करिं स्वर्गमोक्षप्रदाह्येषाशरीरारोग्यदायिनी १४ सकलत्रयप्रदाह्येषाधनपुत्रप्रदायिनी नगगानगयाराजन्नकाशीनचपुष्करं १५ नन्वापिकोरवंक्षं भ्रुण्यं भूपहेरदिनात् रात्रौजागरणकृत्वासमुपोष्यहेरदिने १६ अनायासेन भूपालप्राप्यते वैष्णवं पदं दशैवमातृकैः पद्मे दशराजं द्विपैतके १७ प्रियायादशपक्षितुं पुरुषास्तु ईश्वरः चतुस्रुजादिव्यरूपानागारिहृतकैतनाः १८ स्त्रविणः पतिवस्त्राश्च प्रयांति हरिमादिरं बालत्वयौ वनत्वेन हृत्स्वचतुपात्तम् १९ उपाध्यदादशीनू नैर्नैतिपापोपिदुर्गतिम् पाशांकुशामुपोष्येव आश्विनस्यासिते तरे २० सर्वपापविनिर्मुक्तो हरिलोकंसगच्छति दत्वाहमविलान्मू भिंगामन्नमुदकं तथा २१ उपानद्वच्छाद्यदिनप्रयते यत्तनरः यद्वपु एव विहीनानि दिनान्यपगतानि च २२ सलोहकारभस्मेव च सन्निपिन्मृतो हि वै नवंध्यं दिवसं कुर्व्या हरिदोषं चृत्वा २३ समाचरन्त्यथाशक्तिस्त्वानदानादिका क्रियाः तडागारामसोधा मासत्राणापुण्यकर्मणा २४ कर्तारो नैव पश्यति धीरास्तोयमयाननाम् दीर्घायुषो धनाढ्याश्च कुलीनारोगवर्जिताः २५ दृश्यंते मानवा लोके पुण्यकर्तार ईहशाः किमत्र बहूनां किन्नेन यात्यर्थमण्डुर्गतिं २६ आदोहंति दिवंधर्मैर्नात्र कार्यो विचारणा इति न कथितराजजनयन् - एष्टोहं त्वयानघ २७ पाशांकुशायामाहा त्वयि किमन्यच्छेत्तुमिच्छामि २८ इति श्री बालम्यशिक्षिः ७८ पाशांकुः नामाष्टमं पूर्णं अथ कार्तिके कृष्णोकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रसादिनमस्मिन्हाज्जनार्दन कार्तिकस्यासिते पक्षे किं नामिकादशी भवेत् १ श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां राजशादूलकथयामि तवाग्रतः कार्तिके कृष्णपक्षे तु रमानाम्नीमृशो भग्न २ एकदशी समाख्याता महापापहरापरा अस्यः प्रसंगतो राजन्माहात्म्यं प्रवदामि ते ३ सुतु कुंद इति रव्यानां बभूव नृपतिः पुरा देवि द्रेण समं यस्य भिन्नत्वमभवत् ४ यमेन वरुणेनैव कुबेर एण समं तथा बिम्बाषिणेन एतस्य सखित्वमभवत् ५ विष्णुभ-

क्तः सत्यसंशोधमभूवन्पतिः सदा तस्यैवंशासनो राजनराज्यं निहतकंदकं ६ बभूवदुहितागच्छ चंद्रभागासमारदरा ३० मनायच सादनाचंद्रसे
 नसुनायैव ७ सकदाचित्समायातः श्वशुरस्यगृहेनृप एकादशीवर्तमिदं समायातसुपुण्ड्रं ८ समायातेव्रनादिनेचंद्रभागात्वार्चितय
 त् किंमविष्यति देवेशमममर्नोपिदुर्वलः ९ क्षुधानसहतेसोदुपितचित्तियोगशासनः पदहस्ताज्येयस्यममसेदशमक्षीर्दिने १०
 नभोक्तव्यं नभोक्तव्यं हरदिने श्रुलापदहर्षिर्घोषं शोभनस्त्वब्रवीत्प्रियां ११ किं कर्तव्यं ययाकांतेदोहिशिष्टांस्तुशोभने
 कृतेनेयेनसेसम्यक्कृजीवितं न विनश्यति १२ चंद्रभागावच मयितुर्वैशमनिविभोभोक्तव्यं नापिकेनचित् गजैरश्वैस्तथाचोर्ध्वर-
 न्यैः पशुभिरेवच १३ तृणमन्नंतथावारिनभोक्तव्यं हरदिने मानं वैश्वकुतः कांतमुज्येत हरिवासरे १४ यदि त्वं भोक्ष्यसे कान्ततनोगे
 हानप्रयास्यतां एवं क्वार्यमनसा स्फुटं मानं संकुरु १५ शोभनउवाच सत्यमेतत्त्वैयैवाक्तं करिष्ये हसुपौषणम् देवनविहंतं
 यदेतत्तेथैवमविष्यति १६ इतिदिष्टमतिं कृत्वा चकार व्रतमुत्तमं सुत्तपापीडिततनुः सबभूवतिदुःखितः १७ इतिचंतयतस्तस्यआ-
 दित्योस्तमगाद्गिरिं वेष्णवानानराणां सा निशाहर्षी विचर्हिनी १८ हरिपूजा रतानां च जागरासक्तचेतसाम् बभूवन्पशाईलशोभनस्या
 त्तिदुःसहा १९ रवेरुदयवेलायां शोभनः पंचतागतः दाहयाभासराजांतराजयेर्येष्टदाकृमिः २० चंद्रभागा नात्मदेहं ददाहपितृव्य
 रिता कृत्वा र्धेदोहिं कंतस्य तस्थोजनकं वेशमनि २१ शोभनेन नृपेष्टरमाव्रतमभावतः मासं देवपुरं रम्यं मंदराचलसानुनि २२ अनु-
 तममनादृष्यममरव्ययगुणान्वितं हेमस्तममयेयैः सोधिरेतवेदूर्यमंदिनैः २३ स्फाटैर्कैर्विधाकारैर्विचित्रैरुपयोगितम् सिंहास-
 नसमाकृतः सुष्ये तच्छत्रचाभरः २४ किरीटकुंडलयुतो हारैकयूरमूषितः स्तूयमानश्च गंधैर्वैरसुरोगणसेवितः २५ शोभनः शोभ-
 नेतत्र देवराडपरायया सोमशर्मिणिविरव्यातो मुनुकुटपुरवसन २६ तीर्थयात्राप्रसंगेन भवमन्विभोददर्शितं नृपजाभातरज्ञात्मान
 त्समीपं जगाम सः आसनादुत्थितः शीघ्रं नभश्चैर्द्रिजोत्तमं २७ चकारकुशलपक्षैश्च श्रद्धास्वपुस्त्यच २८ कान्ताशब्दभागाशस्तैथैव नगरस्य च सोम-
 शर्मिणा कुशलं वर्तते राजन् चक्रस्तस्मिन् गृहतव चंद्रभागाभक्रुशठिनोसर्वतः कुशलं पुर २९ स्वहृत्कंथ्यतां राजन् आश्वर्ये परममम पुरं निविशं कनिरेन

दृष्टं केन चित्कृत् ३० एतद्वचस्त्वष्टपतंकुतः आसमिदं तथा शोभनउ० कार्त्तिकस्यासितपक्षेनास्माच्चैकादशीरस्या ३१ तासु प्रोथमया प्रासं द्विजेंद्रु-
रसम्रुवं ध्रुवं प्रवर्तिर्येनैव तत्कुरुष्व द्विजोत्तम ३२ द्विजेंद्रु० कथमद्रुवमेतद्विकृत्य हि भवति ह्रुवं तत्त्वं कथय राजेंद्र तत्करिष्यामि नान्यथा ३३
शोभनउ० मेयेतत्कथितं ध्रुवमेतद्विष्यति ३४ तच्छ्रुत्वाथ द्विजवरस्त्वेत्येवं सर्वे वेदयन् श्रुत्वाथ सा द्विजवेचो विस्मयोत फुल्ललोचना ३५ य-
त्सामथवा स्वमस्त्वैतत्कथ्यते द्विज सोमशर्मा वा० प्रत्यक्षं पुत्रितो मायादृष्टो महारवे ३७ देवतुल्यमना ध्रुव्यं दृष्टं तस्य पुर-
मया अभुवैतेन तत्शोक्तं ध्रुवं भवति तत्कुरु ३८ चंद्रभागा वाच नञ्मानय विपर्येपेति दर्शनलालसाम् आत्मनो व्रतपुण्येन करि-
ष्यामि परं ध्रुवं आवयोर्द्विजसंयोगायथा भवति तत्कुरु प्राप्यते हि महत्पुण्यं कृत्वा योगं विसृक्तयोः ४० इति श्रुत्वा सह तया-
सोमशर्मा जगाम ह आश्रमं वामदेवस्य मंदराचलसन्निधौ ४१ वामदेवोऽष्टपोत्सर्वं वृत्तान्तं कथितं तयोः अभ्यर्षिं च चंद्रभागां वेद-
मंत्रैरयोजितं ४२ ऋषिसंज्ञप्रभावेन विष्णुवाससे वनात् दिव्यदेहा बभूव सोऽदिव्या गतिमवाप ह ४३ पत्युः समीपमगमत् प्र-
हर्षोत्फुल्ललोचना सहर्षः शोभनो नीवदृष्ट्वा कानां समागतानाम् ४४ समाहूय स्वकेचमेपाश्वेतां संन्यवेशयत् साचो वाच पि यं ह-
र्षो चंद्रभागा शरुमवचः ४५ नृणुकानां हितवाक्यं यत्पुण्यं वियेतमयि अष्टवर्षाधिकं जाता यदा हंपितृवेषमनि ४६ मया ततः प्र-
भृतिचक्रेते मेकादशी व्रतं यथोक्तं विधिसंयुक्तं अर्घ्यायुक्तं नचेतसा ४७ तेन पुण्यप्रभावेन भविष्यति परं भुवम् सर्वं क्लमसमृद्धं
च यावदाभूतं संप्लवं ४८ एवं सानुपशार्दूलरमेते पतिना सह दिव्यभोगा दिव्यरूपा दिव्याभरणभूषिता ४९ शोभनो पितया
सा हरेरमेते दिव्यविग्रहः रमा व्रतप्रभावेन मंदराचलसन्तानुनि ५० चिंतामणि समालोषा कामधेनु समाधत्वा गम्पयिष्ये "शानुपेते तवा-
मेकथिता मया ५१ इदं शं च व्रतं राजन्ये कुर्वन्ति नरोत्तमाः ब्रह्महत्यादि पापानि नाशयान्ति नृत्क शयः ५२ एकादशी व्रतानां चास्म्योरुम-
योरपि यथा शरुक्कृतया हृष्यातिथिभेदनकारयेत् ५३ सेर्वेतेकादशी नृणां भक्तिमुद्रि० प्रदायिनी धेनुः कृष्णा तथा चैता नुभयोः स-

दृशोपयः ५४ नैथैवतुल्यफलदं स्मृतमेकादशीव्रतं एकादशीव्रतानां च माहात्म्यं शृणुयान्नरः सर्वपापावाप्तुं क्तो वष्णुलोके महीयते ५५
 इति श्री ब्रह्मवैवर्ते म० का० स्क० रमाना० संपूर्णम् अथ कार्तिकशतैकैकादशीकथा ब्रह्मानां च प्रबोधि न्याश्च माहात्म्यं पापम्-
 पुण्यवर्धनं मुक्तिमदं सुबुद्धीनां शृणुष्व मुनि सत्तम १ तावद्गर्जति विभ्रं द्रंगाभागीरथी क्षितौ यावन्नायाति पाप्मा कर्तनैके हरिबोधि-
 नी २ तावद्गर्जति तीर्थानि समुद्रादिसर्वांसि च यावत् प्रबोधिना विष्णोस्तिथिर्नायाति कार्तिकी ३ अश्वमेधसहस्राणि राजस्त्यशानां च
 एकैर्नैवोपवासेन प्रबोधि न्यालमेन्नरः ४ नारद उवाच एकमुक्तेन किंपुण्यं किंपुण्यं नक्तमोजने उपवासेन किंपुण्यं तन्मे ब्रू-
 हि पितामह ५ ब्रह्मोवाच एकमुक्तेन जन्मोत्पत्त्यं न द्विजनुभवं सप्तजन्मभवं पापमुपवासेन नश्यति ६ यदुर्लभं यदभाप्यं त्रैलोक्यं
 केन न तु गोचरं यदप्यग्राथितं पुनरुदाति हरिबोधिनी ७ मेरुसंदरसाव्राणि पापात्सु ग्राणि यानि तु एकैर्नैवोपवासेन दह्येते पापहारिणी
 ८ पूर्वजन्मसहस्रेस्तु यदुष्कर्म उपार्जितं जागेरेण प्रबोधि न्यां दहेते तूत्तराशिवत् ९ उपवासे प्रबोधि न्यायः करोति स्वभावतः वि-
 धिवन्मुनिशा दुर्लभं यथोक्तं लभते फलं १० यथोक्तं स कृतं यस्तु विधिवत् कुरुते नरः स्वल्पं सुनिवरं श्रेष्ठमेत्सुल्यं भवेत् फलम् ११ वि-
 धिहीनतु यः कुर्यात्स कृतं मेरुमात्रकं अपुमात्रं न चामोति फलधर्मस्य नारद १२ संध्याहीने व्रतं भ्रष्टेनास्ति केहेतुके शोभेते पापंति
 छते देहधर्मशास्त्रविदूषके १३ परदाररते मूर्खे वृत्तये वचकेन या धर्मेन तिष्ठते देहे एते पापमपिदिहना १४ ब्राह्मणो वापि शूद्रो वा
 सेवेने परयोषितम् ब्राह्मणी च विशेषेण चालसदृशा तु भो १५ समर्तकां वा विधां ब्राह्मणो ब्राह्मणी यति सेवेन मुनिशा दुर्लभा
 न्वयो याति संस्रयं १६ परदाराभिगमनं कुरुते यो हि जाधमः संततिर्न भवेत्तस्य फलं जन्मार्जितं न हि १७ गुरुणा स्म हविं प्रैश्च यो हं
 कोरेण वर्तते सकृत्तान्मश्यते शीघ्रं धनं नामोति संततिम् १८ आचारभ्रष्टे देहानां वृषलांगाभिर्नांसुत यस्तु नैः सेवमानो पिधर्मस्ते-
 बां पराङ्मुखः १९ पापिनस्तेन शोवेः संगतिं पतितैः सह ये कुर्वन्ति नृपं श्रेष्ठेन गच्छन्ति यमालयम् २० धर्मेन शैतृणां ये पां स्वागताः स-
 नभोजनैः तेषां वेनश्यते स्वर्गः कीर्तिरायुः प्रजास्करं २१ साधूनां भयमानं तु ये कुर्वन्ति नराधमाः त्रिवर्गफलहीनास्ते दह्येते नरकाग्नि-

ना २२ कृत्वावमानंसाधूनांचेतदर्थान्तिनराधमाः वारयन्तिनयेमृदास्तेपशयन्तिकुलक्षयं २३ आचारमभ्रष्टेहस्यहेतुकस्यशतस्यच ददतो
जुह्वतोवापिगतिस्तस्यनविद्यते २४ तस्मान्नत्वाचरेत्किंचिदश्रमंलोकगार्हितम् सदाचारवत्ताभावंयथाधर्मेननश्यति २५ येध्यायेति
मनोहृत्याकरिष्यामः प्रबोधिनीं तेषांवितीयतेपापपूर्वजन्मशतोद्भव २६ समतीतंभविष्यंचवर्तमानंकुलायुतं विष्णुलोकंनयत्या-
श्रमबोधिन्यानुजागेर २७ वसन्तिपितरोत्तृष्टाविष्णुलोकेत्यलं कृताः विसृक्तानारकैर्दुःखैः पूर्वकर्मसमुद्भवैः २८ कृत्वातुपातकं
घोरं ब्रह्महत्यादिकंनरः कृत्वातुजागरंविष्णोर्धौ तपापाप्मवेत्सुने २९ दुःप्राप्ययत्नफलंविमर्शमेधादिभिर्मरैवः प्राप्यतेतत्स्फुरेनेव
प्रबोधिन्यानुजागेर ३० आपुत्यसर्वनीर्थेषुदत्तागाःकांचनमहो नतत्फलमवामोति यत्कृत्वाजागरंहरः ३१ जातःसएकस्मृकृतीकु-
लेतेनैवपावितं कार्तिकेसुभिषादूलकृतयेनप्रबोधिनी ३२ यथाधुवंनृणांमृस्युर्धननाशस्तथाभ्रवं इतिज्ञात्वासुनिश्चिष्टकर्तव्यंवेष्णव-
दिनं ३३ यानिकानिचतार्थाभिन्नेलोकेषुसंप्रवृत्ति च तानितस्यगृहेसम्यक्कृतयः करोतिप्रबोधिनीं ३४ सर्वकृत्यपरित्यज्यतस्यर्थंचक्रपा-
णिनः उपोष्यैकादशरिष्यांकार्तिकेहरिबोधिनीं ३५ सज्जानीसचयोगीच सतपस्वीजनेन्द्रियः भोगोभोक्षश्चनस्यास्ति तद्युपास्तेहार
बोधिनीम् ३६ विष्णुप्रियनरात्येषाधर्मसारस्यदायिनीं सहदेनानुसुपोष्यैवभक्तिमाकूचमवेन्नरः ३७ प्रबोधिनीसुषोषित्वानगर्भविश-
तेनरः सर्वधर्मान्परित्यज्यतस्मान्कुर्वीतनारद ३८ कर्मणामनसावाचापापयत्समुपाजितं तत्कृत्वालयतिगोविंदः प्रबोधिन्यानुजा-
गेर ३९ स्नानंदांनजपोहोमः ससुहृश्यजनार्दनं नैर्येष्क्रियतेवत्समंबोधिन्यांतदक्षयं ४० येच्यंतिनरास्तस्यांभक्त्यादेवंचमाधवम्
ससुपोष्यप्रसुच्यंतेपापैस्तेषातजन्मजैः ४१ महाव्रतमिदंउग्रमहापापेषानाशनं प्रबोधवासंछिन्नेच्छेत्तस्मिन् ४२ व्रते-
नानेनदेवशंपारितोष्यजनार्दनं विराजयन्दिशःसर्वाः प्रयातिमवनंहरः ४३ कर्तव्येषामग्रेत्येवायदिवाबहु ४५ शक्रस्मा शीतिदुपदा
अष्टकार्तिकेनुप्रबोधिनीं ४४ बाल्येयच्चाजितंवत्सयोगेनैवार्थकेतथा शतजन्मकृतंपापं यथासर्वपापहरापरा नासुपोष्यहेरभक्त्यग्रह
स्वसुल्यमपिनारद तत्कृत्वालयतिगोविंदोत्तस्यामभ्यर्च्यशक्तिनः ४६ धनधान्यवहाशु

त्वंभनमवेत्कचित् ४७ चेद्रस्योपरागेचयत्फलंपरिकीर्तितं तत्सहस्रगुणंयोक्तंप्रबोधिभ्यांतुजागरे स्त्वनंदानंजनिहोमःस्वाध्याय-
 प्रवर्चनंहरेः तत्सर्वकोटिगुणितंप्रबोधिभ्यांतुयत्कृतं ४९ जन्मप्रमृतिगत्पुण्यंनरेणाभ्यर्जितंभवेत् वृथाप्रवर्तितंत्सर्वमद्वत्वा-
 कार्त्तिकव्रतं ५० अकृत्वानियमंविष्णोः कार्त्तिकयःक्षिपेन्नरः जन्मार्जितस्यपुण्यस्यफलंनामोर्त्तिनारदः ५१ तस्मात्स्वप्नप्रयत्नेनदेव-
 देवोजनार्दनः उपासनीयोविमंद्रसर्वकामफलप्रदः ५२ परान्नवर्जयेद्यस्तुकार्त्तिकेविष्णुतत्परः परान्नवर्जनादहस्तचांद्रायणफलंल-
 भेत् ५३ नित्यंशास्त्रविनोदनकार्त्तिकयःक्षिपेन्नरः निर्दहेत्सर्वपापानियज्ञानुतफलंलभेत् ५४ नतथातुष्येनयज्ञेर्नदानैर्वागजा-
 दिभिः यथाशास्त्रकथालोपैः कार्त्तिकेमधुस्तदनः ५५ येकुर्येनिकथांविष्णोर्येष्टुंभनिसमाहिताः स्तोकाद्धंस्तोकमेकंवाफार्त्तिकेगो-
 शान्तंफलं ५६ सर्वधर्मान्परित्यज्यकार्त्तिकेकेशवाग्रतः शास्त्रावधारणंकार्यंश्रोतव्यंचमहासुने ५७ श्रेयसालोभमुद्भवावायःकरोति
 हरेःकथां कार्त्तिकेसुनिशादूलकुलानांनारयेच्छतं ५८ नियमेननरोयस्तुशृणुतेवैष्णवीकथां कार्त्तिकेनृविशेषेणगोसहस्रफलं
 लभेत् ५९ प्रबोधवासेरविष्णोः कुरुतेयोहरेः कथां समसीपवतीदानेनतत्फलंलभतेसुने ६० श्रुत्वाविष्णुकथांदिव्यायेर्वयनिक-
 थाविद स्वशक्त्यासुनिशादूलतेपांलोकाः सनातनाः ६१ ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वा नारदः पुनरब्रवीत् नारदउवाच विधानंश्रुहिमेस्वा-
 भिन्नेकादश्याःसुरोत्तम ६२ चोर्णेनयेनभगवन्यादृशंफलमाप्नुयात् नारदस्यवचःश्रुत्वाब्रह्मावचनमब्रवीत् ६३ ब्राह्मिमुदूर्तेचो-
 त्थायत्येकादश्यांहिजोत्तम स्नानंचैवप्रकर्तव्यंदतथावनपूर्वकं ६४ नद्यातजंगकूपेवावाप्योर्गेहेतयेवच केशवश्चैवसंपूज्यःक-
 थायाःश्रवणंनया ६५ नियमार्थेमहाभागइमंमंत्रमुदीरयेत् एकादस्यांभिराहारःस्थित्वाहनिपरेत्यहं ६६ मोक्ष्याभिपुंडरीकाक्ष-
 शरणंमेभवाच्युत असुमंत्रंसमुच्चार्यदेवदेवस्यचक्रिणः ६७ शक्तिंभावेनतुष्टात्माद्युपवासंसमर्पयेत् रात्रौजागरणंकुर्यादेवदेव-
 स्वसन्निधौ ६८ गीतंनृत्यंचवाद्यंचनथाहृष्याकथांसुने यः करोतिसपुण्यात्मात्रेलोकोपरिसंस्थितः ६९ बहुपुण्यैर्बहुफलेःकपूराग-
 रुंकुकुमैः हरेःपूजाविधानव्याकार्त्तिकोबोधवासे ७० विनशाक्यंनकर्तव्यंसंप्राप्तेहारिवासेर यस्मात्पुण्यमंसंरच्यांतंप्राप्येतसु

निसत्तम ७१ फलेनानाविधेर्द्विभेः प्रबोधिभ्यामुजागेर शरवेतोयंसमादायत्याधोदेयोजनार्दने ७२ यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वदानेषु य
नत्फलं कोटिगुणितं दत्तार्थबोधवासरे ७३ अगस्त्यकुस्मेर्देवं पूजयेद्योजनार्दनं देवं द्रोपि सुभिश्चैष्टकशोभितकरसंपुटम्
नतत्करोति विषेदतपसातोषितो हरिः यत्करोति त्वर्षिकेशो सुभिषु धैर्यलङ्कृतः ७५ बिल्वपत्रैश्च यैः कृष्णकार्तिके कलिबर्धन पू
जयन्निमहाप्रत्त्यासृक्तिस्तेषां मयोदिता ७६ तुलसीदत्तपुष्पैश्च पूजयन्ति जनार्दनम् कार्तिके सकलवत्स पापजन्मायुतं दहेत् ७७
दृष्टास्पृष्टाय वा ध्यानाकीर्तितान् भितास्तुता रोपिता संचितानित्य पूजिता तुलसीशक्त्या ७८ नवधा तुलसीभक्तिर्ये कुर्वन्ति दिने दे
युगकोटि सहस्राणि ते वसन्ति हरिर्गृहे ७९ रोपिता तुलसीया वत्कुरुते मूलविस्तरं नावद्युगसहस्राणि तनोति सुकृतं मुने ८० यावच्छा
रवाभशारवाभिर्बीजपुष्पदले मुने रोपिता तुलसीपुष्पिर्वर्तते वत्सधातले ८१ कुलेतेषां तु ये जानायेन्मविध्यन्ति ये गताः आकल्पयु
गसाहस्रानेपां वा सो हरिर्गृहे ८२ कदंबकुस्मेर्देवं ये च यन्ति जनार्दनं तेषां यमालयैर्नैव प्रसादाच्च क्रपाणिनः ८३ इह्वाकदंबकुसु
मं प्रीतो भवति केशवः किंपुनः पूजितो विमसर्वकामप्रदो हरिः ८४ यः पुनः पाटलापुष्पैर्वसन्ते गरुडध्वजम् अर्चयेत् परयाभक्त्या
सुक्तिमागी भवद्भिः ८५ बकुलाशोककुसुमैर्ये च यन्ति जगत्प्रतिं विशोकास्ते मविध्यन्ति यावच्छंदो दिवाकरः ८६ ये च यन्ति जगत्प्र
द्यकरवीरैः सितासितैः चतुरंगानि विमदप्रोतो भवति केशवः ८७ मंजरीसहकारस्य केशवोपरि ये नराः यच्छन्ति ते महाभ्रातागो
कोटिफलभागिनः ८८ दूर्वाकुंजैर्हरेर्भस्तु पूजां कालिप्रयच्छति पूजाफलं शतगुणं सम्यगाभोति भाववः ८९ शमीपत्रैश्च ये देवं
पूजयन्ति सुखप्रदं यमभागो महाधोरो निस्तार्णस्ते स्तुनारद ९० वर्षाकाले तु देवेशां कुस्मेभ्यं पकोद्भवैः ये च यन्ति ते मत्प्राः स
सैरपुः पुनर्भवे ९१ कुंभीपुष्पं तु विषये यच्छन्ति जनार्दनं स्रवणपल्लमात्रं ते लभते वै फलं ९२ स्रवणैः कृष्णपुष्पं यो ददाति
जनार्दने कोटिजन्मार्जितं पापं दहेत गरुडध्वजः ९३ कुंकुमारुणवर्णो च गंधादंशो शतपत्तिः ९४ यो ददाति जगन्नाथे च दीपाल
ये वसेत् ९५ एवं संपूज्य रात्रौ च केशवं मुक्तिमुक्तिं प्राप्नुयत्येव ब्रह्मसंगत्वा तु सजः ९५ तत्र स्नात्वा जपितुं प्रसक्त्या

णिहृकाः क्रियाः गृहेगत्वाचसंश्रज्यः केशवोविधिवर्नरैः ६६ व्रतस्यपूरणायायब्राह्मणान्भोजयत्स्त्रुथः क्षमापथच्चशिरसार्भक्त-
 युक्तेनचेतसा ६७ गुरुहूजाततः कार्यभोजनाच्छादनादिभिः दक्षिणागोश्वदातव्यातुष्ट्यर्थचक्रपाणिनः ६८ मृयसींचेवसं-
 देयाब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नतः निषमश्चेवसंत्याज्योब्राह्मणयोगेप्रयत्नतः ६९ कथयित्वादिजेभ्यश्चदद्याच्छक्त्याचदक्षिणां न
 कभोजीनरोराजनब्राह्मणान्भोजयेच्छुभान् १०० अयाचिंतवलीवर्देसहिरण्यंमदापयेत् अभासाशीनरोयस्तुप्रददेद्रांसदक्षि-
 णां १ धात्रीस्त्यायीनरोदद्यादधिमस्त्रिकुम्भच फलानानियमेराजनफलदानंसमाचरेत् २ तैलस्थानेघृतंदेयंघृतस्थानेपयः
 स्मृतं धान्यानांनियमेराजनदीयंनेशालितंदुलाः ३ दद्याद्दशयेनशय्यासत्तलांसपरिच्छदां पत्रभोजीनरोराजनभोजनंघृतसं-
 युतं ४ मौनेघंदांनित्वांश्चैवसहिरण्यंमदापयेत् दंपत्योभोजनंदेयंनिःस्नेहंसर्पिसत्कृतं ५ धारणेचस्वकेशानामादशोदापयेद्बुधः
 उपानहोप्रदातव्योउपानतपरिकर्जनात् ६ लवणस्यचसंत्योगशर्करांचप्रदापयेत् नित्यंदीपमेदोयस्तुविष्णोर्वीविबुधालेय ७ सदीपं
 सघृतंताम्रकांचनंवादशायुतम् प्रदद्याद्विष्णुभक्तायसंपूर्णव्रतहेतवे ८ एकांतरोपवासितुकुंभानशेषप्रदापयेत् सवस्त्रान्कांचनं
 पेनान्सर्वान्सालंकृतान्शुभान् ९ सर्वेषामप्यत्नाभितुयथोक्तकरणविना द्विजवाक्यंस्मृतंराजनसंपूर्णव्रतमिद्विदं १० नत्या-
 विसर्जयेद्विमानततोभुंजीतचत्सयं यत्त्यक्तंचतुरोमासान्समाप्तिंतस्यचाचरेत् ११ एवंयथाचरेत्पाथसौनंतफलमानुया-
 त् अवसानेतुरोजेंद्रवास्तेवपुरंजित् १२ यश्चाविंसमाप्येवंचातुर्मास्येव्रतंनुप सभवेत्कृतकृत्यस्तुनपुनर्मानुषोभवेत् १३
 एतत्कृत्वामहीपालपरिपूर्णव्रतंभवेत् व्रतवैकल्यमासाद्यलंघःकुक्षीप्रजायेत १४ एतनेसर्वमारव्यातयत्एष्टोहमिहत्वया
 पदनाच्छ्रवणादापितभेद्गोदानजंफलं ११५ इतिश्रीस्कंदपुराणेकार्तिकशः प्रबोधिनीमा० संपूर्णं सुधिधिरउवाच
 मलितुचस्यभासस्यकाबाएकादशीभवेत् किंनाभकोविधिस्तस्याः कथयस्वजनादेन १ श्रीकृष्णउवा० मलमासस्ययापु-
 ण्याभोक्तानाम्नाचपदिनी सोपोषिताप्रयत्नेनपद्मनाभप्रुरंनेयेत् २ मलमासमाहापुण्याकीर्तिनाकल्मषापहा तस्याः फलं क-

शयितुं न शक्तश्चतुराननः १ नावदायपुरांशोक्तं विधिनात्र नमुनं पद्यान्याः पापराशिग्रंभृन्निमुक्तिफलमदं ४ श्रुत्वा वाक्यं सुरोरस्तु-
 प्रोवाचातिमुदम्बितः युधिष्ठिराजगन्नायं विधिपत्रमच्छधमवित् ५ श्रुत्वा राज्ञस्तुवचनं प्रत्युतक्रुद्धो जेह्मणः श्रुत्वा राजन्भव-
 दस्याभिमुनीनामप्यगोचरं ६ दशमीर्दिवसे प्रामेधतारं सो विधीयते कांस्यमांसं मस्तुराश्च वणकान् कोदवास्तथा ७ शाकं मधुपुरा-
 न् च दशम्यादशवर्जयेत् हविष्यान्नं च भुंज्यात् अक्षरलवणं तथा ८ भूमिशायी ब्रह्मचारी भवेच्च दशमीर्दिने एकानशीदिनमाहो-
 रानरुत्थाय सादरं ९ विधाय च मेलात्सर्गं न कुर्यात् हन्तधावनम् गंडुधान् द्वादशान् हस्ताश्वत्थान् च भृत्वा समहितः स्तूर्योदये शक्तेतीर्थ-
 स्नानार्थं प्रव्रजत्कधीः गोमयं मृत्तिकां शृङ्खलान् दर्भान् शूचिस्थलात् ११ चूर्णेयामलकीं भूर्तं विधनास्तानमाचरेत् उद्धृता-
 सिवराहेण ह्यृष्णो न शतबाहुना १२ मृत्तिके ब्रह्मदत्तासि काश्यपेनाग्निमंत्रिना त्वं मे कुरु प्रविभ्रांगं लया नेत्रे शिरोरुहे १३ हरिपूजनयो-
 रयं मां मृत्तिके कुरु तेनमः सर्वौषधिसमुत्पन्नं गेवादरमधिधितं १४ पवित्रं करणं भूमेर्भीपावयतु गोमयं ब्राह्मणीवनसंभृताधात्रो-
 भुवनपावनी १५ संस्तुष्टा पावयांगं मिर्मलं कुरु तेनमः देवदेव जगन्नाथ शंखचक्रगदाधर १६ देहि विष्णो ममाज्ञानवतीयावगा-
 हने वारुणाश्च जपेन्मंत्रां स्नानं कुर्याद्विधानतः १७ गंगादितीर्थं संस्मृत्य यत्र कुत्र जलाशये पश्चात्समाजयेद्वात्र विधिनानुपसत-
 म १८ सुरेष्टेष्टे च तद्देववाक्ताः शिरसि चाप्यधः परिधाय सुरवंशां शकृशक्तिवर्जितं नतः कुर्याद्दूरैः पूजामहाभापविन-
 द्रयति १९ संध्यामुपास्य विधिनानुपैथित्वा पितृनुस्तरान् हरिर्मंदिरमागम्य पूजयेत्तत्कमलापतिं २० स्वर्णमाषकृतं देवं दधि का-
 सहितं हरिं पार्वत्या सहितं देवं पूजयेद्दधिपूर्वकं २१ कुंभोपरित्यजेत् देवं ताम्रपात्रेथ मुन्मये दिव्य वस्त्रसमायुक्तं दिव्य गंधानुब-
 सितं २२ तस्योपरित्यजेत् सान्नाम्नोप्यहिरण्मयं तस्मिन् संस्थापयेद्देवं विधना पूजयेन्नतः २३ संस्त्राय सान्निभैः श्रेष्ठैर्नैधधुपादि-
 वासितैः चंदनागरुकर्पूरैः पूजयेद्देवमीश्वरं २४ नानाकुसुमकस्तूरीकुंभेन सितांबुजैः तत्कालजोतैः कुस्मैः पूजयेत्तत्परमेश्व-
 रं २५ नैवेद्यैर्विविधैः शक्त्या नथानीराजनादिभिः धूपैर्दीपैः सकर्पूरैः पूजयेत्केशांबुशिवं २६ नृत्यं गीतं तदथ नु कुर्याद्भक्तिप्रदः स

रम् नालोपत्यतिताम्रपापान्तस्मिन्नहनिनस्पृशेत् २७ नानृतं हि वेददाकं सत्यपूतं चो वेदेत् रजस्तो न पश्येत्तनं न देह्वा क्षणं गुरुं २८ पु-
 राणपुरतो विष्णोः शृणुयात्सह वेष्णो वैः निर्जला साम फर्तव्या च शक्रं क्रैमलिमुचै २९ जलपानमावाकुर्याद्दग्धाहारिणान्यथा शत्रिजागर-
 णं कुर्याद्दीतवादि वसंयुतं ३० प्रथमे प्रहरे पुजाना रि के लार्घ्यमुत्तमं द्वितीये श्चा फलं श्वे वत्तनीये वीजशूरकैः ३१ चतुर्थे पूजयेत्तु पू-
 र्णोर्नरि गैश्च विशेषतः प्रथमे प्रहरे पुण्यमग्निष्टोमस्य जायेत ३२ द्वितीये वा जपे यस्य तृतीये हयमेधजम् चतुर्थे राजसूयस्य जाग्रतो-
 जायेत फलम् ३३ नातः परतरं पुण्यं नातः परतरा मरवाः नातः परतदा विद्वानातः परतरं तपः ३४ पृथिव्यां या निनीर्या निपुणस्य या यत-
 ना निच तत्तन्नातानि च हृष्टानि येनाकारि हरेर्धनम् ३५ एवं जागरणं कुर्याद्या वत्सूर्योदयो भवेत् सूर्योदये शशभृतो र्थे गत्वा स्नानं समाच-
 रेत् ३६ स्नात्वे वागत्य भवेत् पूजयेद्देवमीश्वरम् पूर्वोदितेन विधिना भोजयेद्वा क्षणान् शनभान् ३७ कुंभादि कुचयत्सर्वं प्रतिमो केशव-
 स्य च पूजयित्वा विधौ नै न ब्राह्मणा य समर्पयेत् ३८ एवं विधं व्रतं यो वै कुरुते भुवि मानवः स फल जायेत न स्य व्रतं मुक्तिफलप्रदं ३९ एतेन
 सर्वमारव्या नं यत् पृष्टं हं लयान् प मलिस्तु च स्य मासस्य शक्राया विधिमुत्तमं ४० पश्मिन्याः प्रीति युक्तो यः कुरुते व्रतमुत्तमं व्रतानि ते
 न चीर्णानि सर्वाणि नृप नन्दन ४१ हृष्टाया मलमासस्य विधिस्तस्यापि तादृशः परमासानु विज्ञेया सर्वपापक्षयं करी ४२ अत्रैक-
 शयिष्या भिकथामेका मेनोरमा नारदाक्षु लक्ष्म्येन विस्तरं णि बोदिताम् ४३ कार्त्तवीर्येण काराया निक्षिप्तवीर्यस्य रावणम् विमोचि-
 तः सुलक्ष्म्येन याचयित्वा महीपतिम् ४४ तदाश्चर्यं तदाक्षुत्वाना रटो दिव्यदर्शनः पमच्छ च यथा भक्त्या पुलस्त्यमुनिपुंगवं ४५ दशानेन
 न विजिताः सर्वदेवाः सवासवाः कार्त्तवीर्येण विजितः कथं रणविशारदः ४६ नारदस्य वचः श्रुत्वा पुलस्त्यामुनि रब्रवीत् शृणु वत्स मव-
 ह्या भि कार्त्तवीर्यं सपुङ्गवं ४७ पुरात्रिनायुगे राजन् माहिषा त्यांभहन्तरः हे हयानां कुले जातः कृतवीर्यो महीपतिः ४८ सहस्रं प्रमदास्त-
 स्य नृपस्य प्राणवल्लभाः नतासाननयं कं विह्वं भराज्यपु रंधरं ४९ यजन् देवान्यितृ न मिहान् प्रचिकित्सान्महत्तमान् तेषां वाक्याद्व्रतं
 कुर्वन् न लब्धस्तनयस्तदा ५० कर्त्तव्यं विना तदारज्यं न सत्प्रवाथमहीपतेः स्फुटितस्य यथा भोगान् भवंति स्मरप्रदाः ५१ विचार्य विन्ते नृप-

निस्तपस्तुसुमनोदधे तपसेवसदासिद्धिर्जायतेमनसेसिता ५२ इत्युक्तासोसभायैश्चवीरवासाज्जटाधरः तपस्तुंगतः सद्योगेह न्यस्य
 स्रमंत्रिणम् ५३ निर्गन्तुर्पतिर्वीक्ष्यपदिनीप्रमदोन्मत्ता हरिश्चन्द्रस्यतनया इत्वाकु कुलसंभवा ५४ पतिव्रताप्रियदृष्टानतपस्तुसुहृ-
 तोद्यमं स्मृषुणाभिरित्यज्यवीरमेकसमाश्रयत् ५५ जगामपतिनासाद्धिपर्वनेगंधमादने गत्यातत्रतपस्तेपेवर्षाणामयुतं द्वाष्टः ५६
 ननेपेतनयंराज्यध्यायन्देवंगदाधरं अस्थित्वासुभयकांतं दृष्ट्वासाप्रमदोन्मत्ता ५७ अमुस्तूयां महासाध्वीं प्रच्छादिनयान्विता मर्तुः
 प्रतपनः साधिवर्षाणामयुतं रातम् ५८ तथापिनप्रसन्नोऽस्तुः केशवः कष्टनाशनः व्रतमममहाभागिकथयस्वयथातथम् ५९ येन प्र-
 सान्नाभगवान्ममभक्त्याप्रजायते येन मे जायते पुत्रश्चक्रवर्ती महन्तरः ६० सुत्वातस्यास्तुवचनपतिव्रतपरायणा यमव्रजतनूतिं स्व-
 यं प्रवाजदीप्सितम् ६१ तदग्रावाच स तुष्टापदिनीपद्यलोचनम् स्नात्वाभलिस्तुचेसुस्तुमासद्वादशसंमितं ६२ त्रिंशदिनेऽश्वम-
 वतिमासः पूर्णः शक्रभानने तन्मध्येद्वादशीयुग्मं पदिनीपरमातया ६३ उपोष्यतत्प्रकर्तव्यं विधिना जागेरः समं शीघ्रं प्रसन्नो भ-
 गवान्प्रभविष्यति स्म तदः ६४ इत्युत्क्राकथयत्सर्वं मया पूर्वोदितं नृप विधिं व्रतस्य विधिवत्प्रसन्ना कर्दमागजा ६५ सुत्वाव्रतवि-
 धिं सर्वं यथोक्तमनुस्तूयया चक्रे राजीत्वनत्सर्वं पुत्रनामिमभीप्सती ६६ एकादश्यां निराहारा सदाजानाच्च निर्मला जागेरेण युतारांभो-
 गीतनृत्यसमन्विता ६७ पूर्णे व्रतं च वैशाखं प्रसन्नः केशवः स्वयं वभाषिगुरुदारुलो वरं वरय शोभने ६८ सुत्वावाक्यं जगद्धातुः स्तु-
 त्वा प्रीत्यास्तु निस्मिता ययात्वेद्यवरं ब्रूहि मम भर्तुर्महन्तरं ६९ पद्यान्यास्तद्वत्सुत्वा कृष्णः प्रीतः शिखरं गम्य लयाहंतो भित्तो भेद-
 प्रत्युवाच जनार्दनः ७० मस्मिस्तु च श्वमासोऽसौ नान्यो मी प्रीतिदायकः तन्मध्येकादशीरस्याममभीप्सती ७१ सा त्वयोपोषिता
 सुस्तु यथोक्तविधिना शरपे तेन त्वया प्रसन्नोऽहं कृतोऽस्मि सुभगानने ७२ तव भर्तुः प्रदास्यामि वंशकां वंश्या ७३ सुत्वाव्रतं निग्राह वि-
 श्रुतिं विभ्यार्तिनाशनः ७४ वरं वरय राजेंद्र यत्ने मनसि कांक्षितं संनोषितोऽहं प्रीयतातवमिदं निः संभेः पूजयेताः प्रसन्ना
 नृपसत्तमः वधेऽसुतं महाबाहुं सर्वलोका नमस्कृतं ७५ न देवैर्मानुषैर्नागेर्देवैर्दानवरास्त्रै-

इत्युक्तो बाढमित्युक्तान्तैर्बांतरधीयत नृपोपिसुप्रसन्नात्मा लृष्टः पुष्टः प्रियायुतः ७७ समायास्त्वपुंरस्यं नरनरशामनोरमम् सपद्मि-
 न्यासुनं लेभे कान्तवीर्यं महाबलं ७८ नतेन सहशः कश्चिन्निष्ठुलोकेषु मानवः तस्मात्पराजितः संख्ये रावणेन्द्रशकंधरः ७९ न
 तं जेतुं समर्थोऽस्ति त्रिष्ठुलोकेषु कश्चन विनानारायणं देवं चक्रपाणिं गदाधरम् ८० नत्वया विस्मयः कार्यो रावणस्य वरजये मलि-
 म्बुचप्रसादेन पद्मिन्याश्चाप्युपोषणान् ८१ दनो देवाधिदेवेन कान्तवीर्यो महाबलः इत्युक्ता प्रययौ विप्रः प्रसन्नेनांतरात्मना ८२ श्रीहृण-
 उवाच एतन्ने सर्वं भारव्यातयत् एष्टो हत्वानय मलिन्युचस्य मासस्य शक्रकृथाः संभवं माहान् ८३ ये करिष्यन्ति मनुजान् ते सास्यं निह-
 रेः पदं त्वमेवं कुरु राजेन्द्र यदि चेष्टमभीप्ससि ८४ केशवस्य वचः श्रुत्वा धर्मराजो निहर्षितः चक्रे व्रतं विधानेन बंधुभिः परिस्वारितः ८५
 स्मृतः ८६ एतन्ने सर्वं भारव्यातयत् एष्टो हपुरादिज पुण्यं पवित्रं परमं किं षट्पुयः श्रानुमिच्छसि ८६ एवं विधेयोऽपि व्रतं मनुष्याभक्त्या करि-
 ष्यन्ति मलिन्युचस्य उपोषितो येनैस्तु स्मरवप्रदात्री या शक्रकृपक्षेऽसुविनेति धन्याः ८७ श्राप्यं नित्येन तस्य विधिं समग्रं ते व्यंशभाजो मनुजाः
 प्रशस्ताः ये वै पदिव्यं नित्यं कथां समग्रान्ते वेगमिष्यंति हूरं निवासं ८८ इति अधिकशतैर्कैकादशीसभासा अथ अधिककृष्णा एकाद-
 शी कथा सुधिश्चिरउवाच मलिन्युचस्य मासस्य हृष्णाकाकथ्यते विप्रो किं नाम को विधिस्तस्याः कथयस्व जगत्पते १ श्रीकृ-
 ष्ण उवाच परमेति समाख्याता पवित्रा पापहारका मुक्तिमुक्तिप्रदानृणां स्त्रीणां चापि सुधिश्चिर २ पूर्वोक्तविधिना कार्यो यारु-
 षोकादशीर्जनेन पूजयेत् परयाभक्त्या नान्नादेवं रोचते ३ अत्रैकं यथिष्यामि कथाभनामनोरमां कोपित्यनगरजातां सुनीनां
 मयतः श्रुताम् ४ आसीद्द्विजवरः कश्चित् स्मृमधानामधार्मिकः तस्य पत्नी पवित्राख्यापातिव्रत्यपरायणा ५ कर्मणो कनिचिद्द्विप्रोऽथ
 नधान्यविवर्जितः नक्षत्रपितृभतेभिस्तान् याचन्नापि परान् बहून् ६ न भोज्यं लभते नादृष्टं वस्त्रं नैव मण्डनं रूपायोनमाधुर्यं नारीशक्त
 श्रूयते नपति ७ अतिथिं पूजयेत् कृपापितदासास्तु धिना गृहे निष्ठत्येव विशालासीचास्तान् मुरवपंकजा ८ विलोक्य भार्योऽसूदतीं कंषं
 तीं स्वकलेवरम् न भर्तारं क्वचिच्चैव नास्त्यन्मिति भाषते ९ विचार्य ब्राह्मणश्चित्ते भार्यायाः प्रेमबंधनम् निंदन् भाग्यं स्वकं विप्रः प्रोच-

वाक्यप्रियंवदाश्च १० कान्तिकरोमिकिकार्यनमयालभ्यतेन धनं याचयाभिनरान्प्रव्यान्नयच्छन्ति त्वमेधने ११ किंकरोमिकगच्छामि-
 त्वमेकथयशोभने विनाधनेनसुश्रोणिगृहकार्यनिमित्त्यति १२ देत्याज्ञांपरेदेशायगच्छामिधनलब्धये यस्मिन्देशेचयत्प्राव्यभा-
 र्यतेत्रैवलभ्यते १३ उद्यमेनविनामिद्धिः कर्मणोनापलभ्यते तस्माद्बुधाः प्रशंसन्ति सर्वथैवशोभोद्यमं १४ श्रुत्वाकांतस्यवचनं-
 साश्रुनेत्राविचक्षणं प्रोवाचप्रोजलिभूत्वाविनयाननकंधरा १५ त्वेतास्तिस्फुरितज्ञातात्प्राज्ञसाब्रवीम्यहं हितैर्विणोन्नरा-
 ब्रूयुः शश्वत्साधुत्यसाध्यपि १६ पूर्वदत्तंहिलभ्येतयत्रकुत्रमहीतले विनादानंनलभ्यतेमेरोकनकपर्वते १७ पूर्वदत्ताह्निशवि-
 द्यापूर्वदत्तंहियधनं पूर्वदत्ताहियाफूभिर्दिदृजन्मनि लभ्यते १८ यद्धाश्रान्तिरिवितंभालेततत्रैवहितप्रयते विनादत्तेन किं क्वापि
 लभ्यतेनैवकिंचन १९ पूर्वजन्मनि विप्रैर्द्रुममयानत्वयाक्वचित् सत्यान्नाणांकरेदत्तंस्वल्यंभूर्यपिसद्नं २० इहदेशेपरेषापि-
 दत्तंसर्वत्रलभ्यते अन्नमात्रंतुविश्वेशोविनादत्तेनयच्छति २१ तस्मादत्रैवविप्राग्रस्थानव्यंभवतामया भवद्विन्नानतिष्ठाभिस्त-
 णमात्रंमहाभुने २२ नभानानिपिताभ्रानानभश्चभूः श्वशरोजनः नसत्कुर्वीतकिंपिस्वजनाश्चापरेकुतः २३ मर्तुहीनांविनि-
 दंतितुर्मर्गेनिवदन्तिनां तस्मादत्रस्थिराभूत्वाविहरस्वयथास्मरवं २४ भवतोभाग्ययोगेनप्राप्तिश्चात्रविष्यति श्रुत्वातस्या-
 स्तुक्चर्नस्थितस्तत्रविचक्षणः २५ तावत्तत्रसमायातः कौडिन्योसुभिसत्तमः दृष्ट्वासमागतंतदष्टः सस्मेधाद्विजसत्तमः २६ स-
 पार्यः सहस्रोत्यापननामशिरसासद्वत् धन्योऽस्यनुगृहीतोस्मिसफळंजीवितंमम २७ यदृष्टोस्मिमहद्भाग्यादित्युवाचसुनीश्व-
 रं दत्त्वास्तुविष्टरंस्मैपूजयामासतंद्भजं २८ भोजयित्वाविधानेनपप्रच्छप्रमदोत्तमा विद्वन्नेकेनप्रकरणेनदार्ढ्यस्यस्तस्योभवे-
 त् २९ विनादत्तंकथंलभ्येच्छन्विद्यांकुंदुंबिनीम् मांमेभर्तापरित्यज्यंगंतु कामोद्यवर्तते ३० अन्यदेशेपुन्रानलेष्वनयाचितुं प-
 रपत्नेन रक्षितोऽस्तिमयाविद्वन्नेतुवाक्यैर्महत्तरैः ३१ नादत्तंलभ्यतेकिंचिदित्युक्त्वासाविष्ठावच्छ-
 समागतः ३२ लवप्रमसादहरिदंमेषीघ्नंनश्यत्यसंशयं केनोपायेनविषेन्द्रदरिद्रंनश्यन्नित्यंतं तथा ३३ नित्यंतं

॥गरीहिनायांपारणकुर्वीत्

पादिकम् श्रुत्वा तस्याः सुशीलायाः प्रापितं मुनिपुंगवः ३४ प्रोवाच प्रवरं चित्ते विचार्य गृहे त आषाढमादृकार्तिकशतद्विंशतानां सुत-
मव्रतम् ३५ सर्वपापघशमनं दुःखदरिद्र्यनाशनं परमानामविरव्याता विष्णोस्तिष्ठात्यापदे मतिबोधमति श्रुते कृष्णाम-
निसृक्तिफलप्रदा तस्यामुपोषणं कृत्वा धनधान्ययुतो भवेत् विधिनानां गौरेः साकं गीतवादिभ्यः संयुत ३७ दण्डभिरुपाचीर्ण-
व्रतमेतत्कृशोभनं न दान्दृष्टेन रुद्रेण धनानामधिपः कृतः ३८ हरिश्चन्द्रेण च कृतं पुरा कृतं तस्मिन् नैव पुनः प्राप्ता प्रिये नैव राज्यानि-
हतकंदकं ३९ तस्मात्कुरु विशालाक्षि व्रतमेतत्कृशोभनं विधिनानां विधियुक्तेन समं जागरणेन च ४० इत्युत्कान्तिद्विभिर्युक्-
शयाभासवाडवः प्रीत्या परमसंतुष्टस्ततो भक्त्या प्रसादतः ४१ पुनः प्रोवाच न विप्रं पंचरात्रव्रतं शतम् यस्यानुष्ठानमाचिणमुक्ति-
मुक्तिश्च प्राप्यते ४२ परमादिवसे प्रातः कृत्वा पूर्वोष्णिहकं विधिं कुर्यात्स्नानियमान् शान्त्या पंचरात्रव्रतादरात् ४३ प्रातः कृत्वा निराहार-
रोयास्तिष्ठेद्दिनं पंचकं सगच्छेद्दंष्ट्रा वंस्थानं पितृभ्याम् प्रियायुतः ४४ एकाशनस्तु यो भूयाद्दिनानां पंचकं नरः सर्वपापविनिर्मुक्तः
स्वर्गलोकं महीयते ४५ स्नात्वा यो भोजयेद्द्विप्रं दिनानां पंचकं नरः भोजितं तेन विधिनानां देवास्तरमात्रं ४६ पूर्णकुंभं संतोयेन यो दद्याद्दि-
दि जानेत्य दत्तं तेनैव सकलं ब्रह्मांडं सचराचरं ४७ तिलपात्रं तु यो दद्याद्ब्राह्मणाय विपश्चिते तिलसंख्यावसे त्वर्गे स नरो नाकं मंडयेत् ४८
द्युतपात्रं तु यो दद्यात्स्नात्वा पंचदिनं नरः समुत्काविषु नान् भोगान् स्वर्यलोके महीयते ४९ ब्रह्मचर्येण यस्तिष्ठेद्दिनानां पंचकं नरः
सत्सर्वे भिज्जेते भोगान् स्वर्गेषु यामिः समं मुदा ५० एवं विधिव्रतं साध्वि कुरु त्वं पतिना शतम् धनधान्ययुतां भूत्वा स्वर्गयास्यसि सुव्रते
५१ इत्युत्कासाव्रतं चैकोऽग्निं नयथोदितं भद्रांसं भावयुतां स्नात्वा मांसमलिम्लुचे ५२ पंचरात्रव्रतं पूर्णं परायाः पियसंयुता सा
पश्यद्वाजसवनं दायात् नृप नदनं ५३ दलानवीनं भुनक्ति द्रव्यं वस्तुसमन्वितम् वासयाभासां विधिनानां प्रेरितः स्वयं ५४ द-
त्वा यामं वृत्तिकं ब्राह्मणाय रुक्मधसे प्रसन्नस्तपसा राजानं स्तुत्या स्वगृहं ययौ ५५ मलिम्लुचस्य मांसस्य परायाः परमादरा-
त् कृष्णास्तु पोषणात्सद्यः पंचरात्रव्रतेन च ५६ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वसौख्यसमन्वितः भुत्का भोगान् प्रियासाधयेते विष्णुपुरं च

यो ५७ येकरिष्यनिमनुजाः परापावतमुनमं पंचरात्रप्रचण्डपुण्यं मया वक्तुं न शक्यते ५८ पुष्कराद्याभिनीर्यानिंगंगाद्याः सरितस्तथा धे
नुमुत्थानिदानानितेनचीर्णाभिस्सर्वथा ५९ गयाआर्द्धकृतं तेनपितरः परितोषिताः व्रतानितेनचीर्णाभिन्नवरवंडोदिनानि वै ६० दि
पदंब्राह्मणः अश्लेगोर्वरिष्ठाच्चतुष्पदाश्च देवानां वासवः अष्टस्तथा मासो मलिस्तुचः ६१ मलिस्तुचं पंचरात्रमहापापहरस्तुनं पंच
रात्रेच परमापदिनी पापघोषणी ६२ साय्यशक्तेः प्रकर्तव्या यथाशान्त्वाविचक्षणैः भानुपंजनुरासाद्यनस्तानोयेर्मलिस्तुचः ६३
तेजन्मघातिनो नूनो पोष्यंति हरेर्दिनं चतुराशीतिवृक्षाणि फलमंते यो निस्संकेद ६४ प्राप्यते भानुपंजनमदुर्लभं पुण्यसंचयैः तस्मा
त्कार्यं मयत्वेन परमायाव्रतं शक्यं ६५ श्रीकृष्ण उ० एतन्ने सर्वमारव्यातं यत्संशो हं त्वयानघ मलिस्तुचस्य मासस्य परमायाः स
मुद्रवम् ६६ तत्सर्वं ते सभारव्यातं कुरुष्व विहोतु ६७ अथैतद्यदुपतिनोदितं महात्म्यं तच्चैकैव नमनुजेः प्रियासंभतः सुक्ता
सोदिविष्णुविदुर्लभांश्च भोगान्नो तोसोस्मरवरमादिरस्तद्वृष्टः ६८ येय्यं वं भुवि भुजा मलिस्तुचस्य सुस्ताताः शक्रमविधिनान्न तत्र
रंति ते सुक्तादिविषयवसुं रंद्रतुल्यं गच्छेयुस्त्रिभुवनं दिनस्य गेहं ६९ इति अधिकमासहृष्टोकादशी परमानास्तीमाहात्म्यं
संपूर्णम् ७० अथ द्वादशीव्रतानि लिख्यंते तत्र चैत्रशुक्ल द्वादश्यादमनोत्सवः द्वादश्यां चैत्रमासस्य शुक्ल-
क्रायादमनोत्सवः वौधायनादिभिः प्रोक्तः कर्तव्यः प्रतिवत्सरम् १ रामार्चनचंद्रिकायाम् ऊर्जं व्रतं मधेदोलां श्रावणेन
तुषुजं चैत्रचदमनारोपभकुर्वणो व्रजत्यधः २ इदं शुक्लास्तादावपिकार्यं उपाकर्मोत्सर्जनं च पवित्रं दमनार्पणम् ईशानस्य
बलिं विष्णोः शायनं परिवर्तनं ३ कुर्याच्छुक्रैर्गुरोर्मूढेष्टं च गार्येण उच्यते इति चैत्रशुक्ल द्वादशी वैशाखशुक्ल द्वादश्यायोगवि
शेषो ह्येमांश्चो पंचाननस्योगुरुभूमिपुत्रो मे परविः स्याद्यदि शुक्लपक्षे पाशाभिधानाकरमेण युक्तातिथिर्वास्ति तत्र तीहयोगः
अत्र स्नानादिकं कुर्याद्गोमूत्रस्नानं हिरण्यकैः नरः पापान् प्रमुच्येत माधवस्य नुशजनात् चानिनेः सिंहशशिः पाशाभिधानाम-
निथिर्द्वादशी करभोहस्तः इति वैशाख द्वादशी आषाढशुक्ल द्वादश्यां अन्नरुधायां गगरीहनायां पारणं कुर्यात् तथा विहमाद्रौ

भाविष्ये आपाकासितपक्षेभुमेत्रश्रवणरेवती संगमेनहिभोक्तव्यं द्वादशद्वादशीहरेत् आपादभाद्रकान्तिकशुद्धद्वादशीषु
 नूराधाश्रवणरेवतीयोगेपारणनकुर्यात् अत्रविष्णुधर्मे भेन्नाद्यपादेस्वापतीहविष्णुः पौष्णाल्यपादेयतिबोधमेति श्रुतश्चमध्यपरि
 वर्तमेतिसुसिमेबोधपरिवर्तनेमेववर्ज्य इतिआषाढशुद्धद्वादशी अथश्रवणशुद्धद्वादश्यादधिघ्नं तस्मादीनाननिषेधः तत्रद
 ध्यव्यवहारात् तत्रैवद्वादश्यांविष्णोः परिवारोपणमुक्तम् हेमाद्रौविष्णुरहस्य श्रवणस्यसितपक्षेककटस्थेदिवाकरे द्वा
 दश्यावासुदेवायपरिवारोपणंस्मृतं द्वादश्याश्रावेणवापि पंचम्यामथवादिज अनुकूलेषुकर्तव्यं पंचदश्यामथापिवा पवित्रा
 रोपणविश्याच्छ्रावणेनभवेद्यदि कार्त्तिक्यवधिशुक्लास्नेकनर्त्तव्यमितिनादः हेमरोपयताम्रस्रोमैः स्वप्नेः कोशोयपद्मजेः कुशैः
 कौशेय्यकर्णमैर्ब्राह्मण्याकार्त्तिकैः शक्रैः कृत्वाभिरुणितंस्त्वंत्रिगुणीकृत्यशोधयेत् तत्रोत्तमं पवित्रं लुपष्ट्यासहशेनेस्त्रिभिः
 सप्तत्यासहितं द्वाभ्यांशानाभ्यामध्यमंस्सुतं साशीतिनाशेनेव कनिष्ठं तत्सभाचरेत् साधारणपवित्राणित्रिभिः स्वप्नेः समाचरेत्
 उत्तमं तु शतयंथिपंचाशद्द्विधमध्यमं कनिष्ठं तु पवित्रं स्यात्षट्त्रिंशद्द्विधशोभिन् षट्त्रिंशच्चतुर्विंशत् द्वात्रिंशदितिकेचन
 चतुर्विंशद्वादशाद्यावित्येकेषुनयोविदुः शिवपवित्रं तु तत्रैव एकादशभिर्वास्त्वंत्रिंशानावाहयुक्त्या पंचाशानावाकर्तव्यं तु-
 ल्ययथ्यतरालकं द्वादशागुलनामानिव्यासादष्टगुलानिच लिंगविस्तारनामानिचतुरगुलकानिच नक्तोतिविधानेनपवित्रारोपणं
 तुयः तस्यसावत्सरीपूजानि फलासुनिसत्तम तस्माद्भक्तिसमायुक्तैर्नरैर्विष्णुपरायणैः वर्षेवर्षप्रकर्तव्यं पवित्रारोपणंहरेः इति
 श्रीभविष्योत्तरपुराणश्रवणशुद्धद्वादश्याविष्णुपवित्रारोपणविधिः अथभाद्रशुद्धद्वादश्याश्रवणद्वादशीयोगेव्रतकार्यं त
 याचमात्स्य द्वादशीश्रवणस्पृष्टशेदेकादशीयदि सएवैषेष्णोवैयोगोविष्णुंहरवलसंज्ञितः तस्मिन्नुपोष्यविधिवन्तरः सं-
 स्नाणकल्मषः प्रोमोत्यज्ञानमांसिद्विपुनरावृत्तिदुर्लभा विष्णुधर्मे एकादशीद्वादशीचविष्णवर्त्समपियन्नच तदिष्णुंहरव-
 लेनामविष्णुसायुज्यकुरुवेत् एकादशीतिनंत्रेणद्वादशशुभवासकृत् संस्परयेकादशीराजनद्वादशीचदिसंस्मृशेत् श्रवणं-

ज्यानिषांश्चैव ह्यहृत्यायंपाहति भाद्रशतकृद्वादश्यांश्रवणयोगरहिनायां पारणं कुर्यात् आभाकामितपक्षेषु इति दिवादा-
सोदात्ततत्त्वचनान् उपोत्थेकादशीमोहात् पारणश्रवणेन यदि करोति हति यत् पुण्यद्वादश्यादशीभवम् विशेषेण महीपालश्रवणं
वर्धते यदि निधिसंयेन भोक्तव्यं द्वादशीं लयेन्न हि इह च श्रवणं क्षत्रिया विभज्य मध्यपारिषाति घटिकायोगं त्यक्त्वा पारणं कार्य-
नदुर्क्तविष्णुधर्मे श्रुते श्रमध्वंसुमिषं बाधपरिवर्तने भवेवज्यं केचित्तु चतुर्धा विभज्य मध्यपारिषाति घटिकायोगं त्यक्त्वा पारिषाति-
वर्तनात्संबं कुर्यात् अत्रैव शंका त्यापनमुक्तमपरार्कगोणं द्वादश्यानुमितं पक्षे मासिमोहपदे तथा शक्रमुत्थापयेद्वाजा विश्व-
श्रवणवासरे इयमेव श्रवणद्वादशीनाम्ना तत्रैकादश्याद्वादशीश्रवणयोगे संवेपोष्या विष्णुशृंगरवलविशेषयोगात् एकाद-
श्यांश्रवणयोगाभावापि हि नावच्छेदेन श्रवणस्पष्टद्वादशीयोगो देवविष्णुशृंगरवलमिति हेमाद्रौ मतं निर्णयामृतं तु श्रवणद्वा-
दशीयोग एव विष्णुशृंगरवलनान्येति यथानिशीथानंतरं सूर्योदयोदयोऽधिकलाभात्त्रयमपि श्रवणं क्षतदापि पूर्वैव दिवादासी-
येतुरात्रैः प्रथमयोमिश्रवणयोगे पूर्वो अन्यथानंतरं त्युक्तं इयं च बुधवारः गतिप्रशस्ता यदा तु एकादशीश्रवणसुतानद्वाद-
शीनदा एकादश्यामवव्रतम् अशक्तस्तु एकादश्यांगोणोपवासं कृत्वा द्वादशीमुपवेसेत् इदं व्रतं काम्यमिति गोडाः नि-
त्यमिति दाक्षिणात्याः पारणं तु उभयानि अन्यतरानि वा कुर्यात् भाद्रपदे श्रवणेकादश्यामध्याह्नि वामनावतारः श्रवणसुक्त-
शतद्वैकादश्यलाभे तु दशमी विद्वापिश्रवणसुतायात्या तथा च मदनरत्ने विहङ्गपुराणे दशम्येकादशीयत्रसानोपोष्या भवेति
श्रिः श्रवणेन तु संयुक्ता सोपोष्या सर्वकामदा अस्याद्वादश्यां दुग्धव्रतं संकल्प्य दुग्धव्रते तु पायसादिकं वर्ज्यं दधि घृतादय-
स्तु विकारायात्या एव नन्वेवं संधिन्यादि क्षीरनिषेधेऽपि दध्यादि ग्राह्यस्यादिति चेत् तत्र वाचनिक निषेधसत्वात् तदाह अपरार्क-
शरवः क्षीराण्यन्यमक्ष्याणि तद्विकाराशने बुधः सप्तरात्रव्रतं कुर्यात् त्रयं त्यजेन्न स माहितः व्रतंगोमूत्रपानकं अच्यघ्नत विपिः
कृष्णा उवाच विधानं नृपुराजं द्रयथा हृष्टं मनीषिभिः यथोक्तं नियमं कुर्यादेकादश्यामुपोषितः दंतान् संशोध्य त्यजेन्न वाग्यतो-

नियतेन्द्रियः अवणद्वादशीयोगेसमुपाध्यजनार्दनं अर्जयित्वाविधानेनत्रयोदश्यापरेहनि नदीनांसंगमेस्तायादर्वयेदत्रवामनम्
 सौवर्णविक्रमसंयुक्ताद्वादशागुलमुच्छ्रिताम् पीतवस्त्रैः शरैर्वैद्यभृतपात्रमव्रणनवं हिरण्यमेयनपात्रेण अर्घ्यपात्रप्रकल्पयेत् द
 ध्याक्षतफलेञ्चैवसहिरण्यसचन्दनम् नमस्तेपद्मानामायनमस्तेजलशायिने तुष्यमर्घ्यप्रयच्छामिबालवामनरूपिणे नमः शान्ते
 सीरवाणपाणयेवामनाय च यज्ञसुफुल्लदोत्रेचवामनायनमो नमः देवेश्वरायदेवायदेवसंभूतिकारिणे प्रभवेस्सर्वदेवानांवा
 मनायनमो नमः मत्स्यकूर्मेवराहभयानारिसिंहस्वरूपिणे रामचंद्रायराभायवामनायनमो नमः श्रीधरायनमस्तेस्तुनमस्तेगुरुऽध्व
 जं चतुर्बाहोनमस्तेस्तुनमस्तेधरणीधराण्वंसस्तूयविधिवन्नरः प्रस्कंदनाभमिः शोभोजागारणंकुर्यात्पुरतो जलशायिनः धृत्वा
 बालमयरूपदेवांक्रोडत्ययानिधो ब्रह्मांडमुदरयस्यमहद्भूतेरधिष्ठितं मायावीमानवः आशाः सोन्नायानुर्जगत्पतिः एवंसं-
 स्तूयतं भक्त्याद्वादश्यामुदयेरवेः शृंगारसहितं तं च ब्राह्मणाय निवेदयेत् वामनः प्रतिगृण्हाति वामनो हं ददामि ते वामनं सर्वतो
 मद्भद्रं द्विजाय प्रतिपादये जलधेनुं तथा दद्याच्छत्रं चैव तु प्रादुर्के सहिरण्यानि वस्त्राणि वृषधेनुं तथा नृप यत्किंचिद्दीयेते तत्र तद्दाने
 प्राप्यते ध्रुवं अवणद्वादशीयोगे संसृज्य गुरुऽध्वजं दत्त्वा दानं द्विजातिभ्यो विधेये पारणंततः सिंहस्थिते तु मार्ते देश्वरपत्न्यै
 निशाकर युधिष्ठिर उवाच उपवासासमर्थानां किं स्यादेकमुपोषितम् महाफलं महोदेव तन्ममाचक्ष्व एच्छतः श्रीबृहस्पतिः
 याराजश्चूवणोपताद्वादशीमहनी नुसा नस्यामुपोषितः स्नानः पूजयित्वा जनार्दनं मामोत्य यत्नाद्धर्मजद्वादशादशीफलम्
 दध्योदनयुतं तस्यां जलपूर्णं तथा घटम् वस्त्रसंवेष्टितं दत्त्वा ज्योत्सोपानहमेव च नदुर्गतिमवामोतिगतिमग्याच विंदति अस्य स्थान
 मामोतिनात्र कार्यो विचारणा अवणद्वादशीयोगे बुधवारो भवेद्यदि अत्यंत महतीनामद्वादशी सा प्रकीर्तिता स्नानं जायेत यादा
 नंदोमः श्राद्धं सुरार्चनं सर्वमस्य माप्नोति तस्यां शृणु कुलोद्दहं तस्मिन्दिने तथा स्नानो यत्र क्वचन संगमे संगगा स्नानं जराज
 नू फलं प्रामोत्य संशयं अवणे संगमाः सर्वे परं तुष्टिप्रदाः सदा विशेषाद्वादशी युक्ता बुधयुक्ता विशेषतः नथेवद्वादशी योक्ता बु

ध-अवणसंयुता शरद्धाअवणसंयुक्तासंगमोर्भावजयास्मृता वारिकुंभप्रदायास्याद्धयोदनसमायुतं प्रेतयोर्नोर्नजयितपूजयि-
न्वाअवामने वंशःसमुद्भूतस्तेनमुक्तःपितृऋणादसौ नमस्त्येसंगमेस्तात्वावामनेयेनपूजितः सयातिपरमस्थानंविष्णुमा
युज्यमानुयात् युधिष्ठिरउवाच उपवासासमर्थानोर्नैदेवपुरुषोत्तम एकायाद्वादशीपुण्यातावदस्त्वभमानघ श्रीकृ.
मासेभाद्रपदशरद्धादशीअवणान्विता सर्वकाममदापुण्याउपवासमहोक्ता संगमेसरितोस्तात्वाद्वादश्यासमुपोषितः स
मयंसमवाभोनिद्वादशद्वादशीफलम् त्वमेवतीर्थराजोसित्वमेवसरितोर्पितः संगमस्त्वमसन्नोमिप्रसादंकुरुसंगम साधिनुद्वा
दशीज्ञेयानस्यांभाद्रपदशरद्धादशीफलम् दशम्यादशीयत्रसानोर्पोष्यामर्षेतिथिः अवणेनतुसंयुक्तासाश्रमासर्वकामदा पारणतिथि
हृद्देशेत्तुद्वादश्यामुदुसंस्तयात् हृद्देशेकुर्यान्त्रयोदश्यातत्रदोषोर्नविद्यते इत्येषाकथिताराजनद्वादश्याअवणेनया कर्तव्यासा
प्रयत्नेनइहामृत्रफलमदा द्वादश्यामुपवासोत्रयोदश्यानुपारणं निविष्टुमीपकर्तव्यमित्याज्ञापारमेभ्यशी बुधअवणसंयुक्तासि
वन्वेद्वादशीअमवन् अतीवमहतीतस्यांसर्वेकृतमिहास्त्रयं द्वादशीअवणोपनायदाभवतिस्मरत संगमेसरितास्तालागगादि-
स्नानजंफलम् सोपवासःसमोमोतिनात्रकार्योविचारणा जनपूणेत्तदाकुंभस्थापयित्वाविचक्षणः पंचरत्नसमोपेतंसोपवी
नंसवरश्चक्रं तस्यापरिस्थापयित्वालस्यासहजनार्दनम् यथाशक्त्यास्वर्णमयंशंरवशार्ङ्गविभूषितं स्थापयित्वाविधानेनमि
तत्तद्वदनचर्चितं सितवरश्चायुगच्छन्नंछेन्नोपानद्युगान्वितं ॐ नमोवाग्देवायशिरःसंपूजयेत्ततः श्रीधरायमुखं तद्देहं कुंठदत्येन
मः नमः श्रीपतयेनेत्रेभुजोसर्वास्त्रधारिणे व्यापकायनमःकुक्षीकेशवायोदरंनमः श्रेलाक्यजनकायितिमेद्रं संपूजयेद्देरः सर्वा
धिपतयेजंघेपादोसर्वात्मनेनमः अनेनविधिनाराजनपुष्पधूपःसमर्चयेत् ततस्तास्याग्रतोदेयंनैवेद्याद्यतपचितं द्वादशाब्राह्मणा
नृकुमानशक्त्यादद्याच्चदक्षिणाम् एवं संपूज्यगोविंदंजागरंतत्रकारयेत् प्रभातंविमलेस्तात्वासंपूज्यगरुडध्वजे पुष्पधूपदिन
वेद्यैःफलैर्वस्त्रैःसुशोभनेः पुष्पाजलिततत्तदत्नामंत्रमेतमुदीरेयत् नमोनमस्तेगोविंदबुधअवणसंज्ञक अधोयसंस्तयंकृत्वास

वंसोद्व्यप्रदोभव अनंतरंब्राह्मणेनतुवेदेवेदांगपरमगे पुराणज्ञविशेषिणविधिवत्संप्रदापयेत् श्रीयत्
 दैनः अनेनैवाविधानेनदद्यात्स्त्रीवानरोत्तमः सर्वनिवर्तयेत्सम्यगेकप्रकिरेतोपिसन् श्रीकृष्णउ० ७
 संपुरातनं महत्यरण्येयद्वृत्तंभूमिपालशृणुष्वतत् देशोदाशार्णकोनामतस्यभागेतुपश्चिमे अस्तिराजन्मरुहशःसर्वसत्वभ-
 यंकरः सुतसवालुकाभूमिर्यत्रदुष्टामहोरगाः अल्पच्छायादुमास्तत्रभृतप्राणिसमाकुलाः शभीरवादिरपालाशकरोदेश्वस-
 पीलुभिः यत्रभीमगणादृक्षामकंदैः परिवेष्टिताः दग्धप्राणिगणाकीर्णायध्रुदृश्यतेकृत्विन् अर्कप्रतोपैः संतस्तपुरुषाभि
 स्तृणामहो ज्वलितग्निसमंवेयत्किंचित्नब्रह्मयेन तथापिलोकजीवंतसर्वैकर्मनिबंधनात् नोदकंनोदघाभीनाराजंस्तत्रब-
 लाहकाः कदाचिदपिदृश्यन्तेसुवमानाविहंगमाः तैः कानारगतेः कैश्चित्तृपितैः शिशुभिः सभं सैकतेष्वेवनश्यंतिजलैः सैकतसि
 तुवत् तस्मिंस्तथाविधेशेकश्चिद्देववशाद्वणिक् हरिदत्तइतिख्यातोवणिक्धर्मोपजीवकः निजसार्थपरिभ्रष्टः प्रविष्टोभरूजा
 गले दृष्टवान्मलिनान्रूक्षान्निर्मोसान्भीमदर्शनान् बभ्रामभ्रान्मृदयः क्षुत्तृषाभ्रमकथितः कृग्रामः कृजनः क्काहक-
 यास्याभिकिमाचरे अथभेतान्ददर्शसौक्ष्मन्पाच्यकुलेद्रियः क्षुत्तृक्षामान्लंबवृषणान्निर्मोसान्दृश्यकीकसान् स्त्रायुव
 द्वास्थिचरणान्धावमानानितस्ततः वणिक्सोपितदाश्चर्यदृष्ट्वाभयसुपागतः भीतभीतस्तुतैः सार्द्धजगामपथिवंचयन् तनोग
 त्यापिशाच्चास्तेन्यग्रोधंमहदाग्रयं शीतच्छायंस्मविस्तीर्णतत्रनेसमुपाविशन् निविष्टेपुतस्तेषुएकदेशेस्थितोवणिक् प्रेतस्कं-
 धसमारूढमेकंविहृतदर्शनं ददर्शबहुभिः प्रेतैः संमंतात्परिवारितं आगच्छन्शवभक्षीसस्तुतिशब्दः पुरःसारम् प्रेतस्कंधान्म
 हींगत्वात्स्यानिकसुपागतं सोपिवाचावणिक्श्रेष्ठमिदं वचनमब्रवीत् अस्मिन्पौरतरेदेशेप्रवेशोभवतः कथम् तसुवाचवणिक्
 धोमान् सार्थेभ्रष्टस्तदावशः प्रवेशोदेवयोगेनकष्टकर्मकृतंननु तृष्णामिवाधनित्यर्थंक्षुत्तृषोचभृशंनथा प्राणाः कंदमनुप्रासा-
 वत्तर्जनश्यनीवमे अत्रोपायंनपश्यामिजीवेयंयेनकेनचित् श्रीकृष्णउ० इत्येवमुक्तः प्रेतस्तुवणिजंवाक्यमब्रवीत् पुन्यागमि

ममथित्यग्नीक्षस्त्वमुहूर्नेके कृतातिथ्योयथापद्धाहमिष्टमिथशामुखं एवभुक्तस्तथा वैकुण्ठवणिक्कृतपयादंतः मध्यान्हमस-
येमसेननस्तंदेशभागतः पुन्नागहस्ताच्छीतोदावारिधानीमनारमा दध्मोदनमरुत्तेनवर्धमानेनसंयुता अवनीयततः सौत्रेददा-
वनिथयेतदा दध्मोदनेचनोयंचक्षुःक्षुद्रुष्यापीडितायंब दध्मोदनेननोयनपरांतुमिषुपागतः वितृष्णोविज्वरश्चापिपक्षुणेनचव-
स्रवह तनस्तुमेनसंधस्य तस्माद्भागक्रमाहृदो दध्मोदनात्सपानीयात्मेतास्तृप्तिपरागताः अतिथिनर्पयित्वाचमेतलांकंचसर्वशः
ततः स्वयंबुभुजेभुक्तशोबंयथासुरं ततोभुक्तवतस्त्वन्नपानीयंचस्वयंपयो प्रेताधिपंतस्तुष्टोवणिग्वचनमब्रवीत् वणि-
गुवाच आश्चर्यमेतत्परमंवेनेस्मिन्प्रतिभातिमे अन्नपानस्यसंप्राप्तिः परमस्यकुतस्तव स्तोकेनचतथान्नेनविभर्षिस्त्वब्रूवन्ने-
तृप्तिंगताः कथंत्वेतेनिर्मासाभीमकुक्षयः अपरंचकथंस्नेहमवासावापरिक्षयं हिमाचलंचकस्मात्वंसंप्राप्तोनिर्जलेवेने तृप्तश्चा-
सिकथंयासमात्रेणैवशक्तुमब्रवीः पिशाचपतिरुवाच शृणुमद्रंभवद्वयमिदंक्षुतंकर्मचात्मनः शाकलेनगररम्येअहमासंस्-
दुर्मतिः वणिगांसंपुराकालंनतोमद्रमवापह शाकलेनगररम्येनास्तिकस्यदुरात्मनः धनलोभानथानप्रकदाचित्तृप्तमेदीरता नद-
न्नाभिक्षवेभिस्मानृषितेतुकदाचन मतिवेश्यस्तुतन्मासीद्वाह्येणोगुणवानमम अवणद्वादशीयोगमासिष्माद्रपदेतथा सकदा-
चिन्मयासार्द्धतापीनामनदीययो तस्यास्तुसंगमः पुण्यायत्रासीच्चंद्रभागाया चंद्रभागासोमसुतातापींचैवार्कनेदिनी तयोः
शीतोष्णासलिलेसंगमेस्ममनोहरे तनीर्थेवरमासाद्यमतिवेश्यः संमहजः अवणद्वादशीयोगेस्तातंश्वेवोपवासकृत् चंद्रभा-
गस्यतोयस्यवारिकुंभंनवंददं दध्मोदनयुतैः सार्द्धंसंपूर्णवर्धमानैकैः लुत्रोपानद्युगंवस्त्रप्रतिमोविधिवह्नैः मददोविभ्रमुरव्या-
यरहस्यज्ञोमहासुनिः वित्तंसंरक्षणाश्रयतस्यापिचततोमया सोपवासंनदनोवैवारिधानीस्त्वोभनता चंद्रभागागम्याविप्रान्द-
ध्मोदनयुतातदा एतत्कृत्वागृहंभासस्तनः कालेनेकनचिन् पंचत्वमहमासाद्यनास्तिकयानमेतंगतः अस्ममदव्याधोरायांत-
थास्वंकुशलंतदा पुरोहितोमयादृष्टः स्नात्वागृहसुपागतः शिक्वहस्तः सकलशोभादशंयंसमुपोषितः तेनापिकथितानत्रअव

णद्वादशीशरुभा सविनयसोपदेशाव्रतं कृत्वा भयानघ नस्येयं कर्मणः पुष्टियं दृष्ट्या त्वयानघ यदन्नं च मया दत्तं सजलं घटकां च
 नं तन्नन्मोभाजने नित्यं पिशाचलेपि नित्यशः सेयं मध्याह्नसमेये दिवसे दिवसे भयम उपनिष्ठानि वैश्ये ह्यथा दृष्टं त्वयानघ उपवा
 सफलैर्नैव जीतिस्मरणमेव च दधिभक्तप्रसादेन जलान्नेचाक्षयं भय ब्रह्मस्वहारिणस्त्वेतपापाः येन त्वभागताः परदारताः कंचित्
 स्वाभिद्रोहरताः परे भिन्नद्रोहरताः केचिद्देशोस्मिन्सुदारुणे समेते मृत्युतां प्राप्ता अन्नदानादिकेन च अक्षय्यो भगवान्विष्णुः पर
 मात्मा सनातनः यद्ध्येते तसुद्दिश्य अक्षय्यं तत्प्रकीर्तितं तेनाक्षय्येन चान्नेन तृसा एते पुनः पुनः येन भावाच्चेदोर्बल्यं न संवर्चनिक
 दाचन अहं च पूजयिष्यात्वा मतिथिं समुपस्थितं येन भावाद्दिनमुक्तो यास्यामि परमांगतिं मया विहीनाः कित्वेते येनेस्मिन् भू
 शदारुणे पीडाभ्युभयवत्येते दारुणां कर्मयोगिनां एतेषां तु महाभाग भयानुग्रहकास्यथा अनेकनामगोत्राणि गृणहीनत्वं
 खिलं भय अस्तिकक्षागता चैव तत्त्वसंपुटिकाशरुभा हि भवन्तमथासाद्य तत्र त्वं लप्स्यसे निधिं गयाशीर्षं ततो गत्वा आर्च्यं कुरु भ
 हाभने एकमेकमथोद्दिश्य येनेयेने यथास्वरं एवं संप्राप्य माणस्तनसजाद्भुनदप्रभः समारुद्धविमानं सस्वर्गलोकाभिर्नो गतः
 स्वर्गनेयेतनाथे वै प्रभावात्सर्वणि क्रमात् नामगोत्राणि संपुट्य प्रयानः सहिमा लयम् तत्र प्राप्य निधिं गत्वा विनिक्षिप्य स्वर्के गृहे
 धनभारमुपादाय गयाशीर्षं विटयेयो येतानां क्रमशस्तत्र चैक्रे आर्चं दिनिदेन यस्य यस्य यथा आर्चं सकरोमिदिने वणिक् सोपि
 तस्य न दास्त्वमेदर्शयत्यात्मनस्तनुम् ब्रवीति च महाभाग प्रसादेन तवानघ येन भावमिमं त्यक्त्वा प्राप्तोस्मि परमांगतिं ततस्तुने वि
 मानस्थाऽऽर्जुन् च वणिजं तथा त्वया हितारिताः सर्वे किल्बिषा इति जित्तम प्रयागः स्वर्गनिर्मेव इदानीं त्वत्प्रसादतः साधुसंगे
 न हि दृष्टा कदाचिदपि जायते एवमुक्त्वा गताः सर्वे विमानैः स्वर्यगन्धिभिः दिव्यरूपधराः सर्वे द्योतयंती दिशो दश हरिदन्तश्च
 तान् सर्वान् समुद्भृत्य जगाम ह स्वदेशं च नगरं त्वगृहे च निवेश ह सकृत्वा धनलोभेन मतानां मद्भतिं वणिक् जगाम स्वर्गं हतत्र
 मासि प्राप्ते पुष्टिश्चिर अवषण्णद्वादशीयोग पूजयित्वा जनार्दन दानं दत्वा च विषेभ्यः सोपवांसो जितेन्द्रियः संगमे च महानद्योः प्रति-

वर्षमन्तं दिनः चकार विधिबद्धानन्ततो दृष्टान्तमागतः अद्याप्य पर-
 नत्तामलपानीयाः पुष्परिणयो मेनारभाः न हेशभासाद्य बणिक्कुमहात्मा प्रतप्तजानुनदभू वितांगः कल्पसमग्रं स्तरस्कंदरीभिः स्व-
 र्गसरे मे मुदितः सदैव बुधश्च वणसंयुक्ता द्वादशी सर्वकामदा दानं दद्यात् दानं शस्तमुपवासः पुरोविधिः सगरेण ककुत्स्थेन धु-
 धुमारेण गगधिना एतेन चान्येनैश्च राजेन्द्रकामदा द्वादशी कृता या द्वादशी बुधपुताश्रवणेन सार्द्धं सौर्वेजयेति कथिता सुनिभिर्न-
 प्रस्ये तामादेर णसमुपेय नरो हि सस्य कृप्राभोति सित्तिमणिमादिगुणोपपन्ना इति हेमोदोष्मा विष्यान्नेरश्रवणद्वादशी व्रतं
 अस्याभिववाभनजयंती व्रतं हेमोदोष्म विष्ये श्रीकृष्ण उवाच द्वादश्यास्ते विधिः प्रोक्तः श्रवणेन युधिष्ठिर सर्वपापप्र-
 शमनः सर्वसौख्यप्रदायकः एकादशी यदा सा स्याच्छ्रवणेन समन्विता विजया मातिथिः प्रोक्ता व्रतिना भयप्रदा पुरोदेवगणैः
 सर्वैः समेत्य च युधिष्ठिर वरदः प्रार्थितो विष्णुर्दिद्राग्न्यनिलसंयुतैः बलध्यानजितो देव्या बलिर्नमि महाबलः तेन देवगणाः सर्वे
 पातिता निजमंदिरं त्वंगतिः सर्वदेवानां श्रीग्रकष्टात्समुद्धरं देत्यंज हि महाबाहो बलिं बलवतां वर श्रुत्वा विष्णुस्तदा वाक्यं देवानां
 करुणोदय उवाच वाक्यं बोध्यो देवानां हिन काम्यया विष्णुरुजानं वरोचनेः पुत्रं बलिं जैतो क्यं शंकिनं तं पसाभा वितात्मानं शांतं दौतं जितं द्वयं मद्भक्तं
 मद्भक्तमाणां सत्यसंधं महाबलं भजापति समं स्वात्मप्रजानां प्रियकारणं न गुणास्तस्य शक्यं ते वक्तुं केनापि भूतले अवश्यं यत्नप
 सोपैते भोक्तव्यं तपसः फलम् तपसां तस्तु बहुना कालेनास्य भाविष्यति यदा च विजयं देत्यं ज्ञास्य कालेन केनचित् समाहृत्य श्रि
 यंतस्य र्भदा स्येदिवौकसाम् अदिनिर्भाषयन्तो द्वे पुत्रार्थे पुत्रगुंथिना तस्यामनीषितं देवकार्यं विष्णुरचिंतयन् संचिंतयित्वा
 स्मिन् चिरं देव्यागम विधारणं अदिनि वरयामास वोलितं तं भाविष्यति अथ काले बहुतिथे गते सागुर्भिर्णिगीभनत् स्फुटं देवपते नमस्ति
 पुत्रं सावामनं हरिम् हस्वपादं हस्वकायं महाशिरसमर्भकम् पाणिपादोदरकृशं हस्वजं धोरुकेसरम् हस्वातु वामं ज्ञान
 मदिति मे दमाप्ये भयं वभूवै देत्यानां देवानां नोषणागमत् ज्ञानकादीन् शूभकराच संस्कारान् स्वयमेव हि चकार क-

इयपोधीमान् प्रजापतिसमन्वितः आबद्धमेवलोदंडीजटीयज्ञोपवीतवान् कुशचर्मजिनधरः कमंडलुविभूषितः बलेर्बलवतोयज्ञं
 जगामबहुविस्तरं दृष्ट्वादेत्यबलसंवेवामनस्तुजगादह अर्थाद्विहंयज्ञपतेदीयतांमममोदिनी पदत्रयप्रमाणोहिपठनार्थमठोमम
 दत्तादत्तातवतथाबलिः ग्राहद्विजोत्तमं ततोवर्धितुमारद्योवामनोनंतविक्रमः पादोभूभोप्रनिष्ठाप्यशिरसावृत्यरोदसी नाभ्या
 स्वर्गादिकालोकानल्लोतब्रह्मणः पदम् ननुतीयपदलेभोकिंदर्ममनइद नदृष्ट्वाभहदाश्रुर्दंमिद्धादेवर्षयस्तथा साधुसाधि
 निंदेशंशप्रशंसमुदान्विताः ततोदैत्यगणानुसर्वांनजित्वात्रिभुवनंवशी बलिप्राहचभोगच्छपातालंसबलानुगः नत्रत्वमीप्सु
 तान्भोगान्भुक्त्वाभद्राहुपालितः अस्थेन्द्रस्यावसानेतुल्यमेवेद्रोमविष्यसि एवमुक्तोबलिः आयान्नमस्तृत्यस्त्रोत्तमम् विस
 र्जचबलिंदेवोत्तोकपालानुवाचह स्त्वानिधिष्यथानिगच्छध्वंनिष्ठध्वंविगतज्वराः देवेनोक्तगतादेवाः प्रतृष्टाः पूज्यंवाभनं देवः हृत्वा
 जगन्कोर्पितैत्रैवांतरधीयत एतत्सर्वेसमभवेदेकादश्यानराधिप तेनेशोदेवदेवस्यसर्वथाविजयानिधिः मासिभाद्रपदेशक्नुदाद
 श्रीश्रवणान्विता विजयाग्रोच्यतेसद्भिः केदिकोदितगुणान्तरा एकादश्यांसापवासोरात्रोसं पूजयेद्धरिं रौप्येस्वरूपेपात्रेवादारुवं
 शमयेपिवा सौवर्णवामनंकुर्यात्स्वविन्नस्यानुसारतः शिरवाकमंडलुधरंछत्रयज्ञोपवीतकं एवंदृष्ट्वाणसंपन्नं वामनं पूजयेद्धरिम्
 आच्छाद्यपात्रवासोभिरहर्तैः फलसंयुतैः मार्गेणचर्मणाकुर्याद्भक्त्यावाशक्त्यपेक्षया तिलादेकेनसंपूर्णप्रस्थेनकुडवेनच अला
 मेयवगोधुमेः फलेः शक्नुति तैर्मवेत् अतसीपुष्पसंकाशंनिलकृष्णाजिनोपरि पुष्पैर्गंधैः फलेर्गंधैः कालोत्थैरत्नैर्यैद्धरिम् नाना
 विधैश्चर्मैर्वेद्यैर्मस्यभोज्यैर्गुडोदनेः स्वस्यविन्नानुसारणसंहिरण्यचकारयेत् एभिर्मंत्रपदेस्तत्रपूजयेद्गुडउध्वजं उपहारैर्नरैश्चैष्ट
 शतविष्मृत्वासमाहितः धत्वाबालमयंदेवंदेवदेवस्यचक्रिणः ब्रह्मांडमुदरेयस्यमहद्देतैरधिष्ठितं मायावीवामनः श्रीशोसमायातु-
 जगत्पतिः युधिष्ठिरउवाच उपवासासमर्थानांयचैर्यपुरुषोत्तमं एकांचद्वादशीपुण्यावदस्त्ववततावर श्रीब्रह्माउवाच मा
 सिसिभाद्रपदेशक्नुदादशीश्रवणान्विता सर्वकामप्रदापार्युपोष्यानिगमात्सदा सरितांसंयमेरन्नात्वादशींसमुपोषयेत् स्वानंदा

नंजपोहोमः स्वाध्यायः पितृतर्पणं तस्यायत्नक्रियेतर्पणार्थतदनतफलमेतत् युधिष्ठिरउवा० त्वत्प्रसादाच्छ्रुतेस्तृष्णामयातुवामनं
व्रतं इदानीं ब्रूहि मे कृष्ण व्रतोद्यापनमुत्तमं श्रीकृष्णउवाच मयुषाडवदद्यामि व्रतोद्यापनमुत्तमं कृतेन सफलं पार्थ व्रतं भवेति
निश्चितं आदौ मध्ये तथा चोक्तं व्रतस्याद्यापनमेवेत् मम इह जन्मनि जन्मान्तरे च कृते दोष प्रायश्चित्तार्थं पुत्रोपोत्राद्यामि ह्यर्थं वाम
नजयंती व्रतमहं करिष्ये व्रतस्य संपूर्णता सिद्धयर्थं उद्यापनं च करिष्ये इति संकल्प्य श्रवणद्वादशी व्रतांगत्वेन पुरुषसूक्तेन षोड
शोपचारैः वामनपूजनं च करिष्ये द्वादशी श्रवणोपेताद्यदा भवति भारत सरितां संगमे स्त्रालाहदे वा विद्यया क्रमात् पितृदेवा-
र्चनं ह्यत्वाध्यायेच्च परमेश्वरं जलनपूरयेत्कुम्भं स्थापयित्वा विचक्षणः पंचरत्नसंभोजितं तस्मिन् संसृज्यति तस्मिन् संसृज्यति
ते स्थापयित्वा च वामनं सौवर्णं च यथा शक्त्या शरवशाद्भूवि स्मृषितं सुभगं वरुनसंयुक्तं द्वादशांगुलमुच्छ्रितं पीतवस्त्रैः शतैर्भवे-
ष्ट्वय अजिनं च कमंडलुं अतसीपुष्पसंकाशं निलक्ष्णाजिनोपरि स्थापयित्वा विधानेन च दनेनानुलेपयेत् धृत्वा बालमयं स्वरूपं देव-
देवस्थचक्रिणः ब्रह्मांडमुदरयस्य महद्भूतैरधिष्ठितं मायावीवामनः श्रीशोसमायातुजगत्पतिः आवाहनं अजयाय मे ह शायज
तज्जास्वायशांसिने नमस्ते केशवानंतवासुदेवनमोस्तुते ध्यानं कमंडलुशिरवाधारीकुञ्जरूपो मिवामनं छंददं उधरो देवपा
द्यं गृह्ण नमोस्तुते पाद्यं सहस्रशीर्षात्वं देवश्रवणक्षंसमन्वितः अर्घ्यगृहाण देवेशरमयासहितो हरे अर्घ्यं कमंडलुस्थि
तंचारुंगंगादकमपूरितं देवेशात्त्वमनार्थं च तोयं प्रतिगृह्यतां आचमनीयं गंगासरस्वतीरे वा पयोष्यो नर्मदाजलेः स्नापितो-
सिमया देवतया शांतिं प्रयच्छेम स्नानं अतसीपुष्पसंकाशं निलक्ष्णाजिनोपरि कुरुक्षेत्रे प्रतिष्ठाप्य वामनं स्थापयाम्यहं आस-
प्सी देवे देवेशानमस्ते स्वस्ति वामन नमस्ते ब्रह्मरूपाय पीतनिर्मलवाससे वस्त्रं श्रीखंडं चंदनं दिव्यं गंधां त्यक्तमनो हरे पिल
पनंसुरश्रेष्ठ चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं मक्षिकाशतपत्रं च जातिपुष्पसुगंधकं च परिकैर्जले जेतुं पुष्पगृह्ण नमोस्तुते पुष्पं ना
मः कमलकिंजल्कपीतनिर्मलवाससे महाहविरपुस्कंधधृतचक्राय चक्रिणे पूजामंत्रः मत्स्यं कूर्मं वराहं च नारासिंहं च वामनं

राभंराभंरामकृष्णंबोद्धंक्लिंहीनेमः पादाद्यैकैकमत्स्यांगपूजयेच्छीर्षमंततः पादोमत्स्यायचनभोनमः कूर्मायजालुनी वराहाय
 नमोगुह्यदृष्टिंहायेनिनाभनः उरस्तेवामनयिनिसुजोराभार्यैवेनमः कर्णोरामायचनमः कृष्णायचनमोसुरवं बोझायचनमोनेत्रिक
 लिकेनचनमःशिरः इत्यंगपूजा धूपोयंदेवदेवेशशंखचक्रगदाधर अच्युतानंतगोविंदवास्तुदेवनमोस्तुते धूपं त्वमेवष्टयि
 वीज्यानिवीसुराकाशभेवच त्वमेवज्यानिषाज्योतिर्दीपोयंमतिगृह्यतां दीप अन्नंचतुर्विधंस्वादुरसेः पद्भिः समन्वितं मया निवे
 दितंदेवप्रसीदपरमेश्वर अग्रियंमोर्वेभ्रवणः पापंभेहतुचाव्ययः भैवेद्यं आचमनं करोद्वर्तनं फलं तावदुलं दक्षिणां नीराज
 नं मंत्रपुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारान् प्रार्थना जगदादिर्जगद्रूपअनादिर्जगदंतकृत् जलाशयिजगद्योनिः प्रीयातांमजनादं
 नः अनेककर्मनिर्बन्धंविमंजलशाशिनं नंतोस्मिभयुरावासंमाधवंमधुसूदनं नमोवामनरूपायनमस्तेस्तुत्रिविक्रम नमस्तेव
 लिबंथायवास्तुदेवनमोस्तुते इत्युक्त्वाथगुरुनत्वापूजयित्वाजनार्दनं भूमोजपेज्जितक्रोधशब्दादिविषयस्तथा उद्यापनंतःकु
 र्याद्वादेशैर्वत्सरेस्तदा सौवर्णीराजतीताम्ब्रीभूर्तिं कृत्वाचतुर्भुजां द्वादश्यास्तुदिनेप्रसिद्गुरुमभ्यर्च्यशक्तिनः सदाचाररतंपार्थिवे
 दवेदांगपारंगं अस्मदांगग्रतंविप्रविष्णुवासरसंभवं संपूर्णतुभवेद्यनतत्कुरुष्वद्विजोनम तस्योद्योभियमः कार्योदंतधावनपूर्वकं
 स्नानंकृत्वाभंगपूर्वनद्यादौविमलेजले तर्पयित्वापितृनुदेवान्पूजयेन्मधुसूदनं एवंसंपूज्यविधिवद्रात्रोजागरणंचरेत् ततःप्रभा
 तसमये स्नात्वाचार्यादिभिः सह वामनं पूजयेत् प्राग्वत् होमंकुर्याद्विधानतः मंत्रेणोदंविष्णुरितिसमिदाज्यतिलोदनेः प्रतिद्रव्यं स
 हसंवाशतमक्षेत्ररुहेनेत् ब्राह्मणान्भोजयित्वातुदादशाष्टव्रीतीन्पू प्रतिमांचतथाधनुमाचार्योयनिवेदयेत् एवंकृतेतुरा-
 जेंद्रगाः कृष्णाद्वादशाष्टवा षड्चतस्रोथवादयाएकावापियस्विनी वामनः प्रतिगृह्णानिवामनोवेददातिच वामनस्नारकोष्माभ्या
 वामनायनमोनमः एवंदत्त्वाततः प्रातर्भोजनं षडक्षयकं पूर्वदद्याद्वाक्षोणभ्यः पश्चादुज्जीतवायनः प्रत्येकंब्राह्मणान्कुंभान्
 दक्षिणावरुचंदनं भूयोयथेच्छयाराजनस्वर्गैषविधिः स्मृतः एवंव्रतेकृतेब्रह्मचर्यत्पुण्यतन्निबोधमे यावत्कल्मषान्तंपूर्णं

मेकसप्ततिसंख्यया प्राप्यविष्णुपुराणोक्तं भुञ्जते कालमहस्यं इहागत्य भवेद्वा जनराजभिश्च सुसेवितः अथ शिष्यादानसंस्कृतं ह्यत
अवणदादशीव्रतांगत्वेन विहितं श्रीवामनभ्रीत्यर्थं इदं दध्योदनसहितं शिष्यादानं करिष्ये ब्राह्मणपूजनं वायनमंत्रः दध्योदनयुतं शि-
क्वंवारिधानीयुतं विष्णो छत्रोपानहं संयुक्तं ब्राह्मणाय दद्याम्यह इदं दध्योदनसहितं शिष्यादानं असुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रदेद इति
वायनं इति श्रीवामनो वामनद्वैतं व्रताद्यापनं संपूर्णं अथ योष कृष्णाद्वा दश्यासुरूपदादशीव्रतं गुर्जरदेशप्रसिद्धं उभोवाच स
गवन्मनुभिच्छाभिप्रसादं कुरु मे प्रभो कथितं व्यग्रसादेन यद्यस्ति मयि सोऽहं व्रतेन केन चिर्णनं विरूपत्वे प्रणश्यति सोऽभ्यार्ग्यं चैव
मनुतं प्राप्य ते कस्य पूजनात् तन्मे कथयेद्वेशपरमाभीष्टदायक ईश्वर उ० श्रूयतां परमं गुह्यं व्रतं त्रायहरं शतं सुररूपाद्वा दशीनाम
महापातकनाशिनीं स्वरूपदयिनीं चैव महापातकनाशिनीं कुलद्विद्विकरीं चैव सर्वसौगव्यप्रदायिनीं नच्छृणु व्रतयत्नेन कथ्यमानं
मयानघे पुरोवेदापरस्योते विष्णुर्देव्यभिष्टूदनः अवतीर्णो मत्स्यलोके वसुदेवकुले किल तेनोदात्तकिष्णीनामभीष्टकस्य कृतापुरा
अत्यन्तरूपसूक्तगापतिव्रतपरायणा न हितस्याविनाष्ट्याः स्तोत्रमुद्वहते स्वरं च श्रुः श्वशुरेयाः पादो वंदे साधुनः पुनः केनापि
कर्मदोषेण कुपिता विष्णुमातरः नमसादयति स्मिन्मिति ज्ञात्वा तु देवकीं हृष्टां द्रौप्याच कुपितायां दितं जननीत्यहं नेतस्वयाहि वैवा
त्या कुलरूपगुणाधिका मदाक्यमन्यथा कर्तुं नार्हसि त्वं कुलोदह हृष्टा उवाच मायातुरुक्ष्मिणीं त्यक्त्वा उदहं हं कथय शभे यः
परित्यज्यते भार्यामविक्लवशरीरिणीं संप्रामोति हि मंदत्वं दोषां गंय समपौरुषं विरूपत्वमवोमातिनस्तरं विंदते क्वचित् व्या
धिर्विजायेते लोकनिंदनीयः स देहिना इत्यहं देवि जानामि कथं कुर्यावच स्तव देवस्युवा० सर्वभामेव देवानां तीर्थादीनामपि भ्र
वं मातारुतरा पुत्रकस्तस्यावचनं त्यजेत् समवाकास्य करणात् कथं पापिष्ठता भवेत् जननी पूज्यते तेन भार्या च यदुनंदनं ह
च्छाउवाच परित्यजामिनो मीरुमियां प्राणधेनवरीं इति तूष्णीं पुराभूता मातरं मे हस्यकेशवः चित्तयामास परमं कुणं सोऽग्राभवे
दिति एतस्मिन्नेव काले तु नारादो भगवान् ऋषिः अभ्युज्जगाम स हसा विष्णुसंप्रस्य विस्मितं पूजितः परया भक्त्या अर्घ्यं जग्राह

नारदः उपविश्याथान्यायंपर्यसच्छदनामयं नारदउ० किंत्वंवेदं करोषीत्यंकथमुद्दिगकारणं किंनसिध्यतिनेमीष्टंन्यजोहंगयदु-
त्तम कृष्णउवा० मात्रानियुक्तोदेवर्षेपरिणेतुं द्विजोत्तम कन्यामुदाहरिष्यामिस्वरूपाकस्यचित्तप्रभो नारदउ० श्रूयतामभिधा-
स्यामिपूर्ववृत्तान्तमादरात् लक्ष्मीयुक्तःपुराणाथः श्रीलक्ष्मीनोहि नंदते तत्रागमत्संभगवान्दुर्वासाक्राधिस्तमः अभ्युत्थानाद-
विधिनासत्कृतं ज्ञानमूर्तिना प्रेक्ष्यवीभत्सस्वरूपं तदेव्याहास्मं कृतं तदा संकोपेन महतीं जैवेभानरसमग्रभः शशापलक्ष्मीं दुर्वसा-
मुनिः क्रोधेन संयुतः हसितो हत्वया मुग्धे आत्मनोरूपमीक्ष्य च विरूपाभ वदुर्द्वैते किं ज्ञानोत्पादं हत्वया इत्युक्त्या तदोद्वेग्यथाश-
क्त्या प्रसादितः प्रसन्नो जगदं वाक्यं मच्छापेनान्यथा भवेत् जन्मान्ते रणास्य फलं करिष्यामि विरूपिता सेयमर्त्ये वतीर्णा हि गोपक-
स्य गृहे शरणा सत्यभासा विरूपाक्षी विरूपदशाना तथा कर्णनासाति विहृता संजाता तत्प्रभावतः पाणिपादकटिग्रीवं सर्वैर्वैरुख्य-
लसणं तत्र गच्छ महाप्राज्ञ सेने कन्या प्रदास्यति कृष्णउ० विरूपवदनां ब्रह्मन्त्रकथं द्रक्ष्यामि नित्यशः कांगतिं वेगमिष्यामि तां विवा-
त्य कुरु कुरु पिणी नारदउ० रुक्मिण्यास्तु प्रसादेन शापान्मुच्येत न तत्क्षणात् उत्तमप्राप्य तेन रूपं सोभा गंध परमं स्वरं देवक्याश्च प्र-
सादेन धर्मकामार्थसिद्धये एवं भविष्यति न वसंबंधो विहितः सुरैः त्वया च नान्यथा कार्यगुरुणा वचनं महुत् माता गुरुतराप्स मेरिति-
वेदे पुगीयेने ईश्वर उवा० एवमुक्त्वा महोदो विनारदस्त्रिदिवगतः कृष्णोऽपि मातरं प्राहू वेचात्यहिविधीयते विवाहितो च सानेन वे-
दोक्तविधिना ततः आनीय स्वगृहं मातुर्दर्शया मासतां वधूम पश्योद्यो वमथा मा मा परिणीता श्रुचि वना निवृत्तिं परमां गच्छ प्रसा-
दस्तु सुरवीभव इत्युक्त्वा वीक्ष्य तो कृष्णः प्रणिपत्य च मातरं बभूव कृतकार्योणां कृतकृत्यो महाबलः नादृश्वो देवमाता च बभौ दुःखा-
धिकामृश ईदृक् विरूपा विहृतां कथं मतीं स्मि गोपितो चिंतामवापमहती भती बोदियमानसा कस्यापि नावचक्षेथा विरूपं त-
च्छरीरजं अथ रुक्मिण सुकोत्तेतु रुक्मिणी तत्र प्रावतः नमस्कृत्य ततः श्वभूं संसृष्टं गेगमय तदा उवाच प्रसृतं वाक्यं भक्तिपुनः शरणा-
बहं अंबाहं ददुहि भिच्छामि सपत्नी कृष्णावल्लभा नादृशं शिने शीयं मसादं स्तु विधीयतो देवुवाच श्वभूत्यहं ते सः भगे ममापि वच-

नैकुरु पूर्वमाचरितं स्मृतं सुरूपाद्वादशीव्रतं संप्रयच्छन्ति चेत्तदर्थं दर्शयति रुक्मिण्युवाच कथं न क्रियते धर्मो व्रतं चापि-
समुद्धरं कथं न स्ये प्रयच्छामि फलं देवे सुदुर्लभं देवक्युवाच अर्थं प्रदीयतामस्येतदर्थं मय्यवापुनः पंचमाशमथोपपञ्चोऽशांश-
मथापि वा रुक्मिण्युवाच सुरूपाद्वादशीपुण्यं नित्यार्द्धमपिनोत्सहे किंपुनः षोडशांशं तु सप्तत्यादुःखं चेत्तसि एवमुक्त्वा जगामा-
शमं दिरस्त्वं शरमेऽसृणा पुनः प्रयच्छद्गुणं साम्रणियतेनैवैरुषा देवदृच्छामिते सर्वे ननु तु शोसि मे प्रभो कथं पश्यामि तामद्य न वो-
दां कृष्णवत्स्रभा श्रीकृष्ण उवाच दर्शयिष्ये ह्यहं सुभृत् विरूपांशं तु सप्तम्यधमे विरूपाश्रवणादीनां कुरूपं विद्वताननां अहं ऐवै चित्र्यह-
नरूपाद्यन्न सशयः इत्युक्त्वा रुक्मिणीं दृष्ट्वा सत्यभामां तदा ब्रवीत् प्रार्थयार्थं भियां सुभृत् सुरूपाद्वादशीव्रतं नित्यादि श्रिष्टिषांशं
देहि मे सर्वं कास्म्यहं सागतानत्स काशं तु पिधाय द्वास्ति मयि सोऽहं रुक्मिण्युवाच कथं सति भ्रमस्ते वै सुरूपाद्वादशीव्रतं नित्यादुःखं चेत्त-
स्माकनं दिनि अर्थाह निर्वामे देया यद्यास्ति मयि सोऽहं रुक्मिण्युवाच कथं सति भ्रमस्ते वै सुरूपाद्वादशीव्रतं नित्यादुःखं चेत्त-
मिदं द्वादशकपाटकं इत्युक्त्वा त्वरितं स्मात्वा दत्वा ह्येकां नित्याहति तस्योचैव प्रदत्तायां रूपेण साधिका भवत् तां दृष्ट्वा विस्मय परा-
प्रच्छदयि तां हरेः कथं तां मम काहित्वं किमर्थं मिह चागता सत्यभामो वा तवाहं भगिनी भद्रे हृषो नो दास्मि धर्मिके सत्यभामेति
मेनामनमामि चरणौ तव इति श्रुत्वा तु वचनं विस्मयोत्फुल्ललोचना नोवाच किल चार्वांगीत्यत्यर्थो विस्मिता भवत् एतस्मिन्निव काले
तु वायुवाचा शरीरिणी नवदानप्रभावेन सत्यासीच्चिररूपिणी सुरूपाद्वादशीपुण्यं देवानामपि दुर्लभं देव्युवाच कर्मणा के-
न कर्तव्या किमाचारं वदस्व मे नियमं हेमदानं च प्रसादं मे विधीयतां इश्वर उवाच पोषे हृषो नु संभ्रासि पुण्यं कस्य दाभवेत् तस्यारा-
त्रो संयतात्मा ध्यात्वा विष्णुं सनातनं श्वेतांगीरेकवर्णवानस्य आद्यं तु गोमयं अंतरिक्षात्तु पतितं शक्तिं धर्मो न भवति स्थितं तस्य हस्त-
नीनां तु शतमं शोचरं नैलेः प्रतीक्षे ह्यदशीं कृष्णामुपवासपरायणः स्वात्मानं द्योतनं गवाधिष्णुं मवाधयन्ति नयेत् सोऽवर्णं तु हरिं कृत्वा
शोष्य वाष्पमिच्छां कृत्वा तिलपात्रोपरि स्थंचनं तोविष्णुं प्रपूजयेत् इति संपूज्य विधिवत्तु पुष्पधूपैः सदीपकैः नैवेद्यां तिलमभ्यंतु फला-

निर्विधाभिच नमः परमशांताय विरूपाक्षनमोस्तुते सर्वसंकटनाशाय गृहाणाध्यैनमोस्तुते एवं संपूज्य देवेशं कुर्याद्येनैव समाहितः
आवाह्यं देवं लक्ष्मीं शोभयेद्गोमपाहुनीः शान्तमक्ष्माधिकं चेतित्वा नव्यान्दिनि संयुतान् सहस्रशीर्षं तन्त्रेण हृदि ध्यात्वा जनार्दनं त्वा
ल्लक्ष्मीं युक्तं च मेधाभं शरत्त्वक्कगदाधरं होमोत्तं कारयेच्छास्त्रं वैष्णवं ह्रिज्जसनेभ्यः दत्त्वा च भोजनं तेभ्यो घृतकुंभं सदक्षिणं कथाश्रवण
संयुक्तं जागृयात्तु नो निशां तं कुंभं वैष्णवीं स्मृतिं ॥ १ ॥ भनिपादयेत् मंत्रहीनं विहीनं च सर्वतंत्रसमापयेत् ईश्वर उवाच एवं यः
कुरुते देवि सुखं प्राप्नुयाद्दशव्रतं नरो वायं दिवान् गरीतं च पुण्यं शृणुष्व मे दोर्भाग्यं नश्यते न स्य अपि जन्मोत्तराजितं अप्रिद्यूषस्य संप
र्को जायेते कारणां नरात् तस्यापि नश्यते दुःखं वैरूज्यं नरात् पतिना न वियोगः स्यान्नष्टः सह वियोगता जायते गोत्रवृद्धिश्च
कीर्तिमान् जायेते मुनि जातिस्मरणमाप्नोति पदं निर्वाणमाप्नुयात् पश्यमानं भिदं भक्त्या यः शृणोति समाहितः पुण्यमाप्नोति सत
तं स्वर्गलोके महीयते इति श्रीभविः स्वरूपाद्दशव्रतोद्घापनं संपूर्णं इति द्वादशीव्रतानि समाप्तानि अथ त्रयोदशीव्रतानि
तिरव्यंते आषाढशुक्ल त्रयोदश्यां जयापार्वतीव्रतं भविष्योत्तरपुराणे श्रीनृसमीरुवाच देवं देवजगन्नाथं मुक्तिमुक्तिप्रदायक
कथयस्व प्रसादेन लोकानां हितकाम्यया नारीणां तु व्रतं देवैर्वैधव्यकरं शक्रं येन चोर्णेन नारीणां मरुदं फलदं भवेत् श्रीभगवा
नुवाच सत्यमुक्तं तयोर्देवि नृत्वं भिष्यात्तयोर्दितं तद्भक्तं कथयिष्यामि नारव्यातं कस्यचित्पुरा अकथं परमं गुह्यं पवित्रं पापनाशनं
येन चोर्णेन नारीणां वैधव्यं प्रजायते आपो देवमर्कतं व्याशक्तं पक्षेत्र्योदशीं गृणहीयां नित्यं मंत्रं दत्तं धावनं पूर्वकं तत्र मंत्रः आ
युर्बलं यशोवर्चः प्रजाः प्रशस्तं निच ब्रह्म प्रजां च मेधां च त्वं नोर्देहि वनस्पते नित्यमात्फलमाप्नोति निषलं नित्यं भविना एतत्सर्वं प्रय
त्नेन व्रतं नित्यमपूर्वकं एकमुक्तं व्रतं चैव कारिष्ये हं मुदा धुना स्वादहीनेन धान्येन मम पापं व्यपोह तु उमामहेश्वरो कार्यो रूवरणं रजता
दिभिः अथ वा मुन्मयो कार्यो ह्यथ स्केधो परिस्थितो गोष्ठे देवा लये वापितया ब्राह्मणं वेश्मनि स्थापयेद्देवमंत्रेण प्रतिष्ठां न व्रतं कारयेत्
तद्दिने दंतकांश्च हि योश्चि कंच वरानने स्नानं शनं हिततः कृत्वा ततः प्रजापतकल्पयेत् सप्तर्षिभिः समंततः प्रज्जाल्ना एतच्छुक्रं शुक्रं कु

कुमागरुकस्तूरीसिंदूररहगंधकैः चंपकैः शतपत्रैश्चयूथिकादिचक्रद्वयैः श्रीवास्तवेणदूर्वाभिः पूजयित्वाविधानतः अर्घ्येणवारिश-
देनउत्तरीमयुगेनच श्रीफलद्राक्षादादिबैक्रुनुजातफलेनच आद्योदोविचशर्वाणिशंकरस्यसदाप्रिये अर्घ्यगृहाणेदेवशिममोपरि
रूपाकुंठ इतिपूजाप्रकर्तव्याकथाश्रूयाद्दृष्टानमात् श्रीमहालक्ष्मीरूपाच अच्युतायनमस्तुभ्यपुरुषायादिरूपिणे व्रताध्यक्षमहा
प्राज्ञत्वद्विद्विषयकारक कथयस्वप्रसादेनव्रतानामुत्तमं व्रतं केनचादौपुराचीर्णमर्त्यलोकेचकारकः एतत्सर्वप्रयत्नेनब्रूहिमेजग-
दीश्वर श्रीभगवानुवा० अथातःसंप्रवक्ष्यामिपार्वत्याश्चकथाभिमां याश्चुत्वासर्वपापेभ्योमुच्यतेनाग्रसंशयः आसीत्पुराह
तयुगेकोटिन्येनगरेवर ब्राह्मणोवेदतत्त्वज्ञःसत्यश्रोचपरायणः गुणवान्शीलसंपन्नोवामनोनामनामतः तस्यभार्याप्रियासत्या
रूपलक्ष्मणसंयुता धनाद्येवेदविदुषोर्गृहेवेसर्वसंपदः पूर्वकर्मविपाकेनसंतानरहितोभवत् अपुत्रस्पर्गृहंशतन्यम्प्रशानसहशो
पमं दंष्ट्रीतेनदुःखेनक्षीणो जातोशरीरतः एकदाशतभक्तकलितुनारदोर्गृहमागतः अर्घ्यपाद्यादिकंकृत्वाकथांचक्रमुनासह वाम-
नउवाच नारदत्वमुधिश्चेष्टःसर्वज्ञानपरायणः कथयस्वप्रसादेनकथंदुःखं प्रशास्यति दानेनकेनेदेवैर्वैद्येननियमेनच तीर्थे
नचमुनिश्चेष्टसंतानंमैकयंभवेत् नारदउवा० शृणुविप्रमवदस्याभिसंतानंतेभविष्यति वनस्यदक्षिणेपार्श्वेबिल्वयूथसुमध्यतः
भवानीसहितःशरदौलिंगरूपेणानिष्ठति सपर्यंकुरुकुयत्नेनतुष्टोदास्यतिसंतानम् अपूज्यलिंगमभ्यर्च्यसंतानंतिष्ठप्रजायते अना-
द्यमेतसंस्कारोकोटियज्ञफलमेतु इत्युत्कानारदःस्वर्गगतोवैमुनिपुंगवः वनमध्येगतोऽतुदंपतीपुत्रकांक्षिणो बिल्वमध्येत
तोदस्वाशिवलिंगपुरातनं बिल्वपत्रैश्चजीर्णैश्चपिहितंसर्वतस्तनः विहायबिल्वपत्राणिसमभार्जोपलेपनं पंचासृतेनप्रसाल्य
पूजाचक्रैमनोरमां नित्यंनियमसंयुक्तोऽपूजयत्परमेस्वरं पंचाब्दंश्रुजितस्तेनपार्वतीसौहृदोदरः एकदातुगतःसोऽपुन्युक्तं
ह्यणोन्नमः कुसुमंशुत्यतेयावन्नावदष्टःसपन्नंगैः पतितस्तदूनेघोरोसिंहव्याघ्रसमाकुले तर्नीयनमुहूर्तेनतद्भार्याचिंतयन्तदा
केनापिकारेणैवकथंनार्यानिमेषतिः रुदंतीशोकसंयुक्तावनमध्यगततासती आगतायन्नवास्तेभर्ताचपतितोऽसुवि भर्तारंपति

नंहस्वातदाहोहमुपागमत् तत्पश्चाच्चेतनायुक्तासास्मरद्धनेदवतां पार्वतीनुसमायातायन्नितिब्राह्मणा आक्रंदमानांतांहस्वापा-
र्वतीवरदाभ्रवत् संधासुभ्रगहस्तेनविप्रवक्त्रेविमुंचति उत्थितोब्राह्मणस्नन्ननिशीथिनिद्रितोयथा तावेवचरणोगृह्यदंपतीविनया
न्वितो पार्वत्याः पूजनंभक्त्याचक्रतुसोमुदान्वितो पार्वत्युवाच त्वत्पूजनादहंभीतावरंवरयस्मव्रते ब्राह्मण्युवा० त्वत्प्रसादनरू-
द्राणिमयातब्धंचवोछितं संनानंचैवमेनास्ति एतद्दुःखंचमेह्दिदि पार्वत्युवा० व्रतंकुरुविधानेममनाम्नाच्चविश्रुतं जयाममव्रते
नामत्रैलोकेपावनंपरं जयापार्वतीव्रतं नाम आपादनांरुलोचने स्वादहीनेनधान्येनत्याज्यंलवणसुतंमं दृढव्रतचकर्तव्यंभोक्त-
व्यंदिनपंचकं त्रयोदशयाव्रतारंभस्तृतीयायांसमापनं शक्रपक्षेव्रतारंभः कृष्णपक्षेसमापनं पंचाब्दगोधुमान्नेनव्रतंकार्यंप्रयत्न-
तः पंचाब्दंहियेवैधेवव्रतंतुलवणंविना पंचाब्दंतुलेः कार्यंइत्तुरसविर्जितं मुद्गेः कार्यंपंचवर्षमेवंहायनविंशतिः विंशत्यब्दे-
समासेतुव्रतोद्यापनमाचरेत् दंपत्योः परिधानंहिदद्याद्दूषणपूर्वकं भोजनंचसूत्रासिन्येतृतीयायांयथोदितं विंशतिप्रथमेवर्षेवि-
त्तशाक्यायनः परं पंचकेपंचकेकार्येपरिधानेश्वभोजनैः नानारंसेः समायुक्तंएतत्तुलवणंभोजनं सप्तर्तुकांश्चदातव्यंभोज्यंसीमा
ग्येहर्षे कुंकुमंरुज्जलंदेयमब्देअब्देस्वशक्तिनः रात्रौजागरणंकुर्यादरंरुडफलदंभवेत् अनेनविधिनायस्तुकुरुतेव्रतमुत्तमं रा-
त्रौजागरणंकार्यंव्रतसंपूर्णहितेव व्रतेनमुविनानारीविधवाजन्मजन्मनि शोचर्त्तादुःखसेयुक्तानचसोभाग्यभागभवेत् नारीयां
तुव्रतेर्दनेर्यदिमत्तयाततः परं सोभाग्यमतुलंयानिपतिसंतोषदानतः एवमुक्त्वाव्रतमिदमेवंवातरधीयत पश्चाद्गृहसभागत्यदं
नीचमुदान्वितो पूर्वोक्तेनविधानेनमांसंशुचस्मरंवंतयोः दंपतिभ्यांविशेषेणअवेधव्यंपरंस्मरवं सुक्त्वाचविविधानंभोगानंतंभ्रा-
तावालयं एवंयाकुरुतेनारिनचभर्त्रावियुज्यते कुलत्रयंसमुद्धृत्यनीयतेशिवभंदिनं सान्निध्यस्मरवमोतिशिवलोकंसहयते
आश्नुत्वाविधानेनसर्वपापात्प्रमुच्यते इतिश्रीभवि-जयापार्वतीव्रतोद्यापनंसंपूर्णम् इतिगुर्जरदेशेगुर्जराचारमामं अथ
द्रपदशक्रुन्नयोदश्यागोत्रिराव्रतंहमाद्रोभविष्येत्तरे शुधिशिरः० भगवंस्त्वत्प्रसादेनबहूनिस्मरुतानिमे शुनानिवहृपुण्या

निकृताभिमधुसूदन सर्वपापहराणिस्तुः सर्वकामप्रदाभिच सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि व्रतानामनुमंत्रणं किंचिद्योगव्रतं ब्रूहि यदि तु शोभिता
धव यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो नरो नारी प्रमुच्यते श्रीकृष्ण उ० कथयाभि नृपश्चेद्व्रतानामनुमंत्रणं यन्न कस्यचिद्व्यक्तव्रतं यन्न कस्यचिद्व्यक्तव्रतं यन्न कस्यचिद्व्यक्तव्रतं यन्न कस्यचिद्व्यक्तव्रतं
म यान्यान्कामाच्चोद्यति तल्लभेनोत्तमान्स्तेष्वेव च तत्क्षणादेव मुच्यते नरानार्यैश्च सर्वशः प्रभोर्मगवतो राजानकामधेनोः प्रसाद
तः सोऽस्माग्य संतति तल्लक्ष्मीं प्राप्नोति स्वरवमुत्तमं युधिष्ठिर उवा० यदि तु शोभिसि भगवन् व्रतस्यास्य विधिं शृणु भूहि मे देव देवेश क
रोमिह त्वत्प्रसादतः केमेवाः केन मस्कारादेव तार्थे प्रकीर्तिताः किं दानमत्र मर्ध्यं च कथयस्व स्मरोगेन म श्रीकृष्ण उ० नारदेन पुरा-
जन्मदुःकं सगरादिषु स्मारितं तत्स्वयाराजन्मदुःकं मासिमाद्रपदेशः कुत्र योदश्यां समारभेत् त्रयोदश्यां प्रभाते तु स
मुन्याय शत्रुर्भवेत् गृण्हीयान्नि यमं पूर्वं दंतधावनं पूर्वं आचम्योदकमादाय द्रुमं मंत्रमुदीरयेत् गोधिरात्रव्रतस्यास्योपवासक
रणं मम शरणं भवेद्विष्वक् नमस्ते धेनुस्तृषिणि प्रसीदतु महांदेवो लक्ष्मीनारायणः प्रभुः लक्ष्मीनारायणं देवं सो वर्णवास्वशक्तिनः प्र
चामृते न गव्येन स्नापयेत्कमलापतिं स्थापयेत्सर्वतोभेद्रं मंडलं दलेपि वा गंधपुष्पैः संनैवेद्येस्तु निगीतादिनर्तनैः नारिकेलार्घ्यद
नेन मीणयेद्वा हरिं तथा लक्ष्मीकांतजगन्नाथगोधिरात्रव्रतं मम परिपूर्णं कुरुष्वेदं गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते अति कंचितततः कुर्याद्-
क्का कृष्णस्य तु धिदं नवकुंभं जलभृतं हविष्यान्नि नृशिरितं कृत्वा दिनत्रयं पाश्यामीतये विनिवेदयेत् धेनुपूजाततः कुर्याज्जलधारां प्र
दक्षिणां पुरादत्वा तु मुकुटं कुंडलं कुकुमं तथा अन्नाच्छादनं गंधादिदिव्यपुष्पैः सदीपकैः अहोरात्रं भवकिंचितं घृतदीपं दिनत्रयं
अर्घ्यदानं नतः कुर्यान्नारीकलादिभिः फलेः अर्घ्यं मंत्रः पुंचगावः ससुत्सन्नामय्यमनिमोहोदयो तासां मध्ये तु यानं दानं रेये धेनवे
नमोनमः प्रदक्षिणां कृतोयि न धेनुमीर्गानुसारिणी प्रदक्षिणां कृतोयि नमस्तद्वापावसुंधरा गावो ममाग्रतः ससुत्सु गावो ममाग्रतः ससुत्सु गावो ममाग्रतः
गावो ममाग्रतः ससुत्सु गावो ममाग्रतः ससुत्सु गावो ममाग्रतः ससुत्सु गावो ममाग्रतः ससुत्सु गावो ममाग्रतः ससुत्सु गावो ममाग्रतः ससुत्सु गावो ममाग्रतः
भक्त्या दिनत्रयं यवांश्च यवसं चैव चास्येत्पाशयेदपः गोमया दानं तैर्धान्यैः कुर्यात्तैरेव पारणं धेनवे प्रजागंकुर्यात्सर्वप्रपणं शानं त्रिविधानुच्यते पत्रा

त्प्रहरार्धेनपांडव तस्योत्तरान्कृतात्पापात्प्रहरार्धेनमुच्यते चत्वारिवेणुपात्राणिकारायित्वाप्रपूरयेत् नारिकेलामुद्गदलद्राक्षारवर्ज-
 रदाडिमेः शतेभैर्विस्फुटैः सिद्धैरेवैस्त्रकुंकुम्भकज्जलेः प्रथमेबीजपूराध्यैद्वितीयेदाडिमंशकम् नृतीयनारिकेलं च दद्यात्तृतीयेनत्रयं प्रा-
 कारास्तुत्रयः कार्याहविष्यान्ननपूरिताः लक्ष्मीनारायणंदेवंब्राह्मणंभार्ययासह पूजयेत्कुसुमेर्वस्त्रैर्हस्तत्रैर्युधिष्ठिरं देवत्योभोजनं
 देयं धेजुभक्त्यादिनत्रयं पारणेगौरिणीं विभानि श्वान्बधूंश्चभोजयेत् गुरुकृपायतांधेनुद्विजायप्रतिपादयेत् सकुंकुमांसवत्संन-
 घं टमुकुटं भूषणां गीतवादित्रनृत्यादिशानिपाठपुरःसरं याथादिप्रगृहयावत्प्राप्तेयत्तत्फलस्यैव एवंयाकुरुते पार्थगोत्रिरात्रव्रत-
 नमं दुर्लभं तु सदास्त्रीणां नराणां नृपसत्तम अश्वमेधमहस्त्राणि वाजपेयशानानि च कृत्वा यन्फलमाप्नोति गोत्रिरात्रव्रते कृते प्रभासे-
 चकुंस्त्रैश्चंद्रस्तर्यग्रेहे तथा हेमभारशतंदद्यात्फलं न त्प्राप्नुयान् नृप धेजुदानंततः पश्चात्सवस्त्वं सर्वकामदं सागम्रांबरसंयुक्तादना-
 नेन वसुंधरा एवं याकुरुते पार्थोत्रिरात्रव्रतमुत्तमं भवानरकृतात्पापांश्चिन्तयते नरः यावाकचिन्मपश्येत्तमर्तुदुःखं न राधिप पु-
 त्रपौत्रसुरवंनस्याभविष्यति न संशयः जन्मान्तेरप्यसौ नारी वैधव्यं नैव पश्यति वैधव्यं च महदुःखं न भवेत्तु भवान्तेर अपुत्रात् भते पुत्रान्
 धनहीना धनं लभेत् कथेन मनसा चैव कर्मणा यदुपाजितं तत्सर्वं विलयं याति गोत्रिरात्रव्रते न वै इह भोगान् सुकृतायुः पूर्णमेव च
 व्रतस्यास्य प्रभावेन गोलोके च महारयेते कीर्तिदं न दं चैव सौभाग्यकरणं नृप आयुरारोग्यकरणं सर्वपापप्रणाशनं एतस्मात्तत्कारणाद्वा-
 जन्मसम्प्राप्यैस्त्वेकुरुव्रतं राज्यं वा यदि सत्कीर्तिं नित्यं प्राप्नुमिहेच्छसि तच्छ्रुत्वा पांडव भ्रेशो व्रतं चक्रे समाहितः व्रतस्यास्य प्रभावेन लब्धे रा-
 ज्यमंकटकं इति हे० भवि० गोत्रिरात्रव्रतं सं० अथ आश्विनशुक्ल त्रयोदश्यां गुर्जरान्वारप्राप्तं गोत्रिरात्रव्रतं युधिष्ठिर उ० येन लक्ष्मीं च
 सकलानराणां भवने भवेत् संततिर्बधेते स्त्रीणां तद्व्रतं वदसे प्रभो श्रीकृष्ण उ० शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानां मुत्तमव्रतं येन वै क्रियमा-
 नेन सर्वपापक्षयो भवेत् गोत्रिरात्रमभिरत्यातं नृस्त्रीणां फलदायकं वीक्षितं जायेते तेषां येन चित्तसि वर्तते युधिष्ठिर उ० कीदृशं तद्व-
 र्तं देवविधानं तत्र कीदृशं कथमेवास्मत्सु तन्नाकस्मिन् काले तु केशव श्रीकृष्ण उवाच पुरा कृतयुगे पार्थ मनुर्नाम बभूव ह वै वस्वत-

कुलेजानोबध्ववष्टाविषीपतिः तदन्वयेदिलीपश्चमस्ततः पतिरुत्तमः नृपाः सर्ववशतस्य संजानाः करदायकाः नित्यधर्मपरो राजा-
जनीयो मनीषिभिः न जायते स्म संज्ञानं न स्य नीतिमतः सदा बाह्यस्तनयराजा सर्वकोसलपालकः पुत्रार्थं च सप्तलीको वसिष्ठस्य
असंययौ पश्यन् हि पथिकं ल्याणं सारं सेस्तोरणं कृतं विविधानि अरण्यानि मार्गेषु फलितानि वै राजा महिष्यासाहितो गजारूढः सु-
बाहनः संध्यायां योगिनस्तस्म्यमहर्षेः प्रापदाश्रमं साराथिं च समादिश्य बाजीन् विभ्रामयेत्यथ रथादुत्तर्य दंपत्या वाश्रमजग्मतुषु
नेः स्थितं कर्त्तुं संध्यायां दिलीपिददृशे गुरुं अरुंधत्या सह सासीनं सार्थं विभ्रामयेत्यथ रथादुत्तर्य दंपत्या वाश्रमजग्मतुषु
नौ तस्य समीपे तु ग्रीवावानंदपूरितौ दिलीपं च तथात्यर्थं धर्मज्ञलोकपालकं पप्रच्छ कुशलं राज्यं वसुधायाश्च वै सुनिः दिलीप उवा-
कुशलं मे सदा देवस्थिते त्वयि गुरोस्मिन् सुराणां च भवतु ध्यानां विपन्नो रक्षितो भवान् विषये समकानाया मपत्य किं न जायते किंतु का-
र्थं धर्माभ्यामे निराशाः पितरोगताः तथा कुरु भुवि श्रेष्ठपुत्रो भवति मे यथा राज्ञो विपदि प्राप्तायां तदा पत्यसु रवंसु न वेदति कथितं राज्ञा
मुनये वै युधिष्ठिर तदा मुनिः क्षणतस्त्यो ध्यानं स्तिमितलोचनः कारणं संतं राज्ञो मुनिर्दृष्ट्वा समाधिना पश्चान्निवेदितं तस्मै दिलीपा-
यमयत्नतः वसिष्ठ उवाच पुर्वे ह त्राहि माराध्य वसुधां गच्छता त्वया कृत्यं भूले च निष्ठं नीकामधेनुं न वेदितं जातस्तस्यास्तदा कोपो दत्त-
स्ते शाप ईदृशः न वेदितं हं भवता सा प्रतं यद्विष्मि प भविष्यति न ते पुत्रस्तच्छापो न श्रुतस्तथा न पूजयेद्यः पूज्यानां वद्वानां यो न व-
द्यते न जायते तु कल्याणपातं कैरे विलप्यते दिलीप उवाच कृतो मया पराधो यं करामि किमहं मुन सतर्तर्जयते येन तद्वत्तव मे भ्रा-
वसिष्ठ उवाच अन्ये नानाविधेः पुण्ये स्तपोभिर्नृपदुःसहैः न जायते तु संज्ञानं गोत्रिभ्रान्न व्रतं विना सपत्नीकः सवत्सो मे धेनु राजन् नृफ-
लप्रदां आराधयेत् कायमनगोत्रिभ्रान्न व्रतं कुरु यावदित्यं दिलीपस्य मुनिना कथितं व्रतं तावच्च नंदिनीधेनुर्वनादाववृते शक्रभा कुम्भाभ्यां
ग्रीवलंबासुनसुरवफलदानं दिनीलोकमाता देवानां वरदा शक्रभो दधिभवा कामप्रदा पाटला गोविणाः सकलाः श्रुतावपुर्वेति हंति-
यस्याश्चने संपूर्णाः शशिनः कलाश्च दधतीत्येयस्करौ पौर्णिमा भाद्रमासि समायाते शक्रपक्षे तु पार्थिव प्रातः कुर्यान्नियोदश्यां

निधमं तु सुभाक्तिनः समुपोऽप्यगोत्रिः त्र्यंभक्त्या कृत्वा व्रतं न व मोक्षयेद्द्विनिचतुर्थैः हं सोऽस्माकं यदेदं हि गोर्मम इति नियममंत्रः ततो गावं समप्रच्यं
 डले गंधीपकैः तगैः शतपत्रैश्च पकाद्यैः श्रुमानना गावो भोग्रतः समुगो वीमंसे तु दृष्टतः गावो मे हृदये संतु गवांमथे वसाम्यहं पंचगावः समुत्सन्नामथ्यमा
 नेमहोदधौ नासांमध्ये तु यानं दातस्येधेन्वेन मोनमः इति पूजामंत्रः फलेनानाविधैः पुष्पैर्गंधैरापि स्वशक्तिनः पूजनीया प्रयत्नेन
 दद्यादर्थ्यं विधानतः नारीकेलं सकूष्मांडं मानुलिंगं च दाडिमं हविष्यान्नांबनं वैद्यं कारयद्यवसंयुतं गोत्रिराव्रजता रथीयसफलं च करधु
 तं सर्वकामप्रदे देवि गृहाणा धर्ममोस्तुते इत्यर्थमंत्रः वस्त्रयुग्मं विधानेन दद्याद्दासांसि दक्षिणां सपत्नीकायगुरवे स्वशक्त्या च व्रतीनरः
 दिनानि व्रतिभिस्त्रीणि श्रोतव्या च कथा श्रुत्वा जितक्रोधे भूततः सर्वैस्त्रीभिर्वीरुहैरपि एवं संपूज्य विधिवत्सूक्ष्मीयुक्तं तु केशवं चतुर्थे दिवसे
 प्राप्ते ततो धेनुं विस्सर्जयेत् ततो धेनुं सवत्सां तु मंत्रेणानेन पार्थिव दद्याद्दिभार्यां चतुर्थे धर्माभेण शास्त्रज्ञाभिने परिपूर्णं व्रतं कृत्वा दत्त्वा कामान्भी
 षितान् विभ्रायत्वं मया दत्ता मातर्गच्छयथा सुखं दानमंत्रः सर्वदानानि दद्यान्निस्त्वशक्त्या नतिभिर्नरैः विविधैः पुण्यादिजैः प्रप्यश्च दक्षिणां च
 स्वशक्तिनः विनशाख्यनकृत्वा तु दापयेच्च ततो नरः गृहया वद्वजं नृपेक्षगोतनृत्यपुरःसरं गोपालानां च पायेयं दद्याद्देधेनुतुष्टये यवाद्या
 श्वारितानि त्यं फलेनानाविधैः सह युक्ता वैकामधेन्या च संयुक्ता गामयेन तु पारणंतैः प्रकृतं व्यंसैर्वैरिष्टजनेः सह सपत्नीकायगुर
 वे दद्याच्चान्नं स दक्षिणं श्रीकृष्णाय० भद्रिस्माभिसितपक्षेत्रयोदश्यां नशयिष एवमाराध्या तंधेनुं दत्त्वा पोभां प्रकृतिनत्परः ततः प्र
 जानामधिपः प्रभाने सुरभिं मुनेः संपूजितो विधानेन मुमोच लिरं शक्तिः संध्यायाः प्रभृतिस्थित्वा आपयै यो पुनरभ्यमे अर्चं सि दक्षि
 णाकर्तुं गृहीत्वा विधिवद्दत्तिं ययो धेनोः समीपे तु बलिं दत्त्वा दिनत्रयं अनुयातस्ततो धेनोर्वंगत्वा ततः परं जयशब्दं प्रवदतः पक्षिणः
 सुंदराननान् दृष्ट्वा च वनदेवीभिर्गोयिमानं तथा यशः श्रुत्वा च ततो राजा भृशं मनसि हर्षितः चिरं श्रुभवेन व्यक्तेः स्तूभिपेक्षमिति सति
 धेनुश्च श्रुत्वा श्रुभेराज्ञा राजा धेन्या बभौ पुनः नहि नेच मुने र्धेनुराज्ञो भावंच पश्यती विवेश गद्गुरेतत्र पार्वत्याश्च पितुर्नृप कृत्रिमश्च कृतः
 सिंहेऽसुभिधेन्याभयंकरः सिंहश्च ददशो राजा धेनुं कर्षन् बलेनैव दत्त्वा राजा च तंधेनुं कंदमाना स्वरोल्बणैः ततो धनुर्धरः सोऽपि तं मो

सुमुपचक्रमे वयसिंहवधायायराजाबाणकरंदधौ उत्पन्नस्तुतदाशीकः कोपयुक्तो बभूवसः धनुष्यारोपयन् बाणं चित्रव्यस्तद्वस्थितः
 हस्तस्य निश्चलत्वेन क्रोधस्तस्य व्यवर्धत विस्मयं प्रापयन् सिंहो राजानं वैयुधिधिर मानवस्य गिरा माह दुष्टत्वेन गविस्थितः सिंह उवाच
 बाणः प्रयुक्तो भवता वृथा मयि मविष्यति ततः कष्टेन महता अभमाकुरु सर्वथा मामारुतस्य वेगोऽपि पर्वतो न्नूलने क्षमः ज्ञायते न महारा
 जगवां ककुदिवैस्थितः महेश्वरस्य माराजन्नाम्ना कुम्भोदरेण तु सेवकानां च सर्वेषां सुरव्यंजानी हि हृष्टमपि विलोकयेम पुरतो देवदारुम्
 हादुमं सिक्तः स्नेहेन मूपादशिवया त्वसुतः कृतः कदाचिदागतो हस्ती भग्नस्तेन महादुमः तस्य संरक्षा पार्थाय नियुक्तो हं शिवेन तु
 कृत्वा शिवेन सिंहलमुक्तो हं तीव्रभोजने तर्हीयं वल्लुगो राजन् मद्दया मे समुपागता त्ववत्त्वालज्जो निवर्तस्व भक्तो मिसिगुरवेषवाच आपत्को
 लददं वृत्तं न स्थाच्छस्त्रभृतो यदि दोषो न जायेत तस्य यशो राजन् गच्छति शुद्धागिरं च सिंहस्य राज्ञो चैनमुवाच ह ईश्वरेण समोनान्यो
 यदि सिंहो भवानपि समीपाच्च कथं या निममधे नुगुरोरियं प्रसीद मक्षमे देहं धेनुं च सवत्सकां भविष्यति जनन्याश्च वत्सो मार्गे वि
 लोकयन् सिंहं ननु दिलीपश्च कथितो वै तदा पुनः देहांते रचदृष्टानि भयं काराणि कुर्वतां स्तोकेन हेतुना पार्थ कीर्तिं छुत्रं च सत्कृतं
 सर्वस्य जगतो राज्यं वपुरे तं न वं वयः त्यक्तुमिच्छामि वाराजन्मूर्खं स्वमीदृशः कथं ददासि च कथं प्राणान् भ्रजा पाळनतत्परः
 जीवन् किं महाराज मुनेः कोपमपास्यसि तनोरक्षयं देहं स्वराज्यं स्वेकुरु भूमिप यावच्चोवाच सिंहो सो न गेनानुगतं गिरं दिलीपोपित
 दापार्थ बाणीमेतामुवाच ह धेन्वाभिरास्ति तथैव भूमिपोदीनया गिरा किं नो राज्ये न मे सिंहविषये जीवेन न वा यशो गतं च मे सर्वे यदि
 धेनुं ग्रसिष्यसि एवमुक्त्वा ततश्चायौ सिंहस्य पतितस्तदा यावदित्यं च पतितो मांसस्य पितृवन्तुपः तावत्सिंहो रवकृत्वा धावनश्च भय
 करः दृष्ट्वा सिंहं निपतं च चंचलोन बभूव ह तावत्तस्यो परिष्टाच्च पुष्पहृष्टिः पपाने वै उनिष्ठवत्स मूपादवाच भित्यं निशम्य सः उत्थित
 स्तु पुनश्चायेगां दर्शने वै हरिं सेवया च गुरोः पार्थ भक्त्या चापि विशेषतः प्रीता कामदुघातस्य वरं वरयस्व व्रत योजयित्वा कैरो राज्ञा ॥
 ययाचेतनयस्ततः वंशकर्ता महाप्राज्ञो शिवभक्तो निरंतरं गौरुवाच गोभिराश्रयं तं राजन् प्रयुक्त्या भवता कृतम् ॥

भविष्यति चेतदस्यः पुत्रो गौरुषविग्रहः अन्येऽप्येकश्चिच्छिन्ति गौत्रिभिराश्रयं तं भवन्ते तेषां कामं च दास्याभिमानसीष्टं न संशयः इत्युक्त्वा च लि-
 तायेतुर्वेसिष्ठस्याश्रयं प्रति बलिं संगृह्य विधिवद्वावाशरुस्तदस्तिष्ठा प्रजो ह्येता विधानेन राजपत्नी विशेषतः प्रदस्मिणाश्रयं ह्यत्वा-
 च लिनी वेयुधिष्ठिर आश्रयं च ततो गत्वा दिलीपे सोऽपुनस्तदा गुरोरेव च तत्सर्वं ह्यन्तां तमवदत् पुनः नंदितो च तदा पार्थिवं पत्नी तौ स्मृको
 मलौ पारणं च ततः कृत्वा प्रस्थितौ नगरं प्रति हुताशं च नमस्कृत्य होतारं गातं येन च आगतश्च ततो राजा अयोध्यानगरं पुनः दिलीप-
 श्वभहारजः प्रजापालनतत्परः दिनेः कतिपयेरेव गौत्रिभिराश्रयं प्राप्तवान् राज्यं च कुर्वन्तस्तस्य सुषुवे महीषी तदा प्रभाते सुसुहृते च उ-
 त्पन्नो रघुवंशजः रम्यं जानंतदा सर्वं संजातानिर्मलादिशः आददे ब्राह्मणेऽप्यश्वगावो वै वस्त्रं संयुताः मुदंगस्य स्वेने दिव्ये रम्भं जानं पुरं
 महत् प्रजाः सर्वास्तदा पार्थिवं तस्मिन् पुनः पुनः गौत्रिभिराश्रयं प्राप्तवान् राज्ञः पुत्रो बभूव ह पुरंदरस्य जेता च महाधर्मपरायणः दिशं जे-
 ता च यज्ञस्य कर्त्ता सोऽपि युधिष्ठिर तदा प्रभृति लोकेऽस्मिन् लोकाः कुर्वन्ति न द्रुतं देवैः सर्वैः कृतं तत्र सर्वे कामार्थं मिच्छये सर्वो भिर्देवपत्नी
 भिः कृतं च द्रुतमुत्तमं गौत्रिभिराश्रयं पुण्यं विधानेन फलप्रदं कुरुष्वत्वं महाराज भक्त्या चापि युधिष्ठिर साक्षादन्तरे मातुः कृत्वा मनसि व-
 र्त्तते मादपदे सवत्सां भक्त्या ताराधयस्व गां एव यः कुरुते भक्त्या गोत्रिभिराश्रयं तं पुनः सिद्धं इति सर्वकार्योणि सुखं चैव प्रवर्धने कर्तव्यं
 पुत्रकामेन गौत्रिभिराश्रयं शभं तपोभिर्दुष्करैः किं विद्ये ज्ञे स्तीर्य गथादिभिः न भवेच्च फलं राजन भवेत्तच्च विधानतः कुर्वन्ति ये द्रुतं भिदं ज-
 गति प्रसिद्धं पापापहं सकलचिंतितकामदं च आरुत्यैव नु विमानमनु सं च स्वर्गं प्रयाति यमं तोहि भयं विहाय इति गोत्रिभिराश्रयं
 अथ उद्यापनं युधिष्ठिर उवाच कथयस्व महापुण्यं गौत्रिभिराश्रयं तस्यैव उद्यापनविधिं कृच्छायेन वीर्णेन तत्फलं श्रीकृष्ण उवा-
 च वर्षे च तु यैः सां गौत्रिभिराश्रयं तस्यैव उद्यापनविधिं वक्ष्ये सर्वेषां द्रुतं मिच्छये तृतीये दिवसे स्नायान्मध्याह्ने विधिपूर्वकं देवान् पितॄन्
 समभ्यर्च्य शरद्देवस्वर्गं हेमन्ती रात्रौ च सर्वतोऽग्नें गौरी तिलकमेव च पूरयेत् पंचभिर्वर्णैः शोभमानं भवेद्यथा तामस्य कलशं कृत्वा पू-
 र्णपात्रं समन्वितं माषेण च सुवर्णेन लहरी नारायणं मणुं नूतनं वस्त्रं युग्मं तुलसीं नमस्कृत्य प्रकल्पयेत् वंशपात्राणि कुर्वन्ति सोऽभार्यद्रव्यं स-

युनेः विरुद्धवस्त्वपक्रान्तेर्नारीकिलादिभिः फलेः विलपेनेश्वपुष्पेधूपेदीपेस्तथोत्तमैः पंचामृतेभ्यर्चयेद्यैः पूजयेदधिपूर्वकं लक्ष्मीं
नारायणं देवगांसवत्सां विशेषतः रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतवादिभ्यस्त्वेनैः ततः प्रभाते समये द्वाभ्यं कुर्वेच्छेः आचार्यविरच्यन्न-
वेदे वेदांगपारंगं तदा ज्ञायात्कर्तव्यं साधु कर्म प्रचक्षतः तिस्रो गावः प्रदातव्या एका वापि सवत्सका बहुद्वे गोभ्योः स्त्रीलाच नरुणी च स्रग्शी
भना दंपती परिधानं च वस्त्रे राभरणैः शस्त्रैः शय्यां सोपस्क रांदद्यात् पानपात्रं कर्मण्डलं श्रीमं रघुतपात्रं च तिलपात्रं सदक्षिणं दा
नानि च सुवर्णानां भोज्यागव्येन वै द्विजाः एवं धेनुं च विभ्राय दत्वा च षष्ठतो व्रजेत् पदे पदे भयं धस्य फलं प्रामोत्य संशयं अथान्यानि
च दानानि दद्याद्विप्रेभ्य एव च भूयसीं दक्षिणां दद्याद् दत्तं संपूर्णं तेनैव गोपालेभ्यश्च पापं यं शकुल्यादि च कंबलं सर्वस्वमापयित्वा
तु पारणं च तनश्चरेत् अनाथैर्व्याधियुक्तैश्च सीदद्दिश्व कुटुंबैकैः गवाभ्यस्त्रिंशत्तमन्नं च दुग्धेन परिपाचितं तेनान्नेन प्रकर्तव्यं देहस्य प
रिपालनं भक्तिभावे द्विजानुज्ञां गृह्णीतुः सदा तया तत्पूजनाभिनिनान्यथापि कदाचन एकमुद्यापनं कार्यं व्रतस्य फलमिच्छ
ता नारी वा पुरुषो वापि पुत्रवान् जायेतेशु व इह लोके सुखं वसुक्त्वा अने गो लोकाश्च प्राप्तव्यताः इति श्रुतिं भविष्योत्तरपुरा
व्रतस्वाद्यापनं शस्त्रं श्राव्यं नित्यं पठन्तीति तेषां सर्वभूतारथाः ये करिष्यन्त्यसं देहेनैवा लोकाश्च प्राप्तव्यताः तत्र त्रयोदशीतिथिः पूर्वास्ति तेति
गोत्रिभ्यो व्रतं संप्रदत्तं अथैवैत्रशस्त्रं कुत्र यो दश्यां अशोकत्रिभ्यो व्रतं संप्रदत्तं वसिष्ठेन सुनींद्रेण सीतोयं च निवेदितं विधाय श्रावणवध
दीपिकोक्तैः श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् पुरा हृतमयो ध्यायां व्रतं शस्त्रं वसिष्ठेन सुनींद्रेण सीतोयं च निवेदितं विधाय श्रावणवध
यदारामः पुरेभ्य गात् तदा देवी प्रणम्याथ वसिष्ठवाक्यमब्रवीत् सीतोवाच भगवन् दंडकारण्याद्रावणेन नन्दनापुत्रा नपश्यन्
भिनदा किं विदात्सीयं विकलैर्द्रिया लंकायां प्रापितानेन राक्षसेन दत्तात्थ हं अशोकवृक्षं मणता महाचिंतापरायणा उत्तं ब्रिजतया
तत्र वाक्यं हेत्वर्थं संयुतं अशोकस्य व्रतं कृत्वा विशेषात्वं भविष्यति तथेत्युक्तं मया ब्रह्मन् यथोक्तं ब्रिजदावचः ततः प्रभृत्य दश-
श्वदशोक्तं च न्यारभं तेन व्रतमभ्रावेन हन्मान् पवनात्मजः शतयोजनविस्तीर्णं तीर्त्वा सागरमद्भुतं मया हृष्टः कपिश्चेष्टः साभि

ज्ञानोमहाबलः पुनश्चकुशलीजातोदग्धालंकांमहाबलः ततोभिप्रत्ययोजातोव्रतस्यास्यमहान्तरोः व्रतराजप्रभावेनरामः प्रीतोमहाह
 रिः ततः कैश्चिदहोरात्रैर्भक्तोपेयाघवोबद्धो निहत्यरावणं संख्येमां विशरुद्धांगुहीतवान् तदहं भगवन्निप्रच्छामित्वा हृदयं अशोक
 स्य प्रभावं वेवकुम्भहंस्यशेषतः व्रतस्य नस्य पुण्यतु पुराणी क्तं महीतले अथ वासुरलोकेषु सुरनारीनिषेवितं वासिष्ठ उवाच एवम-
 नेज्ज न कजेयथावक्ष्यमिसुव्रते अशोकस्य प्रभावेनरामो हृष्टः पुनस्त्वया शृणु चात्र महाव्यानं नंदनोदिव्यकानने बृहस्पति-
 सुरवात्सल्ययज्जातं परमाद्भुतं ब्रह्मासुरमहासुखे देवं द्रष्टुमहासुरं निहत्य सर्वधर्माणां स्थापनं च चकार ह ब्रह्महत्याभवाप्याद्यदे
 वेद्रोमं च तनः त्रेलोक्यराज्यं त्वत्वाप्समभज्जारिप्रथादितः एतस्मिन्नंतरे देवि नष्टेषु पसन्तमः त्रेलोक्यराज्यं सकलं न हारयत्
 दर्पितः ततः शर्चाप्रव्यथिताहतं राज्यमेव ह्यसा नंदनो तं समासाद्य तं पस्ते पशुदुकरं तं श्रुत्वा धर्मनरतां बृहस्पतिरुदारधीः आ
 गत्य नंदनं देवीवाक्यमाह महातपाः बृहस्पतिरुवाच किमर्थं तप्यते देवितपः परस्मदुकरं त्वया किं प्राच्यते तेन तपसा ऋहिका
 राणां शन्युवाच हताहिं भूतं देवं द्रुहतराज्यं हतद्विषं क्वापि प्रनष्टं तं विप्रनजाने हं प्रियं पति एतस्मात् कारणाद्ब्रह्म नूतपउद्यममा
 श्रितं यथापुनर्निजं राज्यं देवं द्रुः मासुयादिति कतिष्ठति मुनेर्ब्राह्मसुतादृशं त्वापनः प्रसीद कुरु मे देव संयोगं न चासुयां वाचस्पतिरु-
 शृणु पौलोमि देवं द्यौयथानघो भ्रातुरः मानसां मासि संभूतं पंकजांतरमाश्रितः ब्रह्महत्याप्रभावेन उदंगं गुरुमाश्रितः अभिभूतं भिवाप-
 रयं स्तनोऽस्मिन्नलयागतः कामंतपः प्रसंगेन सर्वं प्राप्य मिसुव्रते बहुकालं स्थितं यस्मात्तपसा लभ्यते फलं स्त्रीणां पुष्टिकरं त्यक्तव्रतं प्रो-
 क्तं स्वयं भुवा सावित्र्याः पृच्छमानायास्तत्त्वं कर्तुं मिहाहं स अशोक व्रतं भित्यं कं नाम्ना रव्यातं त्रिविष्टपे येन चोर्णेनैवे सद्यो नारदुः
 रं वनसंस्मरत् हरः स्वयं वसन् साक्षाद्ब्रह्मराजे पुनंदते अस्मिंस्तुष्टे हरस्तुष्टे इति जानामि भिश्चितं शन्युवाच पुनरांगनागवकुलं च
 यकाद्यान्महीरुहान् परित्यज्य कथंचान्यान् हरोऽस्मिन् कृतसन्निधिः वाचस्पतिरुवाच निर्माय ब्रह्म प्रवरं प्रणम्य पश्क्त्या चैथिल्या
 विधिमस्य विप्रं पप्रच्छ देवी पुनराह विप्रो देवि शृणु ध्यां विधिमस्य सर्वं वाचस्पतिरुवाच आरभ्य तद्गतं कार्यं त्रिरात्रं स सुषोषणं त्रि

रात्रंदोषविरत्यातयशोकनरुमूलके कार्यनारीभिरमलमनोवाक्कायकर्मभिः ततःप्रदक्षिणादेयाअष्टैरशनेः फलेः नारीकैरश्वरज्जुदे-
गोस्तर्जभिर्दिनेदिने मंत्रेणानेनमनसाध्यानित्यंसदाशिवं अशोकशोकापनुदसर्वकामफलप्रदं व्रतेनानेनचीर्णेनयशोक्तफलदोष
व तनस्तर्ज्येदिवसेसम्यगप्यर्थ्यमाभिति महादेवंप्रयुतंवंशपात्राणिकारेयन् अनेनैवविधानेनयाकुर्याद्भुतमुत्तमं वेधव्यनामुया
न्नारीपुत्रसौरव्ययुताभवेत् वसिष्ठउवाच ब्रह्मस्यनिसुरवाञ्छुत्वाशर्वीचक्रेव्रतंशरुभं शास्त्रोक्तविधिनासीतेभक्त्यादेवःसमागतः
ब्रह्महत्याविनिर्मुक्तोनात्रकार्योविचारणा तथात्वमपिवांछार्थंव्रतमेतत्समाचर तथासाध्विसुपुष्टश्रीप्राधान्यंजायेतेक्षितौ व्रतएवंकृ-
तेलोकेरव्यातोदोषमविष्यसि श्रीकृष्णउवाच व्रतमेतदशोकस्यअयोध्यायांचकारसा सीताव्रतेकृतेतस्मिन्नूदुःखहीनाबभूवह
युधिष्ठिरउवाच अशोकस्यसमारत्यातापूजादेवविधानतः कदेवतानुब्रूज्यानारीणांव्रतमिदमे श्रीकृष्णउवा० अशोकबृह-
तिष्ठंतिसर्वदेवायुधोमतः पृथ्वेपुत्रचशारवासुशिवाद्याःसर्वदेवताः अशोकसन्निधोगमः पूजनीयःसलक्ष्मणः सीतयासहितोरा
जन्विष्णोरंशोयतोमतः पृथग्द्वजैःपृथग्वैरश्वैरशोकारव्यायथाक्रमं पूजावभरतेश्वरपुराणोक्तविधानतः अशोकबृहस्पतिः
शिवाद्यायेसुरेत्तमाः अशोकपूजनेनाशक्तुशस्तेभभवंतिह गौर्यालक्ष्म्यातथेद्राण्या अरुंधत्यात्वसीतया त्वंसमाराधितः पूर्वमशोकफल-
दोभव अशोकशारिकाभयेसीतामूलतःप्रसादतः अशोकशार्वसफलगृहाणार्ध्यंकृतेमया रावणस्यवधार्थायउत्पन्नस्त्वमहीतले वि-
ष्णोरंशोसिदेवेशगृहाणार्ध्यंनमोस्तुते दशावनारयहणंकरोषित्वंप्रभावतः गृहाणार्ध्यमयादत्तंसीतालक्ष्मणसंयुतं तातभक्त्युत्सुवं
वीरवंनयोजुयोतदा तंलक्ष्मीवर्धनंगौरलक्ष्मणंपूजयास्महं अवनीतलसंभूतेसीतेसर्वंगसुंदरि गृहाणार्ध्यमयादत्तंपूजाजनकं
दिनि लक्ष्मीस्त्वमर्चयेदवस्यविष्णोरसिमहीतले अवनीर्णमयादत्तंगृहाणार्ध्यंनमोस्तुते एवंसंपूज्यविधिनासर्वशोकाविनाशनम्
सर्वपापप्रशमनंसर्वकीर्तिविवर्द्धनं अपुत्रयापुरापार्थपार्वत्यामंदराचले अशोकःशोकशमनःपुत्रत्वेपरिकल्पितः जातकर्मदिकंतस्य
त्यशोकस्यमहानगोः कारितोविधिवत्तस्येनहृक्षोर्नगोन्नमः यावतंकुरुतेनारीपुराणोक्तविधानतः अशोकस्यप्रसादेनसर्वान्कामा

नवासुयात् अवेधव्ययुतासानुलक्ष्मीसान्निध्यामुयात् सर्वोपहारानुराजेंद्रास्त्राणायनिवेदयेत् कथामपिसमाकर्णयेत् कुर्याद्भजन-
पणं व्रतस्यफलमाप्नोति सुव्रतोपिनसंशयः युधिष्ठिरउवा० विशेषं ब्रूहि मे देव तद्दशशोकतरुपूजने येनान्वितेन गेहकृष्णप्राप्यते समकल-
लम् श्रीकृष्णउवाच कथयामि कथं राजन् यथाभिर्वर्तमानं कृतं मनुष्यदेवगंधर्वनारीभिः पुत्रवृद्धये अनुसूयया त्रिपत्न्या ल्यरुंधत्या
नथैव च देवक्यासीत यच्चैद्यादौ पद्यासत्यप्रापया दमयत्या च सा विव्याहृतं तद्भुतमुत्तमं सर्वाभिः पूजितो वदसो यथावच्छृणुषांश्चि व अ-
शोकं राजतं चैव सीवर्णं च तथा शिवं नथैव कारयेत् सीतां सोवर्णो राम लक्ष्मणौ पूजयेद्दिव्येभ्योः प्रवोक्तैर्नृपसत्तम अशोकं पूजयेद्दृष्टं
प्ररुद्धशरभपद्मैः विरुद्धैः समधान्यैश्च गुणैर्केसोदकैः शरभैः कालोद्वेगैः शरभैर्दिव्यैर्नारिकेलैः सदा उमैः पुष्पादिना तथा धूपैः पूज-
येत्तरुमुत्तमं अशोकं पांडवश्च शोको नश्यति तत्क्षणान् पितृमातृपतीनां वैश्वशरणां नथैव च अशोकल्लशोकहरो भव सर्वजनः
कुले अशोकल्लिकाश्वांस्येयि पितृवित्तहस्तभे नैव शरकुत्रयोदश्यां नते शोकमवाप्नुयुः तामशोकहरो भीष्टमधुमाससमुद्रवं पिबा-
मिशोकसंतप्तो मामशोकं दाकुरु हस्तक्षेचबुधोपेतं नैव शरकुत्रयोदशी मातस्तु विधिवत्त्वात्वावाजपेयफलं लभेत् ॥ ७७ ॥ इ-
ति श्रीमहाविष्येत्तरपुराणे नैव शरकुत्रयोदश्यां अशोक० संपूर्णम् अथैवैत्रकृष्णत्रयोदश्यां महावारुणी संज्ञको योगः ॥
॥ ७८ ॥ न दुक्तं वाचस्पतिनिबन्धे ॥ ७९ ॥ शनिवारसमायुक्ता सामहावारुणी स्मृता मथो कृष्णत्रयोदश्यां शनौ -
शानभिषायदि गंगायां दितलभ्येत कोटिस्सूर्यग्रहादिका शरभयोगसमायुक्ता शनौ शानभिषायदि महायोगे गतिविरच्याता त्रिकोटिकुल-
मुद्धरेत् अथ स्कंदपुराणशानिमदोषव्रतं सूतउवाच शनौ शरकुत्रयोदश्यां कार्तिर्नैव आपो यथा जयापूर्वापराया व्याव्यासा
चैव जनीसुरवं तामशउवाच पुरावद्वादिभिर्देवैर्वर्तमाने महाहवे हतः शक्रेण न मुचिरपां फेनेनैव च लो देव्यान्मन्त्राधितान् दृष्ट्वा
हन्यमानान् स्फुरेर्दृशं वज्रः कोपपराविष्टो देवान्यो दुर्भयाय यो कालाधिकृपसदृशं स्फुल्लामहाजवं व्यवर्धनमहातेजरो दत्तं सूर-
यन्निव तं दृष्ट्वा भयविचस्ता देवाः शक्रपुरोगमाः कर्तव्यं नाभ्यपद्यन्त दागुरु रुवाच ह गुरु रुवाच तपसा स्मृमहोयेण व्रतेन नियमे

नच अज्योयमहोनेजाद्वन्नः शत्रुविनाशनः असाधयन्तेदेवैः पूज्यं शंकरमव्ययं व्रतनविधितुकेन वृज्जेयथभाभिरं देवा ऊचुः शुरो-
केनविधानिकीदृशानव्रतनच असाधनीयोगोरीशोऽह्यस्माभिर्जयकामुकैः तद्वदस्वसुराचार्यत्वं हिनः परमागतिः गुरुरुवाच का-
र्त्तिकदिशुमासेषु मन्दवारत्रयोदशी विशेषाच्छुक्लपक्षे तु सर्वकामकरीश्रुमा तस्याप्रदोषसमये लिंगरूपी सदाशिवः पूजनीयो हि
देवैः सर्वकामसमृद्धये स्नात्वा मध्याह्नसमये नितामलकसंयुतं शिवस्य चर्वनं कुर्याद्द्विधुष्य फलादिभिः पश्चात् प्रदोषसमये स्थाव-
रं लिंगमर्चयेत् स्वयं शुभस्यापि न चार्पणैरुषेयमपौरुषं जनेन विजनेन वापि अरण्यवातपोवने ग्रामाद्वहिः स्थितं लिंगं ग्राम्याच्छतगुणं स्मृ-
तं बाह्याच्छतगुणं पुण्यमरण्ये च प्रज्जने न्याच्छतगुणं पुण्यालिंगं वै पर्वते स्थितं पर्वताच्चायुतं पुण्यं तपोवनसमाश्रितं काश्यादिसं-
स्थितं लिंगं पूजितं स्यादलं तं कं एवं विशेषाधिलिंगानां तीर्थानां निपुणैर्भृशं ज्ञात्वा च शिवपूजाया विधिं शंभुं प्रपूजयेत् कूपवापीनडागेषु
देवरवातनदीषु च क्रमाच्छतगुणपुण्यं गंगायां स्यादलं तं कं पंचपिंडाननुष्ठृत्य सुस्नायात् परवारीणि ततः प्रदोषसमये स्नात्वा लोमोने-
समाचरेत् प्रदीपानां सहस्रेण दीपनीयः सदाशिवः शतनाम्यथवा देवोद्वाभिश्चादीपमात्तया घृतेन दीपयेद्दीपान् शिवस्य परितुष्टये
तथा फलेच्छुद्धौ पेथ्येनैवं द्वौ विधेयौपि उपचारैः षोडशभिर्लिंगरूपी सदाशिवः पूज्यः प्रदोषसमये नृभिः सर्वार्थसिद्धये नाम्नां श-
नेन रुद्रोऽसौ स्नानव्यश्च स्तुतिप्रियः नमोरुद्राय भीमाय नीलकंठाय वैधंस कपर्दिने स्मरे शाय व्योमकेशाय वैनमः वृषध्वजाय सो-
माय सोमनाथायैवेनमः दिगंबराय भर्ग्याय उमाकांतकर्मदेने तपोमणाय व्यासाय शिषिदिष्टायैवेनमः आलप्रियाय व्यालाय व्यालानां
पतयेनमः महीधराय व्याघ्राय पशूनां पतयेनमः त्रिपुरांतकाय सिंहाय शार्दूलाय शंषाय च मिताय भितनाथाय सिद्धाय परमेश्वरिणे का-
मांतकाय बुद्धाय बुद्धीनां पतयेनमः कपोताय विशिष्याय शिष्याय परमात्मने वेदगीताय गुप्ताय वेदगुह्यायैवेनमः दीर्घाय दीर्घ-
पाय दीर्घार्थाय मृडाय च नमोजगत्प्रतिष्ठाय व्योमरूपायैवेनमः गर्वकृत्स्नमहोदेत्य अंधकासुररक्षद्विने नीललोहितशक्राय
चंद्रमुंडप्रियाय च भक्तिप्रियाय देवाय ज्ञातज्ञाताव्यथाय च महेशाय नमस्तुभ्यमहोदेव हराय च त्रिनेत्राय त्रिदेवाय देवाय नमो नमः

अर्थोऽर्थरूपायपरमार्थोऽर्थेनमः विश्वरूपायविश्वनाथायैवमः शंकरायचकालायकालावयवकृपिणे अकृपायविरूपाय
 स्वस्मस्तस्मायैवमः श्मशानवासिनेतुभ्यंनमस्तेहनिवाससे शशांकशरवरोयेवद्रुद्रभूमिप्रयायच दुर्गायदुर्गपारायदुर्गावयवसा
 क्षिणे लिंगरूपायलिंगायलिंगानांपतेयेनमः नमः प्रभावरूपायप्रणवार्थार्थैवेनमः नमोनमः कारणकारणायमृत्युजयायात्मप्र
 वस्वरूपिणे त्रियंबकायासितकंठभर्गौरोपतेमंगलहेतवेनमः नाम्नांशान्तमहेशस्यउच्चार्यैवनिनासदा प्रदक्षिणानमस्काराएन
 त्संख्याःप्रयत्नतः कार्यः प्रदोषसमेतुल्यार्थशंकरस्यच एतद्वनंमयादिष्टतवशक्रमहाभते शीघ्रं कुरुमहाभागपञ्चाद्युद्धं कुरुभ्रमो
 शंभोः प्रसादात्सर्वेभविष्यतिजयादिकं शक्रउवाच वृत्रः कदाग्रहेशानं समा राधयदादरात् कथंचसवरंभ्रातः पुराकक्ष्माभवद्दृ
 ज गुरुकवाच वृत्रोत्थाहंमहानेजास्तपस्वीनपसापुरा शिवंभसादयासासपर्वतंगंधमादने नाम्नाचित्रयोराजावंचित्रश्चस्य
 तत् एतज्जानीहिभोईदृतवपुयोःसमीपतः यस्मिन्नेमहाभागवसंतिचमहर्षयः तस्माच्चैत्रयंनामवनं परममंगलं तस्यदन्तशि
 वंनवयानंनपरमाद्भुतं कामदोकंकिणायुक्तंसिद्धचारणसंयुतं गंधर्वैरप्सरस्यक्षैः किंनरैरुपशोभिने ततस्तेनेवयोनैरुपशिवीपर्ये-
 दन्नपुरा तथागिरीन्समुद्रांश्चद्वीपांश्चविधिंस्तथा एकदापर्यटन् राजानाम्नाचित्रयोमहान् कैलासमागतस्तत्रदर्शयपरमाद्भु
 तं तदासभांमहेशस्यगणैश्चैवविराजितं अधोगलशयोरद्व्याशोभितंचमहेश्वरं निरीक्ष्यदेव्यासाहितं सदाशिवं कर्पूरगोदं वरमंबुजे
 क्षणं कपर्दिनंचंद्रकलाविष्णुषितंगंगाधरदेववरं सभायां ग्रहस्वराजाचतयागिरिशान्यायान्वितं वाक्यमिदं ब्रूमावे वयंच शोभो वि
 षयान्विताश्चमन्योदयः स्त्रीविजिनास्तथान्ये नलोकमध्येचमयाविलोकिनाश्चालिङ्गयकांनोसदसिप्रविष्टाः एवंवाक्यनिशम्या
 यगिरिशः ग्रहसन्निव उवाचन्यायसंयुक्तं सर्वेषामपिष्टपत्नां शिवउवाच ममलोकापवादश्च सर्वेषांनमवेद्यथा भक्षितंका
 लकूटं मे सर्वेषामपिदुर्जयं लोकानीतंचमेवनेनथाप्युपहसत्यसौ नतश्चित्रयदेवीगिरिजावाक्यमब्रवीत् कथं हुरात्मनानेनशो
 करश्चोपहासितः मयासेहंचमदात्मन्नीक्षसे कर्मणः फलं साधूनां सभचिन्तानामुपहासं करोति यः देवोवाप्यथवामर्त्यः सविज्ञो

योधमाधमः एते सुनीदाश्च महाब्रुवास्तथा हि एते ऋषयो वेदगर्भाः तथैव सर्वे सनकादयो ह्यमी अज्ञाननाशाच्छिवमर्चयन्ति
 रमृदुसर्वे पुजनेषु भिक्षुस्त्वमेव चैकोसिपरो न कश्चन तस्मादतिशोढतं न रत्नां संशिक्षयेनेव कुर्याद्यथा त्वं अस्मात्पुनर्विमा
 नात्वे देत्यामृतास्सुदुर्भते मम शापेन दग्धस्त्वंगच्छाद्य च भहीनल एव शप्तस्तदो देव्या भवान्याराजसन्तमः राजान् चित्रशः
 सद्यः पपात सहसा दिवः आसुरीयो निमापन्नो वृत्रान्नाभक्तदा न पसा परमेणैव त्वष्ट्रा संयोजितः क्रमान् न पसा ब्रह्मच
 र्येण शांभो राराधनेन च व्रतेनानेन च बलीजैर्मुंशको न केनचित् आसुरेणा हि भावेन व्यंगं चैकं व्रतं यतः तेन छिद्रेण चैवांसो पश्चा
 ज्जयो भविष्यति तस्मात्त्वमपि देवं द्रुक्त्वान्चिद्व्रतशरुभं हनिष्यसि महाबाहो वृत्रनास्त्यत्र संशयः गुरोस्तदचन श्रुत्वा वाचा
 यशतः क्रतुः उद्यापनविधिं ब्रूहि प्रदोषस्य च मे युना गुरुत्वा च कृतिं के आ वणे मात्ते मंदवारत्रयोदशीं संपूर्णा तु भवेद्या
 सा समग्रव्रतसिद्धये वषभो राजतः कार्योष्टेन तस्य सुपीठकं तस्योपरि न्यसेद्देवसुभाकांतं त्रिलोचनं पंचवक्त्रं दशभुजमर्धगे
 भिरिजोसतीं सोवर्णीं प्रतिमां कृत्वानाम्भ्रकुंभं जले र्युतं पंचरत्नफलोपेतं पंचपल्लवशोभितं चंदनेन सुगंधेन भिम्भितं शोभितं न
 शा रोष्य पात्रं ततः कृत्वा कुंभस्योपरि विन्यसेत् अशक्तो मृन्मयकुंभं वंशपात्रमथापि वा पर्णेशरावसस्थाप्य सोवर्णीं प्रतिमां तथा श
 क्त्वा कृतां प्रतिष्ठाप्य वक्त्रमाल्यविभूषणैः पूजयित्वा विधानेन रात्रौ जागरणं चरेत् पुष्पमंडपिका मोदो कृत्वा पश्चात्समन्वितः वि
 तानमंडपं कुर्यान्नानावर्णैः समन्वितं ततः प्रभानसमये नद्यादौ विमले जले स्नात्वा पुनः समभ्यर्च्य सुदुह्यात्पायसे न च उभयाम्
 हि तं रुद्रं दृष्ट्य गच्छेत्तर्हनेत् गोरीर्भिमार्गमंत्रेण श्र्यंबो केण च शंकरं आचार्यं च सपत्नीकं वक्त्रालंकारचंदनैः तोषणिन्या श्रुत्वा
 तं गादद्याच्च प्रयस्विनी ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चाद्दक्षिणाभिः प्रतोषयेत् दीनानां श्राद्धं संनय्यैत्यच्छिद्रं वाचयेत्ततः लब्धानु
 ज्ञां ब्राह्मणेभ्यो बंधुभिः सहितः शक्त्यः त्वादिस्मरन् शिवं भक्त्या भुंजीत नियमेन च अनेनैव विधानेन कुर्यादुद्यापनं व्रती एवं यः
 कुरुते भक्त्या प्रदोषव्रतमुत्तमं शनिवारं णसंयुक्तं सोद्यापनविधिं नरः आयुर्गो गये मे भव्यं पुत्रं पोत्रं समन्वितः शत्रून् विजयेते नित्यं

प्रसादाच्छंकरस्य च तस्मात्त्वमपि देवेन्द्रपूजयस्त्वसदाशिवं एवं प्रदोषविधिना युद्धेन विजेष्यसि एवं निशाम्य शुक्र आकथितं त-
 दानीं भिद्वो यमेन विधिना गिरिं प्रपूज्य लोकप्रसन्तं भिद्वेदेत्यपि प्रवृद्धं तेन वक्षणादगमयत्क्षयमीशतुल्या ईश्वर उवाच अथोद-
 श्यां तथा रात्रौ सोपहारं त्रिलोचनं पश्यति प्रथमं योमं सुन्येन सर्वपातकैः तस्युवाच देवेन विधानेन प्रदोषमनसुत्तमं विद्यातव्यमे-
 रूत्रीभिः संस्तन फलमिच्छये ईश्वर उवाच यदा त्रयोदशी कृष्णामंदवारण संसृता आरब्धव्यं तत्र संस्तन फलमिच्छे कृष्णभि-
 र्मोचनार्थो योमवारण संसृता एकवत्सरपर्यंतं प्रतिपक्षत्रयोदशी प्रदोषे शिवमभ्यर्च्य नक्तं मोक्षया भिशंकर तत्र चोक्तं नमंत्रेण व्रत-
 संकल्पमाचरेत् स्त्रास्त्रानुलोहिने भानौ नद्योर्दो नयमीवती शिवालये तो गत्वा प्रदोषे शिवमर्चयेत् पूजा मंत्रः ॐ संवाय नमः
 महादेवाय० रुद्राय० नीलकंठाय० शशिभोक्षिने० उग्राय० उमाकांताय० ईशानाय० विश्वेश्वराय० अंबकाय० त्रिपुरांत-
 काय० त्रिकांताय० कालाधिकालाय० नीलकंठाय० सर्वेश्वराय० १६ पंचामृतैस्तनूपमैः प्रपूजयेत् दधिभक्तेनैव
 द्योपक्वान्नेष्टं संसृतं दत्त्वा सुसुखवासं च तांबूलं फलमुकादिकं समर्प्या द्वादशस्तत्र दीपानाज्यसमन्वितात् यथा भवान् समस्तानां भ-
 क्तानां पापमोचनः तथा व्रतेन संतुष्टं पुत्रं देहि सत्सुखं कृष्णरोगादिदोषापापक्षुद्रापापसुखः भयशोकमनस्तापानशयतुभमसर्वदा
 पृथिव्याया नितीर्या निसागरांता निया निच अंडमाश्रित्य तिष्ठति प्रदोषे गार्हपत्यं स्पृष्ट्वा तु वृषणांतस्य शृंगमध्ये विधोक् च पुच्छे-
 च ककुदं चैव सर्वपापैः प्रसुच्यते निवेद्य कर्मजातं च दद्याद्द्विजानुसारतः दक्षिणा द्वादशेभ्यश्च ततो मोनं विसर्जयेत् मंदवारं प्रदोषो-
 यं शंके कृष्णे त्रयोदशी यश्चतुर्विंशतिं कुर्याद्यथांक्त फलमाप्नुयात् अथ पूजनं आवाहयेत् प्रथमतो मंत्रेणानेन सुव्रत एष्टो हित्व
 सुमाकांतस्थाने चात्र स्थिरो भव यावद्ब्रतं समाप्येत कृपया दीनवत्सल आवाहनं आसने स्मिन्पुष्पांकांतसुखस्पर्शसुनिर्मले उ-
 पविश्य मृदेदानीं सर्वशांतिं प्रदोषव आसनं पाद्यं च नेमया दत्तं पुष्पगंधसमन्वितं गृहाणे देवे देवशमयादन्ती हि संभूतः अर्थे श्री
 नलं निर्मलतोयं कर्षुरेण सुवासितं आचम्य तानुसुरश्चैव शमयादन्ती हि संभूतः आचमनीयं पंचामृतैस्तनूपमैश्च कारयेत् गोक्षी-

रथाभन्तदेवशगोक्षीरणमयाकृतं स्तूपनन्देवदेवशगृहाणपरमेश्वर दुग्धस्नानं दधौचिन्मयोदिवस्त्वनंक्रियतेतव गृहाणभक्त्यादत्तेमे
 प्रसन्नोभिमवाव्यय दधि० सर्पियोदेवदेवशस्तूपनंक्रियतेमया उमाकान्तगृहाणेदंश्रद्धयासुरस्तप्तम द्युतस्मा० इदमधुमयादत्तंतवतुष्ट्य
 र्थमेवच गृहाणशंभोत्वंभक्त्याभमशान्तिप्रदोभव मधुस्नानं सितयाददेवदेवशस्तूपनंक्रियतेमया गृहाणशंभोभिमभक्त्यास्तूपनंक्रियतेम
 भवप्रभो शर्करास्मा० कविरानर्मदेवेणीतुंगभद्रासरस्वती गंगाचयमुनोचंवताभ्यः स्नानार्थमान्दने गृहाणत्वमुमाकांत स्नानायत्र
 द्धयाजले स्नानं एतदासौमयादत्तंसोन्नरीयंसुशोभनं गृहाणत्वसुरश्रेष्ठममवासः प्रदोभव वरुणं यज्ञोपवीतंसोवर्णमयादत्तंचश
 कर गृहाणपरयातुष्ट्यातुष्टिदोभवसर्वदा उपवीतं सुगंधंचन्दनंदिव्यंमयादत्तंतवप्रभा भक्त्यापरमयाशंभोसुभंगंकरुस्वप्रभो चंद
 मान्तनीचंपकादीर्गनिकुमुदान्युत्यलाभिच बिल्वपत्राणिपूजार्थस्वीकुरुत्वमुमापते पुष्पं धूपंविशिष्टंपरमंसर्वोषधिविजृम्भितं गुहा
 णपरमेशानममोपरिदयांकुरु धूपं दीपंचपरमंशंभोद्युतवर्तिषुयोजितं दत्तंगृहाणदेवशभमज्ञानप्रदोभव दीपं शाल्योदन-
 द्युताघृपपायसादिसमन्वितं नैवेद्यंविधेयंदत्तंभक्त्याभिमतिगृह्यता नैवेद्यं नैवेद्यमधेपानीयमयादत्तंहिमक्तिनः स्वीकुरुधमहादेव
 प्रसन्नोभवसर्वदा मध्येपानीयं उत्तरापोशानार्थंवाआनीतंजलमुत्तमं गृहाणत्वमुमाकांतसर्वदुःखनिवारक उत्तरापोश० कपूर
 लालवंगादिपूगीफलसमन्वितं तांबूलंफलितंभक्त्यागृहाणगिरिजाप्रिय तांबूलं इदंफलंमयोदेवस्थायिपितंपुरतस्तव तेनमेसक
 लावाचिर्भवंज्जन्मनिजन्मनि फलं हिरण्यगर्भगर्भस्थंहमबीजंविभावसोः दक्षिणाकांचनीदेवस्थायिपितामेतवायतनः दक्षिणा-
 दीपाचलीमयादत्तासुवर्निश्चनसंयुता पंचार्तिक्यप्रदानंममनेजःप्रदोभव पंचार्तिक्यं यानिकानिचपापानिजन्मन्तरकृत्तानि-
 च तानिनानिविनश्यन्तिप्रदक्षिणपदेपदे प्रदक्षिणां मृत्युंजयायुरुद्रायनीलकंठायशंभवे अमृतेशायशार्वायमहादेवायतेनभ-
 नमस्कारं सेवंतिकाबकुलचंपकपाटलाक्षौ पुन्नागजातिकरवीरसालपुष्पैः बिल्वप्रवालतुलसीदलमालतीभिः स्वापूजयामि
 जगदाश्वरमेप्रसीद मंत्रपुष्पं निपत्यदंडवद्भूमौप्रणम्यचपुनःपुनः क्षमापयित्वादेवेशंश्रोत्रोजागरणंचरेत् गीतवादिबभ्रूत्या

होरुदेवादेवनालये एवंपूजाप्रकर्तव्याशंकरस्यचतुष्टिदा इच्छितंचनराणांनुददतिभगवानुहरः इतिश्रीस्कंदपुराणेशनिप्रवृत्तकथोद्या
 पूजासमाप्ता अथप्रदोषव्रतं स्तुतुवाच काचिच्चविप्रवनितासपुत्राहुः रवकशिता शोडित्यस्यसुरवाच्छ्रुत्वाप्रदोषो दावपूजनं इ
 त्युक्तमभिनासाधोसाविप्रवनितापुनः तंप्रणम्याथपप्रच्छशिवपूजाविधिंक्रमात् शोडित्यउवाच पस्सद्वयत्रयादश्यानिराहारा
 मवेदिवा घटित्रयादस्तभयात्पूर्वस्नानंसमाचरेत् शक्रांबरधरोमूलावारयतो नियमान्वितः कृतसंध्याजपविधिः शिवपूजासमारभे
 त् देवस्यपुरतः सम्यगुपठित्यनवांभसा विधायमंडपंरम्यधोतवरुद्रादिभिर्हृतं वितानांदोरलंकृत्यफलपुष्पनवांकुरैः विचित्रपद्मसु
 स्त्रियवर्णपंचकसंयुतं तत्रोपविश्यतुशुभेस्तूपविष्टः स्थिरास्तेन सम्यक्संपादितशेषपूजोपकरणः श्रुतिः आममोक्तनमंत्रेणपी
 दमामंत्रयेत्स्फुटीः ततः कृत्वात्मशरिद्रिचस्मृतशरुद्र्यादिकंक्रमात् प्राणायामत्रयंकुर्याद्द्विजमंत्रैः सविंदुकैः मातृकान्यस्यविधिवत्प्रा
 त्नातोदेवतांपरां वामभागैरुक्तनत्वादक्षिणेगणपंयजेत् अंसोरुद्रयुग्ममधर्मादीन्यस्यनामोच्चपार्श्वयोः अधर्मादीनंनतादीनृत्तदिपी
 दमनुन्यसेत् आधारशक्तिमारभ्यज्ञानात्मानमनुक्रमात् उक्तक्रमेणविन्यस्यत्तदेयसाधुभाषिते नवशक्तिमपेरस्येध्यायेद्देवमुमाप
 तितं चंद्रकोटिप्रतीकाशंभ्रिनेत्रंचंद्रभूषणं आपिंगलजटाज्जटूरत्नंमोलिविराजित नीलश्रीवसुदारांगनाहारापशोभितं वरदाभयह
 स्तंचहरिणंचपरश्वधं दधानंनागवलयंकेशूरांगदभूषणं व्याघ्रचर्मपशोधानंरत्नसिंहासनेस्थितं ध्यात्वातद्दामभागेचभिरिजांभक्त
 वत्सलाम् भास्वज्जपायस्तूनाभामुदयार्कसमप्रभा विद्युत्कंजनिभातन्वीमनोनयननंदिनीं बालेदुशोवरांस्त्रिगंधानांलांकुञ्चितकुंतला
 मृगसंधातरुचिरनीलालकविराजितां मणिकुंडलविद्योतमुरवमंडलविभ्रमाम् नवकुंकुमपंकाभांकपालतलदर्पणां मधुरस्मितवि
 फ्राजदरुणाधरपल्लवाम् कंबुकंदर्पाशिवाभयस्तुचंपकजकुण्डला पाशांकुशभयाभीष्टविलसतींचतुर्भुजां अनेकरत्नविलसतृकं
 कणांगदभूषितां वलित्रयेणविलसद्भक्तवीरुणांन्विताम् रक्तमान्यांवरधरांदिव्यचंदनचर्चिता दिक्पालवनिभोऽलिसन्नतांघ्रि
 मरीरुहां रत्नसिंहासनारूढांसर्पराजपरिच्छदां एवंध्यात्वामहादेवंदेवींचभिरिजांश्रुतां न्यासक्रमेणसंपूज्यदेवंगंधादिभिः क्रमात्

पंचभिर्ब्रह्मभिः कुर्यात्प्रोक्तः स्थानेषु वा त्दि पृथक् पृथक् जातं देहे मूले न च त्द्वित्रयं पुनः स्वयं शिवो भूत्वा मूलमंत्रेण साधकः ततः स
 पूजयेद्देवबाल्यादीं पुनः क्रमात् २५ सकल्पप्रवेदनत्रपूजारंभो समाहितः कृताञ्जलिपुटाभूत्वा चिंतयेद्दृढशिरः ऋणपानकदोषा-
 ग्यदारिद्र्यादिनिवृत्तये अशेषाद्यविनाशाय प्रसीदममशंकर दुःखशोकप्रसिद्धिं संसारमयपीडितं बहुयोगकुलं दीनं ब्राह्मिणं शृणु
 हन आगच्छेदेवैश्वर्यमहादेवाभयंकर गृहाण महर्षावर्त्या त्वंच पूजां मया कृतां इति सकल्यविधिवद्वाह्यपूजां समाचरेत् गुरुगणपति-
 चैव यजेत्सव्यापसव्ययोः क्षेत्रेशमीशकोणेतु यजेद्वास्तोष्यमंत्रं क्रमात् वाग्देवीं च यजेन्न ततः कात्यायनीं यजेत् धर्मज्ञानं सेवे रागं मेघ
 र्थंच नमो तैः स्वरेरीशादिकोणेषु पीठपादावनुक्रमान् आप्यायं विदुर्विसर्गाभ्यामधर्मादीन् प्रपूजयेत् गात्ररूपां च तु दिक्षु मध्यं नतं
 सतारकं सत्यादिभिरगुणांस्तत्तत्पूजयेत् अत ऊर्ध्वं छेदमाया लक्ष्म्ये देव्या शिवेन च तदंतं चाबुजं स्मृत्यः सकलमंडलान्तं
 यत्र केसरकिंजल्कव्यासतत्राक्षरैः क्रमात् आत्मत्रयमथाभ्यर्च्य मध्यमंडपमादरात् वामाज्यं शंखं गोरीं च भवार्थं दिक्षु पूजयेत् वा
 माद्यानवशक्तीं च नवस्वरयुतां जपेत् त्दृढीं च त्रयोदशपीठमंत्रेण चार्चयेत् आवृत्तिः प्रथमं गेस्तु पंचभिर्मूर्तिपंक्तिभिः त्रिंशद्भिर्मू-
 र्तिभिश्चाप्यन्यैर्निधिरूपसमन्वितैः अनंताद्यैः पराद्यान्यामानुभिश्च दृष्टादिभिः सिद्धिभिश्चापि मद्याभि रंद्राद्यैश्च तद्वाचुषैः दृष्टमक्षे-
 त्रचंद्रशेखरादुर्गांश्च स्तुतं दत्तं नो गणेशं सैन्येणैवैव स्वस्वतस्तदक्षितो ४० अणिमामहिमो चैव गुरोस्मालाधिमातया ईशित्वं च वशित्वं
 च प्रसिद्धिः प्राकाशमेव च अष्टैश्वर्याणि चोक्ता निजो रूपाणि केवलं पंचभिर्ब्रह्मभिः पूर्वत्वे रवाद्यादिभिः क्रमात् अंगैरुमाद्यै रं-
 द्राद्यैः पूर्वैर्नैर्मुनिभिः स्तुतैः उमाचंडैश्च रादौ च पूजयेदुत्तरादितः एवमावरेणैर्भुक्तं तेजो रूपां सदाशिव उभयासहितं देवमुपचारैः
 प्रपूजयेत् सप्रभिक्षितशंखस्वतीर्थैः पंचाभूतैरपि अभिषिच्य महोदवं रुद्रस्तुतैः समाहितः कल्पयेद्देदिके मंत्रं रासनाद्युपचार
 कान् आसनं कल्पयेद्देमदिव्यवस्त्रसमन्वितं अर्घ्यमष्टगुणोपेतं पाद्यं शतद्रोदकेन च तैर्नैवाचमनं दद्यान्मधुपर्कं मधूत्तमं पुनरा-
 चमनं दत्वा स्नानमंत्रैः प्रकल्पयेत् वसंते चोपवीतं च मृषणाभिनिवेदयेत् गंधमष्टांगसंयुक्तं सुप्तं धुनिवेदयेत् ततश्च बिल्वमंदार-

कल्हारसरसीरुहं धत्तूरकर्णिकारंचद्रोणपुष्पंचमक्षिकां अपामार्गेचतुलसीमाधवीचंपकादिकं बृहतीकरवीराणि यथा लब्धानि भाभिनि
 निवेदयेत्स्रगंधीनिमात्याग्निविधानि च धूपकालागरूत्यन्नदीपंचविमलशुभं अथ पायसनेवेद्यं सप्ततं संपदं शकं भोदकाप्रपसंशु
 कं शर्करागुडसंयुतं मधुरानंददधियुजं तलपानसमन्वितं तेनैव हविषावद्देहो जुहुयान्मंत्रभाविने आगमोक्तेन विधिनानुरुवाक्यनिय-
 तितः नैवेद्यं शंभवेष्मृद्योदत्तानां बूलमूनमम फलं नीराजनं दिव्यं छत्रं दर्पणसुत्तमं मृ समर्पयित्वा वि-
 धिवन्मंत्रैर्वैदिकनान्तिकैः यद्यशक्तः स्वयं निस्त्वो यथा विम्वमर्चयेत् भक्त्या दत्तेन गौरीशः पुष्पमात्रेण तु च्यति अथायं भूतान् सक
 तान् गुणेशादीन् प्रपूजयेत् स्तवैर्नानाविधैस्सुत्वासाष्टांगं प्रणमेद्बुधः ततः प्रदक्षिणीकृत्य दृष्वचेंद्रेभ्य रार्दिकान् पूजां समर्प्य विधिव
 त्प्रार्थयेद्द्विरजापतिं जयदेवजगन्नाथजयशंकरशश्वत जयसर्वस्कराध्यस्तजयसर्वसुरार्चितं जयसर्वगुणातीतं जयसर्ववप्र
 द ६९ जयनित्यनिराधारजयविश्वभाराय च जयविश्वैकवंद्येशजयनागेन्द्रपूषण जयगौरीपतिं शंभोजयनित्यं निरंजन जयनाथ-
 कृपासिंधोजयभक्तार्तिभंजन जयदुस्तारसंसारसागरोन्माराणप्रभो प्रसीद मे महोदव संसारादद्य रिच्यतः सर्वपापक्षयं कृत्वा रक्ष मां पर
 भेश्वर महादरिद्र्यममस्य महापापहतस्य च महाशोकनिविष्टस्य महारोगातुरस्य च ऋणभारपरीतस्य दद्रुमानस्य कर्मभिः ग्रहेः
 प्रपीड्यमानस्य प्रसीद मम शंकर दरिद्रोपार्थयेद्देवं पूजोत्तेगिरिजापतिं अभागयोवापिराजावाभार्थयेद्देवमीश्वरं दार्धमायुः सदा-
 योग्यकोशाष्टद्विर्बलोनतिः ममास्तु नित्यमानंदः प्रसादान्न वंशंकर शत्रवश्चक्षयं यांतु प्रसीदंतु मम प्रजाः नश्यंतु दस्यवो राज्ञेजनाः
 संतु निरापदः दुर्भिक्षमरि संतापाः शमं यांतु महीतले सर्वसस्य समृद्धिश्च भूयात्स्वरमया दिशः गवमागार्थयेद्देवं प्रदोषगिरिजापतिं
 ब्राह्मणान् भोजयेत्पञ्चादक्षिणाभिश्च पूजयेत् सर्वपापक्षयकरी सर्वदरिद्र्यनाशिनी शिवपूज्यमारव्यातासर्वाभीष्टफलप्रदा म
 हापातकसंघानमधिकंचोपपातकं शिवद्रव्यापहरणात्सर्वमन्यद्दिनाशयेत् ब्रह्महत्यादिपापानां पुराणेषु स्मृतिष्वपि प्रायश्चिन्ना
 निदृष्टानि न शिवद्रव्यहारिणां बहुनात्र किमुक्तेन भ्रष्टोकार्हेन ब्रवीम्यहं ब्रह्महत्याशतं वापि शिवपूजाविनाशयेत् मया कथितमेत

नेमदोषेशिवपूजनं रहस्यं सर्वजन्तूनामश्वस्ववनसंशयः एताभ्यामपि पुत्राभ्यां शिवपूजाविधीयतां अनः संवत्सरादेव पर्याप्तिश्चिन्मया
 स्यथ इति शांडिल्यवचनमाकर्ण्यैद्विजभाभिनी ताभ्यामुसहवालाभ्यां प्रणनामभुनेः पदे स्त्रीरुवाच अहमद्यज्ञार्थोस्मिन्
 वददर्शनमात्रतः एते कुमारेणोभगवन्त्वाभिवशरणं प्रभो एषमेतन्नयो ब्रह्मन् श्रुत्वा न इतो रितः ८० एषराजस्तोनास्नाधर्मपु
 त्रः कृतो मया एतावद्वचनं भवच्चरणकिंकराः संसृष्टरास्मिन्पतिनान्धोरिदरिद्रसागरे इति प्रपन्ना शरणं द्विजागनात्-
 स्याथवाक्ये रघुतोपमानैः उपादिदेशापितयोः कुमारयोर्मुनिः शिवागृधनमंत्रविद्यां अथोपदिष्टो मुनिना कुमारेणो ब्राह्मणीच सा
 नंप्रणम्य समाभ्यजग्मुस्ते शिवमंदिरम् नतः प्रभृतिनोवालो मुनिवर्गोपदेशतः प्रदोषे पार्वतीशस्य पूजाचक्रतुरजसा एव शू
 जयतो देवं द्विजराज कुमारयोः सुरवेनेव व्यतीयाय तयोर्मासचतुष्टयं कदाचिद्राजपुत्रेण विनासो द्विजनंदनः स्नातुगतो नदीतीरे
 चचार बहुलीलया तत्र निर्झरनिष्यात निर्भिन्नेव प्रकटं निधानकलशं स्थूलं प्रस्फुरंतं ददर्श ह तदृष्ट्वा सहसागत्य हर्षकोतुक-
 विह्वलः देवोपपन्नं भन्वानो गृहीत्वा शिरसा दधौ ससंभ्रमं समानीय निधानकलशं बलात् निधाय भवनस्यांतमानं रसमभाषत्
 मातर्भातरिमं पश्य मसादं गिरिजापतेः निधानं कुंभरूपेण दर्शितं करुणात्मना अथ सा विस्मिता साध्वी समाहूय नृपात्मजं स्वपुत्रं प्र
 तिनं द्याहमानयंती शिवाचनं धृष्टं नो मेव च पुत्रो निधानकलशं भिमां समं विभ्रज्य गृण्हेतां मम शासनं गौरवात् इति आनुवचः श्रुत्वा
 नुतो वद्विजनंदनः प्रत्याहराजपुत्रं तां विप्रव्यः शंकराचने मातस्तत्सुतस्येव सुहृतेन समागतं न नाहं गृहीतुमिच्छामि विप्रसक्तधनसंच
 यं आत्मनः सुहृताद्बुद्ध्या स्वयमेव सुनक्त्यसौ स एव भगवानीशः करिष्यति ह्यपामयि एवमप्रयत्नोः शंभुभूयोपि परमा मुदा सब
 त्सरो व्यतीयाय तस्मिन्नेव गृहे तयोः अथैकदाराजस्तनुः सह तेन द्विजन्मना वसंत समये शोसि विजहार वनांतरं अथ दूरे गतो कपिवने
 द्विज नृपात्मजौ गंधर्वकन्याः क्रीडंतीः शतशस्तावपश्यतां ताः सर्वाश्चारुसर्वगीर्विहरंतीर्मनोहरं दृष्ट्वा द्विजात्मजौ दूरादुवाच नृपने
 दनं इतः परं न गंतव्यं विहरंत्ययतः स्त्रियः स्त्रीसंनिधानं विबुधास्त्यजंति विमलाशयाः एताः कैतवधारिण्योधनयो वनदुर्मदाः सोहयं

त्योजने हृक्षावाचानुयकावदाः अतः पात्यजनस्त्राणासन्निधिसहभाषणं निजधर्मरतौ विद्वान्ब्रह्मचारीविशेषतः अतो हं नोत्सहंगतुं न
 डास्थानं सुगीदृशां इत्युक्तादिजपुत्रस्तु निष्टनोदूरतः स्थितः अथासौ राजपुत्रस्तु कोतुकाविष्टमानसः नासौ विहारपदवीमंकरवाप्रयौ
 ययौ तत्र गंधर्वकन्यानामर्थत्वेकावरागना दृष्ट्वा योतं राजपुत्रं चिंतयामास चेतसा अहो कोयमुदाराणोयुवासवांगस्फुरः मन्त्रमान-
 गगमनोलावण्यामृतवारिधिः लीलालोलाविशालाक्षोमधुरस्मितपेशलः मदलोपमरूपश्रीः स्फुटुमारंगलक्षणाः इत्याश्चर्ययुतावा-
 लादुरादृष्ट्वा नृपात्मजं सर्वाः सरवीः समालोक्य वचनं चेदमब्रवीत् इतोप्यदूरे हे सरव्यो वनमस्त्येकमुत्तमं विचित्रं चंपकाशोकपुन्नागा-
 बकुलैर्पुतं तत्र गत्वानरुसर्वप्रसिच्यकुसुमोत्करं भवंत्यः पुनरायातुतावनिष्क्रम्य हं त्विह इत्यादिष्टः सरवीवर्गेजगामाधिवनंतरसू-
 सीपि गंधर्वजातस्थोन्यस्तदृष्टिर्नृपात्मजे तां समालोच्य तन्वंगीनवयों वनशार्जनीं बालां स्वरूपं प्रत्यापरिभृतं तिलोत्तमां राजपुत्रः
 समागम्य कोतुकोत्कुललोचनः अवापदेवयोगेन भटनस्य शरद्व्यां गंधर्वतनयासापि प्राप्ताय नुपसूत्रं च उत्यायतरसानस्मे प्रददौ
 पल्लवासनं कृतोपचारभासीनितमासाद्य सुमध्यमा पमच्छतद्रूपगुणैर्ध्वस्तवीर्याकुलेंद्रिया कस्तं कमलपत्राक्षकस्माद्दृशादिहागतः
 कस्यपुत्र इति प्रेम्णाष्टः सर्वे न्यवेदयत् विदर्भराजनयं निध्वस्तपितृमातृकं शत्रुमिश्रवृद्धतस्थानमात्मानं परयागिरा सर्वभावेन-
 मृपस्तापमच्छनुपनंदनः कात्वं वासोरुकिंचात्रकार्येनैकस्य चात्मजा किमिव ध्यायसि तदिकिं वावक्तुमिहेच्छसि इत्युक्तासापुनः
 ग्राहं शृणुराजेंद्रस्तनम आस्ते विद्रविकोनाम गंधवीणाकुलाग्रणीः तस्याहमस्मि तनयानास्त्वांचाश्रमतीक्ष्णमा त्वाभायातं विलोक्याहं
 त्वत्सभाषणलालसा त्यक्त्वा सरवीजनं सर्वमेकैवास्मिमाहाभते सर्वसंगीतविद्यास्वनमनोन्यास्ति काचन मम गतेन तुभ्यंति सर्वाअ-
 पिसुरस्त्रियः साहं सर्वकलाभिज्ञाज्ञातसर्वजने गिता नवाहमीसितं वेद्यमधि ते संगतं मनः नयाममापिते सोरव्यं देवेन प्रतिपा-
 दितं आवयोः स्नेहमेदोत्रनाभिभूयादितः परं इतिसंभाष्येतेनाश्रमप्रेम्णा गंधर्वकन्यका मुक्ताहारं देदीतस्मे स्वकुचांतरभूषणं
 तस्मादायाद्धृतं हारं सतस्याः परमाकुलः गृहदुर्घपरामित्काभिदमाह नृपात्मजः सत्यमुक्तं त्वया प्रीरुतथाप्येकं वदाम्यहं त्यक्तं राज्यं

स्थितिः स्वस्य कथं भवति प्रिया या त्वं पितृमती बाला विलंघ्य पितृशासनं स्वच्छं दाचरणं कर्तुं मुदेलं कथमर्हसि इति तस्य वचः श्रुत्वा तं
 प्रत्याह शशिस्मिता अस्तु नाम तेनैव वाहं करिष्ये पश्य को तुल्यं गच्छ स्वभवनं कान्तं परश्वः आतरे वतु आगच्छ पुनरेवैव कार्यमस्ति च नो मु
 षा इत्युत्कान्तं नृपकांतं सासंगतं सर्वाजना अपक्रामन चार्विगीस चापि नृपनंदनः ससमभ्येत्य हर्षेणा द्विजपुत्रस्य सन्निधिं सर्वमारब्ध्या
 यतनेनैव सान्द्रं स्वभवनं ययौ तां च विमसतीं मृग्या हर्षं धिन्वा नृपाल्मजः परश्वो द्विजपुत्रेण सार्धं तस्मिन्वने ययौ सतया पूर्वमिदं स्थानं
 प्राप्य नृपाल्मजः गंधर्वराजमद्राहो दुहित्रा च सभन्वितं संगंधर्वपतिः आसावस्मिन् यद्यकुमारं कौ उपवेश्यासनं रम्यं राजपुत्रमभ्यापयत
 गंधर्व उवाच राजेन्द्रपुत्रपुर्वधुः केंद्रासंगतवाहनं तत्रापश्यं महोदवं पार्वत्यासहितं वभु आहूय मांसं देवेशः सर्वे भो द्विदिवा कस्तौ
 सन्निधावाह भगवान् कुरुणा मृतवारिधिः धर्मगुप्तादयः कश्चिद्राजपुत्रोऽस्ति मृतले अकिंचना मरुतराज्या हतबंधश्च शत्रुभिः सबा
 लो गुरुवाक्येन मद्वो यारतः सदा अद्य तत्पितरः सर्वे मोग्यासास्तनं भभावतः तस्य त्वमपि साहाय्यं कुरु गंधर्वसत्तम यथा सा निज-
 राज्यस्थो हतशत्रुर्भविष्यति इत्याज्ञा सोहमीशेन संप्राप्य निजमंदिरं अनया च दुहित्रा च बहुशो भ्यर्पयितस्तथा ज्ञात्वेमं सकलं शंभो
 नियो गं कुरुणात्मनः आदो यं मादुहितं रं शास्मी दं वनांतरं अतरानां प्रयच्छामि कन्यामं शतमतीतव हत्वा शत्रून् स्वराष्ट्रं त्वां स्थापया
 मि शिवाज्ञया तस्मिन् पुरं त्वमनया शुक्ताभोगा नृयथा चितान् दशवर्षं सहस्त्रांतं गतां सिगिरि शालय तत्रापि मम कन्यैयत्वा मे वम-
 ति पत्स्यते अनेनैव स्वेदेन दिव्येन शिवसन्निधौ इति गंधर्वराजस्तं भाषा पृथुपनंदनं तस्मिन्वने स्वदुहितुः पाणिशालं हंमकारयत्
 पारिवर्हं महं दानं स्मेरत् भारान्महोज्ज्वलान् चूडामणिं च द्रनिभं सुक्ताहारं च भ्रास्वरान् दिव्या लकारवासां सिनयते स्वरश्चिदं
 नृ गजानामयुतं मृगो निसृतं नीलवाजिनो स्वदनानां सहस्त्राणि सोवर्णा निमहांति च पुनरेकरयं दिव्यं धनुश्चक्रा युधापम मंत्रा
 रुद्राणां सहस्त्राणि तूष्णीं चक्षुष्यसायको अभेद्यो सर्वजन्तूनां शक्तिं चरिषु मर्दिनो दुहितुः परिचर्यार्थं दासीनां त्वसहस्रकं दं दोषी
 तमनास्तस्मै धनानि विविधानि च गंधर्वसैन्यमत्युग्रं च नृगसभन्वितं पुनश्च तत्सहायार्थं गंधर्वाधिपतिर्ददौ इत्यराजेन्द्रतनयः सभ

यथियसुनमा अमीहजायासहितोमुमुदेनिजसंपदा कारयित्वास्वदुहितुर्विवाहंसमयोचितं यथोविमानमारुन्दागंधर्वाधिपतिदेवं द्य
 मंगुमः हृतोद्वाहः सहगंधर्वसनया निःशेषितारातिवलः प्रविवेशनिजपुरं ततोभिषिक्तः सचिवैर्ब्राह्मणैश्चमहोत्तमैः रत्नसिंहासनात्
 दृश्यैराज्यमकंदकं याविप्रवनितापूर्वतस्मिपुष्पात्स्वपुत्रवत् सेवमाताभवत्स्वसक्याताद्वजनदनः गंधवतनयाजायावदभाप
 येश्वरः आराध्यदंविगिरिशंभमगुतोन्नपोभ्रवत् एवमन्येसमाराध्यप्रदोषगिरिजापतिं लभंतर्फीप्सितानुकामान्ददोहेतुपरागतं
 स्तुतुवाच एतन्महाव्रतपुण्यप्रदोषशंकरार्चनं धर्मार्थकाममोक्षाणायदेतत्साधनं परं यएतच्छृणुयान्नित्यमारुद्यानेपरमाद्भु
 तं प्रदोषेशिवपूजांतेकथयद्वासमाहितः नभंवनस्यदारिद्र्यंजन्मांतरशतंचपि ज्ञानैश्वर्यसमायुक्तः सोतेशिवपुरं व्रजन् यथाप्यदुर्ल
 भमिदंमनुजाः शरीरं कुर्वेत्सहोत्रपरमेश्वरपादपूजां धन्यास्तगर्वनिजपुण्यजितश्रिलोकास्तपोपदांबुजरजोभुवनं पुराति १६४ ॥
 अथोद्यापनशनिप्रदोषवत् तिथ्यादीनांतुमंकल्पपुण्यवाचनपूर्वकं अन्धैर्मेकं व्रतं कृत्वा ततोद्यापनमाचरन् उभयास्मिहितं रुद्रसुव
 र्णेन चकारयन् शेष्येण हृषमं कृत्वा कलशापरिपूजयन् ब्रह्माद्यावाहयन् ब्रालिंगतोभद्रमंडलं स्वशारवोक्तं विधिना हूनेत्पुनर्निती
 दनम् एयकृशिवेशिवमंत्रैरदोत्तरशतद्वयम् ॥ ६५ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणसौद्यापनप
 क्षप्रदोषः समाप्तः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ अथ मार्गशीर्षशक्लत्रयोदश्यामनंगत्रयोदशीव्रतं श्रीकृष्णउवाच
 अष्टपुरार्थव्रतं श्रेष्ठं नाम्नामंगत्रयोदशी याशिवायंपुरास्ताकाभस्मन्नेदंमुनिना गीर्षुवाच पुरासौ साग्यकरणारव्यानामंगत्र
 योदशी हरयायंतमहादेवममापिकथयभो कस्मिन्मासमकतल्यसंपूर्णचक्रं भवेत् पूज्यानि कानिमानि विधिनोक्तं वचुः
 दुर्मगानांचनारीणांसौ साग्यकरणभो वंध्यानांपुत्रजनकधनधाव्यविवर्द्धनं एतद्व्रतं महादेवममादं कुरुमर्हसि इत्युवाच
 कथयाभिनेसंदोमहापुण्यमहाफलं त्रीणैर्यनदं वशिषसर्वसंपद्येतसुरं रुद्राभिश्चैवाग्धानव्यकतं व्यचमयन्तः हंसं तद्विक्र
 तोनामेमामि मार्गशिरेशरुभं शक्लपक्षत्रयोदश्यामुपवासं नुकारयेत् सद्भिकादतकाष्टचपूजांचमरुवेणानु नारगेणाध्यदानंचनेव

द्यौर्लोकिकास्तथा गंधपुष्पेस्तथापुष्पैर्वयश्च यथाविधि अस्तेतैश्च फलेनैश्चैव गणकायन्ददस्थितः सम्यक्कृजितेन्द्रियोभूत्वा अनेगन्धदिक
 न्ययेत् पश्चान्नृपदक्षिणां कृत्वा अर्घ्यं चैव निवेदयेत् नमस्कृत्यादिनेगंच मंत्रेणाननमामिनि नमोस्त्वनंगदेवाय सर्वसगनिवर्तिने दृष्टु
 यस्यायमित्याद्यन्तुत्सायपरमैष्टिने स्वर्गंचैव तु पातालमर्त्यलोकेतयैवच सर्वव्यापिन्ननेगलंगुहाणार्घ्यनिमोस्तुने इत्यर्घ्यं पूजयेत्स्व
 स्थचिन्नेनप्राशंसन्मधुमेनिशि रंभानुत्याभवेनाशेसोभायमनुलंप्रवेत् नश्येति सर्वपापानि द्यव्यजन्मकृतीनिव लावपयमतुलंचैव
 पेः स्वर्गसमन्वितं अर्घ्यमिधस्य यज्ञस्य फलं भोगानिमानवः पौषे शक्र कुत्रयोदश्यामोदुंबरदंतधावनं जातिपुष्पैः पूजनं स्याद्दण्डिमेनाय्यै
 भवच अशोकवर्तिकाः स्तिग्धानेव द्यौच यमकल्पयेत् उपोष्य पूजयेद्दुर्वापन्नयानाद्यैश्चरंप्रये नाद्यैश्चरायसर्वाय ईश्वराय नमो नमः
 नमस्ते सुवनेशाय गृहाणार्घ्यं नमो नमः इत्यर्घ्यं व्रतस्यः स्वस्थचिन्तेन चंदनं प्राशयेन्निशि सर्वपापविशुद्धात्मा सोभायमतुलंप्रवेत्
 माघे शक्र कुत्रयोदश्यामुपवासं च कारयेत् विष्णुक्रांतनकाष्टनदंतां संशोधयेच्छुचिः कुंदपुष्पैः समभ्यर्च्य अर्घ्यं जंबीरपूरकं नैवेद्यं
 शर्करां दद्याद्द्वौ योगेश्वरस्तथा योगेश्वराय देवाय योगजं वृनिवासिने गृहाणार्घ्यं मया दत्तं योगेश्वर नमोस्तुते इत्यर्घ्यं भौतिकं
 प्राशयेद्द्वौ वाजपेयफलं भवेत् फाल्गुनस्यासिते पक्षे त्रयोदश्या शक्रविस्मिता वदयादंतकांश्च जपापुष्पैस्तु पूजयेत् अपूपैस्तु च
 नैवेद्यं वीरशंभो नमः पूजनं वीरेश्वर वीरभद्र उपाकांत सुरेश्वर संपूर्णच गृहाणार्घ्यं मया दत्तं महेश्वर सीता तुल्या भवेन्नारीकं कालप्राश
 येन्निशि चैव शक्र कुत्रयोदश्यामहिंकादंतधावनं दमनेन च येद्द्वौ जंबीरार्घ्यं प्रकल्पयेत् नैवेद्यं शकुली प्रोक्ता विश्वरूपं तु पूजयेत्
 नमस्ते विश्वरूपाय स्वरूपाय महात्मने गृहाणार्घ्यं मया दत्तं विश्वरूपं नमोस्तुते इत्यर्घ्यं उमा तुल्या भवेन्नारीकं हरनादाय विनिशि
 वैशाखे शक्र कुत्र पक्षे तु अपामर्गिणा पूर्ववत् पूजाच महिंका पुष्पैः खर्वजार्घ्यं तु दापयेत् नैवेद्यं वदकदधान्महा रूपां तु पूजयेत् महारू
 य नमस्तेस्तु सर्वविज्ञानरूपिणे गृहाणार्घ्यं मया दत्तं महारूपं नमोस्तुते इदमर्घ्यं ततः शक्रमनां भूत्वा जातीत्यायि पिवेन्निशि
 ज्येष्ठे शक्र कुत्रयोदश्यां निगंडीदंतधावनं पूजाबकुलपुष्पैश्च श्रीफलेनार्घ्यं कल्पना नैवेद्यं मंडकान् दद्याद्द्वौ गंप्राशयेन्निशि मधुमे

पूजयेद्देवं सर्वपापप्रणाशनं नमस्तेपशरूपतयेप्रद्युम्नसुवनेश्वर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं प्रद्युम्नपरमेश्वर इत्यर्घ्यं सुवर्णश
 नदानस्य फलमष्टगुणं भवेत् शतचिह्नं कुत्रयोदश्यां नारिगंदंतधावनं कंदर्बैः पूजयेद्देवं नारिकेलार्घ्यदानतः नैवेद्यं दधिभक्तं च पूजा
 ये च उभापतिं स्वस्थेन मनसा तत्र बिल्वतोयं पिबेन्निशि उभापते महाबाहो कामदेवस्य नायक गृहाणार्घ्यं चंद्रमौले उभाकांतनमोस्तुते
 इत्यर्घ्यं वाजपेयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः श्रावणस्य सितेपक्षेत्रयोदश्यां शरभप्रतः करजंदंतकाष्ठचपस्य पुष्पेस्तु पूजयेत्
 भानुलिङ्गं चार्घ्यं दाने दद्यात् प्रह्वेन चेतसा नैवेद्यं पायसं दद्याच्छूलपाणिं तु पूजयेत् प्राशयेद्गुरुं चैव रात्रौ जागरणं चरन् नमस्तगिरि-
 जानाथ नमस्तेभक्तिभ्रातृभ्यो गृहाणार्घ्यं मया दत्तं शूलपाणं नमोस्तुते इत्यर्घ्यं सौत्रामणे श्वयज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् माद्रेश
 कुत्रयोदश्यां कंकोलंदंतधावनं अर्चयेच्चंपकैः पुष्पैर्नैवेद्यं दद्यात् पुरिकाः अर्घ्यं निंबफलं दद्यात्सद्योजातं तु पूजयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा
 केशरं प्राशयेन्निशि त्रिदशेशाये देवाय सद्योजाताये नमः गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सद्योजातं नमोस्तुते इत्यर्घ्यं दशानामश्वमे-
 धानां फलमाप्नोति मानवः आश्विने च त्रयोदश्यां कंकतीदंतधावनं अर्चयेत् कंदर्बीरेस्तु अर्घ्यं कर्कटिकाफलं त्रिदशाधिपतिः पूज्ये
 नैवेद्यं शरभमंडकान् प्राशयेत्काचनंतोयं निशि देवं प्रपूज्य च त्रिदशाधिपदेवेश उभाकांतमहेश्वर त्रिधारूपमयस्त्वहि अर्घ्यं यं प्र-
 तिगृह्यतां इत्यर्घ्यं चातुर्मासस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् कार्तिके च त्रयोदश्यां कंदंबदंतधावनं रक्तोत्पलैः पूजनं च क्रूमां डार्घ्यं
 प्रदापयेत् नैवेद्यं पुरिकां दद्यात्पूजयेज्जगदीश्वरं प्राशयेन्मोक्तिकजलं निशि चैवं समाहितः नमस्ते जगदीशाय ताम्रिने शूलपाणये
 गृहाणार्घ्यं महेशानं जगदीशानमोस्तुते इत्यर्घ्यं पूजाने जागरं कुर्याद्भानवाद्यमहोत्सवैः अर्धनारीश्वरं कुर्यात्सोवर्णः स्वयं भव च व
 र्चसुग्मनसं वेत्स्य शाय्यायां निवेशयेत् एवं कृत्वा तु देवं शोभां तत्र नृकारयेत् श्वेतपुष्पेस्तु संपूज्य श्वेतचंदनचर्चितं धूपेदीपैश्च
 नैवेद्यैः सवत्सरां पयस्विनीं श्वेतवस्त्रपरीधानां धराभरणसृष्टिनां सस्त्रस्रमवस्त्रयुगुलभाचार्याय निवेदयेत् नथैव दक्षिणां द
 द्यादासनं चैव पादुके लब्धं च सुद्रिकं चैव कंकणं भूषणं शरभं शय्यां दिव्यां प्रदेयात्तु त्वाच्छादनं संयुतां गृहापस्करं संयुक्तां म

क्रिसंयुक्तचेतसा तत्रोपवेश्यचाचार्यमुपवासव्रतीततः पादौर्मूर्धिसमारोप्यग्रणिपत्यवचोवेत् भगवंस्त्वत्प्रसादेनव्रतसंपूर्णतामस
 रावमस्त्विनिसञ्चयानवतुष्टास्तुशंकरः ईश्वरउवा० एवं ह्रत्वाप्रयन्तिनदंपतीचैवपूजयेत् तयोश्चभोजनंदद्याद्द्वापन्याः पारितोषकं
 अनेनविधिनातुव्याम्यहंयुक्तस्त्वयानघं तेभ्योदत्तंचयत्किंचिदस्मयनात्रसंशयः आचार्यमयतः ह्रत्वातस्यादशतुकारयेत् नत्या-
 चार्यसमेतीर्थेनत्याचार्यसमेतपः तस्याहंकापमास्थायसर्वसिद्धिनयन्द्रुवं तेनेवाचार्यदानेनसर्वभवनित्वाक्षय एतद्भूतंममश्रेष्ठं
 गुह्याद्भुत्यातरं परं राज्यमर्थानुसुनान्निहिमैवेधय्यमयच्छति रूपंधनधान्यमायुरारोग्यंचप्रदापय इदंलाभंचसोभार्यवृधधिष्य
 वरानने त्रयोदशीव्रतान्नाति सोभार्यकरणपरं इतिभविष्यत्तरेअनगत्रयोदशीव्रतंसंपूर्ण इतित्रयोदशीव्रतविस्ममात्मानि
 अयच्चतुर्दशीव्रतानिनिर्णयंते नत्रंचैत्रशरद्वृत्तचतुर्दशीपूर्वायात्या निशुक्रमंतितप्सुतानिशक्तयः शूलभृद्यतः अतस्तत्रचतुर्द-
 श्यासत्यातन्पूजनंभवेत् मध्याह्नावणमासस्यशरद्वृत्तचतुर्दशी सारात्रिव्यापिनीश्याद्यानान्याशरद्वृत्तचतुर्दशी चैत्रद्वय्याच
 तुर्दश्याविशेषः स्मर्यते पृथ्वीचंद्रोदयेपुलस्त्यः चैत्रहृष्णाचतुर्दश्यायः स्नायाच्छिवसन्निधौ नमेतत्त्वमवासोतिगंगायातुविशे-
 षतः इयंचपूर्वायात्या इतिचैत्रशरद्वृत्तचतुर्दशी अयंवंगारवशरद्वृत्तचतुर्दश्यानुसिंहचतुर्दशीव्रतं तच्चमंदोषव्यापित्या-
 कार्यं तदुक्तंचसिंहपुराणेहमांशो वेशारवेशरद्वृत्तचतुर्दश्यानुसुरवे मज्जन्मसंभावपुण्यव्रतपापप्रणाशनं वर्षवर्षे
 चकन्यंममसंनिधिकाणमिति स्कांदपि वेशारवस्यचतुर्दश्यांमामचोरनिन्धक्षकं अयंवंगारवशरद्वृत्तचतुर्दशीव्रतं तच्चमंदोषव्यापित्या-
 स्वाती द्विनद्वयेनद्व्यामाव्यामांअशनः समद्व्यामांचपरा विषमव्यामांस्त्वधिकव्यामिशिति दिनद्वयव्यामापूर्वा पूर्वदिनेरा-
 णकालव्यासः सत्वात्परदिनेचतदभावात् अस्यांचसंकल्परूपव्रतोपक्रमोमध्याह्नएवकर्तव्यः स्वातेनद्वयत्रयोचशनिवारमहद्वे-
 तं सिद्धियोगस्यसंयोगेवणिजेकरणेतथा पुंसोसोभार्ययोगेनलभ्यतेद्वेयोगतः एभिर्योगैर्विनापिस्यान्महिंनपापनाशनं स-
 र्वेषामेववर्णानामधिकारोस्तिमद्भूते तथा अनंगेनसमाशुक्तानसोपोष्याचतुर्दशी धनापत्यैर्विषय्येततस्मान्ताणिरिक्जयेत् इ-

नित्यैव निषेधात् विज्ञायमानं हि न्यस्तुल्यं ये तापहृन्तरः सयातिनरकं घोरं यावच्चंद्रदिवाकरो न तोमयान्द्वेलायां न द्यौर्दोस्मानमाचरेत् परि
धायततो वस्त्रं व्रतकर्मसमारंभेत् इति व्रतविधिः अथ कथा स्तुतुवाच हिरण्यकशिपुं हलादेव देवं जगद्गुरुं स्मरवासीनं च नृ
हरिं शान्तकां यं मार्षीतं प्रह्लादो ज्ञानिनां श्रेष्ठः पालयन् राज्ञ्यमुत्तमं एकाकी च तदुत्सर्गं प्रियं वचनमब्रवीत् प्रह्लाद उवाच नमस्तुभ्यं
वन्विष्णो नृसिंहं रूपिणे नमः त्वद्भक्तो हं स्मरे शोकं त्वां पृच्छामि तु त्वतः स्वाभिस्त्वयि मम भिन्ना भक्तिर्जाता त्वेन कथा कथंचने प्रियो-
जानः कारणं मे वद प्रभो नृसिंह उवाच कथया मिमहा ज्ञष्टुणुष्वेकाग्रमानसः भक्त्यैव त्कारणं वत्स प्रिय त्वस्य च कारणं पुरा का-
लेत्यभूद्विप्रः किं चिन्वाप्यधीतवान् नाम्ना त्वं वासुदेवो हि वैश्यासं सक्तमानसः नस्मिन् ज्ञानुने चैव त्वं च कथं सज्जते कियत् हतवान् मद्रुतं
चैकं वैश्यासं गतिलासः मद्रुतस्य प्रभावेन भक्तिर्जाता तवानघ नृसिंह उवाच श्रीनृसिंहो न्यतां तावत्कस्य पुत्रस्य किं व्रतं वैश्यास्यं
वर्तमानेन कथं तच्च कुरुते मया येन त्वत्प्रीतिमापन्नो बभूव त्वं नृसिंह उवाच पुरावर्तापुरे त्यासीद्वाह्यपोचेदपारगः तस्य नाम
सूशर्मा निबहुलं केतुविश्रुतं नित्याहोमक्रियां चैव विदधाति द्विजोन्मयाः ब्रह्मक्रियासु नि यतः सर्वास्तु किन्तु तत्परः अग्निदोषादिभिर्यज्ञै-
रिष्टाः सर्वे सुरोन्मयाः तस्य भार्या सुशीला भूद्विरव्यानां सुवनत्रयं पतिव्रता सदा चारापतिभक्तिपरायणा जज्ञिरे स्यांसुताः पंचतस्माद्दि-
जवरानथा सदा चारेषु विदांसः पितृभक्तिपरायणाः तेषां मध्ये कनिष्ठस्त्वं वैश्यासं गतितत्परः तथापि विद्यमानेन सुशपानं रूपा
तकं सौवर्णं चाप्यपहृतं चौरैः सार्द्धं तया बहु वित्तामिन्यासमं चैव त्वयार्चाणमघं बहु एकदा तद्देहं चासीन्महात्कतिस्त्वया सह ते
न कलहं भावेन व्रतमेतत्त्वया कृतं अज्ञानान्मद्रुतं जानं व्रतानां मुनं महितं तस्यां विहारयोगेन राज्ञो जागरणं कृतं वैश्याया वस्तुभ-
किंचित् प्रजानं त्वया सह राज्ञो जागरणं चीर्णं त्यक्तं भोज्यमेन कथा व्रतेनानेन चीर्णं न मोदति दिवि देवताः स्यैव चैव पुरा ब्रह्मा च
क्रेत्येतदनुत्तमं मद्रुतस्य प्रभावेन निर्मितं सत्ताराचरं ईश्वरेण पुरात्प्रीतिं विधायैत्रिपुरस्य च महाभ्राज्ञेन विहितं व्रतमेतन्महाफलं
एतद्व्रतप्रभावेन सर्वे सिद्धिमुपागताः वैश्यापि मद्रुप्रिया जानां त्रैलोक्यसुरचारिणी ईदृशं मद्रुतं वत्सं त्रैलोक्येषु विश्रुतं कलहेन

विलासिन्याव्रतमेतदुपस्थितम् प्रहादतेनतेभक्तिर्भयिजातात्यनुत्तमा धूर्तियाचविलासिन्याज्ञात्वाव्रतमिदमहत् कलहश्चकृतेत्येनमद्वैत-
 यत्कृतं भवेत् सावेशयानुवराजातामुत्काभोगाननेकशः सुक्ताकर्माविलानानुत्तमप्रहादविशास्त्रमौ कायार्थेनचभवानास्तेमच्छरीरप्रय-
 क्तया विधायसर्वकार्योणिशीघ्रं चैवगमिष्यसि यद्वद्व्रतमावश्यं प्रकरिष्यतिमानवाः नतेषापुनरावृत्तिरतः कल्पशेतेनैवपि अपुत्रोक्त-
 मनेपुत्रंधनकायोधनंतथा ज्ञानीचममभक्तश्चदिव्यं सौर्यलभेन्नरः स्त्रियोवापुरुषाश्चापिकुर्वन्तिव्रतमुत्तमं तेष्योददाम्यहं सौर्य-
 भुक्तिमुक्तिसमन्वितं बहुनोक्तैर्नामैकस्वव्रतस्य फलमुत्तमं प्रहादुवाच व्रतस्यास्य फलं साधुत्वयिमेभक्तिप्रकरणान् स्वामिन्-
 जानां विशेषेण त्वत्तः पापनिहन्तं अप्रुनाभ्योतुमिच्छामि व्रतस्यास्य विधिंपरं कस्मिन्मासे भवेदेतत् कस्मिन्वातिथिवासरे एतद्विस्म-
 रतो देववक्तुमर्हसि सांप्रतं विधिनायेनैवेत्स्वामिन्समग्रफलमुग्मवेत् ममोपरि कृपां कृत्वा ब्रूहि त्वं सकलं प्रभो नृसिंह उवाच साधु-
 साधुमहाभाग व्रतस्यास्य विधिंपरं सर्वकथयतो मे दत्तमेकाग्रमनाः शृणु वैशारद उवाच पक्षे तु चतुर्दश्या समाचरेत् मज्जन्मसंभ-
 वं पुण्यव्रतपापप्रणाशनं वषे चर्षेतु कर्तव्यममसंतुष्टिकारकम् महापुण्यमिदं श्रेष्ठं मानुषे भवभीरुभिः तेनैव क्रियमाणेन सह-
 स्महादशीफलं जायेत मद्रतादृच्छिमानुषाणां महात्मनां स्वातीनक्षत्रयोगे च शनिवासरसंयुते सिद्धियोगस्य योगे च वणिजकरणेन
 या पुण्यसोभाग्ययोगेन लभ्यते देवयोगतः सर्वे रतेस्तु संयुक्तं हत्याकोटिविनाशनं केवलेषु च कर्तव्यं मदिने व्रतमुत्तमं अन्यस्थानरक्या-
 नियावचंद्रदिवाक्ये यथा यथा महतिः स्यात् पातकस्य कलौ युगे तथा तथा प्रणश्यंति सर्वे धर्मान संशयः एतद्व्रतमभावेन मद्रुक्तिः
 स्याद्गुहात्मना विचार्येत्यं प्रकर्तव्यं भाधेवमाभितद्व्रतं निश्चयश्च प्रकर्तव्यो दंतभावनपूर्वकं श्रीनृसिंहं दशंकृत्वा मद्राविष्णो ममोपरि
 अद्याहं ते विधास्यामि व्रतं निर्विघ्नानय इति नियममंत्रः व्रतस्थेन कर्तव्या संगतिः पापिभिः सह मिथ्यालापो न कर्तव्यः स
 मग्रफलकांक्षिभिः स्त्रीभिर्दुष्टैश्च आत्मापानुव्रतस्थो नैव कारयेत् स्मर्तव्यं च महात्तुं मदिने सकलं शृणु ततो मध्याह्ने वेलायां न
 घादो विमले जले ग्रहे वा देवराते वा तलागे विमले जले वैदिकेन च मंत्रेण स्नानं कुर्याद्वस्त्राणाः मृत्तिकागोमयेनैव तथा धात्री फलेन च

निलेश्वरसर्वपापघ्नोः स्नानं कार्यमहात्मभिः परिधाय हस्तचिर्वासीभित्यकर्मसमाचरेत् ततो गृहं समागत्य स्मरन्मां भक्तिरोगतः गोमयेन प्रलिप्या
यत्कुर्यादष्टदलं धरुमं कलशं तत्र संस्थाप्य तां क्रूरत्नसमन्वितं तस्यापरित्यसेत्यात्र वंशजं व्रीहिपूरितं हेमीतत्र च भस्मस्मृतिः स्थाप्या लक्ष्म्यास्तथे
वच पलेन वा तदर्थे न तदर्थे निवापुनः यथा शक्त्यथ वा कार्योक्तिं शाठ्यविवर्जितैः पंचाभूतेन संस्तवाप्य पूजनं तु समाचरेत् ततो ब्राह्म-
णमाहूय तन्मातर्यमलोलुपं सदाचारसमायुक्तं शांतं दांतं जितोद्विगं तेनैव कारयेत् पूजां हृष्टाशास्त्रानुसारतः आचार्यवचनादीमा
न पूजां कुर्याद्यथाविधि मंडपं कारयेत्तत्र पुष्पस्तवक्रशोभितं ऋतुकालोद्भवेः पुष्पैः पूजयेत्तत्स्थमानसः उपचारेः षोडशभिर्मंत्रैर्वेदो
द्भवेस्तथा ततः पौराणिकैर्मंत्रैः पूजनीयो यथाविधि चंदनं शीतलं दिव्यं कस्तूरीकुंकुमं तथा ददाति न वतुस्थये नृसिंहपुष्पस्मश्चर चंदनं
कलशोद्भवानि पुष्पाणि तुलस्यादीनि वैभ्रमो सम्यक् गृहाण देवेश तलक्ष्म्या सह न मास्तुते पुष्पाणि हृष्टागुरुमयं धूपं श्रीसिंह महाबाहोति भिर्मोघनाशय दीपं नैवेद्यं
तव तुल्ये यदास्यामि सर्वदेवनमास्तुते धूपं सर्वतैजाद्भवं तेजस्तस्माद्दीपं ददाति नैवेद्यं पीतांबरमहाबाहो यद्ग्राहय नानाशन तथाभूतेनार्चनेन
त्यातो देवभक्ष्यभोज्यसमन्वितं ददाति ते रमाकांत सर्वपापक्षयंकुरु नैवेद्यं यथाप्रार्थना यज्ञो जागरणं कुयर्हति तवादि त्रिभिः स्वनैः पुराणश्रवणोद्यैश्च श्रोतव्याश्च कथाः शरुभाः ततः प्रभ्रा
तसमये स्नानं कृत्वा जितोद्विगः पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेन्मां प्रयत्नतः वैष्णवान् पूजयन्मां न्मदयेत्स्वस्थमानसः ततो दानानि देया
नि वक्ष्यमाणानि यानि च पात्रेष्वस्तु द्विजेष्यो हिलोकदूर्पजिगीषया सिंहः स्वर्गमये देवो भूमसंनोपकारकः गोभूति लहिरिण्यानि
देयानि च फलेष्मभिः शय्यासत्त्वलिको देयाससधान्यसमन्विता अन्यानि च यथा शक्त्यो देयानि मम तृष्टये वित्तशाल्यं न कुर्वीत यथा-
क्त फलकांक्षया ब्राह्मणान् भोजयेत्तथा न्भ्यो दद्याच्च दक्षिणां निर्धनेनापि कर्तव्यं देयशक्त्यनुसारतः सर्वेषामेव वर्णानामधिकारो-
क्तिमद्भूते भद्रैर्कैस्तु विशेषण कर्तव्यं मत्परायणैः तद्भूतेन भवेद्दुःखं न दोषो भूतमस्मादतः मांसमुद्धरेदेव शदु स्तराद्भवसागरात्
पातकार्णवममस्य व्याधिदुःखं वा बुवासिभिः जीवैस्तु परिभूतस्य मोहदुःखगतस्य मे करावलंबनं देहि शेषशायिन् जगत्पते श्रीन्-

सिंहरमाकांतभक्तानांभयनाशन ह्रीरांबुनिधिवासित्वं चक्राणोज्ज्वलादन जनेनानेनदेवेश मुक्तिमुक्तिप्रदाप्रव एवं श्रार्थ्यततोदिविस्तृ
 ज्यचरथाविधि उपहारादिकं सर्वमाचार्यायनिवेदयेत् दक्षिणाभिस्तु संतोषब्राह्मणास्तु विसर्जयेत् मध्याह्नं तु स्मरयेत्ते मुंजोत्तस-
 हवंधुभिः चरदंष्ट्रयुयाद्भक्त्याव्रतं पापप्रणाशन यस्य स्मरणमोग्रिग्राह्यहत्याया प्राहति पवित्रपरमेशुल्यकीर्तयेद्यस्तुमानवः सर्वा-
 नकामानवाप्नोति व्रतस्य च फलं लभेत् इति हेमाद्रौ ब्रह्मपुराणे नृसिंहच व्रतकथासमाप्ता अथ अनंतचतुर्दशीव्रते सापराकार्यो
 भुजनकालव्यापित्वात् तथ्याच अनंतपूजयेद्यस्तु प्रातः काले समाहितः अनंतालभने सिद्धिं च कृपाणेः नसादतः इति ब्रह्मपुराणे
 नदभावे पूर्वा उभयदिने स्तूयौदयव्यापित्वे पि पूर्णोद्युक्तत्वे पि परेद्यया म्नाद्रसिने चतुर्दश्यामनं न पूजयेत्कथीः हासेन सर्वकर्मो
 णिमानं रवहिपूजनं शक्रकुम्भाद्रपदस्यापि अनंतरव्याचतुर्दशी उदयव्यापिनी ग्राह्याय दिकैकापि या भवेत् इति हेमाद्रिः नस्मा
 न् परेवेति सर्वसंभतं अथ अनंतपूजाविधिः प्रातर्नद्यादिकं स्नात्वा नित्यकर्म समाप्य च अनंतं तद्दये कृत्वा शक्रचित्तत्रसमाहितः
 अव्रणं कलशं चैष वस्त्रयुगेन वेष्टितं सुष्टिमात्रेण दधेत्तु फणिराजं च कारयेत् स्थापयेत् कलशस्याधो जगदाधारमव्ययं आराधयेदने
 न चैनस्मिन्नुक्तं शेषविशेषतः गोचर्यमात्रमातिथ्यगोमयेन विचक्षणः तन्माध्वस्थं उठं कृत्वा पद्ममष्टदलं लिखेत् तस्यापरित्यजेत् कुंभं चूतपल्लव
 संयुतं प्राणाशामनतः कृत्वा तिथ्यादिपरिकल्पयेत् मम सकुटुम्बस्यैसमं स्थेर्य आयुरारोग्य चतुर्विधं पुरुषार्थसिद्ध्यर्थं मम अन्व रितस्य-
 आचर्यमाणस्य व्रतस्य संपूर्णफलप्राप्त्यर्थं ध्यामदनंतपूजनमहं करिष्ये तथा चासनादिकलशाराधनं करिष्ये कलशस्थः सर्वसम्प-
 स्मितासितः कलशैव रूपा स पूज्य ततो शंखधरा च पूजयेत् श्रीमदनंतव्रतांखेन श्रीयसुना पूजां करिष्ये तद्यथा लोकपालस्तुतोद-
 वीमिन्दनीलसमुद्रवाम यमुनेत्वामहं ध्याये सर्वकामार्थसिद्ध्ये ध्यानं सरस्वति नमस्तुभ्यं सर्वकामप्रदायिनि आगच्छेदे विषयमुने व्रतसं-
 पूर्णहेतवे इमं मे गेदया वाद्य सिंहासेने समारुहे देवशक्ति समन्विते सर्वलक्षण संपूर्ण यमुनाये नमोस्तुते आसनं रुद्रपादे नम-
 स्तुभ्य सर्वलोकहिते प्रिये सर्वपापप्रशमनितरंगिणे नमोस्तुते पाद्यं गरुडपादे नमस्तुभ्यं शक्रप्रियमाभिनि सर्वकामप्रदे देवि य

मुनेनेममो नमः अर्घ्यं विष्णुपादोद्भवेदेविसर्वाभरणभूयिते कृष्णामूर्तेर्महोदयिकृष्णवेण्येनमो नमः आचमनं सर्वपापहरदेदेविविष्वस्यप्रियद-
 शिनि सौभाग्यंयमुनेदेहि यमुनायेनमोस्तुते मधुपर्कं नदिपादोद्भवेदेविविशंकरार्धशरीरिण सर्वलोकाहितदेदेविभीसारथ्येनमोस्तुते पंचा-
 मृतस्नानं सिंहापादानेमेदेविनारीसिंहसमप्रभे सर्वलक्षणसंपूर्णेभवनाशितनमः शरुद्रादकस्नानं विष्णुपादाब्जेसंभूतगंगात्र-
 पथगाभिनि सर्वपापहरदेदेविभागीरथ्येनमोस्तुते श्वेतवरत्र्यं श्वेतकस्यजटाङ्गेनेगोतमस्याधनाशिनि समधासागार्यानिगोदावरिन-
 मोस्तुते कंचुकीं माणिक्यमुक्तावलिंकोस्तुभ्राश्रगोमेदंवेद्वयंस्तु पुष्पांगेः वज्रेश्वरीलश्वस्तशोभितानिगुहाणसर्वाभरणाभिदेवि
 आभरणाणि चंदनागरुकस्तूरीराचनंकुंकुमतथा कपूरैणसमावृत्तं गंधद्वयिचभक्तिनः गंधं श्वेताश्वचंद्रवर्णांभानुहरिदागारंजि-
 तान् अक्षतांश्चरश्चेददाभियमुनेशभे अक्षतान् मंदारमालतीजातीकंतकीपादलेः शरभैः पूजयाभिवदेवैशियमुनेभक्तवत्सले
 पुष्पाणि अयांगपूजा चंचलायैः पादोपू० चपलायैः जानुनीपू० भक्तवत्सलायैः कटीपू० हरायैः नाभिपू० मन्मथवासित्यैः गुह्यपू० अ-
 ज्ञानवासित्यैः लटदंयपू० भद्रायैः स्तनोपू० अघहंत्यैः भुजोपू० रक्तकंठ्यैः कंदपू० भवहृत्यैः सुखं पू० गौर्यैः नेत्रैः प्रागीरथ्यैः ललाटं पू०
 यमुनायैः शिरःपू० सरस्वत्यैः सर्वांगपू० अथनामपूजा यमुनायैः सितायैः कमलायैः उत्पलायैः अमीरप्रदोयैः धात्र्यैः हरिहररूपिण्यैः
 गंगायैः नर्मदायैः गौर्यैः भागीरथ्यैः तुंगायैः भद्रायैः कृष्णविण्यैः भवनाशित्यैः सरस्वत्यैः काव्यैः सिंधवैः गौतम्यैः गोमत्यैः गायत्र्यैः ग-
 रुडध्वजायैः गिरिजायैः चंद्रबुडायैः सर्वेश्वर्यैः महालक्ष्म्यैः सर्वपापहरदेदेविसर्वापद्रवनाशिनि सर्वसंपत्प्रददेदेवियमुनायेनमोस्तुते
 इतिनामपूजा दशांगगुणुलोद्भूतश्चंदनागरुः संशुनः कफिञ्चाद्यतंसंशुकोधूपोयं प्रतिगृह्यतां धूपं द्युतवर्तिसमायुक्तवह्निनायोजितं
 मया एहाणदीपकंदेविसर्वैश्वर्यप्रदायिनि दीपं शर्करामधुसंयुक्तं दधिहीरचसर्पिषा पक्वमन्तमयादत्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं
 पानीवापवनं चैषंगंगादिसरिदुद्भवं हस्तमक्षालनं देविगुहाणसुखशोभनं हस्तमप० सुखमप० कपूरैणसमायुक्तं यमुनेचारुचंदनं समीरि-
 तं मया तुभ्यं करोदनेन कंकुरु करोदनेन इदं फलमिति फलं पूगीफलमिति तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां त्रैलोक्यपावेनेन गंगेयं-

धकारविनाशिनि पञ्चार्तिकं गृहाणं देविश्वधीत्येनोमोस्तुते आर्तिकं केतकीजातिकुसुमेर्मल्लिकामालतीप्रवेः पुष्पांजलिर्मयादत्तो
 तव प्रीत्येनोमोस्तुते पुष्पांजलिं यानिकानिचेतिप्रदं अन्यथाशरणना स्तीति नमस्कारं सुरासुरैर्द्रादिकराटभौक्तिकैर्बुत्तंसदायनव
 पादपंकजं परावरं पातुं वरस्कमंगलं नमामि भक्त्या नवकामसिद्धये भवानिचमहालक्ष्मीसर्वकामदायिनि व्रतं संपूर्णं तां याति यमुना
 येनोमोस्तुते इतिप्राथनां इति यमुनापूजासमाप्ता अथानंतपूजा ततस्तुमूलमंत्रेण नमस्कृत्य जनार्दनं नवान्धपल्लवाभासिपि
 गन्धार्घ्यविष्ठाचनं पीतांबरधरं देवं शंखचक्रगदाधरं अलंकृतं समुद्रस्थं विश्वरूपं विनितये ध्यायामि आगच्छानंतदेवेशेनेत्रोराशो-
 जगत्पते इमामयाकृतापूजागृहाण पुरुषोत्तम सहस्रशीर्षेत्यावाहनं विष्टरं देहि गोविंदगोवर्धनधरप्रभो अनंतदीयेतयन्मेरत्न-
 सिंहासनेविश पुरुषण्वेदमित्यासने यथात्वं सर्वदेवानां भिद्वादीनां चरद्वसि नद्यामां पालयानंतत्वं देहि शरणागतं एतावानस्म्येति
 पाद्यं अनंतानंतदेवेश अनंतफलदायक अनंतानंतरूपेण सिगृहाणा ध्येनोमोस्तुते त्रिपादूर्ध्वं इत्यर्घ्यं गंगोदकंसमानीतं हेमकुंभेन यो
 जितं आचम्य तां तृतीयां प्रसीद पुरुषोत्तम तस्माद्विराजेत्याचमनीयं अनंतरुणरूपाय विश्वरूपधराय च नमो महोत्सवदेवाय-
 अनंताय नमो नमः यत्पुरुषेणेति स्त्वनं ततः पंचामृतस्त्वनं सरभेस्तु समुत्पन्नं देवानामपि दुर्लभं पयोदामि देवेश स्त्वनार्थं प्र-
 तिगृह्यतां आप्यायस्वेति पयःस्त्वा चंद्रमंडलं काशं सर्वदेविप्रसिद्ध्यन् ददामि देवि देवेश स्त्वनार्थं प्रतिगृह्यतां दधिकाव्योऽप्रकारिष्वभिति द-
 धिस्त्वनं आज्यं सुराणां माहार आज्यं यज्ञेप्रतिष्ठितं आज्यं पवित्रं परमं स्त्वनार्थं प्रतिगृह्यतां घृतं मिमिक्षे घृतमस्येति घृतस्त्वनं सर्वौ-
 षधि समुत्पन्नं पीयूषसदृशं मधु स्त्वनार्थेन मया दत्तं गृहाण परमेश्वर मधुवोतेति मधु दक्षुदं ज्ञात्समुद्रं शंकरां मधुराश्रमा स्तानां य-
 ते मया दत्ता गृहाण परमेश्वर स्वादुःपवस्वेति शंकरास्त्वनं शक्रोदकस्त्वनं नाममंत्रैः पूजयेत् पुरुषस्तुक्तं अपि भिषेकः तसकाचनवर्णभ्रं-
 कोशेयं च स्मर्त्तुं निर्भितं वरुचं गृहाण देवेश लक्ष्मीयुक्तं नमोस्तुते तं यज्ञमिति वरुचं वरुचानंतरं प्राचमनीयं दामोदरं नमस्तेस्तुत्राहिमांभव
 सागरात् ब्रह्मस्त्रं सोऽन्नरीयं गृहाण पुरुषोत्तम यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं तस्माद्यज्ञादित्युपवीतं उपवीतानंतरं आचमनीयं श्रीखंडं चंदनं

दिव्यं तस्माद्यज्ञात्सर्वदुर्गतञ्च इति चंदनं अक्षताश्चसुरश्चेष्टा० अलंकारार्थे अक्षतान् माल्यादीनि स्फुंगंधानि० तस्मादन्धेति पुण्यं०
 अथग्रंथिपूजा धियेन मोहित्ये० पदित्ये० महाबला० अजाये० मंगलाये० वरदाये० शरभाये० जयाये० विजयाये० जयंत्ये० पापनाशि
 त्ये० विश्वरूपये० सर्वमंगलाये० इति ग्रंथिपूजा अथांगपूजा मल्ल्याय० पादोप० कुर्माय० गुल्फोप० वराहाय० जालुनीह० नारसि
 हाय० उरुपू० वामनाय० कटीपू० रामाय० उदरपू० श्रीरामाय० तटयपू० कृष्णाय० मुरवपू० सहस्रशिरसे नमः शिरःपू० श्रीमदनंता
 य० सर्वगां० अथावरणपूजा अनंतस्वदक्षिणपार्श्वे रामोये० वामपार्श्वे भृगुये० इति प्रथमावरणं आवरणदेवतामावाह्य हस्तेन प्रहृता
 ल्यंगधपुष्पतर्जनीमध्यमांगुष्ठैर्धृत्वा मध्यं शरवोदकं गृहीत्वा मंत्रोत्तं शरवोदकं भूमौ निक्षिप्य पुष्पदेवोपरिनक्षिपत् दयाद्ये त्राहिंससा
 रसर्पान्मांशरणागतं भक्त्या समर्पयेत्तुभ्यं प्रथमावरणाचनं इति मंत्रमुच्चार्य जलं त्यक्त्वा पुष्पदेवोपरिन्यसेत् इति पूर्वोदिक्रमेण वृ
 ष्ठांस्त्राय० महोल्काय० शतोल्काय० सहस्रोल्काय० दयाद्ये त्राहिंसं इति तीयावरणं २ नथैव वास्तुदेगाय० संकर्षणाय० प्रद्युम्नाय० अ
 निरुद्धाय० दयाद्ये त्राहिंसं तृतीयावरणं ३ प्राच्यां केशवाय० नारायणाय० माधवाय० गोविंदाय० विष्णवे० मधुस्तुदनाय० भिविक्र
 भाय० वामनाय० श्रीधराय० तृतीकेशाय० पद्मनाभाय० दयाद्ये त्राहिंसं चतुर्थीवरणं ४ पूर्वोदिक्रमेण मत्स्याय० कू
 र्माय० वराहाय० नारसिंहाय० वामनाय० रामाय० श्रीरामाय० कृष्णाय० बौद्धाय० कल्किन० अनंताय० विश्वरूपिणेन० दयाद्ये० प
 चमावर० ५ पूर्वोदिक्रमेण अनंताय० दक्षिणस्थाय० ब्रह्मण० पश्चिमाय० वायवे० उत्तराय० ईशानाय० आग्नेय्या० वारुण्य० नेत्रं
 त्यां० गायत्र्यै० वायव्यां० भारत्यै० ईशान्यां० गिरिजायै० अग्रे गरुडाय० वामे सुपुण्याय० दक्षि० दयाद्ये त्राहि० पद्मावरणं ६
 पूर्वोदिक्रमेण इंद्राय० अग्रे० यमाय० निर्रुतये० वरुणाय० वायवे० सोमाय० ईशानाय० दयाद्ये त्राहिंसं सप्तमावरणं ७ आग्ने
 य्यां शेषाय० नेत्रं त्यां० विष्णवे० वायव्यां० विधये० ईशान्यां० प्रजापतये० दयाद्ये त्रा० अष्टमावरणं ८ आग्नेय्यां० गणपतये० नेत्रं
 त्यां० सप्तमावृत्त्यां० वायव्यां० दुर्गाय० ईशान्यां० होत्राधिपतये० दयाद्ये० नवमावरणं ९ मध्ये ब्रह्मणेन० मात्स्नराय० शेषाय० सर्वव्या-

पिने० ईश्वराय० विश्वरूपाय० महाकाभाय० स्तुष्टिकर्त्रे० कृष्णाय० हरये० शिवाय० स्थितिकारकाय० अंतकाय० दयाब्धे० दशमावरण
 १० शीरेये० वेकुंठाय० महाबलाय० पुरुषोत्तमाय० अजाय० पद्मनाभाय० मंगलाय० त्वर्पकेशाय० वरदाय० माधवाय० मधुसूदनाय०
 अच्युताय० अनंताय० गोविंदाय० विजयाय० अपराजिताय० कृष्णाय० दयाब्धे० त्राहिसंसार० एकादशाव० ११ अनंताय० कपिला
 य० शेषाय० संकर्षणाय० हनायुधाय० तारकाय० सूरपाणये० यत्नमद्राय० दयाब्धे० त्राहिसे० द्वादशावरणं १२ क्षीराधिशापिने० अ
 च्युताय० सप्त्याधाराय० लोकनाथाय० फणामणिविभूषणाय० सहस्रसूर्धे० सहस्राक्षिणे० दयाब्धे० त्राहिसंसार० त्रयोदशावरणं १३ केश
 वादिचतुर्विंशतिनामभिः दयाब्धे० त्राहिसंसार० त्रयोदशावरणं १४ अश्वपञ्चपूजा कृष्णाय० यत्नाशप० विष्णवे० ओं हुंवरप० हरये० अ
 श्वन्यप० शंभवे० सृंगराजप० ब्रह्मण० जटाधारप० भास्कराय० अशोकपद्म० शेषाय० कपित्थप० सर्वव्यापिने० वटपत्रे० ईश्वराय०
 आम्नाप० विश्वरूपिणे० कदलीप० महाकायाय० अपासार्गप० स्तुष्टिकर्त्रे० करवीरप० स्थितिकर्त्रे० पुन्नागपत्रे० अनंताय० नागवल्मी
 पत्रे० १५ अश्वपुष्पपूजा ॐ अनंताय० पद्मपुष्प० विष्णवे० जानीपुष्प० केशवाय० चंपकपु० अव्ययाय० कल्हारपुष्प०
 सहस्रजिते० केतकीपुष्प० अनंतरूपिणे० वकुलपु० इष्टाय० शतपु० विशिष्टाय० पुन्नागपु० शिष्टेष्टाय० करवीरपु० शिववंदिने०
 धनूरपु० नहुषाय० कुंदपुष्प० विश्वबाहवे० मल्लिकापु० महोदधराय० मालतीपुष्प० अच्युताय० कर्णिकापु० १६ अथाष्टोत्तरंशतनामभिः १७
 अनंताय० अच्युताय० अद्भुतकर्मणे० अमिर्तविक्रमाय० अपराजिताय० अम्बुदाय० अग्निनाथ० अभिवर्षण० १० अनुकूलाय० अनाशिने० अना
 याग० असुनिलपाय० अहोहाय० अष्टसूर्तये० अनिरुद्धाय० अग्निर्विष्टाय० अचंचलाय० अद्भुतिकाय० २० अनन्तरूपाय० अरिवत्तधाराय०
 अव्यक्ताय० अनुरूपाय० अभयंकराय० अक्षताय० अवपुणे० अयोनिजाय० अरविंदाद्राय० अशानवर्जिताय० अधोक्षजाय० ३१ अ
 दिदिनिपुत्राय० अविकार्यपतिवृत्तजाय० अपस्मारनाशिने० अव्ययाय० अनादिने० अप्रमयाय० अवधशत्रवे० अमरारिभ्राय० अनीश्व-
 राय० अजाय० ४१ अधोराय० अनादिनिधनाय० अमरभभव० अयात्राय० अक्षुगाय० अनुत्तमाय० अरूपाय० अन्तेनमः अमो-

पाधिपतये० अजाय० ५१ अक्षमाय० अमृताय० अघोरवीर्याय० अचंगाय० अविद्याय० अतीन्द्रियाय० अमितनैजसे० अमितये० अष्टमू-
 र्तेये० अनिलाय० अवशाय० अणोरणीयसेन० अशोकाय० अरविंदाय० अधिष्ठात्रे० अमितनयनाय० अरण्यवासिने० अममत्ताय० अने-
 तरूपाय० अनलाय० अभिमिषाय० अस्त्ररूपाय० अयगण्याय० अग्रमिताय० अंतकाय० अविंत्याय० अर्षाभयं० अतस्कंदराय० अ-
 मरप्रियाय० अष्टसिद्धिप्रदाय० ८१ अरविंदप्रियाय० अरविंदोद्वयाय० अनयाय० अर्थाय० अक्षोभ्याय० अर्चिष्मतेन० अनेकमूर्ते-
 ये० अनंतब्रह्मांडपतेये० अनंतशयनाय० अमराधिपतये० अनाधाराय० अनंतनाम्ने० अनंतत्रिये० अक्षराय० अमाश्र० आश्रम-
 स्थाय० आश्रमातीताय० अन्नादाय० आत्मयोनये० अवनीपतये० अवनीधराय० अनादिने० आदित्याय० अमृताय० अपवर्ग-
 प्रदाय० अनंताय० १०८ इत्यष्टोत्तरशतनामपूजा दशांगगुणलोद्भूतचंदनागरुसंयुतं सर्वेषामुन्नमधूपशृहाणास्करपूजि-
 तयत्पुरुषमितिधूपं साज्यंचवर्तिसंयुक्तं बन्दिनायोजितं यथा दीपं शृहाण देवेश त्रैलोक्यात्मिभिरापह ब्राह्मणोऽस्येति दीपं अन्नं च
 तुर्विधं स्वादुपयोदधिपितृतथा नानाव्यजनशोभादयैर्वेद्यं प्रतिगृह्यता चंद्रमांभनसद्गतैर्वेद्यं नैवेद्यमभ्युपानीयं उत्तरापोशना-
 यतिंदक्षिणोयंसुबासितं गृहाण स्सुखोभूत्वा अनंताय नमोनमः उत्तरापोशनं सुखप्रक्षालनं हस्तप्रक्षालनं करोद्वर्तनकंदेवम-
 यादन्तं हि भक्तिनः चारुर्वद्रमभ्रं दिव्यगृहाण जगदीश्वर करोद्वर्तनं इदं फलं प्रयादेवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफलावाप्तिर्भ-
 वं जन्म निजन्मनि नारिकेलफलं पूगीफलं महर्द्विच्यं गवत्यादलैर्युतं कर्पूरं सयायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्य-
 गर्भं निदक्षिणां याभिकानीति नाभ्या आसीति प्रदक्षिणां नमस्ते भगवन् प्रभू योनमस्ते धरणीधर नमस्ते सर्वनागेन्द्र नमस्ते स-
 धुस्त्वं न सप्तार्व्येति नमस्कारं नमस्ते देवदेवेश नमस्ते गरुडध्वज नमस्ते कमलाकांत अनंताय नमोनमः यजेन यज्ञमिति मं-
 त्रपुण्यं अथ दोरकरार्थना अनंताय नमस्तु पद्मनाभाय नागानां पतये नमः नमोस्तु पद्मनाभाय नागानां पतये नमः अनंतः कामदः
 श्रीमान्ननंतो मे प्रपच्छतु अनंतदोरकरूपेण पुत्रपौत्रान् प्रवर्द्धतु इति दोरकप्रा० अथ दोरकबोधनमंत्रः अनंतसंसारमहासमुद्र

मयंसमश्रुद्धरवास्तदेव अनंतरूपेविनियोजयस्वत्यननस्तत्रायनमोनमस्ते इतिबध्वा अथजीर्णदोरकविसर्जनमंत्रः नमःसर्वहिताय
यजगदानंदकारक जीर्णदोरमसुदेवविस्त्रज्येहंलदाज्ञया इतिवस्तुजेत् अथवायनमंत्रः गृह्णोदंदिजम्रेष्ववायनंदक्षिणाधुनं त
तत्रसादादहदवमुच्येयंकर्मबंधनात् प्रतिगृणद्दिजम्रेष्व अनंतफलदायक पक्वान्फलसंयुक्तं दक्षिणाद्युतसंयुतं अथजीर्णदोरक
दानमंत्रः अनंतःप्रतिगृणहानिअनंतोवेददातिच अनंतस्तारकाभाष्याअनंतायनमोनमः इतिदद्यात् ततःयथाशक्तिब्राह्म-
णान्भोजयेत् अनंतकृतपूजननेतनश्रीमदनंतःप्रियता इतिपूजाविधिः अथकथा स्तुतुवाच पुरातुजान्द्वीतीरेधर्मोय
र्मपराक्रमः जरासंधवधार्थीयराजस्त्रयमुपाक्रमत् कृष्णेनमहर्षोसोमोभार्जुनसमन्वितः यज्ञशालांप्रकुर्वीतमहेद्रात्यसन्निभा
यज्ञार्थीन्भूषणीन्सवान्समानोयमयत्नतः गाधारीतनयागाजायद्वानृपनंदनः दुर्योधनइतिरव्यातः सभागत्यभरवालये दृष्ट्वा
दुर्योधननामप्रागणजलसन्निभं ऊर्ध्वं कृत्यानुवरश्चाणितत्रगच्छन्शनेः शनेः स्मितवक्त्राश्रुताःसर्वोद्वीपद्यादिवरांगनाः दुर्योधन-
स्तनोराच्छन्जलमधिपपातह पुनःसर्वेनृपाश्चैवऋषयश्चनृपाधनाः उपहासंचचक्रुस्ताद्वीपद्यादिरुलोचनाः महाराजाधिरा-
जांसोमहा आधपरायणः विनिर्गत्यस्वकराज्जानुत्तिनाद्यतो नृपः तस्मिन्कालेतुशकुनिःप्रोवाचमधुरेवचः सुचराजनमहारी
यंपुरतः कार्यगौरवान् गंतुमुत्तिष्ठराजेद्रसत्रात्त्वसदनेमति नयत्युक्त्वामहाराजःसमागत्यभरवालयात् विनिर्गच्छन्नुपाःसर्वेत्य
क्त्वायज्ञंस्तराद्रकं राजभिःससमागत्यदुर्योधनगजाद्वह्यम् आनीयपांडूपुत्राणाधर्मभीमार्जुनान्वरान् द्यूतारंभंचाकुरुत-
स्वराज्यमाप्नुयान्तनः द्यूतेनैवजिताःसर्वेपांडवावीतकल्मषाः तनोरप्योनरगत्यावर्ततेवनचारिणः ततोदृतापिभाषन्तोरनाद-
भिःसहपांडवः स्तुतुवाच अरण्येवर्तमानास्तेपांडवाहःखकषीताः कृष्णहृक्स्वामहान्मानंशृणिपत्ययथाक्रमम् युधिष्ठि-
रउवाच अहंदुःखीहंसजातोपानृभिःपरिवारितः कथंमुक्तिर्बद्धास्माकमनंतादुःखसागरात् कंदेवंपूजयिष्यामिराज्यमा-
प्स्याम्यनुत्तमं अथवाकिंचनं कृत्वात्वत्प्रसादाद्भवेद्धितं श्रीकृष्णउवाच अनंतव्रतमस्त्यंकंतिथावस्यामनुत्तमं सर्वपापहरहृ-

णारूपाणांचेवयुधिष्ठिर शक्रपक्षेचतुर्दश्याभासिभाद्रपदेभवेत् तस्यानुष्ठानमात्रेणसर्वपापव्यपोहनि युधिष्ठिरउ० कृष्णकोयमनंतेति
 मोच्यतेयस्त्वयाविभो किंशेषनागआहोस्विदनंतस्तत्सकः स्मृतः परमात्माथवानंतउताहोब्रह्मगीयते कएयोनंतसंज्ञोवेतयमं ब्रूहि
 केशव कृष्णउवा० अनंतइत्यहंपर्यममरूपेनबोधतत् आदित्यादियहात्मासोयः कालइतिपठ्यते कलाकाशसुहृतादादिवारा-
 त्रिशरीरवान् पक्षमासर्वैर्भस्माणिगुणकालव्यवस्थया योगकालामथारव्यानां सोनंतइतिकीर्त्यते सोहंकृष्णावतीणोत्रभूभारोत्तार
 णायच दानवानां वधायायवस्देवकुलाद्रवं मांविद्धिसतंतपार्थसाधूनां पालनायच अनादिमध्यमिधनंकृष्णविष्णुहिरंशिवम् वै
 कुंठंभास्तरं सोमंसर्वव्यापिनमीश्वरं विश्वरूपमहाबाहोयोगिध्ययमनुत्तमं विश्वरूपमनंतचयस्मिन्निद्राश्वतुदश वसन्नाद्रदशादि-
 त्याकद्राएकादशस्मृताः समर्षयः समुद्राश्चपर्वताः सरितोदुमाः नक्षत्राणिदिशाभ्रमिः यानालंभ्रसुवादिक् माकुरुवात्रसंदहसाहंपा
 र्थनसंशयः युधिष्ठिरउवाच अनंतव्रतमाहात्म्यविधिवदविदांवर किंपुण्यंकिंफलंचास्य अनुष्ठानवतांनुणां केनचोदोपुराचीर्णमर्त्यके
 नप्रकाशितं एवंसविस्तरं सर्वज्ञैर्द्युनंतव्रतंमम कृष्णउवाच आसीत्पुराकृतयुगसुमनुनामिविद्वजः वसिष्ठगात्रसंभूतांस्करुपा-
 चभृगोः सुतां दीक्षानास्तींचापयमेवेदोक्तविधिनानुप तस्याः कालेनसंजानादुहितानंतलक्षणा शीलानास्तीस्शीलासावर्धनेपि
 तुवंशमभि माताचतस्याः कालेनज्वरदोहेनर्षिडिना विनष्टासानदीनांयोगेश्वरंपवित्रता स्ममनुस्तुतंतोन्यावैधर्म्यं पुंसः सुतापुनः
 उपयमेविधानेनदुःशीलांनामनामतः दुःशीलांकर्कशांचंशीनित्यंकलहकारिणीं सापिशीलपितुर्गेहगृहार्चनपराचंभा कुप्यस्तंभव
 हिद्वारदेहलीनारणादिषु वर्णकैश्चित्रमकरोन्नीलपीतसिनासितैः स्वस्तिकैः शंखपद्मैश्चअर्चयंतीपुनः पुनः ततः कालेबहुगतेको
 मारवशवर्तिनी एवंसावर्धितेशीलपितृवैशमिमंगला तांहस्वांचितयामासवताननुगुणान्मुवि कस्मंदयामयाकन्याविचार्येति-
 सुहृदः शिवतः एतस्मिन्नेवकालेतुमुनिर्वेदविदांवरः कन्यार्थींचागतः श्रीमान्कोटिण्यामुनिसत्तमः उवाचरूपसंपन्नान्वदीयां
 ननयाहणे पिताददौद्विजेंद्रायकोटिण्यायशुभेदिने गृह्योक्ताविधिनापार्थविवाहमकरोत्तदा मंगलाचारिनेषोपंतब्रकुर्वंतियोवि

दारकस्तेनक्तिमर्थब्रूहितलनः शीलोवा० यस्यमसादात्सकन्याधनधान्यादिसंपदः लभ्यंतेभानवेष्ट्यापिसो नंतोयंयाधृतः शीलयास्तद्वचः शुक्लभ्रू
 तेनद्विजन्मना श्रीमदांधेनकौरव्यसाक्षेपंभ्रौरितस्तदा कानंतइतिमूटेनजल्पतापापकारिणा स्तिसोज्ज्वलाकुलेवन्द्योहाहाकृत्ताप्रधावनी
 शीलार्गृहीत्वातत्सूत्रंक्षीरमधेसमाक्षिपन् तेनकर्मविपाकेनसाध्वीस्त्वस्यस्यंगता गोधनेनस्करनेतिगृहदग्धनंगत यद्यथंवागतंगह
 तन्नेथैवपुनर्गतं स्वर्जनेः कलहो नित्यंबंधुभिस्ताडनंतथा अनेनाक्षेपदोषेणदारिद्र्यपतितंगृह नकश्चिद्दत्तेलोकस्तेनसाध्वीयुधिष्ठिर श
 रीरेणातिसंतसोमनसाप्यनिदुःखितः निर्वेदंपरमंभासः कौटिल्यः ग्राहतांशिया कौटिल्यउवा० शीलमेतदमुत्पन्नसहसाशोककारणं
 येनातिदुःखितोस्माकंजातः सर्वधनक्षयः स्वर्जनेः कलहो गेहेनकश्चिन्मांमभाषते शरीरेनित्यसंतापः खेदश्चेतसिदारुणः जानासिदुर्नयः
 कोत्रकिंकृत्वासुहृतंभवेत् शीलोवाच प्रत्युवाचायतंशीलासुशीलाशीलमंडना आर्थानंतकृताक्षेपपापसंभवजंफलं भविष्यतिम
 हाभागतदर्थयत्त्वमाचर एवमुक्तः सविमर्षिर्जगाममनसाहरिम् निर्वेदंनिर्जगामार्थकौटिल्यः प्रगतावनं तपसेकृतसंकन्यावायुभक्षो
 द्विजोत्तमः मनसाध्यायमानस्तत्कृद्रहस्याभिचतंविष्णु यस्यमसादात्संजातमाक्षेपान्निधनंगतं धर्मादिकंमभार्तविसूखदुःखप्रदायकं ए
 वंसंचितयन्सोथबभ्राभगहर्नवने तत्रापश्यन्महाचूतंपुष्पितंफलितंद्रुमं वर्जितंपक्षिसंघातैः काटकोटीसमावेतं तमपच्छद्विजोत्त
 मः क्वचिदृष्टोमहाद्रुम द्रुहिसौम्यमभार्तवहः खंचेतसिवर्तते सोब्रवीद्भद्रानंतोक्वचिदृष्टोमयाद्रिज एवनिशकृतस्तेनसंजगामाथादुःखितः
 कृद्रहस्यामीनिगच्छन्सगाददसंसवत्सकां वनमध्यमधावंतीमितथेतश्चपाडव साद्रवीद्वेनुकेद्रुहियद्यनंतस्त्वयंक्षितः गौतम्युवाच
 गौरुवाचाथकौटिल्यंयनानंतवेद्यहंद्रिज नंतोव्रजन्ददशाग्रंघृषभंशाडूलोस्थितं दृष्ट्वापमच्छगोस्त्वामिन्नंतोवर्षाक्षितस्त्वया घृषभस्तमुवा
 चेदंनानंतोवीक्षितोमया ततोव्रजन्ददशाग्रैरम्यपुष्करिणीद्वयं अन्योन्यजलकल्लोलंवीचीपर्यंतसंगतं छन्नकमलकल्हारैः कुसुमोत्प
 ल्मंडितं सेविनंभ्रमरैर्हंसैश्चक्रकारंडैर्वेकैः तेमपच्छद्विजोत्तमैरुवाचानंतोवर्षाक्षितः ऊचतुस्तेपुष्करिण्योनानंतोवर्षाक्षितोद्रिज नंतोव्रजन्ददशाग्रैर्घृषभंकुंज
 रतथा नावपच्छद्विजोत्तमोप्रबभ्रावोपलक्षितः एवंमपच्छन्नशस्तंनैवनिपसादह कौटिल्योविवहलीभूतोनिशशोजीवितेनृष दीपमुष्णांचनिः स्यस्य

पपातमुनिभारत प्राप्यसंज्ञामनेति जल्पन्त्यायमिदं ज्ञः नूनं त्वस्याप्यहं प्राणा निमित्तं कल्पयेत्तमि यापदुद्देधनं वृक्षचक्रतावद्युधिष्ठिर कृपयानंदे
 चोपि प्रत्यक्षं समजायत वृक्षं द्राक्ष्यमाणं रूपेण इत एहीत्युवाच नं प्रयुद्वदक्षिणे प्राणो गृहायोम्रिविवेश तं स्नापुंरं दशयामास दिव्या नारी नरे सुता यस्यानि विष्टम
 त्मानं दिव्यसिंहासनं शरो पार्श्वस्य शरवचक्रा जगदगारुडशोभि तं दशयामास विप्राय विभ्वस्तुभन तं क विभ्रुति मे देव्या नंतं नंतं ममि तो जसं के तु के
 न विराजंतं वनमाला विष्कृषितं तं दृष्ट्वा तादृशं रूपं मनस पराजितं वंद्यमानो जगदोच्चै जयशब्दपुनः सर यापदुद्देधनं पापमाहं पाप्मा पापसंभवः आ
 हि मां पुंडरीकाक्ष सर्वपापहरो भव तच्छ्रुत्वा नंतं देवेशः आहं स्तुस्तिग्धया गिरा मां मे स्तुवन्तु हि विप्रद्वयत्तममि वनेति कौंठिण्य उ० मया भूत्वा बिलिमेन
 चोदितो नंतं दोरकः तेन पापविपाकेन धृति मे भूतं यगता स्वर्गेनः कलहो गेहेन कश्चिन्मा प्रभाषते निवेदाद्भुमे रणये तव दर्शनं कांक्षया दृष्टया देवदेव श
 त्वयात्मा संप्रदर्शितः तस्य शापस्य भर्शानिं कारुण्यादं कुमहं सि श्रीरुथा उ० तच्छ्रुत्वा नंतं देवेश उवाच हि जसन्तं म भक्त्या सितो धितो देवः किं न दद्या
 द्युधिष्ठिर अनंत उवा० स्वगृहं गच्छ कौंठिण्यमा धि उव कु रु दिज चरानं न व्रतं भक्त्या न ववर्षाणि पंच च सर्वपापविशुद्ध्या प्राप्य सिसिद्धिमुत्तमा
 पुत्रं पोत्रा नृसमुत्पाद्य शुक्ल्या भोगान् यं यो षि नान् अनेन मत्स्मरणं प्राप्य मामुपैष्य स्वयं शासं अन्य च ते वरं दशमं सर्वलोकापकारके इदमारव्यान
 कव रं शालि नंतं व्रतादिकं कारिष्यमि न रायस्तु कुर्वन् व्रतं मिदं शतं मं सा चिरात्पापनिमुक्तः प्राप्नोति परमं गतिं गच्छ विप्रद्वयं शीघ्रं यथा येना
 गतो त्वसि कौंठिण्य उवा० स्वाभि नृच्छा मि ते द्वा हि किं चित्को नृहन्तमया अरण्यं फनमना दृष्टं न दृष्टस्वजगद्गुरो यश्च तस्य हस्तः कस्त
 न्रकागोः को वृषभस्तथा कमलात्पलकल्होरैः शोभि तं सुभनाहरं मया दृष्टमहारण्यं किं नंतं पुष्करिणी इयं कः खरः कुंजरः कः सोको
 सोमः श्वेद्विजेनमः अनंत उवाच सवृत्तं वृक्षो विमोसो विद्यावदं विषारदः विद्यान दत्ता शिष्यं स्तनासां सानरुतागतः यागावस्कध-
 रा दृष्ट्वा पूर्वसा बीजहारिणीं सुषो धर्मस्त्वया दृष्टः शाङ्खलं सत्यमास्थितः धर्मा धर्मव्यवस्थानंतं च पुष्करिणी इयं ब्राह्मण्यो केचिदप्या-
 स्तां भगिन्यो ते परस्परं धर्मा धर्मी दियत किंचित् न निवेदयतो भिद्यः विम्राये वेदा विदुषे न दंतं दुर्बलाय वै भिक्षा दन्तान् चार्थिष्य स्तेन पापे
 न कर्मणा वीची कल्लोलमालाभिर्गच्छते स्ते परस्परम् खरः क्रोधः स्तथा दृष्टः कुंजरा म द उच्यते ब्राह्मणो सावनंतो हं गृहां सारगह्वरं

इत्युक्त्वा देवदेवेशस्त्वैवांतरधीयान् स्वभाष्यंततो ह त्वाततः स्वगृहमागतः कृत्वा नंतव्रतं सस्य कृत्वा नववर्षाणि पंचच सुक्त्वा सर्वमनेन तेन यथोक्तं पांडु
 नंदन अनेन स्मरणं प्राप्य गतो नंतपुरीद्वजः तथा त्वमापि राजर्षिकथां शृण्वं व्रतं नंतकुरु प्राप्य सोमं चित्तं सर्वमनेन तस्य वचोवाथा यद्वचं तु देशे वर्षे
 फले भासं द्विजानना वर्षे कै न तद्भासि कृत्वो पारथानक व्रतं एतैकं चित्तं भूषणानां शुभमव्रतं यच्छुत्वा सर्वपापभ्यां मुच्यते नाना व्रतसंशयः ये
 पि शृण्वन्ति सततं पठ्यमानं पठंत य नैपि पापविनिर्मुक्ताः प्राप्य नित्यद्वरैः पद संसारगह्वरगुहासं सरविहनुं वांछन्ति यत्कुरु कुलोद्भवः कुरु
 स्थाः संपूज्य च त्रिभुवने शमनं तदेवं धीनि दक्षिणकर्करवरदोरकंते इति अनंतव्रतकथा समाप्ता अथानंतव्रतोद्यापनं बुधिशिरः
 त्वत्पसादाच्छ्रुतं कृष्णाय नंतव्रतं शर्म इदानीं ब्रूहि मे नंतव्रतोद्यापनमुत्तमं कृष्णा उवाच शृणु पांडव हस्य मित्रतोद्यापनमुत्तमं कृतेन स
 फलं प्रार्थयन्नंतं सर्वानि ध्विनं आदौ मध्ये तथा चोक्तं व्रतस्योद्यापनमेव यद्विचिन्त्य चित्तस्य संपन्निः शर्मकालना तदा चोद्यापनं कुर्याच्छुभ
 तमे शर्मदं च तदुद्देशेषु वर्षेषु मुख्यमुद्यापनव्रतं कायशक्तिस्त्वयो दश्यां ब्रह्मचारी व्रतं ततः एकमनेन नियमं कृत्वा मक्तिं समन्वितः न
 तः प्रातश्चतुर्दशीं स्नानं शौचं शक्तिः संकल्पयेद्दमाकांते दशकालावनुस्मरन् ततो नद्यां देवरातेनियं प्ररवणं तथा सर्वे पथीः सर्वे ग
 धेः स्तिलकलैरयामलेः वैदोक्तविधिना स्नायात्संतर्प्य पतुं देवताः ततो गृहं समागत्य वदो हत्वा सुशोभनां तन्मध्यं नुपविश्याथ दशकृत्वा
 स्मरन्ततः गणेशं पूजयित्वाथ पुण्यां ह्यार्यैर्दूजेः आचार्येभ्यः पत्नीकं वरयेद्ददृषारं ब्राह्मणं च सदस्यं च क्रत्विजं च चतुर्दशं सर्वान्
 स्त्रैर्नंतं कोरेर्जलपात्रादि नार्चयेत् तत्रालिखितं लंकैश्च वर्षैः स्रज्जामनैः विरच्य भवतो भद्रं भद्रागतं स्तुभ्यं ब्रह्मादिदेवतास्तस्मिन्नावा
 ह्यां पि च पूजयेत् तन्मध्ये पंक्तयेधान्ययथाशक्तिं क्षिपेन्नतः सोमवर्णराजंतवापि नानाभ्रजं गीपमुत्सृजं नमोपरित्यजेत्संक्षुभं व्रणं सुनवं दं न
 स्मिन् जलंगंधपुष्पाफलपल्लवमृत्निकाः क्षिप्तारत्नोद्दिरण्यं च वस्त्रयुग्मं न वेष्टयेत् सोमवर्णराजंतनाभ्यं सुन्मयं वंशं जंतया पात्रं तु परिन्यस्य
 पट्टकृत्नादिकं शर्म लिखेत् पटलं तत्र चंदनेन रसंगंधिना पद्मं विरच्य तन्मध्ये नमूनि विधाय च पत्तेन शान्दधेन भाषकृणां पि वा कृता सो
 वर्णरिमयायुक्तां शंखचक्रगदाजंका आवाहनाद्युपचारैः पूजयेत् स समाहितः पंचासु तेन स्त्रपयेत्ततश्च वसनदयं पट्टकृत्नादिकं पीतम

पथितार्चयेद्गतां शुषाधूपेस्तथादीपैर्नैवेद्यं प्रयजयेत् पुनः प्रव्याणि संशुद्धां पूजयेन्नाभिमिः क्रमात् अननायनमः पादौ गुल्फौ संकर्षणाय च
 कालात्मनेजानुनीचजघने विश्वरूपिणं कर्तव्यैर्विष्वक्स्पर्शपायं मद्रवैर्विष्वक्साक्षिणं नाभिं तु पद्मनाभाय हृदयं परमात्मने कंठं श्रीकंठनाथाय बाहू
 सर्वास्त्रधारिणो मुखं तु वाचस्पतये चक्षुषीं फणिलयाय च तलादं केशधारायं त्रिशिरः सर्वात्मने तथा नमः पादौ पूजयामीत्येवमादिमपूजयेत् ए
 वं संपूज्य विधिनारात्रौ जागरणं चरेत् गीतवादित्रनृत्यादिपराणञ्च वपांस्त्रितं प्रतिमां च प्रकुर्वीत पूजांगं धादिनाहरेः नानाफलानि भक्ष्या-
 णिराद्यानि च निवेदयेत् ततः प्रभातसमये स्नात्वा चार्थादिभिः स्नह अनंतपूजयेत् प्राग्वन्जुहुयात् पश्चिमे ततः कुंडे वा स्थां ड्डे कुर्यादग्नि
 स्थापनपूर्वकं आज्यभागान्तमाचार्यः स्वशुद्धोक्तं विधानतः ततोऽश्वत्थसमिद्रस्नदं भावेभ्यामिरेव च दुग्धमध्वाज्यदधिभिस्त्रितैर्वापाय
 सेन च आज्येन च प्रतिद्रव्यमर्शेन च सहस्रकं अष्टोत्तरशतं वाष्टां विंशतिं जुहुयात् क्रमात् अतो देवेति मंत्रेण स्त्रीणां वैनाममंत्रतः प्रणवा-
 दि चतुर्थ्यंतं मोतां ननाभतः नाभमंत्रं जुहुयाच्चतुर्दशभिरादरात् पुरुषसूक्तेन जुहुयादतो देवेति वा पुनः शतमष्टोत्तरं यावत् प्रत्येकं
 जुहुयाच्चकः चरुहोमस्तथा कार्यो मंत्रं तैर्विचक्षुणाः एतैर्विध्यमाणमंत्रं जुहुयाच्चरुणा तथा ॐ अनंताय स्वाहा ॐ कालात्मने ॐ उपसेन ॐ
 अहारात्राय ॐ अर्धमासाय ॐ मासाय ॐ ऋतुष्य ॐ परिवत्सराय ॐ कपिलाय ॐ शेषाय ॐ कालात्मने ॐ उपसेन ॐ
 काशाय ॐ सुहृताय ॐ शोषाय ॐ भूरगये च एधिं त्ये च महते च स्वाहा ॐ सुवो वायवे चान्तरिक्षाय च महते च स्वाहा ॐ स्रवरादि
 व्याय च दिवे च महते च स्वाहा ॐ भूर्भुवस्वश्चंद्रमसे च नक्षत्रैः ॐ अत्रिंशत्स्रस्रं महते च स्वाहा आज्यमिल्लेः स्विष्टकृतं प्रजापतिभ्यो-
 जुहुयात् समिदादिभिरेव च मत्स्यैकं जुहुयात् क्रमात् एवं स्विष्टकृतादीनि पूजापात्रानमाचरेत् जपेत् पुरुषसूक्तं तु स्मृत्वा नंतं सरोत्तमं पू-
 णाहुतिं च जुहुयाद्दोषांते विश्वमित्युक्ता होमशेषं समाध्याय कृत्वा न्यायुषं भवच नंतो वैलोकशालांश्च ग्रहान् पूजयथाक्रमं गीतवादित्रनिर्दे-
 दत्वा पूणाहुतिं प्रति केचिन्मतेरात्रिहोमः पूजयित्वा हरिर्देवमाचार्यं पूजयेत्ततः परिपूज्य सपत्नीं कवस्त्रालंकारभूषणैः वस्त्रालं
 कारभूषाद्यैस्ततो धेनुं समर्चयेत् पथस्तिर्नास्तीत्यां च वस्त्रालंकारभूषणैः स्वर्णचूर्णैः शोषरुशेनाम्ब एष्टीं स्मृशोभनां कांस्यदोहारत्नपु-

कर्माणि कर्तव्यानि कर्तव्यानि नित्यं विष्णुपदे स्थिता ग्रामं गृणहृदयादन्तर्गोमातरन्नातुमर्हसि गवामंगेषु तित्थं निमुवनानि चतुर्दश
 यस्मान्नास्माच्छुभं मे स्यादिति हल्लोके परवच गावो मे अग्रतः संतु गावो मे संतु एष्टनः गावो मे त्ददय संतु गावो मे अग्रवसाव्यहः मंत्रेणानेन संपूज्य-
 आचार्ययि निवेदयेत् गोदानस्य विधानार्थं दद्यात्सर्वं यथाविधि अनन्तरं परिवारचब्राह्मणाय निवेदयेत् ऋत्विजः पूजयित्वा तस्याद-
 द्याच्च दक्षिणां चतुर्दशैव कुंभाभ्युपकान्तपरिष्कारान् वस्त्रोपवीतं दद्याच्च अनन्तः प्रीयतामिति आचार्यादीन् भोजयित्वा पूर्णानां वाचयेत् नतः
 अथानन्तरं विस्त्रज्यापि गृणहीयादाशिषस्ततः भक्तिश्रुत्तान् मरुत्तब्राह्मणानां क्षमापयेत् नतोद्दृष्ट्वा बंधुयुतो सुजायात्ससमाहितः ए
 व हस्तेन तं फलेदानं नो म वन्तुणा इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे अनन्तव्रताष्टाव्यं दशमोऽध्यायः अथ नष्टदोरकविधिः युधिष्ठिर उवाच
 अनन्तव्रतमाहात्म्यं कृत्स्नं कृष्णत्वय्यदि तं भगवन् दोरकुर्येण भाग्यदोसि महात्मानां दोरं भमादत्तानं एयं दिस्यद्विदितं जनेन तदा किं करणी
 यं स्याद्व्रतं त्रैलोक्यपावनं कृष्ण उवाच दोरेनष्टे महादोषः प्रभवेद्व्रतिनामिह तस्मान्न दोषनाशार्थं प्रायश्चित्तं विधीयते गुरुं यदस्मि
 णीकृत्य नमस्कृत्य समाहितः विजाप्य दोरनाशं च कृत्वा दोरं व्रतीततः हन्यवाहं प्रतिष्ठाप्य तस्मिन् अथात्वाहीरं परं आन्यमग्रावधिश्चि-
 त्यदद्याद्विजाप्य चासनम् अष्टोत्तरशतं हुत्वा मूलमंत्रेण वेष्ठाव नाम मंत्रेण तत् कृत्वा द्वादश शास्त्र संयुतं केशवादिमहद्ब्रह्म त्वाभ्याश्चि-
 न्तु शाक्तिनः पूर्णाहुतिं तत्र हुत्वा होमशपसमापयेत् व्रतं च्छिद्रं जपच्छिद्रं यच्छिद्रं व्रतकर्मणि वचनाद्भिमद्वेवानां सर्वसंपूर्वात्तां व्रजन्
 मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं जनादेन यत्पूजितं मया देवपरिपूर्णं न दत्तुं मे आचार्यपूजनं कार्यं दक्षिणां चोर्ध्वं पोन्नम एवं शोति विधिं
 कृत्वा पूर्ववद्भूतमाचरेत् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मया यश्चिन्तयेत्सुधीः इति भविष्योत्तरपुराणे नष्टदोरकविधिः सः अथ भाद्रपदशुक्ल
 चतुर्दश्यां कर्तव्यामाध्यावावेशाख्यां कदलीव्रतं होमाद्रोभविष्योत्तरे सापूर्वाणह्न्यापिर्नाग्राद्या अथरंभारोपणाविधिः
 रंभाह्मं रोपयित्वा स्वहस्तेन स्फूमिकां वर्षमेकं तु संपूज्य उदकुंभं न संचयेत् यावत्प्रसवपर्यन्तं पूजयेच्च यथाविधि पूर्वस्यां तु यथास-
 म्यशुत्तरस्यां तथैव दक्षिणे पश्चिमे हानीरंभाप्रसवलक्षणं अथ कदलीव्रतविधिः यदा विनम्य विनम्य संपत्तिः शत्रुप्रकालता त

दाचोद्यापनं कुर्वाण्युभयलक्षणैर्भेदिने कायशत्रुद्विस्थयोदश्यां ब्रह्मचारीव्रतीकृतौ एकभक्तेन निरयमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः ततः प्रातश्चतुर्दश्यं
स्नात्वा तीर्थेश्वरभक्तचिः उपवासं तु संकल्प्य देशकान्तावनुस्मरन् ततो गृहं समागत्य वेदांकृत्वा सुशोभनां तन्मध्ये उपविश्याथ देशकालोष्मा
रेततः गणेशं पूजयित्वाथ पुण्याहं वाचयेद्ब्रह्मजैः आचार्यैश्च सपत्नीं करयेद्देवपारां गोचर्ममात्रं सलिय सर्वतोमंडलं शत्रुं लिखेत्सम्यक्
तथा वर्णेर्नीलपीतैः सितासितैः विरच्यलिंगोत्तमं द्रुमं डपस्पनुमथ ग ब्रह्माद्यादेवतास्तत्रस्थापयित्वा प्रज्जयेत् अथ वास्त्वस्तिकं कुर्यात्
पद्ममण्डलं तु वा ततः साद्यामुपणीतु सम्यग्ब्रह्मोक्तं सुशोभनां समूलांकदलीस्थाप्य पूजयेत्तथायाविधि उत्तमोदकमानीय सर्वत्रेतां स-
माहितः यथारंभो विद्महि स्ते शारवादीनां सदा भवेत् तथा वन्द्यमादौ विसेचयेत् पार्वतीप्रिये इति संचनमंत्रः तन्मध्ये पंचकथान्यय
था शक्तिस्त्रिपत्ततः सौवर्णराजतं वापि ताम्रजं वापि मुन्मयं कुंभं न्यसेत्तदुपरि अत्रणं स्ननं वटं तस्मिन् जलं गंधपुष्पफलपल्लवमृत्तिकाः
स्मिन्त्वारत्नं हिरण्यं च वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् सौवर्णराजतं ताम्रमुन्मयं वंशजतया पात्रं तदुपरि न्यस्य पट्टकूलादिकं शत्रुं लिखेदसदलं
तत्र चंदनं नस्सुगंधिना पलेन वा तदर्धेन माषकेणापि वाहते उमा मे ह्यंशोरोत्तमूलये त्रैलोक्यं जयेत् इति कसलीव्रतविधिः अथ उमा
महेश्वरसहितकदलीपूजनं मासपक्षाद्युत्थिरव्यममपापनिर्मुक्त्युत्तममिदं पुत्रपौत्रो वैधव्योऽसितमोगाधनधान्यप्राप्तये उमा मे ह्यंश्वर
सहितकदलीपूजनं करिष्ये तथा च कलशात्वनं करिष्ये कदल्यागच्छेद्देवि सोभाग्यफलदायिनि स्तुवंदे हि जयं देहि यशो देहि हस्तेनि
श्रित आगच्छ वरदे देवि शंकरेण मे ह्यंश्वरि करिष्यमाणो पूजो मे गृहाणानुग्रहकुरु आवाहनं कर्तस्व मर्यादित्वं नानाभिगणान्दिन आ
धिनिष्ठमहादेवि शिवेन सह पार्वति आसनं दूर्वाक्षतादिभिर्गुक्तं स्वर्णपात्रं स्थितं शत्रुं पाद्याद्यैः कल्पितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि पाच
अर्घ्यपात्रं स्थितं तीर्थफलपुष्पसमन्वितं अर्घ्यगृहाण मे देवि भक्त्या दत्तं शिवप्रिये अर्घ्यं कसुरं शीरस्करं मिषीतलं विमलं जलं गंगाया
स्तु समानीतं गृहाणा च मन्यक आचमं गंगादि सर्वतीर्थेष्वयमयागार्थनयाहृतं स्नानार्थं तु मया देवि गृहाणे दंस्करेश्वरि स्नानं यथा-
रंभे विद्महि स्ते शारवादीनां सदा भवेत् तथा वन्द्यमादौ विसेचनात् पार्वतीप्रिये सेचनं वस्त्रं शत्रुभिमर्दादित्यं कुंकुमांकं सुशोभनं गृहाणा

छादनं देवितया ह्लादयमांसदा वस्त्रं उपवस्त्रं कंचुकीमुपवस्त्रं च नानारत्नैः समन्वितं गृहाणान्तं मया दत्तं पार्थस्यैव न सो-
 स्तुते कंचुकी-उपवस्त्रं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया नीतं स्फुर्निर्मलं तोयमेतत्सुखस्पर्शगृहाणाच्च मनोयकं आचमनं श्रीवन्द-
 चन्दनं दिव्यगन्धं सुमनोहरं विलेपनं गृहाण दं दद्राणी प्रियवत्से चन्दनं अक्षताश्च स्फुरं हरिद्राकुकुम सांभग्यद्रव्याणि सा
 लतीचपकादीनि शतपत्रादिकानि च स्रग्ध्रीनि गृहाण त्वष्ट्रजायं सुमनासि च पुष्पाणि अगुरुगुलधूपं दशांगं सुमनोहरं
 गृहाणे मन्त्रमि करं घ्राणस्य दधितं परं धूपं चक्षुर्दृष्टं सर्वलो- दीपं नानापक्वान्तं संयुक्तं नैवेद्यं पूगीफलं मह- तांबूलं इदं फ-
 लमिति फलं हिरण्यगर्भे निदक्षि- नीराजयामि देवेशि भक्तानां भयनाशिनि दं हि मे सर्वं सोभ्राग्यं पार्थत्यासं हितेन ये ॥ नीराजनं या-
 निका निचपायानि ० प्रदक्षिणा आश्रये देवपत्नीनां पूजिते च श्रिया स्वयं सोभ्राग्यो रोग्यमायुश्च देहि हरिं मे न मास्तु ते नमस्कारं त्वमि-
 द्राणी प्रिया नित्यं पार्थत्याश्नाति वल्लभा सतीनां कामदा पूज्या कामान्मे परिपूरय प्रार्थना इति पूजनं अथ कथा युधिष्ठिर उवाच ह-
 ष्ठाह्णामहाबाहो सर्वविद्याविशारद अनाथनाथ विश्वात्मन् दीनोदन्य निहंतन त्वमस्माकं परो वंधुस्त्वमस्माकं परं सखा त्वयामि-
 रक्षितानि त्वयैव च रामोऽन्न निर्भयाः किंचित् एच्छामि देवेश कृपा कुरु वदस्व मे यदुच्यं सर्वं धर्मं पुकृतं यस्मिन् महत्फलं सोभ्राग्यो रोग्य-
 दंपुण्यं धनधान्यं विवर्धनं अन्नाच्छादनं पुत्रादिवर्धनं श्रीनि केतनं तन्ममाचक्ष्व भगवन् लोका नानामुपकारकं श्रीकृष्ण उवा-
 च गृहाराजं प्रवक्ष्यामि ब्रतानामुत्तमं ब्रतं यत्कृत्वा सर्वदुःखं भयो नारी मुच्येत संकटात् वरुणान् पानविच्छिन्नं भवेत्तु कदाचन तु
 रामा भवत्येवैकां तारुस्मिणी प्राणवल्लभा प्रणिपत्या ब्रवीद्दीना सर्वकामांतये सुभ्रा सोभ्राग्यं मे कथं देव भवं ज्ञान्मिजन्मनि सप-
 त्नीनां श्रियं वीक्ष्य स्पृहा मे जायते प्रभो इति प्रिया यावच्च न भ्रुत्वा हं तं स मद्रुवं रंभा व्रतं कुरु वा शसोभ्राग्या वा मये शप्तं कृते यस्मिन्
 व्रते देवि परं सोभ्राग्यमाश्रयसि इति श्रुत्वा वचो देवि रुरुस्मिणी मामभाषत रंभा व्रते भवं त्किं सोको विधिः किंच पूजनं केन चोदो-
 राचीर्णं मर्त्ये केन प्रकाशितं रुक्मिण्याभाषणं श्रुत्वा पुनरेवाहमब्रुवम् रंभा व्रतविधिं वक्ष्ये शृणु देवि वियथोदितं गोचरं मया वंसंलिय-

सर्वतोऽङ्गप्रदकं त्रिरेवस्म्यकूपंचवर्णेनीलिपीमैः सितासितैः ब्रह्माद्यादेवताः सर्वाः स्थापयित्वा प्रपूजयेत् कलशोपरिसंस्थाप्यैवैणवे
 पटलशरभैः उमाभैर्हस्वरीतत्रमूलभञ्जेण पूजयेत् अथ वा स्वस्तिकं कृत्वा पद्ममण्डलं तु वै ततः सायां सपर्णांच सम्यग्दत्तां सुशोभ-
 नां समूलां कदलीं स्थाप्य पूजयेत्तथा विधिः उन्नमोत्क्रमणीयसे च येनासमाहितः यथारंभे विवृद्धस्ते शारवादीनां सदाभवेत्
 तथा वृद्धं यमादेविसेचनात्पार्वतीप्रिये सदा यथा ते प्रसवो वर्द्धते कदलीशरभं तथा मनीरथानां प्रभवो भवतु स्वयं एवं स पूज्यविधिव-
 द्भक्तियुक्तैश्चेतसा रात्रौ जागरणं कुर्याद्दीपतवादिभिरनिःस्वनेः एवं या कुरुते नारी व्रतानामुत्तमव्रतं फलत्वा तु विविधान् भोगान् च सो-
 भारं यं विदते भवे एवं या कुरुते देवि कदलीव्रतमुत्तमं तस्मात् कुरु विधानेन यथोक्तं फलमाप्स्यसि इति श्रुत्वा विधानेन प्रकारव्रतमु-
 त्तमं अत्रापि सकल काममनसा यदस्मीप्सितं अन्यच्च भृगुराजं द्रवतं स्वफलमुत्तमं अस्याश्चर्यं करं पुसाशरणुषावहितो भवान् द्यु-
 तेयदाजितान् पूर्वकृष्णानीनासमाभूति दुःशासनैस्तदुष्टेन द्रोपदीमुक्तमूर्धजा आकृष्यमाणे वस्त्रे तु चित्ते मामस्मरन्तदा तूणीन-
 व्रगतो राजन् द्रौपद्या स्थाणनाय वै अदृश्यो हंतु कृष्णायै व्रतं स सुपदिष्टवान् तदा कर्तुं मशक्ये तु व्रते स्मिन् राजसत्तम रुक्मिण्या च
 रितं पूर्वं यदेतद्व्रतमुत्तमं तस्य पुण्यफलं दत्तं कृष्णायै राजसत्तम तत्कालमेव वस्त्राणां समृद्धिरभवत्पुरा दुःशासनैस्तदुष्टेन आदि-
 तं धशक्तैः पुत्र प्रादुर्भूतानि वस्त्राणि नाना वर्णानि भारत रिव न्नो दुःशासनः पापो विरसामांशकं यहात् तावद्दुःसुर्वस्त्राणि कदलीगर्भव-
 न्नुप इत्यैव व्रतं भावोयं गुल्योपि कथितो मया कारणस्य विधानेन पूर्णं कालो भविष्यति इति कदलीव्रतं कथा समाप्ता अथो-
 द्यापनं युधिष्ठिर उवाच कस्मिन् मासे नित्यो कस्या माचरेद्द्रवतमुत्तमं कदल्यभावे किं काये तन्ममाचष्टवैकं शिवं श्राद्धात्
 शक्रपक्षे चतुर्दश्यां मासि मादपदे नृप कार्तिके मासमासे वा वैशाखे चैतरे तथा पुण्ये मासि प्रकुर्वीत पोर्णमास्यां शक्रादिने तिथि-
 क्षयवर्जयेत्तत्तत्मायास्तु समाहितः यस्मिन् देशे न लभ्येत कदली राजसत्तमं स्रवणं स्य शक्रभातं कृत्वा पूजां समाचरेत् यदि न भवेत्त-
 कदलीमारोप्यादौ प्रपूजयेत् यावत्तस्या फलं तावत्सिचैन्नीरेण भूपते फलेषु पक्वजातेषु पश्चाद्दिमान् समाह्वयेत् प्रभ्राते विमले स्त्वा

त्वानद्यादौर्वमलेजले अहतेवाससीगृह्यकृत्वासंध्यादिकर्मच अरतिमात्रं कृत्वा तु स्यादिलं वाग्यतः शक्तिः अग्निं संस्थाप्य विधि
 वनत्रहोमं समाचरेत् शतमशोन्नरं विद्वान्निबलाज्याहुनिभिस्तथा गंकायन्निः संन्दष्टः कृती व्याहृतिभिः पथक् ब्रह्मादिदेवता
 ष्यश्च नामभैः पथक् पथक् उग्रमहेश्वरायापि मूलमंत्रेण दापयेत् आचार्यं च सपत्नीकं वस्त्राद्यैः पूजयेत्ततः धेनुं पयस्विनीं व
 त्सवस्त्रालंकारं पूषिताम् स्वर्णशृंगीरोय्यरवुशीताम् पृष्ठीं सुवाससं कांस्यदाग्रो रत्नपुच्छानि कंकठीं सघटिकां अश्वत्थं वेद
 विदुषे आचार्याय निवेदयेत् पादुकोपान् द्वौ छत्रमलंकारानेकशः यथाशक्ति प्रदेयानि व्रतस्य परिपूर्तये चतुर्विंशतशो उग्रवायुरमान्या
 हयसयतः वस्त्रालंकारगंधाद्यैः पूजयित्वा तु भोजयेत् वायना निचदेयानि वंशपात्रैस्तु शक्तिनः दद्याच्च दक्षिणां सम्यग्यथा विभक्तवत्सारतः
 अन्येभ्योपियथाशक्ति दद्यादन्तस्संस्तुत क्षमापयित्वा तां देवीं व्रतस्य परिपूर्तये कट्येकाम दाप्य न्येमेधायेतं न भोजनमः रंभायेभू
 निसारोये सर्वसौख्यप्रदेनमः यथायथा न प्रसवो वन्देते कदलिम्बं तथा मनोरथानां मे प्रप्तवो वर्धतु स्वयं इति कदलीदानमंत्रः एवं नारीन
 रोवापयः कुर्यात् कदलीव्रतं सर्वोत्कृष्टं कामानवाप्नोति स्वर्गलोके महीयेत इति श्रीस्मविष्वान्नरे कदलीव्रतोद्यापनं संपूर्णं अथ पौर्णमा
 नमासेन कार्त्तिककृष्णचतुर्दशी नरकचतुर्दशी तस्यां निलेनेन स्नानमुक्तं भविष्य कार्त्तिकस्यासिते पक्षे चतुर्दश्यां निशासुरे यमदो-
 पबिर्हं दद्यात् पशून् विनश्यति कार्त्तिकस्यासिते पक्षे चतुर्दश्यां विधूय अवश्यं भवकृतं व्यस्तानं नरकसीरुभिः दिनद्वये विधूये चतुर्दशी
 सत्त्वं पूर्वविद्धं चतुर्दश्यां कार्त्तिकस्यासिते तरे पक्षे प्रत्युपसमये स्नानं कुर्यात् प्रयत्नतः इति निर्णयदीपिकोक्तेः परदिन एवेत्यन्ये दि
 नद्वये चतुर्दश्याभावे तु चतुर्दश्यां चतुर्थयामे स्नानं भौति दिवोदास निबंध स्मृतिर्दर्पणोपि चतुर्दशीयाश्वयुजस्य कृष्णस्यात्यर्क्षयुक्ता
 हि भवेत्तत्र भाते स्नानं समभ्यर्च्य नरेस्तु कार्यं स्रग्धने लेन च विप्रत्रुक्तेः नैनेलक्ष्मीजेने गंगादीपाव्याश्वतुर्दशीं प्राप्येति विशेषः आश्विनस्या
 सिते पक्षे भूतायां नोदितो रविः यामिन्याः पश्चिमे यामिने लक्ष्म्यगोविंशयेन मृगाकोदयं वलायात्रयोदश्यायदा भवेत् दर्शवांमंगलस्नानं दुःस्व-
 शोकभयप्रदम् कालादर्शत्रयोदशी निषेधश्च त्रयोदशीयादाप्रासाक्षयं चाति चतुर्दशी रात्रिशेषे लभावास्यातदाभ्यगात्रयोदशी चतुर्थयामे स्नान

निथयस्त्रयः दीपदानादिकार्थेषु कर्तव्याः पूर्वसंयुताः इति नरकचतुर्दशी दीपदानं समाप्तं अथ कार्तिकशक्नुचतुर्दश्या वैकुण्ठचतुर्दशी
 तदुक्तं सनत्कुमारसंहितायां वर्षवैहेमले चारव्यमासि श्रीमत्कार्तिके शक्नुपक्षे चतुर्दश्या मरुणोदयसंप्रभवे महादेवतिथौ ब्राह्मसुहृते
 मणिर्कार्तिके स्नात्वा विश्वेश्वरोदेव्या विश्वेश्वरमपूजयत् संक्षिपज्यातिषस्तस्य प्रतिष्ठारव्यतटाकरोत् स्वयमेव तदा त्मानं चरन् पाश
 पतत्रात् नतः प्रभाते विमले कृत्वा पूजां महद्गुतां दंडपाणेर्महानास्त्रिवेनेस्मिन् कृतपाशः श्रीमद्भवानीसदनं प्रविश्य दमनुत्तमं इति सप्त
 कुमारसंहितोक्तः अथ कथा वाल्मसित्या ऊचुः कार्तिकस्य सिते पक्षे चतुर्दश्या समागतं वैकुण्ठेशस्तु वैकुण्ठादाराणां स्यात्कृते-
 युगे रात्र्यां तु योऽसौ शेषायां स्नात्वा सोमणिर्कार्तिके गृह्णात्सहस्रपद्यानां सहस्रवैततौ ब्रजत् अतिप्रक्षयापूजयितुं शिवयासां हर्तवि-
 मं विधाय पूजां वैश्वेशीतनः पद्मे रपूजयत् सहस्रसरव्या कृत्वा दोवेकनाम्ना ततः परं आरब्धपूजनं तेन शिवस्तद्वर्त्ममेकत एक
 पद्मपद्ममध्यान्निनीयात्तहरणतु ततः पूजितवान्निष्ठुरं कोनकमलत्वमूत् इतस्ततस्तेन दृष्टपद्मं निष्ठतिन क्वचित् कमलेषु प्र-
 मोजानोः यवानामरुमेष्वमः क्षणं विचार्य सहर्षिर्न मेनामप्रमोभवत् पद्मे धेवप्रमोजानो विचार्यैव पुनः सहस्रपद्मसंकल्पः
 पूजार्थं तु कृतो मया अर्च्यः कथं महादेवोऽयं कोनकमले मया यद्यानेतुं गमिष्यामि भगः स्यादासनस्य तु किं विधेयमतः शंभोः पूजेन-
 चितयद्दरिः एकः प्रकार उत्पन्नो नृदयस्य मुनीश्वराः पुण्डरीकाक्ष इत्येवमां वदति मुनीश्वराः नेत्रं मे पद्मसदृशं पद्मार्थैः तर्पयाम्य
 हं इति निश्चित्य मनसि दत्वा तर्जनिकासतु नेत्रमग्रात्तदुत्साह्य महादेवस्तु पूजितः ततो महेश्वरस्तु सोवाक्यमेतदुवाच महोदेव
 उवाच त्वत्समो नास्ति मद्भक्तस्त्रे लोकोऽस्य चराचरे राज्यं दत्तं त्रिलोक्यास्ते भवत्वलोकपालकः अन्यदरथ भद्रं ते वरयन्मनसा सित
 अवश्यं मे वदस्याभिनात्र कार्या विचारणा मद्भक्तिं तु समांलब्धयेति दूषयित्वा जनार्दन तेमदेव्या नरा विष्णो ब्रजेऽयुर्नरं कुरुं वं विष्णु-
 वाच त्रेलोक्यरक्षा करणं ममादिष्टं महेश्वर दुर्मदाश्व महासत्त्वा देत्या मायाः कथमया शिव उवाच एतत्सुदर्शनं चक्रं सर्वदे-
 त्यनिर्द्वन्द्वं गृहाण भगवन् विष्णो भयातु मयि निवेदिनं अनेन सर्वदेत्यानां भगवन् कदनं कुरु एवं चक्रं हरेर्दत्ता तेनोक्त्वनमब्रवीत् शि-

वउवाच वर्षेचहेमलंबारव्यमासि श्रीमतिकार्तिके शक्रपक्षेचतुर्दश्यामरुणाभ्युदयंप्रति महादेवतिथौ ज्योतिषु हूतेमणिकर्णिके
 स्नात्वा वैश्वेश्वरं लिंगं वेङ्कटादेत्यष्टजनम् सहस्रकमलेस्तस्माद्भविष्यति मम प्रिया विरव्याता सर्वलोके पुंवेङ्कठारव्यचतुर्दशी
 अन्यं वरं प्रदास्यामि शृणु विष्णो वचो मम पूर्वरात्रौ तु ते पूजा कर्तव्या सर्वजातिभिः उपवासं दिवा कुयात्सायकालतवाचनम् पश्चान्म
 मार्चनं कार्यमन्यथा निष्फलं भवेत् आह्यातु हरिपूजायां रात्रि व्यासाचतुर्दशी अरुणादयं वेलायां शिवपूजा ममाचरेत् सहस्रकमले विष्णु
 राक्षोयैः पूजितो नरैः पश्चाद्दशः पूजितश्च ज्जीवन्मुक्तास्त एव हि सायं स्नात्वा पंचनंदं बिंदुमाधवमचरेत् सहस्रनाममंत्रा विष्णोः क
 मलैः सुसमो हरेः मणिकर्ण्यो ततः स्नात्वा विश्वेश्वरमथाचरेत् सहस्रनाममिः पुण्ये जीवन्मुक्तः सा एव हि स्नात्वा शो विष्णुकां
 न्यावानंतं संनममचरेत् रुद्रकां न्योनतः स्नात्वा विश्वेश्वरमथाचरेत् स हस्तनाममिः पुण्ये जीवन्मुक्तः सा एव हि स्नात्वा शो विष्णुकां
 कार्यो विचारणा आदौ स्नात्वा विन्दुतीर्थं यजेन्नारायणं ततः रत्नोदकं ततः स्नात्वा केदारशं समचरेत् इहैवार्थवतामर्थो मवन्नास्त्यत्र संश
 यः स्थलपद्मैस्त्वत्रपूजा कर्तव्या जलजक्षयात् आदौ स्नात्वा सूर्यपुत्र्यां वणीमाधवमचरेत् जानूव्याचततः स्नात्वा संगमशमप्र
 जयेत् रक्तपद्मैः श्वेतपद्मैर्हरेरुदंक्रमेण तु सर्वोऽश्रियस्तस्य वश्याः सत्यं विष्णो मयोदितं मोक्षार्थं काशिका मर्थ्यति शतः शक्रपदाय
 को बिंदुमाधव विश्वेशो जगदानंददायको नलमं तूजयित्वा किं मोक्षं विश्वेश्वर हरिं विना यो हरिपूजां तु कुर्यात्तु दुःस्य चाचन
 वृथा तस्य भवेत् पूजा सत्यमेतद्बोचाम एव तस्मै वरदत्वा त्रैवांतरधीयत तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूज्या हरिहरावुभौ प्राप्तिफलियुगेयो
 रशोचाचारविर्जितं तत्संख्ये वर्षशतं गर्ते देवो महेश्वरः वाराणसीस्थं लिंगं निपातांलं सनिपुंक्षति तताद्दिगुणवर्षेस्तु गंगा वाराणसी
 तथा भविष्यति अष्टशयासानंतो वै सुसुनीश्वराः अंतर्हि ता यदा काशीं भविष्यति तदा सुते नाशस्तु लिंगं चिन्हानां निःप्रभाः सकला जनाः
 चतुर्दशो बद्धुर्भिक्षुं महाभारीं समुद्रतः गोवधश्चापि सर्वत्र मनि काभस्मसन्निभा गगोन्नयं तु याधारा पतेद्भगिरथाश्रमे हरिद्वाराच्च
 बायव्या तस्या लोपां भविष्यति भागीरथ्या गतायां तु म्रकटी तं तु सन्निभाः भविष्यति जले कीरास्तोयनीलीनिभं तथा चतुर्वर्षसहस्रे

स्तुशैलस्थाः सर्वदेवताः सत्त्वत्यक्तागमिष्यन्तिमानसंचसरोवरम् गतेषुशैले देवेषु राजानोधेयैर्विच्युताः पापिष्ठाश्च दुराचारानानादुः
खेनदुःखिवताः कलेरयुतवर्षाणाम्निष्यन्ति यदारवग श्रोतमार्गस्यलोपाहिमिविष्यन्ति न सशायः तदालोकाम्निष्यन्ति मद्यपानपरा
यणाः स्वत्यायुधः स्वल्पभागयानानारोगंश्च पीडिताः द्वित्रास्तु दुस्सिणं देशे वेदज्ञाः सप्तवंति च आनीयतान् शाककतार्थमंसं
स्यापिष्यन्ति इति सनत्कुमारसंहितायां वैकुण्ठचतुर्दशी कथा समाप्ता अथ शिवरात्रिव्रतं अमातमासेन माघ कृष्ण
चतुर्दश्यां शिवरात्रिव्रतं तच्चाधरात्रय्यापिन्याकार्यं तदुक्तं नारदसंहितायां अधरात्रयुतायत्र माघ कृष्ण चतुर्दशी शिवरात्रि
व्रतत्रयोदशमेधफलं लभेत् ईशानसंहितायामपि माघ कृष्ण चतुर्दश्यामादिदेवो महा निशि शिवलिंगमस्मृतत्रकोटिस्त
र्यसमप्रभं तत्कालव्यापिनीयाद्या शिवरात्रिव्रतं तिथिः माघ कृष्ण त्रयोमास परत्वेन अतएव चतुर्दश्या तु कृष्णा
यां फाल्गुने शिवपूजनं तामुपोष्य प्रत्येन विषयान् परिवर्जयेत् इति स्मृतं तु वचने पौर्णमासोऽप्युक्तः महा निशा च महानिशादे
घटिके रात्रिर्मध्यमयामयोरिति देवलोक्ते निशीथरूपेव एवं चाधरात्रयरात्र्येऽपि तत्पर एव दिनद्वये निशीथव्यासावव्यासो वा परं व प्रदोष
व्यापिनीलाभात् दिनद्वये चतुर्दश्यां पूर्वो न्याज्यापराश्रमा आदित्यास्तमये काले अस्मिन्नेद्या चतुर्दशी प्रदोषव्यापिनीयाद्या शिव
रात्रे चतुर्दशी रात्रौ जागरणं यस्मान् तस्मान्नासमुपोषयेत् अहोरात्रव्रतं यच्च रात्रे कमेकतिथ्योगतं तस्यामुभययोर्गिन्यामाचरेत् न द्र
तत्र तीतिकामिक शिवरात्रिः शिवराहस्य स्मृत्यन्तरादि वचनाच्च न च पूर्वदिने अधिकव्याप्तिवशात् पूर्ववैतिशक्यम् एतस्य भू
यसा स्यात् अर्धत्वमिति न्यायमात्रत्वेन वचनवाधकत्वायोगात् प्रत्यर्तनिरुक्तवचनेरेव न द्वाधाच्च पूर्वदिने निशीथे परदिने प्रदो
षे न द्वापूर्वेव अधरात्रान्तरस्नाच्चेज्जयायोगो यदा भवेत् पूर्वविद्धेव कर्तव्या शिवरात्रिः शिवभिया इति पाद्मेजयायोगस्य विहित
त्वात् महतामपि पापानादृष्ट्वावेतिः कृतिः पुरा न दृष्टा कुर्वतां पुसा कुहूयुक्तं तिथिं शिवा इति स्कान्दे दर्शयोगस्य निर्दिष्टत्वाच्च य
त्तु कालतत्त्वविवेचनेन व्योदिनद्वये निशीथव्यासावपि पूर्वविद्धाविधायकान्युत्तराविद्धानिषधकानि वचनानि सावकाशानीत्युक्ताः श्रु

ध्वंवाद्येत्युक्तं तन्नसंभजसं निशादयेचतुर्दश्यापूर्वात्याज्यापराशक्तेतिभाधवाद्युदाहृतकामिकवचनाविरोधात् नचपूर्वकिंदा-
 विधायकानाउत्तरविन्दानिवेषकानांविषयालाभइतिशक्यम् प्रदेशनिशीथयोर्विरोधनिशीथग्राह्यतायाउपो ह्रजबललेनविषयला-
 भस्यानुपदेभेवोक्तत्वात् प्रदेशव्याप्तिभावात् यदादिनृदयनिशीथव्याप्तिस्तदापरेवमाधासितेभूतदिनाहराजन्तुपातयोगाय
 दिपचदश्याः जयाप्रयुक्ताननुजातुकुर्याच्छिवस्यरात्रिप्रियकृच्छिवस्य इतिहेमादिभाधवल्युदाहृतपुराणवचनादिपतिपरेव
 अस्मिन्ब्रतेउपवासजागरणपूजापाफलसंबधात् त्रयमपिप्रधानं तथाचनगररवडे उपवासप्रभावेनबलादपिचजाग्रात् शिवरात्रि-
 स्तथातरस्यालिंगस्यापिमपूजया आक्षय्यात्भतेकामान्शिवसाधुज्यमानुयात् इदं ब्रतसंयोगपृथक्कृतन्यायेनित्यकास्यच परास्-
 रतरनास्तिशिवरात्रिपरात्सरा नपूजयतिभक्त्यशरुःइतिभुवनेश्वर जंतुजन्मसहस्रपुयुज्यतेनात्रसशायः इतिस्कांदे पारणन्वे
 तद्भूते स्कांदेतिथिमध्येतदेतच्चोक्तं उपाषणच्चतुर्दश्याच्चतुर्दश्यातुपारणं कृतेः सकृत्तलक्षेअलप्यतेयदिवानवा ब्रह्मांडोदरमध्येतु
 यानितीर्थाभिसंनिधौ संस्थिताभिप्रवन्तीहृमृतायापारणेकृतं तिथ्यतेपारणंकुर्यादित्नाशिवचतुर्दशी तथा कृष्णाष्टमीस्कंदषष्ठीशिवरा-
 त्रिस्तथैवच एताः पूर्वयुताः कार्यास्तिथ्यतेपारणभवत् अनयोर्विरुद्धवचनयोर्व्यवस्येवमाधनेनान्ता यामत्रयोर्ध्वगामिन्याभ्रानेरेवहि
 पारणमिति वचनाद्यामत्रयमध्येचतुर्दशीसमाप्तेतिथ्यतेतदुत्तरगामित्यनुभ्रानतस्तिथिमध्यएवेति तिथिमध्यकालोमुख्यस्तदंतकालोगोणः
 उत्तरभावितादित्याहुः केचित्तु शक्तस्तिथ्यते अशक्तस्तिथिमध्यएवेत्युचुः शिवरात्रिग्रहणतुपूर्वविन्दुविधानार्थमिति वस्तुतस्तु सात्वस्त
 मयपर्यंतव्यापिनीचिन्तरहीनि दिवैवपारणंकुर्यात्पारणंनेवदोषभाक् शिवरात्रिकरणपठित्वकालादृशादिलिरिवतवचनादिवातिथिसमा-
 प्तेतिथ्यतेन्यथातन्मध्यएवेति इतिनिर्णयः अथब्रतविधिः मासपक्षाद्युद्धिरव्यमपापक्षयार्थमक्षय्यमाक्षमाग्रात्यर्थशिवरात्रिब्र-
 तंकरिष्ये इतिमंकृत्य षोडशापचारैः शिवपूजांकुर्यात् तत्रपूजा आगच्छदंवर्देशमत्यलोकादिहेच्छया पूजयाभिधानेनप्रसन्नः
 सुमुखोभव सहस्रशीर्षत्यावाहनं पादासनंकुरुभ्रातृनिर्मलस्वर्णनिर्मितं मूषितंविधेरत्नैः कुरुलपाडुकासनं पुरुषएवेदमित्यासनं

गंगादि सर्वतीर्थेष्वोभयाग्राथैर्नयाहृतं तौयमेतत्सर्वस्पर्शपाद्यार्थप्रतिगृह्यतां एतावानस्येतिपाद्यं गंधोदकेनपुष्पेणचंदनेनस्रगंधि
ना अर्घ्यगृहाणदेवेशभक्तिंसेत्यचलांकुरु त्रिपादूर्ध्वइत्यर्घ्यं कर्पूरोशीरस्मरभिशीतलंविमलजलं गंगायास्तुसमानांतगृहा
णाचमनीयकं तस्माद्द्विरांकेत्याचमनीयं मंदकिन्त्याःसमानांतंहेमाभोरुहवाप्सितं स्नानायतेभयाभक्त्यानीरस्वीक्रियतांवि
भो यत्पुरुषेणेतिस्नानं वस्त्रांस्तूस्मदुक्कूलंचदेवानामपिदुर्लभं गृहाणत्वमुमाकांतप्रसन्नोभवसर्वदा तंयज्ञमिति वस्त्रं य
ज्ञोपवीतसहजं ब्रह्मणानमिर्मितंपुरा आयुष्यंभववर्चस्वउपवीतंगृहाणमे तस्माद्यज्ञात्सर्वैत्कपवीतं श्रीखंडंचंदनंदिव्यगंधा
ढ्यस्मन्नोहरं विलेपनंस्मरंश्चंदनंप्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतइतिगंधं मात्यादीनिस्स्रगंधीनि० तस्मादस्वेतिपुष्पं
वनस्पतिरसाद्भूतो० यत्पुरुषमितिधूपं साज्यंचवीर्तं ब्राह्मणास्येतिदीपं नैवेद्यंगृह्यतांदेव० चंद्रमामनसदतिनेवेद्यं
पूगीफलंमहद्विष्यं० तांबूलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणां चक्षुर्देसर्वलोकानांतिमिरस्यनिवारणं आतिव्यंकल्येतमन्त्यागृहा
णपरमेश्वर नीराजनं फलनफलितंसर्वत्रैलोक्यं सत्त्वाचर तस्मात्फलप्रदानेनसफलाश्वमेनोदथाः फलं याभिकानिचपा
पानि० नाभ्याःआसीतिप्रदक्षिणा मंत्रहीनोक्रशाहीनंभक्तिहीनंस्मरंश्चर यत्सृजितंमयांदेवपरिपूर्णतदस्तुमे सप्तस्थासन्निनिम
स्कारं सद्योजानमिति वामदेवायेतिवा यज्ञेनयज्ञमिति सत्रपुण्याजलिं श्रूयतांयर्मसर्वस्वशिवाचरं नम्रयज्ञविधिनेनस्व-
र्गपुण्येनकर्मणा कृत्वास्नानंशक्तिर्भूत्वाधोतवस्त्रसमन्वितः स्थापयेद्देवदेवेशमंत्रैर्वेदसमुद्भवेः नतः पूजाप्रकर्तव्यापूर्वोक्त
विधिनाततः नमोयज्ञजगन्नाथनमस्त्रिभुवनेश्वर पूजागृहाणमहन्नामंशमशमशमपदं प्रथममहूरपूजा पूर्वेंदोमहाकालाशु
गीर्भुगीचदक्षिणे वषट्कंधोपश्चिमेचदेशकालो नथान्तरं गंगाचयमुनौचैवपार्श्वेचैवव्यवस्थितं नमोव्यक्तायसूक्ष्मायनमस्ते
त्रिपुरांतक पूजागृहाणदेवेशायथाशक्त्योपपादितं द्वितीयमहूरं वंक्षंहंविधिधैःपाशैः संसारभयबंधेने पतितंमोहजाले
मातृसमुद्धरशकर तृतीयं चतुर्थेमहूरंआद्यवत् नमःशिवायशानायसर्वपापहरायच शिवरात्रौमयादत्तंगृहाणाध्वेन

प्रसीदमे द्वितीये दुःखदारिद्र्यभावेऽद्यदगोहं पार्वतीपते मां वैत्राहि महो देव गृहाणाध्यैनमोस्तुते तृतीये किं न जानामि देवेश नावद्व-
 किंप्रयच्छमे स्वपादाग्रतले देव दास्ये देहि जगत्सते चतुर्थे इति प्रार्थना इति शिवपूजासमाप्ता अथ कथा मृत्तरवाच मकारण
 मशेषस्य जगतः सर्वदा शिवः गोब्राह्मणनृपाणाञ्च िवेषवतु मे सदा कैलासशिखरासीनं देवे देवजगद्गुरुं पंचवक्त्रं दशभुजं-
 त्रिनेत्रं शरलपापिनें पिनाकशोभि तकररवद्वेदकधारिणं कपालरवद्वाग्धरं नीलकण्ठं रुक्मशोभि तं भस्मांगव्यालशोभाढ्यम-
 स्थिभालाविष्मूषितं नीलजीभूतसंक्राशस्त्रयकोटिसमप्रभं कीर्तुं तं च शिवं तन्नगणेऽप्यपरिवारितं विष्णुज्योदेवताः सर्वास्तिष्ठन्ते
 परमेश्वरं तं दृष्ट्वा देवं देवेशं महस्योत्फुल्ललोचनं पार्वतीपरिपश्यच्छविना यावन्ततास्थिता गोरीशोवाच मर्नरं त्रिस्म योत्फुल्ललोच-
 ना पार्वत्युवाच कथयस्व प्रसादुनयद्गोप्यं ब्रतमुत्तमं श्रुतास्त्वयोक्ता देवेश ब्रतानां निर्णयाः शक्रभाः तथो वेदानधर्मीश्वर्तार्यध-
 र्मीस्त्वयोदिताः नास्ति मे निश्चयो देव ज्ञाताहं च पुनः पुनः तस्माद्ददस्व मे देव त्वेकं निः संशयं प्रभो ब्रतानां मुत्तमं देव भुक्तिभुक्तिम-
 दायकं तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व समप्रभो शृणु देवि प्रवदस्यामि ब्रतानां मुत्तमं ब्रतं यन्न कस्यचित्पदव्यांतरह-
 स्यं भुक्तिदायकं येनैव कथ्यमानेन यमो विलयतां ब्रजेत् तदहं कथयिष्यामि शृणुष्वैकमनाः प्रिये माधभासे कृष्णपक्षे अमायु-
 क्ता चतुर्दशी शिवरात्रिस्तु सा जोया सर्वयज्ञोत्तमोत्तमा दानेयं ज्ञेयं स्तोत्रमिष्टं ब्रतं शिवविधेरेषि नतीर्थे स्तद्धेव त्सुपुण्यं शिवरात्रि-
 ब्रतोद्भव शिवरात्रिसमं नास्ति ब्रतानां मुत्तमं ब्रतं ज्ञानतो ज्ञानतो वापि कृत्वा मोक्षमया मुयात् मृतास्ते निरयंत्यत्कागतास्ते शिवसन्नि-
 धौ सर्वमंगलशीला च सर्वा मंगलनाशिनी भुक्तिभुक्तिप्रदा वैषासत्यं संयं वरानने देत्युवाच कथय मम पुंरं त्यक्त्वा शिवलोके ब्रजेन्नरः ए-
 तन्मे महदाश्चर्यं मत्पक्षं कुरु शंकर शंकर उवाच शृणु देवि यथा ह्यंतां कथां पौराणि कींश्रुतां यमशासनहं श्रीच शिवस्थानमदा-
 यिनी कंश्चिदासीत् पुरा देवि निषादो जीवघातकः प्रत्यंत देशवासी च भूधरा सन्नि केतनः सीमां ते समदातिषु कुटुंबपरिपालकः शूरो
 नित्यं धनुर्धरी शक्राभागः कृष्णाकं नुकः बद्धगोधांशुलित्राणः सदैव भृगुचारतः एवं विधे निषादो सोऽचतुर्दश्यां दिने शक्रो यवहारिकेऽश्वद्व-

व्यार्थेद्वागरेप्ररोधितः तेनापि देवतादृष्टाजन्मावचनं श्रुतं उपवासव्रतानां च शिवः शिवशिवोति च दिजांते तेस्तदा मुक्तः शान ईयं प्रदीयतां न तो
 सौधुनुगदाय दक्षिणेन गतः स्वयं आगच्छन् सवनोद्देशे जनहासं चकार सः शिवः शिवकिमेतदेकैर्वैतिनगरे जनाः वने च रात्रिरीक्षंस्तु च
 नुदिक्षु इतस्ततः पदं च भृगुमार्गं च अन्वेष्य च सूकरान् च मृगान् इतश्च तच्च धावन् आभिषेपु लुब्धमानसः वनं च पर्वतान् च सर्वान् भूमिभित्ता
 गिरिकंदराः संप्राप्तं तेन नो किंचित् भृगुसूकरं चित्तं निराशो लुब्धकस्तिष्ठन् तदा तद्व्यस्तं गतो रविः चिंतयित्वा जलोपांते जागरजीवधानेन
 संविधास्यास्य होरात्रोनिश्चितं समजीवनं गतो सो जलमासीत्यतीरस्यो जालिमध्यतः आश्रमं कर्तुं मारेभे आत्मनो गुप्तिकारणात् जालिम
 ध्यं महालिंगं स्थितं स्वार्थं भुवं श्रमं बिल्ववृक्षोपमं हानुं दिव्यो जालिमध्ये च संस्थितः गृहीत्वा तस्य पणो निमार्गं शतद्वयार्थं सक्षिपत् क्षि-
 स्तानि दक्षिणे भोगेन पेतुं लिंगमूर्धनि नदिवा भोजनं तस्य आभिषेपु लुब्धमानसः ततश्चिंतयमानस्य निद्रासमजायत तस्य गर्धसमासाद्य लुब्ध-
 कस्य वरानने न निष्ठंति मृगाः सर्वे शरधातमया तदा मृगान्निरीक्ष्य तस्तस्य निद्रा निशो व्यजायत बिल्वमध्ये गतस्यास्य प्रथमः महारोगतः त
 त्वाजलार्थमायाता हरिणी गर्भं संयुता शो वनस्थामा रूपा च स्तनपीना स्रग्शा भना निरीक्षंती दिशः सर्वांश्च शस्त्रं कुल्लोचना लुब्धकेनापि सादृष्टा
 बाणगोचरमागता बाणश्च संधितस्तेन एकदंष्ट्रेन चेतसा श्रोतयित्वा यपत्राणि प्रक्षिप्तानि शो बाणरि शिवं देवसंदाध्यायन् शीतेन परिपीडि
 तः एतस्मिन्नंतरे दृष्टो हरिण्या लुब्धकस्तदा लुब्धकस्तु स्तूपेण कृत्वा तद्वदृश्यते दृष्टानु तस्य संधानयमदृष्टा संभ्रं प्र मृगी सा दिव्यया वा
 चा लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् मृगयुवाच स्थिरो भवमहाव्याध सर्वजीविन कृतं कथयस्व महाबाहो किमर्थं मां हनिष्यसि लुब्धक ठवा० कुटुंबपी
 डितं मे यदक्षयं च मया सह पुष्याभ्यहं संदेवापि त्याभिषाहारभोजनेः धनं वैमहृहेनास्ति तेन त्वाहं निमरो भजे स्तुतुं शः सां प्रदूजयामा
 वेन जागरोपोषणेन च चतुर्थीशेन पापानां विमुक्तो लुब्धकस्तदा लुब्धकस्तु ततो हस्वा मृगी भानुष भाषिणी आश्चर्यं परमं दृष्ट्वा किंचि
 च्चर्मसमन्वितः लुब्धक उवाच मया हि धातिता जीवा उत्तमा धर्ममभ्यसाः न श्रुता ईदृशी वाणी श्वापदानां कथंचन कस्मिन् देशे त्वमुत्स
 न्नाकस्मात् स्थानादि हागता कथयस्व प्रयत्नेन परं को तूहला हि मे मृगयुवाच मृणुत्वं लुब्धकश्चेष्टकथयामितवा रिक्त्वा आसीत् सर्वमहाभ्य

स्वर्गेशक्रस्यचाभरा अनंतस्फुल्लवर्णासौभाग्येनचगर्विता सौभाग्यमदपुष्पंगोदानवोबलगर्वितः मयेवच कृतोभर्ताहिरण्याक्षो
 महासुरः तेनसार्द्धंमयासुर्कंचिरकालंयथोमितं एवंकालोगतोव्याधक्रीडंन्यामसुरेणच एकद्वोष्टेक्षितुंनृत्यंशस्त्रस्यगतातदा यावद्
 छाभ्यहंतवतावन्माशंफरोब्रवीत् कृगतात्वंबराहंहेकेनवासगनाशरुमे किंवासौभाग्यगर्वितायाताममर्मादिरं मन्येकथयशीघ्रंनृजो-
 वाशापददामिते शापभीत्यामयातत्ररत्नकंशंकरायनः शृणुदेवप्रवक्ष्यामिशानुग्रहकारक ममास्तिभर्ताविश्वेशदानवेदोभहाबलः
 तेनसार्द्धंमयोदेवर्काडितंनजमर्दिरे तेनाहंनगतशीघ्रंस्त्रक्षिसंहारकारक रुद्रस्तद्वचनंश्रुत्यासकोषोवाक्यमब्रवीत् सुगःकामातुरोभिन्योह
 रण्याक्षोभविष्यति तंभुगीतस्यभाग्यंवेभविष्यसिनंशयः त्यक्त्वास्वर्गतथोदेवान्नवंभानुमहसि द्वादशाब्दानिभोभद्रंप्रविताशापगव
 ते परस्परस्यशोकंनशापांनोपिभविष्यति अनुग्रहः पुनस्त्वेषःशंकरेणकृतः स्वयं कदाचिद्भिव्याधंरोममसान्निध्यमाश्रितः वधार्थंन-
 स्वसंग्रामापूर्वजन्मस्मारिष्यमि तत ऊर्ध्वतदारुद्रहस्तामोक्षमवाप्स्यमि शंकरानमयादृष्टोऽस्मत्प्राप्तिंस्मदावेन तेनोदुःखमनुमासामासमद
 विवर्जिता गर्भोक्रान्ताविशेषेणनवध्यात्वेभिनिश्चितं त्वत्कुटुंबस्यनेनभोजनंनभविष्यति आयास्यतिभुगीत्वन्यामार्गेणानेननुद्यक पीन
 योवनसपन्नावहुमासामंदोद्धता भोजनंसकुटुंबस्यनवसद्योभविष्यति अथवान्याभुगोव्याधगनार्थंनुजलाशये आगमिष्यतिप्रत्युपेक्ष-
 धानस्यनसंशयः गर्भंन्यत्कापुनःनानर्वानानुसंहिष्यबधुषु शपथेरागमिष्यामिसंहिष्यचसरवीजनं नस्यास्मद्वचनंश्रुत्वाव्याधोवि-
 स्मयमागतः स्तुणमेकंनथास्थिताव्याधोवचनमब्रवीत् नागमिष्यतिचेदन्योजीवत्वमपिगच्छमि क्षुरधयापीडितोहवेकुटुंबवचविशेषनः
 प्रानस्त्वयाममग्रहमागतव्यंरायचं शपथेभ्रम्रजत्वेदियथाभिमन्ययोभभवत् सयिवोवाशुरादित्यःसत्यंतिष्ठतिदेवताः नस्मान्मन्येन
 गंतव्यंभवत्यास्वग्रहंप्रति तस्यतद्वचनंश्रुत्वागभार्तंसाभुगीतदा चक्रेसत्यप्रतिज्ञांवेव्याधस्याभपुनःपुनः भृगुवाच द्विजोभूत्वतु
 योन्याधेवेदभ्रम्रांभिजायेन स्वाध्यायसध्यारीहृतःसत्यशौचविवर्जितः अधिकराणांकिनाअयाज्यानान्चयाजकः नस्यपयेननि-
 व्याभिरयदहंनगमंभुनः दुष्टदुष्टेनृपत्तांपधूर्तवाशामकंदके नास्ति केचविशीलेचपरदाररेनेतथा वेदविक्रयिणीचिवशवस्तुकमोजने

तेन पापेन लिप्याभियद्यद्दनागमेषुनः सृतायाः प्रतिग्रहाहोमानां विचारपालकः तेन पापेन लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं दानं दातुं प्रहृष्टस्य यो
 तस्य करोरनरः तेन पापेन लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं देवद्व्यंगुरुद्रव्यं ब्रह्मद्रव्यं हेतुयः तेन पापेन लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं दीप
 दीपेन यः कुर्यात्सादृशं दत्तं वाचयत् तेन पापेन लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं भर्तृन्स्वामिनिं भिन्नमात्मानं बालं भवेत्तु गोविप्रचरुं नारीयाभारय
 निदुर्मतिः तेन पापेन लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं अवेष्टावेचयन्तापं यस्यापदं भिके जने भजितो द्येषु यस्यापं परदोषानुकीर्तने हृत
 अचकदर्थे च परदारनेतया सदत्त्वारविहीनेन परपीडाप्रदायके परंपश्यत्ययुक्ते च कन्याविक्रयकारके हेतुके बकं नोचकूटसाक्ष्य-
 जं हतया एतेषां पातकमन्तर्यादनायाभिनेतृहं यस्यापं ब्रह्महत्यायां पितृभ्यान्वृथेतया तेन पापेन लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं यस्यापं
 व्यकानां च यत्तापगरदायिना तेन पापेन लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं विभार्यः पुरुषो यस्तु समहृष्टान पश्यति तस्य पापेन लिप्याभि
 य० सकृद्दत्त्वा तु यः कन्यां द्वितीयाय प्रयच्छति तेन पापेन लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं कथायां कथ्यमानायां भर्तंरं कुरुते नरः तस्य पापे
 न लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं परीनं दापयन्ति न्यवंदं निदापरोद्दयः तस्य पापेन लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं यस्य संयद्गहर्णाभायां द्रा
 क्ष्मणी च विशेषतः तस्य पापेन लिप्याभिय० तेन श्रद्धितु यामुद्गुः पतितं बहु भान्तक असच्छास्त्रार्थं निपुणं पुराणार्थं विवर्जितं सूरवे पारं
 डनिरते कयविक्रयके द्विजे एतेषां पातकं मन्तर्यादनायाभिनेतृहं एकार्कमिष्टमश्राभिभायां पुत्रविवर्जनः आत्मे जागृणा सपन्नास-
 मानसहोशेरे न प्रयच्छति यः कन्यां नरो वैज्ञानदुर्लभः तेन पापेन लिप्याभियद्यद्दनायाभिनेतृहं सुग्रीवाक्यं नतः श्रुत्या लुब्धको लुब्धमान
 सः संदृत्य बाणसंधानान्मुमोच हरिणीं तदा नस्यामुक्तिप्रभावेन निगिराणां पिप्रपृत्तनात् भुक्तो सोपातकेः सर्वस्मन् तस्मिन्नात्र मशयः
 द्वितीये प्रहरे ग्रामे मध्यरात्रे महानिधिं तस्मिन्नेव क्षणे ग्रामे परामासमृतीं तदा संवत्सामयसंमदापनि मन्वेष्यतीमुहुः जानि मध्ये-
 स्थितेनाथहृष्टासालुब्धकेन तु पुनर्हृष्टस्य पत्राणि चोदयित्वा करेण तु क्षिप्तानि दक्षिणे भ्रगे लिङ्गोपरि दिदृक्षया तस्यावधार्यते
 नाथो बाणो धनुषि संधितः तिस्रं स्तत्रैकचित्तेन कुटुंबार्थं जिघांसया निरीक्ष्य लुब्धको यावद्दणं स्यादिति मुंचति तावन्मुग्धा स-

संहृष्टो ह स्वातंत्र्यविह्वलाभवत् अद्यैवमगिनीमोहिलुब्धकेन विनाशिता मम किं नो वितत्येन तस्मादुःखेन पीडिता १०० वरौ मृत्युर्न शोको वेदुः
प्राव्याधे विशेषतः एवं संचित्य हरिणी लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् हरिण्युवाच धनुर्धरवरव्याधसर्वजावनिहंतन दुहिमेव च न चैकपश्चा
त्त्वमो निपातय आयाता हरिणी चैकामार्गेणानेन लुब्धकः समायाता यवानेव सत्यकथयस्मवत् तच्छुलालुब्धकस्तत्राविस्मता क्षणमसत न
स्यास्तु यादृशी वाणी अस्याश्चैव तु तादृशी सा चैषा चागता नूनं प्रतिज्ञापालनाय च अथ वान्या समायाता यातया कथिता पुरा लुब्धक उवाच
अहो रात्रं कृतं कष्टं कुतुंबार्थमयामृगि अशुनात्वां ह निष्पामि देवानां स्मरणं कुरु व्याधोक्तं वचनं श्रुत्वा हरिणी दुःखिता भृशम् व्याधमाहू
दित्वा वैभोमां व्याधनिपातय तेजो बलं तथा सर्वे निर्दग्धं विरहाग्निना अहमप्राणान् विभोस्यामि भाजनं तेन जायते बलबांश्च महो तेजो न
दमांससमन्वितः अन्यश्च पीनगौरंगो मृगो ह्यत्रागमिष्यति अहं च दुर्बलानूनं मेदमांसं विवर्जिता केवलं पापभाक्तां हं मम प्राणविमोचकः
मार्गेणानेन भो व्याधमृग आयास्यति स्फुटम् तं हत्वा ते कुतुंबस्य तृमिर्नूनं भविष्यति तयोक्तं लुब्धकः श्रुत्वा किं करोमीत्यर्चिनं यत् मृ
ग्योक्तो हि स युक्तार्थ एष मे निश्चयो हृदि संचित्य लुब्धकः ग्राहमृगी शोकातुरांशुशाम् सत्यं वद महाभागे प्रत्ययो मे यथा भवेत् तस्य तद्
चनं श्रुत्वा हरिणी दुःखकर्षिता चक्रे सत्यं प्रतिज्ञातुं व्याधस्याये पुनः पुनः मृग्युवाच क्षत्रियस्तुरणं श्रुत्वा मांशमयो न गच्छति तस्य पापेन
ल्लिप्ये हं यदि नायामि ते गृहम् भेदयंति तडागा निवापि म्वाथ गवामपि मार्गस्थानं च ये म्रंति सर्वे सत्वभयं क्रमाः तेषां वै पातकं मत्स्यदि
नायामि ते गृहम् एतच्छ्रुत्वा तु व्याधेन सापि पुष्का मृगी तदा जलं पीत्वा तु बहुशो गवांसघोरयागताम् आलिमथ्यै स्थितस्यास्यः द्वितीयः प्र
हरो गतः चोदित्वा चित्त्वपन्नाणि पुनर्देवं नियोजयत् पीडितो तो वशीतेन स्फुरया गृहचिंतया शिवः शिवेति जल्यन्ते न निद्रा मृगप्लब्धवा
न कृतं स्फुरार्चनं तेन प्रहरे प्रहरे गते वीक्ष्यंश्चैव दिशः सर्वाः सत्वमार्गां निरीक्षयत् लुब्धकेनाथ हं शो सो हरिणश्चंचलेक्षणः विलोक्य
न्दिशः सर्वमार्गमाप्नो मृगी पदः सो भाग्यबलदं पदो मदनो न्यत्तपीवरः तं हत्वा बाणमाकृष्य ह्यकार्णं तु घृयानसः बाणमुंचति यावेह
तावद्दृशो मृगेण तु कालरूपं तु तं हत्वा मृगश्चित्तितवान् स्फुराम् निश्चितं भविता मृत्युर्गोचरस्य सत्यमेव तः भार्यो प्राणसमाभेः घव्याधे

नेहनिपातिता नयाविरहितस्याद्यनूनंभृत्युभिविष्यति ह्यहाकालकृतं पापं यद्दार्शदुःखमागतम् भार्ययानसमं सौख्यं गृहेष्विवनेषु
 च तर्थावनानधर्मोस्तिनार्थकामोविशेषतः वृक्षमूलेऽपि दधितायत्रातिष्ठति तद्गृहम् आसादोऽपि तथाहीनः कांतारादतिरिच्यते धर्मका
 मर्थकार्येषु भार्यापुंसः सहाधिना विदेशे च गतस्यापि सर्वविश्वासकारिणी नास्ति भार्यासमो बंधुर्नास्ति भार्यासमं स्मरवम् नास्ति भार्यासम-
 लोके नरस्यार्ते स्वभेषजम् यस्य भार्या गृहे नास्ति सापि चेत्प्रियवादिनी अरण्ये तेन गतं व्ययथारण्यं तथा गृहं एकाग्रणसमामेष्टुं हीताया प्राणदा
 प्रम इत्येवं चिंतयित्वा तु लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् भृगु उवाच शृणु व्याधनश्चेष्टह्याभिप्राहारभोजनं यत्ते पृच्छाम्यहं वीर तद्वक्तव्यं प्रमो आग
 तं हरिणी युग्मं केन मार्गेण तद्गतम् त्वया विना शितं वाथ सत्यं कथय मेऽधुना तस्य तद्गच्छं न श्रुत्वा लुब्धको विस्मयंगतः असावपि न सामान्यो देवताक
 प्यनुत्तमा उवाच लुब्धकः सद्यस्तस्याग्रे वाक्यमुत्तमम् लुब्धक उवाच ते गतेऽनेन मार्गेण सत्यं कृत्वा ममाग्रतः ताभ्यां दत्तो सिंभुत्तयर्थे मत्तम
 धुनानघ संप्रति त्वां ह निष्यामि नेव मोक्ष्यामि कर्हि चेत् भृगु उवाच तत्सत्यं कीदृशं ताभ्यां वाक्यमुक्तं तवाग्रतः येन ते प्रत्ययोजातो मुक्तं त-
 द्हरिणी ह्ययम् ते गते केन मार्गेण येमुक्ते व्याधतेऽधुना व्याध उवाच ते गतेऽनेन मार्गेण स्वमाश्रमपदं प्रति व्याधेन कथितास्ताभ्यां शपथा ये ह
 तास्तदा तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य हरिणी तद्दृष्टमानसः भृगु उवाच ताभ्यां व्याधय दुक्तं च तत्करो भिन चान्यथा प्रभाते तद्गृहं नूनं मार्गमिष्यामि
 निश्चितं भार्यां क्रतुमती मे घकामार्तोऽप्यधुना श्रुताम् गत्वा गृहेऽथ सुक्तातामा पृच्छ्य च सहज्जनान् शपथैरागमिष्यामि गृहं तेनान्नसंशयः स
 द्गृहं स्तु गृहेनाद्यने तु शक्तः कथंचन तद्दृष्ट्वा मार्गे मे स्याद्यद्यहं घातिनस्तथा लुब्धक उवाच असत्यं भाषसे धूर्तं प्रतारयामि मां वृथा कृत्वा
 मृतं स्थितं तेन च तदा गच्छति को त्यधीः व्याधस्य वचनं श्रुत्वा हरिणो वाक्यमब्रवीत् शपथैरागमिष्यामि यथा ते प्रत्ययां भवन् व्याध उवाच
 भृगु खं शपथान् ब्रूहि विश्वासो मे भवेद्यथा यथा हि मे वया भित्वां स्तु गृहं प्रतिक्रामुक भृगु उवाच भर्तारं वचयेद्यस्त्वास्वामि न वचने नरः
 भिन्नं च वचयेद्यस्तु गुरुद्रोहं करोति यः विरसंतुरसं दद्यात्संभवे दं करोति यः भेदयेद्यस्तु डागानि प्रासादं पातयेन्नथा प्रवासशीलो यो वि
 प्रः क्रयविक्रयकारकः संध्यास्नानविहीनश्च वेदशास्त्रविवर्जितः मद्यपास्त्रीषुरक्ताये परनिदारताश्च ये परस्त्रीसंवका विप्राः परपेशृत्य सूच

काः शूद्रान्भोजिनोयेनभार्यपुत्रास्त्यजंति ये वेदनिंदापरायेनवेदशास्त्रार्थनिंदकाः तेषां वैपातकं मर्दयदिनायाभिनेतृहम् भार्यासंयहणा
 यस्य व्रतशौचविवर्जिता सर्वाशीसर्वविभ्रंजादिजानामपिनिंदकः त्रिषु वर्णेषुशुश्रूषांयः शूद्रो न करोति वै विप्रवाक्यपरित्यज्यपागवद्भ्रा
 रताः सदा ब्रह्मचर्यरताः शूद्रायेचपारवंडसंश्रिताः तेषां वैपातकं मर्दयदिनायाभिनेतृहम् निलासैलंघृतसौंदर्यकंबलवणगुडम् लोहं
 स्नादिकंसर्वरंगान्भानाविधानपि विक्रयान्तेनशूद्रश्चेन्नदोषो न विद्यते मद्यंभांसंविषं दुग्धं नीलं च हृषभं तथा मीनं क्षीरं सर्पकूटं चित्रा
 न्मकफलानि च मद्यादिविक्रयेद्यस्तुशूद्रोपमदंभोहितः आदित्यं विष्णुमीशानं गणाध्यक्षं तृपावर्तताम् एतान्त्यक्तागृहेभूदोयोन्यपूज
 यतेनरः तस्य पापेन लिप्याभियदिनायाभिनेतृहम् योगांस्तृशतिपादेन ह्नादितेः कंच स्रज्यति एकांकोभिर्हृमभ्रानाति तस्य पापस्य भाग्य
 हम् भातापित्रोरपोष्ठत्त्रिक्रियासु दिश्य पाचकः कन्याशुल्कोपजीवी च देवब्राह्मणनिंदकः गोघ्रासहंकारच अतिथीनां च पूजनम् येन
 कुर्वति गृहिणस्तेषां पापं भवेन्मम घृताकंच पदोलंच कालिंगं तुंबिकाफलम् मूलकं न्यशुन कंदं कुसुमं कनशाकम् एतानि भक्षयेद्य
 स्तुनरो वैशानुर्बलः तस्य वैजायते शक्रिश्चां द्रायणशतैरपि एतेषां पातकं मर्दयदिनायाभिनेतृहम् यः पठेत्स्वरहीनं च लक्षणं न विवर्जि
 ते इयासुः संचरन्निजो वेदानुद्गारयेत्तु यः विप्रस्य पवतः कापि शृणोति इह चांत्यजः वेदोपजीवि को विप्रोऽनिलो भान्छुद्रभोजनः तस्य पापे
 न लिप्याभियदिनायाभिनेतृहम् शूद्रान्नेषुच ये सक्ताः शूद्रसंपर्कदूषिताः तेन पापेन लिप्याभियदिनायाभिनेतृहम् नरवक्त्रित्रकलंतं चै
 द्योनक्षत्रसूचकः कूटकर्तो हि जोयश्च तस्य पापस्य भाग्यहम् कूटसाक्षी मृषावादापरद्रव्यस्य तस्करः परदाराभिगामी च ये च विंशवासा
 तकाः द्रव्येद्रव्यं विनिक्षिप्य पानकूटसमाश्रिताः वेश्यारताः सदा ये च दानदानतुर्निवारकाः भर्तारं द्रव्यहीनं च कुरूपव्याधिपीडितम् यान
 पूजयते नारीरूपयौवनगर्विता एकादशीनथामाधेयासौ शिवचतुर्दशी तां पूर्वा विहा कुर्वीते तेषां पापस्य भाग्यहम् अर्थकिंबहु नोक्तेन को
 तुल्यकृतवाग्रतः यदिनायाभिनेतृहं मम सत्यं भवेन्न त्वेन वाक्येन संतुष्टो व्याधौ वैवातकल्पयः संदृत्य धनुषाबाणं भृगो मुक्ते गृहं प्र
 ति जलपात्नानुहारिणः प्रविष्टो गहनं प्रति गतो सौ तेन भार्गेण गतं येन मृगी ह्वयं लुब्धकेन तदा तत्र जालिभ्यो स्थितेनाहि प्रत्युषं बिल्वपत्राणि

चोदयितामृतर्वच शिवः शिवेति जल्यन्वेत्याशयातो निजाम्रमम् अथोदिते स्मृत्यर्था विवेकप्रकाशज्जागरेकृते पापान्मुक्त्यप्यसौ सद्यः शि-
 वपूजाप्रभावतः यावद्दिशो निरास्तेत निराशो भोजनं प्रति तावच्छि शतृतात्वा न्यामृगीतत्रसमागता हस्वाभूगीतं द्वाव्याधो बाणं धनुषि
 योजयत् अबन्धुं चत्यसौ बाणं तावदुक्तं यातदा माबाणान्मुच्यमानं च सुव्रतं अहं न वध्या सर्वेषां भित्तिशास्त्रविनिश्चयः शया
 नो मेथुना सक्तस्तनपो व्याधिर्षाडितः न हंतव्यो मृगो राजा मृगी च शिशुना वृता अथवा धर्ममुत्सृज्य मां हनिष्यसि मानद बालकस्वगृहे सु
 क्लास रवीनां च निवेद्यैव शपथैरागमिष्यामि शृणु व्याधवचोमम यास्व भर्तारमुत्सृज्य परेषु सिरतासदा तस्याः पापेन लिप्यामि द्वादिनाया
 भिते गृहम् मद्यमांसं विषदुग्धं नीलीकुं भ्रफला निच एतानि विक्रयेद्यस्तु नरो मोहसमन्वितः तेषां पापेन लिप्यामि द्वादिनाया भिते गृहम् तस्या
 स्मदृचने शुला व्याधो विस्मयमागमत् ततो व्याधेन सा मुक्ता गता वै निजमदिरम् व्याधो पितृत्थलं त्यक्त्वा जगाम स्वगृहं प्रति सर्वेषां वचन-
 ध्याय नृपृगाणां सत्यवादिनाम् एतेषां घातको नित्यमहं यास्यामि कार्गतिं कमादूहं समायाता बालकः कुरुधर्यादिताः नान्मांसगृहे तस्य भो
 जनं ये न जायते निराभिषंतुं तदस्वानि राशस्तेऽभवस्तदा व्याधो पितृता तत्र तेषां वाक्यानि संस्मरन् न भोजनं निद्रा च लभते विश्वि-
 तस्यैव आगमिष्यति तेनून शपथैरपि यंत्रिताः न तानहं वाधिष्यमि सताव्रतमनुस्मरन् लुब्धकेन तदा मुक्तो हरिणः शपथैर्द्वैतः स्वभा-
 अमंतु संमासो यत्र तद्दरिणीद्वयम् सद्यः प्रसूता सा चैकाद्वितीयारतिला लसा तृतीयापि समायाता बालकैर्बहुभिर्हता सर्वाः सभेता ए
 कत्र मरणे कृतनिश्चयाः परस्परप्रजल्यंत्यो लुब्धकस्य विचक्षितम् आयाता हरिणीं सुक्ता रूपाद्वारं तिला लसाम् कृतदृत्यो भवन्नाभि
 स्तेभ्यो वाक्यमथाज्जवीत् युष्माद्विरिह संस्थेयै कर्तव्यं प्राणरक्षणम् व्याघ्राद्वीपलुब्धकेभ्यो बालकनाप्रथत्ततः यो हि सत्यानुगोभार्यो न भुंक्ते
 मोह संवृतः भ्रूणहासतु विजयेय सस्य जन्म निरर्थकम् संतानात्सर्गभामोति इह कर्तितं च शाश्वतीम् संतर्तयत्ततः पाल्यास्वर्गसौरव्यप्रदा
 यिका अपुत्रस्य गतिर्नास्ति इह लोके परत्र च येन केनाप्युपायेन पुत्रपुत्यादये तु मान् मया च तत्र गतव्यत्र व्याधस्य मोदिरम् सत्यगु
 पालनीयं स्यात् सत्ये धर्मः प्रतिष्ठितः एतच्छ्रुत्वा तु तानां र्यो वाक्यमनुसृज्यताः वयमप्यगमिष्यामस्त्वया साहै मुगो नम तथा

तेष्विप्रियंकांतनस्परामः कदाचन पुष्पितेषुवनोतिषु नदीनां संगमेषु च कंदरेषु च अनानुष्णाभीरक्षितावयम् नवार्थमद्यन्तरमाकं
 क्रीडितेन त्वया विना नारीणां पतिहीनानां जीवितैः किं प्रयोजनम् भित्तं ददाति द्विपितामि तं भ्राता भित्तं रक्तः अमितरथ हि दातारं भ्रातॄ
 रं कानपूजयेत् अपि द्रव्ययुतानां बहुपुत्रस्तद्वृता साशोच्या बंधुवर्गस्य पातं होतुं कलागना गधमाल्यः । स्त्रयानित्यमायत भन्तुरग्रा
 तः नातं नीवाद्यते वीणानाचक्राश्च भन्ते रथः नापतिः स्तरवभ्रमोति नारीपुत्रशतैर्वृता नास्ति भर्त्रासमो धर्मो नास्ति धर्मसमः सुहृत् नास्ति
 भर्त्रासमो नाथः स्त्राणां भर्ता परागतिः एवं विलप्यताः सर्वा मरणे कृत निश्चयाः बालकैस्तैः समायुक्ता भर्तृशोकेन दुःखिताः भृगस्तासां वचः
 शुलाहृदि तापपरो भवत् गंतव्यं किं गंतव्यं मया व्याधयामि दूरम् एकतस्तु हृत्तरसंजुह्वं बस्य क्षयो भवेत् न हं किं न च द्यामिममस्य
 क्षयं व्रजेत् वरपुत्रस्य मरणं भार्याया आत्मनस्तथा सत्ये त्यक्ते नरो नित्यमाकल्यं रोरव व्रजेत् तस्मात्सत्यपालनीयं नरैः श्रेयोधिभिः सु
 दा एवं संचित्वा हरिणो धर्मान् हि दिसनोरमान् ताभिः सहैव शनैः कः क्षयात्तस्याश्च मययो तस्मिन्सरसि संस्नात्वा कर्मन्यासं चकार ह नल्लि
 गं प्रणिपत्या शुद्धिं दिध्यायन् सदा शिवम् स्नानपानं परित्यज्य भैरुनं भोगमेव च कामं क्रोधं तथा लोभं भायां मोक्षविनाशिनीम् वंदयित्वा तु
 तं देवं लुब्धकाभिमुखं वययो तस्य भार्याश्च पुत्राश्च मरणे कृतो निश्चयाः अनगानं व्रतं दृष्ट्वा पृष्टलग्नाः समाययुः भार्यापुत्रैः परित्ततो भृगस्त
 देशभागमत् क्षुधितैर्बालकैर्जुक्तैर्लुब्धको यत्र तिष्ठति भृगस्तं देशभागत्यकुटुंबेन समन्वितः पालयन् सर्ववाक्यानि लुब्धकं वाक्यमब्रवी
 त् भृगु उवाच ह न मां प्रथमं व्याध पश्चादेतान् क्रमेण तु बालकानि ततः पश्चाद्भ्यतो मा विडंबय लुब्धकैस्तु भृगा समस्या नास्ति दोषः क
 दाचन वयं यास्यामः स्वर्लोकं सत्यपूतान संशयः तथा ते सकुटुंबस्य प्राणपुष्टिर्भविष्यति एतच्छ्रुत्वा तु वचनं भृगेण परिष्मादितम्
 आत्मानं निदयित्वा तु लुब्धको वाक्यमब्रवीत् व्याध उवाच अहो भृग महांस त्वगच्छ गच्छ स्वमाश्रमम् आमिषेण न मं कार्यं य
 द्वाव्यंतद्भविष्यति जीवानां यातने चैव विमुखस्तर्जने तथा नैव पापं करिष्यामि कुटुंबार्थं कदाचन त्वं गुरुर्मधर्मिणा सुपदेष्टा
 भृगेत्तम गच्छ गच्छ भृगु गच्छेष्टकुटुंबेन समन्वितः भवात्सत्त्वमिवास्त्राणि सत्यधर्मसमाश्रितः भृगु उवाच कर्मन्यासमहं कृत्वा

त्वत्सकाशमिहागतः हन्यतांहन्यतांशीघ्रंनतेपापंमविष्यति मयादत्तापुरावाञ्छतथाकदोनयाम्बहम् एतच्छ्रुत्वातुवचनंलुब्धकोबाक्य
मभीत् लुब्धकउवाच त्वबंधुस्त्वंगुरुत्वातात्वंमेमातापितास्मद्दत्तं मयात्यक्तानिशस्त्राणित्यक्तंमायादिकंबलम् कस्यभार्यासुताःक
स्यकुटुंबकस्यतन्मृग तैः स्वकर्मचमोक्तव्यंमृगाच्छयथास्मरवम् इत्युक्त्वासतदातूर्णवर्षजसशरंधनुः मृगंमदक्षिणीकृत्यनमस्तस्य
क्षमापयत् एतस्मिन्नन्तरेनेदुर्देवदुर्दुभयोदिवि आकाशातुष्यष्टिस्तुपपातस्मनोहरा तदादूतःसमायातोविमानंगृह्यशोभनम्
देवदूतउवाच अहोव्याधमहासत्वसर्वस्वक्षयंकर विमानमिदमारुह्यसदेहःस्वर्गमाविश शिवरात्रिप्रभावेनपातकंतेक्षयेगतम् उप
वासस्तुसंजातोनिशिजागरणंकृतम् यामेयामेकृतापूजाअज्ञानेनशिवस्यच सर्वपापविनिर्मुक्तोगच्छत्वंरुद्रमंदिरम् विमानंचसमारु
ह्यसत्याञ्चिवपदंज मृगराजमहासत्वभायापुत्रसमन्वितः भार्यात्रितयर्संयुक्तो नक्षत्रपदमाश्रुहि तवनाम्नातुतहसंलोकेरव्यातंभवि
ष्यति एतच्छ्रुत्वातुवचनंलुब्धकेनसमन्वितः विमानंतुतदारुह्यनक्षत्रपदमागतः हरिणीहयमन्त्रेष्टुष्टुष्टुतोमृगमेवच तारात्रितयस
युक्तंमृगशीर्षंतदुच्यते बालकद्वितयंचात्रेवतीयापृष्ठतोमृगा पृष्ठतस्तत्रसंप्राप्तामृगशीर्षस्यसन्निधौ मृगरादृश्यतेद्यापिक्लृप्तंव्योमगमुत्त
मम् उपवासंकरिष्यंतिजागरेणसमन्वितम् यथोक्तशस्त्रमार्गेणतेषांभोक्षो न संशयः शिवरात्रिसमंनानास्तित्रतपापसयावहं यत्कृत्वासवेषेभ्यो
मुच्यतेनात्रसंशयः अश्वमेधसहस्राणिवाजपेयशतानिच प्रामोतितत्फलं सर्वनात्रकार्याविचारणा इतिश्रीलिंगपुराणेउमापदैश्वरसंबादे
शिवरात्रिव्रतकथासमाप्ता अथोद्यापनम् स्कंदउवाच अतस्योद्यापनं कर्मकथंकार्येनचमानवैः कोविधिः कानिकर्माणि कथयस्वममप्रभो
ईश्वरउवाच शृणुषण्मुरवयत्नेनलोकानांहितकाम्यया उद्यापनविधिंचैवकथयामितवाग्रतः यदासंजायतेवक्तंभक्तिश्चदासमन्वितम् स एवत्र
तकालः स्याद्यतोभित्सहिजोवितम् चतुर्दशाब्दं कर्तव्यं शिवरात्रिव्रतं श्रमम् एकभक्तं त्रयोदश्यांचतुर्दश्यामुपोषणम् संपाद्य सर्वसंभा
रान्मंडपंतचकारयेत् वल्हेः पुष्पैः समाच्छन्नं पट्टवस्त्रैश्च शोभितम् तन्मध्येलेखयेद्द्व्यलिंगतोभद्रमंडलं अथवासर्वतोभद्रमंडपांतः प्रक
ल्पयेत् शोभोपशोभासंयुक्तं दीपैः सर्वत्रसोज्ज्वलम् आचार्यपुजयेत्तत्रक्रतिभिः सहितं शक्तिः शिवरूपाश्च ते विप्राः प्रज्ज्याश्च दनपुष्पकैः

अबुज्ञातश्चतैर्विभैः शिवपूजांसमारभेत् रुद्रनाम्नानभौतेन ब्राह्मणानपि पूजयेत् अजगंसजलकुम्भतस्योपरि तु विन्यसेत् सौवर्णसिं
जतं ताम्रं मृन्मयं बानवं ददम् कुंभापरित्यसेद्द्वे उभया सहितं शंभम् सौवर्णोप्यथारोप्यैतत्तृषभेभ्यस्तथा शंभो ग्लालं करणेऽहं मे रलं कृ
त्य प्रपूजयेत् पलेन वा तदर्थेन तदर्थेन वा पुनः वस्त्रपुग्मेन संवेष्ट्य बिल्वपत्रैः प्रपूजयेत् उभामहेश्वरीं मूर्तिपूजयेद्दृषभे स्थिताम्
सोमं च सगणं चैव पूजयित्वा महेश्वरम् पुराणस्तोत्रपाठैश्च रात्रि शेषं नयेद्दुःशतः ततः प्रभातसमये कृत्वा संध्यादिकाः क्रियाः ततः पूजां प्रकुर्वी
त ततो होमं समाचरेत् तिलवीह्रियैश्चैव पायसान्नं न भक्तिः श्रवकर्मिनिमंत्रणं ध्यानं शंभवति च गोशीर्षिमायमंत्रेण शतमष्टोत्तर
द्वयम् होमं कुर्याच्च मिमान् बिल्वपत्रैश्च नामभिः अजैकपादहिरुद्योर्भिवः शर्व उमापतिः रुद्रः पशुपतिः शंभुर्वरदः शिव ईश्वरः महादे
वो हरा भीमो नामान्ये च तु देश पूर्णाहुतिं च तु हुत्वा कर्मशेषं समापयेत् एतैर्होमैः प्रकृतव्यः कुंभदानैः पितृन् स्मरेत् भोज्यं क्षमापयेद्देव
मेभिर्नामपदैः पृथक् प्रतिमां कुंभसहितामा चार्याय निवेदयेत् शंभो ममीदं देवेश सर्वलोकेश्वर प्रभो तवरूपपदानेन मम संतु मनो
रथाः आचार्यपूजयेद् रुन्मथावस्थालंकारभूषणैः सबस्त्रांगततो दद्याद्गतसंपूर्णदेतव अन्येभ्योपि यथाशक्त्या ब्राह्मणेभ्यो हि दक्षि
णाम् चतुर्दशप्रातव्याधिप्रेम्योजलपूरिताः कुंभा यज्ञोपवीतानि वस्त्राणि च पृथक् पृथक् सुसूक्ष्माणि च वस्त्राणि शय्यांसोपस्क
रांतथा द्वादशैव तु गादद्यात्परिधानादिकं तथा अथ वा दक्षिणामेव प्रदद्यात्तुष्टये हि ज्ञानं व्रतमेतत्कृतं यन्मैः पूर्णं वा पूर्णमेव च सर्वसंपूर्णं
तोया तु प्रसादाद्भवतां मम् इति संप्राख्येयानां विप्रान् प्रणम्य च पुनः पुनः ततश्च स्मरन्तैः सार्द्धं स्वयं भुंजीत स्रवती इति श्चीत्स्मदपुराणेति
वरात्रि व्रतो ध्यापनं संपूर्णम् इति चतुर्दशी व्रतानि समासानि अथ योर्णिमा व्रतानि लिख्यंते चैत्री पूर्णमासी सामान्यनिर्णया
सरेव अत्र विशेषो निर्णयामृतो विष्णुस्मृतौ चित्राक्षस्युता चैत्री परास्त्रानादिकर्मणि निवृत्तवस्त्रप्रदानेन सिद्धिमाप्नोति वै नरः मंदा
र्कचतुर्गोवारयदाभवति पूर्णिमा तत्राश्वमेधं जपुण्यं स्नानाच्छादितं भवितुं वायवीयं संवत्सरकृतान् चार्थाः साफल्यार्थाः सितस्त्रान्
दपनेन च वैश्वेद्यां विशेषेण सदा शिवम् इयं मन्वादिषि इति चैत्री पूर्णिमा वैशाखस्य पूर्णमास्यां विशेषः स्मर्यते भविष्ये वैशाखी क्वाप्ति

क्षमाधीनिययोतीवपूजिताः स्नानदानविहीनास्ताननेथाः पाण्डुनंदन अयज्येष्टहृत्पापेणमास्यांअमायांवावदसावित्रीव्रतंलिख्यते इयंचपूर्वं
विद्वाग्नाद्या भूतविद्धानकर्तव्याअमावास्याचपौर्णिमा वर्जयित्वाभुनिश्चेष्टसावित्रीव्रतमुत्तमम् इतिब्रह्मवैवर्तात् ज्येष्ठमासिसप्तमेष्वे
ष्टादश्यारजनीसुरे इत्यपक्रम्य व्रतत्रिरात्रमुद्दिश्यदिवारात्रिस्थिराभवेत् ज्येष्ठमासिसप्तपक्षपूर्णिमायांतथाव्रतम् शौर्णेत्रतंम
हाभक्त्याकथितंतेमयानघे धर्मराजउवाच इतिदाक्षिणात्याश्चैवमाचरंति पाश्चात्यादयस्तुअमावास्यायामाचरंति तच्चोक्तंनि
र्णयामृतेभविष्ये अमायांचितथाज्येष्ठेवदमूलेमहासता त्रिरात्रोपोषितानारीविधिनानेनपूजयेत् अशक्तोनुत्रयोदश्यांनक्तकुर्या-
ज्जितेन्द्रिया अयाचितंचतुर्दश्याममायांसमुपोषणमिति हेमाद्र्यादिभिस्तुभाद्रपदपौर्णमास्याभिदमुक्तम् तेतुतदानोमाचरंति यदाल
ष्टादशघटिकाचतुर्दशीतदापरैव पूर्वविद्धैवसावित्रीव्रतेपचदशीतिथिः नाड्योस्तादशभूतस्यतत्रकुर्यात्सरेहनोतिमाध्वोक्तेः वस्तुत
स्तुभूतविद्धानिषेधएव भूतोष्टादशनाडीभिरितिवाक्यम् अन्यथासावित्रीव्रतेष्टादशनाडीवेधदोषकल्पनायां भिषेधांतरकल्पनागो
रवम् ज्येष्ठमासित्रयोदश्यादंतथावनपूर्वकम् दंतकाष्टंशुभंशुभ्रंजानीयंचतुरंगुलम् तस्यापराहूसमयेनद्यादोविमलेजले नित्यामल
ककल्केनकेशान्संशोध्यत्यलतः स्नात्वाचैवशक्तचिर्भूत्वावटंसिंचेद्दहदकैः दृष्टिसयेतथारोगेचक्रुमत्यांतथैवच क्रांयेद्विप्रहस्तेनसर्वेसं
पद्यतेशुभम् इदंचत्रयोदशीमारभ्यपौर्णिमांतंकर्तव्यम् सधवाधिववावापिसपुत्रापुत्रवर्जिता भर्तुराशुर्विद्वथैकुर्याद्भुतमिदंशुभम्
ज्येष्ठमासेतुसंभासेपौर्णमास्यांपतिव्रता स्नात्वाचैवशक्तचिर्भूत्वाभियमंकारयेन्नतः अथव्रतविधिः वटसमीपेगत्वातत्रसंस्कारयुक्तवट
पूजाउक्ता आचम्यमासपक्षाद्दक्षिरत्यमभभर्तुःपुत्राणांआशुरारोग्यप्राप्तयेजन्मजनन्यवेधव्यप्राप्तयेचसावित्रीव्रतमदंकरिष्ये इतिमंग
लम् वटमूलेस्थितोब्रह्मावटमध्येजनादनः वटाग्रेतुशिखंविद्यात्सावित्रीवटसंयुता वटसिंचामितेमूलंसलिलेरभूतोपमेः सूत्रेणवैश
येद्वन्मयागधपुष्पाक्षतैः शुभैः नमोवटसावित्राभ्यांभ्रामयंतोपदक्षिणाम् सावित्रीचवदंसव्यगेभिर्मन्त्रैः प्रपूजयेत् एवंविधिविहिःह
त्वासम्यग्वैगृहयागता हरिद्राचंदनैर्नैवगृहमध्येलिरवेद्वटम् तत्रोपविश्यसंकल्प्यपूजाकार्यप्रयत्नतः तिथ्यादिसंकात्संममजन्मजन्मिज्ज

वैधव्यपातयेभर्तुश्चिरायुरोग्यसंपदादिकामनयासावित्रीव्रतमहंकरिष्ये नियममंत्रः त्रिरात्रंलंघयित्वातुचतुर्थोदिवसेत्वहम् चंद्रा-
 यार्घ्यंप्रदत्वाचपूजयित्वाकृतांसतीं मिष्टान्नानियथाशक्त्याभोजयित्वाहिजोचमान् भोक्ष्येहंतु जगद्धात्रिनिर्विघ्नकरुमेशभो इतिनिय-
 ममंत्रः अथपूजा ततः भूमिंस्पृष्ट्वा महीद्यौःपृथिवीतिक्त्वा ओषधयःसं आकलशशुक्लशान्निधाय पंचपल्लवसप्तमृत्तिकाहिर-
 ण्ययवान्कुंभेनिक्षिप्य तदुपरिवंशपात्रंनिधाय तस्मैपरिसप्तधान्यानिपृथक्स्थाप्यायानितदुपरिवस्त्रं वस्त्रोपरिद्वाविंशहृल्लुकपरिमि-
 तंवालुकाप्रतिमां ब्रह्मणासहसंस्थाप्यपूजयेत् पदपत्रासनस्थश्च ब्रह्माकार्यश्चतुर्भुवः सावित्रीतस्य कर्तव्यावामोत्संगगता तथा आ-
 दित्यवर्णाधर्मज्ञासाक्षमास्त्राकरा तथा ध्यानं ब्रह्मणासहितोदेवींसावित्रीलोकभग्नम् सत्यव्रतंचसावित्रीवंतंचावाहयाम्यहम् आवाहनं
 ब्रह्मणासहसावित्रिसत्यवत्सहितेप्रिये हेभासनगृह्यतांतु धर्मराजसुरेश्वर आसनं गगाजलसमानांतपाद्यार्थंब्रह्मणाः प्रिये भक्त्यादत्तं धर्म-
 राजसावित्रीप्रतिगृह्यताम् पाद्यं भक्त्यासमाहृतंतोयंफलपुष्पसमन्वितम् अर्घ्यं गृहाणसावित्रिममसत्यव्रतप्रिये अर्घ्यं मंगधिस्तहकपूरंस्म-
 रभिस्वादुशीतलम् ब्रह्मणासहसावित्रिकुरुष्वश्चचमनीयकं आचनीयं पयोदधिद्युतंचैवशर्करामधुसंयुतम् पंचाभूतेनस्त्रपनंशोषतांपर-
 मेश्वरि पंचाभूतस्नानम् मंदोक्त्याःसमानांतंहेमांभोरूढवासितम् सावित्रिब्रह्मराजेनस्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् स्नानम् सूक्ष्मतंतुयुतंव-
 स्त्रद्युग्मंकार्पाससंभवम् सावित्रिसत्यवत्कांतंभक्त्यादत्तंप्रगृह्यताम् वस्त्रं सावित्रिसत्यवत्कांतं धर्मराजसुरेश्वर सावित्रिब्रह्मणासाहस-
 पवीतंप्रगृह्यताम् उपवीतं भूषणानिचिदिव्या निमुक्ताहारलुतानिच त्वदर्थमुपकृतानिगृहाणशरभलोचने भूषणानि कुंकुमाण-
 रूकपूरकस्तूरोचनानुतम् चंदनंतेमयादत्तंसावित्रिप्रतिगृह्यताम् चंदनं अक्षताश्चसुरश्चैष्टकुंभोक्त्याः सुशोभनाः मयानि वेदिताभ-
 क्त्यागृहाणपरमेश्वरि अक्षताः हरिद्राकुंकुमंचैवसिंदूरं कज्जलांनवितम् सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तंसावित्रीप्रतिगृह्यताम् सौभाग्यद्रव्यम्
 माल्यादीनिस्संगंधानिमालत्वादीनिवैषम्यो मयाहृतानिपुष्पाणिपूजार्थंप्रतिगृह्यताम् पुष्पाणि अथांगपूजा सावित्र्येनमःपादोपूज-
 यामि वटाप्रियायै० जंघे० कमलपत्राक्ष्यै० कटीपूज० भूतधारिण्यै० उदरं० गायत्र्यै० कंवपू० ब्रह्मणः प्रियायै० मुखं० सौभाग्यदात्र्यै० शिरः०

पू० अथ ब्रह्मसत्यपूजा धात्रेणमः गदोपूजयामि विधात्रेण० जघेपू० स्वष्ट्रे० उरू० प्रजापतये० मेदं० परमेष्ठिने० कदापू० अग्निरूपाय० ना
 भि० पयनाभाय० तृदयं० वेधसेन० बाहू० विधयेन० कंठं० हिरण्यगर्भाय० मुखं० ब्रह्मणे० शिरःपू० विष्णवे० सर्वांगपू० देवदुमरसोदतः० का
 लागरुसमन्वितः० आघ्रेयतामयेधूपः० सावित्रीप्रतिगृह्यताम् धूपय० यक्षदेसर्वलोकानां० तिमिरस्यनिवारणं० आतिव्यक्तमित्प्रत्तस्यगुह्य
 णपरमेश्वरि दीप० अन्नचतुर्विधं स्वादुरसेः० षड्विः समन्वितम्० मथानिर्वदितं० भक्त्या नैवेद्यं० प्रतिगृह्यताम् नैवेद्यं० मध्येपानीयं० उत्तरापोशन
 सुखप्रक्षालनं० इदं फलमिति फलं० पूजाफलमिति तावूलं० हिरण्यगर्भमिति दक्षिणां० नमो ब्रह्मण्यदेवित्वं सततं ब्रह्मणः० प्रिये पूजितासि हि जेः
 सर्वैः स्त्रीभिर्मुनिगणैस्तथा त्रिसंध्यं देवभूतानां वंदनीया सुशोभने० मया दत्ता च पुत्रं यत्सं गृह्णान मोस्तु ते पुण्यांजलिं० ततोऽर्घ्यं त्रयं दद्यात्
 त् ॐ कारपूवं केदेविसर्वदुःखनिवारिणि देवमानने मस्तुभ्यं सोभाय० यक्षप्रच्छमे० इदमर्घ्यं० पतिव्रते महाभारो ब्रह्माणि च शुचिस्मिते
 हृदयने हृदयने भर्तुश्च प्रियवादिनि अर्घ्यः० अवेद्यं च सोभायं देहित्वं मम मम व्रते पुत्रान्योत्रां च मोखं च गृह्णाणार्घ्यं नमोस्तु ते अर्घ्यं
 ३ सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियमाषिणी तेन सत्येन मां पादिदुःखसंसारसागरात् त्वंगो रीत्यं शर्चा लक्ष्मीस्त्वंप्रभा चंद्रमंडले त्व
 मेव च जगन्माता त्वमुद्धर वरानने यन्मया दुहृतं सर्वं कृतं जन्म शतैर्गणि भस्मीभवतु तत्सर्वं अवेद्यं च देहि मे अवियोगेयथा दे
 वसावित्र्या सहितस्य ते अवियोगस्तथास्माकं भूयाज्जन्मनि जन्मानि इति मार्यना सखा मिन्यस्ततः पूज्या देवसे दिवसे गते सिंदूर
 कुंकुमै चैव तावूलं च पवित्रकम् तथा दद्याच्च शूर्पाणि भक्ष्य भोज्यादिकं सदा माहात्म्यं चैव सावित्र्याः श्रोतव्यं मुनिसनम पुराणश्रवणं कार्य
 समीपान् चरितं श्रुतम् इति पूजाविधिः ततः व्रतपूजा सागतामिदं यथैवा ब्रह्मणा यवायनमदानं करिष्ये फलं वत्स्य समाशुक्तं सोभाय द्रव्य
 संस्तुतम् वंशपात्रे निधायादौ ब्राह्मणा यनिवेदयेत् उपायनमिदं द्रव्यं व्रतसंपूर्णं देहि ते वाणकं हि जवयाद्यं स हि रण्यं ददाप्यहम् इति
 वायनम् इति वटसावित्री पूजन समाप्तम् अथ कथा सनत्कुमार उवाच कुलस्त्रीणां व्रतं देवमहाभाग्यं तथैव च अवैधव्यकरं
 स्त्रीणां पुत्रपौत्रप्रदायकम् ईश्वर उवाच आसीन्मद्रूपसुखात्मा ज्ञानी परमधार्मिकः नाम्ना चाश्वपतिर्वीरि वेदवेदांगपारगः अनप

त्योमहाबाहुः सर्वैश्वर्यसमन्वितः सपत्नीकस्तपस्तेपेसमाग्राधयेतेनृपः सावित्रींचप्रसावित्रीजपन्वास्तेमहामनाः जुहोतिचैवसावित्रीप्र-
 त्यापरमथायुतः ततस्तुष्टातुसावित्रीसादेवीद्विजसत्तम सावित्र्यहवतीदेवीतस्यदशनिमागता भूसुर्वः स्वरवत्येथासासस्त्रकमंडलुः तानुहस्ता
 जगद्दशासावित्रींचनृपोत्तमः प्रणिपत्यनृपोभक्त्याग्रहहेनांतरात्मना तंहस्वापतितंभूमौतुष्टादेवीजगादह सावित्र्युवाच तुष्टाहंतवराजेंद्रवर-
 वरयस्रज्वत एवमुक्तस्तथाराजाप्रसन्नानामुवाचह अनपत्योद्यहद्विपुत्रभिच्छाप्रिशोभने नान्यदृणोभिसावित्रिपुत्रमेवजगन्मये अन्यद्
 स्तिसमग्रंभक्षितोयच्चापिलुंभम् प्रसादान्नवदेवेशितत्सर्वविद्यतेगृहे एवमुक्तातुष्टादेवीप्रत्युवाचनराधिपम् सावित्र्युवाच पुत्रस्तेना-
 स्तिराजेंद्रकन्यकातेभविष्यति कुलद्वयंतुसाराज लुद्धरिस्थितिभामिनी मन्वान्नाराजशार्दूलतस्यानामभविष्यति इत्युत्कलंतुनिग्रह
 राजानं ब्रह्मणः प्रिया अंतर्धानगतादेवीसंतुष्टोमहोपतिः ततः कतिपयाहोभिस्तस्यराज्ञीमहीभुजः ससत्वासमजायतपूर्णेकालेस्फ-
 षावहे सावित्र्यातुष्ट्यादत्तासावित्र्याजसयातथा सावित्रीतेनवरदातस्यानामवभूवह राजतेदेवगर्भाभाकन्याकमललोचना तां हस्ता
 हेमगर्भाभाराजाचिंतामुपेधिवान् अथाच्यमानांचवरैरूपेणाप्रतिमासुवि तस्यारूपेणतेसर्वेसान्निरूढामहोभुजः ततः सगजाच्चाहूय
 उवाचकमलक्षणाम् पुत्रिप्रदानकालस्तेनचथाचंतिकेचन वरंवरयुद्धंतेप्रतिगुणसमन्वितम् मनः प्रह्लादकरणंशालेनाभिजनेनच
 इत्युत्कलान्तराजेंद्रोवृद्धाभाल्यैः सहेवताम् वस्त्रालंकारसहितंधनरत्नैः समन्विताम् विसृज्यचक्षणतत्रयावन्निष्ठतिभूमिपः ताव-
 तेनसमागच्छन्नारदोभगवानृषिः संपूज्यचततोराराजाअर्घ्यपाद्येनंतंभुनिम् आसनेचसस्त्रासीनः पूजितस्तेनभूभुजा पूजयित्वासुनिं
 राजाभोवाचेदं हिजोत्तमम् पाविनोऽहंतयाविप्रदर्शनेनाद्यनारद यावदेवंवदेद्राजातावत्साकमलेक्षण आश्रमादागतादेवीवृद्धा
 भाल्यैः समन्विता अभिवाद्यपितुः पादौवंदेसामुनिंततः नारदेनतुष्टातां हस्ताभोवाचभूमिपम् कन्यांचदेवगर्भाभाकिमर्थेनप्रयच्छमि
 वरायत्वंमहाबाहोवरयोग्यादिकंदरीम् एवमुक्तस्तदातेनमुनिनानृपसत्तमः उवाचतंभुनिवाक्यमनेनार्थेनप्रेषिता आगतेयंविशाला
 क्षीमयासंप्रेषितासती अनयाचवृतोभर्तापृच्छ तंभुनिसत्तम सापृष्टातेनमुनिना तस्मैचाचष्टभामिनी सावित्र्युवाच

मत्सेनस्य राज्ञ्यवैरिणारुक्षिणाहृतम् देवादधः स्त्रीसहितः सत्यवान् तत्कृतो वने आश्रमे सत्यवान्नामधूमत्सेनसूतो मुने भर्तु
 निमनसा विप्रवृत्तो सौराजनन्दनः नारद उवाच कष्टकृतमहाराज दुर्हिता तव सुदृग्न अजानत्यावृत्तो भर्ता गुणवानिति विश्रुतः स
 त्यवदत्यस्यापिता सत्यमाता प्रभाषते स्वयंसत्यं प्रभाषेत सत्यवानिति तेन सः तथा चाशवाः प्रियास्तस्य अश्वेः कीदृति मृग्ययेः चि
 त्तैर्पि विलिखत्यश्वान् चित्राश्वस्तेन चोच्यते रूपवान् गुणवंशैव सर्वशास्त्रविशारदः न तस्य सदृशो लोके विद्यते चेहमानवः सर्वगुणैश्च सं
 पन्नो रत्नैरिव महार्णवः एको दोषो महानस्य गुणानावृत्यतिष्ठति संवत्सरेण क्षीणायुर्देहत्यागं करिष्यति अश्वपतिरूवाच अन्ये
 रयमभद्रते वरं सा विप्रिगम्यताम् विवाहस्य तु कालो यं वर्तते शभलोचने सा विच्युवाच नान्यमिच्छाम्यहं तात मनसा पिवरं प्रभो
 यो मया च हृतो भर्ता समेनान्यो मविष्यति विचिंत्य मनसा पूर्ववाचापश्चात्समुच्चरेत् क्रियते च ततः पश्चाच्छुभं वा यदि वा शुभम् तस्मात्तु मां
 संमनसा कथंचान्यं वृणोम्यहम् सहज्जल्यंति राजानः सहज्जल्यंति पंडिताः सहज्जल्यंति प्रदीयते वीणयेता नि सहज्जल्यंति पंडिताः पतिं मतानमे
 बुद्धिर्विचलेच्च कथंचन सगुणो निर्गुणो वापि मूर्खः पंडित एव च दीर्घायुरथ चात्यायुः सर्वभर्ता मम प्रभो नान्यं वृणोमि भर्तारं यदि वा स्या
 च्छचीपतिः इति मत्वा तया तात यत्कर्तव्यं सूरवेन च नारद उवाच स्थिरा बुद्धिश्च राजेंद्र सा विद्याः सत्यवान् भ्रति त्वरयस्व विवाहा
 यभर्ता सहकुरु लिवाम् ईश्वर उवाच निश्चिन्तां तु मुनिर्ज्ञात्वा स्थिता बुद्धिश्चानिश्चला सा विद्या च महाराजः प्रतस्थे सो वनं प्रति
 गृहीत्वा तु धनं राजा द्रुमत्सेनस्य सन्निधौ स्वल्पानुगो महाराजो वृद्धा मात्यैः समन्वितः नारदस्तु ततः श्वेवंतं चैवंतं रथायनं सगत्वा रा
 जशार्दूलौ द्रुमत्सेनं संगतः वृद्धश्चांधश्च राजा सो वृक्षमूलमुपाश्रिताः सा विच्य रवपती राजा पादौ जग्राह वायवान् स्वनाम च समुच्चा
 र्य नस्थीतस्य समीपतः उवाच राजा तं धूपं किमपामनकारणम् पूजयित्वा धर्षदानेन वन्यमूलफलैश्च सः ततः पप्रच्छ कुशलं सराजामुनिमत्तम्
 अश्वपतिरूवाच कुशलं दर्शनेनाद्यनं वराजन्ममाद्य वै दुहिता मम सा विचीन वपुत्रममीप्सति भर्तारं राजशार्दूल प्राप्नोति यमिति दत्ता ममेदं
 कांक्षितं पूर्वभर्तारमनया विप्रो आवयोश्चैव संबधो भवत्वद्यममेप्सितः द्रुमत्सेन उवाच वृद्धश्चांधश्च राजेंद्र फलमूलाशनो नृप राज्या

श्रुतश्च गोपुत्रो वन्येनाद्यन्वजो वर्तते साकथं सह तेदुःखं दुहितातव कानने अनभिज्ञात्तदुःखानां भित्यहं नाभिवंक्ष्ये अश्वपतिरुवाच
 अनया च ततो मर्ताजानं त्याराजसन्तम अनेन सह वाससे तव पुत्रेण मानद स्वर्गं तुल्याम हाराज स विष्यति न संशयः एवमुक्तस्तदा ते नरा
 जाराजो र्षिसन्तमः तथेति संप्रति जाय च क्यरो ह्राहमुत्तमम् कृत्वा विवाहं राजेन्द्रं संपूज्य विविधं धनं अभिवाद्य द्युमत्स नजगाभनगरं प्रति
 सांवित्री तु वरं लब्ध्वा इन्द्रं प्राप्य शचीयथा सत्यवार्तापि रुजं र्षतया पत्न्या अभिनंदितः क्रीडते तं हृत्वा देशं गोलोभ्यामघवाडुव नारदस्य च ते ह्रा
 स्य हृदये तु मनस्विनीं वहंतो नियमं च केवतस्यास्य च भामिनीं गणयंती दिनान्ये वनलेभे हर्षमुन्नाम ज्ञात्वा तद्विवसां विप्रभर्तुर्मरणकारणं
 वतं विराचमुद्दिश्य दिवारात्रौ स्थिराभवत् ततस्त्रिरात्रं निर्वर्त्य संतप्य पितृदेवताः अस्यांति न यमं कृत्वा त्रिदिनस्य मनस्विनीं अस्मिन्दिने च
 मर्तव्यमिति सत्यवतामुने कुठारं संपरिगृह्य पिटकं चैव दारुक्म् प्रस्थितं च वनायेव सांवित्री वा दग्धमव्रवीत् न गंतव्यं वनं तद्यमवाक्येन मा
 नद अथ वागम्य ते साधो भयासह वनं वज्रं संवत्सरं भवेत्युर्णमाश्रमे स्मिन् यमप्रभो तद्वनं दृष्ट्वा विप्रसादं कुरु मे प्रभो सत्ययानुवाच
 नाहं स्वतंत्रः सुश्रोणिपृच्छस्व पितरो मम ताम्यामं स्यापिता गच्छ मया सह शक्तिं स्मिन् एवमुक्त्वा तदा ते न भर्ता साकमले सणा श्वशूः श्वशू
 रयोः पादौ अभिवाद्येदमब्रवीत् वनं द्रष्टुं गमिष्यामि आज्ञामत्युपदीयताम् उवाच त्वनं साधो वरमेकप्रयच्छ मे मर्ता सह वनं गंतुमेतत्वरय
 ते मनः तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा द्धमत्सेनो ब्रवीदितम् वतं कृतं त्वया भद्रं पारणं कुरु सज्जते पारणांते ततो श्रीकृत्वनं गंतुं त्वमर्हसि मा विव्र्युवाच
 नियमश्च कृतो स्माभीरात्रौ चंद्रोदये सति जाते भयाप्रक तव्यं भोजनं तात मे शृणु वनदर्शनं कामोक्तिं भर्ता सह मया द्यवे न मेतच्च भवेद्भू नि
 र्भर्ता सह नराधिप इत्युक्तस्तु तयारजा द्धमत्सेनो महीपतिः यत्नेन भित्तिपुत्रितं कुरु स्वसमध्यमे नमस्कृत्वा तु सांवित्री श्वशूः श्वशू
 योरपि सहिताराजशार्दूलं तेन सत्यवता विभो विलोकयंती भर्तारं प्रामकांते मनस्विनी वनं च फलितं हृत्वा पुष्पितद्रुमसंकुलम् द्रुमाणां
 चैव नानाभिधृगाणां चैव भामिनी पश्यंती मृगयूथानि हृदये न भवेपती तत्र गत्वा मत्पवान् चैव फलान्यादाय सत्वरम् काष्ठां निचसमादाय ब
 बंधभारं कृतदा कश्चिभारं क्षणात्कृत्वा वटशारावा वलंबनम् वटहृत्सस्य सासाधोऽपविष्टा महासुनी काष्ठपातयतस्तस्य जानाशि र्षिसे

दना ग्लानिश्चमहतीज्जातागात्राणां वैपश्युस्तदा आगत्य वृक्षसामीप्यं सावित्री भिदमववीत् मयगत्रेति कपञ्चजाताशिरसि वेदना कंटकैर्भि
द्यते भद्रेशिरोमेषु लसंभितैः उत्संगे तव सञ्चोणिस्वमुभिच्छामि स्रवते अभिज्ञातद्दिशालाक्षी तस्य मृत्योर्मनस्विनी प्राप्तकालं मन्यमाना त
स्य तत्रैव भाषिनी सत्यवानपि सप्तस्तु कुलोत्संगेशिरस्तदा तावत्तत्र समागच्छत्युरुपः कृष्णपिंगलः जाज्वल्यमानो वपुषा ददर्शाथि मनस्वि
नी उवाच वाक्यं वाक्यज्ञाकस्त्वे लोके अयं करः नाहं धर्षयितुं शक्या पुरुषेणापि केन चित् इत्युक्तः प्रत्युवाच दंयमो लोकभयं करः यम उवाच
क्षीणायुस्तु वरारोहे भर्ता न व मनस्विनि नेष्याम्येन महं बद्धाद्येतन्मे च चिकीर्षितम् इत्युक्त्वा पितृराजेन तां दासं चिकीर्षितम् यथा व
त्सर्वमारव्यातं स हि क्रियार्थं प्रचक्रमे अयं हि धर्मसंयुक्तो रूपवान् गुणसागरः नार्हो मित्युरुषे न तु मतोस्मि स्वयमागतः ततः सत्यवतः काथा
त्पाशबद्धं च सत्वरम् अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षयमो बलात् ततः समुत्सृतप्राणं गतस्यासह तप्रभम् निर्विचष्टशरीरं तद्वपुषा प्रियदर्शनम्
यमस्तु तं तथा बद्ध्वा प्रययौ दक्षिणामुखः सावित्री चापि दुःखात् यममेवान्वगच्छत नियमव्रतसंपन्ना महाभागा यतव्रता यम उवाच निव
र्त्य गच्छ सा विभ्रिकुरु स्वास्योर्ध्वदैहिकम् कृतं भर्तुस्त्वयानृण्यं यावददृश्य गतं तथा सा विच्युवाच यत्र भो नीयते भर्ता स्वयं वायत्र गच्छति
मया पितत्र गंतव्यं एष धर्मः सनातनः तपसा गुरुव्याच भर्तुस्ते ह्यद्रुते न च तव चैव प्रमादेन न मे प्रतिहता गतिः माहुः सप्तपदं मे त्रंबुधा
स्तत्त्वार्थदर्शिनः मित्रतां तु पुरस्स्त्य किंचिदस्त्यामितच्छृणु नानात्मवतो हि वने चरंति धर्मं च सत्यं च परेश्वरं च विज्ञानतो धर्ममुदाहरति
तस्मात्संतो धर्ममाहुः प्रधानम् यम उवाच निवर्त्य तु ह्योस्मि तवानया गिरा स्वराक्षरव्यंजनहेतु युक्तया वरं वृणीष्वे हि नास्य जीवितं ददामि ते स
र्वमनिर्दिते वरम् सा विच्युवाच च्युतस्वराज्या दूतवा सभाश्चितो ह्यलब्ध चक्षुः श्वशुरो मया श्रमे सलब्धं च क्षुब्धं बलवान्मे नृपस्तव प्रसादाज्ज
लना कंसनिभः यम उवाच ददामि ते सर्वमनिर्दिते वरं यथा त्वयोक्तं भविता च तत्तथा तवाद्यं गोपिनाम वपि लब्धयो न वत गच्छ स्व न तं अभा
भवेत् सा विच्युवाच कुतः श्रमो भर्तुसमीपतो धर्मे यतो हि भर्ता ममागतिर्द्रवा यतः पतिं नेष्यसि तत्र मे गतिः सुरेश मयं श्रवचो निबोध मे स
तां स ह्युत्संगतमीप्सितं परं स्तनः परं मित्रमिति प्रचक्षते न चाफलं सत्पुरुषेण संगतं ततः सतां सान्निवसेत्समागमे यम उवाच मनोवृत्तं लब्धुं धव

भा. न्मद्रुमुसवात्मा.

उ न पा च भ ६४५ क म

द्विर्द्वन्द्वतयाप्यदुक्तं च नो हिताश्रयम् विनापुनः सत्यवतो हि जीवितं वर्गद्वितीयं वरस्य भामिनि सावित्र्यवाच हतं पुनरगमेश्वरस्य धीमानः
 स्वमेवराज्यं सलभेत पार्थिवः न च स्वधर्मं प्रजहीत मे गुरुर्द्वितीयरेवं वरयादिते वरम् यमउवाच त्पुनराज्यं प्राप्तिं च जित्वा त्वं विना त्वं च
 धर्मो न्यरिहास्य ते नृपः कृतेन कामेन मथानृपात्मजैर्निवर्तगच्छस्वन ते अगमो भवेत् सावित्र्यवाच प्रजास्त्वयैतानि यमेन स यतानि चिन्मयैवेता
 न यसेन काभ्यथा अतो यमत्वं तव देव विश्रुतं निबोधे मां गिरभीरितां मया अदोहः सर्वस्मृतेषु कर्मणामनसा गिरा अनुग्रहश्च दानं च सतां ध-
 र्मः सनातनः एवं प्रायश्चल्लोकोऽयं मनुष्याः शक्तिपेशलाः संतः स्वेष्टव्यमित्रेषु दुष्टां प्राप्तिं युक्वते यमउवाच पिपासितस्येव यथा भवत्य-
 यस्तथा त्वया वाक्यमिदं समीरितम् विनापुनः सत्यवतोऽस्य जीवितं वर्गद्वितीयं विहेश्वरभयदीच्छसि सावित्र्यवाच ममानपत्यः पृथिवीप-
 तिः पिता भवेत्पितुः पुत्रशतं च ओरसम् कुलस्य संतानकरं च तद्देवैर्नृतीयमेवं वरयाभिने वरम् यमउवाच कुलस्य संवानकरं स्तव च संश-
 तं मुनानां पितुरस्तु ते शर्म कृतेन कामेन नराधिपात्यजे अतीव दूरं हि पथस्त्वमागता सावित्र्यवाच न दूरमेतन्मम मर्तुमन्विधो मनो
 हि मे दूरतरं प्रधावति अथ व्रजन्नेव गिरासमुन्नतं मयोन्यमानं शृणु धर्ममेव चः विवस्वनस्त्वन्तनयः न तापवान् ततो हि वैवस्वत उच्यते ब्रुधेः
 समेन धर्मैणाचरन्तिताः प्रजास्ततस्तवेदं श्वरधर्मराजता आत्मन्यपि न विश्वासं स्तावद्भवति सत्स्यः तस्मात्सत्सु विशोषेण सर्वः प्रणय-
 मृच्छति सौहृदात्पणयाच्चापि विश्वासो नाम जायते तस्मात्सत्सु विशोषेण विश्वासं कुरुते जनः यमउवाच उदाहृतं ते वचनं यदंगनेश
 भनं तादृक्त्वद्वते मया श्रुतं अनेन तु क्षोस्मि विनास्य जीवितं वर्गद्वितीयं वरस्य भामिनि चतुर्थं वरयाभिने वरम् यमउवाच शतं स्तानां बलवीर्यशालिनां
 वेदुष्माभ्यामिह यत्कुलोद्भवम् शतं स्तानां बलिनां महात्मनामिदं चतुर्थं वरयाभिने वरम् यमउवाच सतां हि याशाश्वतधर्मवृत्तिः
 भविष्यति प्रीतिं करतवा बलं परिश्रमस्तेन भवेन्नृपात्मजे निवर्तदूरं हि पथस्त्वमागता सावित्र्यवाच सतां हि याशाश्वतधर्मवृत्तिः
 संतो न सीदन्ति न च व्यथन्ति ते सतां सद्भिनां भवन्तानुभवति संतः संतो हि मत्सेन यजंति सूयं संतो भूमि न प-
 साधारयन्ति संतो गतिं सन्ति भव्यस्य राजन्सुतां मध्ये नावसीदन्ति संतः आयुर्जुष्टमिदं वृत्तिमिति विज्ञाय शाश्वतं संतः परार्थं कुर्वन्तानां वेशं

तेप्रतिश्रियाम् नचप्रसादः सत्पुरुषेषुभोधोनचव्यर्थस्तपस्यतिचाभिमानः यस्यादेतन्वियतंसत्सन्नित्यंतस्मात्संतोरक्षितारोभवति य
मउवाच यथायथाभाषसिधर्मसंहितं मनोनुहूलं सुफलमहार्थवत् तथातथामेत्वयिमक्तिरूतमावरवृणाश्चाप्रतिमपतिवने
सावित्र्युवाच नतेपवर्गः सक्तताद्दिनाकृतस्तथास्तथान्येषुवरेषुमानदः वरं वृणेजीवतुसत्यवानययथाभुतादिवभहं विनापतिम् नक
मये भर्तृविनाकृतं सरवनकामयेभर्तृविनाकृतादिवं नकामयेभर्तृविनागताश्रियनभर्तृहानाव्यवसायिजीवितुम् वरोपिवैवस्वत-
ह्योरसत्प्रजशनेषुदत्तोभवताकृणालुना वरं वृणेजीवतुसत्यवानयं नवैवसत्यवचनं भाविष्यति तथैत्युक्त्वा तु तान्याशान्मुक्त्वा वैवस्वतो
यमः धर्मराजः प्रहृष्टात्मा सावित्रीमिदमब्रवीत् एषभदेमयामुक्तोभर्तानेकुलनेदिनि आरोगयवयसीप्राप्यसिद्धार्थश्चम्रविष्यति च
तुर्वर्षशतंचायुस्त्वयासार्द्धमुपेयति सागतावटसाम्भाप्यकुलोत्संगेशिरस्तनः प्रबुद्धस्तु ततो ब्रह्मन्सत्यवानिदमब्रवीत् मयास्वप्नेवरा
रोदेहृष्टोद्यैवचमभिनि तत्सर्वकथितंतस्यायहृत्तंसर्वमिवतन् तथाचकथितः सर्वां सवादश्चयमेनहि अस्मात्तंततः सूर्येकमत्सेनोम
होपतिः पुत्रस्यागमनेकांक्षीदतश्चेतश्चधावति आम्भमादाश्चमंगच्छन्पुत्रदर्शनकांक्षया आवधोरंधयोर्यष्टिः कुगनोसि विनावयोः एवं
सविधिविधं शत्रुसपत्नीकोमहोपतिः चकारदुःखसंतप्तः पुत्रपुत्रेतिवासकृत् अकस्मादेवराजेदोलब्धचक्षुर्भहोश्वरः तद्दृष्ट्वा परमा
श्चर्यंचक्षुःप्राप्तिर्हिजोत्तमाः सांख्यपूर्वतदावाक्यमृचुस्तेनापसाभृशम् चक्षुःप्राप्त्यामहाराजसूचितं तमेहीपते पुत्रेणचसमयोगंप्राप्य
सेनपसत्तम इत्थरुवाच यावदेवदंत्येतेनापसाह्वितसत्तम सावित्रीसहितः प्राप्तः सत्यवान्निहजसत्तम नमस्तुत्यहिजसत्तमसर्वान्धार
पितरंतथा सावित्रीचततो ब्रह्मन्वदं देचरणविति श्वश्रुश्वशरयोर्ब्रह्मन्सावित्रीकमलेक्षणा सुनयऋतुः वरंसावित्रीजानासिकारणं वर
वर्णिनि दृढयोश्चक्षुषःप्राप्तेः शक्यश्वशरयोः यमो सावित्र्युवाच नजानामिमुनिश्चैष्टाश्चक्षुषःप्राप्तिकारणम् चिरसुमस्तुमेभर्तानेनका
लव्यतिक्रमः सत्यवानुवाच अस्याः प्रभावात्संज्ञांतदृश्यते कारणंच तत्सर्वविद्यनेविद्याः सावित्र्यास्तपस फलम् व्रतस्थेवतुमाहात्म्यं
दृष्टमेतन्वयाधुना ईश्वरुवाच एवंतुवदतस्तस्यतदासत्यवतः प्रभो पौराः समागतास्तस्य आचरन्तुपतेहितम् येनराज्यबलादाज

नृदंतमंत्रेणामंत्रिणा अमाल्येन हतः सोऽपि इति पौराः समागताः पौरारुज्जुः उत्तिष्ठ राजशार्दूलसंराज्यं पालय प्रभो अभिषिच स्वराजेंद्रपुरे
मंत्रिपुरोहितैः ईश्वर उवाच मगत्ताराजशार्दूलः स्वपुंजन संवृतः पितृपैतामहं राज्यं संप्राप्तं च महत्सना सावित्री सत्यं चैव पराशु
दमवापतुः जनयामास पुत्राणां शतं वैबाहुशालिनाम् वतस्यैव तु माहात्म्यान्तस्थाः पितुरजायत पुत्राणां च शतं ब्रह्मन् प्रसन्नाश्च यमास्तथा
एतन्नेकथितं सर्वं व्रतमाहात्म्यमुत्तमम् क्षीणायुर्जीवितो भर्ता व्रतस्यास्य प्रभातः कर्तव्यं सर्वनाशेणामैव धव्यफलप्रदम् सनत्कुमार उवा
विधानं ब्रूहि देवेश व्रतस्यास्य च व्यंबकः क्रियते विधिनार्केन स्त्रीभिस्त्रिपुरसूदन ईश्वर उवाच वर्षे कानियमं कृत्वा एकभक्तं नमानद नक्त
हारेण ताविमभुंक्ते प्राप्य हि जर्षम त्रिदिनं लघयित्वा च तुर्यो दिवसे शक्ते च द्वायाध्यं प्रदद्याच्च पूजयित्वा सखासिनीम् सावित्री च प्रसावित्री-
गंधपुष्पैश्च पूजयेत् मिथुनानि यथा शाक्त्या भोजयित्वा यथा सखम् भोक्तृस्ये हंतुं जगद्वा त्रिभिर्विभं कुरु मे शक्ते दिनं प्रति दिनं श्रेष्ठं कुर्या-
न्ययो धसे च नम् कृत्वा वंशमये पात्रे बालुका प्रस्थमेव च सप्तधान्यमृतं पात्रं प्रस्थे केन हि जोजनम् प्रस्थं द्वाविंशद्वुक् प्रमाणं परिसंभितं
कारयेन्मुनिशार्दूल वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् तस्योपरि न्यसेद्देवं सावित्रीं ब्रह्मणा सह सावित्री सत्यं चैव कायैरिष्य मे यो शक्नोति पितृकं च कुवरं
च कृत्वा रोष्य मे यो शक्नोति फलैः कालोद्भवे देवां पूजयेद्ब्रह्मणः प्रियाम् हरिद्वारं जिने श्रेष्ठं व कं वस्त्रैः समर्चयेत् सतीनां कं वस्त्राणि त्रिदिनं
प्रतिदापयेत् पक्वान्नानि च देयानि नित्यमेव हि जोजनमान् माहात्म्यं चैव सावित्र्याः श्रातव्यं मुनि सत्तम पुत्राणां च वंशं कायैः सतीनां च रिता
शक्नोति पूजयेच्च तथानित्यं मंत्रेणानेन स्रज्जत सावित्री च प्रसावित्री सततं ब्रह्मणः प्रिया पूज्य मे हृदयसे देवि हि जैर्मुनिगणैः सदा भिसंध्यं
देवि स्मृतानां वंदितानां जगन्माये सावित्री लंपसा वित्री हि दधाभूता मिशोभने जगन्मायै स्थिता देवि त्रिस्थं च तथानये श्रेष्ठे देवि त्रिलोके
च वेतां न तं मुनेष्वकी व्यापितः सकल लोकोक्तः अतो मां पादिसर्वदा रूपं देहि यशो देहि सोऽभायं देहि मे शक्ते पुत्रान् देहि न देहि स वैदाज च न
नमः यथानेन विद्ये गोप्ति भवति सहस्रेश्वरि तथा मम महाभागो कुरु त्वज्जन्म जन्मनि एवं संपूजयेद्देवं किं मलासनसंस्थिताम् एवै दिनत्र
यं नीत्वा च तुर्ये ह नि सत्तम मिथुनानि च संभो न्यषोडशानि हि जोजनम् अर्चयित्वा तथा चायं स एतल्लोकसंभ्रमं तस्यै संकल्पितं सर्वं हि म

सावित्रिसंश्रुतम् मंत्रणानेन दातव्यं हि जसुरव्यायसुव्रत सावित्रीकल्पाविदुषीं प्रणिपत्य तस्यामुने सावित्रीजगतां माता सावित्रीजगताः पिता म
यादन्तान् सावित्रीं ब्रह्मणः प्रतिगृह्यताम् अवैधव्यचमैर्नित्यं मृयाज्जन्मनिजन्मनि मृतमवसते लोके ब्रह्मणा पतिना सह नैव च चि-
कालं शुक्लाभोगाननुत्तमान् धर्मराजवरदानानंतरम् सावित्र्युवाच यामदीयं वतं देव भक्त्या नाराक्षरिष्यति मर्तुः सासहि
तासाध्वीसमस्तस्वरभागभवेत् धर्मराज उवाच गौरीप्रमुग्धा तृह्णावाभपुत्रापतिवर्जिता स भर्तृकासपुत्रावाकुयाद्रुतमिदं शु
भं न्येषे मासे तु संप्राप्ते पौर्णमास्यां पतिव्रता स्त्रालाचैव शक्तिभूला वटं सिच्य बहूदकैः सूत्रेण वेष्टयेद् दन्त्या गधपुष्पाक्षतैः शुभैः नमो वै वल्
तायेति श्राभयंती प्रदक्षिणाम् गव्यैः कुर्वीत बक्तं च द्वादपेकं समाहिता तथैव वटवृक्षं च पक्षे पक्षे मपूजयेत् अनेनैव विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्त
मम् सर्वान् मनोरथान् प्राप्य ह्यंते रूद्रेषु जायते इति श्रीस्कंदपुराणे वटसावित्रीकथा समाप्ता अथाद्यापनम् संप्राप्ते तु पुनर्ज्येष्ठे नक्त
भक्तकहादशीं नियंते दंतधावनपूवादि स्त्रालान्नियममाचरेत् त्रिगत्रं लंघयित्वा तु चतुर्थी दिवसे त्वहम् चंद्रायाध्यप्रदत्वा च पूजयित्वा तु
तां सतीम् पिष्टान्भान्नियथाशक्त्या भोजयित्वा हि जोज्ञमान् भोक्ष्ये हं तु जगद्धात्रिनिर्विघ्नं कुरु मे शम्भे नियममंत्रः कृत्वा वशमयेषा
चैवालुकाप्रस्थमेव च सप्तधान्ययुतं पात्रं प्रस्थे केन हि जोज्ञम वस्त्रद्वयोपरि स्थाप्य सावित्रीं ब्रह्मणा सह हे भोक्तृत्वा तयोर्मूर्तिविश्राव
व्रतमाचरेत् न्यग्रोधस्य तले निष्ठेद्यावच्चैव दिनत्रयम् सौवर्णं चैव सावित्रीं सत्येन सह कारयेत् गैर्व्यपयैकमारोव्यरथस्थोपरि विन्य
सेत् पलादूर्ध्वं यथाशा त्त्यारण्ये रोप्य मयशम्भम् काष्ठभारं कुवारं च वटं चैव स्फुविस्तृतम् धर्मराज नारदं च तत्रैव परिकल्पयेत् वटमूले म
कुर्वीत मंडलं गोमयेन हि संस्थाप्य तत्र सावित्रीं चितुष्कोपरिशोभनाम् एवं च भिक्षुनं कृत्वा पूजयेद् दूतमत्सरा पंचामृतेन स्नपनं गंधपुष्पाद
कनच चंदनागरुकर्पूरमाल्यवस्त्रविभूषणैः पीतपिष्टेन पदं च चंदनेनाथवातिरेवेत् देवीं संपूजयेत् नमस्त्रैरेभिर्विधानतः नमः सावित्र्यै पादौ
तु मसावित्र्यै तु जानुनो कटिकमलपत्राक्षैः उदरं भूतधारिण्यै गायत्र्यै च नमः कंठेशिरसि ब्रह्मणः प्रिये अथ ब्रह्मसत्यवतोः पादौ धात्रे नमः पूज्या वृक्ष
ज्येष्ठायै नमः परमेष्ठिने तु वैभेहम् ग्निरूपायै वेंकटी वैद्यसे चोदरं पूज्यं पद्मनाभायै वैहृदि कंठं विधात्रे पूज्यं हि देवगर्भायै वैसुरं ब्रह्मणे नैशिः

पूज्यसर्वांगविष्णवेनमः अभ्यर्च्यैवंक्रमेणोवशास्त्रोक्तविधिनाशकम् ततो रजतपात्रेण अर्घ्यं दद्याद्दुह्योरपि अथार्घ्यमंत्रः ॐ कारपूर्वके
 देवि विवीणा पुस्तकधारिणि देवमातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छ मे पतिव्रते महाभागो वह्निजाते शतचिस्मिने दृढव्रते दृढमने भर्तुश्च प्रिय
 वादिनि अवैधव्यं च सौभाग्यं देहि त्वं भमस्कव्रते पुत्रान्योत्रांश्च सरव्यं तृहाणां ध्येनमो नमः अथ ब्रह्मसत्यवतोरर्घ्यमंत्रः त्वया सृज गत्सर्वसि
 देवासुरमानुषं सत्यव्रतधरो देव ब्रह्म रूपेण मोस्तुते अथ यमस्य अर्घ्यमंत्रः त्वं कर्मसाक्षी लोकांशुभाशुभा विवेककृत् वैवस्वतगृहाणां ध्ये
 धर्मराजन मोस्तुते धर्मराजः पितृपतिः साक्षी मृतो मिजंतुषु कालरूपगृहाणां ध्ये मवैधव्यं च देहि मे गंधर्वाणि अने वैद्यैः फलेः कपूरदीपकैः रक्तव
 स्त्रैरलंकारैः पूजयेदुत्तमत्सरा सावित्री प्रार्थना सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियभाषिणी तेन सत्येन मापाहि दुःखसंसारसागरात् त्वंगीशं त्वं
 शचीलक्ष्मीं त्वं प्रभाचंद्रमंडले त्वमेव च जगन्माता मासुद्धरं वरानने सौभाग्यं कुलवृद्धिं च देहि त्वं भममुव्रते यन्मया दुष्कृतं सर्वं कृजं जन्यशतेरपि भ
 स्त्री भवतु तत्सर्वमवैधव्यं च देहि मे अथ सावित्री सत्यवतोः प्रार्थना आवियोगो यथा देवसावित्र्या सहितस्य ते अवियोगस्तथास्माकं सूर्यात्
 ज्ञान्मनिजन्मानि यमप्रार्थना कर्मसाक्षि जगत्पूज्य सर्वबंधप्रसीद मे संवत्सरं व्रतं सर्वपरिपूर्णं तदस्तु मे सावित्री प्रार्थना सावित्री त्वया दे
 वि चतुर्वर्षशतायुषं पतिमासासिगुणिनं भमं देवि तथा कुरु सावित्री च प्रसावित्री सततं ब्रह्मणः प्रिय पूजितासि द्विजैः सर्वैः स्त्रीभिर्भुवि ग-
 णैस्तथा त्रिसंध्यं देवि वभूतानां वंदनीयासि सज्जते भयादन्नाच्च पूजयेत्तं गृहाण नमोस्तुते जागरंतं त्रकुर्वीतगीतवादित्रमंगलैः सुवागिमन्यस्ततः
 पूज्या दिवसे शक्ताः सिद्धं रं कुर्म चेत्तु बलवत्सूतं पूजकम् तथा दद्याच्च शर्पाणि भक्ष्यं सौभाग्यं मष्टकं सतिष्ठेच्च दिवारात्रौ कामक्रोधविबाजं
 ता दिनत्रयेपि कर्तव्यमेव मर्ष्यादिपूजनम् ततश्चतुर्थी दिवसे यत्पर्यंतं तच्छृणुष्व मे मिथुनानि चतुर्विंशत्स्वीडश द्वादशाष्टवा पूजयेद्दृक्स्वगोदानेभू-
 षणाच्छादनासनेः अथ बागुरुमेकं वाजं तस्य विधिकारकम् सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वशास्त्रार्थारगं वेदविद्याव्रतस्नानं शान्तं तु विजितं द्वयम् स
 फलीकं समभ्यर्च्य वस्त्रालंकारमंडनैः शक्तांसोपस्करां दद्याद्दुहं चैवातिशोभनं अशक्तस्तु यथाशक्त्या स्तोत्रं कृतं कल्पयेत् सावित्री तस्य
 था देवि चतुर्वर्षशतायुषा सत्यवत्सनिनासां दुर्भयादन्नाच्च सावित्री ब्रह्मणा प्रतिशुद्धतां भयादुद्दोनासां वित्रोत्सयादन्नासु

शोभने यावच्चंद्रश्चसूर्यश्च सहभर्त्रास्मरवीभव न्यग्रोधस्यसमीपितुगृहेवास्थंडिलेपिवा सावित्र्याश्चैवमंत्रेणघृतहोमंतुकारयेत् पावसंभुह
याद्रुत्त्याघृतेनसहभ्राभिनि व्याहृत्याचैवमंत्रेणनिलज्जीह्रियवास्तथा गुरुचगुरुषु लीचिंततोभक्त्याक्षमापयेत् धर्मराजोयमोधातानीलः कर्त्तव्यो
नकव्ययः वेवस्वतश्चित्रगुप्तोदघ्नोमृत्युः क्षयोवटः प्राप्तिमासितथाद्यैतेर्नामभिः सेचयेद्दृढम् न्यग्रोधेहंवसाभ्येवतस्माद्यत्नेनसेचयेत् होमा
नेदक्षिणादद्यादृत्तिजश्चक्षमापयेत् पुंजीतवासरांतनुनक्तेशांतातपस्विनी अर्घ्यं दद्याद्रुंधत्येहृत्वाचैवप्रणम्यच अरुंधतिनभस्तेस्तुवसि
धृत्यप्रियेशस्त्रे अर्घ्यमेतन्मयादत्तं फलपुष्पसमन्वितम् पुत्रान्देहिस्मरवंदेहिगृहाणार्घ्यं नमोस्तुते सरवीभिर्ब्राह्मणैः सार्द्धं पुंजीतं विजितं
द्रिया एवकरोति यानारीव्रतमेतदनुत्तमं भ्वातरः पितरो पुत्राः श्वशुरौ स्वजनास्तथा चिरायुषस्तथारोगाभवंति च न संशयः भर्त्रा च सहिजा
साध्वी ब्रह्मलोके भवीयते इति श्री स्कंदपुराणे सावित्रीव्रतोद्यापनं संपूर्णम् . अथ आषाढपौर्णमास्यागोपद्यव्रतं तत्र पूजा चतुर्भुजं महा
कायं जांबूनदं समप्रभम् शंखचक्रगदापद्मरमागरुडशोभितम् सेवितं मुनिभिर्देवैर्यक्षगंधर्वैर्किन्नरैः एव विधं हरिं ध्यात्वा ततो यजनमा
रभेत् ध्यानं आवाहयाभिदेवेशं भक्तानां भयप्रदम् स्निग्धकोमलकेशं चंपनसावाहयेद्द्विगुणं सहस्रशीर्षेत्यावाहमं स्रवणमणिभिर्दि-
व्यैरचि तं देव निर्मिते दिव्यसिंहासने कृष्णउपविश्य प्रसीद मे पुरुष एवेदमित्यासनं पादोदकं स्मरश्चैष्ठ स्रवणं कलशे स्थितम् गंधपुष्पाक्षतैर्यु
क्तं पादं मे प्रतिगृह्यताम् एतावानस्येति पाद्यं अष्टद्रव्यसमायुक्तं स्वर्णपात्रोदकं शुभ्रं भोऽभयं करं भक्तानां गृहाणार्घ्यं जगत्पते त्रिपादूर्ध्वद्वय
र्घ्यं कर्पूरेण समायुक्तं मुशीरेण सुवामितम् दत्तमाचमनीयार्थं नीरं स्वीकुरुतां प्रभो तस्माद्विराज्जेत्याचमनीयं गंगागोदावरे चैव यमुना च
सरस्वती नर्मदा सिंधु कावेरी ताप्प्यः स्नानार्थमाहृतम् यत्पुरुषेणेति स्नानं वस्त्रयुग्मं समानीतं पटु सूत्रेण निर्मितं स्रवणं रवचि तं दिव्यं गृहा
णत्वं सुरेश्वर तं यज्ञमिति वस्त्रं कार्पासतंतुभिर्युक्तं ब्रह्मणा निर्मितं पुरा अनेकं रत्नं रवचि तमुपवीत गृहाण भो तस्माद्यज्ञादितियज्ञोपवीतम्
चंदनं मलयोद्भूतं कस्तूरीचारुचंदनम् कर्पूरणत्वं चरुचंदनम् तस्माद्यज्ञात्सर्वं हुतं भित्तिगंधं शतपत्रैः कर्णिकारैश्चंपकैर्मक्षि
कादिभिः तुलसीयुक्तपुष्पाणि गृहाण पुरुषोत्तम तस्मादश्वेति पुष्पं दशांगं गुणलोभूतं सुगंधि च भनो हरं कृष्णागरुसमायुक्तं धूपं देवगृहा

णमे यत्सुरूपं व्यवधुरिति धूपं साज्यं च वर्तितं संयुक्तं बन्दिना योजितं मया दीपं पट्टहाण देवेश त्रैलोक्यमिति मिरापहन् आत्मणोऽस्येति दीपं अ-
 न्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्विः समन्वितम् भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् चंद्रमा मनसे नैवेद्यं समं आचमनीयं करोद्ध-
 र्त्नं इदं फलमिति फलं प्रणो फलमिति ब्रूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां यानिकानि० नाभ्या आसीदिति प्रदक्षिणां नमोऽस्त्वं न ताथः सप्ता-
 स्यासन्निनमस्कारः देवदेव जगन्नाथ गोपाल प्रतिपालक गोपदे हृतसंज्ञाण गृहाण कुसुमांजलिं यज्ञेन यज्ञमिति पुष्पांजलिं तद्दशैकं ला-
 यनं परमान्नामिदं विप्रकां स्य पत्रेण संयुतं त्वत्समादा दहं विप्रव्रतस्य फलमाप्नुयाम् मन्वहीनां क्रियाहीनां भित्तिप्रार्थना इति गोपद्वयपूजम् अथ
 कथा सूत उवाच नाथैकं त्वां हि पृच्छामि चतुर्वर्ग फलप्रदम् सर्वरोगप्रशमनं विष्णुसारूप्यमुक्तिदं नारीणामथवा पुंसां भक्तिमुक्तिफलप्र-
 दम् ब्रूहि चेदस्मि देवैर्वैष्णवां कृत्वा ममोपरि नारद उवाच भगवन् सर्वमारव्यास्येयत्पृष्टं विदुषा त्वया गोपद्वयकं व्रतं द्योत द्रुतानां व्रतसुत्तमम्
 कर्तुः सिद्धिं करं दिव्यविरव्यात् भुवनत्रये सनत्कुमार उवाच नारद उवाच भगवन् भूतभव्ये शसर्वशास्त्रविशारद तद्दत्तं ब्रूहि मे ब्रह्मन् कथमुद्यापनं भ-
 वेत् पुरेदं केन वाचीर्णो देवैर्धैकययव्रतम् नारद उवाच आषाढपौर्णमास्यां वातथाष्टम्यां हरेर्दिने प्रारभे द्रुतमेतच्च कारिकावधितति-
 शो नित्यामलककल्केन स्नानं नित्यं विधाय च नदीतीरेथवा गोष्ठे शिवागारे हरैर्गृहे वृंदावने वा पिलिखेद्गोपद्वयकपदं शरभं वयस्त्रिंशानुपद्या-
 निरुत्थादित्यादिर्दिने तत्संख्यया प्रकर्तव्या अर्घ्यप्रदक्षिणा नतोः बालकृष्णसमुद्दिश्य लक्ष्म्या सह जगद्गुरुम् गंधादौ रूपचौरैस्तु यथाश-
 न्त्वा प्रपूजयेत् ब्राह्मणास्तु ततः पूज्यपद्वयसंख्याकमुत्सृजेत् प्रथमाब्देथवटकैर्द्द्वितीयेषूपकैर्व्रती द्वितीयेषां लिपिष्टान् अथैषूरिका-
 दिभिः पंचमे परमान्नेस्तु साम्यं वपूजयेद्भूता अत्रैवोदाहरतोमिति दासं पुरातनम् कर्षीणां पृच्छमानानां सुतेनोक्तं पुरातनं सूत उवा-
 च पुराशक्रोमरावत्यां देवदानवकिन्नरैः रुद्रैरादित्ययक्षाद्यैर्धैवैर्वैष्णभिः सह रभ्रा नृत्यं समाभेभेऽग्निदालोभेन विह्वला एव नृत्ये-
 क्रियमाणेऽदितं बाह्वमंडलं क्षणमात्रं विचार्याथ धर्मराजस्तु उक्तवान् यम उवाच जन्ममध्ये व्रतं येन अन्नकृतं प्राणिभिः क्वचित् तच्च
 मस्तायुभिः शक्यं कर्तव्यं छादनदके नारदेन श्रुतं तच्च जगाद यदुनदनं स्वर्चयिता तु तं कृष्णो वचनं चेदमब्रवीत् कृष्ण उवाच सर्वलोकज्ञ

देवर्षेभ्यो वनेषु च रन्मदा आश्वर्यं वद देवर्षेभ्यश्चि शिशुभद्रा यकम् नारद उवाच गतं मया मरावत्या माश्वर्यं धर्मसंसदि तत्र सर्वे समाया-
ताः सरा इन्द्राश्चतुर्दश रुद्रा एका दश विधिरादित्या द्वादशापि च वसवो ह्येतानां गायस्त्राक्षसपन्नाः रम्भया च सारब्धं नृत्यं शक्र-
स्य पश्यतः त्रुदि तत्र मवाद्यानां भुवंस्तस्य साधनम् यमः प्राह तथा दूतान् स्रमद्राह्यव्रतास्तिष्ठोतामानयध्वं तच्च र्भवाद्ययोग्यं सदास्ति ति-
तच्छ्रुत्वा तु मया भीत्या सर्वं त्वयि निवेदितं सूत उवाच इति नारदवाक्यं तु श्रुत्वा कृष्णस्त्वरां न्वितः सुभद्राया गृहं गत्वा पूजितस्तान्मुवाच ह श्री-
कृष्ण उवाच किंचिद्गतं त्वया भद्रं कृतं वानेति संशयः सः भद्रो वाच सर्वव्रतानि भो कृष्ण कृतान्येव न संशयः नो चेत्स्वद्गुणिन्वाह न स्याम
जुनवत्सुमा पुत्रो भिमन्युश्च कथं कथयस्व जगत्सते कृष्ण उवाच तथापि त्वं महाभागे व्रतमेकं समाचर गोपदेति च विख्यातं त्रिषु लोके-
षु विश्रुतम् इति कृष्णवचः श्रुत्वा स्रमद्रा तत्तदाकरोत् कृष्णोपदिष्ट विधिना सत्वरं च समापितम् सोऽद्यापने व्रते चीर्णे काले यममदाय यु-
दूता उचुः सुभद्रे तव देहस्य च भर्त्येभ्यः गता वयम् त्वच्चर्म सरवाद्या रथमेन च प्रकल्पितम् इति दूतवचः श्रुत्वा स्रमद्रास्मीति चाब्रवीत् ततो
भटाः सर्व एव दहशुः सादरास्तदा पद्मानो निचयं तस्या गृहे गांच सवत्सकाम् स्थंडिले हस्तमात्रे तु स्रमद्रा भिद्रुहताशनं कृष्णोपदिष्टं विद्वे-
वदूता जग्मुर्गमानिकम् प्रतिपेदे प्रभावेन स्रमद्रा पदमच्युतं नारद उवाच इति सूतवचः श्रुत्वा क्रुष्यश्चक्रिरेव्रतम् सूत उवाच भो भो-
नारद देवर्षे सर्वशास्त्रविशारद शीघ्रं ब्रूहि सरवे पद्यव्रतस्योद्यापने विधिः नारद उवाच पूर्णेतु पंचमेव वर्षे व्रतस्योद्यापनं भवेत् श्री-
कृष्ण प्रतिमाकार्यां स्फूर्णस्य पत्ने न वै पुष्पमंडपिकाकार्या चित्तुर्द्वारं सुशोभना तन्मध्ये पूजयेद्भक्तस्यारमया सहितं हरिं त्रयस्त्रिंशत्
तो विभ्रान्त्वा होमं समाचरेत् अतो देवैति भं जे ज्ञुहुया निलपाय सम् ब्राह्मणान् भोजयेत्तथा दोभिः संपूजयेद्भती यं यंचित यते
कामं न तं प्राप्नोत्य संशयम् इति भ० गोपद्यव्रतोद्या० संपूर्णं अथ आषाढ शुक्लपौर्णमास्यां कोकिलाव्रतम् यदा आषाढाधिकमा-
सस्तदा कोकिलानुष्ठानं कार्यं तद्विधिः आचम्य प्राणानां यम्य मासपक्षाद्युल्लिख्य मम हं जन्मनि जन्मांतरस्थ सर्वपापस्यार्थं पुत्रपौत्रलक्ष्मी-
वृद्धये सो माग्यवृद्धिद्वारा अवैधव्यसफलनाशाय कोकिला रूपगोरोभीत्यर्थं कोकिलाव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य आषाढपौर्णमास्यां तु संध्याकर-

लेह्युपस्थिते संकल्पयेन्नासमेकं व्यावर्णप्रत्यहं हं स्नानं करिष्ये नियमात्तु ज्ञत्वा चर्यां स्थितासती भोऽस्याभिनन्तं भूशय्यां करिष्ये प्राणिनां
 दयाभिलक्ष्णा स्नानं करोमि देवेशि को किले प्रीतयेतव जले स्मिन्यावने पुण्ये सर्वदेवजलाशये इति मंत्रेण तिलाभक्तकल्केन सर्वोष
 धिजलेन च वचापिष्टेन वाष्टोदिनानि प्रत्येकं वचोषधियुक्तेन च षट्दिनान्येवं मासावधिरुत्तानेकमः एवं त्वात्तारविंध्यात्तात स्माग्रध्वं
 च दापयेत् आदित्यभास्कररवे अर्कसूर्यो दिवाकर प्रभाकरनमस्तुभ्यं गृहाणा ध्वनिमोस्तुते इति सूर्यार्घ्यमंत्रः ततः स्वर्णपद्मसंरोज्यपादौ
 भोक्तिकेन चान्नप्रवालमुर्वीरत्नपृष्ठाचूतचपकवृक्षस्थां पक्षिस्तूपिणीं को किलां लिखित्वा पूजयेदित्युक्तं स्वर्णपद्मसंरुत्तनेन च प्रवालमुखप
 कजां कस्तूरीवर्णसंयुक्तामुत्पन्नानंदनेने चूतचपकवृक्षस्थां पुष्टस्वरसमन्विताम् चितयेत्पावतीदेवीं को किलारूपधारिणीम् ध्यानं आ
 गच्छ को किले देवि देहि मे वाञ्छितं फलम् चपकद्रुममारुढा कीडतीनंदनेने आवाहनं आसनं दोमवस्त्रेण भिमिंतद्वानघेतव गृहाणेदं
 मया देवि को किले प्रियवर्द्धिनि आसनं तिलस्नेहे तिलसुरवे तिलसौरभ्ये तिलप्रिये सोभाग्यधनपुत्रांश्च देहि मे को किले नमः तिलपुष्पफ
 लैर्पुंक्तपादां मे प्रतिगृह्यतां पादां रत्नचपकपुष्पैश्च पीतचंदनसंयुतं हेमपात्रैश्च स्थितं गंगं गृहाणा ध्वनिमोस्तुते अर्घ्यं निर्मलं सत्तिलगंगां
 को किले पक्षिस्तूपिणि वासंते न स्तुगंधेन गृहाणा च मनीयकं आचमनीयं पंचामृतेन स्नपनं को किले कलकंडके मया दत्तेन शीतालं प्र
 वमे परमेश्वरि पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतम् पंचामृतेन स्नपनं दत्तं स्त्रीकुरु को किले पंचामृतस्नानं मंदाकिनीजलं पुण्यं सर्व
 तीर्थसमन्वितम् स्नानार्थं ते भयादनं को किले गृह्यतां नमः स्नानं यस्मात्कृपासंस्त्रेण वासांसि विविधानि च पीतवस्त्रप्रदाने न मी
 ताभवमभां बिके वस्त्रं कंचुकं च मया दत्तं नानावर्णा विचित्रितम् को किले गृह्यतां देवि मसीद परमेश्वरि कंचुकीं हरिद्वारं जिते देवि कं
 ठसूत्रं समर्पितम् को किले स्तुभगे देवि वरदा शुभवां बिके कंठसूत्रं यानि रत्नानि सर्वाणि गंधं वैष्णवगंधं तैर्पुंक्तं भूषणं हेमं कौकि
 लं प्रतिगृह्यताम् भूषणानि श्रीरवडं च दर्शोदव्यंगधाढ्यं समनोहरम् विलेपनं सरस्वत्ये चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं अक्षतां प्रसुं अक्ष
 तान् कुंकुमाच्छक्तं दिव्यं क्वमिनीमृपणस्पदं सोभाग्यदं गृहाणेदं मसीद हर वस्त्रं मे हरिद्रांकुमुं चैव सिंदूरं कज्जलान्वितं सोभाग्य

द्रव्यसंयुक्तगृहाणपरमेश्वरि सौभाग्यद्रव्यं करवीरैर्जानिकुसुमैश्चपंकैर्बकुलैः शरभैः शातपत्रैश्चकल्हारैरचयेत्परमेश्वरीपुष्पा
णि वनस्पतिरसोद्गतो० धूपं साज्यं चैतिदोषं० शर्करारवंडवाद्यानिदधिक्षारघृतानि च आहारार्थमियादत्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नै
वेद्यं पाटलोशीरकपूरं मुरभिसवादुशीतलं तोयमेतत्स्वरवस्पर्शकोकिले प्रतिगृह्यताम् आचमनीयं० चंदनागरुकपूरकस्तूरी
केसरान्वितं करोद्धर्तनकदेविगृह्यताहरवल्लभं करोद्धर्तनं कूष्माण्डनारिकेरंचपनसंकदलीपलं जंबीरं मातुलिगंच फलं गृह्णन्
मोस्तुते फलं० पूगीफलमिति तावृलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां० कोकिले कृष्णवर्णत्वं सदावससि सिकानने भवानीहरकातासिकोकि
लायेन मोनमः नैराजनं पूजितापरथाभक्त्या कोकिलगिरिश्रिया पुष्पैर्नानाविधैः श्रेष्ठैर्वदस्तु सदा मम पुष्पांजलिं यानिका
निचैति प्रदक्षिणां० नमो देव्यै नमस्कारं० कोकिलारूपधारिण्ये जगन्मात्रे नमोस्तुते शरणागतदीनानां चाहिदविसदां बिके गंध
पुष्पाक्षतैर्लुक्तं तोयं हेमफलान्वितम् अर्घ्यं गृहाण देवेशि वाञ्छितार्थं प्रयच्छ मे आषाढस्य मसिते पक्षे मेघवर्णे हरिप्रिये कोकिले खेज
गन्मातर्गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते पुनरर्घ्यम्० निलस्नेहे० रूपदेहि जयं देहि० प्रार्थना० व्रतांतैर्हे मां तिलापिष्टजां कोकिलां कृत्वा विप्राय दद्यात्
देवि चैत्ररथोत्पन्ने विध्यपवनवासिनि अर्चिता पूजिता सितं कोकिले हरवल्लभे कोकिले कलंकतासिमाधवे मधुरस्वरे वसंतैर्देवि गच्छ
त्वं देवान् नंदने वने इति विसर्जनं इति कोकिला पूजा अथ कथा युधिष्ठिर उवाच स्वभर्त्ता सहसंयोगः स्नेहः सौभाग्यमेव च भ
वेद्यथा कुलस्त्रीणां तद्गतं ब्रूहि केशव श्रीकृष्ण उवाच यमुनायास्तटे रम्ये मथुरानगरी शरणा तस्यां शत्रुघ्ननामा भूद्राज्ञा राघववंशज
तस्य भार्या किर्तिमालानाम्नासीत्स्थितासु विप्रणम्य भगवान्युद्योवसिष्ठो मुनिसत्तमः कीर्तिमात्यो वाच वद मे त्वं मुनि श्रेष्ठ सौभाग्यप्राप्ति
दं व्रतम् पूज्यः कथंच भगवान् शिवः केन व्रतेन च वसिष्ठ उवाच यदि पृच्छसि मे त्वं हि व्रतानां मुच्यते व्रतम् तारणं सर्वपापना
कथयामि निबोधत तत् दक्षप्रजापतेर्यज्ञेन पुरा देवाः समागताः ऋषयश्च तथा सर्वे विद्याधरगणास्तथा ब्रह्मा विष्णुश्च वायुश्च देवरा
जस्तथैव च वरुणोऽग्निर्यहाश्चैव ये आन्ये च दिवौकसः वसिष्ठो बाल्याकिर्गन्धर्वो विश्वामित्रो महानृक्रधिः एते चान्ये च ऋषयः श्रौतेष्वेव सार्थमाभातः

अपथ्यन्नारदस्तत्रसंतिकेनागताइति ईश्वरेणाविनासम्यक्कृष्टासर्वान्समागतान् शिरवांसंस्मृत्यगणिष्यान्मर्तकलहप्रियः ज्ञात्वास्त-
 लमूलं चतःकैलासमाययौ सवायनाशनं पुण्यकैलासशिखरं श्रमम् तत्रहस्त्वासमासीनं गौरीसहितशंकरं कृतं जलपुनोभूत्वाभणिप-
 त्यमुनिः स्थितः ईश्वरस्तमुवाचायनिः श्वसंतमनं कथा किमागमनकृत्यं ते मदीयं सदनं प्रति श्वासोश्वासेन संयुक्तस्तन्यैर्बृहद्दिजो नम ईश्वरस्य
 वचः श्रुत्वा शिरासं स्मृत्यगणिना दुःखयुक्तदंवाचनारदः कलहप्रियः नारद उवाच यन्निमित्तं महादेवमत्यंतोकात्समागतः वदामि दुः-
 खसंयुक्तं तच्छृणुष्वजगत्पते दक्षयज्ञमहद्गृहमद्यदेवात्समागतः तत्रयज्ञो स्थिताः सर्वे दक्षजामातरः प्रभा हस्वातांश्च न तन्मथे हृष्टश्चिभुव-
 नेश्वरः तवावज्ञाकृतानेन दक्षेणापुण्यकर्मणा तेन वैशवासंयुक्तआगतोः स्मितवातिकम् ईश्वरेण विना किंचिद्भ्रमकार्येन भिद्यति अतोऽस्य वि-
 फलः सर्वः प्रयासः स्वभरवमति तस्य तद्भूषितं श्रुत्वान तन्मथ्यत्यर्चितयन् सन्मथस्तनदाजातो हीश्वरो जगदीश्वरः गौर्याचिप्रार्थितो देवः श्रु-
 त्वा तन्भारदोगितम् तस्य यज्ञस्य घातार्थं देव तत्रव्रजाम्यहम् इत्युक्त्वा च लितारोषादीश्वरेण निवारिता जगदीशनमस्तुभ्यं व्रजामि पितृवशम्
 नि नारदे नाधसहिनागणेशो न च संयुता यज्ञार्थमागता चैव दक्षहारे शिवप्रिया वृद्धो हस्त्वावसो रान्ज्जिना च शिवप्रिया निषंतो हारिताद-
 क्षो न ददर्श महासतीम् क्षणमेकं च तिष्ठंतीं यदा दत्सो न पश्यति तदेवंचितं तं गौर्या नो विनयं मया कथम् धाविताकुंडनिकटं हाहा कृत्वा च सात-
 तः क्षिप्तं वृद्धो तदा गौर्या शापं दत्वा च दारुणम् हस्वातश्च गणेशो न पाशः परश्चरुद्धतः कृत्वा ह्वाद्यसौ तदात्यर्थं गौर्यं च गणाधिपः पाशेन ब-
 ध्वा कृतिचिह्नं गान्निहतवान् सरान् दक्षेण नोदिता देवाः सर्वे युद्धाया निर्ययुः महद्दहमभूदयुः सहदेवैर्गणेशितुः तं हस्वानारदः शीघ्रपुनः
 कैलासमाययौ निवेदयामास तदा युहं गौर्या विस्मर्जनं तच्छ्रुत्वा स्फाटयामास जटां कोपादुभापतः ततो जातो ति विकटः पुरुषो रक्तज्जोवनः स ब्रह्मावमहादेव
 स्वाभिन्नाज्ञांचेदहिमे धीरभट्टेति नामास्य कृत्वा चाज्ञां समर्पयत् दक्षयज्ञविघातार्थं च्छर्वागति सन्नरम् अत्वा तदाश्वरवचः सर्वप्रमथ संवृतः आ-
 ययौ यज्ञसदनमभ्युगन्धिषु निक्षिपत् तत इन्द्रादंशो देवास्तदृथाया विनिर्ययुः क्षणात्पराजितास्तेन विद्रुताश्च दिशो दश अनुद्रुतश्च तान् सोऽपि पूष्णो
 दंतो न पातयत् भगस्य नैत्रे नासांच सरस्वत्या न्यरुंतत एवां विद्राव्य तान् सर्वान् शिरां दत्तास्य विच्छिदे कृत्वं व्रजया तं स आजगाम शिवांतं क-

नमस्कृत्यपुरःस्तस्थौ कृतंकार्यो मतिञ्जुवन् तथाव्यशांतः कोपोऽस्य ज्ञात्वेति ज्ञानचक्षुषा प्रसादयितुमासीनञ्च ह्यविष्णुः समीपयतुः नमस्कृतस्ततस्तस्माभ्यापसन्नो भूत्सदाशिवः नारदस्तु बभूवैवर्गतेः शिवमतोपयात् प्रसन्नवीक्ष्यतं विप्रशिरवांसं स्पृशयणाणिना ननर्दनारदस्तत्रतोषयन् अधिकं शिवम् एतास्मिन्नंतरे ब्रह्माविष्णुश्च प्रमथाधिपम् व्यजिज्ञापन्तं दसादीन् कृपाहस्याविलोक्य कृत्तांगान्कुरु पूर्णांगान् तांस्संजीवययमसौ विलोकितस्ते देवेन कृपाहस्याविलोकितः पूषादयश्च सांगावै अभूवन्स्तदासादतः उत्थितः पादयोर्मूलं यथोदत्तः पिनाकिनः अपराधक्षमस्वेति पुनः पुनरुवाच ह उत्थापितः करेणासौ नतोदत्तः पिनाकिना उक्तञ्च मापुनः कार्षीरे वभीशावमानकम् विचरस्व स्मरस्वेनेति भूयस्तकोप आविशत् शशापचतदा गौरीयज्ञा विम्रक्षरशिवः मुरव विम्रं कृतवती दक्षस्येष्टा ततोचिरात् निर्यंशानि समापन्ना विचरिष्य सिधूतले ततो गौरीवभाषेतं मणिपत्यसदाशिवम् कथं यास्यामिति यत्कलमूलं लेच स्थितिः कथं अन्यथा नैव भविता शापपृषत्वयोदितः को किलामधुगुल्माया भवेयं नंदने वने को किलानां स्वरोरूपं रूपं स्थाणां पतिव्रतम् विद्यारूपं कुरूपाणां क्षमार्पणं तपस्विनाम् अचिरादेव च पुनः कुले महति जन्म मे भूयास्तत्वेव भर्ता च निवियोगश्च मे मतः वरयेत्कुलजां प्रातः कुरूभाषिपकन्यका दुष्टकुलसमुत्पन्ना भर्तुः पातयते कुलम् नदीपातयते कुलं नारीपातयते कुलं नदीनां चैव नारीणां स्वच्छंदं ललितगतिः तनस्तुष्टो महादेवश्चैकशापमोचनम् दशवर्षसहस्राणि को किलारूपधारिणी नंदने देवविपिने च रिष्यसितनः परं हि माचलस्तदा भूत्वा मन्त्रियत्वमुपैष्यसि देवानां च यथाविष्णुः सहकारो महोरुहः गंगा च सर्वतीर्थानां तथा तिर्यक्ष को किल आषाढौ द्वौ यदा स्यातां को किलायास्तदा न्वनम् तथा या कुरुते नारीनसां वैधव्यमाप्नुयात् वसिष्ठ उवाच एतद्वाक्यवसाने तु गौरीमाको किला भवत् तदारभ्य प्ररुचिह्यंतं त्वाथिंतं को किला व्रतम् यानारीनैव कुरुते मोहात्सा विधवा भवेत् कुरुलमेतत्कल्याणि कीर्तिमालेज्ज तोनमम् कीर्तिमालोवाच कथमाराध्यते देवो को किलारूपधारिणी विधानं ब्रूहि तद्विपलस्य सादात्केराम्यहम् वसिष्ठ उवाच कौकिल्यान्नमाहात्म्यं विधानं च वदामिते शृणु दा वप्रयत्ने नमंत्रैः पाराणिकैर्युनम् मलमांसैस्तृप्तं ते शक्रदायादं समागते आपात्वा पोषणं यास्यातु संख्या कालैरूपस्थिते संकल्पयेन्मासमेकं आवणप्रपद्यति द्वादं स्थानं करिष्यति त्वंच ब्रह्मचर्यं स्थिता सती भोक्ष्येन त्वंच भूशाय्यां करिष्यया

णिनां दयाम् सौभाग्यधनधान्यादिश्रानये शिवतुष्टये इति संकल्प्य विप्रगेनारो विप्रैश्च एव च प्राप्यानुज्ञांतु संपाद्य सामग्रीं संकल्प्य अपि प्रत्यक्षं च
 प्रतिदिनं दत्तं धावनपूर्वकम् नद्यांगलाथवावाप्यां नडागिरिनिर्झरे स्नानं करोमि देवेशि दौ किले प्रीतयेन व जले स्मिन्वावने पुण्ये सर्वदेवजला
 शये स्नानं कृत्वा वती देवि स गन्धामले केशिलेः दिनाष्टकं ततः पञ्चासं वैषिध्या पुनः पृथक् वचापिष्टं न च स्नानं दिनान्यष्टौ समाचरेत् जिला
 मलकापिष्टेन चोषाधियुतेन च षट् दिनानि ततः स्नानं संपूर्णफलं निष्पद्यते स्नात्वा ध्यात्वा रविं तस्मै दद्यादर्थं प्रयत्नतः आदित्य भास्कर रवे
 अर्कसूर्यादिवाकर प्रभाकर नमस्तुभ्यं गृहाणाध्यं नमोस्तुते सूर्याध्यं भवः कारयेत्को किलां देवीं सौवर्णां सिक्कामदां रोष्यं चरणयोश्चैव
 नेत्रयोश्चापि मौक्तिके रत्नानि पंच पृष्ठे तु चूतं दक्षसमाश्रिताम् अथवा तिलपिष्टेन को किलां पक्षिं रूपिणीम् निधाय ताम् भूषणैश्च तां पूजयेत्सुप्त
 माहितः उपचारैः षोडशभिर्यथाविज्जनिवाधमे आवाहयामि तां देवीं को किलां रूपधारिणीं अवतारं कुरु स्वाप्नप्रसादं कुरु सज्जते आगच्छ को
 किले देवि देहि मे वांच्छितं फलम् इत एव क्षं समारूढ्य रभसे नंदने वने तिर्यग्योनि समुद्रते को किले कलकंठके तिलपुष्पाक्षते युक्तं गृहाण त्वं
 नमोस्तुते आषाढस्यासिते पक्षे मे धवर्णं स्वरूपिणि को किलानाम देवि त्वं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् कुर्यादेवं विधां पूजां श्रावण्य तं च पूजयेत्
 विसर्जयेच्च पञ्चाक्षां सौवर्णां किं किलां यदि यदा च तिलापष्टस्य को किलां क्रियते तदा कुर्यादप्यहं भाद्रपदे न भिन्ना वास्तु विसर्जनम् रम्यं वने स-
 मागत्य श्रुत्वा को किल कूजितम् यदान् श्रुत्वा शब्दमुपवासं तु तद्दिने को किले कृष्णवर्णे त्वं सदा वासो वनेषु ते सौभाग्यमनुलं देहि गृहाणाध्यं
 नमोस्तुते वसंते च समुत्पन्ने विंध्यं पर्वतवासिनि गच्छ गच्छ महादुर्गं स्वस्थाने नंदने वने विसर्जनं रूपं देहि धनं देहि सर्वसौभाग्यं देहि
 मे पुत्रान् देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि संपदः इत्युक्त्वा ततः पञ्चाह्निं ध्यान्नेन रुचती नक्त भोजी भवेद्वा शिवा वन्मासः समाप्यते मासा
 नेताम्रपात्रे तु को किलां स्वर्णनिर्मितां वस्त्रधान्यगुडं शुक्लां श्रावणं कुंडं न तथा दद्याच्च दक्षिणां चापि देवजवापु रीहिते एव माषाट्मासस्य
 देवि विध्ये समुपस्थिते सधवा विधावापियानां को किलां जन्तुमां करोति सप्त नन्मा नि सौभाग्यं नमते तु मां मृता गौरी पुरं याति विमाने
 ना कैर्तेजसा श्रीभगवानुवाच एतद्भूतं वसिष्ठे न मुनिना कथितं पुरा तथा कृतं तु तत्पार्थ समस्त कीर्तिमालया तस्याश्च सर्वनिष्प-

नन्वसिष्ठवत्तनं तथा एवमन्यापि क्येतेयको किलावतमुत्तमं न करोति यदानारीव्याली भवतिकानने एकतः सर्वदानानि को किलाव्रतमे
कतः कृतं पुरासरोभिश्चक्रुषि पत्नीभिरादरात् अहिन्यथा च सा पूर्वमर्निताशापमुक्तये अरुंधत्या सह स्नात्वा पूजिता को किलानृप सीतथा
पूजिता सापि सर्वकामार्थसिद्ध्ये गौतम्या दडकारण्ये स्नानं कृत्वा यथाविधि नलान्वेषणकामनं दमयत्या च पूजिता रुक्मिण्या च ततः
स्नात्वा पूजिता को किलाशिवा विष्णोः पत्न्यरवात्यर्थं तच्च जातन सशयः कुचैलामलिना दीना परकर्मरता तथा एवं वेध्याका कवेध्याविवत्साम्
तत्त्वत्सा सर्वास्ताः फलभाजः स्युर्वतस्थास्यप्रभावतः आयुरारोग्यमेश्वर्यं सुखं वृद्धिं शः प्रजाम् सोभाय सुदरं रत्नं नारी प्रामोति नान्यथा
एतद्भूतं मयारब्धातं कार्यं शरत्रयं नृप तृतीया ते च विधिवत्कार्यमुद्यापनं श्रमं एकस्मान्जायते द्रव्यो द्वितीया लभते स्नानं तृतीया च्चापि सोभा
ग्रयमाप्नुयान्नात्र संशयः इति वराहपुराणे को किलावतम् अथोद्यापनम् अद्यापनं विधिं त्रिदिव्यतस्यास्य मयप्रभो येन विज्ञानमात्रेण
सोभाग्रयं च भविष्यति श्रावणे पोषाण्यां तु शक्रपक्षे नथैव च द्वितीया यामे कश्चुक्तं दंतधावनं पूर्वकम् उपवासस्य नियमं कर्तुं वत पराय
णं तृतीया पुण्यफलदायक्या न्देसमुपोषिता उपलिप्य शत्रौ देशे मडलं तत्र कारयेत् अष्टदलं लिखेत् पद्मं च तु कोणं च भद्रं कं कलशं वारिपुणे
च पं सरत्नसमन्वितम् तस्योपरि न्यसेत्सात्रप्रस्थेन केन पूरयेत् तदभावे तदर्थं वाक्कुडवेनाथ नारद उणापि दंष्ट्रव्यावर्णयुग्मं देद्याच्च शक्तिनः ते
स्योपरि न्यसेद्देवीं क्मं किलाप्रतिमां तथा अत्र गंधमदानेन धूपदीपप्रदानकम् नैवेद्यं मोदकान् दद्यात्पक्वान् द्युत संयुतं अर्घ्यं चैव प्रदातव्यं तां
बुलं फलमुत्तमम् रात्रौ जागरणं कार्यं वाद्यनृत्यप्रस्तुतिम् पूजितारुक्मिणं फलं भोति चाक्षुषम् प्रभाने विमले स्नात्वा संध्या कृत्वा विधा
नतः पूजयेद्विधिवद्देवीं होमं च विधिवद्भिज्ज तिलचंदनपुष्पैश्च तं दुर्लेघं तपायमेः अष्टोत्तरशतं हृत्वा दुर्गामित्रैश्च वैदिकैः को किलाप्रीतये
ब्रह्मन्वाहूतीनां शतं त्रयम् आद्यपानं भोजनं यत्पश्चात्स पत्नी काश्चपंच अशक्तौ त्वेकयुग्मं च भोजयच्च तथागुरुम् त्रिस्त्रिभ्यश्च प्रदात
व्यं धारिकापंचकं तथा मोदकाश्च ससूत्राश्च वंशपात्रसमन्वितान् दृष्ट्या वर्णसमायुक्तान् पक्वान्नेन मपूरितान् सर्वोपस्करसंयुक्तां त्रिस्त्रि
भ्यश्च मदापयेत् आचार्यपूजयेदन्त्या गां दृष्ट्या च सवत्सकाम् उपानहोत आशयां चामरं छत्रं च मुद्रिकां कर्णवेष्टे च चंदनं कुसुमानि च

सर्वदेद्याद्भिर्जेंद्राय सपत्नीकाय नारद दापयेद्द्विधिवत्सर्वब्राह्मणाय कुटुंबिने वनोपदिष्टदानं च भोजनं च सदस्मिणं एवं चाकुरुते राजन को
किलावत सुतमम् सर्वयाप्नोति सौभाग्यं पुत्रधान्यं धनानि च ततो मुंजीन नैवेद्यं पुत्रपौत्रैः रामन्विता को किलेष्टृजिते गच्छ विधिवत्सर्व
कामदे कारयेत्को किलादेवी सौवर्णासिर्वकामदां रोष्यत्वरणचंचूभि रचि तानं वमौक्तिकाम् पंचरत्नानि पृष्टे च तृतवृक्षसमाश्रिता एवं त्वं
यथा पूज्याथोक्ता च शनैः शनैः विप्रकरार्चिता लक्ष्मीः स्वस्वभावा मिदं शृणु महाफलमवाप्नोति महामाया प्रसादतः इति वराहपुराणे का
किलावतोद्यापनं संपूर्णं अथ आवर्ण्योर्णमास्यां रक्षाबंधनम् उक्तं हे मादो भविष्ये युधिष्ठिर उवाच सर्वरोगोपशमनं सर्वाश
भविनाशनम् सकृत्कृते नाब्दमेकं येन रक्षाकृतो भवेत् श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव शार्दूल इति हांसपुरातनं इंद्राण्याय त्कृतं पूर्वं
शक्रस्य जयवृद्धये देवास्तरुमभूद्वृद्धं पुरा ह्यादशवार्षिकम् तत्रास्तरैर्जितः शक्रः सहस्रैर्वैः स्रुते नैमैः बृहस्पतिमुपाभ्यर्च्य इंद्रं वचनमब्र
वीत् नस्थातुं चैव शक्रो भिनगतुं तैरभिद्रुतः सर्वथा योद्धुमिच्छाभिगुरुस्त्वचन्यवारय तथोः संवदतोरैव शची प्राह सरेश्वर अद्य मृत
दिनं देवमातः सर्वं भविष्यति अहं रक्षां विधास्यामि येनाज्यो भविष्यति इत्युक्त्वा पोर्णमास्यां सौपोलोमीकृतमंगला बंधं दक्षिणे पाणौ र
क्षापो ललिकांततः बद्धरक्षस्ततः शक्रः कृतस्वस्त्ययनोर्दिजैः दुद्रावदानवानीकं क्षणात्काल इव यजाः शक्रस्तु विजयाभूत्वा पुनरेव ज
गत्रये एष प्रभावो रक्षायाः कथितस्तैर्युधिष्ठिर जयदः स्मरदश्चैव पुत्रारोग्यधनप्रदः युधिष्ठिर उवाच क्रियते केन विधिमा रक्षाबंधः स्म
रते नमैः कस्मिन्निशोकदादेव द्यौत न्येव कुमहर्षि स यथा हि भगवन्देव विचित्राणि प्रभाषसे तथा तत्थानमंतृमिर्बह्वर्थाः शृण्वतः कथाः कृष्ण
उवाच संप्राप्ते आवर्ण्योर्णमास्यां दिनोदये स्नानं कुर्वीत मतिमान् श्रुतिस्मृतिविधानतः ततो देवान् पितृंश्च वतर्पयेत्परमं प्रसा उपा
कर्माणि चैवोक्तं सृषीष्णांतर्पणं तथा कुर्वीत ब्राह्मणैः सार्द्धं वेदान् द्विशयशक्तिः श्रुदाणां मंत्ररहितं स्नानं दानं च शस्यते ततो पराणहसमये रक्षा
पौटलिकां शरणां कारयेच्चाक्षते स्म हस्मिदार्थे हे भव चिन्तेः क्वापसिः क्षौमवस्त्रे वा विचित्रे मलवर्जितैः विचित्रतं तु ग्रथितां स्थाप्य द्वाजो नोपरि
कूर्वा गृहस्य रक्षावैगो यथैः शक्रुतं डुलैः दूर्वावेर्णैः सिंते भिजैः सर्वपापविनाशिनी उपलिप्ते गृहमध्यस्थान् कुम्भं च विन्यसेत् पीठोपरि विशेषेदा

जासचिवैः समुहर्तके वेश्याजनेन सहितो मंगलैः सहितः स्थितैः रक्षाबंधः कार्यो भिदिः सर्वविघ्नोपशान्तिदः पुरोधा नृपते रक्षासंम्यग्ब
धीतमानवः येन वेदो बलोरजादानवेदो महाबलः तेन त्वामपि बभ्राभिरक्षेमाचलमाचल आह्वणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैरेत्येवमानवैः
कर्तव्यो रक्षिकाबंधो ह्यजानुसंपूज्यभक्तिः अनेन विधिनयस्तुरक्षाबंधसमाचरेत् स सर्वदोषराहितः स्मरवीसंवत्सरभवेत् रक्षाबंधो
भद्रायानकार्यः भद्राया हूनकर्तव्यश्चावणीफाल्गुनी तथा आवणी नृपतिं हतिग्रामदहति फाल्गुनी इति वचनात् इति भाष्योक्तं रक्षाबंध
नं संपूर्णम् अथ भाद्रपदेषोणमास्या उमामहेश्वरव्रतं शिवरहस्ये राजोवाच भगवन् युनिशादूलव्रतमेकं वदस्व मे सांगेयस्मिञ्जने चोर्णिस
सर्वान्क्षमानवानुयात्

गौतम उवाच

उमामहेश्वरनाम व्रतमस्ति व्रतोत्तमम् मासि भाद्रपदे शक्रूषोर्णमास्या
प्रयत्नतः तद्भूतं कार्यमनघैर्ब्राह्मण्यार्धैर्विधानतः भाद्रशक्रूचतुर्दश्यां प्रातः स्नात्वा विधानतः शिवं संपूज्या विधिवत् शैवानव्यनियत्नतः शि
वं आत्माजगद्द्वयोसोमसोमार्धशेखरम् कृतांजलिपुटो मूला मंत्रमेतत्पठेन्नरः श्वः करिष्ये व्रतं यत्त्वा दुमामहेश्वराभिधम् आज्ञां देहि महादे
व सोमसोमाहं शेखर इति विज्ञाप्य वैदेवं पुनः संपूज्य यत्नतः मध्याह्नेऽपि महादेवमर्चयेन्नियतो व्रतो ततो देवानृषीन्सुवीनस्य च्यविधिवा
नृप हविष्याशो शिवं सायंपूजयेद् द्विधिपूर्वकम् निद्राकार्या तथा योगमहादेवस्य सन्निधौ उत्थाय पश्चिमेयोममहादेवततः स्मरेत् ततः शो
चादिकं सर्वोर्ध्वं प्रीतमानसः स्नानं कुर्याद्यथा भोगं यथा स्त्रियथाक्रमं परिधाय ततो वस्त्रं द्वाजितं शरभसूतं उद्धृत्य नतः कार्योत्रिपुंड्र
चयथाक्रमम् रुद्रासधारणं कार्यं संध्याकार्यं ततः परम् ततः शिवार्चनं कार्यं बिल्वपत्रादिभिर्नरैः ततो हांसोपिकर्तव्यः शिवीत्यथमादरा
त् ततः परं नियमनं प्रणमेत्सोममव्ययम् सयं शिकुशपि जूलंततः संपाद्य मादरात् गव्यपंचदशग्रंथितं तूजितं शिवात्मकम् एवं पंचदश
ग्रंथिंदोरकं कुकुमान्वितम् संपादनीयं यत्नेन व्रतनिष्ठैरनाकुलैः उमामहेश्वरैश्चैव सौवर्णं प्रतिमा ह्वयम् संपादनीयं
यत्नेन राजनं वा मनोहरम् पलाटूनं न कर्तव्यं प्रतिमा द्वयमुत्तमम् अधिकं चेद्यथाशक्ति कर्तव्यमति यत्नतः
सौवर्णं राजतं चापि ताम्रं वा मृन्मयं न व संपादनीयं यत्नेन प्रयत्नेन व्रततत्सुरैः ततः सदभूमूर्तिं च वस्त्रयुगेन वेष्टयेत् पृथक्पृथक्

[illegible]

व्यञ्जनानि नीराजनं गुष्माण्डलिः प्रदक्षिणाः नमस्कारान् अथांगपूजा कृपदिनेनमः शिरःपूजयामि भाललोचनाय० भालः सोपसू-
 र्याग्निनोचनाय० नेत्रत्रयपू० सूत्रोत्राय० श्रोत्रपू० घ्राणगंधाय० घ्राणं स्मृतिदंताय० दंतान्युः श्रुतिजिह्वाय० जिह्वापू० मुखपोन्द्राय० कपोलो-
 ज्ञानोष्ठाय० ओष्ठोपू० विश्वजंघाय० जंघः विश्वपादाय० पादौ० विश्वनखाय० नखान्यु० सर्वात्मिकायन० सर्वांग० अथशक्त्यंगपूजा शि-
 नागै० शिरःपू० पृथ्वेयैयन० वेणीपू० सीमंतराजितायै० सीमंतपू० कुंकुमभास्त्रायै० भालपू० चक्षुस्त्रयै० नेत्रै० स्तुतिओत्रायै० श्रोत्रै० गंधप्रियायै०
 घ्राणपू० सुसगकपोत्तायै० कपोलौपू० कुङ्कुमलदंतायै० दंतान्यु० विद्याजिह्वायै० जिह्वा० विबोधायै० ओष्ठोपू० दन्तकंठायै० कंठपू० पृथुल-
 कुचायै० कुचौपू० विश्वगर्भायै० उदरपू० श्रमकंठयै० कटीपू० दिव्यरुद्रेशायै० ऊर्ध्वपू० कृतजंघायै० जंघपू० लक्ष्मीसंस्तिपादकायै०
 पादौ० महेश्वरप्रियायै० नखान्यु० शोभनीविद्युद्गायै० सर्वांग० अंगपूजासमाप्येवंदोरकंचविमजयेत् पत्येकग्रथिपुस्तच्छब्दं विस्वदत्ता-
 दिभिः प्रथमग्रथिमारभ्यनमः सौमितिमंचतः यथाक्रमेणसंपूज्यततोर्धायैर्द्विदोरकम् तत्रोपचराः सर्वपितेन मंचेणसादरं प्रतिभिर्यत्न-
 तः कार्यकुंकुमांकितदोरकं ततः पंचदशग्रथ्यागोधूमास्तुल्लाञ्चवा उपायनाथमानेयाः शङ्खगोघृतपाचिताः यद्वापंचदशाज्याक्कागोधू-
 मापूपमंडकाः ततः शिवैकशरणाः शैवाशिवव्रतप्रियाः पूजनैयाः प्रयत्नेनगंधपुष्पादिभिः कर्मात् ततः सवस्त्रकलशशिवयोः प्रतिमाद्वयं शैवा-
 यदेयत्वेनसूक्वर्णफलसयुतं आदावुपायनं दत्तादेयं होतदतः परम् उपायनस्यत्रोपिवक्ष्यतेचविशेषतः उमेशः प्रतिगृह्णहानित्युमेशोवैददा-
 तिच उमेशस्तारकोभ्राभ्यामुमेशायनमोनमः असुमंचत्रसमुच्चार्यदत्त्वादानं निवेदयेत् अतः शैवाः प्रयत्नेनभोजनीयाविशेषतः सूत्राभिन्वोपि
 यत्नेनभोजनीयाः प्रयत्नतः शैवानेवंभोजयित्वा स्वयंभुं जीतवायतः अतिथीनपिसंतव्यं द्वारदेशस्थितान्पृथक्प्रयत्नतः कार्यं प्रतिवत्सर-
 मादरात् नियमेनैवविधिवदुत्तरात्यायथाक्रमम् ब्राह्मणाद्यैर्दंकार्यं घृतमाहितमानमैः सर्वामीष्टमदं पुण्यं घृतमेतच्छिवात्मकम् ग्रामेनुषो
 ऽशौर्वैर्कार्यमुद्यापनं नृप उद्यापनविधानं च वसत्युण्यथाक्रमम् पौर्णमास्यामाद्रपद्यां ब्रतोद्यापनमादरात् कर्तव्यमित्यत्नेनद्रव्यसंपाद्यसा-
 दरं हैमीकार्यासार्हषड्विः प्रतिमानपलैः शुभा तदर्धेनाथवाकार्यान्तदहं नाथवानृप रजेनाथवाकार्यायिथोक्तपलमानतः संपादनीयाः कुंभाश्च

हेमाः पंचदशोन्नमाः अथ वाराजताः कार्या यद्वा ताभ्यमनूप भाद्रशक्चतुर्दशशेषाद्याद्भागपुंगवाः निमज्जणीयायत्नेन प्रातः सप्तदशोत्त
 माः ततो गृहवितानाद्यैरलंकृत्य प्रयत्नतः स्वस्तिवाद्यैरलंकृत्याच्छिवस्थानं श्रावहम् ततः सायं प्रयत्नेन तस्मिच्छेकरमंदिरं पूजनीयाः प्रयत्नेन
 शिवयोः प्रतिमयाभे पूर्वीन्केन वधानेन मन्त्रैस्तैर्वराधनैः रात्रौ नागरणं कार्यं सायं वा संप्रयत्नतः मन्त्रिभिः सह समोत्साहं पुर्यामात्राशानेन वारात्रौ
 शिवकथाः श्राव्याः श्रोतव्या यत्नतो नूप कृतव्या यत्नतो नोपूजायामचतुष्टये ततः स्थंयं प्रयत्नेन स्नात्वा शंकरसन्निधौ पूजनीयः प्रयत्नेन शि
 वो देवशिखामणिः चतुरस्रं ततः कार्यं कुंडमष्टदन्तान्वितम् तत्र वह्निर्मान्द्राव्याधिवद्द्रुमागतः साज्येन परमान्नेन द्रोमः कथयन्ततः परं पंच
 विंशति साहस्रं द्रोमः सोमं प्रतिमन्त्रतः कार्यः प्रयत्नतो राजन्मः पूर्वाभ्युदयतः ततः पूर्णाद्रुतिं दुस्वाशेषान्सेपूजयेत्ततः विन्वपत्रैः पुष्पमाल्यैश्च स्म
 नाचरथाक्रमं एकैकस्मै प्रदातव्यं शिवयोः प्रतिमाद्वयम् कन्तु ग्राहिप्रदातव्यं स्तनावस्थं प्रदातव्यं प्रवणशतमादरात्
 ततो यत्नेन शैवं दाः पूजनीयाः कृतव्रतैः सखाभिर्न्यापिशेनानां भोजनीयाः प्रयत्नतः ततो देवाः स्वगन्तव्या च भोजिते भक्ष्यं दक्षिणाः ततश्च स्व
 कृतं कर्म शिवाय च निवेदयेत् उद्यापनं कृतं शंभो मयेतदभूनाभं सो इदं संपूर्णं तोया तु न्यस्तसादान्महेश्वरं मंत्रहो नं भक्तिहो नं शक्तिहो नं भुमा
 पते कृतं कर्म भवत्वद्यत्वं सदा स्फुल्लभदं प्रायश्चित्तं वैदिकानां व्यगानां पिकर्मणाम् शिवस्मरणमेवेति श्रुतिरप्यास्ति शंकरा अतः कृतमिदं
 श्रौतं कर्म व्यंगमपि प्रभो मां गंभवतु विधेशते वैवस्मरणाद्भो इति संप्राप्य देवैर्वासां सर्वस्मरा नमं भंजीयाद्भुभिः सादृश्यं नैतैल व्रजं
 तं एव यः कुरुते स म्यगुमामहेश्वरव्रतं स सवभोगान्भुक्ता तं भो सुभाषातिमं वदा राजावाच गौतमे दं व्रतं चोणपुरा कनवदस्वमे कस्यका
 मममृत्सिद्धिर्व्येतस्यास्य प्रभावतः गौतम उवाच पुरा शैव वरो राजन् दुर्वासा रथो मुनीश्वरः कदाचिन्मंचरं द्याका न्ददेशं कमलापतिं नतः स
 भागतं हस्त्रा दुर्वासा मुनिमन्त्रमः बिल्वमालां ददौ तस्मै शंकरेण समर्पितां गृहीत्वा बिल्वमालां तां हर्गमनमश्नमात् शिरसाभूजनीयां तां गरुडे स विभिक्षि
 पत् ततस्तं तां हराहस्त्रा दुर्वासाः क्रोधमृच्छितः हरिं शशाप बहुधा धिग्नं चोतिच संवदन् मया शिवापि तां दत्ताभ्यान्पुन्यमथापहा साकथंगरुड
 स्कंधे विनिक्षिप्ता बयाहरे गर्वस्य मूलं तं यत्नं लक्ष्मीस्तव विनश्यतु वैकुवंस्थाधिकारापितवभास्तु ममाज्ञया निरुते जस्को वनीपृष्टे संचराद्या

वधिध्रुवम् इत्युक्तमनुदुर्वासाय यो लोकांतरं नृप ततः पपात दुग्धाध्यौलस्मीर्विष्णुमनोहरा उवासा विणिघोरस्वकृतं कर्म संस्मरन् ततः
कदाचिद्दूपात्मया तत्र गतपुरा तदा मा मागतं हस्ता पूजया मासमाहरिः नतोऽप्युपनिषन् कृतां जडिपुटोहरिः जगाद पूर्ववृत्तांतं स्वल्क्ष्मीनाम्
शक्रारणम् तनोति कूना चित्ताय विषावे वनमुत्तमम् तत्पृष्टे नमया मूपकथितं सादरं शिवम् ततो बिलंबं विधिवच्चकार अदूयाचितः ततः
प्रसन्नो भगवान् हूर्यै पावैती पतिः ददौ लक्ष्मीं सगरुडोकरुणा निधिरव्ययः इदमेव व्रतं चोर्णी भिद्रेणा पिहौ मे सा तेन प्राप्तस्ततः स्वर्गः स्वर्गो भो
गम्यशास्त्रतः ब्रह्मणा पिपुरा चोर्णी भिदमेव व्रतं नृप नद्यादागीश्वरी तेन संयासादुल्लभापि सा मुनिभ्यश्च पुरा चोर्णी व्रतमेतन्मुमुक्षुभिः अस्म्यव
तस्या चरणायुक्तिः प्रातः सुनीश्वरैः इदं व्रतं प्रयत्नेन यः करिष्यति भक्तिजतः तस्य सोभाग्यसंपत्तिर्भाविष्यत्येव सर्वथा यस्यास्त्यैश्वर्यभोगेच्छा
मोक्षेच्छा प्यनपायिनी यस्य सर्वोधिपत्येच्छा तेन कार्यं भिदं व्रतम् वैद्युतेना प्रिविद्येण मोक्षार्थमति यत्नतः कृतमेतद्भूतपूर्वसर्वाभीष्टफलप्रदं
मुक्तिः प्राप्ता चेतेनापि व्रतस्यास्य प्रप्तावतः यं यं कामं समुद्दिश्य व्रतमेतदनुत्तमं यः करिष्यति तं कामं समप्नोति भक्तिमलम् इदं व्रतं महेशो
न समारब्ध्या तमुमांयति कुमाराय समारब्ध्या तमुमयेतद्भूतशुभम् नोदिकेशाय कथितं मया चेत्तद्भूतशुभं नोदिकेशो न कथितं दुर्वोसामु
नयेत्ततः दुर्वोसमापि कथितमगस्त्या यवतोत्तमम् व्रतं नमागरे मत्स्यमगस्त्येन महात्मना मयाति किन्चित्ताय विष्णो वै कथितं पुरा ते
न चोर्णी व्रतं भिदं सर्वसोभाग्यदायकम् ब्रह्मणे कथितं पूर्णं भिदमेव व्रतं मया तेन चोर्णी व्रतं सांगवाणी प्राप्स्यथ मादरात् सूयार्येन्द्राय चंद्रा
यमयेतत्कथितं व्रतम् तेन चोर्णी व्रतं भिदं सर्वसोभाग्यदायकम् कश्यपादिमुनिभ्यश्च कथितं व्रतमुत्तमं तैश्च चोर्णी व्रतं सम्यग्भुक्तिमुक्तिरू
लप्रदम् अप्रवृत्ता निस्त्येव बहूनि विविधानि च तथाग्रे तादृशं दं व्रतं नास्त्येव सर्वथा भवानपि कुरु प्रीत्या मृपालवतमुत्तमम् इदं व्रतं
शिवसेत्रेयः करिष्यति भक्तिजतः तस्य सर्वोत्थसंपत्तिर्भावत्येव न संशयः शिव उवाच इत्येतद्भूतं श्रुत्वा सराजा पीतमानसः संपुत्रः
पूजया मासं गतमंशे वपुगवम् ततो धर्मव्रतं चैव मुपादिश्वरं सगौतमः पुनः संपूजितो राज्ञा स्वाश्रमं प्रति संययौ जगाम पुत्रस्तद्वाक्यमिदम्
हे स्वयंभियं व्रतं चकार विधिवद्यथाक्रममंतदितः इति शिवरहस्ये उवाच महेश्वरव्रतोद्यापनं संपूर्णम् इदं कर्त्ता दैवप्रसिद्धं अथाश्विनपौषौ

मास्यंकोजागरव्रतम् आश्विनपौर्णमासीपराग्राह्या अश्वयुजिकर्मणिपूर्वाहव्यापिनीदेवकर्मतातृत्यास्ता अश्वकोजागरव्रतम्
 व्यापिनीरात्रौलक्ष्मीपूजनाक्षकीडाप्रधानत्वाद्वात्रिव्यापिन्येवकार्या स्तोत्रं अस्तिकोजागरनामव्रतानामुत्तमव्रतम् यत्कृत्वासमवाप्नोति
 जंतुलोकाननुत्तमान् ऋषयर्द्धुः कर्तिकस्यउपांगानिब्रतानिकथयंतुनः कृतेषुयेषुभवति संपूर्णैर्कार्तिकव्रतम् वाल्हरिवन्याऽहुः
 आश्विनशक्लपक्षे तु भवेद्याचैवपूणिमा तद्वात्रोपूजनं कुर्याच्छ्रियोजागृतिपूर्वकम् नारिकरदकंधाल्वाअक्षकीडासमारसेत् निशाथिवर
 दालक्ष्मीः कोजागतीतिभाषिणा जगत्प्रभुमर्ततस्यालोकाच्चेष्टावलोकित्वा तस्यैवित्तमयच्छामि योजागर्तिमिहानले सर्वथैवमकर्तव्यं
 तंदारिद्र्यभीरुभिः एतद्रुतप्रभावेनवलितोपिधर्नाभवत् ऋषयर्द्धुः वलितः मोच्यतेकोसौलब्धवान्सकृतोव्रतम् एतद्द्विस्तरतोव्रतं
 लखित्यास्तपोधनाः वाल्हरिवन्याऽहुः ब्राह्मणोवन्निनोनामभागधः कुशसंभवः नानाविद्यामवाणोमोसंध्यास्तानपरायणः याचनम
 रणंतुल्यमन्यतेसहजानमः गृहागतसगृणहानिानन्यायाचयेत्कचित् तस्यभार्यामहाचंडीनित्यंकल्हकारिणा मद्भगिन्यः स्पर्शोप्या
 लंकारादिविभूषिताः नानामात्यावरधरादृश्यादेवांगनाइव अहंदरिद्रस्यगृहंपतितास्मिदुगत्यनः नृज्जाभावाधतेत्यनंजानानामुस्वदर्शने
 धिगस्तुचैवविद्यायानिर्धनस्यकुलस्यच एवंवदतिलोकं पुनकरोतिपतीरितम् संकल्पं कृतवानंकयद्यदनां वदिष्यति विपरीतं करिष्यामि
 यावल्लक्ष्मीः प्रसीदति भर्तः पाषाणबुद्धेत्वंचोयंकुरु नृपालये आनीयतांधनं सुरिनोचैत्सताडयाम्यहं सुगणरोदतिनाथनाति कदाचिद्दृष्ट्वा
 दति साकपालंताडय तीस्रैर्वक्त्रैशयतेपतिम् क्षत्वातस्यास्तुचरितंयाचनादुःखमिति नोवाचवचनं किंचिद्यथालाभेनतोक्तिः एकस्मि
 न्ब्राह्मणपक्षे तु द्वाद्दिग्नोमूढिजोत्तमः एकस्मिन्वत्सरसर्वथाहृत्सामागिकगृहं वनंतं गृहिणांचयनं करिष्यामि किंचन इत्यहं दिग्गमनाविमो न भाष
 यतिकंचन चिंतयाविष्टमेवेनमाययोभिचमुत्तमम् नाम्नागणपतिरव्यातं तस्मिन्मभ्यागते सति नोवाच पूर्ववद्वातींमित्रवचनमब्रवीत् भोभो
 वलितचित्तंते किमर्थं चिंतयान्वितम् अवश्यंस्वधियाकृत्वाचिंतोतेभिर्हराम्यहं वलितउवाच अधुनापिपुष्टोऽनुपितुः श्राद्धं समागतम् सा
 मयिकंचास्तिगृहं विपरीतकर्गप्रिया कथंमपादुतंथाहृदिमितिचिंतयानुतोऽस्यहम् गणपतिरुवाच धन्योमि कृतकृत्योऽसि भार्यायस्य

हशीगृहे ब्रूहि त्ववैपरीत्येन भार्याकार्यं करिष्यति वलितस्तु नयेत्कृत्स्नासाथं भार्यामभाषत अनर्थकारके चंडि परम्बः आहूकं पितुः न
 म्यापितं धनं यस्मान्न्यदर्थं तं स्तुणपकैः तस्मान्नशीघ्रं पाकं त्वंकुरु दुष्टे करोति चेत् आत्मणा ये द्यूतकाराः शौचाचारविवर्जिताः निमज्ज्या
 स्ते त्वया भद्रे नोत्तमास्तु कदाचन इति भर्तृवचः श्रुत्वा संभारस्तु महान्कृतः निमज्जितास्तु सदृशः कल्लेपाकः कृतस्तथा विपरीतैरेव बाल-
 क्यैः आहूतं संपादितं तथा पिंडदानं ततः कृत्वा भार्यां वचनमब्रवीत् विसर्ज्य पिंडान् बालां क्षिपंगंगजलेशभे पिंडान् नोत्तं स्तथेत्कृत्वा शौच
 कृपेव्यचिक्षिपत् तच्छ्रुत्वा वलितोदुःखी बभूवा कुलिताननः को धार्दो नययोगे हात्सं कल्पं कृतवानिति लक्ष्मीर्यदि मम सन्नास्या न दातव्यं मम स्या
 म्यहं इति संकल्प्य सो वियोगहने निर्जने वन एको धर्ममदीतीरे वृक्षवल्कलधारकः विशादिना निचतदा आगता लियपूणिभा काली वंशसा
 मुद्रतानागकन्याः मुल्लोचनः निवसंति वने तस्मिन्वत चङ्कुरमाप्तये श्वतीकृतं तु सुधया गृहं च द्रुहोपमम् मंडलानि विचित्राणि नानाविष्टैः
 कृतानि च पंचामृतानि रत्नानि दर्पणाच्छादनानि च स्थापयित्वेति रापूजा कृता ताभिः प्रयत्नतः एव तु मथमोयामो बालाभिनीति एव हि प्रारब्ध
 चतनो द्यूतं नुयं तास्तु नल्लेभिरे चतुर्भिस्तु विना साणां क्रीडनं न वजायत तस्मान्मृग्यस्तु विचरन् विचर्यैव पुनर्गताः कन्यका नु नदी तरे दृशेव
 लितं द्विजं शालातं साधु चरितं संचितं तु मुराकृतेः उवाच वचनं चारु द्विजकोमिसमागतः याह्यद्य क्रीडितं द्यूतं लक्ष्म्याः प्रीतिं करं परम्
 इत्थं तद्वचनं कृत्वा वलितो वाक्यमब्रवीत् वलित उवाच द्यूतेन स्वीयं नल्लक्ष्मीं द्यूताद्दृष्ट्वा मोविनशयति सुधैतद्दृष्ट्वा मोक्लं कथं लक्ष्मीः
 प्रसीदति कन्योवाच भाषसे त्वं पंडित वत कर्मने स्ति तु भूखं वत् इषस्य शक्रपुण्या द्यूता लक्ष्मीः प्रसीदति हात क्रीडां नु कृतेवं
 को नु कपय चैतिरम् इत्कृत्वा सो तयानीतो च्छिद्रार्थं स्वस्य मोदरे दत्त्वा तस्मिन्नारिकेरं जलं भक्ष्यादिकं तथा आरब्धं च तस्या द्यूतं श्रीलक्ष्मीः
 प्रीयतामिति लापितानि च रत्नानि कन्याभिश्चाद्विप्रेन तु कोपीनं लापितं स्वीयताभिर्निर्जितं मे वतत ब्राह्मणः को धर्मसंयुक्तो किं कतं व्यमया
 धुना उपवीतं लापयित्वा ततः स्वीयं कलेवरम् लापयिष्ये विनिश्चिन्त्य ह्यपवीतं नल्लापसः ताभिर्जितं च तदपिशरीरलापितं स्वकं ततो धी
 रात्रे संजाते लक्ष्मीनारायणावुभौ आगतौ लोकाचरितं द्रष्टुं विजग्मव्यं ननु हीजापवीतं कोपीनं चिंतयति कृशीकृतं उवाच वचनं विष्णुः शृणु त्वं

पद्मलोचने तव व्रतकरो विप्रः कथं जातः संचितकः तस्मादेनेकु रूक्षिग्रं लक्ष्मीवंतं सरवान्वितम् इति विष्णु वचः श्रुत्वा पद्मयोगो
 कटाक्षितः बालाचि तहरो जातस्तत्कालमदनेोपमः ततः कामेन संकिं द्वास्तास्तुयानागकन्यकाः विप्राय वचनं प्रोक्तुः शृणु विप्रत
 पोधन यद्यस्माभिर्जितस्त्वंच भर्तास्माकं चोनुगः वयं त्वयानिर्जिताश्च द्येच्छासितया कुरु इत तह च न श्रुत्वा तथामेन स च द्विजः
 क्रीडनानाजिताः कन्यागांधर्वेण विवाहिताः तासां रत्नानि ताश्चापि गृहीत्वा सगृहयौ प्राप्तं चंडीतिरस्कारान्मयेदं भाग्यं पुन
 मम् तस्मात्संभानिता चंडी सापि प्रीता बभूव ह चकार स्वाभि नश्चाज्ञा मयं लक्ष्मी व्रतं त्विदंम् बहु रात्रि व्यापिनीया सा च पूर्णो वि
 शिष्यते तत्राराध्यमहा लक्ष्मी मिंद्रमेरावतस्थितं उपवासं प्रकुर्वती दीपा न्दद्याच्च भक्तिनः लक्ष्म तदर्थं मयुतं सहस्रशतमेव वा दृ
 तेन दीयते दीपान् तिलैर्तेन वा व्रती रात्रौ जागरणं कुर्यान् नृत्यगीतपुरःसरम् यथा विभवतो देयाः पुरो वीथिषु दीपकाः देवता
 यतनैश्चैव आरामेषु गृहेषु च ततः प्रभाते रूस्नातः संपूज्य च शतं क्रतुम् ब्राह्मणान् भोजयेत् क्षीरघृतशर्करापायसैः वासाभिर्द
 क्षिणाभिश्च सवस्त्रान् पूजयेद् द्विजान् यथा शक्तिं च दातव्या दीपाः स्वर्णविनिर्मिताः एवं विधिं विनिर्वर्त्य ततः पारणमाचरेत् व्रत
 स्थास्य प्रभावेन कल्पसरव्यावसेदु वम् अप्सरोभिः परिधृतः स्वर्गलोके नदीयते इह चायुष्यमाराग्यपुत्रपान्नादिसंपदः एवं लक्ष्मी
 व्रतं कृत्वा नदरिद्रो न दुःखभाक् कथाकृत्वा विधानेन व्रतस्यापि फलं लभेत इति स न ल्कुमारसंहितायां कोजायारव्रतं संपूर्णम्
 अथ कार्तिकेयैर्गोमास्यां त्रिपुरोत्सवः स च प्रदोषव्यापिन्यां कार्यः बालखिल्याकृतः कार्तिकेयैर्गोमायां तु कुर्यात् त्रैपुरसुत्सव
 म् दीपो देवो वश्यमेव सायंकाले शिवालये त्रिपुरोत्सवमैतल्लेखः प्रयागे तपः आस्थितः लक्ष्म व्रतं पस्तमंत्रेनोत्पस्य च रात्रम् तत्त
 पस्तेजसा दग्धमारब्धं भुवनत्रयम् नानादेवांगनादेवैः प्रेषिता स्तं विमोहिनुम् नतासां वशागः सो भूद्रूपेणैश्चापि धर्षितः न क्रोधलो
 भमो हानावशो देव्यो न जायते वरदातुं यथा ब्रह्म नारदादिभिरन्वितः ब्रह्मो वाच वरं वरय भद्रं ते स तु ह्यहं पितामहः तपसस्तु
 फले सिद्धे कः क्लेशं कुरुते जनः त्रिपुर उवाच अमरं कुरु मा ब्रह्म करो मित्यन्यथा तपः दातुं भक्तो मित्त्वं द्वाहि नान्यथा गच्छ स तव

रम् ब्रह्मोवाच मया पिबालमर्तव्यमिति तेषां तु का कथा अवश्यं देहिनां मृत्युः संभाव्यं चाचयस्व मे त्रिपुर उवाच नमो मृत्युर्देव तां प्रथो मनुष्येभ्यो निशाचरात् न स्त्रीभ्यो न च रोगेण देह्येनं वरमुत्तमम् ब्रह्मणा पितृभ्यो त्वस्मात्सत्यलोकां जगाम सः एनं लब्ध्वा वरं ज्ञात्वा नाना देव्याः समाययुः तान् देव्यानां गता नृत्वा आज्ञापयत दानवान् अस्माद्दिरोधि नो देवा हंतव्याः सर्वे एव हि नो चेद्योनि चरन्तानि देवतानां समीपतः गृहीत्वा तानि सर्वाणि कुर्वन्तूपायनमम इत्याज्ञानं स्वशिरसि कृत्वा ते सर्वे राक्षसाः देवाभ्यांश्च यस्मांश्च श्रुत्वा चाग्ने निवेदिताः प्रणम्य सर्व देवास्तं त्रिपुरं च व्यजिज्ञपुः गृह्यतां देवराजं द्रयदस्माकं भविष्यति वयं कृत्वा तु ते सर्वे जीविष्यामो यथा तथा इति श्रुत्वा वचस्तेषामधिकारा न्यचक्रिरे तेषां स्त्रियः समानीता देवैश्च यः सहस्रशः एव भास्करस्तृज्य सर्व देवास्तदा जया चतुर्यथोक्तं देवस्य हारस्थाः सर्वे एव हि सूर्यस्य निकटे प्लुतं महारे स्थीयतामदा तेनापि च तथेतु त्कात हारे संस्थितः क्षणम् ददाह भुवनं सर्वं स्वकर्तुः क्षणमात्रतः आदिष्टुश्च ततस्तेन स्वेच्छया गम्यतामिति ततो गतो सो भगवान् भुक्त्वा निविष्मा वयन् तदा ज्ञात्वा चक्रतुर्देवा हारे तिष्ठति वारिताः कदाचित्तस्य गेहे तु नारदः समुपायथो तेनापि पूजितो भक्त्या पप्रच्छ स्वपराक्रमम् नारद उवाच ईदृशो जयघोषस्तु केनापि न कृतो भुवि अस्मिन्दे शेतुर्देवैर्दः किमिदानीं निगद्यताम् त्रिपुर उवाच सर्वस्थानेषु भोगे कतिर्निगता किनु नारद मया प्रस्थापिता देव्याः सर्व एव इतस्ततः नारद उवाच यो यत्र च गतो देवो जातस्तत्र विभुः स हि तव नाम न गृह्यति वन्ति च स्वपराक्रमं इति श्रुत्वा सुनेर्वाक्यं सद्य एव हि दारुणं क्रोधात्तस्मै महान् जातः किं कर्तव्यं मया धिना विश्वकर्माणमाहूय वाक्यमेतदुवाच शो मृकुरु त्रिधातूनां विश्वकर्मेत्युपब्रयं विमानतुल्य यत्रेच्छातश्च तत्रागमिष्यति इति तस्य वचः श्रुत्वा तस्यैषा पितृ तया करोतु रूपत्रय समास्थायानि पुरेषु समाश्रितः नारदस्य तु वाक्येन देव्या बंदि कृतास्तदा पुरेणैकेन पातालेश्च मते त्रिपुरा सरः स्वर्गे चापि पुरे केण धरण्या भ्रमते पुरा कश्चित्सु नाडयत्येवं संमारयति कानपि ददाति केषां स्तामि त्वं सेच्छा चारिमाहाबलः तेनेत्यपंचलसाणि सर्वलोक उपदुताः तदा देवान्समागम्य नारदो वाक्यमब्रवीत् नारद उवाच पराक्रमायास्तु धिक्ते देवैर्द्रधि कृतास्तु धीः विचरन्तु च भो देवा वधाय त्रिपुरस्य च इत्थं मुनिवचः शुलासलज्जो

भूदधोमुखः पुनस्तंनारदः ग्राह ब्रह्मा णंशरणं ब्रज तत उत्थायेद्वेद्राद्युदोदेवगणैः सह नारदेन सभायुक्तः सत्यलोकं जगाम सः तत्रा
 पश्यत्संधानारमुवाच करुणवचः इद्रोऽवाच धातरस्मानातिर्नास्ति ह न नीयास्त्वया वयम् नासाग्रसंस्थिताः प्राणास्त्रिपुरस्य तु शासनात्
 इतींद्रस्य वचः अत्वा ब्रह्मा संद्रमुनीश्वरैः युक्तो वैकुण्ठमगमद्यवास्तंभश्चमूर्धनः तत्र गत्वा मद्भाविष्णुं प्रणिपत्य स्थिताः सुराः अलुपृहीता दक्ष
 तान्तं ब्रह्मा वाक्यमब्रवीत् ब्रह्मोवाच भगवन् देवदेवेश देवायाता विनाशकं त्रिपुरास्मरानिदं रथान् किंदं वास्तु पुंस्तसे विष्णुरुवाच त्वयैव ना
 शितं ब्रह्म न्दत्तानां विधावराः देवादिभ्यः कथं तस्य मृत्युः संभाव्यते धुना न भ्रासतो विचारो मे तस्य मृत्योः मुरेश्वराः आत्मिकश्चिद्विधोपायो
 विचार्य करवाण्यहम् इति श्रुत्वा ब्रह्मो विष्णोः सर्वं वृज्या तु कृतिताः यदानो लुर्वचः किंचिन् नारदो वाक्यमब्रवीत् नारद उवाच देवैः कुरुत भारवे
 दं उपायः कथ्यते मे या एको दृष्टः स्मृष्टि मध्ये न देवान च भानुषः नराक्षसो नैव दैत्या न भूतानि पिशाचकः नासौ पुमान् न च रक्षी स न जडो न च
 पंडितः नास्य तातो न वा माता न म्त्वाना भिर्नीन च नथैव तस्य संतानं स ए नं भारगि य्यति ब्रह्मो वाच एतादृशः क्रुदृष्टो सौ सत्यवाली कमेव वा
 इति ब्रह्मवचः अत्वा प्रोवाच जगदीश्वरः विष्णुरुवाच अद्भो वैलोक्य कर्त्तव्यो महांदो वीर्यध्वजः ब्रह्म कर्त्तव्यं विस्मृतो मो स नः कथं करि
 ष्यति इत्युक्त्वा सर्वैर्वैतेशं करंशरणं ययुः देवदेवमहादेव दुष्टदं न्य निवर्हणं लोमेशरणं प्रासास्त्रिपुरेण प्रतापिताः शिव उवाच ब्र
 ह्मस्तथा वरा दत्तो लुप्तो न्तो सो भव नतः प्रदेदा मि वरं कस्मा लुप्तो न भोरय से कुनः मदीयं नाशितं नैव कस्माद्द्वयो मथास्मरः इति रुद्र वचः श्रुत्वा
 हताशा स्तेस्मरास्तदा विषण्णोऽस्तां स्मरा न्दृष्ट्वा विष्णुर्वचमब्रवीत् विष्णुरुवाच त्वया प्रतिज्ञालोकानां पालनाय सदा शिवं कृताततः
 सभायाताः शरणं सर्वदेवताः मयानानां विधेदुःखं ह्येतं तु सदा शिव एतद्दुःखं स्वमया शक्यमपनेतुं यतो न हि अतस्त्वायावथा म्यद्यदेवान्
 धाद्विमोचय शिव उवाच तव वाक्यं करिष्यामि सामग्रीनां स्ति मे हरे मया परोधसि हितं ह निष्यामि हि दानं व विष्णुरुवाच सामग्रीं हि क
 रिष्यामि संग्रामार्थं सदा शिवं करिष्यामि कथं देत्यः शंभोरन्यायं मम सः इति विष्णुवचः श्रुत्वा ह्य कथमिति चाब्रुवन् अत्रागतोऽश्वसोऽस्थानं हि शरा
 णुषास्त्रिपुरास्मरः न विलंबमृतौ कुर्यात्किमिदानीं विधीयताम् स्मरान् नान्मुरवा न्दस्ता नारदो वाक्यमब्रवीत् नारद उवाच सामग्रीं क्रियन्वाणी

अभायातित्रिपुरासरः विष्णुपलायितं ज्ञात्वा कुरुद्रोऽस्तीति लोकयन् शिखरुवाच मयाननाशितं तस्य यदि स्थास्यति मत्स्थले यो ह्युत दावश्य
मेव मया भार्यः स्रुतुर्गदः इति रुद्रवचः श्रुत्वा स माश्वस्तास्तु देवताः सामर्थ्यं विष्णुरकरोद्युद्धार्थं स तु धूर्जटेः बाणः स्वयं च भूवास्य बन्धिः शा
ल्यं बभूव ह वायुस्तु पुरवस्तु पोभून्मेनाकं च नुर्वरं स्य दने धरणी जाता वेदा ज्ञाता हया जमाः विधाता भारथिर्जातः पताका च दिवाकरः
आतपत्रचवंद्रो भूद्रुणो शाद्याः पदातयः तनावे गान्धर्वास्तु पत्यनारदस्त्रिपुरययौ हस्वानारदमायातं सत्कारं च यच्च तम् मुनेपुराणि मे
पश्य संन्यक्ता निस्तरासुरैः त्रैलोक्ये चाधुना ज्ञातं तत्कृपातोयशोभम इति नम्यवचः श्रुत्वा ललाटकुट्टयन् मुनिः तूष्णीमासीद्धि सन्वितदव
लोक्यास्फुरो ज्वरीत् त्रिपुरउवाच किमर्थं माहशीचिच्छामुने चाद्याकृता त्वया मद्भाग्यसमभाग्यश्चेदस्ति कश्चिन्निगद्यतां नारद उवाच के
ल्यसे तु गान्धर्वा हृत्यैन्द्राण्यैवैभवम् महेश्वरस्य किं नाच्यतस्त्वस्माशापिन त्वयि इति तद्वचनं श्रुत्वा नारदस्तु विदग्धितः गृहीत्वा देत्यसंघा
स्तां केलासं त्रिपुरायथा तत्र देवैर्महद्भक्तैर्ज्ञातं तच्च दिनत्रयम् पञ्चाङ्गेण निहतस्त्रिपुरश्चेकवाणतः कार्त्तिक्या पूर्णिमा स्यात्तु सर्वदेवाश्च
तुष्टुबुः नस्मिन्दिने सर्वदेवैर्दीपो दत्तो हराय च सर्वथेव मदेयो स्यादपि स्तुहस्तु हरतुष्टये विंशतिसप्तशतकसर्हिना दीपवर्तयः ददन्दीपं पूर्णिमा
स्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते पूर्णिमा स्यात्तु संध्यायां कर्तव्यश्चेत्पुरोत्सवः दद्यादनेन मंत्रेण मदीपांश्च स्मरालये कीदाः पतंगामशकाश्च वृक्षाज
ले स्थले ये विचरन्ति जीवाः दृष्ट्वा मदीपं न च जन्म भागिनो भवन्ति नित्यं श्वपचाहि विन्नाः कार्यस्तस्मात्पूर्णिमायां त्रिपुरस्य महोत्सवः कार्त्तिक्या
कृत्तिकायोगेयः कुर्यात्स्नामिदर्शनं सप्तजन्म भवोद्दिमो धनाढ्यो वेदपात्राः कार्त्तिक्या तुष्टुयोत्सर्गे कृत्वा नैकं समाचरेत् शेषं पदमवामोर्ति शिव
व्रतं भिदं स्मृतम् इति सप्तकुम्भारसंहितायां कार्त्तिके पूर्णिमा स्यात्त्रिपुरोत्सवदीपदानं संपूर्णम् अथ कार्त्तिकमासोद्यापनं बालिखिल्याऊ
चुः अथोर्जमतिनः सभ्यगुद्यापनमर्थोच्यते कृते उद्यापनं सांगं वतं भवति निश्चितम् उर्जेश्चक्रयोदश्यां कुर्यादुद्यापनं वती तुलस्याउपरि
शानुकुर्यान्मद्रूपिकां शक्रमा तुलसीमूलदेशे तु सर्वतो भद्रमेव च तस्यां परिष्ठात्कलशपत्रत्नसमन्वितं पूजयेत्तत्र देवेशं सोवर्णयुवकुशला रात्रौ
जागरणं कुर्याद्गीतवाद्यादिमंगलैः ततस्तु पूर्णिमा स्यात्सप्तपत्नीकान् दिज्जोत्तमान् त्रिंशन्भित्तान् नैकं वास्तवशक्त्या विनिमयेत् अतो देवा इति

द्वाभ्यां हो भविन्निलशवसम् ततो गां कपिलां दद्यात् पूजयेद्दिधिवदुरुं एवमुद्यापनं कृत्वा सम्यग्वृत्तफलं भेत् परानु योर्णमास्पृश्याश्रयां पुष्कर-
 रस्य च वराहलाय तोषिष्णुर्मत्स्यरूपा भवत्ततः तस्यादत्तं हुते जमनदक्ष्य फलं स्मृतम् कर्तव्यो योर्णमायां तु विष्णुं नीराजयेत्सदा प्रदोषसमये
 राजन्मसदारिद्र्यमाप्नुयान् कर्तव्योऽष्टाचक्रनिकायोगेयः कुर्यात्स्वाभिदर्शनम् सप्तजन्मवोद्दिशोधनाद्यो वेदपारगः एना निष्कर्तव्यमिह नरः कु-
 र्याद्द्विजानि च इह लोके शरीरं स्वं क्लेशाश्रित्वा फलं भेत् न कार्तिकसमो मासो विष्णुसंतुष्टि कारकः स्वल्पक्लेशो विष्णुलोकप्राप्तिं कृत्वा परो भवे-
 न् सनत्कुमार उवाच इत्यत नैमिषारण्ये वालिवल्यैरुदाहृतम् भास्करस्य सुखाच्छ्रुत्वा ततस्तान भिवाद्य च ययुः सूर्यस्य निकटे गायंती-
 भास्करस्तुतिम् इत्येतत्सर्वमारव्यातं कार्तिकस्य व्रतो नमम् इति कार्तिक मासो द्यापनं संपूर्णम् अथ बान्निशो योर्णमां लिख्यते तच्च मार्ग-
 शीर्षे सिंते पक्षे योर्णमास्यां शचि व्रता प्रातः शक्नु तिलैः स्नात्वा परिधाय बरसतो पूजां स भारमासाद्य पिष्टदोषं विधाय च पुत्रसौभाग्यमा-
 स्यर्थं मध्याह्ने पूजयेच्छिवम् सात्त्वमार्गशीर्षे योर्णमा मध्याह्ने व्यापिनी ग्राह्या तिथ्यादि संकीर्त्य मेहजन्म निजन्मानं च अरव इ सो भाग्यपुत्र-
 यो भ्रया स्यार्थं बान्निशो योर्णमा व्रतं करिष्ये तच्च निर्विमिना सिद्ध्यर्थं गणपति पूजनं कलशागोधनं करिष्ये पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं च जटारवं डंडुं भंडितं
 व्याल्य सोपवीतं च भक्त्या नारदं शिवं ध्यायाभि आगच्छ भगवन् शंभो सर्वालंकारं भूषितं यावद्भुतं समाख्येत तावत्त्वं सन्निधौ भव आवाह-
 नं ० सिंहासनं स्वर्णपीठं नानारत्नोपशोभितम् अनेकरत्न संयुक्तं भासनं प्रतिगृह्यतां आसनं त्रिपुरांतक देवेश स्तुष्टि संस्कारं कर पाद्यं गृहाण
 देवेश मया दर्जो हि भक्तिः पाद्यं चंदनाक्षत संयुक्तं नाना पुष्प समन्वितम् गृहाणाध्यमया दत्तं ईश्वर्यमिति गृह्यतां आर्घ्यं तोयमेतत्सर्व-
 स्पर्शं कर्पूरैश्च समन्वितम् शंभो शंकर सर्वेश गृहाणाच्च भगीयकम् आचमनः पयोदधि दत्तं चैव मधुशर्करया युतम् पंचासृतेन स्नपनं करिष्ये
 भक्तवत्सल पंचासृतस्नानं मयानीतानि तोया निगंगादीनां च हेमजैः स्नानं तैः कुरु देवेश मम शांतिं विधीयतां स्नानं श्वेतांबर युगंदेव सर्व-
 कामार्थी सिद्धये अंबिकाम्बत देवेश मया दत्तं मगृह्यतां वस्त्रं कुंकुमाक्तं सुरश्रेष्ठ सोमस्तूत्रं विनिर्मितम् उपवीतं मया देव भक्त्या दत्तं मगृह्यतां
 उपवीतं काशमीरजेन संयुक्तं कर्पूरागरुभिश्चितम् कस्तूरिका समायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यताम् चंदनं प्रक्षालिता श्वेदोता श्वेदोता श्वतंडुलाश्च

शिवप्रियाः मया निवेदिता भक्त्या गृहाण जगदीश्वर अक्षताः कमलैर्मालतीषु पञ्चैकैर्जातिसंभवेः बिल्वपत्रैर्महादेवकारिष्वेतवपु
जनं पुष्पाणि दशांगोरुगुणोद्भूतः सराधिभ्रमनोद्वरः आद्यं च तामयं वृषो देवदेव दयानिधे धूपं कार्पासवर्तिसंयुक्तं कृतार्तं किमि
रापहम् भक्त्या भिमहन्तदीपमया दत्तं यगृह्यतां दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देव भक्तिमेव चलां कुरु ईक्षितं च वरं देहि परत्र च परांगतिम् नैवेद्यं
नैवेद्यमभ्ययानीय उत्तरापाशा हस्तप्रक्षालः मुखप्रक्षालः पूगाफलमहादिव्यनागवल्यादलेयुतम् कपूरैलासमायुक्तं तावूलप्रतिगृह्यतां ता
बूलः इदं फलं फलं वक्ष्यमाणषाडशानामभिः पूजयेत् शंकराद्यत्रिनेत्राय कालरूपाय शंभवे महादेवाय रुद्राय शंभवे च मृडाय च ईश
राय शिवाय तिष्ठते शायकपर्दिने मृत्युं जयाय चोत्राय धितिकं दायशूलिने दुर्वा तैजोमयं सलदुर्मा कंदवानाभिपिदुलंभं हिरण्यं पावती
नाथमया दत्तं यगृह्यतां दक्षिणाः प्रसीद देवदेवेश चरजगद्गुरो हृषध्वजमहादेव त्रिनेत्राय नमो नमः नीराजनं यानि कानि च न
प्रदक्षिणाः इमानि बिल्वपत्राणि पुष्पाणि विविधानि च मया दत्तानि विश्वेश गृहाण वरदोभव पुष्पांजलिः नमोऽस्तु न तां यसहस्वमूर्तेय
इति नमस्कारं भवाय भवनाशाय महादेवाय धामिने रुद्राय नीलकंठाय शंभवाय च नमो नमः ईशानाय नमस्तुभ्यं पथनां पतये नमः
गुणत्रयात्मने तुभ्यं गुणातीताय ते नमः नमः प्रसीद देवेश सर्वकामांश्च देहि मे त्वमेव शरणं नाथा त्वमस्त्वमथि शंकर प्रार्थनाः वायने
उपायनमिदं तुभ्यं व्रतसंपूर्णं हितं वै वाणकं हि जगतां सद्दिश्यददाय ह वायने अस्म्यव्रतस्य सिद्ध्यर्थं हि रण्यपापनाशनं ददामि तुभ्यं विप्रेन्द्र प्रणतो
स्मि प्रगृह्यताम् दक्षिणा महात्मना च्छकैलासं वृषारूढा गेर्हन्तः आहूतस्तत्समस्त्वं प्रसीदस्व गुरो भव विसर्जनम् इति पूजाविधिः अथा
कथा यशोदोवाच कृष्ण त्वं सर्वदेवानां स्थितिं संहारकारकः अयं धेव्यं करं स्त्रीणां यथार्थं च दत्तम् श्रीकृष्ण उवाच यशोदे साधुपुत्रो हं
सौभाग्यप्राप्तये स्त्रियः बन्धिनीनाम धिरव्यान्तं पोर्णमास्या व्रतं मवेत् तद्भूतस्य प्रभावेन स्त्रीणां सौभाग्यदं भवेत् अवैधव्यकरणं मशिवभी
तिकरं महत् यशोदोवाच केन चोर्णं व्रतमिदं मृत्युलोकं कदा वद विधानं कीदृशं देवयेन शंसुः प्रसीदति श्रीकृष्ण उवाच कांतिस्त्वनामन
गरीयसि द्वाभुविमंडले अनेकरत्नसंपूर्णा च द्वासेन पालिता तत्रैवासीद्दिजः कश्चिद्गुरोः श्वरतिनामतः तस्य भार्यार्थं कृत्वा चारा नान्ता

स्सवतीसती अनपलोमहाभागावुभौनोदुःखितौसदा तन्गर्गादिजःकथिद्योगारूढोद्विजोऽती भिक्षांश्चकारसर्वस्वस्तद्गृहं चाप्यवर्जयन् तद्गृहेनैवभिक्षांस्वरूपवत्यांसमर्पिताम् ययौतटाकतीरं सभिक्षामक्षालयत्पुनः धनेश्वरेणतद्गृहंयोगिनायच्छतंशतम् भिक्षागृह्णासिसर्वेषांगृहस्थानां द्विजोत्तम कदापिमद्गृहेविप्रनाथासि वदकारणम् योग्युवाच अपुत्रस्वगृहस्थस्ययदन्नमुपशुन्यते पुनितान्नसमंननु न भोक्तव्यं कदाचन धनेश्वरेण श्रुत्वेतदात्मानं गृह्यन्वहु धनधान्यसमृद्धिश्चपुत्रहीनस्त्वहंप्रभा इत्युक्त्वा सोऽजदी प्राह च्छाराधय चंडिका तस्य तद्वचनं गृहेभार्यायां विनिवेद्य च तपसे निर्गमासौ चंड्याराधनमाचरन् उपवासैः षोडशभिः स्वप्नैर्वैवाहचंडिकां भो धनेश्वर गच्छ त्वं न वपु नो भविष्यति स्वसामर्थ्यवशाद्देयादीषां वैषिष्ट्यं संभवाः एकैकवृद्धादातव्याः षोडशद्वयपूर्णमाः इदं व्रतं स्वपत्न्यैवेत्युक्त्वा स्वयथास्थितं आरुरोहाशक्त्याभवं फलमादाय सत्वरम् स्वगृहं गच्छ भार्यायै देहि गंगां प्रविष्यति ततः प्रभातसमये सहकारमपश्य त आरौदुर्नैव शक्तः सचिंता व्याकुलमानसः स्तुतिं चैकगेण शस्य कृपां कुरु दया निधे मनोरथो ममैवास्तु त्वत्ससादाहृयां निधे इत्युक्त्वा च ततः शीघ्रं फलमादाय वेगतः त्रिवारमावृत्तिं कृत्वा फलमेकददर्शसः वरास्तुभ्यंत देवासीन्नान्यत्स्यादर्थं निश्चयः आगत्य कथितं तच्च भार्यायै वद त्वान्फलं यदा तदा रूपवत्या भस्ति तं गर्भमादधे तदा देव्याः प्रसादेन रूपोदायै गुणां चितः तस्यास्तदा भवत्युच्चो देवी दासेति नामतः व्रतबंधं ततश्च भो विवाहं न करोति सः मात्राच्चाग्रहतः पृथो सो वद त्सर्वं चैधितम् ततस्तु देवयोगेन कारणेन यथाशिशुः इति बुद्धिस्तदा ज्ञाता तदा चैक्ये नेश्वरः तं प्रपश्यत्सहाश्रवेन मातुलेन सहैव च कियति समतीतानि दिनानि पथि गच्छता गच्छन्काशीं पुर्णिमासो प्रागि नैवेन संवृतः कस्यचित्कथं विप्रस्य मंडलेनास गान्निशि तस्मिन्दिने गृहस्थाभीकृत्यामुद्राह वन्कुती तैलादिरोपणं च कृत्वा वरविवेशं न लनस्य समये प्राप्ते धनुर्वात शुभो नरः वरपित्रादिभिर्येन विचार्य च पुनः पुनः असौ कार्पाटिका बालः संदरो मं सुतो यथा साहं लनेन लग्नं वै करिष्यामः क्रमेण तु इति निधाय मम सा माथ्यमासमा तुलं घटिकाद्वयपर्यंतं देहि त्वं भगिनी सुतं मातुल उवाच मधुपर्कं न थाकृत्यादानं यद्यस्तदीयते तदस्या कं यदि भवेत्तत्सो भवतां वरः तथा भवतु ते नो क्ता विधिर्वैवाहिको भवतु पाणिजग्नाहया मासवरेण च यथा विधि बध्या साहं तं कथं ज्ञेयं

सचनोत्सहितः शिशुः उचिष्ठाभीतिसंचित्यकस्यभार्याभवेदियं ततस्त्वेकान्तसमयेनिष्वासात्सुपुचेबहून् साज्वलीकथमेतस्मादन्वयाज्ज्ञसूत्रता त्वमेपतिरहंपत्नीदेवाग्निद्विजसन्निधौ सोज्ज्वलीकुरुष्वेवंममायुः स्वल्पमेवच तथातेपिगतिर्घृणत्सेयंमह्यंभवेदिति उचिष्ठभोजनमोनाथस्सधितोसिनसंशयः प्रीत्याभीतिनयासाहृष्टमुक्तवान्सद्विजस्तथा अंगुलीयंदौतस्याः स्पष्टरत्नगतनवं अशकृत्तदौतस्याः स्यान्नत्र्यविष्णुषितं नवरत्नमयीसुदांयुहोत्थाप्यशकंचसा इतिसंकेतककृत्तामदृचः कुरुमेप्रिये ममसंजीवनार्थायिकुरुजात्यादिकादिकां मनोरमापुष्पजानिस्संगाधिनवमल्लिकाः सिंचसिंचमतिदिनंक्रांङ्कुरयथासरवं यस्मिन्दिनेनूतमत्वाणवियोगः समजायते तदपुष्पाणांज्वातीनांशणत्यागोभविष्यति पुनः संजीवितास्ताम्येतर्ह्यहंजीवितोहृदं ततोब्राह्मेमुहूर्तेनूनिजगामवरः पथि अथप्रभातसमयेवाद्यनादोबध्वबहूआकारितान्चसाकन्याब्रूतेनायपतिर्मम यदिचायंपतिस्तातब्रूयादेवमर्थापितम् मधुपर्केतथाकन्यादानेयद्रूषणादिकं कथयिष्यतिवेत्तहिवृत्तांतंरात्रिभाषितं इतिकन्यावचः श्रुत्वाउवाच सवरस्तदा नैवजानामितदहंकुर्वीदितोनिर्जगामह कृष्णउवाच ततस्तुबालकः काशीप्रामसवानध्ययनेरतः दि नानिकतिचिज्जग्मुः कालस्यवशमागतः ततः कृष्णोमहानागोरात्रोभक्षितुमागतः परितः शयनानस्यदापज्वाल्याभिरावृतः नैवशक्तस्तमसुर्वैज्रतराजप्रभावतः तन्मात्राबन्निशीनामपूणिमायाज्वंतकृतं ततोमध्याह्नसमयेकालावागमत्सयम् ततस्तु कालसंविहस्तवर्धोदकनियुजितः शंकरोप्यगमन्त्रमवान्यासहएवच भवानीप्रार्थयामासदृष्ट्वावस्थांततस्यनाम् अस्यमात्राकृतं पूर्वंबन्निशीज्वनमुत्तमम् तस्यप्रभावतः सोयंबालवैजीव्यतांप्रभो तथैवकृतवांस्तत्रभवानीप्रेमवत्सलः तद्वृतस्यप्रभावेनमृत्युनापिनिराकृतः जात्यादिपुष्पवटिकांपत्रपुष्पविवर्जिताम् पुनः संजीवितोदृष्ट्वापितरंकन्यकाज्वीत् अल्लसंवकुरुष्वत्तजीवितस्यगवेषणे पत्यर्थंकुरुमोतातकाशीतोनिरगात्सुसः पुनस्तत्रैवसंयातोयत्रोहाहोभवत्युरा शाल्याचपरमप्रीत्यादेवदत्तो नयद्रहं ततो जनपदाः सर्वेदितिब्रूयुः परस्परम् जामातादेवदत्तस्यअयमेवनसंशयः बालयाच तथाज्ञातः सोपि संकेतमागतः प्रीत्याह्वयचुस्ततः सर्वे साधुसाधुसमन्वितम् उत्साहोद्यमवन्तवनिर्जगामाथतसुरात् श्वशररेणतथावधामातुलेनसमन्वितः सपितुः प्रेषयामासभवत्युत्रः समागतः तावृत्तुः कुतोः स्माकंदुर्मगानांतुयुवकः कश्चि

तोन्यैरपि जने स्ततः संदृष्टमानसः स्फुटद्विर्बोधैः सर्वैरानयामास बालकम् ततो महोत्सवं कृत्वा दत्त्वा च बहु दक्षिणां एवं सप्तु भवान् जग-
 नो बान्निशीव्रतसेवया याः कुर्वन्ति व्रतमिदं विधवान् भवन्ति ताः जन्मजन्मनि सो भ्राग्यं प्राप्स्यन्ति च चोभयम् एतन्नेकथितं सर्वं पुत्रपौत्रप्रव-
 र्द्धनं यं यंचिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितं यशोदोवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि पूणिमायाः सुरेश्वर भक्तितः श्रान्तुमिच्छामि व तसं पूणे ह-
 तवे कृष्ण उवाच पौर्णिमा मार्गशीर्षस्य माघवैशाखयोस्तथा व्रतं प्रारभसे तस्यां पौषभाद्रतुवर्जयेत् उमयासहितो देवः पूजनीयौ च षष्ठ्यजः
 उपचारैः षोडशभिरागमोक्तविधानतः एकैकं दीपकं कृत्वा मासि च दाययेत् एवं सार्द्धं द्वादश वर्षी हि मासावधि आचरेत् ज्येष्ठस्य पूणिमायां
 च कुर्यादुद्यापनं ततः अथ बाशुभमासस्य पूणिमायां समाचरेत् चतुर्दश्यासु पवसे द्वात्रिंशत् पूजनमाचरेत् अष्टहस्तप्रमाणं नभं द्रुपकारयेत्
 ततः तन्मध्यस्थाय ये कुंभमव्रणमुन्मयं नवं तस्योपरि न्यसेत् यात्रैवैणव वस्त्रैर्वेधितम् माषमात्रसवर्णेन मतिमाकारयेत् सूधीः तदद्वाद्देन वा कु-
 र्याद्विहन्तशाठ्यविवर्जितः कृत्वा रूपं प्रयत्नेन पार्वत्याश्च हारस्य च तस्यां च प्रतिमं स्थाप्य षष्ठभेण समन्विते पूर्वोक्तेन विधानेन समुपैष्यैव पूज-
 येत् धूपे दीपे च नैवेद्यैः फलेभ्यश्च विविधैः शुभैः एवं पूजाप्रकर्तव्या रात्रौ जागरणं चरेत् गीतनृत्यादि संयुक्तं कथापुस्तकसंयुतं ततः प्रमानसो
 मये कृत्वा दानादिकाः क्रियाः पूर्ववदत्तयेद्देवं पश्चाद्देवंप्रकल्पयेत् स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वाग्निस्थापनंबुधः प्रारभेच्च ततो होमं पंचास्तरमनुस्मृत-
 नि नैवेद्यैस्तथा ज्येष्ठपृथगणेशोत्तरं शतं नमः शिवाय मंत्रेण उभाया इति नामतः एवं समाप्य होमं तु आचार्यादिभ्यः पूजयेत् द्वात्रिंशद्वर्धने युक्तं वंश-
 पात्रं मनोरमं द्वात्रिंशच्च मह्यदीपं द्वात्रिंशच्च महाफलैः मातुलिंगं नारिकेलं नर्बोरस्वर्जुरीफलं अक्रोडं द्वादशमंत्रं नारगादिशस्त्रमंत्रं च कर्क-
 द्यादिशस्त्रैः सर्वैर्ऋतुकालोद्भवैः शस्त्रैः द्वात्रिंशदिः फलेषु च सदीपं वस्त्रं वेधितं व्रीहीणां सुपरिस्थाय आचार्याय निवेदयेत् वाणकं तव तु स्या-
 धर्तुदामि गिरिजापते तत्र मंत्रः महेशः प्रतिगृह्णाति महेशो वैददाति च महेशस्तारकोष्ठाभ्यां महेशाय नमो नमः द्वात्रिंशद्ब्राह्मणाश्चैव द्वा-
 त्रिंशद्योषितस्तथा अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च भोजनं षड्रसैः सह पुमान्वत्सयुतां धेनुमाचार्याय निवेदयेत् पश्चात्सूणाहुतिं कृत्वा होमशेषसमा-
 पयेत् पश्चादुन्नीतपच्छेषं पदेव ब्राह्मणाणां पिपितं इत्येवं पूणिमायास्तु उद्यापनविधिः स्मृतः इत्येतत्कथितं सर्वं व्रतस्योद्यापनं तथा याः कुर्वन्ति क्रमा-

मिदं विधवान् भवन्तिताः इह शुक्लतुविपुलान् कामान् सर्वान्वनोगतान् स्वर्गमते गमिष्यंति कुलकोटिशतैरपि इति भाविष्यपुराणे कृष्णाय
 शोदासं वा देवत्तिशीपूणिमाव्रतकथासंपूर्णा उद्यापनसंकल्पः तिथ्यादिसंकीर्त्यप्यभ्यासः इह जन्मनिजन्मान्तरैश्च सकलसौभाग्यपुत्रपौत्रादि
 प्राप्त्यर्थे द्वात्रिंशत्पूणिमास्याचरितव्रतस्य सृताक्तब्रीहियमदीपप्रज्वलनस्य संपूर्णफलावाप्त्यर्थं तद्गङ्गापतिपूजनं स्वस्तिमा
 चनं आचार्यवरणंचक्रिष्ये इति संकल्पः अथ फाल्गुनपौर्णमास्यां होलिकोत्सवः नृपप्रतिभारद्वचोभाविष्ये नारद उवाच अथ पंच
 दशीशुक्लाफाल्गुनस्य नराधिप अभयंचैव लोका नादीयतां परमेश्वर यथा द्वात्रिंशत्कालांस्तेन हंसंति च दारुजान्निचरवंडानि गृ
 हीतानुसमुत्सृज्याः योधा इव विनिर्यातु शिशवः संप्रहर्षिताः संचयं शक्रकाष्ठानामुपलानांच संचयम् तत्रान्निविधिवद्दुलामहामंत्रैश्च विन
 भैः ततः किल किलाशब्देस्तालशब्देर्मनोहरैः तत्तेशब्देन सापापाहोमेन च सुमाकृताः सादु दाग्या राक्षसी तत्रैव सर्वदुष्टापहोद्दामसर्वरोगो
 पशान्तये क्रियते स्मोर्हिजेः पार्थनेन सा होलिका स्मृता तस्मिन्निचिः परिक्रम्य गायंति च हंसंति च जल्पंति स्वेच्छन्वालोका निःशकायस्य यन्मनः त
 न्पूणिमाप्रदोषव्यापिनी ग्राह्या नपस्यपूणिमास्यां तु रजन्वां होलिकोत्सवः प्रतिपद् तद्भद्रास्यार्चिता होलिकादिवा संवत्सरंच तद्वाङ्म
 पुरंदरं हति साद्रुतम् प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या पौर्णिमा फाल्गुनी सदा तस्यां भद्रासुरवंत्यत्कपूज्या होली निशामुखे निशागमेन पूज्ये वद्दोलिकास
 र्वध्याजनेः दिनद्वये प्रदोषे तु व्यासासातु परे वहि भद्राया दीपिका होलिराष्ट्रभृङ्गकरोति वै नगरस्य च नैवेद्यात्तस्यान्तां प्ररिकर्जयेत् दिनाथोत्स
 रतोयास्यात्फाल्गुनीपूणिमायादि रात्रौ भद्रावसाने तु होलिकां तत्र दीपयेत् राकायामर्ह्या दूर्ध्वं चतुर्दश गायदाभवेन होली भद्रावसाने तु नि
 शीथान्तोऽपि दीपयेत् इति पुराणसमुच्चयश्च यत्तु भद्रायां विहितं कार्यं होलिकायाः प्रपूजनम् गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्नैवेद्ये दक्षिणाफलैः होला
 तुनाममंत्रेण पूजयेच्च यथाविधि योनिनाम्ना च मंत्रेण महाशब्दं तु करयेत् तत्र किल किलाशब्दे रज्ज्योन्यमुच्चरेत्ततः योषितानां भ्रमं कुण्ठयाद्यो
 निमंत्रेण पूर्वकम् योनिनामैव मंत्रं तु योनरः पठ्यते सदा न भवेच्च तदा पीडा आवर्षेतु सरव भवेत् मध्यरात्रि मतिक्रम्य विष्टैः पुच्छं पदामवेत् प्र
 दोषं ज्वालयेदह्निः सकलसौभाग्यदायिनम् प्रदोषमभ्यगच्छतं होलिकापूजनं शभम् यदा तु पूर्वा रात्रौ प्रदोषव्यास्य भावेतत्स तत्तत्वाभद्रा रहितक

लोभमायातेउत्तरदिनेचप्रदोषेणैर्निमाभावास्तदापुच्छेकार्यम् तथालल्लः पृथिव्यांयानिकार्योणिशस्मानिह्यशस्मानिच तानिसर्वाणिस्मिद्व्यवि
 विष्टिपुच्छेनसंशयः अस्मिन्नेवविषयेउत्तरदिनेणैर्निमासाह्वयामत्रयमिमातनोधिक्कावायतिपदश्चवृद्धिस्तदापेणिमोत्तरं प्रतिपदिहोलिका
 कार्यं नतुपूर्वेद्वाविष्टिपुच्छे सार्द्धयामत्रयंपूर्णाद्वितीयदिवसेयदा प्रतिपदहर्द्वयानातुनदासाहोलिकास्मृता इतिभविष्योक्तेः साउत्तरदि
 नेप्रदोषएकदेशव्यापिन्यस्तिपूर्वरात्रौचभद्रादिहानैवेलभ्यते तदोत्तरेव यदापूर्वरात्रिभिर्दाव्यासाउत्तरप्रदोषेचंद्रग्रहणंतदात्तव
 स्त्वात्वाकार्या सर्वेषामेववर्णानांमृतकंराहुदर्शने स्त्वात्वाकर्माणि कुर्वतिसृतकान्निविवर्जयेत् फाल्गुनोमलमासश्चेच्छुद्धेऽसिचहोलिका पू
 जामंत्रस्तु असकृद्दयसंत्रस्तेः कृतात्तंहोत्रिबालिशैः अतस्त्वापूजयिथ्यामिभूतेभूतिमदाभव इतिहोलिकाभिर्णयः इतिपूर्णिमाव्रता
 निसमाप्तानि अथामावास्याव्रतानिलिरव्यंते अथामादपदअमावास्यायाकुशग्रहणम् हेमाद्रौउक्तंहारीतेन मासेनभस्यमाभा
 स्मानस्यादर्भोच्चयोमतः अथानयामास्तेदर्भानियोज्याश्चपुनःपुनः नभश्चावणदर्शतपक्षेणैदम् मदनरत्नेतु मासेनभस्य मनः
 इतिकुशग्रहणीअमा अत्रैवअमावास्यायांपिवोरावतम् मध्यदेशेतुपोत्वाइतिमसिद्धम् सामदोषव्यापिनीयाद्या यदापूर्वरात्रौपक्षे
 षव्यास्यभावस्तदापराकार्या अथव्रताविधिः मासपक्षाहुल्लिरव्यममइहजन्मनिजन्मानरेवापुत्रपौत्रफलावाप्त्यर्थेपिवोराव्रतंकरिष्ये
 इतिसंकल्प्य देवीपूजाकृत्वासंध्याकालेस्त्वात्वाप्रदोषसमयेदर्वासंपूज्यषोडशोपचारैः ब्राह्मणसुवासिनीसंभोज्यपञ्चात्स्वयंयुज्येत
 इतिविधिः नमोदेव्यैइतिमंत्रेणषोडशोपचारैः पूजनंकुर्यात् अथकथा इंद्राणुवाच अपुत्रालभतेपुत्रंपरत्रचमहत्फल व्रतानांपरमेश्वरकथय
 त्वंहिपावर्ति पार्वत्युवाच प्राचीनःश्रीधरोविप्रअष्टपुत्रोद्यनेश्वरः तस्यभार्यासमिवाचगृहधर्मेणवर्तते श्रीधरस्यसुतोऽन्येषुः शंकरेणा
 मनोमतः तस्यभार्याविदेहाचमृतापत्याभवन्नदा श्रीधरस्यपितुः श्राद्धेविदेहाचमसूयते दुःस्वयुन्मस्मामिवाचविदेहापरिकर्जयत् दुः
 स्वयुक्तावनंभामामतमेकंददर्शसा सरिच्चप्रबल्यत्रविदेहानवसागता मरमध्यैस्थितानारीपश्यतीचपुनःपुनः कुत्रेयमभ्युनाश्रान्
 क्षणान्वितसुंदरी मठाधिपाविचार्यैर्विदेहामाहसत्वरम् श्रोतिंगैर्यस्मवेतालैरनैकैः स्थितेशुभे लांग्यसिष्यंतिसकलागच्छशीघ्रययागतम्

विदेहोवाच दुःखयुक्तांचमाचम्यन्तींचवनांतरम् मायसेञ्चेत्तुपिंगाक्षि क्षेमं मम भवेत्कथम् मवनायुवान् अत्रागत्य चतुः षष्टिदिव्य
योग्यादयस्त्रिभिः पूजनार्थं समायातानि शामध्ये शक्रास्थिताः तव कामं प्रकुर्वन्ति जीविष्यन्ति च बालकाः बिल्वपत्रेषु गुप्तास्वमधुमांसवभा-
मिभिर्लुप्तान् तत्र विदेहाच्च बिल्वपत्रेषु संस्थिता क्षणेनैकेन श्रोत्रिणामवमभ्यसयागताः ज्ञात्वा मनुष्यगंधं च भवनारीमपृच्छन् कुतो मनुष्यगंध
श्च भवगेहं समाश्रितः निशामध्ये चतुः षष्टिदिव्यस्तत्र समागताः अनैकेऽप्यमहाह्वलेः फलेनानाविधैरपि निविष्टां मतेदोतां माह्वानं कुर्वन्ते स्म
हि आवणस्य तु मासस्य कृष्णपक्षे कुह्नित्यौ पूजाकृत्वा चतुः षष्टि रतिथ्यान्नुवन्ते स्मादि वदन्ते स्म मनुष्यासालुसाथमकदाभवत् ममाश्रयि
त्वमापन्नमातमे बालकं भूतम् तवाग्रभूतमादाय स्थिता स्मृतिच बालकम् मम गभीरं श्रुतुः षष्टिसज्जीवाश्च भवन्ति तत्र स्थितं च न वेद्यं ना
रित्वं प्रतिगृह्यताम् चतुः षष्टिस्तत्स्त्वृष्टाददोतस्यैश भवरम् आधिरस्य स्नुषा त्वंहिशंकरस्य च वल्लभा पुत्रपौत्रयुता ग्राज्यं मुक्ता पूज्या
सुरालये अष्टपुत्राभवं लाश विदेहगम्यतां पुरम् आगता येन मार्गेण नैव पुनरर्वाहि पुरातरं स्थिता गत्वा मविशे शस्त्रमंदिरम् आधिरस्य सुमि
त्राच शंकरो बाधकैः सह विदेहाचाष्टपुत्रैश्च युक्ता समांगलोत्सवैः नापुर्मदं महाभागा देवीनां च प्रसादतः द्विजमंत्रादिनिर्वापैर्दुर्भिक्षपटहृत्
नैः भृगाक्षिमंगलाचारैर्भृदंगैर्नृत्यघोषकैः तया संपूजिता देव्यश्चतुः षष्टिः प्रकीर्तिताः तद्गुणं शृणु चेंद्राणि पवारास्वकुह्नित्यौ तासां स्मरणं
मात्रेण पुत्रपौत्रधनाम्बिता नारी भवति चेंद्राणि शृणु त्वं नाम पूजनम् दिव्ययोगी महायोगी सद्वायोगी गणेश्वरी प्रेतासी डाकिनी काली काल
राक्षिर्निशाचरी इंकाररी रोद्रे वताली भूतली भूतडांबरी उर्ध्वकेशी निरुणा सौशक्रा गीनरसोजनी भद्रा गीवीरभद्रा च धृम्यासी कलदाप्रिया
राक्षसी घोररक्ताक्षी विश्वरूपा भयंकरा चंडिका वीरकोमारी वाराही मुंडाधारिणी सासरी रोद्रं दंकाश भाषिणी त्रिपुरांतका भैरवी धौंसनोक्ता
धीदुसुरवी मेतवाहिनी स्वद्वंगी दीर्घलंबोष्ठी मालिनी मंत्रयोगिनी कालाग्निग्रहणाचक्रा कंकालां सुवनेश्वरी कटकी कोटिनोरोद्राय मद्रूतौ क
रालिनी घोराक्षी कामुकी चैव ककहरी अधोमुखी मुंडाधारिणी व्याघ्रकिंकिणी नेत्रभाषिणी कालरूपा च कामारव्याउद्राणी योगिगोविक्ता मेहा-
लक्ष्मी एकवीरा कालराची चर्याटिका नमोस्तु वश्चतुः षष्टिदेवीभ्यः शरणं व्रजे पुत्रश्रीर्वाहिकामोहं भक्त्या संपूजिता शुभाः एवमिन्द्राणि कथितं पि

वोरारव्यंमहाव्रतम् भक्त्याकुर्वीतयानाथो चलाप्रवर्तिताः सरवसोभाग्यसंयुक्ताश्चतुःषष्ट्याः प्रसादतः इतिभविष्योत्तरपुराणोपिवोरा
 व्रतसंपूर्णम् अथआश्विनकृष्णाःमावास्यायांगजच्छायापर्व अपराकैयमः हंसेकरस्थितेयातु अमावास्याकयन्विता साज्ञेयाकु
 जरच्छायाइतिबोधायनोऽब्रवीत् हंसेसूर्येकरहस्तेस्थितेसूर्ये तत्रस्नानंहुतंजसदानंदद्यात्सयत्नतः पितृभिःसंप्रदास्यामअस्य
 पुपतिष्ठतु इतिगजच्छाया अथकार्तिकअमावास्यायांलक्ष्मीव्रतम् बालसिवल्यऽहुतः स्नातान्प्रभातसमयेअभाषांचसुनीश्वराः
 नत्वादेवान्पितृभक्त्यासंपूज्याथप्रणम्यच हत्वातुषारवर्णश्चाद्दधिक्षीरघृतादिभिः भोज्येनानाविधेर्विशान्भोजनयित्वाक्षमापयेत्दि
 वातत्रनभोक्तव्यमृतेबालानुराज्जनान् ततःप्रदोषसमयेपूजयार्द्रादिरांशुकाम् कुर्यान्नानाविधैर्वस्त्रैः स्वच्छंलक्ष्म्याश्चफंडपम्ना
 नापुष्पैः फल्लवैश्चांचित्रैश्चापिचित्रितम् तत्रसंपूजयेत्लक्ष्मीदेवांश्चापिमपूजयेत् संपूज्यादेवनायार्थोपिवहुभिश्चोपकारकैः पादसबाह
 नंकुर्याल्लक्ष्म्यादीनानुभक्तिः अस्मिन्नह्निसर्वोपविष्णुनामोचिताःपुरा बलिकारागृहाद्देवालक्ष्मीश्चापिविमोचिता लक्ष्म्यास्माद्दूततोदे
 वाजग्मुःक्षीरोदधौपुनः प्रसृप्ताबहुकालेतेस्मरवतस्मानुनीश्वराः रचनीयाः सूत्रगर्भाः पर्यंकाश्चसतलकाः दुग्धफेनोपमेवस्त्रैरास्वना
 श्रयथा दिशम् स्थापयेत्तान्स्मरानुलक्ष्मींवेदघोषसमन्वितः लक्ष्मीर्देत्यभयानुक्तास्मरवंसंतांबुजोदरे अतश्चविधिवत्स्मर्यातुस्येतुम्
 र्वस्मामिका तदन्दिपद्मशय्यायःपद्मासौरव्याविहृदये कुर्यात्तस्यगृहमुक्तान्त्यद्याक्कापिनव्रजेत् नकुर्वीतनरादर्थलक्ष्म्यायेसुखसुमि
 का धनचिन्ताविहीनास्तेकथंरात्रोत्सर्पतिहि तस्मात्सर्वप्रयत्नेनलक्ष्मींस्मृत्वापयेन्नरः दुःखदारिद्र्यनिर्मुक्तः स्वजातौस्यात्प्रतिष्ठितः जा
 तीपत्रंलवंगैलाफलकपूरसंयुतम् पायथिन्नागव्यदुग्धंमितादत्वायथोचिताम् लङ्कुक्षस्तस्यकुर्वीतान्श्चलक्ष्म्येसमर्पयेत् अन्यच्चतुर्विधं
 भक्ष्यंदेशकालादिसंभवम् सर्वोदेवेदेहलक्ष्म्येनमःश्रीःप्रायतामिति दीपदानं ततःकुर्यात्सदोषेचनतोत्पकम् भ्यामयन्त्वस्यशिरसि
 सर्वांरिष्टनिवारणम् दीपवत्सास्तथाकार्याःशक्त्यादेवगृहादिषु चतुष्येषमशान्तेनदीपवर्तवैश्चसु वत्समूलेषुगोष्ठेषु चत्तरेषुगृहेषुच व
 स्त्रैःपुष्पैःशोभितव्याराजभार्गस्यभूमयः गृहेषुस्थापयेन्नानापक्वान्निफलानिच नागवत्क्षोदलादीनिरचयित्वाचनिक्षिपेत् शोभाकु

यदिद्राजमार्गेकपलेऽप्यधिराषत् तदस्मावेवरादीनांकृताताभिचशोभयेत् एवंपुरमलंकृत्यप्रदोषेनदनंनरम् आह्मणान्भोजयित्वादोस
भोज्यन्तुशुद्धिनाम् लङ्कापुष्पमंडोद्यैः शकुलापुष्पादिभिः अलंकृतेनभोज्यन्तुवस्त्रोपशोभिना ततोः पराणहसमयेधोषेयत्ना
रंनृपं अद्यराज्यंवल्लोकायथच्छकीडयतामिति यथेच्छकीडयतांवात्ताइत्यादेश्यनुपेणतु विलोक्यबालकक्रीडानानासापग्रिसंयुतः
तस्म्योदद्यात्क्रिडनकंततः पश्येच्छुमाशुभम् तैश्चैत्यदापितोवह्निर्नज्वालाभुच्यतेयदा महामारीभयंघोरं दुर्भिक्षंवाथजायते बालशोके
राजशोकस्तेषां हृष्टेनृपंरुखं बालयुद्धराजयुद्धरादेनबालकैः कृते अवश्यमवपवतिथर्षाद्राष्ट्रविनाशनम् यदिष्टकादिकृतानश्वान्य
दारो हंतिबालकाः तदारान्नोजयोवाच्यः पराष्ट्रविमर्देयत् यदाऽक्रिडंतिवान्चाश्चल्लिङ्गोद्यत्वाकरादिषु नदाप्रसिद्धनारीणांल्यभिचारः
प्रजायते अन्नंयदागोपयंति क्रिडनेबालकाजलं दुर्भिक्षंलक्ष्यभावश्चशार्धमेवप्रजायते एवंबालकृतान्चैष्टां बुध्वात्वास्यफलवदेत् लोकै
श्चापिपुरेभ्यस्सुधाधवल्लिताजिरे गीतवादित्रभंजुष्टमज्ज्वालितस्तदीपकं अन्योन्यमीतिसंयुक्तेदत्ततालनकजने तावूलहृष्टहृदयेकु
कुमासदचर्चते दुकूलपट्टवसनैर्नपय्यैः स्वर्गहीरजः मित्रत्वंजनसंबन्धिस्वगोत्रजान्मृजयेत् बलिगज्येप्रकतंयनरे वीरागनादिकम्
अस्सर्काडनकंचैतदह्निराज्येनदोषभाक् आत्मनोयस्यस्यमोरव्याधेपरदुःखाकरंरुतम् वीरागनादिगमनंस्मृत्वास्मृत्वादिभक्षणं अन्या
वरधतिश्चापिद्यूनाधनदुष्यति एवंसुसंवथाकार्योदलिराज्यमहोत्सवः जीवाहिमास्कराणामगम्यागमनंतथा चौर्येविश्वासघातश्चपंचै
तामिमुनीश्वराः बलिगज्येतुनरकक्षाराण्युक्तान्यनम्यजेत् ततोर्दरात्रसमयेस्वरागात्रजोदुरम् अवलोकयितुंरम्यापल्यामेवश
नैः शनैः महतातूर्यघोषाणज्वलाद्दिहस्तदीपकैः हर्म्यशोभास्करवयावत्कृतकैरश्वकैर्नरैः बलिगज्यप्रमोदचदृत्वास्सपुरमाजनेत्
एवंगतभिशीथेच जनेनिद्राईलोचने नावन्नगरनारीभिः शर्पदंडिमवादनैः निष्काश्यतेप्रहृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वगृहागणात् दु
डैः करजनीयोगेदशंस्थानुपरहन्ति नदाविहायपूर्वेषुः परेन्हिस्कररात्रिका येवेष्वावावेष्वावाबलिराज्यात्सवनराः नकुर्वीति
वृथानेपाधर्माः स्युर्नोत्रसशायः इतिलक्ष्मीवतंसपूर्णम् अथमार्गशीर्षिअमावास्यायांगौरीतपोवतम् सूतउवाच

इन्द्राणीषांजलिभूत्वास्वपतिंवाक्यमब्रवीत् एकं व्रतं समाचक्ष्व पुत्रपौत्रस्वरूपदम् इति वाक्यं तदाऽऽत्वात्कृत्वा च वचनं शचीम्
 शृणु चार्वेगिसकलयन्मया स्मृतं कृतं बृहस्पतेस्तु जनकः पृष्टः आहो गिराः सुधीः तद्भुतं कथयाम्यद्य सद्यः स्मरवकरं परम् पतिपुत्रसु
 रवावाप्तिर्जायते जगति स्थिरा गौरी प्रीत्यर्थमेवादौ रन्ध्राभिर्यत्किं यतेतपः गौरी तप इति रन्ध्रान्न तस्यान्तद्रुतमुच्यते तस्मात्स्वयात्तपाभिश्च
 तोषणीया शिवप्रिया आदौ मार्गशिरेऽस्मिन्मावास्यादिने शस्त्रे गृण्हायान्मियमं च देत धावनपूर्वकं उपवासस्य नक्तस्य गौरी शयीत ये
 सुदा ईशां गार्दी स्थिते देविकारिष्ये हं व्रतं तव पतिपुत्रसुखावाप्तिर्देहि देवि नमोस्तुते नियममंत्रः ततो मध्याह्नसमये रन्ध्रान्त्वानद्यादिषु म
 नी सूर्याथार्च्यं ततो दत्वाऽऽत्वात्वा गौरी श्वरं हरम् अहं देव व्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतम् नवात्तया मद्वा देव तत्र निवहणं कुरु उत्कृष्टनि
 यमं गृण्हन् वर्षाण्येव तु षोडश गृहमागत्य पूजार्थं सुपचारान्य कल्पयेत् शिवालयेन तोगन्वा शिवसंपूजयेत्स्तथाः गौरी मभ्यर्चयेत्स्वादि
 धिना येन तं शृणु पार्वती तु ततः पादौ जान्वा द्वैमवतीति च जंघयोर्गविकेत्येव गुह्यं गिरिशवल्लभा नाभिं गंभीरनाभोति अपणं न्युदरपुनः
 महादेवी तिलद्वये कंठे श्रीकंठकामिनी मुखे षण्मुखवभाते तिललाटे लोकमोहिनी मेनिकाकुक्षोरक्षेति शिरस्यभ्यर्चयेन्नतः दक्षिणगणा
 पः पूज्यो वामे स्कंदः सनाहनः धूपदीपादिनैवेद्यं कृत्वा नत्वा न दक्षिणाम् फलनार्घ्यं ततो दत्वाऽऽत्वा देवीं महेश्वरीम् कृत्वा ताम् मध्यापना
 मृन्मये वैष्णवं तथा अष्टतंतु मया वर्त्तति स्मिन्प्रात्रे निवेशयेत् घृतेनापूर्य गव्येन तत्प्रात्रं धिमलेन च दीपमुज्ज्वालयेत्पश्चाद्यावत्सूर्योदयो भ
 वेत् एवं संक्षिप्य तारात्रां जागरेण समन्विताम् आहो मुहूर्ते चोन्मयाय पूजयेद्दृजदंपती कुर्याद्दोर्भाग्यं दुर्लभोपापाग्निशमनेति दा पश्चान्ने
 न गुडान्नाद्यैः पूर्णं पूर्णफलप्रदम् ऋतुद्वैः फलैश्चैव पुरैकान्तिलतं इल्लैः सोमाग्याष्टकसंयुक्तं पात्रं कुर्याच्च धातुकं तस्योपगिं स्थितं दीपं
 पूजयेत्तिथिनामतः स्वामिनीवचो गार्द्या दीपसूर्याय दर्शयेत् यावत्कलकलशब्दः कुर्वते वककाककाः तावत्सुरस्तालकं तं व्यकीर्तनं च तद्व्रतः
 उतिष्ठंते यदि न गार्दिहं गाऽऽहं रुलोचनं तं दा कर्णेन मात्रेण मोर्भाग्यं व्रजति स्त्रियाः अनएव व्रतेनारी पश्चादुत्थापयेच्च नान् तिथिमकासमा
 व्येवंदंपती भोज्यशक्तिनः परिधाय स्वलंकृत्य वा सोभिषं षण्णां जनैः माल्यैः स्रग्धौर्बिधेः फलसिंदूरकुंकुमैः संतोष्य समनुजाप्य स्वच्छं

जीतबंद्युभिः एवं हितीये वर्षे च नंदाद्याश्चानरेतिथीः वर्षवर्षेभ्यः मादेवं हितीयादिषु चानरेत् एवं षोडशवर्षाणि कृत्वेतद्भूतमुत्तमम् पश्चादुद्या-
 पनं कुर्याद्भूतसंपूर्णहेतवे मार्गशीर्षे यस्मादेवमासे गौरीश्वरप्रिये षोणमास्यादिने रम्यं निमग्न्य द्यष्टदंपतीन् मध्याह्नेष्टदलपद्ये गौरीनारां-
 समर्चयेत् यथोक्तनिधानेन पुष्पाधुर्पादिभिस्तथा सोहर्त्वाभिश्च कासारैः पूपापुष्पैश्च आमिनि पायसेन घृतेनापिशर्करामोदकैस्तथा
 पूरयित्वा द्वाष्टसंख्यानुधातुमृन्मयमकदानं दंपतीन् भोजयित्वा तु तैभ्यो दद्याद्यथाविधि अलंकृत्य यथा शान्तस्या गौरीमेघीयतमिति
 गुरवे दक्षिणोपेतां गौरीं कनकनिर्मिताम् दद्याद्भुजसंस्तुतिं दक्षिणावस्त्रसंयुतां अन्यान्यपि यथाशक्त्या दद्याद्दानानिष्कामिनि यद्यदिष्ट-
 तमं लोके तत्तद्देयं हि जन्मने चापल्यमायुषो जात्वा संपत्स्वपि च स्मरं षोडशाब्दव्रतमिदं कुर्यादर्थेति श्रुतिः गौरीतपोक्तमिदं याकरोती-
 ह भामिनि बाल्ये यौवनकाले वा चार्द्धके वा हरिप्रिये तस्यां सौभाग्यमतुलं धनं धान्यसूतान्वितम् भवेदव्याहृतैश्च वर्यैर्भर्तृसौगल्यनसंशयः
 दुर्लभं आनुषंजन्य तत्रापि हि जन्मता सदाचारपरत्वं च तत्रापि तु विशिष्यते एवं वारत्रययास्त्रीकुरुते व्रतमुत्तमम् मातापित्रोः प्रियं चापि
 आमुयाच्छुद्धवंशताम् निर्मलं जन्मनो वापि मनसश्चापि संपदः लभते शक्रभतेजश्च पतिपुत्रसमन्विता इह भोगान्यथाकामं भुक्त्वा स्वर्गमवा-
 पुयात् इत्यंगिरो वचनमाप्य पुरापुराणं गौरीतपोव्रतमिदं विदधे यथेच्छम् तस्य भभाववशातः सुलभं स्वराज्यं सौरव्यं हि सवर्गमतुलं पतिपुत्र-
 युक्तम् नित्यादुत्थत्वं उद्यापनविधिं वक्ष्ये व्रतं सांगं भवेद्यथा स्मरासुरसुनीनां च दुर्लभं तद्विधिं येषु पर्वण्यश्वत्थजस्मते पायसचघा-
 तपूतम् नक्तं सुजीतशुद्धात्मा ओदनं चैस्त्वान्वितं आश्वयुजस्यांते कार्तिके पर्वणि अमावास्यायां कार्तिके दश इत्यर्थः एक्षवं इक्ष्मरसः
 शर्वयं नैशक्रचित्पूलाविल्वजदंतधावनम् शुक्लांचैतन्महादेवं नत्वा भक्तियुतो व्रती अहं देवव्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतं नवाश्यामहादे-
 वतच निर्विघ्नं कुरु उत्तैर्न नियमं गृह्णन् वर्षाण्येव तु षोडश तिथीः प्रतिपदाद्यास्तु पारयिष्याम्यनुनमाः ततो मार्गशीरे मासि प्रतिपद्यपरे हनि
 उपवासे दुरुपुस्तामहादेवं स्मरन् सुहुः महादेवं स्मरन् विप्रान् भस्त्रान् भस्त्रे च्छन् विग्रहान् षोडशाष्टौ तदर्धे वा दंपतीश्च निमज्जयेत् देवं च नक्तमासा-
 द्यादीषां च ज्वाल्य षोडश पशुनाथं महादेवं भक्त्या नत्वा निवेदयेत् आचम्य च गृहं गत्वा महादेवं स्मरन् क्षितौ शक्रविरूपास्तुतायां तु निरयहा-

रोनिशिस्त्वेत अथोदयेसहस्वांशोः स्वात्वात्वादायदीपकान् नैवेद्यं स्तपनाद्यं च गृह्यगच्छेच्छिवाल्लयम् स्नापयेत्सं च गव्येन घृतेन तदन्तरम् म
 धुना च तत्राद भ्रातृयम्बपयसा तथा रसेन चाथर्वदेन फलेभ्यस्त्नापयेत्पुनः तिलांबुना ततः स्नाप्य पश्चादुष्णो न वारिणा लेपयेत्सुघ्नं पञ्चात्क
 पूरागरुचंदनैः एवं संपूज्य तं भक्त्या हेमन्यरव्यवजे दृढम् हेमरुवर्णपुष्पम् नानाफलेभ्यः संपूज्य दद्यान्नेवेद्यमेव हि गृहगत्या यथान्वा
 यो हिरण्यं रेतसं विष्णुम् आतवेदसमाधाय तर्पयेत्तिलसर्पिषा अतिनश्च तथा चार्थं मिथुना निच भोजयेत् हेमवस्त्रादिदानानि यथाशक्त्वा
 तुदापयेत् एवं विस्तृतान् सर्वान्साहूंबंधुजनैः सह पीत्वा तौ पंचगव्यं च दृष्टो भुंजीत वाग्यतः यत्किं विदेत दुर्दिष्टं महादेव सुदीरयेत्
 प्रारंभे च विधिकुर्याद्दरिद्रो वाधनेश्वरः विन्नसामर्थ्ये तत्रैव प्रतिपासंततश्चरेत् स्वल्पवित्तो यवाकश्चित्सुखादौ कौर्तिकवाधि नक्तकृत्वा
 त्वमावास्यां प्रारुक्तविधिना ततः प्रतिपद्यामुपोष्येवं पंचगव्यं पिबेच्छचिः महादेवं स्मरन्साहूँ भक्त्या भुंजीत लिङ्गिभिः मासस्य कार्तिक
 स्यात्ते कृत्स्नं माग्विधिना चरेत् नंदायां च द्वितीयायां शक्रप्रतिथ्या मुपोषयेत् एवं षोषेतु संप्राप्ते प्रतिपन्नं कृत्वा चरेत् द्वितीयाब्दे द्वितीया
 या मुपवासं समाचरेत् आददीत तिथिचैकां मासे मासे तथा पराम् पूर्ववत्सं त्यजेत्तेषां प्रत्यब्दे चैव माचरेत् एवं षोडशवर्षे तु क्रमेणैव मुपोष
 येत् पूर्ववद्देवमभ्यर्च्य कृशालुं चाभितर्पयेत् उभापहेश्वरमीत्ये दद्याद्वांच द्विजाय च संपूज्य हेमवस्त्राद्यैर्यथाशक्त्या तु दक्षिणां छत्रोपान
 हं कुम्भाश्च दद्यात्तेभ्यः पृथक् पृथक् भोजयेत्तानि सूज्येवं मिथुना निषोडश ब्राह्मणांश्च यथाशक्त्या भोजयेद्देवपारगान् एवं महाव्रतं चै
 व ब्रह्मघ्नस्याधमर्षणम् वाचकाः श्रावकाश्चैव श्रोतारो व्रतिनश्च ये भवंति पुण्यसंयुक्तास्तद्गताभिः पुरवाश्च ये इति श्रीहेमाद्रो काण्डिकापुराणे
 गौरीतपोव्रतं सोद्यापनं संपूर्णम् अथ सोमवत्यमावास्यायां व्रतम् शंखः अमासोऽसमायोगे आह्वयं घञ्च लभ्यते तीर्थे कपिलधारे स्मिन्
 गंगायां पुष्करे तथा दिव्यां तोरिस्स भोमानि चानि तीर्थानि सर्वशः तान्यत्र निवसिष्यंति दर्शे सोमदिनान्विते अमावास्या तु सोमेन सप्तमी प्रा
 तुना सह चतुर्थी भूभिः पुत्रेण सोमपुत्रेण चाष्टमी चतुस्तिथि यः कृष्णाः सूर्यग्रहणसन्निभाः स्नानं दानं तथा आहूँ सर्वं तत्राक्षयं भवेत् ति
 थिवासरपोथोगीयथाकाले भवेद्वादि भान्वन्तैवाथमध्यान्हे पुण्यकालः स नान्यथा अथ संकल्पः तिथ्यादिसंकल्पः ममेह अस्य सोमव

त्यभायांसकलपापक्षयार्थेषुत्रपौत्राद्यभिवृद्ध्यर्थजन्मजन्मन्यवैधव्यसंततिचिरजीवितपरमसोभाग्यमामिकाभाअश्वत्यमूलेलक्ष्यासहित
ब्रह्मशिवसहितअश्वत्यनारायणश्रीत्यर्थेषुपूजांनदंगतयाकलशपूजनंकरिष्ये. अथपूजा शांताकारमितिध्यात्वा विश्वव्या
पकविश्वेशकृपयादानवत्सल मयोपपादितांपूजागृहाणोमोहिमाधव सहस्रशीर्षेत्यावाहनम् मूलानिब्रह्मणोयस्यऋग्वेदागानिप
ल्लुबाः फलानियज्ञशारवाश्चनारायणदयोकुरु सूर्यकोटिमन्त्रानासर्वव्यापिन्स्मापते आसनंकल्पितंभक्त्यागृहाणपुरुषोत्तमपुरुष
एवेदमित्यासनं नारायणजगद्धापिन् नगदानंदत्कारक विष्णुक्रान्तादिसंयुक्तगुणहृदाद्यभ्यापितम् एतावानस्येतिपाद्यं फलगथास्त-
तैर्युक्तं पुष्पपूगसमन्वितम् अर्घ्यगृहाणभागवन्विष्णोस्सर्वोन्नतप्रद त्रिपादूर्ध्वमित्यर्घ्यम् कर्पूरेलालवंगादिशीतलंसलिलेषुभो रमा
रमणहृषालंआचम्यप्रतिगृह्यताम् तस्माद्विराळेन्याचमनीयम् पंचामृतमयानीतपयोदधिद्वितमधु शर्करागुडसंयुक्तंस्नानार्थप्रतिगृह्य
ताम् पंचामृतस्नानम् गंगाक्षणागौतमीचकावैराचशानद्दा ताभ्यआनीतंस्नवदंस्नानार्थप्रतिगृह्यताम् यत्पुरुषेणेतिस्नानं पीतवास
स्त्वधिविभोमयायत्समुदाहृतम् वासः प्रीत्यागृहाणेदंपुरुषोत्तमकेशव तंयज्ञमितिबल्यम् उपवीतसोत्तरीयमयादत्तंस्नोभनं विश्वमू-
र्तेगृहाणेदंनारायणजगत्यने तस्माद्यज्ञेत्कपवीतम् अश्वत्यहृतसुवासगोविंदस्यसदाश्रय अशेषंहरमेपापंघृक्षराजनोस्तुते अलंका
रान् सूत्रवेधनं मलयाचलसंभूतंधनसारंमनोहरम् विलेपनंस्नश्चेदृचंदनंमतिगृह्यताम् तस्माद्यज्ञात्सर्वदुर्हृदतिगंधं असुताश्चस्मरंश्चे
ष्टुकुक्रुमाक्ताः सुशोभिनाः मयानिवेदिताभक्त्यागृहाणपरमेश्वर अक्षतान् तुलसीजानिकमलमल्लिकार्चपक्वानिच पुष्पापिहरगोविंदगृहा
णपरमेश्वर तस्मादश्वेतिपुष्पं वनस्पतिरसोदतोंगथाद्यश्चमनोहरः आघ्रयः सर्वदेवानांधूपायमतिगृह्यताम् यत्पुरुषव्यदधुरीतधूप-
चक्षुर्देसर्वलोकानांतिमिरस्यनिवारणम् आतिथ्यंकल्पितंभक्त्यागृहाणजगदीश्वर ब्राह्मणोऽस्येतिदीपः भक्त्यभोज्यलेदपेत्सुचोष्यस्वा
द्यंमयाहृतम् प्रीतयेपरमेशस्यदत्तंमेस्तीकुरुप्रभो चंद्रमामनसइतिनैवेद्यं मध्येपानीयंउन्नरापोशनं इदंफलंमयादेवोतफलः पूगीफलमिति
तांबूलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणाः त्वद्वासाभासतेलोकः क्रौटिसूर्यसमप्रभ नीराजथियेत्वाविष्णोःकृपांकुरुमप्रभो नीराजनं मयाकायेन-

मनसावाचान्मशर्तोजितम् पापप्रशमयश्रीशप्रदक्षिणपदेपदे नाक्याआसीदिति प्रदक्षिणाम् व्यक्ताव्यक्तस्वरूपायसृष्टिस्थि
त्यंतकारिणे आदिमध्यांतरहितविष्टरश्चवसेनमः समास्येति नमस्कारम् मूलतोब्रह्मरूपायमध्यतोविष्णुरूपिणे अग्रतःशिवरूपा
यअश्वत्थायनमोनमः यज्ञेनयज्ञमितिपुष्पांजलिं अमासोमपूजा अमायेवचनमस्तुभ्यंसोमायेचनमोस्तुने उभयोः संगमविष्णुपूजा
फलमवामुयात् अनेनषोडशोपचारैः पूजयेत् ततःमूलतोब्रह्मरूपेतिमंत्रेण अष्टोत्तरशतप्रदक्षिणाः कार्याः वायनं अमासोमाव्र
तस्यास्यसंपूर्णफलहेतवे वायनं हि जवर्यायसहिरण्यददाम्यहम् इति वायनमंत्रः यन्मयामनसावाचानियमात्पूजनं कृतम् सर्वसंपूर्ण
मंथतु न हि षोऽश्वप्रसादतः इति प्रार्थना इदं विष्णुरिति मंत्रेण पुरुष सूक्तेन वा तथा षोडशोपचारैश्च अश्वत्थविष्णुपूजयेत् पौराण मंत्रः
व्यक्ताव्यक्तस्वरूपायसृष्टिस्थित्यंतकारिणे आदिमध्यांतरहीनायविष्टरश्चवसेनमः मूलतोब्रह्मरू० नमोनमः इति मंत्राभ्यां पूजाकार्यो नतः
प्रदक्षिणाः कार्याः १०८ अथ कथा सूत उवाच शरतत्पगनं भोष्मसुपगम्य युधिष्ठिरः कृतप्रणामो धर्मोत्साहितवचनमब्रवीत् शु
धिष्ठिर उवाच ह ते पुरुष रुरुमुखेषु भीमसेनेन कोपिना तथा परेषु क्षुपेषु ह ते पुरुष युधिष्ठिराणां दुर्योधनकुमंत्रेण जातोऽस्माकं कुलक्षयः न
मेति भविक्षुपान्नाबालवृद्धातुरावृते अवशिष्टावयंपंचवंशेशभारतसंज्ञके एकानपत्रमपि च राज्ञ्यमस्य नरोचते जीविते मयि जुगुप्सा
स्यामृतं न मृगतिः क्वचित् हस्तासंतति विच्छेदं संतापो ह दये निशम अश्वत्थाभास्त्रनिर्दग्धोऽस्तु न रागभ्रंसे भवः अतो मोक्षिणं दुःखं विंड
विच्छेदं दर्शनान् किं करोमि क्व गच्छामि पितामहवदाधुना येन संपद्यते सद्यः संततिश्चिरं जीविनी भोष्म उवाच शृणु राजन् न वक्ष्यामि
ब्रतानां व्रतमुत्तमम् यस्य स्मरणमात्रेण संततिश्चिरं जीविनी अमावास्यायदापार्थसोमवारयुता भवेत् तस्यामश्वत्थमागत्य पूजयेत्
नार्दनं अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तस्मिन् हस्ते प्रदक्षिणाः तावत्सरं व्यान्युपादाय रत्नधानुफलानि च वनराजमिंदराजनविष्णोः प्रीतिं करं शुभं
उत्तराकारय पाज्ञगर्भो जीवमवाप्स्यति भविष्यति गुणी पुत्रत्रिमुन्मोकेषु विभ्रतः कल्तापितामहवचः प्रत्यवाच युधिष्ठिरः युधिष्ठिर उ०
न हृतं वनराजारव्यं विस्मरेणमकाशय केन प्रकाशितं मर्त्ये केन दं विहितं विभो श्रीभ उ० आत्मेयासर्वो विख्याता कति स सागाहापुरा

रजताचलमंकाशमौधसंधैर्विराजिता मवेपैर्नागरजनेनरीभिः रूपशोभिता अस्त्राक्षत्रियविदशूद्रैः स्वस्वकर्मेरनेर्हता रूपचा-
तुर्यवर्गोभिवैश्याभिः समलंकता अलंकेवकुबेरस्य शक्रस्यैवामरावती नेजोवतीवरत्नाद्यापावकस्यमहापुत्री तत्रराजारत्ना-
सेनोवभृवाभितविक्रमः तस्मिन्वसतिभृशालेजनानंदकरेशक्रं तस्यगज्येवसद्विजोदेवस्वामीतिविश्रुतः तस्यस्त्रीरूपसे-
पन्नानाम्नाधनवतीशक्रा यथार्थनामधेयासालक्ष्मीरिवसविग्रहा तस्यासजनयामाससप्तपुत्रानुणान्वितान् एकादुहितरं-
स्यानाम्नागुणवतींरूप कृतदारान्त्रनेपुत्र्याविहरंतियथास्वरम् कन्याकुमारिकात्वासीदलुरुपप्रियाथिनी अत्रांतरेद्विजः कश्चिद्विस्वार्थसमुपा-
गतः दीप्यमानः स्वतंजोभिर्भूतिभानिवशत्रुकः दारुंदशसुपागत्यप्र यथोजाशिपतदा देवस्वामिस्तुषाः सप्तसमुत्थायसंश्रमम् भिक्षां
प्रत्येकमानिन्युर्ददुस्तस्यैर्द्विजन्धने अवैधव्याशिपत्रादानाम्यः सोभाग्यसंप्रदम् ततोऽगुणवतीमात्राभितासहभिक्षया विप्रायभिक्षां
प्रददौकृत्वापादाभिर्बंदनम् आशिपंचददौविप्रः शक्रमधर्मवतीभव सावेलस्यगुणवतीश्रुत्वाप्रत्याययौगृहं मात्रेनिवेदयामासआशिषं
तेनयोजितं कृत्वाधनवतीपुत्रींकरेकृत्यासमाययौ प्रणतंकारयामासपुनस्तस्मैर्द्विजन्धने तथैवाशिषमुच्चार्यविमस्मामभ्यनंदयत् अत्ताशिषं
धनवतीसंचिंताप्रकृतत्त्वह धनवन्धवाच प्रसीदभगवन्निमवचनंमेवधारय स्तुषाभ्यः प्रणताभ्योमेत्वायदत्तावराशिषः अवैधव्यकराःशु-
च्यस्वरवसोभारण्यसाधकाः रत्नाशोभणतायोभिवर्गीतत्वयोदितं भद्रधर्मवतीस्मृत्युदीर्यपुनःपुनः आशीःप्रसुक्तानिर्भयैकारणंवदसत्तरं
द्विजउवाच धन्यासित्वधनवतीप्रख्यातचरिताकदाचि यथायोग्यंप्रयुक्तैर्यमयाजीर्तद्विनुस्मृतं रंगंस्वयमर्जीगच्छेत्तज्जगत्तापममि-
धर्माचरणमत्यर्थंकृतव्यमनयाशक्रं अनोरस्यशीर्दत्तेशक्रमधर्मवतीभव श्रुत्वाधनवतीवक्तुं चिंताकुलितचेतसा उवाचवचनंदीनप्रणिप-
त्यपुनःपुनः धनवत्युवाच उपायवोस्मिभेद्वदशीघ्रं दयां कुरु उपायवैस्मिचेहिनाकिं करोमिदयानिधे द्विजउवाच यद्वागताभवेत्सो
मागृहेवैतवस्कंदरि तस्याः पूजनमात्रेणकवेर्द्वैधव्यानाशनम् धनवत्युवाच कासासोभात्यथोक्ताकाजातिः कुत्रसंस्थितिः च
स्यागमनमात्रेणभवेर्द्वैधव्यभंजनं एतद्ददमहाभागनफालोविस्तरस्यमे द्विजउवाच सोभासारजकीजातिः स्थितिस्तस्याश्चसिंहले

साचेदायानि ते वैश्वमतदा वैधव्यभंजनं इत्स्वत्काद्वाद्गुणोन्यत्रगतो भिक्षाप्रतीक्षया धनवत्यपि पुत्रेष्वप्यभोवाच वचनं तदा धनवत्युवाच
 इयं दुर्लभिता पुत्राः स्वसागुणवती शक्रमा सोमागमनमात्रेण भवं वैधव्यभंजनम् अस्मियस्यपि तर्थात्किमिति वचनगौरवम् समयातु
 सह स्वत्वासोमामानयितुं द्रुतम् पुत्राः ऊचुः शान्तं मातस्तव स्वातं पुत्री स्नेहवशागतम् यातदशातरपुत्राः प्रख्यापयासु दुग्धम् अंतरा
 दुस्तरः सिंधुः शतयोजनविस्तरः अशक्यगमनं तत्र नक्षभागमनं वयम् देवस्वाम्युवाच अपुत्रः स साभिः पुत्रैः रंहयास्यामि सिंहलं आ
 नयिष्यामि तां सोमां पुत्री वैधव्यनाशिनीं एवं वा दितिसंक्रोधे देवस्वामिनि तक्षणे शिवस्वामी कनिष्ठस्तु पुत्रः प्रोवाच संमतः तात मायदं चैवं
 रोषावेशवशागतः मयि तिष्ठति कः शक्नोति तुं ह्रीं हि सिंहलं इत्स्वत्कासहसोऽथाग्रणम्यशिरसा मुदा अतस्थे संहितः स्वस्नाक्षिपं सिंहलम्
 जितं सक्रियद्विदिने गत्वा तीरं प्राप स रिस्यतेः तर्तुं तमं बुधितं तत्र प्रयत्नं करोति हि जः सददर्शस्मिन् विस्तीर्णं न्यगो धदुमं नितिकं तत्कोटरे स्मरवासी
 नागधराजस्य बालकाः तस्यादपतले स्थित्वा ताभ्यां नीतं तु नं दिनम् शावकानां कृते गृध्रा गृहीत्वा शिशूभोजनम् शावकास्तु न वे गृध्राद्भोजनं
 जग्धिरेषु शम्पमच्छ बालकान् द्योचिंतं कुलितमानमान गृधराज उवाच कथं नु भुंजते पुत्रा भवंतः क्षुधिता अपि आनीतं कोमलमासं भव
 द्योग्यमिदं यथा शावकाः ऊचुः एतद्दृष्ट्वा तले तातमानवावच निष्ठतः अस्मीकृत्योस्मयोऽस्मान् कथं भुंजामहे वयम् एतच्छ्रुत्वा स गृध्रस्तु करु
 णाहृतचेतसः तयोरंतिकभागत्वा वचनं संभाषत गृधराज उ० जातस्तु भुवयोः कामो वक्तव्यो नमर्मा हि ज क्रियते सवर्थाविप्रभोजनं क
 तुं मर्हसि द्विज उवाच सिंहले गंतुं कामो हं जलधेः पारमद्यैवे सोमागमनमिच्छामि स्ववैधव्यनाशनम् गृधराज ० पारमुच्चारयिष्या-
 मिजलधेः यातरे वदि सोमा गृहमपि तव दर्शयिष्यामि सिंहले ततो रात्र्या व्यर्त्तनाया सुदिने तु दिवा करं पारमुच्चारितौ तौ तु गृधराज न वे गि
 ना सिंहलद्वीपभागान्यस्थितौ सोमा गृहोत्तिके ततः प्रत्युषसमये स भुज्यां गणमंडलं लेपनं च क्रतुस्तस्यादिवसं दिवसे श्रमं एवं विदधतो
 स्तत्र पूर्णः संवत्सरो गतः स्तुषाः पुत्रान् समह्य सोमापमच्छ विस्मिता मार्जनं लेपनं कोत्र करोति मय कथ्यतां एकं देवाय जगद्ः सर्वाः कृताभिदं
 हिन ततः कदाचिद्वज्रकीर्तिभूता संस्थिता भिषि ददर्श ज्वाद्गुणीकन्यां मार्जयंतं गृहा गणं लिपंतं मंगणं मासं भ्रातरं च शक्रचित्रं सोमापमच्छ

तौगलाकौयुवांकथ्यतांमम ऊचतुस्तौतदांसोमामावांद्वाह्यपुत्रको सोमोवाच दग्धास्पितनष्टास्मिद्वाह्यपुत्रोऽहमाजकीकांगतिं
 बतयास्याभिपापादस्मादसंशयं पापजातिरहरत्यातारजकीसर्वथाहिज कथंलब्धाह्यपुत्रो भूलाविरुद्धंमेविकीर्षसि शिवस्वाम्युवा० एषागु
 णवतीनामस्वसाममस्तमध्यमा अस्याः सप्तपदाभ्यर्थेवैधव्यसंप्रपत्यते नवसानिध्यमात्रेणावैधव्यभंजनं अतोहोतः सहस्वत्वादा
 मकर्मकरोमिन् सोमोवाच अतः परंनकर्तव्यंयास्यामितवशासनान् इत्यक्तागृहभागत्यस्तुषाभ्यः प्रत्यक्त्वह यः कश्चिन्ममराज्येस्मिन्
 म्रियतेमानवः क्वचित् तथैवरक्षणयोसोयावदागम्यतेमया कस्यचिद्वचनात्कोपि न दग्धव्यः कथंचन तथेत्यक्तस्तुषाभिः सासोमा
 यातामहांबुधिम पारमुत्तारयामासक्षणेनद्विजपुत्रको स्वयमाकाशमार्गेणसोत्ततारमहार्णवम् प्राप्ताः कर्त्तृपुरोसर्वेनमेषान्त्वसादतः
 सोमाहस्वाधनवतीदृष्टापूजामथाकरोत् अत्रांतरेशिवस्वामीनांदांशान्तरास्वस्तः सदृशवरमानेतुजगामोज्जयिनींयति आनिनायवरे
 तवदेवशर्मस्तंस्वधीः ब्राह्मणंरुद्रशर्मोणंगुणिनंसदृशस्वस्तः ततः सारजकीसीमावैवाहिकमथाकरोत् स्तलग्नेचस्तनस्तवेदेवस्वामी
 तुकन्यकाम् ददौतस्मैगुणवतींगुणिनेरुद्रशर्मणो ततोवैवाहिकमंत्रैर्हयमानेहुताशने ततः सप्तपदीमध्येरुद्रशर्मामृतस्तदा रुद्रबुंधि
 वाः सर्वेस्थितासोमानिराकुला आक्रंदन्त्यमहानासौल्लोकानांतत्रपश्यताम् गुणवत्येवमातृणंविनराजप्रभावजम् पुण्यंसंकल्प्यविधिवद्दौन
 मृत्युविनाशनं रुद्रशर्मपितस्माच्चैवताराजप्रभावनः आसमादनदाजीवंस्तवत्सहसोत्थितः एवंविवाहंनिर्वत्यंनराजंनिवेद्यच आमं
 व्यनाधनवतीसोमाप्रायाद्ग्रहंयति एवंसारजकीसोमाजीवाधितामृतंदिजं चचालहर्षसंपूर्णाधूर्णकामास्वर्मादिरम् अत्रांतरैर्गृहेतस्याः प्रथा
 मंतनयामृताः पुनः स्वामीमृतस्तस्याजामातचततोभूतः आगच्छत्यास्तदानस्याः सोसवारान्वितातिथिः अमावास्यावभूवाथमृतसंज्ञा
 विनीतिथिः साददर्शजलोपांतैर्वह्नांकांचित्स्थियंतदा तूलभारभराकांतांक्रंदमानांस्फुटः खिताम् वृद्धोवाच अवतारयमेपुंत्रि
 तूलभारंशिरस्थितम् एतद्भारभराकांतांक्रंदमानांस्फुटः खिताम् सोमोवाच अमावास्याद्यदेवृद्धेसोमवारयुतातिथिः तूलकं
 नस्पृशाम्यद्यनियमोयमयाकृतः पुनर्ददर्शयंतींसातूलभारवतींस्त्रियं साउवाच ततः पुत्रीमूलभारोमहाभिति अवतीर्यस्यतिष्ठसं

गेयास्याम्यहंतव सोमोवाच अद्यमूलं तथा तूलं न स्पृशाधिकदाच्यन ततोऽवस्थत रूपाध्यनदीतीरभवं शक्रम स्नात्वा विष्णुसमभ्यर्च्य
 शर्कराभिः प्रदक्षिणाय साचकार महाभागा तदेवाद्यो नरंशतम् भीषण उवाच यदा प्रदक्षिणां कर्तुं शर्कराहस्तया तदा जीवितवो
 तस्तज्जामातृपतिपुत्रकाः नगरं आसमाकीर्णं तद्रूढं च विशेषतः अथ याता महाभागा सोमास्वप्नं प्रति जीवितं वीक्ष्य भर्तारं पुत्रान् ज्ञा
 मातरं तथा अभिज्ञानान्समासाद्य जगाम कृतकृत्यतां प्रणिपत्य स्तुषाः सर्वाः प्रष्टुं स्तां तपस्विनां स्तुषा उचुः मृतास्ते न तथा देवि पतिजामातृबा
 धवाः जीवितास्ते कथं देवि मृतास्ते च कथं वद सोमोवाच गुणवत्येभया दत्तं ज्ञतराजस्य पुण्यकं मृतास्ते तद्विपाकेन पतिजामातृपुत्रकाः तूल
 कं न मया स्पृष्टं मूलकंच तथा स्तुषाः अथ ये विष्णुमभ्यर्च्य कृतास्तत्र प्रदक्षिणाः शर्कराहस्तया तत्र कृतमद्यो नरंशतम् जीवितास्तस्य भावे
 न अद्य जामातृपुत्रकाः सर्वाभिः क्रियता महाज्ञतराजो विधानतः भविष्यति न वै धव्यं सोभाग्यं संभविष्यति स्तुषास्ताः कारयामासुस्तथा
 सोमव्रतेश्वरं शुक्लाभोगान्बहूस्तत्र पुत्रपौत्रादिभिः सह तैश्च सर्वैः परिवृता विष्णुलोकमवापसा इत्येतत्कथितं पार्थ विस्तरंण मया तव
 युधिष्ठिर उवाच माहात्म्यं ज्ञतराजस्य कोविदिविदं विस्तरात् कर्तव्यं केन भो अर्धे नारीभिः पुरुषेणावा भीष्म उवाच अमावास्यायदा पार्थ
 सोमवारा न्विता भवेत् तदा पुण्यतमः कालो देवानामपि दुर्लभः प्रातरुत्थाय व्रतिना स्नानं कार्यं जलाधारे स्नात्वा मोने न कोशेयं परिधा
 यवती नतः गत्वा अश्वत्थवृक्षस्य समीपं कुरु नंदन अश्वत्थमूलं कर्तव्या विष्णुपूजा समं धका व्यक्ताव्यक्तस्वरूपाय सृष्टिस्थित्यंतकारिणे
 आदिमध्यांतदीनाय विष्टरश्च वसे नमः इति पूजामंत्रः मूलतो ज्ञेयस्वरूपं मध्यतो विष्णु रूपिणे अग्रतः शिवरूपाय अश्वत्थाय नमोनमः
 एवं संपूज्य गोविंदं पीतवस्त्राक्षतैः फलैः कुरसैर्भैर्विविधैश्चैव भक्ष्यभोज्यैस्तथा विधैः अन्यथ पूजनं कार्यं मोक्तुं मंत्रेण पांडव अश्वत्थहु
 तशुभासगोविंदस्य सदाश्रय अशेषं हर मे पापं वृक्षराजन मोस्तु ते एवं पूजा निधिं हत्वा ततः कुर्याद्विदक्षिणाः भौक्तिकैः कंच नैरायेहीरकै
 र्मेणिभिस्तथा कांस्यपात्रैस्ताम्रपात्रैर्भक्ष्यपूणैः पृथक् पृथक् गृहीत्वा भ्रमणं कार्यं यावत्संक्रमणं भवेत् तावत्प्रदक्षिणां कार्यं यावदद्यो नरं
 शतं समर्पितं च गृह्यमर्पयेदुरवे शक्रं सस्त्रांसि न्यश्च स पूज्याः सोमा संतुष्टिहेतवे दत्त्वा चानंतु विभेभ्यो स्वयं भुंजीत वाग्यता एष ते क

शितोष्णवतराजविधिर्मया द्रौपदीचसुभद्रां चकारयस्वयथोन्नराष्ट्रं उन्नरागर्भस्वस्तुजीवितं लभते चिरात् शुधिष्ठिरश्च यास्वत्य
विभवानां कांचनार्घौर्विनाकृता साकथं लभते पूर्णं व्रतं राजफलं वद भीष्मा उवाच फलेः पुण्ये स्तेषां भक्ष्ये वै रक्षाद्यै रूषिषां डव कुर्या-
त्तदाक्षिणावर्तं सापि पूर्णं लभेत्फलम् व्रतमिदमखिलं नरेन्द्रविष्णोः श्रुतमनया हि पराक्रमतयापि पतिस्तनयमभिच्छनीयुराधोऽसपदि
करोतु नचात्र चित्रमस्ति शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि त्वाद्याप न विधिं श्रमम् यं विना पूर्णतान स्याद्व्रतं राजस्य वै नृप कारयेत्सर्वतो भद्रतन्मध्य
कुंभमुत्तमं वृक्षराजः स्फूर्णं स्य पंचरत्नस्य वैदिकम् तन्मूले प्रतिमां विष्णोः सौवर्णी च चतुर्भुजा लक्ष्मीवाहनं संयुक्ता माषड्यपलाव
धि उपचारैरेनैकैश्च यथाविभव विस्तरैः नैवेद्यैः पुष्पधूपैश्च दीपैश्च परितः स्थितैः रात्रौ जागरणं कुर्यात्समाते होममाचरेत् समिद्धिः पेप्पलाभि
श्च पायसेन तिलैस्तथा इदं विष्णुमिति मंत्रेण हुत्वा पूर्णा हुतिं चरेत् आचार्यपूजयेत्सञ्चार्द्रां च दद्यात्सयस्विनीम् ब्राह्मणं वस्त्रसूषाद्यैः सद
स्यं च प्रपूजयेत् ऋत्विजो द्वादशाः पूज्याद्युतपायसभोजनम् उपवीतानि वस्त्राणि तेष्यो दद्याच्च दक्षिणाम् प्रणम्य दंडवद्भूमौ प्रार्थयित्वा
विस्मर्येत् एवं द्वादशवर्षवामध्ये चादौ समाचरेत् कृत्वा त्वाद्यापनं सम्यग्व्रतं राजफलं लभेत् सर्वो न वेदयेत्सीढमाचार्याय सदक्षिणम्
अच्छिद्रं वाचयेत्सञ्चार्द्रं स्यं फंजीतवाग्यतः इति भविष्योत्तरपुराणे सोमवत्यमावास्या वनोद्यापनं संपूर्णम् अथ माघ अमावास्या
अर्द्धोदयव्रतम् अमार्कपातं अवर्णयुक्ता चेत्सौषमाद्ययोः अर्द्धोदयः सविज्ञेयः कोटिस्मर्ययद्देः समः दिवैव योगः शक्तोऽप्यनतुरात्रोक्त-
दाचन इति हेमाद्रौ अगस्त्य उवाच भगवन् त्वत्सदा देन अक्तोऽयं व्रतविस्तरः अर्द्धोदयं तु मे ब्रूहि हर्दभः सचराचरैः जीवितप्राणिनां
पुण्यं यदि चेद्ददसि प्रभो कथं कार्यः कृते किं स्यात्फलं कथयषण्मुख स्कंद उवाच श्रूयतां पुण्ययोगीयं दुर्लभोद्धोदयाह्वयः तिर्यङ्मानु-
ष्यदेवानां दुःप्राप्यः सर्वकामदः माघमायां व्यतीपाते आदित्ये विष्णुदेवते अर्द्धोदयं तदित्याहुः सहस्रार्कयद्देः समम् पुराकृतं वसि-
ष्ठेन जामदग्न्येन सञ्जतं सनकाद्यैर्मनुष्यैश्च बहूभिर्वैदुर्विष्णुतैः अन्यैः सह स्वेच्छ कृतं फ्रविच्छेत्तु कुंभजं दानानि यद्वातीथानां फलं
येन कृतं भवेत् ससागराधरातेन समद्वीपसमन्विता दत्तास्यात्सर्वभावेन येन त्वर्द्धोदयः कृतः गंगा राप्तामपयागे च पुष्कराणां जले तथा

मानसादिषु यत्पुण्यं तीर्थेषु स्नानदानतः तत्सर्वं प्राप्य न विप्रव्रतते नानेन कुंभज अव्यमेधयुतं पुण्यं दृष्ट्वा पूतेन यद्देवेत् अर्द्धोदयकृतो ये स्तु
विधिदृष्टेन कर्मणा याति सत्यं गृहे लक्ष्मीः संततिश्चानपायिनी आयुर्यशोतिविपुलं व्रतकर्ता फलं लभेत् इन्द्रानीयमलोके पुनिर्ज
तीनामपांपतेः वायोः कुबेरस्येवास्त्यलोकेषु चरतो ब्रती वासंश्चंद्राकलोके च लोकपालेऽप्यसौ वतः गाकां ददानं जुषुष्य स वतार्थं निवा
सं न अर्द्धोदयस्य साम्यं तु कलानाहं तिषोडशीं भूलोकाधिपतिश्चैव सुवल्लोकाधिपस्तु यः स्वर्लोके शोजनानां च नृपालो कजनं धरः स
हर्लोके वसेन्नित्यं यावदिदं ददाश्चतुर्दश ततो हिरण्यगर्भं स्पुरुषो व्रतकारकः सत्यलोकाधिपः सासीलोकानां पुरुषो व्ययः अर्द्धोदयप्रसादे
न ब्रह्मलोके वसेन्नृसः तथा मानेन विष्णुत्वं ब्रह्मा रुद्रस्त्वोभवेत् शिवलोके गणैः पूज्यो देवराज समन्वितः वसेच्छक्रस्मृतोऽष्टपुत्रस्तस्यास्य
प्रभावतः ततो विष्णुस्वरूपेण त्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् शंखचक्रगदाधारी वनमाली हरिः स्वयम् व्रतप्रभावाल्लक्ष्मीशो देवो नारायणो भवेत्
अगस्त्य उवाच स्कंदकेन विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्तमम् अर्द्धोदयं भुव्याणां जीवितं दुर्लभं भ्रवि स्कंद उवाच कृतं कृतं वसिष्ठेन च ताराया
रघुणाकृतम् द्वापरे धर्मराजेन कलौ पूर्णोदरेण च अन्ये देवमनुष्येऽप्येवं देव्यश्च मुनि सत्तम कृतमर्द्धोदयसंभ्यक् सर्वकामफलप्रदम् मा
वामासे कृष्णपक्षे पंचदश्यां रवेर्दिने वैष्णवेण तु ऋक्षेण व्यतीपाते स्फुटर्धे पूर्वाणहे संगमे स्नात्वा शत्रुचिर्मृत्वा समाहितः सर्वपापविश
क्षार्थं नियमस्थो भवेन्नरः त्रिदेवत्यं व्रतं देवाः करिष्ये मुक्तिदं परम् भवति सान्निध्यो मे धनत्रयो देवास्त्रयो नयः इति नियममंबवः ब्रह्म
विष्णुमहेशानां सौवर्णफलं संख्यया शाय्यायं व्रतनः कुर्यादुपस्करसमन्वितम् देवतात्रयमुद्दिश्य कर्तव्यं भक्तिशक्तिः ब्रह्मविष्णुशिव
प्रोत्ये दानं चतुर्गंधायम् हिरण्यमूभिधान्यादि दानं विभवसारतः दानव्यमाश्रयोपेतं ब्राह्मणेभ्यस्तु यत्नतः मध्याह्ने तु नरः स्नात्वा श
चिर्मृत्वा समाहितः तिलपत्रं तमध्यस्थं पूजयेद्देवतात्रयम् न चार्द्धो ब्रह्मपूजा न मोनिश्च सजेतुभ्यं सत्याय परमात्मने देवाय देवपतये य
ज्ञानां पतये नमः ॐ ब्रह्मणे नमः पादौ पूजयामि ॐ हिरण्यगर्भाय ॐ ऊरू ॐ परमोद्धिने ॐ नमो ॐ वैद्यसेन ॐ गुह्य ॐ ययोद्भवाय ॐ मा
भिषू ॐ हंसाय ॐ कर्तु ॐ शतानंदाय ॐ नृसंस्थल ॐ सावित्रीपतये ॐ वाह ॐ कर्मेन्द्राय ॐ तामिसिका पू ॐ यस्तु वैदाय ॐ नेत्रपू ॐ सायवे

दायन० श्रोत्रे पू० ॐ अथर्ववेदाय० ललाटं पू० ॐ कपिलाय न० शिरः पूजया मि ततो लोकापलात् नृजयेत् नाम संचैः हिरण्यगर्भपुर
षमधानव्यक्तरूपक मसादत्सु मुखो भूत्वा पूजां गृह्णन् मोक्षते इति मर्थेना नारायणजगन्नाथ नमस्ते गरुडध्वज पीतांबर नमस्तु
भ्य जनादेन नमोस्तु ते ॐ अनंताय नमः पादौ पू० ॐ विश्वरूपाय ॐ ईरूप० मुकुंदाय० जानुनी पू० गां विंदाय० जंघेयू० प्रद्युम्नाय० बाहू पू० वि
श्वतो मुखाय० मुखं० शतसहस्रशिरसे नमः शिरः पू० आदित्यचंद्र नयनदिग्बाहो देत्यस्तु दन पूजादन्ता मया भक्त्या गृहाण करुणा कर
इति विष्णुं प्रार्थ्य महेश्वरमद्देशान नमस्ते त्रिपुरांतक जीमूतकेशाय नमो नमस्ते हृषभध्वज ईशानाय० पादौ पू० चंद्रशेखराय० जंघे
यू० पशुपतये न० जानुनी पू० शंकराय० ईरूप० उमाकांताय० गुह्यं पू० नीललोहिताय० नाभिं पू० कृत्तिवाससे० उदरं पू० नागयज्ञोपवीति
ने० हृदये० भ्रजंगभूषणाय० बाहू पू० नीलकवाय० कंठं पू० पंचवक्त्राय० मुखं पू० कपर्दिने न० शिरः पू० महादेव महाबाहो नमो लोकांत
काय च पूजाभया कृताभक्त्या गृहाण हृषभध्वज इति महेश्वरं प्रार्थ्य इति पूजाक्रमः योक्तो मंत्रैरेतैः प्रयत्नातः आचार्यैः पूजयेद्भक्त्या
वस्त्रालंकारभूषणैः हस्त मात्राकर्णमात्रापीठं छत्रं कमंडलुं श्वेत वस्त्रयुगं देयं ब्रह्मणो सर्वभूतये उपवीत वस्त्रयुगं विष्णु लोकां हितं कर म
पंचासृते न रूपपनं पूजनं कुर्महेस्ततः कमलैस्तुलसीपत्रैर्विल्वपत्रैरवंडितैः तत्कालसंभवं दिव्यैः पूज्यादेवायथाक्रमं यथाशक्त्या प्रक
र्तव्यं ब्रतमेतत्स दुर्लभम् जीवितं पाणिनां राजन नित्यं निश्चितं यतः ब्रतस्योद्यापनं राजयुविधानं पृथुयुत्ततः देवतात्रयसु हि श्यशा
स्त्रहृद्येन कर्मणा ब्रह्मणो विष्णुरूपाय शिवरूपाय ते नमः अनैवेचमंत्रेण वन्दि संस्थाप्य भक्तिः ततो होमं कुर्वीत सहस्रजनय समितम्
तिलाज्यशर्कराश्चैव होमद्रव्याणि भिन्मतः ब्रह्मजज्ञानमंत्रेण ब्रह्मणो च तिलाहुनेत् आज्यं चैव दद विष्णुं च्यंबकं शर्कराहुनेत् अग्निं सं
पूज्य विधि वद्वाचं दद्यात्पयस्विनां आचार्याथ ततः पीठं दक्षिणां सहस्रं दत्तं हुतं जतं दृष्टयसैः सह स्रग्वा कृतकृत्यो भवेन्मर्त्यो
ब्रतस्यास्य प्रभावतः एवं तव मथारव्यातं दुर्लभं ब्रतमुत्तमं अर्होदय मथारव्यातं किमन्यत्परिपृच्छसि इति श्रीस्कंदपुराणे अर्द्धोदयव्रतं
संपूर्णम् इति अमावास्याव्रतानि समाप्तानि अथ मलमासव्रतं लिख्यते शुधि छिर उवाच देवदेव जगन्नाथ फल्गु नित्तु मदा

यक कथयस्वप्रसारेनलोकानांहितकम्पया कथयन्तिमुनिश्रेष्ठाः कृष्णार्हेपायनादयः अदर्शनैवलभ्येतदन्तमेवोपतिष्ठते यथावन्थागृहस्थ
स्यपति वंशविनाशिनी तथादानविहीनस्यजन्मसर्वनिरर्थकं तथापिकथयन्तीह देवज्ञाः शास्त्रकोविदाः मल्लिस्तुचैयताप्राप्तेक्रियाकार्यक
थविभौ क्षौरभौजीविबाहश्चवतकाम्योपवासकं मल्लिस्तुचैसदात्याज्यगृहस्थेनविशेषतः लक्ष्मीरुवाच अधिमासेनचसंप्राप्तिकिकार्यंवनमुन
मं कस्योद्देशेनदातव्यंकिपरत्रप्रदायकं श्रीकृष्णउवाच शृणुदेविमहाभागोसर्वलोकस्यहेतवे स्वयंदातास्वयंभोक्तायोददातिहिजानये
नान्योदातानभोक्ताच इहलोकेपरत्रच असंक्रान्तेचमासेचमासु दिश्यवतंचरेत् अधिमासस्यदेवोहंपुरुषोत्तमसंज्ञकः स्वाम्नेदानंजपंहोमं
स्वाध्यायंपितृतर्पणं देवार्चनमथान्यच्चयेकुर्वन्तिमनुष्यजाः अस्मयतद्रवत्सर्वमोद्देशेनयत्कृतं मलभासोगतः शून्योयेषोदेविप्रमादतः दारि
द्यंपुत्रशोकंचपापपंकविगर्हितम् मर्त्यलोकेभवेज्जन्मनेषांदेविनसंशयः स्फुरपक्षोचतुर्दश्यांनवभ्यांवास्तरेश्वरि अष्टम्यांवाथकनैव्यंवतंशोकविनाश
प्यतेमानवैः प्रिये महोत्सवस्तदाकार्यंआत्मनोहितकांक्षिभिः कृष्णपक्षोचतुर्दश्यांनवभ्यांवास्तरेश्वरि अष्टम्यांवाथकनैव्यंवतंशोकविनाश
नं यथात्वाभ्योपहारेणमासेचास्मिन्मल्लिस्तुचै पुण्येन्हिपातरुत्थायकृत्वापूर्वोषिहर्काक्रियां गृह्णीयान्नियमंपश्चादास्मदेर्वह्निदिस्मरन् उपवास
स्यनक्तस्यएकभक्तस्यभाभिनि एकस्यनिश्चयंकृत्वाततोविप्राभिर्मन्त्रयेत् संपत्नीक्वचसदाचारान्स्फुरूपान्स्फुरवेषकान् अन्ताध्ययनसंप
न्नात्कुलीनान्ज्ञानिसंभवान् युधिष्ठिरउ० अधिमासस्यमाहात्म्यंमार्कंडेयमुनेवद जपयज्ञादिकंपुण्यंवक्तव्यंक्वविसत्तम किंकर्तव्यंचवि
प्रैदंगंगास्नानंचदुर्लभम् कथयस्वमहाप्राज्ञपथाद्विजगुगव मार्कंडेयउवा० मलभासस्तुमासानांमलिनः पापसंभवः तस्यशापंविशङ्क्य
र्थमलभासजनंकुरु प्रतिपन्तिथिमारम्य अमावास्यावधिर्भवत् उपवासेननक्तैकभक्तेनवानुप एकस्यनियमंकृत्वादानंदद्यादिनैदि
ने दानंकुर्यादपूपानांदक्षिणाद्यतंसंयुतम् अंतैचोद्यापनंकुर्यात्संपूज्यमधुसूदनं उषोष्यचतुर्दश्यांसर्वपापैः प्रमुच्यते दरिद्रेणव्यतीपातेव्य
थवाद्वादशीदिने षोर्णमास्यांचतुर्दश्यांनवभ्यांवानुपोनम अष्टम्यांवाथकनैव्यंवतंशोकविनाशनं यथात्वाभ्योपचारेणमासेचास्मिन्मल्लिस्तुचै त्रय
स्त्रिंशदपूपांश्चप्रदधाहृतसंयुतान् श्रीसूर्यप्रीतयेराजन्सर्वपापविमुक्तये पात्रेजनादेनेप्रीत्यादानंनत्सफलभवेत् मलभासेतुसंभाम्नेकार्ति-

केआवगोपिवा युधिष्ठिरउवाच मालभासः कथंज्ञेयः सर्वज्ञमुनिसत्तम तं ब्रूहि सकलं विप्रविस्तरेण यथातथम् मार्कण्डेय उवाच यस्मि
न्यासेन संक्रांतिः संक्रांतिद्वयमेव वा मलमासक्षयोयासौ सर्वधर्मविवर्जितौ एवं संज्ञो यदा मासो यस्मिन्संवत्सरे क्वचित् उत्तरदेवकार्याणि पि
तृकार्याणि दक्षिणे मलमासे तु संक्रांति संक्रांतिप्राप्तौ नर्पणम् नित्यं हि सफलं आर्द्रदानादि नियमव्रतम् मार्कण्डेय उवाच शृणु धर्मभृता
श्रेष्ठ कौशिको नाम वैद्विजः महान् पाथ्यानरतः सत्यसंधो जिनेन्द्रियः विष्णुभक्तः सदा विप्रो वेदधर्मपरायणः तस्य सुनुर्महाङ्कुरो द्विजो मे
त्रेयनामकः कामांधः स्वजन आसीत् साधुदूषकरोधमः अधर्मिष्ठः पापघ्नीः शिवश्रीविष्णुनिन्दकः गोत्रपाडाकरः पापोरादुरिचद्विवाकरे
दारुणो दारुणाचारः सर्वभृता विद्विंसकः मद्यपानरतो मृदोदस्युभिः सह संगतः गते बहुतरे काले शृणुराजन्यसत्तम एकदा हयमारुत्य प्रया
तो नगरं यति व्यवसायस्वरूपेण सौराष्ट्रं नगरान्तमं भृत्यं च सहितो विप्रवधं कृत्वा स्वहस्ततः शस्त्रास्त्रकर्मभिर्घोरैर्धर्महृत्वा नृपो नम हाहा
कारो महान् जातः सौराष्ट्रनगरं ततः सर्वे नीगिरिक्तेः पापो लोकोर्विनिहतो नृप इत्थं कृत्वा सतन्मृदो विप्रवंशे कुलाधमः प्रतिषिद्धं च यत्कर्म कृतं
पातकं संचयात् भस्मीभूतं च तदाष्ट्रं ब्राह्मणस्य विद्याततः मैत्रेयः स्वर्जनैः सार्द्धं ब्रह्महत्यादिदोषकृत् तस्यापंचमहच्छ्रुत्वा निर्गत्य यमकि
कराः छिन्धिभिर्धिवचोघोर उहृत्य दंडमुद्रात् यातयित्वा च तं मूढं नालवृक्षशिलानले इत्यंचाने कतं डांश्च कृत्वा पद्माद्यं मालयं आनीतो
सौपापारूपीयदा कौशिकमंदनः योरैवैकमिच्छेच्च मैत्रेयः सन्निपातितः यभाज्ञयानतः पापं पंचदशसहस्रकं भ्रंजन्वै विप्रहत्यांतां तथा
प्रेतान्निवह्निना इत्यंचाने कशः सर्वयातनामुपभुंजते एतन्नारदवाक्याच्च कौशिकेन ततः श्रुतम् लोचनं ब्रह्महत्यानां लब्धुं मुनिमनमन
स्यापपरिहारार्थं व्रतं चेंदमहोन्नमं श्रुतिशास्त्रेषु संशोध्य क्रमिभिः कथितं पुरा तच्छ्रुत्वा कौशिके द्वेण पुत्रोद्धरणहेतुना कौशिक उवाच त
द्रुतं ब्रूहि मे प्रात ब्रह्महत्याप्रणशानम् महं शलाच्छन्नं तात शोऽब्रूहि महामने नारद उवाच शृणु कौशिक सर्वज्ञ व्रतानामुनिसत्तम व्रतम्
प्रवक्ष्यामीह ते सर्वलोकानुग्रहकाप्यया ब्रह्महत्यासुराणानं स्तेयवृगनागमम् कोटिजन्माजितं पापं तक्षणाद्रुतयोगातः प्रणश्यति
न संदेहो यथा कृष्णपदानात् तस्मात्कौशिक विमं द्रब्रह्महत्यां तस्थसि मार्कण्डेय उवाच तच्छ्रुत्वा कौशिको वाक्यं नारदस्य महात्म-

नः सतद्यमलमासस्यव्रतंचक्रेयकौशिकः शतधातत्कृतं पुण्यमलमासव्रतादिकम् दत्तं त्रिवाषिकं तत्र कौशिकेन सु गायतत् दिव्यदेहस्तदा
जातो ब्रह्मादीनामगोचरः भैरवश्च महाराजव्रतस्यास्य प्रसादतः निःपापश्च भूतो हृष्टः कौशिकेन हि जन्यना प्रसादाच्च द्रवः सास्माच्छ्रु
शुधर्मभृतांवर सुधिष्ठिरउवाच कथं वाचरितं ब्रह्मन्मलमासव्रतादिकम् तत्सर्वं ब्रूहि मे विप्रसर्वलोकहिताय च मार्कण्डेय उवाच
स्तरेणार्चनफलं कविभिर्नैव शक्यते वक्तुं जनार्दनं नेदं किंपुनः प्राकृतैर्जनैः प्रतिपत्तिभिमारभ्य मासमेकं जनार्दनम् अर्चयेद्द्रष्टुं पुणार्धैः
पायसेन ससर्पिषा विभ्रास्तुभोजयेत्पुण्यं दृक्षिणाभिश्च तोषयेत् एवं व्रतं मासमेकं कुर्याद्दानैर्विचित्रकैः अंतर्भूतदिने प्राप्ते उषोष्य सुस
प्राहितः पुण्येन्हि शतरूपाय कुर्यात्पूर्वादि कींक्रियाम् गृहीत्वानियमं पश्चाद्वा स्रुदेवं हृदि स्मरन् त्रिभिर्शङ्खैर्निरतान् ततो विमान् वि
मंत्रयेत् सपत्नीकान् सदाचारान् सविद्यांश्च स्रुत्सूक्तान् वेदाध्ययनसंपन्नान् कुलीनान् ज्ञाति संप्रभवान् ततो मध्याह्नवेलायां कृत्वा भा
ध्यान्हिकीः क्रियाः पुष्पमंडपिकां कृत्वा विचित्रैस्तोरणादिभिः तस्मिन् स्रुशोभितैः सर्वमंडले तूर्यनादिते सलक्षणां लिखेन तत्र सर्वनोभ
द्रमंडलम् स्थापयेदव्रणं कुंभं पंचरत्नसमन्वितम् तस्योपरिन्यसेत्पात्रं देवं तत्र मपूजयेत् आदौ स्वस्त्ययनं कृत्वा पूजान्तरं तत्र सभारभेत्
प्राणानायम्य विधिवन्मनः संकल्पपूर्वकम् उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्च जनार्दनम् गंधतोयेन संस्नाय्य श्रुभैः पंचामृतैस्तथा स्थापयेदव्रणं कुं
भं वस्त्रपुष्पेनोद्दितम् ततस्त्रिंशच्च नामानि पूजयेच्च यथाविधि जिष्णुं विष्णुं महाविष्णुं हरिं कृष्णमधोक्षजं केशवं माधवं रामं मधुसूतं पुरुषो
त्तमम् गोविंदं वामनं श्रीशं श्री कंठं विश्वसाक्षिणम् नारायणं मधुरिपुमनिरूढं त्रिविक्रमम् वासुदेवं जगद्योनिं शेषतत्पगनंतं तथा संकषणं
च प्रहृष्टं देव्यां विंशतो मुखं जनार्दनं धारं श्रीधरं च समर्चयेत् कुंभस्थिते कांस्पराच पूजयेच्च जनार्दनम् आच्छाद्य वस्त्रपुष्पेन गीतेन च
यथाविधि विष्णवे च ततो दद्यादुपवीते च शोभने चंदनेन स्रुगंधेन पुष्पैर्नानाविधैर्नृप धूपैर्नानाविधैर्दोषैः पूजयेच्च यथाविधि मिष्टान्नैश्चैव नै
वेद्यैर्नीगवल्लीदलान्वितैः वंदामृदंगनिर्घोषैः शंखध्वनिसमान्दितैः आरातिकां यकुर्वीत कर्पूरागरुचंदनैः प्रदक्षिणां नमस्कारान् च नृपुष्पं यथा
विधि नास्त्रपात्रस्थितं तोयं चंदनाक्षतपुष्पकैः अर्घ्यं दद्यात्समभ्योक्तः अहं ह्येनांतरात्पना गतिगैर्नारिकैरेव फलेर्नानाविधैः श्रुभैः पंचरत्नसम

युक्तं जा नु नी स्वा व्यभू तले आरोप्य भाले हस्तौ च अह्ना अस्ति समन्वितः अधिभासे तु संप्राप्ते शोभोऽस्योधिदेवतै देवदेव महादेव प्रलब्धो
 रपत्तिकारकं गृहाणार्थं मया दत्तं कृपां कृत्वा ममोपरि स्वयं भवेन मस्तुभ्यं ब्रह्मणे पितृ तजसे नमोस्तुतो प्रथानंत ब्राह्मणानां दयां कुरु एवंस्तु
 स्वाजगन्नायं गंधपुष्पोपहारकैः पूजयित्वा जगन्नाथं चतुर्धुमहरेषु च तथा जागरणं कुर्यात्कीर्तनं श्रवणादिभिः ततः प्रभातसमये अभावा
 स्यादिने नृप विष्णुं च पूजयेद्भक्त्या पश्चाद्दोषं समाचरेत् समित्ति लाज्य चरुणा पायसेन नहुने नृप अतो देवो तेषु न अयुतं वासहस्रकम्
 पूर्णादुत्ति ततः कृत्वा होमशेषं समापयेत् गुरोः पूजांततः कुर्याद्भूषणान्यादि समकैः प्रदद्याद्देलुना साहं प्रतिमां च तथा नृप अथ खिंशदपू
 पाश्च कां स्वपात्रं समन्वितान् प्रदद्याद्गुरोर्वराजन्मृतशर्करया सह अधिभासे तु संप्राप्ते पापसुखे जनादं नम् उदि श्या प्रपदानेन घृते
 न सह रुक्मकं विष्णुप्रीत्यै प्रदद्याच्च पृथ्वीदानं फलं भवेत् अथ खिंशदपूपांश्च दा नार्होऽश्निनेदिने सूर्येण गुडसंयुक्तान् कां स्वपात्रे नि
 धाय च अधिभासे तु संप्राप्ते शोभोऽस्योधिदेवतै नरकोत्तारणाथैव मया दानं प्रदीयते अथ खिंशदपूपांश्च घृतशर्करया सह सदक्षि
 णामथा तुभ्यं कां स्वपात्रेण दापिताः दाता दिवाकरो देवो गृहीता च दिवाकरः दानेनानेन विप्रैर्दसूर्यो मे प्रीयतामिति प्रीयतां देवदेव
 शा ब्रह्मशंखजनादनाः तेषां प्रसादात्सकलाममं संपुम्नो रथाः गृहाण परमान्नेन कां स्वपात्रं प्रपूरितम् सद्यतं गुडसंयुक्तं प्रीतो भवदि
 वाकर त्वया दत्तं मिदं प्रासं परमान्नेन पूरितं सद्यतं प्रतिगृह्णाभि प्रीयतां मे दिवाकरः ब्राह्मणान् पूजयेत्पश्चाद्भूषणान् कुर्यात्तैः अपू
 पदानं दद्याच्च कां स्वपात्रं समन्वितम् धेनुं सवत्सां दद्याच्च वत्सालं कारभूषिणाम् कां स्वपात्रं धीं गौं व्यरुशो दक्षिणां सहिनां नृप नत्वा
 तु वाचयेद्दिप्रान्सफलं चास्तु मेव तं ऋत्विग्यो वाससी दद्याच्च खिंशं च कुंभकान् कां स्वपात्रं समायुक्तान् पूपां न्यत संयुतान् वट
 कैः सह राजैर्दयथा शान्त्या च दक्षिणाम् ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाच्छर्करा घृतपायसैः द्वादश्यां मलमासस्य क्षयपाते शशभेन्द्वा दुर्ब
 लेनापि कर्तव्यं अथ खिंशदपूपकम् मलभासे तु संप्राप्ते एकस्मिंश्च शशभेदिने निक्षिंचनेन दातव्यं घृतशर्करया सह भासानामलमासो
 यं मलिनः पापसंभवः तस्य पापस्य शान्त्यर्थं मन्त्रदानं करोति यः यावन्ति चैव छिद्राणि अपूपादिषु पांडव तावत् वर्षं सहस्राणि स्वर्गलोके महीयते म

लभासव्रतंनारीयाकरोतीहभारत दारिद्र्यदुःखशोकंतुनवैधव्यंलभेतसा यइदंधर्मसर्वस्वंकुर्याल्लोकैःपुराकृतम् ब्रह्महत्यादिषण्ण
मं प्राप्नुयाद्देषावंपदम् एवंप्रार्थ्यचिगोविंदंपूजयेद्ब्राह्मणानथ सपत्नीकानश्नश्चित्नातान्द्रुक्ष्मीनारायणोस्मरन् पूजयित्वाविधानेनभोज्ये
हृतपायसैः भोजयित्वाविधानेनसपत्नीकंस्मरन्विभुम् स्मर्तव्योद्विजरूपेणपत्नीरूपेणवैनुप परिधाययथाशक्त्यावस्त्रालंकारकुंकुमैः
द्रोक्षाघ्नैश्चकपित्थैश्चपनसैःकदलीफलैः नारिकैरैश्चनारिंगैः कूष्माण्डैर्दोडिमीफलैः उर्वरुकैः कर्कटैश्चगंधवैरैः समूलकैः अन्यैश्चवि
विधैः शाकै र्वैश्चपृथक्पृथक् घृतपक्वान्नगोधूमैः शरभैः सोहालिकैर्वटैः शर्कराघृतपूरैश्चफणिनैः षडमंडकैः भक्ष्यभोज्यैश्चले
त्यादिकंदुक्कानिविशेषतः गोरसानांविचित्राणिवासितानिइत्यादिभिः अन्यान्यपिचदानानि देयानिविविधानिच विनशाख्येनक
नैव्यमात्मनःश्रेयइच्छता यथावत्सरसंप्राप्यपरिवेष्यमृदुब्रुवन् इदंत्वादइदंभोज्यंभवदर्थंविचिंतये याच्यतांरोचतेयच्चयन्याया
चित्तंप्रभो धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मिपावितंमममांदिरम् विसर्जयेत्ततोविमान्दत्वातांबूलदक्षिणे आसीमांतमनुघंज्य भ्रंजीतबंधुभिः
सह असंक्रान्तव्रतंनारीयाकरोतिहरिप्रियं दारिद्र्यपुत्रशोकंवेधव्यंनभवेत्कदा एवंविधोपपुरुषोयदिकुर्यान्मलिन्युचे म
लिस्तुचंप्राप्यनपूजितोयैः श्रीनाथदेवः परएवभक्त्या कथंभवेच्छ्रेयस्करवंसंपत्पुत्रः स्मृदत्त्वजनाश्चापिभार्या कदाचिन्नकृतं
पापैर्मलमासव्रतंनरैः तेषांपापिष्ठतानित्यंब्रह्महत्यापदेपदे माकंडेयउवाच एतन्नेकथितंपार्थगुह्यादुद्धृतंपरस्मै वाजपेयायु
तफलंश्रीतावक्कालभेत्स्त्वम् इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेमलमासव्रतोद्यापनंसंपूर्णम् अथस्वस्तिकव्रत आषाढपौर्णिमाभार
भ्यकार्तिकपौर्णिमावधि युधिष्ठिरउवाच सर्वासांचतिथीनांचकथितानिव्रतानिभौ तथाचस्वस्तिकनामयन्वयाकथितंप्रभो
नैवतस्यविधानंतु कथितंचसुरेश्वर कोविदिदेवताकाचकिंदानंपूजनंकथम् केनंदं हिपुराचीर्णांकंफलंस्वस्तिकंव्रते श्रीकृष्णउ
वाच साधुपुष्टमहाभागालोकानांहितकाम्यया येनर्चाणेनराजेंद्रभूमिभुग्जायतेनरः स्वस्तिकस्यविधिंराजनश्शृणुह्येकाग्र
मानसः स्वस्तिकानिलिखित्वादौपूजाकर्मसमारभेत् रमयासहितंदेवंपूजयेत्प्रत्यहंपुनः इति संकल्प्यमेधावीस्वस्तिकंकर्म-

एवं दशांशतोहोमंकुर्याद्विष्णोश्चतुष्टयं ब्राह्मणाभ्योजयेत्पश्चान् दशांशो न वैबुधः अथासनाग्निं दद्यान्निपंचरायुतानि च ब्राह्मणेभ्यो विशि-
 ष्टेभ्यस्तस्य वैफलसिद्धये और्णोभिर्चापि दद्यान्नि दर्मजान्ययवापुनः तत्तुजाविधिं मिच्छार्थमाचार्यवरयेत्सूधीः त्वं विष्णो इति मंत्रेण तमेव पू-
 जयेत्सूधीः पंचामृतैः स्त्रोपयित्वा पूजयेद्भक्तिसंयुतः धूपदीपैस्तथाभोज्यैर्न वैद्यं परिक्रमयेत् ताबूले धूपदीपश्च कुसुमश्च कंदूद्वयः
 शतपत्रैश्च कल्होरैश्च येत्यरमेश्वरम् नमस्कारैस्नथादिव्यैस्तोत्रपाठोर्विशेषतः प्रदक्षिणां ततः कृत्वा वाग्यतः संयतो द्रियः ततो गोमि-
 थुनं दद्याद्भुतसंपूर्तिहेतवे तदभावे दद्यादकानां द्रोणमात्रं प्रदीपयेत् अथवा दद्यादकानां तु षाठ्के परिकर्तनम् पूरिका मोदकोद्यैश्च भोजये-
 द्विजसन्मान् आचार्याय तु तं शब्दां प्रतिमां दापयेत्सूधीः हभ्यमात्राकर्णमात्रा कटिस्तूत्रादिभिः पुनः पीतांबरैश्च संपूज्य कोटियज्ञफ-
 लं लभेत् तस्मादादौ प्रकर्तव्यं धर्मकार्थसिद्धये राजानो भिन्नतां योति शत्रवो यांति दागताम् य एवं कुरुते भक्त्या विष्णुभक्तिपुरः स-
 रः तस्या नंत फलं राजनृगदितं वेदपागर्गैः स्वस्तिकं च तमेतत्तु गंगा स्नानं फलप्रदम् रोगानां भिभवंत्येव स्वस्तिकं च तच्चारिणाम् स्त्रोभि-
 रेवं च कर्तव्यं सर्वसौभाग्यसिद्धये मासत्रयं समाप्तिः स्याच्चतुर्भिरांतयेव च एकस्मिन्निपमासे तु समाप्तिः कोटिपुण्यदा य इदं शृणु
 याद्भक्त्या तस्यापि फलदं भवेत् नंदं कस्यापि व्याख्येयं यदीच्छति हि पुलं धनम् नंदं येयस्य कस्यापि विकल्पापहतात्सने भक्तिश्च द्वावि-
 हीनाय जज्ञात कराय च विकल्पहर्तृ चिन्ताय नास्तिकाय शताय च नंदं येयं तमेतत्तु स्वस्तिकारणमुनमं देयं पुत्राय शिष्याय फल-
 नांतस्य सिद्धये एवं ज्ञात्वा तु तत्सर्वं च कारेव युधिष्ठिरः इति भविष्योत्तरपुराणं स्वस्तिकं च तं संपूर्णम् अथ वारं च तानि लिख्यं
 ते तत्रादौ रविवारं च तं मदनरत्नसौरधर्म अथ पूजा मासपक्षाद्युल्लिख्य मम समस्त रोग निरासार्थं आयुष्यादि सकल-
 कामना सिद्ध्यर्थं श्रीसूर्यनारायणार्मात्यर्थं रविवारं च तं गत्वेन पूजनमहं करिष्ये गणपतिस्मरणपूर्वकं कलशादिपूजनमहं करिष्ये
 ताम्रपात्रैरक्तचंदनेन अष्टदलं कृत्वा तत्र देवं पूजयेत् तेजोरूपं सहस्रांशं समाश्वरथवाहनम् द्विभुजं वरदं पद्मलाच्छनं सर्वकाम-
 दं ध्यानं आगच्छ भगवन्सूर्यमंडले च स्थिरं भव यावत्पूजा समाप्येत तावत्सन्निधौ भव आवाहनं हे मासनं महादिव्यं नाना रत्न-

विष्णुधितम् दत्तं मे गृह्यतां देव दिवाकर नभोस्तुते आसनं स० गंगाजलं समानीतं परमं पावनं महत् पाद्यं गृहाण देवेश धाम रूप नभोस्तु
ते पाद्यं सम० भो भो सूर्य महद्भूत ब्रह्मविष्णु स्वरूपिणो अर्घ्यं मंजलिना दत्तं गृहाण परमेश्वर अर्घ्यं स० गंगादितीर्थजंतो यं जानीषुष्वेष्व
वासितम् ताम्रपात्रे स्थितं दिव्यं गृहाणा च मनीयकम् आचमनं० जान्द्वीजलमयं तं पवित्रकरणं परं स्नानार्थं च मयानीतं स्नानं कुरु
जगत्सते मल्यपकर्षस्ना० प्रयोदधिघृतैश्चैव शर्करामधुसंयुतैः कृतं मया च स्नपनं प्रीयतां परमेश्वरः पंचासृतस्नानं० गंगागोदावरीचै
व यमुना च सरस्वती नर्मदा सिंधुकावेरी ताप्यः स्नानार्थमाहृतम् स्नानं० आचमनं० रक्तपट्टगुणं देवसूक्ष्मतंतु विनिर्मितम् शङ्खचैव म
या दत्तं गृहाण कमलाकर वस्त्रं स० नमः कमलहस्ताय विश्वरूपाय ते नमः० उपवीतं मया दत्तं तद्गृहाण दिवाकर उपवीतं० कुंकुमागरुक
स्तूरीरक्तगंधैश्चंदनादिभिः रक्तचंदनयुक्तं तु गंधं गृह्यमाकर गंधं० जपाकंदं बकुलरक्तमरक्तोत्पलयुतानि च पुष्पाणि गृह्यतां देव सर्वकामप्रदो
भव पुष्पाणि० रक्तचंदनसंमिश्रा अक्षताश्च सुशोभनाः मया दत्ता गृहाण त्वं वरदो भव भास्कर अक्षतान् आर्द्राक्षितान् गृह्य० अंगपूजा
ॐ मित्राय नमः पादौपू० रवये न० जंघेपू० सूर्याय न० जानुनीपू० रवगायनः उरूपू० पूष्णे नमः गुह्यपू० हिरण्यगर्भाय० कटीपू० मरीचये
नाभिपू० आदित्याय० जठरं पू० सवित्रे न० हृदयं पू० अर्काय० स्तनौपू० भास्कराय० कंठं० अर्घ्यम्णे न० स्कंधौपू० भास्कराय० हस्तौपू० अह
स्कराय० युरवं पू० बभ्रवे न० नासिकां पू० जगदेकचक्षुषे न० नेत्रे० सवित्रे नमः कर्णौपू० त्रिगुणात्मधारिणे न० ललाटपू० विरंचिनायणाय०
शिरःपू० तिभिरनाशिने न० सर्वांगपू० दशांगगुणुलोद्धूतः कालागरुसमन्वितः आश्रयः सर्वदेवानां धृषीयं प्रतिगृह्यतां धूपं० कार्यासिबिका
युक्तं गोघृतेन समन्वितम् दीपं गृहाण देवेश त्रेलोक्यनिमिरापह दीपं० पायसं घृतं संयुक्तं नानापक्वान्नसंयुतं नैवेद्यं च मया दत्तं शांति
कुरु जगत्सते नैवेद्यं स० कर्पूरवासितंतोयं मंदाकिन्याः समाहृतं आचम्य तां जगन्नाथ मया दत्तं हि भक्तितः आचमनं० मलयाचलसंभूतं क
पूरेण समन्वितम् करो हर्तुं न कंचारु गृह्यतां जगतः पते करो हर्तुं न० इदं फलमया देवस्थापितं परमेश्वर तेन मे सफला वासिर्भवेज्जन्मनिज
न्यानि फलं० एलालवंगकर्पूररवदिरैश्च सपूगैः नागवल्लीदलैर्युक्तं तांबूलं मयि गृह्यताम् तांबूलं० दक्षिणाकांचनी देवस्थापिता च त

वायुतः गृहाणस्सुखोभूत्वाश्राकरनमोस्तुते दक्षिणां० पंचवर्तिसमायुक्तं सर्वमंगलदायकम् नीराजनंगृहाणेदं सर्वसौख्यकरो
 भव नीराजनं० यानिकानिचणपानिजन्मांतरकृतानिच विनयं योतिता नोहप्रदक्षिणपदेपटे प्रदक्षिणाः नमः पंकजहस्ताय नमः
 पंकजमालिने नमः पंकजनेत्राय श्रास्कराय नमो नमः नमस्कारः तंदुलैः पूरितं पात्रं हिरण्येन समन्वितं रक्तवस्त्रयुगंचैव ब्राह्मणा
 यनिवेदयेत् वायनं यस्योदयं स्याज्जगतः प्रबोधोयः कर्मसाक्षी भुवनस्य गोप्ता कुष्ठादिकव्याधिविनाशकोयः स श्रास्करो मेदुरि
 तं निहन्त्यात् इति मार्ययेत् अथ कथा मां धाती वाच भगवन् ज्ञानिनां श्रेष्ठ कथय स्वप्रसादतः च हृत्क्राच्छ्रोतुमिच्छामि ब्रतं प
 पप्रणाशनम् सर्वकामप्रदं चैव सर्वा मंगलनाशनम् पूजार्थं दानमर्हितं नैवेद्यं प्राशनान्वितम् एतत्कथय सर्वस्वमसन्नोसि यदि दि
 ज वसिष्ठ उवाच शृणुराज न्यवस्थाभियदुत्संघतमुत्तमम् सर्वकामप्रदं पुंसां कुष्ठादिव्याधिविनाशनम् भानोस्तुष्टि करं राजन् सु-
 क्तिमुक्तिप्रदायकम् यस्योदये स्फुरणामुनिसंधाः सचारणाः देव्यादानवयक्षाश्च कुर्वीत स ततार्चनम् यस्यां दयेतु सर्वेषां प्रबो
 धो नृप सनम तस्य देवस्य वस्थामिदं त राजं स विस्तरम् पूजार्थं प्राशनं दानं नैवेद्यं शृणु तत्ततः सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु य
 स्फुल्लम् सर्वदानेन तपसा यत्पुण्यं स भवाप्यते प्रातः स्नानेन यत्पुण्यं तत्पुण्यं रविवासरे मार्गशीर्षादि मासेषु द्वादशस्वपिभूपते सू
 र्यव्रतं करिष्यामि यावद्द्वर्षं दिवाकर व्रतं संपूर्णं तां या तुल्यसादात्मभाकर नियममंत्रः ततः प्रातः समुत्थाय नद्यादौ विमले जले
 स्नात्वा संतर्पयेद्देवान् पित्रं च वस्तुधाधिप उपलिप्य शत्रौ देशं सुयंतत्र समर्चयेत् बिलिखेत्तत्र पदातुरंगे द्वादशवर्णकैः तास्य
 पात्रे तथा पद्मं रक्तचंदनवारिणा बिलिखेत्तरयाभक्त्या सर्वसंतुष्टिकारकम् ततः संपूजयेद्देवं दिन नाथं रुद्रेश्वरम् मां धातो
 वाच द्वादशेषु च मासेषु कैकेदेवाः प्रकीर्तिताः कथं पूज्याश्च तेन पितृदत्तममग्रभो वसिष्ठ उवाच मासे मासे च
 ये राजन् विशेषान् शृणुष्वैव मार्गशीर्षं यजेन्मित्रं नाराकैराध्यं पुनमम् नैवेद्ये तं दुग्धादेयाः साज्याश्च गुडसंयुताः पत्र
 त्रयं तुलस्यास्तु प्राशयति श्रेष्ठिर्जितेन्द्रियः दद्याद्विनायभाज्यं तु दक्षिणासाहितं नृप यौषेधिरिणुं स भक्ष्यर्च्यं नैवेद्यं कृसरतया-

बौजपूरेणैवार्थ्यघृतं प्राशयपलत्रयम् दद्याद्दुतं तु विभ्रायभोजनेन समन्वितम् माघेक्षरुणनामानं संपूज्याज्यं तिलानुगुडं भवे
 दोह्यार्थ्यमध्ये तु दद्याद्दोहृहतीफलम् द्विजातये च दद्याद्दोहं भोजनं च सदक्षिणम् मुष्टिचयं तिलानां च प्राशयेभियतो ब्रती फाल्गुने
 सूर्यमभ्यर्च्य नैवेद्ये सद्यतं दधि अर्घ्यं जंबीरसहितं दधि प्राशयपलत्रयम् दधितंडुलक्षानं च भोजने स मुदाहृतम् चैत्रे भानुच संपूज्य नै
 वेद्ये घृतपूरिकाः दाडिमीफलमर्घ्यं च प्राशयदुग्धपलत्रयम् विभ्रायभोजनं दद्यान्मिष्टान्नं तु सदक्षिणम् वैशाखे तपनः प्रोक्तो माघाभ्यं सप्त
 तं स्मृतं अर्घ्यं दद्यान्नुद्राक्षाभिः प्राशने गोमयं स्मृतम् कुर्यान्माषान्नदानं च मद्यतं वै स दक्षिणम् ज्येष्ठे इदं ये जेद्वा जन्ने वेद्ये तु करं सकम्
 अर्घ्यं च सहकारेण प्राशयं बुद्धं जलत्रयम् दध्योदनं समासुक्तं भोजनं ब्राह्मणाय च आषाढे रविमभ्यर्च्य नैवेद्ये मध्वनुत्तमम् विभ्राय-
 भोजनं दद्याद्प्राशयेन्मरिचत्रयम् गर्भस्ति आ वणेभ्यर्च्य नैवेद्ये सक्तुपूरिकाः अर्घ्यदानं च हिमोक्तं त्रपुसीफलमेव च मुष्टिचयं च सक्तुनां भा
 शनं समुदाहृतम् विभ्रायभोजनं दद्याद्दक्षिणासहितं नृप यमोभाद्रपदे पूज्यो नैवेद्ये साज्यभोदनम् गोमूत्रप्राशनं ह्नुक्तं ब्राह्मणान् भोज
 येत्तथा हिरण्यरेता आश्विनं च नैवेद्ये शर्करासुता दाडिमेनार्घ्यदानं तु प्राशयस्वर्दपलत्रयम् विभ्रायपरया भक्त्या भोजनं खड्ग
 यसं दिवाकरः कार्तिके च नैवेद्ये पायसं स्मृतम् रभाफलेनार्घ्यदानं पायसं प्राशने स्मृतम् पायसं भोजयेद्द्विभान् दद्यान्नुलदक्षिणे एवं
 व्रतं समाप्येत्तत्तत्तदुद्यापनं चरेत् ततो गुरुगृहं गत्वा गृह्णीयाच्चरणं बुजे उद्यापनं करिष्येद्दुभागच्छममेव शर्मानि माषकेण सुवर्णेन प्रमति
 मांकारयेद्देवेः पीठं रोप्य मयं कार्यं सवोपस्करसंयुतम् कृत्वा द्वादशपत्रं तु कमलं रक्तं तंडुलैः प्यापयेद्दण्डं कुंभं पंचगव्यमन्वितम् तस्थोप
 रिन्यसेत्सात्रं ताभ्यंतंडुलपूरितम् रक्तं च स्नानं पुष्पमालादिबोधितं पंचामृतैर्न स्नपनं भग्न्युत्तारणपूर्वकं प्रतिष्ठां च ततः कृत्वा पू
 जां देवस्य कारयेत् चैतनैः कुसुमैरन्यैर्विधैः कालसंभवेः अखंडपट्टवस्त्रेभ्यश्च क मंडलुसुपानहो वदनी चितयंतं त्रस्थापयेद्देवसन्नि
 धौ संज्ञायावस्त्रयुग्मं च कौस्तुभं तु महीपते प्रतिपात्रेषु संपूज्यः सूर्याद्वादशनामभिः मित्रो विष्ट्वरुणोऽसुर्ये भानुर्वे तपनस्तथा इंद्रो र
 विर्गमस्ति अशमनश्च तथा स्मृतः हिरण्यरेता दिनकृत् पूज्यारतं यत्नतः मध्ये सह स्वकिरणः संपूज्यः संज्ञाया सह पूगाफलेभ्योपदेशिर्न

वंद्यैर्वत्ससंयुतैः नारिकेरेणचैवाध्यैदद्याद्देवायभक्तितः मंत्रेणानेनराजेंद्रव्रतस्यपरिपूर्तये नमः सहस्रकिरणसर्वव्याधिविनाशन गृ-
 हाणार्घ्यमयादन्नं संज्ञयासहितो रवे आरार्तिकंततः कुर्यान्नमस्कारमदक्षिणाः पुण्यांजलिततो दद्यात्संकल्पकारयेन्नतः ब्राह्मणान्
 भोजयेद्भक्त्याभिष्टान्नेर्द्वादशप्रभो दंपत्योर्भोजनंदेयंपरमान्नसामन्वितम् ततस्तु दाक्षिणादेया समप्रच्य स्त्रगादिभिः उपहारा-
 दितत्सर्वपुरवेप्रतिपादयेत् गुरुतैवैव संतोष्य ब्राह्मणांश्च विस्जयेत् मंत्रहीनं क्रियाहीनं प्रक्षिहीनं तु यत्कृतम् तत्सर्वं पूज्यं तोयतु-
 क्षुभिर्देवप्रसादतः अनुब्रज्यशुरून् विमान् भोजनं तु समाचरेत् वृद्धैश्च बंधुभिः सादू न स्वादेवं दिवा करण्वयः कुरुते मर्त्या विज्जशा क्य
 विवेर्जितः सूर्यव्रतं महाराजतस्य पुण्यफलशृणु ब्राह्मणोलभते विद्यास्त्रियाराज्यमाप्नुयात् वैश्यः समृद्धिं विपुलां शूद्रः सस्वमवाप्नुयात्
 अपुत्रोलभते पुत्रं कुमारीलभते पतिम् गंगातोमुच्यते रागाद्द्वंद्वो मुच्यते बंधनात् ययंचितयते कामं तं तं यामोति वै ध्रुवम् यद्ददं शृणुयाद्
 तस्याह्येकचित्तेन वैनृप सर्वकामानवाप्नोति प्रसादाद्वा स्वरस्यैवे इति भविष्यो रविवारकथा समासा अथ भविष्येति विनादि रविवार-
 यु आशादित्यव्रतम् मासपक्षाद्वह्निरव्यममसमस्त रोगनिरासाय आयुष्यादिसकल कामना सिद्ध्यैद्वादश वर्षपर्यंतं एक वर्षपर्यंतं
 वाच्चीसूर्यनागयणयोर्न्यर्थे आशादित्यव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य कलशाराधनं आसनबंधादिकृत्वा सूर्यपूजयेत् ताम्र्येण करये-
 त्पीठं रथैरौघमयंतया भास्करं पूजयेत् त्रस्रवणेन तु कारितम् नारद उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानां मुक्तमं व्रतं सर्वे रो-
 गप्रशामनमाशादित्यव्रतं श्रमम् स्कंद उवाच शृणु नारद गुह्यं तदादित्याराधनं परम् यत्कृत्वा सर्वकामानां सकलफलमाप्नुयात्
 समुद्रतीरे विषं द्रुपरीद्वारवतीशक्त्या वा स्फुदे वेयदुश्चेष्टेषुण्ये राज्यप्रशासति दुर्वासोऽगमन्तत्र कृष्णदर्शनलालसः कृष्णो न पूजि-
 तः सोऽपि स्रष्टार्यं शासनादिभिः भोजनं तस्यैव देवं नं यथाविभवमारतः संपूजितः सकृष्णो न यावद्दृच्छत्यसौ मुनिः सांबेन हंसितस्तत्र सु-
 तेन सह साकिल कुक्षौ पिबुमिशादूलः कोपं सहंतवान् स्वयम् पूजितेन मयेदानीमन्यत्कृतं कथं क्षमं सगत्वानारदं प्राह सांबेन हंसि-
 तोऽस्मि भो सभां संचरतः कार्यं तस्यै शिशुपतेन त्वया इत्कृत्वे नारदः प्रायाद्द्वारकां कृष्णासन्निधौ स्वकं सेन्यं दर्शयस्व मम देव किं न दन

देवयात्राभिषं कृत्वा हस्त्यश्वरथसंकुलम् नारदं नैवमुक्तस्तु तथैव कृतवान्विष्मः दर्शितुं बले पाहनात्र सांबः प्रदृश्यते मयैवानी
यनेशीघ्रं द्वारवत्यास्तवां तिकम् गल्लेवमुक्तेषु निनाशो जायते भूतः सशृंगारस्तथानीतो मकरध्वजदर्शिनः गलालिङ्गयन्तु ब्रह्म
गोप्यः कृष्णपरिग्रहाः नारदः प्राह भगवन् दुश्चरित्तथानय कुट्टेन योरिणा प्रोक्तः कृष्णभवनराधम एवमुक्तस्तथा पुनः कुष्ठरोगा तु
रो भवन् सांबः प्रणम्याह पितः किमर्थं शापितस्त्वया स्वशक्तिजान दृष्ट्या तु विचार्यैर्यथिनिश्चितम् ध्यानादुवासो ज्ञात्वा विक्रियाद्यत्र
करणं अनुग्रहो भयापुत्रकार्यस्ते स्वस्त्येशश्चो आदित्यस्य ब्रह्मते चैव कुरुकुष्ठविनाशनं सांव उवाच कथं तात मया कार्यं ब्रतं सर्वफलप्रदं
किं विधानं तु के मन्त्राः किं दानं कस्य पूजनम् कृष्णा उवाच मासमाश्वसुजं प्राप्य यदारा विदिनं सवेत् तदा ब्रतमिदं ग्राह्यं नरे स्त्रीभिर्विशेषतः
यावत्संवत्सरं तावद्दिनानेन पुत्रद्वयोभयेन क्षितौ कुर्यान्मंडलवतुलपुनः रक्तचंदनपुष्पैश्च युक्तं च महाक्षतं मंत्रेणानेन सीबल्वमर्घ्यं दे
हिरविप्रं प्रति यथाशाविमलाः सर्वाः सूर्यभास्वरभानुभिः तथाशासकत्वा मत्स्यैकुरुनित्यं ममार्घ्यतः अर्घ्यमंत्रः एवं तमन्वयेना वद्यावद्
र्वे समाप्यते समाप्ते तु मन्त्रं वत्सुकुर्यादुद्यापनं शक्रम् गोमयेनानुस्मितायां भूमौ मंडलमालिखेत् रक्तचंदनरेखाभिः कुंकुमेन वि
शेषतः तन्मध्ये कारयेत् सदा दशार्सकं किं सिंदूरपूरितदलं जपाकुसुमशोभितम् तन्मध्ये स्थापयेत्कुंभं बालांकुसुमं संयुतं शाली
तंदुलसंपूर्णं शर्कराचंदनान्वितम् तस्योपरित्यसेत्पात्रं ताम्रशक्या विनिर्मितम् सौवर्णमास्करं कृत्वा पद्महस्तं स्वशक्तिः रक्तवस्त्रयु
गोपेत् पात्रोपरि निवेशयेत् पंचामृतेन स्त्रपनं रक्तपुष्पैश्च पूजयेत् धूपदीपैश्च नैवेद्यैः फलैः फालोद्भवेस्तथा पूजयेत् जगतां मांशं यथा
विभवसारतः अयांगपूजा ॐ सूर्याय नमः पादौ पूजयामि अरुणाय ॐ जयपु ॐ माधवाय ॐ जानुनीपु ॐ धात्रे ॐ इक्षुपु ॐ हरये ॐ क दीपु ॐ
भर्गाय ॐ गुह्यपु ॐ स्वर्णरेतसे ॐ नाभिपु ॐ अत्रये ॐ जवरंपु ॐ दिवाकराय ॐ हृदये ॐ तपनाय ॐ कंठपु ॐ भानवे ॐ स्कंधोपु ॐ हंसाय ॐ हस्तोपु ॐ मित्रा
य ॐ सुखं ॐ रवये न ॐ नासिकापु ॐ स्वगाय ॐ नेत्रपु ॐ पूष्णे न ॐ कर्णोपु ॐ हिरण्यगर्भाय ॐ ललाटपु ॐ आदित्याय ॐ शिरःपु ॐ भास्कराय ॐ सर्वोपु ॐ
नमो नमः पापविनाशनाया विश्वात्मने सप्ततुरंगमाय साभर्ग्यं जुर्धाय निर्धो विधातर्भवाद्यि योनाय नमः स विवे इति प्रार्थना एवं संपूजये

द्वातुं नक्तं सुजीतयाग्यतः आचार्यं पूजयित्वा तु वस्त्रैराभरणैश्शुभैः तस्मै नमः प्रतिभां कुंभं सहिरण्यं च दापयन् श्रीयतां भगवान् देवो मम
 संसारतारकः आह्मणान् भोजयेत्पश्चादपूपैः पायसैः सह तेभ्यस्तु कण्ठशान्ददाद्यथा शक्त्या तु दक्षिणां एवेयः नुरुते सम्यग्गतमेतद-
 नुत्तमं आशादित्यभितिरव्यातं तस्य पुण्यफलं महत् निर्व्याधिश्च स तेजस्वी पुत्रपौत्रसमाब्धिनः शुक्ला च भोगान् विपुलान् मरैरपि दुर्ल-
 भान् देहांते रवि सायुज्यं मा मुयादुत्तमोत्तमं प्राप्स्यते परमाभूद्विगुणमुक्तः कुष्ठरोगतः आशाभंगो न नस्य स्यात्कदाचिदपि जन्म नि एत-
 स्मात्कारणाहत्स कुरुष्व व्रतमुत्तमम् एतच्छ्रुत्वा चः सांबः पित्राष्टव्यो न भ्रातृपितृभ्यः व्रतं चरित्वा संभ्रातः सर्वसिद्धिं हस्तुल्लेसां यद्ददत्युपया-
 द्रक्त्या आचयेद्वापि मानवः तावुभौ पुण्यकर्मणो रीतिं लोके मवाप्नुतः इति श्रोत्स्वदपुराणे आशादित्यव्रतं संपूर्णम् अथ श्रीशिवनशुक्ल-
 त्सभा नुयासरमार्ग्यमाद्यशः कुरुष्व व्रतमुत्तमम् एतच्छ्रुत्वा चः सांबः पित्राष्टव्यो न भ्रातृपितृभ्यः व्रतं चरित्वा संभ्रातः सर्वसिद्धिं हस्तुल्लेसां यद्ददत्युपया-
 विष्टः केयूरवान् मकरकुण्डलवान् किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशिरवच्चक्रः इति श्रुत्वा जगन्नाथाय० आवाहनं० पद्मासनं० आ-
 सनं० गृहपतये० पाद्यं० तमो हर्त्रे० आर्घ्यं० मित्राय० आचमनीयं० विश्वनेत्रे० पंचामृतं० शङ्खोदकं० जगतपतये० वस्त्रं० भ्रूमूर्ते
 ये० यज्ञोपवीतं० हरये० गंधं० सूयाय० पुष्पं० अहस्पतये० धूपं० अस्नानशानिने० दापं० लोके शाय० नैवेद्यं० रवये०
 तांबूलं० भानवे० दक्षिणां० पूष्णे न० फलं० स्वगाय० नो गमनं० भ्रातराय० पुण्यार्जुने० सर्वादिने० यदक्षिणां० नमस्ते पद्यार्हं स्ताय नमस्त-
 वेदमूर्तये० नमस्ते देवदेवेश नमस्ते सर्वकामद नमस्कारः दिवाकर नमस्तुभ्यं पापनाशाय० भ्रातराय० त्रयोमयाय० विश्वात्मन० गृहाणाध्य-
 नमोस्तुते अनेन हादशार्घ्याणि दद्यान् ततः ब्राह्मणपूजनं इति प्रजा अथ कथा पितृगृहे वर्तमाना कुनीव्यामं ददर्श ह नमस्कृत्या तु तं भक्त्या
 पाद्यार्घ्यान् च मनीयकम् दत्वा संप्रार्थ्य तं व्यामं कुंती सुकुलितं जलिः पतिपुत्रान्द भो साय व्रतं द्वाहिमहाभुन व्यास उवाच शृणु दानफलं
 नामं वच्चां सर्वव्रतोत्तमम् कैलासशिखरे रस्य पावनी परमेश्वरम् व्रतानां भवदाना मुत्तमं ब्रूहि तत्ततः शंकर उवाच साधुपुष्ट-
 यादे विद्वत्स्यते सर्वतः शशम् भूमौ तु भारते वर्षे पुण्ये च यसु नानंदे ऋषिपत्नीसमुद्रद्वजं न कर्तुं स भागतः तत्र गत्वा देवि शृणु भवदित्यं

तितः शुभं शंभोरनुज्ञयादेवीकैलासादगताभक्तिः यमुनांगंतु कामासा ददर्शकुरुमावतीं कांचिन्मार्गेतिदुःखेन क्लिश्यन्तं च विपुत्रकां
विदेहवासिनीदीनां पतिभ्रष्टां स्मदुःखिताम् कुरुमावतीं तदा देवीत्वाच्च मधुरं वत्सः आगच्छत्समयासाई करिष्यावः शम्भुवतं पत्न्याच
सहस्रयागः पुत्रप्राप्तिर्भविष्यति धनप्राप्तिश्च बहुला कृतेदानफलव्रते नयासहस्रतद्व्योतक्तुं याताशक्तस्मिता तथैव च पतिभ्रष्टा पुत्र-
हीनास्मिदुःखिता इत्यन्यास्तु वदेहवीं भयासहजनेकुरु तच्छ्रुत्वा तां गृहीत्वानुताप्यासां द्वाजगामहं पुण्यं च यमुनां गत्वा पूर्वोपहेभा लुवासरे न
बहस्तातु सा देवी पश्यच्छ्रुत्वा कंदवकम् इदं वतं किमेतन्ममैव कृत्यं तु कृषिस्थितः स्त्रिय उचुः पुण्यं व्रतमिदं देवि शोभं पापप्रणाशनम् सर्व
संपत्करं स्त्रीणां पतिपुत्रान्नमोस्तदम् धर्मार्थकाममोक्षादान्ददातीदं व्रतं नृणाम् कन्यादानसहस्राणां गोदानानां त्रिलसकम् भूहिरण्य
तिलादीनां सर्वेषामधिकं शिवम् सर्वदानस्य फलदं तस्मादाह न फलव्रतम् तच्छ्रुत्वा पावनीयाह करिष्यामो नयं व्रतम् स्त्रिय उचुः प
द्यासनः पद्मकरः पद्मगर्भः स मक्षतिः समान्धरथसंयुक्ते हि शुजश्च सदारविः ध्येयः सदा सवितुमंडलं चक्रः एवं ध्यात्वा हि जः सम्य
कं भास्करं देवस्त्रीपिणम् आवाहयेज्जगन्नाथं भास्करं देवस्त्रीपिणम् नमः पद्मासनायेति दद्यादासनमुत्तमम् पाद्यं गृहपते तु भ्यं भित्ता
याचमनं तथा त्रैलोक्यां धतमो हर्षोऽर्घ्यं दद्यात्प्रयत्नतः पंचामृतविधानेन स्नापयेद्दिश्वत्तेजसम् शक्तो दकंच दद्याद्दे स विजं च हि पार्वति
जगत्पतिं तु वत्सं च रूपवीतं त्रिमूर्तये रक्तगंधतुहरये दद्यात्सूयां चाक्षतान् दद्यात्सुषुंभास्कराय कवीरादिकं शम्भं अहस्पतिं तु वैधू
पंदीपभजाननाशिने लोकेशाय च नैवेद्यं तांबूलं रवये तथा दक्षिणां मानवे दद्यात्पंचानि कृष्णं नगायनं फलं नृगणो दद्याद्दे स नृकाणा
र्थसिद्धये पुष्पांजलिं भास्कराय दद्याद्दे परया मुदा सर्वान्दाने च दद्याद्दे मदक्षिणाः पुनः पुनः नमस्ते देव देवेश नमस्ते देव दमृते ये नमः कम्
लहस्ताय आदित्याय नमो नमः नमस्तु यादने नैवभार्यये हि श्वतेजसम् रक्तगंधाक्षतैस्तान्नामप्रायेणाध्यै समं वकम् दद्यादनेन मंत्रेण व्रत
संपूर्तिहेतवे दिवाकर नमस्तु भ्यपापनाशाय भास्कर त्रयीमया कौं विश्वात्सु नृहाणाध्यै नमोस्तुते एवं द्वादशवारं च व्रती दद्यात्समं व्रकम्
नैला म्ललवणाक्षरं वर्जयित्वा तु भोजने बहुबीजफलं व्रज्यं शेषं चैव तु भोजयेत् कंदमूलफलाहारो विशेषेण फलप्रदः नीवारधात्यदध्यादि

विशेषः सद्रसः स्थूतः एवंकुर्याद्भूतं सम्यक्प्रत्येकं भानुवासरे माघमासे शक्रगक्षे सप्तम्यायावदंतिकं पृच्छासुपोष्यविधिवत्सप्तम्या
 मुदये रवेः रवेरभ्यर्च्यविधिवत्प्रतिमां वस्त्रसंयुताम् आचार्येणाग्निभाटागयोगेनोपलिप्य च सद्यंतं परमालंबहोमयेत्सौरमंत्रतः पा
 यसंप्रतिमां वस्त्रं ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवंकुर्यात्संवर्षपंचधान्यं समर्पयेत् पंचप्रस्थप्रमाणं च प्रथमे व्रीहिमेव च गोधूमाश्च द्वितीये वृ
 त्ततीये च वणकास्तथा चतुर्थे तिलदानं च पंचमेषामेषमेव च सफलादक्षिणां दद्याद्दिवा द्वादशभोजयेत् एवंकुर्याद्भूतं सम्यक् संपूर्णं फलमाप्नु
 यात् तच्छ्रुत्वा ता गृहीत्वाथ च क्रिरेव तमुत्तमं पद्यावतीपतिं प्राप्या दमयंती यथानलम् कृमिन्नाप्राप्य पुत्रं च मानयंती सुभांबहुः सर्वभ्रातृयुता
 गोरास्वर्णमाधूफलं तथा तद्गृहीत्वा गता मार्गे ददर्श ब्राह्मणो नमं विप्राय तत्फलं दत्वा ततः शिवपुरं गच्छेत् ततः सफलविभ्रश्च गृहं गत्वा सविस्मयः
 धनधान्यसमृद्धस्तु बहुगोधनसंकुलः सर्वरत्नमयो भूत्वा भार्यां विचनमब्रवीत् सर्वसंपत्त्यदं चाद्या किं कुरु न हित्व या शक्यमम् सा ब्रवीद्भगवत्स्वा
 मिन् भवद्भिः फलमा हृतम् स्वर्णमाधूफलं तच्च केन दत्तं वदप्रभो महादेव्या फलदत्तं पार्वत्या कुरु पथामम् इति तत्सर्वं चः कृत्वा भार्यां विचनमब्र
 वीत् गंतव्यमाशकैलासं मया साहृत्वा प्राप्नो ततः शिवपुरं प्राप्नो भार्यायां संयुतो हि जः नमस्कृत्य यथा भक्त्या पप्रच्छेवं शिवां हि जः तत्फलं
 कथ्यतां दोषं कथं प्राप्य न्वया शक्यं ततो देव्या च तत्सर्वं कथितं फलदायकम् तद्गता त्य कुरु तं सर्वं तूपां दानफलं व्रतम् कुं तित्वा यापिकर्तव्यमि
 दं दानफलं व्रतम् यः पठेदिदं मारव्यानं शृणीति श्रद्धया न्वितः ते सर्वे पापनिमुक्ता यास्यंति परमो गति इति श्चास्कंदपुराणे दानफलं व्रतं स
 पूर्णम् अथ सोमवारपूजाविधिः येष्यो मानेति जपित्वा आगमार्थं यदनादं कृत्वा अपसर्पेति चित्तो छोटिका मुद्रां नोत्प्लादं छुतिक्षे
 त्रपालसंभार्य आचम्य भाणानां यम्यति श्चादिसंकीर्त्य मम सकुटुंबस्य क्षेमस्यै यो विजयायुरागो रये श्वर्यो भिद्वये उमामहेश्वर
 प्रीत्यर्थं च तुर्दश वर्षं यतं सोमवारव्रतं करिष्ये तद्गत्वेन षोडशोपचारैः उमामहेश्वरपूजनं करिष्ये आयेनित्यं महेशं रजतगिरिभि
 भञ्जारुचं द्रावतं संरत्नाकल्यो ज्ज्वलांगं परशुभृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नं पद्यासीनं समनास्तु नममरणे व्योमक्रुतिं वसानं विशवाद्य
 विश्ववंद्यं निखिलभयहरं पंचवल्कं चिनेत्रम् ध्यानं ऊनमः शिवायैति षोडशोपचारैः पूजयेत् अथ कथा सूत उवाच नित्यानंदमयं शान

व्याकुलमानसः अथ सर्वात्सपुत्सज्य ब्राह्मणान्ब्रह्मवत्सलः सर्वदेवकृतं मन्त्रानिश्चितः प्रार्थितो भवत् सापि सीमंतिनी बालाक
 मेणगतशेषा वा वैधव्यमात्मनो भाविस्त्रावात्मसखी सुखात् परं निर्वेदमापन्ना चिंतयामास बालिका याज्ञवल्क्यमुनेः पत्नी मैत्रेयी पयपृच्छत
 मातस्त्वच्चरणौ भोजं प्रपन्ना स्मिभयाकुल्या सौभाग्यवर्द्धनं करं मम शर्मिन्महर्षिं इति प्रपन्ना नृपतेः कन्या ब्राह्मणः सती शरणं प्रजतन्त्रिणि
 पार्वती शिवसेयुतां सोमवारे शिवं गौरीपूजयस्स समाहिता उषोषिता च सुदुता तां विरजो बरधा गिणी भित्तिवाक् निश्चलमतिः पूजां कृत्वा यथो-
 चितां अर्घ्यैः कृत्वा तं कुर्याद्भक्त्युत्तमं चरेत् उभयस्माहिं तरुदं सुवर्णेन च करयेत् रोव्येण वृषभं कृत्वा कलशोपरिविष्यसेत् तस्याग्रोल्लिङ्ग
 तोभद्रं ब्रह्माद्यास्थापनं तथा स्वशाखेनैकविधिना हुने हुतं तिलोदनं पृथक् शिवशिवामंत्रैश्चोत्तरशतद्वयं कुर्याद्ब्रह्मपापं न तस्य समाधेयदुर्दी-
 रितम् उद्यापनं विनायनु तद्गतं निष्फलं भवेत् ब्राह्मणान् भोजयित्वा यथैवं सम्यक्मदाय पापक्षयो भिषकेणासां न्याय्यपीव पूजनान्
 गंधदानान् च सौभाग्यमायुर्लक्षतदानतः धूपदानेन सौगंध्यं कौतर्दीपदानतः नैवेद्येन महाभोगो लक्ष्मीस्नांबुलदानतः धर्मैश्च ममोक्षाश्च न
 मस्कारप्रसादनः अष्टैश्वर्योदिमिहीनां जप एव दिक्करणं होमेन सर्वसौख्यानां समृद्धिरुज्जायते सर्वेषामेव देवानां तुष्टिः संयमिष्मोजनान् इ-
 त्यभाराधय शिवं सोमवारे शिवामपि अत्यापदमपि प्रामोनि स्तोत्रैरुभयाग्राह्य घोरतथैरविपन्नोपमद्राक्ष भयानकं शिवपूजाप्रभावेन
 तं रिष्यसि महद्भूयात् इत्यंसीमंतिनीं सम्यक् अनुशास्य मुनेः सती यथोसापि वारो हाराजपुत्री तया करोत् दमयंत्या नलस्मसी दिंदसेनास्ते
 यः स्ततः तस्य च द्रांगदोनामपुत्रो भृच्छंद्रसन्निभः चित्रवर्मानुपश्रुः समाहृत्य नृपात्मजं कन्यासीमंतिनीं तस्मै प्रायच्छ दुर्वनुजया अभूत् चोहो
 त्सवस्त्वत्र तस्या उद्वाहकर्मणि यत्र सर्वमहीशानां समुदायो मदानभूत् तस्याः पाणिग्रहं काले कृत्वा च द्रांगदः कृती उवासा कानि विन्यासानेन
 त्रैव श्वश्रूरास्तस्यै एकदाय सुनांतं नृराजतनयो बली मम ज्ञसहकं वने रावर्तो भिहनातरी हाहेति शब्दः स्ममहानासीत् तस्यास्तदहस्यं पश्य
 तां रात्रिं सैन्यानां मन्त्रापो दिवमस्पृशात् तच्च सीमंतिनीं च्युत्वा पातस्तु विमूर्च्छिता इदमेनोपिरन्नेदः पुत्रवर्तो सुदुःसहा आबालकृद्धं वनितां शु-
 कुशुः शो विवकुलाः सान्दसीमंतिनी साध्वी मर्तुलोकमियासती पितृनिषिद्धास्त्वेहेन वैधव्यमतिपद्यत मुनिपत्न्योपदिष्टं यत्सोमवारं व्रतं शुभ

नतन्याजशस्माचारावैधव्यग्रामवत्यपि एवंचतुर्दशवर्षेदुःखं प्राप्य सुदारुणम् आयायत्याः शिवपादाब्जवत्सरत्रयमत्यगात् चंद्रांगदोषेन
द्रुतो निभमनोयमुनाजले अधोभोमन्मनोसोदशोरगरकाभिनीः जलक्रीडानुसन्नास्ता हस्वाराजकुमारकम् विस्मितास्तमधोनिस्तुः पाता
लपन्नगालयं मनीयमानस्तस्मापन्नगीभिर्दृष्टं पल्लवजः तक्षकस्यपुररय्यविवेशपरमाद्भुतं सोपश्यदाजतनयो महेंद्रभवनोपमं नागकन्यास
हस्तेण समन्तात्परिवारितं हस्वाराजसुतोधीः प्रणिपत्य सभास्थले उस्थितः प्रांजलिस्तस्योतेजसाक्षिसलोचनः नागराजोपितं हस्वाराजपुत्रं
नोरमं अथ पृष्टो राजपुत्रस्तक्षकं नमो हस्तामनो कन्यासीत्तनयः कस्तूको देशः कथमागतः राजपुत्र उवाच अस्मि भूमंडले कश्चिद्देशो निष-
धं संज्ञकः तस्याधिपो भवद्वाजा नलोनाम महायशाः सपुण्यकीर्तिः क्षितिपो दमयत्याः पतिः प्रभुः तस्यासीद्देवसेनारव्यो पुत्रस्तस्य महात्मानः चं
द्रांगदो स्थिनास्माहं नवोदः श्वशुरालये विहरन् यमुनातीर्थे निमग्नो देवचोक्तिः एताभिः पन्नगस्त्रीभिरानीतो स्मितवातिकं हस्वाहं तव पादा
अंपुण्यैर्जन्मांतराजितैः अथ धन्योऽस्मि धन्योऽस्मि हतार्थोऽपि नरो मम तस्मात्तुवाच भोऽमोनरेन्द्रदायादमाभेषाधीरितां व्रज सर्वदेवेषु को देवो
युष्माभिः पूज्यते सदा राजपुत्र उवाच यो देवः सर्वदेवेषु महादेव इति स्मृतः पूज्यते स हि विश्वात्मा शिवोऽस्माभिरुमापतिः इत्याकर्ण्यैव च
स्तस्य तत्सकः प्रीतमानसः जातभक्तिर्माहो देवराजपुत्रममावत तक्षक उवाच परितुष्टोऽस्मि भद्रं ते तव राजेंद्र नंदन दत्तवान् बहुरत्ना
निदिव्यान्याभरणानि च वाहनाय ददावेकराक्षसपन्नगेश्वरः तत्सहायार्थमेकं च पन्नगेंद्रः कुमारं नियुज्य तत्सकः प्रीत्या गच्छेति विस्मयं
तं इति चंद्रांगदः सर्वसंगृह्य विविधधनं अश्वकामगमारुह्य ताभ्यां सहा विनिययौ ततो मुहूर्तेनोत्थय्य तस्मादेवनदीं जलात् विजहार तटे रम्ये
दिव्यमारुह्य बाजिनं अथास्मिन् समये तन्वासाच सीमंतिनासती स्नातुं समाययौ तत्र सखीभिः परिवारिता सा दर्शनदीनो रे विहरंतं नृपत्नम्
जं रक्षसानररूपेण नागररूपेण चान्वितं हस्वाररुह्य तुरगादुपविष्टः सरित्ते चंद्रांगदीवरा रोहासुपवेशयेदमब्रवीत् कालं कस्य कलत्रं वाक
स्यासीत्तनयासती किमीदृशांगता बाल्येदुः सहं शोकलक्षणं इति स्मिहेन संपृष्टा सा वधूरं शुलोचना लज्जिता स्वभारव्यातु मत्सरवीस
र्वमब्रवीत् इयं सीमंतिनी नाम्ना स्नुषामगधभूषणैः चंद्रांगदस्य महिषी तनया चित्रवर्मणाः अस्याः पतिर्देवयोगान्निमग्नोऽस्मिन् महाज

ले नैनयं प्राप्तवैधव्यावाल्यादुःखेन पीडिता एवं वर्षवयं नीतं शोकेनापि बलीयसा आद्ये तु वासरे मासे स्नातु मन्त्रसमागता श्रुत्वा चंद्रांगदः स
 र्वप्रियायाः शोककारणम् अथाश्वास्यमिधा तन्वो विविधैर्वचनैर्नृपः क्वापिलोके मया दृष्टमवमर्तविराजने त्वद्गता चरणच्छातः सद्य एवाग
 मिव्यति नाशयिष्यति तैशोकं द्वित्रिरेव ध्रुवं दिने एतच्छंसितुमायातस्तव भर्तुः सरवास्यहम् अत्र कार्यो न संदेहः शपाभि शिवपादयोः ताव
 स्वयाद्दृष्टिस्थाप्यं प्रकाशयं च कुत्रचित् लज्जानम्रमुखी कर्णेशां सान्यद्वयोजनं इमे वृत्तांतमारख्या तं त्वत्पित्रोः शोकतप्तयोः इत्युक्त्वा शंस
 मारुह्य जगाम च तलं प्रति सापित हूतनं शुत्वासुधा धारां शताधिकं एष एव पतिर्मम स्यात्स्वं नान्यो मम विष्यति परलोकादिहायातः कथमेषः स्व
 रूपधृक् मुनिपत्न्या यदुक्तं मे परमापद्रुतापि च अतमेतत्कुरु श्वेति न स्य वा फलमद्य मे नूनं तस्यावचः सत्यं को विद्या दीश्वरैर्हितं निमित्तानि
 च दृश्यं ते मंगला निदिने दिने प्रसन्ने पार्वती नार्यो किमसाध्यं शरीरिणां इत्यां विमृश्य बहुधा सा पुन मुक्तसंशया एवं चंद्रांगदः पत्नीमवाप
 स मयैश्वर्यं ययौ स्वनगरीं श्रूयः श्वशुरेणानुमोदितः चंद्रसेनोपि नृपती राज्ञे स्याप्यस्वमात्मजम् तपसा शिवमाराध्य लेभे संयमिनां ग
 तिं दशवर्षसहस्राणि सीमंतिन्यास्वभार्यया सा हू चंद्रांगदो राजा बभूवे विषयान् बहून् प्रसूयत नयानेष्टौ कन्यामेकां वराननां पति
 सीमंतिनीलेभे पूजयंती महेश्वरम् शिवलोक्तं तो गला शिवेन सह भोदते विचित्रमिदमारव्या नं मया समनुवर्णितम् यः पठेच्छृणुयाद्रज्ज्याप्रोभि
 परमांगतम् इति श्राव्यं सोमवारकथा संभामा अथोद्यापनं स्कंद उवाच अतस्योद्यापनं कर्म कथं कार्यं च भानवैः क्व विप्रिः कानि द्रव्याणि
 कथयस्व मय्यप्रभो ईश्वर उवाच शृणुष्व एषु रवयत्ने न लोका नाहि तका म्यया उद्यापनविधिं चैव कथयामि तवाग्रतः यदा संजोयते निनं भ
 क्तिः श्रद्धा समन्विता स एव व्रतकालश्च यतो निन्यं हि जीवितं चतुर्दशाब्दं कर्तव्यं सोमवारव्रतं शः भ्रमम् आवर्णे कर्तुं के ज्येष्ठे वैशाखे मार्गशीर्ष
 के सक्तान् अश्वत्थिर्भूला शक्रांबरधरो नरः कामको धाद्यहं कारद्वेषपेक्षुन्यवर्जितः संपाद्य सर्वसंभारान् मम इलंतत्र कारयेत् वस्त्रैः पुष्पैः
 समाच्छन्ने पट्टवस्त्रैश्च शोभितम् तन्मध्ये लेखयेद्दिव्यं लिंगं तो भद्रमंडलं अथ वा सर्वतो भद्रमंडपातः प्रकल्पयेत् शोभोपशोभा संयुक्तं
 दीपैः सर्वत्र सोज्ज्वलम् अव्रणं सजलं कुंभं तस्योपरितु विन्यसेत् सोवर्णराजतं ताभ्यं न्ययंचापि कारयेत् आचार्यं वरयेत् तत्र कुलिभिः स

हितं शुचिः शिवरूपाश्च ते विभाः पूज्याश्च दमपुष्पकैः अनुज्ञातश्च ते विधिः शिवपूजां समाश्रयेत् रुद्रनाम्नानमते न ब्राह्मणानपि पूजयेत् कुंभोपरि न्यसेद्देवसु
मया सहितं शक्रं सौवर्गं पथवारोये वृषभे संस्थितं शुभं उभामहेश्वरीं प्रति पूजयेद्दृषभो स्थितां वरुण्युग्मेन संवेद्य बिल्वपत्रैः प्रपूजयेत् स्वगृह्योक्तेन
विधिना कृत्वाग्निस्थापनं ततः ततो होमं च मंत्रेण च्यवकेण चकार येत् गोरीं प्रमायेति मंत्रेण शतमष्टाक्षरं हय पलाशानां समिद्धिं च्यवत्रीं हितिलाज्यैः
पूणाहुतिं ततो दद्यात्कृत्वा स्विष्टकृदादिकं होमांते च गुरुं पूज्य सपत्नीकं समाहितः प्रतिमां कुंभसहिना माचार्याय निवेदयेत् शंभो प्रभो ददेव श-
सर्वलो केशवर प्रभो तवरूपप्रदानेन मम संतुभनोरथाः प्रतिमादानमंत्रः यद्भक्त्या देवदेवेशमया व्रतमिदं कृतम् न्यूनवाथ क्रियाद्देन परि-
पूर्णतदस्तु मे भुंजीत सहर्धमात्मा शिष्टैरिष्टैः स्वर्वाभिरः अनेनैव विधानेन यद्देवतमाचरेत् यथंचित्तयेत कामतं तं प्रामोति मानवः हरलो
कैः सरवीं भूयाद्भुक्त्वा भोगान्यर्थोप्सितान् इति श्रीसांमवारं संपूर्णम् अथ प्रकारांतरेण सोमवारव्रतं लिख्यते गंधर्वउवाच कथं सो-
मव्रतं कार्यं विधानं तस्य कीदृशम् कस्मिन्काले तु कर्तव्यं सर्वविस्तरतो वद गोशृंगउवाच साधु साधु महाप्राज्ञ सर्वभूतोपकारक य-
न्मकस्य चिदाख्यातं तदद्याकथयामि ते सर्वरोगहरं दिव्यं सर्वसिद्धिप्रदायकम् सोमवारव्रतं नाम सर्वभूतोपकारकम् सोमवारव्रतं नाम
सर्वकामफलप्रदम् सार्वकामिकवित्तैर्यं वणो मां शक्रमकारकम् नारीनरैः सदा कार्यं दृष्टाहृष्टपल्लोदये ब्रह्मविष्यादिभिर्देवैः कृतम् ।
नमहा व्रतम् पुनस्तत्सोमराजेन दक्षशापदंतेन च अभियानयुतेनाथ शशं नैव परेण तु ततस्तृष्टो महादेवः सोमराजस्य भक्तितः तेन किं
यदि तु शोभिति त्रिधा तस्यानिर्तरम् यावच्चंद्रश्च सूर्यश्च यावन्निष्ठं तिष्ठेत्तथाः तावच्चेत्स्यापि त्रिंशं मया समहितं ततः गोदण्ड्यापनिजे वं नृपार्थ
यित्वा महेश्वरं ततः शक्रदशरीरो सोमराजेन ततः प्रभृतिर्येकं चिन्तुर्वीतिभुविमानवाः तेषां तस्य दमायाति विमलागाश्च सोमयवत्
अत्र किं बहुनोक्तेन विधानं तस्य कीर्तये यस्मिन्कस्मिंश्चिन्मासे च शक्रैः सोमो भवेद्वा दंतं शक्रिं पुराज्जाह्म्यं कृत्वा स्नानं समाचरेत् स्वधर्मे वि-
हिं मे कृत्वा स्थाने मनोरमे अत्रणाभि नवं शक्रं न्यसेत्कुंभं सशोभनम् चूतपल्लवविन्यासे च दंतं च विचर्चितं श्वेतवस्त्रपरीधाने सर्वाभरण
भूषण कुंभे पात्रं च विन्यस्य स्याधारसाहितं शिवम् अष्टौ विमेश्वरास्ते वांस्तोमनाथं सशक्तिकं वाससासहितं तत्र श्वेतपुष्पैः प्रपूजयेत् विविधं

भस्मभोज्यं च फलं वै बीजपूरकं अनेनैव तु मंत्रेण पूजां होमं समाचरेत् क्लृप्तं वृक्षं नरात्रौ प्राप्य चाज्ञां स्वपेन्नरः दशशय्यां समासूतोऽष्टाशय्यां मे श्वरं हरं एवं कृते तु प्रथमं कुम्भानां नाशनं भवेत् द्वितीयं सोमवारोत्तरं करं जटं तथा वनम् देवं संपूजयेत्सृक्षं ज्येष्ठाशक्तिं समन्वितं शतपत्रैः पूजयित्वा मधुप्राशयथाविधि नारिणं तत्र गत्वा तु शेषपूर्ववदाचरेत् एवं कृते द्वितीयं थगोलसफलमाप्नुयात् सोमवारं तु तृतीयं थवटजटं तथा वनं शिवोक्तं मंत्रं जटैर्वै रोगोद्वाशक्तिं समन्वितम् पूजयेत्स्नातिषु थेष्वगोमूत्रं प्राशयेन्निशि नैवेद्यां पापयेच्छुद्धं भस्मभोज्यं समन्वितम् एवं कृते तृतीयं तु कोटियज्ञफलं लभेत् चतुर्थे सोमवारोत्तरं अपाभागं समुद्रवैः क्षुलाकांष्टं तत्र शक्तिं तथानक्तं पूजयेत् दाडिमीफलं संयुक्तं नैवेद्ये क्षीरशर्करा दध्नास्तु माशनं कृत्वा दध्ने स्थो जागृथान्निशि एवं कृते चतुर्थं तु यज्ञाप्नुत फलं लभेत् पंचमे सोमवारोत्तरं वृक्षाश्च त्वसुद्रवम् दंतकाष्ठं ततः कृत्वा द्यौं कंदं मपूजयेत् नैवेद्योदधिं भक्तं च कूप्यां दीपफलं संपुतं हृतं तु प्राशयेत्तत्र आचार्यं पूजयेत्ततः एवं कृते षष्ठं मे गिरिसप्तज न्यसमुद्रवैः अद्भ्यहत्यादिभिः सर्वैर्मुच्यते पापराशिभिः सोमवारोत्तरं षष्ठे निर्गुंडादतथा वनं त्रिमुनिं पूजयेत् देवं रक्तपुष्पैर्विधानतः देवीं कलावि कारिणीं फलपुष्पसमंडकैः कुशोदकं तु संप्राशयतीति नृत्त्यैस्तु जागृथात् एवं कृते ततः षष्ठं षडब्दं च फलं लभेत् सप्तमे सोमवारोत्तरं च पूजयेत्तथा वनं श्रीकण्ठपूजयेत् देवं ततः श्रीवृक्षपल्लवैः बलममथिनीं देवीं पूजयेच्च विधानतः विविधं भस्मभोज्यं च नारिकेरं समन्वितम् दुग्धं वैष्णवेशं च त्रैशं षण्णैर्वदन्तरेत् सप्तमागरदानस्य सप्तगांसं स्य यत्फलम् सोमवारोत्तरं सप्तमे तु कृते तत्फलमाप्नुयात् अष्टमे सोमवारोत्तरं तत्फलं लभेत् सर्वभूतदमं नाथं पूजयेद्दोशं खंडिनं स्रग्ंधं वृक्षकुसुमैर्यक्षकंदं मलेपनैः कदलीफलं संयुक्तं भस्मभोज्यं प्रदापयेत् गोमयं प्राशयेद्दोत्रो जागरं तत्र कारयेत् एवं कृते एते सोमैः संपूर्णफलमाप्नुयात् गंगास्नाने कृते सोमैः कोटिस्नानफलं स्मृतम् शानभारं सह त्वाणि कुरुक्षेत्रे विग्रहे वि प्रायवेदं विदुषे ह्यह्लाफलमाप्नुयात् तत्पुण्यं कोटिगुणितं सोमवारोत्तरं कृते गजानां च शते दंतैः लदे चरयवाजिनाम् नत्फलं कोटिगुणितं सोमवारोत्तरं कृते गुग्गुलैर्धूपितं कृत्वा कोटिशो यत्फलं भवेत् तत्फलं तु भवेत्तस्य सोमवारोत्तरं कृते सर्वैर्वयं समायुक्तः शिवस्तु ल्यपरीक्रमः रुद्रलोके वसदीर्घं ब्रह्मणा सह मोदते सप्तमे नवमे वारोत्तरं दद्याप नं शुभम् यथा भवति गंधर्वं तथा वस्त्रा वस्त्राभिर्तेषु ना मंडपे मंडने कृत्वा पला

काभिश्चनोरणैः द्वाराणि चानि चित्तादिभिरुक्तं कृत्वा विधानतः मध्यवेदाप्रकर्तव्या चतुरस्वास्तुशोभना निष्पाद्यमर्हदपसम्भक्तमध्यपदं च कल्पयेत्
कलशानष्टदिग्भागे सहिरण्यायुथकपृथक् स्थापयित्वा शक्तयस्तु बायाद्याः पूर्वतः क्रमात् कर्णिकायां तु विन्यस्त्य श्रीसोमेशं महाप्रभुं प्रति स्तुभ्य
सन्नायाजपशाक्तिसमन्वितः होमपत्रादिके द्रव्ये यधुना परिपूरिते रुक्मशब्द्या स्थितं देवं यत्र स्थं पूजयेत् क्रमात् गंधपुष्पैश्च नैवेद्यैर्भक्ष्यभोज्यैः
पृथक्पृथक् वस्त्रालंकारतांबूलैश्च ज्वापरदर्पणैः दीपिकां च विनान च पर्यंकं च सतुलकम् सोमेश्वरं समुद्दिश्य देयं पौराणिके गुरो पूजयित्वा
नथाचार्यं होमं तत्रैव कुर्यात् देवस्य सान्निध्योऽसम्भक्तं रात्रौ जागरणं चरेत् पंचगव्यं ततः पीत्वा आयेत् सोमेश्वरं हृदि प्रभातं च ततः स्नात्वा
देवागौश्च विधानतः ततो भक्त्या दिगंधर्वक्षीरवंडादिनिर्मितैः भक्ष्यभोज्यैरेनेकैश्च भोजयेद्वा हाणा न्यतीन् अष्टौ विघ्नेश्वरा ये च तैश्च
होमं समान् चरेत् वस्त्रसुगमं ततो दत्वा गन्तुं दत्वा विसर्जयेत् एवं कृतेन ते सम्यक् कुलभते पुण्यमस्मयम् धनधान्यसमायुक्तो पुत्रदारैः सम-
न्वितः न कुले जायते तस्य दरिद्री दुःखितोऽपि वा अपुत्रोऽपि भते पुत्रं वंध्यापुत्रवती भवेत् का कं वंध्यायानासि मृतपुत्रा च दुर्भगा कन्या प्रसू-
तया कार्ये रोगिभिश्च विशेषतः एवं कृते विधाने तु देहपातेशि वंजयेत् कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शानि च मुंक्ते सो विपुलान् भो-
गान् यावदाप्सु तसंप्लवम् इत्येतत्कथितं सर्वसोमवारव्रतं क्रमात् इति श्री स्कंदपुराणे सोमवारव्रतं संपूर्णम् अथ एक भक्तसोमवा-
रव्रतं लिख्यते श्रावणे चैव वैशाखे ज्येष्ठे मार्गशिरे तथा प्रथमे सोमवारे च गृहीयाद् व्रतमुत्तमम् यदा अष्टा भवेत् तर्तुः सोमवारव्रतं प्र-
ति तदा चार्यसुरस्कृत्य अष्टा भक्ति समन्वितः स स्नातश्च शक्तिपूर्त्वा शक्रां बरधरो नरः कामको धाद्यहं कारु देवपै धुन्य चर्चितः आहरे
च्छेत्तु पुष्पाणि मालतीकुसमानि च श्वेतपद्मानि दिव्यानि चंपकानि तैव च कुंदं पदारजैः पुष्पैः पुन्नागशतपत्रकैः अर्चयेत् दुमया सां हं शं क्र-
मं लोकशक्त्रं मलयाद्रिजधूपेन धूपयेत् सार्वतीपतिं कमिकेनापि मंत्रेण व्यापकेन महेश्वरम् पूजयेन्मूलमंत्रेण त्र्यंबकेणाथ वा पुनः भवत्यभ-
वनाशाय महादेवाय धीमते उग्राय उग्रनाशाय शर्वाय शशि योऽलिने रुद्राय नीलकण्ठाय शिवाय भवहारिणे ईशानाय नमस्तुभ्य सर्वकाम-
प्रदाय च नमो देवाधिदेवाय सर्वो गे पूजयेद्विभुं एवं संपूज्य देवेश सुपचारैः पृथक् पृथक् यथा विज्ञानुसारेण भक्त्या पादौ मपूजयेत् शंकरा

यनमोज्येशिवयेति च जालुनी शूलपाणोनमोगुल्फे कल्याणशंभुपूजयेत् गुह्यस्वयं गुणमानं पूजयेत्पार्वतीपतिम् ततो नमो भद्रादे व पूजयेन्ना
भिर्मंडले उदरे विश्वकर्तारं पार्श्वयोः सर्वतोमुखम् स्थाणुस्तने च सूर्यनीलकण्ठं तु कंठके मुखं संपूजयेन्नित्यं शिवनाम्ने महात्मने त्रिनेत्रा
यच्च नेत्राय शिरसे नागभूषणं नमो देवाधिदेवाय सर्वो गे पूजयेद्दिशुम् एवं संपूज्य देवेशमुपहारमनारभ्य यथा विज्ञानुसारं णनस्य
पुण्यफलं शृणु सोमबारे च यतो ये पार्वत्या सह शंकरम् तैलभंत्यक्षयाह्लाकानुपुनरावर्तिदुर्लभात् एकभक्तस्य यत्पुण्यं कथयामि समा
सृतः समजन्मार्जितपापमग्नेधं देवदानवैः विनश्यत्येकभक्तेन नात्र कार्या विचारणा एवं सर्वस्वरया वदन्म्यावर्तमिदं चरेत् यस्मिन्मासे मा
रुभते तस्मिन्मासि समापयेत् उपवासे नैवायं समाचरति मानवः चित्रं तं प्रकुर्वीत कृतं संपूर्णतानयेत् खंडव्रतप्रभावेन तत्सर्वं निष्फ
लं भवेत् उमायहेश्वरं हेमं तृषभेण समन्वितम् यथाशक्त्या प्रकृतं व्यं विनशावर्धनं कारयेत् मंडलं कारयेद्दिव्यं तत्तुल्यं गोद्वयं शुभम् क
लशंपयसा पूर्णं श्वेतवस्त्रं समन्वितं पात्रं शर्करा युक्तं कुंभं स्थापयित्वा पुरिस्थापयेत् स्थापयेन्मंडले दिव्यं कलशं कनकोज्ज्वलं तस्योपरि न्य
सेद्देवं तत्त्वमंत्रविधानतः श्वेतवस्त्रयुगेनैव पूजयेत्परमेश्वरम् उपवस्त्रं सोमं शोभं भद्राणि विधाया निच धान्यानि यन्म्रीष्टानि तानि
तानि प्रकल्पयेत् शय्यां सनूलाभादर्शं देवस्थायं प्रकल्पयेत् अथ श्वेतानि पुण्याणि शिवस्योपरि विन्यसेत् ततो होमं प्रकुर्वीत शिवमं
त्रेण वैघ्रती पालाशाभिः समिद्धं शुद्धं याच्छतमष्टकम् आचार्यसेति मंत्रेण पृषदाज्याहुतीः शक्ताः यववीहि तिलाज्येन च खिजश्च
पृथक्पृथक् होमांते च गुरुं पूज्य सपत्नीकं समाहितः वस्त्रेण भरणेऽपि गृहोपस्करणादिभिः श्वेतगोः कपिलावापि स शीलान्तरप्रय
स्विनी सुवस्त्रवरपुच्छान् च घंटाभरणसूचिता दक्षिणामहिता देया शिवः संप्रायतामिति आह्वाणान्मोजयेत्पश्चाच्च योदशसु शोभनान्
घंटास्त्रयोदशा देया वंशापात्रं समाहितः इदं पठेत् गृहाण त्वं सर्वोपस्करं संयुतम् सर्वं मे परिपूर्णं स्थाच्छिवो मे योगीयतामिति इति श्रीस्कं० सोमबा
संपूर्णम् अथोद्यापनं कैलासस्थं भद्रादेवमपणोसि हितं शिवम् पप्रच्छ प्रणतो भूत्वा किंचिद्ब्रुह्म तं शुहः देवतां त्वलदेवेश सर्वेषु
तात्सुक्यप्रभो वत्स सादान्मया पूर्वं विज्ञातेऽयमसाधनम् किंचिद्विज्ञातव्यमस्त्यन्यत्स्वत्तत्तदवमया प्रभा यन्न दृष्टुं तवापि तन्मो व्याख्यातुम्

हंसि किंदानं किंतपस्तीर्थं किंव्रतं वा म हफलं यस्मि कृते महाप्रीतिर्युवयोः स्यादुमेशयोः तन्मेलं पुत्रवात्सल्यात्सर्वलोकहिताय च विशेषं
 ब्रूहि देवेश यन्मत्तात्वास्यान्म हत्स्वरम् इत्याकर्षय च वस्तस्य प्रसन्नवदनो हरः परिष्वज्य स्मृतं ध्यात्वा प्रोवाचेदवचस्तदा शंकर उवाच सम्प
 कष्टं त्वया वत्स प्रीतोस्मि वचसा तव अस्ति किंचिद्भूतं पुण्यं तन्मोक्षय तः शृणु वेदशास्त्रपुराणानां यद्दहस्य व्रतं महत् यदद्य कथनीयं ते
 त्वत्तः कोमम वै प्रियः सोमवार व्रतं नाम सर्वव्रतं फल्यधिकं यस्मिन्कृते पराप्नीतिरावयोः स्यादुमेशयोः निशम्येतद्भूतस्कंदः प्रोवाच वदतां व
 रं कीदृशं तद्भूतं देवविधानं तस्य कीदृशं कदाग्राह्यं कथं कार्यं किंदानं तस्य पूजनं उद्यापनविधानं च विस्तरेण वदस्व भो शिखर उवाच म
 धौ मास्वष्टमो शक्रा शिवे दुर्दिनसंयुता तदाग्राह्यं व्रतं चैतदनेन विधिना शक्तं प्रातः कृष्णतिलैः स्नात्वा आचार्यसहितो व्रतो पूर्वाह्ने विधि
 वत्स्ययमुभाशंकर पूजनं ततः पुष्पाजलिदत्वा प्रणम्य दंडवद्वि विधिनानेन गृह्णीयाद्भूतं संकल्पपूर्वकम् गृह्णामि भव रोगार्त्तः सोम-
 वार व्रतौ षड् व्रतं नानेन मे प्रीतौ भवेतां पार्वती शर्वरी विसर्जनं ततः कुर्यादाचार्य पूजयेत्ततः शिष्टैरिष्टैः परिवृतो भोजनं कारयेत्ततः
 अहः शेषं ततो नोत्था सत्कथा श्रवणादिभिः शयीता धस्तनो रात्रावभुक्तो ब्रह्मचर्यवान् अनेन विधिना वत्स मदीये वासरे यदा कुर्व
 न्नतमवाप्नोति मद्रावं नात्र संशयः तस्मिन्दिने कृतौ किंचिद्दानं होमोऽनपस्तथा व्रतं वा प्रीतिदं स्फुटं दद्यात्सहितस्य मे अतः सोमाहृशो
 वारः प्रशस्तो यं मम प्रियः एवं सोमाष्टकं कृत्वा व्रतस्योद्यापनं शक्तं माघाद्ये पंचके कार्यं शकूपक्षे विशेषतः शिव र्सीतिथि योगानामेके
 केनापि संयुते सोमवारे विधातव्यं तथा च द्रवत्वाच्चित्ते विधाय रदनौल्लेखं प्रातः स्नात्वा वधानतः आचार्यवरयेदं कं विधिं संश्रु
 तिपारगम् पुराणस्मृतिधर्मज्ञानि गमागमवेदिनं उपोष्य सोमवारं च सायं संध्यामुपास्य च शिवालये हरेवोपि शक्तौ देशे यवागृहे
 अष्टांगुलौच्छिन्ना वेदीं विना स्निह्य संयुतां तस्या षोडशपत्राणि तंडुलैः परिपूरयेत् विचित्ररचनोपेतां पताका द्युपशोभिनां विज्जो वि
 चित्रैर्विचित्रैः फलराजिविराजिता एव प्रकल्पयेद्देदीं च तुरस्त्रां समततः ध्यात्वा स्तनियं मं कृत्वा सर्वाभ्युदधिकं तथा आचार्येण समं कु
 र्यान्मदाराधनमादरात् पद्ममध्ये नवीनं च धवलं स्थापयेद्भूतं वा ससावेष्टितं पूर्णमक्षतैः परिपूरितं समं तादंतिके चापि नामभिस्त्वा

प्रवरदिभिः गणेशमातृकाश्चापि दुर्गाक्षेत्राधिपंतथा समाहितमनाः कोणोष्माणे व्यादिषु विन्यसेत् नतः कनकसंभृतमद्रूपसुमयादितं
 पंचासृतोदकैः स्नाप्यगंधपुष्पाक्षतैर्जलैः गृहीत्वावाहयेत्कुम्भे श्रायेन्मद्रूपमर्दृशं श्र्यंबकं च तथा गौरीर्विभायेति जपन्मन्त्राः पंचाक्षरं न
 शामंत्रं पूर्वादिषु दलेषुपि मूर्तयोद्योमर्दायाश्च पूजनीयाः प्रयत्नतः अनंतं सूक्ष्मोच्च शिवस्ततश्च त्रिनेत्ररुद्रोच्चतथैव पूज्यो त्रिमूर्तिश्चीकंठ
 शिवं विनोच्च प्रागादिपञ्चेषु समर्चनीयाः तद्ब्रह्मलोकपालाश्च पूजनीयाः प्रयत्नतः विष्टराद्युपचाराश्च दातव्या मूलमन्त्रतः बिल्वपत्राक्ष
 तैः पुष्पैर्दीपैः समर्चयेत् मनोरमाविधानव्यापूजाविन्नानुसारतः ततो वेदे रथोष्मोसर्वतोभद्रमंडले ब्रह्माद्या देवताः सर्वाः पूजनीयाः प्रय
 त्नतः नैवेद्यादिविचित्राणि तांबूलानि प्रकल्पयेत् ततो जागरणं कुर्याद्दीनवादित्रनिःस्वनैः पुराणैरिति हासैश्च रात्रि शोषनयेद्भूती अपरेद्युः
 कृतस्नानः प्रातः संश्यामुयास्य च पुनर्यागगृहं गत्वा स्तूपचाराद्य कल्पयेत् हवनार्थे विधानव्यसुपलेपादिकंततः प्रतिष्ठाप्या नलं सर्वम-
 न्नाधानादि पूर्वकम् स्वगृह्याविधिना कार्यमाज्यभागां नमेव च अनादेशादिभिर्दुत्वाभहाव्याहृतिसंज्ञकाः होतव्याः सर्पिषा चैव पायसं स
 द्युतं स्तुधाः त्वंसोमासीति मंत्रेण हुनेदधो नरशतं ततः स्विष्टकृतं हुत्वा होमरोधसमापयेत् ततो होमावसाने च गामरोगापयस्मिनीं सर्व
 त्साधवन्नासाध्वीं सर्वस्वाकां स्वदीहनीं दद्याद्भुतसमृद्धार्थमाचारान्यसदक्षिणां वस्त्रैराभरणैरन्यैराचार्यपरितोषयेत् ततः षोडशसंख्या
 क्तान् भोज्येनो नाविधेस्तथा ब्राह्मणान् भोजयेत् दद्याद्भुतसमृद्धार्थं भोज्येन दद्यात्तच्चैव न्यामभिः क्रमात् सोमैश्वरस्तथैशानः शंकरो गिरिजाधवः महेशः सर्वभूतेशः -
 स्मरारिस्त्रिपुरांतकः शिवः पशुपतिः शंभुः स्तुंबकः शशिरोवरः गंगाधरो महां देवो वामदेव इति क्रमात् वस्त्राणि कुंडलादीनि च द
 नैरुपलेपयेत् उपवीतानि तेभ्योऽपि दद्यात्कुंभान्कलान्वितान् शक्त्या च दक्षिणा देया दपनी पूजयेन्नतः अन्यानपि यथाशक्ति ब्राह्मणा
 नपितोषयेत् व्रतं समास्तुसंपूर्णमित्युक्ता तान् पूजयेत् अस्तु संपूर्णमित्युक्ते ततो यागसुर्वज्रैत् उपचारादिकं कृत्वा भूतान् तत्पुनः पु
 नः क्षिप्रं नैविधायाय शिष्टैरिष्टैः समन्वितः सुंजीयाद्यज्ञशेषं दद्यात्पुन्यतो नियतः शक्तिः एवं कृते गृहापुण्ये वनस्योद्यापने शस्त्री नारी वा पुरु
 षो वापि महेशस्य परंपदं अष्टुत्रोत्स्रमते पुत्राच निधेनो धनवान् भवेत् अविद्योत्स्रमते विद्यामिति धर्मविदो विदुः पृथिव्यां चानितीया निव्रता

न्यन्यानि यानि तु सोमवारव्रतस्यास्य कलां नानाद्रिति षोडशीम् इति श्रीभविष्योत्तरे सोमवारव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अयमंगलव्रतं करि
खे सोमवारवरुणोदयवेलायां आपामर्गणं देत धावनविधाय तित्वा मलकचूर्णेन नद्यादोगृहं वा स्नात्वा योतमारक्तस्त्रपरिधाय रत्नेन
शयं च स्त्रीवाप्येवं परिदध्यात् ततस्तस्मात्पात्रे रक्ताक्षतारक्तपुष्परक्तचंदनानि नक्षिप्य अग्निमूर्धेति मंत्रेण अष्टोत्तरशताध्यानि दद्यात्
ततो गृहमागत्य रक्तगोमयेन मूर्ध्नि विलिप्य शूद्रदेशेषु त्रार्थे धिनाथी च पत्न्या सह मंगलपूजामारभेत् तत्र विधिः मासपक्षाद्युल्लि
ख्य ऋणव्याधिनाशनार्थं पुत्रधनप्राप्तये च भोमव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगत्वेन भोमपूजनमहं करिष्ये ततः प्रार्थयेत् अद्य दे
वेशतैभ्यस्त्या करिष्ये व्रतमुत्तमम् ऋणव्याधि विनाशाय धनसंतानहेतवे यत्रोपरि स्थि भोमपूजयेत् तत्र यत्र प्रकारः कृतः स यत्र हे त्रि
कोणं पूर्वमुद्दृत्य पंचधा विभजेत्ततः तृतीयं रेखा चिन्हाभ्यां लां छयेत्सम्भागतः आद्यरेखायुगुलं तृतीया चिन्हयोर्नसेत् द्वितीयाय
समाकृत्य तृतीया चिन्हयान्यसेत् पुनारेखां तृतीयां तु स मां भज्यात्स मां शकं त्रयोचिन्हद्वयेनाथ त्रिभिश्चिन्हैस्तु पंचभिः च तृतीयाये प्रकु-
र्वीत पंचम्या मय चिन्हिते त्रयो गेयो जयेत्सम्यक् चिन्हयोर्द्वयोः चिन्हैस्तु पंचभिर्दद्यात्सूत्रयुग्मं विनक्षणाः एवमेकाधिकं सम्यक्
कोणानां विंशतिमं वेत् तृतीया त्रययोर्मध्ये स्थित चिन्हगृहं च येत् देवं तदग्नौ मंत्रात्रिकोणे दक्षिण क्रमात् मंगलाद्यां तरे पूर्वोन्नमोना
नेकविंशतिः एकविंशति कोष्ठेषु नाम मंत्राच सभालिखेत् ततः पूजामकतं व्यापुत्रसंपत्तिहेतवे पूजामकारमाह रक्तमाल्यावरधरः
शक्तिशूलगदाधरः चतुर्भुजो मेषगमो वरदः स्याद्भूराकृतः एन्द्रे हि भगवन् भोम अंगारक महा मणो वयि सर्वसमाधात चैलोक्यस
चराचरम् भोममावाहयिष्यामि वे जो मूर्तिं दुरासदं रुद्ररूपमिदं देवं चक्रं अरुणमभम् अग्निं चैर्विरूपांगारको गायत्री भग
लावाहने विनियोगः ॐ अग्निमूर्धेति मन्त्रः ॐ नमो भगवते धनसमृद्धिदाय मंगलाय नमः मंगलं आवाहयामि अथ न्यासः ॐ ह्रीं
हृदयाय नमः ह्रीं शिरसे ॐ शिरसायै ॐ ह्रं कवाय ॐ ह्रीं नेत्रत्रयाय ॐ हः अत्राय फट् खंरवः इति दिग्बन्धः ॐ ह्रीं अंगुष्ठाभ्यां ॐ
ह्रीं तर्जनीभ्यां ॐ ह्रं मध्यमाभ्यां ॐ ह्रं अनामिकाभ्यां ॐ ह्रं दौकनिष्ठिकाभ्यां ॐ ह्रं करतलकरपृष्ठाभ्यां ॐ हंसः आत्मने न ॐ खंरवः

परमात्मनेनमः ततः अग्निर्मूर्द्धतिमंत्रेण वामंगलगायत्र्यावा आसनादिपुपुष्यान्तां पूजयित्वा यंत्रस्य एकविंशति कोष्ठेषु सुनाममंत्रेण पूजये
त् अर्घ्याणि च दद्यात् शिरवायामंगलः पातु भूमिपुत्रश्च मूर्द्धनि ललाटे कृणुहर्ता च चक्षुषोश्च धनमदः स्थिरासनः श्रोत्रयोश्च महाकाय
श्च नासिके आस्यदंतौष्ठजिह्वासु सर्वकामवरोधकः हनोर्मेलोहितः पातु लोहितस्य कवकः स्तब्धः कर्मधारः संत्सामगानां कृपाकरः धरा
त्सजो भुजोपातु कुजोरक्षोत्करद्वयम् भौमो मेहदयं पातु भूतिदस्तु तथोदरे भूमि नंदन भौतु लोखंगारकं न्यसेत् ऊरुसमयमोर
क्षेज्जान्त्वो रोगापहारकः जंघयोर्दक्षिकतो च अपहर्ता च रस्मयोः पादांगुष्ठो च पादौ च सर्वकामफलप्रदः शक्तिर्मूर्ध्वतोरसे च्छूलं रसे च
दक्षिणे पश्चिमे च धनुः पातु उत्तरे च शरस्तथा उर्ध्वेषडाननः पातु अधस्तात्स्थितिबीजम् एवं न्यस्तशरीरां सो वित्तं यद्भूमि नंदवम् अथ
ध्यानं असृगरुणवर्णैरक्तमाल्यांगरांगं कनकमलमालां रत्नलिनं किं वंद्यम् अनिलखितकण्ठ्यां बिभ्रतं शक्तिशूले भजत यश
सं तु मंगलमंगलानाम् इति ध्यात्वा अग्निर्मूर्द्धादिति कर्तुं अष्टोत्तरशतं जपेत् अंगारकाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि तन्नो भौमः
प्रचोदयात् ततस्तोत्रं पठेत् मंगलो भूमिपुत्रश्च कृणुहर्ता धनमदः स्थिरासनो महाकायः सर्वकर्मवरोधकः लोहितो लोहितस्य
सामगानां कृपाकरः धरात्मजः कुजो भौमो भूतिदो भूमि नंदनः अंगारको यमश्चैव सर्वरोगापहारकः सृष्टिकर्ता पितृहर्ता च सर्वकामफ
लप्रदः एतानि कुजनामानि नित्यं यः प्रयतः पठेत् कृणु न जायते तस्य संतानं वर्द्धते सदा एकविंशतिनामानि पठित्वा नृदिनां तं क
पवानुधनं वाञ्छेव जायते नात्र सशयः एककाले द्विकालं वायः पठेत्सं समाहितः एवं कृतं न संदेहो कृणां हि त्वा स्मरन्ती वेत्तः इति स्तो
त्रं पठेत् धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्कांतिसमप्रभम् कुमारं शक्तिहस्तं च मंगलप्रणमाम्यहम् इति नमस्कृत्य रवींद्रांगारेण रेखा
त्रयं कृत्वा अंगारकमहीपुत्रं भगवन् भक्तवत्सलं त्वानमस्यामि मे शेषं कृणु मायु विनाशाय कृणुरोगादिदारिद्र्यापपक्षद्रापभृत्य
वः भुवकुंशमनस्तापानश्यंतु मम सर्वदा कृणुतुः रवी विनाशाय पुत्रसंतानहेतवे भार्ज्याम्यसितारे रस्मिस्तो जन्म समुद्रवाः दुःख
दोर्भाग्यनाशाय स्मरवसंतानहेतवे कृतं रेखात्रयं वामपादे नमार्जयाम्यहं इति मंत्रं चैमोर्जयेत् ततः प्रार्थना कृणुहर्ते नमस्ते स्तुतुः रवी

रिद्धेनाशक स्मरवसोभाग्यधनदोभवभेधरणीसुत ग्रहराजनमस्तेस्तु सर्वकल्याणकारक प्रसादान्तवदवेशसदाकल्याणभाजन
 देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः प्राप्नुवन्तिशिवं सर्वसदापूर्णमनोरथाः प्रसादं कुरु मे भोमसोभाग्यमंगलप्रद बालः कुमारकोयस्तु
 सभोमः प्रार्थितो मया उज्जयिन्यां समुत्पन्नो भोभोनाम चतुर्भुजः भरद्वाजकुले जातः शूलशक्तिगदाधरः इति प्रार्थयेत् पुनः स्तोत्रं
 पठेत् ततः वायनदानं तिलगुडमिथितेन एकविंशति लडुकां गोधूमं नवाफलदक्षिणासहितान् वेदविदे दद्यात् दानमत्रः मंगला
 यनमस्तुभ्यं सर्वमंगलदायक वायनेन च संतुष्टः कुरु मे त्वं मनोरथान् देवस्य त्वं मित्रेण मंगलः प्रीयतामिति दद्यात् आवाहनं न
 जा० इति पूजनं अथ कथा स्मृत उवाच पूजितो देवदेव्यस्तु मंगला मंगलप्रदः गोतमेन पुरा पृष्टो लोहितांगो महायुहः गोतम उवा
 च कथयस्व महाभाग गुह्यं पूजनमुत्तमम् धर्मार्थकाममोक्षाणां कालेनैव फलप्रदम् सर्वपापप्रशमनं सर्वव्याधिविनाशनं सर्वसौभाग्यदं देवत्वया पा
 मात्रेण जायते स्मरवसुत्तमम् तपसां जपदानानां फलं चैव तुल्यप्रथते तद्धृतं ब्रूहि मे देव लोहितांग महायुह यस्मि
 न कनाशनम् सर्वयज्ञफलं योक्तुं सर्वकामफलप्रदम् तपसां जपदानानां फलं चैव तुल्यप्रथते तद्धृतं ब्रूहि मे देव लोहितांग महायुह यस्मि
 न्नाराधितैर्मर्त्यैः सर्वसौभाग्यवान् भवेत् मंगल उवाच शृणु विप्र महाभाग सर्वज्ञः क्रषिसत्तम व्रतं च पूजनं दानं प्रख्यातं भुवन
 त्रये आसीत् पूर्वी हि सर्वज्ञो ब्राह्मणो वेदपारगः तस्य भार्या सुकुले जाता सरूपगुणसंयुता सर्वलक्षणैः प्रपन्ना न च लोहितांग पुराजना
 तेनान्यस्य सुता सुण्या गृहीत्वा पोषिता भुवम् ब्राह्मणस्य कुले जाता सरूपगुणसंयुता सर्वलक्षणैः प्रपन्ना न च लोहितांग पुराजना
 तयाचाह मे कमावेन पूजितः तां पुत्रीं स्वगृहे नीत्वा ब्राह्मणैर्नैव पालिता नित्यं हि स्ववतेन स्यात्प्राप्तं कनकं बहु तत्स्वर्णेन विभोसो
 धनाढ्यो मदगर्वितः क्रीटिको दीम्बरो जातो राजते भूमि मण्डले हस्वानंदक विमेषेण दश वर्षां वरार्थिना विवाहार्थं च विप्राय दत्ता सोमेश्व
 राय च वेदोक्तविधिना तेन विवाहमकरोत्तदा वर्षैः कतिपयैर्विप्रैः स्वापत्नीं प्रोदयौ वनाम् लब्ध्वा स्वदेशमार्गेण व्रजन् विप्रो व्यहर्नि
 शम् निशांतं गच्छरेयोरे अरण्ये पर्वतोत्तमे सर्वशून्ये वने तस्मिन् महालब्धेन नोभितः मार्गे च लति विप्रेस्मिंश्चोरे श्रवविनिपातिते-

तंपतिमृतमालोक्यसानारीशोकपीडिता पतिनासहविभंज्यसरणेकृतनिश्चया स्वपतितन्ययंविश्वंचितयंत्यतीपदेपदे पतिमदक्षिणीकृत्य
चितायाश्चसमीपतः तस्मिन्सणोचतुष्टोद्वरार्थंचप्रचोदिता वरंद्वाहिमहाभ्रागेयत्तेभनसिवर्तते इतिश्रुत्वाततोववेसानारीपतिमान
सा ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसिमोदेवतर्हिजीवतुमेपतिः मंगलउवाच अजरामरवत्साज्ञातवभक्तोभावध्यात अन्यथा
चमहासाध्विवर्त्रिभ्रवनोत्तमम् ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसिमोदेवग्रहाणामधिपेश्वरः यत्वांस्मरंतिदेवेशंरक्तचंदनचर्चितं
रक्तपुष्पैश्चसंपूज्यमत्युषेभोमवासरे बधनव्याधिरोगाश्चकदाचिन्नोपजायताम् नचसर्पाग्निशत्रुभ्यो भयंचस्वजनेःसह नवि
योगोमहापुत्रभक्तानांसारव्यदोभव मंगलउवाच एकविंशतिभ्रोमाश्चएकशुक्लेजितेंद्रियः एकान्तेनासितान्नेनचतुर्दीपान्वितेगृहे
अर्घ्यंचमंगलेर्भवेदपोराणिकोद्भवेः सुवरक्तभनद्वाहंसेवोपस्करसंयुतम् स्वशक्त्याभोजयेद्विमान्दातव्यंचहिंरण्यकम् तेषांवेग्र
हपीडाचनभवेतु कदाचन भूतवेतालशाकिन्योनभवंतिचहिंसकाः दारिद्र्यंनश्यतेतेषांपुत्रपौत्रैश्चवर्द्धते एवमुक्त्वाचतत्रैवमंगलोऽ
पिदिवंगतः एवंव्रतंसमाख्यातंसर्वसौख्यप्रदायकम् इदंव्रतंकरिष्यंतिनेषांपीडानजायते स्त्रीभिर्व्रतंप्रकर्तव्यंपुरुषैश्चविशेषतः ते
सांसुक्तिर्भवत्येवस्वर्गवासो न संशयः इतिश्रीपद्मपुराणेभोमवारजनकथासंपूर्णा अथोद्यापनं गौतमउवाच उद्यापनविधिं
हिममसम्यग्गृहेश्वर येनजातेनजगतौत्युपकारोमहान्भवेत् मंगलउवाच विधेयोमंडपः सम्यगष्टहस्तप्रमाणतः स्थंडिलंम
ध्यतःकार्यंहस्तेकैनमभाणतः मंडलंतुप्रकर्तव्यमामकरंरक्ततुलैः पूर्वोक्तानिचनानामानिमंडलेपूजयेत्ततः एकविंशतिकोष्ठेषुचतुर्दीपा
न्वितेषुच एकविंशतिकुंभंस्थपथित्वाभदयतः सौवर्णप्रतिमांतत्रस्थापयेत्कलशोपरि रक्तवस्त्रेणसंवैस्वपूजयेत्कुमुभैः शर्भैः अभि
र्मूर्धेतिमंत्रेणहोमंरवादिस्संभवेः अष्टोत्तरशतंहस्तादिख्यालांश्चहृनेनतः अंगपूजाप्रकर्तव्यानामभिर्ममसर्वदा मंगलायचपादौतुभूमि
पुत्रेतिगुह्यके ऋणहर्त्रेतुनामौचमहाकालायवससि सर्वकामप्रदात्रैचममबाहूपपूजयेत् लोहितोहसयोश्चैवलोहितासश्चकटकं आ
स्येसंपूजयेन्मौचसाभगानांकुयाकुरः धरास्त्रजनानांसिक्कायाकुजंचनयनहये भौमंल्लाटेपादौचभूमिजायशुबोस्तथा भूमिनंदननामा

नंयुर्धिसिंपूजयेन्नथा अंगारकं शिरवायां तु यमंतुकवचे सदा सर्वरोगापहारं च अरुदशेषपूजयेत् आकाशोष्टद्विकतरियपद्मतीक्ष्ण
सथां सर्वो गचन्मृतोस्मि सर्वकामफलप्रदः एव पूज्यत तोहो मंपञ्चाद्रुधादिनार्चयेत् भोज्यैकविंशतिं विमान् दद्यात्कुआन्सवस्त्रका
न् आचार्यपूजयेत्पञ्चाहलाधेजुं सवस्त्रकाम् सर्वनिवेदयेत्पाठं गुरं वैचक्ष्णं चिन्मृतः अच्छिद्रयाचयेत्तेभ्यो सर्वब्रूयुवतं शम्भं दत्तादी-
नां अक्षपणान् स्वयं भुज्जीत वाग्यतः इदं यतं करिष्यंति दारिद्र्यं नश्यति अत्रम् कर्तव्यं नु प्रयत्नेन उद्यापनसमन्वितम् इति श्रीपद्मपुरा
णे मंगलव्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ श्रावणो शक्रवारं वरदलक्ष्मीव्रतम् तत्र पूजाविधिः क्षीरसागरसंस्मृतां क्षीरवर्णसम्प्रभाम्
क्षीरवर्णसमं वस्त्रं दधानां हरिवल्लभाम् ध्यानं ब्राह्मो हं भस्मारूढाधारिण्यक्षकमंडलं विष्णुतेजो धिकादेवी सा मां पातु वरमदा
आवाहनं महेश्वरिभहादेवि आसनं ते ददाम्यहम् महेश्वर्यसमाशुक्तं ब्रह्माणि ब्रह्मणः प्रिये आसनं कुमारशक्तिसपन्नं को भारि
शिखिवाहने पादं ददाम्यहं देवि वरदे वरलक्षणे पादं तीर्थोदकं मेहादिव्यैः पापसंहारकारकैः अर्घ्यं गृहाण भोलक्ष्मीर्देवानां सुपक्व
मिणि अर्घ्यैः वेंगवीक्ष्णुसंयुक्ता असंख्या सुधारिणि आचम्य तां देवपूज्ये वरदेः स्मरमर्दिनि आचमनं पत्येपंचासूतेः शक्रदेः स्वपथि
व्येहरिप्रिये वरदेशाक्तिसंभूते वरदे विवरप्रियं पयोदधिद्युतं चैव मधुशर्करया तथा पंचासूतेन रूपनंभीयतां परमेश्वरि पंचासूत
स्नानं गंगाजलं समानीतं स्मरगंधिद्रव्यसंयुतं स्नानार्थं ते मया दत्तं गृहाण परमेश्वरि स्नानं रज तादिसंयदिव्यक्षीरसागरसन्निष्
चंदप्रभासमंदं विवस्त्रं ते प्रददाम्यहम् वस्त्रं मांगल्यभाषि संयुक्तं मुक्ताफलसमन्वितम् दत्तं मंगलसूत्रं ते गृहाण स्मरवल्लभैः कंठसूत्रं
स्मवर्णभूषितं दिव्यं नानारत्नसंशोभितम् त्रैलोक्यभूषितं देवि गृहाणा स्मरणं शक्रसम् आभरणानि रत्नगंधं स्मरगंधां च अष्टगंध
समन्वितम् दास्यामि देवि वरदे लक्ष्मीर्देवि प्रसीद मे गंधं हरिद्राकुंभं चैव सिंदूरं कज्जलान्वितम् सोभाग्यद्वयसंयुक्तं गृह्णाण परमे
श्वरि सोभाग्यद्वयं नानाविधानि पुष्पाणि नानावर्णयुतानि च पुष्पाणि ते प्रयच्छामि भक्त्या देवि वरमदं पुष्पाणि अथांगपूजा वर
दलक्ष्म्ये नमः पादौ पूजयामि कमलवासिन्यै गुल्फौ पद्मालयायै जंघेयौ शिथ्यै जानुनीयौ इंद्रियायै ऊरूयै हरिप्रियायै नाभिपू

लोकधात्र्येन स्तनोपू० विधात्र्ये० कंठपू० धात्र्येन० नासांगु० सरस्वत्ये० मुखपू० पद्मनिधयेन० नेत्रेपू० मांगल्ये० कर्णेपू० क्षीरसागरजाये०
ललाटपू० श्रीवरदलस्त्र्ये० शिरःपू० श्रीमहाकाल्ये० सर्वांगपू० ३० धूपदास्यामितेदेविगोद्यतेनसमान्वितम् प्रतिगृह्णमहादेविभक्त्य
नांवरदाप्रिये धूपं० साज्यंचवर्ति० दीपं० नैवेद्यंपरमंदिव्यं दधिप्रीतिकरशुभम् भक्ष्यभाज्यादसंयुक्तंपरमान्नादिसंयुतं नैवेद्यं०
नागवल्लीदलैर्युक्तं चूर्णक्रमुकसंयुतं वरलक्ष्मीगृहाणात्वंतांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं० स्मरणं सर्वधातूनां श्रेष्ठं दिपरं सदा भक्तस्मरदा
भिवरदे स्वर्णवृष्टिंचदेहि मे दक्षिणां० नाराजनं समांगल्यं कर्पूरेण समान्वितम् चंद्रार्कवह्निमहशंगृहदेविनमोस्तुते नाराजनं० स
र्वमंगलमांगल्यसर्वपापप्रणाशिनि दोरकंप्रतिगृह्णहामिस्मृताह रिवल्लभे दोरकग्रहणम् कारय्याभिमतं देवित्वद्रक्तस्वत्तरायणः
अग्र्यंदेहियशोदेहि सोमाग्र्यंदेहि मे शम्भे दोरकबंधनम् क्षीराणवसुतं लक्ष्मीश्चंद्रस्य च सदादरि गृहाणाध्यमहालक्ष्मीर्दो वि तुभ्यं न
मो नमः पुनरर्घ्यम् श्रीवृक्षस्य दलंदेविमहादे वप्रियं सदा विल्वपत्रं नयच्छामिपवित्रं तेस्तु निर्मलं विल्वपत्रं० इह जन्मनियत्यापम
मजन्मां तरेषु च निवारयमहादेविलक्ष्मीर्नारायणप्रियं प्रदक्षिणाः दामोदरिनमस्तेस्तु नमस्ते लोकायनायिके हरिकोतेनमस्ते सुबाहि
मांदुःखसागरात् नमस्कारः क्षीराणवसुमुद्रुतेकमलेकमलालये प्रयच्छसर्वकामांश्च विष्णुवत्सस्थलालये अतसमपेणम् छत्रचा
परमांदोलंदलाब्जजनदपणे गीतवादित्रनृत्यैश्च राजसन्मानैस्तथा स्तूपचारैः समभ्यर्च्य क्षमाप्यचमदेश्वरीम् वरन्दस्मीर्महादेनि
सर्वकामप्रदायिनि यन्मया चकृतं देविपरिपूर्णे कुरुष्वतन् प्रार्थना एकविंशतिपङ्कान्नैर्द्युतशर्करसंयुतैः इंदिरा प्रीयतां दो वि पश्येशानि
प्रयच्छ मे इंदिरा प्रतिगृह्णाति इंदिरा वेददाति च इंदिरा तारकोभाभ्यामांदिरायेनमो नमः इति वायनमंत्रः पंचवायनकंदलापङ्कान्ने
श्च सदाक्षिणैः विषागचायनयेदेव्येतु बह्मचारिणि स्त्रवासिन्येतदस्तेकं दापयंच यथाविधि इति पूजा अथ कथा सूत उवाच कैलास-
शिखरे रम्ये सर्वदे वनिषेविते गौर्यासहमहादेवो दीव्यन्नसौर्विनादतः जितो सितं मया चाहर्पावर्तौ परमेश्वरं सोपिलंच जितेत्थाह स विवा
दस्तपोरभूत् चित्रनेमिस्तदा पृष्टो मृषावादमभाषत तदाक्षेपसमाविष्टा गौराशापंददौ ततः कुक्षीमवमुषावादिन् चित्रनेमिं हतप्रभः नानृतं

हिस्मं पापं कापि हृष्टं अतं मया चित्रनेभिर्महाप्राज्ञः सत्यं वदति नो मुषा प्रसादः क्रियतां देवि देवीमाह वृषध्वजः प्रसादसम्भूरीतस्मै विशापंचज
गादसा यदा सरोवरे रम्ये करिष्यति शक्रचिद्वतम् नतः स्वर्गणिकाः सर्वा वक्ष्यन्ति त्वांसमाहिताः न दानवविशापः स्यादित्युक्तः स पपात ह न
तः कतिपया होभिश्चित्रनेभिः सरोवरे कुष्ठीमूलावसंस्तत्र ददर्श स्वर्विलासिनीः देवतापूजनासक्ताः पप्रच्छ प्रणिपत्य ताः किमेतद्गो
महाभागाः किंपूजा किं ववाच्छितं किं मया च त्वमुष्टयमिहा मुत्र फलप्रदं इति व्रतं चित्रनेभिः पप्रच्छ स्वर्विलासिनीः येनाह गिरिजाशापात्मो
स्त्यामि चिरदुःखतः अप्सरस ऊचुः ना ऊचुः क्रियताम धव्रतमेतदनुत्तमम् वरदलस्मी व्रतं दिव्यं सर्वकामसमृद्धिदम् यदारवौकुलीरस्थे
मासे च आवणे तथा गंगा यमुनयो र्योगे तु गंभ्राऽसरित्ते तस्मिन्नेवावणे मासि शकूपक्षे ऋगोर्दिने आरब्धव्यं व्रतं तत्र महा लक्ष्म्या यतास्त्रिभिः
स्रवर्णप्रतिमां कुर्याच्चतुर्भुजसमाब्दिताम् पूर्वगृहमलंकृत्य तोरणैरंगवस्त्रिभिः गृहस्य पूर्वे दिग्भागे ईशाव्यां च विशेषतः प्रस्थमितां स्तंडुलाश्च
भूमौ निक्षिप्य पूजयेत् संस्थाप्य कलशं तत्र तीर्थोत्थैः प्रपूजयेत् फलानि च विनिक्षिप्य स्रवर्णप्रक्षिपेत् नतः पल्लवांश्च विनिक्षिप्य वस्त्रेणा
च्छाद्यत्यलतः प्रतिमां स्थापयेत् तत्र पूजयेच्च यथाविधि अग्न्युत्तारणपूर्वं तु शक्रदुस्मानयथाक्रमम् पंचामृतैर्न स्नपनं करयेन्मंत्रतः सुधीः
शक्रदुस्मानं ततः कृतादेवीं सूक्तेनैवेत्ततः अष्टगंधैः समभ्यर्च्य पल्लवैश्च समर्चयेत् अश्वत्थवटबिल्वान्शमालतीदाडिमास्तथा एतेषां प्रज्जमा
दाय एकं वंशति संख्यया नानाविधानि पुष्पाणि मालत्यादीनि वैततः धूपदीपैर्महा लक्ष्मीं पूजयेत् सर्वकामदायम् पायसं भक्ष्यं भोज्यं च नाना
नाव्यं जनसंयुतम् एकं वंशति संख्यां कैरूपैः पूजयेच्छिवां निवेद्य सर्वदेव्यै तु वरं स वृणुयात् नतः एवं संपूजयित्वा च तां बुलाद्द्वैष्ट्य षोडशैः
उपचारैः षोडशभिः धूपदीपैर्नेकधा नृत्यगीतादिसहितो देवीं संप्रार्थयेच्छ्रियम् रमां स्मरस्व तो ध्यायन् शचीं च प्रियवादिनीम् अप्सरो
भिः कृतं सम्यक् व्रतं सर्वसमृद्धिदम् पूजावसानपर्यंतं चित्रनेभिरलोकयत् होमधूमं समाधाय तदीपप्रभावनः गनकुक्षः स्वर्णतेजो-
शुविस्त दूतमानसः तत्रैव चिंतयन् नृसम्यक् मनः संधाय तद्गतं पंचवायनकंदत्वा कथां शृण्वीत यत्नतः यथाभोगं गृहीत्वा तु पंचातिस्म्येन
पूजयेत् व्रतं च कुर्वता गृह्य एकं पूगफलं तथा पर्णैकं चूर्णसहितं च वर्षणीयं प्रयत्नतः आरक्त्यदि जायेत कुर्याद्गतमनुत्तमं नो चेन्न तद्गतं

कार्यं सर्वथा सृष्टिभिच्छ्रिता अनेनैव विधानेन व्रतं गृह्यते यत्नतः अहं यत्नात्कारिष्यामि अतः सर्वसमृद्धिदम् इत्युक्त्वा स वेदे वांस्तु कारयामास
तत्संज्ञात् स्वर्णनिर्मितां देवीं वत्सालं कार संयुतां पूर्वैर्त्तेन विधानेन पूजां कृत्वा प्रश्रुततः पंचवायनं कृत्वा कृत्वा तेभ्यो यथाक्रमं ततो
वैष्णवपञ्चाग्निफलान्नेश्च स दक्षिणोः विभ्रायचातिथये देव्यै तु ब्रह्मचारिणोः सुवासिन्येतत् स्वेकमपि तं चित्रं नेभिना एव संसृज्य क्रमेण
तद्देवावायनपंचकम् ततो गृहगतं तेन देवीं नलायथाक्रमम् ततो नुज्ञांच संप्रार्थ्य प्रक्षणां र्थं ततो व्रती नारावल्लीदलं त्वेकं मुकुटं
र्णवर्जितम् भस्मथित्वा तु चैलां ते दंतां ते च निरीक्ष्य च आरक्षेत्ततो जाते व्रतस्यास्य प्रप्तावतः अद्याह गतपापोस्मि देव्या दर्शनयोग
तः एतत्सम्पन्नं चोर्णं भक्तिभावेन यन्यथा चित्रं नेभिर्व्रतं कृत्वा कैलासं शंकरालयम् गत्वा प्रणम्य देवेशं देवांसादरपूर्वकम् पार्वती
च तदा प्राह चित्रं नेमैस्स पुत्रवत् पालनो यो मया त्वं चैत्सत्यमित्यवधार्यताम् चित्रं नेभिस्तदा प्राह पार्वती हरवल्लभे तव पादाबुजं हृष्टं
रत्नक्ष्मीप्रसादतः महादेवस्तदा प्राह चित्रं नेभिं शश्वितम् अद्य प्रभृति कैलासेषु स्वभोगान्यथोस्मि तान् पश्चाद्दत्तामिवैकुण्ठं व्रतस्यास्य
प्रसादतः पार्वत्यापि कृतं पूर्वं पुत्रलाभार्थमेकं च लब्धं अष्टपुत्रवदेव्या व्रतं राजप्रसादतः नंदश्च विक्रमादित्यो राजन्यमासौ महाव्रती नंदश्च
क्रांतयाहीनो कांतां लब्ध्वा सुलक्षणां तथा च तद्भुतं कृतं कृतं वैष्णवे पुत्रं प्रसूयेत्सा च चैलां क्यभरणक्षमम् इह भुक्ता तु विपुलान्
भोगान् चैकमनोहरान् तदा प्रभृति लोकैस्मिन् वरलक्ष्मीव्रतं शश्वत् अतः करोति यानि रीनरो वापि शुचिव्रतः सुक्ताभोगाश्च विपुलान् तं शिष्यं
जेत रत्नांतं पुण्यं मया विमावरलक्ष्मीव्रतं शश्वत् यद्दंष्ट्रयुथाभित्यं व्यावयेद्दासमाहितः धनधान्यमवामोति वरलक्ष्मीप्रसादतः इति श्रीभगि
ष्योत्तरपुराणे आवणगुक्तशक्तवारे वरलक्ष्मीव्रतं संपूर्णम् अथ आवणमंदवारेशनेश्चरव्रतं अद्येत्यादि मम समस्त रोगपरिहारायैव
ह्युदरलज्जागतं शनैश्चरपीडानिरासार्थं शनैश्चरव्रतं करिष्ये निर्विघ्नासिद्धयै गणपतिपूजनं कलशाराधनं च करिष्ये कृष्णांगायनमः आ
वाहूभ्यामि नीलायः आसनं श्वेतं कवायः पाद्यं नीलमधूरवायः अर्घ्यं नीलोत्पलदलाय आचमनं नीलदेहाय स्नानं कुआयः पंचामृत
स्नानं शनैश्चराय शुद्धोदकस्नानं दीप्यमानजटाधसयः वस्त्रं पुरुषगात्राय यतो पवीतं स्थूलरोमाय अलंकारा नित्याय गंधं

धूर्तयिः अक्षतात् सदावृत्तायः पुष्पं मंदायः धूपं निस्पृहायः दीपं तामसायः नैवेद्यं नीलोत्तलायः आचमनं कृष्णवपुषेः कुरोहर्त्तनं
 दीर्घदेहायः तांबूलं मंदरातयेः दक्षिणां ज्ञाननेत्रायः प्रदक्षिणाम् सूर्यपुत्रायः नमस्कारं क्रोणस्थः पिंमलोबस्तुः कृष्णोरोदोतकोयम्
 सौरिः शनैश्चरो मंदः पिण्डादेन संस्तुतः एतानि शानिनामानि जपेदशब्दसन्निधौ शनैश्चरहृतापीडानकदाचिद्विष्यति इति मार्यना
 मूलतो ब्रह्म अश्वत्थाय नमो नमः सप्तप्रदक्षिणाः सप्तममस्कारान्कुर्यात् इति पूजा अथ कथा दशरथ उवाच नमः कृष्णांगनीलाय च न
 कठनिभाय च नमः पुरुषगान्नाय स्थूलरोमाय ते नमः नमो मंदराते तुभ्यं निस्पृहाय नमो नमः नित्या नित्यस्फुटाया सदावृत्ताय ते नमः नप
 सादग्धदेहाय नित्ययोगधराय च नमस्ते ज्ञाननेत्राय क्लृप्तपाया कर्कसूनेवे इति श्रुत्वानृपश्चैष्टं प्रसन्नश्च शानिस्तदा शानिरुवाच तुष्टो हंतव
 राजेंद्र तपसापौरुषेणा च दास्यामि ते वरं भद्रं निश्चयाद् दशरथ उवाच दशरथ उवाच अद्य प्रभृतिपिंगाक्षपीडाकार्यो न ते मम जगत्त्रये त्वयानाय
 पीडितो दुःखितो जनः तस्माज्जगच्चयदेवरक्षणाय त्वयानघ शानिरुवाच ग्रहाणामहमेको हि मदीनाग्रहाः सदा तपसानवतुष्टो हंतो
 न च कुरोम्यहं जगच्चयं महाराज दुःखितं मे सदैव हि दशरथ उवाच भगवन् केन विधिना त्वदीयाराधनं भवेत् येन तुष्टो सिपिंगाक्ष तत्सर्वं कुरु
 महीसि शनैश्चर उवाच आवोणो मंदवारेषु देत धावनपूर्वकम् स्नानं स्नानं धर्मेन नित्यकर्म समाचरेत् कर्तव्यं सर्ववारेषु तेन तुष्टो स्म्यहं नृप शत
 चिर्भूत्वा शमीवृक्षगत्वा तत्रैव पूजयेत् तदभावे यत्र जेन्द्रगत्वा शैब्यं पूजयेत् तत्र संपूज्य माराज नृगंधपुष्पाक्षतादिभिः धूपदीपैश्च नैवेद्ये
 स्तांबूलपार्थनादिभिः वेषयेत्समस्तैश्च नमस्कारांस्तथैव च सामप्रदक्षिणाः कृत्वा श्रुत्वा पुण्य कथां प्रमां एवं विधां स्वयं स्थि शान्द वारात्कु
 रूष्यमे नतः शान्तिं च मोचरे कुर्यादुद्यापनं शक्रं आचार्यं वरयेत्तत्र आचार्यं वेदपारंगं स्रवणं स्वशमीवृक्षं नदभावे तु पिण्डं मदीयां पतिमां कुर्या
 स्तोहप्रचुरसं शुनाम् द्विभुजं दीर्घदेहं च दंडपाशधरं तथा पिंगाक्षं स्थूलदेहं च म्वेत ग्रीवं तथा र्वयेत् रुक्मपत्रं तथा समं कृत्वा वस्त्राणि
 वेषयेत् उपवीतादिभिर्द्व्यैः पूर्ववद्देवमर्चयेत् शामग्निरिति मंत्रेण हुनेदक्षाधिकं शतं कुरुगान्धोमये तु तेनैव बलिमुदरेत् कृष्णार्थे
 जुंसवत्सा च दद्यादथ पयस्विनीं सप्तविधान् समभ्यर्च्य गंधपुष्पाफलादिभिः वस्त्राणि दक्षिणां चैव यथाशक्त्या प्रदापयेत् नित्यपाषाणिकानि

भोजियो हूज सत्तमान् तेषां गृह्याशिषं पश्चादुज्जीया हं धुभिः सह सवस्त्रप्रतिभां चैव आचार्यायानिवेदयेत् एवं कृते यराजेंद्रसमीपं घृदा
 म्यहं जपेद्विदं पठेत्स्तोत्रं सन्मया चैव कृतांजलिः सप्तजन्यस्मरार्जेंद्रतस्यैश्वर्यं भविष्यति पुत्रपौत्रयुतो नित्यं ततो भोक्षमवाप्स्यति तुष्टो
 हंत वराजेंद्रं पैडानच करोम्यहं गोचरे वायवर्गे पिविषमस्योयं दाशनिः तुष्टो राज्यप्रदः सद्यः कुहो राज्यापहारकः जन्मस्योदादशरथो
 वा अष्टमो वापि कुवचिन् आवर्णे मंदवारेषु प्रजितो हं सुरवप्रदः ब्रह्मा शिवो हरिश्चैव मुनयः सप्तकादयः लक्ष्मीरुमा च सा विचो सुनिप-
 ल्यश्चैव शक्राः नृपा अन्ये मया सर्वे राज्यं कृष्टाश्च पीडिताः देशाश्च नगरा मा गजो द्वा वथ वाजिनः शौट्टहृष्टा मया दृष्टानां शुभायां नितस्ते
 पात् अतो मया पीडितानां मनुष्याणां नराधिप गिरहंतुं न शक्ताश्च ब्रह्म विष्णु महेश्वराः एतच्छ्रुत्वा शनैर्वाक्पराज्जापरमहर्षिनः प्रदक्षिणा
 नमस्कृत्य वरं प्राप्य पुरं ययौ गत्वा स्वनगरं राक्षसपूजितो वैशनेश्वरः श्रावणादिषु वारेषु प्रसन्नो भूच्छनैश्चरः पृथ्वीपतिरभूदा जायुहारा
 जमसादतः यद्भूमं शातरुत्थाय सौरिवारे सदा चैवेत् तस्याभीष्टप्रदो मंदो भविष्यति न संशयः स्त्रिया वा पुरुषेणापि शनैश्चरत्ते रक्त
 मुच्यते सर्वपापेभ्यो सर्वाभीष्टं लभेत्सणात् ब्राह्मणो वेदसंपूर्णः क्षत्रियो राज्याभ्यासात् वैश्यस्तुलभते वित्तं शूद्रः सुरवमवाप्नुयात्
 कन्याथील्लिभते कन्यापुत्राथील्लिभते सूनः क्षमाथील्लिभते कामान् मोक्षार्थील्लिभते गर्भिनम् मुच्यते सर्वपापेभ्यो यद्दलोकं स गच्छति इति श्रीस्कं
 दपुराणे शनिवारवतोद्यापनसंपूर्णम् अथ व्यतीपातवर्तोल्लिख्यते युधिष्ठिर उवाच सुनानि त्वत्पुत्रादं वदन्वानि सकलान्यपि व्यती
 पातवर्तं ब्रूहि सोद्यापनफलान्वितम् कृष्ण उवाच पुराव्यासेन कथितं शक्रकथं वंशवृद्धये न द्रुतं कथयिष्यामि शृणु राजन्य सन्म
 शक्र उवाच कथं योगस्तनः पूज्यो व्यतीपातमहासुने पूजिते किं फलं तान विधिं मे ब्रूहि विस्तरात् व्यास उवाच इममर्थं पुराणोद्य
 रण्णा च जगद्गुरुः व्यतीपातवर्तं सर्वयत्समारख्यातवान्द्रमुः तद्रुतं कथयिष्यामि परल्लोकहिताय च धरण्युवाच यस्त्वयोन्ये व्यतीपा
 तस्त्वस्य कर्म वदस्व तत् कदा जातः कथं पूज्यः पूजिते चात्र किं फलम् श्रीवराह उवाच यदा दृष्टमने भायोनारांजया हशीतगुः पि
 चलां स्नाहंत सूर्यस्त्यजदारान्द्रहस्पतेः तदा सोमो निरुष्टश्चरं विंश्रं विलोकयत् आदित्योऽपि न दारुष्टः कुशासो मं विलोकयत् उमसोर्दृष्टिस्तं

पातातकुहयोः सोमसूर्ययोः उद्यतास्योभबहोरः पुरुषः पिंगलेक्षणाः दस्योष्टर्वादेशनोचुकुटीकुटिलाननः पिंगलशमश्रुकेशांतोलेबभूव
कृशोर्दरः शिरालोदीर्घजिह्वश्चसूर्याग्निगमसन्निभः त्रैलोक्यभाक्षितुंयामोर वीटुभ्यानिवारितः सोपृच्छदथसूर्यदुःखधितोभक्षयामि
किं त्रैलोक्यंभोक्तुकोमोहंभवज्याविनिवारितः क्रोधदुःखोभाबाधेनपत्येनेकत्रनेगया सोमसूर्यावृचतुः कोपदृष्टेर्नोविविधादतिपाताद्
वानभूत् व्यतीपातस्तोनाभभवानभ्रविष्यति सर्वेषामपियोगानांपितृन्भवितासदा तेषामभ्येपुष्यतमोभविष्यन्मिसंशयः य
स्मिन्कालेऽवदुसतिः कल्याणंनैवकायेत् स्मानदानादिकांकिंवित्कलानंयादयभवंत् इतिताभ्यावरोदत्तस्ततः प्रभृतियोगगार्त्रिषुलोक्युवि
ख्यातोबहुपुण्यफलमदः व्यतीपातमहावीरत्रैलोक्यव्यापकप्रभो त्रयिप्रामेनरेः किंचिद्वातव्यशक्रकांक्षिभिः तद्दत्तं सुधितोभुंक्ष्वनोचैको
पोनिपात्यता व्यतीपातऽ० नमोवांपिनरोमेस्तुक्रोधपातस्यभाजनः दत्तोभ्रवज्जममधुनामसादः कीयतामस रवीदावृचतुः स्मानदानज
पहोमपूर्वकंयस्त्वदीयसमयेसमान्वरेत् नस्यपुण्यमिहतेमसादतो नंतमस्तुस्मतेवैभवाणवे नत्कान्येनवविदधातिपूजनंयस्तस्येष्टंभवतुभ
वेत्सभद्ररूपः पुत्राशुर्धनस्सखकीर्तिपुष्टिरूपारोगाद्यं गुणिजनवल्लभश्चपूर्वम् धरण्युवाच अस्मार्चनविधिञ्जिहिविस्तरणजगदुरो कृजेत
स्मिन्वर्ततेवकिंफलंवाप्यनेनरेः वराहऽ० एतस्मात्कारणाद्रमेव्यतीपातः सउच्यते अर्चितंचफलंयत्स्याचिदुक्तचसमाप्ततः विस्तरणार्चन
विधिकथितुंकेनशक्यते यथावर्तिनेव्यतीपातः सविधिः श्रूयतामिह शुभेव्यतीपातदिनेवगाह्येत्संसेव्यमानेनमहानदीजलम् उषाव
सेहैपवमानजापको जपेच्चमंत्रव्यतीपाततेनमः छादितेताम्रवस्त्रेणशर्करादूरितेघटे काचनाद्येप्रतिष्ठाप्यहंममभ्रसुर्जनरम् अ
ष्टभुजमहादशभुजेऽत्यनिवाक्येव्यतीपातमूर्तेः अष्टदशभुजश्चवणादुत्पत्तिवाक्यानुसारित्वाच्चविनियोगवाक्यस्यतथाभगवद्गोता
मुचंचत्तारोमनवस्तथेति चत्वारश्चतुर्दशेत्यर्थः गंधपुष्पासंतैर्दूर्घैर्दोषवस्त्रानिवेदनैः भस्मैर्भोज्यैः फलेश्चित्रैर्मिमिर्गशितैश्चेत् नमस्ते-
स्तुव्यतीपातसोमसूर्यस्मनप्रभो यद्दानादिकृतंकिंचिदन्तमिहास्तुमे इत्यत्कापंचरत्नाढ्यं संपुण्यास्तनमजलिं प्रक्षिप्यतत्सणादेवसर्व
पापक्षयोभवेत् यदिद्वितीयेचदिनेव्यतीपातोभवेन्नहि तदापूर्वोपवासस्तुप्रदद्यात्सकलंरुणैः पारणंचव्यतीपातंकुर्वात्संशययोगमय अथे

कस्मिन्दिनेधात्रिव्यतीपातोभवेद्यदि तत्रैवाहितदादत्वाऽपवाप्तसमाचरेत् कुर्यादेवंसामिमांसिव्यनीपातास्तथोदश चतुर्दशेनुरसंभामेकुयो
दद्यापनंबुधः व्यतीपाता यस्वाहोतिस्तीक्ष्णक्षमच्छतम् आज्यक्षीरफलानांच होतव्यं वैशतं तं शर्करापूर्णकुंभेति सहसोपस्क
रनरं शय्यांसोपस्करैर्युक्तां प्रदद्याद्भुतदेशिने वंदे व्यतीपातमहदांतरं वांदसुते सुकले हलब्धे समरूपपापस्य मम सथास्तु पुण्यस्व
चानंतफलं ममास्तु इति समीर्यगुरुपरिपूज्यंतं कटककुंडलकंठविधूषणैः सकलमेव समर्प्यथोचितं तदुपलभ्य मिह शृणु तन्महि गां
चपयस्विनींदद्यात्स्त्वर्णवरदक्षिणां तस्मै शय्यां समादाय सारदारुमयीं दहाम् दंतपत्रमिता रम्यां हेमपट्टै रलंकृताम् हेमवल्लीप्रतिच्छ-
न्नां सुभ्रगेदूपधानकां प्रच्छादनपटीयुक्तां धूपगंधादिवासिताम् नांबूलं कुकुममोदं कर्पूरागरुचंदनं दीपकोषान् होच्छन्नदद्याच्चाभयश
ने देहांते सुखेलोकाय विमानै रत्नसन्निभैः अप्सरोगणसंभोगीं गीतनृत्यविन्नासिभिः गत्वा कन्याऽऽदशतं सादरं चिदशुचिंतः तदंतरं राजराजः
स्यादृपसौभाग्यमागभवेत् कीर्त्याद्व्यागुणपुत्राशुरारोग्यधनधान्यवान् मनापादिमहेश्वर्ययुक्तो भोगी बहुश्रुतः जनसौभाग्यसंपन्नो याव
ज्जन्माष्टकायुतं दर्शदशगुणदानं न च्छतर्धां दिनक्षये शतघ्नं तच्च संक्रान्तो शतर्धां विषुवनतः शुगादौ न दशगुणमयनेन च्छतं भवेत् सोभय
हेतच्छतघ्नं न च्छतर्धां विग्रहे असंख्येयं व्यतीपातं दानं वेदविदो विदुः उत्पन्नो लक्षगुणकोटिगुणश्च मण्डादिक्रयागु अवुदगुणितं पत
नेन जपदानाद्यक्षयं पतिने जन्महाविंशतिनाडोष्मणत्वे कां विंशति व्यतीपातस्य पनने दशस्य स्थितं विदुः संपाथितं यद्यतीपातकालेषु नः
पुनस्तद्विशीनरश्मी प्रयच्छतः कल्पशतार्बुदानि विवर्धमानं न हि हीयते न च न स्थात्मा हलं व्यतीपातपूजां कुरुष्व चेदुगुणमनंतमिह शौदि स्थिर
त्वशानंतं नु वेष्टं समस्तं विष्टं दृष्टं भूमि तंतं न गणयित्वा व्यतीपातकार्यां मूर्ति व्यतीनरः सर्वपापहरो न स्यलभते फलमभिमतं पठति तत्रि
तियः शृणाति वेतं तत्कथयति पश्यति कारयत्यवश्यम् इति शशिदि व सेयास्यमोपि देवैश्चिरमयपरिपूज्यमानवास्ते इति वराहेनोक्तं
व्यतीफ्नतव्रतं अथ तत्रैव नारदीये व्यतीपातव्रतं युधिष्ठिर उ० केन व्रतेन चाणो न पश्येद्यप्यशानम् परिपृच्छाम्य हं विषयव्रतानामुत
मं व्रतं तद्व्रतं ब्रूहि विषयै र्कृत्वा भवति स्म प्रियं मां कंडय उवाच शृणु राजन्व्रतमिदं हर्यथेन पुराकृतम् तेन राज्ञा त्वैदं तं सूकराय च ब्रुः

शिवने, कदाचिन्मृगयां कर्तुं हृष्ये श्वराजमनमः वनमध्यं च न राजा हस्वान्तं वै वस्त्रं कर्म दग्धपादकटिचैव दग्धकण्ठमुखोदरम् हस्वान्थाविधं न तु
 कृपां चैकै नृपो नमः केन कर्म विपाकेन द्यवस्थां मासवानयम् अहो कष्टमहो कष्टं करेणोपसृज्यते अवश्यमपि भोक्तव्यं कृतं कर्म शक्राशुभं
 इत्स्नकातत्सरूपेण राजानं माह सूकरम् ईदृशी किमवस्थाने तन्मै ब्रूहि च सूकर तच्छ्रुत्वा नृपते रीक्यनिः श्वसनं सूकरो मुहुः स्मृत्वा पुरा
 कृतं कर्म मृत्युवाच नृपं प्राति शृणुराजन्महर्षे वै श्यो धनवत्यान्वितः आशाकृद्भ्यो न दत्तो हि आश्रितेभ्यश्च किंचन अताश्च बहुशाधमाः पुराण
 श्रुतिचोदिताः तथापि पापबुद्ध्या मे नाकृतं चात्मनो हितं आशापाशमनुग्रामः शुभशास्त्रविद्वजिनः कृतवान् पापमेवाह न किञ्चित्सकृत् कृतं
 तम् एकदा तु हि जः कश्चिद्भ्यतीपाते गृहं मम आगतो याचयन् याचनं किंचिद्दत्तवानहं भयानिराकृतो त्वयं तं वचोभिर्निधुरेस्तथा व्यतीपातो
 द्यौरे वैश्यकिंचिदेत्यर्थिने रवल तन्मै रुरुपं भवति माप्स्यसे त्वन्यजन्मनि कुपिते न मया तस्मै निधुरा वाक्समीरिता ततश्च कुपितो विप्रो यम
 शापमथाददत् आशाग्निर्दहते यदन्मभागा निपृथक् पृथक् तथैव तु तवाग्निदावाग्निः पुरुषाधम अरण्ये निजले देशे निजनेदुमविस्तु
 ते तत्र सूकरयो नो त्वमुत्पन्नोदुःखमाप्नुहि प्रसादि नो मया पश्चात्पुनरप्युक्तं वास्तदा उदृश्यति राजा त्वां सूकर त्वेदया परः इत्युक्त्वच
 जगामाथ अन्यवैश्यगृहं गति तेन शापेन वैराजन् सूकर त्वमवामवान् अहं दुःस्वचि संजातो विजले निजले वने राजो वाच केन त्वं
 मुच्यसे पापात्मा च स्वेहं सूकर येन शक्योप्यहं कर्तुं तव शापस्य संक्षयं वराह उवाच श्रूयतां मम राजेन्द्र मुनिः स्याद्येन कर्मणा व्य
 तोपातव्रतं नाम कृतं राजस्त्वया पुरा यथाभावात्सु त्वस्येह सर्ववस्त्रस्वरकारिणी तथा व्रतमिदं राजन्निह लोके परञ्च यथेषाभ्युदितः सु
 र्योद्देशो षं च नमो देहेतु व्यतीपातस्तथैवैह सर्वपापं त्यजोदति यथाविष्णुर्देतातीह नृगां परमविर्दितिम् दत्तात्येनं पश्येत् देहं तत्तथा व्रतमिदं
 शक्रं मम शतमिदुक्षयदानं सहस्वतु दिनक्षये विषुवेशतसाहस्व व्यतीपाते त्वनंतकम् विधानं व्यतीपातस्य शृणुराजन्मयत्नतः द्वाविंश
 तिसंमुत्पन्नो २२ भ्रमणे चैकविंशतिः २१ पतने दशनाड्यस्तु १० पतिते समनाडिकाः ७ यत्कलं लक्षसु ततो भ्रमणं कोटिरुच्यते पतने द
 शकोत्थस्तु पतिते दत्तमक्षयं आकृतिर्मूर्च्छनाकाद्या शैल तुल्याश्च नाडिकाः लक्षकोत्थं बुद्दशुण्मनंतं स्याद्यथाक्रमम् व्यतीपातविभागं

शुदानमुक्तं नृपोत्तम शंखकर्णपलंबोष्ठं लंबशूदार्धनासिकं अष्टनेत्रंचतुर्वक्त्रं भुजैरष्टादशैर्युतं शनयोजनविस्तीर्णसोमस्यसुतं भवम्
 माद्यैवाफाल्गुनार्गे वैशाखेष्वावणेथवा व्यतीपातोदिनेयस्मिन् आरभे इतस्तु नमस्य व्यतीपातव्रतेसम्यक्शक्तिभिर्भूलासमाहितः पंचगव्यमिति
 लघ्विष्टैः शत्रुभिः स्नायात्समाहितः ततः संकलयेदेतद्रुतं सर्वार्थसाधकं व्यतीपातव्रतेति धनुस्वर्णदानकरोभ्यहम् नवारात्रचगद्यन्नं
 निथिर्नचच्छद्रमाः यदावैजायने भक्तिस्तदाग्राह्यमिदं व्रतम् किञ्चेतैर्बहुभिश्चोर्णैः किं दानैर्बहुभिः कृतेः सर्वेषां फलमाप्नोति व्यतीपात
 व्रतेन वै इति संकल्य मनसा व्यतीपातव्रतं च सर्वपापविशुद्धयथावत्सर्वस्वोभवेत् आमृत्युतद्दिनं विप्रं वेदवेदांगपात्रम् तिलैः पू
 र्णशिरावंच मण्डुगुरवैर्पयेत् शंखचक्रगदापाणिपद्महस्तं हिरण्यम् वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य पूजयेद्गुरुद्वयम् उपचरैः षोडशभिः पू
 जयित्वा समाहितः हेमदानंततः कुर्याद्दद्याद्दिमवसारतः मंत्रेणानेन विधिवत्करेद्यत्वात्मवर्णकम् नमस्तेस्तु व्यतीपातसोमस्यसुतप्रभा
 दास्यामि दानं यत्किंचिन्नदक्षय्यमिहास्तु मे गुंजामात्रमपि स्वल्पं हेमविप्रकरापितम् गृह्यतां व्रतसिद्ध्यर्थं पूर्यस्वमनोरथान् हेमादिशि
 खरं भूत्वा स्ववर्णकोटिरुच्यते इदं क्षेत्रं कुरुक्षेत्रं साक्षात्परायणो द्विजः सुवर्णस्य च दानेन भीतो भवजनादेन नवहस्तो व्यतीपातो वैद्य-
 तिश्वरर्णोऽस्मृतो संक्रान्तिर्हृदयं स्थाने ममावैनाभिरुच्यते पूर्णिमापृष्टतोक्षे चोपचांगं पंचपर्वणि एव विष्णुशरीरस्य सुखं वेदादशी स्मृता
 अमाचपितरोनेयाभातामन्वादयस्माथा भगिनीद्वादशी ज्ञेया व्यतीपातस्तु सोदरः पितुः शनगुणं प्रोक्तं सहस्वभातुरवच भगिन्यां दश
 साहस्रं सोदरे दत्तमक्षयम् व्यतीपातदिने देवकिं न द्विषे समर्पितम् भवं नानं तफलदं मम मन्त्रानि जन्मनि एवंमाध्युद्दधीके जनेनैवाचैव
 पुनः पुनः तत्सर्वगुरवे दद्याच्छ्रेत्रियाय कुटुंबिने व्रतोपदेशे विप्राय पुराणज्ञाय भक्तिनः ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु व्रतमेतत्समापयेत् इदं
 व्रतं मया देवगृहीतं पूर्वजन्मनि स्वर्गपवर्गदन्तृणां सुकराय देहाप्यहम् एवमुक्ता नृपश्रेष्ठः सुकराय फलददौ नन्मृणा ननपुण्येन सुकरो
 मुक्तः किल्बिषः मुक्तः सुकरदेहाच्च सर्वोत्तराण्युषितः दिव्यविमानसंभाष्यगतो स्वर्गचस्त्रकरः न जानाति द्विजाः सर्वे व्यतीपातव्रतोत्तम इह लोके
 चक्रस्वदं स्वर्गमोक्षमदायकं अतस्त्वंकुरु राजेंद्र व्यतीपातव्रतोत्तमं सर्वपापक्षयकरं नृणां भवति सर्वदा कुर्यादेवं मामिमांस्त्रिपातां स्त्रियोदश

चतुर्दशीतुसंश्रयैः कुर्यादुद्यापनबुधः आदौ मध्ये तथा चोत्तरे तथा शक्तिस्तथा चरेत् निष्कत्रयेण चार्द्धेन तदुद्दिष्टेन वा पुनः व्यती-
पातस्वरूपं हि कुर्यादष्टमुजं नरः गणेशपूजनं कार्यं स्वस्तिवाचनमाचरेत् गोदीपपुरवास्ततोऽभ्यर्च्य आचार्यवरयेत्स्मधीः
वरयेच्च ततो विमानं कर्त्तुं जम्बूद्वयं दश दशगारे तथा गोष्ठे शतद्वेचस्त्रयमादिरे पुष्पमण्डपिकां कृत्वा पट्टकृत्वा दिवेष्टिताम्
तन्मध्ये सर्वतोभद्रं च येष्टु क्षणान्वितम् तत्पूर्वे स्थापयेत्कुम्भं शर्करापूरितं शम्भम् तस्योपरि न्यसेत्वा च तान्भूमन्म-
यवैणवम् निष्कत्रयेण प्रतिमां स्वरूपं परिनिर्मिताम् स्वशक्त्या कारयेन्मूर्त्तिं लक्ष्मीं नारायणस्य च लक्ष्मीं नारायणी
मूर्त्तिं व्यतीपातसमन्विताम् स्थापयेत्प्रतिमां तत्र ब्रह्माद्यावाहनं ततः ततः पूजाविनिर्बर्त्य महासंभारविस्तरैः अर्घ्यं चापिनतो
देयं स्तूपं धैः कुम्भैर्जलिः गृहाणाध्यव्यतीपातसोमसूर्यस्तप्रभौ सप्तजन्मकृतं पापं लक्ष्मसादात्स्वणशयतु मंत्रेणानेन देवाय दद्यादध्यसिमा
हितः होमं समारभेत आत्मोत्थानं धेनुमिति स्मृतः आकृष्यो नैति यत्रेण सूर्याय विधिवन्तरः अन्वत्याकंसमिदं द्विश्च शतमष्टोत्तरं तथा इदं विष्णुरि-
भिमंत्रेण होमः स्थापयसे न च व्याहृतीनां फले होमं कुर्यादष्टोत्तरं शतम् त्रयोदश ब्राह्मणाश्च भोजयेत्सुदुपायसैः एव भाराधिता निघ्नान् द-
क्षिणाभिश्च तोषयेत् आचार्यपूजयेत्स्वाद्गान् च दद्यात्सयस्विनीम् इत्येवं तं तु यः कुर्यान्नरो मक्तिः समन्वितः कोटिजन्मकृतैः पापैः मुच्यते
नात्र संशयः अस्मिन्कृते वने राजनूधे व्यस्त्रीनचाश्रुयात् अकालमृत्युदार्ष्ट्यशोकोदुःखं न जायते सर्वसौख्यमवाप्नोति व्यतीपात-
प्रसादतः इति श्रीवराहपुराणे व्यतीपातव्रतसौद्यापनसंपूर्णम् अथ आश्विनशतद्वेकादशीभारभ्य कार्तिकशतद्वेकादशीपर्यन्तमासो-
पवासवर्तित्वर्यते हेमाद्रौ विष्णुरहस्ये नारद उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् विधिं मासोपवासस्य फलं चास्य
यथोदितम् यथाविधानरैः कार्यं व्रतचर्यायाभावेत् आरभ्यते कथं पूर्वसमाप्तं च यथाविधि यावत्संख्यं च कर्तव्यं तद्ब्रवीहि पितामह
व्रतमेतत्संख्यं विस्तरं गणमानय ब्रह्मोवाच साक्षु नारद पृष्टं हि सर्वेषां हितकारकम् यादृक्मतिमतोऽथैष्टु च त्वं शुभं वीभिने
स्मरणां च यथाविष्णु स्तपतां च यथा रविः मेरुः शिवरिणां यद्वदेन येन तु यथागंगा प्रजानां तु यथा दिजः ओष्ठः-

सर्वत्रतानाहि तदन्मासोपवासकम् सर्वत्रतपुयसुगुणसर्वतर्थाषुयद्वेत् सर्वदानोद्धवंवापिलभेन्मासोपवासकृत् अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञै
 विधिवद्भूरिदक्षिणेः नतसुण्यमवाप्नोति यन्मासपरिलंघनात् तै नदत्तं हुतं जप्तं पस्तमस्वधाकृतम् यः करोति विधानेन नरो माससुपोषणं
 प्रविश्य वैष्णवं यज्ञं पूजयेच्च जनार्दनम् गुरोराज्ञां ततो लब्ध्वा कुर्यान्मासोपवासकं वैष्णवानि यथोक्तमभिहृत्वा नैनं वृत्ताभितुं द्वादश्यादो नि
 पुण्यानि न तो मासपुणवसेत् अतिरुच्छुपराकचलुच्छुचो द्रायगातया मासोपवासं कुर्वीत तात्वादेह बलाबलम् यानमस्थोयनिर्वपिनासी
 वा विधवा सुने मासोपवासं कुर्वीत युरुविप्राजयातक्तः आश्विनस्यामलेपसं एकादश्यामुपोषितः व्रतमेतलुगुण्दीयाद्यावञ्चिंशदिनावधि
 वा स्रदेवं समुद्दिश्य कार्तिकं सकलं नरः मासं चोपवसेद्यस्तु समुक्तिफलभागभवेत् अच्युतस्मालये भक्त्या विकालं कुसुमैः शङ्खैः मालती
 दीवरीः पद्मेः कमलैस्तु स्रगंधिभिः कुंकुमागरुकरैर्विलिप्य च सुगंधकैः नैवेद्यैर्धूपदीपाद्यैर्वैयसुजनार्दनम् मनसा कर्मणा वाचा पूजये
 द्गुरुदध्वजम् कुर्यान्नरस्त्रिषवणं महद्भक्त्या जितेन्द्रियः नाम्नामेव तथा लापं विष्णाः कुर्यादहर्निशम् सुर्वेन च स्तुतिर्विद्याभूषावादेवि
 वर्जयेत् सर्वसत्त्वदयायुक्तः शांतवृत्तिरहिंसकः स्रमोवा आसनस्योवा वासुदेवं मकीर्तयेत् स्मृत्या लोके न गंधादिस्नाहन् न च कीर्तयेत्
 अन्यस्य वर्जयेत् सर्वं आत्मनः शक्त्या हिंस्रैः गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांबूलं च विलेपनम् व्रतस्थो वर्जयेत् सर्वं यच्चान्यत्र निराकृतं व्रतस्थो
 न सदा किंचिदुष्कर्मस्य च कारयेत् देवतायतने तिष्ठेन्नरहस्थश्च रेड्यतम् हृत्वा मासोपवासं तु संयतात्मा जितेन्द्रियः ततोर्चयेन्महा
 भक्त्या गोविंदं गुरुदध्वजम् पूजयेत्सुषुप्तालाभिर्गंधधूपविलेपनैः वस्त्रालंकारवाद्यैश्च तोषयेदच्युतं नरः स्थापयेत्तु हरिं भक्त्या तीर्थ
 चंदनवारिभिः चंदनेनानुलिप्तांगपुष्पधूपैरनकशः वस्त्रदानादिभिश्चैव भोजयेच्चर्हिजोत्तमान् दद्याच्च दक्षिणां तस्या तांबूनादिव
 दापयेत् क्षमापयित्वा विष्णोश्च विस्तृजन्निभ्यो ब्रती एवं विज्ञानुसारेण भक्तिमुक्तेन चेतसा एवं मासोपवासं तु कृत्वा भ्यर्च्य जनार्दनं
 भोजयित्वा हिंजांश्चैव विष्णुलोकं महीयते एवं मासोपवासस्य त्रिंशदह्नि द्विजोत्तमः निर्वापयेत्ततश्चौर्विधिनार्येन तच्छुणु कारये-
 द्द्वेषा वं यज्ञेनैकादश्यामुपोषितः पूजयित्वा च देवेशमाचार्यानुज्ञया हरिम् अर्चयित्वा हरिभक्त्या अभिवाद्य शुभं तथा ततोऽनुभोजयेद्

प्रान् यथाशान्ति यथाविधि विशदः कुलचारित्रान् विष्णुपूजनतत्परान् पूजयित्वा द्विजान् सम्यक् विशो द्वेभोजयेत्सुधीः तावन्ति वस्तु-
 युग्मानि आसनादि कमंडलून् योगयद्वादिशस्त्राणि ब्रह्मसूत्राणि चैवोह दद्याच्चैव द्विजाद्येभ्यः पूजयित्वा प्रणम्य च ततो नु कल्पयेच्छ-
 द्वां शस्त्रास्तरणसंस्थितां वितानसंयुतां श्रेष्ठामोपधानामलंकृताम् विष्णोस्तुष्कारयेन्मूर्तिकं च नीतुं स्वशक्तिः न्यसेन स्यात्तु शय्यायां अर्च-
 यित्वा स्वगादिभिः आसनं पादुकेष्वं वस्त्रयुग्ममुपानहौ पवित्राणि च पुष्पाणि शय्यायां उपकल्पयेत् एवं शय्यांतु संकल्प्य ग्रणिपत्य चतान् द्विजान्
 प्रार्थयेच्चानुमोदार्थं विष्णुलोकं ब्रजाम्यहम् एवमभ्यर्चिता विभावदेयुर्ब्रजनिनंतदा ब्रजब्रजनरश्चेष्टविष्णोः स्थानमनामयं विमानं वैष्णवं दिव्यं स-
 शय्यापरिकल्पितम् तेन विष्णुपदं याहि सदानंदमनामयम् ततो विमर्जयेद्विजान् ग्रणिपत्यानुगम्य च ततस्तु पूजयेद्भक्त्या गुरुज्ञानमदाय क-
 ताशय्यां कल्पितां सम्यक् गुरुं ब्रतसमापकम् प्रणम्य शिरसांशान्तो गुरुवैष्णुपुरं ब्रजेत् नारी वा विधवा जाता या योक्तव्यं तच्छारिणी कृत्वा मासो
 च निर्वाप्य विधिवत्सुने कुलानां शतमुद्धृत्य विष्णुलोकं ब्रजेन्नरः यस्मिन् चरे महापुण्ये कुले मासोपवासकृत् सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं ब्रह्म-
 यने नरो मासोपवासानां कर्ता पुण्यकृतावरः पितृभानुकुलभ्यां च समं विष्णुपुरं ब्रजेत् नारी वा विधवा जाता या योक्तव्यं तच्छारिणी कृत्वा मासो
 पवासं च ब्रजेद्विष्णुसनातनम् सद्गुरुमिदं देवमूर्च्छां ग्लानिकरं परम् अंतर्मासोपवासारब्धं भक्तिजनयतेऽन्यते पीडि-
 तस्य पृथग्देवपुष्पैर्व्रतिनस्तदा त्यागो वा युद्धो वा शक्तितुकार्योपि नामह ब्रह्मो वाच अतस्थं कर्षितं हत्वा मुष्पुं वातपौधनम् हस्तातु ब्राह्म-
 णास्तस्य कुर्युः सम्यगनुग्रहम् अभूतं पाययेत्क्षीरं मिच्छमानं सहान्विशि यथेह न क्षियुज्येत भाणौः दत्तपीडितो ब्रजा अतिमूर्च्छो नित-
 क्षीणं सुमूर्धुं स्मर्य पीडितम् पाययित्वा मृतं क्षीरं रक्षेदह्लाफलानि च दद्यात्तत्र यो नित्यं ब्रतस्थः परिपालयेत् पयोमूलफलदलार-
 क्षे च वनिनसदा एव मासोपवासस्य आरूढः प्राणमंशश्चेद्व्रजतः शृणोदित्वः परिप्सेद्ब्राह्मणास्तथा नैने ब्रतं विनिश्चानिह विविधानुमो-
 दनम् क्षीरोपधं गुरोराज्ञां ह्यापोमूलं फलानि च एव हत्वा पिरक्षेत समुद्रः पाययेत्क्षीरं तोयं च ब्रतपञ्चात्समापयेत् अथ विष्णुवर्चनं वि-
 ष्णुर्दानं विष्णुवर्ती तथा सर्वं विष्णुमयं ज्ञात्वा ब्रतस्थं क्षीणमुदरेत् यदा मुष्पुं निर्भ्येष्टः परिग्लानो नित्यमूर्च्छितः तदा समुदरे स्तीर्णाभिच्छतं विमु-

रंस्थितं परिपाल्यब्रवीदेहं ब्रतशेषं समापयेत् यथोक्तं द्विगुणं तस्य फलं विप्रपुरवोदितम् इन्द्रियार्थेष्वसक्तोऽयः सदैव विमलामतिः परि-
 नोषयेत् विष्णुं नोपवासो यत्नात्सनाम् किं तस्य बहुभिस्तीर्थैः स्नानद्वोभजपञ्चतैः अजितोषोऽद्विगणो जितो येन त्वचनेन सा जितेन्द्रियः
 सदाशांतः सर्वस्मृतद्विनेरतः वासुदेवपरो नित्यं नक्तेशं कर्तुं मर्हति कुलानूनं यथोक्तं तु वैष्णवपदमव्यय आर्मानि पुरुषानित्यपुनराह-
 नि दुर्लभम् ये स्मरंति सदा विष्णुं विशुद्धेनांतरात्मना ते प्रयाति भयं त्यक्त्वा विष्णुलोकं भवनामयं ततो विष्णुवर्चनं सम्यक्क्यातः सायान्दहमे-
 व च कीर्तयंत्यन्युत यैर्वै ते नरंति भवार्णवम् आनंदिनो निदुःखान्तः क्रुद्धः शांतोऽथवा हरिम् एवं यः कीर्तयेद्भक्त्या स गच्छेद्देव्या वीपुरीम्
 गर्भजन्मजरारोगदुःखसंसारबंधनैः न बाध्यते न रोगैर्नित्यं वासुदेवमनुस्मरन् स्याद्वरेजगमे सत्वे स्मृत्युल्लेखं स्मरं शक्राशक्तं विष्णुपश्यति सर्व-
 त्रयः स विष्णुः स्वयं नरः सर्वं विष्णुमयं ज्ञात्वा त्रैलोक्यं स चराचरम् यस्म्यशांतामनिर्मलं नृजिनो गरुडध्वजः इदं कल्याणं कृत्याभ्यां ब्रतानासु-
 नमं ब्रतम् विष्णुलोकं प्रवाप्नोति चक्रपाणेः प्रसादतः विधिर्मासोपवासस्य यथा वन्यैरिर्कीर्तितः सतस्मे द्वाभ्युनिश्चेष्टं सर्वलोकहिताय च ह-
 त्वा विष्णुवर्चनं भक्त्या नरो विष्णुपुरीं व्रजेत् नाभक्ताय प्रदानव्यं न देयं दुष्टचेतसे इति श्रीविष्णुरहस्योक्तं मासोपवासव्रतं संपूर्णम् अथ आ-
 षाढशक्लैकादशीमारभ्य कार्तिकशक्लैकादशीपर्यंतं धारणापारणाव्रतं नृवर्यते हृष्ट्या उवाच शृणु कौन्तेय वदस्यामि धारणापारणाव्रतम्
 वांधवादिबधोन्त्यन्नदोषघ्नं च सुखप्रदम् कुलवृद्धिकरं चैव सर्वेन्द्रियनिधायकं चानुमारेयेत यथा चादौ मासिकं चानुमारेयेत यथा चादौ मासिकं पुण्याहं कारये-
 त्पूर्वमेकादश्या शक्लमेदिने पञ्चासं कल्मषराजे द्रतदारभ्य व्रतं चरेत् आदौ मासि नद्या चातं चानुमास्य मथापि वा एकस्मिन् धारणं कारयेत् पार-
 णं च तथा परं उपवासो धारणस्यात्पारणं भोजनं भवेत् पारणे तु दिने भाने अर्घ्यपूर्यं निवेदयेत् पारणं तु ततः कार्यं भवमहासरजं पेत् अथो-
 नरशतं दद्याद्दध्यं देवाय नमनाः समानं मासिराजेंद्रकुर्याद्दुधापानं बुधः चानुमास्य व्रतं चाथ मासे मासे तु कारयेत् उपवासं दिने भाने पु-
 ण्याहं कारयेत्पुरा आचार्यैर्वरयेत्पञ्चाद्वा द्वाणं तु ततः परम् कुर्यात्तु ननिमांशं रुद्धं क्ष्मीनारायणस्य वै पंचाश्रुते स्तथा पुष्पैस्तु लसीदल-
 चंपकैः मालतीकेतकीभिश्च मल्लिकाकुसुमैस्तथा रात्रौ जागरणं कुर्यात्तु राणपवनादिभिः प्रान्तःकाले समायाते ब्राह्मणास्तु निमन्त्रयेत् मा-

सेवित्राः पंचदशदिग्दर्शनं भवेत् चातुर्मीस्तेन थाराजन् ब्राह्मणोऽस्तु शतचित्रान् पश्चात्तनानादिकं कृत्वा देवपूजां समाचरेत् पश्चादग्निं
 समाधाय होमं कुर्याद्यथाविधि निषुप्तीदतिमंत्रेण जुहुयाच्च तिलोदनम् अग्निकाणे मंत्रेण जुहुयाच्च यत्नोदनम् अष्टाक्षरेण मंत्रेण पाय
 सं जुहुयान्नतः लक्ष्मीनारायणं देवं स्थापयेत्तत्र देवताः पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा होमशेषं समापयेत् ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चादाचार्यं पूजयेत्
 नः एवं कृत्वा महाभाग ब्रह्महत्यादिपातकैः मुच्यते नात्र संदेहः स्तस्मात्पुनः रुमहावनम् सग्रीवस्तु महा राजन्हृत्वा वालिनमाहवे रामादिष्टतनः
 कृत्वा धारणापारणाद्रतम् विमुक्तः सतदा दोषान्नापानकर्म च यात् नारदेन तथाराजन् पूर्वजन्मनि श्रुतः द्विजानामुपदेशाश्च धारणा
 पारणा कृत्वा होमादिकं विधायाथ तस्य पुण्यमभावतः जितेंद्रियस्ततो जा नो ब्रह्मलोकं दिकांश्चरन् तस्मान्मन्त्रेण यत्नेन कुर्याद्धारणपारणम् इंदि
 याणां वशाथोऽयं सर्वपापनुनये तस्मान्त्वमपि राजेंद्रं कुरुष्व ननु तमम् किं दानेनैस्तपसा किं वानियमेनैश्च मर्तेयैर्भैः धारणापारणा कुर्याद्भाना
 मुत्तमं वनम् सर्वयज्ञेषु तीर्थेषु सर्वदानेषु यत्फलं तत्फलं समवाप्नोति कृत्वा धारणपारणं इदं व्रतं महापुण्यं तपसा मुत्तमं तपः तस्मात्त्वमपि राजे
 द्रकुर्वद्विधिपूर्वकम् बांधवादिबन्धोषास्तु च्यते नात्र संशयः इति तं सं वदि व्याथा विष्णुः स्वां च पुरोययौ वंद्यमानः पौरुजनेः समस्तेः पंडु
 नंदनैः सुधिष्ठिरोपिराजर्षिश्च कारेदं महावनम् विमुक्तः सर्वपापेभ्यो वंशवृद्धिस्तनो भवतु इति श्रीभक्तिव्याख्यानपुराणे धारणापारणा व्रतसं
 पूर्णम् अथ संक्रान्तिव्रतानि लिख्यन्ते तत्रादौ ध्यानसंक्रान्तिव्रतं हेमाद्रौ स्कांदे नंदिकेश्वर उवाच अथाहं संभवस्याभित्याज्यमनुमनुनमभूय
 कृत्वेह नरो राजन् सर्वांस्कामानवाप्नुयात् अयनो विषुवंचैव स्नानं कृत्वा यथाविधि व्रतस्य नियमं कुर्यात्स्यात्वा देवं दिवाकरं करिष्यामि व्रतं देव
 त्वद्भक्तस्त्वत्परायणः तत्र विघ्नो न मे भूयान्न वेदं प्रसादतः इत्युच्चार्य लिखेत्पद्मं कुंकुमेनाष्टपत्रकं भास्करं पूर्वपत्रे तु आग्नेये च तथारविम् विव
 स्वंतं तथा याम्ये नैर्ऋत्ये पूषणं तथा आदित्यं वारुणे पत्रे वायव्ये न पनंतं तथा मार्तण्डं मितिको बरेण्ये शान्ये भानुमेव च एवं चक्रमशोभ्यत्यर्थं विश्वा-
 त्सा मध्यदैवता कृतांजलिपुटो भूत्वा अर्घ्यं दद्यात्समंत्रकं कालात्सा सर्वदेवा त्सा वैदात्मा विश्वतो मुखः व्याधिमुत्कृज राशोकं संसारभयना
 शानः इत्यर्घ्यमंत्रः पुष्पैर्धूपैः समभ्यर्च्य शिरसा प्रणिपत्य च रविंध्यात्वा ततो दद्याद्धान्यं प्रस्थो द्विजातये प्रतिभासं पुनस्तद्वात्सृज्यो देवः सह

स्रपात् एवं सदाप्रदानव्यं धान्यप्रस्थं हि जातये एवं संवत्सरे पूर्णकुर्यादुद्यापनक्रियाम् अर्घ्येणात्र हि सोवर्णकारयेन्यंडलं श्रमं हि शुभं पूजयेदा-
 नुं रक्तवस्त्रयुगान्वितम् धान्यद्रोणेन सहितं नदद्वैतं स्वशक्तिः स्वर्णशृंगीरोप्यरदुर्गं कांस्यदोद्वापयस्तिनीम् रविरूपं हि जंघ्यात्मानत्सवीं वि-
 वेदयेत् अग्निघोमसहस्त्राणां फलभाषोतिमानवः समजन्यसहस्त्राणि धनधान्यसमान्वितः निर्व्याधिर्निरुजो यो भान् रक्तयानश्चिजाप्नोते
 इति श्रीस्कंदपुराणे धान्यसंक्रान्तिव्रतम् अथ लवणसंक्रान्तिव्रतम् अथातः संप्रवक्ष्यामि लवणसंक्रान्तिमुत्तमां संक्रान्तिं वासरं भाष्यस्मा-
 नं कृत्वा शर्भजले वस्त्रालंकारसंवीतो भक्तिभावसमान्वितः कुंकुमेन लिखेत्सद्यमष्टपत्रसकर्णिकम् भास्करं पूजयेद् दत्तया धान्यप्रस्थसम-
 न्वितः तदग्रे लवणपात्रं सगुडं स्थापयेन्नतः पूजितस्त्वयथाशक्त्यग्निसीदममभास्कर लवणसगुडपात्रं ब्राह्मणाया निवेदयेत् एवं संवत्स-
 रे पूर्णं भानुं कुर्याद्विरप्मायम् रक्तवस्त्रयुगच्छन् रक्तचंदनचर्चितम् कंबलं लवणपात्रं धेनून् साह्यं हि जातये प्रदद्यादनुमुद्दिश्य विस्वात्पात्री-
 यनामिति एवं कृत्वा तु यत्पुण्यं प्राप्य तैष्ठुविमानवैः तत्केन गदितुं शक्यं वर्षकोटिशतैरेपि लवणाच्च लदानस्य फलमाप्नोति मानवः
 सर्वकामसमृद्धात्मा विमानवरमध्यगः सूर्यलोके वसेत्कल्पं पूज्यमानः सरास्वरैः इति लवणसंक्रान्तिव्रतम् अथ भोगसंक्रान्तिव्र-
 तम् तत्रैव संक्रान्तिदिवसं प्राप्य स्नात्वा चैव शक्तिव्रतः स्रवासिन्ये प्रदातव्यं नानासौभाग्यकंचुकम् कुंकुमं कज्जलं चैव सिंदूरं कुस-
 मानि च स्रगंधानि च द्रव्याणि तांबूलं च शताधिकम् तंडुलान् गुडं संक्षुन्नान्तां स्मोदद्याद्विचक्षणः दद्यात्सहृष्टमनसा भिक्षुनेष्यो यथावि-
 धि भोजयित्वा यथाशक्त्या वस्त्रयुगं प्रदापयेत् एवं संवत्सरस्याने रविं संपूज्य पूर्ववत् धेतुं सदक्षिणां दद्यात्सफलीं कर्हि जाय च स्म-
 त्करवी सर्वमर्थेषु भोगिज्जन्मनिजन्मनि इति भोगसंक्रान्तिव्रतम् अथ रूपसंक्रान्तिव्रतम् तत्रैव संक्रान्तिवासरे स्थानं कुशोनैले-
 न वै स्मृथाः हेमपात्रं घृतयुतं हिरण्येन समान्वितम् स्वरूपवीक्ष्य तत्पात्रं ब्राह्मणाया निवेदयेत् एकभक्तं ततः कृत्वा पूजयित्वा रविं वती-
 व्रतं नैक्यं च न दद्याद्दुतधेनुसमान्वितम् इति रूपसंक्रान्तिः अथ तंजः संक्रान्तिव्रतम् शान्तिं तंडुलसंयुक्तं करं करारथेच्छुभम् दीपं सं-
 स्थाप्य तन्मध्यं ज्वलितं तु स्वतेजसा तन्मुखे मोदकं स्थाप्य ब्राह्मणाया निवेदयेत् रविं संपूज्य यत्नेन अर्घ्यं दद्याद्विचक्षणः एकभक्तं च कर्तव्यं

यावत्संवत्सरं भवेत् संवत्सरे तु संपूर्णकुर्यादुद्यापनं बुधः शोभनं दीपकं कार्यं सवर्णं निनु नारद नाभ्यस्थ करं कुप्यादीपं त्यस्य ततोपरि
 कषित्वा सद्दद्यान् व्याकरकेण द्विजातये इति तेजः संक्रांतिः अथ सोमो मायसंक्रांतिव्रतम् संक्रांतिवासरे प्राप्ते स्नात्वा चैव श्रुचि व्रतः पू
 र्वं वद्वानुभयच्यन्तथा चैव सुवासिनां सोमाग्राहकसंयुक्तं वस्त्रयुग्मं नृयोविने विप्रायवेदविदुषेभ्यस्तथा तत्प्रतिपादयेत् एवं सवत्सरे पूर्णकु
 र्याद्वाह्मणपूजनं पर्वतं लवणं कृत्वा यथाविभवसारतः कांचनं कमलं कृत्वा भास्करं चैव कारयेत् गंधपुष्पादिना पूज्य विप्राय प्रतिपादयेत् ऐक्षवं
 तृण राज्ञं च निष्पावाश्च सशोभनाः धान्यकं जीरकं चैव कोसं मकुंकुमं तथा लवणं चाष्टमनत्रं विप्राय विनिवेदयेत् इति सोमोग्राह्यसंक्रांतिः अ
 थ तांबूलसंक्रातिव्रतम् संक्रांतो प्रातरुत्थाय स्नात्वा चैव यथाविधिः रविमप्यर्च्य यत्नेन चंदनेन स्रगंधिना तांबूलं चंदनाद्यैश्च पूजयेच्च
 द्विजो न भान् एवं सवत्सरं कार्यं संक्रांतो रविपूजनम् तांबूलं भस्मयोर्द्विभेः कारयेन् न्युरः सरम् वत्सरांते तु कमलं कृत्वा चैव तु कांचनम् पर्णक
 शं प्रकुर्वन्ति तथा पूगाफलालयम् चूर्णभांडं प्रकुर्वीत पूगमस्मोदनं तथा मुखवासोदितं चूर्णानां भांडानि विविधानि च द्विजदोपत्यभावाद्यस
 र्वापस्करसंयुतैः द्रव्यैस्तु पूजयेद्द्रव्याषड्भेभ्यो जिये द्विजान् उपकल्पितं तु यत्किंचिद्वाह्मणाय निवेदयेत् एवं करोति यानां तांबूलारव्य
 व्रतोत्तमम् भर्त्रापुत्रैश्च पौत्रैश्च मोदते स्वगृहे सदा इति तांबूलसंक्रांतिः अथ मनोरथसंक्रांतिव्रतम् गुडेन पूर्णकुंभेन वत्सरांते तु स्वशक्तिः स
 क्रान्तिवासरे दद्याद्वाह्मणाय कुटुंबिने एवं सवत्सरे पूर्णप्राति संक्रमणेर्जिते रविमप्यर्च्य यत्नेन कुर्यादुद्यापनं शक्रभम् गुडस्य पर्वतं कृत्वा
 स्वरत्नैश्च भूषितम् अयने चोत्तरदेद्यादि नशाठ्यं न कारयेत् यं यं कामयते कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलम् शेषं धान्यसंक्रातिवत् इति मनो
 रथसंक्रातिव्रतं संपूर्णम् अथ अशोकसंक्रातिव्रतम् अयने विषुवे चैव यतीपातो भवेद्वादि एकभुक्ततः कुर्यान्निन्दानमपूर्वकम् का
 चनं भास्करं कृत्वा यथाविभवशक्तिः स्नापयेत् संचगव्येन गंधपुष्पैश्च पूजयेत् सखाद्वारं च पश्चात्प्रांताभ्यन्तरे निधाय च भास्कराय नमः पा
 दो पूजयामि रवेयेन० जंघेपू० आदित्याय० जानुनी० दिवाकराय० ऊरुसू० अर्यग्ने० कटीपू० भानवे० उदरंगू० पूष्णे० बाहूपू० मित्राय० स्तनौ
 पू० विवस्वते० कंठपू० सहस्त्रांशवे० मुखपू० तमोहं० नेत्रपू० नेत्रोराशये० शिरःपू० अरुणसारथिने० सर्वांगपू० अर्घ्यं च पूर्ववत् कार्यं ब्राह्मणा

यनिवेदयेत् एवं स वत्सरे पूर्णैर्वाचनेन विवाकरम् संपूज्य पद्मकुसुमैर्यथा विभवसारतः धूपेदपि च नैवेद्ये रक्तवर्णेन वेष्टितम् ततो होमं प्रकुर्वी-
तरविभं चेण नारद द्वादशाः कपिला देया वस्त्रालंकारसंयुताः अशक्तः कपिलामेकां विनशाख्या विवर्जितः आसुरारोग्यमेश्वर्यमिमांशुभ्रस-
मन्वितः इति अशोकसंक्रांतिः अथ आयुः संक्रांतिः अयान्यासं प्रवक्ष्यामि आयुः संक्रांतिमुत्तमम् संक्रांतिं देवसंस्माला पूजयेच्च दिश-
करम् कांस्ये स्तीरं दद्यात्सहिरण्यं स्वशक्तिः मंत्राः पृथक् वक्तव्याः पूजासमैव प्रकीर्तिता तद्दीपं स्मरन् भोजानं पीयूषं समसापिशुकं आसुर-
रोग्यमेश्वर्यमनोदेहि द्विजातये अनेन विधिनार्वर्षसंबं दद्यात् तद्विदितः उद्यापनादिकं सर्वधान्यसंक्रांतिं बद्धवेत् निर्व्याधिञ्चैव दीर्घा-
युस्तेजस्वी कीर्तिमास्तथा अपभृत्य भयं नास्ति जीवेच्च शरदाशतम् इति आयुः संक्रांतिः अथ धनसंक्रांतिव्रतम् संक्रांतिदिवसे पू-
ज्यो भास्करस्तु विधानतः कलशं निर्वर्णं गृह्यचारि पूर्णं निदापयेत् स्रवणं मतिमाकृत्य मतिमासमुदापयेत् विधिनानेन वर्णने प्रीयता-
मेदिवाकरः भानोरुदयं वेलायां स्मत्वा सूर्यं मपूजयेत् कृसरालेन पक्वान् दद्यात् युक्तेन फूरिणा ज्वाल्मणान् भोजयेद्यन्नाच्चापेभासेदिवाक-
रे पूजाविधानं तदनुधान्य संक्रांतिवद्धवेत् सौवर्णं कलशं कृत्वा सूर्यं चोपरिविष्यसेत् स्रवणं विदितं पद्मसूर्याय विनिवेदयेत् गोदानं तत्र-
दातव्यं भवसंपूर्णतां कर्जेत् जन्यनाशतसाहस्रं धनमुक्तो भवेन्नरः आसुरारोग्यसंपन्नः सूर्यलोके महीयते इति धनसंक्रांतिः अथ स-
र्वसंक्रांत्युद्यापनं लिख्यते हेमाद्रौ मात्स्ये नंदिकेश्वर उवाच अयान्यदापि वक्ष्यामि संक्रांत्युद्यापनं कलम् दिष्टुं वैचायनेनैव संक्रांतिव्रतमा-
चरेत् पूर्वधुरे कभक्तेन दंतधावनं पूर्वकम् संक्रांतिवासरे ग्राप्ते तिलैः स्नानं समाचरेत् रवि संक्रमणे भूमौ च दनेनाष्टपत्रकं पद्मं सकर्णिकं कु-
र्यान् स्मिन्नावाहयेद्द्रविम् कर्णिकायां न्यसेद्भवमादित्यं पूर्ववन्नया नमः सोमार्चिषे चाग्नेयाम्ये क्रमं डलाय च नमः सवित्रे नैर्ऋत्यै वारुणे तप-
नं बुधः वायवे मित्रमा वाह्यपूजयेच्च यथाक्रमम् मार्तंडमुनरं विष्णुमीशान्यो विन्यसेत्सदा द्विजाय सोदककुम्भां तिलपात्रां हिरण्मयम् कम्प-
ल्लुयथाशक्त्या स्मरं शितानि वेदयेत् चंदनोदकपुष्पैश्च देवायार्घ्यं न्यसेदुवि विषवाय विष्वक् रूपाय विश्वधाम्ने स्वयं शुभे नमो न तनमो धात्रे क्र-
क्त्वा मयं शुभापते अनेन विधिना सर्वे मासि मासि समाचरेत् वत्सरांतं तथा कुर्यात्सूर्यं द्वादशाधानरः संवत्सरांतं दशतपथसेन संतप्य वन्दि-

द्विजपुंगवान् कुंभानुनर्हीदशधेनुषुक्तान्समप्यर्हैरपमयपद्यगर्भान् पयस्विनीः शीलवतीश्च दधानाः सारूपेण सवर्णयुक्ताः गावो यवासस
चक्रांस्यदोहागाल्यांबरावाचतुरोप्यशक्तः देवाप्यशक्तः कपिलासथैका निवेदयेद्ब्राह्मणपुंगवाय हे पोत्वि दद्यात् थिवीमशेषा हस्ताथरौप्यामथ
वास्तनाथौ वैष्ठीमशक्तौ यतिले विधाय सौवर्णस्यैरणसमं दद्यात् नविमशाक्यपुरुषोत्रकुचाल्कुर्वन्धोयातिनसंशयोत्र यावन्महेदमसु
स्वानगेन्द्रापृथ्वीचसप्ताब्धियुते हनिष्ठेत् तावत्सगंधर्वीणे रशेषैः संपूज्यते नारदनाकपृष्ठं ततस्तुष्टुमौह्रजवर्जो वासश्चाधिपः स्यात्कुल
शीलयुक्तः सृष्टेर्मुखं तुंगवपुः सभार्यः प्रभूतपुत्रो रिपुवर्दिनां द्विः इति संक्रांत्कृदापनम् अथ धनसंक्रमणविशेषः रवौ धनुषि संक्रांते स्मा
यादणोदये सदा सर्वभित्वां च संपाद्य मुहूर्तेन गतोरविः कुरुमरान्नेन विभान्वैभोजयेद्दुतपायसैः दक्षिणोर्ध्वं सतोष्य स्वयं भ्रजति तवाग्नयतः एवं
निरंतरं कुर्यादशक्तो भानुवासरे इह भस्त्वतु भोगान्वैसूर्यलोकं गच्छति इति धनुर्मोसमहिमा अथ रवेर्दुतस्मपन्नं हेमाद्रौ भविष्ये
उत्तरेत्ययने भ्रांमे द्युतमस्येन यो हरि स्त्रापयित्वा ब्राह्मणेभ्यो यः प्रयच्छति मानवः द्युतधेनुं तथा दद्याद्ब्राह्मणा यकुटुबिने सर्वपापविनि
र्मुक्तः सूर्यलोकं चिरं वसेत् ततो भवति भूपाळः प्रजानं द विवर्धनः इति उदगयने द्युतस्मपनम् अथ मकरसंक्रांतौ शिवरहस्ये द्युतकंबलदा
नमहिमा माघे मासि महादेवं यः कुर्याद्दुतकंबलं स भुक्ता स क्लान् भोगानंते मोक्षं च विंदति नराभूतयो जाता द्युतकंबलदानतः जातिस्म-
राश्च ते जाता मुक्ताश्चांते शिवार्चकाः पुरास्मनागमं विप्रं जाबालिं श्रुतिपारंगं पत्रच्छशूलकर्णाभोधर्मदारिद्र्यनाशकं सः गागारुवाच अ
सितायाः सिताया वाधेनो द्युतमनुनम संपादनीयं यत्नेन धनीभूतं च शोभनं तद्दुतं तुल्योर्ध्वं स्यात्सां दशगन्धर्वा महाकंबलमेतर्हि
द्युतस्य परिकीर्तितं तदहं वातदंष्ट्रासायनेयं शिवालये द्युतेना न्येन देवेशमभिषिच्य महेश्वरं ततो द्युतं धनीभूतमप्योच्छिवमस्तके त
तस्ति लैः सवर्षेभ्य बिब्ल्वपत्रैश्च कोमलैः हेमपद्मैश्च देवेशः पूजनीयो महेश्वरः धूपदीपादिकं देयं यहाँ नैवेद्यमादरात् ततो नाराजनं दत्त्वा
देयः पुष्पांजलिस्ततः प्रदक्षिणानं भस्करान्कृत्वा च तदनंतरम् शौवंपंचाक्षरं जप्त्वा शिवायेतन्निवेदयेत् ततो जागरणं कुर्याच्छिवस्मरण
पूर्वकम् ततः प्रातः समुत्थाय हस्तास्त्रानादिकं पुनः पूजनीयो महादेवो द्युतमेचनपूर्वकम् भोजनीयास्तथाशेषा भक्ष्येभ्यो ज्यैष्ठ्यं यत्नतः ततः

स्वयंभोक्तवंबन्धुभिः सहसादरं अनेन न वदरिष्यन्नाशयेष्यति सर्वथा भोगंश्च विपुलाच भक्तशिवलोकं गमिष्यसि इति मकरसं
 क्रान्तौ घृतकंबलदानं समाप्तम् अथ मकरसंक्रमणे दधि मथनदानम् नहि शिः मासपक्षाद्वा द्विरव्य ममेहजन्मनिजन्मोत्तरे च अ
 र्वोऽनसौ भाग्यपुत्रैश्च धनधान्याभिरुद्धैश्च श्रीसवितुः सूर्यनारायणस्वरूपिणे ब्राह्मणाय दधिमथनदानं करिष्ये इति सकलस्य ति
 लोहोत्तनपूर्वकं स्नात्वा शक्तवस्त्रं परिधाय यशोदाहृत्स्वस्मरणं निमांसं पूज्यभार्ययेत् यशोदेत्वं महाभागोऽस्मत्तंदेहि मम नोरसं पूजितासि
 मया देवि दधिमथनभाजनं श्रीकृष्णपरमानंदमसारणं वतारक पुत्रंदेहि मनोऽन्तःकरणत्रयविमोक्षणार्थं इति प्रार्थ्य दानमंत्रः गृहाण त्वं
 ह्रिजश्चेष्टदधिमथनभाजनं नवनीतेन सहितं देवक्या सहितं हरिम् प्रसादः क्रीयतामहं सूर्यरूपमोऽस्तु तं ब्रह्मांडपुराणैर्गदानभा
 हात्मेकूपं प्रतिदुर्वासोपदिष्टं अथ कथा सूत उवाच पीडिताहं दरिद्रेण अपुत्रा च तपोधन तपसोभंगभीत्या च यज्ञनाचरते पतिः मम स
 वंस्वमेकागौ स्वस्मदोहावयो महत् जीवनमम तं क्रेण धर्मयातां गरीयसो केनोपायेन भो ब्रह्मन् तच्चेद्ब्रह्मस्त्वं मम दुर्वासोऽवाच दानंदेहि
 च स्मत्प्रगेयेन पूर्णमनोरथा नंदजाया स्तुले भे ब्रह्माद्यैः पूजितमदत् श्रीकृष्णारख्य परतं त्वं योगिभिश्च दुरासदम् दधिमथनदानं च पुत्रभा
 सिकरं परम् नान्यदस्ति दरिद्राणां दानादस्मात्कथंचन तस्मान्न मपि देयं मे स्मृधिताय तपस्विने भविष्यति तव स्तुतोचि रंजीवोऽशुचि वतः
 विरम्य स्वस्तिकं पूर्वमनुलिप्य महीतलम् द्रोणमानं धान्यपुंजं गोधूमैश्च विशेषतः दध्यमन्नक मासाद्य कृष्णालीलाहं दिस्मरन् संतिष्ठेत्
 धनेन तस्मिन् सौवर्णमिति मां तथा संकल्प्यादिविधाया शत्रुपूज्यभाजनमयं कम् हरिद्राकुंभमाद्यैश्च दधिभण्डैर्विलेपयेत् रक्तसूत्रेण म
 धातं रक्तवस्त्रेण वेषयेत् माल्यैरक्तैश्च संयुक्तं देवीमावाहयेत् तथा सूर्यचावाहयेद्देदीपानशोभदीपयेत् लड्डुकान्युयुक्तान् लाजानि स्तू
 रं वंडाभिर्वेतथा नानाविधानि खाद्यानि समं तात्स्थापयेत् नतः कृष्णमीतिकरं स्तेनं हनन् धान्यसमृद्धिदम् क्षौमं वासिः पृथुकरितं देवि श्वती -
 सूत्रं नृदं पुत्रस्ते हस्तु तं कुचयुगं जातकं च सभूः रज्वाकर्षेत्थममुजलसत्कणोऽकुडले च स्विन्नं वक्रं कबरिगलं चालतीति ममं य परिशो
 वस्त्वभासाद्ययाचैज्जननीं हरिः गृहीत्वा दधिमथनं न्यवेद्यतीति मावहन् नानाखाद्यैर्वीरिणोपिन च युंचति माधवः अंकमाह स्तान्य

सपिबन्तुरवलोकयन् विवित्रैः पट्टकूलेऽगंधमाल्यैर्विशेषतः पूजयित्वा प्रसाद्यैव यशोदां पुत्रवत्सलाम् यशोदेवं महाभ्रागेऽस्मत्तंदे
 हिमनोरमं पूजितमिमांसादेविदधिमयनभाजने श्रीकृष्णपरमानंदसंसारणवतारकपुत्रं देहि मनो जमेऽग्रेण त्रयविमोक्षणं ब्राह्मणै
 र्देवतारमुपवेश्यस्मत्सने गंधमाल्यैश्च संपूज्य दानं दद्याद्द्विजातये गृहाणत्वमिदं दधिमं यथा न भोजनं न संहितं देवक्या सहि
 तं हरिं प्रसादः कीयतां मह्यं स्वरूपं न भोस्तु ते दुर्वासोऽपि दद्यात्सादोणभार्यां स्मलोचनां भकरस्यैयदासुर्येतिलोद्वतं न पूर्वकं स्मत्वा च
 जान्दवीतीये संप्राथ्य सुनिपुणवम् पूजयित्वा सुनिंसापि अददद्दधिमं यथा न अश्वत्थामानं च कृतं दधिमं यथा न दानतः कृपीलं भैरवस्य श-
 संऋणत्रयविमोक्षणं मुक्तादारिद्र्यदुःखास्त्राकुञ्जं भोगुप्तमं एवं पूर्वकृपीकृत्वा आनंदं समपद्यत एवं यत्कुरुते नारी विनयाक्यविजि
 ता सर्वान्कामानवाप्नोति सूर्यलोकमहीयते इति श्रीमद्भगवद्गीतासु अष्टादशोऽध्यायः श्रीकृष्ण उवाच सर्वेषामेव दानानां तान् बूलं चोत्तममस्तु
 याच तान् बूलदानमाहात्म्यं कथयस्व मम प्रभो उद्यापनि विधितस्य सर्वकामार्थसिद्धये श्रीकृष्ण उवाच सर्वेषामेव दानानां तान् बूलं चोत्तममस्तु
 तं आनंदो दीर्घमायुष्यं सौमनस्यं च पुष्टिदं सौभाग्यं च दनादिभ्यो विद्यालाभस्तथैव च एतच्च तुष्टयराजन्तां बूलास्तु भतेनरः स्मृतिपासा
 हरं स्वादु सौभाग्यं निर्मलं स्मृतं द्वात्रिंशत्त्रयं केयुं कृत्वा फलसमन्वितम् एलालवंगकपूर्वैर्युक्तं तान् बूलमुच्यते यथांलाभिभवैर्ह्यापि देयं हि
 जवराय च द्विजाभावेऽस्त्वस्मिन् देवभावेऽपि कुमारिका उद्यापनं कर्तव्यं यथा विभवसारतः श्रुभेहि मासे कर्तव्यं क्रमेण वैवाहिके ततः पंच
 सप्त च संहिमान् सपत्नीकान् पूजयेत् पूर्वरात्रौ च संपूज्य लक्ष्मीनारायणकुम्भौ उभा महेश्वरौ पूज्यो ब्रह्माणंसा विख्यासह रतिं च पंच
 बाणं च पूजयेच्च यथाविधि कर्हिं सिद्धिं विद्यराजं लोकापालाश्च पूजयेत् रात्रौ पूजां कर्तव्या षोडशैरुपचारकैः तान् बूलां पृक्करं तत्र
 संस्थाप्योत्तरदेवताः पुरुषोत्तमार्थं शार्ङ्गपाणये गुरुद्वज्जगत् अन्तायै यत्तपुरुषाय पुंडरीकाक्षाय नित्याय वेदगोपीय गोवर्द्धनाय
 स्मद्भद्रह्मणाय शौरिणे ईश्वराय एतां निहादशानामानि पूजनं हवने तथा घृतं वापाय सवापि पंचासृतं तिलोदनम् तत्तन्मंत्रैश्च
 होतव्यमष्टाविंशतिसंख्यया पर्णस्थापनपात्रचतूर्णपात्रं तथैव च स्वर्णसिंध्यमयवापि पंचलं सीसं भवम् सर्वशोभासमायुक्तं लोह

ज्ञापूगभाजिकां तेषांपूजाप्रकर्तव्यागंधपुष्पादिभिस्तथा पूर्णोद्दिततः कुर्याद्ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः तांबूलंस्फुर्योदद्याद्ब्राह्मणेभ्योतिष्ठ
 क्रितः मेधावीस्रभगः प्राज्ञोदर्शनीयश्च जायते फलेन तथ्यते ब्रह्मापत्रेण भगवान्हरिः दूर्णमीश्वरतुल्यैर्वदिरः कामतुसये कर्पूरैरालंबं
 दिजानोपचफलेस्तथा इन्द्राद्यालोकपालाद्यसंतुष्टाश्च भवन्ति हि वारिदः स्फुरवभाभोतिराज्यभार्मातचान्नदः दीपदश्चक्षुराभोति न च ताम्रपू लद
 नतः एवं कृते विधानेन सर्वाङ्कामानवानुयात् इति वायुपुराणे तांबूलव्रजोद्यापनं संपूर्णम् अथ मोनव्रजोद्यापनं नारद उवाच ब्रह्मन्बृहिस
 मर्त्यवैमौनव्रतफलश्रुभम् फलं किमस्य दानवाकथमुद्यापनं भवत् ब्रह्मोवाच शृणु नारद यत्नेन सावधानेन चेत्तस्मा चातुर्भास्ये ब्रतं कुर्या
 न्नौ नारत्यं ब्रतमुच्यते यस्याचरणमात्रेण गम्यते विष्णुर्भदिरम् विधितं स्य प्रवक्ष्यामि शृणु नारद मनुस्वात् व्रतमध्ये ब्रतस्याने व्रतादौ वा
 यथाविधि उद्यापनं प्रकुर्वीति ब्रतसंपूर्णं हेतवे स्मालानित्यविधिं कृत्वा कुर्यात्स कल्पमाहतः सर्वतो भद्रमालिख्य तत्र विष्णुं प्रपूजयेत्
 लक्ष्म्याशुतंतु देवेशं ब्रह्माद्या देवतास्तथा द्वारदेशेतु संपूज्योपपश्यीलसुशीलको जयं च विनयं चैव गदादीनां युधानि च मंडपं तोर
 गौर्युक्तं पट्टवस्त्रेण भूषितम् स्रवणप्रतिमां तत्र घटांगरुडलां च्छिता उपचारैः षोडशभि रचयित्वा रमापतिम् रात्रौ जागरणं कुर्याद्रात्रि
 द्यादिमंगलैः द्युतेनाष्टोत्तरशतं पावकं हवनं चरेत् अतो देवेति मंत्रेण ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः पीठदानं ततः कुर्याद्दंदादानं तथैव च घंटादा
 नस्य माहात्म्यं कर्तुं केन न शक्यते दीपदानं ततः कुर्याद्ब्रतसंपूर्णं हेतवे इदं ब्रतं मया पूर्वे कृतमु तानि हेतवे नैनव्रतप्रभावेन सृस्युत्यतिर्मे
 याकृता कर्तव्यं तु मयत्नेन सर्वकार्थो भिदये य इदं कुरुते वत्स स सास्मान्मा मकीतनुः इति श्री ब्रह्मांडपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे मोनव्रतो
 द्यापनं संपूर्णं अथ प्रपादानविधानं युधिष्ठिर उवा० कथं कृष्यात्तरंत्यत्र सारगद्धराभराः स्वत्यं नैव तु कालेन तथा दानेन मेव द कृष्याउ
 वाच विधानमेकमतुलं सामान्यं नरसेवितम् विधिप्रपारव्यं राजेन्द्र कथ्यमानं शृणुष्व नत् यस्मिन्पथि जलं नास्ति नास्ति नास्ति यामः समीपगः प्रण
 तत्र प्रकर्तव्या स्वर्गकामेष्मभिर्नरैः माधमासेसिते पक्षे शिवरात्रौ विशेषतः कृत्वा तु मंडपं परम्यं च तु द्वारं स्मशानं भित्तम् छायाशीतमर्था काशो हट्टेः
 स्तंभैर्विशीषतः एकवल्क्रादि वल्क्रावापुर्णेन स्फुरवाश्रभाः प्रागाणां पञ्चबाहुल्यं तत्र कार्या विचक्षणैः हटां स्ताम्बमथानुरम्यान्वृज्यथान्वात्ममादि

तः पूजां चैव समादिश्य सर्वकामः प्रयत्नतः प्रावृडायाति यमवद्वैजलैः कुम्भान् मूपूरयेत् यवागूतत्र संयुक्तां व्यंजनैस्तु समन्विताम् अन्यैश्च बहु
भिद्रव्यैः शर्करापानकैर्युताम् तत्कलवणसंयुक्तं तांबूलंच यथाविधि प्रपाथामो जयेच्छक्त्या जलं वा केवलं शभम् ब्राह्मणार्थं पृथक्पात्रं ब्र
ह्मचिह्नं नलक्षितम् स्वस्तिवाचनपूर्वे तु सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् एवं विधाय प्रामोक्ता विहृदि र्थमैकोविदेः शिशूनां जननीयदस्तत्तृडाहरणे क्षमा
सर्वेषामपि वर्णानां प्रपावैषोषक्षमा न दंतिपितरस्तस्य तु र्थातिकूलदेवताः स्तुवंति मनुजास्तु येनाभ्यनिकृता प्रपा क्रतु कोटिशतैर्यजुषु
पयंचलभते नरः उद्यापनविधिं कृत्वा प्रपादानमनुत्तमं तस्याः सर्वाणि पात्राणि ब्राह्मणार्थानि वेदयेत् भोजयेच्च यथाशक्त्या ब्राह्मणां स्तोत्रयेत्
तः प्रपा मादिरदानेन कृतकृत्यो भवेन्नरदुर्भिक्षाग्रसामान्नां श्रीविंदुसंभजलं तत्सुल्यं क्रतुलक्षणे हयमेतत्ततोधिकं एवं विधाय प्रामोक्ता
मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः वराचालधुवाराजन् सर्वकामविवर्धिनी कावडिस्थेन यत्नेन मार्गे तत्प्रापयेज्जलं इति श्रीभक्तिविष्योत्तरपुराणे मपान-
दानं सोद्यापनं संपूर्णम् अथ लक्ष्मपद्मविधिः श्रीहिरुणा जतं श्रेष्ठमुक्तिदं दुःखनाशनम् पुत्रपौत्रादिकं चैव कृपया मधुसूदन श्रीकृष्ण
उवाच शृणुराज न्यवस्था भिन्नतानामधिकं व्रतम् सर्वदुःखहरं रक्षाणां सर्वकामफलप्रदम् लक्ष्मपद्मं रंगवल्या शोभे मासि समारभेत्
गुरुशक्रास्तरहिते शक्रकृवर्णेन यत्नतः तद्गुलैः पूजयेच्छुक्तेः सूर्यस्थं जगदीश्वरं उद्यापनं समाप्तोच्च कुर्वाद्यलेन सिद्धये संपूर्णं जायते ये
न तच्छृणुष्वप्रयत्नतः सूर्यस्य प्रतिमां कुर्यात्स्वर्णस्य च शक्तिः वेदिकायां प्रकर्तव्यं स्तिकां पद्मसंयुतं तन्मध्ये कलशं स्थाप्य रक्तवस्त्रे
ण वेष्टितम् पंचामृतेन संस्माप्य देवं तत्र प्रपूजयेत् गंधपुष्पास्तैर्दिव्यैर्धूपदीपादिभिः शस्त्रैः स्वरपणिभिर्मनपदां देवाय विनिवेदयेत् आवा
र्यं वरयेत् तत्र वेदवेदांगपारागम् ततो होमः प्रकर्तव्यं स्तिलान्यैः पायसैस्तथा अष्टोत्तरसहस्रं वा शतत्रयमथापि वा गायत्री मंत्रतः कुर्या
न्मूलमंबेण होमयेत् गोदानं च प्रकर्तव्यं सूर्यस्थं हरितुष्टये ब्राह्मणान् भोजयेच्छक्त्या शर्कराद्युतपायसैः तेष्वपि दक्षिणां दद्याद्वित्तरा
क्या विवर्जितः प्रतिमां कलशं चैव दद्यात्पूजादिकं तथा अतो देवं तिमंत्रेण आचार्याय निवेदयेत् प्रदक्षिणां मस्त्यं रं कुर्यान्मृध्मि कृतं ताज
लिः श्रीकृष्ण उवाच एतन्नेत्रं तमारव्या तं रक्षाणां कामफलामये पुत्रपौत्रादिसंतानवृद्धार्थं कुरु नंदन यानारी कुरु ते भक्त्या हरिस्तस्याः प्र

सोदति इति श्रीसूर्यपुराणे लक्षपद्मकरणोद्यापनसंपूर्णम् अथ लक्षदीपदानविधिः स्कंदलवाच रुद्रसंख्याशिवायाथ अपर्ये
 दीपयुक्तमम् वर्षमेकतदर्धवावर्षद्वयमथापि वा लक्षसंख्यातदर्धवाहिलक्षसंख्यावेति नराः परमार्थिकाः
 घृतेन येष कुर्वन्ति तेषां पुण्यं वदामि ते दीपमालायथाशक्त्या कार्त्तिके च दद्यान्विताः यावत्कालमस्त्रुलानदीपायस्थशिवाग्रतः तावद्युग
 सहस्राणि स्वर्गलोके महायते कैः संभ्रमेन च तैलेन दीपाद् दद्याच्छिवालये तेन पुण्येन कैलासे वसतो शिवसन्निधौ अतस्तीतैलसंयुक्ता
 नदीपाद् दद्याच्छिवालये दशपूर्वान् दशपरान् युक्तो गच्छेच्छिवालये ज्ञानिनो हि स विष्यन्ति दीपदानफलेन हि तिलतैलेन यो दीपान् दद
 ते च शिवालये तेन जस्विनो महाभागाः कुलेन च शतेन वै तैल युक्ताः कृता दीपादापिताश्च शिवालये आर्त्तिक्यं च संपूरयेत् कुर्वन्ति दिने दिने
 नेमा मुर्वन्ति सायुज्यं नात्र कार्या विचारणा लक्षदीपस्य संपूर्त्यैकार्यमुद्यापनं बुधैः उपवासं प्रकुर्वन्ति पूर्वस्मिन् दिवसे तदा कर्षमात्रं स्वर्गे
 न तदर्धार्धेन वा पुनः प्रतिमां शंकरस्याथ उभयासाहितं स्यात् आचार्यं वरयेत्तत्र अभिज्ञं वेदपारगम् कलशस्थापयेद्वा भौस्त्वस्ति वाचनपू
 र्वकं उमा महेश्वरं रस्यं स्थापयेत्कलशोपरि उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्च पृथक् पृथक् रात्रौ जागरणं कुर्वन्तु रात्र्यवणादिभिः प्रातः स्नान
 विधया यथा होमकर्म समारभेत् तिलसर्पिर्वैश्वदेव्यापि चरुणा बिल्वपत्रकैः आभ्यसुते च मृत्युं कस्यो जातादिमंत्रतः शतमष्टोत्तरं हत्वा होम
 शेषं समापयेत् उमा महेश्वरं देवं पूजयेत्तु पुनर्वती प्रतिमां वस्त्रसहितामाचार्यो यानि वेदयेत् सहिरण्यां स वत्सा च धेनुं दद्यात्प्रयत्नतः अ
 नेन विधिनया स्युः व्रतमेतत्समाचरेत् स भक्त्या विपुलान् भोगान् शिवसायुज्यमाप्नुयात् आक्षणां भोजयेत्पश्चाद् दक्षालं कर्मभूषणैः
 गुरोराज्ञां गृहीत्वा तु भ्रंजीयाद्बुधभिः सह एव यः कुरुते तस्यौ लक्षदीपमदीपनं नरो वाप्यथवानारी सोऽश्रुते पदमव्ययं ज्ञानमुत्पद्यते न
 स्य संसारमयनाशनम् सर्वपापक्षयकरं जन्मजन्मार्जितं च यत् बाल्ये वयस्सिप्पसाप्येव नैवापि यत्कृतं वार्धकेऽपि कृतं पापतत्सर्वेन शयति शु
 बम् सर्वपापविनिर्मुक्तो भुक्त्वा भोगान्महीतले सर्वोक्ता मानवाप्याथ सोऽश्रुते पदमव्ययम् इति श्रीस्कंदपुराणे लक्षदीपोद्यापनसंपूर्णम्
 अथ लक्षदूर्वापूजनविधिः शृंगरसेन उक्ता च लक्षपूजाविधिसंम्यक् कथयस्व मभाग्रतः यद्वत्वाभाणि नः सर्वे भवन्ति स्म रवभाणि नः

आवाणे च चतुर्थ्यां तु भौमवारोयदाभावेत् शशभेन्द्रिवासरेषां पिपूजाः कर्मसमारमेत् दंपत्युचतुः चक्रवर्ती तृपोजांस्तैर्न दंमिनैवैगमः
 आवाक्यां तु दशदिग्भ्यां किदेयं वृत्तिकारकं नदीनदजले योद्धि रसं रवेर्नीपि पूर्यते विदुमात्रेण सह सा सकथं पूर्यते नैव कौण्डि
 ण्य उवाच भक्त्या दत्तं स्तन्यमपि बहु वृत्तिकारमय अभक्त्या यच्च दमेन बहु दत्तवथा भवेत् दंपत्युचतुः आवयो न गृहे किंचि-
 त्छुभं वस्तु हि ज्ञोक्तं पूजायै गणनाथस्य मातृदूर्वां कुराहताः पूजितो गणनाथस्तु स एको ह्यवशिष्यते भक्त्या दत्तः स एकोऽपि नृस-
 ये स्म्यात्प्रदीयताम् कौण्डिण्य उवाच विरोचना ददौ तस्मै अत्वा वाक्यं तदोरितम् एकं दूर्वां कुरं भक्त्या नैनं नृसो भवति ह्रजः शाल्यन्
 पायसान् च नानापक्वान्मेव च व्यंजना न्यपि त्रिवर्णिले ह्यचोऽथा न्यने कथा भक्त्या विरोचना दत्ते जातदूर्वां कुरं शिवलम् गृहोत्सा
 ब्राह्मणस्तं तु बुभुक्षुः परया मुदा तस्मिन् दूर्वां कुरं भक्त्या दत्ते ते गार्थप्रक्षिते प्रशमः स्याद्द्विजस्य तस्मिन् पञ्जराज नलः दंमि
 श्वपरमातेन मात्मानं क्षणमाभ्रतः आलिलिंगं त्रिशिरसं तृप्तो हर्षयन् हिजः तत्पाज कुस्मितरूपमकटो भूद्भुजाननः चतुर्भुजो र-
 वि दाक्षः शुंडादंडो विराजितः कमलं परशमालां दत्तं करतले दधत् महाहं मुकुटो राजन कर्णे कुंडलमंडितः दिव्य वस्त्रपरीधानो दि
 व्यगंधानुलेपनः उवाच तौ प्रसन्नात्मा दंपती स गजाननः वृणीत तं वरं शीघ्रमनसा योय इच्छितः तावूचतुः जन्मजन्मानं तरे वापि
 भक्तिरस्तु ददाः वयोः मुक्तिर्वादीयतां देवस्मात्संसारसागरात् नायाचे किंचिदन्यं हि पादपद्मादिभानन कौण्डिण्य उ० इति
 तद्वाक्यमाकर्ण्य तथेयुक्ता गजाननः पुनरास्मिं यमददे भक्तिं त्रिपुरसूदनः एतस्मात्तूर्वभारोस्मै दीयतां दीयते मया अगस्त्यम्
 क्षणाद्देवो न वृक्षिंच समाययौ दूर्वां कुरेण चैकेन नृमिंच परमाययौ इति सम्यक्समाख्यामहिमानं परशमं दूर्वासमर्पणेनैव स-
 भवेत्सर्वकामदः इति हासमिभमभक्त्या शृणुते आवयेच्च यः स पुत्रधनमाप्नोति स्वर्गलोके च मोदते गजानने च यो भक्तिं निष्कामो भो
 माप्नुयात् श्रुत्वा पीत्य भित्तिहासं आश्रयात्संशयपुनः प्रपेदे हृदि तं ज्ञात्वा कौण्डिण्यो मुनिरब्रवीत् आश्रये शृणु मे वाक्यं संशयस्यापनु-
 नये यद्दत्ताभिहृदि स्थस्य मया ज्ञानस्य ते न घे एकं दूर्वां कुरं गृह्या गच्छ शीघ्रं बिडो जस वदाशीर्वचनपूर्वपश्चाद्या च स्वकाचनं दूर्वा

कुरेणतुलितं गृहीत्वा तु इहानय नन्यूनं नाधिकं ग्राह्यं तस्य भाराच्छुष्मानने आज्ञां प्राप्य सुनेः सातु प्रस्थिता सार्थो मिच्छये एकं दूर्वाकुरे
 गृह्य शक्रसन्निधिमाययौ तमुवाचाथ यां शक्रदेहिमेकां च न शक्रं याचितुं त्वां समायातामर्तुं वाक्यात्सरे शवर इदं उवाच किमर्थं त्वमि
 हायातामभाज्ञामेपिताभवत् मया तु मेपितं तस्य स्वशाक्त्या तु स्रवणं किं आश्रयो वाच दूर्वाकुरे स्थितुं लया यद्भवत्कायं न रक्तं मम दुर्लोच्य
 शक्तिभर्तस्त्वं न्यूनं न च यतोधिकम् इदं उ० दूर्वाकुरे सममाणं मेनास्ति द्रव्यं शक्रमानने कुबेरभवनं गच्छ जातं रूपमदास्यति इदं प्रेषिता
 साध्वी युनिपत्नी मया सह प्रपितं भवने द्यौर्द्विदूर्वाभिर्नयनम् कुबेर उवाच अत्याश्चर्यं महमन्ये सुनेः शक्रस्य चाश्रये मोहाविद्यो न जानाति दूर्वाकुः
 भिनो कियत् कांचनेन किमेतेन बहुलं न च्छते कुतः आज्ञा पयच्छन्थाशं कोशकारधनस्य च देहि अस्याभिनं स्वेच्छसु निपत्याममाज्ञायौ एवं
 अस्ताददौ तस्यैव इलं कांचनं तु सः न जग्राह भाराद् दूर्वाधिकं विशांकया स्वर्णकारतुलायां तं दूर्वाकुरमधारयत् नाभं वत्तुलया तस्य प
 र्याप्तं तं तु द्वादकम् वणिक्तुलासमानीता तत्रापि नाभं वत्समं तैलकारं समानीता न जानात पुराणक्षमा धृते महत्यं तोक्षि मं हाटकं दत्तमेक
 तः दूर्वाकुरेपि तत्रापि अधस्ताद्यानि भारतः अन्यदल्पददौ तं च कुबेरः कांचनं बहु तदपि नाभं वने न समं दूर्वाकुरेण च सर्वकोशगतं द्रव्यं दत्तं
 गुरुतरं महत् तथापि नाभं वत्तुल्यं तेन दूर्वाकुरेण च पत्नीमाहृत्य तां माह कुबेरः कोतुकावितः कुरु महाकृतः सुभूधरा रोहणमग्रतः न सम
 चेत्स भारोऽस्य निजसत्वरिरक्षया पतिव्रता ज्ञायानस्य धदमारुरुहेतदा न तोपिनसमाजाता ततः सर्वे पुरांददौ धटमर्थं कुबरोपिनोर्ध्वजा
 नो कुरस्ततः अस्तादूतसुखादिदोगजारूढः सभाययौ स्वकीयद्रव्यसहितो द्रव्यमारुरुहेतदा तथापि नोर्ध्वगमनत
 खोगतश्चिंतां किमेतदिति चिंतयन् विष्णुहरं च संस्मारत तत्रा राहणकाम्यया शिवो विष्णुः सभागत्य धटमारुरुहेतदा तथापि नोर्ध्वगमनत
 दादूर्वाकुरस्याहि शिवो विष्णुः कुबरोपि आश्चर्यं समपद्यत वरुणेन्द्राग्निरुतो कोऽडिन्य च समाययुः देवादेव वर्षयश्चापि सिद्धि विद्यायै रोगाः
 दिन्ना ते समनुमासे यथा गच्छंति पक्षिणः नमस्तु त्वयि मुनिं सर्वे मोक्षार्थं विधाधरो रगाः सर्वे ऊचुः अज्ञानं विलयं यातं दर्शनाब्जो मुने तव पूवं
 पुण्यं भवा दये कल्याणं नो भविष्यति तत्र पत्न्या हृतं सर्वं सर्वेषां न घस्फुटम् महिमानं न जानीमो दूर्वाकुरसमुद्रं वम् एव दूर्वाकुरतुलोत्रे

लोक्यमपि नाभवत् गजाननशिरस्थस्य त्वया मन्त्र्यापितस्य च जानीयात् महिमानं कः सम्यक् दूर्वाकुरस्य च गजाननैकभक्तस्मृतपत
स्तपोभृशम् तवापि महिमानं को जानाति भव न त्रये एवमुक्तासु नि सर्वे पूज्यमानं गजाननं सर्वे सभायाश्च यजुस्तुष्टुर्ननु तु जगुः न
ब्रह्मानहरिः शिवेन्द्रमरुतो नानिर्वचस्वान्मरुच्छे यो शेषकलानिधिश्च वरुणो नो चंद्रमाना शिवो नो वाचा मधिपो न चैव गरुडो यस्मा
धिपो नागिरामा हस्त्यं परिर्वेदवेदनिगमैरज्ञानरूपस्य ते एव स तोष्य सर्वे ते देवदेव गजाननं मुनिचसमं तु माप्यययुः सत्त्वं निकेतनं आ
भ्यापितो ज्ञात्वा दूर्वा माहात्म्यं सुतमम् विश्वस्ता भर्तु वाक्ये न सा दूर्वा पर्ययुजयत् विद्मेश्वरं सर्वदेवं सर्वदूर्वाभिरर्चितम् मणनाम च को
डिण्यभर्तारं सत्यवादिनं उवाच तमसन्नात्मा स्वात्मानं निन्दतो भृशम् मोदृशी नैव दुष्टास्मि पतिवाक्येन शासिता विशेषविदुषा स्वाभिन् विशेष
विदुषा त्वया सम्यक्कृतं मविमो सर्वभूतदयावता तत्समस्वापराधं मे त्वा महं शरणागता तेतः प्रातः समुत्थाय दूर्वा मादाय सत्वरौ स्नात्वा
देवं समम्य च्य दूर्वापणाम कुर्वताम् अनन्यभक्त्या ज्ञात्वा तौ दूर्वा माहात्म्यं मुत्तमं सायं प्रातर्देवं दूर्वापूजयंतौ निरंतरं त्येत्कायज्ञं भ्रतं दानं ज्ञात्वा
देवो गजाननः कृपया परया विष्टो स्वधामप्रत्यचोदयत् गणा ऊचुः अगाधं वर्णितं दूर्वा माहात्म्यं मिदमुत्तमं अशेषवर्णने शेषो न शक्तिः समप
द्यत त्रैलोक्यं तुलया त्यस्यानसंजातं महासुने दूर्वातिस्मरणात्पापत्रिविधं विलयं व्रजेत् तस्मै तस्मै यते देवो यतः सोऽपि गजाननः इति चिंताम
णोः क्षेत्रमहिमा वर्णितः स्फुटं अवगणात्कीर्तनाद्भ्यानादुक्तिमुक्तिफलमदः एतस्मात्कारणाद्दानत्रयाणां प्रेषितं शतं रामभस्य सुखा दूर्वा गतादे
वोपरिमो चांडालशीतनाशाय आनीता तृणभारतः वायुना प्रेषिता सापिगता दूर्वा गजानने यतश्चास्य प्रिया दूर्वा संतुष्टो सौविनायकः निः
पापत्वा अयाणां च सान्निध्यं दत्तवाग्भिर्जं गंधमात्रेण दूर्वायाः संतुष्टो जायते विस्रुः मसन्नो वर्ति भक्त्या वै किंपुनर्भस्मकापणात् आत्मणा ऊचुः
इति दूतमुखाद्वा जन्मं श्रुतो महिमा तदा दूर्वायासुभिभिः सर्वैः सपृष्टो न च संश्रुतः स्नात्वा दूर्वाकुरां गृह्य युयुस्तु स्ते विनायकं सेवकाश्चापि
दूर्वाभिरानर्चुः श्रीगजाननं आसनं सर्वोद्वेदहास्तेजसा सूर्यवर्चसः शृण्वंतो दिव्यं विद्यानां नाना रावान् समनतः विमानवरमारूढादि
व्यरत्नानुलेपनाः यानां वैनायकं धाम केचिद्गुणं च धारिणाः नरानागरिकाः केचिदागतास्तं महोत्सवं द्रष्टुं दूर्वाभिरानर्चुरेकविंशत्युत्कृष्टं

कृ शुक्लाभोगांश्च ते सर्वे गणेशस्थानभागमन् विमानमपि चलि तमूर्ध्वं न लुण्ठयन् नैजसः तस्माद्गणेशभक्तेन कार्यं दूर्वाभिर्चर्चनम् न करोति न
 रोयस्तु प्रसादात्ताभिर्चर्चनं चांडालः स तु विज्ञेयो नरकान्वाभुयाद्बहून् न तन्मुखं निरीक्षेत कदाचिदपि मानवः यस्तु दूर्वाभिः पूज्येत तदेव देवंग
 जाननं तस्य दर्शनं तोन्योपि पापी शरद्वलमाभुयात् लक्ष्मसंख्यां कदूर्वाभिः पूज्यं धोगजाननं तं नापि कोट्युजिता कृताहूजानराशयः
 ब्रह्मोवाच उद्यापनं च कुर्यात्तु देशकालानुसारतः माघे वा कार्तिके भाद्रपदे वापि देवालये यथापि वा गीमये नाशुलि
 तः स्नानं विधायाथ दंतधावनपूर्वकम् धोतवस्त्रधरोभूतानिन्यकर्मसमाचरेत् देवपूजाय हं वापि देवालये यथापि वा गीमये नाशुलि
 व्याशुधातुना मृन्मयेन वा पंचभिर्ब्राह्मिणैः साहं कृत्वा च स्वस्तिवाचनं नादोऽप्यद्भुतकुर्वीत लक्ष्मपूजां विधौ हजः प्राणायामत्रयं कृत्वा देशकाले
 स्मरेत्सुधीः गजाननं च तुर्बाहुं एकदंतं विपाटितम् विधाय हस्मा विधेशहेमपावासनस्थितम् तथा हस्मयं दूर्वां तदाधारे व्यवस्थितां संस्था
 प्य विमहतीरं कलशोत्तमभाजने वीक्षितं रक्तवस्त्रेण सर्वतोभद्रमंडले पूजयेदुक्तकुसुमैः शमोदूर्वाभिर्चर्चयेत् गंधपुष्पैश्च धूपैश्च दीपै
 र्भवेत्तौषकैः पश्चादंधादिदूर्वाभिर्चर्चयेद्गुणनायकं गणाधीशं सहस्रेण अथवा शतनामभिः सत्सख्यासंफलापूजां संख्याहीनं तु निष्क
 ला एवं संपूज्य विधिवत्पूजां ते होममारभेत् आचार्यं वरयेत्सूर्वैर्भक्तिभिश्चैकविंशतिः गणानां त्वेति मंत्रेण अयुतं होममाचरेत् अथ वा
 दूर्वा मंत्रेण अयुतं तु समाचरेत् दूर्वामंत्रः तदूर्वे मृतजन्मासिर्वदितासि स्फुरास्मरैः सोभाग्यं संततिं देहि सर्वकार्यं करोष्वथ यथाशाखाय
 शारवाभिर्विस्तृतासि महीतले तथा मभापि सतानं देहि लभज रामरम् सह स्वनामभिर्होमं त्वाहाकारसमन्वितम् मधुभिर्धैस्तिन्नेर्लो
 जीः पृथुर्कैरिक्षरवडकैः लडूकैः पायसान्नेन सद्युतेन हुनन्तः पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा बन्दिदानं ततश्चरेत् होमशेषं समाप्येत ब्राह्मणान् भो
 जयेत्ततः आचार्यपूजयेत्पश्चाद्दक्षालंकारमूषणैः एवं ब्रह्मणा दिष्टं त्रंतं लोकोपकारकम् तदेतत्कथितं तेषां कुरुस्तु चार्थमादरात् इति ना
 नाविधौ राजन महिमा कथितस्तव सेति हासस्तु दूर्वाणां अवणात्पापनाशनः नारत्येयो दुष्टबुद्धेस्तु प्रियपुत्रे निवेदयेत् यद्दंष्ट्रणया दन्म
 बाजपेयफलं लभेत् इति गणेशपुराणे उपाननाकां देवमाहात्म्ये लक्ष्मदूर्वापूजोद्यापनं संपूर्णम् अथ शिवलक्ष्मदक्षिणावि

धिः युधिष्ठिरउवाच पुरातुऋषयः सर्वे नैमिषारण्यवासिनः शौनकाद्यामहात्मानः सर्वे शास्त्रविशारदाः तीर्थयात्रामसंगेन गंगाद्वारं
मुपागमन् तत्र स्नाताकृतजपाविधिवद् न दक्षिणाः यावत्स्फुरोपविष्टास्ते हर्षे निर्भरमानसाः तावत्ते ददृशुस्तत्र सूतशास्त्रार्थकोस्मिन्
ददर्शसोपितास्तत्र ऋषीन् विगतकल्मषान् ननाभदंडवद्वक्त्यान् श्रौतपूजितः तेषु कुः परमातिथ्यं कुशलं भजनमेव च स्फुरोपविष्टं
तं सूतं प्रपच्छुरिदमादरात् ऋषय ऊ० सूतसूतमहाभ्रातृन् चिरदृष्टोऽसि सुव्रत कस्मिन् तीर्थयादेशो कालो हि न हतस्त्वया त्वदृशेनेन सो
रम्यं तु जातं नः परमाद्भुतं किं विधिं ज्ञातुं भिच्छामस्तच्छृणुष्व महामते त्वयोक्ता विविधा भ्रमास्मथाना विधाः कथाः व्रतानि च विचित्राणि
मनोरथकराणि च इदानीं वंदे वस्य व्रतं परमपावनं यत्कृत्वा सर्वे सिद्धिः स्यान् नराणां वाञ्छितं प्रदम् सूत उवाच सम्यक् शृणुष्व ऋषिगणा
व्रतं देवस्य च्छादुतम् मयापि कथितं हर्षे जायते नात्र संशयः युधिष्ठिर उवाच धर्मा बहुविधाः प्रोक्तास्त्वयानत फलप्रदाः इदानीं श्रोतुमि
च्छामि व्रतं संपत्करशभं श्रीकृष्ण उवाच शृणुराज न्यवस्थाभिः शिवस्य व्रतमुत्तमम् लक्ष्मप्रदक्षिणानामव्रतमस्ति सुदुर्लभं ब्रह्मस्य
स्मरपस्य गुरुदारावमर्शिनः संकीर्णकानि पापानि संकलीकराणि च मर्काण कानि पापानि मलिनोकराणि च भ्रातृपत्नीसुतादीनां गमि
नः काममोहिताः गुरोर्विश्वासदोनस्य व्रतं भ्रातृस्वपापिनः संध्याकर्मावहीनस्य जगत्कृद्भार्गवर्तिनः दासो वेश्यासंगिनश्च चाडालीगाभिर्नल
था परस्वहारीणाश्चापि देवदव्यापहारिणः ब्राह्मणद्वेषिणश्चापि घृतिच्छेदकरस्य च रहस्यमेदकस्यापि रहसि कृतपापिनः ब्रह्मयज्ञविहीन
स्य दुःशास्त्रनिरतस्य च गुरुनिंदादिश्रोतुं श्रुतुरुद्रव्यापहारिणः ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तं यदीच्छसि संकलीकराणां नोत्तममिनीकरण
स्य च अपात्रीकरणानां च प्रायश्चित्तं यदीच्छसि भ्रातृपत्नीसुतानां च गमिनः शयनं तथा भ्रातृपत्नीवधूनां च दच्छयागामिनां तथा लक्ष्म
प्रदक्षिणानामव्रतं कुर्यान्महीपते संध्याकर्मादित्यागस्य च चाडालीगाभिर्नलसुवै दासो वेश्यासंगिनश्च संशयः कर्तुं न संवत्सृतीनां सदा
विजयकारणं किमेभिर्बहुभिर्वाक्यैः कथितं श्रुतुः पुनः दारिद्र्यानां पुण्यं सर्वेष्वयं प्रदं शिवम् दुर्लभं सर्वमर्थानां पुत्रोत्तमवर्द्धनम् यो
याच्चा रथते कामान् सुतानां मोतिमानवः ऋषय ऊचुः सूतसूतमहाभाग वेदविद्याविशारद यथा प्रदक्षिणाकार्या मनुजैर्विधिपूर्वकम्

मृतउवाच एवमेवपुराष्टोभगवान्शिवयाशिवः तद्वीभिमुनिश्रेष्ठाः शृण्वंतुविधिमुत्तमम् देव्युवाच भगवन्देवदेवेशप्रदक्षिण
 विधिवत् शिवलक्ष्मणेनाश्रानिः प्रापः पुण्यवान्भवेत् श्रीमहादेवउवाच श्रावणेमाधवेऋजुर्जमाद्यमासेवतंचरन् लिगप्रदक्षिणाः
 कुर्यात्क्ष्मदक्षिणोद्वेगवित्तान् वदस्वतितदाशोपदिपयनायद्विगानिभे शिखरवाच
 प्रतियग्रहपरास्त्रचपरदाराभिभाषणम् परस्वग्रहणस्नेहादसदातीचवर्जयेत् असतापापिनासंगंनकुर्यात्स्यतो नरः असत्समागमा
 त्सर्वीनः फलंजायतेनृणां ममद्रोहपरैः साकंनवजोद्विष्टुनिंदकैः परापवादो नो कुर्यात्परद्रोहंनकारयेत् निदांचगुरुशास्त्राणांशिवधर्म
 तात्त्वनाम् तीर्थलिंगतेपानिदो न कुर्यात्सुकृदाच्चन ब्रह्महत्यादिपापानां प्राथित्तनचापर शिवलिंगे महादेविये कुर्वतिप्रदक्षिणाः अनंतकोटि
 शुणितंभवेत्सर्वेनसंशयः शिवापतेः प्रत्यहंचपूजाकार्याप्रयत्नतः उमापतेः पूजनेन सिद्धिर्भवतिनान्यथा एवंयः कुरुतेभन्योव्रतमेतत्सुदुर्ल
 भं यंचंचितयतेकामं तंतंभोत्यसंशयः शिवउवा० लक्षंसमाप्यपश्चानुकुर्यादुद्यापनव्रती एवंसपाद्यविधिवच्छुभेमासिशुभेदिने देव्युवाच
 व्रतस्योद्यापनं कर्मकथंकार्यंचमानवैः कोविधिः कानिद्रव्याणि कथयस्वममप्रभो ईश्वरउ० शृणुभद्रेभयत्नेनलोकानां हितकाम्यया उ
 द्यापनविधिंचैव कथयाभितवायतः यथासंजायते वित्तंभक्तिः श्रद्धासमन्विता साएवव्रतकालश्चयतो नित्यं हिजीवितं कामजो धाद्यहंकारह
 षोपैशून्यवर्जितः संपाद्य सर्वसंभारान्भंडं पतत्रकारयेत् प्रातः स्नात्वा शचिभूलाङ्ग्यादुद्यापनं बुधः मासतिथ्यादिसंकल्य कुर्यात्स्वभ्ययनेन
 तः पुण्याहवाचनं कार्यमाचार्यवरणंततः नतो ब्राह्मणमाहूये देवदंगापारंगं आचार्यचरयेत्सूक्त्रं लिगेकादशैः सह देवागरेनयागोद्देशः द्रव्यास्त्रियम
 दिरे पुष्पमंडपं काकुलापट्टं कुलादि वैशिंतां नम्यध्वेलिगतो भद्रचयेल्लसणां न्वितम् अग्रणं सजलं कुंभंतं स्योपरिदुर्विन्यसेत् सौवर्णरजतता
 मंगमृन्मयवापिकारयेत् तस्योपरिन्वसेत्सन्नतामंगमृन्मयं वेणवम् कुंभोपरिन्वसेदेवसुमयासहितं शिवं उमा महेश्वरी मूर्तिं पूजयेद्दृषमं स्थिताम्
 ब्रह्माण्डं दक्षिणेभागे सावित्र्या सहस्रप्रभम् कोवेयां स्थापयेद्विष्णुं लक्ष्म्या सहस्ररुता महेशं स्थापयेन्मध्येशिवाष्टषममन्वितं ततः पूजा
 विनिर्वर्त्य महासंभारविस्तरेः परमान्नंचनेवैद्यं भक्त्या देवायदापयेत् उपोष्य जागरं कुर्याद्रात्रौ सत्कथया मुदा ततः प्रभातसमये स्नात्वा श

दृजलेशरुचिः मृदाचस्थंडिलं कार्यं कुर्यादग्निमुत्पन्नतः प्रदक्षिणादशांशोनहवनं कारयेद्भुती हवनस्य दशांशोनतर्पणं कारयेन्नतः तर्पणस्य दशांशोनमार्जनं कारयेन्नतः प्रदक्षिणादशांशोन ब्राह्मणान् भोजयन्सुधाः स्वशारवोक्तेन विधिन होमयेद्भुदमुन्नकैः मूलमंत्रेण गायत्र्या शंभोर्नमिसह स्वकं पत्न्याशस्य सर्वाभिर्द्विभ्यवव्रीहितिलाज्यकैः पूर्णाहुतिं ततो दद्यात्कृत्वा स्विष्टकृतादिकं होमांते च गुरुं पूज्य स पत्नीकं स माहितः प्रतिभां कुंभं सहितामाचार्याय निवेदयेत् शंभो प्रसीद देवेश स वलोकेश्वर प्रभो नवरूपप्रदानेन मम समुत्पन्नो रथाः यद्दत्तया देवदेवेश मया ज्ञानमिदं कृतं न्यूनवाथकीयाहानं परिपूर्णं तदस्तु मे अनेनैव विधानेन यद्दत्तमाचरेत् ययं नितयते कामं तं तं मा मोतिमानवः इह लोके सः सर्वाभूत्वा क्षुत्काभोगान्यथेप्सितान् अंते विमानमारुह्य शिवलोकां समगच्छति इति स्कंदपुराणे शिवप्रदक्षिणावृत्तोद्यापनं संपूर्णम् अथाश्वत्थप्रदक्षिणाविधिः अपि रूवाच भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद स्थाणां पुनर्विहीनानां नगराणां सुखसंपदाम् उपायं चेव मे ब्रूहि स्मृतं सिद्धिः कथं भवेत् अथर्वण उवाच पुरा ब्रह्मादयो देवाः सर्वे विष्णुं समाश्रिताः अपृच्छन् देवदेवेश राक्षसैः षोडशैव यम् कथं भवेच्च तच्छानि रस्माकं वद निश्चितम् ऋषय ऊचुः पलाशं लं कथं मांसं ब्रह्मणो वै महत्यानां वद त्वं च शिवो वापि विष्णुर्वै पिप्पलो भवत् बालरिव ल्या ऊचुः ब्रह्मणालु पुरा सृष्टाः सर्वदेवाः सवासवाः मिलित्वा सर्वैरेते ब्रह्माणं वाक्यमब्रुवन् ब्रह्मा न सर्वोधि को रुद्रः सर्वदेवं षु पठ्यते कर्तुं तद्दर्शनं देवगच्छामो भवतां सह इतींद्रादिवचः श्रुत्वा सर्वदेवपुरोगमः ब्रह्मा कैलासमगमत्सर्वदेवगणैर्दृतः शिवहारं सभासाद्य देवाः सर्वेपि संस्थिताः नश्यते हारणालः शिवश्चाभ्यंतरे स्थितः गन्धर्वानगन्धर्वमस्माभिः शितिसृष्टिभ्यो पराहृत्य अथास्मिन्निवृत्तयामेते तव्यमेव वा एवं चिंतयमानैस्ते नारदो मुनि सप्तमः पुरा हृद्यो देवदेवैस्तमूचुः प्रणताश्च ते देवा ऊचुः मुनेवेदविदां श्रेष्ठं मुहिमं ननु शोभनम् किं करोति महादेवो गन्धर्ववाचनांतरे नारद उवाच चंद्रनाशदशायां तु देवाः संप्रास्थितं गृहात् तस्मात्कश्चिन्महाविभ्रा भवतां सभा विध्यति किं करोति शिवश्चेति प्रश्नो ह्यनेन तथा विधोः तस्मात्संभोगं कार्यं यं वनेनेत्रिपुरांतकः इन्द्र उवाच सर्वेषां मे वदुः श्वानां नाशकर्ता दिवस्पतिः मथ्यागते कथं नाशो देवतानां भविष्यति विभीषणाथ देवानां वल्ग्वानां चाकरोन्मुनिः इतींद्रस्य वचः श्रुत्वा-

ल्याकुलोभ्यन्तिस्तदा कथंमद्वचनं सत्यं भविष्यत्यद्यवज्जिणि अद्यमद्वचनं सत्यं यदि शीघ्रं भविष्यति लक्ष्मीनारायणमुदंकरिष्येन्ननु
 तमं एवं संचिंत्य मनसानृणां भूत्वा सुनीश्वरः इन्द्रो विचारयन् देवाः किं भिदानो विधीयताम् ततो वज्रीद्ववाचेदं वन्दे मद्वचनं शृणु गृहीत्वा विप्र
 रूपं तं शिवस्याभ्यन्तरं विशा यदि प्रसंगोऽस्य स्याकं तदा वार्ता निवेदय यदि नास्ति प्रसंगश्चेद्वा च कलेन याहि च अवध्यत्वा दनाड्यन्वाऽद्विदुः क
 त्वेन तद्भुज इति देवं दत्तवचनं श्रुत्वा वह्निस्तथा करोतु अभ्यन्तरं दर्शय शिवया सह संगतम् शिवया पि च सोऽदृष्टोऽलं जिज्ञासा भोगमत्यजन् को
 सिको सीति संपृष्टो भिक्षुकोऽहं दधुतः हृदोऽस्म्यर्थोऽस्मिदो नोऽस्मि भोजनं मदीयताम् तेनाहृष्टमिति ज्ञान्वा पावर्तत स भोजनम् सोऽपि शु
 क्त्वासमाचारं वक्तुं संप्रस्थितो बहिः तस्मिन्नेव क्षणे गमो नारदः पार्वतीययो शिरोनिधाय पार्वत्याः शदयोः सरुरोदह अहो बालकः किं जान
 तच्छीघ्रमभिधीयतां करोमि निष्कृतिं तस्य साध्यासाध्यस्य नान्यथा भानवन्तु न शक्नोमि द्रुपहासस्य नारणम् कृतं यथेदा द्विदेव स्तथा कोन्यः कश्चि
 ति इति तस्य वचः श्रुत्वा पुनः पुनरपृच्छत मुद्रयित्वा ततो नेत्रे कराम्भ्यां समुनीश्वरः उवाच वचनं नीच सुखोऽसौ गद्गदाक्षरम् नारद उवा
 च इन्द्रोऽयं सुवयो भोगं देवताभ्योऽहं दर्शयतु युवयोश्च कृतानि दानां श्रुत्वा दुःखितो भूतम् भोगविच्छिन्नये वन्दिः प्रीतिर्नोऽद्विजम्पदः अ
 थवा किमनेनापि कथनेन ममांखिके जगन्माता सिदेवित्वा काने स्यादुपहासता इति तस्य वचः श्रुत्वा पार्वती कुटुमानसा स्फुरदोऽग्नन्ते
 वा हत्स्वातां नारदीययो देवान्पतिद्ववाचेदं संभोगाद्दिरतो हरः आगम्य नादर्शनार्थं दूरतोऽभो विन्नोक्तिः वन्दे रे वचः श्रुत्वा देवं द्रुः भोग
 णोऽययो प्रणिपत्य महादेवं कृतां जलिषु दो भवत हत्स्वातया विधेशं कृतां पार्वती वाक्यमब्रवीत् अहं ल्याजार्दुशस्मन् सह स्मभगवोऽसव इय
 हासः कृतो मेऽद्य फलं तन्मम वासुहि यावत्यः संति देवानां नार्यो वै सर्व एव ते अजानत स्त्रोऽस्मत्प्रानिशां भिनः सन्तु स्त्रियः इति देवा वचः श्रुत्वा
 कंपिताः सर्वदेवताः अस्मद्विष्णु महाशाद्यास्तु ह्युजगदं विक्रामं नतो देवीममन्नाभूदेवं द्रवाक्यमब्रवीत् देवामद्वचनं मिथ्याधिकालेऽपि न
 जायते तस्मादेकांशतोऽहं सायूं सर्वे भवन्तु वै इति देवा वचः श्रुत्वा जानादेवास्तु पादपाः अश्वत्थरूपी भगवान् वद रूपी सदा शिवः पन्नाशो
 भूद्विधातान् च वज्रः शक्रो बभूव ह इन्द्राणीं सालना जाना देवनार्योऽलतास्तथा मान्दत्वाद्याः पुष्पाहसा उर्वश्याद्यं सरो भवन् तस्यान्सर्वमय

लेनसर्वदाश्वत्थमर्चयेत् नारीवायुरुषोवापिलसंकुयाह्वदक्षिणाः लक्ष्मीनारायणं पूज्यमंदवारैश्चतन्त्रले दंपतीभोजयेत्सुस्मीनारायणस्सूपिणो का
वयितास्सपत्नीकान्पश्चादुज्जीतवायता वंध्यापिलभतेपुत्रमितरासांतुकाकथा मूलनोज्ज्वलरूपायमध्यतोविष्णुस्त्रीपणो अग्रतः शिवरूपायपिप्पलायनमो
स्तुते विष्णोश्चप्रतिमाभावेकान्तंजागरादिकं अश्वत्थमूलैकतैव्यंविष्णोराधनं परं सदासन्निहितोविष्णुर्दयत्सुबाह्मणे तथा विष्णुरुवा० अहमश्व
त्थरूपेणशालग्रामशिलासूच तस्मात्सर्वमयत्नेनकुरुधत्तुरुसेवनम् तेनसर्वोणिभद्राणि भवित्यातिनसंशयः अश्वत्थपूजास्पर्शनं कर्तव्याशा
निवासरे अन्यवारैश्चत्थसंगाद्दरिद्रो जायतेनरः विष्णुर्दयदुक्तवास्तोभ्यस्तद्व्रतंतेवदाश्वहम् नदानैश्चतपोभिश्चनावरैर्मूरिदक्षिणैः अश्व
त्थसेवनादन्यत्कलोनास्त्यपराक्रिया तद्विधानंभिभिन्तानिसरव्याकूप्तिश्चपूजनम् हवनतर्पणंविभ्रभोजनंनियमंतथा वतोद्भिकाशित्तत्रवि
धानंचविशेषतः एतत्सर्वोपिप्पलादीन्वस्त्र्यामितवस्त्रजन् दारुणोविधिधोत्यातोद्विभ्यभौमांतरिक्षजः परन्वक्रभयंदेशविप्लुवोदेशविग्रहः दुः-
खप्रदं दुर्भिक्षं संश्रामोदुतदर्शनः भारीभयंराजभयंतथाचोराग्निजभयं क्षयापस्मारकुक्षाद्याः प्रमेहोविषभज्वरः उदरमूत्रकृच्छ्रचग्रहय
स्तस्तथैवच अन्येचरक्तरोगायेज्ज्वणरोगास्तथैवच एतेषांचविनाशायकुर्यादश्वत्थसेवनम् प्रातरुत्थायनद्यादौस्नात्वासम्यक्कृतकिं
यः अश्वत्थदेशमाश्रित्यगोमयेनोपलेपयेत् तमश्वत्थमलंकृत्यसूत्रेणैरिकादिना पूजादव्याणिसंपादापुण्याहंवाचयेत्तथा आचार्य
ऋत्विजैः साकं कृत्वा पूजां समाचरेत् ध्यानमावाहनंचैवपाद्यमाचमनंतथा तथैवपिप्पलतरुंतथानारायणं भ्रमं श्वेतगंधाक्षतैः पुष्पैः
धूपदीपनिवेदनैः अर्चयेत्पुरुषसूक्तेनतथैवध्यानपूर्वकम् तेनैवहवनंकुर्यान्नर्पणवानमभिक्षियाम् श्वेतवर्णसलस्योक्तंचितयेत्पुरुषोत्त
मम् इतिध्यात्वावाहनाद्यैरुपचारैश्चषोडशैः तत्रअश्वत्थंअभिमुख्य आराजदन्त्यस्याग्निंकांडांतः पतित्वादग्निर्ऋषिः वनस्पतिर्देवता अ
नुष्टुप्छंदः वनस्पत्यभिर्मंत्रणे विनि० आरानेअग्निरस्त्वाचआरात्परशरस्तुते निवातेत्वाभिर्बर्षेतुस्वस्तिनेस्तुवनस्पते असत्य्यदंशुजस्तं
दुःस्वमंदुर्विचिंतितम् शत्रूणांचसमुत्पन्नंअश्वत्थंशमयस्वमे ततः प्रदक्षिणाः कुर्यान्तत्सर्वं सफलं भवेत् लक्ष्मिकंहिलसंवाचिचतुः पंचलसक
कार्यस्यगौरवंस्रवाद्वादशांतं समाचरेत् ब्रह्मचारीहविष्याशीस्त्र्यधः शायोजितैर्दियः मौनीध्यानपरोभूत्वापिप्पलस्यस्तुनिपठेत् विष्णोर्नामस

हस्तचपोरुपैवैषावन्तथा एवं संपाद्य विधिवच्छुभ्रमासेशभ्रमिदने प्रातः स्नात्वा शस्त्रिभृत्ताकुर्यादुद्यापनं बुधः गणेशपूजनं स्वस्तिवाचनादि च क
कारयेत् आचार्यं वरयेत् आत्मसर्वलक्षणसंयुतम् देवागारं तथा गोष्ठे अश्वत्थे स्वीयमंदिरं पुष्पमंडपिकाकृत्वा पट्टकृत्वा दिव्यैश्चित्तं तन्मध्यं सर्व
तो भद्रं च ये लक्षणान्वितं तन्मध्ये स्थापयेत् कुंभं सजलं वस्त्रं संयुतं तस्योपरि न्यसंत्वा त्रिनाभं मृन्मयं वैष्णवं अष्टपद्मं त्रिपद्मं कर्णिकं त्रिनाभिः
समन्वितम् पंचकृष्णकलादूर्ध्वं स्रवणं परिनिर्मितम् लक्ष्मीनारायणीं मूर्तिं भवत्वेन समन्वितां स्थापयेत् स्युदाम अथेतु अद्याद्यावाहनं ततः ततः
पूजां विनिर्वर्त्य महासंसारविस्तरेः परमान्वचनैर्वेद्यभिन्यादेवादापयेत् उपोष्य जागरं कुर्याद्वात्रोसक्तयया मुदा ततः प्रभातं समये स्नात्वा
शरद्देजले शस्त्रिः मृदा च स्थंडिलं कार्यं कुर्यादग्निमुखं ततः कृतलक्षदशशोभनं हवनं कारयेद्भूता हवनस्य दशशोभनं तर्पणं कारयेत् ततः पुरुषसूक्ते
न जुहुयात् तिलज्यपायसं समित् स्वशाखोक्तेन विधिन जुहुयाद्विष्णुमंत्रकैः उक्तेः षोडशभिर्मंत्रैः कुर्याद्विभक्तं यथाविधि हवनस्य दशशोभनम्
छान्मभोजयेद्द्विजान् ब्राह्मणानां स्वयं कुर्याद्यथोक्तं नियमतया अस्माभ्यं स्वयं कर्तुं सर्वमन्येन कारयेत् उक्तसमाणादधिकं फलदशगुणं भ
वेत् ततश्चतुर्गुणं पाठं रजतं चतुरस्त्रकं उपरिदोणमर्थं वा तिलोपरि विनिक्षिपेत् श्वेतवस्त्रेण संछाद्य पूर्ववत् पूजयेत् ततः द्वायं सशाला
यश्चोत्रियायकुटुंबिने उद्भूतस्वाय विमाय स्वयं पूवं मुखः स्थितः स्रवणं वृक्षराजं च मंत्रेण प्रतिपादयेत् इह जन्मनि वान्यस्मिन् बाल्ययेव
न बर्द्धके मनोवाक्कायजैर्दोषैर्मुच्यते नात्र संशयः आचार्येणाथ विमोषं सर्वयत्नेन कारयेत् एवं सत्त्वावती सम्यक्व्रतस्य परिपूर्तये हेमाच
त्यतरुंदद्याच्छुक्लं गां च पयस्विनीम् पिप्पलीहं सराजं दद्याग्निगर्भं त्वमेवाहं प्रभवं न सतीनां च सर्वजन्मनि यन्कृतम् अधो धनाशयक्षिप्रं
नवरूपमदानतः अमुं तरुं गृहाण त्वं विष्णुरूपद्विजेन भ स्वीकृत्य दुष्करं धोरं क्षिप्रं शांतिं प्रयच्छ मे एवं जतः कुरुते पुत्रोऽत्र भवदं कं शुक्ला
भोगान्सर्विपुलान् विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् इति श्रीभार्गव्या नरपुत्राणोऽश्वत्थप्रदक्षिणोद्यापनसंग्रहम् अथ विष्णुलक्षप्रदक्षि
णाविधिः युधिष्ठिर उवाच भगवन् देवदेवेश सर्वं वद्या विशारद किं चिह्नं हजामु भिच्छामि वक्तुमर्हं स्वयं शेषतः अजानादयं वासानां त्वमादा
श्च कृतानि भौ दद्यादवधपूर्वाणि कथं यांति सयं विष्णो पापानि स्मरन् बहू न्यत्र वदस्व मुनि सत्तम व्यास उवाच लक्षप्रदक्षिणावर्तेनारदो

क्वविधिंश्च नारदउवाच येलोकाः प्रापसंयुक्ताधर्मोविबर्जिताः अतहीनाव्रतभ्रष्टादुराचाराश्चकुस्मिताः अग्निकार्येणरहिताः
 शारूयधर्मोविबर्जिताः नास्मिकाभिन्नमर्यादाहेतुकाः क्लिप्तवाः शवाः मातापित्रोर्विरुद्धाश्चयुरुस्वशरदोहकाः एतेषानि क्लृप्तितातत्कृप
 यावदमोऽधुना असानांतुहिजीवानां साधूनांतं संहृत्युतः अनाथनार्थेवेशतद्रूपास्मादृशाजनाः एतच्छ्रुत्वा ततो ब्रह्माह पादुच्छ्रुत्वा
 लोचनः साधुसाध्वितिदेवेशो वचनं चेदमब्रवीत् ब्रह्मावाच क्रिवर्णयामि साधूनां महात्म्यं च भवाहशाम् हरेर्लोकैकनाथस्य कुरु
 णामुक्तिदायिनी ब्रह्महत्यादिपापेषु संकलीकरणेषु च जतिभ्रंशकलेषु कं अभक्ष्य भक्षणेषु च हरिणा निर्मितं पूज्यं तं लक्ष्म्यदक्षि
 णम् सर्वेषामपि पापानामूलदुष्कृतनपरम् पापांधकारनाशाय पापधनदवानलम् नारायणे जगन्नाथे योगनिद्रासुषुप्तिषु मारभन्त इत
 मिदकुर्याद्वावत्प्रबोधिना ह्यदश्यावाचतुर्दश्यापेण मास्यामथापि वा स्नानं कृत्वा नदीनो योनित्य कर्म समाप्य च पश्चात्प्रदक्षिणावर्तः कर्तव्यो
 हरिरीश्वरः अनंतमव्ययं विष्णुलक्ष्मीनारायणं हरिं जगदीशानमस्तु क्यं न दक्षिणपदे पदे इति मंत्रं समुच्चार्य कुर्यादावर्तमादरात् प्रद-
 क्षिणाः प्रकर्तव्यादि वसोदिवसो विभोः यावत्प्रदक्षिणावर्तं स्नावन्मणि विनिक्षिपेत् आवाहनादितः सम्यक् द्यूपदीपादिभिस्तथा नैवे
 द्यं पायसं प्रोक्तं तांबूलं दक्षिणां न्वितम् प्रोजयेच्च यथाशक्त्या विप्रान् सर्वफलप्रदान् सर्वपापविनाशार्थं नारीभिः पुरुषैरपि प्रदक्षिणाः
 प्रकर्तव्या यावदुदधिनीमवेत् लक्ष्मप्रदक्षिणाः कार्या अंतोऽद्याप्य न चरेत् उपवासः प्रकर्तव्य अधिवासनवासरे सोवर्णोऽभितिमाकृत्वा
 विष्णोरभितंते जसः गरुडेन समायुक्तां स्थापयेत् कलशोपरि आचार्यं वरयित्वा तु अल्लिज्जनिमंत्रयेत् होमं च विष्णुगायत्र्या नंदशंशेन वा
 ग्यतः पायसं जुह्यात्तत्र अयुतं तिलसर्पिषा हुत्वा स्विष्टकृदाज्यं च दद्याद्दानानि सर्वशः कार्पासं लवणं चैव गामेकां च पर्यास्विनी आचार्याय
 मणवांतां प्रतिमां च निवेदयेत् ब्राह्मणान् भोजयेत्स आत्यं च विंशतिं सरव्यकान् इति तस्य वचः श्रुत्वा नारदस्तु तं तथा करोत् धर्मेण च कुरुते स
 वंसुनेश्च वदनाद्रुतम् इति श्रीभविष्ये विष्णुलक्ष्मप्रदक्षिणोद्यापनसंपूर्णम् अथ तुलसीलक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः नारदउवाच शेषं ते येन
 विधिना तुलसीपूज्यते सदा तदा चक्षुस्महादेवममानुग्रहकारणान् महादेव उवाच शम्भो पश्य शम्भो वारेशम्भो क्षेमेशम्भो देवे सर्वथा

केशवार्थतुरोपयंतु लसीमुने गृहस्थांगणमध्यवागृहस्थोपवनेऽपि वा शत्रो देशे च तुलसीमर्चयेद्दुहिमान्नरः मूलैश्च वेदिकां कुर्यादालवा
 लसमन्विताम् प्रातः संध्याविधिकृत्वा स्नानपूर्वदिने देने गायत्र्यष्टशतं जप्त्वा तुलसीं पूजयेत्ततः प्राङ्मुखो दंडकरो वापि स्थित्वा मय्यतमान
 सः ध्यायेच्च तुलसीं देवांश्यामां कमललोचनो प्रसन्नो पद्मवदनो वराभयचतुर्भुजो किरीटहारकपूरकुंडलादेर्विभूषणो धवलवस्त्रधरः ३
 व्यासननिषेविताम् ध्यानं देवि त्रैलोक्यजननि सर्वलोकैकपावनि आगच्छ भगवत्यग्रमीदं तुलसिप्रिये आताहनं सर्वदेवमये देवि सर्व
 दाविष्णुवत्स्रभे देवि स्वर्णमयं दिव्यं गृहाणासनमव्यये आसनं सर्वदेवमये देवि सर्वदेवनमस्कृते दत्तपाद्यं गृहाणंदं तुलसित्वं प्रसादमे पाद्यं
 सर्वतीर्थमयाकारे सर्वांगमनिषेविने इदमर्घ्यं गृहाण त्वं देवि देव्यांतकप्रिये अर्घ्यं सर्वलोकस्य रसाथं मदासन्निधिकां स्त्रिया गृहाण तुलसी
 प्रीत्या इदमाचमनीयकं आचमं गंगादि सर्वतीर्थेष्वप्योमयानीतं शभं जलम् स्नानार्थं तुलसीस्त्वच्छ्रीन्यातस्मतिगृह्णतां भू स्नानं क्षीरोदमया
 नोद्धतचंदलस्मी स होदरे गृह्यतां परिधानार्थं इदं क्षोमां वंशस्त्रे वस्त्रं कंचुकीं आचमनीयं गंधपुष्पं तथा धूपं दापेनं वंद्यमेव च तांबूलं दक्षि
 णां चैव मंत्रपुष्पं ततश्चरतु प्रसीद मम देवं शिरःपथपरया सुदा अस्मीष्टफलसिद्धिं च कुरु मे मायवप्रिये देवे स्त्वनिर्मिता पूर्वमर्चिता शिसुनो श्वरेः
 नमो नमस्ते तुलसि पापहर हरिप्रिये तुलस्य मृतजन्मासि सदा त्वं केशवप्रिये केशवार्थं विचिन्वा भिचरदा भवशोभने इति मयि ना इत्येवमर्चये
 न्नित्यं यातरे वशचर्चिर्नरः मध्याह्ने वाथ सायाह्ने प्रजयेत्यनो नरः वैशाखे कार्तिके माघे चातुर्मास्ये विशेषतः पूजयेत्तुलसीं देवीमपूपफलपायसे
 अन्यदुह्यतमं किंचित्कथयामितवाग्रतः प्रदक्षिणां फलं चैव नमस्कारोस्तथैव च एवं कुर्याद्दुःखिकामः सर्वकामः संदेवतु पंचाशदिष्टं वंस्त्रं क्षीः श
 तेभ्य विजयः स्मृतः विद्यार्थी तु सहस्रवैद्ययुतं सर्वसंपदा लसेतु सर्वसिद्धिः स्थानात्र कार्या विचारणा यं यं चिंतयते कामतं तं प्रामोति स वंशः
 भक्त्या यथेप्सितान् भोगानं नमोऽसमबाधुयान् इदं फलं कोटिर्युतं भवेदच न संशयः लक्ष संख्याश्च कर्तव्यास्तुलस्याश्च मदक्षिणाः नदा उद्याप
 नं कुर्यात्तेन सम्यक्फलं भवेत् उद्यापनं विना विप्रफलं न व भवेत्कचित् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन उद्यापनविधिं शृणु सौवर्णीं प्रतिमां विष्णोः शं
 खचक्रगदाब्जिनाम् तुलस्यायनं चैव कुर्यात्सौवर्णनिर्मितम् हेमादिनिर्मितं कुम्भपूजपात्रसमन्वितं पुण्योदकैः पंचरत्नैः कुशदूर्वाप्रश्रुति

तस्योपरि न्यसेद्विष्णुं लक्ष्म्या च तुलसीसमम् पूजापुरुषसूक्तेन कुर्यात्सर्वप्रचलतः उपचारैः षोडशभिर्मन्त्रिभावसमन्वितः रात्रौ जाग्रणं
कुर्यात्पुराणे वेदपाठकैः वैष्णविभ्यः प्रबधेनैश्च नृत्यैर्वाद्यैस्तथैव च ततः प्रातः समुत्थाय होमं कुर्याद्विधानतः वैष्णवे न तु मन्त्रेण तिलज्येन वि
शेषतः पायसेन घृताक्तेन अष्टोत्तरे सहस्रकम् आचार्याय सवत्सांगादक्षिणावस्त्रमभ्युता ब्राह्मणान् भोजयेत्स्वात्सहस्त्रवाथशक्तिः
शतं वा भोजयेद्दोहान्मनसहस्रकम् तत्पुण्यं लभते मर्त्यो नात्र कार्या विचारणा इदं रहस्यं परमं न वाच्यं यस्य कस्यचित् विष्णुमूर्तिकरं यस्मात्तस्मात्स
हस्रस्य वाजपेयशतस्य च तत्पुण्यं लभते मर्त्यो नात्र कार्या विचारणा इदं रहस्यं परमं न वाच्यं यस्य कस्यचित् विष्णुमूर्तिकरं यस्मात्तस्मात्स
वैशनादिकं तुलसीप्रदक्षिणानां तु माहात्म्यं शृणुयान्नरः सकृद्वापठते यो वै स गच्छेद्देवावपदम् इति श्रीमद्विष्णु लक्ष्मस्तुलसीप्रदक्षिणाद्या
पनं संपूर्णम् अथ गोब्राह्मणाग्निहोममल्लक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः सुधिद्विर्गुणं भगवन् ज्ञानां श्रेष्ठ सर्वविद्याविशारद किंचिद्दिशसु भिच्छा
भिवक्तुमर्हस्यशेषतः अज्ञानादथवा ज्ञानात्समादाद्वाक्कुतं हि यत् पापानि च बहून् यत्र विलयं याति तद्दत्त व्यास उ० लक्ष्मप्रदक्षिणाः कार्या ब्रा
ह्मणैः गौतमागवि नारद० येन पापपरतान्ति सधर्मा धर्मो विवर्जिताः अतस्तीनादुराचाराज्ञानहानाश्च जनवः तेषां पापविनाशार्थं प्रायश्चित्तं कथं
भवेत् ब्रह्मोवाच किं वर्णयामि साधूनां माहात्म्यं च भवाहशां साधुसाधुच विप्रैर्देवस्मिन्नेव तमुत्तमं ब्रह्महत्यादिपापेषु संकलाकरेणेषु च जा
तिभ्यश्चकरे चापि अभक्ष्य भक्षणेतथा विष्णुर्नानिर्भितपूर्ववत् तल्लक्ष्मप्रदक्षिणं सर्वेषामपि पापानां नाशकं परमं श्रेष्ठं आषाढे शक्नुपसेतु
एकदशरात्रि शेषतः द्वादशरात्रौ पापानां नाशार्थं वा माग्नेः द्रुतमुत्तमं देशकालोत्तुसंकीर्त्य न त्वागुरु विनाशको लक्ष्मप्रदक्षिणाः कार्या स्थापनोश्च
शतचक्रतः जितेंद्रियो जितमाणो सुखेन मनसुश्चरेत् नमस्ते गार्हपत्याय नमस्ते दक्षिणाग्नये नम आहवनीयाय महर्षे नमोनमः गवांश्च
दक्षिणाः कार्यो लक्ष्मसख्यायथाविधि पूर्वपूज्य च गार्हपत्याय नमस्ते दक्षिणाः कार्यो नलातां च पुनः पुनः गवांश्च पुनः पुनः
वनानि च तु देश यस्मान् स्माच्छिवं मे स्म्यादिह लोके परत्र च एव प्रदक्षिणां कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कर्मनिष्ठं शक्तिं विभं पूजयेद्विधिवद्बुधः ततः
प्रदक्षिणाः कार्याया बल्लक्ष्मं भवेद्भूतं भूमिदेव नमस्तुभ्यं नमस्ते ब्रह्मस्त्वपिणे पूजितो देव देवैस्त्वमतः शान्तिं प्रयच्छ मे एव ह नमते कार्याय श्रुत

प्रेतविनाशिनो बौद्धशैलपुत्रैश्च पूजयेद्वायुनन्दनं ततः प्रदक्षिणाः कार्या आत्मकार्यार्थाभिद्वये मंत्रः प्रनोजयं भारुततुल्यवेगजितो द्रियं बुद्धिमा
तावरिष्ठं वातात्मजं वनयूथसुख्यं श्रीरामदूतं शरणं प्रपद्ये एवं प्रदक्षिणावर्त्तं कुर्यादेवं प्रयत्नतः भूतमेतत्पिशाचाद्याविनश्यन्ति न संश
यः आदित्यादिग्रहाः सर्वे शान्तिं यांति शिवानया उद्यापनं च सर्वसां कुर्यात्पूर्वफलाप्तये उद्यापनं विधानादौ मुमुक्षुणां हंगमयेन्नतः आचार्यवरवि
त्ताचमतिमाः स्वर्णसंभवाः अन्नं कलशपूर्णं स्थापयेन्मण्डलं शम्भो विरच्यलिंगं तौ भद्रं पूजयेद्देवमजसा पायसं जुहुयान्न तं न नम्यं वै विच
क्षणः अष्टौ नरसहस्रं तु प्रायश्चित्तं चरेच्छुभम् मण्डलं दक्षिणां शुक्तभाचार्याय निवेदयेत् ब्राह्मणान् भोजयेच्छक्त्या विनशाद्यविचर्जितः ये
कुर्वन्ति व्रतमिदं पापमुक्ता भवन्ति ते भक्त्या यथेस्मितान् भोगान् तेन सायुज्यमाप्नुयात् इति श्री भगविष्णो मिनाक्षमदक्षिणोद्यापनं संपूर्णं
अथ लक्ष्मिबिल्वपूजा व्यास उवाच पूर्वजन्मव्याधौ सोऽहं आसीद्वासासोऽपि सः किमर्थं कर्मकृतवान् कथं पत्रं सम्पत्तं किं शीलं कः स
माचारस्तन्ममाचक्ष्व नो भिज किं नाम सकथमाप्तः सालोक्यतद्दत्तमै ब्रह्मोवाच विदर्भदेशे नगरं मोदोशारत्नबभूव ह विख्यातं त्रिषु लोकेषु
कुर्वे नगरोपमम् श्रीमोनामा भवेद्वाधो नगरे मांसविक्रया परेषां दोषकथने दोषो यद्यपि वर्तते प्रश्ने कृतं प्रवक्तव्यं यथा तथ्यं न मत्सरात्
ब्रह्मोवाच सराज्यकार्यं कुरुते स्वयं भक्तैर्वरांगनाः राष्ट्रं शृणोति रामां सयातत्वा स पतियथा बलादानाय ते भोक्तुं कदंतो रुदती मपि न वारांगना
कुरुते भेदं विषयलपटः वाचो न्कुरुते नारी तस्य दृष्टिपथंगता तामालिङ्ग्य त्वसौ कामी बुबल्येतां भजत्यपि परद्वयणिगृह्णाति य
नानि स बलात्पुनः सोऽपि नादृगुणो मन्त्री दुष्टबुद्धिरघेरतः एवं दुराचारतो न कन्या न च मातरं न कर्जयति संभोगे प्रगिना मपि निर्दुग्णः न ब्रह्म
हत्यां भुजे न स्त्रीबालवधं तथा एवं पापसमाचारो पापस्य पूर्वता विव आस्तामुभौ दुष्टबुद्धीराजामाल्योऽसदुः सहो न ब्रह्मणो न मन्यासीत इ
हे याति भिक्षितुम् नराष्ट्रं नाम तस्यास द्रुणं हि माकृतोऽपि च एकदा भृगुयार्थे तोयातो च गहनवनम् हतानि भृगुयूथानि पश्चिन्मृगयन् येन कशः
नामिमाप्य नगरे अन्धारूढः स्वयंपुनः शिवस्य च महास्थानं पथितो पश्यतः स्मह यस्मिन् विराजते भूर्तिः शक्त्या सह शिवस्य च स्थापिता
तामभिधासा पुनार्थं कुर्वता तपः भक्त्या साक्षात्कृतो यत्र देवो ह्ममापतिः पंचाक्षरेण मंत्रेण आयाता बहुवासं रभुं दत्त्वा तस्मै वरा नूदेवो प्रददं

वाञ्छितान्यपि तनोवसिष्ठहस्तेन तेनेयं स्थापित्वा हृदा उभामहं शरीरमूर्तिर्वीसिधेन पुराकृता यस्यादर्शनो नृणां पुरुषार्थाश्चतुर्विधाः स्मरणात्सृज-
नाञ्चापि सेव्यते नान्न संशयः एवं वसिष्ठवाक्येन सापत्न्यं विपश्यथे शिवस्य भोजनेनास्य स्मरणेनार्चनेन च रामलक्ष्मणशत्रुभरताः सहसाः सुताः जा-
नाल्लोकेषु विख्याताः सर्वज्ञाः शूरसंभताः एवं ह्यस्महाराज्यं मासादं राजनिर्मितं उभामहं शरीरमूर्तिं राजामात्यौ मपूजतुः बिल्वपत्रैश्च संपूज्य अ-
च्छिद्रेः कोमलैः शर्भैः प्रदक्षिणीकृत्य गृहमीयतुः क्षमायाचतः एतदेव पुरे पुण्यं देवाज्जातं न योस्तदा एवं पापसमाचारो राज्यं कृताथ ममृतुः बभूव
पाथैर्योम्यहस्तेन तौ शमनातिकम् चित्रशुभं समाहूय प्रच्छस शर्भारक्षम् तैर्नोक्तं नैतयो रस्ति पुण्यलेशोरथैः सत पापानां गणनानास्ति
ततो दूतान् ब्रवीद्यमः वध्यतां वध्यतामैतौ क्षिप्यतां नरकेषु च मृत्युलोकं ततो ह्येतौ नीचयोनिं गता बुभौ कुण्डे वाचिमयेपके सहस्रपरिवत्सरान् एव
कस्मिन् क्रमं गेत्तौ कुण्डेषु त्काष्ठसंचयो अनयोः पुण्यलेशोऽस्ति दूताः शृणुत सत्कृतिं प्रसंगादर्थितो ह्येते देवाभ्यामुभापतिः तेन पुण्येन न ह्येतौ
पापव्यतिरिच्यतः एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं दूतैर्बभूव हतं हृदम् कुंभीपाके शोणितो देनिरये गौरवेषितौ निक्षिप्तौ कालकूटं चक्रमशः शतवत्सराश्च ता
मिच्छेत्तां च तामिच्छेत्पूयशोणितं कर्दमे कटकेषु सतां गेत्तौ संतप्तौ तं सवालुके भक्षितौ कृमिभिस्तत्र भृशं शत्रुनिमुखा भूमी असौ पञ्चवने यो रेत
तो नीता बुभूवपि यत्र शस्त्राभिघातेन वर्माभिघातपापिनां न तस्मात्शिलायां तौ निष्पद्ये धनधानतः सुक्ता तु नरकानेकविंशतिबहुवासरे न
हः स्रंशक्यते वसुं शेषेणापिकदाचन एवं बहु सहस्राणि क्रत्वा भोगाननेकशः निस्तीर्ण भोगौ तौ पापशेषेषु वमागतौ एको जातः काकयो
नोऽलूकोऽभूत् शरीरे पित्तं ततो एको दर्दुरो मूदपरः स रजोभवत् तत एको विषधरो परो मूहश्चिको पित्तं नृणां पित्तं कुरुतः पापनालात्कोकविदशतः
शर्भो माजरी चो नौ तौ जातौ न कुलसूकरौ हृक्जं बूयो नौ तौ जातौ घोदकगर्दभौ तत उड्गजौ जातौ ततो लक्ष्महाद्वयो ततो व्याघ्रश्च गौजातौ
ततो वृषभकासरो एवं नाना योनि गतौ जातौ चाडाल अंत्यगौ राक्षसां भिक्षु यो निच ततश्चानेन समीयतुः पिगाक्षि दुर्बुद्धि रिति नाम्ना जातौ
च भूतले आजन्म कृतपापस्य कथने बहु दोषता यदा तौ राज्यमभूति आस्ता पापरो सदा एकं पुण्यं न यो रासीन्मृगशस्येतोः क्वचित् शंकर
स्य च न मनदर्शनं च मदाक्षिणा अर्चनं बिल्वपत्राद्यैस्तुष्ट आसीदुभापतिः अगाधं तनयोः पुण्यं पूर्वजच निमंचितं यदा पुनराक्षमो मोक्षमि

पंभक्षितुंगतः स आरूढो बिल्ववृक्षं तत्सत्राणि च मस्तके पतिता निडये शस्यतुष्टोष्मत्सहयोरपि दिव्यदेहं तयोर्देत्वा स्वलोकां प्रपद्यद्भिः एतन्नेक
 धितं पूर्वे जन्म कर्म चैतयोः बिल्वपत्रार्चनो देवतुष्टोष्मत्स उमापतिः लक्ष्मपूजां प्रकुर्याच्च प्रसन्नो हि शिवो भवेत् एवो ह बिल्वपत्रैश्च सर्वकामार्थसिद्धि
 ये श्रीकामो बिल्वपत्रैश्च पूजयेच्च तथा शिवम् लक्ष्मणसर्वसिद्धिद्वयनात्रकार्यो विचारणा यया चिंतयते कामं तं तं भाति स पराः अथ भिषग्वनस्य भिदि
 ल्वपत्रैश्च पूजनम् शंभुमीतिकरं नृणां शिवभक्तिविबुधं वैशारदे आवर्णं ज्ञेयं बिल्वपत्रार्चनं स्मृतम् दिने दिने स ह स्वेण अर्चयेद्दिग्विषयकैः एवमासत्र
 यं कुर्यात्तत उद्यापनं चरेत् उद्यापनं वक्ष्यामि द्रव्यतस्य परिपूर्तये आह्वय आह्वानं सर्वान्स्वर्गं देव शस्त्रे दिने यत्र चोद्यापनं कुर्यात्तत उद्यापनं चरेत्
 कर्तव्यं सृष्टौ हे विमैस्तत्सर्वं स्मरुतं भवेत् वेदिका तत्र कर्तव्या मंडपे च स्मृता भूने गीतवादिबोधोपेण स्मृता प्रविश्य मंडपं तस्मिन् आ
 चार्येणादिजैः सह भासति ख्यादि स कीर्त्यं कुर्यात्स्वस्थयनं ततः पुण्याहवाचनं कार्यं आचार्यवरणं तथा ततो जाह्नवाहूय वेदे वेदांगपाराशराम्
 आचार्यवरयेत्यूर्ध्वं श्रुतिगंगादशैः सह देवागारे तथा गोष्ठे शङ्खे वा स्वीय मंदिरे पुष्पमंडपिकां कृत्वा पट्टकृत्वा दिवेदिताम् तन्मध्यै लिंगतो भद्रं च
 ये ल्लक्ष्मणा न्वितम् कुंभस्य रुद्रकोणे तु रचयेद्देदिकां वती वस्त्रेणाच्छादितो वेदी रचयेत्ततः कुंभोत्तुलं कैलासं त्रिकूटं तस्य चोपरि न्यसे
 देविकया सार्द्धं शंकरं लोकशंकरं सौवर्णं प्रतिमां कृत्वा स्थापयेत्तुलोपरि अह्माणां दक्षिणे भागे सा विख्यासहस्रमभम् कौबेर्यो स्थापयेद्दि
 ष्णुं लक्ष्म्या सहगरुत्मा महेशं स्थापयेन्मध्ये पार्वत्या सहस्रमभम् कलशं स्थापयेत्ततः श्वाभ्युत्थय शरभम् गंगोदकसमायुक्तं पंचरत्नमि
 मान्वितम् पंचपल्लवसंयुक्तं स्थापयेच्च ततो यतः वस्त्राद्युग्मेन संवेष्ट्य कैलासं कलशं शरभम् यदुक्तं तत्र कलशं पूजनं तत्र कुर्यात् येदं शास्त्रप्र
 माणेन रात्रिं तां गमयेद्भूती ततः प्रभातममये स स्नाय च शक्तिर्भवेत् स्थंडिलं कारयेत्तत्र स्वशास्त्रोक्तविधानतः हवनं च प्रकुर्यात् तत्तुल्य
 ज्येन पायसैः मूलमंत्रेण गायत्र्या शंभोनाम सहस्रकैः येन मंत्रेण पूजा तु कृत्वा नैनं वकारयेत् हवनं तद्दशांशेन तर्पणं वंदनं
 तद्दशांशेन कुर्यात्तुल्यैः सह एवं होमः प्रकुर्यात्ति अष्टोत्तरसहस्रकं बिल्वपत्रं स्मरन् वगस्य अर्पयेच्च उमापतिम् आचार्यं पूजयेद्भिः
 स्तोत्रपद्येद्दक्षिणादिभिः पयस्विनी च गंगां दद्याद्दिरण्येन सहै यत् प्रतिमां च सवस्त्राच्च कलशं पर्वतं तथा दत्वा क्षमापयेत्स आहूये देवज

गदुरुः अननैव विधानेन लक्षपूजां करोति यः पुनर्योत्रमप्येवैश्वराज्यमाप्नोति धारयन् यददपवर्तते न त्वं यद्वा भक्तिमयवितः देवदेवो भद्रदेवो ददा
 निविषु लोमां गतिम् इति श्रीस्कंदसु० बिल्वदललक्षपूजनोद्यापनसंपूर्णम् अथ शिवस्य नानालक्षपूजाविधिः ऋषय ऊचुः यानि कानि च तौ
 र्थानि पुण्यान्यायतनानि च किमु हि शयचकार्याणि तत्सर्वं कथय प्रभो शिवारत्नानपरो लोके त्वो न्योन हि वदन्ते ह्यपयात्यासदेवस्य सर्वज्ञो मि
 महामते लोमश इ० पृथिव्यां यानि तीर्थानि सागरां नानि सो हि जगतां महात्मानि च शास्त्राणि कथितानि मया पुरा इदानीं वक्तुमिच्छामि लक्षपूजां शिव
 स्य च स्कंदेन च समाख्याता अगस्त्याय महामते नैवेदकथिता पूजा ममाग्रे लक्षपुष्पिका यद्यहो भवेत्पुष्पं करोतु समर्पयेत् श्रावणे मा
 धवं ऊर्जे विदध्या लक्षपुष्पिकाम् एकैकं मूलमंत्रेण रुद्रमंत्रेण वा पुनः अथ वारुद्रसूक्तेन सहस्रेण वा जगती अर्चयेत्पार्वतीनाथं नमो रुद्रा
 यवाजयेत् अनेनैव प्रकारेण लक्षपूजां समर्पयेत् ऋषय ऊचुः यानि कानि च पुष्पाणि विशिष्टानि शिवार्चने नानि सर्वाणि भो ब्रह्मन्
 शयस्व यथा मम लोमशा उ० बार्हतं कर्णिकारचकरवीरं तिलस्य च बिल्वपुष्पचकल्हारमर्कमंदारमेव च नील्योत्पलं च कभलकुमुदं च कु
 शीशयं मालती चंपकं चैव तथा भोगरं कंशभं तगरं शतपत्रं च मौवीरं मुनिमंजकम् जातीपाटलं कंचैव पुन्नागं च विशिष्यते कदंबं च कुसुमं च अ
 शोकं बकुलं तथा पालाशं कीरं दंतं चैव कविलं धनुरं तथा एतां न्यन्यानि पुष्पाणि विशिष्टानि शिवार्चने एतेषां लक्षपूजां वैद्यः क्रूरतिनरो नमः शुक्ला
 भोगान्त्वविपुलान् शिवेन सह मोदते आयुः कामेन कर्तव्यं चंपकैः पूजनमहत् विद्याकामेन कर्तव्यमर्कपुष्पे विशिषतः पुत्रकामेन कर्तव्यं बार्ह
 तेः पूजनमहत् करवीरं जीतुकुसुमैश्चंपकैर्नगैः कंसैः बकुली तिलपुन्नागैर्धनकामेन पूजयेत् दुःस्वप्नाशनाशार्थं गोणपुष्पैस्तु पूजनं क
 त्वारैः कर्णिकारैश्च मांदारैः कुसुमैः शक्रैः श्रीकामेन च कर्तव्यं बिल्वपत्रैश्च पूजनं विद्याकामेन कर्तव्यं शकरस्य पूजनं पालाशैः पाटलैश्चैव कदंबकु
 सुमैस्तथा महाव्याधिनिरासार्थं पारिजातैस्तु पूजनं वशीकरणकामेन मौवीरैस्तोषयेत्तु यः तस्य विश्वं भवेद्दृश्यं नात्र कार्या विचारणा देवदान
 वगंधर्वविश्रवर्तिना न्यथा पुत्रकामेन कर्तव्यं धनूः कुसुमैः शक्रैः उत्तमांश्चियमाप्नोति प्रसादाच्छकरस्य च एवमेषैश्च पुष्पैश्च सर्वकामार्थी सिद्ध्ये
 पूजयेत्पार्वतीनाथं भक्तिरुज्जेन चेतसा यथंचिंतयते कामतंतं प्रामोति मानवः लक्षपुष्पैः पूजनेन प्रसन्नः शं करो यथा उद्यापनप्रवक्ष्यामि च तस्य प

रिपूतये आह्वयब्राह्मणान्सर्वान् श्रमेच्चतिथिवासरे यञ्जदद्यापनं कार्यमंडपतत्रकारयेत् स्वशार्वोक्तं न कर्तव्यं तत्सर्वं स्फुटतं भवेत् वेदि
 काचप्रकर्तव्यामंडपे तत्र शोभने गीतवादित्रयोषेण ब्रह्मयोषेण भूयसा यविषयमंडपे तस्मिन्वाचार्येणाहिजेः सह तिथिचक्रसंचसंक्रत्य
 कुर्यात्स्वस्त्यनंततः पुण्याहवाचनं कार्यमाचार्यविरणततः वेदिकायां तु कर्तव्यं त्वस्ति कपपरमश्रुतं तन्मध्यविधिं विद्वान्मन्त्रवदोक्तस्त्विति
 केः कुर्यान्निडुलं केलासंश्चिद्रुतं तस्य चोपरि तस्योपरित्वमेकुंभं ताम्रं मृन्मयमेव वा ब्रह्माण्डाक्षिणे भोगे उदीच्यां विष्णुमेव च सोवर्णीयं
 ति माकुयात्स्थापयेन् इलोपरि महेशं स्थापयेन्मध्यं पावेत्यासदस्फुनमाम् पंचपल्लवसंयुक्तं स्थापयेन् स्वचाग्रतः वस्त्रयुग्मेन संवे
 स्य कैलासं कलशं श्रुतं यदुक्तं रुद्रकले तु पूजन तत्र कारयेत् वेदशास्त्रपुराणेन राज्ञो जागरणं चरेत् ततः प्रभातसमयेन द्यौस्मात्पाशक
 भ्रजे जले स्थंडिलं कारयेत् तत्र स्वशार्वोक्तं विधानतः हवनं रुद्रमंत्रेण तिलाज्येन च पायसैः नानाविधैर्भक्ष्यभोज्यैर्गंधधूपैर्दिभिस्तथा माथ्ये
 च्छंकरं देवं विरिंचिं विष्णुनामहं सावित्रीं पार्वतीं चैव लक्ष्मीं गणपतिं तथा स्कंदं सरं वचासुं डाः परिबारांस्ततोर्चयेत् नैवेद्यैर्गंधैर्विधैश्चैव तोषये-
 द्दिरिजापनिम् शंकराद्युतचूर्णेन चरुणा जुहुयात्सह श्रयः संपादनं कार्यमाचार्यपूजनं तथा भूतिजः पूजयेत्पश्चाद् ब्रह्मालंकरणैः श्रुतैः गोप्ता
 हिरण्यवस्त्राद्यैस्तोषयेद्ब्राह्मणांस्ततः अभिषेकं ततः कुर्यात्पुराणां कतिचिदितम् ततः शिवालये गत्वा सभार्येणाहिजेः सह स्नानं पंचासृते
 नैव रुद्रसूक्तं विधानतः पूजां सत्वरं पुष्पैश्चैव तु कालोद्भवं स्तथा कारयेत् तस्य त्रिगस्य यथाशक्त्या तु पूजनम् वस्त्रयुग्मं समभ्यर्च्य दंपतीन् भो
 जयेन्नतः प्रदक्षिणानमस्कारान् कृत्वा सृष्टिं कृतांजलिः क्षमापयेन्महादेवं मुहुर्मुहुर्तद्वितः महादेव जगन्नाथ भक्तानां कार्यकारक त्वस्य
 सादादहयाच्च शीघ्रं कार्यं यदाभव अनेनैव विधानेन लक्ष्मिपूजां करोति यः पुत्रपात्रमप्येच्छेन्नराज्यं प्राप्नोति शाश्वतं यददं पवते नित्यं ब्रह्मा
 भक्तिमसमन्विनः देवदेवी महादेवो दत्तं विपुलांमतिं इति श्रीस्कंदपुराण उतरखंडे लक्षपुष्पोद्यापनं सं० अथ तुलसीलक्ष्मिपूजाविधिः मा-
 सपक्षाद्वाह्निरत्य मम समस्तपापक्षयार्थं श्रीमहाविष्णुमंत्रं त्वर्थं तुलसीलक्ष्मिपूजां कारिष्ये इति मुं कल्य तुलसीपार्यना देवैस्त्वं निर्मिता पूर्व-
 मर्चिता भिसुनीश्वरैः नमोनमस्ते तुलसिपापहर हरिभिये मार्यना तुलस्य मृतजन्मा भिसिदा त्वं केशवाभिये केशवाभिये विनिन्वा भिवरदा भव

शोभने तुलसीपत्राणिसंगृह्य विष्णोर्भक्त्यासमर्पयेत् कृष्णउवाच अथ राजन्यवस्यामिलक्ष्मीतुलसीव्रतम् विष्णु प्रीतिकरं नृणां
विष्णुभक्तिविवर्द्धनम् तुलसीप्रभवं पत्रं शीतलं पूजयेद्दरि नसल्लिखेत पाण्डेयैः पद्मपत्रमिवांभसा सवर्णभारमेकं तु रजनं च वतु
गुणं तत्फलं मम वामो नि तुलसीदलपूजनात् रत्नवैद्यमुक्ताभिः प्रवालादिभिरर्चितः न तुष्यति तथा विष्णुस्तुलसीपूजनाद्यथा तुलसी
मंजरीभिस्तु पूजि तोयेन केशवः आजन्म कृतपापस्य तेन संभार्जितालिपिः यादृष्टानि रिवलाद्यसंधशमनीस्यूष्टाकुः पावनीरोगाणाम-
भिवर्दिता निरसिनासिक्तांत कत्रासिना प्रत्यासन्निविधापिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपिताय स्वाचो करणे विशुक्तिफलदा तस्यै तुलस्ये नमः
कार्त्तिके मासि कुर्वीत माघे वामधुसूदनै दिने दिने सहस्रं तु त्वर्पयेत् तुलसीछदान् एवं मासत्रयं कुर्यान्न त उद्यापनं चरेत् वैशाखे माघउज्जैवा
कुर्यादुद्यापनं क्रमात् यस्मिन्मासे भक्तव्यंगुरुशक्रोदये सति हरेर्दिने शक्रमेमासि कुर्यादुद्यापनं व्रतो आचार्यं धरयेदौ वेदवेदांगपारंगं
दानं शीतं तथा सौम्यं नित्यं ज्ञाक्ष्णवर्चसं विधिज्ञं तलवे चारं शत्रुचिन्तं तपस्विनं स्वशुद्धोक्तेन मार्गेण परेद्युः स्वस्तिवाचनं सौवर्णीयं निम्ना
विष्णोः शंखचक्रगदान्विताम् तुलस्याय तनं चैव कुर्याद्दिमा विनिर्मितं हेमादिनिर्मितं कुंभपूणपात्रसमावृत्तम् पुण्योदकैः पंचरत्नैः कुशदूर्वा
प्रपूरितम् तस्योपरि न्यसेद्दृष्ट्युलक्ष्म्या च तुलसीसमं पूजापुरुषसूक्तेन कुर्याद्ब्रह्मादिदेवताः उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्च तथा हरिम्
गत्रौ जागरणं कुर्यात्पुराणैर्वेदपाठकैः ततः प्रातः समुत्थाय होमं कुर्याद्विधानतः वेद्यावेन तु भंत्रेण तिलाज्येन विशेषतः पायसेन द्युतांके
न ह्यष्टोत्तरसहस्रक आचार्योयं सवत्सांगां दक्षिणावस्त्रं संयुता आक्ष्णान् भोजयेत्तच्चात्सहस्रं वाथ शक्तिः शतं वा द्वाविंशतिं च भो
जयेद्ब्राह्मणान् बुधः तैश्चोपि दक्षिणां दद्याद्द्विचशोऽथ न कारयेत् एवंयः कुरुते मर्त्यो विष्णुसायुज्यतां व्रजेत् विष्णुप्रीतिकरं यस्मात्त-
स्मात्सर्ववृताधिकं तुलसीलक्ष्मपूजोक्तमाहात्म्यं शृणुयान्नरः सकृद्वापि पतेन्नित्यं स गच्छेद्देव्यावपदम् होमभस्मसमादायरक्षा कृत्वा
तथात्मनः ब्रह्मराक्षसभूतानां शांतये कारयेद्दं सर्पादिबाधकेनामेगभिर्गन्ध्याश्चाविनिर्गमात् मत्स्यभोक्षणमात्रेण सवेन शयं द्रयं नृणां इति
भ० लस तुलसीव्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ विष्णोर्लक्षपुष्पपूजाविधिः ऋषय ऊचुः यानि कानि च तीर्थानि पुण्यान्याय तानानि च किमु

दिश्यच्चकार्याणि तत्सर्वकथयप्रभो लोभशउवाच पृथिव्यायां नितीयां निमागं तां निष्कां हिजाः माहात्म्यानि च सर्वाणि कथितानि मया पुरा इ
 दानीं वक्तुं भिच्छामि पुष्पाणां पूजनं तव लक्षपूजां प्रवक्ष्यामि विष्णो रमिते तेजसः पुष्पाणां लक्षपूजा तु कार्तिविराजसमाचरेत् माये वा बहुलवा
 पि विद्व्याल्लक्षपुष्पिकाम् यद्यह तो भवेत्सु विष्णावे च समर्पयेत् एकैकमूलमंत्रेणां वष्णुस्त्वनवापुनः अथवा विष्णुगणपत्यानां स्तौत्रेन
 पूजयेत् विष्णोः सहस्रनाम्नैर्विलक्षपूजां तु कारयेत् अतस्तीर्णिकारं च करवीरं तिलस्य च बाहं तं केतकां चैव तथा मंदारमेव च नीलोत्प
 लं सकुसुदं मालतीं च पंकजं आती पाटलकै च वपुर्नागचक्रदं वक्त्रं कल्हारं मोगरं चैव स्य शोकवकुलं तथा मुनिपुष्पाणि शस्ता निवि-
 ष्यो रमिते तेजसः पालाशकंदकीपुष्पं कमलं कोरुं तथा नीलपुष्पांश्चिपुष्पं हरेः शस्तानि विसृज्या एव कुर्वन्निष्पन्नस्त्याते यत्तद्द्वारि मंदि
 रं आयुः कामेन कर्तव्यमतस्तीर्थाजिज्ञेयं तथा पुत्रकामेन कर्तव्यं बाहं नीपूजनं हरेः करवीरे जाति कुस्त्रं मेऽश्वपुं केतारं केसरैः बहुली तिलपु
 न्नगोधनं कामेन पूजयेत् कल्हारेः कर्णिकारेऽथ मांदारैः कुस्त्रैः शक्रभैः विद्या कामेन कर्तव्यं विष्णाभक्त्या च पूजनं पान्नाशः पाटलैश्चैव क
 दंबैः पूजनं महत् महाव्याधि विनाशार्थं पारिजातैश्च पूजनम् वशीकरण कामेन मोचीरं स्तोषयेद्दरिं तस्यैवैश्वमेवैदृश्यं नात्र कार्या वि
 चारणा देवदानवगंधर्वा वशीभवन्ति नान्यथा श्रीकामेन तु कर्तव्यं केतकी पूजनं महत् एवाहिं सर्वपुण्यैश्च सर्वकार्यैर्भस्मिदये लक्षपूजां भकु
 र्याच्च प्रसन्नो हि हरिर्भवेत् उद्यापनं तथा कार्यं मंडपं तत्र कारयेत् आहूय बाह्मणान् सवस्त्रं नक्षत्रशस्त्रं मोदिने वेदिका च मकतं च मंडपे तु शस्त्रे
 दिने गीतवादित्रयोषेणं जलधोषेणं भूयसा यद्विशयमंडपे तत्र द्याचार्येणा हि जैः सह पुण्याहवाचनं कृत्वा आचार्यो दीनं च ततः उपाध्यादि
 सेतस्मिन्नरात्रौ जागरणं चरेत् वेदिकायां तु कर्तव्यं स्वस्तिं करभ्रादुतं तस्मै ध्ये तं दुलैः कुर्याद्दुतं दीपं सुशोभनं पंचपल्लवं तं युक्तं न्यसेद्दुस्त्रं
 शोभनं तस्योपरि न्यसेत्कुंभं पूर्णपात्रेण संयुतं सोवर्णीयं निमातं च न्यापयेच्च हरिं विष्णोः पूजा तत्र प्रकुर्वीत पंचामृतपुरःसरं धूपदीपं च न
 वेद्ये गीतवादित्रनृत्यकैः वेदशास्त्रपुराणैश्च नारांगिभ्य इत्युक्ता ततः न मात समये स्मृत्वा तं च शक्रं विभवेत् स्पर्शं कलं कारयेत् तत्र स्वशारवा
 क्ता विधानतः हवनं च प्रकुर्वीत स तिलं ज्येन मायसैः मूलमंत्रेण गायत्र्या विष्णोर्नाम सहस्रकैः येन मंत्रेण पूजा वा कृता तेनैव होमयेत् शकं

राष्ट्रतूर्णेनचरुणाजुहुयान्ततः एवंहोमः प्रकृत्य अधोत्तरमहस्रकैः ततः स्विष्टकृतं हुतापूर्णाहुतिमतः परम् श्रेयः संपादनं पञ्चादाचार्ये
पूजयेन्नतः ब्राह्मणान्भोजयेत्यध्यात्तेभ्योदद्याच्चदक्षिणाम् आचार्यपूजयेत्साम्यकृत्स्नालकरणैः शशभैः पयस्विनीचंगादद्याद्विरण्या
दितथैवच प्रतिमांचसवस्त्राचकुंभेनाचार्यमर्पयेत् दत्ताक्षमापयेत्स आर्द्रवदेवंजनादनम् येनयेनप्रकुर्याच्चलक्षपूजांचविष्णवे सौवर्णे
चैवततुष्पमर्पयेच्चहरितंतः ब्राह्मणांश्चसपत्नीकान्भूषणैस्तोषयेन्नतः मदक्षिणानमस्कारान्कृत्वाभूमिं कृताजलिः एवंयः कुरुतेपू-
जांतस्याविष्णुः प्रसीदति इतिविष्णुः विष्णोर्लक्ष० उद्याप० संपूर्णः अथबिल्ववर्तुद्यापनविधिः द्रोपद्युवा० बिल्ववर्तिविधिञ्चिह्नद्विर्वांसः सर्व-
दर्शनं कस्मिन्कालेसमारंभः कस्मिंश्चैवसमापनम् दुर्वासो० राजपुत्रिप्रवक्ष्यामि विधानं सर्वकामदं अर्द्धाविचयं दत्तास्याहानेदेवमार-
भेद्वृतं कार्यासम्यक्स्नेहस्तेनतंतुनिष्कारयत्यन्ततः स्वर्कायेवांचवर्माद्यैरंगुलीत्रयसंमिता त्रिवृताशोभनावेबिल्ववर्तिरुदाहृता ततः सर्व
तर्पयेद्वर्तिस्वमदेशिनिस्मांमिता एवंलक्षमिताः कार्याः शक्नोकोटिमिता अपि सर्वशक्नोतु कार्यासंस्वायुलेनेवनिर्मिताः एतेनिमज्ज्वानैलेस्था
पयेन्नाम्नपात्रकं स्थापयेन्मृन्मयेपात्रेप्रत्यहंसंखयान्विताः आवर्णेमाधवेभाघेकार्तिकेतुर्विशेषतः दिनेदिनेसहस्रतुअर्पयेद्विल्ववर्तिकाः अ-
र्बकेश्वरमुद्दिश्य देवागारं विशेषतः गंगातीर्थवागोष्ठे यद्वा ब्राह्मणसन्निधौ प्रज्वालयेत्पूजानेमस्त्यलोकजिगीषया नाशेवापुरुषोवापिभक्ति
युक्तेनचैतस्मा कस्मिन्नेवादेवमेज्ज्वानयेद्यदिसंस्मृतिं नमः शंसवइत्येवमत्रोरुद्राक्षरेमिति पूजनस्य दशांशोनाशिवमन्त्रगकारयेत् तप
यत्तद्दशांशेनतद्दशांशेनवदंशं तद्दशांशेनैवहोमं कुर्याच्चरुतिलाज्यकैः अष्टोत्तारं स हस्त्वयानमः पञ्चशतिकां प्रणम्य दिश्येद्वयं
स्वमनुर्मनः एवं संपाद्य वैशाखां कार्तिक्यावा विशेषतः माघ्यावाप्यथवायस्याकस्यांचित्पूजां मातिथौ प्रातः स्नात्वा शत्रुविभूत्वा कुशोदुद्याप
नंबुधः गणेशपूजनं स्वस्मिन्नाच्च नादिव कारयेत् आचार्येवरयेत्यध्यात्सर्वलक्षणसंयुतम् देवागारं वागोष्ठे शतदेवास्त्रायमर्दिरे पुष्पमंडपिका
कृत्वापट्टकूलादिर्विधानम् तन्मध्यैलिंगतोभद्रं रचयेत्सुसुणान्वितं ततो वै रुद्रकोणेनुरचयेद्देविकावनी वस्त्रेणाच्छादिनां वैदीरचयं तत्र
तंडुलैः अष्टपत्रान्वितं पद्मं कणिकाभिः समान्वितम् कलशं स्थापयेन्नच अजगत्तथा तान् प्रमुच्यथ यत्र वा तस्यापरित्यसेत्स

धीः तस्योपरि न्यसेद्देवमुभयासहितं शिवं स्रवणं निर्मितं देवं वृषभेण समान्वितम् रजतस्य दीपपात्रं कृत्वा शक्त्या यथाविधि स्रवणं
 त्रिकं कृत्वा तन्मध्यस्थापयेत्स्रग्धीः स्थापयेत्स्रगोभद्रं ब्रह्माद्यावाहनं ततः ततः पूजाविनिर्वस्य महासप्पारविस्तरेः परमानन्दं च नैवेद्यं
 भक्त्या देवाय दापयेत् उपोष्य जागरं कुर्याद्वात्रोसत्कथवासुदा नतः प्रभाते विमलजलस्नात्वा प्रभन्धीः वर्तितं रव्यादशरीरं न
 र्पङ्कारयेद्भूती तर्पणस्य दशांशेन होमयेद्दुग्धं त्रतः निलाज्यं च रुभिर्विल्वैरुदसंवेण होमयेत् आचार्याय प्रदानव्यागोः स वत्सा
 पयस्विनी ब्रह्मादिमंडलमूर्तिं दद्यात्सोपस्करा तथा यजमानमयाचार्यस्त्वभिषिचैद्ब्रह्मन्वितम् विसर्जयेत्ततो देवं ब्रह्मादिसहितं पुनः
 दद्याच्च सूरसीकर्म समाख्या विचक्षणः होमस्य तु दशांशेन ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः दत्त्वा च दक्षिणां श्यो गृह्णाद्यादाशिषः शक्राः वर्ध
 मानं रौप्यमयं हेमवर्तिसमान्वितम् अथ वाकं स्य पात्रं च घृतेना पूरितं शक्रभृम् ब्राह्मणाय प्रदानं व्यदक्षिणां संहितं शक्रभृम् ततो भुंजीत तच्छे
 षो शिष्टो रष्ट्रं च बंधुभिः एवं दुपदराजेंद्रपुत्रिमस्य व्रतनेन धे लक्षयति व्रतं विधित्तवाये कथितो मया यं कृत्वा भक्तिभावेन नारी वा पुरुषो पि वा दारि
 द्यतमसः सधो मुच्यते नात्र शयाः पुत्रपौत्रपौत्रं च स्मरं समाप्य भूतले अंतो दिव्यविमानेन लभते ज्वलितं पदं नैष धाधिपतेर्भाषी भर्तृदर्श
 नलास हत्वा व्रतमिदं प्रापराज्यं भर्तृसुतां वितम् अन्याभिः कृषिपत्नीभिः कृषिभिश्चापि तलगेः कृतमेतद्भूतं देवि स्वस्वक्रामार्यो सिद्धये राज
 पुत्रिमहाभागे वनव्यसनदुःखिते कुरुधेतद्भूतं सम्यक्क्रमाकृत्याः कालवधेन अयं कार्तिकमासश्च मामाना मुत्तमोत्तमः आगाभिन्यां पौर्णिमा
 म्यामुद्यापनविधिं चरद्दुवाससारव्यातं दोषद्वेषतु नमं ये कारिष्यंति तमुजा स्ते लभेयुः समीहितं इति मे निनीये आरण्यको विलंबव्युद्यापनं
 सं० अथ रुद्रवर्त्युद्यापनविधिः नारद उ० देवदेव गन्नाथ जगदानंद कारक कौतुके नैस्मितं किंचिद्भ्रमं भ्रमं करोम्यहं भूतानि देवदेवेश
 व्रतानि नियमास्तथा तीर्थानि च महं तीशाय सदान्दान्यं न केशः नास्ति मे निश्चये देवस्मा भितो हंत तया पुनः कथं वस्वभद्रा देवयद्रोप्यं व्रतमुत्तमं
 शिव उवा० शृणु नारद श्रुत्वेन व्रतानां व्रतमुत्तमं रुद्रवर्त्यभिर्धनुषं सौपण्यं सर्वोपदवनशानं स्मरवसं पत्करं चैव पुत्रराज्यं समृद्धिदम् शंकरधीति जनकं शि
 वस्थानप्रदायकं स्वभर्त्ता सह नारीणां महास्नेहं करपरम् शृणु नारद यत्नेन गिरिशो यत्र तु व्यनि दीपानालसदानयत्तु यस्तप मधार्थिकः यावत्

कालं ज्वलन्ति दीपास्तु शिवसन्निधौ अत्यणोद्युगसाहस्रं दानाभ्यर्गमहायुते कार्पासवर्तिकाद्युक्ता दीपादत्ताः शिवालये स्मरन्ति नोपि केलासेति छे-
 नि शिवमुर्तयः एवं हि वहवः संति दीपाश्च द्विजसूनुषाः प्रभुना संप्रवक्ष्यामि यत्पूर्वः कथितं तव यत्कृत्वा कृतकृत्याः स्युर्देवा स्मरन्तु नीश्वराः एवं जा-
 तान् कुर्वन्ति ते ज्ञेयादुःखभागिनः रुदन्त्योऽसि मन्त्रास्तिन्निषु लोकेषु सज्जनं भूत एव सदा कार्यं वनमेतत्सुदुर्लभम् मया रक्ष्यते वनमिदं किमन्यच्छ्रे-
 तु भिच्छसि नारद उ० केन चोर्णोन्नतमिदं कथयस्व मया दत्तः पूजाविधिं चेज्जुहि उद्यापनसमन्वितम् शिव उवा० शृणु नारद देवर्षय च्चातुर्भिह-
 च्छसि न दहं संप्रवक्ष्यामि वस्त्रेण महामते नर्मदासु नरे देशपुरीचो ज्जघिनीषुष्मा तस्यामासीत्स गंधाचवारस्त्री अतिस्फंदरी नयाश्च लंकृत-
 विप्रयुवभिश्च स्फुटुः सह सुवर्णानां शतसायं मनिजातं चेतैः कृतं युवानश्च तथा विमाञ्च शिताश्च स्फुगंधया राजानो राजपुत्राश्च नग्नीहृत्सपुनः पुनः
 येषां द्रव्यगृहीतं च धिक्कृतास्ते स्फुगंधया एवं हि वहवो लोकां लुंठिताश्च सदा तया कदाचित्सागता क्षिप्रं कांतु का विष्टमानसा ददर्श चिमनोरस्यापक्षिभिः परि-
 सेवितां केचित्स्थानपरा विमाः केचित्ज्जपपरायणाः केचित्छिवाचं का विमाः केचित्छक्तिप्रपूजकाः तेषां मध्ये वसिष्ठो हिनया ह्यमहायुनिः उपविष्टः कर्मस-
 वैकुशलो नीतिमार्गं विन तस्याधर्मं भवदुर्द्धिमां विपुण्यबलात्तदा विगताशा जीवने सा विषयेषु विशेषतः विनम्रकंधरा भूत्वा प्रणिपत्य पुनः पुनः सक-
 र्मपरिहाराय प्रपच्छ मुनिपुंगवं स्फुगंधोवा० अनाथनाथ विमं द सर्वदेवि शारद प्रसीद पाहि मां देव शरणागत वत्सल मया कृतानि विभेदपापानि
 सज्जहन्निव तस्य पापस्य नाशाय कारणं ब्रूहि मे प्रभो शिव उवा० एवमुक्तु स्या विमो वसिष्ठो मुनिरादरात् तेन ज्ञातं च तत्सर्वं तस्माः कर्मपुरातनम्
 नतो ब्रवीत्स च मुनिर्वचस्मां सत्यसागरः वसिष्ठ उ० शृणु स्फूर्जोणि स्फुगंधं तव पापस्य संधयः येन प्रज्जायते पुण्यं तत्सर्वं कथयामि ते यच्च वी-
 मह पुण्यं निषु लोकेषु विभुतं प्रयागमिति विख्यात सर्वदेवेश्वरक्षितं गत्वा तत्र मया गेवेन तं बेलोक्त्य दुर्लभम् रुद्रवत्येभिधपुण्यं शिवप्रीतिक-
 रं परम् कार्पासं तुभिः कार्यं रुद्रवर्ती शिवप्रिया हस्ते नैव प्रकर्तव्या युग्मं कस्मददृशम् एकादशैस्मनुभिश्च कारयेदुदवर्तिकां लक्ष्म-
 स्था च कर्तव्या गव्याज्येन परिपुता मौर्वण राजतं ताम्रमुन्मयं वानवं दत्तं न त्याजेथापयेद्दन्तिं युतं तैलेन पूरयेत् देया शिवालये नित्यं भक्ति-
 ज्ञेन चेतसा अथ वानिलं तैलेन कर्तव्या लसवर्तिका हत्वा व्रतमिदं मदेया स्य सितपरांगतिं शिव उवाच ततः साकोशमादाय शृत्यं चैव स्फ-

भिन्नकं आयातातीर्थराजैर्वेदत्वादानानिसर्वशः वनं कृत्वा योकाशयांस्तमित्रेयासमान्विता कृत्वा सर्वाणि तीर्थानि विश्वेशं प्रणिपत्य च
 उपोष्य रजनीमैकां जागरश्च तथा कृतः स्नात्वा चोत्तरबाहिन्या दत्त्वा दानानि शूरिशः ततश्च क्रैद्वतं विप्रसिद्धेनोदितं च यत् यथोक्तवि
 धिना सर्वतथा चानुष्ठितं वनं ततः सास्वशरीरेण तस्मिन् लिङ्गे न्ययथा एव वा कुरुते नारी यतमेतत्फुल्लगम् यन्निधितयनेन पद्मिन
 स्यास्यमभावतः पुत्रपौत्रान् धनं धान्यं लभते नानात्रसंशयः शिव उ० अथ चोद्यापनं वक्ष्ये द्रवतसं पूर्णहेतवे प्रारभेत्क्यतिक्रमाद्यैवेवा
 र्वे आचरणे तथा तैषु चोद्यापनकार्ययोक्तविधानाततः अष्टकर्णिकया युक्तं मण्डलं कारयेच्छुभ्रम् कलशं स्थापयेत्तत्र पिधानेन सम
 स्विनम् रोष्यताम्भृन्मयं वा वस्त्रयुग्मेन वेष्टितम् तस्योपरि न्यसेद्देवमुभयासाहितं शिवम् रजतस्य दीपपात्रं कृत्वा शक्त्या यथाविधि
 स्रवणं विनिकां कृत्वा तन्मध्यस्थापयेत्सूचीः स्रवणं निर्मितं देवं वृषभेण समन्वितम् पूर्वोक्तेन विधानेन पूजां कृत्वा समाहितः आचार्य
 वरयेत्पूर्वद्विजैरेकादशैः सह होमं चैव सप्तसं पाद्यां तिलपायसं बिल्वकैः अष्टोत्तरसहस्रवा अथ वा द्योत्तरशतम् रुद्रसूक्तेन वा यिप्रभू
 लमंत्रेण वा पुनः दीपलक्षं प्रकुर्वीत नरः परमधार्मिकः दीपान् द्युतेन संयुक्तान् नरोदद्याच्छिवालये त्वर्णवित्तियुतं दीपमाचार्या यिनि
 वेदयेत् ततः पूर्णाहुतिं कृत्वा ब्राह्मणैः स्वस्तिवाचनम् आचार्यपूजयेद्भक्त्या वस्त्रालंकारभूषणैः तस्मै देया सवत्सा च गौरे का स्तूप
 यस्त्विनी ऋत्विजः पूजयेत्पश्चाद्दत्त्वालंकरणैः शस्त्रैः वस्त्रोपानद्युगंचैव भोज्यैश्च विविधैरपि तैचैव भोजनीयाश्च सपत्नीकाः प्र
 यत्नतः स्रवणं विनिकां कृत्वा रोष्य पात्रेन चैव च दद्याच्छिवभीतये च सर्वकामार्थसिद्धये द्युतं पूजयेत् रोष्य पात्रं कास्य पात्रं तथैव च सुव
 र्णवर्तिसहितमाचार्या यिनि वेदयेत् रुद्रप्रातंसप्रतिममाचार्या यि समर्पयेत् कास्यं विष्णुमयं रोष्य गोघृतेन समन्वितम् स्रवणं विनिसं
 युक्तमतः शांतिप्रयच्छमे महादेव जगन्नाथ भक्तानुग्रहकारक त्वत्प्रसादाद्दहया चेशां कर्मकार्यमदोभव अनेनैव विधानेन रुद्रवर्ति
 करोति यः पुत्रपौत्रैः परिवृतो राज्ञ्यं प्राप्तो निशाश्चत एव था कुरुते नारी सर्वपापैः प्रमुच्यते शुक्ला कर्था विधानेन स्थाप्य सर्वं निवेदयेत्
 अश्वमेधसहस्राणि वा जपेयशतानि च कथाश्च वणमात्रेण तत्फलं लभते नरः इति भविष्योत्तरो शिवनारदसंवादे रुद्रवर्तिप्रनोद्याप

नंसंपूर्णम् अथ माणिक्यवस्तुद्यापनं अद्येत्यादिमासपक्षाद्यह्निरव्यममदहजन्मनिजन्मान्तंवारजोदोषनिमित्तपापपरिहारायै
 पुत्रपौत्रावैधव्यप्राप्तयेरुतयल्लक्षवर्तिदोषदानं तत्सांगनामिद्वयैतदुद्यापनकरिष्ये तदंगगणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं आचर्यैवर
 णंचक्रिष्ये इतिमंकल्य शिवउवाच प्रसंगेनापिवस्यामिवर्तिमाणिक्यसंक्षिकाम् तस्यादानेनदेवित्वंममाह्वासनभागिनी जानाम
 सिमस्त्रियाहिवंथावदाभूतसंप्लवम् सूतउवाच आर्यवर्तेपुराकाविहैश्याभूल्लक्षणाकृया तस्याभुजंगोमित्रोभूद्रासोनाममहाबली सा
 लक्षणाभूतुस्मातास्थितागोदावरीतटे बालवैधव्यदुःसेनरुदतेचक्रुमारिका भूतपतिपुरःस्थाप्यबंधुभिः परिवारितां विलपन्तीतृतावी
 स्यशनेस्नाप्रत्यपद्यत लुठन्तीभुविकार्येनमुद्गर्भेर्तासुरोबहु जडानामपिकारुण्यजायतेनाप्रपश्यच्च तदानीलक्षणावाक्यमुजंगोवाच
 सन्नमः भुजंगउवाच कुलजानांचनारीणां दशयंचक्रुदरुणा अवस्थात्रयमेवासोतत्रेयंचक्रुदरुणा कृत्यालंजीवपत्नीत्वविधवात्वमिति
 त्रिधा पारवश्यंचनारीणांदुःखमामरणांतिकं भृतापत्यंचवैधव्यंतथैवापुत्रनास्त्रियः आसत्यमेतश्चितयवैधव्यंतत्रचोत्तरं बालेयंशोचतेनी
 वकस्येदं कर्मणः फलं निवर्ततेवाकेनेयंकोवावेन्नितयाविधा उवाचदासनामसौभुजंगः सूनुतंवचः भुजंगउ० शृणुभद्रंभवस्यामिधात्रासु
 द्वाःपुराहिजाः देवानांचैवल्लोकानोहितार्थेमंचकीविदाः शास्त्रज्ञानात्त्वभावाच्च जीवानांयन्पुराकृतम् जाननिकमंचफलपृष्टव्याश्चदु
 व्रताः भुजंगवचनंअस्मात्तथैवोमितिमापुनः तनोगलामहावृद्धयाजकेनामवैद्भिर्जं पप्रच्छतदयालुंचप्रश्नकानतरधानसा लक्षणा
 वाच सुनेत्वहंदुराचाराकुलतालक्षणाह्वया तथापित्तांदयापात्रंपृच्छतेभानिवोधय साधुनांसमचित्तागजनाः संप्रसमा-
 भुवि दुर्गंधोवास्मगधोवायथावायोः समोभक्ति सुनेदशेयंनारीणांतृतीयातीवदुःसाहा कर्मणाजायतेयेनकेनवाथनिवर्तते एतद्विचार्य
 मेज्जहानृकृपयावदसूत्रत शोडित्यउ० इतितस्यावचःअस्मात्प्राजकोवाक्यमब्रवीत् देवैकर्मणिपिब्यंचनार्यः पाकेषुसंस्थिताः अ
 कस्माच्चरतोहस्वास्मृष्टभांडाद्यपराः अज्ञानीदाश्चयाद्वापिकामाहोभाक्चिन्तियः अवेदयित्वानिष्ठतिनेनदुष्यंतिसास्त्रि
 याः क्रियालोकपरास्वताः पापादस्मादुरत्ययात् दशमिमांयामुवंतिसर्वा अपिनसंशयः बाल्येवायोवनेवापिबार्धक्येवाकदा

चन नत्रयानुदुराचारापराधनेवाभिकांक्षति श्वध्वोश्चपतिबंधुनानित्यवचास्तुः खता एतत्सहायतोनारीयादृषयति स-
क्रियाः बाल्येवैधव्यमाभ्योतिसानारीनात्रसंशयः क्रतुस्मानुयानारीबालकानवलोकयेत् लब्धभर्तान्तोगर्भबालाना-
मपिधातिना एतत्कर्मसहायेनरजसादूषितायुता मृतापत्यातथाभूत्वावैधव्ययानुव्रजन् यानारीरजसादुदासदभ्यडा-
दि संकरम् कुरुतेयदिसानारीवैधव्यवाहकं व्रजेत् वात्मानुकूलरहितापतिधर्मेषुसर्वदा बाल्येवैधव्यमापन्नागतिर्हानाभ-
वत्यलम् सर्वोसामपिवैधव्यनिदानपापसंभव शान्तित्रयप्रक्ष्यामिकर्मणोस्यापिलक्षणं कुरुतेपिमुनिपंचम्याव्रतेपापविशेष-
नम् हस्तेनकारयेद्दृष्टिकर्षसंशोध्यसंप्रभम् अनेनैवविधानेनविष्णुवर्तिकरोतिथा पापगच्छतिनारीणांमिति वेदविदा-
विदुः सरूपैवायनंरुत्वा कुरुतेलक्षव्रतादिके समूलशेषव्रजतिरजोदोषोनसंशयः निमूलंचभवत्याश्रुलक्षवर्तिवनेश-
भे रजमोत्यमहापापनारीणानात्रसंशयः इतिनस्यवचः क्रत्वापुनः पप्रच्छलक्षणा मनसाशंकिताभूत्वासादरमुनिपुंग-
वम् साधुसाधुमहाभागवित्तमेभयविवलम् लक्षवर्तिव्रतस्यास्यविधानंकीदृशवद कस्मिन्मासेप्रकर्तव्यं कस्मिन्श्चैव
समर्पणम् उद्यापनं कथंकार्यं किंफलतस्यवासुने नयापृष्टो याजकोडोयेलोकांनोहितकाम्यया फलोविधानंतत्सर्वं नदावोच-
न्महामुनिः शौडिल्यउवाच कालोहिकार्तिकोमासो माघवैशाखमेववा सहस्रगुणितंतनुव्रतमेतद्विकार्तिकेनस्या-
त्कोटिगुणंदेनेमाघमासि व्रतोत्तमम् तस्मादनंतगुणितंफलवैशाखमासि वै तस्मान्मासत्रयेकार्यंयस्मिन्मासेसमाव्यतेन
स्मान्मासद्वयानुपूर्वमारब्धव्यव्रतंविदम् अनेमासिप्रकुर्वीतसमासिंचविचक्षणः सहस्रवर्तिभिः कुर्यादरार्तिविष्णावेवहम्
द्युतेनाप्यथनेलेनेसम्यगन्येर्मनोरंभेः यस्मिन्मासेसमासिः स्यात्पूणिमायांचकारयेत् उद्यापनविधानेनव्रतसंपूर्तिकारणम्
प्रातःस्नात्वाशचिभूत्वापंचगव्यंनुमाशयेत् पुण्याहवाचनंरुत्वावेरदाचार्यमुनमम् ब्रह्माणकृतिजश्चैवक्रुयानर्पणंयजसा सतिले
अयवैः कुर्यादग्नेनयज्जवाहिजः वत्सोदशोशनतः कुर्यान्नर्पणानुविचक्षणः नर्पणस्यदशाशोनहोमंकुर्याद्विधानतः नर्पणोक्तेनमंत्रेण

प्रायसंचयुतान्वितम् पालाशसमिधाच्चैवमंत्रैर्होमश्चैषावैः घृतं तु विष्णु गायत्र्या होमस्याथविधिः स्मृतः अष्टकर्णिकयायुक्तं सर्वतो
 मंडलं लिखेत् कलशस्तु तत्स्थाप्यः सपिधानः सवस्त्रकः रोष्यस्ताम्रो मृन्मयो वा वस्त्रयुगेन वेष्टितः तस्योपरि न्यसेद्देवं लक्ष्म्या सह
 स्रवणकम् राजतं दीपपात्रं च स्वर्णवर्तिसमन्वितम् ततो भासाधिदेवं च स्थापयेद्देवसन्निधौ कालो विष्णुस्तथा वह्नोरविर्दमोद
 रोहरिः रुद्रः शेषोजगद्ध्यापी तेजोरूपानि शाकरः निर्जना फलाध्यक्षो विश्वरूपी जगत्सुः स्वप्रकाशोऽस्यं न्योति श्वेतु व्यूहोज
 नाश्रयः परंब्रह्मविंशतिभिः पूजयेज्जगदीश्वरम् शिरोललाटेनैव च कर्णोनासासुरवं तथा कंठस्कंधौ तथा बाहुस्तनो वक्षस्तयो
 दरम् नाभिकंठी च जघने ऊरूजानुनिगुल्फकैः पादौ तदयक्रमशो युगान्येते च पूजयेत् धूपदीपो तथा दत्त्वा नैवेद्यं च निवेदयेत्
 आचार्यपूजयेत्तथा द्वाक्षगान् क्रतुजस्तथा गान् दद्यात्सर्वत्सा च सालं कारां गुणान्वितानि त्रिशत्फलकांस्तथा पात्रं घृतेन परिरूपितं
 स्रवणवर्तिसंयुक्तमाचार्याय निवेदयेत् कांस्तं विष्णुमयं रौप्यं गोघृतेन समन्वितम् स्रवणवर्तिसंयुक्तमतः शान्तिं प्रयच्छमे
 इति मंत्रेण दद्यात् तथा दशपलं कांस्यं तथा घृतं समन्वितम् अथ वा तु यथाशक्त्या दद्यादावश्यं कर्त्तव्यं अनाभावे च यो
 दद्यात्कांस्यं च घृतं पूरितम् यावज्जीवं स्रवणमभिर्भवत्येव न संशयः रजोदोषा हि मुक्तास्त्योर्णमास्त्याददति या आह्म-
 णानभोजयेत्तथा हि तन्नाशक्यं न कारयेत् याचैवं कुरुते नारी तस्याः पुण्यफलं शृणु यानि चान्यानि पापानि रहस्ये बाहुना निच नश्य
 नितानि सर्वाणि व्रतस्यास्य प्रभावतः चांडालगामिनी वापि तथा शूद्राभिर्मर्शिनो कारुकरजकादीनां गामिनी दुष्टचारिणी अहमल
 धियैव श्रेयसु प्रतिलोभेषु गामिनी मातुलेयपितृव्यादिभ्यास्तृपुत्राभिर्गामिनी बालमीवापितृमीवा भर्तृमातृवधेरता गोघ्नी वा
 तस्करा वापि रजः संकरकारिणी बन्दिदागरदाचैव नित्यं चाप्रियवादिनी पत्यो जीवति यानां रीसुने वा व्यभिचारिणी एवमादिम-
 हापापैरावृतापि कुलांगना कृत्वा चैतद्भूतं पुण्यं सुव्यतेनात्र संशयः व्रतानां सुनमच्चैव स्त्रीणां भावश्यं क्विदम् एकार्तिकं प्र
 यत्नेन विष्णोस्त्वभि तेनेजसः कोटयो ब्रह्महत्यानां मग्न्या गम्य कोटयः तथैवात्कथपापानां कोटयोऽथ सहस्रशः नश्यन्ति नात्र स

देहीनारीणां वा न रस्य च विलक्षवर्तिभिर्विष्णोः कृते चारार्तिकार्पणो किमत्र बहु नोक्ते नानेन सदृशं व्रतम् पुरुषोऽपि व्रतं कृत्वा
 पूर्वोक्तैः पापसंचयैः मुच्यते नात्र संदेहो मधुसूदनशासनात् एतत्सर्वमयारव्यातं पृच्छत्यास्मन्मानदे व्रतं कुरु स्मरतिष्ठ यथा
 ते रोचते मनः इति तद्वचनं शुक्लापुनः पप्रच्छ लक्षणा अज्ञानादुष्टभावाद्वा न विश्वासो ममेह वै प्रत्ययाद्येतो ब्रह्मन्मयं संकुरुते
 धुना इति तद्वचनं शुक्लायाजको वाक्यमब्रवीत् ६७ शांडिल्य उवाच कथं ते प्रत्ययो भूयादिति तां कुरुणानिधिः साचो बा
 च पुनर्विप्रं विस्मयोऽकुल्लोचना नववैधव्यमापन्ना रुदत्येषा कुमारिका अस्याः पतिः कथं जीवेद्देधव्यं चैव न शयति तथा कु
 रमुनिश्चेष्टया दानवता धनम् इति तद्वचनं शुक्लाविस्मिनो वाक्यमब्रवीत् शांडिल्य उवाच अधुना मकरं यामो भास्म
 रेलो कृभास्करः माघोयं च वरो मासः सर्वं क्रतु फलाधिकः प्रातः स्नात्वा च मासोऽस्मिन् मासु वैत्य तुलं फलम् स्नानं कृत्वा र्पणं
 कृत्वा देहि भ्रत्रे मृताय च तेन जीवेदयं नूनं ब्रह्ममोऽपि सुशपि च यस्मादयं राजयक्ष्मरोगेण च मृतिं गतः तथापि माघमास-
 स्य पुण्यादुज्जीवयिष्यति दापयित्वा हरं रार्तिकं कास्य पात्रे हृतेन च जावत्सली भवत्सिंहिया वदामरणधुवम् लक्षणा वचनं कृत्वा
 जलं स्पृष्ट्वा च वाग्यता स्नानं विष्णुवर्पणं कृत्वा ददौ तस्मै फलं तदा तदा पुण्यप्रभावेण तत्सणादेव सोत्थितः भुजंगं संप्रेषयित्वा
 नीत्वा पात्रं च कास्यकम् कुमार्यादापयामास वैधव्यस्यापलुनये एतत्पुण्यप्रभावेन कुमारो सापिशोभना यावज्जीवं जीवपत्नी
 बभूव बहु पुत्रिका कुमार्यादापयामास पतिं प्राप्य स्तुतिं भनम् तद्वाधवास्तथा सर्वं तुष्टु स्नात्वा लक्षणां याजकं च बहु स्तुत्वा
 जग्मुस्ते स्वनि केतनम् लक्षणासापिदानेन भजं गेन च संयुता माधस्नानं तथा कृत्वा व्रतमेतच्च कारमा ततस्तुभरणं
 प्राप्नोदा सस्तस्याः महायकृत् गयोनाममहाराजा चक्रवर्ती च भूवसः सालक्षणा च तत्पत्नी सवलक्षणा संयुता बभूव लो
 कविस्त्वा ता जीवत्पत्नी सप्त पुत्रिका अनेनैव विधानेन विष्णुवर्तिकरो नित्यः पुत्रपौत्रैः परिवृतो राज्यं प्राप्नोति शाश्वतम् एवं
 याः कुरु ते नारी सर्वपापैः प्रमुच्यन्ते लक्षं वर्तिकथा मेतो मीत्याश्चोत्थति मानवः सोपि तत्फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा

इति श्रीनाथपुराणे माणिक्यवर्तिव्रतो ध्यापनं संपूर्णम् । अथाविष्णुवर्तिव्रतं लिख्यते । युधिष्ठिर उवाच । देवदेवज-
गन्नाथसंसारार्णवतारक । वदये सर्वपापघ्नं व्रतं सर्वतोत्तमम् । यस्याचरणमात्रेण जनानां सर्वकामदम् । अस्ति किञ्चिन्मदाद्ब्र-
ह्म देवदेवदयानिधे । श्रीकृष्ण उवाच । लक्षवर्तिव्रतं वै च सर्वकामफलप्रदम् । विष्णुवर्तिविरव्यातं शृणुराजन्समाभतः । शम्भो-
निधौ शम्भोऽनेनाराचंदं च शोभनं । सम्यक्विशोध्य कार्पासं तृणधूलिविवर्जितम् । यस्य स्तूत्रं विधाया शतचतुरंगुलिकं तथा पंच-
सूत्रयुतवर्तिविष्णुवर्त्तोति कथ्यते । एवं कुर्यात्तु स संख्यागोघृतेन परिपुताः । उद्दीपयेच्च विष्णव्ये पात्रे राजतमृन्मये । अथ वामव्यहं देवाः ।
सहस्रहृदयसंभिताः । एवं दिनानि पंचाशदंते उद्यापनं चरेत् । कुरु राजन्मयत्नेन सर्वपापप्रणाशनम् । भुक्त्वा यथोप्सितान् भोगानते-
सायुज्यमाप्नुयात् । पार्वत्या च पुरा पृष्टं शंकराय महात्मने । तेनैदं कथितं देव्या विष्णुवर्तिव्रतं श्रुत्वा । तया कृता विष्णुवर्तिलिङ्गा सरव्या-
श्रुत्वा प्रदा । उद्दीपिता तथा भक्त्या संतुष्टोऽहं व्रतेन च । दत्तं कैलासं भवनं शंकरेण च धारिता । कर्तव्यं तु मयत्नेन जनेन श्रुत्वा भिच्छता-
येन उद्दीपितो विष्णुः सर्वसौभाग्यदायकः । स भवेत्पापनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते । उद्यापनं यथार्थं त्वं शृणुराजन्मयायतः । येन
कृत्वा च सकलफलं प्राप्नोति मानवः । कार्त्तिक्या मथ्यवा माध्याह्ने शारद्या वा शम्भोदिने । प्रतिमां कारयेद्दिणोः सौवर्णीभाषमाव्रतः ।
कलशं कारयेन्नाम्नं पूर्णपात्रेण संयुतम् । आचार्यं वरयेत्पूर्वपंचमं लिङ्गयुतवती । पुण्याहवाचनं कृत्वा गणेशं पूजयेत्ततः । विधाय
सर्वतोऽभद्रं पंचवर्णं यथाविधि । स्थापयेत्प्रतिमां विष्णोः । कलशं च नवशस्त्रैः । वस्त्रद्वयेन संपेक्ष्य पूजयेत्कलशोपरि । पूजयेच्च यथा-
शक्त्या ब्रह्माद्या देवताः शम्भोः । रात्रौ जागरणं कुर्याच्छृणुयाद्देवावीं कथाम् । प्रभाते विमलेऽस्त्रात्वा पुनः संपूज्य वै विशुभम् । प्रतिष्ठा-
प्य तसौ वन्दिं पायसं हवने स्मृतम् । जुहुयाद्दिक्षु गात्रं च्छासहस्रपायसं श्रुत्वा । तर्पणं दशसाहस्रं मार्जनं शतमाचरेत् । सौव-
र्णीवर्तिकां कृत्वा पात्रे राजतसंभवे । कार्पासवर्तिसंयुक्तेन राज्ञ्यो हरिरीश्वरः । आचार्यं पूजयित्वा तु मंडलं तु निवेदयेत् । ब्राह्मणा-
न् भोजयेत्सम्यक् स्वयं भुंजीत वाग्यतः । इति श्रीविष्णुरहस्ये विष्णुवर्त्तु ध्यापनं संपूर्णम् । अथ देहवर्तिव्रतं लिख्यते ।

सूत उवाच
केलासशिखरासीनंदेवदेवजगद्गुरुम् पंचवक्त्रदशमुखं शूलपाणिं त्रिनेत्रकम् कपालखट्वांगधरं खड्गखेटकशो-
रिणं पिनाकपाणिं देवेशं वरदाश्रयपाणिनम् भस्मांगव्यालशोभाढ्यं शशांककृतं शेरवरम् कैलासशिखरेवासं सूर्यकोटि-
समप्रभम् क्रीडते भगवांस्तत्र गणेशादीन् विस्तृत्य च विस्तृत्य देवताः सर्वा एका क्रीडमानाः तदृच्छां देवदेवेशं
प्रहृष्टं चारुलोचनम् अथापृच्छ तदा देवी यद्रोष्य व्रतमुत्तमम् देव्युवाच तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व मम प्रभो दान-
धर्मान्यनेकांश्च तपस्तीर्थान्यनेकशः नास्ति मे निश्चयो देवस्त्वाभिनाहं त्वया पुनः व्रतानामुनर्मे देवस्त्वाभिमुक्तिप्रदाय-
कम् येन चोर्गेन देवेशो मानुषैः प्राप्यते भुवि स्वर्गपवर्गदं सोरख्यं नरकार्णवतारकम् तदहं श्रोतुमिच्छामि मनुष्या-
णां हिताय च येन ऋतेन लोकोऽयं शिवसायुज्यमाप्नुयात् शिव उवाच यत्नकस्य चिदाख्यातं नराणां मुक्तिदायकं
शृणु देवि प्रयत्नेन कथयामि तव विबलम् कार्तिके मार्गशीर्षे वा माघे मासि मयत्नतः पक्षयो रूषयोर्मेध्येश भूयोगेश भूमे-
दिने एकादश्यां त्रयोदश्यां च तु दश्यां सुषोषितः कार्पासं निस्तृणं कृत्वा वर्तिहृत्त्वामयत्नतः पादां शुष्कानि शिराणां च स्वशरीरम्
माणतः सूत्रं निर्माय यत्नेन तं तु चितय सस्युतम् तस्य वर्ति विधायाथ सम्यग्लोड्य द्युतेन वै दीपदानं प्रकुर्वीत मानयेत्
मन्वानघे प्रत्यहं दापयेद्दीपयावत्सर्वत्सरं भवेत् अथ वा एकमासे वा षष्ठ्युत्तरशतत्रयम् दीपांश्च ज्वालयेद्द्रव्यामिमसं नोषेदत-
वे उद्यापनं वत्सरां नैकुर्याद्दिभ्यो वत्सरतः देहदीपसमदानं न किञ्चिदिह विद्यते महापापपशमनं त्वर्गद्वारविवर्द्धनं अत्रेदं कथ-
यिष्यामि इति हासं पुरातनम् शृणु देवि प्रयत्नेन कथां पौराणिकीं श्रुताम् ईश्वर उवाच अरण्ये वर्तमानास्ते पांडवा आर्यासाह-
आत्मनो दुःस्वनाशार्थं प्रच्छुः केशवमिति युधिष्ठिर उ० केनोपायेन देवेश स कदा दुःहराभ्यहम् भक्त्याराज्यं च देहांते केन मुक्ति-
र्भवेन्मम श्रीकृष्ण उ० अस्मि गुह्यमहाराज व्रतं सर्वार्थदायकम् नाराणां च विशेषेण पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनम् देहवर्तिसंसारव्याना-
प्राणिनां सोरख्यदायका आत्मदेहसमस्तु तं तु चितय सस्युतम् तस्य वर्ति विधायाश्रुताम् आज्यं योज्यं प्रदीपयेत् एवं सर्वत्सरं पू-

र्णदद्याच्छंकरतुष्टये अथवामासमधेवाद्दिनश्रयेयथाविधि नोत्तजघेभ्यहादेवतेनगुप्यातिशंकरः ददातिविपुलाभुभोगाननेसायु-
ज्यमाभुयात् इतिश्रुत्वाचकारासौधर्मराजोन्नपुनमः उद्यापन्नंथाकुर्यान्मिदंयत्कारयेच्छुभम् पुण्याहवाचनंकार्यमाचार्यवरये-
नतः ऋत्विजश्चरुद्रसंख्यानृणुयाच्छिवतुष्टये विरच्यसर्वतोभद्रं कलशं च न वंहदम् सोवर्णाग्निमितां च भवानीशं करस्य
च उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्कलशोपरि दीपपात्रं राजतं च वर्तिकां सुवर्णजाम् अंबकेण च मंत्रेण हुनेदद्योत्तरं शतम् आ-
चार्याय च तत्पाठं दद्याद्दक्षिणायायुतम् ब्राह्मणान् भोजयेद्यश्चात्सव्यं सुंजीतवायतः इदं व्रतं महादेवि सर्वकामसमृद्धिद-
म् कुरु त्वं च प्रयत्नेन सर्वान्कामानवाप्स्यसि इति श्रीस्कंदपुराणे पार्वतीशंकरसंवादे देहवर्तिव्रतोद्यापनं संपूर्णम्
अथविष्णुसूर्यलक्ष्मणस्कारविधिः अक्षरीषडवाच इक्ष्वाकुणां कुलशुरो ब्रह्मन् सर्वज्ञस्तद्वत् ब्रूहि पापक्षयकरव्रतं सर्वो-
त्तमं पुने ब्रह्मघ्नस्य स्मरपस्य गुरुदारादमर्शिनः संख्याकर्माविहीनस्य तथादुर्भार्गवर्तिनः दासीवैश्यासंगिनश्च चांडालो-
गाभिनस्तथा परस्वहारिणश्चापि देवद्रव्यापहारिणः देवब्राह्मणहृत्तोलांछेदकस्य नरस्य च रहस्यभेदकस्यापि रहसिकृताणा-
पिनः ब्रह्मयज्ञविहीनस्य दुःशास्त्रनिरतस्य च गुरुनिंदादिशत्रुशत्रुद्रव्यापहारिणः नराणां च विशेषेण भायश्चित्तं व्रतं वद-
वसिष्ठ उवाच शृणु गोप्यातिगोप्यं च व्रतानामुत्तमं व्रतम् चतुर्वेदैः पुराणैश्च स्मृतिभिश्चैव निश्चितम् ब्रह्महत्यादिपापानां
प्रायश्चित्तं यदीच्छसि संकलोकरणानां च मलिनीकरणस्य च अपात्रीकरणानां च यच्चित्तं यदीच्छसि आहं पलां स्तनानां च गा-
भिनः कामिनस्तथा श्वभूमातृवधूनां च द्रच्छयाणां भिनस्तथा तदालक्ष्मणमस्कारं व्रतं कुरु महापते संख्याकर्मादित्यागस्य चांडालो-
गाभिनस्तु वै दासीवैश्यासंगिनश्च क्षयं च यदीवाच्छसि शृणु नृपविधिं वक्ष्ये स्मरणात्पापनाशनम् चातुर्मास्ये तु संप्राप्ते केशवे
शयनगते आषाढस्य सिते पक्षे एकादश्यां समाहितः संकल्प्य तु विधायादौ पुरतश्च कृपाणिनः अहलक्ष्मणमस्कारं व्रतं कुरु ममु-
द्यतः निर्विघ्नं त्वत्पसादेन कुलं त्वं कृपयाहरे पापपक्षे निमग्नं न मापाप रूपं पदुरासदम् व्रतेनानेन संप्राप्तोऽसमुद्धरजगत्पते इति

संकल्पमनसाभारमेद्रुतमुन्नमम् विष्णोर्वीथुसावित्रेवानमस्करान्त्रयलतः प्रातः स्नात्वासदाकुर्गन्धध्यान्हावधिवाप्यतः यथासं
रव्यामकुर्वीतकार्तिकेनुसमापयेत् दुष्टशाकमथान्नवान्नफलोतकदाचन अचूतनवदेक्कापिनह्यायेत्पापपूरुषम् देवान्चने
जपंहोमं नत्यजेनुकथंचन अतिथीन्पूजयेन्नित्यं यथाशक्त्यानुकारयेत् कागिकेभासितनाते गणेशाय नमः परशु मे
स्थाप्य कलशं पूर्णं सवस्त्रसपिधानकम् विष्णोश्चर्ममितांकुर्यात्ससूयस्यापि स्वर्णजाम् नामभिः केशवाद्यैश्च भिन्नाद्यैश्च मू
जयेत् परमाल्लं च नैवेद्यं दद्यात्संस्कारं तर्पणम् पौरुषेण च स्तूते न तिलगोधूमतुलैः देवदेवजगन्नाथ सर्वकृत् फलप्र
द व्रतेनानेन स्तूयतीगृहाणाध्यमयापितम् एवमुच्यन्नयं दद्यात्पञ्चाहोमसमाचरेत् पौरुषेण च स्तूते न शतं मष्टान्नं न
रुम् आकृष्णो नैति सूयाथ शतमष्टान्नं न हनेत् होमशेषसमाध्याथ इत्याहुतिमतः परम् आचार्यपूजयेत्सञ्चा दद्याद्गोमि
थुनंततः ब्राह्मणान् भोजयेत्पञ्चाहोमं त्रिंशतिपंच च दक्षिणान् गययात्पञ्चाहोमं त्रिंशतिपंच च अलुनांतस्तु नैवेद्यं स्वयं सुजी
तबंधुभिः इदं पुण्यं व्रतराज नृपाण्यदयानन्दम् सर्वकामप्रदं नृणां सद्यो विष्णुमियं करम् मोक्षप्रदं च कर्तृणां ज्ञानमार्ग
प्रदं शक्रम् नानेन सदृशं किंचिच्छिषु लोके नु विद्यते सर्वधामाश्रयः सर्वद्वन्द्वक्रान्तिर्देवतं नारीणां सधवानां च विधवानां विधो
षतः इति श्रीभविष्योः सूर्यविष्णुलक्ष्मणस्कारोद्यापनस्तर्पणम् अथ मंगलगोरीदीपरोद्यापनं नृजने विधिः सुविधिश्च उवा
उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतराज स्य केशव यतो निरुद्यापनं कर्तव्यं नो निष्फलमुच्यते कृष्ण उवाच वदामि व्रतराज स्य स्त्रोष्णं कर्तव्यं
मुनमम् आवर्णेमासि भो मिषु च तुषु व्रतमाचरेत् मातृस्त्याय स्तूता स कल्पव्रतस्तु तमम् दीपमहानमज्जाल्यमंगलापूजयेच्छु
निः अथ पूजाविधिः अद्येत्यादि देशकालोत्सर्कान्यभमपुत्रादि दृष्टये अवैधव्याघरादिसंकलसिद्धिहाराश्चाशिवमंगलगो
रीभिस्तथैर्पंच वर्षपर्यंतं श्रीमंगलगोरीव्रतं करिष्ये प्रथमे वत्सरे मातृगैह कर्तव्यमेव च तेनोभयगुहं कायमवश्यं स्त्रीभिरा
दरात् पंचमेवत्सरे प्राप्ते कुर्यादुद्यापनं शक्रम् आचार्यवरयेन वदेद वेदांगपारगम् आवर्णेमासि भोमेषु ह्युद्यापनविधिंचरेत्

प्रातरुत्थायस्सुप्तातासंकल्पयेत्तमुत्तमम् चतुस्तंभंचतुर्द्वारिकदलीस्मभमंडितम् घटिकाचामरयुतंक्रमलैरुपशोभितम् मध्ये
 वितांनंबध्नीयान्पंचवर्णैरलंकृतम् तन्मध्येस्थाययेत्पाठं पद उपलनथा रोष्येणकारयेत्पाठं दंडः काचननिर्मितः रोष्यहेम्भोरम्भविषण
 षाणस्यविधीयते पीठोपरिन्यसेद्द्वीतीतो गृहपदनथा तस्याग्रेलिंगतोभद्रंलिखेद्गोश्वपंचभिः हरिद्रापिष्टकं हस्ता तन्मध्येऽष्टदलंलि
 खेत् तस्योपरिन्यसेद्द्वीद्वीनद्राणेनपरिभूमितान् सौवर्णंराजतंताम्रं क्लशंविन्यसेद्बुधः पंचरत्नानिनिक्षिप्यसर्वोषधिसमन्वितम्
 तस्योपरिन्यसेत्पात्रताम्रवैणवसभवम् उमामहेश्वरीमूर्तिकंचनेनचर्चयित्वा तस्यापरिन्यसेद्वाजन्यूजयेच्छिवमंगलाम् गृहानेदं
 तिमंत्रेणमूर्तिपाठोपरिन्यसेत् तदस्तुभिवावरुणेत्युच्चावाहनमाचरेत् गोधूमोद्भवपिष्टनकारयेद्दोपसुत्तमं कृत्यामृज्वालितोदीपो
 गृहवर्तिसमन्वितः उपचारैः षोडशभिर्गंधपुष्पादिभिस्तथा पञ्चैः पुष्पैः षोडशैश्चनानाजातैश्चजीरकैः तंदुर्लैधान्यैकैश्चैवस्वच्छैः
 षोडशसंज्ञकैः अपामार्गस्यपञ्चैश्चदूवोधनूरसंज्ञकैः षोडशैर्दूर्वसख्याकैर्विल्वपत्रैश्चपंचभिः नीराजनंततः कुर्याद्दीपैः षोडशसंख्य
 कैः अथपूजा कुंकुमागरुलिप्तांगांसर्वाभरणस्मृषिताम् नीलकंठप्रियांगोरीवदेऽद्रमंगलाद्व्याम् ध्यानं अत्रागच्छमहो
 देवि सर्वलोकस्तरवदे यावद्भुतमहं कुर्वे पुत्रपौत्रादिद्वंद्व्ये आवाहनं रोष्येणचासनं दिव्यं रत्नमाणि कम्प्यं शोभितम् मयानोत
 गृहाण त्वं गौरिकामारिवल्लभे आसनं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं पाद्यं संपादितं मया गृहाण भगवन्ने गौरि सर्वोत्कामाश्चपूर्य पाद्यं स्ममं
 गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं मर्ह्यं संपादितं मया गृहाण पुत्रपौत्रादीन्मसन्नाभवदेहि मे अर्घ्यं समारिवल्लभे देवि कुर्वाच न गमं बिके निरत
 रमहं वदे चरणौ न वपावति आत्मानं यं पयोदधि द्युतं चैव मधुशर्करया समम् पंचासूतेन स्मपनात् पीयतां परमेश्वरी पंचासूतस्मां
 जान्हवी नो यमानीतं शूलं कर्पूरं संयुतम् स्तपयाभिस्तरश्चेत्पात्रादिफलपदाम् स्थानं आचमनं वस्त्रंच सोमदेवैस्तुल्यज्जाप्यस्तु
 निवारणम् मयानि वेदितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि वस्त्रं कंचुकीमुपवस्त्रं च नारत्नैः समन्वितम् गृहाण त्वमया दत्तं पावतीत जगदी
 श्वरि कंचुकी वस्त्रं कुंकुमागरुकर्पूरचंदनं कस्तुरी तथा विलेपनं महादेवि गंधं दास्यामि भक्तिः गन्धसमर्पयामि रंजनां कुंकुमो

धेनवस्य तान्नाशोभनाः समेषां देविदानेन प्रसन्ना भवतां वति असतान् समर्पयामि हरिद्रांकुम्भं चैव सिद्धं रक्ज्जलान्वितम्
 सौभाग्यद्वयसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्व्याणिसमर्पयामि सेवतिकाबकुलचपकपाटलाब्जैः पुन्नागजाति
 करवीररसालपुष्पैः बिल्वप्रवालतुलसीदलमालतीभिस्तृप्तपूजयामि जगदाश्वरिभ्यो नमोऽहं पुष्पागिसः अपामार्गस्यप
 त्रैश्च दूर्वाधनूरसंज्ञकैः षोडशैर्दूर्वासंख्याकैर्बिल्वपत्रादिपत्रैश्च अथपत्रपूजा अथागपूजा उमाद्येनमः पादौपूजया
 मि गौर्येनमः जंघेपू० पार्वत्येन० जानुनापू० जगद्धात्र्येन० ऊरूपू० जगद्धात्रिण्यै० कटीपू० शान्तिरूपिण्यै० नाभिपू० देव्येन० उद
 रं पू० लोकवधायेन० स्तनेपू० काल्येन० कंठपू० शिवायेन० भुवंपू० भवान्येन० नेत्रेपू० रुद्राण्येन० कर्णोपू० महादेव्यै० ललाटपू० मं
 गलदात्र्येन० शिरःपू० पुत्रदायिन्येनमः सर्वांगपूजयामि देवदुमरमोद्गतो कृथागरुसमन्वितः आश्रयः सर्वदेवानां दूषोऽयम्
 तिगृह्यताम् धूपं० तज्योतिः सर्वदेवानां तेजसां तेज उन्नमम् आत्मज्योतिः परं धाम दीपोऽयं प्रतिगृह्यताम् दीपं० अन्नचतुर्विधं स्वा
 दुरसैः वड्भिः समन्वितम् भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् नैवेद्यं० आचमनायम् करोदूर्तमे० फलं० तांबूलं० दक्षिणां०
 वज्रभाणिक्यैवेदूर्यमुक्ताविद्रुममण्डितम् पुष्परागसमायुक्तं मूषणान्तिगृह्यताम् भूषणानि० नाराजनं० नमो देव्यै० पुष्पांजलिं
 प्रदक्षिणा० नमस्त्वरः पुचान्देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि मंगलं० अन्याश्च सवकामाश्च देहि देवि नमोः स्तुते इति प्रार्थनाः ततो वै
 णवपात्रे तु सौभाग्यद्वयमाक्षिपेत् अन्नकञ्चुकिसंयुक्तं सवस्त्वफलदक्षिणम् वायव्ये गौरिविप्राय ददामि पीतयेतवः सौभाग्या
 रोग्यस्वामानां सर्वसंपत्समृद्धये गौरिगिरिशतुस्यार्थं वाचनेनैतददाय्यहम् इति प्रार्थनां शायनम् ताम्येवावेणवे
 पात्रं सौभाग्यद्वयमाक्षिपेत् लङ्कुकञ्चुकिसंयुक्तं सवस्त्वफलदक्षिणम् माचेरुवांसि निभ्यश्च देयं वाचनमुत्तमम् जन-
 नां मातृसंबन्धिन्यः षोडशाभोजयेत् नाराजनततः कुर्यादपि षोडशसंख्यकैः भोक्तव्यादीपकाश्चाथ स्थाभिः सह स्तयं नतः
 अन्नं लवणवर्ज्यं तु भोजनेन भोजयेत्सवस्त्वं स्तुवासिनोश्चापि तया वस्त्रालंकारं पूजयेत् पूजयेच्च ततः पश्चात् कुर्याद्गौरि

विसर्जनेनम् विमाययतिमादेयारत्नवस्थाणिभूरिशः एवंकृतैर्विधानेऽस्मिन्प्रायैवेधव्यभामुचात् इतिमंगलागौराप्नोद्योपन
 विधिः अथकथा युधिष्ठिरउवाच नदनदनगोर्विदंश्च एवतीबहुलाः कथाः श्रुताउत्कृष्टपुत्रायु करभ्योतुव्रतंमम
 श्रीकृष्णउवाच अवैधव्यकरं वक्ष्येव्रतंचारिनिषूदन शृणुत्वसावधानः सन् कथां वक्ष्येपुरातनीम् कुडिनं नामनगरस्था
 तत्सत्रद्विजप्रियः आसीदृगिगन्धर्मपालो नाम्ना बहुधनोऽपि सः सपत्नीकोत्सुर्बोसौ नास्तीतिव्याकुलोत्तदि तस्म्यगोहेभस्म
 लिप्तो देहैरुद्राक्षधारकः जटिलोभिस्फुरकोनित्यमागच्छन्प्रियदर्शनः नस्तीकुर्वन्स्तदन्नंसुदतिहस्ताः बलावददत्त स्त्रामिन्नयंस
 दायातिभिस्फुरको जटिलोगृहे नस्तीकरोत्यस्मदन्नमितिहस्वाममाधिकम् दुःखं प्रजायतेनित्यं कृत्वाभार्योवचोऽब्रवीत् धर्मपा
 लउवा० प्रियेकदाचिदुसालसस्वर्णागणेभव यदाभिस्फुरार्थमायातिभिस्फोर्वस्वातरेतया तदातस्यप्रदेयानिस्वर्णानिप्रियेन
 धे अनंतरंतस्यभार्योचौकरत्नामिनोदितं जटिलेनतुसाशमापत्यंतेनभविष्यति कृत्वाभिस्फोरिदंवाक्यं दुःखितातमुवाचह
 स्वाभिन्शासालयापागच्छापादुद्धरसंप्रति इत्युक्त्वातस्यचरणौववंदेदोनप्राधिणा जटिलउ० भर्तुः समीपेवक्तव्यतयापुत्रिममाज्ञया नी
 लवस्त्रः समारुद्यनोलाभं गच्छकाननं खननंतत्रकर्तव्यं यत्राश्वस्तेस्त्वलिष्यति रम्यं पक्षिभिराशुक्तं भृगुसंघदुर्माकुलम् स्रवणरश्चिंत
 रत्नमाणिक्व्यादिविस्तृषितम् नानापुष्पैः समायुक्तं दृश्यं देवालयांततः वर्ततेतत्रभवतीभवानीभक्तवत्सला आराधयत्वमनम्रायथावि-
 श्रुद्धरिष्यति त्वांभवानीतिवचनंश्रुत्वाभिस्फोः स्रवप्रदं ववंदेतस्यचरणौपुनः पुनरुवाचह तदैवकाले जटिलोअंतर्भूतोबभूवसः सावद
 सतिमंबौहिदृशुभिस्फुक्तमादरात् यथोक्तमवदद्गतं तच्छ्रुत्वावाक्यमब्रवीत् नीलवस्त्रः समारुद्यनोलाभं प्रस्थितोवनम् गच्छन्नाना
 विधान्दृष्टान् पथिपश्यद्दयं करान् मृगान् सिंहान्ददशूकान् पथिपश्यन् भयाकुलः ददशसौ तडांगंच बाहुल्येन विराजितम् रक्त
 नीलोत्पलैश्चक्रवाकहं दृश्याजितम् स्थानंचक्ररतत्रासौ तर्पणाद्यपिभूरिशः पुनरभ्यंसमारुह्यजगाम गहनंवनम् स्खलितंवाजि
 नंपश्यन्न्वादुत्तीर्यएवच चखानपृथिवींतवयावदेवालयांगतः ददशं चिमहास्थूलं देवालयांगतः रत्नैर्युक्ताफलेश्चैवमा

णिष्वेव्यापि सर्वतः पूजयामास जटिलवाक्यं सृजति विस्मितः स्रवणयुक्तवस्त्राणि चंदनान्यक्षतान् शक्रमात्रं चंपकादीनि पुष्पाणि धूप
 दापं विशेषतः नानापक्वान्नसंयुक्तं रसैः षड्विधैः समन्वितम् नानाशौकैः समाक्रान्तं सदुग्धघृतशर्कराम् नैवेद्यं करशब्दार्थं चंदनं मलय
 द्विजम् संपाद्य तुष्टहृदयः फलतांबूलदक्षिणाः जजापमंत्रान् गुप्तं सौम्यगुणध्यानपूर्वकं देवीं प्रकृतां देव्यं लोभयामास सा दारम्
 प्रसन्नो वदद्वेषपूजासंपादितो कथम् येन संपादितो तस्मै ददामि परमदुतम् इति श्रुत्वा धर्मपालो देव्यं प्रोज्जलिः स्थितः भगव
 लुवाच धर्मपाल त्वया सम्यक् पूजासंपादितानय वरयाचयमद्भुतं ददामि बहुलधनम् धर्मपाल उवाच बहुलाधनं संपत्ति
 र्वर्त्तते त्वसादतः अपत्यं मातुमिच्छामि पितृणां तारकश्रुभं आयातिभिर्दुःकैर्गहे गुणहातिनमदलकम् तेन मे बहुलदुःखं स
 भार्यस्योपजायते इति दीनवचः श्रुत्वा देवी वचनमब्रवीत् देव्युवाच धर्मपाल कर्तेः दृष्टेः पत्यनास्ति स्वरूपदम् तथापि किं या
 चयसि कन्यां विगतभर्तृकाम् पुत्रमल्ल्यायुषं वाथाप्यंधं दीयायुषं सुतम् धर्मपाल उवाच पुत्रमल्ल्यायुषं देहि तां वताकृतकृत्यतां
 प्रामोमि चोद्धरिष्यामि पितरौ मम घोरगाः देव्युवाच मत्स्यार्थं वतमानस्य नास्ति वारुह्यशं डिनः तस्यान्ववर्तिवृत्तस्य गृहीत्वा
 फलमद्भुतम् पत्यैर्देयं ततः पुत्रो भविष्यति न स शयः इति देवी वचः श्रुत्वा गत्वा तस्यां सर्व एव च नाभिं गजमुखस्याथा रूढ्यजया
 हर्मो हतः फलात्युनीर्य च ततः पलमेकं ददर्श सः एवं पुनः पुनः कुर्वन् फलमेकं ददर्श सः स्फुर्योगणपतिश्चाथ धर्मपालाय शसवा
 न् षोडशो वत्सरे प्राप्ते अहिः पुत्रं ददामि धर्मपालो फलसम्यक् वस्त्रे बध्नागमदूहम् फलपत्यैर्ददौ सापि भिक्षयित्वा पतिम्
 ना गर्भसाधारणामास पत्या सह स संगता संपूर्णेन वमेमासे मासूत सुतमुत्तमम् जातकर्म च कारास्य पिता संतुष्टमानसः
 षष्ठीं पूजां च कारास्य षष्ठे तु दिवसे नतः द्वादशेर्हनि संमार्गं शिवनाम्ना जुहावतम् षष्ठे मासि च कारासा वन्ममाशनमद्भुतम् तु
 तीये वत्सरे चूडास्थष्टमे बद्धसुतमम् कृत्वा पनयनं पार्थिवो भूतुष्टमानसः दशमे वत्सरे प्राप्ते ब्रवीद्द्वार्यापतिव्रता भार्या वा
 च्च बलकस्य विवाहोपिकर्तव्यः सप्तमुहूर्तके धर्मपाल उ० मया सकल्पितं काश्यागमनं बालकस्य तत् कृत्वा समायातु ततो विवा

होस्यभविष्यति पुत्रोसोमेधितस्तेनशालकेनसमन्वितः वाराणस्याप्रस्थितोसोगृहीलाबहुलधनम् कुर्वंतोपथिसदमप्यनिष्ठापुर
 मायतुः कीर्तयःकन्यकादृष्टास्त्रदेशेभनोरमे तासांसमाजेगौरांगीऋशीलानामकन्यका तथासहस्रवीकाचिच्चकारकलहंभृशम्
 गालनंचदौतस्यैरंडेभागेमुहुमुहुः ऋशीलोवाच सखित्वयागलनमेव्यर्थदन्तंश्रभानने जनन्यामेभानवत्याश्चाति गौरी
 वतंशुभम् तस्यप्रसादात्सकलाःसंबन्धिन्यःप्रियाःस्थियः आजन्माविधवाजाताःकिंपुनःकन्यकाऽवम् वस्येतस्यप्रभावंकिंमत
 राजस्यभाभिनि पूजनेधूपदीपोयंचतत्रस्मरवंभवेत् इतिक्लृताततोवाक्यंविस्मयोत्फुल्ललोचनः मातुलश्चित्तयामास बालकस्यप्रि
 यंततः शतंजीवीभवेदेषाएतद्वत्साक्षतायदि पतंत्यमुष्यशिरसिइतिभाव्यपुनःपुनः ऋशीलामेवपश्यन्सविस्मयोत्फुल्ललोचनः
 ऋशीलामस्थितागेहेतदनुप्रस्थिताबुभौ स्वगृहंपापगौरांगीनिकटेतद्ग्रहस्यतौ सतडागेरस्यदेशेवासंचक्रतुरादरात् विवाहकाले-
 संप्राप्तेऋशीलजनकोहरिः विवाहोद्योगवान्जातोविचचारहरंवरम् असमर्थहरंग्रहस्वातन्त्र्यानापितराबुभौ यथाचतुः शिवंबध्या
 जलीविनयमुक्तको वरपितरावृत्तुः उपस्थितोविवाहोनौपुत्रस्यश्रमयाहरेः ऋशीलयाकन्ययायमसमर्थश्चदृश्यते अतोदेयःशि
 वःकीमान्लग्नकालेत्वयाविभो लग्नभविष्यति ततो देयोऽस्माभिः शिवस्तव मातुलउ० अवश्यंलग्नकालेसिंशिचीयात्यःप्रियंवदः
 तनीमुहुर्नैसंप्राप्तेविवाहमकरोच्छिवः तत्रैवशयनंचक्रेसऋशीलःप्रियंवदः स्वमेसामंगलागौरीमातृरूपेणमात्स्यता ऋशीलामव
 दत्साध्वीहितंचनमेवच गौर्युवाच सुशीलेनवगौरांगिभृत्तुदशार्थमागतः महान्भ्रजंगउत्तिष्ठदुग्धस्थापयतत्पुनः घटंचस्था
 पथाश्रुत्वंतन्मध्यैसगमिष्यति कूर्पासमंगान्निष्कास्यबंधनीयस्त्वयाघटः मातरूत्थायदेहित्वमात्रेवायनकंश्रमम् इतिगौरीवचःक
 त्वाऋशीलाक्षणसुस्थिता ददशौघैनिःश्वसंतंरूपासर्पमहाभयम् ततश्चकारौघुक्तं प्रवृत्तानिद्रितुंततः उवाचवरआसन्नोऽस्तु-
 ग्रामहतीमम भ्रमणायाश्रदेहित्वंलडुकादिकमुत्तमम् शुर्वेतिवाक्यपत्रेसादौलडुकमुत्तमम् भ्रमयित्वाशिवहंमेतस्मिन्वात्रेणु
 लीयकम् दत्वातत्स्थापयामासस्यलेगुमेश्रभाननः ऋवेनशयनंचक्रेपृथिव्यांसर्वकोविदः ततःप्रभातसमयेशिवआगादुहंस

कं स्मनश्छास्मशीलासामात्रेवायनकंददौ माताददर्शनव्यथेसुक्ताहारमनुत्तमम् ददौ प्रियायै कन्यायै सहसा तुष्टमानसा क्रीडाका
 लेस्संभासे हर आगतु मंडपे आदेशयत्सशीलातां क्रीडाार्थं जननीतंतः सशीलोवाच नायं वरो मे जननियेन पाणिग्रहः कृतः अ
 नेन सह मनसा क्रीडनेच्छा तथा न मे इति श्रुत्वा समाक्रांतौ चिंतयापितरौ ततः अन्नदानमुपायं च विरचेत्तु इति द्रुतम् तदारभ्य च कृतु
 स्तोपुराणोक्तविधानतः सशीलापादयोश्च क्लेशालनं मुद्रिकां चिता जलधारां ददौ माता चंदनं पुत्रको हरेः हरिदौ च तांबूलं बुभुक्षु स्त
 त्रमानवाः इति रीत्यान्नदानं तत्प्रवृत्तं मिक्षसो रव्यदम् तावु सो प्रस्थितो काश्यामासो काशीं स्मरन् प्रदाम् निर्मलां भ्रमिगगायाः स्नान
 चक्रतुरादरात् स्वर्गद्वारं प्रस्थितौ तौ कुर्वन्तौ धर्ममुत्तमम् पीतांबरगणिददत्तु मिक्षकाणां गृहे गृहे आशिषश्च ददुस्तस्मै चिरं जीवो भवेदिति
 विधेश्चरं समायातौ नलासुलापुनः पुनः स्वयं गृहं प्रस्थितौ तौ शिवो भार्गवो न वदन् शिव उवाच काये मे किंचिदस्वास्थ्यं मातुलमिति भाति हि
 ततः प्राणोऽहमेतस्य यमदूता उपस्थिताः मंगलागौरिका चापि तेषां युद्धमभून्महत् जित्वा तान् मंगलागौर्या नतौः हं शयनं च्युतः मातुल उच्यते यज्ज्ञा
 कस्मादुत्थितौ सो मातुलं प्रत्यवाच ह स्वमेयुद्धं मया दृष्टं मंगलाय मभ्युत्पयोः जितास्ते मंगलागौर्या नतौः हं शयनं च्युतः मातुल उच्यते यज्ज्ञा
 तं शिव न ज्ञातं न स्मर्तव्यं त्वया पुनः गच्छाव आवां नगरे पितरौ द्रष्टुमुत्सको प्रस्थितौ तौ न तस्मात्प्रतिष्ठापु रमापतुः रम्यं तडागे तत्रै
 नौ पाकारं भवि चक्रतुः दृष्टौ तौ हरिदासीभिर्धैर्यो दार्यधरो शक्रो दास्य ऊचुः अन्नदानं हरेर्गेहि प्रवृत्तं तत्र गम्यतां उभा वृचतुः को
 दास्यो यात्रिका वा वांगच्छा वीन क्वचिद्गृहे इति क्लृप्ता तयोर्वाक्यदास्योजसुः स्वकं गृहम् स्वस्वामिनि कटे वाक्यमवदन्मादरतदा सर्वदा
 सीव चः श्रुत्वा तदर्थं प्रभुरादरात् प्रेषयामास हस्त्वादि रत्नवस्त्राणि भूरिशः तं हस्त्वा विस्मृतौ तावा गच्छावश्च हरेर्गृहम् हरिर्मातुलमभ्य
 र्थं शिवं पूजितुमागतः क्षालयती च सा कन्या चरणौ तस्य सत्रपा अभूद्गुरो मेयमिति जननीं प्रत्युवाच ह हरिः पप्रच्छ सा अर्थं शिवं
 गलदर्शनम् हरिरुवाच किंचिच्चिन्तनं वास्त्यत्र नृहि मे वरदर्शनं शिव उवाच मम दं चिन्हमस्तीह दलुक्ता गृहमागतः तत आनीय तस्मा
 त्रं दर्शयामास सादरम् तस्माच्च हरिर्दृष्ट्वा कन्यादानं चकार सः ददौ रत्नानि वस्त्राणि स्रवणानि वहु न्यपि नामादाय प्रस्थितौ तौ

ददसौ बहुलं धनं आवणेमासि संभ्रासि व्रतं भोमेचकारसा भक्त्या सर्वप्रस्थितास्ते योजनं जगु रूतमाः सशालोवाच गौरीविस्मर्जनं
चाषिदीपमानं करिष्यति ततो गंतव्यमस्माभिः पितरौ द्रष्टुमादरात् १०० इत्युक्त्वा आगतास्तत्र गौरी आवाहनं कृतम् ददशस्तत्र सौव
र्णं देवालये मनुत्तमम् गौरीविस्मर्जनं दीपमानं सान्वय्य चोकरत् ततः सर्वे प्रस्थितास्ते पितरौ द्रष्टुमुत्सुक्ताः कुण्डिना मन्त्रदेशोतान्
दृष्ट्वा विस्मयि नो जनाः अज्जुबुस्ते धर्मपालं सोत्कण्ठं प्रियदर्शनाः जना ऊचुः धर्मपालाद्यतेषु त्रयोसंभार्यः शालकस्तथा समायातो
वयं हत्वा अशुनैव समागताः यावज्जनावदंस्तत्र तावत्सोपि समागतः नमस्काराश्च काराभ्योपितृभ्यापितृवल्लुभः प्रागुल्लोपि-
नतिं चक्रे भगिनीधर्मपालयोः सशालाश्च शरायापि श्वश्रून् तत्वास्थिता तदा श्वश्रून्वा० सशाले तद्भूतं ह्रियद्भनस्य प्रभावतः आयु
र्बद्धिः शिशोर्मेपि जाता कमललोचने सशालोवा० नजाने हवतंश्च श्रूजाने मानवती हरी श्वश्रून् धर्मपालं च श्वश्रून् च भवतीति या मं
गलां देवतां जानैव तं युवयोः सतम् इत्युक्त्वा च सशालासाबुभुजे स्वां तर्हर्षिता कृष्ण उवा० तस्माद्भूतमिदं धर्मस्त्रीभिः कार्यं सदेव तु यु
धिष्ठिर उ० फलमस्य अतं कृष्ण विधानं ब्रूहि कैशव कृष्ण उ० आवणेमासि भोमेष्ठ चतुर्षु व्रतमाचरेत् मातरुत्थाय स्मृतातामं कल्यद्भ
तसु नमं उपचारैः षोडशभिः पूजयेन्मंगला तथा नीराजनं ततः कुर्याद्दीपैः षोडश संख्यया मात्रे स्तुवा सिनीष्यश्च देयं वायनसु नमम्
भोक्तृत्वा दीपकाश्चापि अन्नं लवणवर्जितम् विसर्जनं मंगलाया दीपमानं ततः क्रमात् पंच संवत्सरं धेवं कर्तव्यं पतिमिच्छुभिः इति
श्रीभविष्ये मंगला गौरीव्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ मौनव्रतं नौदिकेश्वर उ० कथयस्व प्रभावेन व्रतं परमदुर्लभम् येनासौ वरदो दे
वस्तन्मो कथय प्रमुख संद उवा० शृणु नो दिव्य वक्ष्यामि व्रतं परमदुर्लभम् न कस्यचिन्मयाख्यातं त्वामेव कथयाम्यहम् येन संतुष्ट
मात्रेण सर्वपापैः प्रसुच्यते शाकल्यनगरं रम्ये सोमशर्मादिजोत्तमः सर्वदा दुःखितो दीनो द्रव्यहीनो दुःखिनिः शुक्षितः तस्वकन्या दयया
तं सो दयं श भलक्षणं रूपलावण्यं संपन्ना गृहाचरं नरता सदा ज्येष्ठा रूपवती नाम कनिष्ठा च रूपिणी का वत्सानां पालनार्थाय जग्मतु
स्ते सरोवरं हंसकारं डवाकार्णं च क्रतुस्ते सरोवरम् कदली पारिजातं च केवलिकं स्तथा तीरे जलगतं मध्ये लिंगं तत्रैव तिष्ठति

नदाचनरतानांच अप्स राणांकदंबकं ददर्शसासहृद्वचअटव्यं समनोहरम् आवाहनं कृतं स्नानं ताभ्यां तत्र सरिच्छटे महादेवव्रतं दि
व्यं क्रियतां मम सन्निधौ एवं संतुष्टमात्रेण सर्वान्मानवाभ्युयात् पूज्यतां श्रीमहादेवं स भद्रं कन्यके शिवां षोडशयं थिसंयुक्तं करे बध्वासु
दोरकम् दूर्वांकुरैः षोडशभिर्देवस्योपरिविन्यसेत् पूषाक्षतादिद्युपैश्च सर्वमौनेन कारयेत् एवं विधिसमायुक्तं पूजयस्व महेश्वरम्
ने वेद्यं तु कृतं दानं व्रतं ताभ्यां गृहीतवान् दध्योदनं च तन्मध्यान्निश्चिन्त्वा च सरिच्छटे फलानि पिष्ट लड्डुकं स्वगृहयातिगृह्यवाग् ततः प्रभा
तमभयेनैवेद्यं तु समर्पितम् तत्सर्वं हेमसजातं व्रतस्यास्य प्रभातः तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं पिता तस्यापि कपितः रूपवत्या न दामोक्तं व्रतस्या
स्य प्रभावतः न भैतव्यं लयातान गृहीतं तु मया वने द्वितीये हि पुनस्तस्या वत्सानीताः सरिच्छटे वने तु कन्यके ज्ञाम्भुतत्र राजा उपागतः
प्रतापमुकुरो राजा मृगयासक्तमानसः श्रान्तस्तृषितवान् आसौ यत्रास्ते कन्यका द्वयं राजा अपृच्छत्ता कन्यामुदकं तवं सन्निधौ इत्युक्तं वति
राजेंद्रं रूपवत्यामुदावितं आनीतं शीतलं बारिओदनं दधिसयुतम् ततो मुक्ता तु राजा सौ परिवारेण संयुतः पुनः प्रष्टुं समारंभे कस्यास्त-
न्यासलोचने रूपवत्याच सोमशर्मोपिताराजन् राजानां मिथय दिवानवा तस्य कन्या दूरं राजन्वने चागतवत्यहम् इत्याकण्य ततो राजागतं
वान्मंदिरं प्रति दूतान् संप्रेषयामास कन्यार्यो वप्रसन्निधौ अथ जग्मुस्ततो दूताः सोमशर्मा गृहं प्रति राजा आहूय ते शीघ्रं गच्छ विप्रमही
पतिं ततो गत्वा समंदं ते स्ते राज्ञः सन्निवेदितः राज्ञा तु प्रार्थिता ज्येष्ठा रूपवत्याभिधा यिनी पुण्यभाणवकायैव कनिष्ठा च रूपिणी पाणि
ग्रहस्तदा तत्र जातः कन्यकयोस्तयोः देवस्याराधनं त्यक्तं रूपवत्यामंदेन च व्रतस्य त्यागदोषेण राज्यलक्ष्मी गता भवत् कनिष्ठा या गृ
हेष्टे वराज्यं प्राप्तुमनुमम् तस्यावेशमनि संयासा ज्येष्ठा भिक्षुगृहं प्रति गंतुं स्नातुः खिता जाता कनिष्ठा प्रसुवाच ह किमिदं तव दारिद्र्यं
राज्यं कुचगतं तव सा ब्रवीत्यरं सैन्यैश्च सर्वजिलादुरात्मभिः हृतं सर्वस्वमस्याकृतं आसि इति मुज्यते व्रतभगप्रभावेन दारिद्र्यं समु
पागतम् इत्याकर्ष्य रूपर्णां सौ धनकुंभं ददौ तदा धनकुंभं गृहीत्वा सा ज्येष्ठा गच्छ द्रुहमति मार्गे चौरैरेस्ततो नीतो धनकुंभो मनोहरः
दुःस्वतदानुसंप्राप्तं शोकाकुलितमानसा कनिष्ठा या गृहं पश्चाज्जागाम अनिदुःखिता पुनर्दर्शितां ज्येष्ठां कुरुणा सक्तमानसा व

शायं हि समादाय न स्यात्स्वर्णे निधाप्य ददौ ज्येष्ठां रूपं सा वि ससर्ज गृहं प्रति शर्नैः शर्नैः स्नां गच्छन्ती चोरास्तत्र समागताः वंश
यष्टिं गृहीत्वानैज सुस्तत्र यथागतम् ज्येष्ठानुशोकं संपन्ना रूपं सा वि ससर्ज गृहं प्रति शर्नैः शर्नैः स्नां गच्छन्ती चोरास्तत्र समागताः वंश
दत्तः कस्तादंबवत्पणित्पत्त रूपं सा वि ससर्ज गृहं प्रति शर्नैः शर्नैः स्नां गच्छन्ती चोरास्तत्र समागताः वंश
स्नगन्नाश्च हि मां भवसागरान् रूपं सा वि ससर्ज गृहं प्रति शर्नैः शर्नैः स्नां गच्छन्ती चोरास्तत्र समागताः वंश
पापा जन्तु त्वत्कृतं वेश्वर रक्षितव्याजगन्नाथ यदि तुष्टोसि शंकर ईश्वर उवाच तद्गि न्यात्व जानत्या ज्ञत भंगो महाकृतः सर्वतद
स्तु संपूर्ण त्वत्तया भवसागरान् रूपं सा वि ससर्ज गृहं प्रति शर्नैः शर्नैः स्नां गच्छन्ती चोरास्तत्र समागताः वंश
देवकेन प्रकारेण ज्ञतस्योद्यापनवद कथ्यतां श्री महाभाग ज्ञत संपूर्ण हेनवे स्कंद उवाच वर्षे षोडश संपूर्णे कुर्यादुद्यापनं बुधः आ
दौ मध्ये तथा चोत्तं कुर्यादुद्यापनं बुधः मासे भाद्रपदे शक्रपक्षे प्रतिपदि तथौ मंडपं कारयेत्तत्र कदली स्तंभमिडितम् नामा पुष्पे च
शोभा द्यमवरतं च कारयेत् तन्मध्यै लिंगं तोभद्रं पंचरंगैः समन्वितम् कलशं स्थापयेत्तत्र हेमपात्रं समन्वितम् भवानीं सिहितं
शंभं स्कर्वणं न च कारयेत् पुष्पैर्धूपैश्च दीपैश्च नाना फल समन्वितम् पलानि पिष्टपक्वानि दद्यादि माय षोडश तांबूलं दक्षिणोपेतं तथा
शक्त्या तु दापयेत् प्रसीद देव देवेश च राचरजगद्गुरो ईशाना यन मस्तु फ्यं चोमव्यापि न्नमोस्तुते इति क्षमाप्य देवेश भक्त्या तत्परमान
सः रात्रौ जागरणं कुर्याद्दीपतवाद्यादि मंगलैः ततः प्रभाते उत्थाय स्नानं कृत्वा विधानतः होमस्तत्र प्रकृतं व्यास्तिलाज्येन समन्वितः मूल
मंत्रेण होतव्यमष्टोत्तरशतं बुधैः आचार्यं पूजयेद्दत्तया वस्त्रालंकारं मूर्ध्नि धेनुं दद्यात्सवस्त्राच वस्त्रालंकारं मूर्ध्नि पृथग्वस्त्रां कांस्यद्वी
हाना नातं कारं मस्युताम् ततः शौचाप्य पूज्याथ षोडशो स्तोत्रं स्तोत्रं प्रदातव्यास्तथा दद्यात्कमंडलून् भक्त्या सभाष्यतां नृसर्ग
मूर्धनं संपूर्णं हेनवे प्रीजनं तत्र दातव्यं तैलं पेषय समन्वितम् दक्षिणां च ततो दद्याद्दत्तशाक्यनकारं पेत् एवं विधिं समाप्युक्तः करोति ब्रह्म
समम् राज्यं चलभने लोके पुत्रपौत्रैः समन्वितः सर्वेषां विनिर्मुक्तो सर्वदोष विवर्जितः शुक्लाभोगान्यथाकामं ते गच्छेत्परं पदम्

लभते परमां मुक्तिं शिवलोके महीयते ६२ इति श्री भविष्ये भौनव्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ पंचधान्यलक्षपूजालिख्यते दे
त्युवाच देवदेव जगन्माथ भवसागर तारक सर्वकारणदेवेश सर्वसिद्धिप्रदायक अहमेकं महाशुद्धं प्रुष्टुमिच्छामि शंकर मासा
हं केन पुण्येन त्वामाश्रु कथयस्व मे ईश्वर उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टं यत्तु त्वया प्रिये पुण्यासु पुण्यतरश्चैष्टमिह मोक्षमदायकम्
त्वया यत्नस्य पूजार्थं कृतं तत्पूर्वजन्मनि तेन मासासि मां देवि सर्वैश्वर्यानुभाविनि शर्वत्युवाच महाम्भर्यं करं गृह्य देवदेव जगत्यते
विस्तरेण च तत्सर्वमाश्रमे कथय प्रभो ईश्वर उवाच धान्यानां वैलक्षपूजाविधिं वक्ष्ये च पावति लोकानां सुपकारार्थं सर्वसंपत्करं शत्रु
भयं आवर्णे कार्तिके वापि माद्यं वा माधवेपि वा शत्रुभैवाप्यथवा न्यस्मिन् यदा भक्तिः शिवे नृणाम् चित्तं विनो भवेद्यस्मिन्काले चैवाच
येच्छिवं नित्यकर्म समाप्यादौ शत्रुचिभ्रूत्वासमाहितः समभ्यर्च्य विधानेन लक्षपूजां समाचरेत् पंचाक्षरेण भंत्रेण त्र्यंबकेण तथैव च
शिवनाम्ना यथा कुर्व्यात् पूजनं पावती पतेः तंडुलानां मुष्टिमात्रं मृगो मुद्रा तिलस्य च ग्रासार्धमात्रमन्नानां यवमं ह्येनं रंशं तथा सख्या
कृतं धान्यसमूहं तंडुलादिकम् यवगोधूमसुदाश्च तंडुलवैतिलाः क्रमात् पंचधान्यमिति मोक्षं शांतिं के देव पूजने तंडुलैश्च प्रकुर्वीतिलक्ष
पूजाविधिं नराः तेषां स्वर्गं च भोऽसं च मृददातीह शंकरः एवं तिलैः प्रकुर्वीतिलक्षपूजाविधिं नराः तेजस्विनो महाभागाः कुलेन च शतेन वै
श्रीकामेन प्रकृतं व्यंगो धूमैः पूजनं महत् उनमास्त्रियमाभ्योति मसादाच्छंकरस्य च पुत्रकामेन कृतं व्यंगैः पूजनं मुत्तमं अंते सायुज्य
माभ्योति नात्र कार्यो विचारणा वशीकामेन कृतं व्यंगुद्रैः पूजनं मुत्तमं देवदानवर्गं च वैवशीमवतिनान्यथा पूजां कुर्यात्पुण्येन यदाश
क्तो भवेत्तदा कारणेद्वाद्मणद्वारा विधिनोऽसर्वमानवैः पूजयेत् पंचधान्यानां सर्वकार्यार्थं सिद्धिदा पूजयेत्पावतीनां यथाभ्यर्च्य कृतेन चेत
सा यं यंचित्तयते कामं तेन प्रभ्योति मानवः समाक्षो धान्यपूजाया उद्यापनविधिं चरेत् आचार्ये वरयेत्तत्र देवदेव गंगारंगं पुण्यभट्टपिकाक
त्वा पूजास्थाने स्ममाहितः स्रवणं प्रति मां कृत्वा प्रवत्याः शंकरस्य च यथाशक्त्या नंदिनं च रंगं व्यकेन समन्वितम् अभिषिच्य महादेवमुम-
यास्रहि तं शिवं नवांबरे सितेशरुदेस्यापयेत्पावतीपतिं समभ्यर्च्योद्दिजैः सार्द्धं महापूजां समाचरेत् यवगोधूमसुद्रैश्च तिलहोटक-

निर्मितैः रोव्येणतुलं कृत्वा भक्तिभावपुरःसरः सुवर्णरोषध्यान्यानि कृत्वा शर्माः समर्पयेत् यत्र ध्यान्वार्पणं कुर्यात्तत्रैव पूजनं स्मृतं लक्षसं-
ख्या कृतं धान्यं समूहं तुल्लादिकं स्रवणरोषयसाहितं ब्राह्मणाय निवेदयेत् अर्चनस्य दशांशेन ब्राह्मणान् भोजयेन्नतः अशक्तश्चेन्नरोषस्तु
यत्र शतं च विंशतिः शक्तेः सत्यां न कुर्याच्चैत्सूजने निष्फलं भवेत् तद्दशांशेन वै होमकुर्याच्चैत्सूजने निष्फलाः आचार्यं च सपत्नीकं तोषयेद्दक्षिणादि-
भिः यैकं दूतिन राभाक्त्या शिवपूजां विधानतः सुक्ते ह सकलान् भोगान् ते मायुज्यमेव च एतने कथितं गुह्यं ममाभिधानि अधिकारकं पुत्रपौत्रय-
नायुध्यमं पतिस्वरुदं तथा कान्ताचक्रभगातस्य भवेद्भूमतिः सदा ब्रह्महोमद्यपि स्त्रीयै तथैव गुरुतल्यगः सद्यः पूतो भवेत्सूक्ष्मपूजाया
वर्तीपतेः इति श्री भ० पुंचधान्यलक्षपूजाध्यापनसंपू० अथ शिवमुष्टि व्रतं बाल्यावस्थायां स्त्रीणां मुक्तं भविष्ये देव्युवाच देवदेव जगन्ना-
थ जगदानंद कारक कोतुकेनेस्मि तां किं विद्धुमं यं करोम्यहं कृतानि देवदेवेश व्रतानि मिथभास्तथा तीर्थानि पुण्यक्षेत्राणि यज्ञदानान्यनेकशः गालि-
मेनिश्च यो देव फामिता हं लथापुनः कथयस्व महादेव यद्दोष्य व्रतं मुत्तमं केन त्वं हि मया प्राप्तं तपोदानं व्रतादिना अनादिमद्भ्यनिधनो भक्तो चैव जग-
त्प्राप्तः शिव उवाच शृणु देवि प्रयत्नेन व्रतानां मुत्तमं व्रतम् शिवमुष्यभिधानं च सर्वोपद्रवनाशनम् सत्सर्वसंपत्करं चैव पुत्रराज्यसमृद्धिदं
शंकरप्रीतिजनकं शिवस्थानमदायकम् स्वभक्तैः सह नारीणां महास्नेहकरं परम् तेन व्रतं प्रभावेन प्राप्तमर्थो मुनिप्रिये इति हासं
पुराहन् शृणु वैत्वं समाहिता पुराभरस्तुतीतीरे विमलारत्या महापुरी तत्र चंद्रप्रभक्तो मया जायमानो दोगमः तस्य स्त्रीरूपं पलावप्यसौ
दयस्मरं विभ्रमा सहि चंद्रप्रभूराजा कोतुकेन समन्वितः माहात्म्यं शिवपूजायाः पत्नी प्रत्यवदत्तदा महादेवि विशालासि भायै बालमृगे स
णे राजश्चकस्य नित्समपुत्राजाता विशारदाः तेषां मध्यं कश्चिदेकस्तस्य भार्यापतिव्रता तस्याः काले हि संजातो होतुर्बालसगान्वितो ए
ककन्या प्रसूता सा सर्वलक्षणसंयुता अग्रियास्वामिने जाता साराज्ञीवनमागता सा कदाचिद्व्रतंगत्वा चारुतीगवांगणम् तत्र शादूलवा-
राहवनमादिषु कुंजरान् हस्ताभयेन व्यथितामूर्च्छितानि पपात ह उत्थाय चैव बभ्राम तुषार्ता विपिनं महत् चकोरचक्रकारुडं च
रीकशतान् कुल उल्लुक्ष पद्मकल्हारकुमुदोत्पलपंडितम् राजपत्नी तदा पूर्वदशां सरसांगणं समासाद्य सरस्तीरं शैलजलमुत्तमं शिवं चोभा

मर्चयंतं ददर्शाप्सरसांगणम् क्रिमेतदिति पप्रच्छ ताऋच्यो धितं प्रति शिवामुद्धिव्रतमिदं क्रियते स्माभिरुनमं सर्वसंपत्करं स्थाणां तल्लुक् ष
 पतिव्रतै राजपत्युवाच विधानं कीदृशं ब्रूत किं फलं चास्य तन्मम ताऋच्यो धितः सर्वाः आवर्णे चंदुवासरे प्रारब्धव्यं व्रतमिदं शिवोर्च्यः पंच
 वत्सरान् तच्छ्रुत्वा सापिजया हव्रतं नियते मानसा चतुर्धुइदुवाससु फले रन्येः प्रपूजयेत् प्रथमे इदुवासरे न्दिपूजयेच्च शिवापतिं तंडुले गौ
 धूमतिलै सुदूरे न्येः प्रपूजयेत् धान्यानां सार्दे सुध्विंच फलेः सह प्रपूजयेत् नारीकरमानुलिंगं रभाक कंदिमप्रवं उमा महेश्वरी मूर्तिं स्था
 वरींच प्रपूजयेत् ततस्तद्वनमाहात्म्या द्वातिः प्रियतरां भवेत् ततः आप्यज्जने भक्त्या शिवमभ्यर्चयेत्सदा पूजयेद्दहपुष्पैश्च गंधधूपैश्च दी
 पकैः नाना प्रकारैर्नैवेद्यैः पूजयेच्च उद्यापतिस् रौप्येण तदुल्लं कृत्वा नारीकरेण संप्रयुतम् गौधूमतिलम् द्वाश्च हाटकेन विनिर्मिताः मानुलिंगं
 च केरच कर्कटीं सह पूजयेत् एवं विधेर्धान्यफलैर्मन्त्रेणानेन पूजयेत् अं नमः शिवाय शान्ताय पंचवक्त्राय धूमिलिने नंदिभृं गिमहाकालगणसु
 क्ताय शांसेवे ब्राह्मणान् भोजयेत्त्रयथा शान्त्या च भूरिशः भद्रांसिहकथां कृत्वा भक्ति युक्तेन च तसा यथचितयने क्रमं तं तं प्राप्नोति मामि
 नी देखुवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि शिवसुस्थाः सरेऽन्यर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णं हेनवे महादेव उ० उद्यापनविधिं वक्ष्ये व्रतरजस्य
 शोभने यस्यानुष्ठानमात्रेण संपूर्णं द्विजनं भवेत् तस्माद्व्रतमिदं देवि स्त्रीभिः कर्तव्यमद्भुतम् आवर्णे मासिमेषु चतुर्षु व्रतमाचरेत् शान्तस्था
 यस्तस्मात्ताप्तकल्यव्रतमुन्नमं पंचमेव त्सरे प्राप्नुयै कुद्यादुद्यापनव्रती चतुस्तं भवतु द्वारकदलीस्तं भमंडितम् घटिकाचापरयुतं कदलीरूपशो
 भितम् चंदनागरुकपूरैर्लेपितं मंडपं शमं मध्ये धितानं बध्नायात् च वर्णैरलंकृतम् तन्मध्ये स्थापयेत्लिंगं पूजयेच्च स्थापयतिम् स्वर्णरो
 प्यधान्यैश्च फलैरुक्तेषु पूजयेत् ब्राह्मणान् भोजयेत्तश्चाहूश्चालंकारभूषणैः अन्येष्वोधिप्रवर्येभ्यो दक्षिणा च मयत्नतः भूयसीप
 रया भक्त्या प्रदद्याच्छिवतुष्टये उद्दिश्य पार्वतीं शां च संप्रकुर्वादनं दिनः बंधुभिः सह भुञ्जीत पतिपुत्रजनैः सह एव या कुरुते नारी
 व्रतराजं मनोहरम् सौभाग्यमखिलतस्याः सा सजन्मन्युसंशयः एतत्ते कथितं देवि तदा व्रतमुत्तमम् कौटिल्यसंक्रुतं पुण्यम्
 स्यानुष्ठानमात्रतः जायते नात्र संदेहोऽर्चिभिः परिकीर्तनात् येऽप्युपवर्ति लिभा भक्त्या कथापापहरां शभां व्रतजभा सुवतीह

तेहिपुण्यनसंशयः इति श्री भविष्योत्तसपुराणे गौरीशकरसंवादेशि वासुधिव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथ हस्तगौरीव्रतोलिख्यते कुलांबनादुपेतायां करिणापुरमुन्नमं मानितायां नंद्रेण तनयैः पंचभिः सह तस्याः कुशलमन्वेष्टुमाजगाम स माधवः अभिवंद्य स्वस्वामीर्न देवदेवं जनार्दनम् उवाच कुंतीसानं दासम्यक् प्रश्नमिदं वचः कुंतु वा धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सनाथास्मि परंतप अहं संभावितायस्मात्त्वया यदुकुलेश्वर यदि मे स्मप्रसन्नोसि तदा चक्षुर्व्रतं प्रभो यद्विधानात्करवं राज्यं प्राप्नुयान तनयैः सह कृष्णाऽऽ कुंति ते कथं शिष्याभिव्रताना मुन भवतम् यत्कृतास्मरुवसतान धनधान्यसमन्विता विधूतदुष्टतापुण्या संपुचाराज्यमाप्स्यसि हस्तगौरीव्रतं भद्रं कुरुष्व स्वस्थमानसा यत्कृता भक्तिभावेन लभ्यते वांछितं फलं कुंत्कवाच यदुक्तं ते व्रतनाथ विधानं तस्य कीदृशं न पूर्वकृतं वीर तन्मे ब्रूहि जनार्दन श्रीकृष्ण उ० कैलासशिखरे पूर्वहस्तसंस्थो दिवाकरे दिवा प्रस्वपिता गौरी स्वभ्रंशं ददर्श ह अर्द्धदेहं वषाद्धन अर्द्धचंद्रकलान्वितम् प्रबुद्धासातदा गौरी शिवसन्निधिमागमत् प्रणम्य देवदेवेशमिदमाह शक्रचिस्मिना देवखंडितदेहो यस्य स्वमेहं हस्तवप्रभो किमिदं तन्ममाचक्षत व्यतेमानसं मम ईश्वर उवाच देवि पूर्वनिषिद्धोऽस्ति हस्तः अक्षगते रवौ स्वापस्तु विहितस्तत्र हं प्रहस्तवप्रभो किमिदं तन्ममाचक्षत व्यतेमानसं मम ईश्वर उवाच त्वयारब्धं व्रतं देवि हस्तगौरी व्रतं शक्रमे येन पूर्णव्रतानां संपूर्णव्रतं तं प्रियात् लभते स धृतस्य फलं तया शृणु देवि त्वयानेन रवोऽडितो हं विलोकितः त्वयारब्धं व्रतं देवि हस्तगौरी व्रतं शक्रमे येन पूर्णव्रतानां संपूर्णव्रतं तं प्रियात् लभते स पि नम आ पूर्णव्रतभावेन दृष्टोऽहं तादृशस्तया तत्कुरुष्वाधुना देवि हस्तगौरी व्रतं शक्रमे येन पूर्णव्रतानां संपूर्णव्रतं तं प्रियात् लभते स न संपत्तिं पुत्रपौत्रसंखानि च देव्युवाच आरभ्य ते व्रतनाथ विधानेन महेश्वर आरंभोऽस्य कदाकार्यः को विधिः कस्य पूजनम् ईश्वर उ० यस्मिन् न ह निहस्तर्से उदयं प्राप्य ते रविः तस्मिन् कुर्यात्प्रयत्नेन सौवर्णकुंजरोचनं कांचनी प्रतिमा गौर्यो देवस्य हरस्य तस्या परिनिधातव्या स वर्णलंकारभूषिता अन्वहं कांचनैः प्रभैः पूज्या मुक्ताफलैः शक्रैः नैवेद्यैश्च दनैश्चैव शृणु यात्यहं कथां दिनं च तदुदेशं प्राप्तेस्तस्मात्ता शक्रवस्त्रधरा शांता आनवेद्यं निवेद्य च पूजा गृहे स संलिप्ते स्थापयेत्स प्रतिमां शक्राम् स्वर्णभाजनं शुभं च पक्वां लोपाचितैः शक्रभैः सार्धं त्रयोदशभिर्नैवेद्यैश्च मुपकल्पयेत् फलमूला निचान्यानि समानि सस्रुदाहरेत् पूजयेत् स पर्णकुम्भे पुष्पैश्चान्यैः

स्रग्धिभिः देवीचंद्रनपुष्पैश्च तथा पत्राक्षतैः शम्भैः ध्यायेच्च हृदये गौरी हरं हरं वसंयुतां दक्षिणां च ततो दत्त्वा नला देवीं विसर्जयेत् सार्द्धं च यो
 दशशतं दीपिकाः श्रद्धया ब्रूयान्नः पतिवत्यै स्त्रियै दद्यान्नावतीः स्वयमाहरेत् अतः समाचरे देव्या वदपत्रयोदश स्पर्शभाजनयुग्मं च प्रतिव
 र्तिविसर्जयेत् न तश्च तु देशे वर्षे तदुद्यापनमाचरेत् हरं ब्रह्मसुगौरी च कांची गजपृष्ठके पूर्वोक्तविधिना पूज्यावासराणि त्रयोदश चतुर्द
 शादिने ग्रामे संयुता प्रातरुत्थिता कुतोपवासनियमां समाप्ता शङ्खवेश्मनि स्थापयित्वा ततो देवीं नक्तकुर्यात्ततोर्चनम् सप्तविंशतिप
 त्राणि पूर्वोक्तेन विधानतः पूर्वोक्तमेव पक्वान् विन्यसेच्च पृथक् पृथक् अन्यानि फलमूलानि पक्वान् निचकल्ययेत् धूपदीपासनैः पु-
 ष्यैश्च दनैर्वैवाससा भक्त्या समर्चयेद्देवीं प्रतिमां प्रतिपादयेत् स्वकथं पूजयामीति मातृवित्तं कथां कुरु अनादि व्रतमेतद्दिना च कार्या
 विचारणा दैत्युवाच सौवर्णां प्रतिमां हस्तिपात्रपुष्पाणि कल्ययेत् यस्या न शक्तिः सानारी कथं कुर्याद्भुतं विभो ईश्वर उ० अशक्तोऽसृ
 द्रुजः कार्यः प्रतिमां चापि नृन्यथी पात्राणि वैष्णवान्येव पुष्पाणि कृतुं जानिच अक्षते स्तंडुलेऽथैव च दद्यात्फलमाप्यते श्रीकृष्ण उवाच
 न तश्च क्रैवतं गौरी ह्यलभद्वाच्छित्तं फलं पूर्णव्रता च साजाता भाग्यसौभाग्य संयुता त्वमप्येतद्भुतं कुंती कुरु अद्वासमाविता अथ हस्तिव्रतं कुंती
 साभिमाना करोद्भुतं गांधारी चापि तच्छ्रुत्वा च केतुद्भुतमादरात् तस्याः पुत्रशतैश्चापि आनीता शरभमृत्तिका कृत्वा वारणगंगोरीं सपुत्रां सशिवां
 तथा व्रतं व्रतिभारे भेनिशाम्य च विषादिनीं तच्छ्रुत्वा शोकसतागो कुल्याभून्मानसो ज्वरः कुंती वाक्यमुवाचे दंगो धारी पुण्यक्रमरिणा यस्याः पु
 त्रशतं शक्तं शासनैव तेन सदा मम पंचसूतास्तेऽपि न शक्ताः कापि कर्मणि श्रुत्वा तदनुजः प्राह मामातं विभना भव किं मृदः प्रतिमां कार्यां चार
 यां ससुपाहरे साक्षादि हरं गौरी मेरावतमिभं तथा हृत्वा तत्पूजनं भातः सम्यक् फलमवाप्स्यामि इत्युक्त्वा त्रितं पार्थे गंगानीरसमाहितः त
 त्रतुष्टावगौरी शंसूक्तैः स्तुतिसमीरितैः तस्य नुष्टो भवच्छुः समायाचे वरं तः अशुगु० देवदेव गजासीनगौरी हरं वसंयुतः गृहाण पूजाभा
 मागत्य मम मातुर्गृहे भव तथैत्युक्त्वा हरस्तस्य तद्दिशो हर आगतः साक्षां गंगमणता गौरी कुंती पूजामथाकरोत् पंचोपचारैः संपूज्य नैवेद्या
 दिभिर्भक्तैः तृष्टा च भक्तिभावेन सा गौरी च ततो ब्रवीत् कुंतीने परितुष्टा स्मि वरं वरयस्म व्रते कुंतुवाच देहि मे सर्वं संपत्तिं सर्वं सौख्यं स

दौत्सवं मयच्छमयपुत्राणां सदारज्यमनामयं ममास्त्वव्याहताम्रकिं स्त्वयि जन्म निजन्मयानि अतमेतलुयः कुशान्तवलोकमवाप्स्यति नदारिद्र्यं न वैषम्यं
 न शोको नापि दुःकृतं कृच्छ्रं नापि दूनमिदं कदाचित्सम्बिष्यति तथेत्यक्त्वा तनो गौरीसगजातरथायत एतद्वृत्तं सकलदुःखविनाशदसं सौभाग्यराज्य
 फलसाधनमाचरन्त्यः यायोधितः सरवमनंतमिहोपफज्ज्य गौरीसमीपमुपयाति हि देहनाशो इति श्रीप्र० हस्तगौरीव्रतौघापनंसं० अथ हस्तगौरी
 शीघ्रजा देशकालोत्सकीर्त्यममइहजन्मनिजन्मांतरे चारवंडसौभाग्यभाभये पुत्रयौत्रराज्यकामनया हस्तगौरीव्रतांगलेन गौरीमहेश्वरधीन्यर्थे हरवश
 सुगौरीपूजनं करिष्ये तदंगत्वेन गणपतिपूजनं स्वीति पुण्याहं वाचनमाचार्यादिवरणं च करिष्ये हस्तगौरीसदावदेतद्दये भक्तवत्सलां शिवादीं ग
 स्थिता मेकदंतपुत्रेण शोभिनां ध्यायामि आगच्छ श्रीहस्तगौरी रे रावत गजोपरि शंसुना च गणेशेन यार्वदेः स्वसखी गणैः आवाहयामि आस-
 ने स्वर्णरेत्नाढ्ये सर्वशोभासमन्विते उपविष्य जगन्मातः प्रसादाभिमुखी भव आसनं स० इदंगं जलं सम्यक् स्पर्ण कलशे स्थितं पा
 दार्थेनेत्रयच्छामि स्तालयाभिपदां बुजे पादं० गंधपुष्पाक्षतारक्तपुष्पैस्तोयं समन्वितं स्पर्णपात्रे शोभिगृहाणाध्यं नमोस्तुते अर्घ्यं०
 कर्पूरैः लाभ्युगमदैः रुवासेरुपशोभितम् आचम्य तां महादेवि शिशिरं विमलं जलम् आचमनीयं० नदीनदसमुद्भूतं पवित्रं निर्मलं जलं
 स्नानार्थं ते त्रयच्छामि प्रसीद जगदंबिके स्नानं० पंचामृतं तेन स्मरणं करिष्ये भक्तवत्सले पयोदधिरुतं वैवमाक्षिकं शर्कराशुतम् पंचामृतस्मा
 नं० मंदकिन्त्याः समानीतं हेमभाषोरुहकामितम् स्नानार्थं ते मयानीतं गृहाण जगदंबिके शरद्धादकस्नानं० कौशेयं वसनं दिव्यं कंचुक्पाच समन्वि
 तम् उपवस्त्रेण संयुक्तं गृहाण परमेश्वरि वस्त्रं यज्ञोपवीतं० इदंगंधमहद्विष्यं कुमेन समन्वितम् विलेपनमया दत्तगृहाण वरदा भव
 गंधं० कज्जलं चैव सिंदूरं हरिद्राकुंकुमानि च भक्त्या पितं मया गौरीसौभाग्यं च गृहाण श्री सौभाग्यद्व्याणि० नानाविधानि माल्या
 नि स्रगंधानि हरिप्रिये गृहाण समानीशो मसादाभिमुखी भव पुष्पाणि० धूपं मनोहरं दिव्यं स्रगंधं समनोहरं दशांगसहितं देवि धू
 पं मे प्रतिगृह्यताम् धूपं० दीपं तमोहरं ज्योत्स्नं ज्ञानसंबोधकं सदा दीपगृहाण मातस्त्वमपराधशतापहे दीपं० नानाविधानि भक्ष्याणि
 च्यंजनानि हरिप्रिये गृहाण देवि नैवेद्यं स्रवदं सर्वदेहिनां नैवेद्यं० गंगोदकं समानीतं मया च मनहेतवे तेनाचम्य महादेवि वरदा भव चंडिके आ

आचमनं करोहर्तनं रंसाफलं दाडिमं च वातुलिंगं च रक्जुर्म नारीकैरञ्जवीरं फलान्येतानि गृह्यताम् फलानि पूगीफलमिति तालूले हिरण्य
 गर्भेति दक्षिणाम् नीराजयाभिदेवेशि कर्पूराद्यैश्च दीपकैः गृहाणामंगलान् दीपान् वरदाभ्रवशोभने नीराजनं यानिका निचपापानि
 इति मृदक्षिणाः नानाविधानि दिव्यानि बिल्वपत्रयुतानि च दूर्वाकुरैः संयुता भिद्यजलिस्थानि गृह्यताम् मन्त्रपुथम् अपराधसहस्रा
 नमस्कारान् यस्य स्मृत्येति प्रार्थना उपायनमिति वायनम् इति भ्रविष्ये हस्तगौरी पूजाविधिः समाप्तः अथ कृष्णाडो व्रतं लिख्यते यु
 धिष्ठिर उवाच कृष्णकृष्णमहाभाग ब्रह्मरूपा दिवं दित वनधर्मस्त्वयामोक्तः श्रुतास्ते सकलाभया इदानीं श्रोतुमिच्छामि व्रतमेक
 कृपानिधे यत्कृत्वा सर्वपापानि विलययान्ति तस्मात् संततिर्वदन्ते नित्यं सौभाग्यचयनादिकम् अल्याया समहापुण्यं सर्वकामसमृ
 द्धिदम् कथयस्ते दिराकांत कृपायदिममोपरि श्रीकृष्ण उवाच साधुपृष्ट महाराज त्वया कुसुलोद्भव वचिस्सर्वो विधानेन तच्छृणुष्व
 जगद्धितम् व्रतस्थानां महापुण्यं कृष्णाड्यास्त्वानभुज्यसे न तच्छृणुष्व महामागस्थीणां चापि सखोदयम् सर्वसंपत्कर राजयुत्रपौत्रप्र
 वर्द्धनम् नारदेन समाख्यातं चंद्रसेनायभूपते आर्यावर्ते पुरा कश्चिच्चंद्रसेनो महीपतिः नारदपरिपञ्छयुत्रपौत्रप्रदं व्रतम् च
 द्रसेन उवाच देवर्षे सर्वधर्मज्ञास्सर्वलोकनमस्कृतं तस्मिन्नास्ति लोकेषु हि तव क्ता परोत्तुणाम् अद्य मन्दाग्ययोगेन सजातं देश
 नंतव पृच्छाम्येकमिदानीं त्वां मात्मज्ञेयस्करपरम् दानधर्मं व्रतं वापि वदस्सु त्रिदायकम् इदं राज्यं च न वापि विना पुत्रेण मे प्रभो नि
 ष्फलं सुनिशार्दूल कृपया वद मे प्रभो कृष्ण उवाच इति न दत्तं च न क्रतुना नारदो मुनि सत्तमः चंद्रसेनमुवाच दं व्रतं गोप्यं स्मरेदपि नारद
 उवाच चंद्रसेन महाभाग स्मरुत्वा प्रियया सह व्रतं कुरु माभ्योक्तं कृष्णाड्याः सर्वमिदं दम् यत्कृत्वा सर्वराजेंद्रं भविष्यति महाबलाः स
 लुत्राः परधर्मज्ञाः वीर्यवंतौ बहुक्रताः आयुधमूर्ति कुशलाराज्यपालनतयराः श्रीकृष्ण उवाच तच्छुत्वानारदेनोक्तं चंद्रसेनो
 ति धार्मिकः व्रतं चकार कृष्णाड्याः पुत्राणां मासये किल अष्टौ जाताः स्मृतास्सस्य दिव्यालसमतेजसाः स्मरुपः स सुखः शांतः स प्रसादो
 यस्मोभकः चंद्रकेतुः सदानंदो स्तुतं तु श्रवथा क्रमात् पुत्रैस्तेः सह धर्मात्मा स्मरुत्वा भार्यया सह संतोषपरमं गंगपदेव ब्राह्मण-

पूजकः कृष्णाडीव्रतमाहात्म्याद्यत्सुरामनसोप्सितम् तत्सर्वं प्राप्य राजेंद्रः कृतकृत्यो बभूव ह त्वम
 शीतं ब्रतं राजन्समानरथाविधि द्यौपद्यासहधर्मज्ञ भवान्कामानवाप्स्यसि युधिष्ठिर उवाच कृतव्यंतुकदा कृष्णाविधि
 तस्य वदस्व मे कस्मिन्मासेति शौकस्यारोपणीयाथवा भवेत् श्रीकृष्ण उवाच वैशाखस्यासिते पक्षे चतुर्दश्यां नरादिषु श
 चौदेशे स्थलशौध्यं कृष्णाडीरौपयेदथ षण्मासं पूजयेन्नित्यं षण्मेनेभिः सह ब्रह्मणानिर्मितासितसो विद्यामतिपालिता
 ईक्षितं समवेदित्वं देहि सो भोग्यमेव नः सो भोग्यार्थे० आषाढे पूजयित्वा मातः सर्वसुराया हि आशां कुरुष्व स फलांस्तु काममदे
 नमः सर्वकामदायै० श्रावणे पूजयिष्यामि भक्तविद्मविनाशिनि कृष्णाडी बहुबोजाख्या पुत्रदेवान्मोस्तु मे पुत्रदायै० भद्रे भाद्रपदे र
 क्रे भद्रपीतोपरिस्थिते पूजयिष्यामि मातस्त्वाधनदायेन मोनयः धनदायै० आश्विने पूजयिष्यामि बहुबीजप्रपूरिते कृष्णाडीनामस
 युक्ते फलदेवान्मोनयः कृष्णार्थे० कार्तिके पूजयिष्यामि सफलां सुकलां शक्रमां स फलार्थे० मकरदेशे भद्रे मातमां स देवान्मोनयः ष
 ण्मासं पूजयेद्वं कृष्णाडीधर्मनंदन मोक्षदायै० ततः स्वर्णमयीं कृत्वा कृष्णाडीं सफलां शक्रमां स पुण्यमालाभिरावृतां स नमू
 मंडले पूजयेत्तत्र सर्वतो भद्रदेवताः कृष्णाडीं पूजयेत्कुंभे वस्त्रालंकारसूचितां सौभाग्यद्वयसयुक्तां पुष्पमालाभिरावृतां स नमू
 ले संमतिं प्राप्य चतुर्दश्यां पूजयेत् मंडपकारयेत्तत्र तोरणैरुपशोभितां स चतुर्दशमासुक्तं पताकाभिरलंकृतम् तन्मूले वेदिका चैव च
 तुरस्तां तु कारयेत् एवं कृत्वा महाराज आचार्यैश्चरयेत्ततः सपत्नीकं सशीलं च वेदवेदांगपारगम् वरणात्सर्वमेव हकारयेत्स्वस्तिवाचन
 सर्वत्र मंडपं कुर्याद्गंगवल्यामनोहरा नदये सर्वतो भद्रं नानारंगेस्तु कारयेत् अवर्णं कलशं स्थाप्य वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् महाफलं न स
 युक्तं पंचरत्नसमन्वितम् जलप्रपूरितं कृत्वा पुष्पपल्लवसंयुतम् ब्रह्माणं चैव सावित्रीं पूजयेद्द्विधिवद्भनी पचासृतेन संस्माप्य ततः
 कुर्याच्च पूजनम् षोडशैरुपचारैश्च पूजयेत्परमेश्वरीम् पूजयेत्सुषुप्तं नमूलं मंत्रेण वात्रीं कृष्णार्थे कामदायिन्यै ब्रह्माण्यै च तद्दे
 तवे नमोस्तु शिवरूपिण्यै सकलं कुरु मे व्रतम् एव कृत्वा महाराज पूजनं सर्वकामदम् राज्ञो जगत्पुण्यं कृत्वा गीतवाद्यादिमंगलैः क

शांक्रलाविधानेनयथोक्तोराजसत्तमः ततः प्रभानेपूर्णायाहोमंकुर्याद्यथाविधि प्रणोदेवीनिमंत्रेण जुहुयान्निलसर्पिषा अष्टोत्तरशत-
 होमंकुर्यान्नित्ययथाविधि होमशेषं समाप्याथ सपत्नीकं तु तोषयेत् वस्त्रादिभिरलंकारैस्तोषयेच्च सपत्तिकम् षड्विमाश्रयसंपूर्ण-
 दक्षिणावत्पशूषणैः ततोदानं च कुर्यात्तद्दद्यात्तुः पाठसंयुतम् दानमन्त्रः कृष्णादीवहुर्बोजाढ्या बरुल्लकारश्चरित्तमम् हेमशोभसमादृक्क-
 रूहाणां द्विजसत्तम कृष्णादीवृत्तसिद्ध्यर्थं कुर्याद्दोदानमुत्तमं व्रतसंपूर्तसिद्ध्यर्थमाचार्याय निवेदयेत् नतश्च शत्स्याविमृदान् भाजयद्भुज-
 संयुतः दक्षिणां च ततो दद्याद्भुजसंपूर्णहितवे एवं कृते महाराज व्रते सर्वस्मरवपदे ईप्सितोल्लभने कामान्नात्र कार्या विचारणा इति श्रौ-
 त्यपुराणे कृष्णादीवृत्तोद्यापनसंपूर्णम् अथ कर्करीवृत्तं लिख्यते अथ यजुः कथितानि लयासाथोऽप्योसिस्सबहुन्यपि आख्याता
 निविचित्राणि चतुर्वर्गफलान्यपि पुण्यानि च व्रतान्यादौ न तत्पत्न्यापि भागशः स्वर्गसाधनसूतानि निःश्रेयसकराण्यपि तत्र यद्भवता
 प्रोक्तं योषिर्द्वैधव्यनाशनं पुत्रपौत्रादिजनकभर्तुरारोग्यदायकम् कामभोगाय दं चान्यद्भुतमस्तीति चोक्तवान् नैर्द्भवान् व्रतकंपुण्यं व
 कुमहस्यशेषतः येन चोर्णेन सर्वजनवैधव्यमवाप्नुयात् ईप्सितोल्लभने कामान् भर्तुरायुश्च शाश्वतं एवं निशम्य सुनिवर्त्य चोभिषेधप्रश्न
 प्रष्टव्यदतः स्तुतस्तुः आनंदयन्त्रमुनिस्मदः स्वचोभुतोदः प्रोवाच शौनक भिदं बहुदीक्षिताग्र्यम् स्तुतुवाच साधुमशोमहा
 भागा भवद्विर्दुदाहृतः तदस्येच यथाज्ञानं श्रुतं बो जनकाल्युबम् योषिन्मूलो हि संसारः पुंसः श्रेयोविधानकः योषितोपिमहाभाग
 स्तारयंति निजपतिम् आपन्धो नरकेभ्यश्च पानि व्रत्यपरायणाः सीमंति न्यायारयंति भवनत्रयमंडपम् पानि व्रत्येन च भ्रष्टादमेन
 नियमेन च भानुर्विभोति सततं करैः स्पृष्टुं पतिव्रताम् साचेद्भर्तुशुतासाध्वी तारयेद्भुवनत्रयम् देवादिपविमुक्तास्यादशक्तिस्तु संदेव
 हि असंगलेभ्यः सर्वेभ्योऽमा मावैधव्यसंगना जलहाना यथागमापाणहाना यथातनुः दर्भहाना यथासंध्यार्धहाना यथाक्रिया स
 त्यहाना यथावाणी नृपहाना यथापुरी भर्तुहाना तथा नारीभानि लोकेन कुचवित् तस्माद्द्वैधव्यशांत्यर्थं यत्नः कार्यो हि योषित न प्रयत्ने
 बहुविधैर्वैधव्यं यानि योषितः विना पुण्येर्वर्तेषां पिभूरिदानैरहरनिशम् तस्मादेकं व्रतं विमारयोषिर्द्वैधव्यनाशनं कथयामीष्टफलदं संवाद-

शिवयोः शरुम् पुरावंतापुरेत्यासीद्दरिद्राक्षितसंज्ञकः वेदवेदांगसंपन्नः कौशिकोद्भिजसन्तमः यज्वाविदिततत्ताथोज्ञानदीपोभ्रबाणवै त-
स्यभ्राथ्यशुणवतीसतीसर्वगुणान्विता पतिशश्रूषणरतातत्तदांबुनिषेविनी भर्तुः सकाशात्सासाकन्यारत्नानिसप्तवै वत्सरेवत्सरेसा
वैवैरिष्टासर्वयोषिताम् नाः कन्यारूपसंपन्नावहेयुः पितृवेशमनि इलासुताश्रुचिः शांतशुणज्ञामलिनीश्रुवा रूपलावण्यसंपन्नाः कन्या
स्ताश्चाक्रुहाक्षिनीः हत्स्वानन्दतुस्तौहिदपतीपरयामुदा ददौपितासुनीद्रायइलांसत्यायधीयते विवाहमकरोद्यत्तास्थित्यापरमया
श्रुतः जातेपरिणयेसोथसत्यः पितृगृहेवसन् कालधर्मसुपेयायशीतज्वरप्रपीडितः दिनानिपंचपट्टचैवंमुक्ताविषयजंश्रुस्व मृते
थजामातरिसोपिदीक्षितोवत्सेत्तिश्रुकोशसदुःखपीडितः हाहेतिकेतेभगवन्विचेशितंदिनेशदुःखमधिपानितंतथा विलपन्निति
विमार्ग्यौजामातुः समकारयत् और्ध्वदेहिकसंस्कारंददौचापितिलांजलिम् इलावैधव्यसंपन्नापन्नगीवश्वसत्सुहृः समूर्च्छाचक्ष
णंबालाबालवैधव्यपीडिता षडेवंचापिताः सर्ववैधव्यंप्रतिपेदिरे मातुः शोककराश्चैववैधव्येनप्रपीडिताः पाणिपीडनवेलायांचरमाया
द्भिजोत्तमः चिंतादुःखार्णवेमग्नः कर्तव्यनाम्यपद्यत यस्ययस्याथनिलयेआगमद्हरिदीक्षितः श्रुवांदातुंनशक्तोभूत्सत्यंसत्यंभयात्सुभा
नृ वयोवृद्धिंभ्रवायाश्चवीक्ष्यचिंतामवापसः इत्थंमनसिस्वित्यत्सगमत्कापिनांदिजः श्रुवमादायस्त्रोणागतोरण्यमहत्सुवम् रुतानिप
क्षिणांयस्मिन्नसंतनचमानवाः तद्वनंनार्ककिरणयस्मिन्शक्ताः प्रकाशितुम् अनेकसृगसंकीर्णशार्दूलसृगसेवितम् अन्यैश्चविविधैः स
त्तैः सेव्यमानमहर्निशम् तत्रोपलंमहानीलंमपश्यच्चहिजाग्रणीः चिंतयित्वामनस्यैवमथमनप्रददौस्ताम् वेदोक्तेनैवविधानांणिग्राह्यकारु
यत् तंधर्मचारिणीचास्यसूतेभ्रवभयंत्यज भर्तृबुद्ध्याभजस्वेनासुपलंफलमाप्स्यमि इतिदत्वास्ततोतस्मेसिद्दिजोगात्स्वमंदिरम् कं
दमूलफलानांचमिषेणैवजगामसः गतेपितरिसाबालादुःखशोककुलाभवत् कांतारैकुररीयहृच्चुकोशशृशदुःखिता चिंतयि-
त्वामनस्यैवंभर्तृबुद्ध्यामहोपले दधारदृढभावज्ञानन्वसोमैपतिश्रुवम् ननुदेवाः प्रयच्छन्तिशिलाप्रतिमसंस्थिताः वांछितार्थान्
मनुष्याणांभावोहिफलदायकः एतस्मिन्नंतरेकालेजगादौचैः पुरंदरः पपानचाशानिस्तस्मिन्महत्फलमस्तके सभिन्नोवज्रया

नेनचूणीश्रुतीततः क्षणात् हस्तामुवापितत्सर्वेषु न निर्दिष्टा चकार सा एतस्मिन्नेव काले तु पार्वत्या त्रिपुरातकः सुक्रो यदृच्छया गच्छन्व्योम-
 यानेन भद्रिस्म पार्वत्युवाच भगवन्कथमद्य स्त्रीरुदती वैष्णवाभिधेः दीनादीनतरानित्यंतत्सर्वमेव दप्रप्नो इति देव्या वचः शुलाभो वाच गि-
 रिशः शिवम् महादेव उ० देविको शिकदायादो हरिर्दीक्षित संज्ञकः तस्यैव मात्मजा सा आर्धवैधव्यमगमत्क्रवम् प्राप्नोभरणधर्मैः पाषा-
 णोपनिजानिहि एवमन्याः सोदरास्याः षडतीवमनोहराः वैधव्यमापुः सर्वास्ताः पाणिग्रहणमात्रतः पित्रादनामुनीन्द्राणापुत्रेभ्यो विपदं-
 गताः आसां ललाटगारे र्वादेवा द्वैधव्यदायिनी तान्निराकर्तुं कामोयमस्तराय समर्पयत् सोऽपि पंचलमापन्नो देवीरेखा बल्यसी सर्वज्ञ-
 स्म्यवचः श्रुत्वा कृपाक्रान्ता ब्रवीदुसा पार्वत्युवाच कर्मणा केन भगवन् वैधव्यं प्रापिताः स्मृताः मुनेरनुत्तमं ब्रूहि तत्पापपूर्वजन्मजं कथं च शर-
 भजन्मासां भवेद्भवदनुग्रहात् गिरिजावचनं श्रुत्वा माह शसु र्यथोदितम् पूर्वमेव मुने पुत्र्यः सतासन्नगुणशालिने पित्रादनामुनीन्द्राय सु-
 नये विधिपूर्वकम् मुनीन्द्रं प्राप्य भर्तारं सतासन्दुष्टचेतसः सा पत्न्यभायादुद्धृष्टा स्तानित्यं कलह तत्पराः परस्परैर्वियानित्यं भर्तुः सेवानव-
 क्रिरे स्वयं मिष्टान्नमोजिन्यो भर्तुं हृषण तत्पराः तेन तापेन संतप्तो गतो वै स्वर्गसुत्तमं सतापि च स पत्न्यस्ताः प्रत्यायाताय मालयम् या-
 मिनीं यातनां भक्त्यादुःखिताः पुनरागताः इह जन्मनिकस्यापि को शिकस्य संतो भवन् रूपलाक्यं सपत्न्या वैधव्यं प्रतिपेदिरे प्रलेभि-
 तः पतिः पूर्वनेन दोषेण वचिनाः पतनो वचया चक्रुः कृत्वा वै पाणिपीडनम् इति शोभो वचः श्रुत्वा हि माद्रितनया ब्रवीत् पार्वत्युवाच भवत्ये-
 वं विधाः सर्वो भर्तुं हृषण तत्पराः अस्मादृगोचरं चैत्रं नोपेक्ष्या कर्मणाभिधे एवमाकर्म्यं पार्वत्या वचनं त्रिपुरातकः वैधव्यं भज-
 नं लोके कथयामास तद्भूतम् येन चोपनिषत्तं रंध्योः वैधव्यं प्राप्नुवति हि उभेऽप्युपसृतं कं यो विद्वेधव्यनाशनम् तारणं सर्वपापा-
 नां यो धितां च विशेषतः कर्कटीद्युमणौ कल्के वल्लुशीघ्रं दधत्फलम् कर्कटीसफलादौषावांछितार्थं प्रदायिन्मि तद्भूतं ते विधास्या-
 मि श्रुणु स्तुष्टौ पासादरम् कर्कटीव्रतपुण्येन सर्वानकामानवाप्नुयत् यो विद्वापुरुषो वापि नात्र कार्यो विचारणा त्वमव्येतद्भूतं स-
 त्वु कुरु क्षम्यमसर्वगा कर्कटस्थैरवो नारींश्चावणे मासि माभिनि चंद्रवारे विशेषेण स्त्रीभिः कार्यमिदं शरभं भगतः शक्रुर्निलैः -

स्मात्तादंतशर्द्धिविधाय च त्यक्त्वा च शतगंडधानसुरवदुर्गंधिनाशिने पंचगव्यं गृहीताथ व्रतसंकल्पमाचरेत् आचार्यं वरयेत्साज्ञं
 शान्तं दातुं कुटुंबिनं सर्वलक्षणसंपूर्णं वैश्वैराभरणे स्तथा मंडपं कारयेत्पञ्चाच्चतुर्द्वारं सतीरणम् तन्मध्ये भद्रपीठस्था पूजयेदुमका
 सह सौवर्णी प्रतिमां कृत्वा दृषभरजतस्य च कर्कटी पूजयेद्यत्नान् स फलाकां च नीशं भ्रामू वस्त्रयुग्मेन सर्वेभ्यः कुंभौ परिनिधा
 य च कस्य वल्लभमहाभागे सदा सौभाग्यदायिनि प्रार्थयिष्ये व्रतादौ तां भर्तृभ्यो भिद्वये इति स पूज्यतां च कर्कटी च शिवं तथा उप
 चारेः षोडशाभिर्भक्तैः भावसंभन्वितः नैवेद्यं सफलं दत्वा मां तां स तोष्य शोभने एकादश फलानां वैवाण कचयदापयेत् वेशुपात्रेण स
 हितं सतांबूलसदक्षिणाम् कर्कटीनामया वल्लीं विधात्रा निर्मितं तापुरा भवति तत्सदानेन स फलाश्च मनोरथाः गीतैर्वाद्यैश्च नृत्यैश्च पुरा
 णपवणादिभिः रात्रौ जागरणं कुर्यात्सपत्न्योर्द्विजैः सह प्रभाते विमले स्नात्वा पातः संध्यां विधाय च स्वशाखोक्तविधानेन होतव्यं क
 र्म सिद्धये प्रधानं पायसं सर्पिः सतिलं जुहुयाद्भूती अधो नरसहस्रं तु शतमधिनं तु वा कहुद्रायेति मंत्रेण जुहुयाद्दुद तुष्टये गौरीर्मि
 मायेति तथा पार्वत्याः प्रीतये हुनेत् होमकर्म समाध्याथ हुनेत्पूर्णं हुति तथा आचार्यपूजयेत्स आह स्वालंकारभूषणैः गौर्देशा तु सवत्सा च
 वस्त्रालंकारभूषिता आचार्याय प्रदातव्या व्रतसंपूर्णं हेतवे दशदानानि कुर्वीत शक्त्या वित्तानुसारतः सर्वस्वप्रतिभं कुंभमाचार्याय निवेद
 येत् यथा शक्त्या प्रकुर्वीत विनशाक्य विवर्जितः दानमंत्रः गृहाणे मां कर्कटीं तद्विजसर्णेन निर्मितं संपूर्णं मे दत्तं चास्तु दानेनेन शकर इ
 मं मंत्रं समुच्चार्य दद्यात्कर्कटीकां द्विजे ब्राह्मणान् भोजयेत्स आहुदं संख्यामितांस्तथा आशिषो प्रतिगृहीयाद्द्विजानां सुफलासये व्रतमेत
 द्दूरं कान्ते भोगस्वर्गपवर्गदं धुवां कथयसाधितं व्रतं वैधव्यभंजनं इति तस्य वचः सुत्या विमानादवरुद्ध च धुवां साकथयामास कृपाकृत्वा च
 तं शुभं स्वर्गं तामहे शानी अनु गृहीजाम्तां धुवापि च व्रतं चैकांतरे क्त्वा भिमुंडले तदैव दिव्यपुरुषः पाषाणादाभूत्स अबाः सोऽपि द्विजः पू
 र्वपतिस्तस्या एव मृगोदृशः वरया मासतां बालां तददुतुं भिवा भवतु शापेन कस्यचित्सोऽपि पाषाणत्वं मुपागतः तौ दपती बहून्वर्षान् शुक्लपद्मा
 गान्धर्वाभितान् पुत्रपौत्रसमृद्धिं च प्राप्योतेऽपि परंपरं एव गृहस्थं परमं कथितं वोसु निंदकाः कथाश्च वणभात्रेण नारीसौभाग्यमाप्नुयात् कर्तव्यं तु भयत्वे

नचतुर्वर्णाभिरुत्तमम् ९४ इतिथीस्कंदपुराणेकर्कटीव्रतौद्यापनसंपूर्णम् अथकर्कटीपूजनम् तिथ्यादिसंकीर्त्यमप्यारवंडसौ
भाग्यवशात्पुत्रपौत्रादिसंतत्यैकर्कटीव्रतांगत्वेन कर्कटीपूजनं करिष्ये पंचवक्त्रं त्रिनयनं सुभयासहितं शिवम् सुदृस्पदिकसंकाशांचितं
येदृक्तवत्सलम् ध्यानं आवाहयामि देवत्वमस्मिन्स्थाने स्थिरो भव कर्कटीव्रतहेतोर्हि पार्वती सहितप्रभो आस
नं मणिं संयुक्तं चतुरस्रं समंततः भक्त्या निवेदितं तुभ्यं गृहाण स्फुरत्प्रभो आसनम् देवदेवनमस्ते स्तुभक्तानामभयप्रद पाद्यं
गृहाण देवेश पार्वती सहितप्रभो पाद्यम् गौरीवल्लभ देवेश त्रिपुरातकशंकर भालनैत्रनमस्ते स्तु गृहाणार्घ्यं यमप्रभो अर्घ्यम् का
चने कलशोक्तस्थं स्फुरत्प्रभो आचम्यतां महादेव पार्वत्या सहितं प्रभो आचमनं पयोदधि घृतं चैव मधुशंकरं प्रायुनं पवायु
ने नस्तपनं करिष्ये भक्तवत्सल पंचामृतस्नानं गंगागोदावरीरेवास सुद्धृतं स्फुरतीतलम् स्नानार्थं ते मयानीतं गृहाण जगदीश्वर स्नान
आचमनं चंद्रशिमिसंशुक्लं कापोंसेन विनिर्मितम् देहसरक्षणार्थायैव स्फुरशंकर गृह्यताम् वस्त्रं त्रिवृत्या त्रिभुजं शस्त्रं विधात्रानि
भिर्नितं पुरा ब्रह्मण्यरक्षणास्तूत्रं उपवीतं गृहाण प्रभो श्रीखंडचंद्रनादिं गंधं अक्षतांश्च स्फुरश्चेष्टं अक्षतां नानाविधानि पु
ष्पाणि बिल्वपत्रयुतानि च पूजार्थं ते मयच्छामि गृहाण परमेश्वर पुष्पाणि धनस्य तिरसोद्धृतो धूपं साज्यं चैतिदीपं अन्नं च लुवि
धं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितम् गृहाण पावनीकान् कर्कटीसहितं प्रभो नैवेद्यं उत्तरापोरीनं करो हर्जनं इदं फलमहादेव कर्कटी
संभवशक्तम् गृहाण वरदोभूत्वा पूजामेस फलांकुरु फलपूगीफलं तांबूलम् हिरण्यमर्सेति दक्षिणाम् चक्षुर्दं सर्वलोकानां निमि
रस्यानिवारणम् सर्वसौख्यकरदेवि आर्तिं क्यं मति गृह्यताम् नीराजनं नमोस्तु कर्कटीदेवि सर्वसौभाग्यदायिनि मंत्रपुष्पगुहाणेदं
मुमया सहितप्रभो मंत्रपुष्पं यानि कानि च पापानीनि प्रदक्षिणा नमस्ते देवदेवेश नमस्ते देवेश नमस्ते स्फुरवल्लभ वनसंपूर्ति कामश्च नमस्कारकरो
म्यहम् नमस्कारः अपराधसहस्त्राणि प्रार्थना कर्कटीव्रतांगविहितं ब्राह्मणाय वायनमदानमहं करिष्ये ब्राह्मणसंपूज्य एकादश
फलान्यहं कर्कटीसंभवानि प्रभो तांबूलदक्षिणाभ्यां च गृहाण द्विजसन्तम वायनं विसर्जयामि शोभां कर्कट्या उभया सह पूजयामि

प्रतिगृह्याथगम्यतां निजमंदिरम् विसर्जनम् आचार्याय चर्पन्ति नन्वि वेद्यसकलततः आह्वयाभोजनीयाश्च रुद्रसंख्याभिनाः शक्राः इति
 कर्कटोपूजासमाप्ता अथविष्णुपंचकवर्तलिरस्यते स्मृतउवाच द्वापरान्ते महा राजः कुंते पुत्रो युधिष्ठिरः भ्यान्तभिः सह धर्मात्मा द्रोणभी
 ष्मन्तथा कुरुन पुत्रान् पौत्रान् स्तथा भ्रातृनन्यान् पिमहीपतीन् राज्यस्य हेतवेन वकुलक्षयमथा करोत् हत्वा वश्यान् कुरुन राजा पञ्च
 न्नापेन तापितः राजा कुरु महापालस्तत्पापक्षयकारणात् चतुरंगबलीपेतो भ्रातृभिः परिवारितः यत्र स स्थापितः कृष्णोदार वत्या
 जगत्त्वष्टुः सज्जगाम तदा तत्र मृणम्यजगदीश्वरम् कृष्णं संस्तूय च समातेनापि पदिवक्त्रिणः पञ्चच्छकिल वश्यानां वधदोषप्रशान्तये
 व्रतमकं समाचक्ष्व येनायं प्रतिशास्यति कुलक्षयकृतं द्रोषं क्षयकृतं त्वमर्हसि इति विज्ञापनं कृत्वा पञ्चात्तापो भवेत्सुनः युधिष्ठिर उ
 यत्कृत्वा सुन्यते जेतुर्महापातकपंचकात् तद्गतं ब्रह्मिणो विंदयति तुष्टो भिक्षुशिव श्रीकृष्ण उवाच साधु साधु महाभाग शृणुष्वैका
 ग्रमानसः येन संचीर्यमाणेन सुन्यते पंचपातकात् तया व्रतमिदं वक्ष्ये मम प्राणस्त्वमेव हि निमित्तमावभवात् कुलक्षयकृतो भुवि
 प्रोष्ठपद्यांसि ते पक्षे द्वादश्यां अवणेशवा तदारभ्य व्रतं कार्यं भार्गशीर्षे तथानृप एकादश्यामुपवसे त्वमिति पक्षे च पुत्रेणि अवणेशवा तथो
 पोष्य पूजयेद्गुरुद्वज एवं वर्षे भवेद्यावन्नावत्सं पूज्यं केशवम् वत्सरांते प्रकुर्वति पंचमूर्तिजनादेनम् सञ्चीकंच सकाम च स चक्रसग
 दं विष्णुम् होमं तत्र प्रकुर्वति एभिर्नामपदैः शक्रैः आवणेशो देवतानां च अपूर्वे जुहुयाद् हुतम् पुरुषोत्तमः शाङ्गुधन्वा तथैव गरुडध्वजः
 गोवर्द्धनो द्युनंतश्च पुंडरीकाक्ष एव च तथानित्यो वेदगर्भो यज्ञः पुरुष एव च सृब्रह्मण्येजयः शौरिरेताः अवणेशवताः शक्रुद्वादशि
 देवेभ्यो जुहुयात् गुडपायसम् नामभिः केशवाद्यैश्च द्वादशैर्जुहुयात्स्मधीः एताः संपूजयेच्छुक्रुद्वादश्यामधिदेवताः पौर्णमास्या
 श्वदेवेभ्यो जुहुयाद् हुतपायसं विद्युः शशीशाशाकश्चंद्रः सोमस्तथोदुपः मनोहरौ सौता शक्रश्चिहिमाश्रुः पावनस्तथा निशाकरश्चंद्रमा
 श्वपूष्णिमा देवताः क्रमात् कृष्णद्वादशि देवेभ्यो हुनेत्पंचामृतौदनम् संकर्षणादिनामोनः कृष्णद्वादशि देवताः सुदोदनं तिलाज्यं च
 अमावास्यां त्रैदेवताः महाधरो जगन्नाथो देवेन्द्रो देवकीसुतः चतुर्भुजो गदापाणिः सरसीदः सुलोचनः चार्वंगश्च कृपाणिश्च सरसि भिवो

मरुतंकः दशस्मिपक्षमासेषु देवताः षष्टिकीर्तिताः स्वाहाकारान्वितैरेतैश्चतुर्थ्यैश्च होमयेत् एवंविधिविधानं च होतव्यं च पृथक् पृथक्
 होमानेषु जयेदृक्षोरचायैः षष्ठैः शक्रैः भूमिं सस्यवतीं शेषां सवत्सां गायस्विनीम् गोमेदं शुक्रांगं च वेदं यज्ञं च दनीलकं माणिक्यं
 च मृदानव्यं पंचपातकनाशनं पंचरत्नानि दैत्यानि पंचपातकनाशने पंचमूर्तिं सवर्णं न जातं रूपजनादेनम् सवत्स्रं सकलं चैव आ-
 चार्यानि वेदयेत् इरावतीं तिमं त्रेणगां दद्यात्सपयस्विनीम् द्युतवतीं तिस्रं केन मृदानं कारयेत्ततः तद्दिव्यो रिति तिमं त्रेण जातं मूर्तिमदा-
 पयेत् हिरण्यगर्भं त्रेण दातव्यं च हिरण्यकम् पंचमहापातकानि क्षयं याति न संशयः ब्रह्माणं च गणेशं च वस्त्रालं कारं षष्ठ्यणीः वस्त्रा-
 ने पूजयेद् दत्तयागोष्ठं रत्नं हिरण्यमयम् दत्तामदक्षिणां कृत्वा यथा नृणां विसर्जयेत् ब्राह्मणान् भोजयेद् दाजन्तं वेष्ट्या वा मध्वि स रत्याकान्
 ब्रह्महत्यासुराणान् सूरवर्णस्तेयमेव च गुरुस्त्रीगमनं चैव न त्संमर्गं चिपंचमं गोमध्वैव कृतम् अश्रूण हाह धलीपूतिः अन्येष्वप्यो विविधे-
 ष्वप्यश्च मपेष्मो सुच्यते नरः वसने चैव वैकुंठे यावद्विष्णुः सनातनः इह लोके स्मरवासीनः पुत्रपौत्रादिसंपदः अविच्छिन्नं प्रियं फल्का अने-
 या निपरांगतिम् तस्मात्सं कुरु राजे द्रव्यं पातकनाशनम् अयोध्यानगरे रम्यं त्रेताया च नराधिपः राजा दशरथो नाम शशास पृथिवीमि-
 मां सराजामृगया सक्तो जगाम गहनं वनं शरयूनाम नद्याः सती रेगत्वा महां वने धनुर्बाणयुतां रात्रौ स्थितो सोमं गसाधने अर्धरात्रौ
 व्यतीतां गतं स्यात्स्मिरे सुनीश्वरः पितृभक्तिं सदाचारः पितरौ तेन नीयते तस्य नोपि तरो न च क्षुषया पीडितो तदा जलमानीय तं पुत्र-
 नाभ्यां संप्रोषितः स्तनः स कुंभो मुनिपुत्रेण जलं पूर्णं भक्त्यरितः निशम्य राजा तच्छब्दं मुमोच शरसुतम् मृगमन्त्रे षय नृराजामृगदु-
 स्त्याजिघांसितः विलोकयन् च राजा ब्राह्मणं शांसितं वनम् आत्मानं ब्रह्महन्तारं ज्ञात्वा राजा स्फुटः खिलतः तस्यापर्परं हाराय नैमिषार-
 ण्यमागतः यत्र ज्ञात्वा ज्ञाने धृष्टान् प्रणिपत्य यथाक्रमम् शृण्वन् मुनयः सर्वे ब्रह्महत्यामया कृता कथं पापादिमुन्येह वक्तव्यं तु महर्षयः
 ऋषय उचुः क्षणं व्यात्वा महाभाग राजानं मिदमब्रुवन् राजन् रघुकुलं येषु कुरुष्व द्रव्यं तस्य तम् विष्णुपंचकसंज्ञं च पंचपातकनाशनं
 मासेष्मादपदे शक्रे द्वादश्यां च वणां यदि न दत्तस्य ब्रतं कार्यमागं शीषिथवानृप एकादशी द्वयं चैव अथ वणं पोर्णमासिका दर्शं चोपोषयेद्-

त्वावर्षमेकं समाचरेत् एकादशी द्वये मासेऽथ वर्षाणां विष्णुदेवतम् पौर्णमास्यां शशीचैव देशे विष्णुः सनातनः द्वादशैव तु नामानि प्रत्येकं पू-
 जयेद्भूती माघे मासे पंचकं पूजयेच्च जगत्प्रभुम् नामभिर्द्वादशे मासे पंचधा देशसंख्यया उद्यापनं ततः कुर्यादो दोसध्यं प्रयत्नतः अंते
 वापि प्रकर्तव्यं व्रतसा दुण्यहेतवे द्युतपूतच अवरणं शक्रहस्तगुडपायसम् पायसाज्यपौर्णमास्यां कृष्णपंचामृतोदनम् तिलैश्च देशेषु द्वा-
 न्होतव्यं द्युतसर्पिषा अनेन विधिना राजन्कुरुष्व व्रतमुत्तमम् पापेभ्यो मुच्यते राजसुत्रपौत्राश्च माप्स्यसि तेषां तद्वचनं तु त्याचका
 रव्रतमुत्तमं राजादशरथः सद्यो सुक्तो वै पातकान्ततः तस्माद्ब्रवधा सुक्तो ब्रह्मदोषतः प्रभुः सुराचार्यो महाराजसुरापात्मन् हृहस्प
 तिः गुरुस्त्रीरामनाम्बदः स्रवणं हरणा हलिः अन्येऽपि महापालेर्दिलीपसगरादिभिः महापातकजैर्दोषैर्विमुक्त्यश्नं कृतं तदाने
 स्मात्त्वमपि राजेंद्र कुरुष्व व्रतमुत्तमं कुलदायकं तेभ्यश्च दोषेभ्यो मुच्यसे व्रतात् यदीच्छसि महाराज सद्गतिं गतिमात्मनः माकुरु
 ष्यान्न संदेहो व्रतं कुरुष्व योचितं उपारव्यान् च श्रौतव्यं द्रुतं विष्णुपंचकं ये च शृण्वन्ति सततं ये पठन्ति द्विजोत्तम सर्वे ते मुक्तिमाप्स्यन्ति
 महापातकजाद्रयात् कथानुवादकं भक्त्या पूजयेच्च सदानरैः तेन सतुष्यते विष्णुर्जगत्कर्तृजनादनः इति भविष्योत्तरपुराणैर्वि-
 ष्णुपंचकव्रतं संपूर्णं अथोद्यापनं भगवद्भक्त्या पूजयेच्च सदानरैः तस्य गमनागम्यो गमनतस्तस्य गमनो-
 पपातकानां बुद्धिपूर्वाणाम् बुद्धिपूर्वाणां महापातकानां लघुपातकानां प्रायश्चिन्नार्थं विष्णुपंचकव्रतं करिष्ये विष्णुपंचकव्रतस्य संपूर्णता
 सिद्ध्यर्थं उद्यापनं करिष्ये पुण्याहं वोचयित्वा सर्वतोभेदे ब्रह्मादिदेवतां आवाह्य कलशो विष्णोः स्रवणं प्रतिमां स्थाप्य राज्ञो जागरणं कुर्यात्
 यभाते स्मात्वा शक्रदेवोऽर्थं डिलं कृत्वा अग्निमतिं दद्यात् चक्षुषीत्यंतं सुक्ता अत्र प्रधानं पुरुषोत्तमं शार्ङ्गधन्वानं गुरु-
 डुक्वजं अनंतं पुंडरीकाक्षं नित्यं वेदगर्भं यज्ञपुरुषं स ब्रह्मण्यं जयं शौरिं एताः श्रवणं देवताः अपूपद्वयेण केशवाद्द्वादशानाम्
 देवताः एताः शक्रहृद्द्वादशी देवताः गुडपायसेन विभुं शशिनिं शशांकं चंद्रसोमं उडुपं मनोहरं अमृतांशुं हिमांशं प्रावमानं निशाकरं
 चंद्रमसं एताः पूर्णिमा देवताः द्युतपायसेन संकर्षणादि कृष्णांताः एताः कृष्णाद्द्वादशी देवताः यन्नामृतोदनेन महाधरजगन्नाथं देवं

देवकीकृतम् चतुर्भुजं गदापाणिं सरसीदंस्फलोचनं चारुगं चक्रपाणिं स्फुभिजं अस्मरांतकं एताः वशदेवताः तिलसुद्रोदनैः शेषेण
 सिष्टकृतमित्यक्त्वा होमशेषं समाप्य आचार्यपूजयेत् पीठदानं कुर्यात् तथा यथाशक्त्या ब्राह्मणान् भोजयेत् तेष्वेव स्वालंकारान्
 दद्यात् स्वयं वा गनो भूला बंधुभिः सह भुंजीत इति विष्णुपंचकज्ञोद्यापनं संपूर्णम् अथ कोटिदीपदानविधिः स्कंदउवाच
 रुद्रसंख्याशिवायथ अप्येदीपमुत्तमं कर्षमेकतदर्धवार्षद्वयमथापि वा कोटिसंख्याद्विसंख्यावा तदर्धे वा स्वशक्तिः तस्मादीप
 स्वसंपूर्णैः कुर्यादुद्यापनं बुधः उपवासं प्रकुर्वीत पूर्वस्मिन् दिवसे तदा कर्षमात्रं सवर्णेन तदर्धे नैवापुनः प्रतिभांशं करस्थाय उम
 यासाहितस्य च कलशं स्थापयेद्वात्रोस्वस्ति वाचनपूर्वकं आचार्यवरयेन च अभिज्ञं वेदपारगम् उमा महेश्वरं चात्र स्थापयेत् कलशो
 परि उपचारैः षोडशभिः पूजयित्वा पृथक् पृथक् रात्रौ जागरणं कुर्यात्पुराणार्थवर्णादिभिः प्रातः स्नानं विधायार्थहोमशेषं समाप्य भो
 तिलैर्वैष्णवरूपासर्पिषा बिल्वपत्रकैः आज्यपुते च प्रत्येकं सघोजातादिमंत्रतः शतमद्योत्तरं हुत्वा होमशेषं समापयेत् उमा महेश्व
 रंदेवं पूजयेच्च पुनर्ब्रूयात् प्रतिमां वस्त्रसहितं आचार्याय निवेदयेत् सहिरण्यां सवत्सां च धेनुं दद्यात्प्रयत्नतः अनेन विधिना यस्तु ज्ञा
 मेतत्समाचरेत् सभुक्का विपुलान् भोगान् शिवसायुज्यमाभ्यात् ब्राह्मणान् भोजयेत् स्रष्ट्रादस्त्रालंकारभूषणैः गुरोराज्ञा गृही
 त्वा तु सैष्टोभुजीतमानवः एव यः कुरुते मर्त्यः कोटिदीपप्रदीपनम् नरो वाप्यथ वानारी सोऽस्तु ते पदमव्ययम् स्नानमुत्तमं दत्तेन स्य सत्ता
 रभयनाशनम् सर्वपापक्षयकरं जन्मजन्मार्जितं बहु बाल्ये वयसि यत्पापं यो वने वापि यत्कृतम् वाद्वैर्केपि कृतं पापं तस्मिन् शयति शु
 वम् सर्वपापविनिर्मुक्तो भक्ता भोगाननेकशः सर्वान्कामान् वाप्याथ सोऽस्तु ते पदमव्ययम् परममिति हासं पावनं तीर्थभूतं वृजि
 विलयहेतु यः शृणोतीह भक्त्या स भवति खलु पूर्णः सर्वकामैर्भीष्टैर्जयति च स्मरलोकां दुर्लभं यत्तस्यैः इति श्रीस्कंदपुराणे कौ
 टिदीपोद्यापनं संपूर्णम् अथ पार्थिवलिंगोद्यापनम् कथं पाथिविपूजाया विधिर्ज्ञेयः सुरे
 श्वर किं फलं चास्म्यविशेषं कथमुद्यापनं भवेत् कियत्कालं च कर्तव्यं पारमार्थ्यं कदा भवेत् कथं वा शतमहादेव लोका नानासु प

कारकम् ईश्वर उवाच धर्मार्थक्राममोक्षार्थप्राथिविप्रजयेन्मदा मृदमानायशङ्काहि शर्करावर्जिताशक्तमाम् सिन्धोद-
 केनशङ्केनमर्हयित्वानुबंदयेत् प्रारंभोऽस्यप्रकर्तव्योमाधमासंसितेनरे चतुर्दश्याविशेषेणसर्वकार्यार्थसिन्धये अथवात्रा-
 वर्णमसिद्धदुवारेशःसंग्रहे स्नान्वासंपूज्यगणपस्वस्तिवाचनपूर्वकम् आजन्मपूजयेच्छंभुसंवत्सरमथापिवा संपाद्यस-
 र्वसभारान्पूजयेन्मन्त्रयशक्तमम् शिवेतिमृदमादायमहेशोधट्टनेस्मृतः शंभुः प्रोक्तः प्रविष्टायाम्नाकाप्राणनेमतः श-
 शिशोर्द्वारपूजायां वामदेवोपिधूमके विरूपाक्षोपिविज्ञेयोदीपदानेविशेषतः उपहारैकपदीस्थान्नाबुलेशितिकंतकः द-
 क्षिणायाः सुभाकांतोनीललोहिर्विसृजने एवपूजामकर्तव्यात्तुल्येबिल्वपत्रकैः संवत्सरेतुसंपूर्णेऽद्यापनविधिवरेत् आ-
 चार्यवरयेत्सूर्वदशान्त्वक्जस्ततः विरिच्यलिंगतोभद्रपंचवर्णैः शक्तमस्मृतम् अक्ष्मादिस्थापनकृत्वाकलशस्थापयेत्ततः शिव-
 प्रनिभासोवर्णीरिजनस्यवृषस्ततः वस्त्रद्वयेनसंवेष्ट्यउपचारैस्तुषोडशैः पूजयित्वाविधानेनअधिवासनपूर्वकम् गीतवादिब्र-
 धीर्थैर्जागरंतचकारयेत् स्तोत्रैश्चविविधैः सूक्तैः पूजयेत्परमेश्वरम् चतुर्दशीदशसुक्तापारणेव्यधिकामता भुत्सुजयेतिमंत्रेण
 अग्नौहुत्वाचपायसं लिंगसंख्यादशांशेन होमः कार्योविधानतः अथवानाममंत्रेणपायसमुद्भूयाद्रती नर्पणचक्रकर्तव्यमद-
 शांशेनसर्वदा मार्जनंतदृशांशेनतदृशांशेनभोजयेत् आचार्यपूजयेद्धत्त्यावस्थालंकारभूषणैः धंसुदद्यात्सदत्तांचशिव-
 संतोषहेतवे शिवरूपाश्चैतेविभ्रादक्षिणावस्त्रसंयुताः पूजयित्वाविधानेननमस्तुर्थास्तुनः पुनः शिवपातंचतत्सर्वमाचार्याप-
 निवेदयेत् शिवरूपात्मकंयस्माज्जगदेतच्चराचरम् तस्मादेतेनमेसर्वं करोतुभगवान्शिवः कैलासवासोगिरिशोभगवा-
 न्भक्तवत्सलः चराचरात्मकोलिंगरूपीदिशतुवांच्छिनम् इतिप्रार्थ्यततोविमान्ममस्कृत्वाविसर्जयेत् स्वयंभुंजीतवैभक्त्या
 बंधुवर्गैः समन्वितः इति ते कथितं विप्रसर्वकामार्थमिदं शिवलोकसमासाद्यतत्रैववसतेचिरं इतिभूपाथिविलिङ्गप्रपन्नं संवतोर्क-
 चिन्तितानर्थान्शक्तमार्थं च विपश्चितान् बह्वन्धपंचितानर्थान्दर्शयामि यथाक्रमं वनस्यलक्षणंचादौकालदेशोततः परं वताधिकारिणः यथाद्रु-

मीस्ततः परं उपवासश्च धर्मश्च हविष्याणि व्रतस्य च पंचरत्नस्वरूपं च पल्लवानां ततः परम् पंचगव्यस्वरूपं च मन्त्रास्तत्र यथाक्रमं
 पंचाभ्युतस्वरूपं च षड्रसानां तथैव च गंधस्थभागमानं च देवतानां यथाक्रमं सर्वगंधभिनिमोक्तं यत्सकदं सज्ञकं सर्वौषधीततः प्रो-
 क्तामृदुलैः पंचवर्णैः मृदः सप्तविधाः प्रोक्ताः धातवश्च तथा स्मृताः सप्तधान्यततः प्रोक्तं यथाष्टादशसंख्यकं कुंभस्य लक्षणे पश्चात्त्य
 न्ति मा इव्यतन्निधिः धान्यमानं ततः प्रोक्तं कलशस्थाने शक्रभस्म पूजा इत्याणि सर्वाणि यथा देवतमादिशेत् धूपाश्चापित यामोक्ता
 देवताभेदतः परं अनादेशो च सरव्याया अष्टोत्तरशताधिका होम इव्यप्रतिनिधिर्मन्त्रे देवतयोस्तथा कथनं चाप्यनादेशो इव्यप्रतिनिधे
 स्तथा पवित्रलक्षणपश्चात्प्राप्तं सरव्याततः परं धूपाश्चापित यामोक्ता होमयोग्याग्रयोपि च हेमरोप्यादिधातूनां धान्यानां मानमीर
 तम् होम इव्यस्य मानं च क्वलिजावरणं तथा आचार्यकर्मकरणं अग्न्यावाहनं मेव च सर्वतोऽस्मिन् सज्ञं च लिङ्गतोऽष्टमेव च अथ मंडले
 वानां सुद्राणालक्षणाभिच षोडशाद्युपचासाणां कथनं च एतत्कृत्वा विधिश्चोद्यापने मोक्तो व्रतभगे तथैव च उपयुक्तपदार्थानां मि
 त्त्येवंपरिभाषणं अथ व्रतानि कथ्यन्ते प्रतिपत्प्रभृति क्रमान् चैत्रशक्रभृतिपदि सवत्सरविधिः स्मृतः आरोग्यप्रतिपत्पश्चादिद्याम-
 न्तिमदस्तथा तिलकव्रतं प्रोक्तं बिल्वरोदारव्यकं तथा दौहित्रप्रतिपत्प्रोक्तं त्रैवर्णवरात्रकं द्यूतप्रतिपदा प्रोक्ता ततः स्कंदव्रते स्मृता
 चंपाषष्ठीविधिस्तत्र बलि राज्यमतः परं पूजागोवर्धनस्याथ प्रतिपदां यथाविधि ततो यमद्वितीया वैष्णवसंज्ञा ततः परं तृतीयायां त
 तः प्रोक्तं सोमार्गशयनव्रतं गोर्वादोलोत्सवः प्रोक्तं अक्षय्यारव्याततः स्मृता स्वर्णगोरीततः प्रोक्ता हरितालिततः स्मृता बृहहो-
 रीततः प्रोक्ता सोमार्गारव्याततः परं चतुर्थ्यां मथसं प्रोक्तं श्रावणे कृष्णपंचके संकष्टारव्यव्रतं प्रोक्तं गणेशस्य शक्रभद्रं श्रावणे -
 शक्रपक्षे तु दुर्वागणपतिदिधा ततः सिद्धिविनायरव्यास्यमतारव्यानमेव च कपर्दीगणपतिः प्रोक्तो करकारव्याततः स्मृता शम-
 मंजेयादशरथी ततो गोरीति संज्ञिता वरदारव्या ततो जेयाशक्रो वैगणनायके संकष्टामाघ कृष्णतु चतुर्थ्यंगारकी तथा व्रतं च
 नागपंचम्यानागदष्टव्रतं तथा ऋषिपंचमिसंज्ञारत्नमुपागलितं स्मृता वसंतपंचमी प्रोक्ता माघशक्र हविश्रिप्रिया आद्यालुलिताना

षट्कीकपिलाव्रतकतया स्कंदषष्ठीततः प्रोक्ताचंपाषष्ठीततः स्मृता गंगारव्याससमीप्रोक्ताशीतलासप्तमीततः मुक्ताभरणसंज्ञा-
रव्यासरस्वत्याश्च पूजनं रथसप्तमीविजया अचलासप्तमीनथा पुत्रसंज्ञाचतुर्वेदसप्तमीव्रतमुत्तम बुधाष्टमीततः प्रोक्तोसेवैष्णोक्
लसंज्ञका ज्येष्ठाष्टमीततो जेया दूर्वाष्टमीशुभप्रदा महालक्ष्मीस्ततः प्रोक्ताव्रतं षोडशवासरं महाष्टमीततः प्रोक्ता अशोकाष्टमिसं
ज्ञिका कालाष्टमीततो जेया भैरवारव्याशिवप्रिया नवमीरामभिरव्यानासर्वपापहराशुभा ततो वैराग्यसप्तमस्य लेखन पूजनशुभं न
वमीशारदा प्रोक्ता दुर्गासरव्याशुभप्रदा असुख्यनवमीसंज्ञाकर्त्तिकेशकुपक्षके ततो विवाहोद्याश्च तुलस्याश्च शरभप्रदः ततो
दशाहस्तोत्राव्रतं दशाहरशुभं आशादशम्यथरव्यानाव्रतं दशचतारकं दशमीविजयानाभस्यापान्नाभिमानतः एकादशीततः ओ
क्तसनिर्णयशुभप्रदा निर्णयोद्वादशीनां च अष्टानां परिकीर्तितः उद्यापनमथोच्यते एकादश्याः शरभप्रदं शुकुलुष्णादिदश्याक्ता
सामान्याद्वादशीतया मार्गशीर्षादिमास्यकथनं त्यधनाशनं चतुर्विंशतिसंख्याकमेकादशीव्रतं शरभं चतुर्विंशतिनामाभिनिर्हि-
माषष्ठयकृत्थक् शयन्येकादशीप्रोक्ताचातुर्मास्यव्रतशुभं प्रबोधोवैतुलस्याश्च कर्त्तव्यावंशहृदये द्वादशेयत्थकथ्यते दसनारव्याशुभप्र-
शुभानिच प्रीषापचक्रसंज्ञगोपद्वारव्यव्रतशुभं त्रयोदशीप्रोक्ताचातुर्मास्यव्रतशुभा व्रतानि चकथ्यते वाधिकणिवहूनि च सोद्यापनानि सर्वाणि मानवाना
दा वैशाखीयोगयुक्ता चैव्यानीपानाभिधामना आषाढापरणजेयापवित्रारोपणततः वामनारव्याविशेषेण श्रवणेन समन्विता
ततो जेयासंज्ञपावेद्वादशीपरिकीर्तना त्रयोदशीजया प्रोक्ता पार्वती पूजने शरभा गोत्रिराव्रतं प्रोक्तं दशभिदादिधा स्मृता अशो-
कारव्यततः प्रोक्तं महावारुणिकंतनः शनिप्रदोषसंज्ञं च पक्षसंज्ञप्रदोषक अनंगारव्याभिधोजेयाचयेद्वादशीशुभा स्मृता चतुर्दशीमथो
प्रोक्तास्तानेवेशिवसन्निधौ नृसिंहारव्याततः प्रोक्तानेतानचतुर्दशी रंभाव्रतेततः प्रोक्तानरकारव्याततः परं वैकुण्ठारव्याततः प्रो
क्ताचतुर्दशीशिवप्रिया शिवरात्रिस्ततो जेयाशिवव्रतविधा स्मृता पौर्णिमावदसावित्रीगोपद्वारव्याततः परं क्रौंकिलाव्रतमाहास्य
ततो रक्षाभिधाः स्मृता उषाभेद्दशभिज्ञाचंपौर्णमासीशुभप्रदा कोजागरंततः प्रोक्तं त्रिपुरासवमग्रतः वनिशीपौर्णिमाज्ञेयालो-

हितारव्यानतः परं अर्मापिठोरिसंज्ञारव्यालक्ष्मीसंज्ञाततः परं गाराक्षपात्रतश्चक्रमभासमिनसंयुता अर्थोदयस्तनः श्रोक्तः अर्मावा
 स्याविशेषतः अतः परं प्रवक्ष्यामि मलमासादिकृत्रं स्वस्तिकारव्यव्रतं पश्चात्पंचवर्णैः सशोभिं रविचारव्रतं पश्चादाशादित्य
 व्रतं तथा ततोदानफलं श्रोक्तं भानुवोरमहत्फलं सोमवारव्रतं पश्चात्काम्यमोक्षं दुधातया विशेषेण दुर्वारे वै एकक्रतिक्रतनतः
 शोमवारसंज्ञं च ततो वैष्णुवासं शनिश्चरव्रतं पश्चात्पुत्रीपातनतः परं मासोपवासं पश्चाद्धारणापारणानतः धान्यसंक्र
 मणपश्चाद्भुवणारव्यतनः परं भोगसंक्रमणपश्चाद्भुवसंक्रमणतया तेजसंक्रमणं ज्ञेयं सोमाग्यारव्यतनः परं श्रोक्तानां बृ
 लसंक्रांतिर्भनोरथविधानतः अशोकारव्यातनः श्रोक्ता आयुर्द्विकरीततः धनसंक्रमणं श्रोक्तं हंसरत्नमोजनं ततो मकर
 भासे वैद्यतस्तानरेव स्मृतं द्यतकबलदानं च दधिमथनमेव च नाबुलस्य ततो दानं सोद्यापनमुदाहृतं मोनव्रतं ततो ज्ञेयं प्रपादानं
 नतः परं लक्षपद्यतनः श्रोक्तं लक्षदीपास्तनः परं लक्षदूर्वास्तनः श्रोक्ताः शिवलक्षपरिक्रमं प्रदक्षिणाविधिः श्रोक्तो ह्यस्वत्यस्य बुधे
 स्तनः विष्णुप्रदक्षिणाः श्रोक्तास्तुलस्याश्चनतः परं विश्राग्निगोहनुमतः प्रदक्षिणामतः परं लक्षविल्वदलेः श्रोक्तं नानापुष्पैस्तु ह
 जनं तुलसीलक्षसंख्याकाविष्णुपूजातनः परं बिल्ववतीर्नो ज्ञेयं रुद्रवतीर्नतः परं माणिक्यवर्तं संचक्रविष्णुवतीर्नतः परं देहवती
 तनः श्रोक्ता सर्ववतीर्नतः स्मृता विष्णुसूयनमस्कारालक्षसंख्यास्ततः परं मंगलारव्यातनं गोरीभोजनव्रतमतः परं पंचधान्यारव्यपूजा
 वैशिवासुष्टिस्तनः परं हस्तगोरीतनो ज्ञेयः कर्काटिकातनो ज्ञेयः विष्णुपंचकसंज्ञकं कोटिदीपास्तनो ज्ञेयः पार्थि
 वोद्यापनतनः शिवमस्तु सर्वजगतः परहितं निरताभवतु भूतगणाः दोषाः प्रयातुनाशं सर्वजनः सूरवीभवतु छः इति श्रीविश्व
 नाथविरचिते व्रतार्जोर्के अलुक्रमणिकासमासा छः अथ संध्याव्यलक्षपूजाविधिर्लिरयते निलसार्धलक्षसंज्ञक
 धर्षलक्षसंख्याप्रकीर्तं निललक्षपूजनार्धवर्षादिसहस्रस्वर्गवासः तदुलमणार्धनिलसः नस्यपूजनार्धवर्षचत्वारिंशच्चंद्रलोकावा
 सः २ सुद्रमणार्धनिलसः नस्यपूजनार्धवर्षलक्षषष्टिस्वर्गवासः ३ माषमणार्धनिलसः नस्यपूजनार्धवर्षसहस्रस्वर्गवासः

४ गौधूमकर्षविंशत्यालक्षः तस्य पूजनाद्वर्षसहस्रपंचकं स्वर्गवासः ६
कर्पूरलक्षपूजनाच्छिवलोकाप्राप्त्यकल्याणपर्यन्तं पञ्चाच्चक्रवर्ती ७ अथफलानालक्षपूजा कदलीफललक्षपूजनाद्वर्षसह-
स्रस्वर्गवासः पञ्चाद्राजाभवेत् १ पूगीफललक्षपूजनाद्वर्षमेकं स्वर्गवासः २
कर्करीफललक्षपूजनाद्वर्षलक्षद्वयस्वर्गवासः पञ्चान्महाराजाभवेत् ३ जांबीरलक्षपूजेनेन वर्षशतत्रयं शिवपुरवासः अने-
नापनिबं च भवति ४ बीजपूरलक्षपूजनाद्वर्षलक्षचतुष्टयं शिवपुरवासः ५ लवंगपूजनाद्वर्षलक्षषट्कं शिवपुरवासः ६ आरवे-
द्रपूजनाद्वर्षसप्तलक्षकं शिवपुरवासः पञ्चाद्धनपुत्रादिमाप्तिर्भवति ७ पनसलक्षपूजनाद्वर्षसहस्राष्टकं स्वर्गवासः ८ रा-
यफलपूजनाद्वर्षलक्षदशकं स्वर्गवासः पञ्चात्पृथिवीशो भवति ९ सहकारलक्षपूजनात्कोटिवर्षस्वर्गवासः १० जंबूफ-
ललक्षपूजेनेन वर्षकोटिस्वर्गवासः ११ एलाफललक्षपूजेनेन द्वादशसहस्रस्वर्गवासः पञ्चाच्चक्रवर्ती भवति १२ अरवंडवि-
ल्वपत्रलक्षपूजनात्कल्याणेशिवपुरवासः १३ जीरलक्षपूजनात्सप्तजन्मपर्यन्तं सौभाग्यं पञ्चाद्राज्यप्राप्तिः १४ छ इति-
धान्यफललक्षपूजाविधिः अथलक्षपूजाद्यापनम् यथाशक्ति ज्ञात्सणभोजननारीके लार्घ्यदानं राज्ञि अजपनाकाशिव
स्योपरिकार्योऽथेन वस्त्राच्छादनं तत्रार्चयं लक्षणं हस्तचक्रपल्लवे वमति दीर्घजडं तथा चेतसा चाभिषेकारं बुधिरहीनलि-
गकं वेदहीनदुसंचारभूतिनं बहुभाषिणं निदं कपिशूदनं क्षत्रं अधिकं च विजयेत् सपत्नीकं सपुत्रं च अनाचारमनिदं क-
र्मजं दोषरहितं संतुष्टं पुरीक्षयेत् पूजांते च न तोहो संनिलद्रव्येण कारयेत् यद्दोषमनभांतं गावाद्युवेगास्तुरगभाः पूर्णे-
दुवदनानां यो लक्षपूजाविधेः फलं नमः शिवाय शान्ताय संगणाय ससूत्रं च निवेद्या भिच्चात्मानं त्यगतिः परमेश्वर भूभो-
मवलितपादाभ्यां भिरैवावलंबनं त्वयि जाना पराधानात्वेन वशरणमम छः इति श्री ब्रह्मपुराणे लक्षपूजाद्यापनसं-
पूर्णम् ॥ छः ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ छः ॥ ॥ छः ॥ श्रीलक्ष्मी प्रसन्न ॥ छः ॥

विनिनानर्थानुशक्तार्थचविपाश्चतान् बहुलपापतान्

दायंशमुर्वरं बापुसदाशिवोदहगिष्ठोदह श्रीवर्धनकराणी आपलेशिलाछापवरवाण्यांत छापून लोककल्याणा
र्थ प्रसिद्ध केला असे. शके १७८९ मसकनामसंबद्धे वसुदेवक्रमासे शक्रपक्षे १३ निथोसमासोयग्रथः छः छः

॥ इति ब्रह्मराजः समाप्तः ॥

॥ ॐ ॥
॥ ॐ ॥

